

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهزی ئیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سه رنووسهر: بهدران نههمه دهیب

***

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولبیر

سه رجه می به رهه مه وه رگبیر دراوه کانی

شاکر فهتاح

کتیبی شه شه م

سەرجهمی بهرهمه وهرگێردراوهکانی

شاگرد فەتاح

کتیبی شهشه م

رێکخستن و لیکۆلینهوهی
ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی

ناوی کتیب: سەرجهمی بهرهمه وهرگێردراوهکانی شاگرد فەتاح - کتیبی شهشه م
دانانی: شاگرد فەتاح
رێکخستن و لیکۆلینهوهی: ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی
بلاوکراوهی ئاراس - ژماره: ۵۷۶
دهرهینانی هونهری ناوهوه و بهرگ: ئاراس ئهکره م
ههلهگری: دلشاد مستهفا + ئهحمهد سهید عهلی بهرنجی
سه ریه رشتیبی چاپ: ئاوپه حمانی حاجی مهحمود
چاپی به که م، ههولیر - ۲۰۰۷
له کتیبخانهی گشتیبی ههولیر ژماره (۴۷۵) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوه تی

دادپه‌روهری

ژیانی جهواهییرال نههرۆ

پشتیوانی ناشتی و نازادی و پیشه‌وای هیندستان که به دهستی خۆی نوسراوه‌ته‌وه

سالی ۱۹۶۶

۱

نههرۆ یاخود خیزانی سه‌ر رووبار!...

هه‌ر منالیک تاکانه بیټ، نه‌خوازه‌لا له هیندستانیشدا گه‌وره بوو بیټ، زۆری پێ ناچی به‌دخوو ئه‌بیټ جا ئه‌گه‌ر ئه‌م مناله یانزه‌سالی‌ش به‌تاکانه‌یی مابیتته‌وه، له‌ناو دایک و باوکیا، هیوای رزگاربوونی له‌ دهست به‌دخوویی زۆر کز ئه‌بی!... منیش له‌ ساله‌کانی سه‌ره‌تای ژبانما به‌ته‌نیایی له‌ مالی باوکما ژبام هیچ هاو‌پێبه‌کم نه‌بوو له‌ ته‌مه‌نی خۆمدابێ چونکه‌ خوشکه‌کانم زۆر له‌ من بچوکتربوون نه‌یش نیررامه‌ خۆیندنگای سه‌ره‌تایی بۆ خۆیندن، له‌ به‌رده‌ستی مامۆستایانی تابه‌تی و دایه‌ندا فیری خۆیندن ئه‌بووم.

ئیمه له‌ بنچینه‌دا له‌ خاکی (که‌شمیر) دابووین به‌لام باپیره هه‌ره گه‌وره‌مان، له‌ دوو سه‌د سال له‌مه‌و پیشه‌وه له‌و دۆله‌ شاخاوییه‌وه گواستبووه‌وه ناو ئه‌م ده‌شته به‌پیتانه بۆ مه‌به‌ستی پاره په‌یداکردن و ناوبانگ ده‌رکردن.

باپیرم (راج کاول)، زانایه‌کی یه‌جگار شاره‌زا بووه له‌ زمانی (سانسکریتی) و (مه‌گول)ه‌کاندا، سه‌رنجی شاهه‌نشاھ (فارو خیار)ی راکیشا بوو دوورنیه که‌ خیزانه‌که‌مان هاتۆته ناو (ده‌می)یه‌وه که‌ پایته‌ختی ئه‌و شاهه‌نشاهیتیه‌ بووه، له‌سه‌ر خواستی ئه‌و شاهه‌نشاھه بوی. ئه‌و ساله‌ سالی ۱۶۱۷ بووه خیزانه‌که‌ له‌ویدا چۆته ناو خانویه‌که‌وه، که‌ له‌سه‌ر ئاوی جوگایه‌ک هه‌لکه‌وتوووه که‌ له‌ رووباریک جیابۆته‌وه... دوورنیه که‌ وشه‌ی (نه‌هرو) به‌ناوی خیزانه‌که‌مانه‌وه نوساوه رازه‌که‌ی ئه‌مه‌بی؛ چونکه‌ وشه‌که‌ له‌ (نه‌هر) وه‌رگیاوه که‌ واتای (رووبار)ه... باپیرم له‌ شاری (ده‌له‌ی)دا جیگایه‌کی بلندی ده‌ست ئه‌که‌وئ، تا شو‌رشی ۱۸۵۷ رووته‌دات ئیتر له‌وساوه‌ خیزانه‌که‌ له‌گه‌ل ئاواره‌کانی تردا روو ئه‌کاته (ئاجرا) تیکرا هه‌ر سامانیکیشی ئه‌بی له‌ ده‌ستی ئه‌چ ئه‌و ده‌مه هیتا باوکم نه‌هاتبووه جیهانه‌وه.

به‌لام هه‌ردوو براکانی گه‌وره‌بووون، بوونه پیاو هه‌ر دووکیشیان زمانی ئینگلیزییان

7

ئه‌زانی ئه‌م زمان زانینه بووبوووه هۆی ئه‌وه‌ی که‌ یه‌کیک له‌و دوو مامه‌م له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکی تردا له‌ خیزانه‌که‌مان. له‌ ده‌ست ئه‌نجامیتی که‌ به‌ئهرک و نازار رزگاریان بێ چونکه به‌پیکه‌وت له‌ کاتی کۆچ کردنیاندا له‌ (ده‌له‌ی)، پوره بچوکه‌که‌م، که‌ ئه‌ویش وه‌ک هه‌ندی کور و کچانی (که‌شمیر) قزه زه‌رد بووه، له‌گه‌ل خیزانه‌که‌ماندا توشی هه‌ندی ئینگلیز دین، ئینگلیزه‌کان هه‌ندیکیان ئه‌وکچه به‌ ئینگلیز ئه‌زانن، مامم وا تاوانبار ئه‌که‌ن که‌ فراندویتی. جاله‌و کاته‌دا، له‌وای تاوانبارکردن، ده‌مو ده‌ست بریاردان و جی به‌جی کردنی بریاره‌که‌ ده‌ستیان پێ ئه‌کرد ئه‌وه‌نده‌ی نامینی که‌ مامم و خزمه‌کانی له‌ نزیکترین دره‌خته‌وه بکه‌ن به‌په‌تا.

به‌لام ئینگلیزیی زانینه‌که‌ی مامم به‌کاری ئه‌وه‌ دی که‌ ئه‌و به‌په‌تا هه‌لواسینه‌یان دوا بخات خواوراستان یه‌کیکی وا به‌لایاندا تی ئه‌په‌ری که‌ ئه‌یانناسیتته‌وه، ئه‌و که‌سه فریایان ئه‌که‌وئ و رزگاریان ئه‌کات له‌ ده‌ست خنکاندن!...

باوکی نه‌هرو له‌ خۆیندنگا هه‌را ئه‌کات

خیزانه‌که‌مان چه‌ند سالیکی له‌ (ئاجرا)دا ئه‌ژی، تا باوکم له‌ دایک ئه‌بی ئه‌وکاته ۱۸۶۱/۵/۶ ئه‌بی سه‌به‌ر ئه‌ویه که‌ هه‌ر له‌و رۆژه‌یشدا بوژی هیندستان (پاره‌ندراتان تاگور)^(۱) له‌ دایک ئه‌بی!... له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا له‌ دایک بوونی باوکم به‌ر سه‌رده‌میکی وا که‌وت که‌ هه‌موو خیزانه‌که‌مان له‌ شین و شه‌پۆردا بوون چونکه‌ باپیرم له‌ سێ مانگ له‌وه پیشه‌وه مردبوو.

ئه‌رکی خیزانه‌که‌یشمان که‌وتبووه سه‌ر هه‌ردوو مامه‌که‌م که‌له باوکم گه‌وره‌تربوون، زۆری پێ نه‌چوو بوو، فرمانی دادگه‌ری که‌ له‌ژێر فه‌رمانداریی به‌ریتانیا دابوو، مامه هه‌ره گه‌وره‌که‌می له‌ خیزانه‌که‌مان دوور خستبووه‌وه ئیتر باوکم له‌گه‌ل براکه‌یا مابه‌وه که‌ ناوی (ناند لال نه‌هرو) بوو پیشه‌ی ئه‌میش پشتیوانی (محاماة)بوو... براکان هه‌ردووکیان یه‌جگار هۆگری یه‌کتی بوون په‌یوه‌ندیی ناوه‌ندیان تیکه‌ل بووبوو له‌ براهه‌تی و باوکایه‌تی و کورایه‌تی!... زۆری پێ نه‌چوو خیزانه‌که‌ کۆچیان کرد بۆ (ئه‌للا ئاباد) له‌ویدا مامم بووه

(۱) پاره‌ندراتان تیکۆر تاگور (۱۸۶۱-۱۹۴۱) له‌ که‌لکۆتتای هیندستان له‌ دایک بووه، شاعیریکی گه‌وره و به‌ به‌هره، شیعره‌کانی پرن له‌ هه‌ستی خواپه‌رستی و نیشتمانی، که‌سایه‌تیه‌کی به‌زی ئه‌ده‌بی جیهانییه، له‌ به‌ره‌مه‌کانی: یادگاره‌کان، گۆزانیه‌کانی ئیواره، گۆزانیه‌کانی به‌یانی، سرود و وینه‌کان. له‌ ۱۹۱۳ پاداشتی نۆلی به‌ده‌سته‌ینا.

8

یه کیک له پشتیوانه گه وره کانی دادگای بالا باوکیشم له سه ره تادا هه فیری زمانی فارسی و زمانی عه ره بی بویو تا نه گه یشتبوه گرتی دووه می ته مه نی خوی دهستی نه کردبوو به فیری بونی زمانی ئینگلیزی نه ونده هه یه، ژبانی ناو خویندن گای باوکم بریتی بویو له زنجیره یه ک کاره ساتی هه را کردن له خویندن گای چونکه هه ره حه زی له یاریی کردن و جهره زه بی کردبوو که چی له گه ل نه ویشدا، ماموستا کانی زمانی ئینگلیزی خوشیان ویستبوو و له تنگ و چه له مه ییش پرگاریان کرد بوو.

ئه و یارمه تی دانه یشیان له بهر زیره کیسه که ی بووه!... که چوو بووه ناو تاقیکردنه وه ی به کالۆریۆسی ویژه وه، هه ره له یه که م باب ته یه وه و اهاتبووه پیش چاوی که سه ره ناکه وی له بهر نه وه دهستی کرد بوو به ره ش کردنه وه ی په ره ی تاقیکردنه وه که ی له وه دوا نه چوو بووه ناو تاقیکردنه وه ی باب ته کانی تریه وه به لام ماموستا که ی بانگی کرد بووه لای خوی، سه ره زه نشتیکی توندوتیژی کرد بوو، پیی گوتبوو له باب ته تی یه که م تا ئه ندا زه یه کی گه وه وهرامی به باشی دابووه، ئه گه ره ناشی و نه زان نه بویه بچی له باب ته کانی تریشدا نه هاتبووه ناو تاقیکردنه وه وه؟!... به لام ئه مه بووه دوامین خویندن له زانستکۆدا پاش ئه وه حه زی کرد بوو پیشه ی برا که ی خوی بگری چوووه ناو تاقیکردنه وه ی دادگای بالا وه که چی له مه دا پیش هه موو پیشکه و توه ده کان که و تبوو ته نانه ت نیشانیکی به رسنگی زیرینیشی پی به خشرا بوو. که هاتبووه ناو پیشه ی پشتیوانییه وه سه ره که و تینیکی زوری دهست که و تبوو به لام ئه مه نده هۆگری به زموره زم بوو بوو، کاتیکی گه وره ی خوی به وه وه رابوارد بوو ئنجا مام مردبوو. ئه وه ییش سه ره گه ردا نییه کی گه وره بوو بوو بو باوکم ئیتر له و ساکه وه ئه رکی خیزانه که هاتبووه سه رشانی باوکم ئیتر خوی دابووه کارو فرمانی خوی له وه دا ناوی ده رکردبوو ده رانه تی زور بوو بوو که ئه وه ییش بوو بوو به هۆی ئه وه ی که به جار یک خوی نو قمی خویندن و لیکۆلینه وه ی یاساکان بکات، که پر به دل حه زی لی نه کردن!... له بهر نه وه هه یچ کاتیکی بو خوی نه هیشته بووه وه که خه ریکی کارگوزاریه ک بی له کۆری کۆمه لایه تی یا خود خیزانیدا به لای زرن گاریشدا هه ره نه ئه چوو!... پله پله به سه ره په یژه ی سه ره که و تندا سه ره نه که وت.

له وه دا پشت ئه ستووو بوو بوو به زیره کی و نیازه به هیز و هه ره ته که ی خوی له بهر نه وه تا نه هات زور تر پشتی ئه به ست به خوی. زور تر به خوی دا رانه په رموو، که ده ست بداته هه ره کاریک جی به جیتی بکات باوکم به هه موو و اتایه کی وشه که، نیشتمان په ره ره بوو له گه ل نه وه ییشدا سه روشتی ئینگلیزی چوو بوو به دلا له رووی شیوه ی ژبانیانه وه هه ره ها ههستی

وا نه کرد که هاو نیشتمان ه کانی له کرده وه و په وشتا نزم بوونه ته وه له بهر نه وه هه رچی یه کیان به سه ره ها تووه، هی دهستی خویانه، هه ل نه گرن وایان لی بی!... جا به هۆی په ره سه ندنی ده رانه ته که مانه وه، که سال به سال سامانه که مان زورتری لی نه هات. به ره بهر، له ژبانا، چوینه شیوه ی رۆژئا واییه وه!.

جا باری خیزانیمان به م جۆره بووه، که من له ۱۴/۱۱/۱۸۸۹د له دایک بووم، که من هیشتا منالیش بووم.

ژوو ره کانی شه مه نده ره هه ره بو ئه وروپاییه کان دانه نران

له تافی منالیا هه یچ کاره ساتیکی وای لی روونه دام... هه رچی له بیردا ماوه هه ره نه ونده یه که گویم له پسمامه گه وره کانم بوو گه فتو گویمان نه کرد له باب ته هه ندی کارو باره وه، سه رم لی ده رنه نه کردن. ئه وه نده هه بوو توانج و پلاریان له په وشت و خوی ئینگلیزه کان و ئوراسییه کان نه گرت به رامبه ره هیندییه کان له ناوه ند فه رمانداران و ژیر دهسته کانیاندا کاره سات زور رووی ئه دا به راستی شتیکی زور نه نگ و ناشیرین بوو که ئه مان بیست هه ره ئینگلیزیک هیندییه کی بکوشتایه، دادگا که به ره لالی نه کرد چونکه سویند خۆره کان^(۱) له و که سانه پییک هاتبوون که خوشیان ئینگلیز بوون وه که ئه و، به لام نیشته نیی خاکی هیندستان بوون!...

ژوو ره تاییه تیییه کانی ناو شه مه نده فه ره کانی ش، هه ره بو ئه وروپاییه کان ته رخان نه کران، بام رپیساریش زور بوو بن... منیش که گه وره بووم، دل م پر بوو بوو له قین به رامبه ره سه رداره بیگانه کان و دادگه ره کانیان به لام که تاک و ته رای ئینگلیزم بدیایه هه یچ پشم و قینیکم له دلا نه ئه بوو به رامبه ریان به پیچه وانیه ئه م له کانگای دلما خۆشم ئه ویست!... که ته مه نم گه یشته ده سالان، خیزانه که مان گوتزایه وه ناو خانویتیکی گه وره ی تازه وه باخچه یه کی گه وره و ئه ستیترکیکی مه له کردنیسی تیا بوو زوو به زوو فیری مه له کردن بووم، به سه ره ئاوه که وه و له ژیر ئاوه که یشدا... له و کاته دا (جه نگی بویر) له خوارووی نه فه ریکادا دامه زرا منیش ده ستم کرد به خویندن وه ی رۆژنامه کان، بو ئه مه ی رۆژ به رۆژ ناگام له کاره ساتی ئه و جه نگی بی به هه موو دلیمه وه حه زیکی جه نگی (بویر) بووم!...

هه ره ها له و کاته دا کاره ساتیکی خیزانیش روویدا بایه خم زور پی نه دا... خوشکیکم له دایک بوو!... سه ردا نه کانی باوکیشم له ئه وروپا، له و ماوه یه دا، بوونه هۆی ئاژاوه

(۱) واته: ئه ندامانی دادگه (هیئه المحلفین).

نانه و هیهک له ناو کۆمه لایه تیبی (بوراها) کانی ناو (کهشمیر) دا له ناو هیندستاندا به تایبه تی که باو کم بهر په چی دانه وه و نه یه هیتشت له په رستگاکه یان داکارو باری تایینی بو پاک کردنه وهی له گونا هه لیسو پین.

پیش نه ویش (پاندیت بیشان نارایان)، توشی گیتزه لوه که یه کی ودها بو بو له لایه ن پیاوه تایینیبه وشکه کانه وه، که بریاریان دابو به (که نه فت کراو) ی دابنن. ئەم بریاردانه، بو بو به هوی نه وه یش که تیبیره ی بوراها مایبه که شمیر یبه کان بن به دوو که رته وه و نا کۆکیشیان بکه ویتته ناوه که چی ئەم پیاوه له پاشدا بو به سه ره زۆکی کۆنگره ی هیندیبه کان!... ئنجا که باو کیشم به که له ره قیبه که وه سه رکیشیی نوواند و نه یویست له په رستگادا له گونا هه پاک ی بکه نه وه، له تیبیره ی بوراها مایبه کاندای که رتییکی سیتیبه میش په یدا بو!... به لām زۆری پێ نه چوو، هه رسێ که رته که یه کیان گرتنه وه و بو نه وه به یه ک.

چونکه بیرو باوه ر هه ندیک گۆر باوون و ئەو کۆته و زنجیرانه ی کۆنیش له ناودا هه لگیرابوون!...

ده رویشکی سیانزه ساله

که ته مه نم له پانزه سالی نزیک بووه وه، باو کم ماموستا و رابه رتییکی بو راگرتم، له ساله وه له گه لماندا ئەژیا ناوی (فه ردنیاند برۆکس) بوو باو کی ئەم پیاوه (ئیرله نده) یی بووه دایکیشیان (فه رنه سه) یی یاخود (به لچیکا) یی بووه یه کی کیش بوو له پشتیوانه خوین گه رمه کانی ده رویشایه تی (تصوف) خۆشه و یستی خویندنه وه ی خسته دل مه وه ئیتر له و سا که وه ده ستم کرد به خویندنه وه ی نووسراوه ئینگلیزیبه گه وره کان.

ناره زوویشی خسته سه ر زانسته کان و پینچ و په نا کانیان ته نانه ت کارگه یه کیشمان له ناو خانوه که ماندا دامه زراند، تاقیکردنه وه کانی زانستی کیمیا و زانستی سه ره تاییی سروشتمان تیا را نه په راند!... بیجگه له مانه، هه موویان، به رامبه ر ده رویشایه تیش خۆشه و یستیبه کی گه رموگوری له دلما دامه زراند ته نانه ت وام لی هات خۆم کرد به نه ندامیک له (کۆمه لی ده رویشایه تی) دا، که هیتشتا ته مه نم سیانزه سالان بوو!... ئەمه م له ده رویشایه تیبه وه ده ست کهوت که به چاویکی بێ دهنگ و سه نگانه وه، به بی رتییکی په رشوبلا وه وه، سه بری کاره ساتی ژیانم ئەکرد، که هیچی به سه ر هه یچه وه نه بوو!...

ئه وه نده هه یه، له پاش ئەمه ی له (برۆکس) جوئی بوومه وه، هه یچ فری کم به سه ر ده رویشایه تیبه وه نه ما، به هه یچ کلۆجیکیش خۆم له ده رویشایه تی نه ئەگه یاند!...

هه ره ها له تافی منالیمدا (جه نگی روس و ژاپۆن) یشم بیر ئەکه ویتته وه سه رکه و تنه کانی (ژاپۆن) به سه ر (روس) دا ده ماری ئە بزواندم... گری له دلّم به رنه دا!... ژماره یه کی زۆر نووسراوم له بابته (ژاپۆنیا) وه کری... ئیتر له و سا که وه بیری نه ته وایه تی هه زتیک بوو له میشکما جیگیر بی... هه موو ده م بیرم له وه ئە کرده وه که چۆن هیندستان نازاد بکری، که چۆن ناسیا رزگار بکری له ده ست به نده یی ئە وروپایبه کان ئیتر هه ر له و سا که وه ناوتم ئە خواست بو خه باتییکی گه وره و مه ردانه بو تیکۆشانیککی پاله وانانه!... له مانگی پینجه می سالی ۱۹۰۵ دا له گه ل باو کم و دایکم و خوشکه بچکۆله که مدا سواری که شتی بووین و چوین بو ئینگیلته ره... ئەو سا که ته مه نم پانزه سال بوو تا ئە ندازه یه ک به ختم له وه دا یاریوو که له زانستگای (هارۆ) دا جیگایه کم بو خۆم دۆزیبه وه. چونکه هه ندیک ته مه نم له وه زۆر تر بوو که زانستگاکه دیاردیی کردبوو بو هه موو شاگردیک خیزانه که یشمان کۆچی کرد بو ئە وروپا، پاشان گه راپه وه هیندستان هه ستم ئە کرد به ته نیایی به زه بیم به خۆمدا ئە هاته وه بیری خیزان و که سوکار و نیشتمانم ئە کرد... به لām به و سوئیبه وه زۆر نه تلامه وه چونکه تیکۆشام بکه ومه ناو ژبانی خویندنگا وه زۆری پێ نه چوو به فرمان و به یاریبه وه خه ریک بووم و ناو ارده بیم له بیرو چوه وه.

جا له بهر ئە وه ی که زمانی لاتینیم نه ئە زانی، خۆم له پۆلیکی نزمدا دامه زراند بوو به لām زۆری پێ نه چوو، خسته میانه پۆله کانی بالاتره وه تیکرا، له زووربه یی بابه ته کاندای، پیش ئە وانه ئە که وتم که له ته مه نی خۆمدا بوون؛ به تایبه تی له زانیاریبه گشتیبه کاندای ئەو سا که هه ر چوار پینچ شاگردیک هیندی هه بوون، له زانستگای (هارۆ) دا... چه ند شاگردیککی جووله که یشی تیا بوو له گه ل شاگرده کانی تر دا هه لیان ئە کرد و به بی دهنگیبه وه رایان ئە بوارد.

به لām هه موو ده میتک هه سستیکی دوژمنایه تیم هه ست پێ ئە کرد له ناو شاگرده کاندای، به رامبه ر ره گه زی (سامی) یه کان... ئە وانه هه موو ده م به (جووله که ی به دخوو) دانه نران، هه موو ده م نه نگه ویست بوون لای ئە وان!... زۆری پێ نه چوو، منیش بی ئە مه ی ناگام له خۆم بێ، وام به باش ئە زانی که منیش وه ک ئینگلیزه کان خۆم بنوینم به رامبه ریان!... له راستی دان هه یچ رۆژتیک هه ستم به دوژمنایه تیبه کی راسته قینه نه ئە کرد به رامبه ر ره گه زی (سامی) ته نانه ت له وه دوا یش گه لیک دۆستی دلّسوژم بو په یدا بوو، له وان!...

له ناوهنده راستی پهرستی (نیشته) و شل و شیواوی (ئوسکار وایلد)دا

لهو ماوهیدا که له زانستگای (هارۆ) دا بووم، دهنگی کاره ساتی ناو هیندستان ته هاته بهرگویم، دلّی تهنگ نه کردم. چونکه له سالهکانی ۱۹۰۶ و ۱۹۰۷ دا کاره ساتی گهوره گهوره له (بهنگال) دا روویان ئه دا و گرتن و بهندیی کردن و پشیتوییهکی زۆریش له ئارادابون بزوتنه وهی خو دوور خستنه وهیش له ئینگلیزهکان پهری سه ندبوو بهلام زۆری پی نه چوو له مانگی دهه می سالی ۱۹۰۷ دا چومه زانستگای (ترینتی) له شاری (که مبرج) دا ئه وساکه ته مه نم حه قده سالان بوو. له ویدا سی سال مامه وه، خویندم، زۆر سه رم ئاسوده بوو به خویندنی زانسته سروشتییه کانه وه خه ریک بووم وهک: کیمیا و جیۆلوجیا و گژوگیا به لام هه ر به وانه وه خه ریک نه بووم که کاتی پشوودانه کان ته هات له نیوهی سال و دوایی سالی خویندندا، له گه ل هاوړیکاندا یه کمان ته گرت و ده ستمان ته کرد به گفتوگۆکردن له بابته نووسراوهکانی (نیشته) و پشیتوییهکانی ناو نووسراوهکانی (به رناردشو) (۱) وه... جا به هۆی هۆگر بوونمه وه به نووسراو خویندنه وه وه ته متوانی خوّم بخرمه ناو ئه و گفتوگۆیانه وه بی ته مه ی ناشیتیی خوّم پیشان بدهم، زۆریه ی ئیمه له بابته ی کاروباری ره گه ز بازبیدا شه رمه زار بوو... یاخود هه ر هیچ نه بی خوّم و ابوو!... له بهرته وه شه رزهایی یه کهم له و بابته تانه وه هه ر بریتی بوو له پیش بینی ته نانه ت تا چه ند سالیکیش پاش ده رچوونم له زانستگۆ هه روا مامه وه!...

له و کاته دا به ره و شیتوییهکی (قورنایی) ی نادیار ته چووم... ته مه ییش بریتیییه له : په رستییهکی وه ها که ئاره زووی خوښ رابواردن ته کات و گوێ ناداته ده ستووری کۆمه لایه تی و تیبز به باری کۆمه لایه تیش ته کات ته م جوړه ژیا نه ییش له هه موولاویک رووته دات!... ته م جوړه ئاره زووییش، به هۆی خویندنه وه ی نووسراوهکانی (ئوسکار وایلد) (۲) و (ولته ر باتر) وه له دلّی من و له دلّی زۆریه ی هاوړیکاندا گه شه ی کردبوو...

(۱) جوړج برنارشو (۱۸۵۶-۱۹۵۰) نووسه ریکی به ناوبانگی ئیترله ندییه له بواری رۆمان و شانۆییدا ده ستییکی بالای بووه، له (دبلن) له دایک بووه، بۆ چوونهکانی شیللی شاعیر و کارل ماکسی به لاره کاربگه ربوون، گالته جاری و لاقرتی و ره شبینی به به ره مه کانیسه وه زالبووه، له وانه: پیسای چاره نووس، قوتایی شه پتان، چه ک و پیاو. له ۱۹۲۵ دا پاداشتی نۆلی به دهسته پتاوه.

(۲) ئوسکار وایلد (۱۸۵۴-۱۹۰۰) ته دبیبکی ئیترله ندییه له (دبلن) له دایک بووه، ده بوویست هونه ر بۆ سه ر شیتوازه سه ره تاییهکانی بگیتیتته وه، له رۆمان و شانۆییدا چیرۆکی زۆری هیه: مایه ی ره زامه ندی خوینته ران و ره خنه گران.

له گه ل ته مه شا که من له کانگای دلّدا هه زم له ژبانی په ره زموره زم و خویریتی نه ته کرد، به لام له کاروباری تاینییدا وشک نه بووم؛ به دلّ قیینم له پتونده تاینیییه وشکه کان بوو، جا له بهرته وه بۆ من شتیکی ئاسایی بوو که له ژباندا روو بکه مه لایه کی وا که تاینیی نه بی.

له گه ل ته مه شا ته م په وشته م وهک رووکه شیک و ابوو، نه چوو بووه کانگای ده روونمه وه له راستیدا، جوانیییهکانی ژبان کاربان له دلّم کردبوو زۆتر ته و بیره دلّی کیش کردبوو که له ژباندا رینگایه کی وا بگرم که لیم بوه شیتته وه و له گه ل ریزگرتنی خوّمدا به رامبه ر به خوّم بگوئیی من نه م ته ویست خوّم له کرده وه ی به زموره زمو، خویریتییدا نوقم بکه م نه ییشم ته ویست خوّم له خوښیییهکانی ژبان بی به ش بهیلمه وه له راستیدا، ده ستم کرد به خوښ رابواردن، ته وه ییش نه ته چو به میشکما که ته و جوړه خوښ رابواردنانه م به تاوان و گونا ه دابنریت هه ر له و کاته ییشدا دلّم ته چوو به لای جه ره زایی و خوښه ستنه ناو کاروباری سامناکه وه هه موو ده مییک له باوکی خوّم ته چووم له قومارکردندا تا ته ندازه یه ک وهک ته بووم.

له پشیدا قومارم له سه ر پاره ته کرد، دوای ته وه قومارم بۆ ئامانجه به رزه کان ته کرد، جا له م جوړه قوماره ییشدا کاروباری ژبانی وه هام به کارته هیتنا، که له پاره گه لیک گرنگ تر، به نرخ تر بوون!...

هه رچه نده من ناوی (قورنایی) و بیرو باوه ره کانی سه ر به (قورنایی) م ناوبرد نابج که س به وه له یه دا بچی که من له و بابته تانه وه شه رزه زاییه کی باشم هه بووی، له راستییدا من ته واو له و بابته تانه تی نه ته گه ییشتم هه رچییه ک له و بابته تانه له میشکما جی گیر بووبوو، بریتی بوو له ته ندیتسه و شت هیتانه به رچاو له شیتوییهکی شادراوه و نادیاردا که له راستیییه وه دوور بوون!... ژبانی ته و سه رده مه م پرپوو له کارو فرمان و یاریی کردن و خوښ رابواردن هیچ شتییک ته و ژبانه ی لی تیک نه ته دام ته وییش جار به جارتیک ته و زۆرانبازییه زرنگکارییه نه بی که له هیندستاندا رووی ته دا شاگرده هیندییه کان له (که مبرج) دا کۆمه لکییان دامه زراند بوو ناویان نا بوو (کۆر) ئیمه ییش گشت جارتیک له شوینی ته و (کۆر) هدا له بابته کاروباری زرنگکارییه وه، گفتوگۆمان ته کرد.

به لام گفتوگۆگامان تا ته ندازه یه ک، له راستی و رووداوه وه دوور بوون!... له گه ل ته وه ییشا من له و سی ساله دا که له ویدا ژبام، ره نگه بلیم که له و (کۆر) هدا هیچ جارتیک خه ریکی ته وه نه بووم قسه ی تیا بکه م ته وه ییش سه بارته به شه رمیم بوو!... جا ته م ده رده م

هەر له کۆڵ نەبووهوه، له هه‌موو دهمه ته‌قییه‌کانی ناو زانستگا که‌دا... ته‌نانه‌ت ئه‌وهم پێ خۆشتر بوو که جهریمه بکریتم^(١) و تا سالی خۆیندنه‌که نه‌بریته‌وه، نه‌ییمه کۆره‌وه بو قسه‌کردن!... دواى ئه‌وه خووم دایه خۆیندنی یاسا. له ه‌اوینى ١٩١٢دا ئه‌و پری دانه‌م ده‌ست که‌وت که له‌به‌رده‌م دادگا‌کانی ئینگلیزه‌دا پشتیوانی بکه‌م که پاییز داها‌ت که‌رامه‌وه هیندستان. تا ئه‌و دهمه حه‌وت سالی‌ک بوو له هیندستان دوور که‌وتبوومه‌وه.

ياسای فه‌رمانداریی ئینگلیز مرۆف له‌که‌ک نه‌خات!

خۆم که‌یانه‌ دادگای بالا و تیا دامه‌زرام تا ئه‌ندازه‌یه‌ک فرمانی ناو ئه‌ویم پێ خۆش بوو تا چه‌ند مانگی‌کیش له دواى که‌رامه‌وه بو هیندستان به‌خۆشییه‌وه و رامبارد به‌لام ئه‌و ژبانیه‌ی که له‌گه‌ڵ زۆریه‌ی رۆله‌کانی ره‌گه‌زی خۆمدا رام ئه‌بوارد، زۆری پێ نه‌چوو به‌ره‌به‌ره ته‌روتازه‌یه‌یه‌که‌ی تیا نه‌ما، خۆشییه‌که‌ی لێ چوه‌وه ته‌نانه‌ت و ایشم لێ هات که‌وا هه‌ست بکه‌م به‌خۆم که له ژبانیه‌ی دیاردیه‌ی کراوی رێک خراوی دووباره بووه‌دا ئه‌ژیم که پره له دلته‌نگی، نه‌که‌که‌یکم هه‌یه و نه ئامانج. من له‌و باوه‌ره‌دام، که خۆیندنه تیکه‌لوییه‌که‌که‌م بوو، که بووبوه هۆی وه‌رس بوونم له ده‌ست ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که تیا ئه‌ژيام.

چونکه ئه‌و خه‌وانه و ئه‌و بیروباوه‌رانه‌ی که له ژبانیه‌ی ئینگلیزه‌ره‌دا پێیانه‌وه راهاتبووم، له‌گه‌ڵ ره‌وشت و خوو بیروباوه‌ری ئه‌م ناوچه تازیه‌یه و ئه‌م ژبانیه تازیه‌یه‌مدا رێک نه‌که‌وتن له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا، خۆشبه‌ختانه، ژبانیه ناو ماله‌که‌مان له‌گه‌ڵ ئه‌و ژبانیه‌ی ناو ئینگلیزه‌ره‌مدا رێک نه‌که‌وت بو‌یه‌کا ئه‌متوانی به‌رگه‌ی ئه‌و ژبانیه‌ی کۆمه‌لایه‌تیه‌یه بگرم به‌لام ئه‌و ته‌نیا‌یه‌ی نه ئه‌کردم بێجگه له‌وه خۆیندنه‌وه‌خانه‌ی دادگای بالا هه‌بوو.

یانه‌ی پیاوانی یاسا هه‌بوو که له‌ویدا مرۆف چه‌ند که‌سیکی دیاری‌کراوی ئه‌بینی و گفتوگۆی له‌گه‌ڵدا ئه‌کردن به‌لام ئه‌و باه‌تانه‌ی لێی ئه‌دوان، هه‌رچه‌ند باه‌تیه‌ی دیاردیه‌ی کرابوون، که هه‌موو رۆژیک دووباره ئه‌کرانه‌وه بێ گومان جو‌ره ژبانیه‌ی و باه‌که‌که‌ی بزووتنه‌وه‌ی بیه‌ر نه‌هات له‌به‌رته‌وه زۆری پێ نه‌چوو، هه‌ستم به‌وه ئه‌کرد که ژبان شتیه‌ی هه‌یچووپوچه و پره له خاوه‌لیچه‌ک... ئینگلیزه‌کانی ناو هیندستان، حه‌زیان له ه‌اوه‌دیه‌ی هیندیه‌یه‌کان نه‌ئکه‌وه هه‌ر ئینگلیزه‌کت بگرتایه، خۆی و ئه‌هاته پێش چاوه‌که ئه‌ندامیه‌که له له‌شکری داگیرکه‌ره. هه‌ر به‌و جو‌ره‌یه‌ی ره‌فتاری ئه‌کرد ئه‌وه‌یش هه‌رگیز نه‌ئچه‌سه‌ره‌که

(١) واتا: سزا بدریتم.

په‌یوه‌ندییه‌کی ئاسایی ئاسان له‌ناو هه‌ردوو ره‌گه‌زدا په‌یدا بێ!... له سایه‌ی فه‌رمانداریی ئینگلیزه‌کانیشه‌وه، چ له‌ناو پایه‌کانی فه‌رمانه‌ره‌وا بیدا، چ له‌ناو کۆمه‌لایه‌تیه‌دا چینی‌ک له فه‌رمانه‌ره‌وانی ئینگلیز و هیندیه‌یه‌کان به‌رز بووبونه‌وه، که نا شیتی و وشکی و میتشک بچووکیان پێوه دیاریبوو... جا له‌به‌رته‌وه، ئه‌گه‌ر ئینگلیزه‌یه‌کی لاو به‌هاتایه هیندستانه‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده جیگیر بسوايه، ئه‌چوه‌وه بن چنگی ئه‌م ژبانیه خاوه‌لیچه‌که‌وه له رۆژدا هه‌ر به‌خۆیندنه‌وه‌ی ئه‌و تو‌مارانه‌وه خه‌ریک ئه‌ما که له‌په‌رانه‌وه نه‌هاتن پاش ئه‌وه هه‌ندی وه‌رزی ئه‌کرد زۆری پێ نه‌ئچه‌وو، ئه‌چوه‌وه یانه‌که‌ی خۆی تیکه‌ل به‌وانه ئه‌بوو که له دانگی خوی دابوون هه‌ندی و بسکی ئه‌خواره‌وه. هه‌ندی له گو‌فاره هه‌فته‌یه‌یه وینه‌داره‌کانی ئینگلیزه‌یه‌ی ئه‌خۆیندنه‌وه که‌م بو‌ی ئه‌کرا نوسراو به‌خۆیندنه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی بێ بچوايه سه‌ر، زۆریه‌ی جار، هه‌ر نوسراوه کۆنه‌کانی ئه‌خۆیندنه‌وه، نه‌ک تازه‌کان!... پاش ئه‌وه وه‌رس ئه‌بوو و ده‌ستیه‌ی ئه‌کرد به‌گه‌یه‌ی کردن له هیندستان، که بیه‌ر به‌وه ده‌رده‌وت، که ورده ورده کز و په‌ست ئه‌بێ هه‌ندی قسه‌ی ناشیرینه‌ی ئه‌گوت به‌ئاووبای هیندستان بۆله‌ بۆله‌ی زۆریه‌ی ئه‌کرد له‌وانه‌ی که پشویه‌یه‌کان خسته‌بووه ناو هیندستانه‌وه و بووبونه هۆی زۆریه‌ی ئه‌رک و ئازاری ئه‌و که‌چی لاوه ئینگلیزه‌که‌ په‌لی به‌وه نه‌ئهرد که پو‌وج بوونه‌وه‌ی میتشکی و کزیوونی خۆیندنه‌واره‌یه‌که‌ی خۆی هه‌ر سه‌بارته به‌وه بوو که فه‌رماندارییه‌کی چینی ده‌وله‌مه‌ند (بیرۆکراتی)ی زه‌بر به‌ده‌ست له‌ناو هیندستاندا دامه‌زراو، که خۆیه‌ی به‌شکیک بوو له‌وه فه‌رماندارییه‌!...

جا ئه‌گه‌ر فه‌رمانه‌ره‌یه‌کی ئینگلیز به‌وه هه‌موو رێدان و پشودانانه‌وه که ده‌ستی ئه‌که‌وتن، به‌م جو‌ره ژبانیه به‌سه‌ر برده‌ی، ئه‌ی ئه‌بێ فه‌رمانه‌ره‌یه‌کی هیندی چۆن ژبانیه‌ی که له‌گه‌ڵ ئه‌و فه‌رمانه‌ره‌ ئینگلیزه‌دا فرمانی ئه‌بینی و له‌ژێر ده‌ستیه‌یه‌دا بوو، به‌تایه‌یه‌ی ئه‌گه‌ر له‌وه که‌سانه‌یش بووبێ که‌ویستیه‌ی وه‌ک ئینگلیزه‌کان بژی و رابویری؟!...

گه‌سه‌کردنی بزووتنه‌وه‌ی نیشه‌وانی له‌ژێر پێشه‌وايه‌تیه‌ی غانید!

جا ئه‌م باره له چینی فه‌رمانه‌ره‌که‌نه‌وه په‌ره‌ی سه‌ندیو بو‌ناو چینی ناوه‌راستی هیندیه‌یه‌کان، به‌تایه‌یه‌ی بو‌ناو ئه‌وانه‌ی که خاوه‌نی خۆیندنه‌واره‌ی ئینگلیزه‌بوون، له‌مانه ته‌نیا رۆله‌کانی هه‌ندی له‌ شاره هیندیه‌یه‌کانی لێ ده‌رچوو بوو وه‌ک دانیشه‌توانی شاری (که‌که‌تتا) و (بۆمبای) که ته‌ماشام ئه‌کرد: خاوه‌ن پێشه‌ سه‌ره‌سته‌کان وه‌ک پشتیوانه‌کان و پزیشکه‌کان و ئه‌وانه‌ی له دانگی ئه‌واندا بوون، هه‌موویان که‌وتبوونه

گیتراوی ئه و بیره خاووخلیچکه وه. خویان دوور خستبووه وه له نه ته وه، ته نانه ت له به شی خواروی چینی ناوه راستیشسه وه کاروباره کانی زرننگارییش هه ره به ده ست چینی فه رمانبه ران و چینی سه رووی ناوه راسته وه بوو. ئه وه نده هه بوو، ئه و بزوتنه وه نیشتمانییه ی که له سالی ۱۹۰۶ د پیدابوو له شاری (به نگال) دا، بۆ یه که م جار ئه م باره ی له رزانه وه، ژینی چینی ناوه راستی خواروو و ئه و چینه بیه که له پاش ئه وه وه دی، تا ئه گاته بۆره پیاوان، سه ره له نوی تازه بووه زۆری پی نه چوو ئه م گۆرانه زوو گه شه ی کرد، زۆر په ره ی سه ند ئه وه بیه سه سایه ی پی شه وایه تیی غان دییه وه جی به جی بوو^(۱) ئه وه نده هه یه که خه باتی نیشتمانی، هه رچه نده ژین تازه ئه کاته وه و چست و چالاکی زیندوو ئه کاته وه له ناو نه ته وه دا، به لّام به شیکی زۆر له ناگاداری و وربایی و کارگوزاری داگیر ئه کات، تا مرۆف وای لی دیت ده ستی ناپه رزیت هیچ جو ره چست و چالاکی و خه باتیکی تر بنویتی و په ره ی پی بدات له به ره وه هه ستم به خۆم کرد، که له و چه ند سالانه ی پاش گه رانه وه بۆ هیندستاندا، له ژیانی خۆم دلخۆش نه بووم چونکه پی شه که م به هه موو هیژ و هه ره تیکی دل مه وه رانه ئه په راند هه رو هه باری زرننگاری ئه و ده مه بیه و ابو، که هیچ ماوه به کی نه ئه دا به په ییدا بوونی خه باتیکی نیشتمانی دوژمنانه به رامبه ر به فه رمانداری بیگانه منیش چومه ناو ده ستی کۆنگره (حزبی مؤقر) وه هه ر کۆبوونه وه به کیان بکر دایه له گه لبا نندا بووم له هه ندی ده می تایه تی نه ته وایه تیشدا به هه موو کۆلی دل مه وه ده ستم ئه کرد به تیکۆشان و فرمانکردن به لّام ئه وانه هه ر جار به جار یک روویان ئه دا، نه ک هه موو ده م!...

به لّام زۆری پی نه چوو، جه نگی یه که می جیهانی، هه موومانی خه ربیک کرد به خۆیه وه هه رچه نده ئه و له سه ره تادا، له ئیمه وه دوور بوو به لّام یاسای به رگری هیندستان، توند

(۱) کانه ی گاندی (۱۸۶۹-۱۹۴۸) فه یله سوف و تیکۆشهر و سه رکرده یه کی گه وره ی هیندی بوو، به (مهاتما- نه فی بهرز) ناو ده برا، له ۱۸۸۸-۱۸۹۱ له له نده ن حقو قی خو یند، له ۱۸۹۳-۱۹۱۴ له خواروی ئه فه ربیقا کاری پارێزه ری ده کرد، له ۱۹۱۴ ده گه ریته وه ولاته که ی و رابه رایه تی بزوتنه وه ی رزگاری نه ته وه بی کرد؛ به لّام به شیوه یه کی ناشتیانه و دوور له توندوتیژی، چه ند جار مان له خوارن ده گری بۆ به دیه بنانی ئامانجه نه ته وه بییه کانی له ۱۹۴۷ به شداری له و گفتوگۆیانه دا کرد له گه ل ده سه لاتی ئینگلیزدا بۆ سه ره به خۆی هیندستان، دوا جار به ده ستی (براهما تیه ک) ی توند ره و تیرۆرکرا، بیه ر و شیوازی خه بات و که سایه تیه که ی تا ئیستاش بوونه ته نموونه ی به رزی خه بات له لای ریبوارانی رتگای رزگاری له جیهاندا.

چنگی گرت به سه ر نیشتمانه که ماندا ئیتر هه ره ئه وه نده سالی دووه می جه نگی ده ستی پی کرد، ده نگی گه له کۆمه کیکان و له نا کاو کوشتنه کان و شیوه کانی فره یلبازی رۆژنامه کان بلا بوونه وه بۆ ئه مه ی له (په نجاب) دا سه ربازه کان کۆبکریته وه، هه رچه نده به ده م زۆر ئه وه بلا و ئه کرایه وه که هیندستان لایه نی به ریتانیا ئه گری و به دل پشتیوانی^(۱) ئه کات، به لّام له راستیدا به ریتانیا له لایه ن هیندییه کانه وه زۆر که م خۆش ئه و یسترا هه رچه ند مام ناوه ندییه کان و له وزه به ده ره کانیش ده نگی سه ره که وتنه کانی ئه لمانیا یان ئه هاته به رگۆی له خۆشیاندا گه شکه دار ئه بوون ئه مه بیه سه له به ره ئه وه نه بوو که ئه مان حه ز له ئه لمانیا بکه ن به لّام له به ره ئه وه بوو که حه زیان ئه کرد سه رداره کانی خویان به ریسوا بییه وه ببین!... زۆری پی نه چوو ژیانی زرننگاری ده ستی کرد به جوولانه وه و گه شه کردن تا ئیش هات زۆر تر په ره ی ئه سه ند چونکه (لۆکامانیا تیلاک) ی پی شه وای هیندستان له به ندیخانه هاته ده ره وه و کومه له زرننگارییه کانیش ده ستیان کرد به داوا کردنی فه رمانداری خۆی (الحکم الذاتی). هه رو هه ده ستی کۆنگره ییش زۆر تر کۆبوونه وه سالییه کانی خوی ئه کرد^(۲) بیجگه له مانه (په یوه ندی ئیسلامه تی) ییش ده ستی کرد به هاو کاری له گه ل (ده ستی کۆنگره) دا.

یه کی تیی موسلمانه کان و هیندۆکه کان زرننگاری مام ناوه ندی له ناو به رد

ته نگ و چه له مه تا ئه هات توندتری لی ئه هات زۆر که س له ئیمه بیه که لاو بووین ئه وه مان پی خۆش بوو چونکه به هیوا بووین که کاره ساتی گه وره و گرنگ روو بدن که بزوتنه وه ی داوا کردنی (فه رمانداری خۆی) زیندوو بووه وه و که وته خه باته وه، پیوا هه پیر له ئه ندازه به ده ره کانی راکیشا بۆ خۆی، که له سالی (۱۹۰۷) وه له (کۆنگره) دوور خرابوونه وه هه رو هه ژماره یه کی زۆریشی له چینی ناوه راست کیش کرد به هه موو په له کانییه وه ئه وانه هه موویان ده ستیان کرد به خه ربیک بوون به زرننگارییه وه به لّام بۆره پیاوانی نه ته وه که ی بۆ کیش نه کرا.

له بابه ت ئه و هیژ به رگرییه وه که فه رمانه وایی له رۆله کانی چینی ناوه راستی کۆئه کرده وه و ریکی ئه خست، مقومقۆبه کی زۆر په ییدا بوو و تاوی سه ند چونکه ئه م هیژه له گه ل هیژه به رگرییه کانی ئه ورو پایی له هیندستاندا وه ک یه ک ره فتاریان له گه ل نه ئه کرا ئه مه بووه هۆی ئه وه ی که بریار به دین، تا ئه م جیاوازی یانه لا نه برین هیندستان یارمه تی

(۱) پشتیوانی: به رگری.

(۲) کۆنگه سالانه ی حزبه که، یا کۆنفرانس یا (الأجتماعات السنویه)

یه کهم هاوپیگه و تنم به فاندی

ئو ساکه کاروباری زرننگاری، به بابا تیک دانه ترا که گفتگو له سهرکردنی بئ مه ترسی نه بو، ههر ئه وهنده ئه و بابا ته بکرایه وه، ده موده ست نازاوه هه ل ئه گیسرا باوکیشم به په ره شه وه بو بزانی به ره وه ئه و په ربی ئه رۆم یان نا...

به لام له راستیدا من به ره وه ئه وه نه ئه چوم که شپوهی توندیی و تیزی به کار بهیتم ئه وهنده هه بو و ام به پیوست ئه زانی که بۆ ئه و باره ی هه بو، سهردانه وینین که سهر به ربزی خویی و سهر به ربزی گشتیش وای پئ ئه و بست که رینگایه کی توندتر و مهردانه تر بگرین بۆ به رنه گاری کردنی فه رمانداری بیگانه. باوکیشم دهستی کرد به وازهینان له هیمنی و مام ناوه ندیتی به لام ههر هه نگاویکی له م رینگایه وه ئه نا، له ناو می شکی خویا تووشی نازاوه یه کی توندوتییز ته هات له و لی کۆلینه وه و چهند و چون کردنه یشی مه به سی ئه وه بو که بزانی ئه وه هه نگاوه ی ناوتی له ئه نجامی خوین گه رمبوونه وه نه بووه، له ئه نجامی باوه ر پیکردنه وه بووه، و اتا له تیگه یشتنه وه!... زۆری پئ نه چوو، ئه و کاره ساتانه ی که له سالی ۱۹۱۹ دا له (په نجاب) دا قه ومان، باوکیمان له ژبانی پیشووی دوورخسته وه ئیتر ههر ئه وهنده بو، ئه ویش خوی فری دایه ناو گیتراوی ئه و جووله یه وه که (غاندی) دهستی پئ کردبوو له یه کهم جاردا که غاندم دی، له شاری (له کناو) دابوو، له پیشووی جه ژنی له دایک بوونی عیسادا بو، له سالی ۱۹۱۶ دا. ئه وده مه (کۆنگره) خه ربک بوو کۆ ئه بووه ئیتمه هه موومان غاندمان چووبوو به دلا، له به ره ئه و خه باته گه وره یه ی که له باشووری ئه فه ربکا دا کردبووی به لام به لای زۆر که سمانه وه وای ئه نواند که له زرننگاری به وه یه جگار دووری. به تایبه تی له و کرده وه یه یه دا که نه ی ئه و بست بیته ناو کۆنگره وه و هاوکاری له فرمانه کانیا، که نه ی ئه و بست له رینگای کاروباره زرننگاری به نه ته وه ییبه کاندانا خه بات بکات، که چی هه موو خه بات و تی کۆشانیکی خوی ته رخان کردبوو بۆ چاره کردنی گیروگرفتی هیندی به کان له باشووری ئه فه ربکا دا به لام زۆری پئ نه چوو، غاندمان دی خوی ئاماده کردبوو که له ناو هیندستان خۆشیدا شپوهی خه بات کردنه که ی خوی به کار بهیتمی ئه م شپوهی خه بات کردنه ی غاندمانیش موژده ی سهرکه وتنی ئه دا.

منیش له وکاته دا ههر بریتی بووم له پیاویکی نیشتمان په ره ره سهر به هیچ دهسته (حزب) یه که نه بووم ئه و بیه و باوه ره هاو به شی (سوسیالیستی) یانه یش که له رۆژانی خۆتدنی ناو زانستگادا وهرم گرتبوون، بئ ئه مه ی باش تییان بگه م، هیچیان له

به ربیتانیای پئ نادری ئه وهنده هه بوو بریاری ئه وه ماندا که له گه ل هیزه کانی به رگری شارستانیتیدا هاریکاری به کین. چونکه وامان هاته پیش چاو، که له لاوان وا ئه وه شپته وه. تاما وه یه که مه شقی سهر بازانه بکه ن له به ره وه سکالا یه کم پیشکه ش کرد که ئه و جوژه سهر بازیه بکه م له شاری (ئه لالا تاباد) دا لیژنه یه کمان پیکه وه نا، که بۆ ئه م پرۆژه یه بانگی رانه هیشت کاتی که فه رمان په وایی دهستی کرد به گرتنی هه ندی که س له وانه ی که له بزوتنه وه نیشتمانی به که دا بوون، منیش دهستم کرد به هینانه سهر ربی ئه ندامانی لیژنه که - که باوکیشم له ناویاندا بوو - بۆ ئه مه ی هه موو په یوه ندیه کی خۆمان به هیزی به رگری به که وه بووه ستینین، له تۆله ی ئه وه دا که فه رمان په وایی ئه و کاره ناره وایه ی کردبوو ده باره ی ئه و نیشتمان په ره وانه مان جا بۆ ئه م مه به سه نامه یه کمان بلاو کرده وه، فه رمان په وایی ته نگه تاو کرد زۆری پئ نه چوو باوکیشم له زرننگاری به مام ناوه ندیه که ی خوی وازی هینا چونکه به دل حه زی له وه نه ئه کرد که سهر بۆ فه رمان په وایی زۆر دابنه وینینی هه رچه نه ده پیشه و له ئه ندازه به ده ره کانی کۆن کیشیان نه کرد بۆ لای خۆیان، به لام ئه و کاره ساتانه ی روویان ئه دا تا ئه ندازه یه کی گه وره باریان پئ گۆری گه لیک جار باوکم ئه یگوت هیمنی و مام ناوه ندیی له گه ل ئینگلیزه کاندانا کار ناکات، به کاری هیندستانیش نایه ت به لام تا موسلمانه کان و هیندۆکه کان له شه روشوری ناو خۆیان نه که ون و واز له ناکۆکی ناو خۆیان نه هین و یه که نه گرن، هیندستان کاریکی وای پئ ناکریت که جیگه بگریت و به که لکی خوی بیت. کاتی که کۆنگره له سالی (۱۹۱۶) دا بریاری له سهر ئه و پرۆژه یه دا که ئه ندامه کانی (کۆنگره) و (په یوه ندیی ئیسه لامه تی) له کۆبوونه وه گشتیه که ی لیژنه ی کۆنگره دا، له مالی باوکمدا کۆبوونه وه، باوکم یه جگار دلخۆش بوو.

ئیترا ته هات له زرننگاری مام ناوه ندییانه خوی دوور ئه خسته وه، به تایبه تی له پاش ئه وه ی که رینگا کرایه وه بۆ تی کۆشانیکی دوولایی له ناوه ند موسلمانه کان و هیندۆکه کاندانا ئنجا که پیشوویی له ناو خاکه یه کگرتووه کانی هیندستاندا تینی سهند، باوکم وازی له هیمنی و مام ناوه ندیتی خوی هینا مام ناوه ندیه کانیش له کۆنگره که چونه ده ره وه! ئه وساکه هاوینی سالی ۱۹۱۸ بوو!... خه باته زرننگاری به کانم، له سهره تای جه نگدا، پچوک پچوک بوون ئه وساکه یش له وتاردان له ناو کۆبوونه وه گشتیه که کاندانا خۆم ئه پاراست ئه ترسام له وه ی تیا سهر نه که وم هه ستیشم به وه ئه کرد که وتاره گشتیه که کان نابج به زمانی ئینگلیزی بخویند رینه وه له توانای خۆیشم به گومان بووم که ئه توانم به زمانی هیندستانی وتار بدهم له به ره وه خۆم له و وتار دانانه ئه پاراست!...

میشکمانه مان به لّام به هۆی ئەو نووسراوانه وه که ئەم خۆتندنه وه، زۆری پێ نه چوو، ژبیله مۆی ئەو بیروباوه پانه م دووباره کلپه یان کرده وه به لّام بیروباوه ره کان، ته و او دیار نه بوون، به رۆشنی ده رنه که وتن، له شپوه به کی مرقایه تیبی بێ هاوتادا زۆتر نه یان نوواند، له وهی که به ره ه می بیر کردنه وه به کی زانستی بن، به کیتک له و نووسه رانه ی که له کاتی جهنگ و دوا ی جهنگدا به دلما چوو بوون (به تراند ره سل) بوو جا له و کاته دا بیره کانم و تاره زوو ه کانی دلّم له ناو ده رووندا به گژ یه کدا نه چوون!...

وایشیان لێ کرد بووم که حه ز له پیشه که ی خۆم نه که م زۆری پێ نه چوو، ئەوه به ته و او ه تی چوو ده لسه وه که هه رگیز ئەوه م بۆ نالوی که له سه ریکه وه ده ست بده مه کاروباری گشتی و له سه ریکه وه خه ریکی پیشه ی پشتیوانی بم، گه یرو گه رفته که م له سه رچاوه ی بیروباوه ره وه نه ها ته بووه ده ره وه له سه رچاوه ی کات و توانا وه ها ته بووه ده ره وه!...

جا له و کاته دا که سه ره تای به هاری سالی ۱۹۱۶ بوو، ژنم هینا... ئەو سا که یش ئەوه م به بیردا نه ئەهات که کاره ساتی و پروبدات که ژنه که ی خۆم له بیرباته وه!...

هاوکاری نه کردن له گه ل فرمانه وایی به ریتانیا دا

که جهنگی یه که می جیهانی ته و او بوو، هیندستان دلی پر یو یوو له ئاژا وه یه کی شارراه پیشه سازی په ری سه ند بوو، چینی ده و له مه نده کانی ش سامان و ده سه لاتیان گه شه ی کرد بوو که چی تا ئەهات چا و چنۆکتیریان لێ ئەهات. به لّام زۆری نه ته وه وه ک ئەوان نه بوون، خۆش گوزه ران نه بوون، هه مو ئا و اتیکیان ئەوه بوو که پۆژتیک بیت و باری ژبانیان سوک ببخه هه رچی چینی نا وه راستیش بوو، به هه مو په لکه کانیه وه له سامان و خۆتنده واری بیدا، چا وه وانی ئەوه یان ئە کرد که گۆر اتیکه گه وه بیت به سه ر ده ستوری هیندستاندا که له ئە نجامدا هیندستان (فرمانداری خۆی) ی ده ست بکه وێ هه مو لایه ک به با وه به خۆ کردن و به خۆ دا پاره موونیکه وه ده ستیان کرد بوو به لێ دووان له با به ت (په یاردانی ئە نجام) و (سه ره به خۆی نا وه وه) ئەم په شتی وایی و دل شتی وایی یه یش به جۆرتیکه ی وا بلا و بوو بووه وه، ته نانه ت بۆ ره پیا وان به تاییه تی لادییه کانی ش گرت بووه وه چونکه دانیش توانی لادیکانی نا وچه ی (په نجا ب) هیشتا ئە وه یان له بیر نه چوو بووه وه که له چ شپوه یه کی درنده دا سه ربازیان لێ کۆ کرد بوونه وه له کاتی جهنگدا هه روه ها ئەو سه ربازانه یش که له کۆری شه ره دووره کانه وه ئەهاتنه وه، له سه ر باری پشی ووی خۆ بان

نه ما بوونه وه، هه رچی به کیان پێ بگوتری ملی بۆ که چ بکه ن، چا و بان کرابووه وه له جار ان زۆتر له کاروباری گشتی تی ئە گه یشتن له به رنه وه زۆتر له جار ان، له و باری که تیا دا بوون، بۆ له یان ئە کرد هه ر وه ها مو سلما نه کانی ش تووره بیان که و ته بووه نا وه وه، بۆ له بۆ لیان بوو له ده ست ئەو کرده وه به ی له گه ل (تورکیا) دا کرا، له گه ل جیشینی پیغه مبه ر (خلافت) دا کرا^(۱)، له برانه وه ی جهنگدا به م ره نگه له هه مو لایه که وه به په رۆ شه وه بوون و چا وه وانی بیان ئە کرد که کاروبار بگۆرێ به لای چا کیدا، به و اتایه کی تر: هیوا و ئا و اتیکه ی وایان هه بوو که ترس و گلارایی تیکه ل بوو بوو!... پاش ئە وه پۆژیه ی یاسای (راولات) ها ته پیشه وه، که پر یوو له و به ندانه ی رێ ئە ده ن به گرتن و چه ند و چوون کردن بێ ئە مه ی گۆی بد ریته ئەو ره وش و کردارانه ی که یاسا کان دایا ننا بوو به کار به تیرین یاخود په ی ره و ی بکرتن ئەم پۆژیه پر یوو له دل ره قی. له به رنه وه شه پۆلی تووره یی هه مو هیندستانی گه رته وه له هه مو هیندی به کانی شه وه، به هه مو ده سته و کۆمه له یه کیانه وه، به رامبه ر ئەم پۆژیه بیتزایی ده رپرا له گه ل ئە وه یشدا (یاسا) که هه ر ده رچوو!... ته نیا ئاسانی به کی تیا نوێنرا ئە ویش ئە وه بوو که ئەو یاسایه تا سی سالی تر نه خریته گه ر!... جا ئەم سی ساله یش له هه مو ساله کانی تری هیندستان پشی واییان زۆتر تیا بوو!... هه ر وه ک فرمانه وایی به ریتانیا یاسایه کی دانا بێ و هه رگیز به کار نه هینرا بێ و ابوو به لّام به هۆی ئەو یاسایه وه ئاژا وه نرایه وه. ته نانه ت پیا و وای لێ دی که بیری به لای ئە وه دا بچی که ئەو یاسایه هه ر بۆ ئە وه دانرا بوو که پشی وایی به خاته نا و هیندستانه وه، یاخود که په ره بدات به پشی وایی نا و هیندستان!...

غاندیش له سه ره تای سالی ۱۹۱۹ دا تووشی ده ردیکی گران ها ته بوو هیشتا چاک

(۱) له هه مو سه رده مه کدا گه لان له خسته ده برین، ئە گین خه لافه تیکه ی دارزیوی وه ک عوسمانی چنگ به خۆتینی نه ته وه مو سلما نه کانی ژیت ده ستی، ده بێ شایانی چ له سه ر کرده وه و به رگری کرد نیکه ی له و رۆژگاره دا، زیاتر له وه ی چه و اشه کاریه ک بوو به نا و ئیسلام و خه لیفه یه تیه وه. کتومت وه ک ئەو سۆز و لایه نگرته ی هه ندی له گه لانی مو سلما نی ئە ندۆ نیسیا و مالیزیا و پاکستان هه یان بوو بۆ سه ددامی دیکتا تۆر و رژیمه که ی له گه رمه ی پرۆ سه ی نازادی عیترادا، ئەمانه که و ته بوونه ژیت کار به گه ری لاف و گه زافی رژیم و پیا وانی به عسه وه که مو سلما نن و دوو چاری هیشی ئە مریکا و ها و په یمانانی (کافر!!) بوونه وه، به لّام بێ ئە وه ی شتی له تا وان و جینایه ته کانی ئەو رژیمه و سه ددام بزانی که دژی کوردی مو سلما ن به تاییه ت و عیتراقییه کان ئە نجامیدا بوون... له هه ر دوو حا له ته که دا ده بێ بوتری که (دهنگی ده هۆل له دوور خۆ شه).

نه بوو بووه، تکای له جینشینې خونکار کرد که نهو یاسای (راولات) ه په سهند نه کات
 نجا که جینشینې خونکار کم تهرخه مبی نوواند بهرامبهر هاواره که ی غاندى، وهک
 که متهرخه مبییه کانی تری که هه موو دم نه یواندن غاندى خوی کرده سهر کرده ی
 سهر کیشیه کی وهها که هه موو هیندستانی گرتوه نه نجا دهستی کرد به بزوتنه وه ی
 هاوکاری نه کردن له گه ل فهرانه واییدا!... نجا که پرژه که ی غاندى که وه بهرچاو و تپی
 گه یشتم، شادمانییه کی گوره به دلّم گه یشتم، چونکی شیوه یه کی راست و رهوان و ناشکرا
 و به کاری گرتبوو!...

له سهر زهوی نه نوست بو نه موی ناخویشی به ندیخانه تانی بکاته وه

منیش به هه موو کولی دلّیکمه وه حزم نه کرد بچمه ناو نهو بزوتنه وه یه وه هپج بیرم له
 دوارژوی خوم نه نه کرده وه، که هره که مه که یان به ندیخانه بوو به لام باوکم هه له سهره تا وه
 بزوتنه وه که ی پی باش نه بوو هه چهند بیرى له نه نجامه کانی نه کرده وه، خوی لی دوور
 نه خسته وه نه وه چ که لکیتی هه بوو که گه لیک که س بخرینه به ندیخانه وه نایا نه مه چی
 کاریک نه کاته سهر فهرانه وایى؟!...

تا چهند پرژیکیش له ناو دهر و نماندا شهر و نازاوه دهستی پی کردبوو هه چچی باوکم
 بوو، به جگار هوگری مناله کانی خوی بوو.

هه چچی منیش بووم نه مریست له نازارده کانی کم بکه مه وه له گه ل نه مه شا هپج لهو باوره
 به دهر نه بووم که به پیوستی بزائم بچمه ناو بزوتنه وه که وه. من و باوکم، ههردو کمان،
 کاتیکى سه ختمان به سهر برد گه لیک شهوی واهه بوو، پی په روا نه چومه دهر وه،
 به ته نیایی، دلّ پهریشان و دهر وون پر له نازار، به هه موو کولی دلّم وه خه ریکی نه وه
 نه بووم پریگایه ک بو خوم بدوزمه وه تا لم تنگ و چه له مه یه پرگارم بیى!... پاش نه وه،
 پیتم زانی که باوکم نوستنی سهر زهوی تاقیکردوته وه، هه بو نه مه ی نه وه بزانی که له
 دوارژوا به نستنی سهر زهوی ناو به ندیخانه وه چهند نه که مه نازاره وه!... زوری پی نه چوو
 غاندى هاته (نه لالا نباد) باوکم بانگی کردبوو نه وئ ههردو لایان به گفتوگو یه کی زور
 دوور و دریزه وه کاتیان به سهر برد بوو به لام من له لایان نه بووم نه نجامی نه وه یش
 به مه گه یشتم که (غاندى) ناموزگاری کردم، نه وه نده خوم فری نه دمه ناو بزوتنه وه که وه،
 که باوکم پی تووره بیى!... منیش نه مه م زور پی ناخوش بوو به لام کاره سات نه وه نده
 گوړرا که ناچار بوون بزوتنه وه که بوه ستین چونکه نه ته وه له شاره کانی (دهلهی) و

(نه مریستار) دا چوو بوون به گز بالباز و سهر بازه کاندا بوړه پیاهه کانی (نه مریستار) و
 (احمد نباد) یش کرده وه ی توندوتیژیان پیشان دابوو کوشتاریش له (جالیا نوالاباغ) دا
 رووی دابوو (په نجاب) یش له هه موو خاکه کانی هیندستان جوئ کرابووه هه رچییه کی تیا
 روو نه دا، رهنه که ی نه نه گه یشته که س نیمه یش بی هیز و بی دهسلات، چاوه پروانی
 نه وه مان نه کرد که له باره ی باری نهو ناووه دهنگیکمان بگاتى زوری پی نه چوو،
 کومه لیکى گوره له نه اندامانی کونگره که دهستیان کرد به یارمه تیدان و لیکولینه وه هه
 نه وه نده فهرانداری سهر بازی له سهر هندی لای (په نجاب) هه لگیرا، نهو کومه له
 ده موده ست گه یشتنه (په نجاب) نه وانه ی دهستیان به لیکولینه وه و پرسیار کرد بوو له ژیر
 سهر به رشتی غاندى دابوو له وکاته دا که له بابه ت کاره ساته کانی (په نجاب) وه
 لیکولینه وه نه کرا غاندى زور چاوپی نه که وهت به ره به ره چوه دلّم وه که غاندى له
 کاروباری زرنګاریدا زور دوور بین بوو کاره ساته کانی په نجاب و نه نجامه کانی
 لیکولینه وه کان کاریکی گوره یان کردبوو سهر باوکم له پاش سالتیک نه نجامی نه وه مان
 بوو دهر که وهت.

کونگره ی (نه مریستار) یه کم کویونه وه ی کونگره ی پیک هینا، که غاندىش هاتبووه
 ناویه وه له وه یشا هپج گومانیک نه مابوو که زوری نه اندامه کان و نهو کومه لانه ی که لهو
 دیو کونگره که وه گرد بوو بوونه وه، چاوه پروانی نهو بوون غاندى بیته پیشه وای کونگره که و
 نهو کومه لانه پیشه وای موسلمانه کانی هیندستانیش (مهولای محمه د علی) و (رهزا) و
 (شه وکته) ی براکانی که تازه له به ندیخانه هاتبوونه دهر وه، نه وانیش گه یشتن به
 کونگره که دا و هاتنه ناویه وه... زووبه زوو بزوتنه وه نیشتمانییه که مان چوه رهنګ و
 شیوه یه کی تازه وه... غاندىش دهستی کرد به بلا و کردنه وه ی خواسته که ی خوی که بریتی بوو
 له زرنګارییه کی (دوور له توندی و تیستی) و، (دوور له یارمه تیدانی
 فهرانه وایى) یه وه زوری پی نه چوو لیژنه یه که له هیندستاندا پیک هات بوو جینشینى
 پیغه مبهری نیسلام، که زووبه زوو به سایه ی هیز و دهسلاتی غاندىیه وه بووبه و کومه له ی
 که نیرایه سهر جینشینى خونکار له هیندستاندا، بو نه مه ی گفتوگو ی له گه ل بکات له
 بابه ت جینشینى پیغه مبهروه غاندى خویشی نه اندامیک بوو له م کومه له یه دا.

نه وه یش ناشکرا بوو که فهرانه وایى نیازی نه وه ی نه بوو که خواسته کانی نه ولیژنه یه
 پیک به ینى له بهر نه وه چاوه پروانی نه وه نه کرا که هه رایه ک له ناو ههردو ولادا به ریا بیى
 له بهر نه وه چند گفتوگو یه کی دوور دریز کرا له گه ل پیشه وای و زاناکانی موسلمانه کاندا، له

بابهت (بی توندوتیژی) و (بی یارمه تی دان) هوه لیکولینهوه زورکرا غاندى تیی گیانندن که نامادهیه بۆ دهست گیرۆییان له هه موو کاروباریکدا به مه رجی بیروباوه ری (بی توندوتیژی) په سه ند بکه ن و به کاریشی به یان.

له وه پاش هه ر دوو بزوتنه وه که، هه نیشتمانی و هه جینشینی پیغه مه بر، شان به شانی یه کتر، له سالی ۱۹۲۰د گۆران و و چونه شیوه یه کی تره وه یه که م رۆژی مانگی گه لاویژ (نوگوست) دیاردی کرا، بۆ ئەمه ی بیته نوخشه ی بزوتنه وه ی (بی توندوتیژی) و (بی یارمه تیدان).

بالباز له دایکم و ژنه که م دوور نه خاته وه

ئهو کاروباره زرننگاریانی که پتیانه وه خه ربک بووم، ئهو کاروبارانه بوون که چینی من... چینی ناوه راست پتیانه وه خه ربک بوون!... ئه وانیه لایه نگیرانی هیمنی و مام ناوه ندیش بوون، بریتی بوون له چنه د که سیک له گه وره گه وره کانی رۆله کانی ئەم چینه، ئه وان ه بوون که به جۆریکی تیکرایی به سایه ی فه رمانداریی به ریتانیاوه بووبونه خاوه ن پاره و سامان جا ئەمانه چه زیان به هیچ هه لگه یان و وه رگه یانیکه توند و تیژ نه نه کرد بقه ومی، نه وه ک هیز و ده سه لات و سایه و پایه و سه رمایه کانیان له ده ست بچن یه کیک له و خواستانه ی که کۆنگره که، خۆی، به ته نگیه وه بوو، له ساله کانی سه ره تایدا، ئه وه بوو که خه بات بکری بۆ پرینه وه یه کی گه روگره فه کانی زه وی له شیوه یه کی هه مووده میدا، له و ناوچانه دا که هیشتا زه ویدارییان تیا جیگیر نه بووبوو، ئه ویش بۆ ئەمه ی که مافه کانی خاوه ن زه ویه کان بپاریزین... لیره دا هیچ ناوی ئه وان نه برابوو که زه ویه کان به کری ئەگرت!... منیش له سالی ۱۹۲۰د، هیچ شاره زاییه کم نه بوو له بابته کاره ساتی فرمان کرده وه، نه له کارخانه کانا، نه له کپلگه کانا. هه ر ئه وه نده م ئەزانی که هه ژارییه کی بی ئەندازه و سه رگه ردانییه کی پر ئه رک و نازار هه ن بۆ ئەوانه ی که فرمانیان تیا نه کردن هه ستم کرد، که ئەگه ر هیندستان بیه وئ له رووی زرننگارییه وه سه ره یه خۆی ده ست بکه وئ، پتیوسته له پتیش هه موو شتیکا چاره ی گه روگره فه ی هه ژاریی بکات و ایشم بۆ ده رکه وت که دووم هه نگاوی هیندستان ئەبئ ئه وه بی که له رووی زرننگارییه وه خۆی رزگار بکات، له ده ست فه رمانداریی بیگانه و هیز و ده سه لاتی چینی ناوه راست هه ر له وساکه وه ده ستم کرد به خه ربک بوون به چاره کردنی گه روگره فه کانی جوتیاره کانه وه، که خه مخۆرییه کی تازه که وته ناو ژیاغه وه، که بووه هۆی ئه وه ی له ساله کانی دواییدا

به شتیکی گه وره له ژیانم داگیر بکات ئه ویش ئه وه بوو که تیکه ل به جوتیاره کان، خۆیان، ئه بووم!... دایکم و (که مالا) ی ژنم هه ر دووکیان له شیان تیک چوو بوو ئه وساکه سه ره تای مانگی پتیجه می سالی ۱۹۲۰ بوو. له گه ل هه ر دووکیاندا چووم بۆ (مسوری) واریکه وتبوو که ئه و میوانخانه یه ی تیا دابه زبووین کۆمه لیکه نیراوه ی ئه فغانیه ی تیا دابه زی بوو، بۆ ئه وه هاتبوونه ئه وئ که له گه ل نیراوانی به ریتانیا دا گه فتوگۆ بکه ن به بۆنه ی برانه وه ی شه ره پچکۆله که ی ئه فغانستانه وه که له سالی ۱۹۱۹د کردبووی جا له گه ل ئه وه یشا که من مانگیک له ویدا مابومه وه، بی ئەمه ی یه کیک بیمن له ئەندامانی ئەو کۆمهله ئه فغانیه ی، که چی له ناوا سه رۆکی بالبازه کان، رۆژیکیان خۆی گه یانده لام و پتی گوتم فه رمانه وایی ئه و جیگایه داوای لی کردوه که به لیتیک له من وه رگری بۆ ئەمه ی تیکه ل به و کۆمه له ئه فغانیه یه نه م جا له به ر ئه وه ی ئه وه م به پتیوست نه ئەزانی و هه ر له سه ر به ریه رچدانه وه ی خۆم ئه ریشتم، فه رمانیک ده رکرا که له و ناوچه یه دوورخرتمه وه!... هه رچه نده له داوی ئه وه، که له شی دایکم تیک چوو وه، دووباره گه رامه وه ئه وئ و گوتم نه دایه هیچ فه رمانیکه ی ئه وان، به لام به هۆی دوورخستنه وه که مه وه، دوو هه فه تم ده ست که وت که له شاری (ئه للا تاباد) دا رابویرم جا له م کاته دا بوو که خۆم هاویشته ناو بزوتنه وه ی جوتیاره کانه وه واریککه وت که له سه ره تای مانگی خه رمانان (بۆنپو) ی سالی ۱۹۲۰د وک به بیرمادی نزیکه ی دووسه د جوتیاریک په نجامیل ریکه بان به بی بری له ناوچه ی (بارتابجاره) ی ناوه وه ده ستیان به ریشتن کرد تا گه یشتنه شاری (ئه للا تاباد) مه به سیشیان ئه وه بوو که سه رنجی زرننگاره گه وره کان رابکیشن بۆ ئه وه ی که سه رگه ردانی و هه ژارییان بیمن، منیش له گه ل چنه د هاویرییه کما به پیریانه وه چووم که ته ماشام کرد چیرۆکی وایان ئه گه یاره وه، که جه رگی پیاوی ئه سوتاند له بابته ئه و کرده وه نامه ردانانه وه ئەدوان که خاوه ن زه ویه گه وره کان و خاوه ن ده سه لاته کانی فه رمانه وایی ده راره یان کردبوون زۆری بی نه چوو له گه ل هه ندیک له هاویریکانم چومه سه ردانیان، له ناو دیهاته کانی خۆیاندا سۆ رۆژ له ناویاندا ماینه وه جا ئەم سه ر لیدانه بوو که په رده ی له به ر چاوما لا برد و راستیه کانم به رووتیه وه هاتنه به رچاوا!...

شهرکردنی به چهک و تۆناندنی لادییهکان

گوندهکامان وا هاته پیتش چاو، دهروونیان ورووژابوو، سهریان گهرم بووبوو، خوینیان هاتبوو جۆش ههر هاواریک بکرایه و بگهییشتایه گویتی لادییهکان: (سینتارام)، زۆری پین نهئهچوو بهههزاران کۆ نهبوونهوه و نههاتن بههاوارهکوه!... نهتهوه، بهرگهکانی شروپروون، بهلام لهسههر و چاویاندا نازار و هاوار دیاربوون. ههر بهچاویاندا دیاربوو که چاوهروانی کارهساتی گرنگ و سهریان نهکرد بۆ نههمی له شپوهیهکی چاو بهستانهدا له دهست نهو سههرگردانییهه پرزگاریان بکات!... منیش گویم ههل خست بۆ چیرۆکه پر نازارهکانیان: کرئ گرانهکانی زهوییهکان که بهزۆر لییان نهسهندن، نهو باجه ناروهایانهی که ناچاربان نهکردن بیدهن، دهکردنیان له کۆلیته له قور دروست کراوهکان و زهوییهکان لی دانیان و سههر و گویتلاک شکاندنیان، تووش بوونیان بهسههرکاره خوین مژهکانی خاوهن زهویهکان و سووخۆرهکان و سهربازهکان!...سهرلی دانی دپهاتهکامان گهلپیک جار دووباره نهکردهوه.

له ئوتوموبیلهکهمان نههاتینه دهروهه و بهپین نهگهراين بهناو دپهاتهکاندا بهسایهی جووتیارهکانهوه شهرم نهما نهو جووتیارانه بو فیریان کردم که چۆن لهگهله کۆمهلاندا گفتوگۆ بکهم من شاهزای هونهرهکانی قسهکردن نهبووم بهلام ههر وهک پیاویک قسه بۆ پیاویک بکات، وام قسه لهگهله نهکردن ههرچی له دل و هۆشما بو بۆم دهه نهپین جا بهدریژی سالی ۱۹۲۱ ههر سههرم له گوندهکان نهدا پاشان پهرمدا بهم کارو فرمانه تازهیم، تا ههموو خاکه یهکگرتوههکانی هیندستانی گرتوهه توانا بانگ راهیشتنی: (یارمهتی نهدانی فهرمانهوایی) بگهییترینه گونده ههره دوورهکان لهگهله نهمهشا بزوتنهوهی (یارمهتی نهدان)هکه و بزوتنهوهی (راست کردنهوهی کاروباری کشتوکال)هکه، یهکیان نهگرت و ههر بهجۆی جۆی مانهوه بانگ راهیشتنهکهی کۆنگره و هاوارهکانی، کاری کرده سههر جووتیارهکان، جلهوی تهوورم و تییینی پشم و قین و رقهکهیانی کیشایه دووهه نهگینا بزوتنهوهکانی جووتیارهکان، خویمان له خویناندا، بههیتزو ههرهت و توندوتییزن تهنیا پزیسکیکی بهس بوو، که ناگریکی شوړشی کلپه داریان لی بکاتهوه!... لهگهله نهمهشا، ههر نهبوو نهو هیتزو ههرهت و توندوتییزیهه دهه بکهوهی چونکه فهرمانهوایی لهوانه نهبوو که بهناسانی بیته پیتشهوه لهگهله جووتیارهکاندا، که نهییینی هیتزو و ههرهت و یهکیتییان له پههرهههندن دایه!... وا ریک کهوت که له پاییزی سالی

۱۹۲۰د فهرمانهوایی چند کهسیکی له پیتشهواکانیان گرت بهلام که رۆژی دادگهریی هات، جووتیارهکان بهکۆمهله هیرشیان هینایه سههر دادگا، دادگهرهکانیش ناچاربوون کهینهوبهینهکهیان دواخست بۆ رۆژیکی تر بهلام له رۆژی دوایدا کۆمهلهکانی جووتیارهکان زۆرتریان لی هات، تهنانهت وای لیتهاتبوو چوارلای دادگا که بگرن زۆری پین نهچوو بهشپوهیهکی سههرپیتی و سهرزاری چند و چوونیک لهگهله بندییهکاندا کرا لهناو بهندیخانهدا، پاش نهوه بهرهللایش کران جووتیارهکانیش نههمیان بهسههرکهوتنیکی گهورهیان دانا بۆ خویمان!...

له سههرهتای مانگی یهکهمی سالی ۱۹۲۱د، بروسکه نامهیهکم وهرگرت له ناوچهی (رای باریلی)یهوه، داویان کردبووم بۆ نهوی وا دههتهکهوت که لهوی دا خهریک بوو پشپویی و نازاوهیهکی گهوره بقهومی چند سهکردهیهکی جووتیارهکانی نهوناوه گیرابوون جووتیارهکانیش سههرکهوتنه گهورهکهی پیشووی خویمان بیرهکهوتبووهوه له بهرتهوه له ههموو لایهکهوه هیرشیان هینایه نهوی بهلام نههمجاره فهرمانهوایی خۆی پین نهگیرا، بهچاکی له گهلیناندا بیزویتهوه دهستی کرد بهکۆکردنهوهی بالباز و سهربازهکان بۆ بهرهنگاری کردنیان که منیش گهیشتمه نهوی گهورهی ناوچهکه ریتی نهدام بیجمه ناو جووتیارهکانهوه ههر دوولا تیک بهریون جووتیارهکانیش ههر خشتیان بهدهستهوه بوو بیمانن بهبالباز و سهربازهکاندا نهمانیش گوللهبارانیان نهکردن لهگهله نهمهشا نه تیک بهریونه بووه هوی نهوهی که ههموو ترسیکی له دلی جووتیارهکان کرده دهروهه.

خهرهک فهرمانداریی بهریتانیا وهرس نهکات

جاریکی تریش فهرمانهوایی گوللهی نایهوه بهناوچهکهوه پاش نهوه سههردهمیکی تۆقاندن داها، که ههر کهسی بناسرایه له بزوتنهوهی جووتیارهکاندا نازار نهدره چونکه فهرمانهوایی نیازی وابوو بزوتنهوهکه له ناوبات بزوتنهوهی (تهشی رستن)یش لهناو جووتیارهکاندا بلاو بووبوهوه. هانهدانهکه له کۆنگرهوه بووبوو زۆری پین نهچوو (تهشی رستن)بوو بهنیشانهی سههرکیشی کردن له فهرمانهوایی و، هوی تنگو چهلهمه بۆ نهو کهسهی که بهدهستهیهوه نهگیرا!... تنگهتاوکردنی جووتیارهکان له ناوچهی (فیز تاباد)دا، که له سالی ۱۹۲۱د روویدا، بوو بههوی نهوهی که جووتیارهکان روو بکهنه کاریکی سههرسوپهینهه چونکه جووتیارهکان هوروزمیان بردهسههر سامانی یهکیک له خاوهن زهوییه گهورهکان وتالانیان کرد نهوانه له بهر ناشیتی و نهزانیی خویمان بووبونه نیچیری زۆرانی

نۆکه ره کانی خاوهن زهوییه کی تر چونکه ئەو نۆکه رانه وایان خستبووه می شکی جووتیاره کانه وه که ئەم تالان کردنه دلێ غاندى خوش ئەکات!...

منیش به قین هه لساوییه که وه رووم کرده شوینی کاره ساته که کۆبوونه وه به کم پیک هینا، پینج شهش ههزار جووتیارى ديهاتى ئەو ناوهی تبا گرد بوو بووه وه... به هه موو توندوتیژییه که وه توانج و پلارم گرتە کرده وه که یان تاوانباره کانیشم بانگ کرد که به ئاشکرا پی به تاوانی خۆیاندا بنین... به لام که له وه پاش بۆم دهر که وه ئەوانه چه و اشه کرابوون و له خشته برابوون، بۆیه کا ئەو که تنه یان کردبوو، که پی لى نانه که یشيان له گوناھی خۆیان سه رته فرازی نه کردبوون له دهست فه رمانه وایی، به پیج ه وانه وه فه رمانه وای له سه ر ئەوه قینی لى هه لگرتبوون و داخی دلێ خۆی پی رشتبوون، زۆر خه فه تم خوارد فه رمانه وایی هه زار که سی زۆتر لى گرتبوون چه ندو چونکردنی دادگایش له گه ل ئەو جووتیاره ندها نزیکه ی سالیکی خایاند بوو زۆریان له به ندیخانه ی ناوچه که دا مردبوون ئەوانی تریشيان بو ماوه یه کی دووردریژ له به ندیخانه دا مابوونه وه تا سالیکی ته و اویش بزوتنه وه ی جووتیاره کان خۆی راگرت به رامبه ر دهست وه شاندى جووتلایی فه رمانه وایی و خاوهن زهوییه گه وره کان به لام برسیتی و نه خوشی به رنه گاریان بوو، زۆری پی نه چوو به ملیۆن که سی له لایه نگیرانی بزوتنه وه که کوشت ئیتر له وه به ولاره بزوتنه وه که هیزی تیانما، کزبوو وکشایه وه له گه ل ئەمه شا توانی فه رمانه وایی بتوقینتی و بیخاته سه ر ئەوه ی که ده موده ست یاسایه ک دهر بکات که چاره ی به کرى دانى زهوی بکات!...

ئینگلیزه کان وره به رنه دن

باوکیشم ته نیا که سیک بوو له پینشه واکۆنه کان، له ناسراوه کان، که له وه سه رده مه دا پشتی غاندى ئەگرت ئەمه يش بو ئەو ئاسان نه بوو ماوه یه کی دووردریژ بیری لى کردبووه و ئنجا دهستی دابویه چونکه (یارمه تی نه دان) ئەوه ی ئەگه یاند که دهست له پینشه یاساییه که ی خۆی بکیشیته وه، که واز له ژيانی پيشووی خۆی بهینتی و، له شیوه یه کی تازه دا بژی... ئەمه يش به کاریکی ئاسان دانانری بو ئەو که سه ی که گه یشتیته ته مه نیکی شهست سالی، ئەوه نده هه یه، هۆشه که ی و، هیزی تی گه یشتنه که ی و، ههست کردنه که ی به رتیزگرتنی خۆی و، سه ره رزییه که ی... ئەمانه هه موویان پیکه وه گردبوونه وه و پالیان پیوه نا و خستیانه باوه شی بزوتنه وه تازه که وه، که به هه موو دلێکیه وه هۆگری بوو...

ئهمه يش زۆتر له وه وه روویدا که مه رگه ساته که ی (په نجاب) و کاره ساته گرنه که ناخۆشه کانی پاش ئەوی چاوپێ که وت... که سایه تی غاندى یه جگار چوو بوو به دلێا دۆستایه تییه که یشيان شیوه یه کی بی هاوتای هه بوو هه رچی غاندى بوو، پیاویتی خوا په رستی به رز و پیروژ بوو، دوور بوو له خوش رابواردن و به زموره می جیهانییه وه، خۆی له هه موو ئالۆش و خرۆشیتی له ش لانه دا هه رچی باوکیشم بوو هۆگری ژيان بوو بوو، خۆی هاویشتبوو ناویه وه، خوشیی له خوش رابواردنه رنه گاویره نگه کانی ئەبینی به ته نگ ئەوه یشه وه نه بوو که له پاشه رۆژدا چی به سه ر دى!... له گه ل ئەوه یشه دا هه ندی په یه ندى و چاکه ی دوولایی هه بوون له ئارادا که هه ردوولایانی کیش ئەکرد بۆ لای یه کتری، که هه ردوولایانی ئەکرد به دۆستیکی گیانی، ته نانه ت له و کاتانه یشه دا که ئامانجه کانی زرنه گاریی هه ردوولایان له یه کتر جوئ بوو بوونه وه...

جا که کۆنگره کۆبوونه وه تاییه تییه که ی خۆی کرد له شاری (که لکه تتا) دا، سه رده می غاندى دهستی پی کرد له گیرانی زرنه گاریی دهسته (حزب) که دا که ته ماشامان کرد کۆنگره که گۆرا بوو، له کۆنگره ی پيشووی نه ئەکرد جلوه رگی ئەورویایان تیانه ئەدی چینیکی تازیش له ئەندامان ها تبوونه ناوه وه، که له پله ی هه ره که می چینی ناوه راسته وه هه ل بژیرا بوون!...

زمانی هیندوستانی زۆتر به کار ئەهینرا له جارن. هه ندی جاریش زمانه کانی ناوچه کانی تری هیندستانیش به کار ئەهینران له کۆبوونه وه کانی کۆنگره که دا گیانیکی تازه و خوتن گه رمییه کی تازه دهر ئەکه وتن... زوو به زوو بزوتنه وه ی (یارمه تی نه دان) په رهی سه ند بانگ راهیشتنی (واز له هه ل بژاردن هینان بۆ کۆری یاسای تازه) سه رکه وتنیکی یه جگار گه وره ی دهست که وت له کاتیکا که وه ی ئیمه به رز ئەبووه وه، گیانی فه رمانه وایی نزم ئەبووه وه ده سه لاتداره کانی فه رمانه وایی تاماوه یه کی دووردریژ سه ریان ئەهینا و سه ریان ئەبرد نه یان ئەویرا دهست بۆ پینشه واهوره کامان بیه نه نانه ت ده ماره می شکییه کانی فه رمانه ره گه وره کانی به ریتانیایش ده ستیان کرد به کزبوون و سیس بوون بیروباوه گشتییه کانی ئینگلیزه کانیش باوه ریان به بانگ راهیشتنی (توندو تیژی نه کردن) نه ئەهینا ئەوانه وایان ئەزانی که ئەم بانگ راهیشتنه په رده یه که و له دواى خۆیه وه کاریکی نهینیی شارده ته وه، هه ر رۆژیک ئاره زووی کرد خۆی دهر ئەخات و هه موو جۆره کاریکی توندوتیژی به رامبه ری به ریتانیا ئەنوینتی!...

(توندوتیژی نه کردن) له جهنگ کردن بههیتزیره

سالی ۱۹۲۱ پر بوو له تنه گوجه له مه، سه ری له ده زگاگانی فه رمانه وایی شتیواند بوو زۆرکس له پیتشه و زانا موسلماننه کان هاتنه کۆری زرننگاریی ئه و ساله وه و کرده وهی گه و ره گه و ره یان نوواند به رامبهر دوژمنه کانی هیندستان ئه و هیش سه بارهت به وه بوو که بایه خیتی زۆر درا به باباه تی جینشینیی پیغه مبه ره جیهانی ئیسلامه تیدا جا ئه م کرده وه چالاگانه یان رهنگیکی ئایینییدا له بزوتنه وه که، موسولمانه کانی هاندا و کیشی کردن که بیته ناو بزوتنه وه که وه و فرمانی تیا بکن و رهنجی تیا بدن غاندی بوو بووه هوی ئه م گۆررانه له بزوتنه وه که دا، چونکه ریتزیک زۆری ئه گرت له زانا و پیتشه و موسولمانه کان له راستیدا غاندی وازی نه هیتنا له وهی که هه موو ده م بایه خی رهنگ ئایینی و گیانیی بزوتنه وه که ده ریخات!...

ههروه ها سالی ۱۹۲۱، بو خویشمان به سالیکی سه یر دانه نرا له ناو خویدا، له شتیویه کی سه یردا، نیشتمان پهروه ری و، زرننگاریی و، ئایین و، گیان په رستی و، خوین گه رمیی کۆکردبو وه له پشت ئه مانه یشه وه هه موو، پشیتیوی که وتبووه ناو لادی کانه وه بزوتنه وه یه کی کرتکارانیی له ناو شاره گه و ره کاندایه یدا بوو بوو.

گه لیک جیا وازی هه بوو له ناوه ند نیشتمان پهروه ری موسلماننه تی و - که ته ماشای ئه و دیوو سنووریشی ئه کرد - نیشتمان پهروه ری هیندوکیدا، به لام هه ردو وکیان له وه دا یه کیان گرتبوو که بو نیشتمانی هیندستان تی بکۆشن به راستی ئه وه یه جگار ناوازه و جوان بوو که غاندی به و جوړه ده ریکه وئ بو هه مووان، هه موو کۆمه لیک و هه موو چینیتیکی چاوبه ست کردب و، هه موویشیانی له یه ک کۆمه له ی گه و ره دا کۆکردبیته وه و ئاراسته یشی کردب که بو یه ک ئامانج خه بات بکن غاندی له وه دا بوو بوو به (نیشانه یه ک که هه موو بیروبا وهریکی جوئ جوئی نه ته وهی ده ر ئه بری!...) به سایه ی نووچ گرتنی غاندیبه وه بو له سه ر بیروبا وهری (توندوتیژی نه کردن) که نه نگه ویستی هیندیبه کان به رامبهر به به ریتانیاییه کان له سالی ۱۹۲۱ دام ناوه ندیی بوو له به ره وه له شتیویه کی توندوتیژدا ئه وپشم و قینه نه ته قا. هۆگر بوونی نه ته وه یش به ئیمه وه و، پشت گرته که یان له و شتیوه یه ک گرتوه به هیتز و هه ره ته دا، دلی هه موومانی پرکردبوو له باوه ر به خو کردن و پشت به خو به ساتن، پرکردبوو له هیوا ئاوات واژه ی (توندوتیژی نه کردن) یش و له ناو میشکدا و لیک ئه درایه وه، که له دانگی (جهنگ) و زۆرانبازیبه کی (توندوتیژی) دا بوو!...

منیش به هه موو کولی دلته وه خو م فری دایه ناو بزوتنه وه که وه وازم له هه موو کۆمه لیک و هه موو په یوه ندی یه ک و هه موو دۆستیکی و هه موو نووسراویک هیتنا... ته نانه ت وازم له رۆژنامه کانیش هیتنا.

چونکه دهستم نه ئه په رژا بیان خوینمه وه ئیتر له وساکه وه دهستم کرد به ژیانیتیکی ناو ده زگای نووسینه کان و کۆیونه وهی لیژنه کان و کۆیونه وه گشتیبه کان... به پی گه لیک میل رینگامان ئه بری و ئه چوینه ناو دیهاته دووره کانه وه، بو ئه مه ی له ژیانیان تی بگه ین و وتاریان بو بده ین ئیتر له وساکه وه دهستم کرد به تیگه یشتن له دهروونی کۆمه لان، له جیا وازی ناوه ند کۆمه لانی ناو شاران و کۆمه لانی ناو دیهاتان له وه پاش ناچار ئه بووم روو په رووی کۆمه له وروژاوه کان بوهستم، جا له و رۆژانه تاقیکردنه وه کانی پیتشووم به کار ئه هاتن... هه رچه ندیکم پی کراب، تی کۆشام که له گه ل کۆمه لاندا راستگۆم، راست و په وان قسه بکه م جاری وایش هه بوو که به توندوتیژیبه وه توانج و پلارم له کرده وه کانیا ن ئه گرت که چی له گه ل ئه وه یشدا تا ئه هات زۆتر به دلایاندا ئه چووم!... زۆرتیش ریزیان لی ئه گرتم!.

گرتنی به کۆمه ل

له پرانه وهی سالی ۱۹۲۱ دا، شازاده ی به ریتانیا، نیازی کرد سه ر له هیندستان بدات کۆنگره یش که وته خوئی، به چستوچالاکیبه کی ته واره وه دهستی کرد به بانگ راهیشتن بو خو دوورخستنه وه له هه موو کاروباریک که فری به سه ر ئه و سه ر لی دانه وه هه بی فه رمانه واییش جاریدا که ئه م بانگ راهیشتنه پیچه وانه ی فه رمانی یاسایه ئیمه چوین به گژ ئه وه هه ره شه کردنه ی فه رمانه واییبه دا له سه ره تای مانگی دوانزه یه می ئه و ساله دا، فه رمانه وایی دهستی کرد به گرتنی هیندیبه کان، به کۆمه له، ئیمه یش په یمان به وه برد که کۆنگره و فه رمانه وایی زوو به زوو تیک ئه چن و ئه چن به گژبه کدا بالبازه کان جیگای دهسته که مانی پشکنی له (ئه للا ئاباد) دا ههروه ها خانوه که ی ئیمه یشیان پشکنی باوکیشم و منیشیان گرت له م کرده وه یه یش چاکترمان به میشکدا نه ته هات چونکه شاری (ئه للا ئاباد) واهاته پیش چاوی شازاده ی به ریتانیا، له کاتی گه شته که یدا، که چۆل و هۆله و که سی تیانیبه بوته ویرانه ههروه ک زیندووی تیا نه ماب و ابوو ژماره ی ئه و که سانه ی که به هوی بزوتنه وهی (یارمه تی نه دان) وه گیرابوون و بریاری به ندیخانه یان به سه ردا درابوو، له مانگی دوانزه یه می سالی ۱۹۲۱ و مانگی یه که می ۱۹۲۲ دا،

گه یشتبووه نزیکه ی ۳۰،۰۰۰ کس!... هه چهنده هه موو پیشه و ناسراوه کانی بزوتنه وه که خرابوونه به ندیخانه وه، به لّام غاندی هیشتا نه خرابووه به ندیخانه وه رۆژ به رۆژ نامه و نامۆژگاریی ئاراسته ئه کرد بۆ نه ته وه، جلهوی هه موو کرده وه به کی ناپه سه ندیشی ئه گرت و ئه یکیشانه دوا وه فه زمانه واییش بۆ به کا تا ئه و ساکه دهستی بۆ غاندی نه بر دبوو، ئه ترسا له وه ی که گرتنه که ی ئه و کار له کۆمه لانی له شکر و بالبازه هیندییه کان بکات و بیانخاته سه رکیشیه وه!... به لّام له ناکاو زانیمان، له به ندیخانه دا، که غاندی بهرگرییه شارستانیه که ی خۆی وه ستاندووه، له سه ر ئه و کاره ساته ی که له گوندی (شاوری شاورا) قه و مابوو چونکه هه ندی له لادییه کان هوروزمیان بر دبووه سه ر بنکه به کی بالبازه کان ئاگریان له خانووه که بهر دابوو و شهش که سیشیان له بالبازه کان سوتاند بوو!... ئیمه یش له مه ر قمان زۆر هه لسا، که غاندی (بهرگری شارستانیه ی) وه ستاند بوو له گه ل بزوتنه وه ی (یارمه تی نه دان) که چی له پاش چهنده هفته به که فه زمانه واییش، غاندی خۆیشی گرت و تاما وه به کی دوور دزیژ بریاری به ندی کردنی به سه ر دادا له راستیدا وه ستاندنی (بهرگری شارستانیه ی) له و ده مه دا سه یاره ت به وه نه بوو که ئه و کاره ساته له ناو گوندی (شاوری شاورا) دا قه و مابوو ئیمه که له به ندیخانه که دا و امان ئه هاته پیش چاو، به هه له دا چوو بووین.

به لّام کاره ساته که له لایه ن غاندیه وه کرا بوو به بیانویه کی پچوک بۆ ئه مه ی خۆی و بزوتنه وه که و هه موومان له ته نگوچه له مه پاریژی، غاندی به هۆی ئه و هه موو تیکه ل بوونه یه وه به کۆمه له گه وره کانی نه ته وه، وه ک هه موو پیشه و نه ته وه یه یه گاوره کان شاره زاییه کی ته وای پهیدا کرد بوو له هه ست و تاسه ی کۆمه لانی نه ته وه دا له کرده وه و ره وشتی نه ته وه دا، له هیز و توانای نه ته وه دا جابه پیی هه ست پێ کردنه که ی خۆی به وشتانه، ئه جوولایه وه و هه لسان و دانیشتنی ئه کرد هه چهنده، ئه و ده مه، بزوتنه وه که مان له هیز و هه ره تی خۆی دابوو، به لّام غاندی په لیبی به وه بر دبوو که به ره و کزبوون و نه مان ئه رۆبیشت چونکه ئه ندامه هه ره چاکه کانی و هه ره کارگوزاره کانی خرابوونه به ندیخانه وه، له بهر ئه وه تا ئه هات ریک خراوه کانی تیک ئه چوون و له ناو ئه چوون خۆ کۆمه له کانی نه ته وه یش مه شقیکی وایان نه کرا بوو، که بتوانن خۆیان به رتیه به ن زۆر که سیش له ئاژاوه گیره کان خۆیان فری دابوو ناو (لیژنه کانی کۆنگره که) و (جینشیی خۆجیبی پیغه مبه ر) وه له بهر ئه وه هه یچ ریکایه که نه مابوو وه بۆ بهر به ست کردنی هیز و ده سه لاتی ئه وانه، ئه و ریکایه نه بێ که غاندی گرتی، بێ گو مان ئه گه ر بزوتنه وه که در یژیه ی

پێ بدرایه، کاره ساتی توندوتیژی ژۆرتی روویان ئه دا، دیاره که فه زمانه واییش هیزی بهرامبهریان، به کار ئه هینا ئه و ساکه فه زماندارییه کی سامناک و پرتس و له رز دانه مه زرا و وه ی به نه ته وه که مان بهر ئه دا!... گه لیک جاری وایش هه یه، که وه ستاندنه وه به کی بزوتنه وه، بۆ ما وه به کی که م، ده ماری بزوتنه وه که به هیز تر لی ئه کات ئیتر هه ر ئه وه نده بیروبا وه ره کان پاریژین، ئه و پشووه زیان نا به خشی به بزوتنه وه که، به پێچه وانه وه هیز و هه ره تی پێ پهیدا ئه کاته وه!...

کچه پچکۆله که م بۆله بۆل له بالبازه کان ئه کات

بۆ ما وه ی شهش مانگ من و باوکمیان فری دایه به ندیخانه وه چهنده چوون کردنه که یان، به سه رزاری بوو، پر بوو له فرۆفیل و چاو و راو!... باوکمیان به وه به دنا و کردبوو که له گه ل کۆمه لیک سهرکیشدا دهستی تیکه ل کردوو ده زگاکانی فه زمانه واییش ئه و یان کرد بوو به به لگه بۆ قسه که ی خۆیان، که باوکم نامه یه کی مۆر کرد بوو به ناوی خۆبه وه، که به نووسینی هیندوستانی مۆری کرد بوو!... که چی له راستیدا مۆره که ی باوکم به نووسینی هیندوستانی نه کرا بوو!... پیاویکی نه خۆبند هواریشیان بۆ به لگه هینایه پیشه وه، له بهر ده م دادگاهدا سویندی خوارد که مۆره که راسته، هی ئه وه. که چی له بهر ناشیتیی خۆی نامه که ی سه ره ره و خوار هه لگرتبوو!... هه رچی منیش بووم به وه وه به دنا و کرابووم که چاهه منیم بلا و کردۆ ته وه له و سه رده مه یشدا ئه م کرده وه یه به گونا ه دانه ئه نرا، تا یاسا سزای له سه ر بدات که چی له گه ل ئه وه یشا بریارم به سه ردا درا بخریمه به ندیخانه وه!... به لّام له پاش سێ مانگ پێیان گوتم که ده زگاکانی فه زمانه واییش به هه له ی خۆی زانیوه له بریار دانه که یدا، له بهر ئه وه بریاری داوه به ره لّام بکات!... جا که هاتمه دهره وه له به ندیخانه، یه که م کرده وم ئه وه بوو، چوومه کن غاندی، له به ندیخانه که یدا، ببینم له کاتی چهنده چوون له گه لاکر نه که یشیدا له و ی بووم پاشان گه رامه وه (ئه لّا ئاباد) دهستم کرد به راست کردنه وه ی کاروباری کۆمه لی کۆنگره که بایه خیک تاییه تیشمدا به نه کربن و نه پزیشینی سپیاله بیتگانه کان، به خۆ دوورخستنه وه له و ده زگا بازرگانیه ی که ئه و سپیالانه یان ئه هینا بۆ هیندستان، یاخود به کربن و فرۆتیه وه خه ریک ئه بوون زۆری پێ نه چوو، له سه ر ئه م کرده وه به یشم گیرامه وه هه ندی به ند و باوی تریشیان پتیه نووساندمه وه به لّام ئه مجاره له سه ر خۆم نه کرده وه هه ر ئه وه نده م کرد له دادگاهدا و تاریکی دوور دزیژمدا!... سێ بریاریان به سه ردا دام وه ک دیته وه بیرم به هه موویان کردیانه سالییک و نو مانگ له بهر

ئەو لە پاش بەرەنلایەکی شەش هەفتەیی گەرامەو بەندیخانە کە تەماشام کرد ئەمجارە زۆرتر تەنگەتاویان ئەکردین تا ئەهات تەنگەتاوکردنە کە توندتری لێ ئەهات ئەمەیش سەبارەت بەو بوو کە فەرمانپەرەوایی بەسەر بزوتنەووەکە ئیمە وازاڵ بوو، لەبەرئەو هەر ئەبویست تەنگەتاومان بکات، لە تۆلەیی ئەو دەدا کە وێراومانە و بەرەنگاریان کردوو!...

لەو چەندانەدا بەلبازەکان زوو زوو ئەچوونە مائلی ئیمە. بۆ ئەمەیی ئەو جەریمانەمان لێ کۆیکەنەو، کە بەسەر باوکم و مندا بریار درا بوو هەر جارێک ئەچوونە مائەو، دەستیان بۆ پارچە کەلوپەلیک درێژ ئەکردا. (ئەندیرا)^(۱) کچیشم کە لەوکاتەدا لە تەمەنی چوارسالان دا بوو، ئەو تالانکردنە زۆر پێ ناخۆش ئەبێ توورەیی و بۆلەبۆلە کەیی خۆی لەبەر دەم بەلبازەکاندا دەرئەپرێ، من لەو زۆر ئەترسم، کە ئەم بیرەو دەریانەیی (ئەندیرا) یە لەو تەمەنی منالییە ساواوەیدا، تا ئەمینی ئە کەللەیی نەچیتە دەروە و هەر بیروباوەرێکیشی هەبێ دەریارەیی بەلبازەکان، بەو هەر پەنگ یان بکات!.

ئەبیتە سەرۆکی شارەوانی و پازنووسی دەستە

لە رۆژەکانی دوایی مانگی بەکەمی سالی ۱۹۲۳دا، هەموو بەندییە زرنگکارییەکانی بەندیخانە (لەکنو) بەرەنلای کران. کە لەبەندیخانە چومە دەروە، کۆنگرەم واهاتە پێش چاو کە لە بەرامبەر هەلبژاردنی گشتیدا بوو بوو بەدوو کەرتەو: غاندى وای ئەویست کە لە هەلبژاردنە کە، هەمووی خۆمان دوورخەینەو هەندیکیش هەبوون، ئەیانووێست خۆمان بخەینە جەنگی هەلبژاردنە کەو، بەمەرجی ئەوانەیی لە هەلبژاردنە کەدا سەر ئەکەون، نەچنە ناو کۆری یاساوە!... منیش تێکۆشام هەردوو لاریک بخەم کاتی ئە دەستە کەمان شکا، هەموو هێزێکی خۆم خستە رێک خستەو هە دەستە کەمان هەر ئەو نە چەند هەفتە بەکەم پێ چوو بوو، کە لە بەندیخانە دەرچوو بووم، کە تەماشام کرد پالم پیتو ئەنێن بۆ سەرۆکایەتی شارەوانی. هەلبژاردنی منیش بۆ ئەم جێگایە، لەبەر چاودا نەبوو تەنانەت کە سێکیش نەبوو کە بۆ ئەم فرمانە ناوم بیات، تا چل و پینچ وردیلە بەکی مابوو بۆ دەرکەوتنی ئەنجامی هەلبژاردنە کە!... زۆری پێ نەچوو، فرمانە جۆر جۆرەکانی شارەوانی

(۱) ئیندیرا گاندى: کچی جەواهیەرلال نەهرۆ بوو، لە ۱۹۱۷ لە دایک بوو، هاوسەری فەیرۆز گاندى بوو، لە سوئیسە و ئۆکسفۆردی بەریتانیادا خوێندویه بوو وەزیری راگەیانندن و دوایی لە ۱۹۶۶ بوو سەرەک وەزیرانی ولاتە یەکگرتوووەکانی هیندستان و دواجار لە سالی ۱۹۸۴ بە دەستی توندروەیکی هیندۆسیەکان تیرۆرکرا (راجیفت گاندى) کۆری لە پاش خۆی یوو سەرۆک وەزیران.

خەریکیان کردم بەخۆیانەو لەو کاتەیشدا، فرمانیکی تریش خرایە سەر فرمانە کەیی خۆم لە (کۆنگرە)دا، کە بریتی بوو لە راز نووسی لیژنەیی بنکەیی ناوچە کە، ئەو فرمانەیش راز نووسی گشتیی هەهوو کۆنگرە کەیی هیندستان بوو جا لەبەر ئەم هەموو کارو فرمانانە کە بەسەرما کۆبوو بوونەو، ناچار بووم شەو و رۆژی پانزە کات فرمان بەکەم!...

لەو سەر دەمەدا، فرمانکردن بۆ من، راکردنی ک بوو لە دەست خۆم، کە لە بەندیخانە هاقتە دەروە و چاوم کردەو، تەماشام کرد بیروباوەرێکی رەنگاوپرەنگ پەیدا بوو بوون، جۆرە زۆرانبازییەکی جوی جوی ئەهاتنە پێش چاو، کە ئەبوونە هۆی یشیویی و زۆری ناو هیندستان جا لەگەڵ ئەو بەشاکە باوەریم هینابوو بەپیشەوایەتی غاندى و هەر لەسەر ئەو باوەرەیی خۆیشم مابوو مەو، بەلام دەستم کردبوو بەپشکنین و تاقیکردنەو هەندى لای پێ رەواییەکانی، لێیان ورد ئەبومەو و هەلم ئەسەنگانن بەلام ئەوکاتە ئەو لە بەندیخانەدا بوو رێگایشم نەبوو کە بیروباوەرێ یزانم هەردوو بەشە کەیی کۆنگرەیش، بەشی گۆرین و بەشی نە گۆرین، هەر لەبەر بەرەکانی دابوون هەرچەندە گۆرین خوازەکان نامانجیان ئەو بوو کە کاروباری گشتی بخریتە سەرباریکی چاکی و راست بکرتنەو، کە دەستوو دابنێ، بەلام هەموو رێگایەکیان لێ برابوو بەست هەرچی گۆرین نەخوازەکانیش^(۱) بوون ئەوانە بەکۆلی دڵەو پشستی غاندىیان ئەگرت هەر چەندە ئەوانە بەجگار سست بوون لە کارو فرمانکردندا بەلام زۆر بەتەنگ ئەو دەبیشەو بوون کە هەموو دەم تێکەڵ بەکۆمەلەکانی جووتیارەکان بێن منیش چومە ناو ئەم بەشەیانەو هەرچەندە بەشە کەیی تریش زۆر لەگەڵما خەریک ئەبوو کە کیشم بکات بۆلای خۆی!... هەرچەندە باوکیشم پڕ بەدڵ ئەوانی ئەویست و ئەبوست لەگەڵ ئەواندا بکەوتنە کارەو!... لەگەڵ ئەمەشدا، هەردوو بەشە کە، لە زرنگکاری (یارمەتی نەدان)دا، پێکەووەمانەو و هەردوو لایشیان ئەو بیروباوەرەیان واز لێ نەهینا!...

دەست ئەنێ بەپایەیی گەورەگەورەو هەر بۆ ئەمەیی ناوی خۆی بەپاکی بەهێلێتەو

لە سالی ۱۹۲۳ وە هەستم ئەکرد بەخۆشیی و کامەرانییەکی گەورە لە ژبانی خیزانیدا کەچی لەگەڵ ئەو هیندیدا دەستم نەئەپەرژا خۆمی پیتو خەریک بەکەم، کەمیتک نەبێ لە پەبوونەندییەکانی خیزانیدا خاوەن بەخت بووم لەبەرئەو هە کاتی ناخۆشی و تەنگانەدا پەنام بۆ خیزانە کەم ئەهینا لەویدا ئارام بەگیانم ئەکەوت و دلم ئەسەرەت بەشەرمیکەو ئەیلیم،

(۱) گۆرین نەخوازەکان: (المحافظین).

که خۆم له ژبیر باری چاکه‌ی ژنه که مدا ئه هاته پیتش چاو، سه بارهت بهو ره‌وشته ناوازه و بلنده‌ی که له سالی (۱۹۲۰) هوه ئه‌ینواند ئه‌وه هه‌رچه‌نده سه‌ر به‌رز و دل ناسک بوو، به‌لام هه‌ر به‌چاو پۆشین وازی نه‌هینا له که‌م ته‌رخه‌میم له‌گه‌ل خۆیدا، ئه‌هات هه‌ر چیه‌ک به‌من پتیبست بوايه له‌بابه‌تی سه‌ره‌وت و دل خۆشی بۆی ناماده ئه‌کردم و پتی ئه‌به‌خشیم ژبانی هه‌ردوو کمان تووشی هه‌ندی گۆرران هاتبوو ژماره‌ی ده‌س و پتیه‌ندمان که‌می کرد بوو هه‌ندی له‌که‌لوپه‌له‌کانی ناو مالمیشمان فرۆشتبوو، بۆ ئه‌مه‌ی له‌هه‌ندی به‌به‌تی خۆش رابواردمان که‌م بکه‌ینه‌وه و، هه‌ندی پاره‌یش کۆیکه‌ینه‌وه بۆ پاره‌ به‌خت کردنه‌کامان که‌ تا ئه‌هاتن له‌ زۆربیدا ئه‌بوون له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا، هه‌ستیه‌کی وام نه‌ئه‌کرد به‌که‌م بوونه‌وه‌ی هۆیه‌کانی سه‌ره‌وت کاتی که‌ پاره‌ به‌خت کردنه‌کامان په‌ریان سه‌ند و له‌ ئه‌ندازه‌ ده‌رچوون، باوکم وای به‌باش زانی که‌ بکه‌رپته‌وه سه‌ر پیشه‌که‌ی خۆی، پشتیوانی، هه‌رچه‌نده ده‌ستی که‌م ئه‌په‌رژا، که‌ به‌پشتیوانیه‌که‌یه‌وه خه‌ریک ببێ، به‌لام له‌وه‌وه ده‌رامه‌تیه‌کی باشی ده‌ست ئه‌که‌وت. منبش ئه‌وه‌م زۆر پێ ناخۆش و ناشیرین بوو که‌ ئه‌م بینه‌ی خۆم و ژنه‌که‌م بارین به‌سه‌ر باوکمه‌وه، ئه‌مانه‌ن ژیبینی... سی سال به‌وه‌یشه‌وه مامه‌وه که‌ چاره‌یه‌ک بۆ ئه‌م گیروگرفته‌ بدۆزمه‌وه به‌لام هه‌رچه‌ندی‌کم کرد، که‌لکی نه‌بوو!... ئه‌وه‌یش بۆ من گران نه‌بوو که‌ فرمانیه‌کی ئاسووده بۆ خۆم بدۆزمه‌وه و پاره‌م لیبی ده‌ست بکه‌وه‌ی به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌وه له‌ خه‌باته‌کانم که‌م ئه‌بوو، که‌ له‌ پیناوی که‌لکی گشتیدا به‌ختم ئه‌کردن منبش هه‌زم نه‌ئه‌کرد، له‌به‌ر پاره‌ په‌یداکردن، واز له‌ کارو فرمانی ناو کۆنگره‌ و کۆری شاره‌وانی به‌هینم له‌به‌رئه‌وه، ده‌ستم نا به‌رووی هه‌ندی له‌ هابه‌شیه‌ پیشه‌سازه‌ گه‌وره‌کانه‌وه، که‌ ئه‌هاته‌لام و مووجه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یان بۆ ئه‌په‌یه‌وه، ئه‌گه‌ر بچوو مایه‌ لایان و فرمانم بۆ بکردنایه‌ و بم هه‌یشتایه‌ به‌ (ناو) هکه‌ی منبشه‌وه بازگانی خۆیان بکه‌ن!...

جا ئه‌م گیروگرفته‌ سامانیانم له‌ سه‌ره‌تای سالی (۱۹۲۳) وه‌ تووش بوو، تا برانه‌وه‌ی سالی (۱۹۲۵) له‌ کۆلم نه‌بوونه‌وه!... باری زرنه‌گاریش هه‌موو ده‌م له‌ گۆرراندان بوو بۆیه‌کا منبش ناچار ئه‌بووم، به‌شیه‌کی زۆری ئه‌رک و لێ پرسینه‌وه‌کانی کارگه‌یه‌ بنکه‌یه‌ هه‌موو کۆنگره‌که‌ به‌خه‌مه سه‌ر ئه‌ستۆی خۆم. له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا گۆرران و گه‌شه‌کردنه‌کانی ناو کۆنگره‌که‌و، زۆرانبازیه‌کانی لایه‌نگه‌یرانی هه‌ردوو به‌شه‌که‌ی کۆنگره‌که‌، وایان لێ کردم که‌ واز به‌هینم له‌ فرمانی راز نووسیه‌ لیژنه‌ی گشتیه‌ی کاروباری به‌رپه‌ بردنی کۆنگره‌که‌ ئیستایش که‌ ئه‌وه‌م بیه‌ر ئه‌که‌وتیه‌وه، سه‌ره‌وت و کامه‌رانی ئه‌و کاته‌م دیته‌وه یاد که‌ له‌ ده‌ست ئه‌و فرمانه‌ خۆم پرگه‌ر کرد!...

له‌ سه‌ره‌تای مانگی نه‌ورۆز (مارت) ی ۱۹۲۶ دا خۆم و ژنه‌که‌م و که‌چه‌په‌که‌که‌مان به‌زێدا چوبه‌ ئه‌وروپا کاتی که‌ گه‌یشتمه‌ ئه‌وی، سیانزه‌ سال پتر بوو له‌ شه‌پوشۆر و، شۆرش و ئاژاوه‌ و سه‌روشت گۆررانیکی گه‌وره‌دا رام بواردبوو... جیهانه‌ کۆنه‌که‌ی له‌وه‌ پیتش ناسیبووم، له‌گه‌ل جه‌نگا له‌ناو دانه‌ما بوو!... به‌لای خۆشمه‌وه جیهانه‌یه‌کی تازه‌ ده‌رکه‌وتبوو، سالیکی و نۆ مانگی تیاژبام... ئه‌مه‌یش پشویه‌کی ته‌واو بوو بۆ من که‌ هۆش و له‌شم بینه‌وه سه‌ر خۆیان له‌ سه‌ره‌تای هاویندا خۆشکه‌ په‌که‌که‌یه‌م، (که‌ریشنا) هاته‌لامان تا له‌ گه‌شه‌ته‌که‌مان بوینه‌وه، له‌ گه‌لاما مایه‌وه... تا ماوه‌یه‌کی دوورودرێژ له‌ ته‌ندروست خانه‌یه‌ک دامایه‌وه، له‌ شاری (جینیف) دا، له‌ خاکی (سویره) دا... ئنجا که‌ ته‌ندروستیه‌ی ژنه‌که‌م هاته‌وه جیبی خۆی ده‌ستمان کرد به‌گه‌شه‌تیه‌ک به‌ناو (فه‌رنسه) و (ئهلمانیا) و (ئینگیلته‌ره) دا... له‌و کاتانه‌دا خۆم دوورخستبووه‌وه له‌ جیهانی هیندی و، له‌ جیهانی ئه‌وروپاییش، که‌ له‌ ناویا ئه‌ژبام ژبان و ئه‌هاته‌ پیتش چاو که‌ هه‌یچ کاره‌ساتیه‌کی تیا پروو نادات!...

جا له‌وکاته‌دا ناکۆکی تیه‌ریه‌ی که‌وتبووه‌ ناو موسلمانه‌کان و هیندۆکیه‌کانی ناو هیندستانه‌وه... له‌ هه‌رشوینیه‌کا لایه‌کیان له‌ لایه‌کیان زۆتر بواین، به‌شه‌ که‌مه‌که‌یان له‌ زۆرداری تیه‌ریه‌ی ئه‌ترسا له‌ کاتی هه‌لبژاردنی گشتیدا ئه‌و ناکۆکیه‌ په‌ره‌ی سه‌ندبوو ئه‌رکی هه‌ره‌گرانی شه‌پوشۆری هه‌لبژاردنه‌که‌یش له‌ناو (ده‌سته‌ی کۆنگره) دا، که‌وتبووه سه‌رشانی باوکم.

باوکم هه‌زی له‌ زۆرانبازی ئه‌کرد یان ئه‌گه‌ر هه‌یچ نه‌بێ، خۆی له‌ زۆرانبازی لانه‌ئه‌دا... جا هه‌رچیه‌کی له‌ ده‌ست هاتبوو له‌و هه‌لمه‌تی هه‌لبژاردنه‌دا کردبووی ئه‌وه‌یش دیاربوو که‌ هه‌لبژاردنه‌کان شوین پتی خۆیان به‌جێ ئه‌هیشته‌ له‌ناو دلاندا، گله‌یی و دلشکاوی به‌به‌ره‌کانی هه‌ر له‌ ناودا ئه‌مانه‌وه.

که‌ سالی ۱۹۲۶ ته‌واو بوو مه‌رگه‌ساتیه‌ک رویدا، ئاسۆی ئه‌و سالی تاریک و نوته‌ک کرد هه‌موو خاکی هیندستانیه‌ی خسته‌ ترس و له‌رزوه‌ چونکه‌ له‌ برانه‌وه‌ی ئه‌و سالی دا بوو، که‌ پیشه‌وای هیندۆکه‌کان (سوامی شراد هاناند)، به‌ده‌ستی یه‌که‌یک، له‌ناکاو، کۆژرا. ئه‌م پیشه‌وایه‌ ئه‌و پیاوه‌ بوو، که‌ له‌وه‌ پیتش سنگی نا به‌ گولله‌ی داگیرکه‌ره‌کانه‌وه، که‌ هه‌شت سالیش له‌وه‌ پیتش خۆی گه‌یاند هه‌مزه‌وتی (ده‌له‌هی) و چوو هه‌رته‌ختی وتاردانه‌که‌ی، بۆ ئه‌مه‌ی بانگ بدات بۆ یه‌که‌یتیه‌ی موسلمانه‌کان و هیندۆکه‌کان، له‌ پینا و ئازادی هیندستاندا!...

کۆمۆنیستەکانی خۆش ئەویست... بەلام لە بیروباوەردا بەرپەرچی ئەدانەوه

وارپێک کەوت کە لە پرانەوهی سالی ۱۹۲۶دا لە شاری (بەرلین) دا گیرسامەوه لەوێدا پیم زانی کە نەتەوه زۆرلیتکراوهکان نیازیان وایە کۆگرەیهک لە شاری (برۆکسپیل) دابگرن منیش ئەو بیرم زۆر جوان هاتە پێش چاوە لەبەرئەوه نووسیم بۆ دەستە (کۆنگرە) ی نەتەوهیی هیندییهکان کەوای بەباش ئەزانم لەو کۆنگرەیهدا بەشداری و خۆی بنوینێ ئەوانیش پێشنیازەکەمیان پەسەند کردبوو منیشیان دانا بوو بەنوینەری کۆنگرەیی هیندییه لەناو ئەو کۆنگرەتازەیهدا لە راستیشدا ئەو کۆنگرەیه گیرا ئەوکاتە مانگی رەشەمی (شباط) ی سالی ۱۹۲۷بوو شاری (برۆکسپیل) ییش لەو دەمدا، بووبوو بنگەهێ ئاوارە زرنگکارییهکان و مەژۆفە توندوتیژییهکان، بەتایبەتی کۆمۆنیستەکان لەو کاتەدا ئەو ناوه پرپووبوو لەو بیروباوەردە کە پێویستە هەموو نەتەوه زۆر لێ کراوهکان یەک بگرن و پێکەوه کارپێکی گشتی بکەن بەرامبەر بەفرمانرەواییه داگیرکەرەکان ئەوهیش دیاریبوو، کە فرمانرەواییه داگیرکەرەکان، وەک ئینگلتەرە و فەرەنسە و ئیتالیا... ئەم جۆرە خەباتانەیی بۆ دەست نە ئەدان، بەرەنگارییان ئەکرد... هەرچی (ئەلمانیای) ییش بوو، لە پاش جەنگی یەکەمی جیهانی، وەک فرمانرەواییهکی داگیرکەر نەمابووهوه لەبەرئەوه بەدلپێکی پر لە هەستی دلسۆزانەوه، بەبێ لایەنگیری، سەیری گەشەکردنی ئەو پشپوویانەیی ئەکرد کە لەناو خاکە داگیرکراوهکانی ژێر دەستی فرمانرەواییه گەورەکاندا روویان ئەدا... لەبەرئەوه شاری (بەرلین) بووبوو ناوچەیهک بۆ پیاوه هەرە بەرز و گەورەکان، کە لە خەباتەکانیاندا پاک و خاوتین بوون هەرە بەناو بانگی ئەو کەسانە و، هەرە چستوجالاکیان پێشەوا چینییهکان بوون کەسەر بەدەستە (کۆمنتانگ) بوون، کە خەریک بوو لەوکاتەدا چینی داگیر ئەکرد و ملی بەپیاوه خاوەن زەوییهکان کەچ ئەکرد و، بەلایەنگیرانی داگیرکەرەکانیشی سەرشوێر ئەکرد بەلام (کۆمنتانگ)، هەرچەندە بەسەرکەوتنەکەیی خۆیهوه نازی ئەکرد، ئەوهیشی لەبەر چاوە بوو کە بەرھەلستپێکی زۆری لە پێشدا ماوه، لەبەرئەوه جینگای خۆی بەوه قایم ئەکرد کە لەناو فرمانرەواییهکاندا قەسەیی باشی بۆ خۆی ئەکرد، خۆی پێ ئەناسین، دۆستایەتییی لەگەڵ ئەگرتن دوورنیه کە بەلای چەپی دەستە کە، کە دەستی تێکەڵ بووبوو لەگەڵ کۆمۆنیستەکاندا، ئەم خۆ نوواندن و خۆشیرین کردنەیی بەلاوه گرنگ بووی و ئەو لەبەرچاوە دەستەکەدا بایەخی دەرخواستبێ جالەبەر ئەوهبوو کە نێرراوهکانی دەستە (کۆمنتانگ) لە ئەوروپادا خەریکی کۆنگرەیی نەتەوه تازار دراوهکان

بوون تەنانەت ئەوهیش دوورنیه کە خۆیان و هەندی لە کۆمۆنیستەکان، یاخود ئەوانەیی لە کۆمۆنیستییهوه خاوەنی ئەم بیرە بووبن.

هەرەها نێرراوهکانی کۆمەڵە نیشتمان پەرەرهکانی جاوه و هیندی چینی و فەلەستین و سوریا و میسر و ژوووروی ئەفریقا و، هەندی لە خاکە ژێردەستەکانی ئەفریقاییش لە (برۆکسپیل) دا کۆبووبوونەوه هەرەها نێراوانی کۆمەڵی کرێکارە چەببیهکان و، گەلپێک لە پیاوه ناسراوهکان بزوتنەوهی کرێکارانی ئەوروپا هاتبوونە ناو کۆنگرەکەوه کۆمۆنیستەکان دەستپێکی بالایان هەبوو لە کاروباری سەرەتایی کۆنگرەکەدا (میستەر لانسبۆری) ییش کە ئەندامپێکی دەستە کرێکارانی بەریتانیا بوو، هاتبوو ئەوێ لە هەلبژاردنەکەدا کردیان بەسەرۆکی کۆنگرەکە ئەمەیش ئەوهی بەقسەکردن کە ببیتە سەرۆکی هەموو دەمی ئەو کۆمەڵەیی کە کۆنگرەکە لە ئەنجامدا پێکی هێنا، کە ناوی نرابوو: (پەیوهندی بەرەنگاری کردنی داگیرکەری) بەلام زۆری پێ نەچوو (میستەر لانسبۆری) وازی لەو فرمانە هێنا چونکە هیواپێکی پەیدا کردبوو کە دەستە کرێکارانی بەریتانیا بێنە سەرتهختی فرمانداریی لە بەریتانیادا منیش ئەم هەلگەرانەوه یەم زۆر پێ ناخۆش بوو، لە کەسپێکی واوه کە دووسی مانگ لەوه پێش بەوتارەکانی خۆی چاویهستی کردبووم و بەدلما چووبوو!... بەلام کۆمەڵی (پەیوهندی) یەکە، کەسانی ناسراوی تری تیا بوو، وەک (ئینشتاین) و (مادام سەن یان سەن) بەلام ئەوهندی پێ نەچوو (ئینشتاین) ییش وازی هێنا لەو فرمانە چونکە بیروباوەردی ئەو لەگەڵ بیروباوەردی (پەیوهندی) یەکەدا رپێک نەئەکەوت، کە لە زۆرانبازیی ناوەندە جوولەکەو عەرەبدا لەسەر خاکی فەلەستین، پشتهی عەرەبەکانیان ئەگرت!... منیش بەهۆی (کۆنگرەیی برۆکسپیل) هوه، کۆبوونەوهکانی کۆمەڵی (پەیوهندی) بەرەنگاری کردنی داگیرکەری (پەکەوه)، کە لە ئەنجامی ئەو دا پێک هات، توانیم هەندی گیروگرفتی خاکە ژێر دەستەکان و، فرمانرەواییه دەست بەسەرەکان و، زۆرانبازیی ناوهوهی بزوتنەوهی کرێکارانی رۆژئاوا تێ بگەم خۆشیم واهاتە پێش چاوە کە دلم بەلای کۆمۆنیستیدا ئەچێ چونکە لەگەڵ ئەوهیشدا کە کۆمۆنیستی پرە لەهەڵە، بەلام لەسەر بنچینەیی چاوه راوو داگیرکەریی دانەمەزراوه منیش تا ئەو دەمە باش لە باوەردی کۆمۆنیستیم نەکۆلیبووه، تەواولپیان شارەزا نەبووبوم تەنیا بەجۆرپێکی تێکراییی و گشتی ئەمناسین، ئەو بیرە هەمبوو لە بابەت ئەوهوه دیاردیی کراوبوو، کەم بوو.

لەبەر ئەو گۆررانه گەورانەیی کە لە ناوخاکی روسیادا پەیدا ئەبوون، خۆی و ئەو گۆررانه بەدلدا چووبوون هەرچەندە لەو دەمدا دلم بەکۆمۆنیستیدا چووبوو، بەلام لەکاتی

گفتوگو کردن و دمه‌فالی دا، لایه‌نی دهسته‌ی ئینگلیزه‌کان و ئەمه‌ریکاییه‌کانم ئەگرت هۆی ئەمه‌یش ئەوه‌بوو که له ناوه‌ند من و ئەمانه‌دا له‌یه‌ک چوونێک هه‌بوو له بیروباوه‌ر و پیش بینیدا!... کار به‌ده‌ستییه‌کانی ده‌روه و نه‌ته‌وه ژێر ده‌سته‌کانی ناو فه‌رمانه‌ره‌واییه داگیرکه‌ره‌کان، چاویان بریبوووه‌ کرده‌وه‌کانی (کۆنگره‌ی برۆکسیتل) به‌گرنگییه‌که‌وه سه‌یربان ئەکرد ته‌نانه‌ت فه‌رمانه‌ره‌وایی فه‌ره‌نسه‌یه‌کێک له پیاوه قسه‌دزه نه‌ینییه‌کانی خۆی فری دا‌بووه ناو کۆنگره‌ی یه‌کێک له نه‌ته‌وه په‌شه‌کانه‌وه، کابرا بۆ ئەمه‌ی نه‌یناسنه‌وه چووبوو ده‌موچاوه ده‌ستی خۆی ره‌ش کرد بوو!.

له دوا‌ی ئەوه، هه‌ندێ له ئەندامه‌کانی (په‌یوه‌ندیی به‌ره‌نگاریی کردنی داگیرکه‌ری) یه‌که‌هه‌رانه‌وه نه‌یشتمان خۆیان به‌لام له‌وه‌دوا پێیان نه‌کرا له کۆبوونه‌وه‌کانیان هاوه‌ش بن به‌لام (په‌یوه‌ندی) یه‌که‌هه‌ر له‌سه‌له‌کانی دوا‌ییدا به‌ره‌و کۆمۆنیستی ئەچوو له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا، ئەوه‌نده‌ی من ئاگام لێیه، هه‌یج کاتێک وازی له‌ سه‌روشتی خۆی نه‌ئه‌هه‌تتا به‌لام هه‌رچه‌ندم ئەکرد نه‌م ئەتوانی بگه‌مه (په‌یوه‌ندی) یه‌که‌هه‌ر و تیکه‌لێی بکه‌م، مه‌گه‌ر به‌نامه‌کاریی^(۱) که سالی ۱۹۳۱ هات، خه‌ریکی ئەوه‌بووم ناوه‌ندی (کۆنگره) و (فه‌رمانه‌ره‌وایی هه‌ندستان)

(۱) لێره‌دا ئەوه‌ی جیتی سه‌رنج و داخه‌ که کوردیش وه‌ک نه‌ته‌وه‌یه‌کی ژێر ده‌ست و زۆر لێکراو (به‌هه‌موو بالی بزوتنه‌وه و سه‌رکرده‌یی جوولانه‌وه شوێرگیه‌کانیه‌وه چ له باشوور، رۆژه‌لات، باکوور) نه‌یان‌توانیوه له‌و کۆنگره‌یه‌ی سالی ۱۹۲۷ی شاری برۆکسیتل دا تاچه‌ نوێنه‌ریکیان هه‌بێ و ده‌نگی ئەم نه‌ته‌وه زۆر لێکراوه بگه‌یه‌ننه‌ ئاوا نیوه‌ندیکی فراوانی گه‌لانی دنیا بۆ خسته‌نه‌ پیشچاوی دۆزه په‌واکه‌یان وه‌ک ده‌زانین له‌و سه‌له‌دا هه‌رچه‌نده شوێر شه‌ چه‌کداریه‌کانی شیخ مه‌حمود و سمکۆ و شیخ سه‌عیدی پیران و شیخ عه‌بدوسه‌لامی بارزانی ده‌ستیان به‌سه‌ردا گیرابوو و کپ کرابوونه‌وه، به‌لام جموجۆلی سیاسی هه‌ر له‌ نیوه‌نده کوردیه‌که‌دا ما‌بوو، به‌تایبه‌ت کورده ئاواره‌کانی باکوور و ئەو رۆشنبیری و سیاسییانه‌ی که هه‌ر ئەو سه‌له و دواتر کۆمه‌له‌ی خۆبیسوونیان دامه‌زراند و به‌وه‌ش بزوتنه‌وه‌ی رزگاریخوازی کوردیان خسته‌ قۆناغێکی پیشکه‌وتووتره‌وه، هه‌ر ئەو سه‌له به‌درخانیانی وه‌ک (جه‌لادته و کامه‌ران و سوره‌بیا) له‌ به‌رلین بوون، (شه‌ریف پاشای خه‌ندان) له‌ پاریس بوو... به‌لام بۆ کۆششیک نه‌کراوه بۆ به‌شداربوون له‌و کۆنگره‌یه‌دا؟، ئەمه‌ جیتی سه‌رنجه‌... دیاره له‌ لایه‌کیشه‌وه ئاستی دواکه‌وتوویی و وشیا‌ری سیاسی (باله‌کانی یا لایه‌نه‌کانی) ئەو شوێر و بزوتنه‌وانه به‌دیار ده‌خات، ئەگه‌ن یه‌کێکی وه‌ک (نه‌هۆ) به‌ریکه‌وت هه‌والی به‌ستنی ئەو کۆنگره‌یه‌ی زانیوه و به‌نامه (پارتی کۆنگره) ی ئاگادار کردووه و ئەوانیش هه‌ر ئه‌ویان داناوه به‌ نوێنه‌ریان تا به‌شدار ی بکات. ده‌بێ له‌مانه‌وه بزانی که دۆزی کورد تا چ رادیه‌ خراوته دواوه و زیانی پێ گه‌یوه.

رێک به‌خه‌م (په‌یوه‌ندی) یه‌که‌هه‌ر کورده‌وه‌یه‌می پێ ناخۆش بوو، لێم تووره‌بوو بێ ئەمه‌ی ماوه‌یه‌که‌م بدات کورده‌وه‌که‌ی خۆمی بۆ رۆشن بکه‌مه‌وه، منی له ئەندامیته‌ی خست!...

که سالی ۱۹۲۷ هات، من و ژنه‌که‌م و خۆشه‌که‌م و کچه‌که‌م گه‌راییه‌وه هه‌ندستان له‌ش و هۆشم گه‌رابوونه‌وه سه‌ردۆخی جاران، که‌وتبوومه ئاسووده‌یییه‌وه له‌به‌رئه‌وه به‌هه‌موو هه‌یزو گورێکی خۆمه‌وه، ده‌ستم دا‌یه فرمان کردن زۆری پێ نه‌چوو کاره‌ساتی و هاتنه‌ پێشمه‌وه که‌منیان کیش کرده ناو جه‌رگه‌ی خه‌باته‌وه له‌ کۆری زرنگ‌کاریی ده‌سته‌ی کۆنگره‌ی هه‌ندیدا، هه‌ندی پێش‌نیازی تایه‌تیم پێشکه‌ش به‌لێژنه‌ی کاروبار هه‌لسووراندن کرد ده‌ریاره‌ی سه‌ره‌خۆیی هه‌ندستان لێژنه‌ی کاروبار هه‌لسووراندنه‌که زوو به‌زوو پێش‌نیازه‌که‌می په‌سه‌ند کرد و بریاری له‌سه‌ردا هه‌روه‌ها کۆمه‌لی گشتییه‌ که‌یش، به‌یه‌ک ده‌نگ، بریاری له‌سه‌ردا به‌راستی په‌سه‌ندکردنی پێش‌نیازه‌کانم، که له هه‌موولایه‌که‌وه به‌گه‌رمی ئەکرا، سه‌رم لێی سوورما‌بوو ته‌نانه‌ت ترسی ئەوه‌یشم لێ نه‌یشتبوو که پێش‌نیازه‌کانم به‌جۆریکی تر چوینه‌ میتشکی نه‌ته‌وه‌وه یاخود ده‌ستی به‌دکار هه‌ندیکی لێ گۆریب و به‌جۆریکی تر تیی گه‌یبین ئەوه‌ی که لێی ئەترسام هاته‌ دیی چونکه هه‌ر ئەوه‌نده ده‌سته‌ی کۆنگره‌که‌مان بلاوه‌ی لێ کرد، له‌سه‌ر واتای پرۆژه‌ی سه‌ره‌خۆیی مقۆ مقۆ په‌یدا بوو ئەوه‌یش له‌وکاته‌دا ده‌رکه‌وت که (ده‌سته‌ی کۆنگره) له‌سه‌ر ئەوه‌ گفتوگۆی ئەکرد که هه‌موو ده‌سته‌کان بانگ کرینه‌ ناو کۆبوونه‌وه‌یه‌که‌وه بۆ ئەمه‌ی له‌سه‌ر دانانی ده‌ستورێک بۆ هه‌ندستان بریاریک بده‌ن چونکه له ئەنجامی گفتوگۆی کۆنگره‌که‌دا و ده‌رکه‌وت که به‌شی مام ناوه‌ندییه‌که‌ی کۆنگره‌که،^(۱) و له سه‌ره‌خۆیی ته‌ گه‌یشتبوون: که مه‌به‌س ئەوه‌یه هه‌ندستان به‌خه‌ریته‌ باریکی واره‌ که ئەویش وه‌ک خاکیکی لێ بیت له‌ خاکه‌کانی ژێر ده‌ستی شا کلاوی به‌ریتانیا^(۲) که (دو مینیۆن) ی پێ ئەلین^(۳)!... له‌به‌رئه‌وه ناچاربووم بگه‌رێمه‌وه سه‌ر فرمانی راز نووسی (ده‌سته‌ی کۆنگره) که چونکه ترسام له‌وه‌ی کۆنگره‌ وای لێ بیت، خۆی شل بکات و ئەو ئاواته‌ی له‌ دلدا‌یه بۆ نه‌یشتمانه‌که‌مان له‌سه‌ر ده‌ستی ئەودا پێک نه‌ییت!...

(۱) به‌شی مام ناوه‌ندییه‌که‌ی کۆنگره: بالی ناوه‌ندیی حه‌یزبی کۆنگره، یان (الجناح المعتدل لحزب المؤتمر).

(۲) شا کلاوی به‌ریتانیا: ئه‌مپراتۆریه‌تی به‌ریتانیا (التاج الملكي البريطاني).

(۳) ولاته ژێر ده‌سته‌کانی به‌ریتانیا (دۆمینیۆن) که دوا‌ی رزگاریبوون و سه‌ره‌خۆییان ئەوانه رێک‌خراویکیان پێکه‌هه‌تتا به‌ناوی (کۆمۆنۆتیس) هه‌و تا ئیستا هه‌ر ماوه و له‌ کاردا‌یه.

سەربەخۆیی لە سەرەتای ساڵی ۱۹۲۰

ساڵی ۱۹۲۸ پەربوو لە خەبات و ڕەنجی زرنګکاریی... چونکە بزوتنەوێ کۆمەڵانی کارگەران و پیشەوەرانی تینی سەندبوو لە هیندستاندا... مان گرتنەکانیان پەرەیان سەندبوو.

هەستی ناو دڵی چینی کرێکارەکانیش گەشە کردبوو هەرۆهە بزوتنەوێ داواکردنی چاک کردنی کاروباری لادیتیش بەهێز و هەرۆتەوێ کەوتبوو گەر هەرۆهە بزوتنەوێ لاوانیش پەری سەندبوو ڕێک خراوەکان و کۆمەڵەکان و کۆبوونەوێکانیان زۆرتریان لێ هاتبوو ئەو ساڵە بەناوی (لیژنە سیمۆن) هەوێ ناوی دەرکرد ئەم لیژنە بە لایەن فەرمانڕەوایی بەریتانیاوە نێررابوو هیندستان. بۆ ئەمە لێ باری هیندستان تێ بگات و لە بابەت خواستەکانی نەتەوێ هیندیشەوێ لیکۆلینەوێ بەکات بەلام هیندیەکان هیچیان خۆیان تێ نەگەیان تەنانەت جووتیارەکانیش ئەو رستەیان بەئینگلیزی کردبوو بەر کە ئەلێ: (ئەو سیمۆن بگەرێرەوێ خاکی خۆت)، بۆ ئەمە لێ هەر شونینیکا لیژنە کەیان تووش هات بیدە بەگوێییدا!... سەیر ئەو بوو، ئەم رستە بە بوو بوو هۆی ترس و لەرزیک بۆ ئەندامانی لیژنە کە تەنانەت کە چوو بوونە سەر جێگای خۆیان بنوون، لە شاری (نیو دەلھی) دا، وایان هاتبوو پێش چاوە کە ئەو رستە بە ناو جەرگی تاریکیەوێ دێ و دەنگ ئەداتەوێ!... کەچی ئەوێیان بەبیردا نەهاتبوو کە ئەوێ لەو شەوێدا بیستبوویان تەنیا دەنگی لوورە گورگەکان بوو بوو گوێیان لێی بوو بوو!...

کە کۆنگرە هەموو دەستە کەمان گیرا و لە بابەت دانانی دەستووری هیندستانەوێ گەشتوگوێیان کرد، دوایی پریریان لەسەر ئەوێدا کە لیژنە بەک پێک بەهینێرێ لە ژێر سەربەخشیی باوکم دابێ لیژنە کەیان ناو نا (لیژنە نەهەرۆ) ئەو پریریەش کە لیژنە کە دەری کرد، ناوێرا، (پریری نەهەرۆ) منیش لە شوێنی خۆمەوێ کە راز نووسی دەستەوێ کۆنگرە هیندستان بووم، بەگلارایە کەوێ چاوەروانیی ئەنجامی پرۆژە کەوێ خۆم کرد کە لە بابەت (سەربەخۆیی هیندستان) هەوێ پێشکەش کردبوو چونکە وام ئەهاتە پێش چاوە کە خۆیان بەقافەز رەش کردنەوێ خەریک ئەکەن لە بابەت دانانی بەندەکانی دەستوورە کەوێ وام ئەهاتە پێش چاوە کە کاتی خۆیان لەوێدا بەخۆپایی بەخت ئەکەن کە ڕەنجی خۆیان بەبا ئەدەن چونکە گیروگرفتی راستەقینە لەوێدا بوو کە بەسەر هێزدا زال بن هەرۆهە ئەوێش زۆر پێ ناخۆش بوو، کە لیژنە کە سنووری ئامانجە کەمانی پچووک ئەکردەوێ تاوای لێ

هات، هیندستانی خستەریزی خاکیەکانی سەر بەشا کلاوی بەریتانیاوە بەلای منیشەوێ وابوو، کە چارە هەرەگەرە بۆ ئەم دەردە ئەوێبوو کە ناکوکیی ناوێند هیندۆکەکان و موستمانەکان و سیکەکان لەناو بیری دوایی و امان لێ هات، من و لایەنگیرانی سەربەخۆیی کە ژمارە بەکی زۆربوون، نامە بەکمان پێشکەش بەکۆنگرە هەموو دەستە زرنګکاریەکان کرد، و امان تیا نووسیوو کە ئێمە هەرشتی لە ئامانجی سەربەخۆیی دوورمان بخاتەوێ، خۆمانی لێ دوور ئەخەینەوێ لەگەڵ ئەوێشدا ئەوێشمان بەپێویست زانی کە بۆیان ڕۆشن بکەینەوێ: ئێمە نیازی هیچ بەرەڵستیکمان نییە دای بنین لە ڕێگای کۆنگرە کەدا.

زۆری پێ نەچوو کۆنگرە (لاهور) کۆبوو ئەوێش لە پاش روودانی کارەسات و گیرە و کیشە بەکی زۆر کە هەموو پرۆژەکانی ساڵی ۱۹۲۹ یان داگیرکردبوو بەراستی ئەوێش ڕێکەوتییکی سەیر بوو کە لە نیوێشەوێ ۳۱ ی مانگی (دیسەمبەر) ی ساڵی ۱۹۲۹ دا کات ژمێرە کە لێ دا و (سەربەخۆیی هیندستان) دەموودەست ئاشکرا کرا بەم ڕەنگە ساڵی کۆن ئاوابوو و ساڵی نوێ ییش هەلەهات!... بەم ڕەنگە پریریانی سەربەخۆیی و پێ رەوێ ئەو کاروبارانەیش کە پێویست بوو ڕاپەرینێت بۆ هینانە دێی سەربەخۆیی، تێکرا لە شێوێ بەکی گشتیی کۆنگرە کەدا پەسەند کرا و تێپەرینێرا دەموودەست لە شکرێ خەبات کردن کۆکرایەوێ بۆ زۆرانبازی، دانانی ڕێ و شوێنی ئەو زۆرانبازیەیش خرایە ئەستۆی لیژنەوێ گشتیی کۆنگرە کەوێ کە پریری لەسەر بدات بەلام هەموو کەسیکیش ئەوێ ئەزانی کە پریری دوایی بەدەست غانیدیە!... بۆ ئەمە پریریەکانی کۆنگرە کە جێبەجێکرتن، باوکم داوای لە ئەندامەکانی کۆنگرە کرد، هەر کامیکیان لە (کۆمەڵی یاسا دانان) و (کۆرەکانی ناوچەکان) دابوون دەموودەست لەو کۆمەڵانە خۆیان بکیشنەوێ و دەس بەرداریان بن.

ئەوانیش هەموویان دەستی خۆیان لەو کۆمەڵانە کیشایەوێ تەنیا چەند کەسیک نەبێ، کە لەوێدا، خۆیان داواخت!... لەگەڵ ئەمەیشا، هەتا ئەو دەمەیش نەمان ئەزانی چی بکەین!... کەشتییەکانی خۆمان سووتاند بوو تازە بۆمان نەئەکرا بگەرێنەوێ پاشەوێ جا بۆ ئەمە دەست بکەین بەهەلەمەت بردنە کەمان هەرۆهە ئامادەیی نیشتمانە کەیشمان بۆ ئەم مەبەسە تاکی بکەینەوێ، پرۆژی ۱/۲۶ / ۱۹۳۰ مان دانا بە (پرۆژی سەربەخۆیی) کە لەو پرۆژەدا لەم پرۆرەوێ لەو پریری هەموو خاکی هیندستاندا هیندیەکان سوێندی سەربەخۆیی وەرگرتن بخۆن.

سوئیدی سامناک و... کاروانی خوئی

هەر ئه‌وه‌نده پوژنی خوئی هات، له هه‌ناسه‌یه‌کدا خوتین گه‌رمیی نه‌ته‌وه‌مان بو دهرکه‌وت که چهند هۆگری ئه‌م نیاژه پاکهن به‌راستی ئه‌و پوژنه‌ پیاو سامی لی ئه‌نیشت که ئه‌یدی له هه‌موو جیگایه‌کدا کۆمه‌لانی گه‌وره گه‌وره کۆبوونه‌ته‌وه و ئه‌م سوئیده له شپوه‌یه‌کی مه‌ند و له‌سه‌رخۆدا دووباره ئه‌که‌نه‌وه، ئه‌لین:

(ئیمه پروامان وایه که نه‌ته‌وه‌ی هیندیش وه‌ک هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی تر مافی هه‌یه ئازادیی و سه‌ره‌ستی خۆی ده‌ست بکه‌وی و تیر له به‌روبوومی ده‌ستی خۆی بخوات هه‌ر شتیکیش بو ژینانی پیتوسته بکه‌وی... تا به‌جوړیکی ته‌واو بتوانی گه‌شه بکات و پتی بکات... پروایشمان وایه که هه‌ر فه‌رمانه‌واپیه‌ک بکه‌ویته سه‌ر ئه‌و بیره‌ی که نه‌ته‌وه‌کی خۆی له‌م مافانه بی به‌ش به‌هیل‌یتته‌وه و ته‌نگه‌تاوی بکات، ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی مافی هه‌یه ئه‌و فه‌رمانه‌واپیه‌ی بگۆری یاخود لای بیات... فه‌رمانه‌واپیه‌ی به‌ریتانیا یه‌وه‌یه‌ی هه‌ر به‌ته‌نیا هیندییه‌کانی له‌و ئازادییه‌ی بی به‌ش هیشتیته‌وه، هه‌روها هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کی هه‌یه چه‌وساندۆته‌وه بو که‌لکی خۆی، به‌جوړیکی وا که له رووی ئابوری و، زرن‌گاری و، خوتنده‌واری و، گیانییه‌وه هیندییه‌کانی سه‌رگه‌ردان و مالتیران کردوه و دايشی پزاندون... له‌به‌رئه‌وه پروامان وایه که هیندستان پیتوسته له سه‌ری هه‌ر په‌یوه‌ندییه‌کی به‌ه‌ریتانیاوه هه‌بی بیچرئ و سه‌ره‌خۆیی ته‌واوی خۆیشی لی وه‌رگرئ...).

غاندیش که هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی تاقی کرده‌وه، په‌یی به‌وه برد که کاتی ئه‌وه هاتوه ده‌ست بکری به‌فرمان کردن کاتیگمان زانی کاره‌سات یه‌ک له دوا یه‌ک ته‌هاته پیتسه‌وه و ته‌قه‌وما هه‌ر له مه‌رگه‌ساتیکی ته‌کرد که رووه و پۆیه‌ی خۆی ته‌پویشت بزوتنه‌وه‌ی سه‌رکیشی شاریش خه‌ریک بوو نزیک بیته‌وه‌ی بی ته‌مه‌ی ئاره‌زووی ئه‌وه بکه‌ین، ده‌موده‌ست بی‌رمان چو به‌لای بزوتنه‌وه‌که‌ی پیتسه‌و، که له پاش مه‌رگه‌ساته‌که‌ی (شاوری شاورا) چۆن وه‌ستینا... له دوا ییدا گه‌یشتینه ئه‌و باوه‌ری که شپوه‌ی (توندوتیژی نه‌نواندن) بو هه‌موو ده‌میک و بو هه‌موو شوپتییک ده‌ست نادات که‌چی (غاندی) له‌و باوه‌رده‌دا بوو که ئه‌م شپوه‌یه بو هه‌موو ده‌میک و بو هه‌موو شوپتییک ده‌ست ته‌دات له‌به‌رئه‌وه، پیتوست بوو جی به‌جی کردنه‌که‌ی له شپوه‌یه‌کی ره‌نگاوه‌نگ و جوړ جوړدا بی، تا بتوانی بو هه‌موو جوړه‌کات و جیگایه‌ک به‌کار به‌تیرئ به‌لام ته‌گه‌ر هاتوو وه ستینرا، ئه‌وه دیاره که به‌کار نایه‌ت و سه‌ر ناگرئ!... له‌گه‌ل ته‌مه‌یشدا، غاندى

بیروباوه‌ره‌کانی خۆی بو دهرنه‌خستین ئه‌و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌لاوه به‌س بوو، که تیمان بگه‌ییتئ هه‌ندییک راست کردنه‌وه‌ی هیناوه به‌سه‌ر بیروباوه‌ره‌کانی خۆیدا.

که سه‌رکیشی شاریش که‌وته سه‌ر پتگی خۆی، نابج به‌هیچ جوړیک بووه‌ستینئ!... کاروانی خوئی هینان ده‌ستی پتی کرد له هه‌موولایه‌که‌وه هۆگری ئه‌م بزوتنه‌وه‌یه بوون به‌گه‌رمییه‌که‌وه خۆیان ته‌خزانده ناو کاروانه‌که‌وه کاروانه‌که‌وه رۆژ به‌رۆژ نزیک ته‌بووه‌وه له زری که ئامۆزگاریش تیرا بو لیژنه‌کانی ناوچه‌یی و خۆجییی کۆنگره‌که، که ده‌سه‌لات هه‌ر له ده‌ست سه‌رۆکه‌کاندا مینیتته‌وه که پیتوسته کاروباری خۆیشیان وه‌ها ریک بخه‌ن، که هه‌ر کاتییک یه‌کیک له ئه‌ندامه‌کانیان گیرا، ده‌موده‌ست یه‌کیک له خۆیان بجیتته جیگه‌ی ئه‌و و کاروباره‌کانی ئه‌و هه‌لبسوورپتییک مانگی گولان (ئیسپریل) هات غاندى و کاروانه‌که‌ی له زری که نزیک بوونه‌وه ئیمه‌هیش چاوه‌روانی ئه‌وه بووین که ری بدرئ، ده‌ست به‌سه‌رکیشی شاریی^(۱) بکری ته‌ویش به‌شکاندن ئه‌و یاسایانه‌ی که به‌ره‌م هینانی خۆیشان هه‌ر بو فه‌رمانه‌واپیه‌ی ته‌رخان کردوه پوژنی شه‌شه‌می مانگی گولانیش یه‌که‌م پوژنی حه‌فته‌ی نه‌ته‌وه‌یی بوو، که خوومان وا پیتوه گرتبوو هه‌موو سالییک له‌و رۆژه‌دا بیره‌وه‌ری کارساته‌کانی سالی ۱۹۱۹مان زیندوو ته‌کرده‌وه.

هه‌ر ئه‌وه‌نده گه‌یشتینه ئه‌و پوژنه، ئیتر له هه‌موولایه‌کی هیندستانه‌وه ده‌ستیان کرد به‌خوی کۆکردنه‌وه یاخود خۆی به‌ره‌م هینان!...

له پوژنی چواره‌می مانگی گولاندا منیان گرت هه‌ر له‌و رۆژه‌یشدا له‌ناو به‌ندیخانه‌که‌دا چهند و چوونیان له‌گه‌ل کردم و پریری دادگایان به‌سه‌ردا دام هه‌ر له‌به‌ر شکاندن یاسای خۆی دهره‌پتان سزایه‌کی شه‌ش مانگ به‌ندیتیان دام.

له‌و رۆژانه‌دا کاره‌ساتی سه‌یر سه‌یر ته‌قه‌ومان به‌لام له هه‌موویان سه‌یرتر، بی گومان ئه‌وه بوو که ئافره‌تانیش هاتبوونه ناو کۆری خه‌باتی نیشتمانییه‌وه پۆل پۆل ئافره‌ته‌کان له ته‌نیایی ماله‌کانیان ته‌هاتنه دهره‌وه هه‌رچه‌نده ئه‌وانه رانه‌هاتبوون به‌م خه‌باته گشتیانه‌وه، به‌لام به‌هه‌موو کولتیکی دلایانه‌وه خۆیان فری ته‌دایه ناو کۆری جه‌نگه‌وه و جی به‌جی کردنی پریره‌کانی خۆ دوورخستنه‌وه له پۆشه‌نیی بیگانه و بابه‌تی مه‌ی خۆرییان خسته‌سه‌ر ته‌ستۆی خۆیان هی وایشیان تیاوو گه‌یشتنه ئه‌و پایه‌ی که سه‌رۆکایه‌تی لیژنه‌کانی کۆنگره بکه‌ن له ناوچه‌کاندا و بیسیان به‌پیره‌وه!... له پوژنی پینجه‌می مانگی به‌خته‌باران

(۱) سه‌رکیشی شاریی: واته (العصیان المدني).

(مايس)دا (غاندى) گيرا دواى ئەو ھوروزمى گورە گورە برايه سەر كۆگاكاني خوي له كه ناري پۆژئاوا كارساتى زۆر ناخۆش و پرتازاريش رووياندا، كه درنده يى بالبازه كاني فرمانرەوايبيان به ئاشكرا تيا دەر كەوت.

ديموكراتىيەك بۇ پۆژئاوا... ديموكراتىيەك يەك بۇ پۆژئاوا

ھەمسوى پيىنج مانگ و سيانزە پۆژى پى چوو بوو كه بەرەللاكرابووم له بەنديخانە، دووبارە خستياغمەو ناو بەنديخانەو ئەو كاتەيش تازە ئاھەنگمان گيترا بوو بەبۆنەى (پۆژى سەر بەخۆبى) يەو، له سالى ۱۹۳۴دا منيان گواستەو بۆ بەنديخانەى (ئالبيور) له ۱۶ى مانگى رەشەمى ييشدا بپاريان بەسەردا دام كەدوو سال له بەنديخانەدا مېنمەو!... بەرپەكەوت له كاتى گرتن و چەند و چوون كردن لەگەلما، له ئەوروپايشدا شەر و ئازاوه پەيدا بوو بوو؛ له فەرەنسەدا بۆيە پشتيوى پەيدا بوو بوو، چونكە فرمانرەوايبيەكى نەتەو يى ھاتبوو سەر تەخت و فاشيستىيە كانيش زمان دريژيان ئەكرد و كەوتبوونە چاوو پاو كردن، له خاكى (نەمسە) ييشدا راويژكار (دۆلفوس) فرمانى دابوو بەسەريازە كاني خوي كه گوللە بنين بەكرپكارەكانەو و (ديموكراتىيەى ھاوبەش^(۱)) له ناو بيەن له ھەمسولايەكەو نيشانەى ئەو دەر ئەكەوت كه فاشيستىيە خەرىك بوو ئەوروپا و ئەمەريكا بگريتەو كاتى كه (ھيتلەر) ييش ھاەتە سەر تەختى فرماندارىيەى له (ئەلمانيا)دا و ھەرچەندى كرد نەيتوانى چارەى گيروگرتە ئابوريبەكان بدۆزيتەو، وام بەدلدا ھاەت كه فرمانداريبەكەى زوو ئەبريتەو ھەر ھاەللى خۆم بەو ئەدايەو، كه بلاو بوونەو ھى بيروباو ھى فاشيستى، ھەر له بووژانەو ھەيكى ئەكرد كه پيىش سەرە مەرگ بەكەوى بەلام زۆرى پى نەچوو، كەوتە گومانەو له خۆم، كه بىرەكانم بەئاواتەكافەو بووژ بوون... پۆژئاو كاني ئينگيلتەرەيش داوايان له فرمانرەوايبيەكەى خويان ئەكرد كه بەرامبەرى فاشيستى و ديكتاتورى بوەستى و بەرەنگاريان بكات لەسەر ئازاديش بكاتەو ئەو ھيش ديار بوو كه منيش ئەم پرسەم بەبيردا ئەھات و ئەمگوت: ئەى ئەو پۆژئاومانە له بابەت ئازادىيەى له ناو براو ھەو بۆچ نايەنە زمان كه له ھيندستاندا ھەر ناويشى نەماو؟!...

ئيمە لەو سەردەمەدا، ھەر بە تازارى لەشمانەو نالە نالمان نە ئەكرد، ئازارتيكى تريشمان پى ئەگەيشت كه لەو ناخۆشتر، كه لەو توندوتيبيرتر بوو... تازارى دەر وونيمان پى ئەگەيشت، تازارى گيانى!... نازانم ئەو گرفتارى ئازادىيانە، له ئينگيلتەرەدا، كه خەمى

(۱) ديموكراتى ھاوبەشى: (الديمقراطية الاشتراكية).

مردنى ديموكراتىيەيان ئەخوارد له نەمسەدا، بۆچ كه ئەگەيشتنە بەردەم چارەنووسى ئيمە، چاوى خويان ئەنووقاند؟!... نازانم بۆچ كوئراييان دا ئەھات له خاكەكەى ئيمەدا و كوشتنى ئازادىيەى ئيمەيان نەئەھاتە بەرچاو، كەچى ھەر بۆ ئەو ئازادىيەى كوشتنەى له خاكىكى تردا دەستيان ئەكرد بەھاوار و فەرياد و بۆلە بۆلە كردن؟!...

بەريتانىايبيەكان ئەوئەندە سەر كەوتن و خۆشگوزەرانىيان ديوبە بەخويانەو، بەچاوى سووك سەيرى نەتەو كاني تر ئەكەن ھەر نەتەو بەكەى كە بيتە ئەو ديوو دورگە كاني خويانەو لەبەر چاوياندا له خويان بەكەمترى دا ئەنيتن دوور نيبە چيني بالاي بەريتانىا جيهان بەم جۆرە دا بەش بەكەن:

- ۱- بەريتانىا. له پشت ئەوئەو كەندەلانىكى گورەو فراوان ھەيە.
  - ۲- خاكەكاني سەر بەشا كلاوى بەريتانىا (بەلام ھەر نەتەو پيىست سپيەكانيان) ئەمەريكايىش (بەلام ھەر ئەوانەى كه له رەگەزى ئەنگلۆسەكسۆن).
  - ۳- ئەوروپاي پۆژئاوا.
  - ۴- ئەوروپايبيەكاني تر.
  - ۵- ئەمەريكاي خواروو (بەلام ھەر ئەوانەى كه له رەگەزى لاتينين). لەدواى ئەمانيشە كەندەلانىكى گورە و فراوان ديت.
  - ۶- پيىست رەنگا و رەنگەكان، واتا ئەوانەى رەنگيان بۆر ياخود زەرد يان رەشە ئەمانەيش له ئاسيا و ئەفەريكا دان!...
- ئاي ئيمەيش كه له چيني ھەرە خوارووين، چەند دوورين له سەردارەكانمانەو كەوتوونەتە چيني ھەرە بالاو!... كەواتە ئيتر لەمە بۆچ سەرمان سوپميتنى، كە ئەوانە ھەرچەند سەيرى ئيمە ئەكەن بەرچاويان تاريك ئەبى، كە ھەر چەند لە ديموكراتى و ئازاديش بدويتن تەنگە ئەيانگرى؟!...

واديارە ئەم وشانە بۆ ئەو دانەرپژراون كە ئيمە بەكاربان بەيتين!... بەلای ئەوانەو ديموكراتى وەك كەولتيك وايە كە بۆ ھيندستان دەست نادات!...

تەنانەت (دەستەى كرىكارانى بەريتانىا) ييش كە ئالاي ھاوبەشى (اشتراكيە) ھەلگرتو، لە سەردەمى فرمانرەوايبيەكەى دوو ھەميدا، لە ھەموو دەمىك خراپترمان بەسەردا ھاەت!... جا كە ديموكراتى بۆ ھيندستان دەست نەدات وشەكەيشى بۆ ئەو دانەرپژراو كە ئيمە بەكارى بەيتين!...

ههروهها بهوپییه یاسای دیموکراتی بۆ میسریش دهست نادات!... هه ر ئیستا که بوو، که له خۆتندنهوهی نامهیهک بوومهوه له رۆژنامهی (ستیتسمان) هوه که له شاری قاهیرهوه بۆی نیراوه له ۱۹/۱۲/۱۹۳۴، له بابهت و تاریکی ئاشکرای سه رهکی کار به دهستانی میسرهوه (نهسیم پاشا) نهووی که خه ریکی تیکۆشینه بۆ یهک خستنی بیروباوهری دهستهکان، تا له کاتی هه لێژاردنهکاندا یارمه تیی یه کتر بدهن... که ئهم وتاره ییش دلی دهزگا بالاکانی خستۆته بچ ئارامییهوه... چونکه ئه وانه ئه ویهان له (نهسیم پاشا) ئه ویست که به هۆی زه بر به دهستی کارگێره کانهوه، (دهستهی وهفدییهکان) سه رهشکینه بکات و نه هیتلی له وه هه لێژاردنه دا سه ر بکه ون به لام (سه رهۆکی کار به دهستانی میسر هۆشه یاساییه که ی له ئه ندازه به ده ره)... (هیچیش نه ماوه ته وه ئه وه نه بچ که هوائت هۆل خۆی ده ست بخاته ناو کاروباری هه لێژاردنه که وه!)... به لام ئه وه ی له (هوائت هۆل) ئه وه شیتته وه بیکات له میسر دا، خوا ئه یزانی چییه!... ئیمه نایزانی به لام ئهم چهند درێژهی که له وتاری ئینگلیزیک وه رگیره وه که ناوی خۆی ناوه (خۆشه ویستی ئازادی!) و له یه که م لاپه ره ی رۆژنامه ی (ستیتسمان) دا بلاو کرا وه ته وه ئهم بابه ته مان وا بۆ رۆشن ئه کاته وه:

(که ده رده که له وئ دایه که شیتوهی ژیا نی نوینه ر هه لێژیری میسری و ئامانجی بیروباوه ریه کانی، له گه ل ئه و شیتوهی ژیا ن و ئامانجی بیروباوه رانه دا ریک ناکه وئ که دیموکراتی له وانه وه هه ل قوولا وه!...!...)

به لئ وایه!... وه ک ده رئه که وئ، به لای رۆژئا واییه کانه وه، دیموکراتی له ناو هه موو فه رمانه واییه کی رۆژ هه لات دا ئه بچ وایی: که هه رچی فه رمانه وایی داگیری رۆژئا وایی فه رمووی ئه بچ فه رمانه واییه رۆژهه لاتییه که ده مو ده ست به جیی به یینی ناشیی ئه وه نده ی سه ری ده رزییه ک زبانی بۆ ئه و فه رمانه واییه دا گیر که ره تیا بی!...

۱۹۶۶/۱/۳۱

جهماله دینى نهفغانى تيگه يشتووى روزه لات

نوسه رى: قدرى قلچى

۱۹۶۵

ده باره دى جهماله دین

* «میتووى سهد جهماله دین، بریتیه له میتووى هه موو که بینه و بینه روزه لاتى ته م سهردهمه».

(براون)

* «... جهماله دین له میتووى روزه لاتى تازه دا اکه م دا اکه رى نازادى و یه که م کوژاوه له و پیتاوه دا».

(مصطفى عبدالرازق)

* «که شیخ جهماله دینم چا و پت کوه ت، نه مهنده کارى له دل م کرد که م که س نه وه نده کارى تى کرد بووم. که گفتوگوم له گهل نه کرد نه وه نده سهر به ست بوو له بیرو باوه ر دهر بریندا، نه وه نده دهر وون پاک و راستگو بوو، خو م وا نه هاته پتیش چا و که یه کتیک له ناشنا کونه کانم نه بینم، وه ک ابن سینا و ابن رشد...».

(رنیان)

* «... به جورى کى تیکرایی، نه گهر بلیم جهماله دین نه وه نده میتشکى به هیتز و هوشى فراوان و چاوى تیز بوو، مه گهر خوا له پاش پیغه مبه ران، ههر نه وه نده ی به خشى بى به که سانى تر، له راستى دوور نه که و توومه ته وه».

(محهمد عبده)

* «سهد جهماله دینم چا و پت کوه ت، که له نه وه ی پیغه مبه ره و، خویشى به پیغه مبه ریک دائه نرى... ههستم به خو م کرد به جورى کى وا چوو بوو به دلما، که هه موو شو ر شگپتیک، یاخود به رن گاریکه ریکى زورداریم ههر نه وه نده خوش نه وى».

(ههنرى روشفور)

* «زانستى راسته قینه و به نده بى یه ک ناگرن»

(جهماله دینى نهفغانى)

پیغه مبه رى راستى و روه نایى

روزه لات، له پاش نه و پایه بلندیه ی ده ستى کوه ت، تووشى روزه گاریکى و ابوو، که له ناو تاریکى و زورداریدا نه ژیا. ههر روزه یه کتیک چاوى تى نه برى داگیرى بکا، ههر روزه یه کتیک په لامارى نه دایه تالانى بکات. نه م ژیا نه کوله مبه رگیه ی روزه لاتیه کان، به سالان و به سهد سالان تیا نه ژیان، جار به جار تیک، له وزه یاندا نه نه ما لیتى بى دهنگ ببن، لیتى رانه پهرین و ده ستیان نه دایه توله سهندنه وه. نه م راپه رین و توله سهندنه وانه تیکه یشتووانه کردیتیان، یان تینه گه یشتووانه، له م شیتوانه دا دهر نه که وتن، وه ک: یاخوبوونى به ریه ک له جووتیاران له چیندا یاخود شو ر شیتیکى سهر نه گرتوو له خاکى رووسیادا، یان شه رتیکى ده سته ده ستیه یی که سهر دارتیکى هیندى نه یکرد به رامبه ر به داگیرکه ره کان، یاخود کومه لیکى نه یتنى خه ریکى هه لگتیرانه وه ی ته ختى خونکارى نه بو له خاکى (عوسمانى) یه کاندا...

له سهرده م^(۱) نوزده هه مدا، نه م توله سهندنه وه یه، له خاکه کانى روزه لاتندا، له شیتوه ی موزده یه کى راپه رینى کومه لایه تیبى گشتیدا خو ی نواند، که نه نجامى نه و زور و سته مه بوو که له روزه لاتیه کان نه کرا، نه ویش پالى پتوه نه نان که تى بکوشن بو ژیا نیتیکى باشترو بلندتر. نه وه یش دیار بوو که نه م راپه رینه چهنده سهر کرده یه کى چاکه په روه و چهنده روه شنبیرتیکى شو ر شگتیر، په یدا بکا و بیانه یته کایه وه، که یه کتیک له وانه (جهماله دینى نهفغانى) بوو. چونکه هه لکه وتنى که سایه تیبیه گوره کانى میتوو که سهر کرده بى نه که ن، به ستراوه به و راپه رینه کومه لایه تیبیا نه وه که له ناراسته کردنى ژیا نندا ده ستیان هه یه. چونکه شو ر ش، پال نه نى به چهنده که سیتیکى خاوه ن بیر و وریاوه بو نه مه ی له گه لیا بروات به رتیه و، رتیکای بو بکاته وه و، پیره وى بو دابنخ و له سهر نه و کومه لانه بکاته وه که زور و سته میان لى کراوه، تا نازادى خو یان ده ست نه که ویتته وه و به کامى خو یان نه گهن.

(جهماله دین) یش له نیوه ی دووه مى سهدیه نوزده هه مدا ژیا. نه و کاته یش روزه لات به ده ست نه خو ینده وارى و نا کوکى و زور و سته مه وه نه ینالاند. که چى له گه ل نه وه یشدا چاوى له روزه لات بوو که نازادى ده ست بکه وى و روزه لى بیه تته وه نه ویش به ناو نه و خاکاندا نه گه را و نه سوورایه وه، بانگى نه دا بو فیربوونى زانست و یه کتیتى و نازادى و راپوش کردن. واتا بو نه وه تى نه کوشا که هیتیکى واپیک به یتنى که زوردارى زورداران و

(۱) راستتر: له سهدیه.

چاو چلیسیبی داگیرکه رانی پین بشکینتی. (جهماله دین) یش ئه و پیاوه تیگه یشتوو ه بوو، که رۆژهللات پشتی پین به ست و چرای دایه دهستی، بۆ ئه مه ی راپه رینه کۆمه لایه تیبه که ی ناراسته بکات و به رهنگاریی داگیرکه ره کانیشی بکات. ئه ویش وه ک بیرکه ره وه به که ی هه ره گه و ره، گه و ره ترین به رهنگاری کردن و رۆشنبیری پیشان دا، دلّی پر بوو له باوه ر به و ئامانجه ی بۆی تی ئه کۆشا، نه سارد نه بووه وه، نه کۆلی ئه دا، دلّسۆزانه رهنج و ته قه لای ئه دا!... جهماله دین ئه لّی:

(ئه و بیره ی له په ژاره ییدا بوو کۆم کرده وه و ناراسته م کرد، سه رنجیکم دا له رۆژهللات و دانیشتوو ه کانی: له به رده م ئه فغاندا وه ستام، که یه که م زه ویبه له شم لیبی که وتیبی، پاشان سه رنجم له هیندستان دا، که له ویدا هۆشم گه شه ی کرد، ئنجا هاتمه سه ر ئیران که هاوسیمان بوو و په یوه ندیشی به ئیمه وه هه بوو ئنجا دوورگی عه ره بستانم هاته پیتش چاو: (حجاز)، جیگای سروش (مین) و رۆله کانی، (نجد)، (عراق)، (بغداد) و (هارون) و (مأمون) ه که ی، (شام) و (اموی) یه زۆر زانه کانی، (ئهنده لوس) و کۆشکی (حمراء) که ی... به م په نگه هه موو خاک و فه رمانه ر ه واییبه کی موسولمانه کانم هینایه پیتش چاوی خۆم، له گه ل ئه و به سه ره اتانه ی که به سه ریان هاتوو ه. چونکه رۆژهللات... رۆژهللاته! خۆم خه ربک کرد به دۆزبنه وه ی نه خۆشییبه که یه وه و ده رمانی ئه و نه خۆشییبه وه. که سه رنجم دا، نه خۆشییبه هه ره کوشنده کانی بریتین له: ناکۆکی ناوه ند رۆژهللاتییبه کان خۆیان و، په ریشانیی بیروباوه ریان که هه ربه که به لایه کا چوه، ریتک نه که وتیان له سه ر یه کیتی و، یه کیتییان له تیکچووندا، هه موویان له وه دا یه کن که هه رگیز ریتک نه بن! منیش چیم له ده ست هات کردم بۆ ئه مه ی قسه یان بکه م به یه ک و وریاشییان بکه مه وه له و ته نگوچه له مه یه ی که تیبی که وتوو به ده ست رۆژئا واییبه کانه وه که خه ربکه له ناویان بیات...)

***

(جهماله دین) پیاویکی تیگه یشتوو بوو. مه به س له تیگه یشتن ئه وه یه که که لک بگه یینتی به مرۆف به وریا کردنه وه یان و تیگه یان دنیان له هۆیه کانی سه رگه ردانی و پیتشکه وتن، له و رپیانیه ی که ئه یانگه یینتی به کامی خۆیان. له راستیدا (جهماله دین) فه رمانیکی گه و ره ی نه برده سه ر، نووسراویکی گرنگی نه نووسیبه وه. به لام له گه ل ئه وه یشا، ئه و نامه یه ی که پیتی سپیرا بوو بیگه یینتی به جیبی خۆی، ئامۆزگاریبه کانی، هه رگیز له بیر

ناچنه وه. ئه مه یش زۆر نییه که بلیین: هه رچی بزوتنه وه یه کی به ره و چاک بوون و راپه رینیکی شۆرشگێرانه له خا که کانی (عه ره ب و تورک و فارس و ئه فغان) دا روویاندا وه له برانه وه ی سه ده ی نۆزده هه م و سه ره تای سه ده ی بیسته مدا، تروسکاییبه کی نامه که ی ئه و و شۆرشه که ی گیانی ئه و ی تیا به شدار بووه. (جهماله دین) ده ستیکی درپژی هه بوو له پیتگه یان دنی ئه و لاوانه دا که راپه رینه تازه کانی ئه و خا کانه یان پیتک هینا. که م که س هه یه له ناودارانی ئه و راپه رینه ئه دا که له خۆی، یان له یه کی له شاگرده کانی ئه وه وه به شی خۆی، له میتشک فراوانی و به جه رگی و هیزی بیروباوه ر و ئازادیی ده روونی ئه و که لکی وه رنه گرتی.

ئه گه ر بمانه وی نمونه له سه ر نامه که ی ئه و به یینینه وه، ته نیا ئه وه ئه لّیین: که ئه و فه رمانه ی (مه مه د عه بده) به جیبی هینا له کۆری خۆینده واریدا و، ئه و فه رمانه یش (سه عد زه غلول) به جیبی هینا له کۆری فرۆفیلّبا زیدا، دوو رووی ئه و نامه گشتییبه ی ئه و بوون.

(جهماله دین)، خوا خۆشی بکات، ده روونی پر بوو له شتی جیاواز جیاواز، جاری و هه بوو، نه رمونیان و دلّپاک بوو. جاری وایش هه بوو، توندوتیژ و تووره بوو. له گه ل له خۆی بچوو کتردا، ساکار و هیتمن بوو. له گه ل خونکار و پیاوه گه و ره کاندان، لووت به رز و نازبه روه ر بوو. له لایه که وه چاوپۆش و زمان پاکژ و ره وشت شیرین بوو. له لایه کی تریشه وه توند بوو له سه ر بیروباوه ری خۆی، به هه موو کۆلی دلّیبه وه پشتگیری ئه کرد. یه کیکی له کرده وه هه ره دیاره کانی ئه وه بوو که دوا ی راستی ئه که وت و له رپگای راستیشه وه نه بووا به بۆی نه ئه چوو. له پینا و راستیدا، فرۆفیلّی نه ئه کرد، نه رمونیانیی پیشان نه ئه دا. ئامانج و هۆیش، به لایه وه، وه ک یه ک و ابو ته نانه ت هاو رپیکانیشی هاتنه سه ر ئه و بیره، که ئه م ره وشته نایابه ی خۆی بوو، نه یته هیتش سه ر بکه وی له فه رمانه کانی، دوژمنه کانی له خۆی کۆ ئه کرده وه بۆ ئه مه ی هورۆژم به نه سه ری، بیانوویشی بۆ ئه و دوژمنانه ی ئه دۆزیبه وه که هپرسی به یینه سه ر و توانج و پلاری تی بگرن.

له ده رپینی بیروباوه ر و ئازادیی بیرکردنه وه دا، ئه وه نده راست و ره وان و بی په رده بوو، بیروباوه ره ئایینیبه کانی بوو بونه بابه تی مقۆمقۆ له لایه ن هه ندی خۆینده واران ه وه. ئاخۆ بانگ راهیشتنه ئایینیبه که ی چی بووبی، که ئه و خۆینده واران ه ی و خستبووه سه ر مقۆمقۆ و ئه و هه موو دوژمنانه یشی له سه ر خۆی کۆکرد بووه وه؟

بئى گومان ئۇو كەسەى كە پىتى خۇش نەبئى مرؤف ببىتە سئى بەرەكى: جوو و گاور و موسولمان، بۆ ئو وەيش تئى بكووشى كە هەرسى ئايىنە كە يەك بخات، ديارە كە ئو وەيشى پى خۇش نىيە، هەر ئايىنە ببىتە چەند بەشپىك، ئو وەى پىتى خۇش نەبوو كە موسولمانەكان دووبەرەكى بوەسئى بىنە: (سنى) و (شىعە) هەر وەها تئى ئەكووشا كە ناكۆكىي ناوەندىان لەناوبىات، ئەگەر لە راستىدا جىاوازى هەبئى لەناوباندا. چونكە پرواى نەئەكرد كە جىاوازىبەكى راستەقىنە هەبئى لە ناوباندا. بەلاى ئو وەو و ابوو كە خونكارە (سنى) يەكان، خۇيان بوون، كەينەوبەينەى (شىعە) يەتبيان وا گەورە كرد، بۆ ئەمەى بوورە پىاوان بەو چەواشە بكەن كە شىعەكان، شتى سەير سەيرىان لئى روو ئەدات. بەو مەبەسەى كە بتوان دەستەكان تىك بدەن و لەشكر پىكەوە بنىن: (تا بەبىانوى (سنه) و (شىعە) وە موسولمانەكان يەكتر بكوژن. كەچى خۇبشيان پرواىان بەقورئان هەبە و بەپىغەمبەرئىتىي محەمد دروودى خواى لەسەر بئى). ئەيگوت: (بەلام كەينەوبەينەى پىشەوا (عەلى)، كە لە رۆژى شەرەكەيدا لەگەل (معاوہ)، بەپىاوتىكى باشتر زانرا بئى و پشتگىرىي كرابئى، ئەگەر بۆ ئەوساكە بەكەلكىش هاتىئى، ياخود بەهۆى ئو وەو چاوەروانىي چاكەبەك كرابئى بۆ جىبەجئى كردنى مافىك، ياخود بۆ لا بردنى زۆردارىبەك... بەلام ئەم بەرەرهكانىبە و، هۆگروون بەم كەينەوبەينەىو كە رۆژى چوو و نەماو و لەگەل نەتەو وى ئەو كاتەدا بەسەرچوو، بۆ ئىمپرۆ مانەو وى ئەوپەرى زىان ئەبەخشى و يەكئىتىي موسولمانان تىك ئەدا).

پاش ئو وە ئەيگوت: (ئەگەر ئىمپرۆ (سنى) يەكان هەمووىان كوۆ بىنەو و بەيەك دەنگ چاكەى (شىعە) بدەن بەسەر (سنى) يەكاندا. ئنجا پىتى لئى بنىن و برىارىش بدەن كە (على كورى ئەبوتالب) مافى هەبوو لە (ئەبوەكر) پىش بكەوئى لە جئى گرتنى پىغەمبەردا. ئايا بەو عەجەمەكان بلند ئەبەو و (شىعە) كان دەرگای خۇشى و چاكەيان لئى ئەكرىتەو؟ ياخود ئەگەر (شىعە) كان قسەى (سنه) كان پەسەند بكەن كە (ئەبوەكر) مافى هەبوو لە جئى گرتنى پىغەمبەردا پىش (عەلى) بكەوئى، ئايا بەو موسولمانە (سنى) يەكان راست ئەبەو و رزگاربان ئەبئى لە دەست ئەو دىلى و سووكى و بئى كەسىبە كە ئىستا تىان؟

هېشتا كاتى ئو وە نەهاتوو كە موسولمانەكان وريا بىنەو و لەم شتە پرووپوچانە واز بەئىن و لەم مەرگەى پىش مردنە خۇيان رزگار بكەن؟

ئەى گەل! بەو خواپەى كە لە سەروو هەموومانەو وە، سەردارى خواناسان (عەلى كورى ئەبوتالب)، ئەو كارەى عەجەم ياخود هەموو (شىعە) پەسەند ناكات كە بچن (سنى) يەكان بكوژن، ياخود لىيان جوئى بىنەو، تەنىيا لەبەر ئەو وى كە (عەلى) بەباشتر بزائن لە (ئەبوەكر). ئەوانە هېچيان بەكارى ژيانى خۇيان نايەن. مرؤقىش برىتئىيە لەو چاكەبەى كە لە دەستى ئەو شىتەو. هەر وەها (ئەبوەكر) پىش ئەو پەسەند ناكات كە (سنى) يەكان لەسەرى بكەنەو و (شىعە) كان بكوژن هەر لەبەر ئەو بەباشتر زانئىنەى كە سەردەمى تىپەرپو. چونكە ئەو پىچەوانەى گىيانى قورئانە كە فەرمان ئەدا بەموسولمانەكان وەك خشتى ناودىوار پشتى يەك بگرن.

(جەمالەدىن) لەو وەيش تىپەر ئەكات، بانگ بۆ ئەو ئەدات كە (ئايىن و زانست) پىش رىك خرىن لەگەل يەكدا. ئەو وەيش بەشتىكى يەجگار پىتوئىست داەئەئى. ئەلئى: (ناشى) ئايىن بەرپەرچى راستىبەكانى زانست بداتەو. ئەگەر بەسەر زارىش يەك نەگرن پىتوئىستە لىك بدرىتەو).

لە جىگايەكى ترىشدا ئەلئى: (... من چۆن نالئىم دەستى شكاوم، كاشكى وا نەبووايە. ئەگەر هاتوو يەكئىك دەستى كرد بەلىكدانەو وى قورئان، هەر لە (ب)ى (بسم الله) وە سەر لە خۇى تىك ئەدا و نوقوم ئەبئى! لە دەروازەى تىپى (ص)ى (الصراط) يشەو كە هاتە دەرەو، تىپ ئەكەوئىتە خوارو و ناو چالئى بەكار نەهئىنانى قورئان، لەگەل ئەو كەسەدا كە ئەو لىكدانەو و بەئەختىتەو، هېچ كەلكىك لەو قورئانە وەرناگرئى كە چاكەى جىهان و نەمان پىشان ئەدات لەگەل چۆئىتىي دەستكە و تىيان.

(ناشىتى و بئى كارەىي لەناو بەشى زۆرى ئەوانەدا بلاو بوئەو كە جلو بەرگى زانايانىان لەبەر كىر دوو. تەنانەت و ايان لئى هاتوو كە بەقورئان ئەلئىن بەرپەرچى راستىبە دامەزراوەكانى زانست ئەداتەو. كەچى قورئان دوورە لەو قسانەو كە ئەوان پىتو وى ئەنوسئىن.

(زانست، بەتەواو تى دەرئىخستوو كە زەوى خىرە و ئەيشسوورپىتەو. رۆژىش لە جئى خۇيدا، بەجواری لای خۇيدا ئەسوورپىتەو. جا ئەم راستىبە لەگەل راستىبەكانى زانستىي تردا كە چەشنى ئەون، ناشى كە لەگەل قورئاندا رىك نەكەون.

قورئان، پىتوئىستە و بزائرى، كە دوورە لە بەرپەرچدانەو وى زانستىي راستەقىنەو، بەتايبەتى لە راستىبە گشتىبەكاندا. جا ئەگەر لە قورئاندا شتى و امان نەدۆزىبەو كە

رېك بکهوئ له گهل زانست و راستييه گشتييه کاندا، به ناشکرايي، هر به وندده واز نه هينين که نيشانه يه کی تيا بدوزينه وه، نجا دست نه که ين به ليکدانه وهی، تا له گهل به کتردا رېک نه که ون. چونکه هر گيز نه وه ناگونجی که ناوی زانسته کان و داهيتراوه کان به ناشکرايي و پوښنی له ناو قورئاندا ببين. چونکه له کاتي هاتنه خواره وهی قورئاندا، نه وانه نه بوون، شاررابوونه وه، نه هاتبوونه ناو وه). نه وده پيش دياره، که (جه ماله دين) بانگ رانه هيلتی، بۆ ليکدانه وهی تاين يا خود پوښکرده وهی، تا له گهل پيوستتييه کانی سهرده می تازه دا و گیانی شارستانيتي نويدا رېک بکهوئ، مه به سی نه وه تا ليکولينه وه يه کی پوښنيرانه ی تيا بکری، نه ک چاوليکه ريبه کی کوئرانه ی نه و شتانه ی که پيشينان گوتوويانه، يا خود پشتگيريبه کی رووتی نه و قسانه ی که قورئان پوښکرده وه کان گوتوويانه. جاريکیان له کوړی نه ودا ناوی ناوېږيکه ر (عياض) هاته پيشه وه، که هرچی چيرؤکبيژه کانی تاين هه يه، پال به قسه کانی نه وه نه ده نه وه، گوتی: (به خوا نه مه سهره! ناوېږيکه ر (عياض) هر چييه کی گوتوه، به پتي هوشی خوئی و تيگه يشتنی خوئی و سهرده می خوئی بووه. تايا له و به و لاهه که سی تر مافی نبيه که شتی وابلتی له قسه کانی نه و نزيکتر بی له راستی و دروستی و به جيبه وه؟ که هاتوو ناوېږيکه ر (عياض) و پيشه واکانی وه که نه و، رتيان به خو بيان دا، که پيچه وانه ی قسه کانی پيش خو بيان قسه بکه ن، شتی و ايش دهر به يتن له قورئان و بابه تی تايني تر که له گهل سهرده می خو بياندا بگونجی، نه ی نيمه پيش بۆ چ شتی و دهر نه هينين و نه يليين که له گهل سهرده می خو ماندا بگونجی؟).

پييان گوت نه م جوړه قسانه، پيوستيان به ليکولينه وه و تيکووشان هه يه، له لای (سني) يه کانيش دهر گای ليکولينه وه و تيکووشان داخراوه، چونکه مهرجه کانی نايه نه جي. (جه ماله دين) يش هه ناسه يه کی ساردی هه لکيشا و گوتی:

(کی نه لتي دهر گای ليکولينه وه و تيکووشان داخراوه؟! به چه فهرمووده يه کی خوایی دهر گای تيکووشان داخراوه؟ کام پيشه و گوتوويه تی: له دواي من نابج هيچ موسولمانتيک تيکوشی و ليکولينه وه پيش بکات له تايندا بۆ نه مه ی تيبي بگات، نابج قورئان و قسه ی راسته قينه ی پيغه مبه ر بکات به رابه ری خوئی، يا خود نابج رنج بدا و تيکوشی بۆ نه مه ی تيگه يشتنی خوئی له قورئان و قسه ی پيغه مبه ر فراوانتر لی بکات، هه روه ها نابج له نه نجامي به راووردکردن و پتوانه کردندا نه و شتانه دهر به يتي که له گهل زانسته کانی نه م سهرده مه و پيوستتيي نه م کاته و فهرمانی نه م چاخه دا رېک بکهوئ!!).

(خوا پيغه مبه ر محمه دی نارده سهر گه له که ی خوئی که به زبانی خو بيان نه وهی تيبان بگه يتي، نه وهی خویشی پييان نه لتي تيبيگه ن. خوا فهرموويه تی: (هيچ پيغه مبه ر يکمان رانه سپاردوه قسه بکات، به زماني گه له که ی خوئی نه بی). ديسانه وه فهرموويه تی: (نيمه بۆ به کا قورئانمان به عه ره بی نارده ته خواره وه که تيبي بگه ن و هوشتان بيته وه به ر خوئان). قورئان بۆ به کا نيتر او ده ته خواره وه، که هه موو که س تيبي بگات. که مروف ميشکی خوئی بخاته کار بۆ نه مه ی له و اتاکانی تيبيگات. فهرمانه کانی تيبيگات، له مه به سی نه و فهرمانانه يش تيبيگات. (جا هه رکه سي زماني عه ره بی بزاني و تيگه يشتوو بی، نه ک شيت، له ميژووی پيشينانيش شاره زبا بی، هه روه ها شاره زای شتوه ی برياردانی گشتييش بی، هي نه و فهرمانانه يش بی که له گهل قورئاندا، راسته وراست يه ک نه گرن، يا خود له نه نجامي به راووردکردندا يه ک نه گرن، شاره زای قسه راسته کانی پيغه مبه ريش بی - نه و که سه، مافی هه يه که له فهرمانه کانی ناو قورئان سهرنج بدا و بيانکوليتته وه و لييان ورد بيته وه و نه و فهرمانانه يشان لی دهر به يتي، هه روه ها له قسه کانی پيغه مبه ر و به راووردکردنه کانيش فهرمانی تازه دهر به يتي).

به م رنه گه بانگ راهيشتنه تاينييه که ی (جه ماله دين)، بۆ تازه کردندوه و دهر کردنی فهرمانی تازه ی تايني بوو، له گهل پاک کردندوه ی تايندا له شتی پروبوچ و هه لبه ستراو و ليکدانه وهی ناهه موار که پيشه وه نوسيترا بوو، هه روه ها بۆ نه مه بوو که تاين بکری به ده ستووريکی گه شه که ر که له گهل ژيانتيکی گه شه که ردا به رپتوه بجی. بۆ نه مه پيش بوو، که وه ک له راستيدا فهرمانی خو يه تی، نياز به خشي به مروف: تيکوشی و پيش بکهوئ و خویشی تازه بکاته وه، بۆ نه مه پيش بوو که نه هيلتی تاين بيته شتيکی مردووی بی که لک و کار له ناو روونکردنه وه کانی کو نه په رسته کان و نووسراوه کانی نه و ليکدهره وانه دا که نه له قورئان تيگه يشتون، نه له گیانی قورئان تيگه يشتون به راستی.

ماموستا (عبدالقادر مغربي) گيراهه وه، که (جه ماله دين) پتي گوتوه، پتويسته له تايندا، بزووتنه وه يه کی تازه کردندوه ی واکری، که له بزووتنه وه که ی (مارتين لوتهر)^(۱)

(۱) مارتين لوتسر (۱۴۸۳ - ۱۵۴۶) قه شه يه کی نوگوستيني لاهوتی و نووسه رتيکی نه لمانی بووه، هه ر له و پيشه وه ده ستی دايه چاکسازييه ک له تايني مه سيحدا (پروئتستانتي)، جا له رووی: چه کی ليبيوردن (صک الغفران) و ده سه لاته کانی پاپا و پزليانتي قديس و پاک کردندوه و گه لتي شتی تريشدا له کلنيسا جيا بۆوه له (۱۵۱۷)، له سه ر ده ستيشيدا گه وره ترين کاريکی تايني و نه ده بی هاته دی؛ به وهر گيترانی ته ورات بۆ سه ر زماني نه لمانی.

بکات، دامه‌زرتنه‌ری (پرۆتستانتی) له ئه‌وروپادا. مه‌به‌ستیشی ئه‌وه بێ که هه‌رچی بیروباوه‌ڕێکی ئایینی و فه‌رمانی ئایینی هه‌یه و به‌جۆرێکی ناوه‌ژوو چۆته ناو می‌شکی بۆره پیاوان و هه‌ندێ پیاوانی ناسراوه‌وه، له ره‌گوریشه‌وه ده‌ره‌یتنێ، وه‌ک ئه‌وه‌ی که وایان لێ هاتوه‌وه خۆیان مانده‌وو ناکه‌ن بگه‌ڕێن به‌دوای گه‌شه‌کردن و چاکبوون و سه‌رکه‌وتندا، وه‌ک... وه‌ک... که‌واته پتۆسته بیروباوه‌ری راسته‌قینه‌ی ئایین به‌ناو هه‌موواندا بلاو بکریته‌وه، بۆیان روون بکریته‌وه له شتۆبه‌یه‌کی به‌جێدا، به‌جۆرێکی وا که مه‌به‌سی ئایینی پێ پێک بێ، واتا بیانخاته سه‌ر ئه‌وه‌ی که بۆ خۆیان چاکه و به‌که‌ڵک دێ، له جیهان و له‌وه جیهاندا) هه‌روه‌ها پتۆسته‌یه‌که زانسته‌کامان بژار بکه‌ین و پوخته بکه‌ین و نووسراوانی وایشان لێ پێک به‌یتن که سووک و ئاسان بن بۆ فێربوون، بۆ ئه‌مه‌ی یارمه‌تیمان بده‌ن له پێشکه‌وتنماندا. نه‌ک وایان لێ بکه‌ین که بینه زانستییکی وا هه‌ر به‌کاری خۆیان بێن وه‌ک زانستی (ده‌ستووری زبان) و (زبان پاراوی) که مرۆف هه‌موو ژبانی خۆی پتۆه به‌خت ئه‌کا، که‌چی له توانایدا نابێ و تارێک بنووسیت ده‌ردی دلی خۆی پێ ساریژ بکات.

پزیشک (ئه‌مین عوسمان) له بابته بانگ ر‌اه‌یشتنی (جه‌ماله‌دین) هه‌و بۆ راستکردنه‌وه‌ی ئایین، ئه‌لێ: (له پێش په‌یدا بوونی (جه‌ماله‌دین) دا، هه‌چ بزوتنه‌وه‌یه‌کی ئایینی رووی ئه‌دا، بزوتنه‌وه‌ی کۆنه‌په‌رستانه بوو، دوور بوو له ئاره‌زووی تازه‌کردنه‌وه‌وه. خاوه‌ن بانگه‌کانی ئایین راستکردنه‌وه، وایان پێشان ئه‌دا، که سه‌رگه‌ردانی و په‌رێشانیی موسوڵمانه‌کان له‌وه‌وه په‌یدا بووه که ئایینی ئیسلامه‌تییان به‌رداوه و دووریش که‌وتونه‌ته‌وه له ساکارییه سه‌ره‌تاییه‌که‌ی ئیسلامه‌تی. به‌لام کار ر‌هن‌دینیی (جه‌ماله‌دین) له‌وه‌دا بوو، که بانگی ر‌اه‌یشته بۆ موسوڵمانه ر‌ۆشنبیره‌کان بۆ ئه‌مه‌ی سه‌رنجێک له خۆیان بده‌ن، بۆ پێکه‌ینانی ر‌اپه‌رینه‌ییکی ئایینی تازه‌په‌روه‌ر که له‌گه‌ڵ پتۆسته‌یی سه‌رده‌می تازه‌دا بگۆنچێ، هه‌روه‌ها ئیسلامه‌کانیش تیبگه‌ینێ، که ئه‌گه‌ر له ئیسلامه‌تی راسته‌قینه تیبگه‌یشن، ئایینه‌که ئه‌توانێ له ر‌ینگای خۆبه‌وه گه‌شه بکات و پێشکه‌وتنێکی وایش پێش بکه‌وێ که دوو شتی گرنگ له ناو خۆیدا کۆ بکاته‌وه: به‌کیکیان پتۆسته‌یه‌کانی ر‌ۆژ به‌رۆژی ژبان که هه‌موو ده‌م له تازه‌بوونه‌وه و گه‌شه‌کردن دان. به‌کیکیان پتۆسته‌یه‌ بلنده‌کانی ده‌روونی مرۆفایه‌تی).

چه ئه‌مانه‌ی که گوتمان، چه ئه‌وانه‌بش که له‌مه‌وه‌دا پێشانیان ئه‌ده‌ین، هه‌یچیان به‌دلی ئه‌و مێزه‌ر به‌سه‌ره‌ می‌شک و شک و که‌له‌ره‌قانه‌ نین، که خۆیان وا ر‌اه‌یتاوه بیروباوه‌ره

ئایینه‌یه‌کانیان دوژمنایه‌تییه‌کی تا سه‌ر بکه‌ن به‌رامبه‌ر به‌راسته‌یه‌کانی زانستی. هه‌ر بیرکه‌ره‌وه‌یه‌کیش نازاد بێ و هه‌ر تازه‌که‌ره‌وه‌یه‌کی ئایینیش فه‌رمانی تازه له ئایینه‌وه ده‌ره‌یتنێ، به‌خوانه‌ناس و بێ ئایین دابنێن. ئه‌وانه، له راستیدا، که‌تنێکی گه‌وره‌یان له ئیسلام و ئیسلامه‌تی کردووه. ئه‌مه‌یش ئه‌نجامی ئه‌و که‌تنه‌یه که ئیسلامه‌کانی ئیمیرۆ له‌م سه‌رگه‌ردانی و په‌رێشانیه‌دا ئه‌بینین، چه له رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه چه له رووی فرۆفیل‌بازیشه‌وه.

ه‌رایه‌کی پ‌ر‌شگ‌ده‌ر بۆ هه‌باتکردن و ر‌زگارکردنی نیشته‌مان

به‌کورتی ئه‌وه بانگ ر‌اه‌یشتنه ئایینه‌یه‌که‌ی (سه‌ید جه‌ماله‌دین) بوو. به‌لام بانگ ر‌اه‌یشتنه فرۆفیل‌که‌ی بۆ دوو بابته بوو:

به‌کیکیان نازادکردنی خاکه‌کانی ر‌ۆژه‌للات له ده‌ست فه‌رمانه‌وایی زۆردار. به‌کیکیان ر‌زگارکردنی ئه‌و خاكانه له ده‌ست داگیرکه‌رانی بێگانه.

(جه‌ماله‌دین) به‌ناو ر‌ۆژه‌للات و ر‌ۆژئاوادا گه‌را. له ر‌ۆژه‌للاتدا دوکه‌وتویی و سه‌رگه‌ردانی و کزیی دیی. له ر‌ۆژئاوايشدا پێشکه‌وتن و گه‌شه‌کردن و بلنده‌بوونه‌وه و هه‌یز و هه‌ره‌تی دیی. له‌م لایاندا پال‌دانه‌وه و بێ کاره‌یی و مه‌رگی دیی. له‌و لایاندا تیکۆشین و چالاکي و ژبانی دیی. هۆی ئه‌م جیاوازییه گه‌وره‌یه‌یشی دۆزییه‌وه. هه‌رچی ر‌ۆژئاوايييه‌کان بوون هۆگری زانست و شارستانیتی و نازادیی بوون، هه‌رچی ر‌ۆژه‌للائیيه‌کانیش بوون ملیان که‌چ کردبوو بۆ فه‌رمانه‌وایی ده‌ست به‌ره‌للا، تووشی زۆرداری سه‌رداره سته‌مکاره‌کان و دوژمنایه‌تی داگیرکه‌ره‌کان بووبوون. چونکه نه‌خوینده‌واری و بێ کاره‌یی و کزیی کاری تیکردبوون. گوته: (سه‌یری ر‌ۆژئاوايييه‌کان بکه‌ن: به‌م دابه‌شکردنه‌ی ئیستایانه‌وه و سه‌ربه‌خۆیی ئه‌وانه‌وه که نه‌ته‌وايه‌تییان جیا، که هه‌رکه‌سه له چاو خۆیدا، له‌گه‌ڵ ئه‌ویترا وه‌ک یه‌ک وه‌ستایه‌وه، له چاکه‌دا، که گرنگترینیان زانینی ماف و فرمان بوو له‌گه‌ڵ شتۆه‌ی داواکردن و جیه‌جێ کردنیاندا، له‌ ناویاندا ئه‌وه نه‌ما که ده‌سه‌للات به‌ده‌ست به‌کیکه‌وه بێنیته‌وه و خونکار به‌ئاره‌زووی خۆی نه‌ته‌وه ببات به‌رپۆه. له‌مه‌ولایش، هه‌ر ده‌سه‌للائیکی به‌ره‌للائی و ما‌بیسته‌وه له‌ ناو مرۆفایه‌تیدا، له‌ ناودا نامیتن، چونکه ده‌ستووری گه‌شه‌کردن و سروشتی مرۆفایه‌تی به‌وه نه‌بێ دانامرکیتن. (ئیمیرۆ ئه‌وروپاییه‌کان، هه‌موو پێکه‌وه، له یه‌ک کاتدا، بوون به‌سه‌رداری خۆیان، به‌ژێرده‌ستی خۆیان، ئه‌ویش به‌هۆی فه‌رمانه‌وایی به‌راوێژوه. هه‌ر

نه ته و په كېش له و نه ته وانه بگريت، تازه له و ده رچوه كه هيز به سه ربا زال بې، يا خود چينيك له چينه كان بتوانې چه و اشه ي بكات و بيخاته ژير چنگي خو به و به و بيانوه و ده كه له خوې بلن دتره، نه زور كاري لي ته كات، نه چاوليكه ربي كو پترانه يش. چونكه نه و جياوازي به ي هه به له ناوياندا له بابت ره و شتي چاك و هوې پيشكه و تنه و زور كه مه، هر فرمانيكيش نه ملا په سندی بكات له هېي نه ولادا، كردني گران نيبه. (به كورتې: فرمانپه وايي له ژيرده ستي هو ش و زانست دايه هر كاتيك هم دو هيزه نه خو پنده واري و بې هو شسيان هاته به رده م به سه ربا زال نه ين. به م رنكه فرمانپه وايي به رله لاي ش، تا نه ته و له شه و زه نكي نه خو پنده واري دا بمينيتته و، نه و يش نه ژي و نه مي نيتته و.

هر كاتي زانست له نا و نه ته و دا په رهي سندا، به كه م شت كه نه و نه ته و په به رهنگاري ته كات نه و جوړه فرمانپه وايي به، به هه مو هيزيكيشيه و ته كان نه داته خوې كه خوې له ده ستي رزگار بكات. نه مه به يش ده ستورتيكي خواييه، له مه و پيش فرمانپه و بووه. هيچ ده ستورتيكي خواييش گوراني به سه ردا نايه ت).

پاش نه و، خه مي نه و گرتي كه خاكه كاني روزه لات، به كو مه له و به تا كه تا كه راپه ريني له خه و. به لاي نه و يشه و بنچينه ي هم راپه رينه دو شت بوو. به كه م: نه و هي كه نه و خاكانه له ده ست فرمانپه وايي ده ست به رله لالا نازاد بي. دووم: كه نه و خاكانه له ده ست فرمانپه وايي دا گيركه ران يا خود ده سله لاتي بيتگانان كه ورده و رده چونه ته ناويانه وه رزگاريان بي، پاشان نه و خاكانه له شتويه كي تا يبه تيدا به ك بگرن. به جوړتيك كه يارمه تيبان له ناودا په يدا بي و بشتوانن نازادي و ناساييشي خو يان بپارتيزن.

بو نه مه ي بتوانې روزه لاتيه كان بگه يني به م مه به سه، نه بي زانستيان له ناودا بلاو بكات ته و:

(من به روزه لاتيه كان نه ليم: سه رنج بدن، فرمانپه وايي به كان چون به نده ره كاني خاكه دا گيركراوه كانيان نه پارتيزن له چه ك خستنه ناوي. چون جه زه به يش به وانه نه گه بيتن كه هم فرمانه يان نه شكينن. ژيريش له مه دا دياره. نه و ه تا كه دا گيركه ره كان نه ترسن له و هي كه نه و چه كانه له خو ياندا كار بكرې. نه گه ر نه وانه له دا دپه روه ربي خو يان دلنيا بو نايه كه له گه ل نه و نه ته و دا گيركراوه دا نه يكه ن، نه نه مه نده نه ترسان له خو يان، نه نه و نده يش پارتيزگاري خو يان نه كرد و ياساي و توندوتيزيان بو دانه نا.

(زانستيش بو نه ته و په ك كه نه خو پنده واري ده سته سه راگرتني ناسان كردي، له چه ك بردنه ناو خاكي دا گيركراوه كه متر و كاريگه ريشي سوو كتر نيبه. دياره نه مه بو نه و

خاكانه يش هر وه هايه كه كه و تنونه ته ژير چنگي ناموزگار بكه رانه وه بو نه مه ي سامانه كانيان بو بپارتيزن، نه ك له به ر ده ست بلاوي و ناشيتي خو يان نه و سامانان ه يان به فپرو بدن! نه و يش گوماني تيا نيبه كه روزه وايي به كان، له ژيره و خه ربي كه نه و نه كه نه هيلن روزه لاتيه كان فپري نيشتمانه روه ري بن و ميتشكيان روون بيتته و و و ربا ببنه و. به هر جوړه ناموزگار بيه ك بو يان بكرې، سه ريان لي تيك نه دن، ته گه ره يش نه دن له تيكوشانيان. تا پتيان بكرې ماوه ناده ن ره و شتيان راست بكه نه و و خو يشيان بي بگه يينن. به لكه به پيچه وانه ي نه و وه له گه لاياندا نه جو ليتنه و. به كورتې ماوه ي نه و يان ناده ني كه فپري فرمانپه وايي كردن بن به سه ر خو ياندا. له م پينا و ده دا، هه مو جوړه فروفيلتيك به كار نه هينن، هه ندي جار له هاو نيشتمانه كان خو يشيان نه كه ن به دارده ستي خو يان، نه وانه يش هه ره گرنكه كانيانن كه واته ژياني روزه لاتيه كان به نده به زانستيه ته و او وه، كه هر به و په فرمانپه وايي روزه وايي له سه ر خو يان هه ل بگرن و خو يان نازاد بكه ن. نه گينا تا نه مرن له و سه رگه ردا نيبه دا نه مي ننه و). كه واته بام روزه لاتيه كان واز له خو هه لكيشان به يينن به گه و رهي و ده سله لاتي باو و با پيرانه و، كه له گه ل خو ياندا نيژراون. به سيه تي خو نوواندن به و شاه كلا وانه و كه روزه گار له ناوي بر دوون. چونكه شيره كاني باو و با پيرمان كه له روزه لاتندا برسكا بنه و و پارچه كانيان له روزه وادا گيرسا بنه و، كه ملي كيسراكان و گه ردي قه يسه ره كانيان په راندي، كه نالا كانيان به سه ر هه مو خاكه كاني سه ر زه ويدا شه كا بنه و... نه وانه هيچيان ناتوانن پاكانه ي نه و مان بو بكه ن كه پالمان داوه ته و به سه سيينه و و ملكه چي و بنده به تيش بو بيتگانه ي دا گيركه ر نه كه ين هيچ شتيكيش له و زورتر كزمان ناكات و ريسوامان ناكات كه گوراني بو گه و رهي عه رب بلين و، كه چي نيشتمانه كه مان به ده ست دا گيركه ره وه بي، تالاني بكا و تيكي بدا و نازاوه ي تيا بنيتته و، نيمه يش ناگامان له هيچ نه بي، يا خود شانمان بو نه و ان دا بنه و يينن و سه رمانيان بو كز بكه ين، چي نه كه ن بيكه ن.

(نيسستاي ش عه رب و فارسي واهيه له ناو روزه لاتيه كاندا، كه خو يان به و وه هه ل نه كيشن كه نه و هي نه و جوړه باو و با پيرانه ن، كه هه ربه كه يان فيليتك بووه بو خو ي نه لين نيمه... نيمه... نه م قسانه بريني پياو نه كوليتيتته و، دلي پياو ته نگر نه كه ن... به لي، راسته نه وانه باو و با پيري نيمه بوون. روزه گار دروستي كر دوون و هاتونه ته پيشه و. به لام هر شهرم و شوورهي و نابروو چوونمان بو نه مي نيتته و، نه گه ر نه وانه ليتمان بپرسن نه و ي بو نيوه مان به جي هيشت چيتان لي كرد؟!...

... به چه روویه که وه ئیمه بلتین نه وهی ئه و باو و باپیرانه یین؟ نه گهر بهاتایه ئیمه ییش ره وشت و خووی ئه و امان بگرتایه و، چاکه کانی ئه و امان بیارنیزایه^(۱) و، له پی و شوینی ئه وانه وه برۆیشتینایه له ریگه ی ئه وان لامان نه دایه، له ری و شوینی ئه وان نه چوینایه ته دهره وه... ههر تۆزیک له وان بچوینایه... ناخو به م ئاسانییه که له پوره که مان لی داگیر نه کرا و، بیگانه به سه زماندا زال ئه بوو، یاخود هه موو که له پوره که به ده ست خو مانه وه ئه مایه وه؟!)

به لی، بام ئیتر رۆژه لاتییبه کان، واز له خو هه لکیشان به یین به ده سه لات و گهره یی باو و باپیریانه وه. له جیاتی ئه وه بام سه یری باری ئیمرویان بکه ن، بام خه می خو یان بخو ن و چاره ی دهردی سه یری خو یان بکه ن. نه گهر هاتوو ئاوریان له رابردوی خو یان دایه وه، بام له بهر ئه وه نه بی که به و ده سه لات و گهره ییبه دلئ خو یان دامرکیتنه وه و واز له رهنج و کوشش به یین بو ده ست که و تنه وه ی ئه و ده سه لات و گهره ییبه. به لکو بو ئه وه بی، که له و ده سه لات و گهره ییبه فیتری شت بین و په ند وه بگرن، تا بتوانن خو یان له ده ست باری ناهه مواری ئیستایان رزگار بکه ن و، بنچینه ی دوا رۆژیکی پر له سه ره رزی و کامه رانی و ریزیش بو خو یان دامه زریین. به م ره نگه (جه ماله دینی ئه فغانی)، له نیوه ی دووه می سه ده ی نۆزده هه مدا، بو بووه چرایه ک له چرا پرشن گد ره کانی ئازادی و خوینده واری، بو ههر کوپیه ک ئه چوو رۆشنی ئه کرده وه. هه ره ها بو بووه پیغه مبه ریک ته ماشای رۆژه لاتنی ئه کرد له کاتی نووستنیا، هانه ی رۆله نه خوینده واره کانی ئه دا که بخوین، هانه ی ناکوکه کانی ئه دا که یه ک بگرن، هانه ی پال که و تووه کانی ئه دا که راست ببنه وه و بکه ونه گه ر، هانه ی سه رشوره کانی ئه دا که بکه ونه خه بات و تیکوشانه وه بو گیرانه وه ی سه ره سه تی و ئازادی نیشتمانه که یان. ئه یگوت: سه ره سه تی و ئازادی نابه خشرین له لایه ن زۆرداره وه، داگیرکه ر پیشکه شیان ناکات. پیویسته به خه باتکردن و هیز و ده سه لاته وه بسیتزینه وه له دوژمن. ئه بی به خوین رشتن بسیتزینه وه که به چکه شیرانی سه ر بلندی نیشتمان، خو یان له پیتاویا به کوشت ئه دن. ئه مانه ی ئه گوت و نه گه را به ناو ئه فغانستان و تورکیا و میسر و ئیراندا، ئه نجا تی ئه په ری به لای روسیا و هیندستاندا. پاشان ئه سوورایه وه به ناو پایته خته کانی ئه وروپادا. له پیتاویا نمانجه بلنده کانی خویدا، پیی ئه نا به هه موو جوژه خو شییبه کی ژیان و ئه و کامه رانییه نا که که سانی تر هوگری

(۱) راستر: بیاراستایه.

ئه بوون. نه چوو به گز فروفیلتی فه زمانه واییه داگیرکه ره کاند، که پیتشه نگه که یان فه زمانه واییه ئینگلیز بوو. خو ی ته رخان کردبوو بو شکاندنی ئه و پیتوه ندانه ی که ئینگلیزه کان ئه یان بوست رۆژه لاتنی پی به سه تنه وه. خو ی خسته بووه بهر ئازاردانی ئه و خوینکار و سه ردارانه ی که فه زمانه واییه کانی خو یان به زۆردارییه کانی خو یان، ئه پروخاند. ئه و راستکردنه وه یی ئه و لی ئه خواستن نه یان ئه ویست. چونکه هه رچه ند ه باش بوو بو رزگارکردنی نیشتمانه کانیان و پیشکه وتنیان. به لام له ده سه لاتنی که م ئه کردنه وه و، به ره سه تی زۆرداریشی لی ئه کردن. ئه وانه به ره نگاری (جه ماله دین) یان ئه کرد و، زۆریان لی ئه کرد و، دوژمنایه تییان له گه لدا ئه کرد. ئه و چونکه ئامانجی راست و پاک بوو، سه ره شی بلند بوو، قسه چاکه کانی کانیان له دل و دهروونی هه مووان ئه کرد، چه زیان پی نه ئه کرد، دهریان ئه په راند، ته فروتونایان ئه کرد، ته نانه ت و ایان به سه ر هینا بوو، که به سه زمانه نه یه زانی بو به یانی له کو ی رۆژی لی هه لدی.

لیردها، قسه که ی (الشیخ ابراهیم الیازجی) ئه گیرینه وه، که سه ری سوورماوه له وه ی که تیکه یشتوویه کی وه ک (جه ماله دین) گه وره خو ی دابووه فروفیل (سیاسه ت). له راستیدا (جه ماله دینی ئه فغانی) هه مووده م له دووره چاوی له و ئاوانه ی بووه، که خو ی بو ته رخان کردوه، له بهر ئه وه بو ههر کوپیه ک ئه چوو، بو هینانه دیی ئه و ئاوانه ی تی ئه کوشتا. له مه شا هیچ سه رسورمانیکی پی ناوی. چونکه ئه و بو یه کا خو ی دابووه فروفیل (سیاسه ت)، که پروای وابوو، وه ک ماموستا (رشید رضا) ئه لی: (نه گهر فروفیل راست نه کریتته وه، بو ار نادات که هیچ راستکردنه وه یه ک ده ست پی بکری. هیچ چاکه و سه رکه و تنیک بخوازی، هیچ خوینده وارییه ک بلاو بکریتته وه بو پیشکه وتنی نه ته وه. هیچ چاره یه کی سه رگه ردانی بکری. نه گهر هاتوو ریشی دا به یه کیتی وه ک ئه و که له ریگای بلاو کردنه وه ی زانست و په روره دردی گیان و هو شه وه کو مه لایه تی راست بکاته وه، ئه و ریگایه زۆر بو ی دریتز ئه بیته وه. دووریش نییه که چا و چلیسی بیگانه کان ببنه به ره له ست و ته گه ره له فرمان و رهنج و تیکوشانه که ی بدن. له راستیدا (جه ماله دین)، بو یه کا له پیتاوی راستکردنه وه ی باری نه ته وه دا، ریگای فروفیل (سیاسه ت) ی گرتبووه بهر، چونکه باوه ری وابوو که له م ریگایه وه زووتر ئه گات به ئامانج، له ریگای خوینده واری و نووسینه وه).

ئه وه ییش راسته.

په ایدابوونی تیگه یشتوویه ک

نه گهر عه ره بیکې دانیشتووی (مه ککه و مه دینه) بهیینه پيش چاوت، که گنم رنګ و، له ش پته و، داروبار به هیتز و، له که له گه تیدا مام ناوهدی بی، شهروال و جببه که ی رېش بی و ناودامان بی تا که له موستی پیتی، میزه ره که یشی بچووک و سپی بی وه ک هینی زاناکانی نه سته مول. نه گهر نه م کابرای عه ره ب شتویه ت وا هیتایه پيش چاوی خوت، که که له لای زل بی و، قزی به رللا بی و، ناوچه وانی پان بی و، چاوه کانی فراوان بن و تیز و کاریگر بن، پاشان نه گهر وات هیتایه پيش چاوی خوت که خاوه نی نه م له شه به هیتزه و که له گه وره و نه م سه روچاوه جوانه، قسه ی به هیتز بی و، که سایه تیی به تین بی و، خواستی به هه رت بی، زیره کیی پرشنگدر بی، بیجگه له وانه، له هه کوییه ک دابی چرای نازادی هه ل بکا و، بیته پیغه مبه ریکی بیروباوهری تازه ی شوړشگپانه و، بیته خه باتکه ریکی خویه ختکه ری بی باک له مهرگ و دوژمن، بیته و تاریخیکی وا که له سه رده می خویدا، که س له روزه لادا له و چاکتر نه بو بی... نه گهر نه مانه ت هه موو هیتانه پيش چاوی خوت، نه توانیت وینه یه کی نریک به که سایه تیی (جه ماله دینی نه فغانی) له ناو میشکتا بکیشیت. وا بلاوه، که (سه یید جه ماله دینی نه فغانی)، له دپی (أسعد آباد) له ناوچه ی (کتر) له نه فغانستاندا له دایک بووه. له خیزانیکي خانه دان بووه، که به پشت گه یشتووه به (حسین کوری علی که چه زای پیغه مبه ری عه ره ب)،^(۱) نه و خیزانه سه رداري ناوچه یه کی بچووک بووه له نه فغانستاندا. پيشه وا (محهمه د عبده) یه که م که س بووه، که له میژووی یه که می (جه ماله دین) دا نه وه ی نووسیوه. میژوونووسه کانی تریش له وه وه، نه وه بیان ودرگرتووه. به لام هه نديک له سه رنجدره کان، له و قسه یه که وتوونه ته گومانه وه. یه کیک له وانه (ماموستا مسته فا عه بدولرازق) بووه که به نه فغانی نه زانیوه. نه وانه گوتوویانه: (جه ماله دین) له فارسه کانه، نه ک له نه فغانییه کان.

دوو وتاری نووسه ری عیراقی (ماموستا عبدالکریم الدجیلی) مان خوتنده وه، یه کیکیان

(۱) وهک ناشکرایه نه تایینی پاکي نيسلام و نه پیغه مبه ره که ی (محهمه د - د. خ) ته نیا پو عه ره ب نه بووه به لکو پو هه مو ناده مزادیکه به جیباوازی ره گه ز و ره نگیانه وه، نمونه ش له قورنانی پیروز و هه دیسه کانی پیغه مبه ر ناشکرایه خوی گه وره ده فهرمووی: (قل یا یها الناس انی رسول الله الیکم جمیعاً الذی له ملک السموات والأرض لا اله الا هو یحیی ویمیت) الاعراف/ ۱۵۸. و (الناس) هنا کما جاء فی مجمل التفاسیر: عامه بنی البشر بلا تمییز فی اللون أو العرق. هه روا که به پیغه مبه ر (د. خ) ده فهرمووی: (وما أرسلناک الا رحمةً للعالمین) و ده بیان نمونه ی دی.

له گوڅاری (الرساله) دا بلاو کرابووه له سالی یانزه هه میا، لاپره (۶۰). نه ویتربشیان له ژماره یه کی تاییه تیی روظنامه ی (الرأي العام) ی عیراقیدا بلاو کرابووه وه، که به بوونه ی گوڅانه وه ی نيسک و پرووسکی (جه ماله دین) وه پو نه فغانستان نووسیووی، له سالی ۱۹۴۴ دا. له هه روو و تاره که دا گیربوو له سه ر نه وه ی که (سه یید جه ماله دین) له بنچینه دا نیرانییه. هیچ فریکی به سه ر نه فغانستانه وه نییه. هه روه ها پيشانی دابو که (میرزا غلام حسین خان)، ماموستای زمانی فارسی له زانستگای نه مه ربکایی له بیروت، نه وه ی به ته وایی، له نووسراوه که یدا، (مردان نامه - شرق) ده رختووه، که له سالی ۱۹۲۹ دا چاپ کراوه.

دوایی ماموستا (عبدالکریم الدجیلی) نه گاته نه وه ی که بلتی: (سه یید جه ماله دین کوری سه یید صندی کوری سه یید علی الترمذی) ی^(*) به ناوبانگه که قسه ی پیغه مبه ری گپراوه ته وه. له باوانه وه نه گات به پيشه وا (حسین کوری علی کوری أبو طالب).

که واته (جه ماله دین) له بنه ماله ی (علی) یه. له گوندی (أسد آباد) دا له دایک بووه، که گونديکی بچووک، که وتوته ناوهند (هه مه دان) و (کنکار) وه له سه ر گوی ناوی (نه لوه ند). نیمرو له م گونده دا خوتندنکایه ک هه یه، پیتی نه لاین (خوتندنکای جه ماله دین)، به بوونه ی بیروه ری نه وه وه دروست کراوه. له و گونده دا خزم و که سوکاری (جه ماله دین) ماون. خویشی چند خزمیکي (جه ماله دین) نه ناسن، که له شاری (نجف) دا دانه نیشن، په یوه نندیان به و خزمانی (جه ماله دین) وه هه یه که له (أسد آباد) دان.

هه روه ها بوپتی گه وره ی عیراق ماموستا (احمد الصافی النجفی) ی هاویریمان بو ی گپراینه وه، که له و کاته دا په نای برد بووه بهر (تاران) له کاتی شوړشی یه که می عیراقدا، که نه نجامی به وه گه یشت (خونکار فیصل) بوو به خونکاری عیراق له سالی ۱۹۱۹ دا، له مالی (حاجی حوسین ناغای کوری حاجی محهمه د حه سن ناغای) پاره لی دهر دابه زیم، که نیمرو به (مه دی) به ناوبانگه. ماله که ی بوو بووه جیی حه سانه وه ی شوړشگپره عیراقییه کان که په نایان هیتابووه بهر نیران. یه کیک له وانه (میرزا محهمه د رضا کوری میرزا احمد رضای شیرازی بریارده ری تایینی گه وره) بوو، که بریاری دهر کردبوو له سه ر به رهنگاری کردنی نینگلیز له شوړشی یه که می عیراقدا.^(۱)

(*) به پیتی قسه ی ماموستا مصطفی عبدالرازق به باوکی جه ماله دینیان نه گوت (صفر). شیخ محهمه د عبده یش پیتی نه گوت (صفر). که به فارسی به (تیپ در) نه لاین. - ودرگپر -
(۱) مه به سستی: شوړشی سالی ۱۹۲۰ دزی نینگلیزه کان.

خانه خویکه‌ی پتی گوتیوو، که (سه‌ید جه‌ماله‌دین) میوانی باوکی بووبوو. که هاتیبوه
 تیران تا سال و نیویکیش له مائی باوکی تهو میوان بووبوو. تهویش زبانی عه‌ره‌ببی له
 لای تهو خویندبوو. تهو پارچه وپژیه‌پانه‌ی که (سه‌ید جه‌ماله‌دین) بوئی گوتیوو له
 فارس‌یه‌وه بو عه‌ره‌بی و له عه‌ره‌بیه‌وه بو فارسی هیشتا له لای خوی هه‌لیگرتون،
 ماون. (حاجی حسین آغا) بو (ماموستا صافی)‌ی به‌ته‌واوه‌تی ده‌رخستبوو، که (سه‌ید
 جه‌ماله‌دین) له بنچینه‌دا فارسه، له گوندی (أسد آباد) و خیزانه‌کیشی له‌وی ناسراوه.
 دیسانه‌وه (ماموستا صافی) بوئی گوتیوانه‌وه: یه‌کیتک له شیخه‌کانی (نجف) بوئی گوتیوانه‌وه
 که بوپژ و بریارده‌ری ثابینی (محهمده سه‌عید ته‌حه‌بویی) له بابه‌ت (جه‌ماله‌دین)‌وه
 قسه‌ی بو کردوو، گوتوو‌یه‌تی: من و سه‌ید جه‌ماله‌دین، پیکه‌وه لای (حاجی عه‌باس
 قولی)، له (نه‌جف)‌دا زانستی ده‌رویشی (علم التصوف)‌مان ته‌خویند، سه‌ید جه‌ماله‌دین
 ته‌وه‌نده دم راست و قسه پاراو بوو، ته‌گه‌ر بیویستایه راستی ته‌کرد به‌چوت و چه‌تیشی
 ته‌کرد به‌راست. له‌مانه‌وه ده‌ره‌که‌وی که جه‌ماله‌دین، له بنه‌جه‌ی فارس بی. به‌لامانه‌وه
 وایه، بوپه‌کا خوی کردوو به‌ته‌فغانی، تا نامه‌گه‌وره‌که‌ی راستکردنه‌وه‌که‌ی خوی باشر
 بباته‌ سه‌ر. چونکه (سه‌ید جه‌مال) ته‌بویست نامه‌که‌ی خوی له ناو ته‌و خاکانه‌دا بلاو
 بکاته‌وه که له‌سه‌ر ریگای (سنی)‌ن دیاره‌ ته‌گه‌ر بیان‌زانییایه که ته‌و نامه‌به‌ زانیایه‌کی
 شیعه بلاوی ته‌کاته‌وه، باش گوتیان لی نه‌ته‌گرت. ته‌وه‌یش دیاره‌ که ریگای (سنی) له
 ته‌فغانستاندا باوه. به‌لام له ناو فارسدا (شیعه)‌یه‌تی باوه.

ماموستا مصطفی عبدالرازق ته‌لی: (سه‌ید جه‌ماله‌دین، له شیعه بی‌یان له سوننه،
 له‌وانه نه‌بوو که خوی به‌هیتیه‌ریزی ته‌وانه‌وه که پشتگیری یه‌کیتک له‌وو ریگایه
 ته‌که‌ن. ته‌و هه‌ر پشتگیرییه‌ک ببو‌ایه‌ته‌هوی ناکوکی و دوژمنایه‌تی، خوی لی دوور
 ته‌خسته‌وه) هه‌رچه‌نده گومان نه‌ما له بنه‌ماله‌ی (جه‌ماله‌دین)‌دا، به‌لام هیشتا گومان ماوه
 له سه‌ره‌تای پیگه‌یشتنه‌که‌یدا. ناخو ته‌م پی‌اوه هه‌لکه‌وتوو له گوندی (أسد آباد)‌دا له
 دایک بووه و پیگه‌یشتوو، ئنجا له‌گه‌ل باوکیا چوووه بو ته‌فغانستان؟ یاخود (سه‌ید
 صفدر) چوته ته‌فغانستان و ته‌وی پی‌ خویش بووه ماوه‌ته‌وه تا له‌وی جه‌ماله‌دین له دایک
 بووه؟ ته‌وی له‌م بابه‌ته‌وه بی‌زانین هه‌ر ته‌وه‌یه که پیشه‌وا (محهمده عه‌بده) بوئی
 گوتیوانه‌ته‌وه که ته‌لی: له سالی ۱۸۳۹ی زابیندا له دایک بووه، ته‌فغانستانیش ته‌و
 کاته‌ پر له‌نا‌اوه بووه، ته‌ویش وه‌ک زوربه‌ی خاکه‌کانی رۆژه‌لات چنگی داگیرکه‌رانی
 رۆژتا‌وا‌ی تی گیر ته‌بوو. ته‌و سه‌رده‌مه‌ه خونکارتیپی ته‌فغانستان بو (دوست محهمده خان)

ماپژوه. ته‌ویش له پاش شه‌ریک که له ناوه‌ند ته‌و و ئینگیلیزدا قه‌وما بوو. که له ته‌نجامدا
 ته‌و سه‌ر که‌وت. ته‌ویش هه‌ر ته‌وه‌نده ده‌ستی گیربوو له فه‌رمان‌ره‌وا‌یی ته‌فغانستان و له‌م
 شه‌ره‌ رزگاری بوو، هه‌موو هیتزی خوی خسته سه‌ر کاروباری ناوه‌وی نیشتمان‌که‌ی. هه‌ر
 بزوو‌تنه‌وه‌یه‌کی تیا هه‌بوو دایرکانه‌وه. هه‌ر خاوه‌ن ده‌سه‌لات و سه‌رداریک لی‌ی یاخی
 بووبوو، یان لی‌یان ته‌ترسا که لی‌ی یاخی بن، له ده‌ستی دان. یه‌کیتک له‌وانه (السید
 صفدر) بوو باوکی (جه‌ماله‌دین)، که خونکار لی‌ی دلنیا نه‌بوو پشتگیری بکات،
 فه‌رمانی‌دا هه‌ر زه‌وییه‌ک له ژیر چنگی هۆزه‌که‌ی ته‌ودا بوو داگیر کرا، خوی و
 خیزانه‌کیشی گوتیوانه‌وه ناو پایته‌ختی ته‌فغانستان، تا له ژیر چاوی خویدا^(۱) بمینتیه‌وه.

(جه‌ماله‌دین)‌یش ته‌و کاته منال بووه، له ته‌مه‌نی هه‌شت سالاندا بووه، که باوکی
 گوتیوانه‌وه (کابل)، ده‌ستی کرد به‌فیرکردن و په‌روه‌ده‌کردنی. وپژیه‌ی زمانی عه‌ره‌بی و
 زانسته‌کانی ثابین و قسه‌ی ژیری (حکمه) و راسته‌قسه (منطق) له‌سه‌ر ده‌ستی
 ماموستایانی شاره‌زادا فیر بوو، به‌و شیوه‌یه‌ی که ته‌وساکه له‌و خاکه‌دا باو بوو. که
 گه‌یشته ته‌مه‌نی هه‌ژده سالی، ته‌وانه‌ی ته‌واو کرد.

پاشان (جه‌ماله‌دین) چوو بو هیندستان. سالیک و چه‌ند مانگیک له‌ویدا مایه‌وه.
 سه‌رنجی له کاروبار و کاره‌ساتی ته‌وی ته‌دا. له‌سه‌ر شیوه‌ی ته‌روپایی تازه‌یش سه‌یری
 هندی زانستی ژمیرکاری (العلوم الرياضیة) ته‌کرد. له‌ویشه‌وه وای به‌باش زانی که
 بگه‌ری به‌ناو خاکه‌کانی عه‌ره‌یدا. شار به‌شار پی‌ا گه‌را، سه‌رنجی له چۆنتی‌ی ژبانی
 دانیشتوانیان ته‌دا، دوا‌یی له شاری (مکه)‌دا گیرسایه‌وه، له سالی ۱۸۵۷‌دا، که سالیک
 ته‌بوو له هیندستان جوئی بووبوو‌وه. وا ته‌گه‌رنه‌وه، نایش‌زانین تا چه ته‌ندازه‌یه‌ک راسته،
 که بیروباوه‌ری (یه‌کیتی ئیسلام) له که‌له‌ی‌دا جیگیر بووبوو، ته‌ویش که دی‌ی هه‌موو
 سالیک به‌هه‌زاران موسولمانان له هه‌موو لایه‌که‌وه دینه مائی خواوه و کو ته‌بنه‌وه، وه‌ک
 کوگره‌یه‌کی هه‌ره‌گه‌ره‌ی ئیسلامی هاته پیش چاو، که له باشترین شیوه‌دا، ئیسلامه‌کان
 ته‌نوین، ته‌ویش خاکی (حجاز)‌ی به‌جی نه‌هیشت، تا کومه‌لیکی تیا دامه‌زراند، ناوی نا
 (أم القرى)^(۱) که هه‌ر له کوژیکی نه‌ته‌وه‌ببی ئیسلامی ته‌کرد!

(۱) یان: تا له ژیر چاوه‌دیری خویدا...

(۱) هه‌ر بو زیاتر زانین (أم القرى) ناوی کتیه‌که‌ی (عبدالرحمن الکواکبی ۱۸۴۹ - ۱۹۰۲) بوو که
 تیا‌یدا را‌بو‌چوونه‌کانی (رشید رضا)‌ی په‌سند و دووباره کردبووه ده‌بارهی تا‌وانبارکردنی گه‌لانی =

پاش ټووه (جهمالهدين) گهرايووه ټهفغانستان. بهزيرهكيبه زورهكهي و نارزهووكردني هوندری سهربازيبهكهي سهرنجی ههمو لايهكي راکيتشا بو خوی. خونكاريش ټهوی خسته ناو هاودهمانی خوځيووه. که چوویش بو شهري (احمد شاه) که يهکيک بو له سهرداره ياخييهکان، (جهمالهدين) ي لهگهل خوی برد. ټهميش لهگهلما مایهوه تا چوار لا گرتنی شاری (ههرات) تهواو بوو. پاشان خونكار مرد، دهسهلات كهوته دهست شاکور و جی نوشينهكهي (شپيرعلي خان)، له سالی ۱۸۶۴د. بهلام ههردوو براکهي خونكاري تازه، (افضل خان) و (اعظم خان)، له براکهي خوځيان ياخيبيون. ههرکهسهيشيان بو خوی، دهستی گرت بهسهر ټهو خاکهدا که له سهردهمی باوكيا خرابووه ژير چنگييهوه. لهسهر ټهوه چهند شهريکي خوځينين لهناو ههر سي سهرداردا قهوما. بهوه دواييين هات که (افضل خان) گيرا و كهوته دهست خونكار. بهلام (عبدالرحمن) ي كوري لهگهل مامهكهيدا مایهوه، ههر شهري کرد، ههتا توانييان پيکهوه پایتهختي (کابل) بگرن و (افضل خان) يش له بهنديخانه دهرهپيتن و بيکهن بهسهردار. بهلام (افضل خان) زور نه مایهوه بڅي، (اعظم خان) ي برای چوهه جیگای (جهمالهدين) يش بهدرتڅايي ټهو ماوهيه لايهنگيري (اعظم خان) ي کرد، پشتي گرت. ټنجا که (اعظم خان) بوو بهسهردار، (جهمالهدين) ي کرد بهسهرؤكي گزيرهکاني خوی. ټهو کاته (جهمال) له تهمنی بيست و ههوت سالاندا بوو. سهردار له ههمو کاروباريکي گرنگ و گهوردهدا راويڅي بهو ټهکرد. بهلام پهنجهي بيگانه هيتشتا له کاردا بوو. چاره نووسی ټهفغانستاني تیک ټهدا. خونكاري پيشوو (شپيرعلي خان) بههوی يارمه تيبی ټينگليزهکانهوه، بههيتز بوووو و دهسهلاتي سهندبووهوه. تا ټهوساکه له شاری (ههرات) دا خوی قايم کردبوو. ټنجا بهخوی و لهشکرکي گهورهوه کشا بو سهر پایتهخت. له پيشيشيهوه، چاو و راويکي زوري بو کرابوو، بهيارمه تيبی ټينگليزهکانهوه که فروفيلبازييهکي يه جگار گهوره و نهيتييان تيا بهخت کردبوو، بيچگه له پارهيهکي زور و بي شومار که بو ټهو مهبهسه بلاويان کردبووهوه. بهپتي قسه ي پزيشک

= غهيره عهرهب بهوهی که بهرپرسن له داچوونی دنياي ټيسلامدا، ههروا دهوت: که ټاييني ټيسلام ټايينيکي عهرهبييه له سهرتا و بنچينهيدا. ههروهه شايخ محهمد عهبدش جار جار ټيشاره ي بهو بوچوونانه ددها، بهلام رهشيد رهزا زياتر قوولي کردهوه و دهولهمندي کردن، بهتاييهت که شهريف حوسين دهستی دايه شورشهکهي دڅي عوسمانيهکان (۱۹۱۶).

بو زياتر بروانه: د. عواطف عبدالرحمن: الفكر الاسلامي والقوميه العربيه، الجليل - مجله، عدد (۳) مجلد (۸) آذار ۱۹۸۷ - بيروت. لبنان. ص ۱۸ - ۲۵.

(چارلس آدخړ) ټهو بهند و باو و فروفيلانته، دوايي توانييان، ياريددهرهکاني (اعظم خان) بخهنه سهر ناپاكي لهگهلما. (اعظم خان) يش که ديبی ههر خوی ماوهتهوه بهتانيا و برازاکهي (عبدالرحمن) و گزيرهكهي (جهمالهدين)، ههر وای بهباشتر زانی که له م شهريه خوی لابدات و بچيته ټيران. که ټهو روښت، (جهمالهدين) بهتانيا مایهوه له (کابل) دا. (شپيرعلي خان) يش نهويروا دهستی بو بيات، ټهترسا لهوهی که ټهم و ټهو ټبي كوځينهوه و لهسهری بکهنهوه، له بهر زانست و کردهوه چاکهکاني و پهيوهندي خيتزانهكهي بهمالي پيغهمبهرهوه. لهگهل ټهمهشا وازی له فروفيلا و داوانانهوه نههيتا که جهمالهدين توش بکات. (۱)

بهتاييه تي له بهر ټهوهی که جهمالهدين، فرمانی لهگهلدا نهکرد، له بهر دڅستايه تيبی خونكار لهگهل داگيرکهران و پشتيوان کردنيا بو ټهوان. که (جهمالهدين) ههستی بهوه کرد، خونكار له ژيرهوه داوی بو ټهنيتهوه، بهناوی (حج) کردنهوه ريگهي لي خواست، تا له دهست زور و ستهمی ټهو خوی رزگار بکات. خونكاريش ري دا پروات. بهو مهرجهی له خاکی ټيرانهوه نهروات، نهوهک لهوي خوی بگهبينيته (محهمد اعظم خان) (جهمالهدين) يش بهناو هيנדستاندا، له سالی ۱۸۶۹د ريگاي خوی گرت بهر.

(جهمالهدين) نهی ټهويست له هيנדستاندا خوی پيشان بدا. له بهر ټهوه نووسی بو يهکي له هاوړپکاني که يهکيک بوو له بازرگانهکاني ټهفغانستان که لهوي دانيشتبوو، که ټهيهوي ميوانتيکي زور ساکار بي له لای. بهلام هيتشتا ټهو نهگه بشتبووه سنور، که فهرمانرهوايي هيנדستان پيشوازييهکي گهرموگوري کرد. لهناو ټهو کهسانه يشدا که هاتبوون بهپيريهوه، کهسيکي ناسياوی نهديي. تهنانهت بازرگانه ټهفغانسيهکهي دڅستيشي نهديي! لهو ريزگرته مهبهس تيگهيشت چييه!... گوتی: (ټهمه نهوازشيکي جواميرانه نييه که بو منی ټهکن. ټهبي مهبهسي تيا بي!).

که ويستی بچيته مالي بازرگانه ټهفغانسيهکهي دڅستی، پيشان گوت: فهرمانرهوايي جیگايهکي بو ټاماده کردوه، مهگهر ههر شايستهی خوی بي!... پاشان لييان پرسى چهند ټهمي نيتهوه له هيנדستاندا؟ گوتی: له دوو مانگ زورتر نامينمهوه. فهرمانرهوايي بو ي پهسند کرد. ههندي له فهرمانرهکاني خوځيشي بهديارهوه دانا، ههرکهسي بهتاييه لای، لييان ټهپرسی بوچ هاتوويت؟ چيت ټهوي پتي بلتي؟. له يهکه م روژدا بهدهيان کهس،

(۱) يان: تا جهمالهدينی پي توش بکات.

هاتنه چاوپیکهوتنی. له رۆژی دووه‌مدا، به‌سه‌دان کەس ئەهاتنه لای، بەلام له رۆژی سێهەم و چوارەمدا بەگەله ئەهاتنه لای. هەفته‌یه‌کی پێ نه‌چوو، گیانی نیشتمانپەروری له هەر چوار لای هیندستاندا وریا بووه‌وه. نیشتمانپەروره راسته‌قینه‌کانیش له لای (سه‌ید جه‌ماله‌دین) کۆبوونه‌وه له ژیری و نامۆژگارییه‌کانی که‌لکیان وه‌رئەگرت، له بیری رۆشنی چاویان ئەکرایه‌وه، له ئازابه‌تی و بێ باکییه‌که‌یشی ده‌ماری مه‌ردا‌یه‌تییان ئەجولا‌یه‌وه.

له‌و کاته‌دا که (سه‌ید جه‌ماله‌دین)، له کۆری خۆیدا دانیشتبوو ژووره‌که‌ی پرپوو له زانایان و پش سببیان، یه‌کێک له فه‌رمانبهره‌که‌وه‌کان سه‌ری کرد به‌ژووردا، پیتی گوت: (فه‌رمان‌په‌وایی هیندستان، ده‌روون فراوانی له‌گه‌ڵ ئیوه‌دا کرد ریتی به‌ئیوه‌دا که دوو مانگ له‌م خاکه‌دا مینهنه‌وه. به‌لام وای به‌باش زانی که پیتان بلتی: که‌ینه‌به‌ینه‌ی نیشتمان‌که‌مان وای لێ هاتوه‌وه که ماوه نادات له‌وه‌نده‌به‌ولاوه له هیندستاندا مینهنه‌وه!) دانیشتوو له‌م قسه‌یه‌ زۆر دلگیر بوون، لیتی تووره‌بوون و ده‌ستیان کرد به‌بۆله‌بۆل. هه‌ندیکیشیان ته‌کانیان دایه‌ خۆیان، فه‌رمانبهره‌که‌ به‌زۆر بکه‌نه‌ ده‌روه‌وه. به‌لام (جه‌مال) ماوه‌ی نه‌دا هیچ ده‌رباره‌ی فه‌رمانبهره‌که‌ بکه‌ن، بێ ده‌نگی کردن و گوتی: (من بۆیه‌کا نه‌هاتوو مه‌ته هیندستان که فه‌رمان‌په‌وایی به‌ریتانیای گه‌وره‌ بترسینم. ئیمرو، منیش ناماده‌ی ئه‌وه‌ نیم که هیندییه‌کانی لێ بوورۆژینم. یاخود توانج و پلار له‌ کرده‌وه‌کانی بگرم. به‌لام ترسه‌که‌ی ئه‌وه‌ له‌ یه‌کێکی رێساری بێ ده‌سه‌لاتی وه‌ک من، تالانکردنی ئه‌وه‌ که‌سانه‌ی که هاتوونه‌ته‌ لای من و له‌ من بێ چاره‌ترن، ئەمانه‌ فه‌رمان‌په‌وایی به‌ریتانیا وایشان ئه‌ده‌ن، که نیازیکی هیچ و پووج و پایه‌یه‌کی چروک و، دادپه‌روه‌رییه‌کی که‌م و، دلنیا نه‌بوونیکی ته‌واوی هه‌یه‌ له‌ فه‌رمان‌په‌وایییه‌که‌ی خۆی. له‌ راستیدا، له‌ چاو ئه‌م هه‌موو خاکه‌ گه‌وره‌ و فراوانانه‌دا که له‌ ژێر چنگیان، هیزی فه‌رمان‌په‌وایییه‌که‌ی له‌ هیزی ئه‌وه‌ گه‌لانه‌ی که له‌ ژێر ده‌ستیان گه‌لێک که‌مه‌تره‌!).

پاشان روه‌ی کرده‌ میوانه‌کانی و پیتی گوتن:

(ئه‌ی دانیشتوانی خاکی هیندستان! به‌گه‌وره‌یی خوا و رازی دادپه‌روه‌ری سویند ئه‌خۆم، ئیوه‌ که له‌ سه‌دان ملیۆن که‌س ژماره‌تان پتره، ئه‌گه‌ر هه‌ر مێش و مه‌گه‌ز بوونایه، ئه‌وه‌ سه‌ریزه‌ به‌ریتانیا‌ییانه‌ و ئه‌وه‌ که‌سانه‌ی که له‌ خۆتانن کردووین به‌سه‌ریاز و پر چه‌کیان کردوون بۆ کوشتنی سه‌ریه‌خۆیی ئیوه‌ و تالانکردنی سامانی خاکه‌که‌تان، که ژماره‌ی هه‌موویان له‌ چهند ده‌هه‌زار که‌سێک تێپه‌ر ناکات...، ئه‌لێم ئه‌گه‌ر ئیوه‌ هه‌ر مێش و مه‌گه‌ز بوونایه، ویزه‌ ویزه‌ کانتان گوێچکه‌ی به‌ریتانیای گه‌وره‌ی که‌ر ئه‌کرد، گوێچکه‌کانی

(میسته‌ر گلا‌دستون) ی گه‌وره‌که‌یشیانی گران ئه‌کرد.

(ئیوه‌ که به‌سه‌دان ملیۆن هیندی ئه‌ژمبیرین، ئه‌گه‌ر به‌هاتایه‌ خوا بیکردنایه‌ به‌کیسه‌ل و خۆتان به‌هاتایه‌ ناو ده‌ریاوه‌ و چوار لای دوورگه‌کانی به‌ریتانیای گه‌وره‌تان بگرتایه، ئه‌تانتوانی بیانکێشنه‌ ناو بنی ئاوه‌که‌وه‌ و به‌ئازادیشه‌وه‌ بگه‌رپینه‌وه‌ هیندستان).

(جه‌ماله‌دین) وه‌ک به‌م قسانه‌ی ویستبیتی، دوا وتاری خۆیان بۆ بدا و به‌خۆرێکی وایش بێ که تا ئه‌مێن له‌ بیریان نه‌چیته‌وه‌ و هه‌مووده‌م گالیان بدا بۆ داواکردنی سه‌ریه‌ستی و ئازادی و سه‌ریه‌خۆیی و خۆشیان له‌ پیتاویاندا به‌کوشته‌ بدن وا بوو.

دانیشتوه‌کانی کۆره‌که‌ی، هه‌موو برینی دلیان کولایه‌وه‌، ده‌ستیان کرد به‌گریان، فرمیسک، خورخوڕ به‌چاویاندا ئەهاته‌ خواره‌وه‌. ئه‌ویش قیراندی به‌سه‌ریاندا پیتی گوتن: (پیتوسته‌ بزانی، که‌ گریان بۆ پیاو نه‌هاتوه‌وه، بۆژن هاتوه‌! خونکار (مه‌حموودی غه‌زنه‌یی)، به‌گریانه‌وه‌ نه‌هاته‌ ناو هیندستانه‌وه‌. به‌شیره‌وه‌ هاته‌ ناوی. ئه‌وه‌ ته‌وه‌یه‌ی که له‌ پیتاوی سه‌ریه‌خۆیی خۆیدا، به‌ده‌م مه‌رگه‌وه‌ پیتنه‌که‌تی، ژيانی پێ نایێ!)

بۆ به‌یانیی رۆژی دووه‌م فه‌رمان‌په‌وایی هیندستان، له‌ناو که‌شتییه‌کی خۆیدا، ره‌وانه‌ی کرد بۆ (سوئیس). (جه‌ماله‌دین) نزیکه‌ی چل رۆژ له‌ (میسر)دا مایه‌وه‌، هاتوچۆی (الجامع الازهر)ی ئه‌کرد و تیکه‌لی شاگرده‌کان و زاناکانی ئه‌بوو. نیازی وا بوو بچیته‌ (حجاز). به‌لام له‌ لایه‌ن (خونکار عبدالعزیز)ه‌وه‌ بانگ کرا بۆ (ئه‌سته‌موول). خونکار نامه‌که‌ی جه‌ماله‌دین و پایه‌به‌رزیه‌که‌ی ئه‌وی بیستبووه‌وه‌ له‌ناو موسوولمانه‌کاندا، بۆیه‌کا به‌دویدا نارد، که‌ که‌لکی لێ وه‌رگرێ. ئه‌ویش بانگ کردنه‌که‌ی په‌سه‌ند کرد و چوو بۆ (ئه‌سته‌موول).

(جه‌ماله‌دین) له‌ سه‌ره‌تای سالی ۱۸۷۰دا گه‌یشته‌ ئه‌سته‌موول له‌ جلوه‌رگیکی ئه‌فغانیدا خۆی پیشان دا: که‌وایه‌ک و ساکۆیه‌ک و مێزه‌رێکی لولدراو. فه‌رمان‌په‌وایی (عوسمانی)، پیتسوازییه‌کی یه‌جگار باشی کرد. (خونکار عبدالعزیز)یش میواندارییه‌کی باشی کرد. زانایان و وێژه‌وانان و ریش سببیان لیتی کۆبوونه‌وه، یه‌کێک له‌وانه‌ (عالی باشا)ی سه‌ره‌ک وه‌زیران بوو. زانست و وێژه‌ و کرداری باشی ئه‌وه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا که‌ بێگانه‌ بوو به‌وان، ده‌م به‌ده‌م ئه‌گێرپرایه‌وه‌. شه‌ش مانگیکی پێ چوو، کرا به‌ئنده‌می کۆری زانست. خه‌ریک بوو پێره‌وییه‌کانی خۆینده‌واری و شیوه‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی و ماوه‌ی بلاو‌بوونه‌وه‌ی راست بکاته‌وه‌ و رێک بخا و فراوانتری لێ بکات. چهند رێگایه‌کی پیشان دا بۆ گه‌یشتن بۆ ئه‌وه‌ مه‌به‌سه‌، هاو‌رێکانی به‌قسه‌یان نه‌کرد. هه‌روه‌ک مامۆستا (مصطفی

عبدالرازق) گوتی: (له پیشاندانی ئەو رێگایانەوه بوو، که (شیخ الاسلام حسن أفندی فهیمی) لێی دلگیر بوو، چونکه تۆزیک له دهرامه دی ئەوی کهم ئەکردهوه). ئەم کابرایه، ئەوهی لێ گرت بەدلەوه، هەر هەلیکی لێ هەلبکەوتایه، هوروزمی ئەبرده سەر بیروباوهره کانی (سەید جەمالەدین) که له ناو رۆژنامه کاندایا، یاخود له ناو دیوه خانەکاندا، یان له کۆبوونەوه کاندایا دەری ئەبرین. له مانگی رۆژووی ئەو سالەدا، به (جەمالەدین) یان گوت که وتاریک له (هونه رگاها) دا بدات، به زمانی تورکی. ئەویش تا ئەودەمه تهواو فیری زمانه که بوو. له بابەت پیشەسازییهوه وتاریکی دا نه تهوهی کرد به له شیکێکی زیندوو، پیشەسازیی کرد به ئەندامه کانی ئەو له شه. گوتی: ههروهک لهش به بێ ئەندام ناتوانی بژی. ههروهها نه تهوهیش به بێ پیشەسازی ناتوانی بژی. پاشان گوتی: خونکار له مێشک ئەکات، که سه رچاوهی فرمان و چاره کردنه. ئاسنگه ریش له بازوو ئەکات. کشتوکالیش له جه رگ. که شتییه وانیش له پێیه کان ئەکات. پاشان هه رچی پیشه سازییه ک هیه یه که به که کردنی به ئەندامیک له ئەندامه کان. تا به دیرژی له هه موویان دوا و بایه خه هه موویانی ژمارد. ئنجا گوتی: له شی کامه رانیی مرۆفایه تی به م جۆره پیک دی. هیچ له شیکیش بێ گیان ناژی. گیانی ئەم له شهیش یان پێغه مبه رتییه، یان زرنگییه.

ئەم وتاره بەدلی (شیخ الاسلام) بوو! چونکه بەدل رقی لێی بوو. به خوانه ناسییه وه به دناوی کرد. گالی دا به هه ندی رۆژنامه نووس و ئامۆژگاری خۆپنهره کان له مزگه وته کاندایا، که له نووسینه کانیان و وتاره کانیاندا، به دناوی بکه ن، بلێن گوتویه تی پێغه مبه ریه تی پیشه یه! (جەمالەدین) لەم کەینه و بەینەیه، زۆر رقی هەلسا. داوای کرد له دادگاها که چەندوچوون له گەل (شیخ الاسلام) دا بکات! بیروباوهری گشتیش، به رۆژنامه کانی و کۆره کانییه وه بوون به دوو به شه وه. به شیکیان کۆمه کیی (سەید جەمال) یان ئەکرد. به شیکیشیان له گەل (شیخ الاسلام) دا گه له کۆمه کییان ئەکرد. (جەمالەدین) ییش هه ر داوای چەندوچوون کردنی له گەل ئەکرد. (حسن أفندی) ییش هه ر ئەوی به دناو ئەکرد. دواپی به جەمالەدین گوترا که (تورکیا) به جێ بهیلتی... (عالی پاشا) نه ی ئەویست سەید جەمال دوور بخریته وه. ئەو ئەویست هەلیکی بۆ هەل کەوی و (جەمالەدین) له جیگه ی (حسن أفندی) دا به زریتی. به لām ئەم توانی سه ره ک وه زیر بخاته سه ر ئەوهی جەمالەدین دوور بخاته وه، ئەویش به هۆی وروژاندنی بۆره پیاوان و کۆنه په رستانه وه. له و کاته دا که جەمالەدین خۆی ریک ئەخست له ئەسته موڵ بچیته دهره وه. ژماره یه کی زۆر له زانا رۆشنبیره کان هاتنه چاوپیکه وتنی، داخی دلێ خۆیان بۆ ئەرشت له دوورکه وتنه وهی. ئەم

چاوپیکه وتنه ی ئەوان، دوا هه ل بوو، که بتوانی هه ندی له ئامۆژگارییه کانی خۆی پیشان بدات. یه کیک له میوانه کانی له ئەندازه دهرچوو، جگه له وهی که هوروزمی برده سه ر (شیخ الاسلام) هیرشی برده سه ر ئایینی ئیسلامیش. جەمالەدین ئەوهی بێ خۆش نهات. به دیرژی له ده سه لاته کانی شارستانیته ی و گیانی دوا. به کورتی گوتی: ده سه لاتی شارستانیته ی به خونکار یاخود به ده سه لاتداریه وه، هیزی خۆی له نه ته وه کۆ ئەکاته وه بۆ نه هیتتی خراپه و، پاراستنی مافه گشتیه کان و مافه تاییه تیه کان، بۆ ئاماده کردنی سه روت و ئاسایش بۆ هه مووان، به هۆی پاراستنی دلنیاپی و ئاسایش و دابه شکردنی دادپه روه یی ته وا وه وه، له گه ل گه لی بابته ی به که لکی تردا که ئەبێ له خونکار بوه شیته وه. به لām ئەگه ر هاتوو ئەم ده سه لاته درایه ده ست پیاویکی ناشی و نه زان و زۆردار، که کۆمه لیکه ی به دخوو و نارده سه ن چوار لایان گرتی، ئەوانه هه ر چۆنیکیان بووی یاری به خاوه ن ده سه لاته که ئەکه ن، که چی بیانووی له نه ته وه ئەگرن، ئەلێن: (ئاره زوی خونکار، یاسای نیشتمان!) جا ئەم جۆره قسه یه، که له و شپوه یه دا بکری، ئەبێ نه ته وه لێ راست بێته وه و، به هه موو هیز و هه ره تیه کبشیه وه به ره نگاری بکات. چونکه قسه ی راست ئەوه یه، که ئاره زوی نه ته وه. به مه رجی ئەو نه ته وه یه سه ره سه ت بێ و زۆری لێ نه کرا بێ. نه به قسه، نه به کرده وه، ئەو یاسایه یه که پێویسته بۆی ملکه چ بێ، هه ر ئەو یاسایه یه که هه موو فرمانداریک ئەبێ وه ک به رده ستیکه ده ست پاک و دلسو ز کاری بێ بکات.

هه ر گه لیکیش، دوا ی دلێ خۆی بکه وی و، ئەم و ئەو یاری بێ بکات و، ناکۆکیی که وتبیته ناوه وه و، تاک و ته راکانیی دوا ی خۆپه رستی و خۆپه سندی خۆیان که وتبن و، به ناوی نه ته وه وه بازرگانی بۆ خاوه ن ده سه لات بکه ن و، هه موو سامانی گشتی بۆ دلخۆش کردنی ئەو به خت بکه ن، تا نانیک بۆ خۆیان په یدا بکه ن - ئەو گه له هه ر له و ئاژده له ئەکات که به ره لایه، به لکو له ویش گو مراتره.

گه لیک که وابی، ئەو ده سه توره زۆردارییه په سه ند ئەکات، که زۆرداره کان دۆزیویانه ته وه و گوتویانه: (ئاره زوی خونکار یاسای نیشتمان!)

ده سه لاتی گیانی هه روه هایه. ئەگه ر ئایین به راستی بچیته ناو دل و ده روونی مرۆفیکه وه و دوور بێ له سه ره رشتی کردنی ده سه لاتی شارستانیته ی، ئەوساکه ده سه لاتی گیانی کاری خۆی ئەکات و ئەیگپیته وه له دزینی سامانیک که ئەگه ر بیشیدزیا یه، که سه راستی لێ نه ئەگوت، هه روه ها ئەیشیگپیته وه له کوشتنی که سیک که ئەگه ر

بشیکوشتایه سهرداری شارستانی نهی نه توانی تۆلهی لی بکاتهوه. ئەمانه هه ندیکن له که لکی گیانی ئایینی. جا له ههرسی ئایینه که دا هیچی وا نییه که که لکی هه موو مروفا یه تیبی نهوی. به لکو به پێچه وانه نهوانه ههرسیکیان مروفا هان نه دهن بۆ چاکه کردن له گه ل برا و خزمیا. ماوه یشی نادهن که خراپه له گه ل هیچ که سیکدا بکات.

به للام نه گهر هاتوو ئەم دهسه لاتنه گیانییه، له رتی راست لای دا و له ناو خویشیا تیکچوو، ئەوساکه، نه تهوه پێویسته له سه ری لیتی راست بێته وه و، به هه موو هیز و هه ره تیبیه کیشیه وه به ره نگاری بکات، تا ئە یگه ر پێتته وه سه ره دۆخی جارانی.

پاشان گوتی: «ئەگەر ئایین له رتی پاکی خوێه وه رۆیشت، بێ گومان دهسه لاتنی شارستانی سوپاسی ئەکات. ئەگه ره دهسه لاتنی شارستانی تیبیش له رتی راستی خوێه وه رۆیشت، که بریتیه له دادپه ره ربی ته واو، بێ گومان دهسه لاتنی گیانی سوپاسی ئەکات. ئەو دوو دهسه لاتنه ییش، هه رگیز له یه کتر جیا نابنه وه، تا یه کتیکیان ئامانجی خوێ نه گۆرێ و له رتیگای خوێ لانه دات!».

به ره به یانی راپه رینی میسر

(جهماله دین)، له ۱۸۷۱/۳/۲۲ دا گه راپه وه (میسر). (ریاز پاشا) ی وه زیری (خدیتیو ئیسماعیل)^(۱) پیتشوازییه کی گه رمی کرد. سالانه یه کی (۱۲۰) سه د و بیست دیناریشی بۆ بریبه وه. ئەم ره وه ته ی فه رمانه وایی میسه ره، سه ره نه هاته پیتش چاو. چونکه خوێ نه یزانی که (جهماله دین)، مه ترسیی لی نه کرسی، بانگ راپیتشستنه نیشتمانپه ره ره انه که یشی له گه ل بیروبا وه ره کانی که له باهت راستکردنه وه ی کاروباری کۆمه لایه تی و فه رمانه وایییدا بلاویان نه کاته وه، کاریکی گرنگ له دل و ده روونی

(۱) (عبدالعزیز إسماعیل پاشا ۱۸۳۰ - ۱۸۹۵) کوری برام پاشای محمهد علی پاشای میسه ره. له قاهره له دایکبووه، له ۱۸۶۳ دا حوکمی میسری گرت هه ست و له ۱۸۶۷ نازناوی (خدیتیو) له لایه ن سولتان (عبدالعزیز) ی عوسمانیه وه پتی درا، له ۱۸۶۹ نۆکه ندی (سوئیس) ی ده ست پتی کرد و کردیه وه جگه له چه نده ها پرۆژهی ئاوه دانکاری و کردنه وه ی قوتابخانه، به للام ده ست بلاویه که ی له راده به در بوو، ئەمه ش بووه هۆی که مه یتانیک له بودجه ی میسردا و دوا جار ولاتی تووشی قه رز و قۆله یه کی زۆری بیانی کرد، له مه وه بیانییه کان ده ستیان له کاروباری ولاته وه وه ردا، ئیتر شوژی (ئه حمه د عورابی) هه لایسا و له ۱۸۷۹ دا له سه ره حوکم لبرا و له ئەسته انه کۆچی دوا یی کرد... (خدیتیو ته و فیک) ی برای جیگاکه ی گرت هه وه له فه رمانه وایی ولاته دا.

هاونیشتمانیه کان ئەکات. به للام فه رمانه وایی میسر، نه وه مه، له به ره ره کانییدا له گه ل فه رمانه وایی ئەسته مولدا. نه یشی نه ویست که مل بۆ نه و که چ بکات. نه یشی نه ویست که سه رداره که ی له دووی فه رمانه وایی (عوسمانی) یه کانه وه پروات. که واته نه و پیتشوازی کردنه ی بۆ جه ماله دین، له دوا ی ته فروتونا کردنه که ی له تورکیا، له به ره جیگا بلندییه که ی له کۆری زانستدا، نه بو به هۆی نه وه ی که (خدیتیو)^(۱) و پیتشان بدات، پشتیوانی زانسته له یه کتیک و هک (جهماله دینی نه فغانی) دا. جگه له وه واتایه زرنگاری و فه رمانه واییانه یشی تیا نه بینرا. نه و کاته به بییری (خدیتیو ئیسماعیل) دا نه هات، که بیروبا وه ری جه ماله دین بۆ خوێ خراپ ده رته چیت. نه وه مه نه و له وه ره ی گه وه ربی و ده سه لاتنیدا بوو. چیی بوسته یه، له خاک و دانیشتیوانی نیشتمانیه که یه بیکات، بۆی نه چوو هه ره. په نجی بیگانه ییش هیتشا درێژ نه بوو بوو بۆ خاکه که ی. له به ره نه وه بانگ راپیتشستنه که ی جه ماله دین که بۆ راستکردنه وه ی کاروباری گشتی بوو، له سه ره تای هاتنه که ییدا بۆ میسر، شیوه یه کی وێژیه ی گرتبوو، فروفیل (سیاسه ت) و خوینده واری تیکه ل به یه ک نه کرد. تا بیگانه کان ده ستیان درێژ نه کرد بۆ میسر له سالی ۱۸۷۶ دا، له شیوه شوژشگتیریه سامناکه که ییدا، ده رنه که وت. له گه ل نه وه ییشدا، ئەم شوژشه نه وه ندی به رامبه ره ده سه تدرێژ کردنی بیگانه راره وه ستا بوو، نه وه ندی به رامبه ره به (إسماعیل) خوێ رانه وه ستا بوو، جه ماله دین هه شت سال له میسردا مایه وه، وه ک مامۆستایه کی نوێکه ره وه ی خه باتکه ره، له گه ل گه شه کردنی میسردا نه رۆیشت به رتیگا وه، پالیشی به میسه ره وه نه نا پیتش که وه ی میسریش له و کاته دا، هه ره وه ک (محمه د عبده)^(۲) نه یگوت: له ناو گیتراویکی پر له سه رگه ردانیدا، له تاریکییه کی وه ک شه وه زه نگدا،

(۱) خدیتیو: نازناویک بووه زۆر جار به سه ره حوکمداره موسولمانه کاندا براره، وشه که فارسییه، مانای (مه لیک، وه زیر) ده گرتته وه، سولتان (عه بدولعه زیز) ی عوسمانی به (عه بدولعه زیز پاشا) ی میسری به خشی، ئەم نازناوه دوا یی بۆ نه وه کانیشیان له میسردا مایه وه.

(۲) شیخ محمهد عبده ۱۸۴۹ - ۱۹۰۵ له زانا و سیاسیه ئایینییه منه وه ره نوێخوازه کانی میسر بووه؛ داوا ی چاکسازی و نوێگه ری ده کرد له کاروباره جوژه جوژه کانی ژبانی میسرییه کاندایا، قوتابی نه زه ره بووه، رۆژنامه ی (الوقائع المصريه) ی ده رده کرد، دژی ئینگلیزه کان وه ستا بۆه بۆیه دوربان خسته وه، به هاوکاری جه ماله دینی نه فغانی رۆژنامه ی (العروه الوثقی) یان له (پاریس) ده رده کرد، دوا یی چوو (بیروت) و بووه مامۆستا و لیته گه لی کتیبی دانا، له ۱۸۹۹ بووه موفتی ولاتی میسر. له کتیبیه کانی: (رساله التوحید، شرح مقامات البدیع الهمدانی، شرح نهج البلاغه) و گه لی وتار و نووسینی دی له گوفا ره و رۆژنامه کانی سه رده می خوێ.

ئه‌رۆښت و هه‌ل ئه‌نگوت، ته‌نانه‌ت پياوې زړنگ و ژېريش تيا ون ئه‌بوو، مه‌ردى خاوه‌ن بېروباوه‌رېش سه‌رمه‌قولاتى تيا ئه‌دا. پېشه‌وا (محه‌مد عبده)، به‌درېژى ئه‌و باره‌ى ميسرى ئه‌گېرايه‌وه. ده‌ست رهندينبى جه‌ماله‌دينى تيا ئه‌نواند. ئه‌يگوت: ميسرىبه‌كان واپان ئه‌زانى كه هه‌رچى كاروبارى گشتى و تاييه‌تى هه‌يه، هى سه‌ردارى گه‌وره‌يانه، ياخود هى جى نشينى ئه‌وه كه كاروباريان هه‌ل ئه‌سوورېن. ئه‌و ئه‌توانى به‌ئاره‌زوى خۆى كارى تيا بكات. بېروايشيان وا بوو كه كامه‌رانى و سه‌رگه‌ردانىبى خۆيان به‌ده‌ست پاكي و دادپه‌روه‌رىي ئه‌وه‌وه به‌نده، ياخود به‌ناپاكي و زۆردارىي ئه‌وه‌وه نووساوه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌يشيان له په‌يوه‌ندي ناوه‌ند خۆيان و فه‌رمانه‌وايى ئه‌زانى، كه خۆيان فه‌رمان پېكراوېكن له ژيژده‌ستى فه‌رمانه‌واييدا. چييان بخاته سه‌ر جييه‌جيتى بكه‌ن و چييان له سه‌ر دابنى پېشكه‌شى بكه‌ن، ناچارن ئه‌بى راييه‌رېتن به‌خۆيان په‌وه نه‌ئيه‌بى كه بېروباوه‌رېكيان ده‌رپن، ده‌راره‌ى هه‌لسووراندنى كاروبارى نيشتمانه‌كه‌يان و راستكرده‌وه‌ى بارى نه‌ته‌وه‌كه‌يان. چونكه واپان ئه‌ديى، هه‌ر كه‌سى له و باه‌تانه‌وه ورته‌يه‌كى ئه‌كرد، يان به‌شى ته‌فروتوناكردن بوو، يان كوشتن بوو، يان ما‌ل تالانكردى... ئه‌مه وا بوو، تا جه‌ماله‌دين گه‌يشته ميسر، كه له هه‌موو چينيكي ميسرىبه‌كان و كۆمه‌له‌كانيان ئاشنايه‌تبان له‌گه‌لدا په‌يدا كرد، دل و ده‌روونبان و ربا بووه‌وه، هۆشيان هاته‌وه سه‌ر خۆيان، گېژ و وېژى له به‌شېكى زۆرى خاكي ميسردا، لاچوو، نه‌ما. ئه‌مه هه‌ر بېروباوه‌رى (محه‌مد عبده) نه‌بوو. هه‌ر كه‌سى له باره‌ى جه‌ماله‌دينه‌وه دووا بى، ئه‌مه‌ى گوتوه، كه كاتى ئه‌و گه‌يشته ميسر و له هه‌موو تيره و ده‌سته‌يه‌ك شاگردانى لى كۆيووه‌وه و، ده‌ستى كرد به‌بانگ راهيشتن بۆ چاكردن و راستكرده‌وه‌ى كاروبارى نه‌ته‌وه‌كانى ئيسلام له رېگاي پېك هيتانى ده‌ستوره راسته‌قينه‌كانى ئيسلامه‌تى و ده‌ستوره‌كانى زانستى كۆمه‌لايه‌تى كه كه‌لكى ده‌ركه‌وتبوو بۆ چاره‌كردنى كاروبارى مرۆفاه‌تى و رېكويېت خستنى كاروبارى كۆمه‌لايه‌تى، ئه‌و كاته سه‌ره‌تاي و ربايونه‌وه‌ى بېروباوه‌ر بوو له خاكه‌كانى عه‌ره‌بستان و هه‌موو خاكه‌كانى رۆژه‌لاتى نزيكدا. ئه‌و راپه‌رىنى بېروباوه‌ره ئيستايىش له گه‌شه‌كردن و په‌ره‌سه‌ندندايه بۆ رزگاركردى ئه‌و خاكانه له ده‌ست پېته‌نده‌كانى داگيركه‌ره‌كان و فه‌رمانه‌وايى زۆرداره‌كان، بۆ پال پېته‌وه‌نانيان بۆ بلند بوونه‌وه و پېشكه‌وتن و شارستانيتى.

مامۆستا (ئهمه‌د ئه‌مين)، له بابته مانه‌وه‌ى جه‌ماله‌دينه‌وه له ميسرا و گۆراني وېژه به‌هۆى ئه‌وه‌وه به‌باريكي تردا، قسه ئه‌كات: (وېژه بووبوه به‌نده‌ى ده‌سه‌لاتداره‌كان و

ده‌وله‌مه‌نده لووت به‌رزه‌كان، به‌ته‌نگ هه‌يچه‌وه نه‌بوون، ستايشكردى خونكاره‌كان و سه‌رداره‌كانه‌وه نه‌بى. ئه‌وانه هه‌رچه‌ندى زۆردار و داوين پيس بوونايه، وېژه به‌قه‌د و بالا و كرده‌وه‌كانى ئه‌وانيا هه‌ل ئه‌دا. به‌لاى ئه‌وه‌وه هه‌موو سه‌ردارىك، گه‌وره‌ى جيهان بوو له سه‌رده‌مى خۆيدا، كرده‌وه‌كانى هه‌موو بى وېنه بوون كه‌س له ده‌ستى نه‌ته‌هات وهك ئه‌وان بكات. هه‌ر شتيكى ئه‌كرد دوور بوو له گونا‌ه و تاوانه‌وه. ئه‌گه‌ر سامانى ئه‌م و ئه‌وى تالان بكردايه. نه‌ئه‌درايه‌وه روى كه بۆچ واى كرده‌وه. به‌لام ئه‌گه‌ر شتيكى به‌خشيايه به‌م و به‌و ستايش ئه‌كرا. ئه‌گه‌ر هه‌ر كه‌سيكى بكوشتايه، لىي نه‌ئه‌پرسايه‌وه. به‌لام ئه‌گه‌ر به‌كيكى به‌خشيايه، چاكه‌ى ئه‌گېرايه‌وه. هونه‌ر و وېژه و هۆنراوه و په‌خشان بۆ به‌زمه‌رزمى ئه‌و به‌كار ئه‌هيتران. بۆ دلخۆشكردى ئه‌و ياريان پى ئه‌كرا، بووبونه به‌نده‌يه‌كى ته‌واوېش بۆ به‌دناوكردى دوژمنه‌كانى و بۆ ستايشكردى دوسته‌كانى. وېژه‌وانى بچووك، به‌ده‌وله‌مه‌ندى بچووكيا هه‌ل ئه‌دا و، وېژه‌وانى گه‌وره‌يش به‌سه‌ردارى گه‌وره‌يا هه‌ل ئه‌دا. ئه‌وسا كه وېژه واپوو، ايشى ئه‌كرد. به‌لام كه جه‌ماله‌دين هاته ميسره‌وه، وېژه‌ى كرد به‌ژيژده‌ستى نه‌ته‌وه. وېژه داواى مافه‌كانى نه‌ته‌وه‌ى ئه‌كرد، ئه‌گه‌ر زۆردارىي له‌گه‌ل بكرايه له‌سه‌رى ئه‌كرده‌وه، هوروزمى ئه‌برده سه‌ر دوژمنه‌كانى، هه‌ر مالتوئرانى و سه‌رگه‌ردانييه‌كى به‌سه‌ر بهاتايه رۆشنى ئه‌كرده‌وه بۆ هه‌مووان. ئه‌وى ئه‌بو به‌هۆى هۆزاريان له نه‌ته‌وه‌ى ئاشكرا كرد، هانيشى ئه‌دان كه له تاريكييه‌وه ده‌رباز بن بۆ رووناكى. تيژيشى ئه‌كرده سه‌ر ئه‌وه‌ى كه له ده‌سه‌لاتدار و فه‌رماندارى خۆيان نه‌ترسن، چونكه هه‌ر هيتيكي هه‌يه له وانى ده‌ست كه‌وتوو، هه‌ر سامانيكيشى هه‌يه له وانى پچرپوه. گاليشى ئه‌دان بچن به‌هه‌موو هيتيكيانه‌وه مافه‌كانيان داوا بكه‌نه‌وه، خۆشيايه‌كانيان بستيننه‌وه. جه‌ماله‌دين وېژه‌يه‌كى نوئى هيتايه كايه‌وه به‌ته‌نگ دلئى نه‌ته‌وه‌وه زۆرتر بوو له هى سه‌ردار، نازادىي ئه‌خواست، به‌نده‌يه‌تايي لانه‌برد، مافه‌كانى نه‌ته‌وه و فرمانه‌كانى سه‌رشانى سه‌رداره‌كانى پيشان ئه‌دا. وېژه‌وانى گه‌يانده ئه‌و پايه‌يه‌ى كه سه‌ره‌رشتيى كار و فرمانى سه‌ردار بكات، نهك وهك خوازه‌لۆكى ده‌ستى لى پان بكاته‌وه. ئه‌مه‌يش ئاوازيكى تازه بوو، موسولمانه‌كان، له‌وساوه كه سه‌رده‌مى زۆردارى ده‌ستى پى كرديبوو له ناوياندا، تا ئه‌وده‌مه‌ى كه جه‌ماله‌دين هاتبووه ناويان، چاويان پىي نه‌كه‌وتبوو، نه‌يان بيستبوو، نه‌يان ناسييوو.

مامۆستا (ئهمه‌د ئه‌مين) له خۆى پرسى بوو، كه ئه‌و (شته تازه)يه‌ى شاگرده‌كانى جه‌ماله‌دين لاي مامۆستاكه‌يان ديوبويان و، دلئان پىي كرابوه‌وه و، پېره‌وييان كرديبوو،

ئاخۆ چى بوو؟ پاشان وەرنامىكى دروستى خۆى دابووه، كه هه موو كردهوه و چاكه بنچينه بيبه كانى پيشان دابوو. به لاي ئيمه وه گرنگه كه يان ئه مه بوو: (بهستنى به شه كانى ژيانى زانستى و كاروبار به يهك شته وه، ئه وانه يش هه ربه كه لا له يه كتر بكه نه وه تا له هه موويان يه كيتيبه ك په يدا ئه بى. چونكه ده روئيشى و راستى په رستى و، جيهانى گشتى و، جيهانى تايبه تى... ئه مانه هيچيان به ته نيائى به كار نايه ن. پيويسته هه موويان، يهك كه ون، پييك بين، ريك كه ون، تا به هه موويان يهك ئاوازي گورانى پييك ئه هينن. جا ئه گه ر ئه مه جيبه جى بى، ئيتر مرؤفيش به هله دا ناچى و زور دوولئى پر ئازار و زور سه ر لى شيوويى به ئه ركى له كوئل ئه بيتته وه. ئه وساكه ئه توانى بر بار بدات له بابته ئه و شته وه به كه لكى دى و ئه و شته وه زباني پى ئه به خشى و ئه و فرمانه وه كه پيويسته بيكات و، ئه و كرداره يشه وه كه پيويسته نيكات. ئه وساكه هه موو شتيكى بو روون ئه بيتته وه، هه موو ريگايه كى بو ئاشكرا ئه بيت...).

له سه ر ئه م بنچينه به هيزه ي دوور بيبه، كه هه موو شتيك پيويسته هاوكارى يه كتر بكا و يهك بگري و بو يهك ئامانج تى بكووشى، جه ماله دين، له ميسرا شاگرده كانى خۆى فيرى زانست و هونه ر و تيكوشانى نيشتمانى ئه كرد. هه چ ريگايه كى پى باش بو ايه، ئه يگرت بو ئه مه ي بگات به و ئامانجه. له مالى خويدا، هه موو رؤژتيك به ريكوپيكي، چه ند كه سيك له شاگرد و زاناكاني ئه زه ر ئه هاتنه لاي بابته ي زانستى فير ئه كردن. له بابته ليكدانه وه ي واتاي قورئانه وه، ياخود راستى په رستى به نووسراويكى بو ئه خوئنده وه. له پال ليكدانه وه ي ئه و زانستانه دا، بيروباوه ره كاني خوئيشى بو ده ر ئه خستق له بابته ويژه و فرؤفيله وه. ياخود له بابته كاروبار و كه ينه وه يه نه يه كى گرنگه وه وتارى بو ئه دان. مامؤستا (مه مه د عه بده)، دوو وتارى له وتاره كاني (جه ماله دين) بو گيپراوينه ته وه، يه كيكيان له بابته په ره رده كرده وه بوو، يه كيكيشيان له بابته پيشه سازى به وه. له هينى يه كه مياندا گوتبوى: ژيانى له شى زيندوو به وه وه به نده، كه كه ره سته كاني ناوه وه ي هاوكارى به كى به جى بكه ن له گه ل يه كتر دا، به مه رجى كه يه كييك له و كه ره ستانه زال نه بى به سه ر كه ره سته كاني تر دا و ره نگ و بوئى ئه وانى تر بگورئ، جا به و ئه ندازه گيرى به سه روستى كى هيمانه بو له ش پييك دى. ئه گه ر هاتوو يه كييك له و كه ره ستانه، زال بوو به سه ر كه ره ستانى تر دا^(۱) و ره نگ و بوئى پى گورين، سه روستى مرؤفيش له ئه ندازه ي خويدا ناميئى و تيك ئه چى، ئنجا له شيش نه خوئش ئه كه وئى.

(۱) راستر: كه ره سته كاني تر دا...

جا هه ر وه كو گياني دروستبوونى له ش، به وه ئارام ئه گري كه كه ره سته ره سه نه كاني له ش كوئه بنه وه و يهك ئه گرن و له گه ل يه كدا ريك ئه كه ون، كه به و هوبه وه سه روستى كى هيمنى ته واو بو مرؤف پييك دى. هه ره ها گياني مرؤفايه تى ته واو يش به وه ئارام ئه گري كه كرده وه و په وشتى جوئ جوئ و هيز و ده سه لاتى له يهك جياوازش له شوئنيكا كوئ به نه وه، ئنجا له ئه نجامى ئه و له يهك نه چوون و جياوازيانه دا، راستى كرده وه ي چاكي هيمانه په يدا ئه بى. ئه گه ر هاتوو خوويهك له و خووانه زال بوو به سه ر خووه كاني تر دا، ياساي چاكه كردن تيك ئه چى و خراپه كردن له جى ئه و دائه مه زرى. ئايا نابىنت كه ده روونى مرؤفايه تى، پيويسته به وه هه يه كه بى باكى و ترسوئكى هه ردوو كيان كه پيچه وانى يه كتر يشن يهك يهك دروستيان بكات؟ ئايا له به ره نگارى كردنيكى هيمانه ي ئه م دوو كرده وه به يشه وه، به مه رجى كه هه ربه كه يان له جى گاي خويدا به كار به يئرى، ئازايه تى په يدا نايى؟

له وتارى دووه ميشدا ئه وه ي پيشان دا كه مرؤف جوئتيكه له جوئه كاني گيانله به رانى سه ر زه ويى. تا سه رده ميكي دوور و درئيش له نزيك ئه و گيانله به رانه وه ئه ژيا و وهك ئه وانيش گه شه ي ئه كرد و په فتارى ئه كرد پاشان، له كرده وه ي ئه و گيانله به رانه وه زور شت فير بوو، چاوليكره يشى گه ليك كردن.^(۱) له وانه وه كرده وه كانيان و هه ست بزوتنه كانيان فير بوو. به هؤى ته نگه تاو كردنى پيويسته و داماو بيه وه، رؤژ به رؤژ له و فير بوون و چاوليكره يانه دا، پيش ئه كه وت و گه شه ي ئه كرد، فيرى هونه ر و شت داهيتان ئه بوو، به ره و ته واوي ئه رؤيشت. به لام ئه و له هه موو سه رده ميكي ژيانى، هه ر به وه جى خۆى قايم كردوو و خۆى پاراستوو له ناو گيانله به ران و سه رشتدا، كه هؤگري پيشه سازى بووه. چونكه پيشه سازى، بنچينه ي مانه وه ي جوئى مرؤفايه تيه.

پاشان قسه ي ئه هينايه سه ر ئه وه ي كه پيشه سازى هيزه. هيزيش سه رچاوه ي شت دروست كردن و پيكه يئانه، له هه موو ده ميكا، به كرده وه بى، يان به هه ست بزوتن. پاشان قسه ي ئه هينايه سه ر هيزى هؤش. ئه يگوت هيزى هؤش، هيزيكي ئه وتويه كه تايه تيه به مرؤفه وه به ته نيا. هه ر ئه م هيزه يه كه ئه بيتته هؤى كار دروستى و سه ركه وتنى مرؤف، به مه رجى له رپى راست و دروسته وه به كارى به يئى. ئه گه ر هاتوو ئه و هيزى هؤشه ي بو مه به سى سه روستى ياخود هه ستى به كار هينا، هه ر به كه لكى مرؤفه كه خۆى ديت، به كه لكى

(۱) يان: گه ليك چاويشى لى ده كردن.

کەسی تر نایەت. وەک ئەوەی بەکاری بەهێنی بۆ مەبەسی لەش گەشەکردن، یاخود بۆ مەبەستی شتی خووشی چیشتن، یان سک تێکردن. ئەگەر هەر بۆ ئەمانە هێزەکە ی هۆشی خۆی بەکار بەهێنی، ئەو هێزە بلنڤە پێرۆزە بەفیرۆ بەخت ئەکات، بەریشی ناخوات بەو هیش پلە ی دیتە خوارەو تا ئەگاتە پلە ی گیانلەبەران و دار و درەخت و گژوگیا، کە خوا ئەو بەخششە گەورەییە ی پێ نەبەخشییون. بەلام ئەو کەسە ی خۆی ئەپاریزی لێ کەوتە خوارەو و، هۆشیش لێ جێگای خۆیدا بەکار ئەهێنی و مافی خۆی ئەداتنی و ریزی خۆی لێ ئەگرێ، بەچاویکی و اوە سەیری جیهانی گەورە و گشتی ئەکات، کە تێ ئەگات رەگەزی مرۆڤ و رەگەزەکانی تر، هەموو پێویستە بۆ تەواکردنی خۆی و ژبانی. ئەویش تێ ئەکوشت بۆ ئەمە ی ئەو رەگەزە پاریزی. ئەویش ئەچی بەدلایا کە رەگەزی مرۆڤایەتی بەهیچ ناپاریزی بەو نەبێ کە تاکە تاکەکانی رەگەزە کە پشت لە پاش پشت^(۱) پاریزی. لەویش تێ ئەگات کە پاراستنی کەسایەتیەکانی و تاکە تاکەکانی، بەو پێک دێ کە کۆبەنەو و یەکتەری بگرن. ئەویش لەبەر ئەوەیە کە هەموو کەسێک پێویستیەکی یەجگار جوړجوړ و زۆری هەیه کە ناچارە هەموویانی بی لێ یەک کاتدا. جا ئەگەر هەر خۆی بەتەنیا بی، گەلیک سالانی ئەوی تا بتوانی بەرەنجی شانی خۆی جێبەجێیان بکا و پێکیان بەهێنی و دەرەستیان بخات. هۆی ئەویش ئەوەیە، کە ئەو بابەتانی ئەو پێویستی، پیشەسازیەکی زۆری گەرەکە، کە تەمەنی کەسێک بەشی ئەو ناکات فێریان بی، چەجای ئەوەی بەکەلکیان بەهێنی. کەواتە چۆن ئەوانی بەسەرەخۆی بژی، کە ئەو پێویستی بەبەرەمی ئەو هەموو پیشەسازیانە بی، لە ژبانی هەموو رۆژنیکیا. کەواتە یارمەتیدان لە کار و فرماندا یەجگار پێویستە بۆ ئەمە ی هەموو کەسێک بەری فرمانی خۆی لەگەڵ هی ئەوێتردا بگۆریتەو. ئەوساکە کۆمەلە ی مرۆڤایەتی وەک لەشیک لێ دێ کە زۆر ئەندامی هەبی، هەموو ئەندامیک بۆ لەش فرمان بکات. بۆ ئەمە ی لە ئەنجامدا کەلکی بۆ خۆی بمییتەو. چونکە ئەگەر هەر بەشی خۆی فرمان بکات بۆ خۆی و بۆ هیچ ئەندامیک تر یاخود بۆ لەشی کۆمەلە بەکەلک نەبی - هەرچەندە ئەو ئەندامە بە ئەندامەکانی ترەو نەبی نامییتەو - ئەو و اتای ئەوەیە کە بی ئەمە ی هەست بەخۆی بکات، لەناوچوونی خۆی ئەوی. ئنجا کە ئەوانە ی هەموو زانی، خۆی بە ئەندامیک راسەقینە و پایەییەکی دامەزراوی کۆمەلە ی تەئەنی، فرمانیک و ایش ئەکات کە لە پیشدا کەلکی هەمووان بی، ئنجا کەلکی بۆ خۆی بی سەرەتای ئەم کار و فرمانەیش،

(۱) یان: نەو لە دوا ی نەو.

ئیمە پیشەسازی پێ ئەلین. چونکە هەرکەسی فرمانیک راسەقینە ی نەبی کە بەکەلکی کۆمەلە ی مرۆڤایەتی بی، یارمەتی ریکویکی گشت لابادات، ئەو کەسە وەک ئەندامیک بەکەوتوو وایە، کەلکی بۆ لەش نییە. ئەگەر هەلگرتنی قورسایییەکە ی نەبیته بار و لاپردنیشی نازاری تیا نەبی، چاکتر هەر ئەوەیە کە بیری و لابریته...)

یەکیک لەو شتەنەیش کە ئەبگوتەو بەشاگردەکانی مەشقی نووسینی و تار بوو. هەموو دەم هانی ئەدان کە بنوسن. رۆژنامە دەرپهێتن. هەندێ بابەت هەبوو، لێی ئەوانە ی کە و تاری لەسەر بنوسنەو. ئەوانە ی هەموو بۆ ئەو بوو کە مێشکیان روون بکاتەو. چێشکەیان راست بکاتەو، لە ریکایەکی کۆمەلە ی تیبی دروستیشەو ئاراستەیان بکات. وایان گێراپەو، کە رۆژنیک لێی ویستن لە بابەت (نازادی) یەو بنوسن. (سەعد زەغلول) لە هەموویان باشتی نووسیوو. (سەید جەمالەدین) ییش لەو ئەم پەندە جوانە ی دەرپهێنا، گوتی: (ئەبی هەر بەویدا بزانی کە نازادی لە میسردا تازە پەیدا بوو، یەکیکی لاوی وەک ئەمە باشی لێ نووسیوو!).

لەم شێوەیەدا، (جەمالەدین)، مێشکی شاگردەکانی خۆی ئاراستە ئەکرد بۆ لیکۆلینەو ی نازاد، بۆ بیرکردنەو ی نازاد. ژمارەییەکی لە نووسەرە تازەپەرەکانی پێ گەیان کە ئەیانتوانی باش بنوسن، ئەو بابەتانییش کە ئەیانویست لەسەری بنوسن باش هەلیان بژێرن. بەلام خۆیندنگا گەورەکە ی ئەو، کۆرە ناوازەکانی بوو، کە لە مالی خۆیدا ئەیگرتن، یاخود لە مالی هاوڕیکانی و یانەکان و جێ کۆبونەوکانی تردا ئەیگرتن. لەم خۆیندنگایەیدا، هەموو شەو و رۆژنیک لەگەڵ دەیان و سەدان کەسدا کۆتەبوو، کە بریتی بوون لە وێژەوانان و زانایان و پێش سپییان و شاگردان (گرەویان ئەکرد لە ناو خۆیاندا کە وردترین کەینەو یەینە ی لێ بپرسن، قورسترین راز و نیازی لێ بپرسن. ئەویش بەیەک، وەرانی ئەدانهو، و شتە نەزانراوەکانی بۆ هەل ئەهێنان و گرتی دلی ئەکردنەو). چە لەم خۆیندنگایەیدا چە لە خۆیندنگاکە ی تریدا، گەلیک پیاوی هەلکەوتوو و سەرکردە ی راپەرینی تازە، شتی لێو فێربوون و پێرەویی نامۆزگاریەکانیان کرد، وەک (محەمەد عەبدە، سەعد زەغلول، مەحموود سامی ئەلبارودی، ئەدیب ئیسحق، عەبدولسەلام ئەلموئلیحی، سەلیم ئەلنەقاش، ئیبراھیم ئەلقانی، عەلی مەزھەر، ئیبراھیم ئەموئلیحی، عەبدولکەریم سلیمان) و گەلیکی تر.

پزيسكى شۇرشىك

لهو رۆژانهدا بوو كه ميسر كه وتبووه ناو تهنگوچه له مەى نابوتيبه وه. چونكه (خديوى ئيسماعيل) چەند پرۆژە يەككى ئاوه دانىي گه ووره و فراوانى دەست پى كردهبوو. بۆ ئەمەى ئەو پرۆژانه بباته سەر، دەستياويكى زۆر گه ووره؛ پارەى له فەرمانرەوايىيه كانى ئەوروپا، بەتايبه تى له ئینگليزه كان وەرگرت. بەلام ئەم دەستياوانه، كه له ماوهى ۱۸۶۴ تا ۱۸۷۵دا گەيشتنه نه وه و پينچ مليون ليرهى ميسرى، له گەل ئەو هه موو مافانه دا كه به خشران به بيتگانە كان، ريتگان بۆ ئەو بيتگانە كرده وه كه له كاروبارى ميسردا په نجه بگيرن و چنگ به سەر ميسردا بگرن. بيتجگه له وه ئەو باجه گه ووره گه ورا نه يش كه فەرمانرەوايىي ميسر له سەر ميسرييه كانى دانا بوو، ئەوه ندهى تر نه ته وهى ميسرى سه رگه ردا كرده بوو. ئيتتر له وساوه جه ماله دين شاگردە كانى خوئى بۆ لای فرؤفيل (سياسەت) هوه ئاراسته ئە كرد. دەستى كرد به وريا كرده وه يان له زباني دەستدريژىي بيتگانە كان بۆ ناو كاروبارى نيشتمانە كه يان و سه رپه رشتى كرده كه يان. (سليم العنجورى) ئەيگوت: (دەستى كرد به نزىك خستنه وهى بۆره پياوان له خوئى و له م و اتايه وه قسهى بۆ ئە كردن:

(ئيوه ئەى ميسرييه كان، به به ندهىي گه ووره بوون، له ناو زۆر و سته مدا په و ره ده كراون. هه ر له سه رده مى خونكاره شوانه كانه وه (هيكسوس)، تا ئيمرو، ئەمه هه زاران ساله ئيوه له ژيتر زه بر و زهنگى داگير كره اندا ئە نالين و ئەرك و ئازار ئە چيژن و ئە چه وسينه وه، زۆرتان لى ئە كه ن و ريسواتان ئە كه ن، كه چى ئيوه ئارام ئە گرن له ژيتر ئەو بارانه دا، ورته تان ليوه نايه ت. ئەوانه، هه رچى بابتهى ژباني ئيوه هه يه و خوارده مەنى ئيوه هه يه، كه به رنجهى شان و خوئى ناوچه وان په يداتان كرده ون، به زه برى كوته ك و گوپال و قه مچى ليتان داگير ئە كه ن، كه چى ئيوه هه ر خوئانيشيان تى ناگه يين. (۱)

جا ئە گه ر ئيوه له ده ماره كاتتاند خوينيكي گه ش و پا ك هه بووايه، ئە گه ر له كه له تاندا ده مارى وا هه بووايه كه هه ست به شت بكات و شت كارى لى بكات و مه ردايه تيبان ببزوينى، نه له م ريسواييه، نه له م ديليه بى دهنگ ئە بوون، نه له م سووكى و گيژ و ويزيه يشدا ئە مانه وه. نه ئە وه نده يش كه م پياوه تى ئە بوون كه به م هه موو سووكى و سه رگه رداييه وه پي بكه نن. يه ك له دواى يه ك، شوانه كان (هيكسوس) يونانييه كان،

(۱) راستتر: ئيوه هه ر خوئانيشيان تى ناگه يه نن.

فارسه كان، عه ره به كان، كورده كان، (* كراوه كان (ممايك)، پاشان فه ره نسيه كان، ئە مانه هه موويان، ده ستيان به سه ر ئيوه دا گرت، هه ربه كى له وانه به ربووه پي ستستان به چاو چليسيى خوئى پارچه پارچهى كرد، به زه بر و زهنگى خوئى ئيسكه كاتتانى شكاند، كه چى ئيوه يش وه ك دار و به ردى ناو ده رده شت، نه هاوار يكتان كرد، نه فه ردايكا! سه پرى ئە هرامه كانى ميسر و په يكه ره كانى (مه نفيس) و كه له پووره كانى (شيبه) و چاو ئە ندازه كانى (سيوه) و كه لاتە كانى (دمياط) بكه ن... ئە وانه هه موويان به لگه ن بۆ گه وره يى و هيز و هه رتهى باو و بايپيرانتان. ئە گه ر وه ك ئە وانيش نابن، هه ر هيج نه بى، چاو له وان بكه ن، تا سه ركه ون.

راست بنه وه له خه و، وريا بنه وه له سه رخوئى، توئى ناشيتى و گيژ و ويزى له خوئان بكه نه وه، ئيوه يش يان وه ك نه ته وه كانى تر به ئازادى بژين، يا خود له پيناو خوا و خوئان و نيشتمانە كه تاندا خوئان بده ن به كوشت تا له وه جيهان (۱) پاداشى خوئان وەرگرن!

(العنجورى) گوتى: (... ئيتتر له وساوه دل و ده روون ده ستيان كرد به وروژان له خاكى ميسردا. نه ته وه ده ستيدايه سكالاكردن و داد و فه ردا له ده ست فەرمانرەواكهى. مليون دريژ ئە كرد بۆ ئە مەى گوئى له قسهى جه ماله دين بگرن. ئيتتر له وساوه يه كه م پزيسكى شۇرشى (عرايى) ده رپه ريبى!).

جه ماله دين، پرواى وابوو، كه راپه رپنى نه ته وه، له شيوه يه كى راسته قينه دا، به هيج پي ك نايه ت، به ده سته نيشتمانىيه كان نه بيت. چونكه هه ر ئەو ريتگان يه كه نه ته وه بگه يينى به يه كيتى و به هوئى برايه تى و يارمه تى و وريا يى و يه كيتىي رۆله كانيه وه سه رى به رز بيته وه. نيشتمانە كه بۆ ئە وان بمينيتته وه.

ئە وانيش بۆ نيشتمانە كه يان ببنه چاكترين پاسه وان. هه موويان پي بكه وه تيبكوشن بۆ

(* من له مه دا له گه ل جه ماله دينى ئە فغانى نيم. چونكه (صلاح الدينى ايوى) و كورده كانى هاوړى و خزم و كه سوكارى له پيناو رزگار كرده ميسرييه كاندا، له ده ست سته مكارانى ناو ميسر و داگير كهرانى ئە وروپايى خوئان به خت كرد. كه رۆشنبيره كانى هه موو جيهان و به تايبه تى ميسر پى له مه ئە نين. بيتجگه له وه (خونكارى فاطمى) و فەرمانرەوايىيه كهى به ناوى ميسرييه كانه وه پرچى ژنانيان نارد بۆ (نورالدين زهنگى) كه له شكر بنيريت و رزگاريان بكات له ده ست گا و ره كان، ئينجا ئە و يش سه لاه دين و مامى نارد بۆ رزگار كرده نيان. كه واته ماموستا جه ماله دين چۆن كورده كان وه ك نه ته وه كانى تر رانه گري به رامبه ر به ميسرييه كان؟!، ئە م قسه يه نه ئە بوو له وه بوشايه وه. - وەرگير -

(۱) له وه دنيا، له قيامه تا.

چاکه‌ی گشتی، بۆ پشت گرتنی زۆر لیکراوه‌کانیان، بۆ به‌جێ هێنانی فرمانه‌کانی سه‌رشانیان، بۆ ده‌ستکه‌وتنی مافه‌کانیان. تا ئه‌و کاته‌یش، هێشتا، ده‌سته‌یه‌کی رێکوپێکی فرۆفیل (سیاسه‌ت)، له‌ میسردا دانهمه‌زرا بوو. جه‌ماله‌دین چووه‌ ناو (کۆمه‌ڵی ماسۆنییه‌کانی سکۆتلانده) وه، به‌و هیوایه‌ی که ئه‌ندامه‌کانی بخاته سه‌ر یارمه‌تیدانی خۆی بۆ لابردنی زۆر و سته‌م له‌ میسرا. به‌لام زۆری پێ نه‌چوو، ئه‌وانه به‌ناشکرا پێیان گوت (ماسۆنی) تیکه‌ڵ به‌فرۆفیل نابێ. نه‌وه‌ک فه‌رمانه‌وه‌ایی کۆمه‌ڵه‌که‌یان تیک بده‌ت. (جه‌ماله‌دین) یش به‌ریه‌چی دانوه‌ گوتی:

(ئه‌گه‌ر (ماسۆنی) ده‌ست نه‌خاته فرۆفیل ناو جیهانه‌وه، که هه‌موو وه‌ستایه‌کی خانوو دروستکه‌ری ئازادی تبايه، ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌لوپه‌لی خانوو دروستکردنه‌ی که به‌ده‌سته‌یه‌وه‌یه به‌کاری نه‌هێنێ بۆ رووخاندنی که‌لاهه‌ کۆنه‌کان و، له‌ جیبی ئه‌وان کۆشکی ئازادی و برایه‌تی و یه‌کسانی دانهمه‌زینێ، ئه‌گه‌ر ئه‌و ته‌ختی زۆر و سته‌م و به‌دکاری سه‌ر به‌ره‌وژێر نه‌کات، یاخوا چه‌کوشیکی به‌رد شکاندن به‌ده‌ست ئازادی په‌روه‌ره‌که‌وه‌ نه‌میێ و خانوه‌که‌بیشیان دار و په‌ردووی پڕوخی به‌سه‌ریاندا!...).

پاشان گوتی: (یه‌که‌م شت که دلی کیش کردم بۆ کاروبار هه‌لسووړاندن له‌ خانووی ئازادی په‌روه‌ره‌کاندا ئه‌وه بوو که ناوونیشانیکی گه‌وره و گرنگم پێوه‌ دی: ئازادی، یه‌کسانی، برایه‌تی! وایشیان پیشاندا که مه‌به‌سیان که‌لکی مرۆفایه‌تییه و تیکۆشانه بۆ سه‌ره‌وژێر کردنی ته‌ختی زۆرداری و، دامه‌زراندنی کۆشکی دادپه‌روه‌ری. له‌مانه‌وه، هه‌موویان، واتیگه‌یشتم که (ماسۆنی) بریتیه‌یه له: مه‌ردایه‌تییه‌ک له‌ فرمانکردندا، له سه‌ربلندی و ده‌روون گه‌وره‌یی، له ته‌ماشاکردنی ژبان به‌چاویکی سووکه‌وه بۆ ئه‌مه‌ی زۆرداری به‌ره‌نگاری بکری. من به‌م جو‌ره (ماسۆنی)م هاته پێش چاو و به‌م جو‌ره دلم پێ خۆش کرد. به‌لام داخی به‌جه‌رگم و ده‌رنه‌چوو. خۆی و ده‌رخست که پره له خۆپه‌سه‌ندی و خۆپه‌رستی و کلابازی و فرمانکردن به‌ئاره‌زووی دلم... یه‌کێک له براکانیش، پۆژیکیان گوتی: (ماسۆنی، شانازی به‌وه‌وه ئه‌کات که چه‌ند پشتیکه فرمان ئه‌کا و له پێره‌وه‌یی خۆی و شپوه و رێ و شوینی خۆی نه‌چۆته ده‌ره‌وه!) (جه‌ماله‌دین ئه‌فغانی) یش گوتی:

(هیچ قسه‌یه‌ک، له‌م قسه‌یه‌، دوورتر نابینم له‌ راستیه‌یه‌وه. چونکه ماسۆنی له‌م شپوه و رێ و شوینه‌دا که هه‌یه‌تی، هه‌ر به‌ته‌نیا کۆن نییه. هێشتا له‌ بێشکه‌دايه. ئنجا ئه‌گه‌ر خۆی و پۆله‌کانی هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه بپیننه‌وه که کارگوزارییان بریتی بێ له‌ راز و نیازنه‌ی که

زۆربه‌مان تییان ناگه‌ین و نایشزانین که له‌به‌ر چی دانراون، بێ گومان هه‌ر له‌ بێشکه‌که‌ی خۆیدا ئه‌خنکی و په‌تۆ نابات، ئه‌مری. براکان! ماسۆنییه‌که‌ی ئیمپرو ئیوه بریتیه‌یه له‌ تووره‌که‌یه‌ک کار و فرمان و تو‌مارکردنی ناوی برایه‌کی تازه. ئه‌وه‌نده‌یش چیرۆکی پڕووپوچی کۆنی ئه‌دری به‌گوتیچکه‌دا، ئه‌ندامه‌ تازه‌که‌ وه‌رس ئه‌بێ، باوه‌ر و بیبری ده‌رباره‌ی ماسۆنی تیک ئه‌چێ و ئیتر ماسۆنیشی له‌ به‌رچاو ئه‌که‌وی!

زۆری پێ نه‌چوو که جه‌ماله‌دین، په‌ی پێ برد، که ناتوانی له‌گه‌ڵ ئه‌ندامانی ئه‌م کۆمه‌ڵه‌دا فرمان بکات، ئه‌ویش له‌به‌ر ترسۆکی و دوودلی و لادانیا له‌و رێگایه‌ی که ئه‌و پیا ئه‌روات بۆ گه‌یشتن به‌ئامانجی خۆی. له‌به‌ر ئه‌وه کۆمه‌ڵیکی نیشتمانی دامه‌زراند که سه‌ر به‌پۆژه‌لاتی فه‌ره‌نسه‌یی بوو. ئه‌ندامه‌ به‌کاره‌کانی، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا، ژماره‌یان گه‌یشته‌ سێ سه‌ده‌ کس. هه‌موویشیان له‌ هه‌لبژاردی میسراییه‌ خاوه‌ن بیره‌کان بوون. پاشان له‌سه‌ر قسه‌ی ئه‌وانه و چه‌ند که‌سیکی فرۆفیل‌باز و وێژه‌وان، ده‌سته‌یه‌کی فرۆفیلی دامه‌زراند ناو (ده‌سته‌ی نیشتمانی)، (* له‌ سالی ۱۸۷۹دا. هه‌روه‌ها چه‌ند کۆمه‌ڵانیکی نه‌یتی و ئاشکرایش بۆ که‌لکی نیشتمانی میسر، له‌ لایه‌ن که‌سانی تره‌وه دامه‌زێران. ئه‌وه‌یش بوو به‌سه‌رده‌تای ژبانی کۆمه‌ڵانی فرۆفیل له‌ میسرا. (۱)

له‌سه‌ر زمانی ئه‌م (ده‌سته‌ی نیشتمانی)یه و ئه‌و کۆمه‌ڵه‌ فرۆفیلانه‌وه بوو، که بۆ یه‌که‌م جار ئه‌م بانگه‌ نیشتمانییه به‌ناوبانگه‌ درا: میسر هی میسراییه‌که‌! یه‌که‌م جاریش بوو که ئه‌ندامانی کۆری نه‌ته‌وه، له‌ کۆری نه‌ته‌وه‌ی میسرا، هه‌لسانه سه‌ری و خواستی خۆیان ده‌رخست که ئه‌بێ ماف بدری به‌نه‌ته‌وه سه‌ره‌رشته‌یی کار و فرمان بپینێ فه‌رمانه‌وه‌ایی بکات و، ژبانی ده‌ستووری راسته‌قینه له‌ خاکی میسرا به‌پێرته‌ جێ. زۆری پێ نه‌چوو، ئه‌م کۆره‌ چوو به‌گژ (نۆبار پاشا)دا که سه‌رۆکی کۆری گزیران بوو، له‌سه‌ر مافه‌کانی نه‌ته‌وه و مافی ئه‌و کۆره‌ی که نه‌ته‌وه ئه‌نوێنێ. وه‌زاره‌ت ناچار ما، ده‌ستی خۆی کیشایه‌وه له فرمان، له ۱۹/۲/۱۸۷۹دا. میسر تا بیست پۆژه‌ به‌بێ وه‌زاره‌ت مایه‌وه. پاشان وه‌زاره‌ت درایه‌ ده‌ست (توفیق پاشا) دايمه‌زێنێ. وه‌زاره‌تی ناوه‌وه درایه‌ ده‌ست (ریاض پاشا). ئه‌مبش زۆری پێ نه‌چوو، فه‌رمانیکی ده‌رکرد، کۆری نه‌ته‌وه‌ی هه‌له‌وه‌شاندا. به‌لام ئه‌ندامانی

(*) مصطفی کامل، ده‌سته‌یه‌کی دامه‌زراند به‌ناوی (ده‌سته‌ی نیشتمانی)یه‌وه له‌ سالی ۱۹۰۸دا. وانا: سهرده‌تای په‌یداوون و پیکه‌تانی کۆمه‌ڵ و پارتی سیاسیه‌کان له‌ میسردا. - وه‌رگێ -

كۆرەكە گوتىيان نەدايە ئەم فەرمانە. دەمودەست دوو ئەنداميان، (عبدالسلام المولى) و (محمد راضى)، كە ھەردوو كيان ھاووپى جەمالەدىنى ئەفغانى بوون، لە كۆرى نەتەو ەدا راستبوونەو، بەچەشنى راستبوونەو (مىراپۆ) كە لە كۆرى نەتەو ەدا فەرەنسەدا راست بوو ەو، ھەردوو كيان بەنازايە تىبەكى بى ھاوتاو ە گوتيان:

(ئەو ە فەرمانەو ەو ەي ئەيلى كە كاتى كۆرى نەتەو ە تەواو بوو، راست نىبە. چونكە ھىشتا ماو ە ماو ە تەواو بى. لەبەر ئەو ە ئەم كۆرە لە جىي خۆيدا ئەمىتتەو ە و كۆبوونەو ە كانى خۆشى يەك لە دو ەي يەك ئەكات تا بەتەواو ەتى فرمانى سەرشانى خۆى بەجى ئەھىتى بەرامبەر نەتەو ە). ئەو ە ەستانەى كە كۆرى نەتەو ە ەستا بەرامبەر بەفەرمانەو ەو ە، بىروباو ە و ئاواتى مىسرىبە كانى پىشان دا، برىنى كۆنىشى كولان ەو ە. چونكە ئەو زۆردارى و سەرگەردانىبە ە سەر مىسرىبە كاندا ھاتبوو، لە ئەندازەى تىبەر كەردبوو. باجە كانى فەرمانەو ەو ە، ئەو ەندە زۆر و گران بوون، پىشتى جووتىيارە كانى شكان ەبوو. ئەو ەندەى نەمابوو كە برىتتى لە ناو دىھاتە كاندا بلاو بىتتەو ە.

(مىستەر بلنت) لە نووسراو ە كەيدا: (مىژووى نەيتى)، ئەلى: (زۆر كەم ئەبىنرا، پىاو ەي كە لە ناو كىلگە و شىنايىبە كاندا مىزەرتىكى بەسەر ەو ە بووايە، شتىكى بەسەر پىشتەو ە بووايە. ھەتا نرىك (قاھرە) ىش لە كراسىك بەولاو ە ھىچى ترىان لەبەردا نەبوو. سەرۆكى دىھاتە كانىش، كەمىيان ھەبوو كالا (عبا) ى ھەبى. لە رۆژە كانى بازاردا، باژىرە كانى لادى، پر ئەبوون لەو ئافرەتەنەى كە ئەھاتن جلو بەرگ و خىشلە زىوینە كانى خۆيان ئەفرۆشت بەرۆمە سووخورەكان. چونكە باج سىتەكان، لە دىھاتە كانىياندا ەستا بوون چاو ەروانىيان ئەكەردن، كوتەكىشىيان بەدەستەو ە بوو رايان ئەو ەشاندا!).

جەمالەدىنى ئەفغانى، كە تەماشائى رەنجبەرە كانى نەتەو ەى ئەكەرد بەو ەدەدە گەيشتون، بەھۆى زۆر و ستەمى سەردارە كانىيانەو ە و پارە بەفىرۆ بەختەردىيانەو ە و دەستىاو ە لە ئەندازەبەدەر ەدەرگرتىيانەو ە، تا بو ئالۆش و خرۆشى خۆيان بەختىيان بەكەن، بەزەبى بەنەتەو ەدا ئەھاتەو ە دلى پىيان ئەسووتا، خۆى بى نەئەگىرا، وتارى ئاگرىن ئاگرىنى بو ئەدان، لەم شىو ەبەو ە قسەى بو ئەكەردن: (تۆ، ئەى جووتىيارى بەسەزمان، ناوجەرگى زەوى ئەكىلى بو ئەمەى شتىكى تىا بچىتى، تا بەو بەرھەمە نانى خۆت و خىزانتى بى پىك بەيتى. ئەى بوچ دلى زۆردارەكەى خۆىشت لەت لەت ناكەيت؟ ئەى بوچ دلى ئەوانە پارچە پارچە ناكەيت كە بەرى ماندوو ەتتى تۆ ئەخۆن؟!). ئەم ەدەدە ھەر ھى جووتىيارەكان نەبوو. ھەموو چىنە كانى ترىش تووشى بووبوون. لەبەر ئەو ە بۆلەبۆل كەردن و ياخىبوون لە ناو

ھەموو رۆلە كانى گەلدا بلاو بووبو ەو ە، تەنانەت گەيشتبو ە ناو لەشكرىش. (جەمالەدىن) و ھاووپىكانى و شاگردە زانكانىشى، ھەموويان برىبارىان ەدەركەردبوو كە زۆردارى سەردارە كانى ئىسلام پىچەوانەى ئىسلامە تىبە چونكە ئىسلامە تى، لە راستىدا، برىتىبە لە كۆمارىكى ھۆگر بەراو ەتۆكەردن. دەسەلاتى فەرماندارەكەى بەندە بەدەنگدانى ئىسلامەكانەو ە و بلاو كەردنەو ەبەكى جوانى دادپەرورەى لە لايەن فەرماندارەو ە. زانكانى ئەزھەرىش چونە سەر قسەى ئەمان. ئەوانىش تواج و پلارىان لە (خدىوى ئىسماعىل) گرت و پىيان گوت: (زۆردارى لە ياسا ئەكات، زۆردارىكى فروفىلەبازە). گەلىك مقومقوشىيان كەرد لە بابەت لا بردن ياخود لى رزگار بوونىبەو ە.^(۱)

(مىستەر بلنت) ىش وا ئەگىرەتتەو ە، كە كۆمەلىك دامەزرا بوو، بو كوشتنى (خدىوى ئىسماعىل). (جەمالەدىنى ئەفغانى) ىش ئەو ەى بى باش بوو. پىشنىيازىشى كەرد، كە (مەمەد عبەدە) بچى (ئىسماعىل) بكوژى. (مىستەر بلنت)، ئەو ەدەر ئەخات كە (مەمەد عبەدە) خۆى، لە مالى خۆيدا، ئەو ەى بو گىراو ەتەو ە لە (عبن الشمس)، لە ۱۸/۳/۱۹۰۳. دىنجا گوتى: (بەلام ئەمانە ھەموو قسەبوون، بەچرە ئەمان كەرد لە ناو خۆماندا. من بەھەموو دلىكەو ە پىم خۆش بوو كە خدىو بكوژى. ئەگەر ئىمە لەو كاتەدا (عربى) مان بناسىايە، دوور نەبوو كە لەگەل ئەودا بزوتنەو ەبەكىمان پىك بەيتىايە. چونكە كوشتنى (ئىسماعىل) لەو كاتەدا، چاكترىن فرمانىك بوو كە بكرى، بو بەرەستەكەردنى دەستەرتىزى ئەوروپا بو ناو خاكى مىسر). بەلام لەو كاتەدا، ھەلگەرانەو ەبەكى سامناك روویدا چونكە (خدىوى ئىسماعىل) خۆى لە ناو دوو تەنگوچەلەمەدا ھاتە پىش چاو: بەرەنگارى كەردنى نەتەو ە و بەرەنگارى كەردنى بىگانە. ئەو واى بەباشتر زانى كە دەست بەبەرەنگارى كەردنەكەى دووم بكات. نەتەو ەىش ھەموو، چاوى لەو ئامانجە گەورەبەو ە بوو، كە ژيانىكى دەستورى راستەقىنە بىتە كايەو ە. (ئىسماعىل) پىشتىگرىي ئەم ئاواتەى كەرد. رپى دا بەجەمالەدىن و شاگردە كانى كە بەھەموو سەربەستىبەكەو ە تواج و پلار بگرن لە دەستەرتىزى بىگانە و ھوروزمىشى بەنە سەر. بەھۆى دلخۆشىي نەتەو ەو ە لەم كەردەو ەبەى، توانى ەزارەتىكى نىشتمانى پىك بەيتى، سام و دەسەلاتى خۆى بى بگىرەتتەو ە. بەلام زۆرى بى نەچوو، ئەم ەزارەتە چو ە ژىر دەسەلاتى بىگانەو ە، دەستى كەرد بەجىبەجى كەردنى كاروبارى بىگانە و تىكۆشان بو

(۱) يان: رزگار بوون لىبەو ە.

گه یشتن به ئامانجی ئه و. نه ته وه به سه رکرده یی جه ماله دین و یارمه تیده ره کانیه وه داوای لابردنی ئه و ه زاره ته بیان کرد. (خدییوی) یش به قسه ی کردن. ئه مه گه وره ترین سه رکه وتن بوو که جه ماله دین دهستی که وت گه وره ترین ژیرکه و تنیش بوو، که به سه ره ده ستریتژی بیگانه دا هات. ئه مه بوو به هۆی ئه وه، که بیگانه کان له م گه شه کردنه گورجوگۆله ی میسه ره و بلا و بوونه وه یه ی نامۆژگار بیه کانی (جه ماله دین) ه بکه ونه ترسه وه.

بیگانه کان هه ره شه یه کیان نارد بۆ (ئیسماعیل)، داوایان لی کرد له ته ختی خونکاری بیته خواره وه. له و کاته دا که (خدییوی) دوو دل بوو، له به جیه پینانی خواسته که ی ئه وانه، یاخود به ره په رچدانه وه ی، (بابی عالی = ده روزه ی بلند) فه رمانی کی ده رکرد، (خدییوی ئیسماعیل) ی له سه ر ته خت هینایه خواره وه و (توفیق پاشا) ی کوری خسته جیگای. ئه مه له ۱۸۷۹/۷/۲۵ دا پیک هات. به م ره نگه (بابی عالی) خۆی و ا پیشان دا، که خاوه ن ده سه لاته له میسه ردا.

(توفیق پاشا) یش له ها ورپیکانی (جه ماله دین) بوو، بیروباوهری (جه مال) کاری تی کردبوو. پیش ئه وه ی بیته خونکار هه موو ده م پیتی ئه گوت: (ئهی سه یه د، تۆ جیی هیوای منی!) . (سه یه د) یش هیوای گه وره ی به (توفیق) هه بوو، چونکه ئه م وای پیشان ئه دا که حه ز له فه رمانه وایی نه ته وه و راست کردنه وه ی کاروباری نیشتمانی میسه ر ئه کات. به لām هه ره ئه وه نده ی خۆش بوو، تا چوه سه ر ته خت. ئیتر بووه ده سته ی (کۆنسۆل) ه کان و وازی له نه ته وه هینا. ئه و له وه ئه ترسا که نه ته وه، وه ک پشتی باوکی به ردا له کاتی ته نگانه دا پشتی ئه ویش به ریدا. ئه وه ی له بیروبووه وه که باوکی له کاتی کا په نای برده به نه ته وه، که که وتبووه ته نگه چه له مه وه و خه ریک بوو فه رمانه واییه که ی به سه ریا بروخی.

سه یه ره ئه وه بوو، ئازادی په روه ره کانی میسه ر، له سه رده می (خدییوی ئیسماعیل) دا، کۆمه لیکیان پیکه وه نا و به سه رکرده یی جه ماله دینه وه چونه کن نوینه ری فه ره نسه له میسه ردا، جه ماله دین پیتی گوتبوو: له خاکی میسه ردا ده سته یه کی نیشتمانی هه یه بۆ راست کردنه وه ی کاروباری میسه ر تی ئه کۆشی، ئه ندامانی ئه م ده سته یه ییش هاتوونه ته سه ر ئه و باوه ره که ئه و راست کردنه وه ی کاروباره ی ئه یانه وئ، له سه ره سته ی که سدا جیه جی نابج، له سه ره سته ی جی نشین (توفیق پاشا) دا نه بج. ئه ندامه کانی ئه و کۆمه له یه، و ئه هاته پیش چاویان که نوینه ره بیگانه کان له وه دا پشتگیرییان ئه که ن که داوای سه ره به سته ی و ئازادی بکه ن بۆ میسه ربیه کان، که ئاره زووی دامه زراندنی فه رمانه واییه کی ده سته وری پیشان بدن. هیشتا به وه یان په ی نه برده بوو، که بیگانه کان له سه رده می

زۆرداری خدیویه کانا، هه رچی چاکه ی بۆ ئه وان تیا بوو، ئه وه یان ده ست که وتبوو. بیگانه کان نه یان ئه ویست میسه ر له ژیر چنگی درنده ی خدیوی بچیته ده ره وه. چونکه ئه گه ر باری میسه ربیه کان راست بووه وه و، له هه لسه ووراندنی کاروباری نیشتمانه که یاندا په نجی خۆیانی تیا بوو، ئه وساکه ناهیلن باجی و گه وره و زۆر پشتی جووتیاره کانی میسه ر بشکیننی بۆ دانه وه ی ده ستیاوه گه وره کانی بیگانه کان و سووده کانیان به و بیگانانه. ئه وساکه ئه توانن به ره به سته ی ده سه لاتی بیگانه کانیش بکه ن، که رۆژ به رۆژ له میسه ردا په ره ئه سیننی.

له راستیدا، له گه ل (توفیق پاشا) بووه (خدییوی)، ده موو ده ست (کۆنسۆلی فه ره نسا) به هه له داوان خۆی گه یاندی. له به ره ئه وه ی که ئه یزانی (توفیق) حه ز به جیه جی کردنی خواسته کانی نه ته وه ئه کات، به هه موو هیز و هه ره تیکیه وه تیکۆشا که به ره به سته ی به جیه پینانی ئه و خواسته بکات. ناردی به شوین (کۆنسۆلی ئینگلته ره) یشدا که پیکه وه بچنه سه ر خدیوی تازه. بۆ ئه مه ی بیخه نه سه ر ئه و باوه ره که باری ده سته وری، له کاتی کی وادا که پشتیوی نابوتی تیا به کار میسه ر نایه ت، به لکو زبانی پی ئه به خشی. هه ره ها هاو به شی کردنی نوینه رانی نه ته وه ییش له لیکۆلینه وه ی له نگه ری پاره ی فه رمانه واییدا و هه موو کاروباری کی گرنگی وه ک ئه و، ئه بیته هۆی ته گه ره دان له چاره کردنی گیر گرفته کانی ئه و رۆژانه. چونکه ئه و هاو به شی کردنه یان ئه بیته هۆی ناکۆکی و مقۆمقۆ و کات به فه رپۆدان له ده مه قالی و گفوتگۆ و چه قه چه ق کردندا...

(توفیق پاشا) خه ریک بوو پاشگه زبوونه وه که ی خۆی له بیروباوهره کانی پیشووی، بخاته ژیر په رده یه کی بیروباوهریه وه. به جه ماله دینی گوت: (من هه رچی چاکه بۆ میسه ربیه کان ئه وه م ئه وئ. پیشم خۆشه که نیشتمانه که م له وه په ری پیشکه وتن و سه رکه وتندا ببینم. به لām داخی به جه رگم، زۆریه ی نه ته وه که م ناشی و گیتروویژ دیته پیش چاو. به که لکی ئه وه نایه ن که ئه و جو ره فه رموودانه یان بدری گه ویدا، که پرن له هانه دان و گاللان من له وه ئه ترسم که خۆشیان و نیشتمانه که ییش بخه نه سه رگه ردا نییه وه).

(ئه فغانی) یش پیتی گوت: (تکایه بام گه وره ی نیشتمان، ریم بدات به سه ره به سته ی قسه بکه م. نه ته وه ی میسه ریش وه ک هه موو نه ته وه کانی تر، بج پیوای ناشی و گیترو و ویترو نییه. به لām به ش بر اویش نییه له پیوای زانا و تیکه یشتوو. ئیوه ییش به چه چاویک سه یری نه ته وه ی میسه ر له گه ل تاک و ته راکانیا، ئه وانیش به وچاوه سه یری ئیوه ئه که ن. ئنجا ئه گه ر

به قسهی ئەم دلسۆزهی خۆتان ئەکەن، زوو بەزوو دەست ئەکەن بەهاوبەش کردنی نەتەوه له کاروبار هەلسۆراندنی خاکی میسردا له ڕێگای ڕاویژکردنەوه بەنەتەوه ئەویش بەوه پێک دێت که فرمان بدەن نوێنەوانی نەتەوه هەلبژێرتین، بۆ ئەمەى دەست بکەن بەیاسا دانان و یاسا بەکارهێنان بەناوی ئێوه و بەفرمانی ئێوهوه. ئێوه ئەگەر وا بکەن بۆ پاراستنی تەختەکەتان^(١) و دەسه‌لاتەکەى خۆشیمان چاکتره!

(خدیوی) که ئەمەى له (جەمالەدین) بیست، لێی گرت بەدڵەوه. له دلی خۆیدا بریاری دا جەزەبەى پێ بگه‌ییتى. له‌جیاتى ئەمەى که به‌قسهى جەمالەدین بکات، بەره‌نگاریی وەزارەتى (شەریف پاشا) ی کرد له چاره‌کردنی هەلسۆراندنی کاروباری گشتیدا که نیازی وابوو بیکات. ئیتر له‌وه‌وه ئاژاوه‌ى فرۆفیل کەوتە ناوه‌وه. بیروباوه‌رى گشتى وروژا. (جەمالەدین) ییش له‌سه‌رکرده هه‌ره‌ گه‌وره‌کانى ئەو پشپۆى و وروژانه بوو. تەنانەت گێڕایانەوه که ئەو ئەویست فرمانەواى میسر هەلبژێرتەوه و بیکات بەکۆمارتیک.* (خدیوی توفیق) بەسه‌ره‌شتی کۆنسۆله‌کانه‌وه، به‌یارمه‌تى (ریاض پاشا) یشه‌وه که وەزارەتى تازەى درا بەدەست، دەستی دایه‌ گرتنى زۆربه‌ى ئەوانه‌ى که داواى چاره‌کردنی دەستوربێیان ئەکرد. خووی دایه‌ کۆژاندنەوه‌ى بزوتنه‌وه شۆرشییەکان له‌ شێوه‌یه‌کى سامناک و درێندانەدا.

(براون) ییش له‌ نووسراوه‌که‌یدا، (شۆرشى فارس)، ئەلێ: (فرمانەواى به‌ریتانیا خدیوی لاوی خسته‌ سه‌ر ئەوه‌ى که جەمالەدین له‌ میسر دەرپه‌رتى. له‌بەر ئەوه‌ له ١٨٧٩/٨/٢٤، له‌ کاتی‌کا که له‌ نیوه‌شه‌ودا بوو ئەگه‌رایه‌وه‌ ماله‌وه، جەمالەدین گێرا و له‌گه‌ڵ پیاوه‌که‌یدا، به‌یانە‌کى زوو خرایه‌ ناو گالیسکه‌یه‌کى داخراوه‌وه و نێررایه (سوێس). جەمالەدین نەپه‌رژا، جلوه‌رگه‌کەى له‌گه‌ڵ خۆى به‌ییتى. له‌ویش خرایه‌ ناو که‌شتییە‌که‌وه و نێررایه هیندستان.

مامۆستا (عبدالرحمن الرافی) ئەلێ:

(له‌م بابە‌تە‌وه وەزارەت نامە‌یه‌کى فرمانەواى له‌ چاپخانه‌وه‌ بلأو کردە‌وه، له ١٨٧٩/

(١) تەخت: (العرش الملکى).

(*) پێشه‌وا (محەمه‌د عبده) له‌م بابە‌تە‌وه ئەگوت: جەمالەدین ئاواتى ئەخواست که میسر بپه‌تە کۆمارتیک. چونکه‌ زۆر هەزى له‌ فرمانەواى کۆمارى ئەکرد. بەلام ئەوه‌یى ئەزانى که هینانه‌ دى ئەو ئاواته‌ له‌ وزده‌ا نه‌بوو. ئەویش سه‌بارده‌ت به‌وه‌ بوو، که ئەو کاته‌ نیشتمانە‌که‌ له‌ گێژاوى ئاژاوه‌دا خولى ئەخوارد، نه‌خۆتینه‌وارى فرمانەواى بوو، سامى بێگانە‌ییش له‌ ئارادا بوو. - وه‌رگێت -

١٨٧٩/٢٦، هۆیه‌کانى دەرپه‌ده‌رکردنى جەمالەدینى تیا پيشاندا‌بوو، که هه‌موویان درۆ و به‌ند و با‌بوون ڕێکى خسته‌بوو!. ڕۆژنامه‌کانیشى ناچار کرد فرمانى دەرپه‌ده‌رکردنه‌که‌ى بلأو بکە‌نه‌وه،^(١) له‌گه‌ڵ ڕیسواکردنیا و پيشاندا‌نى ئەوه‌یى که سه‌رکرده‌بى کۆمه‌لێکى نه‌یىی ئەکرد بۆ (تیکدانى ئایین و جیهان). ڕۆژنامه‌کان یه‌کتیکیان نه‌بێ، هه‌موویان ئەوه‌یان بلأو کردە‌وه. ئەو یه‌که‌یش بۆیه‌کا بلأوى نه‌کرده‌وه؛ چونکه‌ خۆى له‌ شاگردانى جەمالەدین بوو. وه‌زاره‌ت دا‌یخست.

بەم ڕه‌نگه‌، مانه‌وه‌ى جەمالەدین له‌ میسردا، بریتى بوو له‌ فرمان و ڕه‌نجدان و خۆتێندن‌گایه‌ک بۆ خۆى و بۆ هه‌موو میسرپه‌یه‌کان. هه‌ر له‌و ڕۆژه‌وه‌ى که هاته‌ میسره‌وه، ده‌ستى کرد به‌قسه‌کردن له‌ بابە‌ت مافه‌کانى نەتەوه و فرمانه‌کانى سه‌رشانى فرمانه‌واى. به‌شاگردە‌کانیشى ئەگوت: هێزى نواندنى نەتەوه، تا له‌ نەتەوه‌ خۆیه‌وه‌ په‌یدا نه‌بێ، واتاى راسته‌قینه‌ى خۆى وه‌رنا‌گرێ. هه‌ر کۆپتیکى نەتەوه‌ییش به‌فرمانى خونکارتیک یان سه‌ردارتیک یان هێزتیکى بێگانە‌ى پالپه‌شتى ئەوان پێک هاتبێ، هێزه‌ درۆزنه‌که‌ى به‌ند ئەبێ به‌ئاره‌زووى ئەو که‌سه‌وه‌ که دروستى کردووه. (گه‌وره‌بى خونکار، پاپه‌رپه‌نى نەتەوه‌ى به‌نده‌ تیکى ئەدا. به‌تایه‌تى ئەگه‌ر به‌ره‌نگارى ئاره‌زووى خونکار یاخود سه‌رداره‌که‌ى خۆى بکات. هه‌تا ئیسته‌یش میژوو ئەوه‌ى پيشان نه‌دا‌ین. که خونکارتیک یاخود سه‌ردارتیک، یان ده‌ستدێرێکه‌رتیکى هێزدار، به‌هه‌موو دلێکیه‌وه‌ ئەوه‌ى پێ خۆش بووبێ، که خۆى به‌ناو گه‌وره‌ بێ، که‌چى نەتەوه‌که‌ى ژێرده‌ستى، گه‌وره‌ى راسته‌قینه‌ى خۆى بێ و کاروبارى خۆى، خۆى هه‌لسۆورپه‌تى. گه‌وره‌ترین ئاواتى نەتەوه‌ دپله‌کانیش ئەوه‌یه‌ که خۆبان ڕزگار بکەن له‌ ده‌ست به‌ند و کۆته‌ى بێگانە‌ و زۆردارىیه‌کانى!).

جەمالەدین له‌ میسر دەرپه‌ده‌ر کرا. بەلام وتە و ئامۆژگارییه‌کان و شاگردە‌کانى خۆى تیا به‌جێ هێشت. شۆرشیکى وايشى له‌ دڵ و ده‌روونى میسرپه‌یه‌کاندا به‌رپا کرد که وه‌ک مه‌نجه‌لى له‌ کول هه‌ر بکولێ. ئنجا که (محەمه‌د عبده) دەرپه‌ده‌ر کرا بۆ دپه‌که‌ى خۆى و، سه‌رگه‌ردانى و ترس و له‌رز په‌رهبان سه‌ند، زاناکان راستبوونه‌وه‌ بۆ هانه‌دانى پیاوى

(١) له‌ راستیدا (جەمالەدین ئەفغانى) که له‌ میسر دوور خرایه‌وه، له‌سه‌ر ئەم جموجۆله‌ سیاسییە‌ له‌ راده‌به‌ده‌رى دژى ئەو ڕژیمه‌ى که گرتبووه‌ خۆى و جیگای بۆ کردبووه، به‌پێودانگى ئەمرۆش کارتیکى ئاساییه‌ و هه‌ر ده‌وله‌تیکى تریش بووايه هه‌ر واى ده‌کرد؛ نمونه‌ش بۆ ئەمە‌ پێشتر که له‌ هیندستان دوور خرایه‌وه. جا نا‌و‌بردنى ئەمه‌ به‌ (دەرپه‌ده‌رکردن) له‌ جیى خۆدا نییه‌.

ئه زههر. به (شيخ الاسلام) بربارتيكيان دا كه (خديوي) به كاري فهريمانداريي نايهت، پيوسته له سهري تهخت لايبري، ههري خواستتيكي نهو روپايييه كانيشه بهريه چ درينهوه.

(مويلحي) و (عطار) و (راضي) يش راستبوونهوه، هانه نوينه ره كانيان نه دا كه خهبات بكن له پيناوي دهستوردا. (عبدالله نديم) يش راستبوونهوه، نه تهوهي نهو رووژاند به وتاره كاني، بانگيشي بو رانه هيشتن كه به ره ننگاري دهستدرتزي بيگانه بكن و، داواي نازادبي نه تهوه يش بكن. داوي (عرايي) و برا سهري بازه كانيشي راستبوونهوه، له زورداريي ياخيبيون. پاش نه وانه هه موويان، نه تهوه، راستبوونهوه، شوړشيتكي ناوازي دهستپيكرده به رامبه به زورداريي ناوخو و دهستدرتزي دهروه، ميژوونووسه كان گشتيان له سهري نهو بيروباوه رهن كه جه ماله دين يه كه م كهس بوو كه ورياي كردهوه بو نهو شوړشه. دهنگي نهو يش يه كه م دهنگ بوو كه هاواري كرد بو نازادبي و دهنگي دايهوه.

جه ماله دين له شاري (حيدر آباد) دامه زرا. هه نه وهنده دهنگي شوړشي (عرايي) گه يشته هيندستان، نيشانهي شوړشيتكي وهك شوړشه كه ي ميسر له ويذا دهركوت. له بهر نهوه (جه ماله دين) يان له ويوه گواستهوه بو (كه لكه تتا) كه له وي بمينيتهوه، زور به وردبي ته ماشاي ههستان و دانيشتن نه كرا، تا حهوت مانگيش به تاك و ته نيايي مايهوه، دوور خرايهوه له ژباني جيهان. له بهر فروفيل و بهند و باوي بيگانه كان و هوگري سهريداره كاني ميسر به فهريمانره و اويييه كاني بيگانه كانهوه و هيچوپوچي فهريمانره و اوي (عوسماني)، شوړشه كه ي (عرايي) (۱) سهري نه گرت و ئينگليزه كانيش ميسريان داگير كرد. ئيتر ئينگليزه كان (جه ماله دين) يان بهر له لا كرد و سهريه ستيان كرد بو كوئ نه چي بچي. تيگه يشتوي روزه لالت كوچي كرد بو روزه لالتاوا.

(۱) نه حمده عورابي پاشا ۱۸۴۱ - ۱۹۱۱: نه فهريتيكي نيشتمان په روهري ميسري بووه؛ سهريكي حيزي ميسري نه تهوه يي، دزي پاشا كاني تورك و نهو روپايييه كان دهه ستايهوه، به تاييهت ئينگليزه كان. (پاشا كانيش مه بهست له والي و حاكمه ميسري بيانه يه كه كه وتبون نه ژير كاريگهري دهوله تي عوسماني يا ئينگليزهوه و تا رادهي نه لقه له گوئي). ههول و تهقه لالي له پيناو رزگار كردهي ولاته كه يدا بوو له ژيردهستي بيانيه كان، تا كار گه يشته نهوهي شاري (نه سهري ندره يه) له ۱۸۸۲ بدرپته بهر توپ و ئينگليزه كان يه گجاري ميسريان گرت.

روزه لالتيهك له روزه لالتاوا

جه ماله ديني نه فغاني، له هيندستانه وه كوچي كرد بو ئينگيلته ره چنده ههفته يهك له (له ندهن) دا مايه وه. نووسهري نه ميري كايي (س. د. ولسن)، له نووسراوه كه يدا (بزوتنه وه تازه كان) وا درنه خات كه (جه ماله دين) پيش نه مه ي بچيته ئينگيلته ره، چوته نه ميريكا، ويستويه تي خو ي كات به نه ميري كايي پاشان وزي لي هيناوه. (ميستر ويلفريد بلنت) يش نه مه ي پيشان داوه. به لام زوري ميژوونووسه كاني (سهري جه مال) به لاي نهو قسه يه دا ناچن، نه گه ناويشي بيه بهريه رچي نه ده نهوه.

جه ماله دين تواني له (له ندهن) دا كو م لتيك له خاوهن بيهره كاني ئينگليز بناسي و ناشايه تيبان له گه لدا په يدا بكات يه كي تك له وانه راستي په رست (ههريه رت سپه نسهري) (۱) بوو. وا نه گيرنه وه كه جاريكيان گفوتو گزيان بووه له باره ي (كه ينه وه يينه ي روزه لالت) و زورداريي داگير كره كانه وه. (سپه نسهري) يش له جه ماله ديني پرسيوه دادپه روهري چيه؟ (جه ماله دين) يش به ته وسيتي كه وه وهامي داوه ته وه. گوتويه تي: كاتي ك دادپه روهري دپته كايه وه، كه هيزه كان به رامبهري يهك بوه ستنه وه. به لام له (له ندهن) دا زور نه مايه وه. له ناو نهو شاره گه وره يه دا دلي ته نگ بوو بوو. يا خود شاره كه به بوني نهو ته نگه تاو بوو بوو. نه وييشي به جت هيشته و چوو بو (پاريس). تا نه ودهمه جه ماله دين فيري زماني ئينگليزي و فهريه نسيش بوو بوو. فارسي و عهريه ي و توركي شي باش نه زاني. به هو ي نه م زمانانه وه شاره زايييه كي باشي په يدا كرد له خوتنده واريدا. زوري پي نه چوو، له پايته ختي فهريه نسه ي شدا پا يه يه كي بلندي دهست كهوت. له روزه لالتاوه، وتاري ناگرين ناگريني بلاو نه كردهوه، له بابته كه ينه وه يينه ي روزه لالتاوه، وتاره كان نه وهنده به هيز و كاريگهري بوون، هه موو فهريمانره و اويييه داگير كره كاني هينا بووه له رزه، سهريه ي هه موو نووسه ران و روزه نسيه رانيشي كيش كرد بووه لاي خو ي. له ناوه ند نهو و (نه رنست رينان) دا (۲) ده مه قالييهك له روزه لالتاوه ي (ديبا) دا روويدا. بابته كه (ئيسلام و

(۱) هريه سپه نسهري ۱۸۲۰ - ۱۹۰۳: فهريه سوفيكي ئينگليزي بووه؛ سهريه قوتابخانه ي (اختياريه) بوو، رپييزي گوزرانيش كه مني كاري كرد بووه سهري. له بوچونه كاني: (ئينسان ناتواني بگاته ناستي ناسيني خوا).

(۲) ئيرنست رينان ۱۸۲۳ - ۱۸۹۲: نووسهري و شوينه وارناسيكي شاره زاي فهريه نسه يي بووه، له پيشه نكي نهو زانايانه بووه كه كهوته كولييه وه ي شوينه واره كونه كان له لوينان و فهريه سطينا، كتيبي (ژباني يه سوع) هي نه مه.

زانست) بوو. ئەمیش له‌وه‌وه روویدا که (رینان) له‌م رووه‌وه وتاریکی دابوو له زانستگای (سۆربۆن) دا گوتبووی: نایینی ئیسلامه‌تی به‌ره‌نگاریی زانست ئەکا. (جه‌ماله‌دین) یش وه‌ک زانایه‌کی مه‌ندی زرنگ، به‌رپه‌رچی دایه‌وه. (رینان) یش له‌سه‌ر ئەوه‌وه وتاریکی بلاو کرده‌وه له هه‌ندئ شت که گوتبووی پاشگه‌ز بووه‌وه. ئەویش دانی پیا نا که ئیسلامه‌تی له نیوه‌ی ته‌مه‌نیا به‌رپه‌ستی گه‌شه‌کردنی بزوتنه‌وه‌ی زانستی نه‌کردوه له خاکه‌کانی ئیسلامدا. به‌لام به‌لایه‌وه وایه که ئیسلامه‌تی له نیوه‌که‌ی دوا‌یی ته‌مه‌نیا بزوتنه‌وه‌ی زانستی دامرکاندۆته‌وه. پاشان گوتبووی:

(شیخ منی واهاتۆته پیتش چاو که لایه‌نگیری ئەکه‌م. چونکه قسه‌که‌م ته‌واو نه‌کردبوو، ئەوه‌ی له بابته ئیسلامه‌تییه‌وه نووسیبووم، له بابته مه‌سیحیته‌تییه‌وه نه‌م نووسیوه. زۆرداریی ناو مه‌سیحییه‌کانیش له هی ناو ئیسلامه‌کان که‌متر نه‌بووه. ئەمیش قسه‌یه‌کی راسته. چونکه ئەوه‌نده‌ی (گالیلۆ) نازاری له ده‌ست کاتۆلیکه‌کان دیی، (ابن رشد) ئەوه‌نده نازاری له ده‌ست ئیسلامه‌کان نه‌دی بوو. ئنجا ئەگه‌ر من له‌م رووه‌وه درێژم به‌قسه نه‌دابم، له‌به‌ر ئەوه‌ بووه که بیروباوه‌ره‌کانی من له‌م رووه‌وه ناسراون و پیشان دراون، به‌پیتوستیشم نه‌زانی دووباره‌یان بکه‌مه‌وه له ناو کۆمه‌ڵیکا، که شاره‌زای هه‌موو بیرو کرداریکه‌...

من نالیم گاور له نایینی خۆی واز به‌یتنی، هه‌روه‌ها نایشلیم که موسولمانه‌کان واز له ئیسلامه‌تی به‌یتن. به‌لام ئەمه‌وی پۆشنبیره‌کانی گاور و ئیسلام بایه‌خیتی واز به‌دن به‌زانست، که نایین نه‌توانی ته‌گه‌ره‌ی لی بدات. ئەمیش له نیوه‌ی شاره‌کانی گاوره‌کاندا جیبه‌جی بووه. کاشکی له ناو ئیسلامه‌کانیشدا وا جیبه‌جی ببوایه... هه‌روه‌ها له ناوه‌ند (جه‌ماله‌دینی ئەفغانی) و (رینان) و (نیوفیل گوتیه) و هه‌ندیک نووسه‌رانی فه‌ره‌نسه‌دا، ده‌مه‌قالبییه‌کی تر په‌یدا بوو له‌سه‌ر په‌گه‌زایه‌تی. ئەوان ئەیانگوت: جیهان بریتییه له دوو به‌ش: (سامی) و (ئاریی). هه‌ریه‌کی له‌مانه‌یش په‌وشت و کرده‌وه‌ی جیاوازی خۆی هه‌یه. به‌لای ئەوانه‌وه وابوو، که هۆشی سامی هه‌موو جو‌ره‌ شتیکی له ناو‌خۆیدا کۆ ئەکاته‌وه، بی ئەمه‌ی ئەو شتانه په‌یوه‌ندییه‌ک له ناوه‌ندیانا هه‌بی، یاخود بی ئەمه‌ی گوتی بداته ئەوه‌ی که ئەو شتانه له‌گه‌ڵ به‌کتردا بگونجین یا نه‌گونجین. به‌لام هۆشی ئاریی،^(١) به‌په‌یوه‌ندییه‌کی راسته‌قینه‌وه شتومه‌ک پیکه‌وه ئەبه‌ستی. له شپۆیه‌کی هه‌نگاو به‌هه‌نگاودا نه‌بی، له‌م کاره‌وه ناگوتیته‌وه بۆ ئەو کاره.

(١) لیره‌دا (هۆش) به‌مه‌به‌ستی (عقل) به‌کار هاتوه.

(جه‌ماله‌دین) به‌رپه‌رچی ئەم بیروباوه‌رانه‌یشی دانه‌وه. بۆیشی چه‌سه‌پاندن که جیاکردنه‌وه‌ی په‌گه‌زی سامی له په‌گه‌زی ئاریی، هه‌روه‌ک جیاکردنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌کان له په‌که‌تر وایه. له راستیدا، زۆرتر سه‌باره‌ت به‌لایه‌نگیرییه، نه‌ک به‌زانست.

جه‌ماله‌دین له‌گه‌ڵ هه‌ندئ نووسه‌رانی فه‌ره‌نسه‌دا، په‌یوه‌ندی تاییه‌تیشی په‌یدا کرد. هه‌ر کامپکیانی ئەکرد به‌دۆست، گه‌شکه‌داری ئەبوون، سه‌رسام ئەبوون لیبی. (رینان) له بابته جه‌ماله‌دینه‌وه ئەمه‌ی گوتبوو: (که شیخ جه‌ماله‌دینم ناسی. کاریکی وای له دل‌م کرد، که‌م که‌س ئەو کاره‌ی له دل‌م کردبوو. به‌راستی چوو‌بوو به‌دل‌ما. که گه‌فتوگۆم له‌گه‌ڵدا ئەکرد، له سه‌ریه‌ستی بیرییه‌وه و بلندی په‌وشتییه‌وه و قسه‌ راست و په‌وانه‌کانیه‌وه، وام ئەهاته پیتش چاو، که په‌که‌ک له ناسی‌اوه کۆنه‌کانی خۆم ئەبینم، وام ئەهاته پیتش چاو که (ابن سینا) یاخود (ابن رشد) یاخود په‌که‌ک له‌و خوانه‌ناسه‌ گه‌ورانه ئەبینم که پینج سه‌د سال له‌سه‌ریه‌ک په‌نجیان دا مرۆقاییه‌تی له دیلی و به‌نده‌یی رزگار بکه‌ن!).

له‌م قسه‌نامه‌یه‌وه ده‌رئه‌که‌وی (رینان)، جه‌ماله‌دین به‌خوانه‌ناس دانه‌نی. (سه‌لیم عنجوری) یش له میتزوی ژیا‌نیا که له کۆمه‌له هۆنراوه‌کانیا، (جادوی هاروت) لیبی ئەدوی، هه‌روای ئەناسن. ئەلئ: (سه‌ید جه‌مال ئەوه‌نده له زانستی تاینیدا شاره‌زا بووبوو، وای لی هاتبوو که بگوتی خوانه‌ناسه، ئەیگوت جیهان کۆنه... ئەوه‌یش قسه‌یه‌کی پرپووچه که بلین دروستکه‌ریکی زانا و تیگه‌یشتوو هه‌بووه ئەم جیهانه‌ی دروست کردوو. له راستیدا، ئەو بیسه له‌وه‌وه په‌یدا بووه، که مرۆف له گه‌وره‌کردنی په‌رستراوه‌که‌یدا پیشکه‌وتوو، هه‌روه‌ک له تیگه‌یشتنیشدا پیتش که‌وتوو). به‌لام زۆر که‌س له شاگرده‌کانی جه‌ماله‌دین به‌رپه‌رچی ئەو دوانه‌یان دایه‌وه. په‌که‌ک له‌وانه (شیخ محمه‌د عه‌بده) بوو که دۆستیکی گیانی به‌گیانی جه‌ماله‌دین بوو.

جه‌ماله‌دین له پاش سالتیک دانیشن له ئەوروپادا، بۆ محمه‌د عه‌بده‌ی نووسی که بیته لای بۆ پاریس. پیتشه‌وا محمه‌د عه‌بده‌یش ئەوده‌مه له بیروت بوو. له‌وساوه‌ی شو‌رشه‌که‌ی (عربی) دامرکابوووه ئینگلیز میسریان داگیر کردبوو، ئەویش ده‌ربه‌ده‌ر کرابوو بۆ ئەوی زۆری پی نه‌چوو خۆی گه‌یانه‌ پایته‌ختی فه‌ره‌نسه. له‌وی له‌گه‌ڵ مامۆستا و هاو‌پیکه‌ی خۆی کۆمه‌لی (العروة الوثقی)یان دامه‌زاند و هه‌ر به‌و ناوه‌یشه‌وه گۆفاریکیان ده‌رکرد که له پاشدا ده‌نگی زۆر دایه‌وه. نامانجی کۆمه‌له‌که و گۆفاره‌که ئەوه بوو پۆشه‌لات وریا بکاته‌وه و هانه‌ییشی بدات بۆ راپه‌ربین، رزگاری بکات له ده‌ست داگیرکه‌ران و، فه‌رمانه‌وایانی ده‌ستوورداریشی تیا دا‌مه‌زرینی، تا ئەو شته چاکانه‌ی پیوستن بۆ

خاکه‌کانی ئیسلام به پیتی ئه و سه‌دهمه تیاوانا پیک بهیترین. کۆمه‌له‌که نهیته بوو. پیره‌وییه‌کی فروفیل و یاسایه‌کی توندوتیژی ناوه‌وی هه‌بوو. هه‌رکه‌سی بچووايه ته ناوی، ئه‌بوو سویتدیکی گرانی بخواردایه که دلسۆز بی بۆ بیروباوه‌ره‌کانی و خۆشی به‌خت بکات له پیناو ئامانجه‌کانیا. به‌لام گۆقاره‌که، هه‌موو ئامانجه‌ رژگارکه‌ره‌کانی بۆ یه‌ک ئامانجی گه‌وره‌ی تاقانه ئه‌چوو، ئه‌ویش رژگارکردنی خاکه‌کانی رۆژه‌ه‌لات بوو، له‌ده‌ست زۆرداری و داگیرکردن. چونکه هه‌ر لایه‌کیت ته‌ماشایه کرد، ئه‌گه‌ر نه‌که‌وتبووايه ژیر چنگی چاو چلێسه‌کانه‌وه، داویان بۆ نابووه‌وه، زۆری پی نه‌ئه‌چوو پێیه‌وه ئه‌بوو. مه‌گه‌ر له‌و خاکانه‌دا، خاوه‌ن هۆشان وریا ببوونایه‌وه، خاوه‌ن نیازان ده‌ستیان بکرده‌یه به‌فرمان، نه‌ته‌وه‌کانی رۆژه‌ه‌لاتیش خۆیان کۆ بکرده‌یه‌وه و، قسه‌ی خۆیان یه‌ک بخستایه و، داوی پاراستنی خاکه‌کانی خۆیان بکرده‌یه له‌ رێگای خۆیان‌وه و، داوی سه‌ریه‌ستیی خۆیان بکرده‌یه به‌هێز و گوپی خۆیان‌وه. گزنگترین شت که روویدا له‌ جه‌ماله‌دین و شیخ محمه‌د عه‌به‌دی هاوڕیتی له‌ پارێسدا سی بوو:

یه‌که‌میان ئه‌وه بوو: که (سه‌ید جه‌مال) وه‌رس بوو له‌وه‌ی فه‌رمان‌په‌وایی ئینگلیز بخته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ (سودان) بچیتته‌ ده‌روه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا که شوپشه‌که‌ی (مه‌دی) ی لا گه‌وره ئه‌کردن و به‌سامناکییه‌که‌ی ئه‌یتۆقاندن. (محمه‌د عه‌به‌دی) ی به‌دزییه‌وه نارد هه‌میسر، بۆ ئه‌مه‌ی له‌وێهه‌ بچیتته (سودان) و بزوتنه‌وه شوپشگێیه‌که‌ی رێکوپێک بخت. جا ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی برده‌ سه‌ر، ئه‌وا (جه‌ماله‌دین) ییش دوا‌ی که‌وی بۆ ئه‌وه‌ی (سودان) له‌ کۆت و پێوه‌ندی به‌ریتانیا رژگار بکات. ئنجا فه‌رمان‌په‌واییه‌کی نه‌ته‌وه‌یی وایشی تیا دابه‌زرینی که‌ پشتی رۆژه‌ه‌لات بگرێ و نه‌ته‌وه‌کانیشی له‌ ده‌ست زۆرداری رژگار بکات. ئیتر نازانین له‌م کۆچه‌ سامناکه‌ی پێشه‌وايه‌دا چی قه‌وماوه چونکه هه‌رچییه‌ک ئه‌وان و هاوڕێکانیان نووسیوانه له‌ چه‌ند نیشانه‌یه‌کی کورت کورتی شارراوه به‌ولاوه هه‌چی تری تیا نییه.

دووه‌میشیان ئه‌وه بوو: که له‌سه‌ر بانگکردنی هه‌ندێ پیاوانی فروفیلی ئینگلیز، شیخ محمه‌د عه‌به‌دی چووه‌وه (له‌نده‌ن). له‌ باه‌ت که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌ی میسه‌ره‌وه دوورودرێژ گه‌فتوگۆی له‌گه‌ڵ کردبوون. گزنگترینیان ئه‌و گه‌فتوگۆیه بوو که له‌گه‌ڵ (لۆرد هه‌رتنکوتن) وه‌زیری جه‌نگی به‌ریتانیا‌دا کردبووی. له‌ پێشه‌وا‌ی پرسی بوو: (تایا میسه‌ریه‌کان ئه‌وه‌یان پی خۆش نابێ که له‌ ژیر سببه‌ری فه‌رمان‌په‌وایی به‌ریتانیا‌دا بکه‌ونه سه‌هوت و ئاساییشه‌وه؟ تایا فه‌رمان‌په‌واییه‌که‌ی ئیتمه له‌ فه‌رمان‌په‌واییه‌کانی تورک و پاشاکان، به‌باشتر نازانن؟). پێشه‌وا‌یش پیتی گوتبوو:

(ئه‌ه. چونکه میسه‌ریه‌کان له‌ نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌بن، که‌میکیان نه‌بی هه‌موو موسوڵمانن. هه‌ی وایشیان تیا به، ئه‌وه‌نده‌ی نیشتمانپه‌روه‌ره‌کانی ئینگلیز، نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆیان خۆش ئه‌وی. بروایش ناکه‌م که‌سیان به‌بیراندا بیت، بچه‌ ژیر چنگی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکه‌وه، که له‌ ره‌گه‌ز و تاییندا له‌ خۆیان جیاواز بی. بۆ لۆردی خاوه‌ن پایه‌یش دروست نییه، میسه‌ریه‌کانی وایه‌ پێش چاو. چونکه خۆی شاره‌زای ره‌وش و سه‌روستی هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانه‌!). وه‌زیریش گوتی: (ئه‌ی ئه‌وه نازانیت که نه‌خوینده‌واری میسه‌ری گرتوته‌وه. زۆربه‌یان سه‌رداری بێگانه و سه‌رداری نیشتمانی له‌ یه‌ک جو‌ی ناکه‌نه‌وه. ئه‌و خۆش نه‌ویستنه‌ی تو ئه‌یلێیت به‌رامبه‌ر ده‌سه‌لاتی بێگانه، له‌ ناو نه‌ته‌وه‌ی تیگه‌یشتوو و پێگه‌یشتوو‌دا په‌یدا ئه‌بی؟!...).

شیخ محمه‌د عه‌به‌دی به‌قسه‌که‌ی وه‌زیر رقی هه‌ستا و گوتی:

(بێزکردنه‌وه له‌ سه‌رداری بێگانه و، خۆش نه‌ویستنی ده‌سه‌لاته‌که‌ی، هه‌ردووکیان شتیکن له‌ سه‌روستی مرۆفدا هه‌ن. ئه‌وه پێویستی به‌خویندن و لیکۆلینه‌وه نییه. ئه‌وه هه‌ستییکی مرۆفایه‌تییه، هه‌یز و هه‌ره‌ته‌که‌ی له‌ نه‌ته‌وه هه‌ره درنده‌کاندا ده‌رکه‌وتوه. یه‌کیک له‌وانه هۆزی (زۆلوس) هه‌ی که هه‌یشتا له‌بیران نه‌چوته‌وه له‌سه‌ر نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆیان چیاان به‌سه‌ر ئێوه‌دا هه‌ینا.

(موسوڵمانه‌کان هه‌رچۆنیک بن و هه‌رچییه‌کیشیان به‌سه‌ر هاتبی، ئه‌وه‌نده‌ی وه‌زیر به‌بیرا دی، ناشی و نه‌زان نین. ته‌نانه‌ت نه‌خوینده‌واره‌کانیشیان، پێویستی تایینی خۆیان ئه‌زانن. له‌ هه‌موو شتییک زۆتر شاره‌زای ئه‌وه‌ن که نابێ سه‌ر بۆ ئه‌و که‌سانه دابه‌وینن که له‌سه‌ر تایینی خۆیان نین. ئه‌و وتارانه‌ی که له‌ رۆژانی هه‌ینیدا گوتیان لێیان ئه‌بی و ئه‌و ئامۆژگاریانه‌ی که له‌ مزگه‌وته‌کاندا پێیان ئه‌گوتی، جیگای زانسته سه‌ره‌تایییه‌کانیان بۆ ئه‌گرته‌وه. هه‌ر ئامۆژگارییه‌کی تایینیشیان به‌رگوتی ئه‌که‌وی، ئه‌یانترسینی له‌وه‌ی که بچه‌ ژیر چنگی ئه‌وانه‌وه که تایینیان جیاوازه له‌ هه‌ی خۆیان. هه‌روه‌ها هه‌ست و ته‌زووی و به‌رز و پیرۆزیش له‌ دڵ و ده‌روونیاندا ئه‌بزوینی که له‌ مرۆفایه‌تیدا له‌ هه‌یج نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر که‌متر نابن... به‌تاییه‌تی میسه‌ریه‌کانیش، که به‌زمانی عه‌ره‌بی قسه‌ ئه‌که‌ن و له‌ هه‌موو که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌یه‌کی زمانه‌که‌ تی ئه‌گه‌ن، له‌ تایینه‌که‌یان که به‌زمانی عه‌ره‌بییه‌ باشتر تی ئه‌گه‌ن.

(خاکی میسه‌ریش، هه‌ر له‌ ده‌می (محمه‌د عه‌لی) یه‌وه تا ئیستا زانست و وێژه تازه‌کانی تیا بلاو بۆته‌وه، وه‌ک له‌ ئه‌وروپادا هه‌یه. هه‌ر میسه‌ریه‌کیش ئه‌بینی به‌شی خۆی

لئى فېر بووه. هيچ گونديكى بچووكيش نهماوه له ميسرا كه خوينده وارى تيا نه بئى. دهنگوباسى گشتييش به هوى رۆژنامه عه ره بيبه كانه وه پييان نه گات. نه وه كه سهى خوينده وارش نه بئى، ياخود نه په رږا بئى نه وه رۆژنامه بخويندته وه، نه وه دهنگوباسانه له وانه وه نه زانئى كه خويندوويانه ته وه. نه وانه، بهم رهنكه، بيجگه له هه ستي سروشتى و رهوشتى ئايينى، خو شه ويستيبه كى نيستمانه كه بشيان هه به كه له خوينده وارى گشتيبه وه په يدا بووه و په روه رده كردنى گشت لايى. به هوى نه مه وه هه ردوو ناره زووه كه ي پيشوويان به هيز نه بئى.

نه وانه، پروا ناكم، له مه دا، له نه ته وه كاني تر جيا ببنه وه). رۆژنامه ي (العروة الوثقى) يش، له باره ي هم چاوپيكيه وتنه و وته كاني (لورد هه رتكتون) وه، له ژماره ي چوارده هه ميا هم قسانه ي له سه ر كرد:

(كوانى زانا زيره كه كان، كوانى ناشيبه گيژوو پيژه كان، كوانى سه ره رزه گه وره كان، كوانى خوپريه گرنگه كان، تا هه ره كه يان بيت و بيينى رۆژه لاتييه كان چه جيتگايه كيان هه به له لاي پياوه كاني فه رمانه وايى ئينگليز؟ هه ركه سئ شتويه به كى مرؤقايه تيبى پتوه بئى و له مرؤف بكات، په ي بووه نه بات كه له دواى هم پرسانه وه و له ژير په رده ي هم بيروباوه رانه وه كه به ميتشكى نه وانه دا دئ، چى هه به و چى نياز كراوه.

(هم لورد هه رتكتونه كه وه زيرى جهنگى ئينگليزه، وا نه زانئى كه ناشيتى و نه زانئى نه وه نده زاله به سه ر موسولماناندا، به تايبه تى به سه ر ميسريه كاندا، كه هه مو هه ستيكى مرؤقايه تيبى له دلدا نه هيتستون، بيجگه له وه نه وه نده يش بئى هوشن بيگانه و خزم و، دوژمن و دوست له يه ك جوئى ناكه نه وه. (نه مه يش نه وه ده رنه خات، كه ئينگليزه كان، بيجگه له وانه ي كه خوا بيرو روشن كردونه ته وه و تيجگه يشتنيشى پئى به خشيوون، هه مو وا نه زانئى كه نه ته وه كاني رۆژه لات و نه ته وه ي ميسر له نه نده ي گيانله به ران دان، هه ر نه وه نه زانئى بنوون و بله ور پئى هيجيش كاريان تئى ناكات برسيتى و سه رما و گه رما نه بئى، هيج هه ستيكيشيان نيبه نه وه نه بئى كه په يوه نديى به له شه وه هه به، هيج شتيكيش نازانئى نه وه نده نه بئى كه به كه لكى ژيانى گيانله به رانه يان دئ. هه ر نه وه نده خاوه نه كه ي نان و ناوى بداتئ، ئيتر نه وه دهنك ناكات سوارى ببئى، بچه وسيتيسته وه، به تينئى به ملا و به ولادا. هه ر كه سپك نانى چيستنه نكاو و شتوى بداتئ به روويه وه پيئنه كه نئى. بام هه مو فرمانيتكى به نه رك و نازاريشى پئى بكات، بام به وه يش بزاني كه نه گه ر په كى فرمانكردنى كه وت، سه رى نه برئى و گوشته كه يشى نه خوات: ده سه ير بكه ن و سه رمان سوور مپيئى له م كاره!

(نه گه ر بيروباوه رى پياوانى فه رمانه وايى ئينگليز، ده راره ي نه وه گه لانه ي له ژير چنگياندان وايى، ناخو كرده ويان چوئن بئى له گه ليان؟ ناخو وه ك له گه ل گيانله به راندا نه جولينه وه، له گه ل نه وانشدا وا ناهن؟ به لئى وا نه بن. له خاكى هيندستانيشدا هه ر وايان كردوه. ميسريه كانيش، ئيمرو، نه بئى له م دوو شته به كتيكيان بكه ن. چاكتريبيان ئاسانترينيانه: يان نه وه تا ده ست بده نه ده ستي يه ك و كومه كيبى به كتر بكه ن و، هه مو سه ر و سامانيان به خت بكه ن، له پيناوى سه ر بلنديى مرؤقايه تى و پايه ي عه ره باه تيبان و، فرمانى ئايينيان و رزگار كردنى خو ياندا، له ده ست نه ته وه يه ك كه وه ك سه يرى كه ر و ئيستر نه كهن، وايش سه يرى نه وان نه كهن. نه گه ر ده ستيان دا به نه وه، ياريدده ريتكى زوربان ده ست نه كه وپت له برا موسولمانه كانيان، كه ئيسا چاوه روانى بزوتنه وه به كى نه وان. نه مه يش له وه دوو شته بلندتريانه. ئنجا نه گه ر نه مه ناكهن، نه بئى خو يان له هه مو كرده وه به كى مرؤقايه تى دوور بخه نه وه، ئايين له دلئى خو يان فرئى بده نه ده ره وه، له سه ره رزيبى عه ره باه تيش خو يان بئى به ش بكه ن، ئنجا كوئ و زنجيرى ديليبه تيش بخه نه ده ست و قاچى خو يانه وه، نه وانش وه ك گيانله به ران بژين. نه بئى ئاماده بن بز هه مو سووكى ريسوايبه ك، هه ر شتيكيان لئى كرا قسه نه كهن، نه مه يش له هه ر دوو شته كه گرانترو و گه نگتريانه. پروايش ناكمه كه ميسريه ك هم رتيگه يانى پئى باش بئى. نه گه ر خاوه خواسته پيئى باش بوو، بئى گومان خوا له ناويان نه بات و خاكه كه يان نه به خشى به نه ته وه به كى تر. چونكه خوا ئايينى خوئى نه پارتيئى، دادپه روره يش نه پارتيئى، تو له يش له گومرايان نه كاته وه. ئيمه يش هه ر هى خواين و هه ر بو نه ويش نه گه ر پيئنه وه).

سپيهم كه ينه وه به ينه يش كه تووشى هه ر دوو چاكه خوازه رۆژه لاتىيه كان بوو، له رۆژئاوادا، نه وه بوو كه (ميسستر بلانت)، (سه يد جه ماله دين) و (لورد سالسبورى) و (لورد چه رچل) كوكردبووه وه، بو نه مه ي له باره ي (شورشى مه دى) يه وه گفتوگو بكه ن هم شورشى (سودان) ه، نه وه ده سه رى ئينگليزه كاني گيژ كردبوو. به لام رتيكه وتنى نه و بيروباوه رى جياوازانه له وزده نه بوو. چونكه (جه ماله دين) ده ستي كرد به پيشانندانى هه له كاني ئينگيلته ره له فرو فيلته كه يدا به رامبه رى فه رمانه واييبه رۆژه لاتىيه كان. تا نه هات زورداريبه كاني ئينگليزى بو نه ژماردن. (لورد سالسبورى) پيئى گوت:

(فه رمانه وايى به ريتانيا شاره زاي كارگوزارى تويه. ئيمه يش پايه ي بيروباوه رى تو نه زانين چيبه و په سه نديشى نه كه ين نه شمانه وئى له گه ل فه رمانه واييبه كاني ئيسلامدا به دوستايه تيبه وه گوزه ران بكه ين. له م باه ته وه چيمان له ده ست بئى، نه بكه ين. له به ر نه وه

وامان به باش زانی که تو بنیترینه سودان، بتکهین به خونکاری ئەوی. بۆ ئەمەى ناژاوهکەى (مهدى) له رهگورپشەوه دەرکیشى و رینگایش بکهیتەوه بۆ بهریتانیا که دەست بکات بهفرمانى چاک چاک لهویدا...).

(جهمالهدين) یش گوتى:

(ئەمە روولیتانیکی زۆر سهیره. خوێرتیى و له فروفیلتا هەرگیز رووی نه داوه! ئەى لۆردى پایه بلتد، ریم بده لیت بیرسم: ئایا سودان زهویى خۆتانه ههتا خونکاری بۆ دا بنین؟).

پاشان گوتى: (چاککردنهوه و، ئەوهى بهریتانیا نیازی ههیه بیکات و، ئەو رینگایانه یش که ئەیهوئ بیا نگریت بۆ کردنیان، ههروهها ئەو هۆیانەیش که ئەیهوئ بیا ندرۆزیتەوه بۆ چاره کردنى کاروباریان... ههروهها بهبۆنهى ئەمانهوه و، له بهر سهرحلیى خویشم، سهرنجى بهریتانیا و گهوهى پیاوهکانى بهریتانیا، لۆردى پایه بلتد، رائه کیشم بۆ (ئیرلهنده) و ئەو سههرگهردانییهى به سهریا هاتوه له پیتاوى داواکردنى سهربهخوێیدا، بۆ ئەمەى بتوانى چاره سهریکی راسته قینهى دهردى خۆى بکات. ئاخۆ له بهر چیه که ئەوى داواتان لى ئەکەن نایاندهنى؟ کاروباریان بۆچ راست ناکه نهوه؟ خۆ ئەوان له رهگى دهمار له ئیوه نزیکترن. له ناو ئیوه و ئەوانیشدا خزمایهتى و په یوه ندى و نزیکیهکی وا ههیه، که یهکتان بخت. له ناوه ند ئیوه و میسر و له خاکهکانى ترى رۆژه لاتدا ئەو جوژه شتانه هه ر نییه؟... (لۆرد سالیسبۆرى)، به بیریا نه ئەهات شتى وای له روودا بگوتی، له بهر ئەوه لهم وهرامه ناکاوهى سهید جهماله دینه سه رسام ما. ئەو وای چاوه پروان ئەکرد که (سهید جهمال) کړنوشى نهوازش و سوپاسى بۆ بکیشى، له بهرام بهر ئەو بهخششه گه وره یهیدا که پتی بهخشیوه. کۆبوونهوه که تهواو بوو. ههردوو لا به دلشکاوییهکی زۆرهوه له یه کتر جوئ بوونهوه. رۆژنامه ئینگلیزییهکان ناوى ئەم چاوپیکهوتنهى برد، هه رچیشى تیا گوترا بوو لپی دووان. رۆژنامهکانى سهربهستهکان پشتى جهماله دینیان گرت، سهید جهماله دین، گه رایهوه (پاریس)، بۆ تهواو کردنى خهباته کهى. بهلام ئەو تهگه رانهى خرابووه پيش ده میان له خاکهکانى عه ره بستان و هیندستاندا، بۆ بهربه سته کردنى بلا بوونهوهى گۆقارى (العروة الوثقى) له ناویاندا، ههروهها تهنگ پی هه لچینییش بهوانه ی لهو شویتانه دا ئەیانخوێندهوه، وای له ههردوو چاکه خوازه که کرد که گۆقاره که دا بخره. ئیتر (محهمه د عه بده) چوو بۆ (بیروت). (جهماله دین) یش له فه رهنسه دا مایهوه. لهم شاریهوه ئەچوو بۆ ئەو شارى. وتاریشى بلاو ئەکردهوه له ناو

رۆژنامهکانیدا، هاواری ئەهیتنا بۆ پیاوه خاوه ن دهروونهکانیان که مافی رۆژه لات بپارێزن. له پر ته لگرافیکى بۆ هات له شاهه نشاهی ئیترانهوه (ناصرالدین شاه)، داوای لى کردبوو بچیته ئیتران. ئەمیش له مانگی ره شه می (شباط) ی ۱۸۸۶دا چوو ئیتران.

گۆقارى (العروة الوثقى)

گۆقارى (العروة الوثقى)، له یه که م ژماره یدا، گرنگترین ئامانجى خۆى به کورتى پيشان دا بوو، که ئەمانه بوون:

- ۱- پيشاندانى ئەو فرمانانهى که له سهershانى رۆژه لاتیهکان بوو بیکه ن، چونکه به جیبیان نه هیتاوه، تووشى کزی و سههرگهردانى بوون. له گه ل پيشاندانى ئەو رینگایانه دا که بۆ چاره کردنى ئەوهى له دهست چوو، به کار بهیترى.
  - له بهر ئەوه هۆى بنچینه یى و سهرحاوه ی ئەو هۆیانەیش پيشان ئەدرتین که بوون به هۆى تیکچوونى کاروباریان و، ونبوونیان له رینگادا! ههروهها ئەو چاوه پرواوه یش که لیبیان کراوه، یاخود ئەو ترس و لهزه یش که بهخۆرایى هاتۆته ناو دلپانهوه، په رده یان له سه ر لانه برى و به تاشکرایى پيشان ئەدرتین.
  - ۲- بیروباوه رى هیواى سههرکهوتن ئەخریته دلى هه مسووانه وه وه رسبوون و بیزارى و ره نجه رۆییش له دلپان ده رته کړی.
  - ۳- لیبیان ئەخوازى که بچنه وه سه ره و رینگایانه ی که باوک و باپیریان گرتبوویان. ئەو رینگایانه یش هه ره وانه ن که فه رمانه روه وایى به هیزه کانى بنگانه گرتبوویان.
  - ۴- پاراستنى رۆژه لاتیهکان به گشتى، موسولمانه کانیشى به تابه تى، له و به دناویبانه ی که پیتانه وه ئەنوسیتین. پووچکردنه وه ی ئەو بیروباوه ره که ئەلى موسولمانه کان له شارسنانیتیدا پيش ناکه ون هه تا له سه ر ئایینه که ی خو بان برۆن.
  - ۵- ئاگادارکردنى رۆژه لاتیهکان له و کاره ساتى فروفیلتانه ی که به جوړیکى گشتى یاخود به جوړیکى تابه تى رو و ئەده ن و به که لکیان دین.
  - ۶- په یوه ندی ناوه ند نه ته وه ئیسلامه کان به هیز کړی تاکوته راکانیان یه ک خرین، که لکی گشتى له ناویاندا په یدا کړی، یارمه تى ئەو فروفیلتانه ی ده ره وه یش بدری که حه ز به زبانی رۆژه لاتیهکان ناکه ن.
- جهماله دین و محهمه د عبده له یه کتیک له ژماره کانى گۆقاره که دا گوتبوویان:
- (کەس و نەزانى که رۆژنامه که مان هه ندی جار هه ره له موسولمانه کان ئەدوئ و

له سهريان ئه كاتهوه، مه به سى ئه وه بى ناكۆكى بخاته ناو ئه وان و دراوسى كانى هاو نيشتمانىانه وه، ئه وانى كه له گه لى اندا هاوبهش و هاوچاكهن له زۆر ده مي كه وه. ئه مه له ئيمه ناوه شپته وه خو شيمان خو شيمان به شتى و نا يهت، ههروه ها نا يين و ياسا كه شيمان رى ئه وه مان نادهن كه وا بكه ين. به لام مه به سى راسته قينه مان ئه وه يه كه به جو رى كى گشتى رۆژه لاتييه كان، به جو رى كى تاييه تيش موسولمانه كان و ربا بكه ينه وه له به ند و با و فروفيل و ئاژاوه نانه وهى بى گانه كان و ده سترى ئى بيان له نا و ياندا. ئيمه بۆ يه كا زۆر تر روو ئه كه ينه موسولمانه كان، چونكه به شى دانىشتوانى خاكه كانى رۆژه لالت كه بى گانه كان زۆر دارىيان لى ئه كه ن و رى سو اىيان به سه را ئه هين و نان برا و يان ئه كه ن له وان... (محهمه د پاشاى مخزومى) يش كه له دوا رۆژه كانى جه ماله ديندا له گه لىا بو، ئه يگوت:

(جه ماله دين زۆر دوور بوو له ره وشتى لايه نگرى به وه، به دل بى زى له لايه نگرى ئه كرده وه. له بهر ئه وه يش زۆر تر ناوى موسولمانه كانى ئه برد له وتاره كانىا، چونكه زۆرىه دانىشتوانى رۆژه لالت موسولمان بوون. ئه وانىش بوون كه خاكه كانىيان داگير كرابوون. له بهر ئه وه زۆر تر ئه وانى و ربا ئه كرده وه و سه رزه نشتى ئه كردن. ئه گىنا ئه وه له هه موو راستى په رستىك زۆر تر حه زى به يه كسانى ئه كرد و به كارىش ئه هيتا له ناو ره گه زى مرؤفايه تيدا، به تاييه تى له مافه كانى گشتيدا).

يه كه م ژماره ي گو فارى (العروة الوثقى) له ۱۳/۳/۱۸۸۴ د ده رها ت. كارگيرى به شى فروفيل كه سى سه يد جه ماله دين بوو. سه ره ك نووسه رى محهمه د عه بده بوو. له حه وت مانگيش زۆر تر بۆ نه كرا بۆ. ته نىا هه ژده ژماره يشى لى ده رچوو. له گه ل ئه وه شا توانى له يه كه م رۆژى به وه ده نگ بداته وه و كارى خۆى بكات. هه موو و تارى كى شى برى تى بوو له فير كرنى كى ناوازه و نا ياب، رۆژه لاتييه كانى ناگادار ئه كرد له مافه كانى خو يان، له و زۆر دارىيانه ي كه خه رى كوون لىيان بكه ن، ئا برووى ئه وه به ند و با و چه واشه كردن و گه له كو مه كىيانه يشى ئه برد كه به دزى به وه لىيان ئه كرا بۆ ئه مه ي گىانى سه ره ستييان تىا بكوژن. سه رزه نشتى ئه وانه يشى ئه كرد كه زۆرىه ي رۆژه لاتييه كانى ئه گرت وه، له بهر ئه وه ژيانه پى دى لى تى و گى ژوو يژى و چا وچل تى سى به كه تىا ئه ژيان. بانگى شى بۆ رانه هيشتن كه يه ك بگرن و هو گرى يه ك ببن و هه موو ناكۆ كى به كى ش له بى ر خو يان به نه وه، بۆ ئه مه ي به ره ستى زۆر دارىي داگير كه ره كان بكه ن: (چونكه كار و فرمانى ناوما ل كاتىك رانه په رتى نى، كه له دز و درۆزن بپارى زى) داگير كه ره كو نه په رسته كانى جيهان، زۆر تى كو شان كه نه هيلن ئه م گو فاره بلا و بى ته وه. ته نانه ت، ناوچه داگير كه ره كانى ئىنگلىز،

هه ر له و ساوه كه بى سست بو يان گو فارى كى وا ده رته هينى، تى كو شان كه نه هيلن ده رچى. ئنجا كه ئه م كاره يان له ده ست ده رچوو، هى چىيان بۆ نه ما يه وه ئه وه نه بى، كه نه يان ئه هيشت له خاكه كانى هيندستان و مى سى ردا بلا و بى ته وه. زۆرىان له فه رمانه و اى (عوسمانى) يش كرد كه چنگى به سه ردا بگري و نه هيلن بلا و بكرى ته وه. له گه ل ئه م هه موو به دكر دارى به زۆر دارانه يشياندا، نه يان توانى ئازادى په روه ره كان به ره سست بكه ن له گو تى زانه وهى (العروة الوثقى) له پارى سه وه بۆ هه موو جى گه يه ك كه عه ره بى تىا بخو يندى رى ته وه خا وه ن بى ره كانى رۆژه لالت به دىارى بۆ يه كترىان ئه نارد و كو نه بو ونه وه بۆ خو يندنه وهى. له ناو خو شىياندا گف تو گو يان ئه كرد له باره ي ئه وه په نده جوانانه وه كه تىا نوو سرا بوون. ئه وانىش هه رچى به كى لى وه فى ر ئه بوون و تى ئه گه يشتن به نا و ئه مو ئه ودا بلا و يان ئه كرده وه. ئى تر زۆرى پى نه چوو، شو رى شى كى گه وه رى خسته بى رو با وه رى هه مو وانه وه. سه ر كرده و ربا كانى رۆژه لالت، به تاييه تى عه ره بى له م باره وه خسته سه ر بارى كى تر.

با به ته كانى (العروة الوثقى) له سه يد جه ماله دينه وه ئه ناسرى. به لام نوو سى نه كه ي به ده ست و پى نوو سى محهمه د عه بده وه پى ك ئه هات كه ئه وه نده رو شن و بلن د بوو، قسه ي كارى گه ر و په ندو ر او يژى تىا كو بو بو وه وه. ئه م با به تانه، هه مو وىيان، له ئازا دكر دنى خاكه كانى رۆژه لالت، به تاييه تى خاكى مى سه ره وه ئه دوان. ئه و زۆر دارىيانه ي ده رته خست كه له خاكه داگير كرا وه كاندا ئه كران. ئه و زۆر و سته مانه يشى پى شان ئه دا كه له خاكه كانى ژى ر چنگى فه رمانه و اى به زۆر داره كانى رۆژه لالت و سه رداره زه وى داره كانىياندا، رو وىيان ئه دا. هه ر ئه م زۆر و سته مانه يش بوون كه خاكه رۆژه لاتييه كانىيان و لى ئه كرد، بكه ونه ژى ر چنگى داگير كه رانى بى گانه وه. ههروه ها هانه ي ئه م خاكانه يشى ئه دا، كه هه مو وىيان پى كه وه ده ست بده نه ده ستى يه ك، بۆ خه با ت كرن له پى ناوى سه ره ستى و ئازا دىيدا.

له خو يندنه وهى ناوه رۆكه كانى گو فارى (العروة الوثقى) وه تى ئه گه ين كه ئه و سه يد جه ماله دينه ي ژيانى خۆى ته رخان كر دبوو بۆ به ره نكارى كرنى داگير كرن (استعمار) و، سه رده مى ئه وىش به سه رده مى داگير كرن دانه را، شى وه ي داگير كرن و فروفى لبا زى به كانى و، زۆر دارى به كانى و چا وچنۆ كى به كانى، هه موو تى گه يشت بوو. به لام له راستى زانستى داگير كرن ناگادار نه بوو بوو. و اتا هيشتا له و هو يانه شه ره زا نه بوو بوو كه پالىيان ئه نا به داگير كرنه وه له و شى وه تاييه تى به سه رده مى تازه به دا خۆى ده رى خات. ههروه ها له و هو يانه يش شه ره زا نه بوو بوو كه داگير كرنى پى له نا و ببات. بۆ ئه مه ي بتوانى له رى گى

راست و دروستهوه بهرەنگارییهکی تەواوی بکات تا بەربدا. لەبەر ئەوە، وەک ئەببیرا، بۆ ئەمەیی بگات بەئامانجی خۆی هەموو پێگایەکی ئەگرتە بەر کە بەبیریا ئەهات و بەباشیشی ئەزانی بۆ گەشتن بەو ئامانجە. کە زۆرجاری وا هەبوو پێگای سەیر سەیری ئەگرتە بەر! یەکیەک لەوانە، ئەوەبوو، کە تیکۆشا بزوتنەوهکە (محەمەد ئەحمەد) ی شۆرشگێری سودانی بکات بەدەست مایە بۆ مەبەسی خۆی، وای پێشان دا کە ئەو (مەهدی) ی چاوەروان کراو!... جەمالەدین تیکۆشا ئینگلیزەکان بخاتە سەر ئەوەی کە (سودان) بەجێ بهێلن، لەبەر ئەوە بزوتنەوهکە (مەهدی) ی گەوره پێشان ئەدا بۆ ئەمەیی ئەوانی پێ بتوقینێ!... هەرەها یەکیەک لەوانە، ئەوەبوو، کە ناگای لە هێزی گەل پەرستی نەبوو، هەر بەوندە وازی ئەهینا کە هەستی ئایینی بورووژینێ بۆ بەرەنگاریکردنی داگیرکەرەکان، کە ئەوەبوو بەهۆی ئەوەی بانگی نادیار نادیار بلاو بکاتەوه و دەست بداتە شتیکیش کە دووری لە جێبەجێکردنەوه. واتا دواي کلاوی بابردوو کەوتبوو.

لەگەڵ ئەمەشا، ئەوه ناشاریتەوه، کە سەید جەمالەدین لە نیویدی دووهمی سەدهی نۆزدههەمدا، لە گەورەترین دۆژمنەکانی داگیرکەرەکان دانەنری. ئەوبوو، کە بوو سەردەستەیی ئەوانەیی هەندی لە خاکەکانی رۆژھەلات و بەتایبەتی عەرەبستانیان ناگادار کرد لە دەرد و ئازار و تەنگانەیی دەستی داگیرکردن. ئەوبوو کە هەموو ژبانی خۆی بەخت کرد لە پیناوی بەرەنگاری کردنی ئەم دەردەدا، لە چاوترساندن لەو دەردە، لە هانەدانی هەموواندا بۆ لەناوبردنی ئەو دەردە، ئەویش بەهۆی ژماردنی زۆردارییهکانی و پێشاندانی شتێوهی داگیرکردنەکەیهوه بوو. بەفەرمانرەوایی ئینگلیزی ئەگوت لە خۆرە ئەکات. بەنەرمونیاییهکەیی و پشی پشی کردنەکەیی و شیرینی بەلین و پەیمانەکەیدا، ئەویش وەک خۆرە، لەپێشدا کاریگەرییهکەیی کزە، بەلام لەپاشدا ورده ورده تەشەنە ئەکات تا لەش تێک ئەدات و لە پەلویۆی ئەخات. خاکەکانی رۆژھەلاتیشی دەنگ ئەدا کە بێنە یارمەتی میسر. چونکە هەرەک لە ژمارەیی دوانزەهەمی (العروة الوثقی) دا پێشانی دا، ئەگەر لە کەینهوبەینەیی میسر دا کەمتەرەمی بکری دەرگای رۆژھەلات ئەکەوتتە سەرپشت بۆ ئەو چاوتێسانەیی کە چاویان بریوتە داگیرکردنی گەوره و بچووی خاکە رۆژھەلاتییەکان، پاشەجار چارەکردنی ئەویش زۆرستەم ئەبێ. چونکە بەلای ئەوهوه، داگیرکەرەیی، کەینهوبەینەییکی ئەوتۆ نییه کە هەر فری بەسەر ئەو خاکەوه بێ کە تێی کەوتوو. بەلکو کەینهوبەینەییەکی گشت لا ئەگریتەوه. قسەکەیشی راست بوو. لە ژمارەیی هەژدەهەمی (العروة الوثقی) دا گوتی:

(کە سەرداریکی رۆژھەلاتی، داگیرکەرەیی ئەببیری ئەناو خاکیکێ دراوسیتیدا، وا ئەزانی کە ئەو دەردە لە خاکەکەیی خۆی دوورە، هەر لەو خاکەدا ئەمیتیتەوه. خۆی تێناگەیتین. ناشترسی ئەوهی کە خاکەکەیی خۆیشی تووشی ئەو دەردە بێ. کەچی زۆری پێ ناچی ئەویش وەک دراوسیکەیی ئەکەوتتە داوی داگیرکەرەییەوه. ئەوانە هەر لەو مەوانە ئەکەن، کە مەر سەرپر، یەکە یەکە ئەیانگری و ئەیانبات بۆ کوشتارخانە، کەچی مەرەکانی تر خەم نایانگری و گوتی نادنە ئەوهی چی بەسەر تاکوتەرەکانیاندا دی، هەر بەلەوه پاندنی خۆیانەوه خەریک ئەبن و بەئاسایش و دلنیاویییهوه ئەمیتنەوه تا دوا یەکیان سەر ئەپرێ!).

ئەو بیروباوەرەیشی راستە کە ئەلێ: خاکە داگیرکەرەکان نابنە هێز بۆ فەرمانرەوایی داگیرکەر، بەلکو ئەبنە هێز بۆ دۆژمنەکانی کە ئەمە، سەردەمییک، بەپێچەوانەوه ئەهاتە پێش چا. چونکە هێزی فەرمانرەوایی داگیرکەر، بەسەر خاکەکانیا دابەش ئەبێ. ئەوساکە لە هیچ جێگایەکی لەو خاکانەدا هێزیکێ وای بۆ نامیتیتەوه کە مەترسی لێ بکری. لە هەموویشیاندا ژێردەستەکانی هەموودەم لە وەرپس بوون و بۆلەبۆل کردن و جولاندنەوهیەکدا ئەبن کە تا یەت رۆژ بەرۆژ پەرە ئەسیتن. لە هەموو کاتیکیشدا چاوەروانی ئەو بن کە لە دەرهوه لەشکرێک بیت و یارمەتییان بدات لەسەر ئەنگری کردنی سەردارە زۆردارەکانیاندا. جا لەبەر ئەم بیروباوەرەیی بوو، کە جەمالەدین، لەوه پاش ئامۆژگاری (خونکار عەبدوڵحەمید) ی کرد کە واز لە فەرمانرەوایییهکانی (بالقان) بهێت و سەرەخۆبیش بدات بەفەرمانرەوایییه عەرەبەکان. ئەمەیش ئامۆژگارییهکی وابوو، کە لەوانە بوو (عەبدوڵحەمید) بخاتە سەر ئەو بیرەیی کە (جەمالەدین) شیت بوو و هۆشی نەماو بەخۆی تا بزانی چی ئەلێ!...

بەلام بیروباوەرەیی هەرە راستی جەمالەدین دەربارەیی داگیرکەرەیی ئەوهیە کە (محەمەد پاشا المخزومی) لە نووسراوهکەیا (الخطرات) ئەگیتیتەوه؛ ئەلێ:

(ئەم داگیرکەرەییە،^(۱) بەلای منەوه وایە، ناو و واتای یەک ناگریتەوه، بەناو رۆژئاوایییهکان ئاوه دانکردنەویان بۆ داناوه، بەلام لە راستیدا لە تیکدان و کاولکردن و دیلتی و زۆردارییهوه زۆرتر نزیکە لە ئاوه دانکردنەوه و ژياندنەوه و شارستانییتییهوه. چونکە فەرمانرەوایییه داگیرکەرەکان روو ناکەنە هیچ خاکیک تا نەزانن: پرە لە سامان و

(۱) مەبەستی مانای ناوهرۆکی زاراوهی (الاستعمار) ی عەرەبییه.

كان و زهویی به پیت، تا نه زانن دانیشتهوه کانی له وپه پری ناشیتی و نه زانی دان، له وپه پری گیتروویژی و بی کاره بی دان، نه بزوتنه وه بیان لی نه وه شیتته وه، نه شه رکردن! پاشان له وه نه دوی که چۆن خاکه داگیرکراوه کان کاروباریان هه ل نه سوپرتی، نه لی:

ئهوساکه هه رچی پیاوی سهر بلند بووه، سهری پی شوپ نه کهن، له جیاتی سهر به سستی که سایه تی، به ندهی و دم گرتن دانه مه زرتین هه که سیکیش له ژێرده سته کان، چاوی بتروکینی و سهرنج بدا و ناو برداته وه، چه ندو چوونی له گه لا نه کری. له خاکه که دا که س له دانیشتهوان، مافی ئه وهی نییه له گه نجینه و سامانی نیشتمانه که ی خۆی به شدار بی. به لام هه رچی باجه و دارکاری کردن و ریسوایی و سهرگه ردانی و شه روشور هه یه بۆ دانیشتهوانی نه و خاکه نه مینیتته وه به شی که سی لی نادرئ! به لام نه گه ر داگیرکه ران، به و ناوه وه هاتنه خاکه که وه، (که پشتی سهرداری خاکه که بگرن، یان خاکه که ی بۆ بیارتین، یا خود شوپشیکی بۆ بکوژیتنه وه... نه گه ر له و به رگه دا خۆیان نوواند. و اتا به رگی دۆستی پاک و دلسوژ، یان خۆشه ویستی نه ته وه و پایه داری نه ته وه، که ئه یانه وی فیری فه رمانه وایی سهر به خۆی بکه ن، بۆ ئه مه ی پاشان وازیان لی به یتنی و هه ر خۆی فه رمانه وایی بکات به سه ر خاکه که ی خۆیدا... ئه وساکه رووکه شی کاروبار وه ک خۆی نه هیلرتته وه. هه ندی ره وشت و خوی فه رمانه وایانه ییش، که هیچ و پوچ بن، ده ستیان لی نادرئ، وه ک خۆیان نه میننه وه. بۆ بریار دان و کاروبار هه لسووراندنیش په یکه ر له م و له و دروست نه کهن، سهرداری خاکه که ییش به سه ر ئه وانه وه نه هیلته وه له شیه و گومه زتیکی بۆشدا، هه ر ده نگ نه داته وه، هه یچیشیان بۆ نامینیتته وه له کاروباری خاکه که یان ئه وه نه بی که هه رچییه کیان پی نه گوترئ ئه بی جیبه جی بکه ن!

پاش ئه وه نه لی: (جا له به ر ئه وه ی که ژیان هه موو نه ته وه یه ک و هه موو فه رمانه واییه ک، هه نگا و به هه نگا و تی نه په ری و هه ربه که ییشیان ته مه نی خۆی هه یه، بۆ په یدابوون و دامه زران و بلنبدوونه وه و وه ستان و سهر نه نگری بوونی هه ربه که ییشیان هۆی خۆی هه یه، هه ر به و جوړه ییش داگیرکه ربی ئه و ده ستووری جیهانییه ی به سه ردا فه رمانه وای نه بی.

(واتا ئه ویش نه ندازه یه ک و ته مه نیکی هه یه لییان تیپه ر ناکات. نه مانی داگیرکه ریش به وه نه بی، که ئه و هۆیانه ی ئه ویان کردووه به داگیرکه ر و، ئه و نه ته وانه ییشیان به زۆر کردووه به ژێرده سستی ئه و داگیرکه ره، هه ردوو لایان لایه رتین!) به لای (سه یید جه ماله دین) یشه وه، ئه و هۆیانه بریتین له کزی و سستی و لاوازیی خاکه داگیرکراوه کان. هه ر کاتی ئه وانه بوون

به خوینده وار و وریابوونه وه و هیزیان سه ند و یه کیان گرت و چوون به گژ داگیرکه ری سه رچلدا، تا وای لی دی: (ده نگ به رز نه کریتته وه و، کوته ک نه گیری به ده سته وه و، شیر نه وه شیتنی، دوا ی ئه وه بریاری دادپه روهری مه زن، خوا ی پاک ی بی هاوتا ده ست پی نه کات، که هه ر خۆبه تی پشتیوانی زۆر لیکراوان). به لام بیروباوه ری هه ره گه وره ی (جه ماله دین) ده رباره ی ئه م با به ته گرنگ و گه وره یه ئه وه بوو: که جیساوازیی ناوه ند نه ته وه کان و داگیرکردنی فه رمانه واییه ک له خاکیکی تردا، یاسایه کی وانییه که هه تا سه ر فه رمانه وایی و هه رگیز نه گوپری. به لکو بریتیه له کاره ساتیکی ده مه ده ی، هه ر کاتی هۆبه کانی لایه ران، ئه ویش له ناو نه چی. ئه ویش وه ک ئه و کاره ساته میترووی و کۆمه لایه تییه وایه که یاساکانی گه شه کردن زالن به سه ریاندا.

***

با به ته کانی گوپاری (العروة الوثقی) نامانجیان ئه وه بوو که رۆژه لاتییه کان وریا بینه وه و خۆیان نازاد بکه ن. هه ره وک له وه وپیش گوتمان، قسه کان ناراسته ی موسولمانه کان نه کران، سه باره ت به وه ی که موسولمانه کان به شی زۆری دانیشتهوانی خاکه داگیرکراوه کانی رۆژه لات بوون. له به ر ئه وه ناویشانی (کۆمه کی موسولمانان) زۆر له ناویاندا دووباره نه کرایه وه. به لام هه ره وک دیتته پیش چا و، مه به سی جه ماله دین ئه وه نه بوو که فه رمانه واییه ک بۆ موسولمانان هه موویان دروست بکری. له راستیدا مه به سی ئه وه بوو که هه موو رۆژه لاتییه کان به جوړتیکی گشتی، موسولمانه کانیش به جوړتیکی تاییه تی، هه موو یه ک بگرن و یارمه تی یه کتر بده ن و بچن به گژ داگیرکه ربیدا، تا نه ته وه کانیان هه ربه که یان له خاکی خۆیدا رزگاری نه بی و سهر به خۆی خۆی ده ست نه که وی.

(سه یید محمه د ره شید ره زا) گو تی: (ئه وه ی که به ده می سه یید جه ماله دینه وه نه یلین، گوا یا مه به سی له کۆمه له ی ئیسلامه تی^(۱) ئه وه بووه که موسولمانه کان به هه موویان یه ک فه رمانه واییه ک بییت، ئه وه نه له گوپاری (العروة الوثقی) دا دیوه، نه له پیشه وای محمه د عه بده ییش بیستوه که له دم ئه وه گپراپتییه وه که ئه و له هه موو که س شاره زاتر بوو له مه به س و کرده و ی سه یید جه ماله دین).

جه ماله دین، خۆیسی له باره ی یه کیتی ئیسلامه وه، له ژماره نۆه می (العروة الوثقی) دا گو تبه وی:

(۱) مه به ست (الجماعة الاسلامیه) یه که تیده کۆشا بۆ پیکه پینانی.

(لەم قسە یەم مەبەسم ئەو نییە، که کار بە دەستی هەمووان یەک کەس بیت...). بەلام وای: (که هەموو خاوەن خاکێک سەرداری خاکی خۆی بیت، بەهەموو توانای خۆشییەوه کۆشش بکات که ئەوێتر بپارێزی له دوژمن چونکه ژبانی خۆی بە ژبانی ئەووه بەنده، مانەوهی خۆشی بەمانەوهی ئەووه بەنده. چونکه ئەمە بێجگە لەوه که بنچینهی تاییه که یانە، بۆ ئەم رۆژەیش هەروا هەل ئەگرێ که رەوشتیان بەو جۆرە بێ).

جەمالە دینی ژیر و تیگە بشتوو، ئەویست تایی بکات بەهانه دەریک بۆ نیشتمانپەروری، هەر وها خەباتکردنی نیشتمانی بکات بەفەرمانێکی تایی. لەبەر ئەوه دەستی کرد بەتازەکردنەوهی بیروباوەرەکانی موسولمانەکان و راستکردنەوهیان. له ژمارە ی چوارەمی گۆفاره کهیدا، هورۆژم ئەباتە سەر ئەو موسولمانانە ی که لە ژیر پەردهی تایییدا (شتی وایان فری داوای تایی تایی ئیسلامەوه که فری بەسەر ئیسلامە تاییەوه نییە. یەکیک لەو شتانه دەستورەکانی زۆر لیکردنە (قواعد الجبر) که لە ناویاندا وایا بۆتەوه، میتشکیانی ئەمدیو ئەودیو کون کردوو، لە دەروونیشتیان وای کاری کردوو که لە کەلکی خستون هیچ کار و فرمانێک بکەن).

هەر وها هورۆژم ئەباتە سەر ئەو بابە تانەیش که:

(سەفسە تاییەکان دایان هیناوه، وەک ئەوهی که ئەلێن رووکه شهکانی بوونی خوا، له ئارادا نین، ئەوانە شتیکن لەناو میتشکا دروست ئەکرین، دینه پیش چاو، بەلام راستیان تیا نییە. هەر وها وەک ئەوهی که بە درۆ قسە بە دەم پێغەمبەرەوه هەل ئەبەستن و لەناو نووسراوەکانیاندا تۆماریان ئەکەن، که هەموو پرن لە ژههه کوشنده بۆ گیانی مەردا یەتی. هەرچی بێهەشتیان تیا یە و ئەنوسێ بەهۆشهوه، پیاوێتی کهم ئەکاتەوه و وزهیش بە پیاو بەر ئەدا).

لەپاش ئەوه دەست ئەکات بەقسەکردن بۆ وروژاندنی هەستی تاییی له ئیسلامەکاندا، بەمەبەسی ئەوهی که بەرەنگاریی داگیرکەرییان پێ بکات. له ژمارە ی پێنجەمدا ئەلێ:

(بەپێی فەرمانی دەستورەکانی ئیسلامەتی و قسە راست و رەوانە که ی تاییه که ی موسولمانەکان، خوا داوایان لێ ئەکات که پارێزگاریی ئەو خاکانە بکەن که لە ژیر دەستیاندان هەموو ئیسلامیک ئەوهی لەسەرە بیکات. جیاوازی نییە لەناوەند دوور و نزیکیاندا، لەناوەند هاوڕهههز و رەگههز جیاوازیاندا. ئەوهیش پێوستێکی بەرجهسته یە لەسەر هەموو موسولمانێک. ئەگەر نەتەوه یەک ئەوی هەیه تی نەپارێزی له دوژمن، هەموو

موسولمانەکان بەوه گوناھبار ئەبن. یەکیک لەوه فەرمانە پێوستییانەیش که لەسەر یانە جیبه جیبە بکەن ئەوه یە، که له پینا و پاراستنی خۆیان و سەر بەخۆییاندا، پێوستە گیان و سامانیان بەخت بکەن، هەموو سەختییەک بگرنە بەر، بچنە ناو هەموو تەنگوچه لەمە یە که وه. هەرگیز نایشگونجی، لەگەل دوژمنی داگیرکەریاندا رێک بکەون و ئەریایی بنوین، تا سەر بەخۆیی خۆیان دەست نەکەوتێتەوه).

پاش ئەوه ئەگاتە ئەم ئەنجامە: (... لەگەل ئەمانەشدا هەموو ئەبیین خاوەن تاییه کهان لەم رۆژانەدا ئاگیان له یەکتر نییە. خەمی یەکتر ناخۆن. دانیشتوانی (بلوختان)، ئەیاندی، داگیرکەر بەرچاوی خۆیانەوه بەدکاریی ئەکات له (ئەفغانستان) دا، که چی بەوه دلایان ئەسوتتا، دەماریکی مەردا یەتی نەبێه گرتن. ئەفغانییەکانیش، دەستدریژیی داگیرکەرەکانیان ئەدی له خاکی فارسدا، که چی بۆ ئەکیان لێوه نەهات، بیزارییەکی خۆیان دەرنەئەپری. لەشکری داگیرکەرەکانیش له خاکی میسر دا تەراتییان ئەکرد، ئەیانکۆشت و ئەیانپری، براکانیان ئەو هەموو خۆتێن ئەرژا بەرچاویانەوه و، گشەگشی خۆتێن که ئەهاتە بەرگوتیان و،^(۱) چاویان سوور هەل ئەگهرا له بینی ئەو کارەساتە سامناکانە که لەملا و لەولایاندا و لەناو دەستووییاندا روویان ئەدا... که چی دەماریکی پیاو تییان تیا نەئەزوت بۆ یارمە تیدانیان!).

پاشان لەم ژمارە یەدا و له ژمارەکانی تریشدا، هورۆژی ئەبرده سەر موسولمانەکان بەگله یی کردن و سەر زەنشت کردن. هەلمەتی ئەبرده سەر سەردارەکان، ئەوانە ی تووشی چاوسیتیی و خۆپەرستی بیوون و، وازیان له ئامانجەکانی گههه یی هینا بوو، هەر بۆ ناوی زل و بەزمورەزم و خۆش رابواردن ئەگهه ران، هەر بەوه دلایان خۆش ئەبوو که دۆستایەتی لەگەل بێگانەدا بگرن و پەنای بێهەنە بەر و داوای یارمە تیی لێ بکەن له رۆژی تەنگانەدا بۆ شیتلانی نەتەوه که ی خۆیان، هەر بۆ ئەمە ی دەسەلاتیان بەدەستهوه بیتی. بۆلایان بەهێزەکانی نەتەوهکانی خۆیان ئەکرد و ئەیانخستنه سەرگهه رانییەوه. بەرەستی خۆتێندەوارییان لێ ئەکردن، پەکی کار و فرمانیان ئەخستن له پیشەسازیی و بازرگانی و کشتوکالدا، ئەوانە ئەیانپوتاندنەوه. هورۆژمیشی ئەبرده سەر پیاوکانی تایی و زاناکان، ئەوانە ی که کزییان هینا بوو بەسەر نەتەوه که دا، لەجیاتی ئەمە ی بەهیزی بکەن بۆ تەفروتوناکردنی چاوسییەکان. تیزیی ئەکرد بەوانە ی که یارییان ئەکرد بەوشەکانی

(۱) راستتر: کفه کفی خۆتێنەکه...

سه‌ره‌ستی و نیشتمان‌په‌رستی و ره‌گه‌زه‌په‌ره‌ری و بابه‌تانی تر، که له شیوه‌یه‌کی پروبووچدا ده‌ریان ته‌بریی و ههر له‌سه‌ری ته‌رۆ‌بیشتن نه‌یان ته‌بریبه‌وه، که چی هیچ شتیکی به‌کاربشیان له ده‌ست نه‌ئه‌هات! هه‌لمه‌تیشی ته‌برده‌سه‌ر ته‌وانه‌ی که ناپاک‌ییان له نیشتمانه‌کانی خۆیان ته‌کرد و له‌ژیره‌وه له‌گه‌ل بێگانه‌ی دۆژمندا ریک ته‌که‌وتن بروایشی وا بوو که به‌کوشتن نه‌بی چاریان ناکرێ: (بو ته‌مه‌ی به‌وه‌ ده‌رده‌بیرین که ناپاکه‌کانی پیش خۆیان پێیان دراوه، تا به‌وه‌ی که ده‌ستیان که‌وتوه‌ ریسوا ببن).

ئنجا ته‌گاته‌ ته‌وه‌بیش که هورۆژم بباته‌سه‌ر موسولمانه‌کان له‌بیربواده‌ریاندا. ته‌وانه‌ی که فه‌رمانیک له‌فه‌رمانه‌هه‌ره‌گه‌وره‌کانی ئیسلامه‌تیبیان خستۆته‌پشتگوته‌وه‌ که ته‌وه‌بیش (پاراستنی نیشتمان) و خۆتاماده‌کردنه‌بو به‌ره‌نگاریکردنی دۆژمن، به‌هه‌یز، له‌گه‌ل نوواندنی دادپه‌روه‌ریدا له‌ناو نه‌ته‌وه‌دا. ئنجا دل و ده‌روونی ته‌ورووژئی و له‌داخانا کلپه‌ته‌کات، زمان و پینووسه‌که‌ی ته‌خاته‌کار، هه‌روه‌ک یه‌کێک بی له‌په‌غه‌مه‌به‌ره‌کانی سه‌رده‌می کۆن. جاریکیان وه‌ک په‌غه‌مه‌به‌ر (أرمیا)^(١) ته‌که‌وێته‌شیوه‌ن و گریانه‌وه‌ و ته‌لی: (ته‌گریم بو ته‌وانه‌ی که له‌ده‌ست چوون. شیوه‌ن ته‌که‌م بو ته‌وانه‌ی پێشینیان، کوا له‌کوین، خاوه‌ن به‌زه‌یی و چاکه‌خاوه‌کان؟ کوا له‌کوین پیاوه‌مه‌رده‌کان و، پاله‌وانه‌کان؟ کوا له‌کوین، خاوه‌ن یارمه‌تی و پشتیوانی داماو؟ کوا له‌کوین، چاکترین نه‌ته‌وه، که فه‌رمان بده‌ن به‌چاکه‌کردن و به‌ره‌ستی خراپه‌کردن بکه‌ن؟ کوا له‌کوین گه‌وره‌خاوه‌ن یارمه‌تیه‌کان؟ دابه‌شکه‌ره‌کارگوزاره‌کان؟ دادپه‌روه‌ره‌کان؟ ده‌م راسته‌کان؟ پیاوه‌ژیر و زرنه‌گه‌کان؟ دروستکه‌ره‌کانی کۆشکی نه‌ته‌وه؟ ئاخۆ له‌درزی گۆره‌کانتانه‌وه‌ ته‌ماشایه‌کی نه‌وه‌کانتان ناکه‌ن که له‌پاش ئیوه‌ چی ته‌که‌ن؟ چی به‌سه‌ر رۆله‌کانتاندا هاتوه‌؟ هاوتایینه‌کانتان چیی لی پرووداوه‌؟ ئاخۆ نابین چۆن له‌ده‌ستووری ئیوه‌ لایان داوه‌؟ چۆن رێگی ئیوه‌یان به‌رداوه‌؟ چۆن بوون به‌گومراوه‌ و ریتی ئیوه‌یان ون کردوه‌؟ چۆن پارچه‌پارچه‌ بوون و ناکوکییان که‌وتۆته‌ناوه‌وه‌؟ ته‌مانه‌ ته‌مه‌نده‌شپه‌زه‌ و په‌ریشان بوون، پیاو جه‌رگی بۆیان ته‌سووتی، دل بۆیان ته‌توتیه‌وه‌. وا بوون به‌نێچیری نه‌ته‌وه‌ بێگانه‌کان، که ناتوان

(١) ئیرمیا (ده‌رووبه‌ری ٦٥٠ - ٥٨٥ پ. ز) یه‌کێکه‌ له‌چوار پیاوچاکه‌مه‌زنه‌کانی ئیسرائیل، پێشبینی به‌که‌وتنی ئۆرشه‌لیم کرد و داوای له‌خه‌لکه‌که‌ی کرد که مل بۆ پاشاکانی بابل بده‌ن، به‌لام سه‌ره‌نشست کرا و چه‌وساندیانوه‌. له‌پاش داگیرکردنه‌که‌ش له‌دیلتی رزگاری بوو جا هه‌ندێ له‌هاوولاتیانی ناچاربان کرد له‌ته‌کیاندا به‌ره‌و میصر ببنه‌وه... له‌وێش مرد. پێشبینی وای هه‌یه‌ پره‌ له‌سۆز و خه‌م و په‌ژاره، (چاوه‌نده‌زانه‌کانی ئیرمیا) کتیبیکه‌ ده‌لێن گوايه‌ هی ته‌وه‌.

خۆیانان له‌ده‌ست رزگار بکه‌ن، خۆیانان لی پاریزن. ئاخۆ که‌سیک نییه‌ له‌ ئیوه، له‌وه‌ به‌رزاییه‌وه‌ که تیا دان، هاواریک بکات و بقیژین، گێژووێزه‌کانیان وریا بکاته‌وه‌ و، نووستوه‌کانیشیان خه‌به‌ر بکاته‌وه‌ و گومراکانیشیان بخاته‌وه‌ سه‌ر رێ؟! جاریک تریش جه‌مه‌اله‌دین، هاوار ته‌کا و ته‌گری، هه‌روه‌ک (یوحنا المعمدان)^(١) بی و گونابه‌ره‌کان جارِس بکا و لییان تووره‌بی، به‌وه‌ جوژه‌داخی دل خۆی ته‌رپێی؛ ته‌لی:

(ناکه‌س ته‌وه‌ که‌سه‌یه‌ که له‌به‌ر ئالۆشی دل خۆی، ناپاک له‌گه‌ل نیشتمانه‌که‌ی خۆیدا ته‌کات. نارپه‌ن ته‌وه‌ که‌سه‌یه‌ که نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی، بو خۆشبییه‌کی خۆی به‌فرۆشتن ته‌دات. به‌دکار ته‌وه‌ که‌سه‌یه‌ که بێگانه‌به‌خاکه‌که‌ی خۆی فییر ته‌کات. هه‌رکه‌سه‌ی رێ بدات به‌وه‌ی قسه‌ی هاوونیشتمانییه‌کانی خۆی ژیر بخات و، قسه‌ی داگیرکه‌ره‌کان سه‌ربخات، بی به‌ش ته‌مینیه‌وه‌ له‌سه‌ر بلندی ئیسلامه‌تی. ته‌وه‌ که‌سه‌ بی ئابروه‌وه، که به‌بیریا دی شووره‌بییه‌ک به‌ییت به‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی خۆیدا، بو ته‌مه‌ی به‌زموره‌زمیکی خۆی پیک به‌ییت...

ناخ نازانم چی بکه‌م! کاشکی وا نه‌بووایه!

ئاخۆ دل نه‌خۆش و ته‌زان، که ریتی ته‌دری له‌مه‌ به‌ولاوه‌ ته‌م به‌دکردارییه‌ بکات؟ ئاخۆ وا ته‌زان، که ته‌مه‌نده‌ته‌ژی تا به‌کامی خۆی بکات؟

***

له‌پاش خه‌باتکردنیکی گه‌وره‌ی پر ته‌نگوچه‌له‌مه، لاپه‌ره‌کانی گوڤاری (العروة الوثقی) دا خراانه‌وه. به‌لام ته‌وه‌ کاری خۆی کردبوو. له‌ دل رۆژه‌لا تیه‌کاندا تووی سه‌ره‌ستی و خۆبه‌ختکردنی له‌پیناو سه‌ره‌ستییدا روواندبوو. کاریکی و چاکیشی کردبوو ده‌روونیان، که له‌وه‌ پیش نه‌تامۆژگاری خاوه‌ن تامۆژگاری و نه‌وریاکردنه‌وه‌ی وریاکه‌روه‌وه، ته‌وه‌ کاره‌ی نه‌کردبوو. په‌نگه‌چاکترین به‌لگه‌ بو گرنگی ته‌وه‌ کاره‌ی که (العروة الوثقی) کردووتیه‌ی دل خۆینده‌واره‌کانیه‌وه، ته‌وه‌ قسانه‌ بی که (سه‌ید محه‌مه‌د ره‌شید ره‌زا)، نووسیویه‌تی له‌بابه‌ت خۆیه‌وه، کاتی که له‌م رووه‌وه‌ ته‌دوێ. له‌راستییدا قسه‌کانی زۆر به‌نرخن، پر له‌هه‌ستیکی راسته‌قینه‌ و په‌ندیکی نایاب و پیشاندانیکی

(١) یوحه‌نای مه‌عمه‌دانی: کوری زه‌که‌ریا و یه‌صبا ته‌ له‌هوادارانی یه‌سوعی مه‌سیحی، له‌قورئاندا به‌(یه‌حیا) ناوی هاتوه‌وه، له‌ولاتی یه‌هودا ژیا و دوایی له‌رۆخانه‌ی ئوردوندا ده‌رکه‌وت؛ خۆی له‌ناوه‌که‌ وه‌رده‌دا بو پاکبونه‌وه‌ و تۆبه‌، مژده‌ی هانتی مه‌سیحیشی دده‌ا. به‌فیت و دنی (هه‌یردیه‌ی) ژنی له‌ده‌رووبه‌ری ٣١ پ. ز، (هه‌یردۆس) سه‌ری بری و کوشتی.

هۆش و بیبری ئەو سەردەمە. لەبەر ئەوە بەپەرۆشەوه بووین کە ئەم بەشە ی پێ دوای بهینین. (۱)

خوای لێی خۆش یی، لە لاپەرە ۸۴ی بەشی یەكەمی نووسراوە کەیدا (میترووی مامۆستای پیشە و شیخ محەمەد عەبدە) ئەمە ئەلێ:

(دانەری ئەم نووسراوە لە پەرۆدە کردنیکی ئایینی دەرویشانەدا گەرە بوو. هەر لە تەمەنی هەرزه کاری و پێ گەشتنییەوه، دلێ چوو بەخوایەستی و گۆشەگیریدا. هیچ شتیکم ئەوەندە خۆتندنەوی بەسەرھاتی پیاوچاکەکان و ناوی خاوەردن و نوێژکردن پێ خۆش نەبوو. خرامە سەر خۆتندنەوی نووسراوی (أحياء العلوم)، (۲) لەپیش فیترووی زانستەکاندا. خۆم نوومی خۆتندنەوی کرد. لە خۆیشم ئەخواست کە فرمانی پێ بکەم. پاشان خەریکی فیترووی زانستەکان بووم. دەرویشی (تصوف)یشم واز لێ نەهینا، رێگە (نقشبندی)شم لەگەڵدا گرت. دەرویشییەکم لە لایەکەوه باش بوو کە ئەیخستەم سەر فیترووی زانستەکان. بەلام لە لایەکی تریشەوه زبانی پێ ئەبەخشیم. کە چوو (خۆتندنەوی نیشتمانی)یەوه، خۆم لە فیترووی زمانی تورکی و فەرەنسی نەگەیاندا. ئەوساکە پروام وابوو کە فیترووی ئەوانە، کەلکیکی ئایینی تیا نییە. هەرۆهە لەوانەیش نین کە هەر لەبەر خوای گەرە فیتریان بێم. (خۆ دوورخستەوه لە بەروبوومی ژیان و قین هەلگرتن لەسەردارەکان و پارە بەفیرۆدەرەکانی جیھان، و زال بووبون بەسەرما، هەر کامیکیانم ئەدی، لەسەر خراپەکانی سەرزنەشتم ئەکردن. جاریکیان سەرداری بیروتم، لە (مزگوتی سەرای)دا لە شاری (تەرابلوس) سەرزنەشت کرد، لەسەر ئەوەی کە خراپ نوێژی ئەکرد. تەنانەت لەوەدا هەندی زانیانی سەر بەفەرمانرەوایی هەلەیان لێ گرت. (۳)

هەرۆهە زۆر کەسی تریشم، لە پیاوەکانی وەزارەتی دادپەرۆری و هی تر، سەرزنەشت

(۱) راستتر: پێ کوتایی بهینین.

(۲) (أحياء علوم الدين) کتیبیکە ئیمام (أبو حامد محمد الغزالی) کە لە سالی ۵۰۵ ک - ۱۱۱۱ز وەفاتی کردوو، دایناو، ناویراو خەلکی تووسی خۆراسان بوو، نازناوی (حجە الاسلام)ی بوو، لە کتیبەکانی تری: (تھاقت الفلاسفة) کە بەرپەرچدانەویەکی فەیلەسوفەکانە، (المنقذ من الظلال) (مقاصد الفلاسفة). لە ژیاویدا سەری لە دیمشق و قاهیرە و مەککە داو، دوایی گەرۆتەوه نەیسابور و لە تووس کۆچی دوایی دەکات.

(۳) یان: رەخنەیان لێ گرت، سەرزنەشتیان کرد...

کرد لەسەر رەوشتی خراپیان و هەلگرتنی کاتژمێر و زنجیرە زێرینەکانیان و بابەتی تر. (پاشان واریک کەوت، جاریکیان نووسراوەکانی خوای خۆشبووی باوکم هەلگێر و وەرگێر ئەکرد لە پێ دوو ژمارە (العروة الوثقی)م بەر چاوکەوت.

بەپەرۆشی و خۆشییەکەوه خۆتندنەوه وەک جادوو کاریان لە دلێم کرد. پاش ئەوه دەستم کرد بەگەرەن بەدوای ژمارەکانی تری دا هەندیکم لای باوکم دۆزییەوه ئەوانی تریشم لای مامۆستام (شیخ حسین الجسر الطرابلسی) دۆزییەوه. لەبەر هەموویانم نووسییەوه جار لەسەر جار ئەم خۆتندنەوه. بەهۆی ئەوانەوه، لە تێگەشتنی ئایینی ئیسلامدا چوویم سەر رێگایەکی تر: تێ گەشتیم کە ئایینی ئیسلام هەر بوگیان و بو ئەوه جیھان دانەرۆه، بەلکو بوگیانیش و بو لە شیش، بو ئەمە جیھان و بو ئەوه جیھانیش دانەرۆه.

یەکی لە مەبەسەکانی ئەوەیە کە مەرۆقاییەتی بخاتە سەر ئەوهی لەسەر بنجینەیکە دادپەرۆری ببیتە گەرۆه سەر زووی بو ئەمەیی ببیتە جینشینی خوا بو دامەزراندنی خۆشەویستی و دادپەرۆری لەناو مەرۆقاییەتی دا.

(ئەم جۆرە تێگەشتنە تازەیی ئایینی ئیسلامە، بیروباوەریکی بلندتری بو پەیدا کردم لە رێگا پیشاندان دا بەموسولمانەکان چونکە لەوه پیش هەر بەتەنگ ئەوهوه بوم کە بیروباوەرەکانی موسولمانەکان راست بکەمەوه، لە خراپە کردن دووریان بخەمەوه، بیانخەمە سەر بەجی هینانی فەرمودەکانی خوایی، لە جیھانیش دووریان بخەمەوه لە هەر شونیتیک بوومایە، بەدل و گیان ئەوهم ئەکرد تەنانەت کە بو هەوا دانیکیش بەخۆ (۱) بچوومایە گوندەکانی (کورە) لە (لوینان) دا، نووسراویکی (الزواج عن إقتراف الكبائر)م لەگەڵ خۆم ئەبرد بو ئەمەیی بیکەم بەپالپشتی خۆم لە کانی ئەو نامۆژگارییانەدا کە ئەم دا لە هەموو کۆرتیک دا.

بەلام لەپاش ئەوه، دلێم چوو سەر ئەوهی کە ئەبێ گشت موسولمانەکان بخەمە سەر رێگای شارستانی، سەرپاراستنی نیشتمانیان، سەر بەرپەرەکانی لەگەڵ نەتەوهکانی تردا کە لە زانست و هونەر و پیشەسازی و هەموو کەرەستەیکە ژیاویدا پیشکەوتوون لەبەر ئەوه دەستم کرد بەخۆ ئامادەکردن بو ئەو ئامانجانە دەستم کرد بەگەرەن بەدوای نووسراوەکانی (سەید جەمالەدین و شیخ محەمەد عەبدە)دا، بەدوای ئەو قسانەدا کە لە هەردووکیان کراو، بەدوای ئەو نووسراوانەدا کە لەبارەیی هەردووکیانەوه نووسراونەتەوه.

(۱) واتە: کە بو پشودانیکیش...

(وام لئى ھاتبوو، پشتتم ئەگرتن، بەھەموو ھېتەز و ھەرپەتیکمەو ھەسەرم ئەکردنەو، کەسبىش نەى ئەوتیرا، لەبەردەمى مندا تواج و پلاریان تى بگرى....).

لە جیگاھەکی تریشدا ئەلئى:

(... تەنانەت ھاووپیکانم بەلددارپیکى گرفتارى جەمالەدینیان دائەنام پەنگە لە ھاووپى کائما ھى وا ھەبووبىت کە بەبانگ دەرى^(۱) ئەوى دانابم، یاخود بەبەکیک لە خاوەن بانگەکانى دا نابم. بەتایبەتى ھەر لەبەر ئەوئى کە ئەوئى ئەو ئەیکرد، منبىش ئەمکرد، وەک چوونە ناو کۆمەلئى (ماسۆنى) بەکانەو، دانبشتن لە جیگە گشتیبەکاندا، و زۆرمانەو لە ئەوروپادا و نزیک خستتەو و ئامۆژگاریکردنى ئەوانبش کە لە خاکەکانى ئیسلاام دا بوون و موسولمان نەبوون).

زیریکى چاکەخواز و سەردارىکى زەبر بەدەست

پیش ئەمەى جەمالەدین بگاتە ئیران، ناوبانگى گەبشتیبوو ئەوئى زانا و گەورە پیاو و ریش سپیبەکان باشترین پیشوازبان کرد.

مالەکەى بووبوو بەجیگای زانست و وێژە و نیشتمان پەرسیبەکی نایاب و گەرموگوپ، لە ھەموولایەکەو دەستەکانى و دەرویشەکانى روویان تى ئەکرد و لیبى کۆتەبوونەو.

(ناصرالدین شاھ)^(۱) یش ویستی کەلکى لئى وەرگرئى و بەھۆى بەکیتىکى وەک ئەوئى شانشینەکەى خۆى بلندبکاتەو دەست بەجئى کردى بەو زەبرى جەنگ و ماوئى داپە کە بەئارەزووى خۆى کاروبارى لەشکر پیک بخت بەلام لەپاش ئەمەى بوئى دەرکەوت کە دەسەلات و گەورەبى رۆژ بەرۆژ پەرە ئەسینئى و، ئارەزوویەکی زۆر بەھیز و ھەرپەتى بئى باکانەى تیا دى بۆ گۆربنى ھەموو شتیبکى کۆن و رزبو لە ھەلسوراندنى فەرمانرەوایی فارس دا.

بۆ وریاکردنەوئى نەتەو و ھاوبەش کردنى لە فەرمانداریى خۆى دا لە ھیتەز و ھەرپەتەکەى

(۱) بانگ دەر: مەبەستى (الداعیة) یە.

(۱) ناسرەدین شا (۱۸۳۱ - ۱۸۹۶) لە دایکبووى تارانە لە بنەمالەى قاجاریەکان کە حوکمرانى ئیرانیان دەرکرد، دەبویست ولات بەرەو شارستانبەتى نوئى ئەروپا بەرئى؛ بۆبە گەلئى سەردانى ئەوروپای دەرکرد. ئابلقەى (ھرات) ئەفغانستانی دا، بەلام ئینگلیزەکان لەملاو بەشوروى ئیرانیان گرت، جا ناچار لەوئى کشایەو، لەسەردەمى ئەمدا (بەھانیەکان) پەردیان سەند و بلاووبوونەو. (میرزا رەزا کرمانى) ناویک بەدەسیسەى جەمالەدین تیرۆرى کرد.

ترسى لئى نیشت و دلئى لئى کرمى کرد، ئنجا دەستى کرد بەنزیک خستتەوئى ئەوانەى چاویان پئى ھەل ئەھیتنا و بەرەبەرەکانئى یان لەگەل ئەکرد، لە (زانا کۆنە پەرسەکان)، بەو مەبەسەى کە کزى بکات و پاش ماوئەبەک لە کۆشکى شاھانەى دووربختەو.

بەلام جەمالەدین، ھەستى بەرقە بەربى شا کرد، پەبى بەو داوانەبش برد کە دوژمنەکانى بوئیان ناوئەتەو زۆرى پئى نەچوو لە شای خواست کە رینگەى بدات بچئى بۆ (رووسیا) ئەویش ریبى داپئى بچئى و بەم خواستەى جەمالەدین دلئى دامرکایەو.

جەمال چو (مۆسکۆ) و لەویشەو خۆى گەیانە (بەتریسبورگ)^(۱) پایتەختى چارەکان لەوئى دەستى کرد بەووتاردان لە جئى کۆبوونەوئەکانیا و، وتار نووسین لە رۆژنامەکانیا لە بابەت فرۆفیلئى رۆژھەلات و رۆژئاواو.

مانەوئى لە رووسیا دا چوار سالتى خایاند بەلام ئەم ماوئەبەى ژبانى بەتەواوئى دەرنەکەوتوو کەچى کردوو و چیبى بەسەرا ھاتوو لەوئى تەنانەت ھۆى چوئیشى بۆ رووسیا نەزانراو تا ئیستا بەلام زۆرتەر بەلای ئەو دا ئەچین کە مەبەسەى لەوئى بووبى کە ئەم فەرمانرەواییبە ھان بدات لە ئینگیلتەرە و، راشى بکیشئى بۆلای خاکە رۆژھەلاتیبەکان کە یارمەتیبان بدات لە بەرەنگارى کردنى داگیرکەرى دا ھەرۆھەا لەوئى گومان نەبە، کە سى ملیۆن موسولمانەکەى ناو رووسیايش، پالتى پیتەناوئى بۆ ئەو کۆچەى، تا تئى بکۆشئى بۆ راستکردنەوئى کاروباریان و، رزگاریشیان بکات لە دەست زەبروزەنگى چار، کە لەئیر بارى زۆردارى خۆى دا ریسواى کردبوون و پشتبیشى شکاندبوون ئەوانەى ژبانى جەمالەدین یان نووسیبوئەو، پەدەل دەریان خستوو کە چەند جارپیک لەگەل چاردا کۆبۆتەو و، سکالائى سەرگەردانى ی موسولمانەکانى رووسیاى بۆکردوو و، تکاشى لئى کردوو کەرپیان بدات نووسراوئى ئاینبیبەکانى خۆیان لە چاپ بدەن چاریش بئى دلئى ئەوى نەکردوو، خواستەکانى بۆ جیبەجئى کردوو.

لەوکاتەدا کە (سەید) لە (پەتریسبورگ) بوو، (ناسرەدین شا) ھاتە ئەوئى و ئارەزووى پیشان دا کە لەگەلئى کۆبیبیتەو.

(۱) سان بتریسبورگ: شارپیکى گەورەى رۆژئاواى ولاتى رووسیا، بەندەرپیکە بەسەر رووبارى (نیشا)و، بەر لە بەلشەمبەکان پایتەختى رووسیاى قەیسەرى بوو، ئەوکاتە پتیبان دەگوت (پتەرگراډ)یان (سان بتریسبورگ) بەلام دواى ئەکتۆبەرى ۱۹۱۷ ناوئەکیان کرد بە (لینن گراډ) مەلئەندپیکى گزنگى پشەسازى و رۆشنبیری یە لەو ولاتە.

جه ماله دین، ناره زووه که ی نهوی خسته پشت گوئ و له گه لیشی کۆ نه بووه وه که چار لیتی
پرسی هوئی ناکوکی تو و شا چیبه؟

له بابهت فه رمانه وایی راوئژ داره وه بیروباوهری خوئی بو ده رخست و، پئوستیشی
پیشان دا بو هاویه شیکردنی نه ته وه له فه رمانه وایی خوئی دا گوتی شا ئه م بیروباوهرانه
په سه ند ناکات و نایش هیتلی بخرینه کار چاریش پیتی گوت: (لام وایه شا مافی هه یه وا
بلتی ئایا چه شاهیک نه وه په سه ند نه کات که بکه ویتنه ژیر چنگی جوتیاره کانی خاکه که ی
خوبه وه؟) (جه ماله دین) ییش پیتی گوت: (خاوه ن شکۆ! لام وایه نه گهر ژیرده سه ته کان که
به ملیۆن نه ژمیترین، دوستی شاه بن، چاکتره له وه ی که دوژمنی بن و بو هه لیک بگهرین
په لاماری بدن، دلشیان پر بی له ژه هری پشم و قبن و ناگری توله سه ندن!).

چار، ده موچاوی تیک چوو هه لسا و جه ماله دینی به وشکییه که وه به جی هیشت پاشان
به پیاوه کانی خوئی گوت که به گورجی له رووسیای بکه نه ده ره وه به شیرینی، له وه نه ترسا که
نه و تووه چاکه ی نه بیرژاند، خاکیکی به پیت بدوژیتنه وه له رووسیادا و نه ته وه که ی لی
راست بیتنه وه بو به رهنگاری کردنی نه و زۆروسته مه ی که لییان نه کات.

وارپیک که وت نه و ساله نوین گاه (معرض) یک له (پاریس) دا کرایه وه، هی سالی
۱۸۸۹ جه ماله دین چو بو نه وی شای ئیرانیش له پیش نه ودا گه یشتبووه (پاریس) بو
چاوپیکه وتنی نوینگاهه که له شاری (میونخ) پایته ختی (باقریا) دا هه ردوکیان به یه کتر
گه یشتن شا گه را بووه وه له پاریس، (جه ماله دین) ییش له ریگادا بو بو پاریس.

وا ده رنه که وی که (ناسره دین شا)، به دل نه یه ویست جه ماله دین بیاته وه ناو کوره که ی
خوئی بروای وابوو که نه توانی جه ماله دین رام بکا و چه واشه بکا و وه ک خوئی نه یه وی
بیخاته گهر.

وای نه زانی که به وه ی ده رباره ی کردوو له ئیران دا، فیری نه وه ی کردوو که ملی بو
که چ بکات و هه رجیشی پی بلتی به قسه ی بکات نجا که له شاری (میونخ) دا چاویان به
یه کتر که وت زۆری لی کرد که له گه لیا بگه ریتنه وه بو فارس له پیشدا جه ماله دین به ر
په رچی دایه وه و پیتی لی داگرت که هه ر نه بی بگاته پاریس بو نه مه ی نوینگاهه که ی بیینی
به لام شا وازی لی نه هینا.

سه ری کرده سه ری و زۆری لی کرد، تاوازی پی هینا له گه شته که ی و له گه لیا گه راپه وه
(تاران) شا به هاوومه کانی خوئی نه گوت به به رگویتی جه ماله دینه وه که جه ماله دین پیاویکی

زاناو خاوه ن فروفیل و جه نگاوه ره، هه ل نه گری بگری به سه ره ک وه زیر و کاروباری نه ته وه ی
بدریتنه ده ست هه لی سوپینی.

له (جه ماله دین) ییش وابوو، که شا له هه لکه ی پئشووی خوئی په شیمان بوته وه و هاتوته
سه ر پتی راست، نه مجاره بیتنه وه به ته واوه تی ماوه ی نه ودا که به ناره زووی خوئی کاروباری
فارس هه ل بسوپینی و هه رچی راستکردنه وه و چاکه یه کی گشتیش پئوست بی بو نه و
خاکه، نه هیتلی جیبه جیتی بکات.

(جه ماله دین) ییش هه ر نه و نه ده گه یشته پایته ختی ئیران و په یوه ندیبه به هیزه کانی خوئی
تازه کردوه له گه ل ناوچه زانستی و فروفیله کاند، شای ئیرانی ناگادار کرد له خواستی
دلی خوئی؛ که نه ویش دانانی ده ستوریک بو بو خاکی ئیران، تا له سه ر ری و شوینی نه و،
کاروباری گشتی هه ل بسوپینی و به پیتی فه رمانی نه و دادپه روه ری بگری شا له پیشدا له م
بیروباوهره دلگیرنه بوو به ره ره چیشی نه دایه وه به لکو ناره زووی په سه ندکردنی هه بوو.

به لام نه وانه ی پتی وروژان، کۆنه په رسته کان و، خاوه ن زه وییه گه وره کانی هاوومه و
یاریده ده ره کانی بوون نه وانه بوون که به زه بره زه نگی خاکی ئیرانیه نه برد به رتیه
فه رمانه وایییان به ناره زووی خوئیان هه ل نه سوپاند شه ریکی ئاشکرایان هه لگیرساند
به رامبه ر جه ماله دین.

توانیشیان (ناسره دین) بخه نه سه ر نه و بیروباوهره ی که هیشتا نه ته وه ی ئیران ناماده
نه بووه بو نه م جوهر راستکردنه وه و چاکه نووانده ده سه لاتی شای ئیرانیش به و ده ستوره
نه به ستریتنه وه دووریش نیه که بیته هوئی له ده ست چوونی ته خته که ی!...

شا جه ماله دینی بانگ کرده لای خوئی لیتی پرسی ناوه رۆکی نه و ده ستوره ی ناماده ی
نه کات چیبه؟ نه ویش تیتی گه یاند.

شای ئیرانیش پیتی گوت: (سهیدی به ریز! به لای تووه ره وایه که یه کیتی وه ک من
شاهه نشاهی ئیران بی، وه ک جوتیاریکی لی بی؟) سهیدی وهرامی دایه وه، گوتی:
(نه ی شاهی خاوه ن شکۆ! هه ز نه که م بزانیته که شا کلاوه که ت و، گه وره یی ده سه لاته که ت
و، چوارپیکه که ی ته خته که ت، به سایه ی فه رمانه وایییه کی ده ستوره ییه وه، گه وره تر و،
به چنگ تر و، دامه زراوتری لی دی له ئیستا.

جوتیار و کریکار و پیشه سازه کانی نیشتماکه ییش، نه ی خاوه ن شکۆ، به که لک ترن له
گه وره ییه که ی تو و له سه دراره کانی ژیر ده ستی تو تکایه ریم بده ی که دلسوژیم به ته واوه تی

ئاشكرا بكم، تا كار له كار نه ترازوه: بئى گومان ئهى خاوهن شكۆ، ديوته و خوتندويشتهوه، كه نه ته وهى و اهه بووه، بتوانى به بئى خونكار بژبى، به لام هه رگيز ديوته خونكارىك به بئى نه ته وه و ژيتردهست ژيا بئى؟

شا رقى له جه ماله دين زور هه لسا دللى لئى گۆپى، لئى نه ترسا ئه وه يش كه پالى پيوه ئه نا، له سه ر ئه م دوژمنايه تيبه ي خۆى پروات به رامبه ر جه ماله دين، ئه وه بوو كه (سه يد) به رهنگارى ده ست دريژبى بيگاننه كانى نه كرد، كه ئه يان ويست له ريگاي پرۆژه ئابوروييه كانى داگيره ربييه وه له خاكى ئيراندا ده ست بسين و ده سه لاتى په يدا بكن.

شا بۆ هه ليك ئه گه را كه (سه يد) ي پئى سه رته نگرى بكات جه ماله دينى زرنج و تيگه يشتوو، هه ستي به و داوانه كرد كه بۆيان ئه نايه وه هه ستي و خۆى گه يانده شارىكى بچووكى نزيك به پايته خت، كه گۆپى (عبدالعظيم) لئى بوو ئه ميش له به ر ئه وهى كه به كييك بوو له پيشه وا گه وره كان، هه واره كه ي به رز و پيرۆزبوو له لاي هه مووان هه ركه سى بچوايه ته ناوى، له خۆى دلنيا ئه بوو، كه كه س ئازارى نادات و ده ستي بۆنابات.

له ويذا هه وت مانگ مايه وه پۆل پۆل ده رويشه كانى ئه چونه لاي ئه ويش و تارى بۆنه دان، توانج و يلارى ئه گه رته شا، له سه ر كرده وه خراپه كانى، كه به كييك له وانه رييكه كه وتنى بوو له گه ل بيگاننه كان دا له سه ر تالانكردى نيشتمانه كه ي خۆى.

هانى ئه دان له ته خت بيه يتنه خوارى، بيري روژن ئه كرده وه كه مافى خوراويان بزنان چيه و سه ربه ستيشيان كئى داگيري كرده وه (ناسره دين شا) ته واو پيى ته نكه تاو بوو بوو سه يد جه مال له پر نه خۆش كه وت و چوو ناو جيگاوه و نه ئه هاته ده ره وه و وتاريسى بۆ نه ئه درا له به ر ئه وه شاگردانىشى ئه و ماوه يه وازيان له چونه لاي هينا شا ئه مه ي به هه ل زانى.

پينج سه د سواري خاوهن چه كى كرده سه رى له جيگاكه ي ده ريان هينا گوتى: (له شيوه يه كى زور سوكى و ريسوايى دا كه هه رگيز به بيردا نايه ت، منيان به سه ر به فرا راكيشا تا برديانمه سه را... پاشان درنده كانى شا، منيان به و نه خوشييه وه فرى دايه سه ر پشتى بارگيرىك، به زنجير و پا له هه نده وه، له و كه شى زستانه دا كه پرى بوو له به فر و باي ساردوسى، چه ند تيبىك سواره منيان كيش كرد بۆ (خانه قين) كه له سه ر سنورى عيراق دايه.

شا هه ر ئه وه نده ي به س بوو كه جه ماله دين له كوئى بيتته وه ئيتير ده ستي كرد به بازرگانى به سه ر سامانى نيشتمانه كه يه وه.

به رامبه ر به دامه زراندى (بانكى شاهانى) له ئيران دا، پارهى له (بارون يوئوس لؤفه رن) وه رگرت ئنجارىتى دايه دايمه زرينتى و پاره به ناوى فه رمانه وايى ئيرانه وه ده ربكات.

هه روه ها رپى ئه وه يشيدا كه كان له هه موو كانگاكانى ئيراندا ده ربه يتى رتيشيدا هه رچى (..... = تنباک) ^(۱) ي خاكى ئيران هه يه هه ر ئه و بيكرى و بازرگانى ي پيوه بكات بۆ ئه م هه موو پرۆژه گه ورايه رپى دا به كاپرا له چه ند مه رجيكى هه زاران و تالان به ولاوه نه يخته سه رى له ناكو جه ماله دين، له شارى (بصره) ي عيراقه وه هوروزميتكى گه وه ي نووسين و قسه ي برده سه ر ناسره دين شا، له روژنامه كان و جئى كوئونه وه كاندا له پاره به فيرۆ به خت كرده كه ي ئه دوا، له باهت ئالوش و خرۆشه كانيه وه قسه ي ئه كرد كه هۆگري بوو بوو ده ربارهى په رش و بلاوكرده وه ي سامانى نه ته وه وه ئه ينوسى و قسه ي ئه كرد كه به خۆرپايى ئه روا نامه يه كى دوورودريژى نووسى بۆ (حاجى ميرزا محمه د حسينى شيرازى) كه گه وه ي پيشه واکانى (شيعه) بوو، هه رچى خراپييه كى فه رمانه وايى ئيران هه يه، شپريه ي و سه رگه ردانى و هه ژارى و هه ناسه ساردىي گه لى ئيران هه يه تياپيشان دابوو تيا نووسيوو:

(ئهى خواناسى هه ره گه وره! شا له كه لك كه وتوو، ره وشتى خراپ بووه، هه ستي كزبووه، دللى ره ش بووه. واى لئى هاتوو ه كاروبارى نيشتمانه كه ي بۆ نابرى به رپوه چاكه و كه لكى نه ته وه كه ي بۆ نابريته سه ر... ئينجا ئه لئى: (پاشان ئه و به شى هه ره گه وره ي خاكى ئيران و گه نجينه كانى فرۆشتوو به دوژمنه كانى ئاين: وه ك كانه كان و ئه و ريگايانه ي ئه يانگه نى وه ك ئه و شه قامانه ي كه ئه وانه ئه به ستيته وه به سنوره وه وه ك ئه و خانانه ي كه له ملاوله ولايى ئه و هه موو ريگا و شه قامانه وه دروست ئه كرين، كه هه موو لايه كى ئيران ئه گرنه وه، له گه ل ئه و ره ز و باخ و كييلگانه دا كه ئه كه ونه ئه ملاوئه ولايى ئه و شه قام و ريگايانه وه هه روه ها رووبارى (كارون) و ئه و ميوانخانانه يش كه له م به رو له و به ربه وه دروست ئه كرين تا سه رچاوه كه ي له گه ل هه موو باخ و ميڤرگيكا كه به و رووباره ئا و ئه درين هه روه ها شه قامى (ئه هواز- تاران) يش له گه ل ئه و ساختمان و ميوانخانانه و، ره ز و باخ و كييلگانه ي كه له ملا و له ولايدان ديسانه وه (توتنى نيڤرگه له) و كييلگه كانى و كوگاكانى، له گه ل ئه و خانوانه ي كه بۆ پاسه وان و كوئى هه لگر و فرۆشيار پيوستن له هه ر كوئيه كابن

(۱) تنباک،، تېگ، تبغ = توتن

و که ی ببن ههروهها دست گرتن بهسهر تری دا، بهمه بهسی مهی دروستکردن لهگه ل نهو دوکان و کارگه و کارخانهدا که له ههر سوچیکه ئیراندا بهکاری دئ.

ببجگه لهوانه سابوون و میتو و شهکر لهگه ل نهو کارگه و کارخانهدا که پتوبستن بو دروستکردن و پوختهکردنیا هیشتا ماوه له بانکیش بدوین نهگه ر نهتهوی بزاین بانک چیه، بام پیت بلیم: که بریتیه لهوهی جلهوی نهتهوی ئیران هه موویان بدهته دست دوژمنی موسولمانان تا بیانکات بهبهندهی خوئی، بیانکرت، نهوانیش ملی بو که چ بکن و ببکن بهگه وری خوئیان لهگه ل نهمانهشا هه مووی، شاهی ناشی و گبژ و وئژ نه بویت بوژه پیاوانی ئیران بهقسه ی پروپوچ چه واشه بکات، به تووره بوونیکه وه نه یگوت: نهمانه هه موو پهیمانامه و ریککه وتنیکی ده موده ستین، له سه د سال زورتریان پی ناچی!...

نهتهوی ئیران تا نه هات پشم و قین یان له شا زورتر هه ل نه گرت جا نه م قسانه ی جهماله دین نهو پشم و قینه ی گرتی برده را و ته قانده ی (حاجی میرزا حسینی شیرازی) یش نامه یه کی نارد بو شاه، وای تیا نووسیبوو:

که ری دان به بیگانه کان به روو بوومی خاکه که بچنه وه، ههروهها فرۆشتنی مافه کانی نهتهوه به بیگانه، کاروباریکن نه ئاین ری نه دا بکرین، نه یاساو دهستوره کان ری پی نه دهن زاناکانی ئیران و روشنبیره سه ره به سته کانی هه موو پشتیان گرت به لام (ناسره دین) نه گوپی دانی، نه بایه خیشی به قسه که یاندا له جیاتنی نهوه دهستی کرد به گرتن و نازاردانی نیشتمان پهروه ره گه و ره کان. (تهوریز) وروژا، پاش نه ویش (أصفهان) و (شیراز) وروژان پیشه وای گه و ره یش په نای برده بهر چه کی ئاین بریاره به ناوبانگه که ی خوئی دا له بابته

نه کیشانی توتنی نیرگه له وه کاتیکت زانی هه موو ئیرانییه کان دوای قسه ی که وتن و ازبان له کیشانی توتنی نیرگه له هینا، که به دل حه زیشیان لی نه کرد. شا له دهستی شکا، ههر ره نجیکی دا له پیناوشکانندی بهرگه گرتنی نهتهوه دا به باجوو زوریش خه ریک بوو به هه ره شه کردنی باره گای (حاجی میرزای شیرازی) به وه، به لام پیشه وایه خه ی به هه ره شه کردنه که ی شا نه نه دا، تا نه هات شیرگیرتر نه بوو به بریاره که ی خه یه وه دوایی ناچارما گوئی بداته قسه ی نهتهوه که ی خوئی لهگه ل هاوبه شیه بیگانه که دا ریککه وتن که پهیمانامه که هه لبه شه بننه وه به مه رجی پاره یه کی نیو ملیون لیره بدری به (میسته ر تالیوت) له توله ی نه وه دا که پهیمانامه که ی لی تیک دراوه دیاره نه وه یش شه بازلله یه کی به هیزبوو، که له هیز و دهسه لاتی ئینگلیزه کان که وت له ئیران دا.

جهماله دین، ههر به م سه رکه وتنه ی نهتهوه ی ئیرانه وازی نه هینا ههر له سه ره هانه دانی خوئی نه رۆشیت، تا گهرمه به خه بات کردن بدری بو شکانندی پتوهندی به نده پی شا به ته وایی نه و ساکه، له (بصره) دا هاتبووه وه سه رخوئی، ته ندروستیه که ی گه رابووه وه دوخی جارن له وپوه چوو بو (له ندهن) له وئی دا بوو به هاوبه شی ده کردنی گو قاریکی مانگی ناوی (ضیاء الخافقین) بوو، به زمانی ئینگلیزی و عه ره بی ده ره نه چوو له وئی دا دهستی کرد به نووسین له ژیر ناوی: (السید الحسینی) دا وتاره کانی ناگر و روشناییان لی نه هاته دهروه چه ند هوروزمیتیکی به هیزی برده سه ر زورداریه کانی فه رمانه وایی خاوه ن زه بروه نگ و زه وی داری له میسر و ئیراندا له ژماره ی یه که می نه م گو قاره دا، که له مانگی ره شه میتی ۱۸۹۲ دا ده رچوو بوو، لیکن لینه وه یه کی ده رباره ی (کاروباری ئیستیای فارس) نووسیبوو، وا له خواره وه چه ند پارچه یه کی میتوویی گرنگی لی نه گپینه وه:

(... فه رمانه وایی، ده ستووری ئاینی له ناو برد، یاسای شارستانی یی نه ویست و خوئی لی دوورخسته وه، تیزیشی کرد به یاسای هوش و سروشتی ئاده م زادی، نه ویشی خنکاند، ئاره زو نه بی که س گه وه ی نییه، چاوچنوکی نه بی که س فه رمان نادا، زورداریی و چه واشه کردن نه بی هیچ شتی کاروبار هه لئاسوریتنی فه رمانه وایی بریتیه له له ش داغ کردن و شیر وه شاندن و کوته ک لیدان خوین رشتن دلی خوش نه کات، ئابروو بردنی نه م و نه و سه ری بلند نه کاته وه، تالانکردنی بیتوه ژن و هه تیوان به سه یه نه زانی، له و خاکه دا ئاسایش هه لگیراوه، دانیشته کانی شی هیچیان بو نه ماوه ته وه ژبانی خوئیانی پی بپاریزن له ده ست زوروسته م، هه له هاتن نه بی.

(پینچ یه کی ئیرانی یه کان ده ربازبوون بو خاکه کانی (عوسمانی) و رووسیا له ویانه دا ئاواره یی به کووچه بازاره کان دا نه سورینه وه ناچاربوون بینه کوئل هه لگر و گه سک لی ده ر و خوئل فری ده ر و ئاوهینه ر نه وانه له گه ل نه وه یشا که به تیروپری و سه روچاو ته پو تو زوایی و پیشه سووکییه وه نه ژین، سوپاسی خوا نه که ن که گیانی خوئیان بو رزگارکراوه...

(له خاکی ئیراندا، بو باج سه ندن و پاره کوکردنه وه و سه رانه و گو مرگ نه ندازه نیه تا وانباری له سه ر بنچینه ی راستی ئاراسته ناکری، نه ئاین پی ره وابه، نه هوش، سزادان له ژماره نایه ت نه مانه هه موو به ده ست ده سه لاتی ئاره زوو و چاو چلیسی و زورداریه وه ن فه رمانه وایی بی ده ستوور، بی یاسایه بی پی ره وایی هه موو که سی به ئاره زووی خوئیته ی، چی نه وی و چی نه توانی بی کات، نه یکات بپاردانی سه ردار به ره به ست که ری نیه، چ بپاریک بدا بوئی نه چیته سه ر له سه ر دراوسی، دراوسی تا وانبار نه کا، به بو نه ی تاوانی بی

تاوانیکهوه که خۆی بۆی دروست ئەکات دێیکه وێران ئەکات هه‌موو که‌سه‌ی به‌لای ئەوه‌وه ئۆبالی هه‌مووان به‌ئەستۆبه‌تی... (هه‌موو سه‌ردارێکی‌ش به‌پیتی گه‌وره و بچووکی جیگاکه‌ی و ده‌سه‌لاتی، هه‌موو سالتیک دیارییه‌ک پێشکه‌شی شا ئەکات پاشان ئه‌ویش، هه‌ر که‌سه‌ی که‌ له‌گه‌ڵای بۆ فرمانی فه‌رمانه‌وه‌ی یاخود بۆ فرمانی خۆی، وه‌ک کارگیر و نووسه‌ر و یارمه‌تی ده‌رو با‌لباز و که‌لله‌ په‌رێن و چیشته‌که‌ر و ده‌س و پێوه‌ند و مه‌یته‌ر و کاروان گیر له‌ توله‌ی فرمان پێ کردنیان شتیکیان لێ ئەستۆبه‌تی نه‌سه‌ردار مووچه‌ی هه‌یه‌ لای فه‌رمانه‌وه‌ی نه‌ ئه‌و فه‌رمانه‌ره‌ بچووکانه‌یش هه‌یه‌.

جا ئەم گه‌له‌ درنده‌یه و ئەم که‌مه‌تیاره‌ برسیانه‌ت که‌ له‌ نا‌کاو ئەده‌ن به‌سه‌ر دانیشته‌وانی خا‌که‌دا، په‌لامار ئەده‌ن و ئەکوژن و ئەپرن و ئەخۆن و ما‌ل کاول ئەکه‌ن، نه‌به‌زه‌ییان به‌که‌سه‌دا دێته‌وه، نه‌هۆشێکیان هه‌یه‌ پێیان بلێی هۆش!... هه‌ش به‌سه‌ر ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی که‌ پۆژگار خسته‌تییه‌ به‌رچنگی فه‌رمانه‌وه‌ی یاخود ده‌ک ئەم فه‌رمانه‌وه‌ی... (ئ‌نجا سه‌ردار و به‌رده‌سته‌کانی بۆ ئەمه‌ی ئه‌وه‌ی پێشسه‌وه‌ داویانه و، ئه‌وه‌یش که‌ به‌لێنیان داوه‌ له‌وه‌داو بیده‌ن به‌ ژووور خۆیان، ده‌ستیان بکه‌وت، له‌ ماوه‌ی فرمانی بینینیاندا که‌ نایزان چهن‌د درێژ ئه‌بێته‌وه، هه‌رچی ده‌ستیان پڕوا له‌ کاروکرده‌وه‌ی گه‌نگ و نه‌نگ و نا‌په‌سه‌نددا په‌روایان له‌که‌سه‌ نیه‌ ئه‌یکه‌ن... ئافه‌ت به‌پرچدا هه‌ل ئه‌واسن، پیاو له‌گه‌ل سه‌گی دردا ئه‌خه‌نه‌ جه‌واله‌وه، گوێ ئه‌کو‌تن به‌ته‌خته‌دا به‌زمار، په‌ت ئه‌خه‌نه‌ لوته‌وه و ئه‌و بیچاره‌یه‌ به‌و شپۆه‌ پڕ له‌ نازاره‌وه‌ به‌ناو کووچه‌ و بازاره‌کاندا ئه‌سو‌پێنه‌وه. سووکترین نازاردانیان بریتیه‌ له‌ داغ کردنی له‌ش و دارکاری کردن.^(١)

(١) سه‌پروسه‌مه‌ری رۆژگار له‌وه‌دايه‌ که‌ ئەم زولم و جه‌وره‌ی جه‌ماله‌دین باسیان لێوه‌ ده‌کات، له‌ ١٨٩٢دا، به‌لام نه‌یده‌زانی که‌ له‌ که‌مه‌تر له‌ سه‌د سالی داها‌تووی تر‌دا و به‌پال ئێران‌ه‌وه و له‌ سه‌رده‌می رزگاری و سه‌ریه‌ستی گه‌ل‌ندا و چوونه‌ ناو مانگ و به‌ره‌و‌پێشه‌وه‌چوونی شارستانیه‌ته‌وه، له‌ عێراقی به‌عسی سه‌دامدا درنده‌ترین و وه‌حشیگه‌رت‌ترین سه‌تم و ئیستیدادێکی وا ئه‌نجام ده‌دا دژی گه‌لی کورد به‌تایبه‌تی و عێراقی به‌گشتی، که‌ ئەمانه‌ی ئه‌و باسیان لێوه‌ ده‌کات زۆر ئاسایی و سووکن، ئه‌و زولم و جه‌وره‌ی سه‌دام به‌به‌رچاو و گوێ گشت ده‌ولت و رێکخراو و حزبه‌ ئیسلامیه‌ جه‌ماله‌دین له‌ پێشه‌نگه‌کانی سه‌ره‌ل‌دانیان بووه، به‌لام که‌ به‌عسی سه‌دام و رژی‌مه‌ زالمه‌که‌ی نغزۆ کران، گشت ئه‌و لایه‌نانه‌ که‌وتنه‌ قورپیتوان و سنگ کوتان و روومه‌ت رێنه‌وه‌ بۆی و بۆ (ئه‌و ئیسلامه‌ی که‌ له‌ عێراقدا داگیر کراوه‌!!).

(فه‌رمانه‌وه‌ی ئێران، مووچه‌ به‌سه‌ربازه‌کانی خۆی نادات، نه‌مانگانه‌یشیان ئەدات، نه‌ سالانه، هه‌ربه‌ره‌لایان ئەکات بۆ ده‌ست و بازووی خۆیان و هونه‌رمه‌ندیی خۆیان له‌ تالانکردن و دزیندا جا سه‌یرکه‌ نه‌ته‌وه‌ی به‌سه‌زمان، به‌ده‌ست فه‌رمانه‌وه‌ی یاخود هه‌یه‌ی ناشی و زۆرداری واوه‌ چیبی به‌سه‌ر هاتبێ!...)

له‌ ژماره‌ی دووه‌می گۆڤاره‌که‌دا که‌ به‌رمانگی نه‌ورۆزی سالی ١٨٩٢ ئه‌که‌وت و تارێکی بلاوکرده‌وه، له‌پێشه‌وه‌ ناوی زانا و پیاوه‌ ئایینییه‌ گه‌وره‌کانی ئێرانی برده‌بوو، رووی قسه‌که‌ی له‌وان بوو، داوی لێ کردبوون که‌ (شای زۆرداری زه‌رده‌ مار) له‌ته‌خت به‌پێنه‌ خواره‌وه‌ چونکه‌ له‌وه‌تی هاتۆته‌ سه‌رته‌خت (رۆژ به‌رۆژ مافی زاناکان داگیر ئەکات و، سووکیان ئەکات و، قسه‌یان ئەشکێتی ئه‌ویش هه‌ر بۆ ئەمه‌ی ناره‌زووی زۆروسته‌می خۆی به‌فرمانه‌ بی فه‌ره‌کانی خۆی دامرکینێته‌وه و، ماوه‌ی زۆرداری و به‌دکاری خۆشی فراوان تر لێ بکات) که‌ به‌هۆی ئه‌وه‌ وه‌: (رێگای بۆ کرایه‌وه‌ بۆ شکاندنێ نه‌ته‌وه و، وێران کردنی نیشتمان هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی نه‌نگ و درنده‌ی تا‌قی کرده‌وه، هه‌موو په‌فتاریکی ناشیرین و نا‌په‌سه‌ندی نو‌واند هه‌ر پاره‌ و پوولێکی له‌ په‌نجی شانی هه‌ژار و بی ده‌سه‌لات پچرپیوو، هه‌مووی له‌ که‌تن و داوین پیسی و به‌زموره‌زمی ناشایسته‌دا به‌فیرۆدا... نه‌ له‌ فرمیسی که‌ هه‌تیو باران سه‌له‌مییه‌وه، نه‌ له‌ هاوار و فه‌ریادی بی باوکان دلی راجه‌نی...)

قسه‌کانی و تاره‌کانی، له‌ خاکی ئێران دا ده‌نگی‌کی گه‌وره‌ی دایه‌وه‌ که‌مه‌له‌کان و گه‌له‌کانی نه‌ته‌وه‌ی بزواند، ده‌سته‌کانی زانا و رۆشن بیره‌کانی وروژاند، بۆ بینینی ئه‌و زۆر و سه‌تمانه‌ی که‌ له‌ نیشتمان‌ه‌که‌ی‌اندا ئه‌کرێ چاوی کردنه‌وه، وره و نیاز و ناره‌زوویی به‌هیزکردن بۆ خه‌بات کردن له‌ پیناو لا‌بردنیا. (ناسره‌دین شا)، هه‌ستی کرد که‌وتۆته‌ ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌یه‌کی گه‌وره‌وه‌ راسپارده‌که‌ی (له‌نده‌ن)ی خۆی نارده‌کن سه‌ید جه‌ماله‌دین، هه‌ر پاره‌یه‌کی ئه‌و بیداتی و ده‌مکوتی بکات به‌لام زرنگی تێگه‌یشه‌ستوو، بی‌زی نه‌هات ده‌ست له‌ پاره‌ی زۆردارییه‌وه‌ بدات به‌سه‌ربه‌رزی و ده‌روون پاک‌ی و راستی په‌رستییه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ گو‌تی:

(به‌خوا سویند ئه‌خۆم به‌هیچ‌ واز نا‌هینم به‌وه‌ نه‌بی که‌ شا بکوژێ و سکی هه‌لدێرێ و گۆر به‌گۆر کرێ!)

شازاده (شه‌کیب ئه‌سه‌لان) ئه‌لێ: که‌ ناسره‌دین شا زانی به‌هیچ‌ کلۆچیک جه‌ماله‌دینی بۆ دلخۆش نا‌کرێ، ناردیه‌ کن خون‌کار (عه‌بدو‌لحه‌مید) تکای لێ کرد، جه‌ماله‌دین کیش بکاته‌ لای خۆی، به‌لکو ئه‌مه‌ خوایه‌ له‌ژێر چاودێریکردنی ئه‌ودا، له‌ده‌ست زمان و ده‌ستی

رژگاری بیتی له راستیدا زۆری پێ نه چوو، جهماله دین به هۆی (رۆسته م پاشا) ی راسپاردی فه زمانه وایبی (عوسمانی) یه وه له (له ندهن) دا نامه یه کی له (مابینی هوما یۆنی) (۱) یه وه وهرگرت، بانگی کردبوو که بچیتته ئهسته موڵ بهو بیانوه وه که خۆی ته رخا ن کردوو به پۆ خهبات کردن له پیناوی نیشتمان ه که ی خۆی دا.

تکای به خشینیی کرد له چوونی بۆ ئه وێ به لام نامه کانی (مابین)، په ییتا په ییتا ئه هاتنه سه ری به گه رمی دا وای هاتنیان ئه کرد، له ئه ندازه به دهر روویان لێ ئه ناو تکایان لێ ئه کرد وازیان لێ نه هینا، تا ناچاربو له ندهنی به جی هیشته و له سالی ۱۸۹۲ دا گه ییشته ئهسته موڵ.

ئو دهمه ته مه نی په نجا و چوار سال بو نیازی هه ر ئه وه نده بوو چهند رۆژتیک له وێ مینیتته وه و بگه ریتته وه جیتی خۆی. بۆ سه ر فرمانه که ی خۆی.

ئه گه ر ئه مه راست بێ که ناسره دین شا، خاوه نی ئه و بیره بێ، که جهماله دین بچیتته پایته حتی (عوسمانی) یه کان. بێ گومان، هه ر ئه و بیره، (خونکار عهبدو لحه مید) یش پیتی خۆش بووه چونکه بر وای و ابووه، که تیگه ییشته و یه کی زرنگی گه و ره ی وه ک سه ید جهماله دین بیتته ناو ها وده مانیه وه، بێ گومان یارمه تیه کی باشی ئه دا له به دبی هینانی ئا واته دووره کانیدا هه روه ها، له به رچا و موسو لمانه کاند، خۆی وای پیشان ئه دا که خونکاری که چا و دتیری زانست و زانایان ئه کات و بایه خ به چاکه خوازان و رۆش بیریان ئه دات ئه ویش بام وه کو (خدییو ئیسماعیل) و (ناسره دین شا) بکات بێجگه له وه ویستی رێگایشی لێ بگه ر ئه وه ک له گه ل تازادیی خوازه کانی تورک دا که ره ویان کردوو به پۆ (پاریس)، کۆششی خۆی یه ک بخات له پینا و دا واکردنی فه زمانه واییه کی دهستووریدا چونکه سه ید جهمال ئه وانه ی دیبوو له پاریس دا، به دلایا چو بوون، ته نانه ت به کۆمه له که یانی گوتبوو (کۆمه لێ چاکه خواز) یا خود (کۆمه لێ چاک).

له و کاره ساته سه یرانه ی که (سه ید) ئه یگه ر یه وه ئه وه بوو: که گه ییشته بووه ئهسته موڵ، ته ماشای کردبوو ها وده می خونکار عهبدو لحه مید، له (مابین) وه نه یرا وه بۆ ئه وێ چا وهر وانی ئه کات که هاتبوو به پیره وه لیتی پرسیبوو: (سه یدی به رپێز کوان یه غدانه کانت؟) ئه ویش گوتبوو: (یه غدانی جل و به رگ و نووسرا و نه بێ، هیچی ترم پێ نییه) ها وده مه که ییش گوتبوو: زۆر باشه به رموو جیگا که یانم پیشان بدن)

(۱) مابین: کۆشکی سولتان

سه ید جهماله دینیش په نجه ی کیشا بۆ سنگی خۆی گوتبوو:

(یه غدانه کانی نووسرا وه کانم لیره دان!)، په نجه ییشی کیشا بوو بۆ شا کۆکه ی گوتبوو: (یه غدانه کانی جلویه رگه کانیشم لیره دان!) زرنگی تیگه ییشته و، له سه ره تای دهر به دهر بیه که یدا، وای راهاتبوو سا کویه کی تر و چهند دهر پێ و شه روا لیک تری له گه ل خۆی ئه برد به لام که ئا واره بوونه کانی زۆریان لێ هات، پیتی گران بوو سا کۆکه ی تریشی له گه ل خۆیدا هه لگه ر، هه ر به و سا کۆکه ی خۆیه وه ئه مایه وه تا کۆن ئه بو و ئه درا ئنجا ئه وه ی فری ئه دا و سا کویه کی تری ئه گه ر.

سه ید له ئهسته موڵدا، پینسا و ییه کی گرنگ و گه و ره ی بۆکرا (خونکاری عوسمانی) تریکی خسته وه له خۆی له بابته کاروباری فه زمانه وایبی و به سه ره تاتی موسو لمانه کانه وه گفستو گۆیه کی زۆری له گه ل کرد خۆی وانواند، که ئاماده یه بۆ به جی هینانی هه موو پرۆژه چاکه خوازییه کانی و بیرو با وهره تازادی په رستییه کانی، کۆشکیکی گه و ره ی بۆ رازنده وه به هه موو که لو په لیک نا وازه وه مانگانه یه کی هه فتا و پینچ لیره ی عوسمانیشی بۆ بیره وه جهماله دین وای هاته پینش چا و که ئه مجاره به ئا واتی خۆی ئه گات و خاکی رۆژه هلات به چاکی و تازادییه وه ئه بینی به لام زۆری پێ نه چوو کاره ساتی رۆژگار بۆی دهر خست که به هه له دا چوو.

بۆ دا جاریش فیری ئه وه ی کرد، که ئه و راپه رینه ی خۆی ئا واتی بۆ ئه خوازی له رێگای کۆشکی شاهانه و ئه و نا وچانه وه پینک نایه ت، که پرن له فر و فیل بازی و به دخو بی کرد وه نه نگی. ئه بێ له رێگایه کی وه ها وه پینک بیت که هه رچی هیزه زیندوو ه کان و پیسا وه کارگوزاره رۆشن بیره کان و تازادی په روه ره کان هیه هه موو یه ک بگرن و له گه ل نه ته وه دا هور و ژم به رنه سه ر که لاتی زۆروسته م و به دکرداری.

جهماله دین، که له ئهسته مو لیشدا بوو، هه ر له سه ر هور و ژمه کانی خۆی ئه رۆیشته بۆ سه ر ناسره دین شا، به مه به سی تازا کردنی نیشتمان ه که ی له ده ست زۆروسته می ئه و له سه ر ئه وه رۆژتیکیان (عهبدو لحه مید) بانگی کرده لای خۆی، پیتی گوت: (راسپاردی عه جه م تکای لێ کردم، که پیت بلینم واز به یینی له شا، ئه مه نده لیتی نه دویتی و داوی بۆ نه نیسته وه.

منیش له به ر ئه وه ی که به تۆدا رانه په رموم به قسه م بکه یت، به لینم پیندا که تۆ وازی لێ ئه هینیت) زرنگی تیگه بیتویش وه رامی دا یه وه گوتی: (نیازم وای که واز له شا نه هینم تا گۆر په گۆری ئه که م به لام له به ر دلێ تۆ ئه وای به خشیم) خونکاریش گوتی: (به راستی شا له

تۆزۆر ئەترسۆن) ئیتر لەو رۆژەو خونکاری (عوسمانی) ترسی جەمالەدینی چوو دڵەو
 لەگەڵ ئەو شا هەر لەسەر رەوشتی خۆی مایەو لەگەڵیا، نازی ئەگرت و قسەى شیرینی
 لەگەڵ ئەکرد و دلی خۆش ئەکرد بەلام ئەم رەوشتە سەرزارییە، راستی (عەبدولحەمید)ی لە
 سەید جەمالەدین ئەشاردبوووە لەبەر ئەو کە بەتەنیا ئەمایەو لەگەڵ ھاوڕێکانیا، پیتی
 ئەگوتن: (ئەم خونکارە بۆتە دەرد لەسنگی فەرمانرەوایی دا)!

رۆژتیک لە رۆژان کابرایەکی ئیرانی ھا تە ئەستەمول ناوی (میرزا رەزای کرمانی) بوو.
 لەگەڵ جەمالەدین دا پیکەو خرابوونە بەندیخانەو لەناو جێ گۆری (عبدالعظیم) دا ئەم
 پیاو ماوەیەک مایەو لەگەڵ جەمالەدینی مامۆستای دا لە بابەت بەسەرھاتی ئیران و
 زۆروستەمی ناسرەدین شاو لەگەڵ گەلیک گەفتوگۆیان کرد کەس بەراستی نەیزانی کە چ
 قسەپەکیان کردوو بەلام ئەو بۆ ھەمووکەس ئاشکرا بوو، ئەو بوو، کە (رەزای کرمانی)
 ئەستەمولی بەجێ ھێشت، بەرامبەر بە شا قینیتیکی زۆری لەدەلا بوو ئیتر ھەر چەند
 مانگیکی پێ چوو، لە مزگەوتی (عبدالعظیم) دا، ھەلی کوتایە سەر (ناسرەدین شا) لە
 شاری (تاران) دا و خەنجەریکی لێ دا و ھاواری کرد: (بیگرە لە دەست جەمالەدین!) شا
 دەمۆدەست کەوت و مرد بەو رەنگە ئیران لە دەست زۆروستەم و بەدکرداری ئەو رزگاری
 بوو.

کە جەمالەدین بەکوشتنی شاھی ئیرانی زانی، گەشی و خۆشییەکی پێ کەوت
 بەھاوڕێکانی گوت: (ئیمرۆ دەرکەوت کە ئەتەو ئیران نەمردوو ئەتەو پەکی وایشە کە
 ھیوای لێ ئەکرێ چونکە ئەو ئەتەو پەکی، رۆڵەپەکی وای تیا ھەلکەوئ، بتوانی تۆلە ی بۆ
 بکاتەو، ئەو زۆردارە چنگی بەسەردا گرتوو بیکوژئ، ئەو ئەتەو پەکی زیندوو و ھیوای
 ژبانی لێ نەبراو.)

ژمارەپەکی گۆقاری (ئەلیستراسیۆن)ی فەرەنسەیی دەست کەوت، وینەیی (رەزا
 کرمانی)ی تیا کیشرابوو، ھەلئاسرابوو بەداردا، کۆمەلێکی لیتی کۆبووونەو،
 خەفەتیان بۆ ئەخوارد ئەویش قسەى بویژتیکى خۆیندەو کە ئەلێ: (بەلندیی لە ژباندان و
 بەلندیی لە مردن دا، بەراستی ئەمە شتیکی وایە کە پیاو لیتی سەرسام ئەبێ!).

ئەجا بەراکانی گوت: (سەیرکەن چۆن بەبەلندییەو ھەلیان واسیو مەبەسیان ئەو بوو
 کە ئەو لە ھەموویان بەلندترە!)

ئیمە نازانین چۆن ئەمە لێک بەدینەو، کە پیاو پیکە وەک سەید جەمالەدین کوشتنی

پیاوی فەرمانرەوایی لاپەسەند بوو و پیتی خۆش بوو کەچی خۆی لە ھەموو کەس
 باشتری ئەزانی کە کوشتنی سەرداری زۆرداری بەزەبروونگ، نەزۆرداری لائەبات،
 نەزەبروونگ، دووریش نیە کە سەرداریکی وای پیتە جیگای کە لەو زۆرداریی و
 بەزەبروونگتر بێ تیک چوون و ئاژاوەیش بەھیچ شتیکی چار ناکرێ بەو نەبێ کە
 ھۆیکانی لە رەگوربەشەو دەربکیشێ، ھەر شتیکی گەشی پێ ئەکا و ئەپارێزی لەبەو
 ھەلکەن.

لە کۆشکی (عەبدولحەمید) دا

خونکار عەبدولحەمید، پایەى (شیخ الاسلام)ی بۆ سەید جەمالەدین دانابوو کە بیداتی
 بەلام ئەو نەبووستبوو لە جیاتی ئەو داوای ئەو لێ کردبوو کە ماوەی بەدات کارێکی
 بنچینەیی وای بکات کە بتوانی ئەو یاسایەى ماوە لە خاکی عوسمانی دا بیگۆرێ و
 فەرمانرەوایییەکی دەستووری دا بەزیتێ، بەو مەبەسەى کە بگاتە ئامانجەکی خۆی، کە
 بریتی بوو لەو کە فەرمانرەوایییەکی ئیسلام لە کزی و لاوازیی خۆی رزگار بکات و
 بیگەینیتە ریزی نەتەو بەھیزە پیتشکەوتوو کانی جیھان، پاشان ھەموو نەتەو
 موسولمانەکان یاخود رۆژھەلاتییەکان لە خۆی کۆبکاتەو، تا پیکەو بەرەپەکی پیک بەین
 بۆ بەرەنگاری کردنی داگیرکەرانی رۆژئاوا کە خەریک بوون بەرەو رۆژھەلات ئەکشان.

بەلای (عەبدولحەمید)یشەو وابوو، کە ئەو رۆژە رۆژی ئەو نەبوو ئەو شتە چاکانە لە
 خاکە کەیا دەست پێ بکات. چونکە پێبوو لە گێرگرفت و تەنگوچەلەمەپەکی زۆر...

پیتی گوت: (بیانوو کەتەم پەسەند کرد، کە ئەو فرمانەت پەسەند نەکرد تۆش
 بیانوو کە من پەسەند بکە کە ناتوانم گۆرینیتیکی وای بەسەر خاکە کەدا بەینم کە لەگەڵ ئەم
 دەمە و ئەم جیگایە دا ناگۆنئ).

ئیتەر لەو ھەو پەیوەندیی ھەردوولا، دەستی کرد بەساردبوونەو و خاوبوونەو چونکە
 ھەردووکیان ئەو ھیوایە ھەیان بوو بەپەکتەر، لە دلیاندا نەما پاشان ئەو پەیوەندییە، تا
 ئەھات و شکتەر و ناخۆشتری لێ ئەھات ئیتەر کە کوشتنی (ناسرەدین شا)، لەسەر دەستی
 شاگردیتیکی (سەید جەمالەدین) دا رووی دا و، کابرا لەکاتی کوشتنی شادا بەدەنگیتیکی
 بەرزو پیتی گوت: (وہری گرە لە دەستی جەمالەدین). (جەمالەدین)یش بەبەر چاوی
 ھەمووانەو، ستایشیتیکی گەورەى شا کۆژەکەى کرد، (عەبدولحەمید) بەوانە یەجگار
 دلگیر بوو لە (جەمالەدین) ئیتەر لەو رۆژەو پیاو کانی عەبدولحەمید، زۆر بەوردییەو

سهره تاتکتييان له جه ماله دين نه کرد، له هه موولايه که وه سه بيري هه لسان و دانيشتيان نه کرد، هه رجو له يه که بکر دايه به عه بدولحه ميديان رانه گه ياند.

يه کي له و شته سه يرانه ي نه يگيتر نه وه نه وه يه که سه يد جه مال الدين هه موو ئيوارا نيک نه چوه گه ران به سواري گاليسکه يه که بؤ سه يرانگاي (کاغدخانه). هه ستي پي کرد سهره تاتکتيکه ريک به پي دواي نه که وي. نه و يش به هه ندپک له پيا وه کاني عه بدولحه ميدي گوت له (ما بين دا):

«ئيوه گاليسکه يه که تان داوم، به لام سهره تاتکتيکه ره که ي بؤ تان دا نوم گاليسکه ي نييه سواري بي. که من گاليسکه که م خيرا نه روا، نه وه به هه راکردنه وه دوام نه که وي، وه که سه گيش هه ناسه برکتي تووش نه بي، که چي نايشمگاتي، نه ي به زه ييه که تان پيا پيا نايه ته وه، گاليسکه يه که به و يش بدن تا بؤ هه ر کو تيه که چوم بگاتي؟!»

نه وي که عه بدولحه ميدي تيژ نه کرده سه ر ته نگه تا و کردني جه ماله دين، به و جوړه، باري (ابو الهدى الصيادي) بو له گه ل جه ماله ديندا، نه م کابرايه چاوي به جه ماله دين هه ل نه هينا، واي نه هاته پيش چا و که جه مال به ربه ره کاني ي له گه ل نه کات له پايه که ي فه رمانه و ابيدا، له به رنه وه هه رو هک خووي گرتبو، ده ستي کرد به تيکداني دلتي عه بدولحه ميدي له جه ماله دين، نه يو يست دلتي عه بدولحه ميدي لي کرمي بکات، تو انجي نه گرت له ناييني جه ماله دين، پلاري نه گرت له باواني، هه رکه سي ناوي نه وي به باش به ينيه تازاري نه دا. جاري کيان نووسي بؤ ماموستا (ره شيد رها)^(۱) خا و نه ي رۆژنامه ي

(۱) ره شيد رها: به ر له ئيستا گه لي جار نه م ناوه، له م کتبيبه دا، هاتو ته به رچا و مان بؤ به جيتگاي خو يه تي لي ره دا که ميکي لي بدويين: يه کي که له و سي کوچکه يه ي که ته و ژمي ئيسلامييان له ميسردا رابه رايه تي ده کرد (جه ماله دين، محمه مد عيده، رشيد رضا) وه داده نري رابه رايه تي که سه له فيه ت له ميسر و خو ي به جيتشيني نه فغاني داده نا، له ۱۸۹۸ د گؤقاري (المنار) ي ده رده کرد و دوا جار بووه قوتابخانه يه که ناييني، هه واداراني مه نار پيشوازيان له شتوازي حوکه ي په رله ماني رۆژئا وايي کرد له ميسردا، به م جوړه خه با تي سه له فيه کان له مينبه ري مزگه و ته کان و قوتابخانه نايينيه کانه وه گواسترايه وه بؤ ناو هو لي په رله مان و ستوني رۆژنامه کان... نه مه ش هه مووي به رابه رايه تي کومه لي مه نار و سه ر کرده ي ره شيد رها بوو. نه و سيانه ي ناومان بدن، له خالي کدا به توندي يه که بوون: ده بي ئيسلام بيته بناغه يه که بيري کي نه ته و يه ي دژي روکار و بؤ چونه عيلمانيه يه کان؛ نه وانه ي فيکره نه ته و يه يه تازه کان بانگه شه يان بؤ ده که ن.

جا قوتابخانه ي (المنار) ي ره شيد رها سه ر کرده يي بالي فيکري و فه لسه في ته و ژمي ئيسلامي =

المنار: (رۆژنامه که ت وانه بينم که پر بووه له قسه ي پرو پوچي جه ماله دين، که به درو خو ي کردوه به نه فغاني، پاشان خو ي کردوه به حسيني که چي ده سگا کاني فه رمانه وايي که چونه ته بنجوني و انيه وه بؤ يان ده رکه و تووه، جه ماله دين له دانيشتواني مازنده رانه و له هيچ و پوچه کاني شيعه يشه... چؤن تير له که وان دوور نه که و يته وه نه و يش ناو هه له نايين دوور که و تو ته وه!)...

يه کي له و شته زؤرانه يش که دلتي خونکاري لي پر کرده بو، بي باکي ي سه يد بو له

= ميسري ده کرد که زؤرتين بؤ چونه کانيان له بير و رينما يه کاني نه فغاني و عه بده وه هه لده هينجا. ده رکردني گؤقاري (المنار) يش به و مه به سته بو که بيته به دي لي کي (عروه الوثقي) ي نه فغاني له پارس، (به لام به دهر له رتيازه سياسي که ي که بؤ دنيا ي نه مري ناشي، بؤ به مه نار ته نيا برواي به رابه رايه يه که ئيسلاميانه ي و ا هه يه که سنووي ولاتاني موسولمان به زيني... برابه تي و يه که نو نيکي ئيسلامي و ا که به رگري له نايينه که بکات و عه قليه ت و چا و لي که ري رۆژئا وايانه وه لاخت).

له مه دا زؤر جار ده که وه مشتمو م و شه ر ده نو که وه له گه ل رۆژنامه ي (السياسه) ي نؤرگاني تازا ديخوازه ده ستور يه کاني ميسر که رابه راني ته و ژمي ليبرالي بوون، دواي بيري کي نه ته و يه ي عه ربه ي و ايان ده کرد که نه نايين و نه زمان تيا يدا مه به ست و ناسته نگ نه بن.

له دوا بيديا، زؤرتين ته وه جو و هاته کاني ره شيد رها، (حسن البنا) گر تنيه خو بولاوي ده کرده وه و بوونه بنچينه و بنه ما بؤ رتيازه که ي (الاخوان) له ميسر و له و ولاتانه ي په لو يزيان بؤ هاويشت، پوخته که شي: دامه زاندي کومه لي کي ئيسلامي له ولاتاني ئيسلامدا، له سه ر با و هري برابه تي ئيسلاميانه ي و ا که جيا و ا زبه ره گه زي و نه ته و يه يه کان بخاته لاه، نه مه ش به و ئيعتبار ه ي گشت موسولمانان يه که نومه تن، نامانجي کومه له ش ملکه چبوونه له ناستي يه که بير و حوکه ي شه رعي و مه ده نيديا وه دا و ا کردن بؤ نه وي ته نيا زماني عه ربه ي زماني هه مووان بي، هه رچي بيده و رينما يه فاسيده کاني شه له ناو بيرين.

(د. نه حمده ته رين) واي بؤ ده چن که فيکر و بؤ چونه کاني قوتابخانه ي مه ناري چاکسازي رابه رايه تي ره شيد رها و نه و تار و باسانه ي بولاوي ده کرده وه، کار بگه ريه کي زؤريان هه بووه له سه ر بير کرده وه ي ناييني له ميسردا، له قؤناعي نيوان هه روو جه نگه جيه انيه يه که، هه روا خزمه تي کي چا کي ته و ژمي بيري نه ته و يه ي عه ربه ي کرده وه له ته قه للا ياندا بؤ بولا و کرده وه و سه رخس تي نه وي بيره و دا پو شيني به تو يژالي کي ناييني تا شه رعيه تي کي ته و اوي بدر تي به تاييه ت له ني تو نه ته وه غه ربه عه ربه کاني نيشتماني عه ربه يدا به لانتي که مه وه.

(بؤ نه م په را و يزه سوود له گؤقاري - الجليل - که له جتيه کي دي ئيشاره مان پيدا وه و - المجلة العربية للعلوم الانسانية - ي کوي تي به وه، وه رگيرا وه)

دهرپرینی بیروباوه‌ری سهر به‌ستانه‌دا، که هیچ ئەندازه‌به‌کیان نه ئەهیتشته‌وه لیتی تی نه‌په‌رن ئەو وابوو، هه‌رچه‌ند له‌گه‌ڵ خونکاردا کۆبوا به‌ته‌وه وه‌ک پیاوه‌کانی تری کۆشکی شاهیی نه ئەکرد بایه‌خ بدات به‌ کۆت و پێوه‌ندی^(۱) هه‌لسان و دانیشتن و گفتوگۆکردن.

له‌گه‌ڵ هاوڕێیه‌کی وه‌ک خۆیدا یان له‌ خۆی که‌متردا چۆن هه‌ڵ ئەساو دا‌ئه‌نیشتن و قسه‌ی ئەکرد، ئاوايش له‌گه‌ڵ (عه‌بدو‌لحه‌مید) دا ئەجولا په‌وه جارێکیان، له‌سه‌ر کۆبوونه‌وه‌یه‌ک که ئەو و عه‌بدو‌لحه‌میدی تیا‌بوون، هیچ کۆی نه‌کرده‌وه له‌ عه‌بدو‌لحه‌مید، شتی وای کرد که کۆره‌که به‌شتی‌کی گه‌وره‌یان زانی، به‌هه‌له‌یه‌کی زلیان ژمارد، سه‌ره‌کی هاو‌ده‌مه‌کانی عه‌بدو‌لحه‌مید، به‌شیرینی‌یه‌که‌وه بانگی سه‌یدی کرد و پیتی گوت: (سه‌یدی به‌رێز! خونکار ئەوه‌نده‌ی رێز له‌ تۆ‌ئه‌گرێ له‌ که‌سی نه‌گرتوه ئیم‌رۆ تۆمان دیی له‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یردا له‌گه‌ڵی ئە‌وه‌ی پاشان له‌به‌رده‌م ئە‌ودا به‌ ته‌زی‌حه‌که‌ته‌وه خه‌ریک بوویت!).

جه‌ماله‌دینیش گوتی: (به‌خواسه‌یره! خاوه‌ن شکۆ خونکار، یاری به‌چاره‌نووسی ملیۆنان که‌س بکات له‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی، که‌س نه‌بێ پیتی بلتی بۆ واته‌که‌ی؟ که‌چی جه‌ماله‌دین مافی ئە‌وه‌ی نه‌بێ به‌ئاره‌زووی خۆی یاری به‌ ته‌زی‌حه‌که‌ی خۆی بکات!).

سه‌رۆکی هاو‌ده‌مان، به‌په‌له‌ به‌جیتی هه‌شت، وه‌ک نه‌بو‌ستبێ گوتی له‌م قسه‌یه‌ی بێ، یاخود خۆی واپیشان بدا که‌ گوتی لیتی نه‌بووه وابوو چونکه‌ دوورنه‌بوو هه‌ر به‌و گوتی گرتنه که‌له‌ی به‌په‌رێز!

وایان گێرايه‌وه که‌ جارێکیان عه‌بدو‌لحه‌مید و بستی‌بووی جه‌ماله‌دین بنێرێ بۆ ئە‌وروپا، فرمانی‌کی فرۆفیل رابه‌رێتی له‌و پاشان وازی له‌و بیره هه‌تانبوو سه‌ید ئاره‌زووی پیشان دابوو که‌ چاوی به‌ عه‌بدو‌لحه‌مید بکه‌وێ پشیمان گوتبوو ده‌ستی نا‌په‌رژێ بته‌بینی، ئە‌ویش پیتی گوتبوون: (جارێکی تر نایه‌مه‌وه ببینم)!... پاش ئە‌وه خونکار ئاره‌زووی به‌ دوایا بچینه‌ لای چاوی پێ بکه‌وێ نه‌چوو‌بوو، گوتبووی: (ئه‌مه‌ به‌وه!...) به‌لام نیراوه‌کانی خونکار دلنیا‌یان کردبوو که‌ گه‌وره‌که‌یان له‌به‌ر فرمانی زۆری و راگرتنی به‌لینه‌کانی نه‌یتوانیوه چاوی پیتی بکه‌وێ، ئە‌گینا هه‌زی ئە‌کرد ببینی ئە‌ویش له‌سه‌ر قسه‌ی ئە‌وان چوو‌بوو (مابین) خونکار پیشوازی‌یه‌کی گه‌رموگوری کردبوو، هه‌ندێ له‌ رقه‌که‌ی پێ نیشته‌بووه‌وه، خونکار له‌ دینامیت زۆر ئە‌ترسا، ته‌نانه‌ت ناو هه‌تانبووه قه‌ده‌غه‌کردبوو له‌ خاکی عوسمانیدا پشیمان راگه‌یان‌دبوو که‌ له‌ مالی جه‌ماله‌دیندا کۆمه‌لێکی گه‌وره دینامیت

(۱) کۆت و پێوه‌ند: لێ‌ده‌دا (رێ‌هه‌سم - اتیکیت) ده‌گرتنه‌وه.

کۆ‌راوه‌ته‌وه، ئە‌ویش فه‌رمانی دا، ده‌ستیان به‌پشکنینی مالی جه‌ماله‌دین کرد هه‌یچیان تیا نه‌دۆزی‌به‌وه.

خونکار ئاره‌ی به‌شوینیا و هه‌تانه‌ی لای خۆی، ماچی کرد و داوای به‌خشینی لێ کرد گوتی (به‌ده‌ستی خوا نه‌بێ من و تۆ له‌یه‌ک نابینه‌وه) پاشان ستایشی‌کی گه‌وره‌ی جه‌ماله‌دینی کرد و پیتی گوت: (من هه‌ز ئە‌که‌م ئە‌سته‌مو‌ل بکه‌م به‌نیشتمانی تۆ چونکه‌ تۆ بێ نیشتمانی).

پاشان خسته‌ی ناو که‌شتی‌یه‌ تایبه‌تی‌یه‌که‌ی خۆیه‌وه له‌گه‌ڵ خۆیدا بردی بۆ گه‌شت به‌ناو گۆمی (به‌لدز) دا. پشینی گوت بام یه‌ک‌تیک له‌ که‌نیزه‌که‌کانی کۆشکی خۆی لێ ماره‌ بکات جه‌ماله‌دین په‌سه‌ندی نه‌کرد.

(شیخ رشید رضا) گێرايه‌وه: (جه‌ماله‌دین له‌ناو هه‌ندێ کۆ‌پدا گوتی ئە‌گه‌ر من ژنم به‌هه‌تانه‌ی، ژن هه‌تانه‌که‌ی من لای هه‌ندێک له‌وانه‌ی که‌ شاره‌زای په‌وشت و خوی من، گه‌لێک سه‌یرتر ئە‌بوو، له‌ چوونی (شیخ عایش)*) و شاگرده‌کانی بۆ (تیا‌ترۆی ئە‌زه‌کیه‌) که‌ له‌وێ دا بیره‌یان به‌ئا‌شکرا بخواردايه‌وه منیش ئە‌وه‌م بۆ مامۆستای پشینه‌وا گێرايه‌وه ئە‌ویش گوتی: جه‌ماله‌دین، به‌هۆی ئە‌وه‌وه که‌ هه‌موو هۆشی خۆی خسته‌بووه سه‌ر کاروباری گشتی مه‌زن، ژن هه‌تانه‌ی به‌بیردا نه‌ ته‌هات، که‌لکی ژن هه‌تانبووه پشینه‌وه (نه‌ما‌بو!).

ئیمه‌ نازانین که‌ ئە‌م بیانوی ژن نه‌هه‌تانه‌ تا چ ئە‌ندازه‌یه‌ک راسته‌ به‌لام ئە‌وه‌ی بۆمان ئاشکرا‌بووه ئە‌وه‌یه که‌ له‌ می‌ژووی ژنی جه‌ماله‌دیندا ناوی ئافه‌ت هه‌ر نه‌براه سا ئە‌و ئافه‌ته‌ دا‌یکی بووبێ یان خوشکی، ژنی بووبێ یاخود دۆستی، ته‌نانه‌ت له‌ کرده‌وه‌کانیشیا شتی‌ک له‌ باب‌ه‌ت ئافه‌ته‌وه نادۆزینه‌وه، دووجار نه‌بێ یه‌کی‌کیان ئە‌وه‌یه که‌ له‌ هۆلی (زیرینیا) له‌ شاری (قا‌هره‌) دا و تارێکی داوه له‌ باب‌ه‌ت ئافه‌ته‌وه، هه‌تشتا بۆمان ده‌رنه‌که‌وتوووه که‌ باب‌ه‌ته‌که‌ی چی بووه گفتوگۆیه‌کی‌شی کردوووه له‌ ئە‌سته‌مو‌ل دا له‌ باب‌ه‌ت یه‌کسانی ژن و پیاوه‌وه، له‌گه‌ڵ که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌ی رو‌پۆشینی ئافه‌ت و رو‌ونه‌پۆشینی‌یه‌وه له‌وێ دا گووتوو‌یه‌تی: ژن وه‌ک پیاوه له‌ دارشتمانی له‌شیا ئە‌و جیا‌وازی‌هه‌ش که‌ هه‌یه له‌ناو‌ی‌اندا، له‌

(*) شیخ عایش یه‌ک‌تیک له‌ زاناکانی ئە‌زه‌ره‌بووه زۆر نایین په‌رست بووه هه‌موو جارێک گالۆکه‌ی خۆی له‌ شاگرده‌کانی جه‌ماله‌دین راست ئە‌کرده‌وه له‌سه‌ر ئە‌وه‌ی که‌ راستی په‌رستی یان ئە‌خۆیند له‌ سوچکی ئە‌زه‌ره‌دا. - وه‌رگێت -

هیچ‌هه په‌یدا نه‌بووه، له‌وهه نه‌بئ که جوړی په‌روه‌ده‌کردنی ه‌ردووکیان جوئی‌ه بی‌جگه له‌وه بو پیاو ریگا به‌ره‌للاکراوه به‌ناره‌زووی خوئی بجیته‌ده‌روه به‌لام ژن به‌ستراره‌ته‌وه به‌ماله‌وه و به‌په‌روه‌ده‌کردنی مناله‌وه له‌به‌ر نه‌وه کاروباری نافرته له‌مه‌دا بلندتر و گرنگتره له‌هی پیاو، له زور پیشه‌سازیدا ه‌ر که‌سئ داوای په‌کسانی ژن و پیاو بکات له ه‌موو شتی‌کا به‌ه‌له‌دا نه‌چئ چونکه ه‌ر لایه‌یان فرمانی خوئی ه‌ه‌یه .

به‌لام له یارمه‌تی دانی ه‌ردوولایان دا بو په‌کتر، کو‌مه‌لایه‌تی پی‌ک هاتووه له‌وه‌یشدا هیچی تیانی‌به که نافرته له‌ده‌روه فرمان بی‌نی، به‌مه‌رجئ خاوه‌ن مائی له‌ده‌ست چوئی^(۱) یاخود رۆژگار ناچاری نه‌وهی کردبئ به‌لام نه‌ونده ه‌ه‌یه نه‌بئ به‌نیاز پاکي و داوین خاوتی‌به‌وه نه‌و فرمانانه راپه‌رینئ پاشان گوتبووی: (پرو نه‌پوشینیش هیچی تیانی‌به، به‌مه‌رجئ بو مه‌به‌سی داوین پی‌سی نه‌بئ!).

بی‌جگه له‌و دوو‌جاره هیچی تریان ده‌ست نه‌کوت که له‌بابه‌ت نافرته‌وه قسه‌ی کردبئ ماموستا (مصطفی عبدالرازق) یش نه‌وهی بو‌ده‌رکه‌وتووه، که (پیشه‌وا محمه‌د عه‌بده) خویشی هیچ شتی‌کی له‌بابه‌ت نافرته‌وه نه‌نووسیووه، ه‌ه‌تا سه‌ید جه‌ماله‌دین له‌می‌سر چوته‌ده‌روه!

له‌و رۆژانه‌یشدا (خدئیوی عه‌باسی دو‌وه‌م) گه‌یشته‌نه‌سته‌مول‌ناره‌زووی پیشاندا بو که جه‌ماله‌دین بی‌نی له‌خونکار عه‌بدو‌لحه‌میدیش ری‌گه‌دانی داواکرد به‌لام خونکار نه‌یه‌یشت نه‌و دوانه په‌کتریان چاوپئ بکه‌وئ؛ له‌ژیره‌وه .

یه‌کیتی نارده‌کن جه‌ماله‌دین که له‌گه‌ل خدئیوی دا کو‌نه‌بیته‌وه چونکه له‌و چاوپیکه‌وتنه‌یان مه‌ترسی نه‌کرد جه‌ماله‌دینیش له‌ژووری سه‌روکی هاوده‌مانی خونکار دا، له (مابین) دا.

نه‌مه‌ی به‌راس‌پیراوه‌که‌ی (خدئیوی) گووت، که زورکه‌س گوئی لی‌بوو: (من که میوانیکم، دیلی میوانداری خونکاری خاوه‌ن شکوم له‌ماله‌که‌یا به‌لام ه‌موو رۆژتیک بو گه‌ران نه‌چم بو کاغه‌دخانه) رۆژتیک له‌رۆژان جه‌ماله‌دین له‌م شوینه‌دا گه‌رانی نه‌کرد به‌ته‌نیا له‌سه‌ر گردتیک وه‌ستا‌بو له‌پر گالیسکه‌یه‌کی ناوازه وه‌ستاو پیاویتی لی‌هاته‌خواره‌وه، به‌ره‌و سه‌ید رۆیشته و خوئی و چلوئی له‌گه‌ل کرد (جه‌ماله‌دین) یش وه‌رامی دایه‌وه و لی‌ی پرسئ: کی‌به‌ قسم له‌گه‌ل نه‌کا؟

(۱) خاوه‌ن مال: می‌رده‌که‌ی یا نه‌وه‌ی به‌ختی‌وه‌ی ده‌کات.

نه‌ویش گوتئ: (عه‌باس حلمی خو‌شه‌ویسته‌ته) پاشان (خدئیوی) ده‌ستی کرد به‌خو‌شه‌ویستی پیشاندانی خوئی بو جه‌ماله‌دین و په‌سه‌ندکردنی ره‌وشت و کرداره‌کانئ.

پرویشی لی‌نا که بجیته‌می‌سر له‌سه‌رده‌می نه‌ودا نه‌وه‌یشی بو‌ده‌رخست که می‌سریه‌کان پر به‌دل خو‌شیان نه‌وئ سه‌ره‌تاتکئ که‌ره‌کانئ عه‌بدو‌لحه‌مید، خواخوای ه‌ه‌لیکی وایان بو که ه‌رگیز ه‌ه‌لناکه‌ویته‌وه له‌سه‌ر نه‌م کو‌بو‌ونه‌وه‌یه سه‌رنج دانی خو‌یان بو‌نوسی وایان تیا نووسی‌وو که سه‌ید جه‌ماله‌دین له‌گه‌ل خدئیویدا ری‌ککه‌وتووه، فه‌رمانه‌روایی‌به‌کی (عه‌باسی)ی بو‌دا‌بمه‌زرتی! نه‌ویش نه‌وه‌ی ویسته‌وه له‌خدئیوی، که دل‌نیای بکات، نه‌گه‌ر نه‌م کاره‌گه‌وره‌یه‌ی بو‌ه‌لسوراندا، نه‌نجامی به‌نه‌نجامی (ابو مسلمی خو‌زاسانی) نه‌گات که (عه‌باسی) په‌کان کوشتیان له‌پاداشی چاکه‌که‌یدا!...

لای خدئیوی نه‌وه‌یشی پی‌لی‌ناوه، که ه‌ه‌رکه‌سئ ده‌ست به‌سه‌ر می‌سردا بگرئ، به‌ناچاری (سوریه) یش نه‌بئ به‌هی نه‌و که (سوریه) خویشی کلیلی ده‌رگای ه‌ردوو عی‌راقه‌کانه!...

بی‌جگه له‌وه‌گه‌لئ قسه‌ی پروپوچی تری‌شی تیا نووسرابوو، که له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌چاکترین هو‌دائه‌نرا بو‌چرینی پول و پاره له‌سه‌رای (یه‌لدز)!...

له‌ناو ه‌موواندا ده‌نگ بالا‌بو‌وه‌وه که خونکار قینی له‌جه‌ماله‌دینیش ه‌ه‌ستاوه زوری‌شی پی‌ناچی که له‌ناوی نه‌بات.

(جه‌ماله‌دین) یش به‌و به‌ندوویاوانه پی‌که‌نینه‌ته‌هات و قسه‌ی له‌سه‌ر نه‌ته‌کرد تا رۆژتیکیان (عه‌بدو‌لحه‌مید) بانگی کرده لای خوئی بو‌چاوپیکه‌وتنی که چاوی پی‌که‌وت به‌ره‌و پی‌ری‌ی چوو نزیکی خسته‌وه له‌خوئی له‌بابه‌ت گه‌لئ کاروباری‌شه‌وه گفتوگوئی له‌گه‌ل‌دا کرد خونکار وای پیشاندا که گفتوگو ته‌وا‌بو‌وه و خه‌ریکه شوینه‌که به‌جئ به‌یلتئ، که چی له‌پر لی‌ی پرسئ: (هه! له‌گه‌ل خدئیوی به‌ری‌زیشیدا له‌کاغه‌دخانه چاوتان به‌یه‌کتر که‌وت؟) جه‌ماله‌دینش گوتئ: (به‌لئ له‌وئ چاومان به‌یه‌کتر که‌وت). عه‌بدو‌لحه‌مید گوتئ: (خدئیوی له‌سه‌ر نه‌م چاوپیکه‌وتنه زور خه‌ریکم بو تئ نه‌گه‌یشتم بو‌چ نه‌مه‌نده له‌سه‌ری نه‌رۆیشته چی ه‌ه‌یه له‌ناوه‌ند تو و نه‌ودا؟ به‌راستی نه‌مه‌نده‌یان نامه بو‌ناردوم له‌خو‌پندنه‌وه‌یان وه‌رس بووم زوری‌ه‌یشیان له‌پیاوی راستگو و شاره‌زاهه بو‌م هاتوون نه‌وانه‌م تا‌قی کردوته‌وه تا نه‌چنه بنج‌ویناوانی ده‌نگ و باسه‌وه و راستی‌یان ده‌رنه‌خه‌ن هی‌چم بو‌نانووسن له‌به‌ر نه‌وه دل‌م زور لی‌ت شکاوه له‌توم رانه‌ته‌په‌رمسو که نه‌م جو‌ره‌کرده‌وانه‌ت لی‌بو‌ه‌شیته‌وه) (جه‌ماله‌دین) یش گوتئ:

كۆرى نەفغانى

جەمالەدىن، دوايى، لە ئەستەمولدا مايەۋە ھەروھە چاۋوتى بېرىن و سەرەتاتكى لى كىردىنىشى^(۱) ھەروھك خۆى بەتوندوتىژى مايەۋە ھەر ھەلسان و دانىشتىنىكى بىكردايە تۆمار ئەكرا بەلام زىنگى تى گەشتوو، بارى سەرەتاتكى كەرەكانى خۆى سووك كىرد خۆى خزانە مالەۋە مالەكەى خۆى كىرد بەكۆرتكى وىژە و زانست و يانەيكە بۆ نازاد بىران و نىشتىمان پەرورە گەرەكان، كە لە ھەموولايەكى رۆژھەلاتەۋە ئەھاتنە لاي بۆ چاۋپىكەوتنى ئەۋىش خۆشتىن قىسەى بۆ ئەكردن و پەندى ھەرە گەرەى پىشان ئەدان ھەر پىستىكىشىان لى بىكردايە بەراستى و دروستى و بى باكىيەكى زۆرەۋە ۋەرامى ئەدانەۋە.

يەككىك لەۋانە (شازادە شەكىب ئەرسەلان)^(۲) بو كە جارىكىان پىتى گوتى: يەككىك لە رۆژنامەكانى ئەمەرىكاي خۆپىندۆتەۋە لەۋە دواۋە كە گوايا عەرەبەكان، كاتى خۆى خاكى گەرەى ئەمەرىكايان دۆزىۋەتەۋە پىتىشى گوت كە خەرىكە لەۋ بارەيەۋە لىكۆلېنەۋەبەك ئەكات جەمالەدىنىش پىتى گوتى: (نامەۋى لەم بابەتەۋە ھىچ قىسەبەك بۆ موسولمانەكان بىكەم. چۈنكە ئەۋانە نەتەۋەيەكى ۋەھان، كە پىيا و پىيان بلى بىن بەپىيا، گورج ۋەرام ئەدەنەۋە، ئەلېن باوك و باپىرمان ۋابوون و ايان كىردوۋە... دەمودەست لەناۋ پەژارەى ئەۋەدا ئەژىن كە باۋ باپىريان ۋابوون و ايان كىردوۋە ھىچ لەۋە بىرناكەۋنەۋە كە مېژوۋى بەنرخ و بلندى باۋو باپىريان، كارى لەۋە نەكردوۋە كە خۆيان بەۋ رەنگە لە سووكى و رىسوايى و گىژوۋىژى و بى كارەبىدا نەمىتنەۋە!)

ئىنجا گوتى: (پىياۋ كە كۆشكىك دروست ئەكات، بەپەرۋشى ئەۋەۋەيە كە ھەرچى مەرجىكى جوانى و شەنگ و شۆخى و سرەوت و ئارام ھەيە تىبابى كە ئەۋەى تەۋاۋكرد، ئىنجا بىر لەۋە ئەكاتەۋە كە كۆشكەكەى بەۋ كەلۋپەلەنە پىرازىنىتەۋە كەلەى كەس دەست ناكەون، ۋەك ئەۋ جۆرە كەلۋپەلەى كە لەۋ جىگايە دەست ئەكەۋى ئىنجا كۆشكەكەى بەۋ مەسىنەۋە بلورىيات و چىۋىنە^(۳) نازانە ئەرازىنىتەۋە كە لەلەى كەم كەس نەبى دەست

(۱) بەماناى: چاۋدېرى كىردنى (مراقبە)

(۲) مىر شەكىب ئەرسەلان ۱۸۷۱-۱۹۴۶ ئەدىب و سىياسەت مەدارىكى لوئىنانى بوۋە، لە پىياۋە دىيارەكانى ۋىراۋونەۋەى عەرەبەكانە، لە (شوفات) لى لوئىنان لە دايكېۋە، كىتېبىكى ھەيە بەناۋى (الحلل السندىيە في الأخبار والآثار الأندلسية).

(۳) مەسىنە: كەلۋپەلى لە (مس) دروستكرابى چىۋىنە: لە كاشى و فەخفۇرى.

(چ كىردەۋەبەكى خراپم كىردوۋە كە خونكارى گەرەمان ۋا لىم دل گىرىۋە؟). خونكار چەند بوخچە قاقەزىكى ھەلگرت و فرى دايە بەردەمى سەيد پىتىشى گوتى: (ئەمانە ھەموۋىان لەسەر ئەۋ قىسەيەن كە ئىۋە ھەردوۋىكتان پىكەۋە بوون و چىيان تىبا نووسراۋە گوتوتانە) سەيد نووسراۋەكانى نەخۆپىندەۋە، بەلام خونكار زۆرى لى كىرد بىيانخۆپىنىتەۋە سەيدىش گوتى: (پىتۋىست بەخۆپىندەۋەيان ناكات تۆ ھەرەۋەدا راستىت بۆ دەرئەكەۋى، كە باۋەر بىكەيت من و خدىۋى لەۋ شۆپنەدا بەتەنبا بوين، كەسى ترمان لەگەلدا نەبوۋە). خونكار گوتى: (بەللى) جەمالەدىن گوتى: (ھاۋدەمەكەى نەبى، كەسى تر لەگەل خدىۋىدا بو؟) خونكار گوتى: (نە) جەمالەدىن گوتى: (كەس ھەبوۋە گوتى لە قىسەى من و خدىۋى بوۋى بۆ بارەگاي ئىۋەى نووسىبى يان ئەۋانەى بۆيان نووسىۋىت ھىچيان لەۋى نەبوون؟). خونكارىش تاۋىك دامما بەبىر كىردنەۋە ئىنجا گوتى: (حسنى پاشاي ھاۋدەمى خدىۋى ئەللى ھەردوۋىكتان لە دوورەۋە پىكەۋە ۋەستابوون، گوتىشى لە قىسەى ھىچتان نەبوۋە). (جەمالەدىن) ىش گوتى: (ئەمەيش بەلگەيەكى رۆشتر و بەھىترە بۆ ئەۋەى كە ھەرچىت بۆ نووسراۋە بەندوبىاۋ و چەۋاشەكردن و درۆيە لەگەل ئەۋەشدا بەگەرەبى خاۋا سوتىندت بۆ ئەخۆم كە لەناۋەند من و عەباس حلمىي خدىۋى مىسردا ئەم جۆرە قىسانە نەكراۋە) ئىتر خاۋەن شىكۆش گوتى: (راست ئەكەيت، پروات پى ئەكەم ئەمانە ھەموۋى ھەلبەستى ئەۋ كابرەيە، خاۋا لەناۋى بەرى و رىسۋاي بىكات) مەبەسى لە كابرا، (أبوالمهدى الصيادى) بوۋ. كە خوۋى ۋابوۋ ناكۆكى ئەخستە ناۋەند ئەۋ و خۆشەۋىستەكانىيەۋە دللىشى لە يەكتر پىس ئەكردن!...

كە تەنگاۋبوۋنى جەمالەدىن لە ئەندازە تىپەرىۋو، بىيارىدا خاكى (عوسمانى) بەجى بەھىللى نوۋسى بۆ راۋىژكەرى راسپاردەگەرى (سفارە) لى ئىنگىلئەرە لە ئەستەمولدا، كە ناۋى (فىس مۆرىس) بوۋ، تكاي لى كىردبوۋ كە يارمەتى بدات لە دەرچوۋندا راۋىژكەرى كەيش ھاتەلەى چاۋى پىكەۋەت و بەللىنىشى دايە كە خواستەكەى بەجى بەھىللى بەلام زۆرى پى نەچوۋ خونكار يەككى ناردەلەى، بەناۋى ھەموۋ موسولمانانەۋە، روۋى لى نا كە ۋاز لە بىرى جوۋى بوۋنەۋە بەھىللى چۈنكە ئەم كىردەۋەيە پايە بلندى جىنشىنى موسولمانەكان نزم ئەكاتەۋە! ئەم خواستە كارى لە دللى جەمالەدىن كىرد ناچار بوۋ (فىس مۆرىس) لى تاگادار كىرد لەم كەينەۋەيەنەيە و بىياردانى خۆى بەمانەۋەى لە ئەستەمولدا.

چى ئەبى بام بىن!...

ناکهون ئنجا باخچهی کۆشکه کهی بهو گوله ناوازه به و بهر پخانه سهیره ئه پارتینیتته وه و بهلام کۆشکیتی وایی که خه ربیک بی برووختی، گه چه کهی لی بوو بیتته وه کو که وتبیتته سه ره زه وی، بنمیچه کهی له هه موولایه کیه وه دا که وتبیت، خا وه نه که یشی دهستی نه بی چاکی بکاته وه، ئاخۆ به بیریا دیت که کۆشکه کهی بهم چپوینه و بلوریات و، بهو گول و چیمه نه پارتینیتته وه؟

نه به خوا به بیریا نایه ت نه و که سه ی که له سه ره پتویست دامایی، نایه ره ژیتته سه ره با به تی جوانی و رازانده نه وه!.

پاشان رووی کرده شاهزاده (شه کیب) و پتی گوت: «من پیت نالیم بۆچ له با و با پیری عه ره بت کۆلیوته وه له با به ت دۆزینه وهی ئه مه ره یکا وه، به لام نه وه ت پی نه لیم که ره ژه ه لاتیبه کان و ایان لی هاتوه، هه رچه ند بیانه وی بیانوو به ینه وه له سه ره که م ته ر خه می و بی کاره بی ئیستیان، گورج ناوی با و با پیریان نه هینن که چۆن بوون و چییان کردوه؟ به لی راسته باب و با پیرتان پیابوون، به لام تا خۆتان ئا به و جۆره بن که هه ن، ناشی به کرده وه بلنده کانی با و با پیرتانه وه بنان، تا وه ک نه وان نه که ن!»...

له کۆرپتی تردا، دیسانه وه له م با به ته وه دوا: (ره وشت و خووی موسلمانه کان به نه ندازه یه کی و خراب بوه که هبوا به چاک بوونیان ناکرئ مه گه ره به ره یه کی تازه بیان لی به یتیتته پیشه وه و په ره وه ده بکرتین.

کاشکی له موسولمانه کان هه ره نه وانه بمانایه وه که ته مه نیان له دوانزه سالان که متره نه وساکه نه توانرا، په ره وه ده کردنیکی تازه په ره وه ده بکرانایه که به رپتگیه کی پر له ئاسایشدا برۆیشتنایه له ژیاندا).

به لام با به تی هه ره گه وه ی قسه کانی، داگیرکه ری بوو که هه موو ژبانی خۆی بۆ به ره نگاری کردنی ته رخان کردبوو گرنگ ترین شت که لیبی دوا بوو له م با به ته وه، نه و قسانه ی بوو که په نجا سال له مه و پیت کردبوونی:

(... هیچ فه رمانه واییه کی ره ژتاوایی نیه له ده رگای خاکیتی ره ژه ه لاتی بدات و بیانوی نه وه نه بیت که مافه کانی خونکار نه پارێزی، یان ئازا وه یه ک نه کۆرپتیتته وه که بۆ خونکاریان نا وه ته وه، یاخود فه رمانه کانی خونکار به جی نه گه ینی نه مانه و هه موو جۆره بیانویه کی پرپوچ و دزی و درۆزی و به ند و با و چه واشه کردن نه هینیتته وه بۆ نه مه ی پاکانه بۆ خۆی بکات ئنجا نه گه ره نه و بیانوانه ی به کارنه هات بۆ مانه وهی له و خاکه دا،

نه وای بیانووه که ی نه خاته سه ره پاراستنی مه سیحیه کان، یان که مایه تیبه کان، یاخود مافه کانی بیگانه و نیاز و جیازه کانیان، یان سه ره به سستی نه ته وه، یان نه ته وه فیرکردن و راهیتان به سه ره به خۆییبه وه یاخود له فه رمانه وایی خۆبی (الحکم الذاتی) یه وه به شینه یی مافه کان بدرین به نه ته وه، یاخود ده وه مه ندکردنی نه ته وه ی هه ژار به هۆی سه ره په رشتی کردنی گه نجینه و سامانه کانیه وه نه ته وه ی گپروویژی ره ژه ه لاتیبه نه و به لینه دلکیشکه رانه ی و دیتته پیت چا و، هه ره وه کو بویتیک نه لی، که زۆر له ژوو رووی ئاواته کانی خۆیه وه یه:

(ئنجا به و به لیتانه دلی نه سه ره وی دوا ی قسه ی ره ژتاواییبه کان نه که وی هه ره ره جۆره مل که چیه کیان بۆ نه نوینی، ته رحه رپزیکیان لی نه گری، فه رمانی وایان بۆ جیه جی نه کات که پیاو سه ری لی سو ر نه مینتی به جۆرپکی وایش به ره ره کانی له گه ل یه کتردا نه که ن بۆ په رستنی نه و ره ژتاواییبه، په روانه و خۆی نادات به سه ره چرادا هه رچی ره ژتاوایی به فه رمووی جیه جی ی نه که ن.

له پیتشدا هه ره خوا ستپکیان بۆ راهه رپین، به نا به دلپیه کی و او ه نه یکه ن که ده ره نه که وی، خۆیشیان چه واشه نه که ن نه لین: نه مانه شتیکی ده مه ده مین روو نه ده ن.

وه ک هه وری هاوین وان، کاتیکت زانی به ئاسمانه وه نامین که نه گه رپینه وه، دلی خۆیان و خۆش نه که ن که ره ژتاواییبه کان به لینه کانی خۆیان به جی نه هینن ئاواته کانیان پیتک دین له پاش نه وه ی فیری هه موو شتیکی یان کردن، به ره لالیان نه که ن بۆ نه مه ی وه ک نه ته وه یه کی سه ره به ست بژین، کاروباری خۆیان به سه ره به خۆبی هه ل سو رپین، به ئاره زووی خۆیان باج بستین، ئاگیان له وه رگرتن و به خت کردنی خۆیان نه بی، له ره لته کانی نیشتمانیس ناو بژیکه ره و سه رداری و هه ل نه بژیرن که له هه موو که س ده رو نیاکترین، له ره وشت و کرداریان دا له هه موو که س چاکترین، له هه موو که سیکیس زۆر تر خۆیان به خت بکه ن له پینا و راستی و دروستی دا.

(ره ژه ه لاتیبه کان به م جۆره خۆیان دلخۆش نه که ن.

به لام نه وی ره ژتاوایی نه یکات، بریتیه له پی ره ویه یه ک که له نیشتمانی خۆیه وه هینا ویتتی له گه ل خۆیدا، له نا و جانتایه کدا داینا وه، پاشان نا وه ره وکه که ی نه خاته میتشکییه وه و له به ری نه کات که نه مه ی تیا نوو سرا وه:

نه ته وه یه کی گپو و ویت و بی کاره و ناشی و لایه نگیر له ئایینیدا خاکیتی به پیت کانی

زۆر پرۆژەى گەورە گەورە ئاو و بايەكى سازگار ئەمانە بۆ ئيمەن، باشترە!

بۆ ئەمەى داگيرکردنەكەى بەدلى خۆى بكات، رى و شوئىنپىك دائەنى بۆ جولانەوہى خۆى، كە ئەمە تا:

يەكەم: دوورخستەنەوہ و تەفروتوناكردنى ھەموو نيشتمانىپەرورەپىكى ئازاد و سەرپەست كە لە باريا ھەبى بەناشكرا داواى مافەكانى نيشتمانى بكات.

دووەم: نزيك خستەنەوہى ھەرە نامەرديان و ھەرە دووريان لە دەمە قالى و ماف داواكردن.

سپيەم: چنگ گرتن بەسەر نيشتمانىكەياندا، بەھۆى ناكۆكى و دووہەرەكى خستەنە ناويانەوہ بۆ ئەمەى بينە پارچە پارچە ئنجا يەكپىك لەو پارچانە باشتر چاودىرى بكرى، بام لەشتى پرۆپوچيشدا بى.

تاوايان لى دى تەواو لەيەكترى ئەبن بەدوژمن و بەگژبەكتردا ئەچن ھەرەھا لە فرمان داہەش كرنىشدا ھەروا ئەكەن، بىگانە ھەر بەوہ واز ناھيتن كە ئەم دەستە لەگەل ئەو دەستەدا شەر بكات.

بەلكو كارپىكى وايش ئەكەن كە لە ھەموو ناو مالىكدا ئازاوە و ناكۆكى و دوژمنايەتى پەيدايبى ئەم كارەساتانەيش ھەموو بەكەلكى بىگانە دىن بى باكيەكەيان زۆرتر ئەبى. فەرمانرەوايىيەكەيان، زۆرتر بەئارەزووى زەبروزەنگى خۆيان ئەبى ھەرەھا زۆرترىش دەستى نەتەوہ و پياوہ دلسۆزەكانى ئەبەستەنەوہ لە زىندووكردنەوہى نيشتماندا و رزگار كرنىيان لە كۆت و پىتوہندى بەندەبى و دەست بەسەرا گرتنىدا.

پاشان ئەلى: (ئەم خواستەنەيش، وەك لاگردنى دەست بەسەرى و سەرپەخۆبى و شتى تر، بەھىچ شتىك پىك نايەن بەوہ نەبى كە ھۆگرى بەكارترىن ھۆن.

وەك پيش خستنى نەتەوہ بەبلاوكردنەوہى زانىارىيەكى دروست لەناويا، وەك دۆزىنەوہى جىگايانى كزىبى و لاوازىبى، شارەزابوون لە ماف و فرماندا، لە چۆنىتى گەيشتن بەئامانجدا، لەگەل راوہستانىكى روو بەرووى دوژمندا بۆ سەندنى مافى بى دەسەلات لە دەسەلاتدارى زۆردار!

جا ئەگەر پىيان بگوتايە، ئەم بىروباوہرە، لەگەل ئەوہيشدا كە گرنگە، بەلام نامان گەيتن بەئامانجى خۆمان؛ بەتايبەتى ھەر لەبەر ئەوہى كە زۆرەى رۆژھەلاتىيەكان لەناو تارىكى نەخوتىندەوارىدا سەر مەقولات ئەدەن ئەوانە تازە لە كەلك كەوتوون زۆر بلتايان

زۆرە بەلام كارگوزاريان يەجگار كەمە... ئەوئيش وەرەمى ئەدانەوہ ئەيگوت: (رۆژھەلاتىيەكان دەرمانىكيان لا ھەيە، زوو نەخۆش چاك ئەكاتەوہ، بەلام سامناكە پرە لە تەنگوچەلەمە و مەترسى پياوى ترسنۆك لىبى ئەتۆقى ھەرەك تىگەيشتوانى ەرەب گوتويانە: يان ئەوہ تا بەسەرپەرزىبى بژىبى، يان ئەوہ تا بەسەرپەرزىبى بمرە ئەوئيش بەخوين رشتن نەبى سەرناگرى.

ئنجا ئەگەر ئەوئيشيان پى بگوتايە: كە ئەم دەرمانە بەگران بەدەست ئەكەوئى چونكە زۆرەى رۆژھەلاتىيەكان مەردايەتايان نەماوہ، وەرەيان بەرداوە، دووہەرەكيان تى كەوتووە، گىژووئى داگيرى كردوون، سەربلنديان پىتوہ نەماوہ، ھەرەھا لەو خۆشبيەيش بەش براون، كە لە كاتى ھىژدارىبى نەتەوايەتى و سەرپەستىي راستەقىنەى دا بەگيان ئەگات بىجگە لەوہ، سەردارەكەيشيان ئەوئەندە گەورە و زەلام و بەچنگ و خاوەن زەبروزەنگ دىتە پيش چا، بەدپۆكى زۆر زەلام و پياوخۆرى ئەزانن، لەترسانا، مىلى بۆ دائەنەوين، ناوئىر بەگژبا بچن...

ئەوئيش ئامۆژگارىي وائەكردن كە بەرەبەكى تازە پى بگەين، بەزانبارىيەكى دروستەوہ پەرورەدەبكرىن.

وا فىركرىن كە لە پىناو نيشتمانىكەياندا مردنيان پى خۆش بى ئەوئيش بەو كۆمەلانە پىك دى، كە ئەندامەكانى پەيمان بەدەروونى سەربلندى خۆيان بەدەن، پەنا نەبەنە بەر دەرگاي ھىچ خونكارىك، ھىچ كارەساتىك سەريان پى دانەنەوينى، ھىچ ھەرەشەبەك دەماریان خاوەنەكاتەوہ، ھىچ بەلنىكى سايە و پايبەيش چەواشەيان نەكات، ھىچ بازىرگاني و دەست كەوتىكىش لە فرمانى نيشتمانى وەريان نەگىرئ ئەوانە ئەبى وابن، كە ماندوئىتى و تەنگانەى پىناو رزگاركردى نيشتمان لە بەندەبى بەدەستكەوتىكى ھەرە گەورە داينىن.

ئەگەر لەدواى ئەوئيش پىيان بگوتايە: (ئەم ئامۆژگارىيەى تۆ باشە، بەلام بەمەرجى خوا چەند كەسىكى وا پرەخسىنى بۆ نەتەوہ، كە بتوانن بىگەنە ئەو ئامانجە بلندە لە دەرونيشياندا ئەو بەرزىبە ھەبى كە پەنا نەبەنە بەر ھىچ خونكارىك و بۆ ھىچ پايبەك خۆيان نەكەوتن ئەوانە ئەگەر وابن، بەلنى خۆيان ناخەنە پشت گوى و پەيمانى خۆشيان ناشكىتن بەلام كواھى وەك ئەوانە دەست ئەكەون؟) ئەوئيش لەم واتايەوہ وەرەمى ئەدانەوہ ئەيگوت: (نەتەوہ چونكە داماوى دەستى ئەو جۆرەكەسانەيە، ھەر پەيدايان ئەكات).

ھەرەشەى لى ئەكردن لە وەرس بوون و ھەناسە ساردىيەكى وا كە وەرەيان پى بەربدا و

بیانخاته بی دسه لاتییه وه بهرامبهر زور و سته می سته مکارانی ناو خو و زوردارانی داگیرکران له گه ل بوژدا ئه یگوت: (تهنگانه هه رچهنده گه وره بی، رۆژتیک دئ لاجچی. جیهانیس هه رچهنده تاریک بی، به یانییه ک دیت و رووناکئ ته کاته وه).

یه کتیک له بیروباوهره تینگه بشتوانه کانی که له م باه ته وه ده ری ئه بریی ئه وه بوو: ئه گه ر فه رمانه وایی داگیرکره خا که ه ی دبی له ژتیر چنگی خونکار یا خود سه ردارتیک ی به زه بروه ننگ دایه، که به هۆی ناله باریی ئه وه وه نه ته وه که کزیوو و بووه به به نده و که رت که رتی لی هاتوو، به رهنگاری ئه بی و ئه یشکینتی بو ئه مه ی خو ی بچیتته جینگای ئه وه بیش به وه پیتک ئه هیتنی که یان هیتزه کار بهیتنی، یان پاره، یا خود داوانه وه و فروفیتلبازی چونکه فه رمانه وایی داگیرکره بایه خ نادات به که س، ته نانه ت به خونکار و سه ردارانیس هه روه ها به له شکر و سه رکرده کانیسیان بایه خ نادات.

به لام ئه وی لئی ئه ترسی و لئی ئه تو قی ئه وه یه که نه ته وه لئی هه لگه ریتته وه، لئی راست بیته وه، روو به رووی بوهستی: ئه مه ته نیا چه کیکه که پشتی داگیرکره ی پی بشکینتی...! بو وینه ئه فغانی بو ئه هیتانه وه ئه یگوت: ئینگلیزه کان به خو یان شه ست هه زار سه ربازی ریکو پیتکه وه هاتنه ناو خاکی ئه فغانه وه پیا سو رانه وه جینگه سه خته کانی و که لاتنه کانیان داگیرکرد به لام که ئه فغانییه کان له هه موو لایه که وه لئی راست بوونه وه، به ناوی نه ته وه ی ئه فغانه وه، نه ک به ناوی خونکار و سه رداره وه، چون به گژیا، ئینگلیزه کان واقیان و رما، ناچارمان خاکی ئه فغانیان به جی هیتت و هه ل هاتن ئه مه بیجگه له وه بیش که سی ملیون لیره ی ئینگلیزیان به فیرۆ چو له و شه رانه دا، له گه ل ژماره یه کی زوریش سه ربازی کوژراو، سه رکردانی هه ل ژتیراودا.

پاشان ئه یگوت: (چ خونکارتیک هه بوو بتوانی ئینگلیزه کان له خا که داگیرکراوه کانی ئه مه ربکا ده ربکا به لام که ئه مه ربکایییه کان هه موو یه کیان گرت و به ناوی نه ته وه ی ئه مه ربکا وه لئیان راپه رین و چوون به گژیاندا و تا دوا هه ناسه یان شه ریان له گه ل کردن، له پیتنا سه نندی سه ره خۆبی خو یاندا، ئینگلیزه کان ناچارمان به ده ستووری ئه وان بکه ن، به دلی ئه وان بکه ن، ئه مه ربکایان بو ئه مه ربکایییه کان به جی هیتت و چوونه وه خاکی خو یان زورزانه کانی ئینگلیزیش، تینگه یشتوو بوون، ئه یانزانی که له توانای که سدانیه نه ته وه یه کی وا له ناو بیات که هه موو که س یه کی گرتی و به نازایی هاتبیتته کوژی جه نگه وه و خو ییشی بدا به کوشت له پیتنا سه ره خۆبی خو یاندا!).

له واته یه کی تریا له م واتایه وه قسه ی کردوو: که راستی هه ر سه ر ئه که وی، بام له پیتشیشدا تووشی به رهنگاری کردن و نازاردان بیی ئه وه بیش به وینه ئه هیتته وه که به سه دان ملیون که س ئیمرو په ی ره وویی ئاموژگارییه کانی هه رسی پیغه مبه ره کان ئه که ن وه ک (موسا و عیسا و محمه د) که چی له سه ره تادا هه مووی چهنده که سیتک دوا یان ئه که وتن.

ئه یگوت: (ئه گه ر ئاموژگارییه کانی ئه وان و قسه کانیان هه مووی باش نه بوونایه و، له گه ل گیانی مرۆفایه تیدا ریک نه که وتنا یه، باوهر پیکه ره کانیان ئاوا زور نه ئه بوون و په ره یشیان نه ئه سه ند.

که چی هیچ شتیک نه ما لئیان نه کرئ وه ک: به رهنگاری کردن و نازاردان و کوشتن و تیزپیکردن و تهر و توناکردن و هه لواسین و هه موو جو ره نازاردانیکی تر ته نانه ت بوون به نه ته وه بیش و خاکیان ئاوه دان کرده وه ئه و تاک و ته را و کو مه له پچووک پچووکانه، پاشان وایان لیهات.

فه رمانه واییان دامه زراند، سامیان لی ئه کرا، خو یان لی ئه پاریزرا، شارستانیتی و پیتسه و تتیکی وایشیان پیک هیتنا که تا سه ر میینه وه!).

له وه شه وه، بریار ئه دا، که هه ر بیرو باوهرتیک له بنچینه یدا راست بی، بام پیچه وانهی بیروباوهری باویش بی، بام خاوه نه کانیسی که م بن، ژیری وای پی ئه وی، که سه بارت خاوه نه کانیسی که م بن، ژیری وای پی ئه وی، که سه بارت به باوهر پیکه ره که مه کانی و به رپه رچ ده ره زوره کانی سه ره تایی نابج به چاوی سووک ته ماشا بکرئ به لکو ئه بی له چاویکی لیکۆلینه وه و نرخپیدانیکی راسته قینه وه و سه ریری بکه یان جا له پاش ئه مه ی ئه و کاره ساته ناخۆشه پرتازارانه ئه ژمیرئ که هاتوون به سه ر عیسا و محمه د پیاوه گه وره کانی شو رشی فه رهنسه دا؛ که له گه ل ئه وه ییشدا بیروباوهره کانیان هه ر سه رکه و توون تا وایان لی هاتوو زوره ی دانیشتوانی جیهان په ی ره و بیان ئه که ن و ریزیان لی ئه گرن و ئه یان په رستن ئه لی: (له به ر ئه و هۆیانه ی که له سه ره وه پیتشانم دان، بیروباوهری هاو به شی (اشترایی) یس هه روا یه هه رچهنده ئیمرو باوهر پیکه ری که مه، به لام رۆژتیک دئ که چنگ ئه گری به سه ر هه موو جیهاندا و اتا هه ر کاتی که زانستی راست و دروست بلا و بووه وه به ناو جیهاندا و، مرۆف تینگه یشت که خو ی و برا که ی له یه ک گل دروست کراون، له یه ک گیانن، جیا وایش ئه بی له سه ر ئه و بنچینه یه دامه زری که زورتر که لک به خشی

به هم مووان، نهک له بهر شاکلاو، ياخود دهوله مه نديي، يان له بهر سامانيک که کوي ته کاته وه ياخود له بهر دوس و پيوه نديک که نه يان کات به بنده، يان له بهر له شکر تیک که کويان ته کاته وه بو شهر.

له گه له هم موو، نهو کار و فرماناندها که پروپوچن، نهو گه وره بيبياندها که له ناو نه چن، نهو ره وشت و کرداران هيشدا که تاسهر به ننگي ناو نه برين!

به جوړيکي تیکر ايي، بيروباو وره کاني زرنګي نه فغانی چ له ناو کوړه کانيا، چ له وتار و نووسينه کانيا، هم موو بریتي بوون له پند و ناموژگاري په سهند، پياوي گيژ و ويژبان نه خسته سهر کردني فرماني گه وره، تر سنو کيان نه خسته سهر نازايه تيبه کی بي هاوتا روژ هه لايه کاني فيري بيروباو وري بهرز و پيروزي سهر به سستی و نيشتمان په وره يي راسته قينه نه کرد. هه وره ها ريگايشي بو روشن نه کردنه وه بو سهر به خوږي و پيشکوتن و ژبان يکي پر له کامه راني و نازايي. جه مالده دين هه له سهر نه م ره وشته پر که لک و ري پيشان دانه ي خوږي روښت، هه تا سالي ۱۸۹۷، که نه خوږي شير په نجه، يان وهک شير په نجه له چه نا که ي دا په يدا بو نه خوږي به که ي لي گران بوو.

خونکار عه بدولحه ميده فرمانيدا به (نه سکه ندر پاشاي کوري قنبور) که گه وره ي پزيشکه نه شته رکاره کاني کوښک و يه کيک له پياوه نزیکه کاني خوږي بوو، نه شته رکاري به که له برينه که يدا بکات به لام نه شته رکاري به که سهر ي نه گرت.

نه خوږي به که ته شه نه ي کرد بو هه ردو و چه نا که ي و کار يشي کرد له هم موو له شي، تا له ۱۸۹۷/۳/۹ دا کوشتي.

له بابته نه خوږي به جه مالده دين و مردنيه وه به ندوباو زور بلا و بووه وه گوتيان (کوري قنبور)، له سهر قسه ي خونکار ده رمان کردنه که ي خراب کردوه روژ هه لاي ناس، (لاون استرو رگ)، بو شازاده (شه کيب نه رسلان) ي گتير ابو وه، که (سه يد جه مالده دين) له پاش نه شته رکاري به که بانگي کرد بووه لاي خوږي، پتي گوتبوو که تايه ت له شي خراپتر تیک نه چيت تکايشي لي کرد بوو که نه شته رکاري تکی فهره نسه يي ده روون نازاد و ده ست پاکي بو په وانه بکات، له نه خوږي به که ي بکو ليته وه نه ویش پزيشک (لاردي) ي بو نه نيري که سهر نه کات نه شته رکاري به که ي باش نه کراوه و هه له ي تياکراوه له پاک و خاوينيشدا که م تره خمي تياکراوه.

نه خوږه که ي ش به وه په ريشان بووه و پاشان مردووه هه وره ها شزاده (شه کيب نه رسلان)

گتير ايه وه، که يه کيک له فهرمان به ره کاني کوښکي عه بدولحه ميده پتي گوتووه، (کوري قنبور) له وه پاکتر و بلن دتره که تاواني و ناشيرين بکات به لام پزيشکيکي دان ساز هه يه ناوي (جارج) ه، نه وه هم موو جاري نه هاته سهر سهد جه مالده دين دانه کاني ته ماشا نه کرد.

وه زاره تي بالبازه کان، به پاره له خسته يان بر دبوو، کرد بوويان به سهره تاتکي به سهر يه وه له بهرگي دو ست يکدا بو بووه دوژمن له جه مالده دين فهرمان به ره که گوتبووي:

(جاري کيان ويستم پزيشک (جارج) له کوږ جه مالده دين بکه مه وه نه هيلم تیکه ليي بکات وه زيري بالبازه کان به دزيه وه تبي گه ياندم که وزي لي به ينم. له وه وه تیکه ي شتم که پزيشکه که نه چيته لاي وه زير، له ژير سهر په رشتي نه وانيشدا داني جه مالده دين چاک نه کاته وه سهد ي ش هيچ ناگاي له وه که ينه و به ينه يه نه بوو (پزيشک جارج) ي له خوږي نزیک نه خسته وه و پشتيشي پي نه به ست نيتر نازانم (جارج) به هوږي پزيشکايه تيبه که وه و پشت به ستني جه مالده دينه وه به و چي لي کردوه من هه ره نه وه نده نه زمان که له پاش کوشتني شا به چنده مانگيک نه خوږي شير په نجه له چه نا که ي سهد يدا په يدا بوو، له ديوي ناوه وه نه شته رکاري به که ي تياکرا، سهر ي نه گرت (جارج) له گه له پزيشکه که دابو له دواي مردني سهد، (جارج) مان به خه مباري و ده موچا و گرږي و دل په ريشانيه وه نه ديي نه وه وای لي کردين که دلي لي کرم ي بکه ين، که ده ستي بو ي له پيس کردني برينه که دا، له پاش نه شته رکاري به که، ياخود له په يدا کردني نه خوږي به که خويدا. به هه ره هو يه ک بو يي). که س ناتواني، له م بيروباو وره، پروا به هيچ کامي کيان بکات!

خونکار عه بدولحه ميده، فرمانيدا بي تاهه نګ جه مالده دين بنينژن هه رچي نووسراو و قاقه زني کيشي هه به ده ستي به سهر ا بگرن فهرمان يکي خونکارانه ي شي نارد بو هم موو روژ نامه کاني خاکی عوسماني که له بابته جه مالده دينه وه هيچ نه نووسن جين شينه کاني خونکاريش له سوريه دا، هه رچي روژ نامه يه کی ميسري هه بوو، که شيوه نيان بو جه مالده دين کرد بوو ده ستيان به سهر اگرت نه وه جه مالده دينه ي که يه که م راپه رپنهر و ورياکه ره وه ي روژ هه لاي بوو بو زوريه ي بزوتنه وه نيشتمانيه کاني، به مه به سي رزگار بوون و دامه زاندي ده ستور له روژ هه لاي تدا.

پاشان جه مالده دين له گوړ ستانيکي نه ناسراودا، له نزیک (نشان طامش) وه نيژرا سي که سي دوستي نه يي، که س له دواي تهرمه که يه وه نه بوو نه وانيش: (سه ييل پاشاي فضل پاشا) و (علي قبوداني ميسري) و (جرجي افندي کونجه) بوون نه مي دواي بيان يه جگار

دلسۆزی بوو له م دواییهدا له باخهلی خۆی پارهی بۆ بهخت ئه کرد هه تا مردیش له کاتهکانی گیانه لاویدا به ته نشتیه وه بوو تا نزیکه ی سی سالتیکیش کهس نه ی نه زانی گۆزه که ی له کوپیه دوایی له پاش رهنج و ته قه لایه کی زۆر، له لایه ن رۆژه لات ناسیتی ئه مهریکایی دۆستیه وه که ناوی (مسته رکرابن) بوو له سالی ۱۹۲۶دا دۆزرایه وه ئه ویش له به ردی مه رمه ر گۆرپکی بۆ دروست کرد و په رژی نیکی ناسیشی بۆ کرد له روویه کی گۆزه که دا ناوی جه ماله دین و رۆژی له دایک بوون و مردنی نووسی له رووه که ی تریشیا نووسی: (ئهم گۆزه له لایه ن دۆستی دلسۆزی هه موو موسولمانانی جیهانه وه، چاکه خوازی ئه مهریکایی میسته ر چارلس کراینه وه، له سالی ۱۹۲۶دا دروست کراوه) له سه ره تای مانگی دوانزه مه می سالی ۱۹۴۴دا، اتا له دوا ی مردنی سه ید جه ماله دینی ئه فغانی به په نجا سال، ئیسک و پروسکه که ی جه ماله دین له ناو ئاهه نگیکی گه ورده ا گوتیرایه وه بۆ ئه فغانستان.

وته ی هه لبژارده ی جه ماله دینی ئه فغانی

* نامه رد ئه و که سه یه که به جیگای چاکردن بزانی و راستیی بیروباوه ریشی بۆ ده ربه که وئ، که چی خۆی تییان نه گه یتن. باوه ریشی بۆ ده ربه که وئ، که چی خۆی تییان نه گه یتن.
 * زانستیکی به که لکی که م که له سنگدایی و به کاربه یتن، چاکتره له زانستیکی زۆری ناو نوسراوان که فرمانیان پین نه کری.
 * هه رچی، به پین ئه مه ی گونا هپکی کردیی، له خونکار بترسی، ئه و که سه به گه نکه پیاو ئه ژمه یرری.
 * هه ر بیروباوه رپیک، پشتیوانی زۆریو له وانه ی که باوه رپیان پیتی نییه، ئه و زۆرییه به که می و سوکی دانه نری. هه ر بیروباوه رپیکیش، پشتیوانی که م بوو له وانه ی باوه رپیان پیتی هه یه، ئه و که مییه به هیتز و ده سه لات و گرنگی دانه نری.
 * مه ردایه تی له وه دایه که پیاو پیتچه وانه ی ره وشتی باو بجولیتته وه، به مه رجی هپج و پووچی ده رکه وتین.
 * هه ر نه ته وه یه ک سه رداری خۆی له روودا بپه رستی و له پاش مله له ئه ستۆی بدات، به که لکی ژبان نایه.
 * مرۆف وایه، هه رشتیکی پین خۆش نه بوو، پین له بوونی نانین، هه رشتیکی پین خۆش بوو ئه پیه رستی.

* ئه گه ر فه رمانه وایی، پین له مافی ناو پیکه ران نه نین، هه روا چاکتره که گورگ بکات به شوان.

* ئه وانه ی له روودا خوار و خپچی ئه که ن، زبانیان که متره له وانه ی که خویان له به رگی سه ر راستیدا ئه شاننه وه.

* هه موو شتی ئیمرو سه ر ناگری، سبه پین سه ر ئه گری.

* سه ره خۆیی هیوایه که، فرمانی ئه وئ، به رگه گرتن و ئارامی ئه وئ، کاری سه خت و سامناکی پین ئه وئ.

* کۆل هه لگری دار بۆ فرۆشتن، به که لک تره له کۆل هه لگری زپ بۆ کۆکردنه وه.

* نزیکترین سه رچاوه ی دادپه روهری ئه وه یه که ئه ندازه ی خۆت بگریت.

* سووکترین کهس ئه وه یه، که بۆ ژبانی خۆی، مردنی که سانی تری بوئ.

مهدحت پاشا

نووسه‌ری: قدری قلعه‌چی

له‌گه‌ل پاشبه‌ندیك بۆ‌ئهم به‌ره‌مه
له نووسینی ئەحمه سه‌ید عه‌لی به‌رزنجی
«بئ‌گومان مهدحت پاشا له‌گه‌وره پیاوانی ئەم سه‌رده‌مه‌یه لام وایه، ئەمجاره،
که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی رۆژه‌لات چاره‌ئەکرێ. چونکه‌ مهدحت پاشا، ته‌نیا که‌سه‌یکه‌ که‌ بزانی
مه‌به‌س له‌م که‌ینه‌وبه‌ینانه‌ چیه‌ و چ شتی‌کیش پتیبست بئ‌ له‌ پیتاوی چاره‌کردنیا ئەیکات،
بئ‌ ئەمه‌ی له‌ رینگه‌ی راست لابادات»

(بسمارک)
«... هه‌رچی‌یه‌ک گوترا بئ‌ له‌ بابەت ئەو به‌ره‌ه‌لستانه‌وه‌ که‌ بئ‌گومان ئەکه‌ونه‌ به‌ر پێگای
مهدحت پاشا له‌ کاتی به‌کاره‌یتانی ئەو بیروباوه‌رانه‌دا که‌ بلاویان ئەکاته‌وه‌، به‌راستی
مهدحت به‌پیاویکی هه‌ره‌گه‌وره‌ی تورکیا ئەژمیرێ له‌ رووی گیانه‌ ده‌ستور په‌روه‌ره‌که‌ی
و مه‌ردا‌یه‌ تیبیه‌که‌یه‌وه‌.»

هه‌نری ئەلیوت

راسپارده‌ی ئینگیلته‌ره‌ له‌ ئەسته‌مبول
«مه‌دحت له‌و پیاوانه‌ بوو که‌ له‌ ره‌وش و خوویاندا مه‌ردا‌یه‌ تیبیه‌ک هه‌یه‌، له
سروشتیاندا زۆران بازبیه‌ک هه‌یه‌ له‌گه‌ل خراپه‌دا، له‌ ره‌نج و تیکۆشانیا‌ندا خۆ‌راگرتنیک
هه‌یه‌، هه‌روه‌ها به‌رگه‌گرتنیک وایش هه‌یه‌ به‌رامبه‌ری تازار، که‌ هه‌تا ئەمری پیتی نه‌نگه
هاوار بکات.»

ئه‌حه‌مه‌د ئەمین
«مه‌دحت دل ناسک و سروشت توندبوو سه‌ره‌به‌ست و کارگوزار و خه‌مخۆر بوو له‌سه‌ر
فرمان سه‌ره‌به‌خۆبوو له‌بیروباوه‌ردا تازادبوو نیشتمان و فه‌رمانه‌واییه‌که‌ی خۆی به‌دل خۆش
ئه‌ویست له‌ پیتاویشیاندا سه‌ری خۆی دانه‌نا نیازی پاک بوو له‌ قسه‌ و کرده‌وه‌یدا یه‌جگار
به‌په‌رۆشه‌وه‌ بوو بۆ چاکه‌خوایی به‌لام هه‌زی له‌ زۆرداری نه‌ئەکرد گوتیبشی نه‌ئەدا‌یه
ئه‌وه‌ی چی به‌سه‌ر دئ‌ له‌ پیتاوه‌ به‌رنگاری کردنیا.»

جرجی زیدان

«خۆشه‌ویستی چاککردن^(١) و راستکردنه‌وه‌ی کاروباری گشتی، تیکه‌ل به‌خوینم بووه
هه‌ر وه‌ک ده‌ردی کاربگه‌ر وایه‌ لێم نابیته‌وه‌»

مه‌دحت پاشا

په‌یدا‌بوونی هه‌نگه‌وتوویه‌ک له‌سه‌رده‌می خونکاراندا^(٢)

(عوسمانی) یه‌کان له‌ ماوه‌ی سێسه‌د سالی‌کا، توانییان شاهه‌نشیا‌هییه‌کی گه‌وره‌و
فراوان بۆخۆیان پێک به‌هین خا‌که‌کانی تا سنووری (نه‌مه‌سه) و (ئیتالی‌ا) ئەچوو
دوورگه‌کانی زرتی سپی ناوه‌راستی رۆژه‌لات و خا‌که‌کانی (جزائر و ته‌رابلوسی) رۆژتا‌وا
و (تونس و میسر) له‌ ئەفریقای ژووروودا، له‌ ژێر چنگیا‌بوون نیوه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌به‌ستان و
پشت (بغداد) و (موصل) یش تا ئەگاته‌ که‌نده‌لان (خلیج) ی (فارس) ملیان بۆ‌که‌چ
ئه‌کردن ده‌سه‌لاتی‌شی تا که‌ناره‌کانی رۆژه‌لات و خوارووی (زرتی ره‌ش) و نیوه‌دوورگه‌ی
(قریم) و سنووره‌کانی (پۆلۆنیا) ده‌رۆیشت.

به‌لام ئەم گه‌وره‌یی و فراوانی‌یه‌ی خا‌که‌که‌ی له‌گه‌ل ئەو هه‌موو جۆره‌ نه‌ته‌وانه‌دا که‌تیا‌دا
ئه‌ژیان و نه‌ته‌وا‌یه‌تی و زمان و ئایی‌نی خۆیان ئەپاراست، پاشان په‌یدا‌بوونی چینیک له
ده‌سه‌لاتدار و خاوه‌ن زه‌وییه‌کان که‌ ده‌وله‌مه‌ندی و پوول په‌رستی سه‌ری لێ شیتواندبوون:
زۆرداریان ئەکرد له‌ نه‌ته‌وه‌ و ئەیان چه‌وساندنه‌وه‌، له‌گه‌ل سه‌رگه‌ردانی و شپه‌زه‌بوونی
زۆریه‌ی نه‌ته‌وه‌ به‌هۆی هه‌ژاری و نه‌خوینده‌واریه‌وه‌، به‌هۆی ده‌رد و نه‌خۆشی گه‌وره‌ و
گرانه‌وه‌ به‌هۆی زۆرسته‌می هه‌موو ره‌نگه‌وه‌، به‌هۆی شه‌پوشۆری گه‌وره‌ی واوه‌ که‌ هه‌رچی
لاوی به‌هیتز و هه‌ره‌تی هه‌بوو به‌کوشتیان ئەدا، هه‌رچی خا‌کیکی هه‌بوو پارچه‌ پارچه‌ی
ئه‌کرد بێجگه‌ له‌وانه‌ کاروکرده‌وه‌ نه‌نگ و خراپه‌کانی کاربه‌ده‌سته‌ گه‌وره‌کان که‌بووبونه
هۆی تیک دانی ئاسایش و ئارامی گشتی و، شیتوانی کار و چاکه‌ و مافی هه‌مووان.
ئه‌وانه‌ هه‌موویان پێکه‌وه‌، بووبونه‌ هۆی په‌یدا‌بوونی ئازاوه‌ و پشتیوبیه‌کی وه‌ها سامناک
له‌ناو خا‌که‌کانی (عوسمانی) دا، که‌ ئاسمانی کاروباری فه‌رمانه‌وایی و فرۆفیتلی
به‌جاریک تاریک کردبوو، ژبانی کۆمه‌لایه‌تی تیکومه‌کان دا‌بوو، ره‌وش و خوو دل و
ده‌روونی خراپ کردبوو له‌به‌ر ئەوه‌ فه‌رمانه‌وایی (عوسمانی) یش وه‌ک هه‌موو

(١) چاککردن: چاکسازی (اصلاحات).

(٢) خونکاران: سولتانه‌کان (السلطین).

فهرمانره وایییه کی گه وره و فراوان، که له سهر بنچینه یه کی به هیتز و توندی نازادی و سهر به سستی و دادپه روه ربی و برابه تی و به کسانی دانه مه زرابی، پرووی کردبووه تیک چون و له ناوچوون و پروخان.

له بهر ئه وه هدر ئه وه ندهی خوش بو، تا گه بشته سه دهی نۆزده هم ئبتر ئه وه فهرمانره وایییه گه وره یه که وته ته نگانه یه کی گه وره له میژووی ژیانیا، سنوره فراوانه کانی ورده، ورده کشانه دواوه شورشی ناوه وه، له زۆریه ی خاکه کانبیا، به تاییه تی له خاکه کانی (بالکان) ی وه ک شاخه ناگرینه دا، دهستی پی کرد فهرمانره وایییه گه وره کانی ئه وره پایش، چاویان تی بریبوو، بۆ ئه وه ئه گهران که چهند پارچه خاکیکی لی بیچرن.

یاخود هندی ناز و جیازی تیا وهرگرن ئه وانیش ههستیان به وه کردبووه که (فهرمانره وایی عوسمانی) له گیانه لا دایه، له لایه که وه گه له کۆمه کییان لی ئه کرد، له لایه کی تریشه وه له سهر لاکی ئه و شهریان ئه کرد.

(سرب) بیه کان، یه که مه نه ته وه بوون که له فهرمانره وایی (عوسمانی) هه لگه پانه وه له پاش خه بات کردنیکی خوتناوی و به هیتز توانییان، له سالی ۱۷۱۷د سهر به خۆیی ناوه وه وهرگرن به لام خاکه که بیان سهر به (خونکاری) (عوسمانی) بمینیتته وه پاش ئه وانه (یۆنان) بیه کان شورشیان گپرا له گه ل تورکه کاندای شهر و کوشتاریکی گه وره بیان کرد ئینگیلته ره و فهره نسه و رووسیا پشتی یۆنانیان گرت دواپی خونکاری (عوسمانی) نارچاربوو، له سالی ۱۸۲۹دانی نا به سهر به خۆیی خاکی یۆناندا (بیجگه له به شی ژوورووی) هه روه ها دانی نا به سهر به خۆیی ناوه وه ی (رۆمانیا) و (سربیا) یشدا.

پاش ئه وه (محهمه د عه لی پاشا) یش، بۆ میسر سهر به خۆیی سه ند له پاش چهند شه روشو پریکی دوورودریژ، له گه ل فهرمانره وایی (عوسمانی) دا، له سالی ۱۸۴۱د پریک که وت، که خونکاری میسر پشت به پشت له باوکه وه بۆ کوپی بیتته خواره وه به لام (خونکاری عوسمانی) مافی ئه وه ی هه بی که له خیزانی (محهمه د عه لی پاشا) هه لبرتری بۆ ئه و پایه یه.

له سالی ۱۸۵۴ یشدا شهر پریک په دابوو له ناوه ند فهرمانره وایی (عوسمانی) و (روسیا) دا، دوو سالی ته و اوای خایاند فهره نسه و ئینگلته ره پشتی (خونکاری عوسمانی) بیان ئه گرت شه رکه که به وه دواپی هات که فهرمانره وایی (عوسمانی) دانی نا به سهر به خۆیی (خاکی رۆمانیا) دا.

جا له و سهر ده مه پر ته نگوچه له مه یه و سه یه دابوو، که (مه دحه ت پاشا) په دابوو، له گه ل بانگ راهیتشته که یا بۆ فهرمانره وایی کردنیکی دیوکراتی چونکه به لای ئه وه وه، تا که ریگیه ک که بۆ رزگار کردنی فهرمانره وایی (عوسمانی) ده ست بدات له ده ست پروخان و له ناوچوون، ئه وه یه که ده ستووریکی دابه زرتیری بۆ هه موو خاکه کانی (عوسمانی)، که به هۆی جیبه جیکردنی ئه وه وه دادپه روه ربی و ئاسایش له ناویا بلاو بیته وه، برابه تی و به کسانی له ناو هاو نیشتمان ه کاندای بنج به ست بی، هه روه ها چهند کۆریکی نه ته وه یش دابه زری، به جۆریکی وا نه ته وه خۆی فهرمانره وایی به سهر خۆیدا بکات، نه ک له ژیر دهستی خونکاردا بمینیتته وه، که به خۆی و پیاره نزیکه کانییه وه به ئاره زووی خۆیان کاروباری ببه ن به رپوه، که پره له ئالۆش و خرۆش و هه ل ه و به دکرداری.

ئه و پیاره نزیکانه ی خونکار که، کاروباری خاکه که بیان ئالۆزاندبوو، پشیوی و ئاژوویان خستبووه ناوه وه؛ وای لی هاتبوو ناو بژیکه ر یاری به یاسا ئه کرد، سه رباز شیری ئه وه شان له برای خۆی، گه وره و بچووک بازرگانییان به فرمانی فهرمانره وایییه وه ئه کرد له ناوه ند فهرمانره وایی و نه ته وه یشدا، ناکۆکییه کی گه وره په دابوو بوو هیچ په یوه ندییه کیان نه مابوو به یه که وه، په یوه ندییه گه وره و به نده که ی نه بی!... ئه و جوتیارانه یش که به هه موو لایه کی خاکه که دا بلاو بوو بوونه وه و به شی هه ره گه وره ی نه ته وه که بیان لی په دابوو بوو، فهرمانره واییان هه روا ئه هاته پیش چاو، که بریتیه له باج سیتیکی، هه موو سالیکی هه ل ئه کوتیتته سهر دیهاته کانیان به شیکی گه وره ی ئه و دانه ویله بیان لی داگیر ئه کات که به خۆی (*) ناوچه وان کۆیان کردۆته وه، هه روه ها بریتیه له ئه فسهر پریک، به تفه نگیتیکی ئاراسته کراو، یاخود به شیر پریکی هه لکی شراوه وه دیتته ناو مالیانه وه، کوره کانیان له باوه ش دهر ئه هینتی و ئه یانبات بۆ ئه مه ی ره وانه بکرین بۆ کۆری شهر، له خاکی کدا شهریان پی بکه ن نه دیوانه و نه ئه یناسن، بۆ ئامانجیکیش شهریان پی بکه ن که تپی نه گه یشتوون چیه. که میکیشیان نه بی نه یان ئه توانی بگه رپنه وه.

(مه دحه ت پاشا) یش له ناو نه ته وه دا، سه ری دهر هینا و قیراندی به سه ر ئه و سهر دارانه دا: ئیمه ین سه رچاوه ی هیتز و ده سه لات نه ئپوه، نه خونکاری سهر دارتان، بریتی نین له هیچ له وه نه بی که سه رکاریکن، نه ته وه ئپوه ی له سه ر کارداناوه هه رکاتی حه ز بکات

(*) خۆ = (عرق، ئارهق) - وهرگپت -

ئهتان کات بهسه رکار، هه رکاتیکیش بیهوی لهسه رکارتان ئه خات بئجگه له وه، پئویسته لهسه ریشیان، که هه رچیتان کردوه پئیشانی نه ته وهی بدن، تا ئه گه به باشی زانی چه ندوچوونیان له گه لدا بکات. (مه دهعت) له هیچه وه پئ گه یشت له وه سه رده مه دا، که هه ر پارانه وه و خو نو ساندن به کار به ده ست و ده سه لات دارانه وه، به کار ئه هات (مه دهعت) توانی، به هوی ره وشت و خووی پاک و بلندیه وه، به هوی تیکۆشان و خه بات کردن و نیشتمان پهروه ری خو یه وه، بگاته بلندی ترین پایه ی فه رمان ره وایی زوری پئ نه چوو بووه پیاویکی زرنگ کاری گه وره و ئازادی خوایکی مه زن بووه وینه ی ره وشت و خووی بلند و زرنگی و ژیری په سه ند و، بیرو باوه ری پۆلایی و، بیری ئازا و سه ره به ست، له ناو ئه وه خاوه ن فروفیلانه دا، که فروفیلان کردبو به پیشه بو خو یان، که له چا وه له هیتان نه بی به هاو پئی خو یان و، زۆر کردن نه بی له وانه ی له خو یان بی ده سه لات ترن. و خو هه لسون نه بی له گه وره پایه و خونکاران. هیچی تریان نه ئه زانی بیکه ن، (مه دهعت) وه ک سه رکرده یه ک هاته پیشه وه که خو ی له پینا و که لک و چاکه ی نیشتمان و نه ته وه که ی خویدا به خت ئه کرد.

کار به ده سه کانی تر، خو یان وا ئه نواند که بو که لکی فه رمان ره وایی نه بی کار ناکه ن، که چی له راستیدا دوزمنی راسته قینه ی فه رمان ره وایی بوون هه ندیکیان به ناشیتی و بی ده سه لاتی خو ی زبانی له فه رمان ره وایی ئه دا، هه ندیکیشیان به وه زبانی لی ئه دا، که هه موو ده م بو ئه وه تی ئه کو شا که به مه به س و ئاره زووی درنده ی ناپوخته ی خو ی بگات، رینگاکه ی هه رچو ئیک ئه بی بی.

ئه م چاکه خاوزه گه وره یه، له سالی ۱۸۸۲دا له شاری ئه سه ته مبول له دایک بووه (۱) ئه وساکه، ئه سه ته مبول، سه ته م شاری جیهان بووه، له گه وره یی و فراوانیدا ژماره ی دانیشتوانی له ملیۆنیک و سه د و حه فتا و پینچ هه زار که س تیپه ری کردوه له ده میکی دووردریژه وه، که وتبووه خه ویکه قووله وه کاتی خه به ریو نه وه ی هاتبوو خه ربک بوو ئه که وته ناو ئه و گه ژاوه وه، که شاره گه وره کانی تریش له وه پیش تیی که وتبوون- و اتا گو پینی فه رمانداری و گواسته وه ی له چینیکه ده سه لاتداری زۆرداری زهویی داره وه، که هه موو سه ر و سامانی خاکه که ی خسته بووه ژیر ده ستی خو یه وه، بو چینیکه گه شه که ر که له

(۱) له راستیدا سالی ۱۸۲۲- ۱۲۳۸ک له و شاره دا له دایک بووه، وه له ۱۸۸۳ز- ۱۳۰۰ک له (طائف) کوژراوه.

خوینده واران و خاوه ن پیشه و کار پئیک هاتبوو، که ئه یوبست داد پهروه ری و ئاسایش بلا و بکاته وه به ناو نیشتمان هه که دا، هه ر که سه یش به پئی کرده وه و ده سه لاتی خو ی کاری گشتیی پئ بسپیرری، یاسایه کی گشتیی دا به زرتیری ماف و فرمانی هه مووانی تیا دیاردیی بکری.

ههروه ها له گه ل گواسته وه ی فه رمانداری به که دا، به ره نگاری به کیش په دابو بوو، له ناوه ند چینه ی پئ گه یشتوه گه شه که ره و (۱) چینه تیک چوو ره یه که دا، بئجگه له وه ده سه لاتی کۆمه له چاکه خاوزه کان و، ده سه لاتی کۆنه په رسته کانیش ئه چوون به گه شه کدا ئنجا که ئه و کۆنه په رستانه ته گه ره یان له کار و فرمان و تیکۆشانی چاکه خاوزه کانی ئه دا، چینه تازه که ناچار ئه بوو ده ستیکه ی و به هیز بوه شینی له دوزمنه کانی که جاریکی تر گیانیان سه ر دانه نیته وه، بو ئه مه ی بتوانی ئالای داد پهروه ری و برایه تی و یه کسانی هه ل بکات له ناو نیشتماندا جا گه ژاوه که ی له مه ر شاری ئه سه ته مبول به م جو ره بوو.

شاری ئه سه ته مبولیش، له و سه رده مه دا بریتی بوو له وینه یه کی بچوکی شاهه نشاهییه گه وره و فراوانه که نه ئه ورو پاییه کی ته واو بوو، نه ئاسیاییه کی ره ژه لاتی ته واو یش بوو نه شیه ویه کی نه ته وه یی تاییه تی هه بوو، نه شیه ویه کی فه رمان ره واییانه ی باوی هه بوو هه رچی پئچه وانه ی به کتره تیا ئه ژیا هه ژارییه کی له ئه ندازه به دهر و ده و له مه ندییه کی له ئه ندازه به دهری تیا بوو.

جوانییه کی دل رفین و ناشیرینییه کی گیان کوژی تیا بوو له لایه که وه دادگای ئایینی ئیسلام و گاوری تیا بوو، له لایه کی تریشه وه دادگای شارستانیته ی بئگانه و خو مالی تیا بوو.

له ی هه موو خاک و نه ته وه یه ک به ره و کۆمه له ی تیا بوو له به ره ئه مه، هه موو گه شت و گوزار که ریک، ئه یتوانی به شی خو ی که سانی وادوژیته وه که به زبانی خو قسه ی له گه ل بکات بئجگه له وه، له گرنگترین ناوچه ی بازرگانی ئه ژمیرا.

که شتییه گه وره کانی هه موولا یه کی جیهان پر له کوتال و که له ریه له وه له ویدا کۆ ئه بوونه وه.

باوکی (مه دهعت پاشا) یش که ناوی (حاجی حافیز محمه د ئه شرف) بوو، ناوژیکه ریکه ئایینی ره شنبیربوو به پیاویکی سه ر راستی ده ست پاک و خاوه ن

(۱) راستتر: گه شه کردوو.

تازه زوویه کی چاکه خوازی و تازه کردنه وه دائرابوو کوره کهی خوئی ناو نابوو (ئه حمده شه فبق) قورئانی پئی خویند و سه ره تایی نویسنی فیرکرد پاشان خستییه (دیوانی هوماپئی) به وه، له ویشدا فیری نویسنی دیوانی تاییه تی به و ده زگایه بوو ئه و ساکه ش و راهاتبوون، هه ره که سی له و دیوانه ده رچواپه، ناویکی نویسان لی ئه نا (ئه حمده شه فبق) یشپان ناونا (مه دحه ت) که له و ساکه وه تا ئیستا هه ره بوو ناوه وه ناسراوه (مه دحه ت پاشا) له گه ل ئه وه شا که هۆگری پینوسه کانی فه رمانه وایی بوو بوو، له سه ره دهستی نووسه ره کانی مه شقی ئه کرد، خه می ئه وه هیشی ئه خوارد که زانیاری خوئی فره تر لی بکات هاتوچۆی مزگه وتی (فاتح) ی ئه کرد بوو ئه مه ی له وئی فیری شت بی؛ له ویدا فیری زمانی عه ره بی و زانستی زبان پاراوی (۱) و دم راستی (۲) و ئایین و ژیری بوو. له زمانی فارسیشدا قال بوو، ویزه و میژوویشی خویندوو به کیتک له ماموستا به ناوبانگه کانی (شیخی موسلمانان) (۳) (عارف بگ) بوو. ماموستایه کی رۆشنیرو له هه لئارده ی زاناکانی ئه و سه رده مه بوو هه ره ها به کیتکیش بوو له و پیشه و چاکه خوازانه ی که حه زبان له بیروباوه ری ده ستووری سه ره ست ئه کرد. له سه ره و تارگاهه کانه وه بانگی پائه هیشت، که بیروباوه ری ده ستووری له گه ل ئایینی ئیسلامدا جیاوازی نییه و زیانیشی پئی نابه خشی به لکو به پیچه وانه ی قسه ی خاوه ن زۆردارییه کانه وه، پشتیبوانی ئایینی ئیسلام ئه کات که له م سه رده مه دا پئی ئه و ناژی.

(مه دحه ت پاشا) تازه گه یشتبووه ته مه نی هه زده سالان، ناچاربوو له به کیتک له م ده زگایانه ی فه رمانه وایییه دا به مانگانه یه کی زۆرکه م فرمان بکات به لام زۆری پئی نه چوو، رۆژ به رۆژ پیتش ئه که وت له هه موو جوړه فرمانیکی نویسنکاریدا فرمانی پئی ئه ببینرا له ئه سه مبولدا، له شامدا، له (صیدا) دا، له قونیه دا له (قسطنونی) دا، فرمانی بینی جا ئه م سه رده مه ی ژبانیه ی به کاری هات، شاره زای خاکه کانی (عوسمانی) بوو، له کاروباریان تی گه یشت، له و خراپه و ئاژاوه و زۆردارییه ی که خه ربیک بوون له که لکی بخه ن ئاگاداربوو که گه راپه وه پایته خت به ته و اوته تی بۆی ده رکه وتبوو، که ئه گه ر پتگایه ک هه بی بۆ رزگارکردنی فه رمانه وایی له و سه رکه ردانییه ی تیاپه تی، ئه وه یه که هه موو ره گه زه کانی

(۱) واتا: ره وانبیژی.

(۲) لۆژیک- المنطق

(۳) شیخی موسلمانان: (شیخ الاسلام)

یه ک بگرن و پشتیبوانی به کتر بکه ن؛ کۆره کانی راویژ دا به زرتینی، یاسایانی داد په روه رانه ییش دا بترین که بۆ هه موو هاو نیشتمانیکی سه ره به ستی فروفیل (سیاست) و مافی کۆمه لایه تی به یارپیزرتین باسنورتیکیش دا بترین بۆ ده سه لاتی فه رمانه به ران، ئه و کارانه ییش که لیبیان ئه خواززی ببکه ن، دیاردیی کرتین پاش ئه مه ی گه یشته ئه سه مبول، ژنیکه ی هینا پاشان له پینوسه ی سه ره زکایه تی وه زیره کاندای دامه زرا زۆریشی پئی نه چوو، کرا به سه ره زکی ئه و پینوسه .

وارپیک که وت ناوه ندی به لئین ده ره کانی وه رگرتنی باجی گومرگی (شام و حلب) له ناو خۆباندای تیک چون پاشان ئه م تیک چونه به هیتزبوو و گرنگی په یدا کرد له ئه نجامدا فه رمانه وایی په نجا تووره که پارهی مابوه وه، بۆی نه نیترابوو. (مه دحه ت آفندی) نیتراپه ئه وئ بۆ لیکۆلینه وه ی ئه و که یینه و به یینه یه له پاش شه ش مانگ گه راپه وه، به هه زار و چوارسه د تووره که پاروه که له پارهی خۆره کانی گومرگی سه ندبووه بوو فه رمانه وایییه ده رخستبوو که پارهی گۆره ره وه (میثاق) پینچ هه زار تووره که پارهی له فه رمانه وایی دزیوه (مه مه د پاشای قیبرسی) ییش که سه رکرده ی هه ره گه وه ری له شکره ی عه ره بستانه، هه له ی گه وه ره ی کردوو، که فه رمانه وایی ناچاربوو ده ستی له فرمان کیشاپه وه.

وه زیره کانی فه رمانه وایی، کرده وه و کاره کانی (مه دحه ت) یان په سه ند کرد (ره شید پاشا) ی سه ره زک وه زیریش پیا هه لدا له وه وه رۆژ به رۆژ پیتش ئه که وت هه ر کارو فرمانیکی گرنگ و وردبواپه به ویان ئه سپارد رای په رتینی پاش ئه وه (محمد پاشای قیبرسی) بوو به سه ره زک وه زیر قینی له (مه دحه ت) بوو ویستی تۆله ی لی بکاته وه له به ره ئه وه نارویه چه ند خاکیکه (بالکان)، که له پشپیدا بوون مه به سی ئه وه بوو، یان به سه ره نه که وتوویی بگه رپتته وه، یاخود له وئ له ناویچن.

که چی له کۆری فروفیل (سیاست) دا، سه ره که وتنیکه تازه ی ده ست که وت چونکه به هۆی به کاره یسانی دادپه روه ری و کارزنگی خۆبه وه، توانی ئاسایش و ئارام له ناو ئه و خاکانه دا دا به زرتینتته وه هه ره ها دلئ دانیشتمانی ئه و جتگایانه ییش بنووسیتنی به خۆبه وه تا گه راپه وه ئه سه مبول، (مه مه د پاشای قیبرسی) له فرمان دوور خرابووه (ره شید پاشا) خرابووه جتگای ئه و (عالی پاشا) ییش کرابوو به وه زیری ده ره وه ئه و دوانه ییش هه ردوویکیان له هه لکه وتوو ه کانی زرنگ کاری و فروفیل بوون. پشتیبوانی چاکه خوازی و نوئ کردنه وه بوون. (مه دحه ت) ییش نامه یه کیان پیتشکه ش ئه کات، کاروباری ئه و خاکانه ی

تیا پیشان ئەدات پیشنیازی وا ئەبێ، که سەرەخۆبێ ناوێه^(۱) بدری بەو خاکانە. ئەو ئەندەدێ نەمابوو، که پیشنیازەکی جیتی خۆی بگری و لەسەر دەستی خۆشیدا جیبەجی بکری بەلام (مەحمەد پاشا قیبرسی)، بەناوی جیتشین سەرۆک وەزیرانەوه، هاتەوه جیتی خۆی.

دەستیشی کردەوه بە بەرەنگاری کردنی (مەدحەت افندی) لەو دەدا خۆی زۆر ماندوو کرد ئەبویست لە (کۆری وەزیران) دووری خاتەوه بۆ ئەو مەبەسە هەموو رێگایەکی ئەگرت لە کۆریەکانی فەرمانرەواییدا، بەخرایی ناوی ئەبرد، شتی وایشی ئەدایە پال (مەدحەت) که لەوێه دووربوو.

پاشان بەوێه بەدناوی کرد، که باجی دەیهکی گرتۆتە ئەستۆی خۆی کۆی بکاتەوه، که فەرمانرەوایی ئەوێ بەرەست کردوو لە هەموو فەرمانبەرێک ئەوێ دابوو پال که هەرچی دەیهکی ناوچەیهک لە ناوچەکانی ئەستەمبول هەیه داگیری کردوو بۆ خۆی کهچی ئەو کۆری که بۆ چەندوچوونکردن لەگەڵ (مەدحەت) دا دانرابوو، که لە کەینهو بەینهکی کۆلییهوه، بۆی دەرکەوت (مەدحەت) بێ گوناوه و لەبەر ئەوه برباری پاکێ ئەویدا. ئینجا که (رەشید پاشا) و (عالی پاشا) و هاوڕێکانی گەرانهوه سەر فەرمانداری، کردەوه کاری (مەدحەت) یان پەسەندکرد و تیکۆشانیان هەڵ سەنگاند دەمو دەست ناردیانە چەند خاکیک بۆ ئەمە هەماشای کاروباریان بکات و لە سکالایان بکۆلیتەوه که لە دەست هەندێ سەردارانی خۆیان کردبوو ئەو لیکۆلینەوهی کردی، گەلیک که تێ گرنگ گرنگی دەرخت که بوو بەهۆی لابرندی (میرزا سەعید پاشا) ی سەرداری (سلستره) و هەقالەکانی هەرۆها پیشووییەکانی خاکەکانی (بولغاریا) ی خستە ئەستۆی (مەمر پاشا). پاشان خۆی بەناو ئەو خاکانەدا گەرا، ئاسایش و ئارامی تیا پەیدا کردەوه لەگەڵ بەرەللاکردنی شۆرشگێرەکانیشدا، خواستە پەسەندەکانیان جیبەجی کرد و گفت و بەلێنیشی لێ سەندن که ئاسایش بپارێزن.

ئەو سەرکەوتنە دەستی کەوت لە لیکۆلینەوهی پیشوویی ناو (بالکان) دا، لە راستکردنەوهی کاروباری (بولغاریا) دا، کاریکی گەورە کردە دلی کاربەدەستانی (دەرگای بلند = الباب العالی) ئەو پیشنیازانە هەیه پیش گەرانهوهی خۆیدا پیشکەش کردبوون، پەسەندیان کرد ئەو کردەوه و کارانەیش که بۆ کەلکی فەرمانرەوایی نەتەوهیش

(۱) واتا: ئۆتۆنۆمی، حوکمی زاتی.

جیبەجی کردن، بایەخیان پێدا بریاریشیاندا، پاداشی (مەدحەت) بەدەوه بەلام (میرزا سەعید پاشا) ی لابرۆ لەسەردارێتی (سلستره) لەگەڵ پیاوه نزیکەکانی تری (خونکار عبدالمجید) دا، که کردەوه و کارەکانی (مەدحەت) زبانی پێگەیاندا بوون، لە کۆشکی خونکاردا (مابین) بەدگۆییان دەربارەدی کرد دواپی ئەو لیکۆلینەوانە (مەدحەت) کردبووی، بەرپەرچ درانهوه، پیاویکی تری فەرمانرەواییان ناردەوه ئەو جیگایانە، که ناوی (فەخری بگ) بوو. دووبارە لیکۆلینەوه بکاتەوه لەگەڵ ئەوێشا که (فەخری بگ)، لە نامەکی (مەدحەت) هچی نەگۆربوو، هیچیشی نەخستبووه سەر، ئەم کردەوهیه (مەدحەت) ی ورووژاند، خستیشی سەر ئەوێ که واز لە فرمانەکی خۆی بەیتی و بچیتەوه مالتی تا درهنگی نەبەتەوه کایه.

بەلام مەبەسی (مەدحەت) لەم تەنیاپیه، ئەو نەبوو که لە ئارام و بێ دەنگی مالتەکی خۆیدا بحەسیتەوه بەلکو مەبەسی ئەوێبوو که خۆی بەهۆی پێتە ناو لیکۆلینەوهیهکی تەواوێه، بۆ ئەمە خۆی ئامادە بکات بۆ هەلەمەت بردن، لە راستیدا زۆری پێ نەچوو که خۆی خەریک کرد بەفیڕبونی زمانی فرەنسرییهوه لەوکاتەدا تەمەنی گەیشتبوو سی و پینج سالی پاشان بریاریدا که گەشتیکی ئەوروپا بکات بۆ ئەمە لە کاروباری ئەوێ و هۆی پیشکەوتنی ئاگاداری بێ پاشان چوو (پاریس و لەندەن و قیەنا و برۆکسیتل) لەو شوپانەدا ئەو خۆیندبووییهوه بیستبووی لە بابەت ئەو سەرەستییهوه که لە شارەکانی ئەوروپادا هەیه، لە بابەت ئەو یاسا دەستووریانە وه که ژبانی گشتییانی ریکوپیتک خستبوو هەموو کەسێکی وەک یەک راگرتبوو لەبەردەم یاسادا، ئەو شتانە هەمووی بەچاوی خۆی دیی شتیکی ئاشکرایه، که (مەدحەت) ئەوێ ئەیدی لە ئەوروپادا لە نیشانەکانی سەرەستی و پیشکەوتن و کامەرانی، لەگەڵ زۆرداری و هەژاری و نەخۆیندەواری خاکەکانی (عوسمانی) دا بەراوردی ئەکرد.

هەرۆها بییری لەوێهیش ئەکردەوه که چۆن نیشتمانەکی لەو دەر و ئازارانە تیاپەتی، ریزگاری بکات، لەوکۆت و زنجیرانەیش که کراونەتە پیتی نەتەوهکی و ناهیتلن پیش بکەوێ و گەشە بکات ئازادی بکات سەردەستە ئەوانەیش که بەپیتوستی نازانی لەکۆل نەتەوهیان بخاتەوه، زۆرۆستەمی کۆشکی خونکار بوو، بەخونکار و پیاوهکانی و هەقالەکانی و کەنیزەکانی و قولەرەشەکانییهوه، بەلێ ئەو خونکارە که خۆی ناوناوو (سببەری خوا لەسەر زویدا) کۆمەلێکیش لە خوانەناسەکانی، بازرگانی ئابین، وایان ناوئەنا.

له گهل ئه وهشا كه گهرايه وه ئهسته مبول، نهى ويرا ئه م رازانهى دلى خوئى هه مووى
ئاشكرا بكات به للام خوئى پي نه ئه گيرا، ئه وهى هه ر ئه گوت كه پيويسته كاروبارى گشتى
راست بكرتته وه له چه ند جيجا گه كدا ئه مهى به ئاشكرا ئه گوت ئه وه بوو به هوئى ئه وهى كه
جارتكى ترش سه رنجى لى بده ن.

به للام نيازى دلى خوئى و كوشنده بيه كهى بو ئه و ياسايهى كه له ئارادابوو ده رنه ئه خست،
ئه ليم ياسا، به للام له راستيدا ئه وهى هه بوو له ياسا نه ئه چوو له ئازاوه و پشيوئى ئه چوو.
(مه مه د پاشاى قيبيرسى) ئاشتى كرده وه ئه وكاته ديسان وه بوو بو وه به سه رو ك وه زيران
ئهى هه لبارد، بو چاره كردنى هه ندئ گيرو گرتى ناو (بالكان) كه هه تا ئه هات خراپترى
لى ئه هات له خونكارى خواست كه (مه دحه ت) بو ئه و فرمانه دابنى خونكارى به قسهى
(مه مه د پاشا) ي كرد (مه دحه ت) ي كرد به سه ردارى (سرب و بولغاريا)، پايهى
وه زيريشى پي به خشى ئه وكاته سالى ۱۸۶۰ بوو.

جا ليره وه يه كتيك له كرده وه و ره وشته بلنده كانى (مه دحه ت پاشا) ده ركه وت، كه له
هه ر خاكيكا سه ردار بوو بى كه لك و كارى ده ركه وت وه ئه وه يش كرده وه و ره وشتى كاروبار
هه لسه و راندن و، ريكويكتى دامه زراندن، و هه لكردى بوو له گهل هاو نيشتماناندا
به گيانى كى پاكي بى لايه نى و ته ماشا كرتى كى يه كسانى به وه ئه م پياوه گه و ريه كه هه ر بو
ئه وه دروست كر ابو داد په ره و ريهى بلا و بكا ته وه به ناو مرؤ قايه تيدا بوئى نه ئه لوا له
پايته ختدا، كه هه رچى له دلپايه و له ميتشكيايه له بيه و با وه رى ديمو كراتى و پيره و بى
پيشكه وتن و چا كه خوازى، به ئيتته دى و زنگكارى و كارگوزارى خوئى پيشان بدات.
له بهر ئه وه ناچار ئه بوو كه ئه و ئاواتانهى دلى و ميتشكى له و خاكانه دا به ئيتته دى كه
ئه خرانه ژير چنگيه وه دياره ئه وه يش له ئه ندازه يه كى و ادا پيى ئه كرا كه له گهل كاره ساتى
ئه وكاته و ده سه لاتى خوئى بگوئجى.

يه كتيك له كرده وهى جوانى له خاكه كانى (سرب) و (بولغاريا) دا ئه وه بوو، كه بارى
به نده بى بو سوو كرتن به چا و يكتى يه كسانى به وه سه بى مافى هاو نيشتمانى به كانى ئه كرد
هه رچى ره گه زى كى تيا بوو نوئنه رى لى هينان بو كوئى نه ته وهى خاكه كان.

فرمانه كانى كاروبار هه لسه و راندنى له يه كتر جوئى كرده وه. ده زگانى فرمانه و ابي و
كوئره كانى شاره وانى و، بالباز و بالبازى گه روئى سه ره له نوئى ريك خستنه وه بارگرانى
باجى سوو كرت شيوه ي پاره وه رگرتنى جوانتر لى كرد.

له ده ستى ئه و زوردارانه شيدا، كه سامانى فرمانه و ابيان ئه خسته گيرفانى خوئانه وه
و مافى نه ته وه يان ئه خوارد چونكه جوتياره كان كه به ره نجى شان و خوئى ناوچه وان، به هه زار
نازار و كوئره وه ريهى ئه و زه و بيه انه يان ئه هيتايه به ره هم، ته ماشايان ئه كرد به رى ئه و ره نج و
ئه ركه يان زوردار ئه يخوات و داگيرى ئه كات بيتجگه له مانه، گه ليك كارو فرمانى
ئاوه دانيشى پيك هيتا، كه هه موويان گرنگ و گه و ره بوون، وه ك: كرده وهى رپگا و،
دامه زراندنى خوئندنكا و نه خوئشخانه و، چا كرتنى ئاوديرى و، بوو ژانده وهى كشتوكال
تا ئه و خاكانه و ايان ليه ات. له چا و پيشووياندا زور پيشكه وتن. نووسه رى نه مسه بى،
(كانيتز) گوئبووى:

(جارتكىيان خاكه كانى (دانوب)^(۱) م دى، له ده مى سه رداريتى گرنگى مه دحه ت
پاشا شيدا چاوم پييان كه وه ته وه سه رم سووما له وه هه موو گوئران و چا كرتنه وانى كه له و
شويتانه دا چاوم پيكه وتن، كه ئه توانم بلتم له خراپترين باره وه گوئرابوون بو چا كرتن
بار).

جارتكى ترش گوئبووى:

(ده ست رهندينى و كارزانى (مه دحه ت) م له وه وه زانى كه چاوم به به ره مه مى
كارو كرده وه كانى كه وت نه ك هه ر به وهى كه به رگويم كه وتبو وه له راستيدا پيا و يكتى زرنك
كار و كارگوزار و داد په ره ورم هاته پيش چا و ئه گه ر بيتو ما و ديه كى زور له سه رداريتى
خاكه كانى دانويدا ميتتته وه، ئه و خاكانه و ايان لى دئى كه بن به نمونه يه ك بو خاكه كانى
تر، فرمانه و ابي (عوسمانى) يش له سه ر ئه و رى و شوئنه ي (مه دحه ت) داينا وه،
خاكه كانى ترى خوئى بخاته چا ك بوونه وه و پيشكه وتن وه).

سه رداره كانى، سه رده مى (مه دحه ت)، هه ر خه مى ئه وه يان بوو، كه گه نجينه ي
فرمانه و ابي و نه ته وه تالان بكن له گهل هاو نيشتماناندا به زوردارى بچولتته وه
هيج ئاوتيكيشيان نه بوو به ئينه دى، ئه وه نه بى دواى كه لك و چا و برسيتى خوئان
بكه ون (مه دحه ت) يش هاته كوئره وه، له ره وشتى و خووى خوئى و كرده وه و كارى خوئى
ئه و و ئينه يه ي پيشاندا، كه پيويسته هه موو سه ردارى ك په يره وى بكات.

(۱) دانوب، ئه لطنه: روو بارتكى گه و ريه له جه نكه لى ره شى ئه لمانه وه ده سپيده كات و به م ولا تانه دا
تيد په رى: ئه لمان، نه مسا، يوگوسلافيا، رومانىا و بولغاريا تا ده رتته ده رباى ره شه وه، درتته به كى
۲۸۶۰ كم، بو هاتوئى ناوى به كاردئ و گه لئى پرؤژهى ناوى و كاره بايى وا له سه ر.

ئەو ئامانجەيشى پيشاندا كە پىويستە ھەموويان بۆى تىبىكۆشن، ئەويش بەكەلك ھاتنى نىشتمان و چاكەى گشتى بوو ھاوپىكانى و ابوون، كە بىيانويستايە كاروبارىك ھەلسورپىن يان پرۆژەيەك راپەرپىن لە (دەرگای بلند = الباب العالى) داواى رىگە دانىان ئەكرد، ئنجا تا چەند مانگىك چاوەروانىيان ئەكرد، وەرەمى بىتەو، ئەنجامەكەيشى بەھىچ نەئەگەيشت بەوئەبى، كە خواستەكەيان بەرپەرچ ئەدرايەو و بەھناسە ساردىي ئەمانەو بەلام (مەدحەت) واى نەئەكرد ئەو ئەمەندە بەپەرۆشەو بوو، فەرمان و ياسا جىبەجى بكات، ئەوئەندەيش ھەزى بەكەلكى نىشتمانەكەى ئەكرد كوتراە سەرى دانەئەواند بۆ كاربەدەستان ھەندىك لە ھاوپىكانىشى ئامۆزگارپىيان كەرد كە لەورپىگەيە لابدات بەلام (مەدحەت) گوئى لە ھىچ نەئەكردەو ئەوى برىبارى لەسەر بەدایە ئەيكرد.

گوئى نەئەدایە ئەنجامى خۆى كەچى بەسەردى چونكە مەبەسى ئەو كەلكى خۆى نەبوو، كەلكى گشتى بوو لە ھىچ شتىك سلى نەئەكرد جارپىكان بەيەكەك لەو ھاوپىيانەى خۆى گوت، كە گلەبىيان لى ئەكرد لەورپىگەيە گرتبووى و چاويان ئەترساند لەسەر ئەنجامى: (ئەم رىگا دادپەرورەبىيە، سەرەستەى من گرتومە، ئەبى چىم بەسەر بىتى؟ ئەگەر دەريەدەرم بەكەن لىيى ناترسم ئەو پىنج سەد قرۆشەى فەرمانرەوايى لە مانگىكا ئەمداتى، بەشى پىويستى ژيانم ئەكات لەو خاكە بىگانانە و جىيى ئاوارەبىيەدا تەنانەت ئەيشتوانم واز لەو موچەيەيش بەيىنم چونكە پىنوسەكەم ئەووم دەست ئەخات كە باش پىي بژىم).

پاشان ئەيگوتىزەو بۆ (خاكى بغداد) لە سالى ۱۸۷۰دا^(۱) لەويش دەست ئەكات بەدامەزراندنەوئەى ئاسايش و ئارام لە نىشتمانەكەدا لە پىناوئەدا خۆى فرى ئەداتە ناو زۆر تەنگوچەلەمەو ئنجا روو ئەكاتە كاروبارى ناوئەو كاروبار ھەلسوراندنى فەرمانرەوايى راست ئەكاتەو دادگان ئەخاتە رىكوپىكىيەو ئەيكات بەمەرچ، ھىچ فەرمانبەرىك لە داردەستەكانى دەولەمەند و خاوەن دەسلەتەكان نەبن سەردارە زۆردارەكان ئەشكىتى دەرگای خۆى ئەكاتەو بۆ زۆرلى كراوان سەردارەكان لىي ئەسلەمىنەو خاوەن مافەكانىشى پىي دلنباوون وىستى موچەى فەرمانبەرە بچووكەكان زۆر بكات سەرى نەگرت لەوئەدا ئەيگوت: (رۆژىك دىت كە فەرمانرەوايى بتوانى، بەپىي فرمان موچە بدات بەلام

(۱) راستتر: لە ۱۸۶۹دا دادەنرى بەوالى بەغدا لە جىگەى والى پىشو (تقى الدين پاشا) كە ئەوكاتە لەوپەرى چالاكى و گەشەكردنىدا بوو.

ئىستاكە، زۆرستەم ئەوئەندە ئاشكرايە، كە وا لەو فەرمانبەرە بچووكانە ئەكرى، وەك رىگەيان پى بەدەين بەرتىل وەرەگرن وايە، بەلكو ھەرەك فەرمانيان پى بەدەين بەرتىل وەرەگرن وايە!...).

سەرنجىدا لە شىوئەى كۆكردنەوئەى باج ئەويشى راستكردەو زۆر لە رەوئەند و ھۆزە كۆچەريەكانىشى ھان ئەدا بۆ كشتوكال كەردن پاش ئەو گەلىك پرۆژەى ئاوەدانىشى پىك ھىنا يەكەم چاپخانە، لە بەغداد دا، ئەو دايمەزراند.

رۆژنامەيەكى دەرھىنا، ناوى نا: (الزوراء) كارگىرى دەليايى (عمان) يش ئەو راستى كەردەو كارخانەيەكى ئاسنىشى دامەزراند خستىەپال ئەو كارگىرىيە ھەر ئەويش بوو كە خوتىدنگاى پىشەسازىي كەردەو، كە باجىكى گشتى دامەزراند ئەو ھاوبەشىيە بوو كە رىگای ترامواى ناوئەند بەغداد و (كاظمىە) كەردەو ئەو يەكەم ھاوبەشى ترامواى بوو لە ناو ھەموو خاكەكانى (عوسمانى) دا يەجگار بەتەنگ چاككردنى رىگاوە بوو رىگای ناوئەند بەغداد و (بصرە) كە چەند كاتىك كورت كەردەو ھىناى رىگەيەكى ھەلدەرى بۆ رووبارى (دەجلە) لەو جىگەيدا كە تاماويەكى دووردرى پىچاوپىچ نەرىشت و پاشان ئەھاتەو نەزىك رىگەكەى خۆى، بەھۆى ئەوئەو رىگەكەى بەدەجلە گۆرىي بەو ھۆبەو رىگەكەى كورت كەردەو.

ئىستائىش ئەو شوتىنە (قصة) ياخود (قصه) مەدحەتى پى ئەلەين ئەوئەندەى فرمانى بەفەرمانبەرەكانى خۆى سپاردبوو، ئەوئەندەيش سەرەستىيى داوونى ھەموودەم ھانى ئەدانى كە جەرەزە و بى باك و راستى پەرورەبن ھەرەكەسىكىش بەدەست ياخود بەدەم خۆى لى بىردايە پىشەو، ياخود خۆى تى ھەلسووايە، سەرزەنشتى ئەكرد و ايان گىرايەو كە رۆژىكىان ئەچىتە ھۆلى كۆرى كاروبار ھەلسوراندن لە ئەندامەكان ئەپرسى، ئەلەى:

(من واى بەباش ئەزانم كە لە (دەرگای بلند) بىرسم باجەكانمان فرەتر لى بەكەين، چونكە پىويستىمان بەپارە ھەيە ئىو ئەلەين چى؟) ھەموويان وەرەمىيان داىوئە: (قسەكەت بەجىيە و ژىرىش ھەر وائەبى) كەواتە بام برىبارىك بنوسىن و دەموودەست بىنىرىن بۆ ئەستەمبول نووسەرەكەيش، برىبارەكەى نووسى و پىي مۆركردن، بردى بۆ ئەو ئەويش مۆرى كەرد گوتى: (خوابتان ھىلەى!) و كۆرى بەجى ھىشت لە رۆژى دووئەدا گەرايەو سەريان، پىي گوتن: (كە بىرم كەردەو لە فرەكردنى باجەكان، بەزۆردارىم ھاتە پىش چاوشى ئىمە ئۆبالى ئەو بەخەينە ئەستۆى خۆمان بەلام تازە لە دەست دەرچوو چونكە دوئىنى

برپارنامه کهم نارد بۆ (دهرگای بلند) له ئەسته مبول منیش، ئەگەر ئیوه به باشی ئەزانن، ئەو هی تیا پیشان بدهین که له ودا په له مان کرد.

ئنجای هوی ته و او پیشان بدهین بۆ بهر په رچ دانوهی برپار نامه کهی پیشوومان ئیوه ئەلین چی؟) ئەوانیش هه موو به یهک دهنگ گوتیان: (قسه کهت به جیبه ژیریش هه روا ئەبێ!...) به نووسه ره کهی گوت، نووسی و پیشی مۆکردن که بۆ ئەویشی برد مۆری بکات، برپارنامه کهی پیشووی له گیرفانی خۆی دههینا هه ر برپارنامه یه یه دههستیکه وه گرت ئنجا گوتی: (قسه کهت به جیبه و ژیریش هه روا ئەبێ!). منیش خاوهنی ئەو قسه یه م، چ دوینی، چ ئەمڕۆ!... سه به نیی و پاش سه به نییش هه روا ئەمینه وه که واته فرمانی ئیوه له م کۆردها چیه؟!)

پاشان نرخێ سه به سه تی و که لکی پیشاندان ئەو هیشی تی گه یانن که پیوسته له وه نه تر سن پیچه وانه ی قسه ی خۆی بجولینه وه، به تایبه تی ئەگه ر و ایان زانی هه له ئەکات. ئەگه ر ئەمه له سه ردارێکی تر رووی بدایه و (مه ده حه ت) نه بوایه، زۆر پیتی دلخۆش ئەبوو خوتکه ی لوت به رزیی پێ ئەهات ئەمه هیشی ئەکرد به به لگه یه ک بۆ زه بروزه نگه ی خۆی و هیتز و ده سه لاتێ خۆی به سه ر ئەندامانی کۆره که دا بیجگه له وه هانیسی ئەدان که هه ر له سه ر ئەو ریگایه برۆن به لām ئەوه و ره وه شتی گه وره پیاوان و چاکه خوازان له کوئ؟!...

خونکاریکه و له بهندیخانه هاتۆته دهره وه

(عه بدولعه زیز)، بیست سالی خشت، وهک له بهندیخانه دا مابیتته وه و ابو، ئنجا چوه سه ر ته خت^(۱) خونکاره کان، هه مووده م، له خونکار زاده کان ته ترسان ئەیان خسته نه بهندیخانه ی زێرینه وه، هه رچی به کیان بوسته تیه له به زموره زم و خۆش رابواردن ئەیان کرد، لیتی نه ئەهاتنه دهره وه، تا ئەچوونه سه رته خت، یاخود ئەمردن ئنجا که بوو به خونکار، ئەم بیروباوهره سه به ریه ی هه بوو: بیروباوهری پیاویک که به شیکه ی گه وره ی ژیا نی له بهندیخانه یه کی وادا به سه ر بردبێ، ئنجا که لیتی هاتبیتته دهره وه، ده موده ست بووبێ

(۱) سولتان عه بدولعه زیز: کوپی سولتان مه حمودی دووه م، له ۱۸۳۰ له دایکبوو له ۱۸۶۱ چۆته سه رته خت و له ۱۸۷۶ کۆچی دوایی دهکات، خۆی دهکوژی، له سه رده مه که یه دا بزاقی رۆژنامه گه ربی تورکی گه شه ی کرد و ژماره ی ئەو رۆژنامه نه ی دهره وچوون گه یشته (۴۶) رۆژنامه، که هه ندیکیان له لایه ن ئازادخووانی تورکه وه دهره وکران، هه روا به زمانه کانی یۆنانی و بولگاری و عه ره بی و ئەرمه نی.

به گه وره ی گه وره ترین شاهه نشاهی سه رده می خۆی که چی ئەویش تۆله ی خۆی بکاته وه، بهندیخانه یه کی گه وره بۆ ملیۆنان کهس له خاکی ئەم شاهه نشاهییه فراوانه دا بکاته وه، به لām بهندیخانه یه کی وایش بێ که له ئاسن دروست کرابێ، نهک له زێر، پریشی بێ له سه ر گهردانی و هه ناسه ساردی، نهک له به زموره زم و خۆشی.

چهند سالیکیشی پێ نه چوو، که چوو بووه سه رته خت، له سه ر بنچینه ی سه رگهردانی ئەو شاهه نشاهییه، گه وره ترین کۆشکی دروست کرد که هیشتا، (ئه سه مبول)، شاری کۆشکی گه وره گه وره، به خۆیه وه نه ی دیبوو له م کۆشکه دا به هه زاران دهس و پیوه ند و پاسه وان و چیشته که ر و ئەستیره ناسی راگرتبوو هه ر له کۆشکی خیزانییه که یه دا، سی سه د ئافره تی کۆکردبووه سه د پیاوی له پیاوه تی خراوی بۆ دانا بوون پاسه وانیا ن بکات له ته ویله که یه دا شه ش سه د ئەسپی ره سه نی به سه تبه وه وه، دووه سه د گالیسه که وان و هه زار مه یته ری بۆ دانا بوون به خیتویان ئەکردن له باخه که یه سیا که دیواره کانی ئەوه ند ه به رزکرا بوونه وه، هیتز چاویک ئەو دیوی نه ئەدین، جوانترین گۆل و ریخانه و ناوازه ترین داری بهرداری تیا روواندبوون که هه ره یه که ی له که نارێکی جیهانه وه بۆ هیتابوو سه د باخه وانیشی بۆ پاراستن و به ره هه م هیتانی ئەم باخه راگرتبوو به ته نیشته ئەم کۆشکه یه وه که سه ری گه یشتبووه ئاسمان، بهندیخانه یه کی سامناکی دروست کردبوو، دانیشتوانی ئەسته مبول ناویان نابوو (کووره ی ئاگر). هه ر ئەوه ند ه مان به سه، که ئەم ناوه مان گوئ لێ بێ، بۆ ئەمه ی بزانی له و رۆژه ره شان هه دا، چ که تینکی تیا کردوه.

خونکاریش ریگای به ره لالا کردبوو بۆ کاربه ده سه تبه کانی بن دهستی، به ئاره زووی خۆیانی گیان و سامانی هاو نیشته مانییه کانیان له ناو ئەبرد، به مه رجی که هه موده م، بێ پارهی نه هیتلنه وه، تا له به زموره زمی خۆی نه که وی له به ر ئەوه نیشته مانه که که وه ته گیتراوی هه ژاری و نان برابویه وه. کاروباری کۆمه لایه تیشی به جارێک ئازاوه ی تیکه وت.

له ژیر چنگی ئەو سه رداره دل ره قه زۆرداران هه ئه ی نالاند باج تا ئەهات زۆرتری لێ ئەهات، به کوته ک کۆته کرایه وه نه ته وه ی کلۆیش، سکالای دهردی خۆی ئەکرد، به لām که سیک نه بوو گوپی لێ بگری.

له سایه ی (خونکار عبدالمجید) وه، فه رمانه وایی (عوسمانی) بیست و پینج ملیۆن لیره ده ستیا و له سه ری کۆبووه وه که (خونکار عه بدولعه زیز) یه هاته جیگای، ئەمه ند ه ی ده ست بلاوی کرد و پارهی به فیرۆدا، ده ستیا وه که ی گه یانده دووه سه د و په نجا ملیۆن لیره ی ئینگلیزی.

ئەمە بېجگە لەو پارەيەي كە لە رەنجى شانى رەنجبەرانى كۆي كوردبوو وە زۆريەي ئەم پارانەي ھەموو لە بەزمورەزمى خۆي و، سۆزانی و دەس و پتوھەندەكانى خۆيدا بەخت ئەكرد بەھەموو كەشتىبەھەكانى فەرمانرەوايى و لەشكر و دەزگاكانى فەرمانرەوايىبەھە، لەم پارەيە، تەنيا سەدى ھەوتيان بەرگەوتبوو كاروبارى گشتى لە خاكى (عوسمانى) دا بەم رەنگە بەرپتوھ ئەبرا، تا لە سالى ۱۸۷۵، كارەساتىك روويدا، ھەموو دەزگاكانى سامانى خاكى (عوسمانى) و ئەوروپاي وروژاند و سەرسام كرد فەرمانرەوايى (عوسمانى) بلاوى كوردەو كە پتې ناكړئ ئەو دەستياوانە بداتەو ئەوھيش بوو بەھۆي ئەوھى كە (دەزگايەكى دەستياوى گشتى) داھەزرينئ دەستەيەك لە فەرمانرەوايىبەھەكانى جيھان سەرپرەشتى بكەن. بېگانەكانيش بەئارەزووى خۆيان دەست بەخەنە كاروبارى نېشتمانەكەوھ.

لەبەر ئەوھ تا ئەھات نەتەوھييشى ئەخواردەوھ، رقى لە فەرمانرەوايى ھەل ئەستا تايا كام نەتەوھ ھەيە ئەمەي پتې خۆش بئ كە لەژئير دەستياويكى وا زۆر و گراندنا بنالئينئ؟ شۆرشيش كەوتبووھ دَل و دەروونى ھەمووانەوھ.

ئەم كارەساتانە تۆقاندبوونى كام نەتەوھ ھەيە، لەسەر ئەوھ شۆرش نەكات، كە بەباج لى سەندن تالان بكرئ، كەچى ئەو پارانە ھەموويان لە خۆش رابواردنى كەنيزەك و دەس و پتوھەنداندنا بەخت بكرين؟. ئەوھى لە ھەمووى زۆرتر قينى نەتەوھى ھەل ئەساند، ئەو رەوشتەي فەرمانرەوايىبەھە، كە رەگەزەكانى لەيەك بەرئەدا و دەستە ئايىنبەھەكانى لە بەكتر جيا ئەكردەوھ ھەر ئەو فروفيئالبازىبەھيش بوو كە بوو بەھۆي نائەوھى شەر و شۆرش و ئاژاوھ لە خاكەكانى (بالكان) دا^(۱) ھەندىك لە روژنبيران، راستبوونەوھ و دەستيان كرد بەبەرەستكردنى ئەو رووداوانە لە خونكار پارانەوھ كە ئەم بارە لە جتې خۆيدا بوھستينئ

(۱) لە ئەنجامى گەندەلبوونى حوكمى عوسمانى جيناىەتكاردا، بەتايبەت ئەو شىوازە چەوتەي كە پيادەدەكرا لە مامەلەكردنى خەلافەتى توركى لەگەل نەتەوھ غەيرەتورك و ئىسلامەكاندا، دەبين خەلكى دەقەرەكانى بەلكان زۆر بەتوندى پتېيان دادەگرت لەسەر بەدەنگەوھەتانی دەولەتە ئەوروپايىبەھەكان و كۆمەككردنيان بۆ برا مەسيحىبەھەكانيان؛ لە سالى ۱۸۷۴ بولگارپەھەكان كە لە حوكمى سەتمەكارانەي عوسمانىبەھەكان وەرس بوون، راپەرينئىكى گەورەيان بەرپاكرد، ئەم كلتەي راپەرينە زۆرى نەبرد بۆ ھەموو نىوھ دوورگەي بەلكان تەنبەوھ، كوشتارىكى زۆر لە سەرياز و فەرمانبەرانى تورك كرا... رووسيا پشستگيرى ئەو راپەرينانەي كرد بەلام بەریتانيا بەھۆي بەرژەوھەندى خۆپەوھ لەمەسەلەك لالووتبوو سەرئەنجام ئەوتاوھ ھەموو لە عوسمانىبەھەكان جيابوونەوھ، ھەريەك بەجۆرئ سەرەخۆيى خۆي پچرى.

لە نەتەوھيشيان ئەخواست، كە تەختى فەرمانرەوايى رووخا و لەسەر بنچينەيەكى تازە داھەزرينئتەوھ چونكە بۆ ھەموو كەس دەركەوت، كە رزگاركردنى فەرمانرەوايى (عوسمانى) بەھيچ شتتېك جتېبەھە نايئ، بەوھەنەيئ كە لە فەرماندارىبەھە زەبروزەنگ و زۆرۆستەمەوھ، بگوتيزرئتەوھ بۆ فەرماندارىي ديموكراتى كە ئەمەيش لەسەر رېنگاي فەرمانرەوايىبەھە پشكەوتوھەكانى ئەوروپا پروات، زانست بلاو بكاتەوھ لەناو نەتەوھەدا، ھەمووكەس بەچاوى يەكسانى تەماشيا بكات بۆ ئەمەي نەتەوھ ھەمووى يەك بگريئ و لەكارو فرماندا يارمەتى يەكتر بدات، لە ماف و فرمانيشدا يەكسان بوھستينئتەوھ، ئنجا بەرامبەر ئەو گيتزاوھ بەھتزو ھەرەتى ئاژاوھ و پشيوبي و تېك چوونە، خۆي رابگريئ و بەرەنگارىي بكات.

سەردەستەي ئەو روژن بيرانە (مستەفا پاشا فاضل) بوو كە لەگەل چەند ئازادىي خوازئىكى تردا دەرياز بووبوون بۆ ئەوروپا لەوتوھ نامەيەكى كراوھى بەناوبانگى نارد بۆ خونكار (عەبدولعەزىز) داواي لئ كوردبوو، لاوتىبى فەرمانرەوايى تازە بكاتەوھ: دەستورئىكى بۆ داينئ كە ھەموو موصلمانەكان و گاورەكان يەك ماف و يەك فرمانيان ھەبئ و بەيەك چاوتە ماشابكرين؛ تيانووسىبوو:

(وام ديتە پيش چاوتە ھاوھن بېرەناشى و دوورووھكانمان، ھەلپەي ئەوھيانە، تەنانەت لە ژىربى دەستوريش كەلك وەرگرن بەھاوھن شكۆھى ئتېوھ ئەلئين: دەستور خونكار ئەكات بەكەلوپەلئىك كە گيانى تيانەبئ، دەسەلاتى پتې ناھيئلى، ناوونيشانى لئ ئەسپتتەوھ.

بەنەتەوھيش ئەلئين: دەستور لە موصلمانەكانى ئەوئ واز لە شتە خۆشەويستەكانى خۆيان بەھتئ، وەك ئايين و جلوپەرگ و رەووشت و خوويان، ئەوانە دەستەيەكى فروفيئل باز و چاووراوكرەن ناشى و نەزانن رايئثيان پتې مەكە گويئ لە بەدگويشيان مەگرە.

دەستور ھيچ شتتېك نابەستينئتەوھ ئارەزووكارىي نەبئ ھيچ سەرەستىبەھەكيش بار ناكات لەكەس، سەرەستىبى ھەلەكردن نەبئ لە كاروبار ھەلسوراندى ھاوونيشمانەكاندا.

ھيچ شتتېكيش ناخاتە سەرنەتەوھ كە زيان بەسەرەرزىي و گەورەيى بگەينئ، ياخود كامەرانبى پتې نەھيئلى بەلام ئايين و خاك و سامانىان بۆ ئەپارتيزئ ئاراميش ئەبەخشى بەدلى گەل.

ھەموو كەسئىكيش جواميئ و ئازاد ئەكات بەھۆي دەستورەوھ ئەتوانين پەيوھندي ناوھند

خۆمان و فه‌رمانه‌وایانی تر باشت لئ بکه‌ین ده‌ستوور فه‌رمانه‌واییه‌کی راست و دروستی و امان بۆ دانه‌مه‌زرتینی، که په‌نجه‌ی بیگانه‌ کاری تیا نه‌کات، پارێزگارییه‌کی ته‌واویش بۆ نه‌توه‌ پیک نه‌هینتی، که هه‌موو چینیکی بگرتیه‌وه‌ له‌ژێر سێبه‌ری دادپه‌روه‌ریشدا هه‌موو که‌سیک له‌گه‌ڵ براکه‌ی ته‌نیشتیا به‌کسان نه‌وه‌ستیه‌وه‌).

ئنجا له‌پاش نه‌مه‌ی خراپه‌ی زۆرداریی و چاکه‌ی ده‌ستوور پێشان نه‌دات، نه‌لئ: (له‌م جیهانه‌دا نابێ دوو جوژه‌ فرۆفیل به‌کاربه‌ینری: فرۆفیل بۆ موسلمانانه‌کان و، فرۆفیل بۆ گاره‌کان چونکه‌ دادپه‌روه‌رییه‌که‌ بۆ هه‌مووانه‌ فرۆفیلێش هه‌یج نییه‌ نه‌وه‌نه‌بی، که له‌سه‌ر ده‌ستی خونکاردا دادپه‌روه‌ریی پروات به‌رتوه‌ یاسای کۆمان کزی کردووین: سروشتی خاوه‌ن فرۆفیله‌کامانی تیک داوه‌ سه‌ری پێ نزم کردونه‌ته‌وه‌ نه‌وانیش سروشتی فه‌رمانه‌واییان تیک داوه‌ و پایه‌یشیان هه‌تاوه‌ته‌ خواره‌وه‌.

له‌به‌ر نه‌وه‌ پێویسته‌ له‌سه‌رمان که له‌م یاسایه‌ خۆمان دووربخه‌ینه‌وه‌ جارێکی تریش نه‌گه‌رتینه‌وه‌ سه‌ری نه‌م یاسایه‌، نه‌ته‌وه‌ی کزکردوه‌، له‌ژێر باریا نه‌نالینتی.

قیژه‌ی هه‌لمه‌ت به‌ریش به‌ریه‌چ ناداته‌وه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ پێویسته‌ خۆمانی لئ پزگار بکه‌ین و هۆگری یاسایه‌کی وه‌ک نه‌و یاسایه‌بین که له‌ هه‌موو شوێنێکی پێشکه‌وتوودا جیبی خۆی گرتوه‌ نه‌و یاسایه‌ی که به‌چهندان نه‌ته‌وه‌ی وریاکردۆته‌وه‌ و گه‌وره‌یی ده‌ست خستون تیا په‌وايه‌ ئیسه‌ و دوودل بێینه‌وه‌ له‌ وه‌رگرتنی یاسای سه‌ریه‌ستیدا، که‌چی نه‌و خاكانه‌ی لیمان جوێ بوونه‌ته‌وه‌ و هه‌یج جیاوازییه‌کیشیان نییه‌ له‌ ئیسه‌، به‌په‌رۆشه‌وه‌ نه‌و یاسایه‌ وه‌رته‌گرن؟ ئایا خاکه‌ی ئیوه‌ له‌ خاکه‌کانی (میسر و تونس و رۆمانیا و، سربیا)، پیاوی نیشتمان په‌روه‌ری دل‌سۆز و خاوه‌ن فرۆفیلێ زرنگ کاری زۆتر تیانیه‌؟ به‌لئ زۆرتی تیا به‌واته‌ بانگیان بکه‌ره‌ لای خۆت، به‌دل دینه‌لات له‌ هه‌موو شارێکیشا ده‌سته‌یه‌ک به‌دانیشته‌وه‌کانی هه‌ل‌بێتره‌ که به‌ئاره‌زووی خۆیان بی، نه‌ک به‌زۆر، بۆ نه‌مه‌ی که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ت لئ ئاشکرا بکه‌ن، رێگای کارگوزاریت بۆ بکه‌نه‌وه‌ بۆ نه‌مه‌ی ده‌ستی باوکانه‌ی خۆتیا به‌سه‌را بکیشی پاش نه‌وه‌ گوێ بگره‌ له‌و نوینه‌رانه‌ی که به‌فه‌رمانی تو له‌ پایته‌خته‌که‌تا کوته‌بهنه‌وه‌، پێویستی نه‌ته‌وه‌ت بۆ رۆشن بکه‌نه‌وه‌، ئاوات و ئاره‌زوویش پێشان بده‌ن...).

(مه‌دحه‌ت پاشا) یش له‌وکاته‌دا، به‌سه‌رگه‌ردانی نیشتمانکه‌یه‌وه‌ نه‌تلایه‌وه‌، له‌به‌ر برینداریی خۆی وازی له‌ سه‌رداریتی خاکی به‌غداد هه‌تا گه‌راپه‌وه‌ پایته‌خت، هه‌ر بۆ نه‌مه‌ی

که له‌گه‌ڵ خه‌باتکه‌راندان، فه‌رمانه‌وایی (عوسمانی) پزگار بکات له‌ ده‌رد و نازاری زۆرداریی.

نه‌ته‌وه‌یش که‌قینی هه‌لسابوو له‌ زۆرداریی هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌بوو که فه‌رماندارییه‌کی ده‌ست به‌ره‌للا هه‌بوو به‌سه‌ر نیشتمانکه‌وه‌ تاکه‌ پیاویک جله‌وی فه‌رمانه‌وایی نه‌گرته‌ ده‌ست و به‌ئاره‌زووی خۆی کاروباری نیشتمانکه‌ی هه‌ل نه‌سوراند نه‌یاسایه‌ک هه‌بوو له‌سه‌ری پروات، نه‌ ته‌ماشاکه‌ریکیش هه‌بوو چهندوچوونی له‌گه‌ڵ بکات هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌یش بوو که فه‌رماندارییه‌که‌ بریتی بوو له‌ زۆرداریی و سه‌مه‌کارییه‌کی وه‌ها، که هه‌روه‌کو (سلیمان البستانی) له‌ نوسراوه‌که‌ی خۆیدا (عبره‌ و ذکری) که پێشکه‌شی گیانی (مه‌دحه‌ت پاشا)ی کردوه‌ نه‌لئ: (که هه‌رچی گوناها‌ریی و خراپه‌ و داوین پیسی بوو، به‌لایه‌وه‌ ره‌واوو زۆردارییه‌کی وه‌ها‌بوو که پیاوی بی ئابرووی نه‌کرد به‌گه‌وره‌ی گه‌وره‌ پیاوان، سه‌ری به‌هه‌مووان دانه‌ته‌واند، ریسوایی به‌سه‌ر نه‌هه‌تان زۆردارییه‌کی وه‌ها‌بوو که که‌س سه‌ره‌پرشتی نه‌نه‌کرد، ئالۆش و خرۆش و ئاره‌زووی دل نه‌بی که سه‌ری پێ نه‌کرد به‌هه‌موو کونیکا و نه‌یشی نه‌زانی روو بۆ کوی نه‌کات نه‌رێگایه‌کی په‌سه‌ندی هه‌بوو له‌سه‌ری پروات.

نه‌که‌سیکیش هه‌بوو له‌ خراپه‌ بیگرتیه‌وه‌ نه‌وه‌ی ئیمرو به‌باشی دانه‌نا، سه‌به‌ینتی به‌خراپیی دانه‌نا زۆردارییه‌کی وایه‌، خۆی، خۆی ده‌رته‌خات به‌بی چهندوچوون سامان له‌م و له‌و داگیرته‌کات.

تاوانباره‌کان جه‌زه‌به‌ نه‌گه‌یتن به‌بی تاوانه‌کان، بی نه‌مه‌ی تاوانیکیان کردبی و جه‌زه‌به‌یه‌کیشیان بۆ بریاردرایی که هه‌ل‌ستیشی کرد به‌پشم و قینی نه‌ته‌وه‌، له‌ خۆی، ده‌ست نه‌کات به‌تیک دانیا، دووبه‌ره‌کی نه‌خاته‌ ناویانه‌وه‌ هانیان نه‌دات له‌یه‌کتر، ده‌ماری خۆپه‌رستییا تیا نه‌بزوینی، تاوایان لئ نه‌کات بچن به‌گه‌ژیه‌کدا ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر ماوه‌یه‌کیش زۆردارییه‌که‌یان بیریچیتته‌وه‌، پاشان وریابینه‌وه‌ و ده‌ست بکه‌نه‌وه‌ به‌سکاڵاکردن له‌ ده‌ستی، به‌زموره‌زمیکی وایان بۆ نه‌دۆزیتته‌وه‌ که پیتوه‌ی خه‌ریک بڤن و نه‌ویان له‌بیر بچیتته‌وه‌ زۆردارییه‌کی وه‌ها‌یه‌، که چهند که‌سیک سامانی نه‌ته‌وه‌که‌ به‌ش نه‌که‌ن له‌ خۆیان، خۆبانی پیتوه‌ کامه‌ران نه‌که‌ن و نه‌ته‌وه‌یشی پێ سه‌رگه‌ردان نه‌که‌ن نه‌و چهند که‌سه‌یش، بی وه‌ی نه‌ژین، که‌سیک نییه‌ لییان پیرسیتته‌وه‌ و ئۆبالی نه‌و سه‌رگه‌ردانییه‌یان بخاته‌ نه‌ستۆ نه‌و چهند که‌سه‌ سه‌رچاوه‌کانی سامانی نیشتمانکه‌دا داگیر

ئەكەن، نەكشتوكال ئەھیلنەو، نەجەنگەل و دارستان، نەكانگا، ھەموو نازوجیازی بۆ خۆیان ئەھیلنەو ئەو سامانانە بەكەلەپووری باوك و باپیریان دائەنن ئەگەر پیاویکی کارگوزار، كانگایەك بدۆزیتەو و بەفەرمانرەوایی بۆ مافم ھەبە ئەوكانە دەرھەبەنم، بام منیش و ئیوھیش، بەپیتی یاسا، بەشی خۆمانی لێ ھەل بگرین، پیاوھکانی (مابین) ئەلین:

ئەو بەخششیکی خواییبە بەئیمە دراو، بچو بەولاو ھە مافی تۆی پیتوھنەبە، ئەگەر خاوەن ھۆشیک، ماوھەکی تەواوی بەلیکۆلینەو پڕۆژەبەكەو بەخت کردبە و بۆ: ئەمە بەرھەمی لێ گەران و لیکۆلینەوھەکی دووردیژە ھەموو بابەتیکە زانستی و سامانیشم نامادەکردوو، کە پڕۆژەكە جیبەجی بکەم، بەپیتی ئەم مەرجانە. بام بەشی فەرمانرەواییشی تیاپی، ئەوانیش پیاپی ئەگوت:

نە ئەو ھە ئیمەبە پڕۆژەكەیان بەبۆ مەرجو بەبۆ تۆلە لێ داگیر ئەکرد ئەو دەستە زۆردارانەبوون، کە دەرەدەرکردن و، لە زیندان کردن و، کوشتنیان بەکارئەھینا لەگەل ھاوئیشتمانەکانی خۆیاندا ھەرکەسیکیان بەدل نەبوایە و بیان و بیستایە بیکوژن، ئەیان کوشت بەتاک و تەرایش وازیان نەئەھینا بیکوژن، جاری وا ھەبوو کوشتاریان ئەکرد لە دەیان و سەدان و ھەزاران کەس دلەکانیشیان ئەوئەندە رەق بوون، نەھاوارو قیژەبی بچاران کاری لێ ئەکردن، نە گریانی ھەتیوان!).

زۆری پێ نەچوو (مەدحەت پاشا) بوو بەسەرکردەئەو بزووتنەو شۆرشیگێرانیبە پیراریدا خۆی بەخت بکات لە پینا و خواستە دادپەرورەرانەکانیا پێ رەویی چارەکردنەكەیشی لەم چەند دێرەدا پێشاندا:

(پارە بەفیرۆدانی فەرمانرەوایی، گەیشتۆتە ئەندازەبەکی وەھا کە لە وزە پیاویدا نەماو یتێ بۆ دەنگ بۆ. وەزارەتی سامان، سامان رەوانە ئەکات بۆ (مابین) خونکاریش ئەو پارانە لە بەزمورەزمی خۆیدا بەخت ئەکات وەزیرەکانیش، فرمان بەپارە ئەفرۆشن سەردار فرمانەكەئەو خۆی لە سەرۆک وەزیران ئەکری پاشان ئەچیتە ئەو خاکەئە پیتی سپیترارو ھەل بپوورین بەھەموو جۆرە زۆروستەمیک دانیشتووھەکانی ئەروتینیتەو ئە بەم شیتوھە ھەموو خاکەکان ویران کران فەرمانرەواییش کەوتۆتە گێژاویکی توندوتیژەو بەھیچ جۆرئیکیش رزگاری نابێ، بەگۆرینی کارگێرپی ئیستانەبۆ ئەو گۆرینەئەو بەو پتیک دێ، کە کۆرئیکە نەتەو دابەزیرئێ، بتوانی چەندوچوون و لێ پرسینەو لەگەل وەزیرەکان

بکات ئەو مەرجە، کە ئەو کۆرە نەتەوھەبێ بۆ کە ھەلبژیرا، نابێ جیاوازی بکری لە ناوھند رەگەز و ئایینەکاندا سەردارەکانیش، کە لە خاکەکاندا فەرمانداریی ئەکەن، ئەبێ بخریتە ژیر لێ پرسینەو و چەندوچونیکە توندوتیژەو، تا نەتوانن زیان لە ژیان و سامان و سەررەزبەئەو بەدەن!...

بەرەنگاریی کردنی ناوھند تازەکردنەو خوازەکان و پشتیوانانی کۆنەپەرستی، تا ئەھات تینی ئەسەند.

خاکی (عوسمانی)بوو بەدووبەشەو لەشکری (مەدحەت پاشا) و، دەررون تازادەکانی ھاوڕیتی و، شاگردەکانی خۆپندنگان و، خاوەن کارووبیشتەکان، لەگەل ھەندێ کرئیکارە وریاکان دەستەبەك بوون.

دەستەكەئە تریش لەشکری خونکار (عەبدولعەزیز) و ھاوڕیتی و ھاوئەمەکانی بوون ھەموو دەم چی بوستایە لە سامانی نەتەو، پێشکەشیان ئەکرد ئەویش کەمیکە نەبێ لە چاکەئە گشتیدا بەختی ئەکرد.

پاشاوەكەئە لە بەزمورەزم و داوین پیسی خۆیدا بەخت ئەکرد ھەرەك (مامۆستا ئەحمد ئەمین) ئەلێ: (زۆر لە میژەر بەسەرەکان پشتیوانییان ئەکرد بەپارەئە فەرمانرەوایی بەلێشاو ئەیدان، دل و دەررونی ئەو پیاو ئایینیانەئە کربوو ھەر بزووتنەوھەك چاکەئە گشتی بخواستایە، ئەوان بەئاژاوەیان دائەنا ئەیان گوت: خونکاریکی ناشی، چاکترە لە ئاژاوەھەك کە ھەرگیز نەپرتتەو!).

کاتێ کە (مەحمود نەدیم) کرا بەسەرەك وەزیران، زۆرانبازیبەكە توندتری لێھات ئەم پیاو لە چینی پیاو گەرەکانی شاربوو، واتا چینی دەولەمەند و ناسراو و خاوەن پایە بەلام خۆی بەبەدخوویی و رەوشت خرابی ناوبانگی دەرکردبوو لەھەموو ژیان خۆیدا، کردەوھەکی وای نەواند بوو کە کەلکێکی گشتی ھەبێ بەلام لەویدا زۆر شارەزابوو کە بەھەرەشە و بەلین پیدان، لەمو لەو پارە بپچرئ لە رازی فرۆفیلبازی و داوانانەویدا ئاگاداریبەکی تەواوی ھەبوو بەھەموو ھیتزو توانایەکیبەو یارمەتی زۆرداری ئەدا لەگەل زۆرداراندا خۆی رێک ئەخست و پشی پشی شی بۆ ئەکردن لەبەر ئەو خونکار جیگایەکی وای بۆ دانابوو لە دل خۆیدا، کە لە پێش ئەویدا بەكەسی تری نەبەخشیبوو ئەویش فەرمانرەوایی تووشی چەند دەستیواویکی تازەکرد بۆ ئەمەئە بۆ خۆشی و بۆ (عەبدولعەزیز)یش پارە پیداکات.

هەر یاسا و پێڕه‌وییه‌ک هه‌بوو، پێچه‌وانه‌ی دلی خۆی و (عه‌بدو‌لعه‌زیز)، پوچی کرده‌وه کۆری راویژ‌که‌رانیشی به‌ناره‌زووی دلی خۆی و دلی (عه‌بدو‌لعه‌زیز) گۆری هه‌رکه‌سیکیش چاکه‌خوازی نیشتمان بوو، دووری خسته‌وه.

هه‌ر پیاویکیش به‌رامبه‌ری فه‌رمانه‌وه‌ی نه‌کرد، ده‌ری په‌راند سه‌ردار و فه‌رمانه‌ره‌نیش ته‌پلی توپینیان پێ نه‌کرا، به‌کێکیان نه‌نیرا بۆ فه‌رمانیک، تا نه‌گه‌بشته جیگاکه‌ی خۆی به‌کێکی تر له‌ جیتی دانه‌را، خه‌ریک بوو (مه‌دحه‌ت پاشا) دووربخاته‌وه بۆ سه‌رداریتی (سیواس) به‌لام نه‌ی ویرا ده‌ستی لێ بدات، له‌ترسی نه‌ته‌وه‌که هۆگری بووبوون و خۆشیشیان نه‌ویست.

(مابین) به (مه‌حموود نه‌دیم) یدا هه‌ل نه‌دا و گه‌وره‌ی نه‌کرد و کرده‌وه‌کانی به‌جوانی په‌سه‌ند نه‌کرد که‌چی نه‌ته‌وه تا نه‌هات رقی لێی نه‌بووه‌وه زۆری پێ نه‌چوو خونکاریش هه‌ستی به‌م رقه‌ نه‌ستووره کرد، که رۆژه‌رۆژ گری نه‌سه‌ندو نیشانه‌یه‌کی ئاژاوه و شه‌روشه‌رۆژی خراپی پێشان نه‌دا له نه‌نجامی نه‌وه نه‌ترسا نه‌بووست ناگه‌که بکوژنیتته‌وه، نه‌وه‌ک له‌پاشدا بلێسه‌یه‌کی وا بسینیت که گه‌ره‌که‌ی بۆ نه‌کوژیتته‌وه له‌به‌ر نه‌وه (مه‌حموود نه‌دیم) ی لا‌برد و سه‌ره‌ک و هه‌زیرایه‌تی سپارد به (مه‌دحه‌ت پاشا) ی باوکی ئازادیی خوازان.

به‌لام (عه‌بدو‌لعه‌زیز) نه‌بووست به‌خونکارییه‌کی ده‌ست به‌رله‌لا بمینیتته‌وه که‌س نه‌بێ له به‌رامبه‌ری بوه‌ستی و که‌س نه‌بێ به‌رپه‌رچی قسه‌ی بداته‌وه کرده‌وه و په‌وشتی (مه‌دحه‌ت پاشا) یش به‌ته‌واوه‌تی پێچه‌وانه‌ی نه‌وه په‌وشته زۆردارییه‌ بوو نه‌وه له کاروباری فه‌رمانه‌وه‌اییدا درۆی نه‌نه‌کرد، دوورویی نه‌نه‌زانی، سه‌ری بۆ خونکار دانه‌نه‌واند له به‌رامبه‌ر به‌لێن پێدان و ترساندنا، چاکه‌ی نه‌ته‌وه‌ی پایه مال نه‌نه‌کرد به‌لام نه‌وه له‌وه‌یشی تی په‌راند (مه‌حموود نه‌دیم) ی به‌وه به‌دنا و کرد که سامانی فه‌رمانه‌وه‌ی دزیوه، پاشان چه‌ندوچوونی له‌گه‌ل کرد، ئنجا بریاریشی به‌سه‌ردادا که نه‌بێ سه‌د هه‌زار لیسه‌ بداته‌وه به‌گه‌نجینه‌ی فه‌رمانه‌وه‌ی خونکاریش به‌نا به‌دلییه‌که‌وه له‌وه بێ ده‌نگ نه‌بێ پاشان (مه‌حموود نه‌دیم) نه‌به‌خش دیسانه‌وه فه‌رمانی خونکار به‌رپه‌رچ نه‌داته‌وه که به (خدیوی میسر ئیسماعیل پاشا) ری نه‌دا ده‌ستیواو له فه‌رمانه‌وه‌اییه‌ بیگانه‌کان بسین و په‌یماننامه‌یشیان له‌گه‌لدا به‌سته‌تی چونکه به‌لایه‌وه وابوو (که نه‌گه‌ر نه‌وه رییه‌ی پێ بدری، بیگانه‌کان ده‌ست نه‌خه‌نه کاروباری میسر هه‌وه، نه‌وساکه‌یش سه‌ره‌خۆی کارگیریی و فرۆپتی پێکه‌وه له ده‌ست نه‌چی رۆژیکی وایش دیته‌ پێشه‌وه که بیگانه‌کان ده‌ست بخه‌نه

کاروباری میسر هه‌وه، به‌بیانوی پاراستنی سامانه‌کانیانه‌وه). خونکار له‌وه تووره نه‌بێ، به‌لام تووره‌یه‌که‌ی خۆی ده‌رناپێ، له دلی خۆیدا نه‌یه‌یتته‌وه پاش نه‌وه به‌بی مام ناوه‌ندیتی سه‌رۆکایه‌تی وه‌زاره‌ت فه‌رمانه‌که‌ی خۆی ده‌رته‌کات، به‌م ره‌نگه‌ به‌ره‌نگاری کردنی ناوه‌ند خواستی خونکار و، خواستی (مه‌دحه‌ت پاشا) که خواستی نه‌ته‌وه‌ی پێشان نه‌دا، تا نه‌هات به‌هه‌ترتری لێ نه‌هات له‌به‌ر نه‌وه ده‌می فه‌رماندارییه‌که‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا) زۆری نه‌خایاند، له‌پاش هه‌فتا و پینج رۆژ فه‌رمانداریی، بۆی ده‌رکه‌وت که ناتوانی له‌وه به‌ولاوه له کاردا بمینیتته‌وه، خونکاریش وای به‌باش نه‌زانی که نه‌یه‌یتته‌وه له‌سه‌رکار، نه‌ویش وازی له سایه‌وپایه‌ی خۆی هینا، بێ نه‌مه‌ی خه‌فه‌تی بۆ بخوات.

دوای نه‌وه، چوارکه‌سی تریش، یه‌ک له دوای یه‌ک، بوون به‌سه‌رۆک وه‌زیر که‌سیان خونکاریان بۆ دلخۆش نه‌کرا.

خۆشی و هاوده‌مه‌کانیشی، به‌ئاواتی نه‌وه‌وه بوون، که (مه‌حموود نه‌دیم) بخه‌نه‌وه سه‌رکار به‌لام نه‌وه‌نده به‌دنا و بووبوو له‌ناو هاو‌نیشتمانه‌کانیا، ته‌گه‌ره‌ی له گه‌رانه‌وه‌ی خۆی نه‌دا.

له‌به‌ر نه‌وه خونکار (ئه‌سه‌د پاشا) ی کرد به‌سه‌ره‌ک وه‌زیر نه‌میش (مه‌دحه‌ت پاشا) ی کرد به‌وه‌زیری دادپه‌روه‌ری دوای نه‌وه (رشدی پاشا) بوو به‌سه‌رۆک وه‌زیر نه‌میش (مه‌دحه‌ت) ی هه‌شته‌وه له وه‌زاره‌ته‌که‌یدا له بیروباوه‌ره چاکه‌خوارییه‌کانیشیا پشتی گرت له‌گه‌ل‌ئیشیا واریک که‌وت که وه‌زاره‌ت نامه‌یه‌ک بنیترت بۆ (عه‌بدو‌لعه‌زیز)، بیروباوه‌ر و پێش‌نیازی خۆی تیا پێشان بدات بۆ راستکردنه‌وه و چاک کردنی کاروباری فه‌رمانه‌وه‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا) نه‌م بریار نامه‌یه‌ی دانا که تیانوسیوو:

(خاوه‌ن شکوّه‌ستان، له وتاری ته‌خت^(۱) ئاشکراتان کرد، که له‌سه‌ر ری و شوینی پێره‌ویی راستکردنه‌وه و چاککردنی کاروبار نه‌رۆن به‌رپه‌وه، که هه‌موو که‌س ئاواتی بۆ نه‌خواری له‌گه‌ل نه‌وه‌شا، کاروبار خراپتری لێ هاتوووه زۆر گۆرینی فه‌رمانه‌ره‌انی فه‌رمانه‌وه‌اییش، پشپویی و ئاژاوه‌ی خستوته ناوه‌وه زۆربه‌یان سه‌ریان لێ تیک چوو و له رتگه‌لایان داوه، به‌مه‌به‌سی ئیسه‌ نارۆن به‌رپه‌وه، خوار و خپج نه‌رۆن به‌رپه‌گاوه، نه‌وه چاکیه‌ش که کرابوو تیکیان داوه‌ته‌وه.

سامانی فه‌رمانه‌وه‌ی وه‌ک خۆی نه‌ماوه‌ته‌وه، خراپ تیک چوووه نه‌وه‌یش وای له

(۱) وتاری ته‌خت: (خطاب العرش)

همومان کرده‌وه که به‌ندو باوبلاوبیته‌وه له‌ناو نیشتمان و دهره‌وه‌ی نیشتماندا، ههمویش له‌وه ئه‌ترسن که ئهم باره فه‌رمانه‌وه‌ی به‌ره‌وه نهمان بیات...

(فرمانی نیشتمانی ناچارێ کردین که له‌مه‌ به‌ دنگ نه‌بین، نه‌وه‌ک بکه‌وینه بارێکی واوه که په‌شیمانی له‌ دوابێ له‌به‌ر ئه‌وه په‌نامان هیناوه‌ته‌ به‌ر دهرگای شاهانی ئیوه... له‌ ژیری و زرنگیی خاوه‌ن شکوه‌هیشتان‌وه‌ ئاشکرایه، که دهرمانی به‌کاری ئهم دهرده ئه‌وه‌یه: هۆیه‌کانی له‌ناو بیاری.

ئهو هۆبانه‌یش ههمومان ئه‌یانزاین چین جا ئه‌گه‌ر ئهو هۆبانه‌ لابران، نه‌خۆشیه‌که‌یش نامینی... ئنجا ئه‌گه‌ر ئیوه فه‌رمانیکی تازه دهرکه‌ن، که له‌ یاسا نه‌چنه دهره‌وه، که له‌ به‌رامبه‌ر یاسایشدا جیاوازی له‌ ناوه‌ند ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار و گه‌وره و بچووکه‌دا نه‌میانی؛ که هه‌رچی ده‌زگایه‌کی چاکه‌ی گشتی هه‌یه به‌خریته‌وه سه‌ر دۆخی جاران، ئه‌وپارانه‌یش که خاوه‌نیان بۆیان ته‌رخان کردوون هه‌ر له‌سه‌ر ئهو مه‌رجانه‌ی که بۆیان داناون به‌خت بکری؛ له‌ کاروباری فه‌رمانه‌وه‌ی به‌ره‌وه‌ی رووی (دهرگای بلن‌د) بکریته‌وه، ئهو بریاری خۆی بدات و پیتسانی ئیوه‌یشی بدات، به‌لام ئیوه‌یش هه‌یج مافیکی فه‌رمانه‌وه‌ی بۆ خۆتان گل نه‌ده‌نه‌وه که په‌یه‌ندی هه‌به‌ی به‌سامان و زه‌وییه‌وه؛ که وه‌زاره‌تی سامانیی بێ په‌سه‌ندکردنی (دهرگای بلن‌د) یه‌ک پوول به‌خت نه‌کات؛ که فرمانی فه‌رمانه‌رانی گه‌وره و بچووکه‌ دیاردی بکری؛ که له‌ وه‌زیره‌کانیش لی پرسینه‌وه بکری و به‌پیتی ئه‌نجامی کاروکرده‌وه‌یان چه‌ندوچوونیان له‌گه‌ڵ بکری، که ئه‌وانه‌ به‌خه‌نه ئه‌ستۆی کاربه‌ده‌ستان و پیاوه‌ نزیکه‌کانی خۆتان تا به‌ته‌واوه‌تی به‌جیبیان به‌پین جا ئه‌گه‌ر ئه‌مانه ههموویان جیبه‌جی کران، به‌یارمه‌تی خواوه، به‌کامی خۆمان ئه‌گه‌ین، فه‌رمانه‌وه‌ی ئه‌خریته سه‌ر ئهو رینگایه‌ی که خاوه‌ن شکوه‌هتان ئاواتی بۆ ئه‌خوازن.

ئهم قسانه له‌ ئه‌نجامی بیکردنه‌وه‌مانه‌وه په‌یدا بوون... دوورنییه هه‌له‌مان تیا کردی... ئیمه‌یش له‌ خاوه‌ن شکوه‌هستان خواستمان ئه‌وه‌تان که ئهو نه‌ته‌وه‌یه‌ی که‌لک و چاکه‌ی خراوه‌ته‌ ژێرده‌ستان، له‌م ته‌نگه‌چه‌مه‌یه‌ی ئیستایه‌ی رزگار به‌رموون به‌هه‌موو رهنگ هه‌موو شتیکی به‌ده‌ست خۆتان.

(عه‌بدولعه‌زیز) یش هه‌ر ئه‌مه‌نده‌ی به‌س بوو که ئهم نامه‌یه به‌خوینیه‌ته‌وه، ده‌ست به‌جی رقی هه‌ستاو گری گرت فه‌رمانیدا (مه‌دحه‌ت پاشا) له‌ فرمانه‌که‌ی خۆی لابر و کرا به‌سه‌رداری (سه‌لانیکی).

(پاشا) یش له‌پاش چه‌ند رۆژیک لابر و کرا به‌سه‌رداری (حلب) (مه‌حمود نه‌دیم) یشی کرده‌وه به‌سه‌رۆک وه‌زیر.

به‌لام سه‌رداریتیه‌که‌ی (مه‌دحه‌ت) زۆری نه‌خایاند له‌پاش سی مانگ له‌ فرمان دهره‌یترا ئه‌ویش ئیتر گه‌رايه‌وه خانوچه‌که‌ی خۆی که له‌ نزیکی ئه‌سته‌مه‌وله‌وه بوو بۆ ئه‌مه‌ی بیی له‌و رینگی کاره‌گرانه‌ بکاته‌وه که نیشتمان‌ه‌که‌ی پێ رزگار بکات.

جا له‌و خانوچه‌که‌یه‌وه که له‌سه‌ر که‌ناری (بۆسفۆر) دابوو، له‌ بازیکه‌ی ئه‌کرد که نیشتیته‌وه و بالی کردیته‌وه بۆ فرین به‌ئاسماندا، ئهو رووناکییه دهرکه‌وت، که خاوه‌نه‌که‌ی خۆی سووتاند، به‌لام نیشتمان‌ه‌که‌ی زیندوو کرده‌وه و، نه‌ته‌وه‌که‌یشی خسته سه‌ر رینگای راستی و چاکی و پاکی.

ل‌بردی خونکار عه‌بدولعه‌زیز

کاروباری ناوه‌وه و دهره‌وه‌ی فه‌رمانه‌وه‌ی (عوسمانی) تا ئه‌هات خراپتری لی ئه‌هات کاربه‌ده‌ستانیش که ئه‌یانیدی سه‌ره‌تای بۆله‌بۆل کردن و سکاڵاکردن له‌ناو کۆمه‌لانی گه‌لدا په‌ره ئه‌ستی، ئه‌یانویست به‌زۆری زۆر داره‌کی و سه‌تمکاری له‌ناوی به‌نه‌ به‌لام ئهو توندوتیژییه، دل و دهروونی نازار دراوه‌کانیان زۆرتر ئه‌ورووژاند، زۆرتر گری به‌رئه‌دا، زۆرتر ئاماده‌ی ئه‌کردن بۆ راست بوونه‌وه و هه‌لمه‌ت بردنه سه‌ر زۆرداری به‌دکار.

هه‌موو خراپه و زۆروسته‌میکی فه‌رمانه‌وه‌ی له‌ پیتش چاوی نه‌ته‌وه‌دا، له‌ که‌سایه‌تی (مه‌حمود نه‌دیم) ی سه‌رۆک وه‌زیردا دهرئه‌که‌وت هه‌موو ئه‌یان گوت: ئه‌وه هۆی په‌یدا بوونی و روودانی ئهم هه‌موو دهرده و زۆردارییه به‌لام زۆری پێ نه‌چوو ئه‌وه ئه‌هاته میتشکیاندا که ئهو جوړه که‌تن و به‌دکارییه، تا خونکار به‌لایه‌وه باش نه‌بێ، هه‌یج وه‌زیریک ناتوانی و ناویرێ توخیان بکه‌وی له‌به‌ر ئه‌وه‌یش به‌و جوړه بریوان ئه‌کرد، که له‌ یه‌که‌م سه‌رۆک وه‌زیریتیه‌وه ئهو کرده‌وه و ره‌وشته نه‌نگ و ناشیرینه‌ی دهرکه‌وت که‌چی خونکار رووی خۆی لی وه‌رنه‌گه‌یرا، چه‌ندوچوونیکه‌ی له‌گه‌لدا نه‌کرد به‌لکو پستی گرت و به‌خشی، پاش ئه‌وه هه‌میسان گه‌رايه‌وه سه‌ر فرمانه‌که‌ی خۆی!...

(مه‌دحه‌ت پاشا) یش یه‌کیک بوو له‌سه‌رکرده‌کانی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی که رقیان له‌وباره ئه‌بووه‌وه، و هانی که‌سانی تریشیان ئه‌دا بۆ رقی هه‌لسان له‌وباره، هه‌روه‌ها یه‌کیکیش بوو له‌وانه‌ی که به‌دل ئاره‌زووی راستکردنه‌وه و چاک کردنی ئهو باره‌یان ئه‌کرد و هاواری خه‌بات و خۆبه‌خت کردنیان ئه‌کرد له‌ پیناویا. (مه‌دحه‌ت) ئه‌یگوت:

(تەنیا ھۆی بۆلەبۆلکەردنی گاوردەکانی فەرمانرەوایی عوسمانی ئەو دەبە بە سەر بە سەستییان لێ بارکراوە ھەر کاتێ سەر بە سەستییان پێ بە خشرای، ئەوانیش فەرمانرەواییبە کەیان خۆش ئەوێ و ھەست بە ھەوێش ئەکەن کە خۆشییان بە شێکن لە نەتەوێ ئەم فەرمانرەواییبە ھۆی کزبێ موسڵمانەکانیش ھەر ئەو دەبە کە سەر بە سەستییان نییە، ھەرکاتێ ھەستیان بە سەر بە سەستی کرد، خۆیان ئەھاوێژنە سەر فرمانەکانیان، لەش سووکی و چالاکی بەخت ئەکەن، نان پەیدا ئەکەن، زانیاری دەست خۆیان ئەخەن، زیرەکی و ھیزوتوانای خۆشییان لە پێناو کامەرانی خۆیان و خیزان و کۆمەلایەتیاندا بەکار ئەھێنن کە ھاتوو ھەموو لایەکیش بێ سەر بە سەستی مانەو، ترس ئەنیشیتە دلایانەو، پیاو ھەتیان لەبەر ئەچیتەو، خووی بەندە ئەگرن: لە سەرکزی و چاوشۆزبیدا، لە خوو دانە خواردن و پۆشینیکی واو کە لە نەنگترین پێگاوە پەیدای بکەن ئەوێ بە سەریشماندا ھاتوو ئەوێ ئیسلا مەتیبەو ھەوێ دوورە چونکە ئایینی ئیسلا م دەوڵە مەند و ھەژار لە ماف و فرماندا یە کسان پائەگرتی، جیاوازی ناکات لە ناو ئەند شا و گەدادا بە پێویستی داتەنێ کە ھەموو کاروباریکیان، ھەموو تەنگوچەلمە و گېروگرتیکیان بە ھۆی راوێژکردنەو چار بکەن و بە پێوە بھەن بەلام ئەم خونکارە ھەز لە وشە ی راوێژکردن ناکات ئەو ئەندە ی مردن قیبنی لیبەتی ئایینی ئیسلا م یە کێک لە دەستوورە گرنگەکانی ئەو دەبە فەرمان بە چاکەکردن بکری و بە خراپە نەکردن.

بەلام ئەم خونکارە، ناھیتلی کەس فەرمانی چاکەکردن بەدات و بەر بە سەستی خراپەکردن بکات راوێژکاری ئیسلا مەتی لەم سەردەمە تازەبەدا، خراو تە شێوێ کۆری نەتەوێ کە ئەو روپاییەکان (پەرلەمان) ی پێ ئەلێن فەرمانکردنیش بە چاکەکردن و خراپە نەکردن، لە شارستانی تازەدا، لەو شێوێبەدا پێک دێ کە پۆژنامەکان سەر بە سەستی بن لە نرخ دانانی کاروباری گشتی و کردووە و کاری کار بە دەستاندا، کە تاک و تەراکان و کۆمەلەکان سەر بە سەستی بن لە نووسراو دانان و ئاشکرکردنی بیروباوەری خۆیاندا، ھەرچی بێکیان بەلاوہ باش بێ پەسەندی بکەن، ھەرچی بێکیان بەلاوہ خراپ بێ ناپەسەندی خۆیان بەرامبەر یان بنویژن ھەروەھا چۆن ئارەزوو ئەکەن ئاوا وتار بەدەن چونکە نەکەس ھەبە بێ ھەلە و گوناھ بێ، نە فەرمانرەوایی و کار بە دەستانیش بێ ھەلە و گوناھ ئەبەن بەلام ئەوێ کە خواروخیچی ئەوانە راست ئەکاتەو و چاویان ئەترسینێ و ئەیانخاتە سەر پێگای راستی و دروستی، وریایی بیروباوەری گشتییە و سەر بە سەستیبەتی لە نرخ داناندا، ئەوێش لە قورئاندا پێی گوتراوە: (نامۆژگاری کردنی بە راستی و دروستی، نامۆژگاری کردنی

بە نارام گرتن). ئەمانە ھەموو روون و ئاشکران پێویستە ھەبەن بەلام ئارەزووی دلی خونکار (عەبدولعەزیز) وەک گا بەردیکی زەلام ئەم ھەموو بیروباوەرانی ئەپلێشینی تەوہ.

(خاکی فەرمانرەوایی (عوسمانی) بە پێستترین خاکی جیھانە کەچی لە گەل ئەو ھەویشا ھەژارتین خاکە ئەویش لەبەر ئەو دەبە زۆرداری زۆریانی دەریا پەراوندووە.

ھەر کە سێکیش ماوہ تەوہ لە خاکە کەدا و باری نەکردووە، بە باجی زۆر باری گران کراوە نەھاو بەشی یەک ھەبە لە خاکە کەماندا کەچی کووتال لە ئەوروپاوە ئەھینن.

تەنانەت فێستەکانی سەریشمان، ئەو چەمچانەیش کە ئاگری پێ ئەکەینەو لە بێگانە ی ئەکرین ئەم کەرەستانە ھەموویان لە خاکە کەماندا زۆرن بەلام نەدادا پەرورە ی ھەبە لە نیشتمانە کەماندا نە دلنایی ھەبە لە پاراستنی گەنج و سامان لەبەر ئەو نەھاو بەشی پێک دیت نە کارخانەیش داتەمەزرت داپەرورە ریش، بە یاسایانی دادپەرورە رانە و دادگاہانی دادپەرورە نەبێ پێک نایەت ئەمیش تا سەر بە سەستی نەدری بە گەل، و اتا دەستوریکی نەبیت کاروباری پێک بخات و بیبات بە پێوە، پێک نایەت ھەرکەسێ داوای راستکردنەو و چاککردنی کاروباری فەرمانرەوایی کرد، دەریا دەر و ئاوارە کرا: (فؤاد پاشا) بە سووکی و ریسواییبەو مرد.

(عالی پاشا) ییش داوی بوونرایەو، تا لە فرمانە کە ی لا بێر کە ئەو دووانەیش ھەردووکیان خاوەنی توانا و ھیز و دەسەلات و کردووە ی ھەر بە باش بوون، بەلام خونکار پیاوی وەک (مەحمود نەدیم) نزیک ئەخاتەو لە خۆی، کە ھەتا بلێی ناشی و نەخویندەوار و چاوچنۆکە، بۆ ئەمە ی سامانی فەرمانرەوایی پێشکەش بکات، پاش ئەو خۆشی چی پێ کرا و چەندی بۆ لووا تالانی بکات بۆ خۆی!...

لەم شێوێبەدا کە مامۆستا (ئەحمەد ئەمین) پێشانی داوہ لە نووسراوە کەیدا (فیض الخاطر) بەرگی پێنجەم: (مەدحەت پاشا) ی باوکی ئازادییخوازەکان لە خانووە کە ی خۆبەو تەماشای ئاوە کە ی (بۆسپۆری) ی ئەکرد کە بە ژێر بەر یانکی خانووە کەیدا ئەرۆشیت و شەپۆلی ئەدا، تیشکی مانگە شەویش لە شەو ناوازەکانی ئەستەمبۆلدا، بە سەر ئەو شەپۆلانەو ئەبریسکایەو.

لەناو ئەو چاوەندازە جوانانەدا بەو جۆرە بیری لە نیشتمانە کە ی خۆی ئەکردووە یان بەو جۆرە لە ناو نیشتمان پەرورە دلسوژەکاندا کە ھەلبژاردی پیاوانی بیروھۆش و ئازادیی خاوان بوون قسە ی ئەکرد.

مه دحمت پاشایش، رهوشتی و ابو، هه رچی به بیری بهاتایه بریاری له سه ر بدایه دهستی به به جیهینانی نه کرد و له پیناویا خۆی بهخت نه کرد به دل پر یاریدا که تاره زوو و خواستی (خونکار عه بدولعه زیز) بشکینتی، چونکه قسه ی هیچ دل سۆزیکه به گویدا ناچت هه روه ها نیشتمان هه کیشی له و که سانه پاک بکاته وه که چه واشه ی نه که ن و هانه ی نه دن بو سه ر زۆرداری، وهک (محمود ندیم) نجا دهستی کرد به فراوان کردنی کۆری فرمانه که ی و بانگ راهیشتنه که ی نیت نه وه نده گیانی شو ر شگێرانه ی له ناو زانایان و مامۆستان و شاگردانی خۆپندنگاکان و وریاکان و داخ له دل هه کانی نه ته وه دا بلا و کرده وه، رۆژیکیان هه موویان له مزگه وتی (خونکار محمه دی فاتح) و کۆر و نه و شه قاماندا که بو ی نه چن، کۆبوونه وه پاشان له شپوه ی خۆپیشاندانیکه ی پر له دهنگدا به پۆل رۆشنت هه تا گه بششتنه (دهرگای بلند)، له ویدا نه یانقیژاند و نه یان نه راند:

داوای لابرندی (محمود نه دی) ی سه رۆک وه زیر و (پیری موسلمانان حه سه ن فه می) یان نه کرد نه و دوانه ی که چاویان به و گه له کۆمه کتیه گه وره یه که وت، ده ست به جت خۆیان ده رباز کرد.

(عه بدولعه زیز) له م خۆپیشان دانه به زه بره نکه، سه ری سو رما و واقی و رما له م کاره ساته تازه سامناکه که له ژیان ی فروفیلتی نیشتمان هه که یدا رووی نه دا، هه مو له شی که وت سو وه ترس و له رزه وه پیاوه کانی، هه رچه ند تیکۆشان، خۆپیشاندهره کانیان بو بلاونه کرایه وه.

گو تیان هه تا (دهرگای بلند) خواسته کانیان جیه جت نه کات، چوارلای (دهرگای بلند) به رناده ین هه ر له جیه گای خۆیاندا مانه وه، تا به ری به یان دوایی خونکار ناچار بو، بۆیان ئاشکرا بکات که هه ر بو نه و جاره خواسته کانیان جیه جت نه کات به لام نه گه ر جاریکه تر خۆپیشاندانی وا بکه ن، ناچار نه بێ، به توندی، جه زه به یان پێ بگه ینتی!

خۆ پیشانده ره کان داوای سه رۆک وه زیریتی (مه دحمت پاشا) یشیان نه کرد خونکار بو نه وه به قسه ی کردن که (محمود ندیم) له سه ره ک وه زیریتی بخت، که (حسه ن فه می) یش له پیریتی موسلمانان بخت^(۱) به لام نه وه ی به قسه نه کردن که (مه دحمت پاشا) بکات به سه ره ک وه زیر له جیات ی نه و (رشدی پاشا) ی کرد به سه ره رۆک وه زیر به لام (مه دحمت پاشا) یشی کرد به وه زیری بی وه زاره ت.

(۱) پله یه کی ئایینی بو وهک (موفتی) نه مرۆ.

(حسه ن نه فه ندی خیروللا) یشی کرد به پیری موسلمانان (حوسین عه ونی پاشا) یشی کرد به وه زیری جهنگ.

نه ته وه یش تا ماوه یه کی که م وای زانی، که گو پینی وه زاره ت و بوونی (مه دحمت) له ناویا، نه وه نه گه ینتی که نیت ر داد په روه ری بلا و نه کرتته وه، برایه تیش نه که ویتته ناو هه مو و هاو نیشتمان هه کانه وه.

به لام رۆژان به سه ره چوون و وه زاره تیش هیچ ناو اتیکه نه هینایه جت خونکار هه روه ک خۆی مایه وه، گو پی له قسه ی هیچ دل سۆزیک نه نه گرت، تا نه هات زۆروسته می نه کرد. (مه محمود نه دی) یش بو یه کا وازی له کار به دهستی هینا، که له هه لیکه تر دا بیتته وه جتی خۆی له پینا و نه و مه به سه ته یشیدا، به لیشا و پاره ی نه به شیه وه به سه ر که نیه ره که کان و له پیاوه تی که وتوه کاند، که ده سه لاتی هه ره گه وره یان هه بو له کۆشکی خونکاردا.

بیه گانه، چا و چنۆکه کانیش، نه وه هه نگا وه نیشتمانیه یان پێ باش نه بو نه وانیش ده ستیان کرد به ته گه ره دانان و گیرو گرت دروست کردن له پیتش ده م فه رمانداریه تازه که دا وایان پیشان نه دا که موسلمانان کان، له سه ر پشوی ناو (بالکان)، هه ل نه کوتنه سه ر گا وره کان قه لا چۆیان تی بخن (جه نه رال ایفاتییف)، راسپارده ی رووسیای چاریشی، ویستی نه م مه ترسییه گه وره تر پیشان بدات: هینای سه د پیاوی چه ک به دهستی ناو خاکی شاخه رشی^(۱) له راسپارده خانه دا^(۲) کۆ کرده وه، به بیانوی پاراستنی راسپارده خانه وه، نه وه ک ئازاوه ی ناو نه سه ته مبول، ئاراسته ی گیان و ژیان ی بی!

نیت ر له وه وه، داخی دل نه ته وه، ده رکه وته وه بیری ده ستوریش بو به بیریکی گشتی هه مو و که س نه یویست دا به زری، هه مو که س بو تی نه کۆشا چونکه بۆیان ده رکه وت که تیک چوونی فه رمانه وایی، یا خود چاک کردنی، نه وه نده ی به نده به و یاسایه وه که کاروباری فه رمانه وایی دیاردی نه کات و سنووری بو دانه ن، یا خود به ره لالی نه کات بو دهستی سه رداره گه وره و بچو و که کان که به تاره زوو ی خۆیان یاری به چاره نووسی نه ته وه بکه ن، نه وه نده به نندنییه به و که سانه وه که کاروباری نیشتمان هه کیه یان له ژیر ده ستایه هه مو لا چا وه روانی نه وه بوون که یاسای نه و سه رده مه، که هه مو کاروباریکی خستبو وه ژیر دهستی خونکاریکی به چنگی به زه بر و زهنگ، که به تاره زوو ی خۆی نه جولا یه وه،

(۱) جبل الأسود که به شیکه یوگوسلافی نیمرۆیه.

(۲) واتا: بالیوزخانه.

که سیکیش نه بوو بتوانی لی پرسینه وهی لی بکات، چونکه خوئی وا دائه نا که دهسه لاته که ی له خواوه وه رگرتووه... ئەو یاسایه بگۆرئی به شاهیتیه کی دهستوری، دهسه لاتی هه ره گه وره بو کۆری نه ته وه دابنئی که له نهجامی هه لئباردنئیکی سه ره ستانه ی نه ته وه وه پیک هاتیی، ئەو کۆره بیه له سنوری ئەو دهستوره دا که نیشتمان بریاری له سه ره داوه به پئی پئوستی و پله ی پیشکه وتنی خوئی، ئەو دهسه لاته ی خوئی به کاره پئینی هه موو لایه کیش به وه باوه ریان هینابوو، که ئەم گۆرینه وه ی فه رمانداری به ره لالیه، به فه رمانداری به کی دیموکراتی، ته نیا ریگایه که بو رزگارکردنی نیشتمان که له و چاله قوولیه کی ته تیی که وتبوو، له و ته نگوچه له مه گه ورانه ی ده ره وه یه که هه ره شه یان لی نه کرد چونکه هه ره دهستوره که له باریا هه بی تاک و ته راکانی گه ل والی بکات هه ست به که سایه تی خوئیان بکه ن، له پاراستنی مافی خویشیان دلنیا بن.

هه ره دهستوریه که بتوانی یه کیتی گه ل به هیز بکات.

بارستایی ژبان و ره و شتیشی به رز بکاته وه، پشتگیری نازایه تی و به رگه گرتیشی بکات به رامبه ره ئەو فه رمانه وایانه ی چاویان تی بریوه له هه موو لایه که وه هه ره شه ی لی نه که ن.

به لام (عه بدولعه زیز)، که گوئی له وشه کانی سه ره به ستی و دهستور راپۆژکردن نه بوو، وای نه زانی جنیوی پئی نه درئی. له دهسه لاتی که م نه کریتته وه، لوتی نه شکینئی له به ره ئەوه هه ره له سه ره زۆروسته می خوئی نه رۆشیت، وای نه زانی که به هۆی وه زیره تازه کانی به وه، که نه ته وه خوئی نه وین، جیگای به هیز تر بووه له به ره ئەوه که دهسته یه که له نیرراوانی شاگردانی خویندنگا چونه لای و داویان له فه رمانه وایی کرد دهستوریک بو خاکی عوسمانی دابنی، داویان له خونکار کرد که هه ندی له سامانه که ی خوئی ته رخان بکا بو پرکردنه وه ی ئەو که موکوورپیه ی که وتوته له نگه ری پاره کۆکردنه وه و پاره به ختکردنی فه رمانه وای به وه، وه رامی وادانه که زووبه زوو خواسته کانیان جیبه جی نه کات که چی له راستیدا، له دللی خویدا، وای بریار دابوو، که سنوریک دابنی بو به ره به ست کردنی ده مه وه ری و نازاوه نانه وه یان نه ویش به هۆی داخستنی خویندنگا نایینی به کانه وه، ده ره ده رکردنی شاگرد کانه وه له نه سه مبول، گرتنی یاخی و سه رکیشه کانیانه وه.

هه ره ها بریاریشیدا که هه رچی سامانیکی هه یه له ناوکه شتی به کی رووسیدا ده ربازی بکات بو ده ره وه ی نیشتمان.

له وکاته دا، بیرتیکی سامناک هاته میتشکی مه دحه ت پاشاوه؛ ئەم خونکاره بوچ له سه ره ته خت نه هینیتته خواره وه، که نه وه ند به رپرچی راستکردنه وه و چاککردنی کاروباری فه رمانه وایی نه داته وه، به تاییه تی نه گه ر بپتو نه ته وه ییش دا کۆمه کی بکات، که هه ره خوئی خاوه نی دهسه لاته؟! ئەو ساکه نه ته وه ییش نه توانی خونکاریکی وا بخاته سه ره ته خت، که هه ست به خواست و ئاره زووی نه ته وه بکات و ریزیسی لی بگری له وه ییش تیگه یشتی به تی که هیز له دهستی نه ودا یه، له به ره ئەوه به پپچه وانیه ی ئەو نه جو لیتته وه و زه بروزه نگ و زۆرداریسی پتوه نه کات!...

مه دحه ت پاشا، هه رچه ند دهستی نه په رژا و له فرمانی رۆژانه ی نه بووه وه، که نه چووه وه ماله وه و له ریگادا به سه ره پردی (غاله ته) دا نه رۆشیت، له ویدا چاوی به خوازه لۆکه کان و میوه فره شه کان و راوکه رانی ماسی نه که وت به چاوی خویشی نه ییدی که هاو نیشتمان کانی له چ سه رگه ردانی و هه ناسه ساردی به ک دابوو، له چ ماندویتی و چه وسانه وه یه ک دابوو، به هۆی په یدا کردنی پاروویه ک نانه وه که برسیتی ماله کانی خوئیان پئی نه شکاند که چی له وه به ری شاره که یشه وه به مشت لیره ی زه رد و سوور بلاو نه کرایه وه بو په یدا کردنی نه سپیتی ره سن یاخود سۆزانی به کی شیتته په ته ری. که مه دحه ت پاشا، نه مانه ی چاوپیکه وت بیری سه ره وه ی نه هاته وه به میتشکدا، له هه موو روویه که وه لیتی نه دایه وه و هه لگتیر و وه رگتیر نه کرد.

هه رچه ند نه ییش چووه ناو جیگا که یه وه، بنوی و بسره وی، وینه کانی نه بویره نه هاتنه ناو میتشکی به وه، خه ویان لی نه زراند شه وگار به سه ره نه چوو، بی دهنگی هه موو لایه کی داگیر نه کرد هپچ دهنگی نه مه یه وه گوئی لی بی دهنگی گالۆکه کانی پاسه وانه کان نه بی، که هه رچه ند هه نگا ویکیان نه نا، ئەو گالۆکه نه ستورانیه یان نه دا به زه وه ییدا، بو نه مه ی بیری نوستووه کان بخه نه وه، که فرمانی پاراستنی ئاسایشی خوئیان به جی نه هینن سه گه کان که گوئیان له و دهنگانه نه بوو، له هه موو لایه که وه ده ستیان نه کرد به وه رین مه دحه ت پاشایش نه وه ی نه هات به بیردا، که له نیشتمان که یدا، ته نیا ئەم رووکه شه پر نازاره هه به که به نیشانه ی ئاسایش دابنئی!...

زۆری پئی نه چوو، دهستی کرد به تی کۆشین بو به دیی هینانی ئەو بیره ی له میتشکیا په نگی خواره بووه وه ئەو خه می خوئی نه بوو، که له پینا و جیبه جی کردنی ئەو بیره دا چ ته نگوچه له مه یه کی تووش دی، خه می نیشتمان و نه ته وه که ی خوئی بوو که به کامی خوئیان

بگن له پیتشدا ویستی (شازاده مراد) بیینی له بهندیخانه کهیدا، له کۆشکی چراخاندا ئەم شازادهیه، پیاویکی نەرم و بەئارام بوو، هەزی له زەبرۆزەنگ و زۆروستەمو چەوساندنەوه نەئەکرد.

تەماشای کرد ئارەزوویەکی بەهیزی هەبوو، بۆ بەکارهێنانی بیروباوەری دیموکراتی و دامەزراندنی ئەو دەستوورە که خۆی خەباتی بۆ ئەکرد پاشان دەستی کرد بە ئاشکراکردنی بیروباوەرە کهی خۆی له ناو چەند دۆستێکی دڵسۆزی خۆیدا.

دەستە ی ئازادیی خوازەکان کۆمەکییان کرد (حەسەن ئەفەندی خێروللای) ی پیری موسلمانان له پیتش هەموویاندا بوو.

توانیشی ئەندامەکانی وەزارەت، یەک لەدوای یەک بخاتە سەر بیروباوەری خۆی (رشدی پاشا) و (حوسین عەونی پاشا) سەر دەستەیان بوون له هەموویان دەستە یەک پیتک هات ناوی نرا (دەستە ی ئازادیی خوازان) ئەم دەستە ئازاو پیرۆزە، بریاریدا (خونکار عەبدولعەزیز) لابیات، پیتش ئەمە ی بقمە و نەتەوه خۆی فری بداتە شوڕشپکی اووه که هیتشتا خۆی بۆ ئامادە نەکردوو و ئەنجامیشی نازانری بەچی ئەگات پاشان هەموو ئەندامەکان بریاریاندا لابردنە که له رۆژی سی شەممە ۳۱ / ۵ / ۱۸۷۶د، له نیوهرۆدا جیبه جی بکری.

ئەو ری و شوپنە ی بۆ جیبه جی کردنی ئەو بریارە دایان نابوو، ئەوه بوو: که له پیتشدا کۆمە له کۆمە له له هاونیشتمانەکان له موسلمان و گاور، له مزگەوتی (نورعوسمانییه) دا کۆبەنەوه لهویدا له بابەت کاروباری نیشتمانی عوسمانییه وه گفتوگو بکەن لهویدا بۆیه کتر سوپند بخۆن که خەبات بکەن بۆ رزگارکردنی نیشتمان هەر لهویشدا کۆمە لیک له خۆیان هەل ببریژن، بچن بۆ چاوپیتکهوتنی خونکار و سەرۆک وەزیر (صدری اعظم) به ناوی نەتەوه وه ئاشکراکردنی یاسایه کیان لی داوا بکەن که راستکردنەوه و چاککردنیکی فراوانی تیا هەبێ، که له سەر بنچینه ی سەر به سستی و برایه تی و یه کسانی دامەزرایی جا ئەگەر خونکار ئەو خواستە ی جیبه جی نەکرد، کۆمە له که دەست به جی، له سەر تەخت لای بباو ئەوه ییش بۆ گەل ئاشکرا بکات.

به لام وارپک کەوت، که خونکار له ئیوارە ی رۆژی دووشەممە دا، اتا له رۆژتیک پیتش رۆژی دیاردی کرادا، یه کتکی نارد (حوسین عەونی پاشا) ی بۆ بانگ بکات.

وهزیری جهنگ وای زانی که خونکار به گە له کۆمە کن که یانی زانیوه بیانوییه کی

دۆزییه وه که نەخۆشه، نەچوو بۆ بیینی خونکار پاشان دەمۆدەست چوو بۆ وەزارەتی جهنگ لهو ی ناردی به شوپن (مەدحەت پاشا) و (سەرۆک وەزیر) و (پیری موسلمانان) دا که یه نه وه یه نه که ی تی گە یانندن زۆری لی کردن که لابردنە که ی هەر له و شەوه دا پیتک بیت ئازادیی خوازەکان له سەر ئەوه بریاریاندا پیری موسلمانان (حەسەن ئەفەندی خێروللای) ئەم بریارە ی بۆ لابردنی خونکاردا و به مۆزی خۆیشی بریارنامە که ی مۆر کرد:

(ئەگەر شاھی موسلمانان (زید) میتشکی تیک چووی و له کاروباری فرۆفیتلی گشتیدا شاره زایی نەبێ، هەرچی سامانی فرمانه وایی هه یه له کاروباری تایبه تی خۆیدا به ختی بکات، به جوړیکی وا که نەتەوه نەتوانی له وه به ولاره بهرگە ی ئەوباره بگری، کاروباری ئایینی و جیهانیسی تیکومه کان دای، نیشتمانی ویران و نەتەوه ییشی سەرگەردان کردبێ؛ ئەگەر مانه وه ی ئەم خونکاره زبانی تیایی بۆ نیشتمان و نەتەوه، ئایا لابردنی دروسته ؟
وهرام: به لی دروسته .

***

ئەوشه وه زۆر تاریک و نووتەک بوو باران ره هیتلە ی ئەکرد له دهریاوه بایه کی توندی ئەهات، لوورە ی ئەهات له و کاتە دا، پیاویک به و شەوه زەنگه، به هەله داوان، ئەرویشت به رپیدا، باران دایگرتبوو، با تونده که ی یاریی به باله پۆشه فراوانه که ی ئەکرد، له چاوه کانی تروسکه رۆشناییه کی سەر پرشگی ئەدا هەر وه که ئەو شەوه زەنگه بپرن و تیپەر بکەن بۆ به ره بایانیکی نزیک که له تاریکییه وه بیتە دهری و ابوو.

که پیاوه که گە یشتە کۆری (سرکچی)، رۆیشتە که ی خۆی هیواش کرده وه به خو پاراستن و خۆ ئاماده کردن و جهر به زه ییه که وه، هەر سهری راست و چه پی خۆی ئەکرد.

پاشان چوه نزیک که ناری ده لیاوه سواری گە میتیه کی بچووک بوو^(۱) به بازووه به هیتزه کانی سه وله کانی ئەجولاند و گە میتیه کی تیژ ئەبرد به رپوه گە می که باریکه لانه یه کی هەردوو سەر تیژیوو به رهنگاریی ئەو هەموو شە پۆلانه بوو، که به رز ئەبوونه وه و نزم ئەبوونه وه، رووبه رووی ئەو ره شه با تونده به هیتزه ئەرویشت، کۆلی نە ئەدا له گە می لی خوڕین و به دل وەشانندن، له تاریکییه کانی شه و ده لیا و ئاسمان چاوی نە ئەترسا، تا گە یشتە گەر که ی (باش لیمانی) له سەر (بۆسفر) که می له شوپنیکی دباریکراو

(۱) راستتر: به له میتکی بچووک، چونکه به سه ول دهری.

ئەو دەستپېتىن، لە پىپاوتىكى تر بەناو تارىكىيە كەدا دى، رووى تى ئەكات، ھەردوو زەلامەكە بەيەكتردا ئەروانن و بەچرىە چرپ گىفتوگۆ ئەكەن خاوەن گەمى كە پىپاوەكەى بەرامبەرى ھات ئەپناسىتەو، (ھوسپىن عەونى پاشا) ى وەزىرى جەنگ بوو ئەمىش ئەو ئەناسىتەو، (مەدھەت پاشا) ى باوكى ئازادىي خوازان دەرچوو!...

گەمىكە ھەردوو پىپاوە گەورەكە ئەباتەو ئەو بەر ئەمجارەش ئەچىتەو بەگژ شەپۆلە ياخى بوو توورەكانى (بۆسفوڤ) دا (مەدھەت پاشا) ئەمجارە، بەھىتەيكى زۆرتەر و بىپارىكى توندترەو سەول لى ئەدا لەوكاتەدا كە ئەو سەولە پانانە ئەو شىپىنى لە شەپۆلەكانى ئاوەكە، خۆى وادىتە پىش چاوە كە بەناوچەوانى زۆردارىيدا ئەكىشى و شەپۆلى تارىكى لەپىش چاوى نەتەو كەى لا ئەبات كە ئاواتەخوازى سەربەستى و پۆشنايىيە. كە گەمى كە گەيشتە گوئى ئاوەكەى ئەو بەر، (مەدھەت) دابەزى و (عەونى) پىش دواى كەوت ئنجا دەستيان كرده گەردنى يەكتى و بەخۆشەويستىيەكى برايانەو بەاوشىيان كرد بەيەكا پاشان ھەريەكەيان بەلايەكا رۆيشت، بۆ ئەمەى فرمانى خۆى بەجى بەپىتى.

فرمانى (عەونى پاشا) ئەو بوو بچىتە (دۆلمە باغچە) بۆ ئەمەى لەگەل يارىدەدەرەكانيا كە لەوئى چاوەروانىيان ئەكرد، خونكار لە كۆشكەكەى خۆيدا بگرئ و بەندىيكا لەوئىشەو بەچىتە كۆشكى (چراغان) بۆ ئەمەى شاھزادە لەگەل خۆى بەپىتى بەلام فرمانەكەى (مەدھەت پاشا) گرنگتر و بەسامتر و گرانتريو چونكە ئەبوو بچىتە كەن سەر كردهكانى لەشكر، بىيان خاتە سەر ئەو بىرەى كە يارمەتى ئازادىي خوازەكان بەدەن لە جىبەجىكردى ھەلگىرەنەو كەدا.^(۱)

لەوكاتەدا، كە (مەدھەت پاشا) لەوشەو تارىكەدا، بەتەنيا ئەرۆيشت بەرپىگادا، بۆ خەبات كردن لە پىناو ئەو ئامانجە گەورەيدا كە لەوانە بوو سەرى تىيا دابىنى، ئەوەى بىرئەكەوتەو كە ھەمووى چەند كاتىك بوو لەو پىش، كە بۆ دوامىن جار، ژنەكەى منالەكانى بەخوا سپاردبوو لە پىپكا رووى (عەلى ھەيدەر) ى كورپى ئەھاتە پىش چاوە كە زۆر لە رووى خۆى ئەكات ھەروەھا دلۆپە فرمىسكەكانى كچە گەورەى خۆى ئەھاتە پىش چاوە، كە لەكاتى جىبابوونەويدا رۆابوو ناوچاويەو كە چى نەيشى ئەزانى كە باوكى روو بۆ چ تەنگوچە لەمەيەك ئەكات ئنجا بەئىپىكى گەورەو ورتە ورت ئەكات، ئەلى: (ئەگەر

(۱) ھەلگىرەنەو: كوودەتا (انقلاب).

لەم جەريەزەيىيەدا سەرمى تىياچوو ئەو بەزانن رۆلەكان كە لە پىناوئى ئىو و ملىوئان براكانتاندا تىيا ئەچى، كە ئەوانىش وەك ئىو ئاوات بۆ ژيانىكى سەربەست و نازدار ئەخوازن) لە پى نىيازىكى تازە بەدلىيادى، ھەنگا و خىراتر ئەھاوتىي چاوەكانى ئەچرىسكىنەو، وەك بىيانەوئى بلىن: (يان سەركەوتن يان مردن) وا ئەبى.

پاشان ئەگاتە سەركردايەتى لەشكر، بى باكانە، ئەچىتە ناويەو لە پاش ئەمەى بەزىرەكى و شارەزايى خۆيەو دلى راتەكىشى بۆ خۆى، راستە وراست پىشنىيازەكەى ئەخاتە بەردەم سەركردەى گشتى لەشكر سەركردەى لەشكر پىشنىيازەكەى (مەدھەت) پەسەند ئەكات، كە برىتى ئەبى لەو، ئەو فەرمان بەدات بە لەشكر لە كۆرى (بايەزىد) دا خۆى ئامادە بكات، لەوئى لەشپەيەكى چوارگۆشەيى خشتدا بوستان بەپىتە، چاوەروانى وەزىرى جەنگ بكن لەگەل خونكاردا بەلام سەركردەكە نەى ئەزانى كە چ خونكارىكە دى.

ھەروەك (مەدھەت) داواى كردبوو و، سەركردەى گشتى فرمانى دابوو، لەشكر چوونە ئەوئى و وەستان دەمودەست (مەدھەت) پىش دەستى كرد بەوتاردان.

لەو كاتەدا رەھىلەى باران وەستا بوو و بەرى ئاسمان لە ھەور پاك بوو بوو وە موژدەى بەرەبەيان لە ئاسۆو دەر كەوتبوو (مەدھەت) پىش لە بابەت بەرەبەيانىكى ترەو قسەى بۆ ئەكردن، كە خەرىك بوو ژيانى فەرمانرەوايى رۆشن بكاتەو ئەوئىش كاتى كە نىشتمانەكەيان لە فەرماندارى دەستورى پاشان دەمارى نىشتمان پەرورەيى بەو بەزاندىن كە ھورۆمى بردە سەر زۆردارىيەكانى عەبدولعەزىز. (مەدھەت) كە لە وتارەكەيدا گەيشتە ئەوئى بلى: پىپىستە (عەبدولعەزىز) لەسەر تەختى خونكارى بەپىنرەتە خوارەو و لەجىتى ئەو (شاھزادە مراد) دابىنى، (ھوسپىن عەونى پاشا) پىش لەگەل (شاھزادە مراد) دا گەيشتە ئەوئى ھەرچى سەربازىكى لەشكر لەوئى دابوو پىرەدەم قىرئاندىان گوتىيان بژىي خونكار مراد، بژىي دەستور!...

زاناکان و وەزىرەكان و سەركردەكانى سەرايش لە كۆرى (بايەزىد) دا كۆبوونەو بەرپارەكەى پىرى موسلمانان كە لە بابەت لابرندى (عەبدولعەزىز) ھەو دابوو خوتىندرايەو ھەر لەويدا پى نرا لە خونكارى (شاھزادە مراد) خونكارى تازەپىش گوتىيەو سەراى (دۆلمە باغچە) ھەرچى ئەوانەى لەوئىش دابوون، بەدلىكى خۆش و دەمىكى بەپىكەنەو پىرۆزبايىيان لە يەكتەر ئەكرد، كە لەسايەى خواو، فەرمانرەوايى عوسمانى، رزگارى بوو لە چنگى دىندانەى عەبدولعەزىز!...

خونکاريک خوئی نه کوژی و خونکاريکيش شيت نه بی

(شازاده مراد) به وربایي و زیره کيبه وه گوره بوو له تافی منالییدا له سه رده سستی چه ند ماموستنايه کی تورک و فوره نسیدا هه نديک زانیاری فیربو بوو له بهر نه وه به جگار هوگی خوتنده واری بوو بوو به لام زوری پی نه چوو خرایه به نديخانه کی کوشکه که یه وه چه ند سالیک له ویدا مایه وه که خونکار (عه بدولعه زیز) چوو بو فوره نسه، ترسا نه و (عه بدولحه مید) برای له نه سته مبول دابه لیتته وه، که هه ردو وکیان که له پووری^(۱) نه ویان به رنه که وت، له بهر نه وه بردنی له گه ل خویدا بو نه وی، که له ویدا تا ماوه یه که کزه بایه کی نازادی بیان هه ل مژی زوری پی نه چوو (مراد) خرایه وه ناو به نديخانه زتیرینه که کی که کوشکی (چراغان) ی به ناو بانگ به لام له خوتندن و خوتنده وه بهش براو کرا که چی له وتافی لاوتییه دا خرایه ناو له شکرکی که نیزه کی جوان جوانه وه، نه ویش کاتی خوئی به گیژو ویشی رانه بوارد، له ناو میزی مه ی و پی خه فی که نیزه که شوخو شه نگه کاندانم سه رو نه وه سه ری نه کرد.

له شه وی ۱۸۷۶/۵/۳۰، پیش به ره بیان، به شاهزاده مراد خه بهر کرایه وه، له به نديخانه که ده ره تیرا، بو نه مه ی بیته خونکاری خاکی عوسمانی له وه پیش یش پیتی گوترا بوو که خستنه سه رته ختی له نیوه رژی رژی دوا بییدا نه بی.

که چی (عه ونی پاشا) له تاریکایی شه ودا چورالای کوشکه که کی نه گری، پاشان به خوئی و له شکره که یه وه نه چیتته ناو کوشکه که وه، نه چیتته ناو ژووری نوستنی شازاده یسه وه که له ناو تاوات و په ژاره دا گیژی نه خوارد. فرمانی پی نه دات که ده موده ست به رگه کانی بپوشی و له گه لیا بیت بو کوری (بایه زید) له به رده م و ه زاره تی جه نگدا که له وی (مه دحت) و (پیری موسلمانان) چاوه روانی نه که ن پیشی رانه گه بیته که (عه بدولعه زیز) ی مامی له سه ر ته خت هینرا وه ته خواره وه و له کوشکه که کی خویدا خراوه ته به نديخانه وه شازاده هیچ قسه یه کی پی نه کرا راست بو وه وه و ده موده ست جله کانی خوئی گوری له گه ل (عه ونی پاشا) دا ریشت بو نه و جیگایه ی پیتی گوت، وه ک سی به ر دوا ی نه که وت، سه رسام و گیژو ویش بو بوو، له وه به ولاره هیچی تری پی نه نه کرا.

له ویدا هه رچی پیوست بی کراو گوترا بو نه وه ی له سه ر ته خت دابری پاشان سه د و یه ک توپیش ناگردا، به شادی فرمانداری به که ی و تاواتی سه رده مه که یه وه.

خونکاری تازه له م کاره ساته سه رسام مابوو، نه و کومه له گه ورا نه یش که له ویدا کو بو بو نه وه و له سه ر فرمانی نه وان خونکاره که ی پیش خوئی له ته خت هینا بو وه خواره وه و نه ویش له جیتی دانرا بوو، به جاری ترسیان خستبو وه دل یه وه.

له بهر نه وه فرمانیدا وه زیره کان، به لایه وه میتنه وه، لیتی جیانه بنه وه (مه دحت پاشا) و (حسین عونی پاشا) و (رشدی پاشا) و (حه سه ن نه فنه ندی خیروللا) یش سی شه و له سه ری که له سه رادا مانه وه، هه ر بو نه مه ی خونکار دلی بیته وه سه رخوئی و ترسه که ی له دل بیچیتته ده ره وه.

به لام خونکاری لبراو، گوتیرایه وه بو سه رای (طوبقبو) پیوانی هه لگه رانه وه که، نه یانویست بیخه نه به نديخانه وه پاشان له سه ر ئاره زووی خونکار خوئی گوتیرایه وه سه رای (فرعیه) به خوئی و سیسه د که سه له ئافره ت و که نیزه ک و مناله کانییه وه له سه رایه که ی کونیا، چه ند هه زار که سیک ده س و پیوه ند هه بوون، هه رچه ند که سه یان فرمانی کی پی سپیترابوو، نه وانه هه موویانی لی دوور خرایه وه له ده س و پیوه ند هه کانی خونکار (مراد)، سی که سیان هه لبرتران: (مسته فا ئاغای پالنه وان، حاجی محمه مه ئاغا، مسته فا ئاغای جزائی)، که کارو فرمانی (عه بدولعه زیز) راپه رین پاشان دایکی خونکار (مراد) یش چوار (له پیاهه تی که وتوه)^(۱) کانی هه لبرارد و له گه ل نه و سی مفردییه ی تردا، به هوئی (نوری پاشا) ی راپویشکاری (مابین) وه ناردنی بو سه رژی پاسه وان خانه ی سه رای (فرعیه) نه وانه که گه یشتنه پاسه وان خانه که هه رچوار (له پیاهه تی که وتوه) کان پرویان کرده ده رگای خیزان سیانه که ی تریش له پاسه وان خانه که دا مانه وه تا شه وی یه کشه مه، چونکه له کوشکه که دا جیگانه بوو تیا به وینه وه.

هه لگه رانه وه که، ریگه ی دا به (مه دحت پاشا)، که کوری کی راپویش پیک به یته نه ویش بو نه وه بوو که ریگا بکاته وه بو به دیی هینانی بیروبا وه ره که ی خوئی که نه گه ر وانه کرایه، هه لگه رانه وه که بی واتا نه مایه وه.

له سه ر شیوه ی کوری راپویشی فوره نسه، (مه دحت) نه م کوری دامه زراند دابه شی کرد به سی به شه وه: کارگیچی (اداره)، ماف (حقوق)، جه زره به پی گه یاندن (جزائی) یه کتیک له وه زیره کان کرابوو به سه رژی کوره که راز نووسیک و سیانزه نه ندانم و شانزه راپویشکار

(۱) له پیاهه تی که وتوو: نه و پیاهه تی که له کوشکا خزه تی ژنایان پیده سپیتری به لام ده یان خه سین، یانی له پیاهه تی بیان ده خه ن.

(۱) واتا: میراتی نه ویان به رنه که وت به شیان له خه لافه تدا هه بوو.

(مستشار) یشی له گه‌ل دابوو، که هه موو به شتیکی نه ته وه بیان نه نواند بۆ سه ره کایه تی ئەم کۆره (مه دحه ت) بیان هه لبارد ئه ویش له گه‌ل هاوړیکانییا دهستی کرد به دانانی ری و شوپنیک بۆ دانانی یاساکانی فه مانه وایی؛ بۆ پاک کردنه وهی ده زگاکانی فه مان به جی هینان (دوایی اجراء) و پاره کۆکردنه وه (جباية) له دهست پیسه کان؛ بۆ دامه زرانندی بانکی کشتوکال له ناوچهی خاکه کاند، تا جوتیاره کان له زۆروسته می سوو خۆره کان رزگاریان بیی.

به للام، به لای (مه دحه ت) وه، مه به سی گه وری هه لگه رانه وه که ئاشکر کردنی ده ستووریو باوکی نازادیی خوازه کان نه یگوت:

(که سه رداری بولگاریا بووم، ئەم که یه وه به یه یه له می شکما بنجی به ستبوو هه ر له وساو ه یاسایه کم دانا، که نه گونجا له گه‌ل ئەم سه رده مه دا وای ئیسته ییش کاتی نه وه هاتوه که کاری پیتبکه یین به للام ئاشکر کردنی نه وه، ئاگاداریوون و په سه ندر کردنی هاوړیکانیی پی نه ویت له وسن شه وه دا که له (سه رای) دا رمان بوارد، له به نده کانی دواین (حوسین عه ونی پاشا) گوتی پتویسته ئەم یاسایه به ووردیی بخوینینه وه و تیی بگه یین، ئنجا چ راستکردنه وه یه کیش به پتویست بزاین تیا بکه یین نه وه نامه ی (هوما یۆنی) یه ییش که بلاوی نه که یه وه، نایب ناوی ئەمه ی تیا به یین.

به وه نده وازمان هینا که موچه کانی سه رانی خونکار که م بکه یه وه بۆ شه ست هه زار لیبه کانه کانی خه لوزی (ئه رکلی) و کانه کانی تریش له گه‌ل نه و زه ویانه ی پیتیان نه لپین:

(شوف لکی هوما یۆنی) بدرتینه وه ده ست وه زاره تی سامان، هه ندی له سه ره تایی چاکردن و راستکردنه وه ییش جیبه جی بکه یین به للام نه و بنچینه یه ی که نه بی خه می بخوری و چاره ییشی بکری، تیک چوونی کاروبار هه ل سوو رانندی فه مانه وایی بوو ئەم ده رده ییش به هیچ ده رمانیک چاک نایسته وه به و راوړیکارییه نه بی که هه مووان له ده می تکه وه چاوه پروانی نه که ن خونکار له سه ر ته ختی باو بواییری دانیش توه و نیازی وایه فه مانه واییه کی ده ستووری دامه زرتینی نه وه بوو به هۆی نه وهی که بیرو باوه ری راوړیکاریی له ناو نازادیی خوازه کاند بلاو بیسته وه.

پریاریشماندا، که له پاش ته و او بوونی ئاهه نگه کانی له سه ر ته خت دانیش تان، کۆرپیک دروست بکه یین، بۆ ئەمه ی چی پتویست بی بۆ ئاشکر کردنی ده ستوور پریاری له سه ر (بدری).

به للام چه ندشتیک له نا کاو په یاد بوون، به بیردا نه ته هاتن که بقه ومین بوون به به ره له ست له ریگه ی (مه دحه ت پاشا) دا بۆ نه و چاک کردنه وهی که نه یویست بیکات: له پاش ئەمه ی (عه بدولعه زیز) فه رمانی نه ته وهی به بیی ده نگیه کی ته و او وه وه رگرت و نامه یه کی پیروزیاییشی نارد بۆ (مراد) ی برازی، له رۆژی شه شه می لابر دنیا، کاره ساته که ته و او کاری له دل کرد، شته که ی زۆرگران نه هاته پیتش چاو، له بهر نه وه برنگی کی هه لگرت^(۱) ده ماریکی بالی خۆی پی بریی و مرد له رۆژی یه ک شه مه ی ۱۸۷۶/۵/۵ دا نه وه روویدا نه ویش وه ک میژوو نووسان گتیا وایانه ته وه، و ابووه: به یانی نه و رۆزه شیوه ن و قاووقیژیک له کۆشکی (فرعیه) دا په یادا نه بی، که (عه بدولعه زیز) له ویی دابوو یاسا له کانی کۆشکه که نه چن به ها واریانه وه، بزاین که یه وه به یه یه که چیه. پیتیان نه لپین خونکاری لابر او ده ماریکی بالی به برنگ بریوه (حوسین عه ونی پاشا) ییش له مائی خۆیه وه گوتی له قاووقیژی ژان نه بی له وکاته دا نه ویش خۆی ئاماده کردبوو که بجیت بۆ سه ر فرمانی خۆی سواری نه و گه مییه بوو که چاوه پروانی نه کرد خۆی رووی کرده کۆشک که ناریدی به شوین هه موو وه زیره کاند که بیته نه ویی بیبیین له پاسه وان خانه ی (فرعیه) دا هه موو کۆبوونه وه.

به للام (مه دحه ت پاشا)، له نه سه تمبول له خانووه که ی خۆی دابوو هه تا نزیک نیوه رۆ به م کاره ساته ی نه زانیسوو، له (ده رگای بلند) دا پیتیان گوتبوو، که چوو بوو له گه‌ل کۆری وه زیراندا کۆبیسته وه.

که راوړیکار (سه عید نه فه ندی) نه وهی پی گوت، ده ست به جی رووی کرده سه رای (فرعیه) یه کیتک له ده س و پتوه نده کان له کۆری سه رای خونکار دا پتی گوت، له وه تی (خونکار مراد) ئەم خۆکوشتنه ی مامی گوئی لی بووه، نه خۆشیه کی گرانی گرتوه، (مه دحه ت) لایدا بۆ سه را، بۆ چاوپیکه وتنی خونکار (مراد) هه ندیک له ویی مایه وه پاشان ده مو ده ست رووی کرده ده زگای (فرعیه) له ویدا ده سه ته یه ک وه زیر و سه ردارانی دیی، له باب هت خۆکوشتنی (عه بدولعه زیز) وه لیکۆلینه وه یه کی ته و او یان کردبوو نۆزده پزیشکیان له سه را و پاسپارده خانه کانی بیگانه وه بانگ کردبووه سه ر لاشه که، نه وانیش باش له شیان سه یر کردبوو، له دواییدا پریاریاندا بوو که به ده ستی خۆی خۆی کوشتوه.

(مه دحه ت) له (رشدی پاشا) ی پرسی، کاره ساته که چۆن رووی داوه؟ نه ویش په نجه ی کیتشا بۆ برنگی کی که له ویدا دانرا بوو، پتی گوت: خونکار به وه خۆی کوشتوه.

(۱) برنگ: مقهستی گه وری مه پرینه وه.

پاشان په نجهی کیشا بۆ لیکۆلینهوه نامه که؛ گوئی: ئەگەر ئەتەوئ لەوه زۆرتتر تی بگهیت، ئەو هیش بخوینەرەوه ئەگەر پرسیتکی تریشت ههیه له (فهخری بگ) ی بکه ئەم (فهخری بگ) هیش، یه کیتک بوو له پشت پچ بهستراوه کانی کۆشکی شاهی (مابین) له پیاوه نزیکه کانی خونکاری پیشوو له سهردهمی خونکاری به کهدا له ژیر دهستیا بوو، له کاتی پیرییدا ههر له ژیر دهستیا بوو له پاش لاهردنیشی له سههر تهخت، ههر به زۆر هیتلابه وه له گه ل خویدا ئەویش و یه کیتکیش له پیاوه تی که وتوه کان، ناگادار بوون له چۆنیتی خو کوشتنه کهی (عه بدولعه زیز).

له دوا ی پرسین و لیکۆلینهوه له پاسه وانه کان و زانیی هه موو با به تیتکی خو کوشتنه که، هه یچ پیتچویه نای تیا نه ما که کاره ساته که راسته (عه بدولعه زیز) له ناو که نیه که کان و ژنه کانی خو ی و مناله کانی و دایکیا بووه که داوای برنگه که ی کردوه زۆریه ی ئەو که سانه چاویان لیتی بووه که داوای برنگه که ی کردوه له بهر ئەوه زۆر دوو ربوو که به پۆژی وا رووناک له ناو ئەو هه موو ئافره تانه دا که بۆ کاره ساتیتکی زۆر بچووک قاوو قیژ ئەکن و هاوار ئەکن، یه کیتک هاتین و عه بدولعه زیزی کوشتنی کس گوئی له هاواری یه کیتک له و ئافره تانه نه بووه، که سیتکیش له وانه قسه یه کی وای نه کردوه که که تنیتک رووی دابین له ویدا ته نانه ت له ناو ئەو ئافره تانه دا هی واهه بوو، ئە یگوت به ئاشکرا، که گه لیتک جار گوئی له خونکار (عه بدولعه زیز) بووه گوتویتی: ههر که سیتک بیهوئ خو ی بکوژن، له هه موو ریتگه یه ک ئاسانتر بۆ رزگار بوون له ژبان ئەوه یه که ده ماریکی باله کانی خو ی بیرئ ئیتر ماوه ی هه یچ نه ما بووه که له وه زۆرتتر لیکۆلینهوه بکری ئیتر هه موولا پیکه وه، باوه ریان به وه هینا، که خونکاری لاهراو مردنی له ژبانی پچ خو ش تر بووه، بویه کا ده ماریکی بالی چه پی خو ی بریوه وه ویستویه تی ده ماریکی تریش بالی راستیا بیرئ، به لام بۆی نه چۆته سه ر ته نیا بۆی بریندار کراوه ئینجا که دایکی و (فهخری بگ) و هه ندی ئافره ت چوو بوونه ژوو ره وه بۆ لای سه باره ت به وه ی که ده میتک بووو، به پیتی ره وشستی خو ی، برنگیتک و ئاوتینه یه کی لی سه ند بوون و ده رکی ژوو ره که ی له خو ی داخستبوو، له وساکه وه دن گیتک نه سه نگیکی نه هاتبوو، مه ترسییه کانیان لی نیشتبوو که شتیکی لی قه ومابن ته ماشایان کردبوو، هیشتا ماوه، جار به جاریک چاوی ئە قوو چیتن و ئە یانکاته وه، به لام له پاش چه ند تاو تیک له باوه شی دایکیا و له بهر چاوی چه ند ئافره تیتکی کۆشکه که، گیانی ده ر ئە چن.

ههروه کو له وه پیتش گوتمان، خونکار مرادیش، که ئەو هه موو کۆمه له گه وانه ی دیوو، له

پۆژی له سه ر تهخت دانانیا له نزیک خانوه که یه وه کۆبوو بوونه وه ههروه ها ئەو کاره ساته نا کاوه یش که له به ندی خانه ی کۆشکه که یه وه گواستبوویه وه بۆ سه ر تهختی شاهی، ئە وانه هه ردوو کیان کاریان له میتسکی کردبوو، که بهرگه ی کاره ساتیتکی واهه یز نه گری، له بهر ئەوه نیشانه ی نه خو شیبه کی ده مار (مرض عصبي) ی تیا ده رکه وت. ئنجا که ئەوه یشی بیسته وه مامی خو ی کوشتوو، نه خو شیبه که ی زۆرتتر کاری لی کرد، نیشانه ی شیتی پتیه ده رکه وت به لام پیاوانی فهرمان ره وایی ویستیان ئەوه له نه ته وه بشار نه وه، نه هیشتیان پزیشکه کان به وه بزانت، نه ئەندامانی خیتزانی شاهی به لام بیست و پیتچ پۆژی پچ چوو، که چی نه خو شیبه که به هیتزتری لی هات پۆژیکیان خونکار له باغی کۆشکه که یدا گه شتی ئە کرد، به جله وه خو ی فری دایه ئە ستیرکیتکه وه له وه وه ده نگ بلاو بووه وه که شیت بووه شاری ئەسته مبولیش هه مووی به وه ی زانی.

له وکاته دا که پیاوه کانی هه لگه رانه وه که، خو یان خه ریک کردبوو به چاره کردنی کاروباره سه ره تاییه کانی وچانی گواستنه وه وه له م سه رده مه وه بۆ ئەو سه رده م.

له (بالکان) دا پشیتی تینی سه ند، له دوو رگه ی (کریت) یشدا شو ریش هه لگیرسا له بهر ئەوه هه موو پۆژ کۆنه بوونه وه، بۆ لیتک دانه وه و لیکۆلینه وه ی ئەو کاروباره جو رجو رانه ی که ئەملا و ئەولای گرتبوون. بۆ دانانی پچ ره ویی گورج و گۆلانه، تا ئاسایش له نیشتمانه که دا دا به زریتن.

وا ئەوان له گیتراوی ئەو هه موو کاره ساتانه دابوون که په یتا په یتا ئە قه ومان، که چی له نا کاو کاره ساتیتکی تریش قه وما ئەو ئازادیی خوا زانه ی خه ربیک کرد و ته گه ره یشیدا له تیکۆشانیان بۆ چاک کردن و راستکردنه وه ی باری گشتی ئەوه یش وابوو ئیواره یه کیان له مالی (مه دحه ت پاشا) کۆبوو بوونه وه بۆ گف توگۆ کردن له با به ت هه ندی کاروباری گشتیبه وه که چی له پر ئەفسه ریتکی له شکر هاته ژوو ره وه و دوو گولله ی نا به (حوسین عه ونی پاشا) وه گولله کان به رسکی که وتن، ده ست به جی مرد.

پیاوه کان چه کیان پچ نه بوو، خو یانی پچ بپاریزن زۆریان چوونه ژوو ره که ی ئەو دیوو وه وایان ئە زانی گه له کۆمه کی یه کیان لی کراوه، بیان کوژن، زه لامه کان چوار لای خانوه که یان لی گرتوون که س له ژوو ره که دا نه ما (راشد پاشا) ی وه زیری ده ره وه و (ئه حمه د پاشای قه یسه ری) وه زیری ده ریا نه بچ، که به ی باک و بی په روا بوون و نه ترسان له کوشتن، په لاماری پیاو کوژه که بشیدا بیگری، ئەویش دوو گولله ی پتیه نا، یه کیتکیان بهر بالی که وت، گووله که ی تریشیان بهر گوئی که وت که له ژوو ره که یش چوو ده ره وه، پیاو کوژه که

دوای کهوت، نه یویست بیکوژئی، (نه حمد ناغا) پیای (مه دحت پاشا) گرتی ویستی نه هیتلی بیکوژئی، که چی گولله یه کی نا به کاژله لی سهری نه ویشه وه، کوشتی.

پیاهه کانی وه زیره کان و یاریده دهره کانیان گوئیان له م ته قانه بو به هله داوان خویمان که باندی جیتی کوپونه وه که بیان پیاهه کوژه که له پله ی هره ژوروی پیاهه که وه بویمان وه ستا پینج ده مانچه ی له گهل خوی هله گرتبو یه کیکیانی دهره پینا و پیوه ی نان پینج که سیانی بریندار کرد هره شه ی له وانی تریش کرد، ههر که سیکی توخنی بکه وی نه یکوژئی.

که سیان نه بیان ویرا نزیکی بکه ونه وه که پیاهه کوژه که، نه وانه ی تو قاند و له گیانی خوی دلنیابوو که بی وه ی نه میتیته وه له دهستی نه وانه، که رایه وه ناو ژوروه که تماشای کرد (راشد پاشا) خهریکه راست بیته وه له زهویی که له وه پیش بی هوش که وتبوو گولله یه کی نا به کاژله لی سهری نه ویشه وه، پاشان هله لیکوتایه سهریشی و دایه به رخه نجر.

پاش نه وه، وه ک شیتی لیتهات کورسیبه کی هله گرت و دای به تاویزه ی بنمیچه که دا گهلپک مومی لی که وته خواروه مومبکیانی هله گرت و خهریک بوو ناگر به ریداته ژوروه که له پیشدا دهستی کرد به ناگر بهردان له په رده کان به لام هیتتا نه وه ی دهست پی نه کردبوو، که دهسته یه ک سهریاز گه یشتنه نه وی و په لاماریاندا، گرتیان به لام تا نه وه جیبه جی بوو پیاهه کوژه که چند که سیکی لی بریندار کردن و (شوکری بهگ) ناویکیکی شوت که یاریده دهره یکی سهرۆک وه زیربوو نه وه دوا گولله ی پیاهه کوژه که بوو.

نه م پیاهه کوژه ناوی (حه سنن چه رکه سی) بوو برای که نیزه کی سیته می (عه بدو لعه زیز) بوو خویشی سهر به خونکاری پیشو بوو دۆسته کانی زۆرداری وسته مکاری بزواندبوویان که تۆله له پیاهه کانی سهرده می تازه بکاته وه هانه بیان دابوو نه وکه تنانه بکات.

ژماره ی نه وانه ی کوشتنی گه یشتبووه پینج کهس، بیجگه له وه ده که سیسی لی بریندار کردبوون.

له ناو کوژراوه کاندای دوو پیاهه گه وره هه بوو یه کیکیان (حوسین عه ونی) بوو، که توانا و دهسه لاتی له سهریاز بیدا ناوبانگی سهندبوو یه کیکیکیشیان (راشد پاشا) بوو، که به ناگاداری و شاره زایی له پیته چوپه نای فروفیلی دهره وه دا، ناوی دهره کردبوو به مردنی نه وانه، نه ته وه دوو گه وره ی له گه وره کانی خوی له دهست چوو، که له وکاته دا زۆر له سهریان دامابوو.

چهند رۆژتیک له پاش کوشتنی نه و دوو پیاهه گه وره یه که دوو پایه ی فه رمانه وایی پی

رووخا، (سربییا) شهری ئاشکرا کرد له گهل فه رمانه وایی عوسمانیدا سهریازه کانی (شاخه رهش) یس دهستیان کرد به په لاماردان له سنووری (ههر سهک) و (ئیشقۆده ره) دا له (بولگاریا) یشدا ناگری شۆرش هه لگیرسا.

ئا به م جوړه و له م شیوه یه یشدا گیروگرفت و ته نگوچه له مه به سهر پیاهه وانی فه رمانه واییدا، به تایبه تی به سهر (مه دحت پاشا) دا داباری، که ههر نه و بوو به ته نیا پیته وایه کی وایی، بتوانی له ناو نه وه موو گیژاوی به رزونی فروفیله دا، سهر دهره پینتی و به جوانی کاروبار به پتیه بیات به رۆژ فرمانی له (دهرگی بلند) دا نه بیانی به شه ویش کاروباری جهنگی له گهل (ره شید پاشا) دا تماشای نه کرد زۆرجاری واهه بوو که پیته وه نه چونه باره گاکانی له شکر و نه بیان پشکنین و تا درهنگه شه ویکیش له گهل سهر کرده کانی له شکر دا نه مانه وه بو گفتوگو کردن.

مه دحت پاشا نه لی: (نیشانه ی نیشتمان په رستی له موسلماناندا دهره کهوت که گاوره کانیس بیستیانه وه، فه رمانه وایی خهریکه یاسایه ک دهره پینتی، که هه موو ره گه زه کان وه ک یه ک سهر بکرتین، نیشانه ی نیشتمان په رستی له وانیشدا دهره کهوت... (نگناتیف) که راسپارده ی (چاری روس) بوو، له ژیره وه خهریک بوو ناژاوه بنیته وه جار یکیان یاخی گهرانی پتیک نه هیتتا له (رۆم نیلی) دا جار یکیشیان چاوورای نه کرد به هوی رۆژنامه درۆژنه به کری گیراوه کانه وه.

(کوئت نه ندراسی) ی وه زیری دهره وه ی (نه مسه) بیره وه ریبه کانی خوی له ناو نه ووروپادا بلا و نه کرده وه له بابته گاوره کانی (بوسنه و ههر سهک) وه نه دوا، نه یگوت: مانگی یه ک شه وه و چه لپا^(۱) له ناو یه ک ئالادا جییان نایته وه منیش ویستم قسه که ی به درۆبخه مه وه له شکر تیکم له سهریازه گاوره کان دروست کرد که له سهر ئاره زوی خویمان کرابوون به سهریاز فه رمانیشمدا که له ناو ئالاکانیاندا مانگی یه ک شه وه و نه ستیره و چه لپا وینه یان بکیشری پاشان نه و سهریازانه مان ناره کۆری شه ره وه نه وانیس هیچیان له موسلمانان که متر شریان نه کرد.

به لکو شاره زاییه کی ته و اویشیان پیشاندا له شه ردا، بو نه مه ی نیشتمان په روه ری رسته قینه ی خویمان دهره خن!...

***

(۱) چه لپا: مه بهستی (صلیب) ی مه سیحیه کانه.

فهرمانره‌وایی تازه، له وتاری ته‌ختدا، گوتبووی راویژکاری جیگای زۆرداری به‌گرتته‌وه هاونیشتمان‌ه‌کانیش له سایه‌ی ده‌ستوره‌وه، هه‌موویان وه‌ک یه‌ک نه‌وه‌ستنه‌وه. به‌لام خونکار تووشی شیتتی بووبوو.

فهرمانره‌وایی، نه‌یتوانی ده‌ستور ئاشکرا بکات و گه‌وره‌یش بگوتیتته‌وه بۆ نه‌ته‌وه (مه‌دحه‌ت پاشا) یش نه‌وانی ده‌ستور ریتگا ئاماده‌ ئه‌کات بۆ رزگاربوون له ده‌ست زۆر گه‌ورگرفت که تووشی فهرمانره‌وایی دین بۆکوئونه‌وه بانگی کردنه (ده‌رگای بلند) تا چی پیتویست بی، بۆ ئه‌م مه‌به‌سه، بریار له‌سه‌رکردنی بدری وه‌زیره‌کان و چه‌ند زانایه‌ک هاتن وینه‌ی یاسای بنچینه‌یی یاخود ده‌ستوره‌که‌ی داینابوو، خوتندیه‌وه.

ئه‌وانیش بریارباندان که هه‌ندێ به‌ندی راست بکرتته‌وه نه‌وه‌یشیان خسته‌ ئه‌ستوی لیژنه‌یه‌ک که (مه‌دحه‌ت پاشا) خۆی کرا به‌سه‌رۆکی.

به‌لام باوکی ئازادی خوازه‌کان و هاوڕێکانی له‌ چاک بوونه‌وه‌ی خونکار ده‌ستیان شت له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شا که شاره‌زاترین پزیشکی بیگانه‌کان پتوه‌ی خه‌ریک بوون چاره‌ی بکه‌ن، هه‌یج که‌لکیکی نه‌بوو دوومانگ نه‌بوو، که چووبوو سه‌رته‌خت که‌چی هه‌شتا پروانامه‌ی راسپارده‌ بیگانه‌کانی پتیشه‌ش نه‌کراوو، هه‌شتا شیری (نه‌ته‌وه‌ی عوسمان)یان نه‌به‌ستبووه‌ پستی ته‌نانه‌ت به‌که‌لکی نه‌وه‌یش نه‌هاتبوو که ده‌ستوری پێ ئاشکرا بکری.

له‌ راستیا بووبوو باریکی گران به‌سه‌ر، سه‌رده‌می چاکه‌خوازی و راستکردنه‌وه‌وه، هه‌ردوو ده‌ستی (مه‌دحه‌ت پاشا)یشی توند گری دابوو.

له‌و کاته‌دا (مه‌دحه‌ت پاشا) به‌نه‌یتنی (عه‌بدو‌ل‌حه‌مید)ی ئه‌دی بۆ نه‌مه‌ی بزانی مه‌رجه‌کانی چیه‌ بۆ چوونه‌ سه‌رته‌خت له‌ جیگای (مراد)ی برای، ئه‌م چاوپتیکه‌وتنه‌ له‌ سه‌ره‌تای نه‌خۆشیه‌که‌ی (مراد)ه‌وه‌ ده‌ستی پێ کردبوو.

(عه‌بدو‌ل‌حه‌مید) هونه‌ریکی سه‌یری نواند له‌ شارده‌نه‌وه‌ی نیازی راسته‌قینه‌ی خۆیدا خۆی واپه‌شاند ئه‌دا که له‌ ئازادی خوازه‌کان، پیاوانی ده‌ستور، خۆیان، زۆتر، ده‌ره‌ستی بیروباوه‌ری ده‌ستوریه‌ راسته‌واست به‌ (مه‌دحه‌ت)ی گوت که چه‌ز ئه‌کات ده‌ستوریتکی وا دابری، نه‌ته‌وه‌ ده‌سه‌لاتیتکی فراوانتری بدیتتی له‌وه‌ی که له‌ده‌ستوری دانراودایه‌ و له‌په‌ش ده‌میادانراوه‌ بیجگه‌ له‌وه‌یش گوتی: هه‌رکاتێ براهه‌م چاک بووه‌وه‌ له‌ نه‌خۆشیه‌که‌ی، من ئاماده‌م واز له‌ خونکاری به‌یتیم وایان گه‌یراه‌وه‌ که به‌لێن نامه‌یه‌کی ده‌ست نووسیشی دابوو به‌ (مه‌دحه‌ت پاشا) ئه‌و په‌یمانانه‌ی هه‌موو تیاوو.

ئنجاکه (مه‌دحه‌ت پاشا) له‌وه‌ دلتیاوو، که (عه‌بدو‌ل‌حه‌مید) ده‌ستوره‌که‌ی ئه‌و ئاشکرا ئه‌کات و، له‌سه‌ر پتیره‌ویی ئه‌و ئه‌روات و به‌ره‌نگاری بیروباوه‌ره‌کانی ئه‌ویش ناکات، له‌گه‌ڵ ئه‌ندامه‌کانی تری وه‌زاره‌تدا پتیکه‌وه‌ بریارباندان که (خونکار مراد) لایه‌ن و، خونکاری بده‌نه‌ ده‌ست (شازاده‌ عه‌بدو‌ل‌حه‌مید) له‌سه‌ر نه‌وه‌ سه‌رۆک وه‌زیر (رشدی پاشا) بریارنامه‌یه‌کی پزیشکی وه‌رگرت له‌ شه‌ش پزیشکی ناودار و شاره‌زای شاری ئه‌سته‌مبول، که چواریان له‌ راسپارده‌خانه‌کانی بیگانه‌وه‌ هه‌ینابوون، ئه‌وه‌یان تیا پتیشان دابوو که چاکبوونه‌وه‌ی (خونکاری مراد) به‌م زوانه‌ له‌ توانادانییه‌ هه‌روه‌ها بریارنامه‌یه‌کی لاه‌ردنی خونکاریشی به‌مۆری پیری موسلمانان (حه‌سه‌ن ئه‌فه‌ندی خه‌یرو‌ل‌للا)وه‌ ده‌ره‌ینا که ئه‌مه‌ی تیانووسرابوو: (ئه‌گه‌ر پتیشه‌وای موسلمانان تووشی شیتیه‌یه‌کی ته‌واو هاتتی، که پتیشه‌وایه‌تی پێ نه‌کری، ئایا ئه‌گوتی له‌ پتیشه‌وایه‌تی بخری؟

(وه‌رام: به‌لێ دروسته‌ له‌ پتیشه‌وایه‌تی بخری خوایش ئه‌وه‌ باشتر ئه‌زانی).

پاشان وه‌زیره‌کان و زاناکان و سه‌رده‌ره‌کانی بانگ کرد بۆ کوئونه‌وه‌یه‌ک له‌ ۱۸۷۶/۸/۳۰، له‌ ده‌زگای (ده‌رگای بلند)دا بۆ ئه‌مه‌ی گه‌توگۆیه‌کی زۆر گرنگ بکه‌ن، مه‌به‌سی: که جیگای کوئونه‌وه‌که‌ له‌ ده‌زگای (ده‌رگای بلند)دا ئه‌وه‌بوو، که مه‌به‌سی راسته‌قینه‌ی کوئونه‌وه‌که‌، له‌ بانگ کراوه‌کان بشارتته‌وه‌ چونکه‌ کوئونه‌وه‌ی لاه‌ردنی خونکار و باه‌تی وه‌ها گرنگ له‌ کوئشکی (طوبقبو)دا ئه‌کران به‌لام که بانگ کراوه‌کان هاتنه‌ ده‌زگای (ده‌رگای بلند) له‌کاتی دیاردی کراودا، پتیمان گوترا کوئونه‌وه‌که‌ له‌ کوئشکی (طوبقبو)دا ئه‌کری ئه‌وانیش خۆیان گه‌یاند ئه‌وی.

که بانگ کراوه‌کان هه‌موو کوئونه‌وه‌، (رشدی پاشا) وتاری بۆ دان، له‌ باه‌تی نه‌خۆشی خونکاره‌وه‌ قسه‌ی بۆ کردن، گوتی:

(چاوه‌روانیمان کرد، خونکار، له‌ نه‌خۆشیه‌که‌ی خۆی چاک بیه‌تته‌وه‌، به‌لام له‌و ماوه‌یه‌دا که به‌نده‌کانی ئایینی ئیسلامی پاک بۆ ئه‌وه‌ی داناوه‌، چاک نه‌بووه‌وه‌ فهرمانره‌واییه‌که‌ی ئیتمه‌یش له‌سه‌ر بنچینه‌ی به‌هه‌یزی ئیسلامه‌تی دامه‌زراره‌ ئه‌وا من هه‌موو شتیکم به‌راستی تیتگه‌یاندن ئایینی پاکی ئیسلام چ بریاریک ئه‌دات له‌م باه‌ته‌وه‌ تکایه‌ ئیوه‌یش بریاریتکی له‌سه‌ر بده‌ن) پاشان بریار خوتنه‌وه‌که‌، بریاره‌که‌ی خوتنده‌وه‌ که ئه‌لێ پتیه‌سته‌ (خونکار مراد) له‌ خونکاریتی بخری.

که ئه‌ویش به‌پتیی ئایینی ئیسلامی به‌رز و به‌رێزه‌. پاش ئه‌وه‌ کوئمه‌لیک له‌ وه‌زیره‌کان و

خاوهن بیره نازادهکان پیک هات، که بریتی بوو له (مهدهت پاشا) و (نامق کهمال) و (خهلیل پاشا) و (شهریف پاشا) و چوون بۆ ئه و هۆلهی که له و دیوانه وه بوو، که (عهبدوخله مید) یشی لی بوو (عهبدوخله مید) یان هینایه هۆلی میوانه وه ئه ویش له وکاته دا رهنگی زهرد هه لگه رابوو، ده موچاوی تیک چو بوو له تهنشت تهختی شاهیه وه وه ستابوو گوتی له بریارنامه ی خونکاری خۆی ئه گرت که پیری موسلمانان ئه یخوتنده وه پاشان سه ر که و ته سه ره وه بۆ سه رتهختی شاهی ئه وانه ی له ویدا بوو، هاتنه به رده می ده ستیان گوسی. هه مویش به هیابوون که سه رده می ئه و، سه ره ستیه ئه بی که ئه یانه وئ، سه رده می ده ستوری ئه بی.

ئاشکرا کردنی ده ستور

خونکاره کان، له سه رده می کۆندا، ده سه لاتیکی به ره لالیان هه بوو چیان بوستایه و چیان ئاره زوو بکرده یه، فه رمانیان ئه دا و بۆیان جیه جی ئه کرا هه چ بریار تیکش ده ریچوا یه به ئاره زووی خۆیان، دایان ئه مه زانده، یاخود هه لیان ئه وه شانده وه پاشان ئه م جوړه فه رمانداریه، که ده سه لاتی به ره لالا^(۱) به ده ست یه کیکه وه بی، به ئاره زووی خۆی بچو لیته وه، له زۆر خاکدا گوژراو چوو ه شپوه ی فه رمانداری دیوکراتیه وه که بریاری وایه، نه ته وه، هه ر خۆی، به سه رچاوه ی ده سه لات دانه نری، هه ر خۆشیتتی خاوه ن ماف که فه رمانه وایی بکات به سه ر خۆیدا، به پیتی ئه و یاسایانه ی ک به که لکی دین و ئه و نوینه رانه دانه نین که خۆی هه لیان ئه بیژیری، ئه ویش له شپوه ی ده ستور تیکدا که ماف و فه رمانی هه موو هاو نیشتمانه کانی تیا دیاردی کراوه له گه ل ده سه لاتی سه رداره کاند.

تیکرا له گه ل هه موو فه رمانداریه کی زۆرداریدا یاسای زهوی داری (نظام إقطاعی) هه یه که چی له گه ل په یدابوونی چینی ده له مه ند (الطبقة البرجوازية) دا، پیتوست به فه رمانداری دیوکراتی هه یه ئه ویش له به ر ئه وه یه که خاوه ن کارو پیشه کان و فه رمانه سه ره سه ته کان، پیتوستییان به ئاسایش و ئارام و بلا بوونه وه ی سه ره سه تی هه یه، که به بی ئه وانه هیچ پیشه سازیه ک و بازرگانیه ک گه شه ناکه ن و په ره ناسیتن جا ئه م چینه، له کاتی په یدابوون و به هیژبوونیا، ئه که ویتته خه با ته وه له پیتا و کرده وه مرۆقایه تی به نرخه کاند، وه ک: دادپه روه ری و برایه تی و یه کسانی بۆ ئه مه ی تاک و ته راکانی، که له

(۱) ده سه لاتی ره ها، بی سنور، به ریلو (الحکم المطلق)

جه رگه ی بۆره پیا وانه وه هاتوونه ته ناوه وه، ئه و جینگایه ی هه ل ئه گرن بیان بی، له به ر ره نج دان و تیکۆشانی خۆیان، له و خاوه ن ده سه لاتی زهوی دارییه و، له و خاوه ن پایه و سایه ی له پاش به جیما وه بیچرن.

لیردها، نامانه وئ، له وه بدوین، که تا چ ئه ندازه یه ک له و جوړه کرده وه مرۆقایه تیبانه که لک وه رته گیرئ یان له وه بدوین که له ئه نجامدا چه ند که سپک له وه که لک وه رته گیرئ، یان هه موو که س که لکی لی وه رته گیرئ یان سه رنج له وه بدین که ئاخۆ ئه و کرده وه مرۆقایه تیبانه له لای ئه م خۆیان چیبان به سه ردئ، به تاییه تی له پاش ئه وه ی که ده سه لاتی ده ست ئه که وئ به سه ر نه ته وه دا و، به ره به ره له چینیکی پشتیوانی پیتشکه و تنه وه^(۱) که ئه یه وئ کۆمه لایه تی بۆ پیتشه وه بیات، ئه بیته چینیکی واکه ئه یه وئ کۆمه لایه تی بۆ پیتشه وه بیات، ئه بیته چینیکی واکه ئه یه وئ به ره سه تی رۆشیتنی گه شه کردن بکات و، نیشتمانه کی خۆی، هه ر له و بارستاییه دا به یلایتیه وه که گه یاندو پیتیه ئه وئ، هه ر له و باره یشدا مینیتیه وه، که هه ر که لکی بۆ خۆی تیا یه.

له راستیدا ئه وه ی به لای ئیمه وه گرنگه ئه وه یه، که ئه و هه لگه رانه وه یه ی ئه و چینه ئه یه وئ پیک بیت له ناونه ته وه دا، ئه و ده ستوره یش ئه و ئه یه وئ دابنری، بۆ بنج به ست کردنی بیرو با وه ره کانی خۆی، که م ری ئه که وئ پیک بین، به بی خه باتی شوړشگیرانه ی توندوتیژ، که به پیتی پیتوستی به هه ردوو کیان باری رۆژگاری یاریده ده له گه لیاندا، یان زۆری بی ئه چی، یان که م.

ئه گه ر ئیمه میترووی دانانی یاسای ده ستوربی خاکه کانی ئه وروپا بخوینینه وه، هه ر له سه رده می (کروموتل)^(۲) وه له ئینگیلته ره دا، تا سه رده می شوړشی فه ره نسه و تا ئیمرو، بۆمان ده رته که وئ که هه موو هه نگاو یک له هه نگا وه کانی چاک کردن و راستکردنه وه، پیتوستی به وه بوو که سه رکرده کان خه باتیکی یه جگار گرنگ و توندوتیژی بۆ بکه ن، ره نجیکی زۆری تیا بدن، خوینیکی زۆریشی له پینا ودا بریژن له ژیر وشه ی

(۱) راستتر: پیتشکه و تنه وه.

(۲) ئویشکرۆموتل ۱۵۹۹ - ۱۶۵۸ سیاسی ته دار و ئه ندامی په رله مانی ئینگلیزی بوو، سه رکرده یه تی ئویشکرۆموتل ده سه لاته کانی مه لکی ده کرد و گیانی یاخیبون و شوړشگیری بلا وده کرده وه دوا جار به سه ر له شکر چارلسی یه که مدا زالبوو و له ۱۶۴۹ دا حوکی خنکاندن دا له ۱۸۵۳ دا ئیرلاندی خسته ژیر ده سه لاتی به ریتانیا وه و په رله مانی هه لوه شانده وه و حوکیکی دیکتاتوری به ریا کرد له ولاتدا.

دهستوردا، چند به چهند، شه‌روشوری ناو نه‌ته‌وه په‌یدابووه، شۆرشى خوینین هه‌ل گیسراوه، له ژیر هه‌ر پیتیک له پسته‌کانیا دلانی نازادی خووان^(۱) داخوړپاوه و له پیناویا خوږان داوه به‌کوشت.

لیته‌دا نرخی ته‌وه کاره‌گه‌وره‌به ده‌رته‌که‌وئ که (مه‌دحت پاشا) رای په‌راند له میتووی عوسمانیدا (مه‌دحت) چهند که‌سیکی نازادیخووان نه‌بی له‌گه‌لئ نه‌بوو ته‌مه راسته که کومه‌لانی نه‌ته‌وه‌یش پشتیوانی بوون به‌لام ته‌وانه نه‌یان نه‌زانی، چون یارمه‌تیی بدن چونکه هیشتا به‌ته‌واوه‌تی وریا نه‌بوو‌بوونه‌وه هیشتا به‌وردیی ریک نه‌خرا‌بوون بیج‌گه له‌وه‌یش، باری پیشه‌سازی وایش له نارادا نه‌بوو، که یارمه‌تیی ته‌وه بدات فرمانداریی زه‌ویی داریی، به‌خوی و یاسا کومه‌لایه‌تییبه‌کانی و نرخی بیرو‌باوه‌ره‌کانییبه‌وه هه‌ل بگیریته‌وه.

له کاتیکا، که هیزه کونه‌په‌رسته‌کان، بنجیان داکوتابوو له خاکی عوسمانیدا، و به‌ده‌ستیکی ناسینه‌وه جلّه‌وی فرماندارییان گرتبو به‌ده‌سته‌وه و، روو به‌پرووی مه‌دحت پاشا وه‌ستابوون، ته‌وه له هوشه‌وه دووربوو، که به‌خوشیی خوږان واز له ده‌سه‌ل‌ته‌که‌ی خوږان به‌پین.

له‌به‌ر ته‌وه نابج سهرمان سوړمپین له‌وه‌ی که (عه‌بدولحه‌مید)، به‌وه هم‌مو به‌لین و په‌یمان‌وه که دای به (مه‌دحت پاشا) له‌باره‌ی ناشکرکردنی ده‌ستوره‌که‌ی و دامه‌زراندنی بیرو‌باوه‌ره‌که‌یبه‌وه، له پاشمله و له‌سه‌رزاریی یا، یه‌ک نه‌بوو: به‌ده‌م شتیکی ته‌گوت به‌مه‌دحت، له دل‌یشدا شتیکی تری بو هه‌ل ته‌گرت.

هه‌ر چاوه‌روانی ته‌وه‌بوو که بگاته سهرته‌خت، بو ته‌مه‌ی تا سهر له ده‌سه‌لانی (مه‌دحت پاشا) نازادیی خواز و پی‌وه‌وییبه چاکه‌خوازه‌کانی رزگاری بی، و به‌ناره‌زووی خوی نیشتمان و نه‌ته‌وه بیات به‌رپوه ته‌وه‌یش کاریکی ناسان نه‌بوو له ناکا‌ویش پیک نه‌ته‌هات له‌به‌ر ته‌وه له سهره‌تای فرمانداریی خویدا، هه‌روه‌ک خوی مایه‌وه له‌گه‌ل (مه‌دحت) دا، خوشه‌ویستی خوی بو ده‌رته‌خست و ریزی لی ته‌گرت و هم‌مو جوړه هه‌ستیکی گه‌رموگوری به‌رام‌به‌ر پیشان ته‌دا به‌لام هه‌ر له‌و کاته‌دا، پی‌اوه نایینیبه‌کانی نریک ته‌خسته‌وه له خوی و به‌خشیی ته‌دانی و، تی ته‌کوشا بو ته‌وه‌ی که دلئ نه‌ته‌وه رابکیشی بو خوی، له شیوه‌یبه‌کی وادا که کاری تی بکات به‌پی‌اوه‌کانی خوی گوت که له رۆزی

(۱) دلئ نازادیخووان...

دانیشتنه سهرته‌ختیا، له رۆژنامه‌کانی ته‌سته‌مبولدا ته‌مه بلاو بکه‌نه‌وه: (خاوه‌ن که‌له‌پووری ده‌سه‌لانی راسته‌قینه، به‌پیتی نایین عه‌بدولحه‌مید ته‌فندی شازاده له دوو رۆژ له‌مه‌وه پی‌شه‌وه ده‌می له خواردن نه‌داوه، له ده‌زگای لبادی به‌رزو پی‌رۆژدا^(*) خوی گل داوه‌ته‌وه، به‌دل و گیان داوای یارمه‌تی ته‌کات له گیانی پاکي پی‌غه‌مبه‌ر، وه‌ک باران فرمیتسک به‌چاویا دپته‌ خواره‌وه، هه‌ر بو ته‌مه‌ی که بو بی‌ارپته‌وه له خوا یارمه‌تیی بدات له کامه‌ران کردنی نه‌ته‌وه‌ی نیسلا‌مدا و پیش خستنی بو به‌نده‌ری ناسایش و نارام).

هه‌موو خه‌میکی ته‌وه‌بوو که ماوه‌ی بیی و ده‌ستی بی‌رۆزی خوی وا به‌هیز بکات، که بتوانی روو‌به‌رووی رۆژگار بوه‌ستی، کاتی که نازادیخوازه‌کان داوای جیبه‌جی‌کردنی به‌لین و په‌یمان‌کانی لی بکه‌ن له‌به‌ر ته‌وه ده‌ستی کرد به‌خه‌ریک‌کردنی نه‌ته‌وه، به‌ناه‌نگ و زه‌ماوه‌نده‌وه، که به‌بو‌نه‌وه‌ی دانیشتنییبه‌وه له‌سهر ته‌خت ته‌کران، له‌م په‌رو له‌وپه‌ری خاکی عوسمانیدا، به‌خاک و ده‌ریا‌یبه‌وه.

به‌وبیان‌وه‌وه سی رۆزی ته‌واوی خه‌ریک کردن که رۆزی سییبه‌م ته‌وا‌بوو، کچیکی له دایک بوو، فرمانیدا ناهه‌نگ و زه‌ماوه‌نده‌که درپژئی پی بدری وارپک که‌وت، پی‌نجه‌مین رۆزیش رۆزی له‌دایک بوونی خوی ته‌که‌وت، به‌و بو‌نه‌یبه‌شه‌وه ناهه‌نگی گیسرا له رۆزی شه‌شه‌میشدا ده‌موده‌ست، ده‌ستی کرد به‌ناهه‌نگ گیسرا بو شیر له پشت به‌ستن، له شیوه‌یبه‌کی یه‌جگار گه‌وره و شه‌نگوشوخدا به‌م رهنکه نه‌ته‌وه خه‌ریک کرا به‌جه‌ژنانی^(۱) یه‌ک له‌دوای یه‌که‌وه که‌چی خونکاری نوپیش تاویکی له ده‌ست خوی نه‌ته‌دا، تی نه‌کوشی بو بنج داکوتانی ته‌خته‌که‌ی خوی و بلاو‌کردنه‌وه‌ی ده‌سه‌لانی خوی هه‌رچی باره‌گایه‌کی له‌شکر هه‌بوو ل ته‌سته‌مبول دا، چووه سهردانیان، و تاریکی گه‌رموگوری زویدا به‌گوپی سهر‌بازه‌کاندا، پاله‌وانیتی پیشان ته‌دان و پی‌اهه‌ل ته‌دان و سوپاسی دل‌سوزی ته‌کردن بو ته‌ختی خونکاری به‌لینی گه‌وره گه‌وره‌یشی ته‌دانی به‌پی‌اوه‌کانیشی گوت که له جیگای ده‌رکه‌وتووی رۆژنامه‌کان پایته‌خت و شاره‌کانی تری خاکی عوسمانیدا له‌م سهر‌لیدان و چاوپیکه‌وتنانه‌ی خونکار بدوین و ته‌وه‌یش بو نه‌ته‌وه ده‌ریخه‌ن که تا چ ته‌ندازه‌یبه‌ک له‌شکر له‌و جیگایانه‌دا نازبان کیشاوه و ریزیان لی گرتووه و ناهه‌نگیان بو گیسراوه.

پاش ته‌وه ده‌ستی کرد به‌ده‌سه‌لات سه‌ندنه‌وه له وه‌زیره‌کان، تا هه‌موو ده‌سه‌لاتیک

(*) مه‌به‌سی لبادی پی‌غه‌مبه‌ره، که ته‌لین له‌ویدا وا هه‌لیان گرتووه. -وه‌رگپ-

(۱) جه‌ژنی.

به دهست خوږه و به مینیتسه و وهزیره کانی یهک به یهک بانگ نه کرد، به تنه نیا له گه لیا ندا دانه نیشته، هه کاروباریک له وه زاره ته کانیاندا رووی بدایه له گه وره و بچووک پی پی روژن نه کردنه و هه به ویش وازی نه هینا کاریکی گرنگی سامناکی تریشی کرد هینای (سعد پاشای بچووک) ی کرد به سه روکی نو سه رانی (مابین) (سعید پاشا) یش که پیتیان نه گوت ئینگلیزی، کردی به (فریق) ی (مابین).

به و دوو کرده و به په میانه که ی خوئی به رامبه ر (مه دحته پاشا) شکاند چونکه له پیش چوونه سه ر ته ختیا، به لئینی وادابوو به (مه دحته پاشا) که (ضیا به گ) یان (نامق کمال به گ)^(۱) دابنئ له و جیگایه دا چونکه نه و دوانه هه دروو کیان له و یژه وانه به ناویانگه کان بوون له و کاته دا سه روکی نو سه رانی (مابین) یش، جیگایه ی نه و نده گرنگ بوو، که له گرنگیدا له سه رهک وه زیری یا خود وهک ناویان بوو له جیگای (صدری اعظم) که متر نه بوو، به لکو له و گرنگ تر بوو به لای (مه دحته پاشا) یشه و و ابوو، که دانی نه و پایه به، به یه کیک له سه ر کرده کانی نازادی خوازی بو پاراستنی ده ستور باشتره که چی خونکار نه و پایه به و پایه ی (فریق) یتیبی (مابین) ی به دوو دوزمنی خوینینی نازادی خوازه کان سپارد بوو پاشان (ره دیف پاشا) ی کرد به سه ر کرده ی له شکر (مه محمود جه لاله دین پاشا) یشی کرد به وه زیری دادپه روه ربی له وانه هه مووی کومه له یه کی وای پیک هینا، دلئ پیتیان بکریتته وه، پشتیان پی به ستی، لیشیان دلنیا پی، بو نه مه ی به ناره زووی خوئی کاروباری فه رمانه وایی بیات به رپتوه.

(مه دحته پاشا) نه سه ره تای دوزمنایه تیبه ی (عه بدو له مه مید) هی گرت به دلته وه، به لام جارئ ده ری نه پری چاوه پروانی روژگاری کرد، بزانی چیبی تر روو نه دا خه مه بنچینه بیه که ی ناشکر کردنی ده ستور بوو هه موو وریایی و ناگاداریه کی خوئی له پیناوی نه و نامانجه دا به خت نه کرد ناماده یش بوو، هه موو سه روسا مانیکی له ورپنگه یه دا دابنئ عه بدو له مه مید په بی به وه برد که نازادی خوازه کانی دلشکا و کرده وه، هه موویان پاریزی لئ نه که ن وستی دلیان چاک بکاته وه به (مه دحته پاشا) ی گوت فه رمانیکی خونکاری ده ربه نینی، که نه وان (نووسینی هومایونی) یان پی نه گوت نه وسا که ی باو و ابوو، که هه رچه ند خونکاریک نه هاته سه ر ته خت، فه رمانیکی وای بلاو نه کرده وه، نه و رپگیانیه ی پیتشان نه دا که

فروفیللی خاکه که له سه رده می نه ودا له سه ربان نه روات، نه و پرژژه چاکه خوازیانیه یشی دیاردی نه کرد که نه و خونکاره نیازی هه بوو جیبه جییان بکات باوکی نازادی خوازان، نه مه ی پی خوژ بوو فه رمانیکی وای نووسی که وینه نه ببینر ابوو پیتشانی خاوه ن شکوهیدا.

هه نه و نده ی خویندیه وه، ئیتر ره نگی ده موچاوی گوژرا به لئینی دایه، لئی ورد ببیتته وه و دووباره سه بری بکاته وه زوری پی نه چوو نه م به ندانه ی لئ سپه وه:

- ۱- له باتی (سنگی هه ره گه وره = الصدر الأعظم) سه روک وه زیر بگوتری.
- ۲- په سه ند کردن و بلاو کردنه وه ی یاسای ده ستوری له خاکی عوسمانیدا.
- ۳- موچه ی کوژک واکم بکریتته وه که له نه ندازه ی پیویستی تپه رنه کات موچه کانی تاک و ته راکانی خیزانی خونکاریش که م بکریتته وه.
- ۴- له گه نجینه ی خونکاره وه، کومه له پاره یه کی (... ..) لیره یی پیشکه ش به گه نجینه یه ی فه رمانه وایی بکرئ (مه دحته دیاردی کردنی پاره که ی بو خونکار به جئ هیشته بوو)
- ۵- موچه ی کوژک دیاردی بکرئ بو هه موو مانگیک به (... ..) لیره (مه دحته دیاردی کردنی پاره که ی بو خونکار به جئ هیشته بوو).
- ۶- لیژنه یه ک دروست بکرئ له وه زیره کان و زاناکانی ماف و شاره زاکانی یاسا، بو دانانی پرژژه یه کی یاسایی که ژیانی ده ستوری بو خاکی عوسمانی پیک به نینی.
- ۷- خویندنگایانی گشتی بکریتته وه بو منالانی خاکی عوسمانی به هه موو جوژه ره گه زو ناینیکیان وه رابه نترین به په روه رده کردنیکی دروسته وه.
- ۸- بازرگانی به نده^(۱) نه هیلرئ بکرئ هه رچی به نده یه کی ناو کوژکیش هه یه له گه ل که نیه که کاند نازاد بکرین.

پاشان خونکار فه رمانه که ی دایه ده ست (جه وده ت پاشا) نه ویش له شیوه یه کی پر پیچوپه نادا هونیه وه و بلاویشی کرده وه نه و به ندانه ی لئی هه لگرتبوو، نه وه ی نه واند، که عه بدو له مه مید له وه نه ترسا وه زاره ت لئی جیا ببیتته وه، یاسای ده ستوری بلاو بکریتته وه، خوینده واری له خاکی عوسمانیدا بلاو بکریتته وه، خاکه که نازاد بکرئ و پالی پیوه بنری بو پیشکه و تن.

له بهر نه وه نازادی خوازه کان هه لمه تیکی فراوانیان برد له ناو روژنامه کان و کوپونه وه

(۱) که مال محمه د نامق ۱۸۴۰-۱۸۸۸ نه دیب و سیاسه مه داریکی به ناویی تورکه، رابه رایه تی بزوتنه وه ی فیکری و نیشتمانی تورکه کانی ده کرد، روژمانی (وطن) هی نه وه.

گشتیبه کاندای بۆ ئه وهی فه رمانداری کۆری نه ته وه له هه مووان بگه یتین و واتاکه ی روون بکه نه وه و ئه و که لکانه یش پیتشان بدن که نیشتمان به هۆی ئه وه وه دهستی ئه که ویت، هه ندی رۆژنامه ی ئه و سه رده مه یش وه ک (وقت) و (بصیرت) و (حقیقت) ئه و با به ته یان به ته و اه ته ی رۆشن ئه که ده وه، بۆ ئه مه ی هه موو که سیک تی ی بگات ره نگه چاک ترین وینه ی وتاران ی رۆژنامه کان، ئه م وتاره بی که له رۆژی ۱۵ / ۱۰ / ۱۸۷۶ د رۆژنامه ی (وقت)، له شی وه ی پرس و وه رامدا بلاوی که رده وه وه ئه ویش جوړی بی که رده وه ی ئه و سه رده مه بو، ئه و جوړه گیرو گه رفته انه یش بو که بیرو با وه ری گشتیبی پیوه خه ریک ئه بوو:

ا پرس: کۆری نه ته وه چیه؟

وه رام: کۆریکی وایه که له نوینه ران پیک دی، ئه وانیش نه ته وه هه لیا ن ئه بژی ری فرمانیشی ئه وه یه که سه رنج بدات له به کاره ی تانی یاساکان، بۆ ئه مه ی به باشی به کاره ی ترین ئه و یاسایانه یش په سه ند ئه کات که فه رمانه روایی له سه ری داماه.

خه ریکی ئه وه یش ئه بیت که کاروباری سامانی به پیی یاسا بری به ریوه، له ریگای دروستی خو ی لانه دات به ره به سه تکرانی هه موو خرا په به کبشه.

پرس: ئایا دامه زرانندی ئه م کۆره له گه ل ئایینی ئیسلامدا و شیوه ی کاروبار هه لسه و رانندی کۆندا ریک ئه که وئ؟

وه رام: به لئ ریک ئه که وئ چونکه هۆش و ئایین هه ر دوو کیان ری ئه ده ن به مرۆف که چه ندو و چون له گه ل ئه و ها ورپی به داکات، که پاره ی ئه دانی و ریگای به ختکرانی ئه و پاره یه یشی پیتشان ئه دات هه ر له و کاته یشدا سه رنج بدات له که ده وه و کاری ئه و که سه، ئه ویش به دانانی یاسا و پیروه یی واکه هه لسه و رانندی کاروباری بۆ ریک بخات که به هۆی ئه وه وه یاسا پیروژه کان له خراپ به کاره ی تانیان پرگاریان ئه بی نه ته وه یش له به کاره ی تانی ئه م مافه دا له تاکوته رای نه ته وه له پیشته ره به لام له و رووه وه که کۆری نه ته وه له گه ل ده ستوره کانی کاروبار هه لسه و رانندی کۆندا ریک بکه وئ، له سالانی زۆر کۆندا، زاناکانی ئایین، خو یان ئه م فرمانه یان ئه بینی، چونکه به جی نوشین یا خود به جی با وه ری نه ته وه دائه نران.

به لام ئیستا ئه م فرمانه ئه دریتته ده ست ئه و نوینه رانه ی که نه ته وه خو ی هه لیا ن ئه بژی ری، له مه شدا ئیسه پیچه وانه ی ده ستووری کاروبار هه لسه و رانندی کۆن نه بوینه ته وه.

پرس: ئه ی بۆچ زانایانی ئایین ئیستایش وه ک ئه وسا ئه م فرمانه نایین؟

وه رام: مه به س له دامه زرانندی کۆری نه ته وه ئه وه یه که ده ستوره کانی کۆن ته و او بکری ن و تازه یش بکری نه وه چونکه زانایانی ئایین له ناو ئیسلامدا به پیچه وانه ی ناو گا وره کان، جیا وازیان نیبه له بۆرپی و چونکه ئیسلامه تی هه ر دوو کیانی یه کسان که رده ته وه له ماف و فرماندا له به ر ئه وه سپاردنی ئه و فرمانه به نوینه رانی نه ته وه چاکتر و ره و اتره له وه ی که بخری ته ژیر چنگی چه ند زانایه که وه هۆش و چا و لی که ریش هه ر ئه م قسه یه په سه ند ئه که ن.

پرس: ئایا نوینه رانی گا وره کانی ئه ناو ئه م کۆری نه ته وه یه دا ئه بن؟

وه رام: به لئ ئه بن، گو مان له وه دانیه به.

پرس: ئه ی ئه گه ر ئه مو ئه و له مه پلاریان گرت وهرامان چی ئه بی؟

وه رام: ئه مه جیگه ی پلارتی گرتن نیبه چونکه به پیی ده ستوره کانی ئایینی ئیسلام گا وره کانی ئه و ک موسلمانه کان خا وه ن مافن که واته ئه وانیش مافیان هه یه که له گه ل موسلمانه کان ها و به ش بن له چه ندو و چون کردن له به ختکرانی ئه و پاره یه دا که داویانه به فه رمانه روایی، هه رو هها له سه رنجدان له به کاره ی تانی یاسا و پیروه ییبه کاندای.

به م ره نگه هه ر دوو لا خو یان ئاماده ئه که رده بۆ هه لمه ت بردن له گه ل ئه وه شا (عه بدو له مه ی) به دل و گیان تی ئه که وشا که ئه و دوو ده سه ته گه وره یه له یه کتر نه که ون زۆریش به ته نگه وه بو که په یوه ندیی خو شه ویستانه له نا وه ند خو ی و دوژمه که یا بمی نیته وه، بام هه زیشی لی نه کات چونکه (عه بدو له مه ی) هه سته به وه که ریبو، که فه رمانه روایی له سه ر هونه رمه ندیی و شاره زایی و نیاز قایی ئه و داماه، بۆ ئه مه ی پرگاری بکات له و ته نگ و چه له مه سامنا کانه ی که تی ئالا و ئه م کاته یش له هه موو کاتی که زۆر تر پیوستی به کارگوزاری ئه و هه یه چونکه ئه و ته نگو چه له مانه ئه وه نده یان نه ماوه که په لاماری شاهه نشاهی عوسمانی بدن و له ناوی بیه ن هه رو هها (مه دحه ت پاشا) یش، گوئی نه دایه دوژمنایه تی خونکار، چوو، چاوی پی که وت و پرۆزه ی ده ستوره که ی دایه ده سته، تا بیرو با وه ری خو ی، ده رباره ی، ده رپرئ (عه بدو له مه ی) ئه و مافانه ی ده ستوره که دابووی به نه ته وه، زۆر به گه وره ی هاته پیتش چا و له گه ل ئه وه شا نه ی توانی به ئاشکرا به ره رچی بداته وه لی و ردیته وه گو تبووی:

«ئەو پڕۆژەى دەستورەى كە بەشێوەیەكى تاییه تی بۆتان ناردبووین، خۆبندمانەوه كە سەرئجماندا برباره گشتییەكانى، كاروبارى وا ئەگریتەوه كە لەگەڵ ڕهوش و خوى نەتەوه كە و توانیدا رێك ناكەوئ جا لەبەر ئەمەى لە پيش هەموو شتیكا بەتەنگ ئەوه وەبەن كە كارگێریبەكى راست و دروست پێك بهێنین، بۆ ئەمەى دواڕۆژێكى باش بۆ نیشتمانەكەمان بەرهم بهێنین، هەر رەنج و تێكۆشانێك لەم پێناوەدا بكرى، ئێمە بەدڵ ستایش و پەسەندى ئەكەین ئەوى ئەمانەوئ و ناواتى بۆ ئەخووزین، ئەوهیە كە ئەم یاسا تازانەى ئاشكرادنى داوا ئەكړئ، پێویستی نەتەوه و مافەكانى فەرمانرەوایی یەك بخت لەبەر ئەوه داواتان لێ ئەكەم كە (سنگى هەرە گەورە) ببین و نەوازشى منى پێ بگەینین، ئنجا نووسراوەكەمى پیشان بدن، پاش ئەوه ئەوهیشى تێ بگەینن كە تارەزوى من وایه پڕۆژەى دەستورەكە بخەنە بەردەم كۆرى تاییه تیبى وەزیرەكانمان بۆ ئەمەى گفتوگۆى لەسەر بكرى و لێ كۆلێنەوهیشى تیا بكرى، بۆ ئەمەى ئەوى پێویست بێ بۆ راستكردنەوهى، لەسەر ئەو بنچینهیە كە پێشماندا جێبەجێ بكرى.

هيوای گەورەیشم پێتانه كە دەمارى ئیسلامەتیتان ئەتانخاتە ئەوهى كە ئەنجامى لێ وردبوونەوه و لێكۆلێنەوه تان، لە سنورى مەبەسەكانى ئێمەدا دەریخەن چاوەروانى ئەوهیشم كە ئەم كەینەوینەیه لە ناوەند خۆتان و (سنگى هەرە گەورە= صدر الأعظم) دا بەشاراوهی بهێتەوه».

بەلام ئەوهندەى پێ نەچوو، كە كاروبار بەجاریك شیوا و تێك چوو چونكە ئەو فەرمانرەواییبە گەورانهى كە لەسەر لیفەى (پیاوه نەخۆشەكە)، انا فەرمانرەوایی عوسمانى، شەریان ئەكرد، لە ناو خۆیاندا رێك كەوتن كە كۆگرەیهك لە ئەستەمبولدا بگرن بۆ چاره كردنى گێروگرفته كانى ناو (بالكان) ئەویش بەبیانوى ئەوهوه كە حەز بەپاراستنى كەمایه تیبەكانى گاوردەكان و رەگەزە تەنگەتاو كراوه كانى فەرمانرەوایی عوسمانى ئەكەن لە (مەدحەت پاشا) ییش بەولاه كەسى تر نەبوو، كە بتوانى فەرمانرەوایی عوسمانى لەو گێروگرفته ناخۆشه رزگار بكات.

چونكە دەستورەكەى ئەو، بەلای بیروباوەرى گشتیى خاكە شۆرش گێردەكان و ئەوروپا خۆیهوه لەگەڵ بیروباوەرى ئەو خاكانە خۆیاندا بەجۆریكى وا رێك ئەكەوئ، كە زۆریه ی بیانوه كانى فەرمانرەواییبەكانى ئەوروپای پێ ئەبڕئ، بۆ دەست خستنه ناو كاروبارى فەرمانرەوایی عوسمانییەوه، و جیاكردنەوهى خاكەكانى.

هەرچى خاوەن بیروباوەر بوو لە ئەستەمبولدا، بیربان لەسەر ئەوه كۆیووهوه، كە هەر

(مەدحەت پاشا) یه، بتوانى بپیتە مەردى ناو كۆر و نیشتمانەكە لە دەست ئەو تەنگرچەلەمەیه رزگار بكات (عەبدوڵحەمید) ییش پەبى بەو راستییە ناخۆشه بردبوو زۆر لەسەر ئەوه دوو دڵ مایهوه، كە ئەو فرمانە گەورەیه بخاتە ئەستۆى دۆژمنەكەى، (مەدحەت) بەلام دواى ناچاربوو بە (مەدحەت پاشا) ی بسپێرئ. چونكە كارەساتى رۆژگار لەلایه كەوه، دۆژمنەكانى (مەدحەت) خۆشیان لەو لاترەوه پالیان پێوه ئەنا كەوابكات. ئیتر (مەدحەت) ی بانگ كرده كۆشكى خونكارى پێیشى راگەیاندا كە ئەیهوئ لەسەر بیروباوەرى ئەو بروات بەرپۆه داوایشى لێ كرد كە دەستور ئاشكرا بكات.

(مەدحەت پاشا) ییش وەنەبێ بەوهى نەزانیبێ كە بۆچ (عەبدوڵحەمید) و یاریدەدەرەكانى بوون بە (دەستوری) ئەوهیشى باش ئەزانى كە ئەوانە بەجاکكردن و راستكردنەوه حەز ناكەن چونكە ئەوه ئەبیتە هۆیهكى گەورە بۆ ئاراستەكردنى نیشتمانەكە بەرەو پێشكەوتن و بەرزبوونەوه و سەریهستى لە راستیدا ئەوانە بۆیهكا بوون بەدەستورى، تاكو ماوهیهكى كەم دلى هەندئ لە فەرمانرەواییبەكانى ئەوروپا كیشكەن بۆ خۆیان بیانوى فەرمانرەواییبەكانى تریش بپرن كە ئەیانەوئ چەند خاكێك لە شاهەنشاهی عوسمانى جیا بكەنەوه باوكى ئازادىخووزەكانیش ئەوهى پێ خۆش بوو كە بپیتە دەستكەلایهك بەدەستیانەوه، بۆ ئەمەى بەئامانجى خۆى بگات پرواشى وابوو كە هەركاتى ئەو ئامانجانەى بۆ چوو سەر، بیروباوەرەكانى لە خۆیانەوه، خۆیان دانهسەپیتن بەسەر هەموواندا ئەوساكە ییش بەئاسانى ئەتوانى خونكار ناچار بكات كە دەستور بپارێزئ.

ئیتر لەوهوه، بەفەرمانى خونكار لیژنەیهكى بنچینهیى دروست كرا، لە ژبیر سەریه رشتیى (مەدحەت پاشا) دا، سەرۆك وەزیر و زاناكان و سەركرده كانى بیروباوەر و چەند سەركردهیهكى لەشكریشى تیاوو ئەم لیژنەیه لە ۱۸۷۶/۹/۲۴ دا كۆبووهوه، بپاریدا (كۆرى نەتەوه) و (كۆرى ریش سپییان) دروست بكرین دەستیشى كرد بە لێكۆلێنەوهى بەنده كانى دەستورەكە زۆى پێ نەچوو، (عەبدوڵحەمید)، (رشدی پاشا) ی لەسەرۆك وەزیریى خست لە ۱۸۷۶/۱۰/۱۹ (مەدحەت) ی كرد بەسەرەك وەزیر.

كردنى (مەدحەت پاشا) بە (سنگى هەرە گەورە) یاخود بەسەرۆك وەزیر لەدواى ئەو دەنگە دەنگەى كە كرا لەسەر دەستور و ئەو خەباتەى كرا لە پێناو دەستوردا بووه هۆى دڵ خۆشكردنیكى گەورەى نەتەوه^(۱) لە نووسراوى (سەردهمى خونكار عەبدوڵحەمید و

(۱) گەل، میللەت (الشعب) نەك بەمانای (القومية)

کاربگه‌ریی له خاکه‌کانی عه‌ره‌بدا) دا نووسراوه‌که ئەم دەنگه (ئەم پەرو ئەو پەری خاکی عوسمانیی بزواند و لەرانده‌وه هەر نه‌ته‌وه‌ی خاکی عوسمانی نه‌بوو، که‌ه‌ز بکات ئەم پیاوه‌گه‌وره‌یه‌ بێته‌ سه‌ر فه‌رمانداریی، لەم کاته‌ ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌دا هه‌رچی نه‌ته‌وه‌کانی تری ئیسلا‌میش بوو، چاوی پریبووه‌ ده‌ستی (مه‌دحه‌ت پاشا) به‌هیاوی ئەوه‌ بوو که‌ له‌سه‌ر ده‌ستی ئەودا ده‌سه‌لاتی خونکاریی و جیشینی پیغه‌مبه‌ر له‌و ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌ به‌رزگاری بیتی.

(مه‌دحه‌ت پاشا) ته‌نیا پیشه‌وایه‌کی عوسمانی بوو که‌ له‌وسه‌رده‌مه‌دا جیهانی ئیسلا‌مه‌تی باوه‌ری پتی بکا و جیهانی نه‌وروپایش خۆشی بوئی لام وایه، له‌ راستیش دوورناکه‌وینه‌وه‌ که‌ بلتین موس‌لمانه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی خاکی عوسمانی، له‌ موس‌لمانه‌کانی خاکی عوسمانی خۆیان زۆرتر (مه‌دحه‌ت پاشا) یان خۆش‌ه‌ویست و به‌ته‌نگیه‌وه‌بوون ئی‌مه‌ ته‌گه‌ر له‌ هۆی ئەم هۆگرییه‌ به‌هیتزه‌ بکو‌لتینه‌وه‌ و ورد بینه‌وه‌. ئەمه‌ به‌شتیکی سه‌ه‌یر دانانیین. چونکه‌ موس‌لمانه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی خاکی عوسمانی، له‌و هۆیه‌ کاربگه‌رانه‌وه‌ دوور بوون که‌ که‌ کاری له‌ هه‌ندی دانیش‌توانی خاکی عوسمانی کردبوو له‌ نه‌سته‌مبول و له‌ به‌شه‌کانی تریا، ده‌سته‌ (حزب) دا‌هه‌زیتین، بو‌ئه‌مه‌ی به‌ره‌نگاریی ئازادبخوازه‌ ده‌ستوورییه‌کان بکه‌ن تا بکه‌ن به‌مه‌به‌سی تایبه‌تی خۆیان له‌ راستیدا ئەم کۆمه‌لانه‌، به‌گژ (مه‌دحه‌ت پاشا) و ده‌ستووره‌که‌یدا ئەچون، که‌ نه‌یویست کاروباری فه‌رمانه‌روایی پتی راست و تازه‌ بکاته‌وه‌ ئەوه‌یش هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ که‌ جیگای خۆیانی پتی پیا‌رتیزن له‌ فه‌رمانه‌رواییه‌که‌دا، و که‌لکی تایبه‌تی خۆشیانی پتی پیک به‌هیتن به‌لام موس‌لمانه‌کانی ده‌ره‌وه‌، مه‌به‌سی وایان نه‌بوو.

چینی رۆشن‌بیره‌کانیان، به‌گیانی پاک‌ی بی‌لایه‌نه‌وه‌، هه‌زیان له‌ بیروباوه‌ره‌کانی ئازادبخوازه‌کان نه‌کرد.

ئەویش هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌ ئەنجامی دل‌سۆزی و خۆبه‌خت‌کردنیان له‌ کرده‌وه‌کانی (مه‌دحه‌ت پاشا) و یاریده‌ده‌ره‌کانیا ئەدی به‌وه‌یش دل‌ت‌ه‌نگ ئەبوون که‌ کاره‌ساتی و ناخۆش‌له‌ پایته‌ختی جیشینی پیغه‌مبه‌ر دا‌ببین ئەوه‌یش که‌ هۆگرییه‌کیان زۆرتر لی‌ نه‌کرد، ئەوه‌بوو که‌ ئاگیان له‌ هه‌ست و نیازی نه‌ته‌وه‌ دوژمنه‌کانی، نه‌ته‌وه‌ی عوسمانی هه‌بوو، بێجگه‌ له‌وه‌ دەنگ و باس و بیروباوه‌ری راسته‌قینه‌یش یان له‌ رۆژنامه‌ سه‌ره‌سته‌کانی ئەو فه‌رمانه‌رواییه‌نه‌دا ئەخوینده‌وه‌ که‌ رۆژنامه‌کانی نه‌سته‌مبول نه‌یان نه‌توانی به‌و سه‌ره‌سته‌تییه‌وه‌ بنوسن).

به‌لام گیروگرفت، هیتشتا هه‌ر ما‌بوو، که‌ بێته‌ به‌ر ریگای (مه‌دحه‌ت پاشا) چونکه‌ خونکار هیتشتا دوودل‌بوو له‌وه‌ی که‌ ده‌ست‌بداته‌ ئەو فه‌رمانه‌ سامناکه‌ی، که‌ خه‌ریک‌بوو بیکات شه‌وانی رۆژ نه‌کرده‌وه‌ و له‌ خه‌م و په‌ژاره‌ی ئەوه‌دا خه‌وی لی‌ نه‌ئه‌که‌وت هه‌ر خه‌ریکی ئەوه‌بوو که‌ ئەم وه‌زیر و ئەو سه‌رکرده‌ی له‌شکر، له‌ باوه‌ری پتی کراوه‌کانی خۆی بانگ‌بکاته‌ لای خۆی، تا له‌بابه‌ت ئەو ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌ی که‌ تیتی که‌وتبوو راو‌یتزبان پتی بکات و چاره‌یه‌کی رزگاری‌بوونی بو‌بدۆزنه‌وه‌ له‌و کاته‌یشدا (مه‌دحه‌ت پاشا) سه‌ری کردبووه‌ سه‌ری، په‌یتا په‌یتا دا‌وای ئاشکراکردنی ده‌ستووری لی‌ نه‌کرد، و زۆریشی لی‌ نه‌کرد که‌ بیکات، دا‌ویی هه‌ره‌شه‌ی له‌ عه‌بدالحمید کرد، که‌ ته‌گه‌ر په‌یمانی خۆی به‌جی نه‌هیتتی، له‌ فه‌رمانه‌که‌یدا نامینیته‌وه‌ دا‌ویی خونکار ناچاربوو، فه‌رمانیدا که‌ لی‌ژنه‌ی پیک هیتنای ده‌ستوور، دا‌مین‌کو‌بوونه‌وه‌ی خۆی بکات و بو‌دا‌مین‌جاریش له‌ ده‌ستووره‌که‌ ورد بیتته‌وه‌.

به‌لام ئەم کۆبوونه‌وه‌یه‌ پریوو له‌ ده‌نگه‌ ده‌نگ و ده‌مه‌قالی، به‌ریه‌ره‌کانی‌که‌ره‌کان بو‌ ئەوه‌ ته‌گه‌ران که‌ ئاشکراکردنی ده‌ستووره‌که‌ ته‌گه‌ره‌ تی‌ بدەن و دا‌وی بخه‌ن بو‌ ما‌وه‌یه‌کی تر (مه‌دحه‌ت پاشا) ئەوه‌ی په‌سه‌ند نه‌کرد زۆریشی لی‌ کردن که‌ به‌زوت‌ترین کات ئاشکرای بکه‌ن ئیتر له‌وکاته‌دا (جه‌وده‌ت پاشا) که‌ به‌گیتک‌ بوو له‌ سه‌رکرده‌کانی به‌ره‌نگاریه‌ره‌کان، راست‌بووه‌ و روی کرده‌ (مه‌دحه‌ت) پیتی گوت:

(له‌به‌ر ئەوه‌ی خونکاریکی ژیری تیگه‌یشتوو هاتۆته‌ سه‌رته‌خت، پتیویست به‌ده‌ستوور ناکات!)

(مه‌دحه‌ت پاشا) لەم قسه‌یه‌، زۆر دل‌ی شکا، که‌ دوژمنه‌کانی ئەیانویست ته‌نگه‌ تا‌وی بکه‌ن، تووره‌بوو، و تاریکی دووردریژیدا، به‌م رسته‌یه‌ دا‌ویی پتی هیتنا، که‌ تا ده‌میکی دووردریژیش له‌ گوتیجکه‌ی (عه‌بدولحه‌مید) دا‌ئه‌زنگایه‌وه‌: (ئیمه‌یش خونکار عه‌بدولعه‌زیزمان بو‌یه‌کا له‌ ته‌خت هیتنایه‌ خواره‌وه‌، تا به‌م ئامانجه‌ پیرۆزه‌ بگه‌ین!)، پاشان هه‌ره‌شه‌ی کرد، ده‌ستی خۆی له‌ فرمان‌بکیشیته‌وه‌، ته‌گه‌ر هه‌ر له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا کاتی ئاشکراکردنی ده‌ستوور دیاردی نه‌کرئ ئیتر له‌وه‌دا هه‌موو لایه‌کیان ناچاربوون، بێته‌ سه‌ر قسه‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا)، هه‌ر له‌ویدا بریاربانا، کاتی بلا‌وکردنه‌وه‌ی ده‌ستووریان دیاردی کرد، فه‌رمانیکی شاهیشیان بو‌ ئەوه‌ ده‌ره‌یتنا.

ده‌ستووره‌که‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا)یش بریتی بوو له‌ (١٤٠) به‌ند ئەو لیژنه‌ی سه‌ه‌ریان نه‌کرد، (٢١) به‌ندیان لی‌ ده‌ره‌یتنا پاشان ناردا‌نه‌ (ما‌بین). (عه‌بدولحه‌مید) دووباره‌ به‌ند

به ندی خویندنه وه هندیکیشی لی راست کرده وه، به تاییه تی لهو جینگایانه دا که دهسه لاتی خونکاریان که نه کرده وه پاشان به ندی (۱۱۳) شی خسته سه ری که دهسه لاتیکی فراوانی نه دا به خونکار له گه ل نه مانه ییسا هه مووی، مه دحعت، ناشکارکردنی دهستوره که ی لهو شیوه به دا په سه ند کرد مه به سیشی هه ره نه وه بوو که فرمانه که زوو راپه رینری به خوئی نه گوت، نه و شته ی په ی به هه مووی نابری، واز له هه مووی ناهینری به هیوای نه ویش بوو، که هه رکاتی فرمانداری کوری نه ته وه له خاکه که دا جی گیربوو، دهسه لاتی نازادپخوازه کان به هیزبوو، نه و ساکه نه توانی دهستوره که راست بکاته وه، تا وه ک نه هیوی وای لی بیتته وه.

به للام نه و به نده بنچینه بیانه ی که له پاش هه ندی راست کرده وه، مابوونه وه، نه و به نده بوون که له سه ره سستی بیروباوهر و بلاو کرده وه ی چاپه مه نی و خویندن و، به کسانیی ناوهند تاک و ته رای نه ته وه نه دوان به هه موو جیاوازیه کی تایی و ره گه زیانه وه هه ره ها سه ره خوئی دادگا بوو، دیاردیی کردنی دهسه لاته کانی خونکاریو فرمانه کانی (کوری نوینهران) و (کوری ریش سپییان) بوو، شیوه ی هه لبرژاردن و مه رجه کانی شاهه نشاهی عوسمانی بوو، لبردنی تالانکردن و نازاردان و بیگار پین کردن بوو، نه ویشی له سه ره فرمانره وایی پیویست کردبوو، که له نگه نامه ی پاره کوکرده وه و پاره به خت کرده که ی پیشانی (کوری نیراوان) و (کوری ریش سپییان) بدات تا نه گهر نه و دوانه یه ک له دوی یه ک په سه ندیان کرد، نجا به پیتی نه وه بجولیتته وه.

له رژی ۱۲/۱۲/۱۸۷۶، که کاتی کرده وه ی کوگره ی شهش فرمانره وایی به که بوو له نه سه ته مبولدا، له وکاته دا که نه ندامانی کوگره که کوپو بوونه وه بو نه مه ی برپاریک بدن له سه ره نه و ریگایانه ی که نه بی فرمانره وایی عوسمانی پیااندا بروات بو چاک کردن و راست کرده وه ی کاروباری خاکه که ی، هه مووان دهنگی توپه کانی هیزی دهریایی عوسمانی هاته بهرگوئی له ناکاو (سه فوهت پاشا) ی وه زیری دهره وه ی عوسمانی هه ستایه سه ریچ و پیتی گوتن: (گه وره کان! نه م توپانه ی که له لای کنده لانه که وه نه ته قینری، نیشانه ی نه وهن که یاسای دهستوری تازه ناشکار نه کری که نه ویش له سه ره په سه ندکردنی خونکار له خاکی عوسمانیدا به کار نه هینری جا له به ره نه مه ی که نه م یاسای، سه ره سستی که سایه تیی بو هه موو خاوهن ره گه ز و تاییکی دانیشتوانی خاکی عوسمانی ناماده کرده، ئیتر له پاش نه م هه لگه رانه وه یه، پیویست به کوپو نه وه مان ناکات).

نه ندامه کان نه م قسانه یان، به بی دهنگیه کی قوولته وه وهرگرت له م شته ناکاوه سه ربان

سورما وه ک گیتیان لی هات نیراوی ئینگیلته ره، به دهنگیکی هه ناسه ساردانه وه گوتی: (گه وره کان! فرمانی ئیمه ته او بوو!) به للام نیراوی رپوس به ره رچی دایه وه گوتی: (ئیمه نابی گوتی بدهینه نه م جوړه روو که شانها!). زوریشی لیکردن، که نه بی ده ست بکه ن به گفوتگوئی کردن له بابه ت نه و که یه نه وه یه وه که کوگره بوئی کوپوتته وه.

چونکه هیچی وای له نارادانییه که پشتی پی به ستری، (نه و دهستوره ی ناشکارا کراوه، به ته و او ته تی به کار نه هینری، یا خود نه خریتته کار) هاو رپیکانی قسه که یان په سه ند کرد.

له راستیدا، نه و رژی میژوییه، له رژی به ناوبانگه کانی نه سه ته مبول نه ژمیتری چونکه به هوئی زور لی کردن پیاهه پیشکه وتن خاوه کانی تورکیاوه، که (مه دحعت پاشا)، له پیش هه موویانه وه بوو یاسای دهستوری ناشکارا کرا نه و یاسایه ی که بیروباوهری گه وره یی نه ته وه ی برپار دابوو، که نه ته وه مافی هه یه خوئی فرمانداری به سه ره خویدا بکات، به هوئی نه و نوینهرانه یه وه که خوئی هه لیان نه بژیری بو راپه راندنی نه م فرمانه نه و یاسایه ی که سنوریکی دانابوو بو فرمانداری که سیکی به چنگی زوردار، که دهسه لاتیکی به ره لالی ته وای دابوو به خونکار، به ناره زووی خوئی کاروباری تاک و ته رایانی نه ته وه که ی خوئی بیات به رپوه، به للام له سه ره نه و بنچینه یه که نه وانه به نده و پیاوی نه ون، نه ک له سه ره نه و بنچینه یه که نه وان کردوویانه به سه رداری خوئی، بو نه مه ی کاروباریان هه ل بسورپیتی و ناوژیان بکات بو چاکه ی گشتی نه ک بو چاکه ی خوئی.

له بهر نه وه، ناهه نگه کانی کومه لانی نه ته وه به بوئنه ی نه و رژی وه، به جگار ناوازه و خوئی بوون، فرمانره وایی عوسمانی شتی وای به خوئی وه نه دیبوو.

به للام شهنگو شوخیی نه م ناهه نگانه له وه دا نه بوو که سه رای خونکار، نیشانه ی گه وره یی و دهسه لاتی تیا دهرخستبن وه ک له ناهه نگه کانی فرمانره وایی پیشوودا پیشان نه دران گه وره بییشیان له وه وه نه بوو، که سه ردار و گه وره پیاوان و سه رکردانی تری فرمانره وایی تیا هاوبه ش بوو چونکه له و رژی ده دا سه رای خونکار، نه ونده کش و ماتی پیوه دیاربوو، له هیچ ده میکا نه وه ی به سه را نه هاتبوو که چی له لایه کی تریشه وه به ربانک و هه یوانه کانی به نالاو بابه تی تریش رازیترا بوونه وه، نه ویش سه باره ت نه وه بوو، که دهستور مافی وای لیچرپیوو، که وای نه زانی له خواوه بوئی هاتوته خاوه وه که چی واشی به کار نه هینان که خوی پی تووره نه کردن.

نه و خاوهن دهسه لاتانه ییش، که له گه وره کانی نه ریستوکراتی و خاوهن زهوی نه ژمیبران،

هەر چه‌نده هاوبه‌شیبی ئەو ئاھەنگانەیان ئەکرد کە بۆ دەستوور گێڕابوون، هەرچەندە چەپلەهێ شادمانییان بۆ دەستوور لێ ئەدا، بەلام لە راستیدا رمیککی ئەستووربان هەلسانبوو لە دەستوورەکە چونکە دەستوورەکە بۆ هەموو هاو‌نیشتمانیککی عوسمانی ماف و فرمانی دانابوو کە هیچیان لە هیچیان کە مترنەبن و هەموویش یەکسان بوو ستنه‌وه ئەو جۆرە پیاوانەیش ئەو‌ه‌یان پێ خۆش نەبوو، کە یا پەکی دەست بازییان بخاتە لە کاروباری فەرمانرەوایی و مافی نەتەو‌ه‌دا چونکە خۆیان لە ژوور یاساوه دانه‌نا بەلام لە راستیدا شەنگ و شوخی و گەورەیی ئەو رۆژە لە رێژ و خۆشه‌ویستی و شادمانیی ناو دلی نەتەو‌ه‌دا دەرئەکەوت، ئەوانە‌ی کە دەمیککی دووردرێژ بوو لەژێر حەوای^(١) پشیویی و ئاژاوه و جوتکردنەو‌ه‌ی هاو‌نیشتمانەکاندا لە یەکتەر، ئەیان نالاند، بەموژدە‌ی ئەم یاسایه و بەبرایەتی و یەکسانی دل‌یان خۆش بوو ئەوانیش کە دەمیککی دووردرێژیوو بەدەست ریسوایی بەندەبیبه‌وه هاوار و فەریادیان بوو، بەدل ئاواتی ئازادی و سەرەستییان ئەخواست کە پڕشنگی ئەو پرووناکیه‌یان دیی لە ناو هەورە چلکنەکانەو‌ه‌ گزنگ ئەدات، کامەرەن و شادمان بوون هەر لەبەیانەکی زوو‌ه‌وه، پۆل بەپۆل کۆمەلانی نەتەو‌ه‌ هاتن و لەناو شەقام و رێگاکانی ناو‌ه‌ند (سەکەچی) و دەشتی بەر (دەرگای بلند) دا کۆبوونەو‌ه‌ لە سەرما و سۆلە‌ی ئەو رۆژە و بارانەکی کە وەک کونده لە ئاسمان ئەهاتە خوارو‌ه‌ و تاو‌یکیش نە ئەو‌ه‌ستایه‌وه، نەتەو‌ه‌ باکی نەبوو چونکە بۆ ئەو کۆبوونەو‌ه‌ کە شادمانیی خۆیان پێشان بدەن بەرامبەر ئەو دەستوورە‌ی کە پرە لەو بیروباو‌رە مرۆفایه‌تیبه‌ بەنرخانە‌ی کە لە دەمیکه‌وه ئاواتیان بۆ ئەخواست، کە ئەو سەرەستی و ئازادیه‌یان بۆ پێک ئەهێنێ کە لە سالانە‌وه گرفتاری بووبوون.

چەند کاتی کاتیک مانه‌وه، چاویان بریبوه دەرپاکه‌ چاوه‌روانی خاوه‌نی دەستووربان ئەکرد. زۆری پێ نەچوو (مەدحەت پاشا) پەیدا‌بوو ئەو بروانامه‌ میژوویه‌ی پێ بوو، کە پەیمانێ سەردەمیککی تازه و ژیا‌نیککی تازه‌ی تیا‌بوو، بۆ فەرمانرەوایی.

کۆمەلە گەورەکانی نەتەو‌ه‌، کە لەویدا مۆلیان خواردبوو، بەشادمانییەکی گەورەو‌ه‌ پێش‌سوازییان کرد پاشان فەرمانی خونکار خۆیندرايه‌وه کە دەستوور ئاشکرا بکری دەستووری چاپکراو بەسەر هەموواندا دابەش کرا (مەدحەت پاشا) یش وتاریکی دا، لەو هەنگاوه گەورەیه دووا کە ئەو رۆژە فەرمانرەوایی ناویتی بۆ پێشه‌وه.

(١) حەوا: ئاسمان، بنمیچ. (سقف).

پاشان، کۆمەلەکانی نەتەو‌ه‌، لە خۆپێشان‌دانیککی گەورە‌دا، بەناو شەقامەکانی پایتەختا رۆیشتن تا گە‌یشتنە بەر دەرکی (مەدحەت پاشا). یەکی لەو شتانه‌ی کە (مەدحەت پاشا) لە وتارەکی ئەو رۆژەیدا گوتیبوو ئەمەبوو:

(لە سایه‌ی دەستوورە‌وه گە‌لیک مافی تازه‌مان دەست کەوتوو دەستوور چرایه‌کی رووناکە رێگامان بۆ رۆشن ئەکاتەو‌ه‌ تابین بەمرۆفایکی تەواوی راسته‌قینه‌ به‌هۆی ئەم چرایه‌وه بوو کە فەرمانرەواییه‌کانی ئەوروپا لە تاریکی نەزانینه‌وه گۆتزابانەو‌ه‌ بۆ جیهانی رووناکی بەسایه‌ی کۆرەکانی نەتەو‌ه‌وه بوو، کە ئەم فەرمانرەواییه‌یانە بوون بەفۆنە‌یه‌کی جوان و وینه‌یه‌کی باش، نەتەو‌ه‌کانیان کە‌لکیان لێ وەرئەگرن و جیهانیش چاویان لێ ئەکەن لە ناو ئەو فەرمانرەواییه‌یاندا هەموو کەسیک ئەزانێ چ مافیکی هەیه و ئەیشزانێ چ فرمانیکیش لەسەر یه‌تی بیکات).

هاو‌نیشتمانە گاو‌رەکان، لە پێش هەموواندا شادمانیی خۆیان نوواند بۆ دەستوورە‌که. هەر ئەو‌ه‌وه لە سەرۆکە ئایینیه‌کانی خۆیان کۆمە‌لکیان پێکەوه ناو ناردیان بۆ مائی (مەدحەت پاشا)، بۆ ئەمە‌ی شادمانیی گاو‌رەکان پێشان بدات بەرامبەر ئەم کاره‌ساته‌ نیشتمانیه‌ گە‌وره‌یه.

هەر‌وه‌ها بەرامبەر تیکۆشانی مەردانە‌ی خۆشی لە پینا و پینک هینانی ئەو دەستوورە‌دا، رێزو‌په‌سەندکردن و ستایشی خۆیان پێشاندا.

ئەو گە‌شی و خۆشییە هەر لەناو پایتەختدا رووی نەدا، هەموو شار و دێهاتیکیشی گرتەو‌ه‌ لە خاکی عوسمانیدا تا چەند رۆژیکیش، مەدحەت پاشا تەلگرافی پیرۆزبایی وەرئەگرت لە دانیشتوانی ئەم پەر و ئەو پەری خاکی عوسمانیه‌وه.

لێرەدا پێ‌ریسته‌ ئەو پێشان‌ بدەین کە بزوتنه‌و‌ه‌ی نیشتمانی لە خاکه‌کانی عوسمانیدا هێشتا پێ نەگە‌یشتبوو.

ئایین هێشتا لە ناویانا فەرمانرەواییبوو ئەو پێ‌ریه‌ویییه‌یش کە فەرمانرەوایی لەسەری ئە‌رۆ‌یشت وەک جوتکردنەو‌ه‌ی موسلمانە‌کان لە گاو‌رەکان لە کردەو‌ه‌ و کاردا، هەر‌وه‌ها پەنابردنی ئەو گاو‌رانە‌یش بەفەرمانرەواییه‌ بیگانە‌کان بەمە‌به‌سی یارمەتی و پاراستیان، ئەو رووکە‌شی ئایینیه‌یان بەهێز ئەکرد لەبەر ئەو‌ه‌ بێرکردنەو‌ه‌کی مەدحەت پاشا لە بابەت ئاشکراکردنی یەکسانیه‌کی سەرە‌تاییه‌وه لە نێوان هاو‌نیشتمانە‌کاندا، لەگە‌ل دامە‌زاندنی کۆری نەتەو‌ه‌ لە هەموو خاکه‌کانی عوسمانیدا، بەتە‌نشت ئەو‌ه‌یشه‌وه فراوان

کردنی دهسه‌لاتی ئەو کۆره گشتییانە، ئەم کاروکرده‌وانە هەرچە‌نده‌ گێروگرتی نە‌ته‌واپه‌تیی ناو ئەو خاکانە‌ی به‌ته‌واوه‌تی چاره‌ نە‌ئه‌کرد، که له‌شی خاکه‌کانی شاهه‌نشاه‌تیی عوسمانییان دا‌زان‌دبوو، به‌لام به‌بیر‌کردنه‌وه‌یه‌کی پێشه‌که‌وتن په‌روه‌رانه‌ دانه‌را، که له‌ سهر‌ده‌مه‌دا هه‌لی ئە‌گرت په‌سه‌ند بکری و رێزی لی‌ بگیری.

ئەو به‌بیر‌کردنه‌وه‌یه‌، دلێ هه‌موو هاو‌نیشتمانه‌، چاکه‌خوازه‌که‌، ئازاد‌یخوازه‌کانی شاهه‌نشاه‌تیی‌هه‌ی، به‌ستبوو به‌خۆ‌یه‌وه‌.

له‌و کاته‌شا که هه‌ر شه‌ش فه‌رمان‌په‌واپه‌که‌ خه‌ریکی کۆ‌گره‌که‌ی خۆیان بوون له‌ ئە‌سته‌مبولدا، خه‌ریکی گه‌له‌ کۆمه‌کی بوون، له‌ فه‌رمان‌په‌واپه‌ عوسمانی بکه‌ن، به‌بیانوی پاراستنی که‌مایه‌تییه‌کان و په‌گه‌زه‌ ئازار دراوه‌کانه‌وه‌، (مه‌دحه‌ت پاشا) یش به‌هه‌موو هێز و هه‌ر‌په‌یه‌کیه‌وه‌ خه‌ریکی به‌کاره‌ینانی ده‌ستور‌بوو، بۆ ئە‌مه‌ی زوو به‌زوو بۆ هه‌موولا‌یه‌کی ده‌ریخات له‌و فه‌رمان‌په‌واپه‌یه‌دا، که فه‌رمان‌په‌واپه‌ عوسمانی، له‌پاش ئاشکر‌اکردنی یاسای تازه‌، به‌راستی په‌وشتی خۆی گۆریه‌وه‌ به‌ر ئە‌وه‌ سه‌ربه‌ستیی دا به‌بیر‌بאו‌ر ده‌ر‌په‌ن و چاپه‌مه‌نی و کۆبوونه‌وه‌، ئاواره‌کانی ده‌ستی فه‌رمان‌په‌واپه‌ به‌خشی له‌ گونا‌ه و تاوانیان هه‌روه‌ها ویستیشی هه‌نگاوێکی راسته‌قینه‌ بنی بۆ نواندنی یه‌کسانی له‌ ناوه‌ند هه‌موو خاوه‌ن ئایینه‌کاندا. چوو هه‌ردانی (په‌تیارکی رۆم و ئە‌رمه‌ن) له‌ باب‌ه‌ت ئە‌و سه‌ربه‌ستیی‌هه‌ که ده‌ستور ئە‌یدات به‌هه‌موو هاو‌نیشتمانه‌کان گه‌توگۆی له‌گه‌ڵ کردن.

هه‌روه‌ها ئە‌وه‌یشی لی‌ خواستن که یارمه‌تیی بده‌ن له‌ کۆ‌کردنه‌وه‌ی هێزه‌کانی نە‌ته‌وه‌دا، له‌یه‌ک گرتنیاندا، بۆ ئە‌مه‌ی نیشتمانه‌که‌ی هه‌موولا‌یه‌کمان وریا بکریته‌وه‌ و بۆ پێشه‌وه‌ بیری، له‌ راستی ئە‌م کاره‌ساته‌، وینه‌ی نه‌بیر‌ابوو چونکه‌ له‌شه‌ش سه‌د ساڵ له‌وه‌ پێشه‌وه‌ تا ئە‌و رۆزه‌ هیچ سه‌رۆک وه‌زیری، نه‌چوو‌بووه‌ سه‌ردانی سه‌رۆکه‌کانی گا‌وره‌کان گا‌وره‌کانی خاکی عوسمانی، ئە‌م کرده‌وه‌یه‌یان به‌گه‌رموگورپه‌یه‌کی روو خۆشانه‌وه‌ وه‌رگرت هه‌ستیکی نیشتمان په‌روه‌رانه‌ی راسته‌قینه‌ی له‌ دل‌یاندا بزواند.

مه‌دحه‌ت و عه‌بدو‌لحه‌مید

له‌و رۆژانه‌دا تورکیا ئاگای له‌ زۆران‌بازیه‌کی به‌هێزبوو که له‌ ناوه‌ند دوو پیاو‌دا رووی ئە‌دا، (مه‌دحه‌ت) و (عه‌بدو‌لحه‌مید) ئە‌و دوانه‌ هه‌ردووکیان شاره‌زاییه‌کی زۆر و، زۆر‌زانییه‌کی زۆر و هێزێکی گه‌وره‌یان هه‌بوو (مه‌دحه‌ت پاشا) خۆی به‌نوینه‌ری نە‌ته‌وه‌دا ئە‌نا به‌لایه‌وه‌ وابوو که ئە‌بێ نە‌ته‌وه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی یه‌که‌م بیته‌ له‌ خاکی عوسمانیدا.

ئە‌بێ فه‌رمانی ئە‌و له‌ ژوو‌ر فه‌رمانی سه‌رداران و خونکارانه‌وه‌ دا‌نبری له‌به‌ر ئە‌وه‌ خه‌باتیکی بی‌ پرا‌نه‌وه‌ی ئە‌کرد له‌ پیناوی ده‌ستور‌دا پر‌وایشی وابوو که ئاشکر‌اکردنی ده‌ستور، یه‌که‌م هه‌نگاوی نە‌ته‌وه‌یه‌ که بۆ مافی خۆی ئە‌ینێ چونکه‌ ئە‌وه‌ بکات به‌سه‌رچاوه‌ی ده‌سه‌لاته‌کان. (عه‌بدو‌لحه‌مید) یش، له‌پیش چوونه‌ سه‌ر ته‌ختیا، چاو‌وپراوی له‌ (مه‌دحه‌ت) ئە‌کرد خۆی وا پێشان ئە‌دا که ئاشکر‌اکردنی ده‌ستور‌ی به‌لاوه‌ په‌سه‌نده‌ راسته‌وه‌ان ئە‌بگوت که فه‌رمان‌په‌واپه‌ عوسمانی گێروگرتنه‌کانی خۆی پێ چار نا‌کری له‌و ته‌نگ‌وچه‌له‌مانه‌یش رزگاری نابێ، تا کار به‌وه‌ده‌ستوره‌ نه‌کات (عه‌بدو‌لحه‌مید) خۆی ناچار ئە‌بینی، که له‌و بیروباوه‌رانه‌دا له‌گه‌ڵ (مه‌دحه‌ت) دا پر‌وات به‌ر‌په‌یه‌ چونکه‌ باوکی ئازاد‌یخوازان، له‌و رۆژانه‌دا، می‌شکی خاوه‌ن بی‌ر فه‌رمان‌په‌واپه‌ بوو ده‌ست و بازووی فه‌رمان‌په‌واپه‌ی بوو، بۆ هه‌لس‌و‌راندنی کاروباری فه‌رمان‌په‌واپه‌ی و، ئاراسته‌کردنی ده‌سته‌ و کۆمه‌لانی جو‌راو‌جو‌ری ناو نە‌ته‌وه‌.

به‌چاوی خۆ‌یشمان دیمان که چۆن مه‌دحه‌ت به‌سه‌ر عه‌بدو‌لحه‌میددا زال بوو، به‌هۆی کاروبار و که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی ناو خۆه‌ و، که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی کاروباری فه‌رمان‌په‌واپه‌یه‌کانی بی‌گانه‌وه‌ و، په‌ره‌سه‌ندن و گه‌شه‌کردنی گیانی سه‌ربه‌ستیی‌هه‌ له‌ خاکی عوسمانیدا ئە‌وه‌بوو توانی ده‌ستوره‌که‌ی خۆی دا‌ینابوو، ئاشکر‌ای بکات.

بام له‌ هه‌ندێ روو‌یشه‌وه‌ ده‌ستکاری تیا کرابی. ئە‌وه‌یش ئاشکر‌ابوو، که خه‌باتی ئە‌م پیاوه‌ گه‌وره‌یه‌ له‌م سنووره‌دا نە‌ئه‌وه‌ستا ئە‌و له‌وه‌دا سه‌رکه‌وت که ده‌ستور ئاشکر‌ا بکات ئە‌بێ ئیستایش خه‌ریکی ئە‌وه‌ بیته‌ که له‌ پاراستنی ده‌ستوره‌که‌داو یاریی پێ نه‌کردنیا سه‌ریکه‌وی ئە‌بێ خه‌ریکی ئە‌وه‌یش بی، که بخریته‌ کار، له‌ بنده‌کانی و له‌ گیانی لانه‌دری.

نه‌وه‌ک، وه‌ک شتیکی بی‌ که‌لک و بی‌ گیان می‌نیته‌وه‌ چونکه‌ ده‌ستور هه‌ر بریتی نییه‌ له‌ به‌لین و په‌یمان، بریتیشه‌ له‌ کرده‌وه‌ و کاریکی وه‌ها، که ئە‌بێ هه‌موو لایه‌کی

فهرمان‌رہوایی بگریته‌وه، بۆ هه‌موو هاو‌نیشتمان‌نیکیش به‌که‌لک بچ، هه‌ر له خونکاره‌وه که له کۆشکه‌که‌ی خۆبایه‌تی، هه‌تا ئه‌و جوتیاره‌ی که له کیلگه ویرانه‌که‌ی بایه‌تی له راستیدا، رهنگه هه‌ندێ جار به‌کاره‌ینانی ده‌ستور، گرانتیری له ئاشکرکردنی زۆرجاری وایش هه‌بووه، که به‌رهنگاری کردنی خۆنپن رووی داوه له ناو فهرمان‌رہوایی ده‌ستوریدا، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ی که ویستراوه بیروباوه‌رکانی ده‌ستورکه‌ کاری پێ بکری و له جیهانی وێژیه‌وه بگۆیزیته‌وه بۆ جیهانی کاروکرده‌وه و رووداو.

که‌واته، هه‌ر ئه‌بوو زۆرانبازییه‌که‌ی ناوه‌ند عه‌بدو‌لحه‌مید و مه‌دحه‌ت توندوتیژی، به‌تایه‌تی له‌و ده‌مه‌دا، که که‌وتبووه پاش ئاشکرکردنی ده‌ستورکه‌وه. هه‌روه‌ها، هه‌ر ئه‌بوو کرده‌وه‌کانی مه‌دحه‌ت پاشا که هه‌روه‌ک سه‌رۆک وه‌زیری فهرمان‌رہواییه‌کی ئه‌وروپایی کاروباری گشتیی هه‌ل ئه‌سووراند، که زۆر ده‌ستووری و پیتشکه‌وتووبی، که ئه‌وه بووبوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی دلی هه‌مووانی پیتوه بنووسی و هه‌مووان پیکه‌وه خۆشیان بووی و کرده‌وه‌کانیشیان به‌دڵدا بچن... ئه‌و باره هه‌ر ئه‌بوو دلی خونکار عه‌بدو‌لحه‌میدی لێ پرهنجینی و ترس بخته‌ دلێه‌وه له نه‌مانی ده‌سه‌لات و ناوونیشان خۆی، ئه‌گه‌ر مه‌دحه‌ت به‌و پیتیه‌ بروت به‌رپتوه له‌م شتیه‌تازه‌یه‌ی فهرمانداریه‌یه‌دا، له هه‌موو شتیک ناخۆشتر به‌لای عه‌بدو‌لحه‌میده‌وه ئه‌وه‌بوو، که رۆژنامه‌کان سه‌ربه‌ستیه‌کی یه‌جگار زۆریان درابوین، هه‌رچییه‌کیان بوستایه ئه‌یان نووسی ئه‌ویش زۆر به‌په‌رۆشه‌وه رۆژنامه‌کانی ئه‌سته‌مبولی ئه‌خوینده‌وه هه‌موو جارنیکیش نامه‌یه‌کی ئه‌نارد بۆ (سنگی هه‌ره‌ گه‌وره)، هه‌رچی به‌دڵ نه‌بوايه له‌و باب‌ه‌تانه‌ی که رۆژنامه‌کان ئه‌یان نووسی، بۆی پیتشان ئه‌دا، پارچه رۆژنامه‌کانیشی له‌گه‌لدا ئه‌نارد، داوایشی له مه‌دحه‌ت ئه‌کرد که نووسه‌ری ئه‌و وتارانه‌و ئه‌و رۆژنامه‌نایش که ئه‌و وتارانه‌یان بلاوکرده‌وته‌وه جه‌زه‌به‌یان پێ بگه‌یتن به‌لام مه‌دحه‌ت پاشا، گوئی نه‌ئه‌دایه سکالاکانی خونکار چوه‌لای عه‌بدو‌لحه‌میدیش راستوره‌وان پیتی گوت: ده‌ستور ریتگای داوه به‌رۆژنامه‌کان که به‌ئاره‌زووی خۆیان چ باب‌ه‌تیکیان ئه‌وی لێی بدوین، کاروباری فهرمان‌رہواییش بخه‌نه ته‌رازووه‌وه بیکیشن و نرخیشی بۆ دابنن چونکه رۆژنامه نوێنه‌ری بیروباوه‌ری گشتیه‌ی، زبانی نه‌ته‌وه‌یشه بۆ پیتشاندانی مافه‌کانی و ئاوات و ئاره‌زووه‌کانی به‌لام ئه‌م بیانووه به‌لای (خاقانی هه‌ره‌ گه‌وره) وه‌ په‌شم بوو دلی ئاوی نه‌خواردوه به‌وه به‌لکوه به‌پیتچه‌وانه‌وه زۆرتر پیتی تووره‌بوو ئه‌ویش هه‌ر له‌سه‌ر نامه ناردنی خۆی ئه‌رۆشیت بۆ مه‌دحه‌ت، بۆله‌بۆلی ئه‌کرد له رۆژنامه‌کان و داوای سه‌ره‌نشست کردن و جه‌زه‌به‌ پیتگیانندی ئه‌کردن (مه‌دحه‌ت) یش هه‌ر له‌سه‌ر ره‌وشتی خۆی مایه‌وه، هه‌یچ

بایه‌خیکێ نه‌ئه‌دا به‌و نامانه‌ی که خونکار بۆ ئه‌و مه‌به‌سه ئه‌یناردن.

له‌ داوای ئه‌وه رۆژنامه‌ی (استقبال) ده‌رچوو که له‌سه‌رده‌می پیتشودا داخراوو له‌ به‌که‌م لاپه‌ره‌یدا ئه‌و نامه‌یه‌ی بلاوکرده‌وه که (مسته‌فا فاضل پاشا) ناردبووی بۆ خونکار (عه‌بدو‌لعه‌زیز) چاکه‌کانی ده‌ستووری تیا پیتشان داوو پاشان ریزه و تاریکی بلاوکرده‌وه ناوی نووسه‌ره‌که‌ی تیا نه‌نووسرابوو کرده‌وه و ره‌وشتی دوو دلانه‌ی خونکاری شیکردبووه‌وه به‌رامبه‌ر ده‌ستورکه‌، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه تا ئه‌وسا خونکار له‌وه تینگه‌یشت که نووسه‌ری ئه‌و وتارانه (ضیاء پاشا) یه، ئه‌وه‌بوو (عه‌بدو‌لحه‌مید) به‌لێنی داوو به‌مه‌دحه‌ت پاشا، که ئه‌م (ضیاء پاشا) یه بکات به‌سه‌رۆکی نووسه‌ره‌کانی (مابین)، که چی که هاته سه‌ر ته‌خت ئه‌و به‌لێنه‌ی خۆی به‌جێ نه‌هینا.

(عه‌بدو‌لحه‌مید) رقی له (ضیاء پاشا) هه‌لگرت بۆ مه‌دحه‌ت پاشای نووسی که بیکات به‌راسپارده و بینیری بۆ (به‌رلین) تا له ئه‌سته‌مبول دووریکه‌ویتته‌وه.

مه‌دحه‌ت پاشا، به‌قسه‌ی ناکات خونکار ئه‌م جاره داوای لێ ئه‌کاته‌وه که بیکات به‌سه‌رداری سوریا به‌لام ئازادبخوازه ده‌ستوریه‌یه‌کان، بریار ئه‌ده‌ن که سکالا به‌ک بنیرن بۆ خونکار، به‌هه‌زاران که‌س له دانیشتوانی ئه‌سته‌مبول مۆری بکه‌ن ئاره‌زووی خۆیان پیتشان بده‌ن بۆ ئه‌وه که (ضیاء پاشا) بپیتته نوێنه‌ریان ئه‌ویش هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی که له ئه‌سته‌مبول دوورنه‌که‌ویتته‌وه عه‌بدو‌لحه‌مید ئه‌وه به‌به‌رهنگاری کردنی خۆی دانه‌ن له زمانی (سه‌عید پاشا) وه نامه‌یه‌ک ئه‌نیری بۆ مه‌دحه‌ت، پیتی ئه‌لێ: (نوێنه‌رایه‌تی ضیاء پاشا، له توانادا نییه په‌سه‌ند بکری چونکه به‌دناو‌کراوه به‌وه‌ی که ناپاکی له‌گه‌ل خونکاری راسته‌قینه‌ی خۆیدا کردوه بۆ ئه‌مه‌یش به‌لگه‌ی ئاشکرا هه‌به ده‌ستووریش ری نادات، نوێنه‌ر له‌و که‌سانه‌بن که تاوانبارن و لاپه‌ره‌یان په‌له‌ی پیتوه‌یه ئه‌وه‌ی سه‌ری پیاوی لێ سوپ ئه‌مین و سه‌رنجی پیاو رانه‌کیشی ئه‌وه‌یه، که ئه‌م پیاوه به‌هه‌موو جووتیک تی کۆشا بۆ ئه‌مه‌ی ناویانگ و ده‌سه‌لات بسینی و په‌یدا بکات بۆ خۆی له ناو هاو‌نیشتمانه‌کاندا، به‌هۆی رۆژنامه‌کان و باب‌ه‌تی تره‌وه ته‌نیا هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که دلی سه‌رۆک وه‌زیر نه‌شکینین پیتشیازه‌کانی به‌ریه‌رچ نه‌ده‌ینه‌وه، ماوه‌ماندا که پایه‌ی وه‌زیریتی بدریتی و بکری به‌سه‌رداری سوریا که پیتوسته^(١) پیه‌ی بنازی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا که هه‌یچ پیتوستیه‌ک له ئارادانییه‌ ناچارمان بکات، خۆشه‌ویستی خۆمان ده‌رپرین به‌رامبه‌ر به‌ ضیاء پاشا له‌به‌ر

(١) راستتر: پیتوسته‌ شانازی پیتوه بکات.

ئەو كرده وانەى، بەلام ضياء پاشا هيچ بايه خيكي نەدا بەو ريزگرتنەى ئيمە بەو خۆى، بەپيچە وانەو، ئەو چو لەم دوایيەدا، دەستی کرد بە بەرھەم ھینانی ئەو ھیزەى كە لە پایەى وەزارەتەو دەستی كەوتیو جارتيكیان ئەلئ:

دامەزراندنى دەستور بەسایەى خۆیەو پيک ھاتو، كە چى راستییە كەبىشى ئەو ھەبە كە لەسەر ئارەزوو و پەسەندکردنى ئيمە و تيکۆشانی ھەندئ دلسۆزانەو ئاشکرا كراو بەو بەلگەيش پەنجەى كيشاوە بە چەند ديپتيك كە لە رۆژنامەى (استقبال) دا بلاو كراوەتەو. جارتيكيشیان ئەو بەندوباو ئەكات كە ئيمە ھەز لە ژيانى دەستوربى ناکەين مەبەسيشى لەم قسانە ئەو ھەبە كە نيازە چاکەکانى ئيمە بخاتە ژير پيەو جا لە بەر ئەم شتانە كە لە سەرەو پيشانمان دان، خاوەن شكو، خونكار، ريتان ئەداتئ، بەرامبەر بە كردهو كەنى جەزەبەبەك ھەل ئەگرئ پيى بنويئ).

لەسەر ئەو ناوەندى ھەردوولا، زۆرتەر تيک ئەچئ. بەلام ھەردوولايان ھەلەشەبى ناکەن، قينەكەيان دەر ناپرن لە دلئ خوياندا ئەى ھيلنەو نەو ھەك لەو كاتەدا لە يەك بكەون، كە خاكي عوسمانى كەوتۆتە تەنگوچەلەمەبەكى واو، ھەر شەش فەرمانرەواييەكان كۆگرەيان گرتووە بە ئەمەى گەلە كۆمەكئ لە فەرمانرەواييە عوسمانى بكەن و دەست بەھاوتپنە كاروبارەو، چارەنووسى لئ تيک بەدەن.

ليكۆلینەو و گفتوگۆکردنى كۆگرەكە سەرەوتى بەدل نەئەدا بە پيچە وانەى ئەو، پياو دلسۆزەکانى خاكي عوسمانى ئەخستە سەر ئەو ھەى كە خويانى لئ بپاريزن و تەماشای دوارپۆژى خويان بكەن بە ئەمەى بتوانن بەرەنگارىيە ئەنجامە كەنى بكەن، ئەگەر خراپەى تيابوو بە نيشتمانە كەيان جا لەو رۆژە پر تەنگوچەلەمەبەدا كە ھەرەشەى ھەرە خراپى لە دوارپۆژى فەرمانرەواييە عوسمانى ئەكرد، مەدحەت پاشاى، واى بەباش زانى، كە كاروكردهو ھەرە چاك ئەو ھەبە، تازوو دەستورەكە بخاتە كار، بە ئەمەى يەكيتيى نەتەو پيک بەيئئ و بەھيئى بكات، ھەرەھا بە ئەمەى كاروبارەكانيشى راست بكاتەو و بيخاتەو سەر بارى چاكي دەست بەچئ چەند فەرمانبەريكي ھەلبژاردەى نارد بەو خاكەكانى (بالكان) كە پشتى بەتوانا و ھەروون پاكيبان ئەبەست، فەرمانى پيئدان كە زۆرەى فەرمانبەرانى ئەو خاكەن لە دانيشتوانى خاكەكان خويان ھەلبژيرن ھەر كەسيكيش بەدناو كراو بە شۆرشگيرپيەو ھەر بەخشن ھەر خواستىكي پەسەنديشيان ھەبئ بۆيان جيەبە جئ بكەن كۆرە گشتيەكانيشيان بە داھەزرتنەو تا كاروبارى ناوخييان بەرپيە

ببات دەستيشيى کرد بە ھەلبژاردنى نوینەرانى نەتەو لە خاكەكاندا جيگايشى بەو كۆرى نەتەو نامادەكرد.

پاشان دەستی کرد بە ھيئەتکردنى لەشكرو چەكکردنى^(۱) بە ئەمەى نامادەبئ بەو رۆژى رەش كە ھەرەشەى لە خاكي عوسمانى ئەكرد، گەنجينەى فەرمانرەواييە ھيشتا ھەر لە كزيبى داوو، لە دەمى عەبدولعەزیزەو^(۲) تووشى كەم و كووربى ھاتبو دەستی کرد بە دەستياو وەرگرتن لە بانكەكانى خۆمالى و بيگانە كە زۆر باو ھريان پيى ھەبو لە شارى ئەستەمبوليشدا كۆمەلئىكي پيک ھيئا لە موسلمانەكان و گاوەكان ناوئ (كۆمەلئى دياربى سەرياز)، بە مەبەسئ كە پيئتاك كۆكەنەو بەو لەشكر پاشان ھانەى كۆمەلەكەيشيدا كە تيپيكي سەرياز پيک بەيئن، وەك سەريازى نيشتمانى، ناوئ بنين (سەريازى نيشتمانى) خونكار ھەر ئەو ھەندەى خۆش بو، كە ئەم قسەبەى بەرگويئ كەوتەو بە جارتيك زەندەقى چو لەو ئەترسا كە ئەم تيپە و بابەتى ئەم تيپە لەدوا رۆژدا ببەن ھيئتيك بەدەست (مەدحەت) ھو، دەستوربان پئ بپاريزئ لە بەر ئەو نامەبەكى نارد بەو سەرۆكايەتى وەزیرەكان، ئەو ھەى بەو دەرخستن كە نايەوئ ئەم تيپە داھەزرتيئ (چونكە پيک ھينانى لەشكر، ئەبئ وەزارەتى جەنگ بيكات، نەك كۆمەلان، كە بە ھيچ كلۆجتيك نابئ توخنى شتى وا بكەون...)

بئ گومان، مەدحەت پاشا، پەبى بەو ئەبەد كە عەبدولحەميد چيى لە دلایە، دەربارەى دەستور و پاسەوانانى دەستور كە تا ئەھات دۆژمانیە تيپەكەى زۆرتەر ئەبو بئ گومان ئەو ھيشى ئەويست كە رتيگای لئ بپري ماو ھى نەداتئ، خاكي عوسمانى بگيرتنيئتەو سەردەمى زۆردارىي و زەبروزەنگ.

تەنيا رتيگايەكيشى ھەبوو بەو گەيشتن بەم نامانج گەورەبەى؛ ئەويش ئەو ھەبو كە تازوو دەستورەكە بخاتە گەر، بە ئەمەى لاى ھەموو كەس چاكە و كەلكەكانى ئاشكرابەن، ئەوانيش ھۆگرى ببن و پاسەوانى بكەن ئەويش رتيگايەكە، گومان ناکرئ لە راستى و دروستى و گرنگيى بەلام لە ناو ئەو تەنگوچەلەمەبەدا، كە ھەموولايەكى دۆژمن بو، لە ناو ئەو دۆژمانەدا، كە ھيئيان لە ئەندازە بەدەربوو، بە رتيگايەكى پر دپك و دالئ، دائەنرا، پر گيروگرفت دائەنرا رتيگايەكى پر لە سامناكى بو، لەوانە نەبوو كە ليئەو ھەبئ رزگار ببئ

(۱) راستتر: پرچەكکردنى (تسليح).

(۲) لە دەمى: لەسەردەمى، لە رۆژانى، لە عەيامى...

چونکه دورنه بوو، که عهبدو لحه مید، هر له سه ره تاوه ږنگای لی بېړی و نه هیلتی بگاته تامانجی خوئی.

له بهر نه وه، مه دحت پاشا، پیوست بوو که هه موو دم به کومه لانی نه ته وه وه په یوه ندیی قایم و به هیزی هه بئ، که سایه تیبیان زیندو و بگاته وه، خو شه ویستی له دلیندا بیوژینیتته وه به رامبه ر سه ره سستی، ده ماری مه ردایه تیبیان بیوژینیتته وه بو ته مه ی له پیناویا خو یان به کوشته به دن، تا کو بتوانی به تامانج و ناو اته پیروژه که ی خوئی بگات نه وه نده یسی نه مابوو که په یوه ندی گیانی له ناوند نه و و کومه له گوره کانی نه ته وه دا جیگیریبی به لام نه و په یوه ندیبه گیانیبه، هه میسان پیوستی به چاویپکه وتنی راست و وریا کردنه وه ی هه موو ده می و، ږکوپیک خستنی ورد هه بوو، تا کو بیته هیزیکی کاریگری واکه مه دحت پاشا بتوانی پشتی پی بیه سستی، بو پاراستنی ده ستوره که و دامه زرانندی بیروباوهره چاکه خوازه کانی.

مه دحت پاشا هه سستی به مانه، هه موو کرد به لام کاتیک نه و هه سته ی کرد، که ناگری شهرو شوږ خه ربک بوو هه لگیرسی و گر له نیشتیمان که ی به ریدات که و اته چی بگات باشه بو ږگار کردنی ده ستور و نیشتیمان که ی؟ ناخو، نه بئ، چ ږنگایه ک، بو نه وه بگری؟. له کاتیک دا مه دحت پاشا له و خه مو په ژاره یه دابوو، بیړیکی روشن هات به میشکیا، نه گه ر به اتایه بوئی جیبه چی بکرایه، بوئی نه کرا ده ستوره که ږگار بگات: نیرواوانی هر شهش فرمانره واییه که له نه سته مبولدا، هه موو دم، له کوگره که یاندا نه وه یان دوو باره نه کرده وه، که بیانوی فرمانره وایی عوسمانی به ناشکرا کردنی ده ستوره وه بو به ربه رچدانه وه ی خواستی فرمانره واییه بیگانه کان، که نه یانه وی که مایه تیبه کان بپارین، بیانویه کی کز و بی هیزه چونکه له فرمانره واییه کی وه ک فرمانره وایی عوسمانیدا، که به زه پروزه نگ و زوروسته مه وه راهاتووه، پیاو دلینانایی که ده ستوره که ی خوئی به کار نه هیتنی، که و اته، بوچ له م که یینه و یینه یه، خوئی، که لک وهر نه گری، بو دامه زرانندی ده ستوره که و پاگرتنی؟.

زوری پی نه چوو نه بیر هی نایه کایه وه و خستیه گه ر (اودیان افندی) ی نارد (له ندهن)، بجیتته و ه زارته ی دهره وه ی به ریتانیا، پیبیان بلتی که نه و ده ستوره ی له خاکی عوسمانیدا ناشکرا کراوه، مافی که مایه تیبه کانی گاوره کان و پاراستنی سه رومالیان باشر پیک نه هیتنی له و پیروییی که کوگره نه یه وی له سه ری پروات.

که و اته پیوست به م کرده وه دوژمنانه یه ناکات له گه لمانیا بکه ن جا نه گه ر فرمانره واییه کانی نه وروپا، له به کار هی تانی ده ستوردا گومانیان هه یه، نه و ا فرمانره وایی عوسمانی ناشکرای نه کات که ناماده یه بو به ستنه وه ی ده ستوره که ی خوئی به په یان نامه یه کی فرمانره وایانه وه که له گه ل فرمانره واییه کانی نه وروپادا بیگات، هه روه ها ناماده یه که هه رشتیکی لی داوا نه کری بو دلنایی له به کار هی تانی ده ستوره که ی پیشکه شی بگات به لام نه و فرمانره واییه نه نه و نده ی به تنه گ دوزینه وه ی بیانوه وه بوون بو دست هاویشتنه ناو کاروباری ناو خوئی عوسمانی، بو پچرینی چند خاکیک له فرمانره وایی عوسمانی، نه و نده به تنه گ چاکبوون و راست کردنه وه ی کاروباری فرمانره وایی عوسمانیبه وه نه بوون.

له بهر نه وه شتیکی دیار و ناشکرا بوو که پیشنیاز که ی مه دحت به ربه رچ نه دده نه وه، نه و یان کرد به بیانوه که به ستنه وه ی ده ستور به په یان نامه یه کی فرمانره واییه نه وه (۱) هر له وه نه کات که په نجه بخریته ناو کاروباری ناو خوئی فرمانره وایی عوسمانیبه وه!

زوری پی نه چوو کوگره که، فرمانی خوئی ته و او کرد و چند بریاریکیشی ده ر کرد، که له گه وره یی فرمانره وایی عوسمانیبه کم نه کرده وه و ده سه لاتیشی بچوو که نه کرده وه نامه یه کیشیان نارد بو (دهرگای بلند)، که نیرواوانی هر شهش فرمانره وایی که، نیازیان وایه نه سته مبول به چی به یلن، نه گه ر بریاره کانیا جیبه چی نه کری (دهرگای بلند) هه فته یه کی لی خواستن که سه ره و کاریکی فرمانی خوئی بگات مه دحت پاشایش نه ی ویست (دهرگای بلند) به ته نیا وهرامی نه م هه ربه شه یه بداته وه.

نه یویست نه ته وه خوئی وهرامی بداته وه جا له بهر نه مه ی نه ندامانی کوئی نه ته وه هیشتا هه لباردنیا ته و او نه بوو بوو، ناردی به شوین دووسه د و په نجا سه ر کرده ی بیروباوهردا، که هه موو جوړه ره گه ز و ثاینیکی ناو خاکی عوسمانیبه نه گرتوه، بو نه مه ی کوئیکی نیشتمانیبه گوره بگرن...

نه م کوړه که له دهرگای بلندا کوووه وه نه و ږوژ ۱۸/۱/۱۸۷۷ بوو کوړه که خواسته کانی کوگره که ی لیک دایه وه و شیکر ده وه، دواپی به گه رموگور بیه کی نیشتمان په روره انه وه، هه مووی به رپچ دایه وه یه کی که له و وتاره به ناو بانگانه ی که له ویدا دران، نه و وتاره بوو که که شیشیکی گاوردای گوتی:

(۱) مه به سستی: (معاهدة دولیة)

(دهستور هه موومانی به برای به کتر داناوه به هیچ کلۆجیک نامانه وی راسپارده کانی
فهرمانه وایبیه بیتگانه کان دهست و په نجه بخه نه ناو کاروباری ناوخویمانه وه.

ئه وانه هیچ مه به سیکیان، له م په نجه گپرانه نیبه، ئه وه نه بی که ئاژاوه و
شهر و شوپینینه وه له ناو نیشتمانه که ماندا. ئیمه هه رچنده نه ته وه به کین، جباوازی ئایینی
هه به له ناوه ندماندا، به لام له کۆری فروفیلدا هه ره به که نه ته وه بین ئاین بۆ خواجه بام
موسلمان له مزگه وتی خۆیدا نوێژ بکات، گاوری له کلئیسای خۆیدا نوێژ بکات به لام
نیشتمانه که هی هه موولایه کمانه ئیمه ییش ناماده بین که هه موو دلۆپیک خوتیمان له پیناوه
پاراستنی ئه م دهستورده ا پرئین).

(مه دحه ت پاشا) یش، گورج بریاری کۆری نیشتمانی گه وه ری نارد بۆ نیراوانی هه ر
شه ش فهرمانه وایبیه که ئه وانیش دهست به جی له ۱۸۷۷/۱/۲۰ دهسته مبولیان به جی
هیشته میتزوو ناسه کان به لای ئه وده ا ئه چن، که مه دحه ت نیازی وابوو، نامه کاری و
گفتوگو له گه ل هه ر شه ش فهرمانه وایبیه که ده بکات له بابه ت دهستکاری کردنی
بریاره کانیانه وه، تا ئه گه ر هه سته ی پی کرد، په یوه ندییان ئه پچری، به به جگاری ئه و بریاره
په سه ند بکات چونکه ئه و پروای وابوو که ئه و که یه وه به یه به که کۆگره که ی ئه سته مبول
ناپرتیه وه نه شی ئه و یست به جیته شه رپکه وه له گه ل پرووسیدا، که ئه نجامه که ی خراب ئه هاته
پیش چاوه بۆ فهرمانه وایبیه عوسمانی، له به رکزی و پارچه پارچه یی نیشتمانه که ی.

به لام رۆژگار نه به یشت ئه و کاره ی سه ریگری چونکه ته نگوچه له مه ی ناوه ند خۆی و
خونکار، گه یشتبووه ئه و په ری ناخۆشی ده سه لاتی مه دحه ت رۆژ به رۆژ په ره ی ئه سه ند، چ
له ناو خاکی عوسمانیدا، چ له ناو خاکه کانی ده ره وه دا تاوا ی لیته ات عه بدولحه مه یید،
ناونیشانی به جارئ کزیوو، ده سه لاتی نه ما کۆمه له هاو ده م و یاریده ده ره کانی
عه بدولحه مه ییدیش که خاقانی هه ره گه وه ریان پی ئه گوت، هه ر له (مه حمود پاشا) وه هه تا
(ره دیف پاشا) هه تا ئه گاته (سه عید پاشا) له گه ل ئه وانه ی تریشدا که به دووی که لکی نا
پوخته ی خۆباند ئه گه ران، بۆ ئه مه ی له سایه ی زۆردارییه وه ده له مه ندین، به هۆی
دادپه روه ری مه دحه ت و ده س پاک و به ره نگاری بکردنی مه ردا نه یه وه به رامبه ر که لک
په رستی و به ندوباوی پر تاوانیان ئه وانه هه ر هه لیکیان بۆ هه ل بکه وتایه دلی خونکاریان
پر ئه کرد له ترس و له رز له (مه دحه ت پاشا) و بیروباوه ره سامناکه کان، وایان خستبووه
میشکیشییه وه که مه دحه ت نیازی ئاشکرا کردنی (فهرمانداری کۆماری) ی هه به بیجگه

له وه پشم و قینی (ئینگاتیف) ی راسپارده ی رووسیش له (مه دحه ت) و رهنج و
تیکۆشانی بی برانه وه ی بۆ لبردنی (مه دحه ت) له فهرمانداری عوسمانی له ئارادابوو
چونکه رووسیای چار، به ته نگ ئه وه وه بوو که فهرمانه وایبیه عوسمانی، هه موو ده م له
پشیوی و ئاژاوه دا بمینتیه وه، بۆ ئه مه ی ئه وه بکات به بیانووه بۆ په نجه خستنه ناو
کاروباری ناوخویه وه.

سه یر ئه وه بوو، (مه دحه ت پاشا)، له وه هه موو گه له کۆمه کیبانه ی لیتی ئه کرا ئاگادار
نه ئه بووه وه، که دووربینیه کی دوا رۆژی خۆی بکات، هه ر له پیشه وه چاره یه کی بۆ
بدۆزیتیه وه ئه و به رامبه رییه ی که په نا به رتیه به ر ئه و نه ته وه یه ی که خۆشی ئه و یست و
کاروکرده وه کانی به دللا چووبوو، بۆ ئه مه ی بیپاریزی و پشتی بگری له رۆژی ته نگانه دا، خۆ
ئه وه ییش دیاره که هه ر نه ته وه بوو، که بیته یه که م پاسه وانی مافی خۆی له سه ره سته ی و
پیشکه وتندا، له ئاواتی دوا رۆژیک پی ژیان گه وه ری و ریز و کامه رانیدا به لام باوکی
ئازادیخوازان نوقوم بووبوو له گیره و کیشه ی به کاره یانی ده ستوردا، هه ر خه ریکی به دیی
هینانی پیروه یبیه چاکه خوازییه که ی بوو، په یی به وه ببردایه، ئه و کارو فرمانانه ده سته ی
نه ئه به سته له خه باتکردن، تا به کامی خۆی ئه گه یشت چونکه ئه و ئازایه تیبه بی هاوتایه ی
ئه و هه یبوو، ئه و مه ردا یه تیبه ی به وه وه بوو، به که سه وه نه بوو، به وکه سانه وه نه بی که هه تا
دلۆپیک خوتیمان له له شدا بی، له پیناوه پاراستنی راستی و دروستی و مافی نه ته وه دا
به ره نگاری بکه ن.

(مه دحه ت) ئه یگوت:

(ئه و رهنج و کویره وه ریبه ی له رۆژی چوونه سه ر ته ختی خونکار مراده وه تووشی من
بوو، له وه ی توانای مرۆف به ده ریوو منیش ئه مگوت ژیانم هی خۆم نیبه هی نه ته وه که مه
نیشتمان که وتۆته ته نگ و چه له مه و سه رگه ردانیی ناوخۆ و ده ره وه، پشتی به رناده م،
پیوسته له چنگی ئه و درنانه رزگاری بکه م).

جا له سه ر ئه م رتگه یه ئه رۆیشت، له خه باتکردن و خۆ به خت کردندا، له خۆ نه ویستندا
ئه وه ییشی ئه زانی، که ئه و ره وشته ی، به ته و او هتی و پیچه وانه ی ئاره زووی خونکاره به لام
ئه و له وه چاوی نه ئه ترسا له وه ئه ترسا که ده روون و دلوه وشی خۆی سه رزه نشتی بکه ن.

له پیروه یبه که یدا ئه وه ی داناوو، که گاوه کان له له شکردا بین و بکرتن به سه رباز
له وه پیش وانه بوو. ئه وساکه نه یان ئه هیشته بکرتن به سه رباز که له سه ر نیشامانه که ی

خویان بکه نه وه، یاخود بکرین به فەرمانبەر له فەرمانپره واییدا، وهک هاو نیشتمانییه کانی تر نامه یه کی نارد بۆ خونکار، لیتی خواست ریتگابدات شاگرده گاوره کانی له خویندن گاکانی سه ربازییدا وهر بگرین پاش نه وه، نامه یه کی تریشی بۆ نارد، پیشنیازی پیشان دابوو که بۆ هندی له خاکه کانی عوسمانی سهر داری گاور دابترین.

به للام عه بدولحه مید، ههردوو نامه که ی پشت گوێ خست، وهرامی له سه ر نه دانه وه وایش ریتکه وت، که هه ر له و رۆژانه دا که مه دحه ت پاشا چاوه پروانی وهرامی نامه کانی خوێ نه کرد له خونکاره وه، وهزیری سامان (عه دوللا غالب پاشا)، چهند هه زار لیره یه کی خسته سه ر مووچه کانی کۆشکی خونکار، بی ئه مه ی پرسیک به مه دحه ت پاشا بکات.

که مه دحه ت پاشایش دهستی کرد به لیکۆلینه وه ی کرده و کانی ئه م وهزیره، گه لیک که تن و تاوانی لی دۆزیسه وه که له وه وه روویان دابوو ئه ویش نه یکرده نامه ردیی له فەرمان دهستی کیشایه وه! به للام (عه بدوللا غالب پاشا) خو شه ویستی خونکار بوو، زۆر له خونکار نزیک بوو بوو وه له بهر ئه وه خونکار خه ربکی ئه وه بوو بیکات به سه رۆکی کۆری ریش سپییان^(۱) که خه ربک بوو تازه بکریتسه وه مه دحه ت پاشا به هیز و هه ره ته وه به ره نگاری خونکاری کرد، که ئه و جو ره پیاوه بخته فرمانیکی وا گه وره وه ئه یگوت: پیتوسته له پیش هه موو شتیکا، له سه ر کرده و کانی پیتشووی چهندو چوونی له گه لدا بکری و به پتی ئه نجام بریاری به سه ردا بدری له و باره یه وه نامه یه کی نارد بۆ خونکار ئه م نامه یه ش وهک هه ردوو نامه که ی تری بی وه رام مایه وه.

جا ئه بی مه دحه ت پاشا له م تنه گوجه له مه یه دا چیی کرد بی؟

زۆره ملیتی کرد، که هه ر سی خواسته که ی جیبه جی بکری چونکه ئه وه ی نه زانی، که ئه گه ر له خواستییک له و خواستانه دا کۆل بدات و خوێ بۆ خونکار شل بکات، پاشان زۆری تریشی بۆ ناچیتسه سه ر دووباره نووسییه وه بۆ خونکار که خواسته کانی جیبه جی بکات ئه م جار هیش خونکار وهرامی نه دایه وه ئیتر ئه ویشس نامه به ناو بانگه که ی خوێ بۆ نارد، که له وه تی فەرمانپره وایی عوسمانی هه بووه، هیچ وهزیرییک نامه ی وای بۆ خونکار په وانه نه کرد بوو: مه دحه ت پاشا، له رۆژی ۱۸/۱/۱۸۷۷، له نامه که ییدا ئه مه ی بۆ نویسیوو:

(خویشتان ئه وه نه زانن، که مه به سی ئیبه له دانانی دهستوو و ئاشکرکردنی دهستوو، ئه وه بوو که فەرمانداری به ره للا له ناودا نه هیلین خاوه ن شکویشتان ئاگادار بکه بین له

(۱) به مانای: (مجلس الشیوخ، مجلس الاعیان)

فرمانی خوێتان، دهسه لاتی وهزیره کانیس سنووریان بۆ دابینن، هه ره ها یه کسانیه کی ته وایش پیک بهینن له ناو هه موو دانیشتوانی خاکه کانی عوسمانیدا، پاشان هه موومان پیکه وه دهست به دینه چاککردن و راستکردنه وه یه کی راسته قینه ی کاروباری نیشتمانه که مان.

ئه و فەرمانه ییش که ئیبه له م رۆژانه دا ده رتان کردوه، ته نانه ت له پاش پرانه وه ی تنه گوجه له مه کانی ئه م ده مه ییش، هه ر فەرمانپره وای ئه بیته به پیتچه وانه ی ئه و فەرمانانه ئه بیته که له سی سال له مه و پیتشه وه ده رکران و هیشتا نه هیترانه ته جی. ئیبه له ئاشکرکردنی دهستوو، مه به ستمان هه ر ئه وه نه بووه که که یه نه وه یه نه ی رۆژه لاتی به شتیه یه کی ریتکییک بی چاره بکه بین یاخود له بهر چاوی ئه و روپاییه کان، خو نواندنیکی وا بکه بین، که ده می دوزمنایه تیانی بی به ستین.

تکایه خاوه ن شکوێتان ریتم بدن، که له م رووه وه هه ندی شت پروون بکه مه وه:

له پیش هه موو شتیکا پیتوسته خاوه ن شکوێتان، فرمانی خونکاری خوێتان بزانی ئه ویش بۆ ئه مه ی له دهست ئه و ده ردی پشی پشی کردنه کاریگه ره رزگارمان بی، که نه ته وه که مانی له چوارسه د سال له مه و پیتشه وه فیتری به دخویی کردوه، نیشتماکه یشمانی خستوته خوارترین په ی کزیی و سه رگه ردانییه وه من به رامبه ر خاوه ن شکوێتان هه موو ریتیکم له دلایه، به للام ئه م ریتگرتنه په کی ئه وه م ناخات که له سه ر بچوک ترین کاروباری زیانبه خش به نیشتمانه که م، به رامبه ریتان بکه م چونکه هه ر وهک خوێتان نه زانن، ئو یالی ئه ستۆم به جگار گه وره یه منیش له دهروونی خو م ئه ترسم.

تکایه خاوه ن شکوێتان هیچ گونانیک نه بات له م راستییانه ی که بو تانی ده رته خه م چونکه ئه بی عوسمانیه کان، هیتره توانای ئه وه یان هه بی، که به دهستی خو یان کاروباری خو یان بکه ن و راستی بکه نه وه.

ئاخو نه زانن واتای یاساچیه له ناو نه ته وه ده ستوورییه کاندایا؟ وهرامی ئه م پرسه زۆر به ئاسانی ئه دریتسه وه لیک دانه وه و رۆشنگردنه وه ی ناوی ئه ویش ئه وه تا: که پرواتان به من و به پیاوه کانی تری نه ته وه هه بی.

گه وره ی خو م! نو رۆژی خستی به سه را چوه، که پیشنیازه کانی منتان وه رگرتوه و خستووتانه ته پشت گوێ من ئیبه وادیتسه پیش چاو، که ئه و یاسایانه تان ناوی، که ئه وه نده ی که لویه لی کرپکار بۆ فرمانه که ی پیتوسته، ئه وه نده ییش ئه وانه بۆ کاروباری

گشتی پتویستان هیچ فرمانیکیش بی که لوپه لی فرمان پیک نایه تکیه بیه به خشن که بلیم: ئیوه بهم کرده ویه تان، دست نه کهن به پروو خاندنی فرمانه واییه که، که ئیمه لهم کاته دا خه ربیکین دروستی نه که یه ووه خو نه گهر نه یشتانه وئی، له بهر نه هویانه، دهستی من له فرمان بکیشنه ووه، تکیه جله وی کاروباری گشتی به که سیکی وا بدن، که به دلی خاوهن شکوه تان بجولیتنه ووه. به لکو نه و بتوانی فرمانه واییه که، لهم قوره ی ئیستا تیی که و توه، ده ری بهیته).

بی گومان مه دحته پاشا، له ناردنی نه نامه یه ییدا بو خونکار عه بدولحه مید، تووره بی خوی نوواند به لکو هه له شه بی کرد چونکه خوی ناماده نه کردبو بو به رامبه ری کردنی نه و نه نجمانه ی که چاوه پروان نه کرا لیه ی پیدابن به لام نه و هیش دپاره که مه به سی له ناردنی نامه که، هوروزم بردنه سه ری نه بو، هه روه ها قین هه لساندنیشی نه بو به لام چ خونکاریک به وه رهوشی چاککراوه، که دلنیا کرابیت یا خود سه ر زه نشت کرابیت؟ دوورنییه مه دحته پاشا، نه و نامه یه ی له جیاتی خو کیشانه وه له فرمان دانابن که له دوی نه وه واز له فه رمانداری بهیته و بگه رپته وه سه ر پیشه واییکردنی نه وانه ی به رهنگاری زورداری نه بن و ده ستور نه پارتن به لام میژوو تووماری کردوه که عه بدولحه مید له و زورزانتی بووه، چونکه تا شوین پیتی خوی قایم نه کردایه، هه نگای تری نه نه نا هه روه ها به و جو ره یس جولایه وه، که دهستی خوی وه شان له مه دحته پاشای خاوهن ده ستور که نامه که ی مه دحته پاشای وه رگرت، ده موده ست، بیانوی دوزیه وه له هه مو نه و سه رکرده ی که سه ر به مه دحته پاشابون، هه موویانی له پایته خت دوورخسته وه سه رته ی نه وانه: (سلیمان پاشا) بو، که دۆستیکی هه ره دل سوژی مه دحته پاشا بو له وه هیش دلنیا بو که له شکره که ی نه سه مبول دل سوژ بو (ره دیف پاشا) ی دوزمنی هه ره گوره ی له شوی ۱۸۷۷/۱/۲۴ دا فه رمانی پیدا، سه ر یازه کانی، پۆل پۆل دابه ش بکات به سه ر چه قی رتگاگان و ده رکی شه قامه کان و ساختمانه گشتیه کانه هه مو شتیکی واقایم گرتبو، نه تگوت نیشتمانه که ها ئیستا، ها کاتیکی تر هه لگپر و وه رگپر بکری پاشان (سه عید پاشای ئینگلیزی) ی ناردنه کن (سنگی هه ره گوره)، نه وازی شاهانه ی پی گه یاند، پیتی گوت خونکار هه مو پیش نیازه کانی نه وی پی باشه و په سه ندی کردون داوی کرد له گه لیا بچی بۆلای عه بدولحه مید، مه دحته پاشا هیچ له وه دوودل نه بو ده موده ست هه ستا و له گه ل (سه عید پاشا) دا چوه ناو گالیسه که یه که وه که بردنی بو کۆشکی خونکار.

که گه یشتنه نه وئی، که مو لیک له نه فسه ره کانی عه بدولحه مید. چوارلایان لی گرت و (سه عید پاشا) پیتی گوت تو ده ست له فرمان کیشرا وده وه.

نه ویش نه و ده نگه ی به دلپکی مه رده انه و که م ته ر خه میبه که وه وه رگرت هه ر نه و ده ندی گوت: (خوا یارمه تی نیشمانه که م بدات!)

پاشان (سه عید پاشا) له وه ی ناگادار کرد که دوور نه خریتنه وه بو نه وروپا که مه دحته پاشایش هوی دوورخسته وه که ی خوی لی پرسی، چو چاوی به خونکار که وت و گه رایه وه و پیتی گوت: به ندی ۱۱۳ ی یاسای بنچینه یی، ده سه لاتی داوه به خونکار که هه رکه سی، کارگپری بالباز له بونی مه ترسی بکات، که نه بی به هوی تیک دانی ئاسایش و ئارامی گشتی، خونکار نه توانی له خاکی عوسمانی دووری بخاته وه.

(عومه ر فه وزی پاشا) ی کارگپری بالبازیش، به موری خو به وه دوو نامه ی نووسیوه بو خاوهن شکو، نه و سامناکیه ی تیا پیشان داوه ئنجا که (سه عید پاشا) هه ر دوو نامه که ی پیشاندا، له یه کی کانه نوو سرا بو: یه کیک له سه ره تاتکیکه ره کان له نه فسه رتیکی بیستوه، به ها ورپییه کی خوی گوتوه له یه کیک له چایخانه کانه: مه دحته پاشا به م زوانه فه رمانداری کۆماری ئاشکرا نه کات له خاکی عوسمانیدا، خویشی نه بی به سه روک کۆمار مه دحته پاشا نامه که ی تری نه خوینده وه به زرده خه نه یه کی وشکه وه گوتی: (نیشتمانه کلۆله که م وه که نه خو شیک وایه، شاره زاترین پزیشکی هاتیه ته سه ر، ده رمانیشیان کردی، له وه دابی ئیمرو، سه یینه چاک بیته وه، به لام دوزمنیک به دزیه وه ژه هری ده ر خوار دابی له ناو ده رماندا و به کوشتی دابی).

ئیتتر نه وه ی گوت و هه ستا پروات بو ده ربه ده ریبه که ی (سه عید پاشا) یش له و کاته دا هاته وه ژووری و نه وازی خونکاری پی گه یاند، پیتی گوت: (خاوهن شکو به لیت نه داتی، که زوو به زوو نه تگه رپیتنه وه نه سه مبول) نه ویش وه رامی دایه وه پیتی گوت: (داخه که م، تا نه گه ریمه وه خونکار له م کۆشکانه دا نامینه تا بیبینم!). ئنجا (سه عید پاشا) پینچ سه د لیره ی خسته به رده می گوتی: (نه میسش دیاری خاوهن شکوی گه وره مان وه ری گرن بو به ختکردنی له رتگای کۆچه که تاندا).

مه دحته پاشا، پاره که ی لی وه رنه گرت، پیتی گوت: (من له و به ندانه نیم که پتویستم به به خشیسی گه وره که مان بی بام نه م پاره یه له گه نجینه ی موسلمانه کانه بیته وه!).

پاشان ده موده ست بر دیانه که شتیبه که وه که ناوی (عزه دین) بو. پۆلیک له

سهر بازه‌کانی چهرکه سه‌کان چوارلایان گرتیوو، (نهرهت پاشا) سهر پهرشتی نه‌کردن نه‌یان هیتشت چاوی به‌خاو و خیتزانه‌که‌ی بکه‌وئ، یان بزانی بۆ کوئی نه‌نیتن، ده‌موده‌ست له‌و که‌شتیه‌دا ره‌وانه‌یان کرد له‌و کاته‌دا که که‌شتیه‌که، ده‌ریاکه‌ی نه‌پری. خونکار عه‌بدو له‌مه‌ید (آدهم پاشا) ی بانگ کرده‌ کۆشک، پایه‌ی سه‌رۆک وه‌زیری پی به‌خشی له‌ به‌یانیه‌ی رۆژی دوا‌بیدا، فه‌رمانی دامه‌زرانه‌که‌ی ده‌رکرا.

چ له‌ نه‌سته‌مه‌بۆلدا، چ له‌ خاکه‌کانی تری عوسمانیدا، به‌ده‌ریه‌ده‌رکردنی مه‌دحه‌ت پاشا دل‌گیروون و کردیانه‌ مقۆمقۆ نازادی خوازه‌ ده‌ستوورییه‌کانیش، تۆقین له‌ترسی زه‌بروه‌نگی سه‌رکرده‌ی له‌شکر نه‌یان ویرا هیچ کاریکی دۆژمانه‌ بکه‌ن به‌رامبه‌ر خونکار.

له‌گه‌ل نه‌وه‌شا، که زۆر مه‌ترسییان هه‌بوو، له‌ پاراستنی نه‌و ده‌ستووری که‌ پیتشه‌واکه‌یان، له‌ پاشا ره‌نج و کوپره‌وه‌رییه‌کی زۆر بۆی ناشکرا کرا، به‌لام چونکه‌ ریکوپییک خستنیکی فروفتیانه‌یان نه‌بوو، هه‌روه‌ها هۆگرییه‌کی ته‌واویشیان نه‌بوو پیکه‌وه‌ که‌ پشت نه‌ستوو نه‌بن له‌ به‌کتری، هه‌یچیان بۆ نه‌کرا.

(مابین) یش وای بلاوکرده‌وه، که‌له‌کن مه‌دحه‌ت پاشا چه‌ند قاقه‌زیکی وا گیراوه‌ که‌ ناپاکیی ده‌رئه‌خه‌ن، له‌ به‌ر نه‌وه‌ ده‌ستی له‌ فرمان کیشایه‌وه و له‌ خاکی عوسمانی دووری خسته‌وه فه‌رمانی دابه‌ رۆژنامه‌کانیش بنوسن مه‌دحه‌ت پاشا خه‌ریکی گه‌له‌ کۆمه‌کییه‌ک بوو، بۆ له‌ ناو‌بردنی خیتزانی خونکاری^(۱) بۆ گۆرینی فه‌رمانه‌وایی عوسمانی و کردنی به‌کۆماری، بۆ کردنی خۆی به‌سه‌ره‌ک کۆمار، دانیشتوانی خاکی عوسمانی نه‌و ده‌مه‌یش، هیتشتا رانه‌هاتبوون به‌خوتنده‌وه‌ی (چا‌و‌وراو و درۆی فه‌رمانه‌وایی) یه‌وه، له‌ به‌ر نه‌وه‌ بوون به‌دوو به‌شه‌وه‌ هه‌ندیکیان پروایان به‌وقسانه‌ کرد، هه‌ندیکیشیان پروایان پی نه‌کرد هه‌ندیکیان پشتیوانییان کرد، هه‌ندیکیشیان به‌درۆیان خسته‌وه‌ به‌لام رۆژنامه‌ به‌ناو‌بانگه‌کانی نه‌ورویا، راستیه‌ی که‌ینه‌وبه‌ینه‌که‌یان ده‌رخست نه‌یانگوت: خونکار له‌ بیروباوه‌ری مه‌دحه‌ت ترسا، بۆیه‌کا دووری خسته‌وه‌. نه‌ویش بۆ نه‌مه‌ی، که‌ خۆی به‌ئاره‌زوی خۆی ده‌ست درپژی و زۆروسته‌م بکات ئیتیر نه‌و ده‌نگه‌ له‌ خاکی عوسمانیدا بلا‌بووه‌وه. وایان گتپراه‌وه، که‌ کاتج (مسیوتییر) ی سه‌رۆک کۆماری فه‌ره‌نسه، ده‌نگی لابردنی مه‌دحه‌ت پاشا و دوورخستنه‌وه‌که‌ی بیستبوو، به‌هاورپیکانی خۆی گوتبوو:

(نه‌و که‌سه‌ی خونکاری خسته‌وته‌ سه‌ر نه‌م فاکوفیکه، گه‌وره‌ترین دۆژمنی تورکیایه‌).

(۱) وه‌یان: بنه‌ماله‌ی پاشایه‌تی (خه‌لیفایه‌تی) عوسمانی.

(فیکتۆریا) ی شازنی ئینگلیزش گوتبووی: (وادپاره‌ تورکه‌کان خه‌ریکن خۆیان بکوژن).
(فرانسوا جۆزیف^(۱)) ی شاهه‌نشاهی (نهمسه‌) یشس گوتبووی: (ئای نه‌ته‌وه‌ی تورک، چه‌ند دوورن له‌ چاککردن و راستکردنه‌وه‌ی کاروباری گشتیانه‌وه‌!).

به‌لام چاری رووسیا، نیشانیکی به‌خشی به‌ (سه‌رکرده‌ ئیگناتییف) پاشان نه‌وه‌ی هه‌له‌شانه‌وه‌، له‌سه‌ر نامۆژگاری وه‌زیری ده‌ره‌وه‌ی رووسیا هه‌ر به‌وه‌نده‌ وازی هیتتا که‌ دیارییه‌کی شاهانه‌ی پیتشه‌ش بکات.

ئیتیر له‌وه‌وه‌ رۆژنامه‌کانی نه‌ورویا، ده‌ستیان کرده‌وه، به‌هورۆم بردنه‌ سه‌ر فه‌رمانه‌وایی عوسمانی، په‌نجه‌یان نه‌کیتشا بۆ رزگارکردنی که‌مایه‌تییه‌ گا‌وره‌کان، که‌ به‌شیکی زۆر پیتوستیان دانه‌نا توانج و پلاریشیان نه‌گرته‌ گالتنه‌و گه‌پی نه‌و ده‌ستووری که‌ به‌و جۆره‌ سه‌رگه‌ردانییه‌وه‌ دوا‌یی هات نه‌مانه‌ هه‌موویان، کاریان کرده‌ سه‌ر بازاره‌کانی جیهان.

خاوه‌ن سامانه‌کان، پروایان کزیوو به‌تورکیا، نه‌وه‌نده‌ پشتیان پی نه‌ته‌به‌ست نرخی دراوه‌کانی یه‌جگار هاته‌ خواره‌وه‌ خاوه‌ن قه‌واله‌کانی ده‌ستی‌وای عوسمانیش هورۆمیان برده‌ سه‌ر فه‌رمانه‌واییه‌کانی خۆیان، داوای نه‌وه‌یان لی نه‌کردن که‌ ده‌ستی‌اوه‌کانیان له‌ فه‌رمانه‌وایی عوسمانی بۆ بسینه‌وه‌ بۆ نه‌و مه‌به‌سه‌یش (ده‌زگای ده‌ستی‌وای گشتی) له‌ فه‌رمانه‌وایی عوسمانیدا دابه‌زیتن.

له‌ ده‌ریه‌ده‌ریتیدا

سه‌رۆک وه‌زیریتییه‌ مه‌دحه‌ت پاشا، له‌سه‌رده‌می عه‌بدو له‌مه‌یدا هه‌ر ۴۸ رۆژی خایاند له‌ رۆژی ۱۸۷۷/۱/۲۴ دا له‌ فرمانه‌که‌ی ده‌ستی کیشرایه‌وه‌ و، له‌ نیشتمانه‌که‌یشی ده‌ریه‌ده‌رکرا^(۲) نه‌و ساکه‌ ته‌مه‌نی، هیتشتا، په‌نج‌و‌پینج سال بو له‌و رۆژه‌وه‌ تا شه‌ش سال، خۆ به‌ختکردنی مه‌دحه‌ت پاشا نه‌برایه‌وه‌. به‌لام نه‌ته‌وه‌ی تورک مه‌دحه‌ت پاشای له‌ بیرنه‌چوه‌وه‌ له‌ پاشا ده‌ریه‌ده‌رییه‌که‌ی نه‌و، به‌مانگ و نیویک، له‌ رۆژی ۱۸۷۷/۳/۴ دا، که‌ رۆژی کردنه‌وه‌ی یه‌که‌م کۆری نه‌ته‌وه‌ی عوسمانی بو، ئاگری نیشتمان په‌روه‌ری

(۱) فرانسوا جۆزیف ۱۸۳۰-۱۹۱۶ له‌ دایکبوی وییه‌نایه، له‌ ۱۸۴۸ دا ئیمپراتۆری نه‌مساو مه‌لیکی هه‌نگاریا بو، له‌ ۱۸۵۹ دا شه‌ری نیوان نه‌مساو ئیتالیای کرد و به‌رامبه‌ر فه‌ره‌نسا وه‌ستایه‌وه‌ و دژی پروسیاش له‌ ۱۸۶۶ دا جه‌نگا، له‌ ۱۸۶۷ دا هه‌نگاریای لی جیا‌بووه‌. به‌شه‌ری جیهانی یه‌که‌میشدا گه‌یی (۱۹۱۴-۱۹۱۸).

(۲) مامۆستا نه‌م زاراوه‌یه‌ی به‌رامبه‌ری (نفی = دورخستنه‌وه‌) داناوه‌.

به ربووه دلی کۆمه لێکی گهوره له شاگردانی خوێندنه‌و خۆبێندنگه‌و خۆبێندنه‌و واره‌کان، له‌به‌ر نه‌بوونی مه‌دحه‌ت پاشا له‌ کاتی کردنه‌وه‌ی ئه‌و کۆره‌دا، که‌چی خاوه‌نی هونه‌ر و مه‌ردا‌یه‌تی هه‌ره گه‌وره‌بوو له‌ دامه‌زراندنیه‌، که‌ دییان له‌و رۆژه‌دا ئه‌و دیارنیه‌ و له‌ ده‌ربه‌ده‌ریه‌دا، به‌زه‌بیان به‌ویش و به‌خۆبیشیان داها‌ته‌وه‌، بانگیان راهیشت که‌ له‌ رۆژی دوا‌ییدا خۆبێشاندانێک بکه‌ن له‌ کات و جێگه‌ی دیاردی کراوا، بۆ رۆژی دوا‌یی، له‌ چه‌ند جێگا و مزگه‌وتێکدا، به‌گه‌له‌یه‌ک هاو‌نیشتمان‌ه‌کانه‌وه‌ کۆبوونه‌وه‌ پاشان هه‌موویان له‌ یه‌ک کاتدا، له‌ یه‌ک جێگه‌دا کۆبوونه‌وه‌، ئنجا روویان کرده‌ کۆشکی عه‌بدو‌لحه‌مید که‌ یاریده‌ده‌ره‌که‌ی عه‌بدو‌لحه‌مید، گه‌بشته‌ لایان بۆ زانینی ئه‌و کاره‌ساته‌، پێیان گوت، نه‌ته‌وه‌ له‌ فه‌رمانه‌روایی تازه‌ رقی هه‌لساوه‌ و چه‌زیشی لێ ناکات.

تکایش له‌ خونکار ئه‌کات که‌ مه‌دحه‌ت پاشا له‌ ده‌ربه‌ده‌ریه‌که‌ی به‌یته‌وه‌ ته‌سته‌مۆل و جله‌وی فه‌رمانداریشی ب‌دا‌ته‌وه‌ ده‌ست سه‌رکرده‌ی له‌شکریش که‌ (ره‌دیف پاشا) یه‌، له‌گه‌ل (مه‌حمود پاشا) ی زاوایدا، له‌ فه‌رمان ده‌ستیان بکیشیته‌وه‌، و له‌ خاکی عوسمانیش دووریان ب‌خاته‌وه‌.

یه‌ک له‌و پیاوه‌ پیرانه‌ی که‌ له‌ خۆبێشاندانه‌که‌دا بوون، گوتی: ئه‌گه‌ر خونکار ئه‌م خواستانه‌ی نه‌ته‌وه‌یه‌ جێبه‌جێ نه‌کات، پیاوه‌ ئایینییه‌کان مزگه‌وته‌کانیان دا‌ئه‌خه‌ن و ناوی (جینشین) ییش، خونکار، له‌ وتاری هه‌ینیدا ناهێن.

یاریده‌ده‌ره‌که‌یش ئه‌م قسانه‌ی گه‌یاند به‌خونکار پاشان ها‌ته‌وه‌ لایان، پێی گوتن: خونکار به‌لێنیدا که‌ له‌ خواسته‌کانیان بکۆلێته‌وه‌ و بشیان هێنێته‌ دیی. خۆ بێشاندنه‌ره‌کانیان، دلێان خۆش بوو بلاوه‌یان لێ کرد.

به‌لام زۆری پێ نه‌چوو که‌ خۆبێشان ده‌ره‌کان بلاوه‌یان لێ کردبوو، نیوه‌ی شاگرده‌کانی (خوێندن‌گای جه‌نگ) گیران فه‌رمانیش درا، که‌ ئه‌م خوێندن‌گایه‌ بگۆزێرتیه‌وه‌ بۆ (ئه‌ردنه‌) (ته‌ماشاکه‌ری گشتی با‌لبازی گه‌رۆکیش) له‌ فرمانه‌که‌ی ده‌ره‌نرا. ژماره‌یه‌کی زۆریش له‌وانه‌ی که‌ سه‌ر به‌ مه‌دحه‌ت پاشابوون، بچ ئه‌مه‌ی ته‌ماشای ئه‌وه‌ کرابێ که‌ له‌ خۆبێشاندانه‌که‌دا بووین، یاخود نه‌بووین، هه‌موو ده‌ربه‌ده‌رکران.

له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو زه‌بروزه‌نگه‌یشدا، نه‌یانتوانی خۆشه‌ویستی پال‌ه‌وانی ده‌ستور و پێغه‌مبه‌ری سه‌ربه‌ستی له‌ دلی شاگرده‌کان بکه‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ رۆژێکیان ناوی شاگرده‌کانی خوێندن‌گای جه‌نگ ئه‌خوێندرا‌یه‌وه‌ بۆ ئه‌مه‌ی بزانی کۆ دیاره‌ و کۆ دیارنیه‌، که‌چی له‌ دوا‌ییدا له‌ باتی ئه‌مه‌ی بلێن: بژی خاوه‌ن شکۆ، خونکار!

گوتیان: بژی مه‌دحه‌ت پاشا! ئه‌مه‌ عه‌بدو‌لحه‌میدی تۆقاند فه‌رمانیدا، به‌ووردی له‌م کاره‌ساته‌ بکۆلێته‌وه‌ جه‌زبه‌یه‌کی باشیش به‌وشاگرده‌ سه‌رکێشانه‌ بگه‌پین ئه‌وکاته‌ له‌ ته‌سته‌مبۆلدا بیست هه‌زار شاگردی زانست هه‌بوو، که‌ له‌ مزگه‌وته‌کاندا ئه‌یان خوێند ژماره‌یه‌کی زۆر له‌و شاگردانه‌ و له‌ شاگرده‌کانی خوێندن‌گای جه‌نگ، له‌ ناو که‌شتیه‌که‌دا که‌ ناوی (عسیر) بوو، په‌وانه‌ کران بۆ به‌ندیخانه‌ی (عکا).

ناوی مه‌دحه‌ت پاشا، له‌ تورکیادا، وه‌ک نیشانه‌یه‌کی ئازادی و سه‌ربه‌ستی و خۆبه‌ختکردن له‌ پێناویاندا هه‌رمایه‌وه‌ له‌وکاته‌دا که‌ شاگرده‌کان و خه‌باتکه‌ره‌ نیشتمان په‌روه‌ره‌کان و خاوه‌ن بیره‌ ئازادیخوازه‌کان ئه‌نیرانه‌ به‌ندیخانه‌کان و جیتی ده‌ربه‌ده‌ری، یاخود بۆ کوشتن راپێچ ئه‌کران ئه‌وانه‌ هه‌موویان به‌ده‌نگێکی به‌رزوه‌ ژبانی مه‌دحه‌ت پاشایان دا‌وا‌ته‌کرد.

هه‌روه‌ها خونکاریش، هه‌رچه‌ند شوێشیک به‌ریا ببوایه‌ له‌ خاکی عوسمانیدا، یان بزوتنه‌وه‌یه‌کی شوێشگیرانه‌ په‌یدا‌بوایه‌ یاخود ده‌نگێک به‌رزبوایه‌ته‌وه‌، دا‌وا‌ی ئازادی بکات، ده‌موده‌ست جیتی ئه‌دا به‌مه‌دحه‌ت پاشا، (ئه‌و تا‌وانباری که‌ رێگای له‌ هه‌مووان تیک ئه‌دا و له‌ خشته‌ی ئه‌بردن و بۆ ئه‌نجامی خرابی کیش ئه‌کردن!)

هه‌روه‌ها مه‌دحه‌ت پاشا، نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی له‌ بیر نه‌چوووه‌ هه‌موده‌م بیری له‌وه‌ ئه‌کرده‌وه‌ که‌ به‌کێکیان بێت و له‌ پێناویاندا خۆی به‌خت بکات ئه‌و که‌شتیه‌ی ئه‌بیرد بۆ جێگای ئاواره‌یی، له‌ شاری (ناپۆلی) دا دا‌یبه‌زاند، له‌ وێدا مانگێک مایه‌وه‌ پاشان چوو (ئیسپانیا) له‌ویشدا دوومانگی رابوارد له‌ویشه‌وه‌ چوو (پاریس)، پاشان چوو (له‌نده‌ن) ماوه‌یه‌کی درێژ تیا‌مایه‌وه‌ ئه‌و فه‌رمانه‌رواییه‌ی که‌ ها‌ت‌بووه‌ جێگای فه‌رمانه‌رواییه‌که‌ی ئه‌و، وازی له‌و چاککردن و راستکردنه‌وانه‌ هێنا که‌ مه‌دحه‌ت بریاری له‌سه‌ر دا‌بوو هه‌ر فه‌رمانه‌ریکیش ئه‌و دا‌ینابوون، له‌ فرمان ده‌ستیان کێشانه‌وه‌ ئیتر له‌و ساوه‌ پشێویی و شوێش که‌وته‌ خاکه‌کانی (با‌لکان) هه‌و رووسیای چاریش، ئه‌وه‌ی کرد به‌بیانو، له‌گه‌ل فه‌رمانه‌روایی عوسمانیدا شه‌ری هه‌لگیرساند و له‌لای رووباری (تونه) ^(١) وه‌ هوروزمی برده‌ سه‌ری باوکی ئازادی خوازانیش، هه‌رچه‌نده‌ له‌ جێگای ده‌ربه‌ده‌ری دا‌بوو، به‌لام که‌ بیستییه‌وه‌ نیشتمان‌ه‌که‌ی توشی شه‌رکراوه‌، خۆی پێ نه‌گیرا،

(١) رووباری (دانوب- الطونه) رووباریکی گه‌وره‌یه‌ له‌ رۆژه‌لاتی ئالمانه‌وه‌ دیت و به‌زۆرتین ولاتانی به‌لکاندا تێده‌په‌رێ تا ده‌رژێته‌ ده‌ریاری ره‌شه‌وه‌، بۆ ها‌ت‌جۆی ئاویی به‌کارده‌ی. له‌مه‌وه‌ر باسکراوه‌.

وروزا و توورپه‌یش بوو دهستی کرد به‌چاوپیکه‌وتنی پیاوه گه‌وره‌کانی فهره‌نسه و ئینگلیز، داوای یارمه‌تیدانی لی‌ئه‌کردن بۆ تورکیا پاشان هر بۆ‌ئه‌و مه‌به‌سه‌چووه (نهمسه) به‌لام که سه‌رنجیدا، په‌له‌ی دهریه‌دهری کردنه‌که‌ی ته‌گه‌ره‌ی ئه‌دا له‌گه‌یشتن به‌نامانجه‌که‌ی هر له‌ویوه ته‌لگرافیککی نارد بۆ (مابین) تیا نووسیوو: (ئه‌وه‌نده‌ی له‌خاکي ئینگلیزدا مامه‌وه تیکۆشام بۆ‌ئه‌وه‌ی فه‌رمانه‌وايیه‌که‌مان و فه‌رمان دارییه‌که‌مان که‌لک وه‌رگرن و سه‌ریان به‌رز بیه‌ته‌وه، خۆم خه‌ریک کرد له‌گه‌لیاندا، که‌بیان خه‌مه سه‌ر ئه‌وه‌ی په‌یماننامه‌یه‌کی ناشتی به‌سه‌تن له‌گه‌ل فه‌رمانه‌وايیه‌ عوسمانیدا، بۆ‌ئه‌مه‌ی خۆی و گه‌وره‌یی له‌ده‌ست نه‌چۆ شانا‌زیی ئه‌که‌م به‌وه‌وه که له‌وه‌دا تا ئه‌ندازه‌یه‌ک سه‌رکه‌وتووم).

پاش ئه‌وه ته‌لگرافیککی تریشی بۆ ناردن، تیا نووسیوو: (من ئیستا له‌قیانمه... هر له‌و ریگایه‌وه کۆشش ئه‌که‌م که بۆم نووسیوو... هیوام وایه، ئاگادارم بکه‌ن له‌و شتانه‌ی که چاکه‌ی نه‌ته‌وه‌ی تیا به‌هۆی ئه‌وه‌وه بگه‌م به‌ئامانجی تاقانه‌م.

ژیانی خۆم ته‌رخان کردوه بۆ‌ئه‌مه‌ی فه‌رمانه‌وايیه‌ی له‌م ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌ی رزگار بکه‌م هه‌رچیم لی‌ بخوازی ئاماده‌م به‌جیتی به‌یتم هه‌ر چاکه‌ی نیشتمانیسه‌ که ناچارم ئه‌کات به‌وه).

ئه‌وه‌نده‌ی پی نه‌چوو له‌ (سه‌عید پاشا) وه‌ نامه‌یه‌کی وه‌رگرت، تیا نووسیوو که خونکاری دیوه و ناوی ئه‌وی لاهیناوه ئه‌ویش پرسیوتی چۆنه و چۆن ئه‌ژی.

ئه‌ویش وه‌رامی داوه‌ته‌وه، که له‌ باریکی سه‌رگه‌ردانیدا ئه‌ژی، له‌م شاره‌وه ئه‌چیت بۆ ئه‌وشار، به‌ده‌ستیا و گوزهران ئه‌کات دل ناسکی خونکار له‌وه‌دا دهرکه‌وت، گریاو گوتی: (هه‌زار لی‌ره‌ی بۆ بنی‌رن)! له‌ برانه‌وه‌ی نامه‌که‌یدا بۆ مه‌دحه‌ت ئه‌نوسێ که سوپاسی خونکار بکات و لی‌بشی بپاریته‌وه که بیبه‌خشی.

ئه‌م نامه‌یه‌ قینی مه‌دحه‌ت پاشای هه‌لساند و تووره‌ی کرد به‌نامه‌یه‌ک وه‌رامی دا به‌وه، تیا نووسیوو (ئیه‌و منتان واپیشان داوه‌ لای خونکار، که کارایه‌کی سه‌رگه‌ردان و هه‌ناسه‌ ساردم، له‌م شاره‌وه ئه‌چم بۆ‌ئه‌و شار بۆ‌ئه‌مه‌ی ئه‌و به‌زه‌یی پیاوما بیته‌وه ئه‌و پيشاندانه‌یش بۆ پیاویک ئه‌کرێ که گه‌رۆگ و بی‌هۆش بی‌ نه‌ک بۆ پیاویکی وه‌کو من که ئه‌وه‌ی له‌ده‌ستی هات کردی و سه‌رۆک وه‌زیرتییه‌کی ته‌واوی کرد منیش هه‌روه‌کو به‌خونکارتان گوتوه‌وه له‌به‌ر هه‌ژاری و ژیا‌نی خۆم ده‌هه‌زار فه‌رنه‌گم له‌ گاو‌ریکی شاری (ناپۆلی) به‌ده‌ستیا و وه‌رگرتوه‌وه ئه‌وه‌م ته‌واو کردوه‌وه و خه‌ریکیشم ده‌ستیاویکیتر وه‌ریگرم، بۆ‌ئه‌مه‌ی خیزانه‌که‌می پی بژیم له‌ ئه‌سته‌مبولدا.

به‌لام من به‌وه‌وه شانا‌زیی ئه‌که‌م، به‌رووتی له‌ دایک بووم، به‌رووتیسه‌وه ئه‌مرم من کوری (حاجی اشرف أفندی) شم که چاکترین باوانه^(۱) له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا، باوانی من که‌سی نییه‌ خوا نه‌بی هه‌موو سامانیکیشم هه‌ر ئه‌وه‌یه که په‌یمانم به‌و داوه، تا ئه‌میتم له‌ راستی به‌ولاوه هیچی تر نه‌لیم بام ئه‌و راستی گوتنه‌یش بمخاته ته‌نگانه‌وه.

وه‌ک ئیستا تیی که‌وتووم چ گونا‌هیتم کردوه تا به‌خشین له‌ خونکار داوا بکه‌م؟ هه‌موو گونا‌هم ئه‌وه‌یه که تیکۆشام له‌دوای (عه‌بدولعه‌زیز)، (خونکار مراد) له‌سه‌ر ته‌خت دانیم که ئه‌ویش نه‌خۆش که‌وت، تیکۆشام، خونکار (عه‌بدولعه‌مید) له‌ جیتی دابنیشی له‌گه‌ل چوونه سه‌رته‌ختی ئه‌ویشدا، ده‌ستور ئاشکراکرا و پی‌ره‌وییه‌ک بۆ چاککردن و راستکردنه‌وه‌ی کاروباری فه‌رمانه‌وايیه‌ی دانا له‌وسایشه‌وه که له‌ ئه‌سته‌مبول دهریه‌دهریووم، تا ئیستا من هه‌ر بیرله‌وه ئه‌که‌مه‌وه که فه‌رمانه‌وايیه‌ی چۆن له‌م ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌ی تیی که‌وتوه رزگار بکری من بیر له‌خۆم ناکه‌مه‌وه له‌مه‌دا چی هه‌یه که داوای به‌خشین له‌و بکه‌م؟).

له‌پاش چهند رۆژتیک له‌شکری رووس، (بلونه‌ی) داگیرکرد زۆرکه‌سی واهه‌بوو ئه‌یگوت، زۆری پی ناچی ئه‌گاته (ئه‌سته‌مبول) یش مه‌دحه‌ت پاشا، سه‌رله‌نوی ده‌ستی کرده‌وه به‌تیکۆشان، لای گه‌لیک له‌ فه‌رمانه‌وايیه‌ بیگانه‌کان، بۆ‌ئه‌مه‌ی له‌سه‌ر خاکه‌که‌ی خۆی بکاته‌وه پاشان گه‌راپه‌وه (له‌نده‌ن) ئنجا که سه‌رنجیدا و فه‌رمانه‌وايیه‌کان خه‌ریکن (په‌یماننامه‌ی به‌رلین) به‌سه‌تن، بۆ راستکردنه‌وه‌ی په‌یماننامه‌ی (سان ئیستیفانو)، ده‌ماری مه‌ردایه‌تیی جاریکی تریش^(۲) بزوته‌وه، نامه‌یه‌کی نووسی به‌زمانی ئینگلیزی و فه‌ره‌نسی

(۱) باوان: مه‌به‌ستی (بنه‌ماله، خانه‌واده، خانه‌دان)ه.

(۲) په‌یماننامه‌ی (سان ستیفانو - Sanstifano): گێرمه و کیشی به‌ریتانیا له‌گه‌ل رووسیا و نه‌مسادا زۆرتی له‌سه‌ر ده‌وله‌تی عوسمانی و ئه‌و ولاتانه‌بوو که له‌ به‌لکاندا ئیداره‌ی ده‌کردن و لی‌ هه‌ستابوون؛ رووسیا زۆر به‌توندی پشتگیری ده‌کردن بۆ جیا‌بونه‌وه‌یان له‌ عوسمانییه‌کان، ئینگلیزیش له‌به‌ر به‌رزه‌وه‌ندیه‌ ئابووریه‌کانی خۆی باره‌که‌ی به‌لای عوسمانییه‌کاندا داده‌شکانده‌وه، تا سالی ۱۸۷۷ کاتی رووسیا ویستی به‌زه‌بری شه‌ر و له‌شکرکیشی چاره‌ی مه‌سه‌له‌که‌ بکا و له‌ ماوه‌ی سالیکیدا توانی سه‌رکه‌وتن دوای سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست به‌یتم و دوا‌جار سولتانی عوسمانی ناچار بکات که په‌یماننامه‌ی سان ستیفانو له‌گه‌ل قه‌یسه‌ری رووس مۆر بکات به‌پیتی ئه‌مه‌ دانێ نا به‌سه‌ریه‌خۆی (سربیا و کیتوهره‌ش و رۆمانیا)دا، بولگاریاش بووه ده‌وله‌تییکی سه‌ریه‌خۆ له‌ رووی ئیداریه‌وه که له‌ ده‌ریای ره‌شه‌وه بی هه‌تا ده‌ریای ئیجه، به‌مه‌ش رۆمیلتی و مه‌که‌دۆنیای ده‌گرته‌وه،=

و چاپی کرد، له پش بینیی فرمانرهبوایی عوسمانییه وه نووسیوی بۆ ئەندامه کانی کۆگره که هه ربه که دانه یه کی پیشکەش کردن خونکاریش وای هاته پیش چاو که ته ووژمی تیکۆشانی مه دحت پاشا له پیناو چاکه ی فرمانرهبوایی عوسمانیدا به جوژه له خاکی نه وروپادا، له وانه به که مه ترسیی لی په دابیی که واته وای پی نه وئ که له نه وروپاوه بگه ریتته وه خاکی عوسمانی تا هه موو دهم له ژیر چنگی خۆیدا بی و پیاوه کانیسی چاو له هه لسان و دانیشتنی بپرن له سه ره نه مه (سه عید پاشا) دهستی کرد به نامه کاری له گه لیا، تا خستیه سه ره نه وه ی که بگه ریتته وه خاکی عوسمانی له وده به قسه ی دۆسته کانی خۆی نه کرد که نامۆژگارییان نه کرد نه گه ریتته وه ده موو ده ست له پاش نه وه راسپارده ی عوسمانی له (له ندهن) دا چاوی پیکه وت پیشی گوت که خاوه ن شکۆ خونکار لیتی خۆش بووه مانگانه به کی دوو سه د لبره بیسی بۆ بره وه ته وه فرمانیسی داوه که خۆی و خیزانه که ی له دوورگه ی (کریت)^(۱) دا دانیشن به ناوی یارمه تیشه وه هه زار لبره ی بۆ ناردوه ههروه ها بریاریسی داوه که پینج سه د لبره ش بدات به خیزانه که ی، که له سه ره که شتیبه کی تاییه تی نه یان نیرین بۆ (کریت) له پاش نه مه ی دوو مانگ له وه دوورگه به دا مایه وه، له (مابین) وه تی گه پیرا که به کیک له پیاوه کانی دپته (کریت) و له وئ به لیتی پیوست له مه دحت پاشا وه ره گریت!

= هه روا بۆسه وه هه رسکیش سه ره به خۆیی خۆیان وه رگرت، رووسیاش (باطوم و نه زن و قارس) ی بۆ خۆی پچری. دباره زۆری ده وه ته کانی به لکان نه شیه و پیکه و تنه یان به لاره سه ته مبه و؛ چونکه سه ره وه ی تیایدا بۆ ره گه زی سلاقی بوو، هه روا ئینگلیز و نه مساش به نده کانی په یان نامه که یان زۆر لاگرانبوو چونکه دهستی رووسیای له و ناوه دا به ره لالا کردبوو، جا قه یسه ری رووسیان ناچار کرد که به نده کانی نه په یان نامه به بخاته به رده م کۆنگره به ک که له (به رلین) ده گبرئ و (بسمارک) سه ره زکایه تی ده کات. بۆیه له کۆنگره ی به رلینی (۱۸۷۸) دا سه ره جم به نده کانی سان ستیفانو به شتیبه گۆرران که له زۆریه ی به رزه وه نده کانی رووسیادا، هه روا له و کۆنگره به دا ده رکه وت که ده وه تانی نه وروپا به ته وای تیروانیی خۆیان به رامبه ره ده وه ته ی عوسمانی گۆری و ده ستکرا به چاره سه ره کردنی (مه سه له ی رۆژه لات) به به کالاکردنه وه ی نه و ئیمپراتۆریه ته و به ش به شکردنی به پیتی نه ته وه و ره گه زه کانی، هه روا نه وه ش ده رکه وت که له و دنیا به دا بۆ پیاوی لاواز و کز و داماو جیگایه ک نامینیتته وه و ئیتر چی دی متمانه به به لیتن و چاکسازیه کانی سولتان ناکری.

(۱) کریت یان (ئه قریطش): دوورگه به کی یونانییه له ده ریای سپی ناوه راستدا، ۴۲ هه زار که سپکی تیا دایه، شارستانییه تیکی کۆنی وا به رچاوی تیا دا بووه که په لی کوتا وه بۆ که ناره کانی رۆژه لاتنی ده ریای سپیش، له شاره به ناوییه کانی نه دوورگه به: کانی، کاندی (هیراکلیین).

پاشان فرمانیکی پی درا که کراوه به سه ره داری سوریا. مه دحت پاشا له وکاته دا هزی له فرمانبه ری نه نه کرد. تکای له خونکار کرد که وازی لی به پیتی سه رۆک وه زیر وه رامی دایه وه که نه م پایه به، خونکار خۆی بۆی هه لپژاردوه که شتیبه کی تاییه تیشی بۆ ناردیت که بتگه پینته (بپروت) ئیتر نه ویش هیچی پی نه کرا بی دنگ بوو.

مه دحت پاشا، هپزی له به را نه مابوو نزیک ته مه نی پیریته تی بوو بووه وه له گه ل نه وه شا، هه ره نه وه نده ی گه یشته جی فرمانه که ی، ده ست به جی دهستی کرد به ریکوییک خستنی سوریا، که نه وه ده مه به خاکه پیشکە و تووه کانی خاکه کانی عوسمانی دا نه را، ناویانگیسی به وه ده رکردبوو که زه وییه که ی به پیتته و رۆله کانیسی زیره کن.

له پیش هه موو شتیکا خوی دایه چاککردن و راستکردنه وه ی کاروباری خۆیندنگا کانی و بلاو کردنه وه ی هه لپژارد و کۆمه لیتی لی دروستکردن له هه ندئ ده وه مه ندانان پیتاکی کۆکرده وه و هه ندئ له مزگه وته کانی پی چاککرده وه و کردنی به خۆیندنگایانی منالان، که له هه ربه که یاندا سه د و په نجا تا دوو سه د شاگردی تیا بوو بۆ نه م مه به سه هه ندئ له ده ستکه وتی (..... = اوقاف) ی ته رخان کرد له شاره کانی تریشیا خۆیندنگای بلاو کردنه دانیشتوانی (بپروت) یشی هانه دا، که (کۆمه لی مه به سی چاکه) و (کۆمه لی گولی چاکه) دا به زرتین پاشان رووی کرده، کاروکرده وه ی ناوه دانی و پیش خستنی بازرگانی و پیشه سازی خۆیندنگایه کیش کرده وه بۆ پیشه سازی و هونه ره وکاته دا که مه دحت پاشا خه ربکی ریکوییک خستنی کاروباری سوریه بوو نه سه مبه ل مقومقوی تی که وت به بۆنه ی دوورخستنه وه ی (مه حمود پاشا) ی زاویه وه و کردنی به سه رداری (ته رابلوسی رۆژئاوا) ههروه ها به بۆنه ی دوورخستنه وه ی (ره شید پاشای گه وره) وه بۆ (مه غنیسیا)^(۱) پیری موسلمانان (حه سه ن نه فه ندی خه یرو لالا) وه بۆ (قۆنییه)، ناویزیکه ری له شکر (قاسم ملا) بۆ (کۆتاهیه)، (نه مین نه فه ندی) بۆ (قۆنییه)، (سیفه دین) بۆ (حلب)، (نه محمد نه فه ندی شیروانی زاده) بۆ (دیاره کر) که نه وانه زۆریان دۆستی مه دحت پاشابون، سه ره به و بوون له بیروباوه ریا.

(۱) مه گنیسیا: شاریکه له رۆژئاوی لیدیا (تورکیا ئیستا) به سه ره (هرمۆس) وه، لیره دا بوو (سکیبون) به سه ره (نه نتیۆفسی سته می سلوقی) دا زالیبوو، له ۱۸۹ پ. ز. نه مرۆ به (مانیسا) ناو ده برئ، گه لی مزگه وتی جوان و قه شه نگی تیا دایه، جیگای بازرگانی دانه ویله به له و رووکاره دا.

لهو سهردهمه دا كۆرى نتهوه له ئەستهمبولدا كۆبووهوه هه ندى له نوينه ره نازادىخوازه كانى هوروزمىكى بههيزيان برده سهر ئەندامه كانى فه زمانه واپى سه باره ت بهوى كه نيشتمانكه يان خستۆته گپژاوى جهنگه وه، تووشى گه پرو گپچه لىكى وايشيان كردوه كه ناتوانى سهرى لى دهره پىنى.

ئهو نوينه رانه له ناو خۆياندا برياراندا، پشت به ستن له هه ندى له وه زيرانه بكيشنه وه چهند و چوون له گه ل (مه محمود نه ديم) سهرۆك وه زيردا بكرى، له گه ل هه ندى سهر كردى له شكريشدا بكرى كه به هوى كه تهرخه ميبانه وه له شكر تووشى سهرگهردانى هاتوه.

عه بدولحه ميد، كه به مەى زانى، وه زاره ته كهى خست، پايله (سنگى هه ره گه وه = الصدر الأعظم) يشى لابردي كردى به پايله سهرۆك وه زيرى، وهك فه زمانه واپيه دهستور بيه كانى تر سهرۆك وه زيرى تازه شى سپارد به (ئه حمده فيق پاشا) بهم جوړه، بى ئەمەى نوينه ره كان داوا بكهن، خواسته كانى جيبه جى كردن نه وهك بگوترى: به زۆر ئەم راست كردنه وه بيه يان پى كرد پاشان خونكار كۆرپىكى نيشتمانى گه ورهى گرت، له كۆشكه كهى خۆيدا.

ئەندامانى فه زمانه واپى و هه ندى له نوينه ره وه زيره كانى پيشوو خاوهن بيره كانى بانگ كرد بۆ ئەمەى له وه بكۆلنه وه، كه چۆن فه زمانه واپى له دهست چاو چنوكىي رووس و ئينگليز پيارىزن ئەو چارانهى بوى دۆزرا بوونه وه، بۆيان خويئندرايه وه، يهك به يهك به نوشتاننده وهى سهر وه په سه نديان كرد له ناكاو (ئه حمده أفندي) نوينه ره ئيزمير و يه كىك له نوينه رانى كۆرى نته وه كه لهو كۆبوونه وه بيه دابوون، راست بووه وه و، به هه موو گه رموگور بيه كى بيه رواوه و نازا به تيبه كه وه گوتى:

(ئيه كه كاتىك پرس به ئيمه ئەكهن، كه هه ل له دهست چووه ئيه وه ئيه بوو ئەوكاته پرستان به ئيمه بكر دا به كه خو رزگار كردن لهم تهنگوچه له مەيه له توانادا بوا به كۆرى نته وه، هه رگيز لى پرسينه وهى ئەم باره ناخاته ئەستوى خۆى، كه به پى ناگادارى و پرسى ئەو په يدا بووه بيجگه له وه، ئەوكه ينه وه بيه نانهى كۆرى نته وه گفوتوگوى له سهر كردوه و بريارى له سهر داوه، گوتى نه دراوه تى له بهر ئەوه قسه كه م دوو باره ئەكه مەوه، كه كۆرى نته وه، لى پرسينه وهى ئەم باره ناخاته سهر ئەستوى خۆى، كه ئەم تهنگوچه له مانه لى په يدا بووه...).

خونكار له وه قينى هه لساو توور په بوو له داخا هۆلى كۆبوونه وه كهى به جى هيشت پاشان رووى كردى پيا وه كانى خۆى كه له هه موولا به كه وه، به هه له داوان خۆيان گه ياندى پىنى گوتن:

(من زۆر به هه له داچووم، كه كاروبارى نته وه به نه رميبه وه هه ل ئەسورپىم منيش له وه دا، پى شوينى خوا لى خوش بووى باوكم، (خونكار عه بدولحه ميد) م هه ل گرت... وا پتويست بوو كه به ئامۆزگار بيه كهى باپيرم (خونكار مه محمود) م بكر دا به، كه ئەيفه رموو ئەبى له گه ل نته وه دا به زه بروزه نگ بجوولت يته وه). زۆرى پى نه چوو، عه بدولحه ميد، له سهر ئامۆزگار بيه كهى باوكى رۆيشت به رپوه له ۱۳/۲/۱۸۷۸ دا فه زمانىكى دهر كرد، كۆرى نته وهى هه لوه شانده وه.

بۆ ماوه بيه كى ناو نه بر اويش ده ستورى هه لگرت بيه انوه كه يشى ئەوه بوو، كه فه زمانه واپى، له تهنگوچه له مەيه كى وا دا به، كه به و جوړه نه بى كاروبارى هه لئاسورپى ئەو لابردي ده ستوره سى سالى ته واوى خا ياندا!...

رۆژى دوا بى، خونكار فه زمانيدا، به زۆر چهند نوينه رىكى به ناو بانگيان له پايله خته وه په وانه كردوه بۆ خاكه كانى خۆيان، وهك: (به دران ئەفه ندى) نوينه ره بىروت، (مانوك ئەفه ندى) نوينه ره (حلب)، (خه ليل ئەفه ندى غانم) نوينه ره سوريه، (نافع پاشاى جابرى) نوينه ره حلب، (يوسف بگ ضياء) نوينه ره (قدس)، (ئه حمده ئەفه ندى) نوينه ره (ئيزمير)، (مسته فا ئەفه ندى) نوينه ره سيلانيك، (مسته فا بگ) نوينه ره (ياتيا)، (راسم بگ) نوينه ره (ئه درنه).

ئهو به ند و باوه يش كه هه بوو، كه گوايه مه دحه ت پاشا ياساى خونكارى هه ل ئەگپرتيه وه و ئەيكات به ياساى كۆمارى له ناودا نه ما ئەمجاره دۆژمنه كانى ئەوه يان بۆ رپك خست كه ئەيه وى سهر به خۆبى بسپنى بۆ خاكى سوريه و عه ره به كانيش هان ئەدات بۆ داوا كردنى جوئ بوونه وه. له راستيشدا، خونكار له وه ترسى هه بوو، كه له سهر ده مى مه دحه ت پاشادا، سوريه بكه وپته حه سانه وه و پيشكه وتن و رپكوپت كيبه وه دانيشتوانى سوريه يش قسه يان بى به يهك و سوريه لى ده ست دهر بچى له بهر ئەوه هه رچه ند پرۆژه كانى مه دحه ت پاشاى ئەخرايه به رده م، يان به رپه رچى ئەدايه وه، يا خود په سه ندى دوا ئەخست ئينجا كه ئەو به ندوبا وه يش بلا بووه وه، كه مه دحه ت پاشا سهر به خۆبى ئەسپنى بۆ سوريه.

هه ندىك له هاو بيه رواوه ره كانى دلخوش بوون و له م لاو له ولا لى ئەدوان هه ندى كيشيان له كۆبوونه وه گشت بيه كاندا ئەيانقى ژاندا: بژى مه دحه ت پاشا!

ئهو شتانه بوون به هوى به هيز كردنى هوروزمى دۆژمنه كانى بۆ سهرى.

فه رهنسه، ده ستى هه بوو له لوئاندا. ئينگيلته ره يش چاوى بر بيه وه سوريه، ئەو دوو

فهرمانره وایبیه‌یش، کاروبار ریک خستنه‌کانی مه‌دحت پاشایان به‌لاوه ستم بوو وایان نه‌هاته پیش چاو که به‌وانه ده‌سه‌لاتیان له دوو خاکه‌دا که نه‌بیته‌وه نه‌وانیش له ژیره‌وه به‌ره‌نگارییان نه‌کرد به‌ندوب‌وایان له بلاوته‌کرده‌وه داویان بو نه‌نایه‌وه مه‌دحت پاشایش نامه‌یه‌کی نارد بو سه‌روک وه‌زیریتی، ههر باریک له خاکه‌که‌ی ژیر ده‌ستیا هه‌بوو پیشانیدا ئیمه‌ش زوره‌ی نه‌و نامه‌یه له خواره‌وه پیشان نه‌دین، که له نووسراوی (بیره‌وه‌ری مه‌دحت پاشا) وه وهرمان گرتووه، لاپه‌ره ۱۱۴ - ۱۱۶ چونکه له میژوودا به‌گرنگ دانه‌نری:

(... له‌گه‌ل نه‌وه‌ش که نه‌م خاکه‌م له پیش ئیستاوه ناسیوه، بۆم ده‌رکه‌وتووه که باری ئیستای له باری کۆمه‌لایه‌تی و فروفیلی نه‌م خاکه له‌هی پیشووی ناکات چونکه ئینگلیزه‌کان و فه‌ره‌نسییه‌کان له چل سال له‌مه‌و پیشه‌وه خه‌ریکی نه‌م خاکه‌ن.

ده‌سه‌لاتی خو‌یانی تیا به‌هیز بکه‌ن شاخه‌کانی لوبانیان گه‌یاندۆته نه‌م باری ئیستای. ئیستایش نه‌یانه‌وی خاکه‌کانی تری (شام) یش بگه‌ینه‌ نه‌و باری لوبانی تیا به‌ فه‌رمانره وایبیه‌کانی تریش، چاولیکه‌رییان نه‌که‌ن نه‌مه‌ریکاییه‌کانیش نه‌یانه‌وی پشتیوانی خو‌یان ئاشکرا بکه‌ن بو شاخی (نصیری)، ده‌ستیان کردوه، که پشتیوانی نه‌مه‌ریکا بخوازن نه‌لمانه‌کانیش ئاواره‌کانیان نه‌نیره‌ گوی ئاوه‌کانی (قدس)، بو نه‌مه‌ی له دپه‌ته‌ نزیکه‌کانی نه‌ویدا نیشته جییان بکه‌ن به‌کورتی هه‌موو فه‌رمانره وایبیه‌ک، چاوی بریوه‌ته خاکه‌کانی (شام)، نه‌یه‌وی پارچه‌یه‌کی بو خو‌ی لی بپچری.

ئیسپانیاییه‌کانیش، کلئیسایه‌ک و خو‌تندنگایه‌کیان لای (یانا) وه دامه‌زراندوه، نه‌وانیش نه‌یانه‌وی به‌شی خو‌یان بپچرن له‌به‌ر نه‌وه گاوره‌کان به‌ش به‌شیان له‌ هاتووه^(۱) هه‌ندیکیان نه‌یانه‌وی سه‌ر به‌ئینگلیزن هه‌ندیکیشیان میچکه‌ میچکه بو فه‌ره‌نسه‌زه‌کان نه‌که‌ن، (دروز)^(۱) ه‌کانیش خه‌ریک بوون، به‌پشت نه‌ستوووری ئینگلیزه‌وه فه‌رمانره وایبیه‌ک بو خو‌یان دابه‌زرین به‌لام موسلمانه‌کان له ناو نه‌م هه‌موو

(۱) راستتر: ... گاوره‌کان به‌ش به‌شبوون.

(۱) دروز (الدروز) تیپیک بووه (الدروزی) و هه‌مه‌ی کوری عه‌لی دا‌بان مه‌زراند، ده‌ستیاندایه بانگه‌شه‌کردن بو خه‌لیفه (فاطمی) یه‌کان؛ له سوریا و لوبان بلا‌بوونه‌وه، له سه‌ده‌ی پانزه هه‌مه‌وه میژوویان به‌میژووی شاخی لوبانه‌وه لکاوه له ئاخ‌ر و ئوخ‌ری سه‌ده‌ی حه‌قه‌ده‌مه‌دا هه‌ندیکیان چوونه سوریاوه له (اللجاه) و به‌رزاییه‌کانی حۆزندا نیشته‌جی بوون، بۆیه نازده‌کراوه به‌ (جبل الدروز) ئیستا زۆریکیان وان له ئیسرائیل و وه‌ک هاو‌نیشتمانییه‌ک داده‌نری.

گه‌روگیچه‌لانه‌دا، سه‌رسام ماون، نازان چی بکه‌ن که‌ینه‌وه‌ینه‌ی جه‌نگ باره‌گای (جینشین) ی خه‌ریک کردوه پیاوه‌کانی فه‌رمانره وایبیش ده‌ستیان نا‌په‌رژئی سه‌پریکی نه‌م باره‌ ناله‌باره ناخۆشه‌ی سوریه‌یه بکه‌ن نه‌و فه‌رمانانه‌ی له نه‌سته‌مه‌بوئه‌وه نه‌نیرین ههر داوی سه‌ریاز و پاره نه‌که‌ن نه‌م جو‌ره پشتیوبییه‌یش ده‌رگای داگیرکه‌ری (استعمار) بو بیگانه‌کان نه‌کاته‌وه نه‌مانه هه‌مووی له‌وی بو‌هسته‌ی، کرده‌وی فه‌رمانبه‌ره‌کانی خاکی (شام) یش ریگای نه‌و داگیرکردنه به‌جاریک نه‌کاته‌وه.

نه‌و فه‌رمانبه‌رانه، ههر بو خو‌یان تی نه‌کۆشن که‌لکی گشتییان واز له‌ هیناوه که‌سیان فرمانی خو‌یان نابین به‌هۆی کرده‌وی نه‌وانه‌یشه‌وه ره‌وشت و خووی هاو‌نیشتمانه‌کانیش خراب بووه کوشتن و برین و تالان‌کردن په‌ره‌ی سه‌ندوه ئاسایشی گشتی به‌جاریک تیک چووه ژماره‌ تاوانه‌ گه‌وره‌کان، له به‌شی (عکا)^(۱) و (صافیتا)^(۲) دا، له ماوه‌ی چوار سالدا، گه‌یشتۆته نه‌وه‌د تاوان فه‌رمانره وایبیش هیشتا تاوانباره‌ پیاو کۆته‌کانی بو ده‌رنه‌که‌وتووه هیشتا که‌سیکیشیانی سزا نه‌داوه زۆر جارن، تاوانباره‌کانیان گرتووه و به‌ریان داون له به‌ندیخانه‌ی (ته‌رابلوس) دا چهند که‌سیکی تیا‌بوو، فه‌رمانره وایب، بی بریاری دادگا، یانزه ساله له به‌ندیخانه‌که‌دا هیشتبوونییه‌وه ناچاربوین به‌رماندان خو نه‌وباره‌ی که‌ لادئ و گونده‌کان تیی که‌وتوون به‌ده‌ست (قائمقام) ه‌کانه‌وه، دلئ پیاو ته‌نگ نه‌کات به‌لام ده‌سکه‌وتی فه‌رمانره وایب، له نامه‌یه‌کی تردا ئاگادارم کردوون هه‌روه‌ک پیشانم داوه باج یه‌کا و یه‌ک که‌م بوته‌وه ده‌یه‌کیش مالئ هاو‌نیشتمانه‌کانی کاول کردووه که‌ینه‌وه‌ینه‌ی رسته‌که‌یش، که به‌هۆی نه‌وه‌وه، ده‌سکه‌وتی سالی پیشوو بوته‌ نیوه‌ی ده‌سکه‌وتی پیشووتر، نه‌م باری خراپتر له‌ کردووه.

(به‌کورتی نه‌م خاکه، نه‌مه‌ باریه‌تی نه‌وانه‌یش که‌ بو‌له‌بو‌ل له‌م باره‌ نه‌که‌ن گاوره

(۱) عه‌کا: شاریکه له فه‌له‌ستین به‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریای ناوه‌راسته‌وه، چل هه‌زار که‌سیکی تیدایه، کاتی خو‌ی قه‌لایه‌کی سه‌ختی خاچه‌کان بو، بنکه‌ی سواره‌کانی (قدیس یوحه‌نا)، له ۱۶۳۸زدا عه‌ره‌به‌کان داگیریانکرد، له سه‌ده‌ی هه‌ژده‌دا، له سه‌رده‌می شیخ زاهیر عومه‌ر و (الجزار) دا بره‌وی سه‌ند، به‌و به‌ره‌به‌ره‌کانیییه‌ی به‌ناوبانگه‌ که‌ له ۱۷۹۹دا ناپلیۆن نابلقه‌ی داو خو‌ی نه‌دا به‌ده‌سته‌وه. خه‌لکه‌که‌ی به‌چن و رستن و کاری ده‌رمانسازیه‌وه خه‌ریکن.

(۲) (صافیتا): شارۆچکه‌یه‌کی سوریا، مه‌لنه‌ندی قه‌زایه سه‌ر به‌پاریزه‌گی (طروس)، دانیشتمانی پینج هه‌زار که‌سیک ده‌بن، ماله‌کانی له‌سه‌ر داروپه‌ردووه‌که‌ی (قولله‌ی سپی) بنیات نراوه؛ نه‌و قه‌لایه‌ی سواره‌کانی (هیکلیکان) بنیاتنا‌بوو. له ۱۲۷۱ک سولتان (بیرس) داگیری کرد.

بیگانگان، که ئەیانەوی بەم هۆبەوه خاکە که بخەنە ژێر دەستی خۆیانەوه و بەروبوومی بۆ خۆیان بخۆن جا ئەگەر لەم تەنگوچە لەمەیه خۆمان رزگار نەکەین بەبیانوی ریکوپیتک خستنی ئەندەدۆلەوه دەست درێژی ئەکەن، فەرەنسییەکانیش هەر بەویانەوه پەنجە ئەکێشنە ناو کاروباری سوریهوه ئاژاوه و پشپویی و تیکچوون، فەرمانرەوان لە خاکە کەدا بەلام چاککردنەوه و راستکردنەوه و ریکوپیتک خستنی کاروبار، تەنانەت ناویشیان لە ئارادانییە.

رۆژنامەکانی ئەوروپاش، پەیتا پەیتا وتار ئەنووسن زۆرداری و ئەنجامی زۆرداری پێشان ئەدەن.

جا ئەگەر فەرمانرەوایییەکیان لەوه زۆرتر دەستی درێژکرد بۆ سەر بەخۆبیمان، بیروباوەری گشتیی ئەوروپا کردەوه کەیان پەسەند ئەکات، فەرمانرەوایییە داگیرکەرەکانیش کە خۆتەندنگایان لە زەویی شامدا کردۆتەوه، داوای بەشی خۆیان ئەکەن لە سامانی تالانی لەبەرئەوه، لەو تەتی هاتوومەتە ئێرە، دەستم کردوو بەچاککردن و راستکردنەوه، بۆ ئەمە ی ئەو بزوتنەوهیە بوەستتیم لە سایە تیکۆشانی ئێوه کەینەوبەینە (متصرفی ناوچە) بپرایەوه بەلام کاروبار بەتەنیا لابرەنی ئەوه پیک نایەت خاکە کە پێوستی بەچاککردنی باری سامان هەیه، باری دادگا هەیه، بەنەهیتتەتی بەرتیل وەرگرتن هەیه، کە شەرم ئەهیتتە بەسەر نیشتمانپەرەردا و سەری پێ شۆر ئەکات لەبەردەم بێگانەدا بەکورتی پێوستە یاساکی دادگا کە بەکاربەنرێن کە خونکار دەری هیناون بۆ گێرانەوهی ئاسایش و ئارام بۆ دلی هەمووان جا ئەگەر ئەم بارە هەروا بێنیتتەوه، فەرمانرەوایی ناگات بەکامی خۆی لە چاککردن و راستکردنەوهی کاروباری گشتیدا.

چونکە کۆری وەزیران، بپرایەکانیان دەرتەکەون و ئەیاننێرن بۆ خاکەکانی فەرمانرەوایی^(۱) هیچ تەماشای ئەوه ناکەن کە هەندێ لەو خاکانە پێشکەوتوترن و پێوستییان جیاوازه لەوانیتر ئەو بپرایانەیش هەر بەبپرایە ئەمینیتتەوه، واتا کاریان پێ ناکرێ هەر ئەمەیشە کە بۆتە هۆی ئەوهی فەرەنگەکان پست بەیاساکی فەرمانرەوایی عوسمانی نەبەستن لەبەر ئەوه تەکاتان لێ ئەکەم تازوو، یاسا خواستراوه کافمان بۆ دا بەزێن چونکە ئەو یاسایانە ئیستا لە ئارادان، هیچ بەکاری ئیمە نایەن.

هەر کەسیکیش برۆی وای، کە ئەم بارە، ئەنجامەکە سەرگەردانی تیا نابێ،

(۱) مەبەستی: بۆ ولایەتەکانی دەولەتی عوسمانی.

بەهەلەدا ئەچی من ئەزانم نەخۆشییە کە چیبە و دەرمانەکەشی چیبە بێ دەنگییش بەبێ دەسلاتی دانهنیم، لەبەر ئەوه کەینەوبەینەکەم لێ گەیاندن).

لەو کاتەدا کە مەدحەت پاشا بەوگیانە دوورببینیەوه خۆی خەریک کردبوو، بەچاککردن و راستکردنەوهی کاروباری گشتییەوه لە (مابین) هەوه ئەم تەلگرافە بۆ هات: (خدیوی لایراوی میسر (ئیسماعیل پاشا) خۆی گەیاندۆتە ئەوروپا کۆرەکە خۆشی ناردۆتە ئەستەمبول ئەمیش لە فەرمانرەوایی خواستو کەرتی بدات بەخۆی و خێزانەکەیهوه بێت و لە ئەستەمبولدا دابنیشی ئەویش مەبەسی لەم هاتنە ئەستەمبولی، ئاژاوه نانەوهیه.

کۆری وەزیرانیش لەژێر سەرپەرشتیی خونکاردا، بپرایاندا کە خواستەکە بەرپەرچ بدەنەوه هەرەها بپراییشیاندا کە بیروباوەری سەرۆک وەزیرە کۆنەکان وەرگرن جا ئەگەر ئێوهیش بیروباوەریکی جیاوازان هەیه ئەوا بینوسن و ببنێرن بۆ مابین).

ئەگەر مەدحەت پاشا بیویستایە دلی خونکار رابگرێ ئەبوو بپرای وەزیرەکانی پەسەند بکردایە بەلام مەدحەت پیاویکی گەرەبوو نە ی ئەویست هیچ بلێ، راستی نەبێ نامەیهکی نارد بۆ (مابین) تیا نووسیوو: کە دوورخستنەوهی (ئیسماعیل) لە ئەستەمبول هەلە تیا ئەبێ چونکە ئەوان گوتویانە بۆ ئاژاوه نانەوه دێتە ئەستەمبول، لە ئەندیشە خۆیانەوه ئەو قەسەیهیان دەرەیناوه ئەگەر لە ئەوروپادا بێنیتتەوه، قەسە بەندوباوو زۆر بلاوتە کەرتتەوه، تەنانەت ئەگەر رەوشت و خووشی وایبێت لە ئەستەمبولدا کە بەدلی خونکار نەبیت، هەرئەوه چاکترە لەوهی کە لە ئەوروپادا بێنیتتەوه چونکە لە ئەستەمبولدا باشتەر تەماشای کردوو و رەوشتی ئەکرێ بەلام مەترسیی فەرمانرەوایی لەو و لەوینە ئەو، بۆ گەرەبی شاهەنشاهی و سامی ئەو، ناشی.

ئەم وەرەمە رقی خاوەن شکۆ، خونکاری هەستاند مەدحەت پاشایش هەر دەمه، نا دەمی پێی رانەگەیاندن کەواز لە فرمانەکە ئەهیتتە ئەمجارەیش ئەوهی پێ گوتنەوه لەناکاو (حەسەن فەوزی پاشا) گەیشتە بیروت و لەویشەوه چوو شام لەوێ بەمەدحەتی گوت کە هاتو بۆ ئەوهی سویند و پەیمان بدات بەخاوەن شکۆ. مەدحەتیش لەوه سەری سورما لەو رۆژەوهی خونکار چوو بوو سەرتهخت، هەتا ئەو رۆژە کە تیا بوون، هەرچی کردبوو، بۆی گێرپرایەوه گوتی: بۆ ئەم جۆرە کردەوانە، سویند خواردن و بەلێن دانی پێ ناوی ئەگەرشتیکی وایان تیا یە کە لێی دوو دل بن پیم بلێ (حەسەن پاشا) ییش گوتی: تۆ ئەتەوی سوریه بکەیت بەخاکێکی سەر بەخۆ ئەوی کردویشتە تا ئیستا راستیی ئەو گومانە دەرتەخات.

مهدهت پاشايش گوتى: خاوهن شكۆ، خونكار، ئەم سوتىند و پهيمانانەى لهپيش
بلاوكردنەوى ئەم بەند و باوانەدا لى داوا كردوم، ئەوكاتەى كه له ئەورپا بووم، پاش
گهيشتنيشم بەدوورگهى (كرىت).

ئەم قسانەيش لهپاش هاتنه سوربەم، بلاويووه ئەم قسانە بریتين لهبەندوباو، ههچ
بنچينه په كيان نيبه.

(حسن پاشا)، وهرامى ئەم بەريه چدانەوهيهى مهدهت پاشايهى نهدايهوه بهلام سى
رۆژى پى نهچوو مهدهت پاشا، له سوربە دوور خرايهوه تا ئەويش پيىك هات، بۆ هه موو
مهترسيهك نامادهيى نوپنرابوو پاش ئەوه كرا بهسەردارى (ئيزمير) هه ئەويست واز له
فرمانهكهى بهيىنى و (مابين) نهى ئەهيشت.

ئەويش دهستى دايه ريكوپيىك خستنى كاروبارى خاكهكه بهلام دوژمنهكانى، ههريهكه
بهجوړيىك كردهوهكانيان ليىك ئەدايهوه (دهرگاي بلند) يش بهرەنگارى پرۆژهكانى ئەوى
ئەكرد و بەريه چى ئەدايهوه.

(مابين) يش ههندى سهرهتا تكيى كهرو قسه دزى نارد بۆ چاوتيبيرين و سهرنج ليىدان و
گووى لى گرتنى ئەو (پشدى پاشا) كه له (مهغنىسيا) دائه نيشت رۆژنامهكانى
(يونان) يش، هوروزميىكى گه وريهان برده سهر توركييا له ئەسته مبولدا بلاويان كردهوه كه
(مهدهت پاشا)، بهو رۆژنامهكهى گوتوه و ابنوسن رۆژنامهكانى ئەسته مبوليش بلاويان
كردهوه كه (مهدهت پاشا) شيت بووه!...

خونكاري سوور

لهو شهش سه د سال فهرانداريبهيهى عوسمانيدا، خونكاريكى خراپى وهك
عهبدولحه ميبه هل نهكه وتبوو، لهو زۆردارتر و سته مكارتريش پهيدانه بووبوو تا ئەو
دهميش كه ئەوى تيا بوو، فهرانرهبويى عوسمانى توشى سهرگهردانى وه نا بووبوو هه
ئەو دهستووهى هه لوه شاندهوه، كه بهخوا سوتىدى خواردبوو، ئاشكراى بكات و بيپاريزى
كوپى نه تهوى بلاوه پيىكرد ژماره بهكهى زۆريشى له ئازادىيى خوازهكان گرت دوورى
خستنهوه بۆ خاكه دوورهكان؛ كه ئەوانه بوون، لهپيش هه موو كهسيىكا باليان گرت و
خستيانه سهر تهختى شاهى فهرانرهبويى ايشى دامهزاند، كه لهگه ل خوپه رستى و
زۆردارىيى خويىدا ريك بكهوى لهو رۆژهوى كه چوو سه رتهخت، هه موو خه ميىكى خسته
سهر ئەوى كه بههه رچى چوئيىك بى و بههه ر خيىك بى، بيپاريزى، پرواشى وابوو، كه

له دوولاه، سامناكى و تهنگوچه لهمه هه ره شهى لى ئەكات؛ لايه كيان ئەوه بوو، كه
خونكار مراد، هوشى هاتهوه سه رخۆى، داواى تهخته كهى خوى لى ئەكاتوه، لايه كهى
تريشيان ئەوه بوو، كه نه تهوه لهم دوايبه هدا فيتريو بوو ئەچۆوه بهگژ زۆردار بيدا، خونكاري
زۆردارىشى له سه ر تهخت ئەهينايه خواره وه له تهنگوچه لهمه كهى بهكه ميان، خوى بهوه
رژگار كرد، كه له پزيشكه هه ره گه و ره كانه وه پريانامهى سهند، ئەوه يان تيا پيشاندا بوو،
كه خونكار مراد، به جارتيىك هوشى له دهست چوو، گه رانه وه يشى بۆ سه رتهخت له دهست
دهرچوو ئەم پريانان، به ته و او ه تى راست و دروست نه بوون چونكه زۆرى پى نه چوو،
خونكار مراد هوشى هاتهوه سه رخۆى ئەوه يشى بوو بههوى ئەوهى كه به دهست زۆروسته مى
براكه يهوه (عه بدولحه ميبه)، توشى ناخوشترين سه رگه ردا نيبى مرۆفاه تى بى چونكه
له پاش لا بردنى له سه رتهخت بيست و هه شت سال له بهنديخانه كهيدا مايه وه تا مرد،
عه بدولحه ميبه رپى دابوو بهدايىكى (مراد) و خيىزانه كهى و دۆسته كانى سه رى لى بدن، بۆ
ئهمه ي به چاوى خويان نيشانهى نهخوشى ده ماري تيا بيبين.

بهلام كه خه ريك بوو روو بكاته باشى، هه موويانى دوورخسته وه له سه ر ليىدانى، له
كوشكى (چراغان) دا. پاش ئەوه هه ندى له ئازادى خوازهكان تيكوشان كه له
بهنديخانه كه يه وه بيىفرتين له سه ر ئەوه (عه بدولحه ميبه) گوپزايه وه بۆ كووشكى (مالطه) ئيىتر
نه بهيىشت كه س بيىته لاي ته نانه ت نووسراو و رۆژنامه و بابته تى نووسينيشى لى برى
لهم ماويه دا كوپه كانى (مراد) و نه وه كانيشى گه و ره بوون كه چى نه ئەه يىلرا كه سيان له
كوشكه كه بچنه دهره وه، كه سيان له وه زۆرت ر بخويىن كه خوى پيى گوتبوون جارى واهه بوو
ناچار ئەبوو به خه لوز له سه ر زهوى ناو كووشكه جوانه كه بنوسى، بۆ ئەمه ي مناله كانى خوى
فيتري خويىندنه وه و نووسين بكات، تهنگوچه لهمه كهى تريشى به وه ئەويست لايىات، كه له
زۆروسته ما له ئەندازه دهرچى به تايه تى زۆروسته مه كهى خوى خسته سه ر ئەو كه سانه ي
كه ئەتوانن خونكاره كان له سه رتهخت بهيىنه خواره وه، ئەو خاوهن بيره دهروون ئازادانه ي كه
نيشتمانپه روه رى راسته قينه بوون و نوپنه رى چاكترين شوپشگيى دلى نه ته وه بوون كه له
زۆردارىيى راست بوو بوونه وه ئازاترين كه سيش بوون كه بهرەنگارىيى زۆردارىيان ئەكرد و
خويان بهخت ئەكرد له پيناوى ئەو ئامانجه دا.

خاوهن بيره كانى ته فروتونا كرد، به ناوبانگه كانى نيشتمان په روه رى بلاوه پى كرد، هه
دهروونيىك زيندوو و، هه ر ميىشكيىك رۆشن بوو له ناوى برد.

له بهر ئەمه كه س به لايه وه نه مايه وه، دوو رووه كان و چه واشه كه ره كان نه بى، كه به دلى

ئەو ھەل ئەسان و دائەنیشتن، كە لە زۆرکردن لە نەتەو دەشتیوانییان ئەکرد، و لە كوشتنیا^(۱) دەست خۆشییان لێ ئەکرد، لە یاری کردنیش بەدەزگاگاندا، یارمەتییان ئەدا. لەبەر ئەوە كۆشكەكانی فەرمانرەوایی دەستیان كرد بەداتەپین و رووخاندن، بەرھەمەكانی لەناوبران، شەروستۆر و زۆرداریش تێكۆمەكانی دا.

ھەر لەو كاتەیشدا كە خونكار و دەس و پتوھند و دۆستەكانی، لەناو ژيانی خۆش و كامەرانددا، ئەگەوزان و لەناو بەزمورەزما ئەلەوھەران، نەتەو تا ئەھات ھەژارتەر و ھەناسە ساردتر ئەبوو، فەرمانرەواییش رووی ئەكردە تێكچوون و نەمان.

لەو سەردەمەدا، سەرەستی بەسایەتی لە ئارادا نەمابوو پیاو وای لێھاتبوو، بەشەو لەناو ژن و منالەكانی خۆیدا ئەبوو، بەلام لەخۆی دلتیا نەبوو، ئەترسا لەوھە، بەشەو، لە ناكاو بەكێك لە دەرگا بدات و ھەر بەوشەو بێفرتنی و بیبات بو ناو زیندان، كە لەویدا پتوھند بكری و دەستی بەسەستری، یاخو دوورخریتەو بو شارێکی دوور كە لەتاو سەرگەردانی ئاوارەكان بێزاربوو، یاخو فری بدیتە ناو (بۆسفر) ھوھ ماسی قوتی بدات رۆژنامەكانیش چاویکی زۆردارانەیان تی پرانیو، لە ژینێکی دەست بەسەرییدا ئەژیان ئەوانیش كرابوون بەزورنای خونكار، گەورەکردن و ھەرەشەکردن لە نەتەو نووسەرەكانیان لەو ئەترسان، قسەبەك بەكەن و كارەدەستان بەجۆرێکی تر لێکیان بدەنەو^(۲) ئەوئەندە بەسە كە بزانی ھەندێ وشەو واژە ھەبوون، ھەرچی ناوی ببردناپە تووشی سزا ئەبوو وەك: یاسا، دەستوور، لەسەرتهخت ھینانە خوارەو، كۆمار، دینامیت شۆرش، خواناسی، سەرەستی، دادپەروری بێچینە فەرماندارییە، زۆرداری ئەنجامی خراپ ئەبێ، سەرەستی ئامانجی ھەرە گەورە نەتەوانە^(۳) نووسراوانیش تا لەلایەن كۆری پشكینەو، كە لە ئەستەمبولدا بوو، رێ نەدراپە، بلاو ئەئەكرانەو ئەندامەكانی كۆرەكە، نووسراوەكانیان ئەخویندەو، بەئارەزووی خۆیان لێیان كەم ئەكردەو، ئەیان خستەسەری، ھەلیان ئەگێتیاپەو، ئەیانگۆری جاری و ھەبوو چەند لاپەرە و چەند بەشێکیان لێ فری ئەدا تا بەجاریك نووسراوەكە لە كەلك ئەكەت تەنەت نووسراوە كۆنەكانیش لە دەست ئەوانە رزگاریان نەبوو، كە بەسەدان سالان بوو ئەخویندراوە تەنیا لەبەر وشەبەكە

سامناك، یاخو لەبەر رستەبەكە شۆرشگێرانی، كە لەناو ئەو نووسراوانەدا ئەھاتنە بەرچاو، تالان ئەكران نامە تاییبەتیش ئەخویندراپەو، بەتاییبەتی ھی ئەوانە، كە زۆردارەكان لێیان دلتیا نەبوون ھەندێ پیاوی زۆرداری نامەرد، ئەوھەیان كەردبوو ھۆی تۆلەسەندنەو لە دۆزمنەكە، بەمۆرێکی درۆو لە بابەت گەلە كۆمەكییەكەو، یاخو داوانەوھەبەكەو، كە دۆزمنەكە ھەر ئاگایشی لێ نەبوو، شتیکی پێشان ئەدا ئەو ئەبوو بەھۆی ئەوھە كە ھەندێ لە سەرەتاتكێكەرەكانی و قسە دزەكان دلی لێ كرمی بەكەن نامەكانیان ئەگرت و ئەیان خویندەو، بەشتی زۆر خراپەو بەدناویان ئەكرد و ئەیان نارد بو بەندیخانە. بەلام ئازادبووئەكان ناچاربوون، پەنابەنە بەر پۆستەخانە ئەووپااییەكان، بەیاریمەتیی ھەندێ لە بێگانەكانەو نامەكارییان بەھۆی ئەو پۆستەخانەبەو ئەكرد چونكە لەو كاتەدا، ھەموو فەرمانرەواییەكە بێگانە پۆستەخانە تاییبەتی خۆی ھەبوو^(۱) لەو سەردەمەدا، قسە دزەكان و سەرەتاتكێ كەرەكان دەستیان ئەخستە كاروباری گشتییەو دەزگایەكی رێكۆپیتکیان بو كرابوو لە (مابین)دا، پێیان ئەكوت: (كارگێری فېرۆفېلی مابین) ئەم دەزگایەش پەلی كوتابوو بو ھەموولایەكی خاکی عوسمانی و دەرەوھە دەس و پتوھندەكانیشیان لە ھەموو دەزگایەكی فەرمانرەوایی و ھەموولایەكی خاكەكەدا بلاو بوو بوئەو فرمانی ئەوانە ھیچ نەبوو قسە دزین و چاوتیبیرن نەبێ بەلكو قسە ھەلبەستن و بەدناوکردنی ئەموتەو بوو بە خورایی، بە مەبەستی گیان دەرھێنان و خستە ناو زیندان و تالانکردن لە نەنگترین رێگاوە لە خاکی عوسمانیدا كەس نەمابوو، لەژێر چاوتیبیرن دا نەبووی تەنەت یەكێك لە پیاو تێگەبشتووكان گوتبووی:

(ئەگەر ئەوئەندە دزە پیاو و قسەدز و سەرەتاتكێكەرەكان دەشت و شاخی خاکی عوسمانی ئەبێن، ئەوئەندە رێگای ئاسن بەناویا پرۆبیشناپە، ئیستا كە نیشتمانەكەمان لە ھەموو خاكێکی تری جیھان دەولەمەندتر ئەبوو.!).

(۱) ئەم بەشە كە نووسەر دەربارە نووسین و چاودێری کردنی رۆژنامەو نووسەران دەدوێ، دەقاو دەق لە وتاریکی گۆفاری (الھلال) ی مېسریبەو ھەری گرتووە بەیۆنە (انقلاب العوسمانی ۱۹۰۸) ھوھ ژمارەبەكە تاییبەتی دەرکردووە: (الھلال- ج (۱) السنە (۱۷) تشرین الاول ۱۹۰۸ ص ۳۱- الانقلاب السياسي العوسمانی) نووسەرەكە (الھلال) جەخت دەكاتە سەریاسی (مكتوبچی) كە بەسەر سەری نووسەرەو دەوھستاو دەوری (رقابە- سانسۆر) ی دەبینی تكایە بو زیاتر پروانە ھەر ئەم وتارە كە گۆرېومانە تە سەر زمانی كوردی: (ئەحمەد سەید علی بەرزنجی- عوسمانییەكان و بزاقی رۆژنامەگەوی- رامان، گۆفار، ژمارە ۲۱- ۱۹۹۸/۳/۵ لاپەرە ۸۳- ۸۶).

(۱) بەلكو: لە كوشتندا.

(۲) راستتر: بەجۆرێکی تر لێکی بدەنەو.

(۳) یان: نەتەوكانە.

لهسه رجیتی ئەم کهلاوانه، کهلاوهکانی ئەو فهزمانرەواایییهی که هەر ڕۆژە لایهکی ئەرووخوا، ههروهها لهناو ئەو ههموو سههرگهردانی و ههناسه ساردییهدا که ڕۆژ به ڕۆژ له ناو نهتهوهدا پهڕهیان ئەسهندن، کۆشکی ئەستیره، که (یهلدز)یان پێ ئەگوت بهرزبوووهوه، که لهو سهردهمهدا له کۆشکه ههره جوانهکانی جیهان ئەژمێرا.

ئەم کۆشکه ههشت ملیۆن لیڤه عوسمانی پتری تی چوو بوو.

جا لهناو ئەم کۆشکهدا، که دوانزه ههزار کهسی تیا کۆبوو بووهوه له فهزمانهبر و دهس و پێوهند و پاسهوان و کهنیزهکی جوان، له پشت دهیان شووره و دهراوه پیاویک ئەژیا، بهگهورهیی و شوخ و شهنگییهوه نهبوايه ناوی نهئەبرا، خونکاری ههراگهوره و، خاقانی ههره پایه بهرز و، خونکاری ههردوو زهویی و ههردوو دهريا و پێشهواي ههردوو خێزانگای بلند و، سێبهری خوا لهسه زهوییهکهیدا و، ئاوێتهی ڕوو خووشی خوا و، خه مخۆری پهروهردگاری پێ ئەگوترا!...

گهورهترین خویی ئەم پیاوه ئەوه بوو، که ئەترسا له خوئی که بیکۆژن له ههموو کهس ئەترسا تهنانهت له یاریدهدهرهکانی و پاسهوانهکانی و ژنهکانی و منالهکانیشی ئەترسا ئەترسا له خوۆراک و خواردنهوه و نوێن و سههرینهکهی خویشی گلارای پیکهوت بوو جیگای بهخوئی نهئەگرت لهناو درکی ترسنۆکی دا ئەگهوزا یاریدهدهرهکانیشی ئەم پهوشته کهزیهان لی گرتبوو بهدهستهوه پارهیان پێ ئەپچرێ ئەهاتن زۆرتریان ئەترساند، قسهیان بۆ ههڵ ئەههست، بهدرۆ گه له کۆمهکییان ئەهینایه پێش چاوی^(۱) تا وایان لی ئەکرد بهلپشاو پارهیان بهسهره بهش بکات

عهبدوولحه میید، له مهدهحت پاشا، له ههموو کهس زۆرتتر ئەترسا چونکه له ههموو نازادیخوازهکان نازاتر بوو له بهرهنگاری کردنی زۆردارییدا له ههموو نیشتمان پهروههکانیش بههیزتریبوو له پشت گرتنی راستی و دروستی دا، ئەو بوو یهکهم خاوهنی بییری دهستوور و دامهزاندنی دهستوور ئاشکراکردنی دهسهلانی نهتهوه و بهسهنتهوهی دهسهلانی خونکاری یهکیک له ئاواتهکانیشی ئەوه بوو، که دهستی لی بووهشینی و بهجاریک له خوئی و له هاواریکانی خوئی رزگار بکات بهلام مهدهحت، خووشهویست بوو لای نهتهوه، نازداریبوو لای. له لایه زۆر نازادیخوازی ئەوروپا و کاربهدهستهکانیییهوه ناسرابوو له بهر ئەوه دهست لی وهشاندنی ئاسان نهبوو.

(۱) گهله کۆمهکی: پیلان، (مؤامره)، ههولدان بۆ کوودهتا.

خونکاری زۆردار، وای هاته پێش چاو، که بهبیانوی شتیکی یاسایییهوه، نههیشتنی مهدهحت یاخود لهناوبردنی باشتره چونکه ئەوه ئەبیته هۆی ئەوهی که نه نهتهوه، نه نازادیخوازی ئەوروپا، نهتوانن بۆلهبۆل و بیزاریی پیشان بدنه خو کوشتنی (عهبدوولعهزیز)یش دهندی له پیاوهکانی پرکردبوو له قین، ئەیانگوت ههرا کهسی لایبیر لهسه تهخت ئەو کهسه دای بهکوشت تاماوهیهک ئەم قسهیه بلابوووه بهلام له پاشاندا له ئارادانهما بهلام خونکار عهبدوولحه میید، زۆری پێ نهچوو، بریاریدا که ئەم کهینهوبهینهیه دووباره زیندوو بکاتهوه بهخواهن ڕۆژنامهیهکی گوت که ناوی (مهدهحت افندی) بوو، نوسراویکی نووسی، ناوی نا (اس انقلاب)، ئەوهی تیا پیشان دابوو که (عهبدوولعهزیز) پارهی بهفیرۆ ئەدا بهموبه خوئی کوشت پاشان گوتیبوی: (دوورنیه لهناوچوونی عهبدوولعهزیز له خووکوشتنهوه نهبووبی بهلکو له تاوانی کهسیتی ترهوه بی که کوشتیبتی).

پاشان به پیاوهکانی خوئی گوت، بهلگهی درۆی بۆ ههڵ بهستن، بۆ ئەمهی ئامادهیی بۆ زیندووکردنهوهی کهینهوبهینهکه بهو مهبهسهی ئاگرهکهی بلێسه بسینی و بهیهکجاریی: خونکار مراد و، مهدهحت پاشا و، رشدی پاشای هاواریی و ههردوو زاوایش مهحموود پاشا و فهوزی پاشا بسووتینی که لهم دواییه دا قینیان ههلساند، لهگهڵ ههندیکی تریشدا که دلپان شکاند.

پیاوهکانی (مابین)، پینچ سال بهم کهینهوبهینهیهوه خهریک بوون ئنجا که بهلگهی ههلبهستواویان بۆ دۆزرایهوه خونکار کهینهوبهینهکهی خسته بهردهم وهزیرهکانی خوئی لێیشی داوکردن که مهدهحت پاشا و بهدناو کراوهکانی تریشن بگیریین و بخهینه بهر دهستی دادگا.

وهزیرهکان نهیان وێرا بهم کهینهوبهینهیه دهستی خوێان گلاو بکهن، عهبدوولحه مییدیش، دهستی کرد بهدهست کێشانهوهیان له فرمان ئەو وهزیرانهی هینایهوه سهرا کار، که خونکار پهراست و دۆستی زۆرداریی بوون.

ههرا ئهوانهیشی له خوئی نزیک خستهوه (جهودهت پاشا)ی کرد به وهزیری دادپهروهیری، چونکه بهلپینی دایه که ئەم درۆیهی بۆ بلاوبکاتهوه (سروری أفندی)یشی کرد بهسهروکی دادگای تاوانه گهورهکان، له دادگای دووهم پلهدا (محکمهی استئناف)، که سههرلهنوئی سهیری کهینهوبهینهکه ئەکاتهوه خونکار جیگای ئەم دادگایشی گواستهوه بۆ (یهلدز) کهچی ئەم کابرایه کاتی خوئی (مهدهحت پاشا) لهسه به دخویی دهری کردبوو.

(نەسرەت پاشا) یش که ناوی شیتتی پیتوه نووسابوو کاتی خۆی مەدحەت پاشا لەسەردارپیتیی (طونە) ی خستبوو خونکار، دەزگایەکی لە (مابین) دا بۆ دانا بۆ ئەمە ی یارمەتیی بەدات لە بەدی هیئانی داوانەوهکانیدا پاشان سەرۆک وەزیرپیتیشی سپارد بە (مەحمود نەدیم) که دۆژمینی نازادیی و دۆژمینی بەکەمی (مەدحەت پاشا) یش بوو.

ئەم دەنگە لەناو دانیشتوانی ئەستەمبولدا بلاوبوووە دوو ڕووەکان دەستیان کرد بەخۆنزیک خستنهوه لە خونکار: لە نازادیخوازەکان ئەدوان بەندوبابیان بۆ دروست ئەکردن (مەحمود جەلالەدین پاشا) یش که یەکێک لە کەنیزەکانی (عەبدوڵعەزیز) ی ماره کردبوو لە (منیر بەگ) ی کورپی، خۆی وانواند که بەهۆی ئەو کەنیزەکەوه رازی مردنی (عەبدوڵعەزیز) ی بۆ دەرکەوتوو لەسەر ئەو نامەیهکی نووسی بۆ (عەبدوڵحەمید) ئەمیش کردی بەو دەزیر و لەگەڵ (سەروری ئەفەندی) دا داينا لەو لیژنەیهدا که لیکۆئێنەوهی ئەو تاوانە درۆیهی پێ سپاردبوون.

لە مانگی نەورۆژ (مارت) ی سالی ۱۸۸۱، ئەمە بلاوبوووە، که (عەبدوڵحەمید) ئەمە چەند سالییکە خەریکی لیکۆئێنەوهیه لە هۆی لەسەر تەخت لایردنی (عەبدوڵعەزیز) ی مامی و رازی کوشتنی ئەوانە ی ئاگاداری کەینەوبەینەکه بوون، بەگوێی یەکتەدا چرپەیان ئەکرد، ئەیانگوت لە پینا و ئەم مەبەسەدا بەدەسیان کەس بەدناوکراون و گیراون پیاوهکانی سەرایش هەرەشەیان لە دایکی (عەبدوڵعەزیز) و کەنیزەکانی و نۆکەرەکانی کرد، که بەدەمی خۆیان بلتین (عەبدوڵعەزیز) بەکوشتن کوژراوه هیچ کامیکیان درۆیان نەکرد، راستییان گوت بەلام یەکێک لە قولەرەشەکان لەگەڵ هاورپیتیهکی خۆیدا بەقسە ی کردن، پیاوهکانی برباری دادپەرورەنەیش، (فخری بەگ)، رازیداری (مابین) ی کاتی (عەبدوڵعەزیز) یان هینا، لەگەڵ (مستەفا پالەوان) و هەردوو هاورپیکەیدا که لەژێر دەستی فرمانیان ئەبینی، لیدانیککی زۆریان لێ دان، چەند شەو و ڕۆژتیکیان بەبێ خەو هیتلانهوه، چەند کەلوپەلیکی تایبەتییان بۆ ئەم مەبەسە بەکارهینا فریاندان ناوی ساردەوه، بەشەو، بەشیشی سورکراو لە ئاگر، سەریان داخ کردن، بۆ ئەمە ی درۆیان پێ بکەن هیچیان درۆیان نەکرد، راستییان گوت بەلام (مستەفا پالەوان)، بەرگە ی گەرمایی ئاسنەکە ی نەگرت، ئەویش لەگەڵ قسە ی پرسیارکەرەکان (محققین) دا رۆشیت بەرپتوه، هەرچیبەکیان پێ گوت گوتیهوه و لە راستی لایدا.

(مەدحەت پاشا) ئەم دەنگانە ی لە (ئیزمیر) هوه بەرگوێ ئەکەوت هەرەها (رشدی پاشا) یش لە خەستەخانە ی (مەغنیسیا) وه ئەمانە ی ئەبیسستەوه... هیچ خۆیان پێ تیک

نەدا و بایەخییان نەدایە دۆستەکانی (مەدحەت پاشا) لە ئەوروپا وه بۆیان نووسی و نامۆژگارییان کرد که خۆی دەربازبکات، تەنانەت بۆ ئەو مەبەسە کەشتیبەکیان بۆ نارد بوو (ئیزمیر) بەلام نەبووست نیشتمانەکە ی خۆی بەجێ بهیلتی و گوتی: چەندوچوون کرنیش لەلایەن دادگاوه دەستور و یاسای خۆی هەیه ئەویش ئەوهی ئەوی که بزانی بیانوو و بەلگە ی بەدناوکراو چیه، بۆ ئەمە ی راستیی کەینەوبەینەکە ی بۆ دەربکەوی گوتی منیش نامادەم کەبچمە بەردەمی دادگا، سایان خۆم رزگار ئەکەم، یان تووش ئەبم.

بەلام ئیوارە ی دووشەمە ی ۴/۵/۱۸۸۱، لە کاتییکە که مەدحەت پاشا راکشابوو لە جینگاکەیدا، یەکێک لە هاورپیکانی هاتە لای و ئاگاداری کرد که حسنی بەگ) ی هاوودەمی خونکار، که یەکێک بوو لە دۆژمنەکانی (مەدحەت پاشا)، فەرمانیککی بەتەلگراف بۆ هاتوو لە (مابین) هوه، که چوارلای خانوو کە ی بگری ئەویش دەمودەست چۆتە بارەگای لەشکر پاشان یەکێکی تریش هات پیتی گوت، ئەو چوار هەزار سەربازە ی که لە بارەگای لەشکران، پڕ چەک بوون، وا خەریکن دین چوارلای سەرای فەرمانپەرە یایی بگرن که ئەوی تیاپه (مەدحەت پاشا) بروای نەئەکرد که کار بەدەستانی فەرمانپەرە یایی، چوار هەزار سەرباز بۆ گرتنی ئەو کۆیکەنەوه لە جینگاکە ی خۆی راست بوووه و سەیرتیککی هەوارگە ی لەشکری کرد، که لە سەراوه نزیک بوو.

که سەرنجیدا، راست بوو، سەربازەکان خۆیان نامادە ئەکرد که لە لەشکرگا بچنە دەرەوه ئەوهات بەدلایا، که ئەبێ (عەبدوڵحەمید) فەرمانی دابێ، بیکورژن، ئەگینا تەنیا بۆ گرتنەکە ی، ئەم هەموو لەشکره بۆچ کۆکراوه تەوه؟! هەر بەو تاریکییه سەرای بەجی هیشت.

نە ی ئەزانی روو بۆ کوێ بکات؟... بەوه سەری زۆرتەر لێ تیک چوو، که دەنگی گوللە ی تەفەنگی کوێ لێ ئەبوو، ئەیبینی لەوبێ دەنگیبەدا، گوللە ئامانی ئەبرپی و لە نزیکیهوه ئەکەوتە ناو ئاوهکەوه پاشان (یوسف ئاغا) ی پیاوی پێ گەیشت، پیتی گوت سەرباز هەرچوارلای کۆشکەکە تی گرتوو تەفەنگ و پرمیان گرتوو بەدەستەوه مەدحەت پاشایش ئەوی لەگەڵ خۆی برد و کەمیک بەپێ رۆشستن، پاشان گالیسکەیهکیان دبی، سواری بوون، تا گەیشتنە گەرەکی گاوره بێگانەکان که گەیشتنە بەردەم (کۆنسولخانە ی فەرەنسە) دەنگی گوللە زۆرتەر ئەهات مەدحەت پاشایش، هەر ئەوهندە ی پێ کرا خۆی فری دایه کۆنسولخانە وه و فەرمايشی دا بەپیاوهکە ی خۆی که بگەرپتەوه ماله وه و بەخیزانەکەیشی بلت چاکه و لەوتیه.

(حسنی بهگ) ی یاریدهدهر و (حلمی پاشا) ی سه رکرده، ویستیان ری و شوینی سه ربازیبیه که ی خویان بشارنه وه فه رمانیاندا کۆمه لیک پوش و په لاشیان له لایه کی شاره که وه دانا و ناگریان تی به ردا.

دانیشتوانی شاره که ییش و ایان زانی ناگره و به ریوته وه، به پیی ره وشت و خووی نه و سایان دهستیان کرد به تفه نگ ته قانندن له وکاته دا که هه موولایه ک به و ناگره هه لبه ستراوه وه خه ریک مابوون، له شکر چوارلای کۆشکی (مه دحه ت) ی گرت (حلمی پاشا) و (حسنی بهگ) و چه ند نه فسه ریکیش چوونه ژووره وه، هه موو کون و قوژنبیان پشکنی، مه دحه ت پاشایان بۆ نه دۆزرایه وه.

(مه دحه ت) نه و شه وه له کۆنسۆلخانه ی فه رنه سه دا مایه وه هه ر سیانزه کۆنسۆلخانه بیگانه کانی تریش که له (ئیزمیر) دابوون، به و کاره ساته یان زانی به یانه کی زوو هاتنه نه وی، خۆشه ویستی خویان بۆ نوواند و بیزاریی خۆشییان ده ربیری ده رباره ی نه وه ی رووی دابو له و. زۆریشی پی نه چو له (جه وده ت پاشا) وه ته لگرافیک و ده رگرت، سه رسورمانی خۆی پیشان نه دا به رامبه ر په نابردنی بۆ کۆنسۆلخانه ی فه رنه سه، له کاتیکا که نه ری هاتبوو بۆ قسه کردن له بابه ت که ینه و به ینه ی کوشتنی (خونکار عه بدولعه زیز) وه نه ویشی لی خواستبوو که خۆی بدات به ده سه ته وه (مه دحه ت پاشا) ییش به ته لگرافیک و هرامی دایه وه: (تا ئیستا له هیچ ده زگایه کی فه رمانه وایبیه وه که ینه و به ینه ی کوشتنی عه بدولعه زیزم گوئی لی نه بووه وای ئیستا گویم لیتی نه بی).

به هه موو ره نگ^(۱)، نه گه ر ئیمه په یوه ندیبه کمان به م که تنه وه هه یه و فه رمانه وایبیش له سه ر نه و ده ستوره گشتیبه نه روات که سه ریری که ینه و به ینه و چه ندوچوون نه کات، ئیتر بۆچ پیچه وانه ی یاسای گشتی جولایه وه و له شکرکی زۆرو زه به نده ی ره وانه کرده سه ر مالم؟ چی بوو ناچاری کرد که نه م ریگه یه بگری؟ که سه هه بووه پرس له ئیمه بکا و وه رلمان نه دایبسته وه؟ که سه داوای کردوین بچینه ناو دادگاوه و به قسه مان نه ردیی؟). له دوایبیدا گوئیوی: «من چه ز نه که م نه م که ینه و به ینه یه له به رده م دادگاییکا بیتریتته وه به لام نه م جولانه وه ی دواپی فه رمانه وایبیه، هه موو باوه ریکی له دل ده رکردم نه گه ر دلنیابیم له وه ی که گیان و سه ر بلندیم، تووشی هیچ خراپه یه ک نابم، چه ندوچوون کردنه که ی دادگایش به ئاشکرا نه بیته، به هه موو ئاره زوویه که مه وه دیمه به رده م دادگا).»

(۱) وانا: هه ر چۆنیی، به هه ر حال (علی ای حال).

(جه وده ت پاشا) ییش وه رامی دایه وه، که سه را، کۆمه لیک به که شتیبه کی تایبه تیدا ره وانه کردووه، که له وی قسه ی لی وه ربگری وه زاره تی ده ره وه ی فه رنه سه ییش ته لگرافیک نارد بۆ کۆنسۆلی فه رنه سه له ئیزمیر، گوئبووی مانه وه ی مه دحه ت پاشا له کۆنسۆلخانه دا له وه نده زۆتر به باش نازانین چونکه خۆی نه وه ی په سه ند کردووه که به چه ندوچوونکردنی دادگا بی دهنگ بی فه رمانه وایی عوسمانییش نه وه ی په سه ند کردووه له به ر نه وه (مه دحه ت) ناچاربوو کۆنسۆلخانه ی فه رنه سه به جی به یلی و خۆی بداته ده ست (حلمی پاشا) پاشا نه وه که شتی (نه سه مبول) گه یشت (جه وده ت پاشا) خۆی، تیابوو.

(عه لی پاشا) ییشی تیابوو که کرابوو به سه رداری ئیزمیر له جی مه دحه ت، نه میش دوزمنیکی تری (مه دحه ت) بوو هه روه ها (عوسمان بهگ) ی برای نه و (حه سه ن چه رکه سی) یه ییشی تیابوو، که (حوسین عونی پاشا) ی کوشته، وه ک له وه پیش لی دواین.

خونکار نه م (حه سه ن چه رکه سی) یه ی له سه ربازیکی ده ریایبیه وه بلتدکرده وه بۆ پایه ی (قول آغاسی)، نه میشی کرد به یه کیک له یاریده ده ره کانی بیجگه له وانه هه ندی له پیوانی وه زاره تی داد و بالبازی نه ییشی تیابوو مه دحه ت پاشایان گواسته وه بۆ نه و که شتیبه به لام ده موده ست نه گه رانه وه هه رمایه وه له که نار ئاوه که دا، چاوه روانی (رشدی پاشا) ی نه کرد نه م پیاهه پیره ییش له نزیک ئیزمیره وه، له (مه غنیسیا) مابووه نه خۆشی وای لی کردبوو، ها ئیستا بمری ها کاتیکی تر (جه وده ت پاشا) ییش چه ند سه ربازیکی ناردبوو، چوارلای ماله که یان گرتبوو به جوړیکی وادردانه ییش له گه لیا جولابوونه وه که له گه ل دز و ریگریشدا ناکری قاچیان پیوه ندکردبوو نه ی نه توانی به رزیبسته وه به زه ییان به کزیی و پیریدا نه هاتبووه وه، به زۆر کیشیان کردبوو بۆ (ئیزمیر).

پاشان بویان ده رکه وتبوو که نه گه ر له ناو که شتیدا پروات نه مری هه ر له وی قسه یان لی وه رگرتبوو پاشان ناردبوویانه به ندیخانه ی ئیزمیر زۆری پی نه چوو، له وی مرد.

له وکاته دا که که شتیبه که نه گه رایه وه نه سه مبول، هه روه ها له کاتی به ندیخانه ییدا، له گه ل مه دحه ت پاشادا که وتنه چه ندوچوون کردن له سه ر نه و به دناویبه که خرابووه پال خۆی و هاوړیکانی به دناویبه که ییش به کورتی بریتی بوو له مه: نه و نازادی خوازانه ی خونکار عه بدولعه زیزیان له سه ر ته خت لاردبوو، له سه رای خونکاریدا لیژنه یه کیان پیک هینابوو له: (مه دحه ت پاشا) و (رشدی پاشا) و (حوسین عونی پاشا) و (زاوا مه حمود پاشا)

و (حوسین خه یرو لالا ئەفەندی پیری موسلمانان) خونکار مرادیش هیچ فەرمانیکی نەئەدا، تا ئەم لیژنە یە پەسەندی نەکردایە.

هەر وەها کاروباری فەرمانرەواییش هەموو، بە پیتی ئارەزووی ئەندامانی ئەو لیژنە یە بەرپۆتە ئەبران.

خونکار (مراد) یش فەرمانیکی خونکاریی بو ئەو دەرهینابوو (مستەفا پالەوان) و (حاجی محەمەد) و (فەخری بەگ)، بە فەرمانی هەر دوو داوا کە (مەحموود پاشا) و (نوری پاشا)، خونکار (عەبدولعەزیز) یان کوشتبوو جا لە بەر ئەمە ی (مەحموود پاشا) خۆشی یە کێکە لە ئەندامانی لیژنە کە ی لە سەر وە ناوبرا، بێ گومان لە سەر قەسە ی ھاوڕێکانی خۆی ئەو فەرمانی دەرکردوو ئەو سێ پیاو کوژەیش لە سەر قەسە ی ئەندامانی لیژنە کە هەموویان هەل بژێراون (ئەمەیش گەورەترین بەلگە یە، کە بو خاوەن شکۆی گەورەمان خاقانی هەرە مەزنی دەرخستوو، کە کەتنە کە لەو پێش بریاری لە سەر دراو و رێ و شۆینی بو دانراو لە لایەن وەزیرەکانەو کە مەحموود پاشا و نوری پاشاییشی تیا بوون، ئەویش بە فەرمانی خونکار مراد) بەلگە ییش بو ئەو دەست کەوتوو، بەهۆی پێ لی نانی دوو کەس لە تاوانبارەکانەو، کە ئەوانیش (مستەفا پالەوان و حاجی محەمەد)ن، کە گوتوو یانە ئیمە هەر دوو کمان خونکار عەبدولعەزیزمان کوشتوو، لە سەر فەرمانی مەحموود پاشا و نوری پاشا دوو قۆلەرە شیش ناگایان لەو هەبوو، کە لە بەر چاویاندا کوشتنە کە رووی داو، ئەو دووانەیش قەسە ی خۆیان تۆمارکردوو.

مەدحەت پاشایش وەرانی دا یەو کە خۆکوشتنی عەبدولعەزیز بە جوژێکی فەرمانرەواییانە دەرخواو، ئەویش ئەمە یە کەم جارە کە گوێی لە کوشتنی عەبدولعەزیز بێ ئەو لیژنە یە ییش هەرگیز پێک نەهاتوو (مەحموود پاشا) ی زاوایش لە کوپوونە وەکانی ئەو لیژنە درۆیەدا نەبوو و لە هیچ لیژنە یە کێ تریشدا نەبوو پیاو کوژەکانیش کە بە درۆ دیاردی کران، وەزیرەکان هیچیان نایانناسن.

ئەوانە لە دەس و پێوەندەکانی خونکار مراد هەل بژێراون ئەو قەسە یە ییش کە ئەلی دوایان پێیان لە کوشتنە کە ی ناو، سەری پیاوی لی سوڕ ئەمینی.

هیچ خاوەن هۆشێک ئەو ی بەمیشکدا ناچی کە ئەوانە، بە بێ لی دان و تازاردان پێیان لەو قەسە درۆیە نایب بێ گومان ئەو قەسە یە ش هەر وە ک قەسە ی دوو قۆلەرە شە کە وایە کە گوا یا گوتوو یانە چاومان لی بوو عەبدولعەزیز چۆن کوژراو تا دە رۆژیش پتر پرساریان لە

مەدحەت پاشا کرد، ئەویش وەرانی سەدان پرسی دا یەو هەندیکێ پە یوەندی هەبوو بە کەتنە کە خۆ یەو، هەندیکیشی فری بە سەر کەتنە کە وە نەبوو^(١) باوکی نازادی خوازان، لەو هەموو بەندوبوو چاوو راو و فیلتازی یە لی ئەکرا و، لەو هەموو درۆیە ی گوێی لی ئەبوو، لەو هەموو قەسە پێکەنین هینەرانی ئەهاتە بەر دەمی، ئەو ئەندە سەر سام نەبوو، کە (راغب بەگ)، کە یە کێک لە پیاو نزیکەکانی خونکاریو، لە کاتی پرسیار لی کردنی پیتی گوت: ئەو دەستوورە ی خۆی و ھاوڕێکانی دایانابوو، زیانیدا لە چاکە ی نەتەو کەچی کە خاکەکانی (بولگار و میسر و سرب و شاخەرەش و یۆنان) لە فەرمانرەوایی عوسمانی جوێ بوونەو تەنیا لە چەند سالیکا، گەلیک هەنگاو پێشی کەوتن.

ئەویش بەهۆی هیچەو نەبوو، بەهۆی ئەو وە نەبێ کە سەریان بو ژۆرداری و ئاژاوە دانەنە واند هەریە کە یان دەستوڕیکی بو خۆی داناو کاروباری خۆی بە پیتی ئەو دەستوورە هەل ئەسوړاند. هیچ شتێکیش دلی نەشکاند ئەو ئەندە ی ئەو کە رۆژێکیان (خەیرەدین ناغا) ی ھاو دەمی خونکار، هاتە لای بو بەندیخانە، چەواشە ی ئەکرد و هانە ی ئەدا بو ئەو ی کە بلێ منیش لە کەتنی کوشتنی خونکار عەبدولعەزیزدا بووم، بە فەرمانی (خونکار مراد) تا ئۆیالە بکەوێتە ئەستۆی خونکار مراد، نەک ئەو ئە یویست وێنە کە لە سەر خۆی بە ییتیتەو ئە یگوت: (ئەگەر خاوەن شکۆ پیم بلێ یە کێک بکوژە دەم دەست ئە یکوژم گونا هیش لە سەر من نایب تۆیش لە وەدا وەکو منی ئەگەر ئەو ی پیم گوتی بیلیتیت، لەم بەندیخانە یە رزگارت ئەبێ).

(مەدحەت پاشا) یش بەدلیکی ژۆر شکاوەو وەرانی دا یەو، پیتی گوت:

(ناغای بەرپۆ! لە قەسە کانتا شتی وا هە یە کە لە گەل راستیدا رێک ناکەوێ چونکە یاسا و تاین چا و لە یە کێک ئە پۆشن، کە کە سایە تی و فرمانە کە ی هەل بگری چاوی لی بیۆشن تۆ لە دەستوپیۆ ئەندانی خونکاریت بە پارە ی خۆی، تۆی کریو تۆ بەندە ی ئەویت.

رەنگە تۆ بیانوت هەبێ کە وا بلێتیت بەلام ئەوانە ی نوینەر و جینشیننی نەتەو، لە هەموو کاتی کدا، لییان ئە پرسرتەو لەو کردەوانە ی کە لییان ئەو شیتتەو، سا کردەو کە کوشتن بێ، یان هەر شتێک بێ ئەگەر خونکار فەرمانیدا بە یە کێک لەو نوینەرانی، کە شەپازلە یە ک بوە شتینێ لە یە کێک و بە قەسە ی کرد، ئەو نوینەرە دەست بە جی لیپرسراو ئەبێ بەرامبەر یاسا و بەرامبەر کۆمەلایە تی...).

(١) کەتن: (فصیحە)، بەلام لیژنە دا (تاوان)ە.

زۆرى پىن نه چوو، به دناو كراوه كان، نامه ي به دناو بيه كه ي خويان پى راگه تىرا، هم موويان پى پىون له قسه ي پىچاوپىچ رۆژى ۱۵/۶/۸۸۱ يش دانرا بۆ چىندو چونكر دنى دادگا له گه لىاندا.

چهند و چوونكر دىكى بهير له سهرای يهلدزا

خونكارىكى له سهر ته خت لابر او، خونكاره كه ي پاش خۆى ته يه وى، فه رماندار بيه كه ههر له ژير چنگى خۆى دابى، به لام ته ترسج له وهى، وهك خونكاره كه ي پيشوى خۆى به سهر بى ته م ترسه نه يخته سهر ته وهى كه زوردار بيه كه ي به هيتتر لى بكات، فراوانتر بكات. ههر شتىك، يا خود ههر كه سىكيش زيانى لى بوه شتته وه بۆ ته خته كه ي، له ره گوريشه وه دهري بهيتى، نه وىش ههر بۆ ته مه ي كه دهسه لانتى زوردارانه ي خۆى بپارتيزى ته مه به وه دا دهركه وت، كه خۆكوشتنى عه بدولعه زيز خرايه ته شپوه به وه كه كوژراوه له لايهن خونكار مراد و مه دحه ت پاشا و هاوړىكانىانه وه ههروه ها له چىندو چوون كرنى دادگا دا دهركه وت كه له گه ل مه دحه ت پاشا و تاوان باره كانى تر دا.

دادگا له ناو (سهرای يهلدزا) دامه زرتىرا، نزيك له پاسه وانخانه ي (مالطه) وه خپوه تىكى گه وه ي سهوز، له ناوه ند پارچه زه وييه كى فراواندا دامه زرتىرا په رژىنىكى بۆ كرابوو به ههر چوارلادا سه ربا زيش هه رچوارلای زه وييه كه يان گرتبو وه ندى له پياوه خۆشه ويسته كانى خونكار و رۆژنامه نو سه كانى بى گانه و خۆماليش بانگ كرابوون، بۆ سه ير كرنى ته و چهند و چوون كرنه ته وه سه كۆپه ي ناوړىكه ره كان له سه رى دانىشتبوون گه زىك له زه ويى به رز بوو بوو وه تاوان باره كانىش خرابوونه چالىكه وه، كه قولى نيوگه ز ته بوو، له به رده م دادگا دا به پتوه وه ستابوون.

سه رۆكى يه كه مى ته م دادگا يه (سه رورى ته فندى)، سه رۆكى دو وه مى شى (خرستووردى) بوو. ته ندامه كانىشى برىتى بوون له (توفيق ته فهندى، موهته دى، حوسپن به گ، تكفور به گ)، (له تيف به گ) يش فرمانى جىنشىنى گشتى ته بىنى زۆربه ي ته ناوړىكه رانه له قسه دزه كانى كۆن بوون يه كىك له گه وه پياوه كانى ته وروپا ده رباره ي ته وانه قسه ي كرده بوو، گوتبووى: ره وا نيه، سه گىك به برىارى ته وانه هه ل بوا سرى كه واته چۆن ره وايه، ته وانه برىارى به رىارده ن به سه ر گه وه ترىن كه س له فه رمانه روه ايبى عوسمانى و سه رچاوه ي هه ره گه وه ي چا كه خواز بيدا!؟...

تاوان باره كان پانزه كه س بوون خونكار مراد و داىكى و كه نيزه ك (عرض نياز

تالفه) يشيان تىابوو به لام عه بدولعه مىد ته و سىانه ي به خشى، ته نيا به وه نده وازى هيتا، كه ته كه تنه ي دايه پاليان (رشدى پاشا) يش يه كىكى تريان بوو، ته وه بوو له ئىزميردا مرد. (مه دحه ت پاشا) يش يه كىك بوو له وانه، به لام له ژوورىكى تاييه تيدا دانرابوو، له ناو پاسه وانخانه كه دا، هه تا نۆزه ي دى ته وانى ترىش خرايه ناو خپوه ته كه وه كه پىيان ته گوت دادگا.

ته وچوار تاوان باره ي كه به وه وه به دناو كرابوون، عه بدولعه زيز يان كوشتووه، پرسىارىان لىكرا (مسته فا پالوه وان) گوتى: (مه حموود پاشا) و (نورى پاشا) به منيان گوت (عه بدولعه زيز) بكوژم منيش ده ماري بالى چه پىم برى و بالى راستيشم برىندار كرد (فه خرى به گ) هه ردوو بالى خونكارى گرتبوو. (حاجى محمه د) و (مسته فا جزائرى) يش له سه ر هه ردوو ته ژئوى دانىشتبوون ته م تاوان باره كه قسه ي ته كرد، وهك و تارىكى له به ركراو بخوونىته وه و ابوو كه چى به وقسانه هيج تىك نه ته چوو كه كه ينه وه به ينه ي كوشتنه كه ي ته گىرپايه وه، وهك چىرۆك بگىرپتته وه كه هيج په يوه ندى به كى به خۆبه وه نه بووى و ابوو.

(حاجى محمه د) يش قسه كانى (مسته فا پالوه وان) ي په سه ندكرد به لام (مسته فا جزائرى) گوتى (مسته فا پالوه وان) و هاوړىكه ي درۆ ته كه ن ههروه ها (فه خرى به گ) يش ته و دوانه ي به درۆ خسته وه گوتى خونكار عه بدولعه زيز خۆى، كوشتووه، كه س نه ي كوشتووه ههر كه سىكيش پىچه وانه ي ته وه بللى درۆ ته كات، قسه هه ل ته به ستى.

له (نه جيب به گ) و (عه لى به گ) يش پرسرا، كه ته وانىش تاوان بارىون به وه ي كه كاتى (عه بدولعه زيز) كوژراوه، له به رده م ژووره كه بدا وه ستابوون شىريان به ده سه ته وه بووه، بۆ ته مه ي ژووره كه بپارتيزن و نه هيتلن ژيانى كۆشك بچنه ناويه وه كه نيزه كىكيش كه ناوى (په روين فه لك) بوو و له (منير به گ كورى مه حموود جه لاله دين به گ) ماره كرابوو، ههر ته وه ي گىرپايه وه دوو قوله ره شيش ههر واىان گىرپايه وه، كه هه ردوو كيان به لاي ته و ژووره دا تىپه ربوو بوون، ده رگا كه يان به كراوه يى دىسو، تاوان باره كانىان دىسو هه ردوو بالى عبدالعزىان ته برى، ته و دوو ته فسه ره يش كه ده رگاى ژووره كه يان ته پاراست، هه ردوو كيان ئانىش كيان دادابوو سه ر شيره كه يان، ته وانىش به لاياندا تىپه رپىن و سه رى ژووره كه يان كرد، كه چى ته و دوو پاسه وانه، به ربه ستىان نه كردن له وه، هيج قسه يه كيشيان پى نه گوتن.

(نه جيب به گ) يش له سه ر ته و به دناو كرنه ي وه رامى دانوه گوتى: كه بىستم

عبدالولعهزیز خۆی کوشتووه، له ناو کۆشکی پاسه وانخانه که دا بووم، خه ریک بووم جلم نه گۆزیی.

(عه لی به گ) یش گوتی: له پیتش خۆکوشتنی عه بدولعهزیزدا به پۆژتیک، کرام به یاریده ده ری خونکار مراد له کاتی روودانی ئه و خۆکوشتنه یشدا له ده زگای (فرعیه) نه بووم.

نۆره ی (مه حموود پاشا) و (نوری پاشا) یش هات قسه بکه ن ئه وه بو به وه به دنا و کرابوون که فه رمانیان دا وه به هه رچوار تا وانباره که، عه بدولعهزیز بکوژن (مه حموود پاشا) گوتی: عه بدولعهزیز خۆی خۆی کوشتووه بیجگه له وه هه رچی گوترا وه درۆیه ئه وانه یشی به درۆخسته وه که گوتبوویان له پیتش خۆکوشتنی عه بدولعهزیزدا، چۆته ده زگای (فرعیه).

گوتی: ئه توانم ئه وه ده ریخه م به قسه ی ئه وانه ی ئاگایان لی بووه، هه ر له لابرندی عه بدولعهزیزه وه تا پۆژی خۆکوشتنی له کوئی بووم (نوری پاشا) یش هه رچیبه کی خرابووه پال، به درۆی خسته وه.

پشتیوان (محامی) یه کانی له سه رکردنه وه یش، ئه وه دیان گوت که ناویژیکه ره کان پیتیان خۆش بی چونکه ئه وان دایان نابوون، که وا بلین خۆیان له ناوه رۆکی که ینه وه یه نه که دوور ئه خسته وه، له به زه بی پیا هاتنه وه ی خونکار عه بدولعهزیزه وه، که له باریا هه یه له هه موو گونا هتیک خۆش بی!

له هه ردوو پزیشکه که یش پرسرا، که ناویان (مارقۆ پاشا) و (قاسترو ئه فه ندی) بوو، ئایا ئه و برنگه ی خونکار عه بدولعهزیز خۆی پی کوشتووه، له وانیه که برینتکی وای پی بیدری وه که له هی خونکار هاتووه؟

(قاسترو ئه فه ندی) گوتی: پیا و ئه توانی پیا ویک به م برنگه سه ر پری، نه که هه ر برینداری بکات سه رۆکی دادگا سه ر زه نشتی کرد؛ پیتی گوت: تۆشیتی! که س له گوئی گران قسه ی نه کرد!

دوایی (مه دحه ت پاشا) یشیان هینا ئیتر (سروروی ئه فندی) سه رۆکایه تی دادگای به جی هیشت بۆ (خرستووریدی) هه ر جاریکیش (مه دحه ت) یان به ینایه ته دادگا، وای ئه کرد چونکه دوژمنایه تی ئه و (مه دحه ت) ئاشکرا بوو له هه موو که س مه به سیش له وه چه واشه کردنی هه مووان بوو، که دادگا به ته نگ داد په رستییه وه یه باوکی ئازادیی

خوازانیش، یه که م قسه ی ئه مه بوو: (له پیتش هه موو شتییکا سوپاسی خۆی گه وره ئه که م، که له سه ر کاره ساتیکی وه ها بانگ کراومه ته ئه م دادگایه نه که له به ر که تنیکی واکه په له بدات له سه ره رزیی و پیا وه تیم.

ته نانه ت ئه گه ر ئه مه راستیش بی، که من ئه م که تنه م کردووه، ئه وه له ئه نجامی دل سوژیه وه بووه که له سه ر نیشتمانم کردۆته وه.

دووهم: سوپاسی خونکار عه بدولعهزیزه که م، که ئه یه وی راستیی ئه م که یه وه یه نه یه بو هه موو که س ده ریکه وی به هۆی ئه وه که ئه م چه ندو چوونکردنه به ئاشکرا ئه کری.

سپیه م: سوپاسی دادگا ئه که م که له پیتش ئه مه دا، له بابته رازو نه یینی که یه وه یه نه که وه پرسیارم لی بکات، بریاری کوشتنمی پی رانه گه یاندم ریتیسی داوم که به هه موو سه ره سستییه کی خۆمه وه له سه ر خۆم بکه مه وه!

سه رۆکیش گوتی: به لی، به لی دیاره ئیوه نامه ی تا وانه که ی خۆتان خۆیندۆته وه چۆنتان هاتۆته پیتش چاو؟

مه دحه ت پاشایش وه رامی دایه وه: به لی تا وان نامه که ی خۆم خۆیندۆته وه ته نیا دووشتی راستم تیادیی: یه که میان رسته ی (ناوی خوا) که له سه ری نامه که وه ده ست پی ئه کات دووه میشیان پۆژی نووسینی نامه که که له دوایییه وه یه بیجگه له وه دوانه هه رچیبه کی تیایه، هه لبه ست و درۆیه دووره له بنچینه ی که یه وه یه نه که وه پاشان داوای کرد تا وان نامه که بخۆیندریتته وه، تا به ندبه ند وه رامی بداته وه سه رۆکیش پیتی گوت: له سه رت پیوسته، ته نیا به شی خۆت وه رام بده یته وه.

مه دحه ت پاشاش به ریهرچی دایه وه، گوتی: که یه وه یه نه که له بابته کوشتنی خونکار تیکه وه به (رسته ی پرسیاره کانیش له (مسته فا پالئه وان) وه ده ست پی ئه کات، تا یه ک له دوای یه ک به ریزه ئه گاته ئیمه دادگایش وه رامی گه لیکی نووسیوه ته وه خۆی ئه لیت ئه وانه پیا و کوژه کانن، پاشان تا وانه که ئه خاته ئه ستۆی من و ره شیدی پاشا له به ر ئه وه ده رخستنی تا وانه که و به دنا وکردنی ئه وانه بنچینه ن هه رچی هی ئیمه یه لقیکه له هی ئه وان ئه بیته وه له به ر ئه وه پیوسته له سه ره تا وه ده ست پی بکری و هه رچییش تۆمارکرا وه بخۆیندریتته وه).

به لآم سه رۆکی دادگا، رتی نه دا تا وان نامه که بخۆیندریتته وه له مه دحه ت پاشای پرسی: بۆچ وه زیره کان له پاش لابرندی عه بدولعهزیز له سه ره ته خت، خه نجهره که یان لی سه ند

مهده تيش گوتى: خونكارى لابر او له سه رته خت نايې خه نجه رى لايې به پيې بريارى كورې وه زيرانيش بوو، كه خه نجه ره كه له عه بدولعه زيز سيندرا.

پرسى له مهده خت: له بهرچى فه خرى به گ هيترايه وه له ژيرده ستى عه بدولعه زيزدا، كه چى نه وانى تر لادران؟

مهده خت پاشايش گوتى: هيتشه وهى (فه خرى به گ) له كوشكى عه بدولعه زيزدا، له سه ر داوا كردنى خونكارى خوكورځ خوى بوو. له پيش ئيستايشدا نه من ناسيومه نه رشدى پاشا.

پاشان لتي پرسى: نه و پاسه وانانه ي نيرانه لاي عه بدولعه زيز بوچ مانگانه ي گه وره بيان بو بپرايه وه؟

مهده خت پاشايش گوتى: نه من نه رشدى پاشا، هيچمان نه و پاسه وانانه نانسين مانگانه كانيشيان به زور دانانرين، له چاو نه وده كه له به نديخانه كه ي خونكاردا پيكه وه ماونه ته وه.

سه روك گوتى: نه و پرس و ليكولينه وه يه ي له كوشتنى خونكاردا كرابوو، ناته واوه.

(مهده خت) يش گوتى: كه من گه يشتمه ده زگاي (فرعيه) نه و ليكولينه وه يه ته واو كرابوو، وه زيره كانيش به وه نده وازيان هيتابوو، به تاييه تى له پاش نه وه ي كه چاويان به بريارى پزيشكه كان كه وتبوو.

پاشان سه روك له بنچينه ي كه ينه وه يه كه ي لادا له مهده خت پاشايش پرسى: هو ي په نابردنت بو كونسولخانه ي فه رنسه چى بوو؟

نه و يش: كاره ساتى، گرته كه ي خوى و كه ينه وه يه يه ي روكورى بو گيترايه وه كه ناچارى كرد نه و بكات.

سه روك لتي پرسى: نه ي نه وه چيه نه لين نيازت هه بووه فه رماندارى خونكارى بكه يت به كومارى؟

مهده خت پاشايش پيې گوت: نه م بابه ته، دووره له ناوه روكى كه ينه وه يه كه وه له بهر نه وه وهرام ناده مه وه پاشان چ پرسى ريكى ترى وايشى لي كرد نه و يش وهرامى نه دايه وه، گوتى پرسه كان پيوسته فرپان به بنچينه ي كه ينه وه يه كه وه ه بى زوره مليشى لي كرد، كه تاوان نامه كه بخوتند ريتنه وه، تا به ند، به ند وهرامى خوى بداته وه.

پرايه وه ي كوره كه ناشكرا كرا.

له روكى دواييدا، دادگا ده ستى كرده وه به بينينى كه ينه وه يه كه، له به رده م تاوانباره كاندا، ته نيا (مهده خت پاشا) نه بى، كه وه ك روكى پيشوو له ناو ژوورى پاسه وانخانه كه دا داترابوو. نه مجاره قسه ي بيست و شهش ناگالي بووى (۱) نووسى له قسه ي هيچ كه سيكياندا، شتيكى وا نه بوو، كه تاوانى كوشتنه كه، ياخود نه و تاوانانه ي فرپان هه يه به سه ر نه وه وه، ده ربخات.

ته نيا كه نيزه ك (په روين فه لك) نه بى، كه به قسه ي خوى، گوتى (نه جيب به گ) و (عه لي به گ)، هه ر دوو نه فسه ره كه ي ديوه، له وكاته دا كه به پليكانه ي سه رايده هاتوته خواره وه هه ر دوو كيان له پيش كوشتنى عه بدولعه زيزدا له بهر ده رگاي ژووره كه ي خونكاردا وه ستابوون هه روه ها كه نيزه ك (ذوقياب قالغه) يش، به قسه ي خوى گوتى: كه له پاش مردنى عه بدولعه زيز چومه ژووره كه ي ديم (مسته فا جزاى) له په نجه رى ژووره كه وه خوى فرپدايه خواره وه نه م كه نيزه كه له كاتى ليكولينه وه و پرسى اردا گوتبووى، خونكار عه بدولعه زيز له چينى هه ره سه رووى كوشكه كه دا بوو كه چى نه م جار ه گوتى عه بدولعه زيز له چينى ناوه راستى كوشكه كه دا بوو هه روه ها هه ر دوو قوله ره شه كانيش (ريمان) و (راقم) به قسه ي خوى گوتيان: هه ر دوو نه فسه ره كه مان دى له بهر ده رگاي ژووره كه ي عه بدولعه زيزدا راوه ستابوون، چوار تاوانباره كه يشيان عه بدولعه زيزيان نه كوشت ده رگايه كرابوو وه بو به چاومان پيكه وتن (مهحمود پاشا) يشيان ديپوو له ده زگاي (فرعيه) دا له گه ل (نه جيب به گ) دا گفتوگوى نه كرد.

كه چى له كاتى ليكولينه وه و پرسى اردا، گوتبوويان، له گه ل كه نيزه ك (عرض نياز قالغه) دا گفتوگوى نه كرد له به رده م دادگا هدا نه و ه يان نه گوت.

پاشان پشتيوانه كانى له سه ر كرده وه، هه ستانه سه ر پى و تكاي به زه يى پيا پياها تنه وه ي خونكاريان كرد. (مهحمود پاشا) يش هه ستايه سه ر پى و گوتى: من كه سم نه كرده وه به پشتيوانى خوم هه ر قسه كانى پيشوو خوى دووباره كرده وه نه وه يشى خسته سه ر، كه له روكى كاره ساته كه دا، له مالى رشدى پاشا بووه، هه ر دوو كيشيان له وى دابوون كه به كاره ساته كه يان زانى.

سه روكيش گوتى: رشدى پاشا گوتويه تى تو له روكى يه كشه مه دا له مالى نه ودا نه بويت پارچه يه كه له قسه نووسراوه كانى رشدى پاشا بوو خوتنده وه.

(۱) ناگاليبوو: شايد. نه وانه ي ناگايان له رووداوه كه بوو.

(مهحمود پاشا) یش گوتی: ئەمە قسەى هەلبەستراوه، تۆ بە دەستی خۆت نووسیوتە. سەرۆک، بچ دەنگ بوو، وەرەمى ئەم بەدناکردنەى خۆى نەدايەوه لە دواى ئەو (فەخرى بەگ) و (عزەت بەگ) لەسەر خۆيان کردەوه کەس گوتى لە قسەيان نەگرت. نەيشيان هيشت قسەکانى خۆيان تەواو بکەن.

پاشان مەدحەت پاشايان هینا ئەمجارەيش زۆرى لى کردن که تاوان نامەکەى بۆ بخویننەوه، تا بەند بە بەند وەرەمیان بەداتەوه ئەویشى بۆ داد گىرايەوه، که بیستوتییهوه؛ تاوانبارەکان، هەموو جوړه نازاریک دراوان بۆ ئەمەى بەدەمى خۆيان، خۆيان تاوانبار بکەن بەو تاوانانەى خراونەتە پالیان پاش ئەوه گوتى: ئەو قولەرهشەنەى که نیراوان بۆ دەزگای (فرعیه) لەگەڵ ئەو کەسانەدا که سەرای ئەللى خونکار عەبدولعەزیزیان کوشتووه ئەو دوو قولەرهشە هەردووکیان پێیان لى نا که لەکاتى کوشتنى عەبدولعەزیزدا چاویان لەو چوار کەسە بووه، که چۆن کوشتووایانە بەلام هیچیان بەرەستى ئەو چوار تاوانبارەیان نەکردووه، که نەى کوژن، تەنانەت قسەیه کیشیان بەرەمبەریان نەکردووه کەواتە، بۆچ دادگا ئەوانیش بەهاوبەش دانانى لە کوشتنى خونکار عەبدولعەزیزدا؟!.

پاشان مەدحەت پاشا، هوروزمى برده سەر رهوشت و خوى دادگا که پێچهوانەى یاسا جولۆتەوه لەگەڵ تاوانبارەکاندا رینگەى بۆ تاوانبارەکان نەکردۆتەوه، که بەئاسانى لەگەڵ پشتیوانەکانى خۆياندا کوپینەوه، یان لەگەڵ یەکتريدا کوپینەوه.

دادگا، نەدايکى عەبدولعەزیز، نەژنەکانى، نەسەر بازەکانى پاسەوانخانەى (فرعیه) نە ئەو پزیشکانەى که لاشەکەى عەبدولعەزیزیان پشکنیوه، ئەوانە هیچیان بانگ نەکردۆتە دادگا قسەيان لى وەرەگری.

دادگا گوتوتى: خونکار عەبدولعەزیز بەزیندوتى نیشراوه! ئایا چۆن ئەو هەموو پزیشکانە هەستیان بەوه نەکردووه که عەبدولعەزیز زیندوو بووه یان مردووه؟

مەدحەت پاشا، دادگای بەوه بەدناو کرد: که ئەو هەر بەتەنیا گوتى لە قسەى چەند بەکرى گىراویک ئەگرى، یاخود گوتى لەوانە ئەگرى که بەزۆر وایان لى کردوون پى لەتاوانى خۆيان بنین وەک داویان لى کراوه، بۆ ئەمەى بەبى گونا، بەبى رى دانىکى یاسایى، یانزە کەس بەپەتا هەلبواسى.

سەرۆکیش پى گوت: ئەوقسانەى کردت، تاوانىکى تازەن که ئەخریتە سەر تاوانەکەى پيشووت.

مەدحەت پاشایش پیکەنى، گوتى: ئیوه فەرمانى کوشتنى ئیمەتان داوه ئەگەر ئیمە کهتتىکى تریش بکەین، هەر یەكجار ئەتوانن بمان کوژن، ناتوانن دوو جار بمان کوژن بەلام ئیوه ئەتوانن کهتتەکەى دووهمیش لەسەر کتلى گۆرەکانمان بنووسن. ئیوه نایشتوانن بەرەستمان بکەن لەوهى که لەسەر خۆمان بکەینەوه بەلام ئەگەر لە قسەکانماندا، درۆیەک، یاخود هەلبەک هەیه، ئەوا پيشانمانى بدەن.

(مەدحەت پاشا) دیسانەوه، داواى لە دادگا کردەوه، که دايکى عەبدولعەزیز و ژنەکانى و ئەو پزیشکانەى لاشەکەى عەبدولعەزیزیان پشکنیوه و هەرچى ئەفسەر و سەربازىکیش هەبوون لە دەزگای (فرعیه)دا، بانگ بکاتە دادگا، بۆ ئەمەى قسەى هەموویان وەرەگری.

هەر لەسەر ئەو قسەیهيش رۆیشت که تاگای لە کوشتنى عەبدولعەزیزىیه و دەستیشى لەو کهتتەدانىیه و پاکە لە هەموو خراپەیهک لەو کارەساتەدا، هەر وهه کەینەوبەینەکه هەر لە بنچینەوه درۆیه و هەلبەستراوه.

ئەوهيشى داواکرد، که رى بدرى هەندى پرس بکات لەوانەى که پيشان ناوه لە تاوانەکەى خۆيان. سەرۆکى دادگایش (مستەفا پالەوان)ى هینا لى پرسى کهتتەکه چۆن کرا؟ کابرا قسەکانى پيشووى خۆى گىرايەوه مەدحەت پاشایش گوتى:

(ئەى سەرۆک! ئەم کابرايه پياويکى ترى کوشتووه نەک خونکار عەبدولعەزیز چونکه عەبدولعەزیز ئەوهندەى پینج سانتیمەتره بالى خۆى برپوه کهچى ئەم تاگالى بووه و پياو کوژه ئەللى دەمارەکانى بالى راستى بەتەواوتى برپوه ئەو قسانەيش که بۆ تاگا لیبووهکان دانراوه بیکەن لە دژى هەردوو زاواکه، یەک شت سەرنج دراوه لە ناویانا: ئەویش ئەوهتا که لە قسە ناراستەکانیاندا، لە دژى ئەو دوو پياوه، نووسراوه هەر دووکیان بە (مستەفا پالەوان)یان گوت: دەمارى بالى چهپى خونکار عەبدولعەزیز بىره، بۆ ئەمەى لەگەڵ بریارنامەى پزیشکەکاندا یەک بگرى کهچى کابرا (مستەفا پالەوان) خۆى ئەللى هەموو دەمارەکانى برپوه ئەوهيش ئاشکرايه که پياو ئەبى برینکار بى، ئنجا ئەتوانى ئەو دەمارانە بدۆزیتەوه لە بالى پياويکا، که پرن لە خوین، بەتایهتى لە بالى پياويکى وەک خونکار عەبدولعەزیزدا که زۆر قەلەوبوو بەلام (مستەفا پالەوان) نازانى کام دەمار خوینى تیايه لەبەر ئەوهیه که هەموو دەمارەکانى برپوه کهچى جینشینی گشتى لە تاوان نامەکەدا ئەللى: (مستەفا پالەوان) پى لىناوه که نزیکى پینج سانتیمەتره لى بالى خونکار عەبدولعەزیز برپوه ئەو قسەیهيش لەگەڵ بریارنامەى پزیشکەکاندا رپک ئەکەوى بەلام

له گهڙ قسه ی ئیستای (مستهفا پالہوان) دا رټیک ناکه وی که واته ئه م قسه یه، به سایه ی زیره کی جینشین گشتیه وه هله به ستراره سیر ئه وه یه (مستهفا پالہوان) خوی ئه لئی ئه وه دهمارانم به چه قو بریوه، نالی به برنگ بریومن ئه گهر بیگوتایه به برنگ بریومه قسه کانی له گهڙ بریارنامه ی پزیشکه کاندایه کترینان ئه گرتوه وه وساکه دادگیش دوو چاری درو کردن نه ئه بوو له م کهینه وه یینه دا، ههروه ها که بلئی وه زیره کان برنگه که یان له خوئنه که دا داناوه).

ئنجاکه جینشین گشتی به رپه رچی قسه کانی مه دحمت پاشای دایه وه مه دحمت پاشایش گوتی:

(مستهفا پالہوان) ئه لئی هه موو ده ماریکی باله که ی بریوه، که چی ئیوه ئه لئین: گوتویه تی پینج سانتیمه ترم له بالی بریوه، وا خویشی لیره دا پراوه ستاوه، لئی بپرسن سانتیمه تره چیه؟ له گهڙ مه تره دا چون به راوورد ئه کری؟ بو ئه مه ی بزاین، ئه زانی قسه ی وا بکات، یاخود قسه که درو یه و به دم ئه وه وه هله به ستراره؟!.

پاشان (مه دحمت) گوتی: (ئه مه یه کیکه له و درو یانه ی که له تاوان نامه که دا نووسراوه من که خوئنده مه وه (۹۳) دروم لی دوزیبه وه بام بوم بخوئندریتته وه، تا یه ک به یه ک درو کان پیشان بدهم).

به لام سه روکی دادگا، هیچ رپی نه دا که تاوان نامه که بو مه دحمت بخوئندریتته وه.

پاش ئه وه دادگا قسه ی ناگاداریکی سه رپیتی، گوی لئی گرت گویا گوتی له مه دحمت پاشا بووه، جاریکیان قسه ی وای کردوه، که له وه وه تی گه یشتوه (مه دحمت)، عه بدولعه زیزی کوشتوه نیازیسی وایه که هه موو ئه ندامتیکی خیزانی خونکار بکوژی.

(مه دحمت پاشا) یش گوتی: ئه مه یه کیکه له دوژمنه کانم هیچ جارئ: دوستایه تیم له گه لیا نه بووه منیش ئه گهر بیرم له وه کردیته وه که ئه ندامانی خیزانی خونکار بکوژم، ئه وه له ژیریبه وه دووره که بچم له به رده م پیاویکی وادا که ناسینتیکی ته واو نایاسم، پی له و نیازه ی خوم بنیم.

کوژی دادگا دوایی هات، بی ئه مه ی دادگا بتوانی له قسه ی تاوانباره کان بکوئیتته وه و، خواسته یاساییه کانیشین جیبه جی بکات.

له روژی سبیه مدا، به ندیبه کان دینه وه به رده م دادگا (مه دحمت) یش له پاسه وانخانه که دا دانه نین سه روکیش به تاوانباره کان ئه لئی:

(دادگا بریاریدا، مستهفا پالہوان و، حاجی محمه د و مستهفا جزائری و، فخری به گ و، عه لی به گ و، نه جیب به گ له ناو بترین، ئه ویش به پیتی به ندی (۱۷۰) یه می یاسای سزا ههروه ها بریاریشیدا (مه محمود پاشا و، نوری پاشا و، مه دحمت پاشا و، رشدی پاشا) یش له ناو بترین به پیتی به ندی (۴۵) هم چونکه هاوبه شن له گهڙ پیاوکوژه کاندایه، له م که تنه دا ههروه ها بریاریشیدا: (سه یید به گ) و (عزت به گ) ده سال له به ندیخانه دا بمیننه وه، چونکه یارمه تی پیاو کوژه کانیان داوه).

هیشتا سه روک له خوئنده وه ی بریاره کانی دادگا نه بوو بووه، سه ربازه کان رووی لوله ی تفه نگه کانیان کرده تاوانباره کان هه ریه که یان دوو سه ربازه قوئلیان گرتبوو پاشان یه ک له دوای یه ک کیشیان کردن له دوای هه ریه که یشیانه وه تیپتیکی سه ربازه ئه رویشت.

پاشان مه دحمت پاشایان به تنه نیا هینایه دادگا و بریاره که یان پی گوت باوکی نازادی خوازیش ئه وه ی ئه زانی که فرمان وا دراوه به ئه ندامانی دادگا، که به وجوړه بریار بدهن گوی نه دهنه کزی و به هیزی به لگه کان، یاخود پروپوچیسیان له بهر ئه وه ورته ی له دهم نه هاته دهره وه.

که له دادگایش بردیانه دهره وه، بیبه نه وه بو به ندیخانه چاوی که وت به (جه وده ت پاشا و، سروری ئه فهندي) و ئه ندامانی دادگا، له گهڙ هه ندی له پیاوه کانی (مابین) دا، وه ستابون، سه رریان ئه کرد.

(راغب به گ) یش که هاوده می خونکاربوو له پیشیانه وه وه ستابوو (مه دحمت پاشا) یش به تیزیکه وه پیتی گوت: (به گ! تو خوئ زور ماندوو کرد، میشکی خویشت زور خسته کار، بو ئه مه ی ئه م بریاری له ناو بردنه مان به دادگا دهر بهینی، دیاره به وه یش به کاری فرمانروایی و نه ته وه هاتی.

وا ئیمرویش هاتوویته ئیره سه یرمان بکه یت به لام که په تیان خسته ملمان، پیویسته له ویش سه یرمان بکه یت، تا زورتر دلئ پیمان خوئ بی!

پیویست بوو تاوانباره کان، هه ریه که یان وینه یه کی له بریارنامه که ی دادگا بدریتتی، بو ئه مه ی له ماوه ی یاساییدا، پاکانه یه ک بوخوی بکات، لای دادگای ژووروو، دادگا ئه و فرمانه ی خوئی نه هینایه جی ههروه ک گه لیک له فرمانه کانی تریشی به جی نه هینا له گهڙ ئه مه شا، مه دحمت پاشا، سکا لایه کی نووسی، هه ر به رپه رچ دانه وه یه کی هه بوو، به رامبه ر به بریاره که تیا تو مار کرد ئنجا دایه ده ست (تاهیر ناغا) که یه کیک بوو له پیاوه

نزیکه‌کان به‌خونکار پاشان رۆژتیک (تاهیر ناغا) ی بانگ کرده لای خۆی، سویندیدا هەرچی ئەلێ بیگه‌تینی به‌خونکار ئەمەیش لەو قسانەبوو که پیتی گوت:

(... به‌خاوه‌ن شکۆ بۆ باو و باپیرت، له‌ شه‌و و رۆژتیکدا سه‌ری وه‌زیرتکیان ئەپه‌راند ئەوه‌یش کرده‌وه‌یه‌ک بوو که له‌گه‌ڵ کرده‌وه‌ی خونکارانی ئەم سه‌رده‌مه‌دا ریتیک ناکه‌وه‌ی به‌لام ئەگه‌ر بهاتایه‌ خاوه‌ن شکۆ، فه‌رمانی بدایه‌ ملمان بپه‌رین، چاکتر په‌رژینی فه‌رمانه‌وه‌ی ئەپاراست له‌وه‌ی که ئەم جو‌ره‌ که‌تنه‌ی کرد به‌ناوی دادپه‌روه‌رییه‌وه‌.

... له‌م جیهانه‌دا، هه‌موو زۆر لیکراویک په‌نا ئەباته‌ به‌ر خونکار، بۆ ئەمه‌ی پشتیوانی بکات و له‌ زۆردار تۆله‌ی بۆ بکاتوه‌ به‌لام ئەوانه‌ی که خونکاران زۆریان لێ ئەکه‌ن، هه‌یج ده‌ره‌تانیکیان نییه‌، ئەوه‌ نه‌بێ، که په‌نا ببه‌نه‌ به‌ر خونکاری خونکاران، که ئەوه‌یش خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی هه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌، که خۆی پاک‌ی بێ هاوتایه‌.

ئنجاه‌ ئەو دادگایه‌ی که (سه‌روری أفندی) سه‌رۆکی بیت و بپاره‌که‌ی ئەولای هه‌یج دادگایێکی به‌ره‌و ژوورتر پوخته‌ نه‌کریت، یاخود دووباره‌ نه‌کریت، له‌م جیهانه‌دا، بێگومان پوخته‌کردنی ئەو بپاره‌ و هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی ئەو بپاره‌، له‌لای خوا پێک دێ له‌لای خوایش (پاسه‌وانانی چه‌رکه‌س) و (درنده‌کانی ئەلبانیا) نین، تا بێ ده‌نگم بکه‌ن و بێم خه‌نه‌ به‌ندیخانه‌وه‌ و، له‌ خه‌ویشم بکه‌ن له‌وه‌ی من و خونکار وه‌ک یه‌ک ئەوه‌ستینه‌وه‌ و، پێکیشه‌وه‌ به‌رووتی له‌به‌رده‌م په‌روه‌ردگادا ئەوه‌ستین!

کوشتنی مه‌ده‌ه‌ت و سه‌رکه‌وتنی

درۆی ئەو تاوانه‌ی که درابوه‌ پال مه‌ده‌ه‌ت پاشا و هاوڕێکانی بلابووه‌وه‌ به‌ناو هه‌موواندا خۆ له‌دوای چه‌ندوچونکردنی دادگا له‌ که‌ینه‌وه‌ینه‌که‌دا، ئەوه‌ هه‌ر به‌جاریک ده‌رکه‌وت که تاوانه‌که‌، راست نییه‌ و هه‌ڵ به‌سه‌راوه‌ قسه‌کانی مه‌ده‌ه‌تیش که له‌ کاتی چه‌ندوچونکردنی دادگادا ئەیکرد، به‌رگۆی که‌وتنه‌وه‌ و، هه‌ر که‌سه‌یکیش له‌وه‌ پێش خۆشه‌و‌یستییه‌کی هه‌بوو له‌ دلدا به‌رامبه‌ر به‌مه‌ده‌ه‌ت، ریزگرتنیکی قوولی هه‌بوو بۆ ئەو، خۆشه‌و‌یستی و ریزگرتنه‌که‌یان تازه‌ بووه‌وه‌ ئەوانه‌ ده‌ستیان کرد به‌چه‌رپه‌ چرپ کردن له‌بابه‌ت ئەو راستییانه‌وه‌ که بۆیان ده‌رکه‌وت، به‌په‌سه‌ندکردنه‌وه‌ له‌هه‌موو شوێنیکدا دووباره‌یان ئەکرده‌وه‌ به‌لام بێگانه‌کان ئەو راستییانه‌یان له‌ رۆژنامه‌کانی ئەوروپادا بلاو ئەکرده‌وه‌ دووردریژ له‌ بابه‌ت ئەو که‌تنه‌وه‌ ئەیان نووسی له‌به‌ر ئەوه‌، له‌ هه‌موولایه‌که‌وه‌ مقومقوی له‌سه‌ر کرا. له‌ هه‌مووی زۆرتر، که جیگای به‌فه‌رمانه‌وه‌ی عوسمانی لێژ کرد، ئەوه‌بوو،

ئەو پزیشکه‌ بێگانانه‌ی که لاشه‌که‌ی عه‌بدولعه‌زیزیان پشکنبوو، نامه‌یه‌کیان ناردبوو بۆ عه‌بدولعه‌مید، گوتبوویان کاره‌ساتی کوشتنه‌که‌ی درۆیه‌کی ناشکرایه‌.

بۆ هه‌موو راسپارده‌خانه‌یه‌کی بێگانه‌یش، دانه‌یه‌کیان له‌و نامه‌یه‌ ناردبوو راسپارده‌ بێگانه‌کانیش، هه‌موویان، له‌ خانووی راسپارده‌ی ئیتالیدا (مونت کورتی)، کوپونه‌وه‌ له‌بابه‌ت ئەو بپاری دادگایه‌وه‌ گه‌توگۆیان کرد ژێانی پشنگداری مه‌ده‌ه‌ت پاشایان هه‌تایه‌وه‌ پێش چاوی خۆیان که پرپوو له‌ نمونه‌ی بلندی پاراستنی نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی دوایی هه‌موویان له‌سه‌ر ئەوه‌ بپاریاندا، که هه‌رچی بپاری له‌ناو بردنی دراوه‌، رزگار کری.

پاشان هه‌موویان له‌ راسپارده‌خانه‌ی ئێراندا کوپونه‌وه‌ که خاوه‌نه‌که‌ی (محسن خان) له‌ هه‌موو راسپێراوه‌کان، به‌ته‌مه‌ن گه‌وره‌تریو، له‌کاتی چه‌ندوچون کردنی دادگایشدا له‌وه‌ی بووبوو، به‌په‌رۆشه‌وه‌ له‌ هه‌مووشتیکی سه‌رنج دابوو، له‌گه‌ڵ ئەودا نامه‌یه‌کیان نووسی بۆ خونکار، ئەویان راسپارد که نامه‌که‌ی بداته‌ ده‌ست، نامه‌که‌، به‌کورتی، ئەمه‌ی تیا نووسرابوو: که دادگا به‌بێ هۆ و به‌بێ به‌لگه‌ مه‌ده‌ه‌ت پاشا و هاوڕێکانی تاوانبار کردوه‌ و بپاریشی به‌سه‌ردا داو به‌توندوتیژی له‌گه‌لیاندا جولاوه‌ته‌وه‌ ئەگه‌ر خونکار لێیان ببوری و بیان به‌خشی، که‌لکیکی وا ئەگه‌تینی به‌فه‌رمانه‌وه‌ی، که هه‌مووده‌م به‌سوپاسه‌وه‌ یادی بکریته‌وه‌ عه‌بدولعه‌میدیش، وه‌رامی نامه‌ی راسپێراوه‌کانی وا دایه‌وه‌، که به‌خشین و نه‌به‌خشین ئەوانه‌ له‌ده‌ست خۆی دایه‌ و مافی خۆبه‌تی زۆر سه‌یره‌ به‌لایشییه‌وه‌ که نامه‌یه‌کی وا به‌سایه‌ی (محسن خان) راسپێراوی فه‌رمانه‌وه‌ی ئێران‌وه‌ پێشکه‌ش بکری، که ئێران خۆی به‌بێ چه‌ندوچون کردن پیاو ئەکات به‌دارا.

(محسن خان)یش به‌رپه‌رچی ئەو نامه‌یه‌ی وا دایه‌وه‌: که ئەو چه‌ندوچون کردنی دادگایه‌ی له‌ (کوژکی یه‌لدز)دا کراوه‌، له‌ هه‌یج خاکیکی جیهاندا شتی وا سه‌یر نه‌ببیراوه‌ ئەگه‌ر خاوه‌ن شکۆ کاره‌ساتیکی وه‌ک ئەوه‌م بۆ بگپه‌رته‌وه‌ که له‌خاکی ئێراندا رووی دای، تا ئەمه‌یتم سوپاسی ئەکه‌م! له‌سه‌ر ئەوه‌، ده‌مووده‌ست، وه‌زیره‌کان و زاناکان له‌ (سه‌رای یه‌لدز)دا کوپونه‌وه‌ خونکاریش له‌وه‌ی بوو بۆ ئەمه‌ی بپاریکی دوامین جار له‌سه‌ر ئەو که‌ینه‌وه‌ینه‌یه‌ بدن.

که‌س له‌وانه‌ بپاره‌که‌ی په‌سه‌ند نه‌کرد، سێ که‌س نه‌بێ: وه‌زیری دادپه‌روه‌ری جه‌وده‌ت پاشا، سه‌رۆک وه‌زیر مه‌حمود نه‌دیم، پیری موسلمانان عریانی زاده‌ به‌لام عه‌بدولعه‌مید به‌په‌رۆشه‌وه‌ بوو که بپاره‌که‌ به‌جێ به‌یترێ. دووباره‌ پیاوه‌کانی، هه‌لیان کوتایه‌وه‌ سه‌ر

به‌دانا و کراوه‌کان، تابیان‌خه‌نوهه سهر پئی لیتان له نیوه شه‌ودا یه‌ک به‌یه‌ک بانگیان نه‌کردن، پئیان نه‌گوت، بریاری له‌ناو‌بردنه‌که سبه‌ینتی به‌یانی جیبه‌جی نه‌کری به‌لام ههر که‌سی قسه‌یه‌کی واکات که خونکار پئی په‌سه‌ندی، خونکار له سزا رزگاری نه‌کات و نه‌یه‌خشی له‌گه‌ل نه‌وشا نه‌یانتوانی بگه‌نه مه‌به‌سی خو‌یان. عه‌بدولحه‌مید، له ده‌ستیاشکا ناچاربوو، بریاری له‌ناو‌بردنه‌که‌ی گۆزپی، کردی به‌دووور خسته‌نوه‌ی تا سهر.

له رۆژی پینج شه‌مه‌ی ۳۰/۷/۱۸۸۱د، به‌ندییه‌کان له‌کاتی رۆژ ئاوادا، خراوه‌که‌شتیی (عه‌زه‌دین)ه‌وه، برانه دوورگه‌ی (رۆدس)^(۱) له‌ویشه‌وه بو‌ئه‌سه‌که‌له‌ی (پۆرسه‌عید)، به‌ناوی زرتی سوریش بران تا گه‌یشتنه (جده) ئاواره‌کان له‌وئ دابه‌زیتان و له‌ناو خانویه‌کا خراوه‌ به‌ندیخانه‌وه پاشان نیترانه (مکه)، له‌ویشه‌وه نیترانه (طائف) که بریاردرا ههر له‌وئ به‌یتلرتینه‌وه هه‌موو لایه‌ک وایان نه‌زانی که نه‌و ئاواره‌کان که‌تنیکی گه‌وره‌یان کردوه به‌لام له‌ کۆنسه‌وله بیگانه‌کانه‌وه که له (جده)دابوون، پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌یان پئی گوترا هه‌روه‌ها نه‌و بیگانانه‌یش که رۆژنامه‌کانی نه‌وروپایان نه‌خوینده‌وه پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌یان پئی نه‌گوتن بیجگه‌ له‌وه، به‌پشتی (فه‌خری به‌گ)وه جیگای ئاسنی داغ کراویان دیی زۆر دلته‌نگییان پیتشاندا، له‌و زۆردارییه‌ی که له‌و کاولانه‌کراوه له‌سته‌مخانه‌ی یه‌لدزدا عه‌ره‌به‌کان نه‌هاتنه‌لایان بیان بینن به‌شیره هه‌لکیتشراوه‌کانیانه‌وه، پئیان نه‌گوتن: خوا به‌زه‌یی پیتاندا بیتته‌وه و سهریشتان بخت!

ئاواره‌کان، که له‌کاتی گوتنه‌وه‌یاندا، گه‌لیک ماندوو بووبوون و گه‌لیک توندیی و تیزییان له‌گه‌لدا کرابوو له‌لایه‌ن که‌شتیبه‌وانه‌کانه‌وه، له به‌ندیخانه‌که‌ی (طائف)دا تووشی دهردی سهریبه‌کی خراپتر و ناخۆشتر هاتن زۆری پئی نه‌چوو، هاو‌پیه‌کی تریشیان بو‌په‌یدا بوو نه‌ویش پیری موسلمانان (حه‌سه‌ن خه‌یروللا نه‌فه‌ندی) بوو ه عه‌بدولحه‌مید قینی لی هه‌لسابوو، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که هاو‌به‌ش بووبوو له‌گه‌ل نه‌واندا، له‌لایه‌رینی عه‌بدولعه‌زیزدا،

(۱) رۆدس Rodos: دوورگه‌یه‌کی شاخاوی یونانییه له‌گه‌وره‌ترین کۆمه‌له‌ دوورگه‌ی (دۆدیکانیز)ه؛ له‌ناو دهریای (ئیبجه)دا. ۱۳۹۸م ۲ پانتاییه‌تی و ۷۵ هزار که‌سیکی تیدایه، به‌نده‌ری (رۆدس) گه‌وره‌ترین شاریتی، زستانه‌وه‌ه‌وایه‌ه‌وارتیکی خۆشه، پاشماوه‌ی شوره و کلێسای بیزه‌نتی کۆن و کۆشکی سواره‌کانی رۆدسی سه‌ده‌ی ۱۴هه‌می تیدایه. له ۱۵۲۱د سولتان سلیمانی دووم، دوا‌ی نابلقه‌دانیکی زۆر و دژوار نه‌وسا توانی بیگری له ۱۹۱۲د ئیتالییه‌کان گرتیان، له ۱۹۴۷د یۆنان جارێکی دی گتیرایه‌وه بو‌خۆی. به‌ناوبانگترین به‌روبوومی بریتیه له‌توتن و زه‌یتون و شه‌راب، جگه له ئیسفهنج و راهه‌ماسی چاک.

له‌سه‌ر ته‌ختی خونکاری، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که پشتیوانی بیروباوه‌ری نازادیی خوازی کردبوو له پیتشدا، کردبووی به‌پیری خیزانخانه‌ی بلندی پیغه‌مبه‌ر وناردیه (مکه)، بو‌ئمه‌می له‌ئسته‌مبول دوور بخته‌وه پاشان فرمانی له‌ده‌ست کیشایه‌وه و له (مکه)دا خسته‌یه به‌ندیخانه‌وه ئیترا ههر نه‌وه‌نده مه‌دحه‌ت و هاو‌پیکانی گه‌یشتنه (طائف) و نه‌ویشی ناردنه کن نه‌وان که له‌گه‌لایاندا بخریتته به‌ندیخانه‌وه بو‌ئمه‌می نه‌ویش وه‌ک نه‌وان دهرد و نازار بچیتتی پاش نه‌وان، به‌ندیخانه‌که میوانیکی تریشی بو‌هات، نه‌ویش سهررداری (مکه)، (سه‌ید عبدالموته‌لیب)بوو خونکار بیستبوویه‌وه که نه‌ویش نه‌یه‌وی یاخی بیی ترسابوو له‌وه‌ی که به‌ندییه‌کان به‌ره‌للا بکات.

له‌ناو له‌کانی (حجاز)دا ده‌نگ و باسی باوکی نازادپه‌خووان ون بوو به‌لام نه‌وانه‌ی که له‌وه‌سه‌رده‌مه‌یان کۆلیوه‌ته‌وه، بو‌یان دهرکه‌وتوووه، که پیاوه‌کانی عه‌بدولحه‌مید هه‌رچی خراپه‌یه‌کیان له‌ده‌ست هاتتی که دهرباره‌ی مه‌دحه‌ت و هاو‌پیکانی بکه‌ن، یاخود ماوه نه‌ده‌ن به‌هه‌راکردنیان له به‌ندیخانه، یاخود چاوی پیکه‌وتنیان به‌که‌سانی تر، کردوو‌بانه.

له هه‌رچوارلای (طائف)دا، له‌شکرێک و دوو تیپی توپخانه‌یان دامه‌زراند سهرای عه‌بدولحه‌مید چهند سهر له‌شکرێک و (قائمقام) و قسه‌دز (جاسوس)یکیان نارد (جده) و (مکه) و (طائف) سهر له‌شکرێکیان نارد بو‌سه‌رکرده‌یی سه‌ربازه‌کان نه‌فسه‌ریکی تریشیان نارد، چاوبه‌ریتته کرده‌وه و کاری نه‌و سهرله‌شکره.

(درویش پاشا)یشیان ناردنه‌وه‌ی که چاوبه‌ریتته کرده‌وه و کاری نه‌و نه‌فسه‌ره (عمر پاشا)یشیان ناردنه‌وه‌ی که چاویان به‌ریتته کرده‌وه و کاری هه‌مووان پاشان سهر له‌شکر (مه‌مه‌د لوتفی) گه‌یشته (طائف) واده‌ئه‌که‌وه‌ی که نه‌م هه‌لبێزارابوو بو‌کوشتنی (مه‌دحه‌ت پاشا) زۆر خه‌ریک بوو، ده‌س و پیوه‌نده‌کان چه‌واشه‌ بکات، بیکۆژن به‌لام سهری نه‌گرت پاشان ژه‌هری خسته‌ناو چیشتی به‌ندییه‌کانه‌وه، هه‌ستیان پئی کرد، تا تاقیبیان نه‌کردایه‌وه نه‌یان نه‌خوارد. (نوری پاشا)، له‌و ئاواره‌یه‌ی دانیشته‌بوو شیتتیبه‌که‌ی له‌وزه‌دا نه‌ما (به‌کر ئاغا)ی پیاویشی، بو‌له‌ بو‌لی نه‌کرد له‌وه‌ی که به‌بی پاره‌ نه‌رکی بو‌ئیه‌ینی کاربه‌ده‌ستان، ههر تا دوومانگ مانگه‌یان نه‌دایه، ئیترا لییان بریی (عومه‌ر پاشا)یش بانگی کرده‌ کۆشکه‌که‌ی خۆی، پئی گوت:

(نه‌وه بزانه، کورم، تا نوری پاشا نه‌مری، تو له به‌ندیخانه‌ ناچیتته دهری جا نه‌گه‌ر نه‌ته‌وی زوو له به‌ندیخانه‌ بییتته دهره‌وه، نوری پاشا بکوژه!) پیاوه‌که‌یش گوتی:
(خوا رپگای نه‌داوه که‌س بکوژری) پاشایش گوتی: (تو بو‌به‌کا نه‌یکوژیت، که گیانی

خۆت رزگار بکهیت جا ئەگەر کوشتت، بچۆ (حج) بکه، سەریدە لە مائی خوا، خوا لە گوناھی کۆن و تازەت خۆش ئەبێ!... کەواتە ئەوەی پیت ئەلیم بیکە بەهاورپیکانی خۆشت بلتی، ئەوانیش چاو لە تۆ بکەن بۆ ئەمە ی ئەوانیش خۆیان رزگار بکەن!.. پیاو کە ئەم نامۆزگاریبە ی بەگۆی دانە چوو!...

(مایین) فەرمانی دا بو، هەر نامە یەک بەندییەکان بینیرن بۆ خیزانەکانیان و هەر نامە یەکیش لە خیزانەکانیانەوه بۆیان بیئت، تا نەیان خۆیننەوه نەیان دەنێ.

بەندییەکانیش چەند نامە یەکیان نارد بۆ خیزانەکانیان و وەرانیشیان لێ وەرگرتنەوه پاش ماو یەیک وەرمانەکانیان بۆ ئەهاتەوه ئیتر ئەوانیش وازیان لە نامەناردن هیتا بەم رەنگە، وایان لیھات، کە نە ئەوان ئاگیان لەخاووخیزانی خۆیان بوو، نە خاووخیزانی ئاگیان لەوان بوو مەگەر بەهۆی ئەو نامە نەینییانەوه نەبێ، کە هەندێ لەخاوەن پیاو تەبیبەکان ئەیان گەیان بە بەندییەکان، یاخود بەخیزانەکانیان، بەو شێوەیە ی کە بۆیان هەل ئەسورا دوا نامە کە خیزانی مەدحەت پاشا، لە مەدحەتیان وەرگرت لە ۱۸/۴/۱۸۸۳ دا بوو، کە تیا نووسی بوو:

(وەک بۆم دەرئەکەوێ ئەمە دوا نامەم ئەبێ چونکە ئەوانە نانیان لێ بریوین ناماندەنێ پینووس و قاقەزیشیان پێ نەهیشتووین بەتەواوەتی تەنگە تاویان کردووین، هەر وەک لە نامە ی پیشوو مەدا بۆم نووسی بوون ئیستایش ئەیانەوێ یەک بە یەک دەرمان خواردمان بکەن. ئەم نیازەیشیان وەک رۆژی رووناک تاشکرایە).

پاش ئەو هەندێ لە کردەوه و تیکۆشانیانی بۆ گێرابوو نەوه.

لەپاش ئەو نامە یە، خیزانەکە ی مەدحەت پاشا، هیچ نامە یەکی وەرنگرت، یەک نامە ی (حەسەن خەیروللا ئەفەندی) نەبێ کە پیری موسلمانانی پیشوو بوو لە نامە کەیدا، دلخۆشییان ئەداتەوه بەتەواوەتی دلئیایان ئەکات کە مەدحەت پاشا بەو نەخۆشییە نەمردوو کە گرتیوی، ئەوی لەو بابەتەوه گوتوو یانە درۆیە، لە راستیدا نۆکەرەکانی خونکار کوشتوو یانە ئەم پیرە، کوشتنی مەدحەت پاشا وا ئەگێریتەوه، ئەلێ: - ئەو لە شەوی ۱۰/۴/۱۸۸۳ دا روویدا ئەوشەوه سەرکردە ی لەشکر و سەرداری هەزار سەربازە (بەکر)^(۱) لەو ژوورەدا مانەوه کە لە دەرگانی لەشکرگاکەدا بوو بەندییەکانیان بەچەند

(۱) لەوه دەچێ لیژەدا (برین- پەراندن) یکی تێدابێ، چونکە ماناکە نادیارە؛ (سەرداری هەزار سەربازە) لەوانە یە مەبەستی (فەرماندە ی لەشکر- لیوا) ی حیزابێ یان شتی لەم بابەتە.

سەربازیک ئەملاو ئەولاگرت لەکاتی پینجەمەدا (حاجی شوکری ئاغا) ی پیاوی (مەحمود پاشا) یان خەبەر کردەوه و بردیانە لای سەردار (بەکر) لە ژوورە کەیدا.

پاشان لەشکرگاکە ی بەجێ هیشت و رووی کردە دەرگای بەندیخانە لەبەردەمی دەرگای هەموو بەندییە کەدا، دوو سەربازی دانا لەدەشتی بەندیخانە کەیشدا چەند سەربازیک ی تەفەنگ بەدەستی دانا.

(عەلی بەگی کوری نامق کەمال) یش لەگەل (مەدحەت) دا لە ژووریکدا نووستبوون لەپاش نیو هەشو، دەرگای ژوورە کەیان شکاند و ئەویان بردە دەرەوه.

چونە سەر مەدحەت پاشاش خنکاندیان ئەویش هەریەک قسە ی پێ گوتن، وای زانی بەو قسە یە دەست بەستەیان ئەکان لە راستیشدا ئەگەر تێی بگە یشتنایە لەوانە بوو کە دەست بەستەیان بکات گوتی: (سەرباز بۆ ئەو داناوه کە نیشتمانە کە ی خۆی پیا ریزی نەک کەتن بکات) پاش ئەو دەرگای ژوورە کە ی (مەحمود پاشا) یشیان شکاند چونە ژوورەوه بۆ سەری (مەحمەد ئاغا) ی ئەفسە ریش پەتیک ی لەگەل خۆیدا هینابوو لە ملیان ئالاند و راپانکیشا، ئازاریکی زۆری پێ گە یشت تا مرد پیش ئەو ی بمری سەربازیک بەدارقۆلێشی شکاند، ئنجا کە ئەو دوو پیاو گە وەرە یە، هەردووکیان مردن، بردیانە دەشتە کە، لە پیش بەرە بەیاندا ناشتیان دانیشتوانی (طائف) لەو شەوه دا گوتیان لە هاواری هاواریکانی مەدحەت بوو لە بێ دەنگی ئەوشە وه دا دەنگی ئەدایەوه هەندیکیان بەهەندیکیان گوت: (بەدکارەکان، خەریکن ئازادیخوازەکان ئەکوژن، خوا تۆلە لە زۆردارەکان بکاتەوه) ئەمە گوتراوه نایش زانین کە ئەم قسە یە تا چەندی راستە.

بەلام هەرحییەک گوترا بێ لە عەبدولخەمید ئەو شیتەوه. زۆرداری بەدکردار، ئەترسا کە مەدحەت پاشا نەکوژرا بێ گلا رایی پێ گە یشت دلێ کەوتە پەژارەوه دوایی فەرمانیک ی نارد بۆ (طائف)؛ گۆرە کە ی هەلکەنن، سەری لەلەشی جوێ بکە نەوه و بۆی رەوانە بکەن!.. بۆ ئەمە ی لە مردنی دلئیایێ ئەوانیش گۆرە کە یان هەلدا یەوه سەریان لە لەشی جوێ کردەوه. سەرکە یشیان خستە ناو سنو قیکەوه ناردیان بۆ ئەستە مبول، لییان نووسی بوو: دەستی کردی دانی فیل بۆ خاوەن شکۆ، خونکار! کە عەبدولخەمیدیش ئەم دیاریبە ی وەرگرت، ئارامی بەدلێ کەوت، دلێ پر بوو لە خۆشی!...

بەلام عەبدولخەمید، لەمەدا بەهەلە داچوو... چونکە مەدحەت پاشا، هەر لەشیک نەبوو، کە ئەگەر برارو پارچە پارچە کراو بەنەنگییەوه لە گۆر دەر هینرا و لەت و پەت کرا... لەناو

بچن به لکو تووئیکی چاکه کردن و راستی په رستی و سه ربه سستی بوو، له خاکینکی پر خراپه و پروپوچی و زۆردارییدا نیژرا تووه که رووا و گه وره بوو بلنډبووه و تابووه دره ختیکی گه وره ی بهرداری سببه ردار لقوئوپه کانی به هه موو لایه کدا بلاو بوو بووه تا رۆژ هه لات و رۆژتاوا و سه رو خواری گرتوه. سببه ره نه ستووره که یشی هه تا ماوه یه کی درپژ نه و نیشتمانه ی له به ردا حه سایه وه که نه و تووه ی تیا روو ابوو.

تا سی سالی خشت، شاگرده کانی مه دحعت پاشا خه باتیان کرد و تی کوشان و به رنگاربیان کرد، هه ر جاره به جوړیک کاروباریان ریک نه خست.

جاریک به توندیی و جاریکیش به شیرینی، تا بیروباوه رکه کانی له کانگای دلاندا جیتی خوین گرت پاشان بوون به هیتزیک و ا که چند جاریکی دوا به دوا ییه ک له شیوه ی شوژشدا ته قی، تا دوا یی به وه هات عه بدولحه مید له ته خت به یتزیه خواره وه و ده ستوریش ناشکرا بکری ده ستووری تازه یش، شتیکی وای نه ما بوو، که به ته و او ته ی له وه ده ستووره بکات که مه دحعت خوئی له پیناویا به کوشندا هیچ جیا واز ییه کیش له ناوه ندیاندان نه بوو به للام نه و سا که زۆرداری نه ی نه هیتش جیه جی کری و به کار به یتزی. و له سایه ی هیتزی نه ته وه وه به کار به یتزا. نه و یش به لگه یه ک بوو بو نه وه ی که توندیی و تیژی نه و زۆرداریه ی که هه مووانی ناچار کردبوو له وه سه رده مه درپژده بی دنگ بچینه وه، له راستیدا سه رده میکی خو ناماده کردن بوو بو هه لمه ت بردن، نه ک سه رده میکی سه رشوژکردن و بی دنگ و سه نگیی خودان به ده ستوه بوو!

له پیش ده ستووره که ی مه دحعت پاشادا، نازادیی خوازکان، هه ر بریتی بوون له تورکه کانی ناو نه سته میول.

به للام له پاش کۆبوونه وه ی کۆری نه ته وه و هه لوه شاننده وه که ی، هه موو نه ته وه کانی فه رمانه روه ایی عوسمانیش هاو به شییان کردن وه ک: عه ربه و چه رکه س و نه رمن و (*).

(*) نازانم نووسه ی به ریز بوچ لیره دا ناوی کوردی نه بردوه؟! که هیچ بزوتنه وه یه کی رۆژه لات ی ناوه راست رووی نه دواوه، ده ستی کوردی تیا نه بووی که ته نانه ت شوژشه که ی (مسته فا که مال پاشا) یش به یارمه تی کورده وه سه ری گرت! (۱) - وه رگیز -

(۱) سه رنجیکی پتیویست:

ماموستا که نه م کتیبه ی وه رگیزاوه، دیاره به مه به سستی وریا کردنه وه و هوشیاری رۆله کانی نه ته وه که ی بووه، نه گین ده بوو بیزانسیا که شوقتینیستانی نه ته وه ده سه لاتداره کان هه موو چون یه کن له مامه له کردنیاندا به رامبه ر نه ته وه ی ژیر ده ستیان، جا هه ر کامیان له شوینی خوئی به شیوازی تایه ت

نه وانه به ناو هه موو خاکی عوسمانیدا بلاو بوونه وه، له ناوه ندیسیاندا هیچ په یوه ندییه که نه بوو، په یوه ندیی هاو به شییی زۆر لیکراوی نه ی، له گه ل هاو کاری له شوژشدا، به رامبه ر نه و زۆرداریه .

که له سالی ۱۹۰۸ عه بدولحه مید ناچارکرا، ده ستوور بخاته وه جیتی خوئی، وه رامی دایه وه گوئی: من هه مووده می ژیانم له پیناوی به دیی هینانی نه م ناو ته دا به خت کردوه .

به للام نه ته وه بایه ختیکی نه دا به قسه ی نه و هه ر نه وه نده ی به س بوو، که فه رمانه روه ایی زۆرداریی وه ک خانوویه کی له قاقه ز دروست کراو روو خا هه موو لایه کیش له وه خه ی موته که یه خه به ریان بووه وه، و چونه ده روه بو بینینی روونکی سه ربه سستی له ناسو دا نه ته وه زۆر لیکراوه کانیش که به ده ست زۆرداریی فه رمانه روه ایی عوسمانییه وه تووشی سه رگه رانی بوو بوون، زۆری پی نه چوو وریا بوونه وه عه ربه کان سه ربه ستیان ده ست کهوت، فه رمانه روه ایی تورکیایش له سالی ۱۹۲۳ ده ستی کرد به سه ر ده میکی تازه، که سه رته ای یاسی کۆماریی و دوا یی سه رده می خونکاران بوو.

پاش به ندیک بو نه م به ره مه

ماموستا شاکر فه تاح هه روه ک نه و پیروه ی بزخوی ده ستنیشان کردبوو؛ بو هاندان و وشیار کردنه وه ی رۆله کانی کورد به شاره زا کردنیان و ناگادار بوونیان له گشت تاقیکردنه وه کانی گه لانی ژیر ده سته و چونیتی خه باتیان له پیناوی رزگاری و سه رفرازیدا، هه روا ناساندنی گه وره پیساوان و سه رکرده له خووردووه کانی میلله تان... هه ر له م بوچوونه یه وه، نه م کتیبه ی (قدری قلعه ی) وه رگیزاوه ته سه ر زمانی کوردی و پیشکه شی خوینده واران ی گه له که ی کردوه .

دیاره (مه دحعت پاشا) وه ک گه وره پیسا و رابه ری بزوتنه وه یه کی نوئخوازی نه ته وه یی

نه و رق و کینه و لووت به رزیه ده رده بری؛ نووسه ری نه م کتیبه ش لیره ناوای بو لواوه که یه ک به یه ک ناوی نه و نه ته وانه به یتزی که له گه ل عه ربه دا نا ژین و له ژیر ده ستیان دانین، به للام (کورد) چونکه وان له ژیر ده ستیاندا زمانی گوئی نه کردوه ناویان بیات.

(مه دحعت پاشا) خویشی وه ک نازادیخواریکی تورک، نه و خه بات و کوششه ی ته نیا بو به دیه یتانی کۆمه لگایه کی ده ستووری تورکی بوو که له سایه یدا نه ته وه غه یره تورکه کان (وه ک تورکیک) سوود له و باره تازه یه ببین، به للام هه رچی مه سه له ی مافی نه ته وه یییه نه وه پتی ره وانه ده بینین و هه رگیز باسی لیه نه کردوه .

تورک له پیناو رزگارکردنی خه لافه تی عوسمانیدا لهو گوږه ند و چلپاوهی تیی که وتبوو، دریغی نه کرد و نه وهی له توانیدا بوو کردی، نهو له سه رده مانیکدا هاته سه ر شانووی رووداوه کانی نهو دهوله ته که گندهلی و پوکانه وه په گی به زورلای جهسته ی شه که تیدا بلاو کردبووه و نه خوئی خستبوو، چونکه له دوا ی نیوهی دووه می چهرخی نوزده وه، نهوهی سولتان و خه لیفه کانی پیشوو چاندیان (له زولم و ستم و جینایهت به رامبه ر گه لانی ژیر دهستیان و خوئی رابواردنی خو یان) له م قوناعه دا سه وزبوو و بووه فاکته ری هره به هیزی داروخانی و له ناو چوونی ئیمپراتوریه ته که یان.

(مه دحه ت پاشا) قایلپوو به حوکمی تورک و دهسه لانی داسه پایو به سه ر هه موو ولایهت و دهقه ره کانی ژیر دهستی نهو خه لافه ته دا، هه روا قایلپیشوو (به باوه ره وه) به حوکمی خه لیفه و مانه وهی.

به لام وهک کارمه ند و شاره زایه ده رکمی به ماکه کانی دارزینی حکومه ته که ی کردبوو، دهیویست له رپی دیارده سیاسی و حوکمپرانیهی هاوچه ر خه کانه وه ریگه چاره بو نهو ته نگ و چه له مه ی حوکمه بدوزریته وه.

نهو له سه رده می خویدا کاربایه کی چاکسازیی خواز (اصلاحی) بوو، نهک شوړشگپړی کی خاوه ن باوه ر، بروای به وه بوو که نه گه ر هندی پینه و په روه له و عه با عه ماره پویه ی خه لیفه دا بکری و دهستی بکری به هیتری به کوشکی کاولبوو و دارماویا ئیتر نهو خه لافه ته گیانه به هیز و هه ره ته که ی جارانی پیدا پته وه و نه ته وه جیاجیاکانیش (غه یه تورک، غه یه ئیسلا م) ده کری له ژیر سایه ی نهو خه لافه ته دا بژین به لام هه روا داگیرکراویش بن.

بو به، بهو هه موو په ت په تینه ی پیی ده کرا قایل بوو و ملی شوړده کرد بو فه رمانه کانی (سولتان و مابین و باب العالی)... هه ر ساله ی ده نیرا بو ولایه تی، زورتر بو نهو شوینانه ی پرپوون له ته نگزه و نالوزی، به مه به سستی نهوه ی سه رنه گپړیته داوه، خو که سولتان گرتی و ناردی بو (ناپولی) وه دوری خسته وه و ناواری نهو روپای کرد، نهو ملی بو نهو واقیعه ش شوړکرد... دیسان که هیترایه وه و له (کریت) وه کرا به والی سوریا و ئیزمیر و دوا جار که توومه تی نه خسه دانان بو کوشتنی سولتان (عه بدولعه زیز) یان خسته پال.

نه مانه ی هه موو قه بولکرد و هه ر له و هیوا به دا بوو که ده کری حوکمی عوسمانی له و

چه لپاوه رزگارکری؛ به ناشکرکردن و دانانی ده ستووریک و دامه زرانندی نه نجومه نیکی (مه بعوسان)، و اتا په رله مانیک. له م کتیبه دا نووسه ر هیچ ناماژه بو نه وه ناکات که (مه دحه ت پاشا) خاوه نی پارته کی سیاسی تورکی بووه به ناوی (ترکیا الفتات- تورکیای گه نج) و دهیویست عومریکی نوی به بهر کاربایه کی پیر و په ککه وته دا بکاته وه، له رپی ده ستوور و په رله مانه وه.

نهو سه رده مه (دوا ی نیوه ی دووه می چهرخی نوزده)، نه م ته قه لایه ی ددها که نه ته وه غه یه تورکه کان و غه یه ئیسلا مه کان له ملاولای ولاته وه لیتیان هه ستابوون و هه ریه ک داوا ی ماف و سه رفرازی خو ی ده کرد.

بولگار و سرب و یونان و بو سنه و شاخی رهش و نه رمن و کورد و عه ره ب... هه موو لیتیان بیوونه مایه ی سه ر ئیشه و کیشه ی گه وه دهوله تانی زله یزی نهو سه رده مه ش: روس و به ریتانیا و نه مسا و فه رنه سه ... هه ریه ک، له رووی به رزه وه نندی خو به وه، به شیوه یه دهستی له کاروباریه وه وه رده دا و دنه ی نهو نه ته وانه ی ددها بو راپه رپن و یاخی بوون.

جگه له مه هه ر ناوه ناوه دهوله ت دوچار ی شه رپکی گه وره ش ده بوو له گه ل رووسیای چاردا و ناچار ده کرا مل بدات بو کومه لی مه رج و شه رایتی وا که له سه روه ری و توانای که م ده کرده وه و دهوله تی عوسمانی و ده هاته پیش چاو که یاریه کی دهستی نه م و نه وه، زور نابا نه مرپوی یاسبه ی هه رس ده هیتی و نامینتی... جا لیروه ته ماعی دهوله تان ناشکرا بوو بو پچرپینی به شه میراتی زورتر بو خو یان و دابه شکر دنه وه ی نهو دهوله ته بو پارچه نه سلیه کانی خو ی.

به مه ش (مه سه له ی روژهلالت) هاته گو ری؛ که نه مه ته وه ره که بیوو.

(مه دحه ت پاشا) و کومه لی له گه نه کانه بو چاره سه رکردنی کیشه و ده رده سه ریه کانی ولات، کومه ل، یان حیزی (تورکیای گه نج) یان دامه زران؛ ده یانویست به پیی ده ستوور و به رنامه یه سولتان کار به رپوه به ری و میلله ت نوینه رانی خو یان هه بی و نه نجومه نی (مه بعوسان- په رله مان) له ولاته دا دامه زری.

سه ره نجام سولتان (عه بدولحه مید) ی دووه میان ناچار کرد که حوکمی مه شروه را گه یه نی نه نجومه نی مه بعوسانیش دامه زرینی، بانگه شه ی گه لی پرژه ی چاکساز ی هاوچه رخانه بکات.

شه ری روس و تورک (۱۸۷۷-۱۸۷۸) هه موو نه مانه ی له گه ل خو ی پیچایه وه و

هه‌لپه‌ی ده‌وله‌تانی ئه‌وروپاش بۆ دابه‌شکردنی خاکی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ پهره‌ی سه‌ند، جا سولتان ئه‌مه‌ی به‌هه‌لزان، مهبوعسانی هه‌له‌شاندوه‌و ده‌ستووربشی وه‌لاخست... هه‌رچی کاروباره‌ گرتیه‌وه‌ ده‌ستی خۆی.

(مه‌دحه‌ت پاشا) وه‌ک ئازادیه‌خوازیکی دیموکراتی شۆرشگێڕ بیری نه‌ده‌کرده‌وه‌، ئه‌و له‌گه‌ڵ هه‌موو تورکخواهه‌کانی تر دا له‌وه‌دا یه‌کانگیربوو که ده‌وله‌ت ده‌بی بۆ ترکیه‌ی و به‌ده‌ستی ئه‌وانه‌وه‌بی.

که (تورکیای فه‌تات) هه‌ستیان به‌چالاکی و جموجۆلی پارته‌کی سیاسی شۆرشگێڕی ئه‌رمه‌نی وه‌ک (داشناق) کرد و زانیان مه‌به‌ستیان پرگارکردنی ئه‌و ئه‌رمه‌نیانه‌یه‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی پرووس و عه‌جه‌م و عوسمانیدان،... مه‌ترسیان لێ نه‌یشت، کۆبوونه‌وه‌ و به‌نه‌یینی شانیدیکیان نارده‌ لای سه‌رانی ئه‌رمه‌ن و به‌کورتی پێیان راگه‌یاندن که: به‌هیچ جوړی به‌ته‌نیا ناتوانی چاره‌سه‌ری باری ویلایه‌ته‌کانی ئه‌رمه‌ن بکری و هه‌رچی ئه‌وانیشه‌ پشستگۆی بخرین، چاره‌سه‌رکردن له‌ولاتدا ده‌بی بۆ هه‌مووانی. راسته‌ ئه‌رمه‌ن له‌م به‌رپه‌رده‌یه‌ ئیستا نارازین به‌لام غه‌دره‌که‌ ته‌نیا به‌ره‌و رووی ئه‌وان نه‌بوته‌وه‌، بۆ هه‌مووانه‌، که‌واته‌ یه‌کخستنی خه‌باتی تورک و ئه‌رمه‌ن بۆ به‌ده‌یه‌تانی ده‌وله‌تیکی مه‌شروه‌ و سه‌ربه‌ست به‌کاریکی نه‌یشتمانی و جه‌وامه‌ردی داده‌نری.

به‌لام راپه‌ڕینی ئه‌رمه‌ن، وه‌یا هه‌ر لایه‌کی تر به‌ته‌نیا و به‌یارمه‌تی بیانی، ئه‌مه‌ له‌لای- تورکیای فه‌تات- به‌تاوان و جینایه‌ت و زیانه‌خشی داده‌نری به‌رامبه‌ر به‌رژه‌وه‌نده‌یه‌کانی ئه‌و ولاته‌ی که‌ هی هه‌مووانه‌: تورکیا. (۱)

له‌و رۆژهدا، ئازادیه‌خوازانی تورک که‌ خۆیان له‌ (تورکیای فه‌تات)ی مه‌دحه‌ت پاشادا ده‌نواند، هه‌موو ته‌قه‌للاو کۆششیتکیان بۆ ئه‌مه‌بوو: (به‌هه‌رچی نرخ‌ بیت یه‌کیارچه‌یی خاکی ده‌وله‌ت بپاریزی. به‌سه‌تته‌وه‌ی بزوتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی غه‌یره‌ تورکه‌کان به‌ره‌وره‌وه‌ی چاکسازی له‌ تورکیادا به‌گشتی و دا‌برانیان له‌ پشستیوان و دۆسته‌کانیان، هه‌یشتنه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌ی مافی ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ وه‌ک دیارده‌یه‌کی ناوخۆ)!!

جاده‌ی ئیسه‌ که‌ ده‌روانینه‌ ره‌گورپه‌سه‌ی بیری تورک سالاری و شوڤن‌بیه‌تی ئه‌وان، له‌م

(۱) بۆ زیاتر ده‌رباره‌ی ئه‌م باسه‌، هه‌ز ده‌که‌م سه‌رنجی خۆپه‌ره‌ی هه‌یژا راکیشم بۆ باسێک به‌ناوی: (تورک و ئه‌رمه‌ن... به‌یه‌ک‌چوونی پێوه‌ندیه‌یه‌کان له‌ودیه‌ ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌ته‌وه‌) که‌ نووسه‌ری ئه‌م چهند دێره‌ له‌ گوڤاری (پامان) ژماره‌ (۲۷) ی ۵/ئه‌یلولی ۱۹۹۸ له‌ لایه‌ره‌ (۱۸۲-۱۸۶) بلاوی کردۆته‌وه‌.

بۆ چوونانه‌ی (تورکیای فه‌تات)ی مه‌دحه‌ته‌وه‌ بیدۆزینه‌وه‌، که‌ ئه‌مه‌ش خه‌سه‌له‌تیکی هه‌موو حیزب و گروپێکی چاکساز خوازی نه‌ته‌وه‌ ده‌سه‌لاتداره‌که‌یه‌ له‌ گشت ولاتیکی فره‌ ره‌گه‌ز و نه‌ته‌وه‌دا، له‌ هه‌ر عه‌یامیکدا‌بی.

ئه‌م بیرو بۆ چوون و هه‌یلاکبوونه‌ی (مه‌دحه‌ت پاشا) و ئه‌ندامانی کۆمه‌له‌که‌ی (هه‌ر چه‌ند له‌ به‌رژه‌وه‌ندی رژیمی خه‌لافه‌تیش بوو بۆ درێژه‌دان به‌ته‌مه‌نی) به‌لام له‌گه‌ڵ به‌رژه‌وه‌ندی تاییه‌تی ده‌سته‌وه‌دا‌یه‌ره‌ی کۆشکی (یه‌لدز و مابین)دا راست و چه‌پ ده‌وه‌ستانه‌وه‌؛ پیاوانی ده‌وله‌ت زۆریه‌یان نه‌شاره‌زاو مشه‌خۆر و کاسه‌ لێس بوون، دووربوون له‌ سیاسه‌ت و مه‌سه‌له‌ هه‌نوکه‌یه‌یه‌کانه‌وه‌، که‌مه‌کیکیانی نه‌بی که‌ شه‌یتان و زۆرزان بوون، هه‌موو ره‌نجیکیان هه‌ر بۆ سه‌ر یه‌کنانی پارهبوو، جا ئیتر با له‌سه‌ر حیسابی ویرانی ولات و له‌ناوچوونی حوکمه‌که‌شبی.

سه‌دری ئه‌عه‌زه‌میان به‌تورکیای فه‌تات ده‌تۆقاند، گوایه‌ ئه‌و چاره‌سه‌ری کیشه‌کانی مه‌مله‌که‌تی له‌ لایه‌، له‌ هه‌مانکاتیشدا بۆ کاروکرده‌وه‌ی خراپ هانیان ده‌دا... تا گه‌یشتنه‌ ئه‌وه‌ی قوره‌که‌یان هه‌یند بۆ حوکومه‌ت خه‌ستترکرده‌وه‌ که‌ لێی ده‌رنه‌ده‌چوو.

جا دامه‌زراندنی کۆمه‌له‌ی (ئیتیحاد و ته‌ره‌قی) له‌ ۱۸۹۴ له‌ لایه‌ن (ئیسحاق سکۆتی- دیاریه‌کر) و (عه‌بدو‌للا جه‌وده‌ت و حیکمه‌ت ئه‌مین- قۆنیه‌) و (مه‌مه‌د ره‌شید چه‌رکه‌سی- قۆقاسیا)وه‌ هه‌ر له‌سه‌ر بنه‌ماو بۆ چوونه‌کانی (تورکیای فه‌تات) بوو به‌لام به‌فراوانترو په‌ره‌ پێداوت. ده‌قاوده‌ق وه‌ک حزب و تاقمه‌ نه‌ته‌ویی عه‌ره‌به‌کان که‌ دوایی له‌ ۱۹۴۵ حزبی به‌عسی لێکه‌وته‌وه‌.

ئه‌وان هه‌رچه‌نده‌ له‌ رواله‌تدا وایان بلاوکرده‌وه‌ که‌ ئامانجیان هه‌ینانه‌ دی سه‌ربه‌ستی و دادپه‌روه‌ری بۆ هه‌مووانه‌ و بلاوکرده‌وه‌ی گیانی خوشه‌ویستی و ته‌بایی له‌ نیو میلیله‌تدایه‌، به‌لام رووداوه‌کانی داهاوتو و حوکمه‌که‌ی ئه‌م ده‌سته‌یه‌ش زۆر به‌راشکاوی ئاوه‌ژووی لاف و گه‌زافه‌کانیان ده‌رچوو. له‌ هه‌ینی ۲۴ ته‌مموزی ۱۹۰۸ کۆمه‌له‌ ئینقیلابه‌که‌ی ده‌ستدایه‌ و پاش که‌مه‌ی هه‌موو ولاتی گرته‌وه‌، ئه‌م ده‌روه‌ی که‌ له‌ نه‌ته‌وه‌ ژێر ده‌سته‌کان کرایه‌وه‌، تا سه‌ر نه‌بوو، زۆری نه‌برد ده‌سه‌لاتدارانی چوونه‌ گیانی ئه‌و نه‌ته‌وه‌ و کۆمه‌لانه‌ی که‌ به‌هاوکاریکردنیان حوکمیان گرته‌ ده‌ست، به‌دردانه‌ترین شتواز مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کر، سولتانیش که‌ په‌که‌وته‌یه‌کی (۷۲)ساله‌بوو (مه‌مه‌دی پێنجه‌م) که‌ دوای ئینقیلابه‌که‌ (عه‌بدو‌لحه‌میدی دووهم ۱۸۷۶-۱۹۰۳)یان لاخست ئه‌میان هه‌ینایه‌ شوینی،

هەر به ناو سولتانبوو، جه مسه ره کانی حوکم به ده ست سیکوچکه یه کی خوینریتی
دیکتاتور هوه بوو: (ئه نوهر پاشا: وه زیری جهنگ) و (ته لعه ت پاشا: سه رۆکی کۆمه له و
وه زیری ناوخۆ) و (جه مال پاشا: وه زیری هیتی ده ربایی و فه رمانده ی له شکری
پایتهخت).

ئه مانه په ره بیان به و فیکرو بۆچوونانه ی (مه دحه ت پاشا) دا و سیاسه تی به تورکردنیان
خسته باری پراکتیزه کردنه وه و حوکمیکی عه سکه ری په ه بیان دامه زانده .

جا بۆ ئه وه ی خوینه ری هیترا له ماکی مه دحه ت پاشا بزانی که چۆن (باوکیکی
ئازادیخوازان) بووه، چه زمکرد ئه م پاشبه نده پیشکه ش بکه م.
له گه ل نرخانده ن و ریزمدا بۆ کۆششه که ی مامۆستا شاکر.

ئه حمه د

۲۰۰۳/۴/۵

ئەبراھام لىنكۆلن

نازادكەرى بەندەكان و يەكخەرى خاكە ئەمىرىكايىبەكان

نووسەرى: قەدرى قەلچى

كۆرى جەنگەل

لە ئىتوارەبەكى گەرمى ھاۋىنى سالى ۱۸۱۳د، سەربازىكى ئەمىرىكايى پىر ئەگەرتتەوھە سالى خۆى، رېگەكەى چۆل و ھۆل بوو، كەوتتوھە خاكى (كونتاكى) بەوھ. لەو شەرى سەربەخۆىبە سەركەوتتوھە ئەگەراپەوھە كە (ئەمىرىكا) ھەلگىرساندبوو بەرامبەر بە (بەرتانىيە گەورە). سەربازەكە لەناو سروسشتىكى يەجگار شەنگ و رەنگاۋرەنگدا ئەرۆشت. لەملا و لەولاي رېگاكەوھ، چرە دارستانىكى ۋەك جەنگەل ھەبوو، يەجگار فراوان بوو. دارەكانى ئەوئەندە چرە نووسابوون بەبەكەوھ، تىشكى زىپىنى رۆژ بەئاستەم لىتانەوھ دەرتەپەرى. بايەكى پاكى سازگار شەنى ئەكرد، ئەو پەپوولە گەورە بال رەنگاۋرەنگانەبىش كە بەسووكى و ئاسانبەكەوھ لەم چلى دارەوھ بۆ ئەم چلى دار فرۆكەيان ئەكرد و ئەھاتن و ئەچوون، زووتر ھەستىيان لە دەروونى مرۆفدا ئەجولاند بەرامبەر ئەو كزەبا پاكشە. لە دووربەشەوھ خورە خورى ئاۋى جۆگاكە و زىكەزىكى ھەموو رەنگەى چۆلەكەكان تىكەل بەبەكترى ئەبوون، جۆرە ساز و ئاۋازىكىيان پىك ئەھىنا، لە جەنگەلە بالدەرەكەدا دەنگى ئەداپەوھ.

لەكاتىكدا كە ئەو سەربازە پىرە بەخۆى و گالۆكە ئەستورەكەپەوھ، بەناو ئەو رېگا چۆل و ھۆلە درىژەدا ھىۋاش ھىۋاش ئەرۆبى و سەربەستى گىژ بووبو بەبىرەوھرى و ئەرك و نازارى ژيانىپەوھ، بى ئەمەى سەرنجىك لەو سروسشتە جوانە دلگىشكەرە بدات، لە پر دەنگىكى ناسك ھاتە بەر گوتى، ۋەك لەناو زەوبىپەوھ ھاتىبى و ابوو، پىي گوت: «ئەى سەرباز، ئىۋارەت باش!». سەربازەكە رووى كرده جى دەنگەكە، كە تەماشاش كرده ئەو مناللىك لەبەردەمىيا ۋەستاۋە، لە تەمەنى چوار سالان داپە، بەپىي تەمەنى خۆى درىژە و بەھىزە، چاكەتىكى پان و پوور و شەرواللىكى واى لەبەرداپە كە پىبە رووتەكانى و لنگە لاۋازەكانى دەرتەخات. بەدەستىكىپەوھ لقى دارىكى گرتوھ، كە پەتتىكى ئەستورى پىپوھ بەستراۋە، ھەرۋەك داۋىكى ساكار واپە بۆ پراۋەماسى. بەدەستەكەى ترىشەپەوھ ماسىبەكى پوولەكە زىۋىنى گرتوھ، ۋەك نىچىرى ئەو رۆژەى بوۋى و ابوو. منالەكە بەدوۋ چاۋى

بچووكى نىرگسىپەوھ لە سەربازەكە ورد ئەبووھە، ھەرۋەك دەمچاۋى بەتەشۋى^(۱) خشت كرابى و ابوو دەمولتوھ خواروختىچەكەشى، خەرىك بوو بەزەردەخەنەبەكى شىرىن بىرپتەوھ و بىكشى لەم گوتىپەوھ بۆ ئەو گوتى. زەردەخەنەى منالەكە پر بوو لە ناشىرىنى دەمچاۋى، چونكە لەخۆبايى بوونىكى منالانە و پىسىبەكى ساكارى تىبا بوو.

منالەكە بەسەربازە پىرەكەى گوت: «مامە گىبان، لە كوتوھ ھاتوتىت؟ بۆ كۆى ئەچىت؟ شەرت لەگەل ئىنگلىز كرووھ؟». كابرا كە بەچاۋىپىكەوتنى ئەو منالە و لە شوتىنە چۆل و ھۆلەدا، دللى كراپەوھ چوۋە لاپەوھ دانىشت، پشۋوبەك بداتەوھ. لەو ماۋەپەدا ھەندى بەسەرھاتى شەرى خۆى بۆ گىپراپەوھ. ئىنجا لىي پىسى: ناوت چىبە؟ ناۋى خىزانەت چىبە؟. منالەكەبىش گورى بەستەوھ بۆ قسەكردن و گوتى:

- «من ئەبراھام لىنكۆلنم» (*). بەلام باوك و داىكم بانگم ئەكەن «ئىپ». باوكم دارتاشە. دارى گەورە گەورە ئەبىرتەوھ بۆ دروستكردنى كۆلىتەكان... بەلئىشى داۋمى كە تەمەنم گەشتە ھەوت سالان تەورتىكم بداتى منىش لە دارپىنەوھدا يارمەتىيى بدەم... من ھىشتا لە چوار سالان دام. بەلام (سارا)ى خوشكم دوو سال لە من گەورەترە... بەلئى ئەم ماسىبە من راوم كرووھ. پاش تۆزىك ئەيكەم بەشىو. ئىمە لە ناۋەراستى ئەم جەنگەلەدا ئەژىن. ئەى سەرباز، ئەتەوئى لەگەلمابىت بۆ مائەوھ؟ بى گومان باوكم و داىكم بەتۆ دلئان ئەكرتتەوھ گەلىك جار داىكمان ئامۆزگاريمان ئەكات كە دلئان بسوتى بەسەرباز و پىر و رىۋار... بى گومان ئەوئىش رووت لى ئەنى كە ئىشمە و لامان بىنىتەوھ. چىرۆكەكانى شەرمان بۆ بگىرتتەوھ...». بەلام كابرا، ئەبىست بەگەرتتەوھ ناو خاۋ و خىزانەكەى خۆى. ئىتر ھەر ئەوئەندە گوتى لە (ئىپ) بوو بانگى ئەكات بۆ مالى خۆبان دەمۇدەست راست بووھە و دەستى ھىنا بەسەر منالەكەدا، پىرۆزبايى لى كرده داپەدەست خوا، ئىنجا دەستە لەرۆكەكەى لەسەرى منالەكە ھىناپە خوارەوھ و دەستى كردهوھ بەرۆشتان بۆ ئەمەى پىش ئەمەى تارىكايى دابى بگاتەوھ مالى خۆبان. بەلام منالەكە ھەر لە جىيى خۆى ماپەوھ. ھەر سەپرى كابراى ئەكرد. تا ھىۋاش ھىۋاش لىي دووركەوتتەوھ، سەرنجى لە كۆماۋىبەكەى و ھەنگاۋە ماندوۋە گرانەكانى ئەدا، كە دەمىك تىشكى رۆژتاۋا لىي ئەدا، دەمىكىش سىبەرى دارستانە چرەكە. پاشان زۆرى پىن نەچو، بەو پىبە رووتە

(۱) تەشۋى: تەرتىكى بچووك بۆ پىنەوھە يا رىكخستنى دار بەكاردى.

(* لىنكۆلن: خۆبان واى ئەخوتىنەوھ: لىكن - ۋەرگىپىر -.

سووکانهی خوځه وه، بهه راگردن دواي کابراي سهرياز کهوت، که نزیکي بووه وه، بهه ناسکه پرکتيه که وه بانگي کرد و ماسييه زيرينه که ی خوئی خسته ناو دهستی وه و دهموده ست گه رایه وه دواوه، پيش ته مه ی گوئی له سهريازه پيره که ی، بهر په رچی بداته وه و نه و دياربیه بچوکه ی لی و هرنه گری که له شپوی خوئی گپراوه ته وه بو نه و.

***

ره چه له کی (ئیپ). له و جه ره زانه وه هاتوته خواره وه که له سه ده ی حه فده همداهه شتيان نه کرد به ناو نه و ده شته کاکي به کاکييه نه کيتلراونه ی خاکي ته مريکايه دا و، ده شتيان نه کرد به دار روواندن و شينايي کردن و، ناوه دانکرده وه ی زهویی ويرانه و، چوونه جه رگی نه و خاکانه وه به شينه یی. باپيري (ئیپ) يش که هر ناوی (تههراهم لينکولن) بو، به دهستی به کيتک له هيندييه سووره کانی ته مريکا مرد، له ناو شه ريتکی ناوه نده هيندييه سووره کان و سپييه ناوه دانکه ره وه کانداه، که هر گيز نه ته کوژايه وه. سا هوروزمه که هيندييه کان بردييتيانه سه سپييه کان، يا خود سپييه کان برتتيانه سه دانيشتووه ره سه نه کانی ته مريکا، ته م شه رانه هر په يدا ته بوون له ناوه ندياندا: ناوه دانکه ره وه ته وروپايييه کان خه ریکی نه وه بوون دانيشتووه ره سه نه کانی ته مريکا له ناو بيه ن، به بيانووی نه وه که مافيان هه يه شارستانيتي بگويزنه وه ناو نه و خاکه ساوايه وه دانيشتووه هيندييه کانيش، هيتزيان چه ندي بر بکرديا به گزياندا ته چوون و به ره ننگاريان ته کردن به ته نيایي، چونکه له لايه که وه هوگری خاکه که بوو بوون و پيوه ی راهاتبوون، له لايه کی تریشه وه خوئی به خاوه ن نه و خاکه دانه نا که له پيست سپييه کانداه تيايا گوزه رانيان کردبوو. که ميش ريتک ته کهوت که هه ردوولا يه ک بگرن و پتکه وه له و سامانه زوره ی نه و خاکه که لکه وه ر بن، يا خود بيه يننه به ره م و، به گيانيتکی دادپه روه رانه و به کسانيه وه به ره مه که ی پتکه وه بخون.

خيزانه که ی (لينکولن)، له پاش مردنی باپيره که يان به هه موو لايه کا ته فروتونا بوون. (توما) ی باوکی (تههراهم) که باوکی کوژا، ته مه نی شه ش سالان بوو. گوزه رانيتکی گپروويزانه یی کرد له ناو جه ننگه لستان و ده شته به ياره کانداه. نه ته گه يشته جيتگايه ک، تا له ويش هه ليان نه دا بو جيتگايه کی تر. تينجا که بوو به پياو، له و هه موو هاتوچوگوگرانه، نه وه نده ی دست که وتبوو که بوو بوو به دارتاش، بو ته مه ی پيوه ی گوزه ران بکات. کچيتکی مامی خوئی هه بوو، ماره ی کرد و له گه ليا جيتگير بوو، له پارچه په کی (کونتاکی) دا. خانوچکه يه کی شروپری له لقی دار تيا دروست کرد، که هر له کوئيتی پياو پيتکی درنده يا خود له پاشماوه ی لافاوپيتکی نه کرد.

جا له م خانووه دا بوو که (تههراهم لينکولن) له ۱۸۰۹/۲/۱۲ له دايک بوو. سه ره تاي پتگه ياندينيشی هر له ويدا بوو. به لام خيزانه بچوکه که ی (توما لينکولن)، زوری پی نه چوو ته م خانووه ی فروشت به نرخی ده کويه ويسکی و چوار ليره. به لام رووباره که نرخی خانوچکه که ی قووت دا، چونکه هر ده کويه ويسکيه که ی که وه ته ناوه وه نقووم بوون. خيزانه ره نجهره که ناچار بوو که له م جيتگاوو بگويزتته وه بو نه و جيتگا بو خوژياندن. تا دوايی، له سالی ۱۸۱۶ دا، جيتگايه کی باشی دوزيه وه له نزیک سه رچاوه تاو پيتکی سازگاره وه. له ناو پارچه زه وييه کی ويرانه دا له خاکي (تهندياناه) دا که پينيان ته گوت: «که ندي کوتره بچکوله». له ويدا خوئی دامه زراند. به لام له سه ره تاي کوچه که ياندا، زستانيتيکی زور سامناکيان به سه ربرد له ناو ده شتی چول و هولدا. گزوگياي وشکيان له بن خوئیاندا دانه نا و به پيستی گيانله به ران خوئیان دانه پوئی و، له باران و سه رمايش، خوئیان به وه نه پاراست، که چه نده لقی دارتکيان کردبوو به که پريتک له سه ر گردولکه يه ک له بنيا ته حه وانه وه.

له به هاردا (توما) خانوچکه يه کی بو خيزانه که ی له و ناچه يه دا دروست کرد. زوری پی نه چوو، کوچ کردوه کان روويان تی کرد و ده شتيان کرد به دروستکردنی خانووبه ره و دوکان و بازار، تا ناوه دان بووه وه و گه شه ی کرد.

که (ئیپ) گه يشته حه وت سالان، باوکی به لپنه که ی خوئی به جت هينا، ته وريتکی بچوکی دايه دهستی بو ته مه ی داری پی بپري. ته ويش دهستی کرد به لقی برينه وه و دارقليشاننده وه، تا وای لی هات له هه موو فرمانيتکا يارمه تيبی باوکی نه دا: له گه ليا ته چوو ته وپه ری جه ننگه له که وه، کوئيت و خانوچکه ی دروست نه کرد، نه و زه وييه به پيسته يشی ته کيتلا و ته يکرد به شينايی، بو ته مه ی خورشتی خيزانه که ی، به شی سالتیک لی پيتک به يتي. (خانم لينکولن) يش نافره تيتکی خواناس بوو، هه نديتک خوئينده واری فیر بوو بوو، به په رو شه وه بوو که کوره که ی خوئی فیری خوئينده وه و نووسين بکات، بو ته مه ی نووسراوی پيروز فیرتی و بيخويتته وه. نه و له وه پيشيش خوئی خه ریک کردبوو به باوکیه وه فیری سه ره تاي نووسين و خوئينده وه ی بکات، به لام باوکی هيچ فیر نه بوو بوو، نه وه نده نه یی که ناوی خوئی پی بنووسی. به لام (ئیپ) زورتر هوگری خوئينده واری بوو له باوکی، زورتريش نارامی هه بوو له سه ری. هه رچه نده له کار و فه رمانه به نه رک و نازاره که ی نه بووه وه و نه گه رایه ماله وه، له ته نيشت دايکيه وه رانه کشا، بو ته مه ی له به ر رو شنایي گری ناگری لقه دار کاژه کان که له ناو ناگردانه که دا بوون ته سووتان، يه کيتک له چپه رکه

خۆشه‌كاني ناو (تهورات) ی بۆ بخوینیتتهوه، که ئەوه‌نده کاری ئەکرده دڵ و دەررونی له هه‌موو ته‌مه‌نیکی ژبانیایا پتوهی دیاربوو.

به‌لام ئەم خۆش رابواردنه، زۆری نه‌کیشا. چونکه ئەو زستانه سه‌خته‌ی که داهاهت به‌سه‌ر خیزانه‌که‌دا له سه‌ره‌تای ها‌ت‌نیا بوو (که‌ندی کۆتره بچکۆله) ی به‌ته‌واوه‌تی سه‌رگه‌ردان کرد، دایکی (ئیب) له‌شی تیک چوو، تا ئەهات، رۆژ به‌رۆژ، په‌نگی زه‌ردتر ئەبوو، تا وای لێ هات له پر مرد، (ئیب) ی کورپشی له نو‌سالان تیه‌په‌ری نه‌کردبوو. کوره‌که و باوکی دارتیکی گه‌وره‌یان بریبه‌وه و گۆرپچه‌یه‌کیان لێ دروست کرد و ژنه خۆشه‌ویسته‌که‌ی لای هه‌ر دوو‌کیان تیا دانا و پاشان خستیانه ناو چالیکه‌وه که بۆیان هه‌لکه‌ندبوو له‌ناو جه‌رگی جه‌نگه‌لستانه‌که‌دا (ئیب) زۆری پێ گران بوو، که دایکه‌ خواناسه‌ کرده‌وه باشه‌که‌ی بری و که‌سه‌تیکی شاره‌زا نه‌بێ نوێژی له‌سه‌ر بکات، به‌ئه‌رکیکی زۆره‌وه توانی نامه‌یه‌کی ساکار بنووسێ بۆ موژده به‌خشیک^(١)، که له خاکی (کۆنتاکی) دا ها‌توچۆی ئەکردن. پاشان به‌یه‌کیک له چه‌رچیبه‌کاندا بۆی ره‌وانه کرد، له نامه‌که‌دا لیبی پاراپوه‌وه که بێته سه‌ر گۆری دایکی نوێژی له‌سه‌ر بکات، که شیشه‌که چه‌ند مانگیکی پێ چوو ئینجا هات و ئاواته‌که‌ی (ئیب) ی به‌جێ هێنا. ئەو نامه‌یه‌یه‌که‌م نامه بوو، که (ئه‌براهام) ی بچووک له ژبانی خۆیدا نووسیبوی.

***

له کۆری ژبانیادا

(تۆما لینکۆلن)، هه‌ستی کرد، که ناتوانی به‌ته‌نیا بری له‌گه‌ل هه‌ردوو مناله بچوکه‌کانیدا. که ماوه‌ی شینی ژنه‌که‌ی به‌سه‌رچوو^(٢)، بۆ چه‌ند رۆژتیک له مال چوو ده‌ره‌وه، پاشان له‌گه‌ل ئافه‌ره‌تیکی هه‌رزه‌کاردا گه‌راپه‌وه مالتی. به (ئیب) و خوشکه‌یسی راگه‌یاندا که ئەوه دایکی تازه‌یانه. هه‌ردوو مناله‌که به‌شادمانیبه‌که‌وه به‌پیریبه‌وه چوون. (خانم لینکۆلن) ی تازه‌یش بیه‌ژنیک بوو به‌سێ مناله‌وه. به‌لام له مێرده‌که‌ی پۆشته‌تر بوو. هه‌ندی که‌لوپه‌لی بۆ خانووه‌ تازه‌که‌ی هێنا و هه‌ندی جلوه‌رگیشی بۆ هه‌ردوو مناله تازه‌که‌ی پێشکه‌ش کرد. زۆری پێ نه‌چوو، ده‌ستیکی هێنا به‌سه‌ر خانووه‌که‌دا، هه‌ندیکی

(١) موژده به‌خش: ئەوانه‌ی ریتوشوینه‌کانی ئایینی مه‌سیح بلاو ده‌که‌نه‌وه (مبشر)، لیره‌دا مه‌به‌ستی پیاوی ئاینیه‌ له کلێسایه‌که‌دا که (قه‌شه) یه.

(٢) راستتر: که پرسه‌ی ژنه‌که‌ی... یا: که چله‌ی ژنه‌که‌ی به‌سه‌رچوو....

لێ راست کرده‌وه و هه‌ندیکیشی لێ تازه کرده‌وه. مێرده‌که‌یسی خسته سه‌ر ئەو بیره‌ی که ژووریتیکی تری بۆ چیشته لێ نان تیا دروست بکات له‌گه‌ل چشتیریکی بۆ ئاژده‌ل. تا وای لێ هات (کی‌لگه‌که‌ی لینکۆلن)، هه‌روه‌ک دراوسێکانی خۆی ناویان ئەهینا، بوو به‌خانویه‌کی سه‌هوت به‌خش له‌ناو باخیکی جواندا، ئەپروانی به‌سه‌ر دارستانیکی شه‌نگ و شوخدا که هه‌ر له به‌یانیبه‌وه تا بانگی شتیوان ده‌نگی ته‌ور و ته‌ورداسی دارپه‌رکه‌کانی تیا ده‌نگ ئەدایه‌وه.

ئەم ئافه‌ره‌ته دڵ وربا و هه‌ست بلند بوو. زۆر به‌په‌رۆشه‌وه بوو که هه‌ردوو منالی مێرده‌که‌ی به‌باشی به‌خپو بکات. به‌تایبه‌تی مشووری (ئه‌براهام) ی زۆر ئەخوارد له‌به‌ر ئەوه‌ی که له کرده‌وه و په‌وشتیا هه‌ستی به‌خوین پاکی و جوامیریبه‌ک ئەکرد. له‌به‌ر ئەوه پشتگیری ئەکرد و ریتوشوینی باشی پیشان ئەدا که له‌سه‌ری پروات. باوه‌ر به‌خۆکردنه‌که‌ی و هیوای دوا‌رۆژه‌که‌ی به‌هێزتر ئەکرد. له‌و ناوچه‌یه‌شدا که (ئیب) ی تیا گه‌وره ئەبوو، که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی خوینده‌واری گه‌روگرفتییکی زۆری له‌به‌ردا هه‌بوو، خۆیان پتوه خه‌ریک نه‌ئکرد، له گفتوگۆی رۆژانه‌یاندا ئەوه‌نده بایه‌خیان پێ نه‌ئدا، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا، ئەوی له ژبانی (ئه‌براهام لینکۆلن) ورد بیه‌ته‌وه، به‌ته‌واوه‌تی بۆی ده‌رئه‌که‌وی. که ئامانجی ئەو و ئاواتی هه‌ره بلندی و مه‌به‌سی ژبانی، له‌ناو ئەو منالیبه‌ه‌ناسه‌ ساردیبه‌دا، هه‌مووی له‌یه‌ک وشه‌دا جینی ئەبووه‌وه، که ئەویش خوینده‌واری بوو.

له هه‌موو شتیکی خۆشتر به‌دلی ئەو دارپه‌ر بچکۆله‌یه، (ئیب) ئەوه‌بوو که کۆمه‌لیک له دراوسێکیانیان بینه سه‌ردان لای باوکی، هه‌رچه‌نده نه‌خوینده‌واریش بن، به‌لام زیره‌کیبه‌کی وایان تیا هه‌بێ که بتوانن له‌م جیهانه فراوانه بدوین، هه‌ریه‌که‌یشیان به‌شی خۆی به‌سه‌رهات و چیرۆکی خۆی بگه‌یتره‌وه، پاشان له‌سه‌ر ئایین و فرۆفیلابازی و ئافه‌رت گفتوگۆ بکه‌ن. ئەویش له سوچیکی ژووره‌که‌دا دابنیشی و به‌هه‌موو دلێبه‌وه گوێیان لێ بگرێ. نه‌هیلی هه‌یج وشه‌یه‌ک که له ده‌میان بیه‌ته ده‌ره‌وه لیبی ون بیه‌ هه‌رچه‌ندیکی لێ تیه‌گه‌یشت به‌ئاسانی بام لیبی تن بگات، هه‌رچیبه‌کیشی لێ تن نه‌گه‌یشت. ئەوان که رۆیشتن، به‌پالکه‌وتنه‌وه له‌ناو جیه‌که‌که‌یدا، لیبی ئەکۆلیته‌وه به‌به‌رچاو ملیۆن ملیۆن له‌و ئەستیرانه‌وه که به‌سه‌ر ئەو دارستانه قووله‌دا ئەروان و له په‌نجه‌ره‌ی کۆلیته‌که‌وه شه‌و بیداری له‌گه‌ل ئەکه‌ن و به‌چاوه‌ گه‌شه بریسکه‌داره‌کانیانه‌وه ئەیلاویننه‌وه و نیازی پێ نه‌به‌خشن و له رازی جیهان ئاگاداری ئەکه‌ن.

(ئیب) هه‌ندی جار بۆی هه‌ل ئەکه‌وت که له خاکه‌کانی (کۆنتاکی) و (ئه‌ندیانا) دا خۆی

بگه بیټیتته ټو خویندنګا گه رڼکانه ی که ماموستا کۆچره کان هه لیان ټه سوړاندن، ټه وانه ی که زۆربه یان له سه ره تاي خویندنه وه و نووسین و ژماره به ولاره هیچی تریان نه نه زانی. به لّام (ټیپ) نه ټه گه بی که له خویندنګایانه دا له چنده هه فته یه که، یاخود له چنده رۆژتیک به ولاره بخوینتی، گورج باوکی ده ری ټه هینایه ده ری ټو ټه مه ی له فه رمانه کانیا یارمه تیی بدات، که به لای ټه وه وه ټو یارمه تیبیه له خویندنه که ټو خیزانه که به که لک تر بوو. یاخود وه که مفردیبیه کی بچووک له کیلگه یه کی دراوسیدا دای ټه مه زاندا، به تاییه تی له وه مه نه دا که هه ره تی کوریتیبی گرتبوو و بوو بووه لاویکی به هیز و توانای شارهزا له فه رماندا به م جوړه (ټیپ) له ماوه ی نو سالی ته واودا، له دوانزه مانگ زۆرتر نه ی توانی له خویندنګایانه دا بمینیتته وه.

زۆر جاری وا رووی ټه دا، که جینگای خویندنګا که له ماله که یانه وه ده - پانزه کیلومه تر دوو ری. که واته ټه بوو هه موو رۆژتیک چنده کاتیک به هاتوچۆوه به خت بکات، ټینجا دوو کاتیک ټو بکری له خویندنګایانه دا بخوینتی.

خویندنګا که یش بریتی بوو له کۆلیتیبی که له دار دروست کراو، مناله کان له ناویا دائه نیشتن له سه ر زووی، به هه موویشیان یه که نووسراویان هه بوو تیایا ټه یان خویندنه وه و به ده سگیر ټه یاندا به یه کتری. ټو جوړه ژبانه پر ټه رک و تازاره و فه رمانه سه خته و خویندنه پچر پچره و ماندویتیبه هه موو ده میبه، له وانه نه بوون که منالیک له ته مه نی ټه ودا هان بدنه سه ر خویندن. به لّام ټاره زووی (ټیپ) له سه ر خویندن. ټه وه نده زۆر بوو، هیچ شتیک نه بوو بتوانی له به رده میا بووه ست و بیکوژیتیتته وه. به هو ی زبره کی و تیکۆشانی خو یه وه. ټه ی توانی ناوه ندی ټو هه موو به شه خویندنه جو ی جو یبانه له ناو ټو خویندنه پچر پچرانه دا، پر بکاته وه و بابه ته کانی بگه بیټیتته وه یه که و پیکیان ه وه بنووسیتته وه و بیانکاته وه به یه که بابه تی ته واوی ریکو پتیک و هه چ که موکوو ریبیه کیان تییا هه بی ته واویان بکات. ټو ټه مانه هه مووی به هو ی لئ کۆلینه وه و سه رنجدانی هه موو ده می خو یه وه پتیک ټه هینا. چونکه هه رچنده، فه رمانه ده ستیبیه که ی ماوه ی پئ بدایه. کاری میتشک به یتیتته پتیشه وه، ته وه ره که ی دائه نا و ده ستی ټه کرد به خویندن به هه موو دل و تیکۆشانه که یه وه. خه می نان و خه می فیربوون، ژبانی (ټیپ) یان کردبوو به دوو که رته وه. رۆژی ټو نان په یادکردن دانابوو، شه ویشی ټو خویندن.

له جیاتی قاقه ز و مه ره که ب و پینووس، پارچه خه لووزیکه به کار ټه هینا له گه ل چنده ته خته یه کدا که ټو ټو مه به سه ته دروستی کردبوون. که ره شی ټه کردنه وه، ټه یشتنه وه،

جاریکی تریش سپی ټه بوونه وه و ټو نووسین به کار ټه هاتنه وه. تاکه په راویکی کربی، به نووسینه ورده جوانه که ی خو ی، کورته ی ټو شتانه ی (ټه یخویندنه وه له نووسراوانی ټم و ټه ودا که ټو ماوه یه که لئی ټه خواستن)، ټه نووسیبیه وه و به شه و له بهر رووناکیبی ناگره که ټه یخویندنه وه. هه روه ها هه رچی شتیکه به دل بوایه له نووسراوانه دا ټه یگواسته وه ناو ټو په راوه.

یه که م جار که نووسراوی خویندنه وه: (نووسراوی پیرۆز) و چیرۆکه نه ته وه بیبیه کانی (ټیژوب) (١) و (رۆبسن کرۆز) (٢) و (کوچی حاجی) بوو.

وا ریکه وت جاریکیان نووسراویکی ټه خویندنه وه له بابه ت ژبانی پاله وانی ټه مریکا وه، (جوړج واشنتن) (٣)، پاشان نووسراوه که ی له ناو دوو پارچه ته خته دا دانا له دیواری کۆلیتته که دا. ټو شه وه باران باریبوو، نووسراوه که ی ته ر کردبوو. (ټه براهام) نه یکرده نامه ردی، چوو کن خاوه ن نووسراوه که، که ینه و به ینه ی ته ر بوونه که ی ټو گتیرایه وه. به لّام پتیشنیازیکی دایه، که سی رۆژ زه ویی ټو بکیتلی، به رامبه ر به نرخی نووسراوه که ی. کابرای خاوه ن نووسراو له گه لیا ریکه وت. (ټه براهام) یش له پاش ټه وه ی سی رۆژی ته واو زه ویی ټو کیتلا، ټو نووسراوه به نرخی (به هه موو که موکوو ریبیه که یه وه که له ته ر بوونه که وه به سه ریا هاتبوو) بوو به ی خو ی. هه ر کاتی ټاره زووی بکر دایه ټه یخویندنه وه و جار له سه ر جار یش ټه یخویندنه وه. چونکه له په ند و زانیاریبیه کانی که لکی وه ر ټه گرت، یه جگار دلشی چوو بوو

(١) چیرۆکه کانی ټیژوب یا (ټیسوپ): گوايه حیکایه تخوانتیکه گه ریده ی یونانستانی بووه، هاتۆته میسر و بابل، گه لئ چیرۆکی فولکلوری نه ته وه کانی رۆژه لاتی دراوه ته پال که گتیراونییه وه؛ (لاوه نتین) ی فه رنسابی ١٦٦١ - ١٦٩٥ ټو چیرۆکانه ی نووسیه ته وه و له فه وتان پاراستوونی. به لّام ره چه له کی ټه وانه ده چنه وه سه ر سه رچاوه ی گه لانی رۆژه لات، هه ر له هینده وه ټو فارس و کوردستان... هتد.

(٢) رۆبسن کرۆزی: رۆمانتیکه ټینگلیزیبه که (دانیا ل دیشۆ) له ١٧١٩ نووسیه؛ باسی رۆبسن ده کات که گه رده لوولیکه ده ربایی فره تی ده داته دو رگه یه کی چۆله وه، ټه ویش له گه ل (جومعه) ی هاو رتیدا به به خته وه ره وه له و جیگا دوو ر له ټاوه دانیبیه دا ده ژبان.

(٣) جوړج واشنتن (١٧٣٢-١٧٩٩) سه رکرده و پتیشه وایه کی ټه مریکا بیبه، له جه نگی حه وت سالی نیوان فه رنسا و به ریتانیا (١٧٥٦-١٧٦٣) ټم له ریزه کانی له شکره ی ټینگلیز بووه، له شه ره کانی رزگار یخوازی ټه مریکا شدا ١٧٧٦-١٧٨٣ سه رکرده ی جه نگا وه رانی گه له که ی ده کرد. له سالانی ١٧٨٩-١٧٩٧ یه که م سه رۆکی ولاته یه کگرتوه کانی ټه مریکا بووه.

به که سایه تیبی (جۆرج واشینتۆن) دا، به کرده و ره وشتیا له شه ری سهر به خۆیی ئه مریکا دا، که پاله وانیه کی سهر که تووانه و نیشتمان په ره ریه کی شوخ و شه نگانه ی تیا ناشکر ابوو.

له گه ل ئه مه شا باوکی دلئی به مه خۆش نه ئه بوو که کورده کی خۆی به و جو ره ئه بیینی خوری داو ده ته خویند نه وه. پیتی نه گوت حه ز له پالدانه وه نه کات. وا چوو بووه می شکیه وه که کورده کی به دل فهرمانی له گه ل نه ئه کرد، ههر بو ئه وه فهرمانی بو ئه بیینی، که به نا چاری نه زانی بیینی، ئه ویش له بهر نه وه کی شتیکی ده ست بکه وئ و پیتی بژی. به لام که لله ی به هیچه وه خهریک نییه، به و قسه پروبوو چانه وه نه بی که له و نووسراوانه دا چاپ کراو! به لام ژنه کی له سهر ئه و بیرو باوهری ئه و نه بوو. جاری وایش هه بوو لیتی تووره ئه بوو که ئه و نووسراوانه ی به قسه ی پروبوچ دائه نا، چونکه ئه و نووسراوانه ی که (ئیپ) هه موو به یانیانیک ئه یخویند نه وه (ته ورات) و (ئینجیل) بوو. به میترده کی نه گوت: «ئارامت بی. دوور نییه کورده که ت بیته مامۆستایه ک، بیته که شیشیک. چونکه زهره کی و تیکۆشان و چاکیی دل که ی، ئه وه پیشان نه ده ن که دوا پرۆژیکی گه وری ده ست بکه وئ».

کورده که دهستی کرد به تیکه ل بوون به کۆمه لایه تی. خۆی خهریک نه کرد به لیکۆلینه وه یه وه. سهرنجدا نه که ی تیژ و به هیزبوو ئه چوو بهنج و بناوانی هه موو شتیکه وه.

(ئیپ) ههرچه نده دلته نگیه کی پتیه بوو، ههر له منالییه وه له گه لیا بوو، که دوور نییه له ژبانی ته نیایی ناو دارستانه فراوانه کانه وه تووشی بووی، به لام گیان سووک و دم به پیکه نین بوو، زوو ئه کرایه وه. حه زی له پرس کردن و گوینگرتن نه کرد. حه زیشی له قسه کردن نه کرد. ئه یزانی باش قسه بکات له چیرۆک گێرانه وه دا، ئه وه نده شاره زا بوو، نه ته وه خۆشی ئه ویست. جاری وایش هه بوو که له گفتوگۆ کردن دا توند ئه بوو، به لام له سهر شتی هیچو بوچ. ههرگیز مقۆمقۆی نه ئه کرد. جاری وایش حه زی به گه مه وگه پ نه کرد. حه زی له قسه ی نه سته ق نه کرد. به لام دلئی که سی له خۆی نه ئه ره نجاندا. که سیشی نه ئه شکاندا. له راستیدا کرده وه و ره وشتی بلندا نیشانه ی ههره به رزی که سایه تیبی (ئیپ) بوو. ئه وساکه ی له ته مه نی شانزه سالدیدا بووه، به پیتی قسه ی یه کتیک له نووسه رانی ژبانی وا بووه: «ئه براهام لینکۆلن، که له گه تیبکی له ش ره پی سنگ پان بوو. به لام له ره ولا وازیکی و ابوو، له گه ل درژییه که یدا سهرنجی پیاوی راته کیشا... سهر و شیوه ی درندان هه لکه و تبه و، چونکه قژیکی بژی تووایی و جلو به رگیکی ساکاری شل و شیواوی هه بوو. چرچ و لۆچی ده موچاوه پیرانه که یشی، که لووتیکی ته و او ده ره ره یوی تیا دیاربوو... ئه مانه هه موویان، ئه براهمیان گه وره تر له خۆی پیشان نه دا!».

له و کاته دا، به دلئا ئه هات بنووسی. سی و تاری له رۆژنامه کانی ناوچه که دا بلاو کرده وه. له یه که میاندا هاواری ئه وه ی کردبوو که به زه بییان به گیانه به ردا بیته وه. له دووه میاندا هورۆمی بردبووه سهر مه ی خۆری. له سیته میشیاندا، له سوچیکی تازه وه که یه وه یه یه نیه ی نیشتمانیی خستبووه به رچاو و چاره ی بو دۆزییه وه وه. ئه م وتاره یان سهرنجی یه کتیک له پشتگیر (محامی) یه کانی راکیشابوو، بانگی کرده چی فهرمانه که ی خۆی مه شقی تیا بکات. ئه وه یش هه لیکه ناوازه بوو، بو ئه براهام که که لکی لی وه رگری. به لام ناچار بوو که وازی لی به یینی. بو ئه مه ی ئه و مزه که مه ی که له فهرمانی کشتو کاله که یدا دهستی ئه که وت، باوکی لی به ش براو نه کات.

به لام زۆری پی نه چوو، ده رگای بو کرایه وه. به دهستی خۆی که شتییه کی بچوکی دروست کرد، له مبه ر رووباری (ئوهایو) وه بو ئه وه به ری ریبواران و که لوپه لیانی پی نه گوئیازه وه. رۆژیکیان وا ریکه که وت، که هه ندی ریبواری به که شتییه که ی خۆی په رانده وه بو که شتییه کی گه وری بازرگانی که له ناوه راستی رووباره که دا وه ستابوو. یه کتیکیان دوو پارچه زیوی دایه، رپالیکی نه کرد.

ئه براهام له وه سهری زۆر سووما و زۆریشی پی خۆش بوو. پاشان که ئه بیته سهرۆکی خاکه یه کگرتوه کانی ئه مریکا، کارتیکردنی ئه و کاره ساته نه گپرتیه وه بو هاو رپیه کی خۆی، نه لئ: «باوه رم به چاوه کانم نه ئه کرد! دوور نییه، ئه ی برا، تو ئه وه به شتیکی هیچ و پوچ دابنیتیت. به لام من ئه وه به گرنگترین کاره ساتی ژبانم دائه نیم. بو کورپکی هه ژاری وه ک من گران بوو باوه ره به خۆی بکات که له رۆژتیک که متردا، بتوانی رپالیک په یدا بکا! به لام که ئه وه م چاوپیکه وت، جیهانی له بهر چاومدا فراوانتری نه تواند، جوانتریشی لی هات، هیوایشم به دوا پرۆژی خۆم و بروایشم به خۆم زۆرتری لی هات».

که ته مه نی گه یشته نۆزه سالان، بازرگانییک دایه زاندا، هه ندی که لوپه لی له سهر که شتییه ک بو بار بکات و پیا بنیری بو (ئورلیانی تازه)، له وئ که لوپه له کانی بو بفرۆشی و نرخه که یانی بو به یینیتیه وه بازرگانه که ییش، بوئه ئه مه ی به و سپارد، چونکه له راستی و زهره کیی ئه و شاره زا بو بوو. ئه ویش فهرمانه که ی باش بو راپه راند. به لام تا له وه بووه وه که وته ته نگوچه له مه یه کی گه وروه. چونکه که شتییه که، به لای که ناری رووباری میسیسیپییدا ئه رۆیشت، قوله ره شه کان هورۆزمیان برده سهری، تالانی بکه ن، یارمه تیده ره که یشی خهریک بوو تفه نگیان پتیه بنی، یه ک به یه ک بیانکوژی. به لام

(لینکۆلن) فریاکهوت، نه بهیشت بیانکوژی. کهچی توانیشی کهشتیه که رزگار بکات.

لهو کاته دا که خه ریکی ئەو کۆچه بوو، که یه کهم جار بوو له ناوچهی لادی و ژبانی لادیوه هاتبووه دهرهوه و، چاوی بهو جیهانه فراوانه کهوتبوو که هه موو دهه ناو اته خوازی ئەوه بوو له نزیکه وه بیینی. واپیکه کهوت که توانی به دهه بان کهشتیی زل زل ته ماشا بکات که پریان بوو له گه لهی بهنده کان، که وهک رانی گیانله بهرانی درنده پتوهند کرابوون. ئەو چاوه نندازانه، که پر بوون له ترس و له رز. دلای (ئه براهام) یان بزواند و خستیانه بیرکردنه وهی کهی قولله وه. لهو یاسا هیچ و پوچهی بیر ئەکرده وه که دلای پروایی ئەدات ئەم جۆره زۆرداری و پرسیواییه روودات.

شاری (ئورلیانی تازه)، یه کهم شاربوو که (ئه براهام) بیینی. سهری سورما له هاتوچۆ و بزوتنه وه کهی ناوی که له برانه وه دا نه بوو، ههروه ها سهری سورما له دهنگه دهنگ و قره قره کهی که میتشکی پیای ئەبرد. ئەو خۆشیه ییش که پیاهه ده له مه نده کان و ئافره ته ریکویتی و رازاهه شاره زاکان تیا بوون، هه ره به جارێ گه شکه داری کرد. به لام به ته نیشته ئەوانه، هه موویانه وه، بازارێکی دی، به نده بان تیا ئەفرۆشت. ته ماشای کرد هه ره پیوانه و به زه بری کوهک له ژنه کانیا ن جیا ئەکه نه وه... کچانه و به قژ رانه کیشترین تا وهک که لویه ل بفرۆشترین...

دایکانه و له تاو ئیشی جه رگیان، شیتانه هاوار ئەکه ن، چونکه مناله کانیا ن به زۆر له باوه ش ئەهیننه دهره وه. جا ئەو کورهی که هاواری ئەکرد له هاو نیشته مانه کانی خۆی: به زه بییان به گیانله بهر اندا بیته وه، ئەم هه موو تازار و هاواره سامناک و نه نگانه ی به مرقا به تیه وه دی و به چاوی خۆی چاوی پتیا ن کهوت. له پر له و بازاره نزم و نه نگ و ناپه سه نده. رویی وه رگیرا و پشتی تی کرد و لیتیشی دوور کهوته وه. دلای پر بوو بوو له ئاره زویی تۆله سه نده وه و هه سترکردن به شوو ره یی و ئاپروو چوون. که سواری که شتی به کهی بووه وه، به هاو ریکانی خۆی گوت: «ئه گه ر رۆژێکم ده ست کهوئ له جیهاندا، ئەهه بێ ئەم بازارگانی به تیکومه کان بدهم و دلیشم به کهس نه سووتی که زبانی له وه وه بهر کهوئ!».

دلداری یه کهم

لهو جیهانه ته ر و تازه یه دا، که هیشته کاری لی نه کرابوو، که پر بوو له سامان و شتی به که لک، هه موو که سیتی جه ره رزه ی ئازا و له ش سووک ئەیتوانی هیوا و ئاواتی خۆی تیا به یینیته دی.

ئەو ساکه ییش باو بوو، هه ر کوریک پی بگه یشتایه، خیزانه کهی خۆی به جی ئەهیشته و ئەچوو به دوای سامان په یادا کردندا، یاخود هه ره هیچ نه بێ به دوای نان په یادا کردندا.

(ئه براهام لینکۆلن) ییش بو به کا له سه ره ئەو پتیه ویه نه رۆشستبوو، چونکه باوکی له فه رمانه کانی خۆیدا سه ره نه کهوتبوو، له بهر بێ ده سه لاتی و کهم ته ر خه میی خۆی. له پاش ئەمه ی پازنه سالی له (که ندی کۆتره بچکۆله) دا به سه ربرد، که ته ماشای کرد هه ره وهک پیتشوی خۆی به هه ژاری و هه ناسه ساردیه وه ئەژی. ناچارما سه ره له نوێ کۆچ بکاته وه بۆ خاکی (ئیلینۆیز) به لکو ئەمه خوايه گوزه رانیکی باشت بکات له وئ. ئەو خانووه ی که زۆر پتیه وه ماندوو بوو بوو تا دروستی کردبوو، فرۆشتی و چوه ئەوئ کۆلیتیکی بچکۆله ی بۆ خۆی و خیزانه کهی دروست کرد. دیسانه وه دهستی کرده وه به چه وسانه وه له پینا و ژباندا. (ئه براهام) ییش له گوێزانه وهی خیزانه که و دروست کردنی کۆلیته که دا یارمه تی دا. زه ویه کهی ته نشتی کۆلیته که ییشی بۆ کیتلا. له پاش ئەمه ی تۆزیک دلنیا بوو له ئەنجامی خۆی، دهستی کرد به بیرکردنه وه له خۆی و له دوا رۆژی خۆی. که ته مه نی گه یشته بیست و یه ک سالی، تافی جه ره زه یی و ئاوات به جی هینانی دهستی پی کردبوو، له بهر ئەوه زۆری پی نه چوو خیزانه کهی خۆی به جی هیشته. بۆ ئەمه ی ئەویش ریکه یه ک بۆ خۆی له ژباندا بکاته وه.

ئەو ریکه یه ییش یه جگار سه خت و گران بوو، بۆ ئەو ئەرک و تازار و ته نگوچه له مه یه کی گه وه و زۆری هاته بهر. ناچاربوو که له چه ند کیلگه یه کدا بیی به ره نجبه ر. له دروست کردنی گه مئ و که شتی په رده دار^(۱) و لیخو رینیا نا، فه رمانی بیی. چوه فه رمانی شه قام دروست کرده وه. بوو به چه رچی، که لویه لی ئەگیتر به ناو دیهاته کاندای فرۆشتن. پاشان بوو به شاگردی کابرایه کی داووده رمان فرۆش. نه ئەو گی ره وه کیشه و سه رگه ردانی به یه کی که تووشی ئەهاتن، نه هه لوه شان وه کانی کار و فه رمانه کانی، توانییا ن

(۱) که شتی په رده دار: که شتی چارۆگه دار (سفن شرعیه).

کۆلی پچ بدەن و چاوی بترستین و لە ناواتی بخەن، بە لکو بە پێچەوانەوه (ئەبراهام) ئەو گیروگرفت و ناخۆشییانەى بەروویەکی خۆش و دلێکی پر بەزمەوه بەرامبەری ئەکرد، ئەوەندەیش برۆای بەهێزبوو بەدواپۆژى خۆى، زۆرتر پەلى ئەکوتا و رەنجی ئەدا و تى ئەکۆشا. تا بەسەر ئەو گیروگرفتانه یا زال ئەبوو و لە ئەنجامدا بەئامانجى خۆى ئەگەشت. رەوشت و کردەوه بەلندەکانى و، ژیریى و زرنگییە دلکیشکەرەکانى و دل چاکییە گەورەکەى، لە هەر کۆپىکەدا بووایە یارمەتییان ئەدا و کەسانى تریان ئەکرد بەدۆست و خۆشەویست و دلۆزۆى. بەلام سەر راستییەکەى و دەسپاکییەکەى لە هەموو کردەوهیەکی تری خۆشەویستتر بوو بەلایانەوه. تەنانەت لەناو خۆیاندا ناویان نابوو (ئیسى سەرراست).

لەم سەردەمە پر تەنگوچەلەمەیهی ژيانیدا، وا ریککەوت که هەژاری ناچاری کرد بێتە سەربازیک لە تیپێکی نەتەوهدا که بۆ بەرەنگاری کردنی پێشەوایهکی هیندی پیک هینرابوو، که خوری دابوو زۆرداری کردن لە دانیشتوو سپییە بێ وەیهکان؛ تەنانەت ناویان نابوو (بازەرەش). ئەم تیپى سەربازە بچکۆلەیه، پتویست بوو لەناو ئەندامەکانى خۆیدا سەرکردهیهک هەلبژیرى. ئەویش (ئەبراهام لینکۆلن) ی هەلبژارد. ئەمیش یەجگار بەوه دلێ خۆش بوو که هاوڕێکانى بەو جۆرە پشتیان پچ بەستوو. هەر وهها لەوه پاش لەدەم خۆیان بیستبوو، ئەو کاتەى بەگەورەترین کاتى ژيانى ئەژمارد.

ئەم تیپە، ماوهی بۆ نەمابووهوه، بچى بەگژ (بازەرەش) دا. چونکه سوتندخوارهکانى، لە پێش خۆیدا، توانییان بچن بەگژیا و بەسەریا زال بن. ئەو لە کارەسات، هەر ئەمەندەى بەسەرەت؛ که هیندییهکی سوور لە پیاوهکانى (بازەرەش) که لەتاو زۆرداری پێشەواکەى هەلاتبوو، پەناى برده بەر لەشکری دوژمنەکەى. سەربازەکانى تیپەکەیش که دەمیک بوو لە بۆسەدا بوون و لە چاوه‌روان کردندا وەرس بووبوون، که ئەوهیان دی، زۆر دلێان خۆش بوو چونکه بەنیچیریکى دەسویرد گریان زانى هاتۆتە بەردەمیان، بچ ئەمەى پتووى ماندووین. ئەوانیش هورۆزمیان برده سەری که بیکوژن. کەچی (ئەبراهام لینکۆلن)، لەگەڵ ئەوهشا که هیندییه سوورەکان بوون باپیریان کوشت و خێزانەکەیان تەفروتونا کرد و باوکیان راوه‌دوونا، لەبەرەدمیاندا وهستا و هیندییهکەى بەسنگى خۆیهوه پاراست، خۆى خستە تەنگوچەلەمەى کوشتنهوه بۆ ئەمەى گیانى مرقۆچیک رزگار بکات لە کوشتن. لە پاش تیکۆشانیکى زۆر توانی رزگاری بکات.

جا لەناو گەرداوی ئەو بەرەنگاری کردنەدا که (ئەبراهام) خۆى تى فری دا بوو، لەپێناو گۆزەراند، هەر چییەکی لە دەست بەاتایە ئەیکرد، هەر بۆ ئەوهی لە خوتندن نەبرى. نووسراو هەرگیز لێی جوی نەئەبووهوه. چونکه هەم هاوده‌می بوو، هەم مامۆستای. لەو کاتانەدا ئەیخوتیندەوه که رینگای درێژ درێژی ئەبرى لە ناوند ئەم گوندەوه بۆ ئەو گوند، یان لەو کاتانەدا ئەیخوتیندەوه که دائەنیشت لەژێر سێبەرى بەردێکی گەوره یاخود درەختیک دابحەسێتەوه، یان که ئەبوو بەشەو ئەیخوتیندەوه، پاش ئەمەى لە فەرمان و ئەرک و ئاواز ئەبووهوه و دەستی ئەپەرژا چەندوچوون لەگەڵ خۆى بکات و قسە بۆ خۆى بکات.

ئەویست بگات... برۆایشى بەخۆى هەبوو که ئەگات... بەلام بۆ کۆى؟ ئەو بەتەواوه‌تى نەیتەزانى چیی ئەوی و بۆ کۆیش ئەچى. بەلام زۆرى رانەپەرمو بەهێز و دەسەلاتى خۆیدا، شارەزای خۆیشى بوو که چەکار لى هاتووێه که هەستى بەئارەزوویەکی بەهێز ئەکرد بۆ خۆیەخت کردن لەپێناو نیشتمانەکەیدا. چونکه لەگەڵ ئەوه‌یشدا که ناسیابییەکی کەمى هەبوو لەگەڵ نیشتمانەکەى خۆیدا، که سەیری ئەملا و ئەولای خۆى ئەکرد، زۆر کەموکۆری و کردەوه نەنگى و رووکەشى وا ناشیرینی ئەدی که بەپتویستى ئەزانى بەرەنگاری بکرى.

لە سالى ۱۸۳۲دا کورسییه‌کی کۆری نەتەوه‌یى خاکی (ئیلنۆیز) بى کەس مایه‌وه. (ئەبراهام لینکۆلن)، بۆ ئەو پایەیه، خۆى پالوت. ئەوی پالى پتووه‌نا، هەر ئاواتەکانى و نازایەتییه‌کەى خۆى بوو، که یەجگار گەوره بوون. لەناو کۆمەلێک هەلبژیرەدا، رەپ و راست پتووى گوتن: «وا بزەنم هەمووتان ئەمناسن. من هەر ئەبراهام لینکۆلم. فرۆفیلبازیبە کەیشم ماوه‌ی کورتە و خۆشیشە، وهک هەلبەرکیتی پیریتزن وایه. ئەگەر منتان هەلبژارد سوپاستان ئەکەم. خۆ ئەگەر هەلێشتان نەبژاردم. ئەوا هیچ. باکم نییه!» لەمە بەولاه هیچی تری نەگوت. شەش کەس دەنگیان بۆ دا. هەموویان ناسیابوون لە شاری (نیوسالم) دا. بەلام ئەم ژمارەیه، تەواو نەبوو. لەبەر ئەوه نەگەیشت بەمەبه‌سى خۆى. نەبوو بەئەندام.

بێجگە لەوه، تووشى شکانیکى تریش هات. بوو بەهاوبەشى کارابیهک لە شاری (نیوسالم) دا، ناوی (بیری) بوو. بەهەردووکیان دوکانیتکیان دامەزراند بۆ کرپن و فرۆشتن. (ئەبراهام) هەرچییەکی بۆ کۆ کرابوووه خستبوویه ئەو هاوبەشییه‌وه. بەلام (بیری) سەرخۆشیکى هەموو دەمی بوو. هەرچی پارەیه‌کی ئەهاتە دەست، بەفیرۆى ئەدا.

له پاش چند مانگیك مرد و كۆمه لیک دهستیای به جی هیشت به سهر (ئه براهام) وه. (ئیپ) ی سهر راستیش، دهستیکی وای نه بوو، که نه وه موو دهستیای هاوړیکه ی که له که ی کردبوو به سهریا، به یه که جار بیان داته وه به خاوه نیان. ناچاربوو به لاین بدا به خاوه ن دهستیای وه کان، که دهستیای وه کانیا ن به وچان بداته وه. ناچاربوو دوو نه وندهی جار ان فرمان بکا و خویشی بره نجیئی تا نه و به لینه گرانه ی خوئی جیبه جی بکات.

هاوړیکانیسی ویستیان یارمه تیی بدن، بی ئه مه ی سهری پی نزم بکه نه وه، یان لووتی بشکینن بوی تیگوشان کردیان به جینوشینی ده زگای پۆسته خانه له شاری (نیوسالم) دا. ئه م فه رمانه، بوو به سهره تای سهرده میکی تازه له ژیانی (ئه براهام) دا. چونکه کاتیکی ته وای ده ست خست بۆ خویندنه وه، ریگایشی بۆ کرده وه بۆ خویندنه وه ی زۆر له رۆژنامه کان. رۆژیکیان نووسراویکی هاته به رده ست له بابته زانستی پیوانه وه. له بهر سهرچلی خوئی، ناوه که ی کرده وه و به په رۆشیه کیشه وه دهستی کرد به خویندنه وه ی. تا وای لی هات ده ستوره کانی هونه ری پیوانه فیروبو. ئینجا دهستی کرد به به کاره یئانی، له په نگرشنتی زه ویدا له و ناوچه یه دا که تیا بوو، ههروه ها له دانانی نه خشه ی ریگابان و پرده تازه کاند. به وه توانیی که مه کیک گوزهرانی خوئی باش بکات.

جا له م سهرده مه ی ژیانی (ئه براهام) دا، کاره ساتیکی شهنگ و کاریگه ر پووئه دا، پرشنگی هۆنراوه و دلداریی و به زه یی پیاها تنه وه ئه دا له و دلله گه وره، خه مباره، چاو له هیچ نه بووه ی (ئه براهام)، که گیتزه لوه کی رۆژگار زۆری له رزاندبوو، ئه رک و ئازاری جیهانیش زۆری کز کردبوو. رۆژ نا رۆژیک، له په نجه ره ی پۆسته خانه که وه، گوئی له دهنگیکی ناسک نه بوو، به شیرینییه که وه لیئی ئه پرسی: «هیچ نامه یه کی منت لا نییه، کاک لینکولن؟».

پاشان له ده رگا که وه ده موچاوی کچیکی شهنگ و شوخی که ممر باریک ده رئه که وت. پرچه زپینه کانی وه ک تیشکی رۆژ و ابوون. له ده موچاوه سپی و سووره که یشیا، گه شیی ته مه نیکی هه ژده سالیی تیا بوو. پاشان ئه هاته نه و ژوو ره وه که کۆمه له رۆژنامه و نووسراو به سهر یه کدا که له که بوو بوون و، په ره په ره ی قاقه زیش له ملا و له ولادا بلا بوو بوونه وه چونکه (ئه براهام)، هه مووده م، پیویستی به ئاژاوه یه کی که م و هه ندی ناریکی و پیکی بوو، بۆ ئه مه ی به دلئیکی ئاسووده وه بتوانی فه رمانی ببینی!

ئینجا که چاوی به و ده موچاوه پرشنگداره نه که وت، تیگ نه چوو، ههروه ک شاگردیکی خویندنگا بوویت و گوناهیکی کردب خوی و ئه هاته پیش چاو. نووسراوی ماف، که

به دهستییه وه بوو ئه یخویندنه وه بۆ ئه مه ی تیی بگات فریتی ئه دایه لایه که وه و به په نجه باریکه کانی قژه ره شه بژه که ی خوئی ئه ئالوزاند. ئینجا له ته خته که ی خوئی راست نه بووه وه و وه رامی ئه دایه وه: «خانمی روتلیدج. وا بوی ئه گه ریم بیدۆزمه وه».

پاشان ئه چوو ه سهر سنووقی نامه کان، بیان پشکنی. خویشی ئه وه ی ئه زانی که نامه یه کی وای تیا نییه به ناوی نه وه وه هاتی. به للام له گه ل نه ویشدا، خوئی به هه له دا نه برد، ئاواتیشی ئه خواست که ئه وه ی نه و ئه یه وی بوی بدۆزیته وه و به روو خویشیه که وه پیی بلتی: «ئه وه تا خانمی روتلیدج! نامه یه کم بۆ دۆزیته وه له نیویۆرکه وه بۆت هاتوه!...» به للام هه رچی نامه یه که له وی دابوو، هه لگیپر و هه رگیپی ئه کرد، هیچی بۆ نه ئه دۆزرایه وه، ئینجا چاوه رهنگ خۆله میشییه نه رمه کانی هه ل نه بری و سه یری نه و دووچاوه گه شانیه ی ئه کرد، که به گلاراییه که وه سه یری هه موو بزوتنه وه یه کی ئه ی ئه کرد، ئینجا ئه یگوت: «خانم، ئیمرو هه یچمان بۆ نه هاتوه بۆ تو». ئینجا که سه رنجی ئه دا رهنگی کچه که زه رد هه ل نه گه ری به وه رامه که ی، به په له، به زه رده خه نه یه کی دلنیا که رانه وه پیی ئه گوت: «جاری وا هه یه، نامه کان تا ئه گه نه ئیره. زۆر دوا ئه که ون... هه ندی جار به هه فته له ریگادا ئه میتنه وه... به لکو ئه مه خوايه ئه م پۆسته یه بیته وه، نامه که ت بگات». کچه که یش به زه رده خه نه یه کی که مه وه، وه رامی زه رده خه نه هانده ره که ی ئه وی ئه دایه وه و هه لته ستا پرواته ده ره وه. پاشان ئه گه راپاوه دواوه، وه ک شتیکی بیرکه وتیته وه و ابوو. ئینجا نامه یه کی له سنگی ئه هیئایه ده ره وه و به شه رمیکه وه پیی ئه گوت: «تکایه ئه م نامه یه بنیره بۆ نیویۆرک له پۆسته ی داها توو دا». (ئه براهام) یش به خویشه ویستییه کی راسته قینه وه وه رامی ئه داته وه: «خانم! دلنیا به که نامه که ت دوا ناکه وی ئه نیی». به للام تا کچه که ئه گه ییه ده ره وه ئه م سه یریکی نامه که ی نه کرد که دابوو یه ده ستی، له پشت بوخچه ی^(۱) نامه که دا ئه م ناوونیشانه ی ئه خویندنه وه، که هه ر نه وه بوو نه ئه گۆررا،: «کاک جو م ما ک نیل له شاری نیویۆرک...». ههروه ک له کاتی توو ره بوون دابی، به و جو ره چنگه کانی ئه هاتنه وه یه ک، ئینجا تا ماوه یه ک له و نووسینه مندالانه یه ورد نه بووه وه پاشان جو ش و خرۆشیتیکی پر له ئاواتی پی ئه گه یه شت، ههروه ک نه و وشه ناسکه خو شانه و نه و پی لی نانی دلئی دلداره ی ناو نامه که ی هه ست پی کردبی و ابوو. زۆری پی نه ئه چوو توو ره ییه که ی ئه گۆررا نه بوو به خویشه ویستی. ئینجا زه رده خه نه یه کی دلپاکانه ی خه ماوی ئه کرد و

(۱) بوخچه ی نامه که: زهرفی نامه که، کیسه ی نامه که.

ئەيگوت: «ناخ خۆزگە ئەم نامەيە بۆ من ئەھات!...» پاشان گورج ھەل ئەستايە سەرپى و نامەكەى ئەخستە شوپىنى خۆبەو و، دەستى ئەكردەو بەخۆپندەنەو كەى خۆى.

ئەو كچە ھەرزەكارە، گەورەترىن منالانى (جىمىس روتلىدىج) بوو كە ئاشەوانىكى دەولەمەند و يەكپىك لە پىاوە ناسراوەكانى ئەو ناوچەيە بوو. ئەم پىاوە يەكەم كەس بوو، كە دەستى يارمەتى درىژ كەرد بۆ (ئەبراھام لىنكۆلن)، لەو كاتەدا كە گەيشتە شارى (نىوسالم) بەبى دەست و بى دەسەلانىيەو كەسىكى نەبوو بىپارىژى. (جىمىس روتلىدىج) سەرۆكى يانەيەك بوو، پىاوانى ناوچەكەى تىا كۆ ئەبوو، لە بابەت فرۆفېلېبازىيەو گەفتوگۆيان ئەكرد و، كاروبارى ئابورى و كۆمەلایە تىشىيان پىشان ئەدا. (ئەبراھام) پىش چووە ناو ئەو كۆمەلەيەو. ھەموو كۆبونەو يەك لەگەلئاندا بوو، چۆن ھا شەويك بۆى نەكرابىت بچىتە يانەكە، ئەگىن ھەموو شەويك ئەچوو. كە (رۆتلىدىج) سەرئىجى دا، (ئەبراھام) بەپەرۆشەو گوتىيان لى ئەگرى. رۆژتىكىان، بابەتتىكى بۆ دياردى كەرد و پىتى گوت لەو بابەتەو قسەمان بۆ بكە. (ئەبراھام) پىش، نەيكردە نامەردى، و تارىكى وای دا، كە ھەموويان سەريان لىتى سورما. چونكو پىر بوو لە بىروباوردى دروست و پىشسىنى زىنگانە، شارەزايى و بىركردنەو قوول و لىكۆلېنەو تەواوى ئەويان دەرئەخست. كە لى بوو، لىتى كۆبونەو، پىر بەدل پىرۆزىبايىيان لى كەرد. ئىنجا (روتلىدىج) بۆ رۆژى دوايى، بانگى كەردە سەر نانخواردن.

نان و خوانەكە، ژمارەيەكى زۆر لە پىاوە ناسراوەكانى (ئىلېنۆيز) و خانە ناوازەكانى لەسەر كۆبونبوو. بەلام (ئەبراھام) ھەر دللى لەلای كچى خانەخوئى بوو. كچەكەيش بەو جوانىيەى خۆبەو و بەو قزە زىپىنانەى خۆبەو كە لەناو كراسە شىنەكەيدا لەش و لارە رېكەكەى دەرئەكەوت، سەر و شىوہيەكى شەنگ و شۆخى ھەبوو، بالاىەكى شووشەيى، بەسەر پەنجەى پىتوہ ئەھات و ئەچوو، ميواندارىيى بانگكراوەكانى ئەكرد و بەدەميانەو ئەھات، بەجوانى و گەشى و رووخۆشىيەكەى (ئەبراھام لىنكۆلن) پىش. كە لە ھەموو تەمەنى منالى و كورپىنى خۆيدا گوتى لە پىكەنىنى ئافرەتتىك نەبوو، بەكچىنىي ئەم كچە گەش و رووخۆشە و دەنگە ناسكەكەى كە وەك دەنگى زەنگە زىوینەكان ئەزىنگايەو لە گوتيدا، گەشكەدار بوو. لای كەردەو لە ميوانىكى تەنشتى كە لەسەر خوانەكە دانىشتبوو، لىتى پرسى: «ئەم كچە بۆچ ئەوئەندە كامەرانە؟» كەبرايش بەزەردەخەنەيەكەو پىتى گوت: «چونكە بووئە دەزگىرانى (جۆن ماك نىل)، كە دەولەمەندىكى گەورەيە و تازە ھاتۆتە ناوچەكەو و گەلېك زەويى فراوانى تىا كپوہ؟».

ئىتر (ئەبراھام) پىش، لەسەر خواستى (روتلىدىج) خۆى، ھەموو جارىك ھاتوچۆى ئەكردن. ئەوانىش زۆر بەگەرمى و خۆشەويستىيەو پىشوازيان ئەكرد. ھەرچى لەو خانووەدا بوو خۆشى ئەويست، ھەر كامىكىيانت بگرتايە بەدۆستىكى وای ئەزانى كە لەوانىترى خۆشترى ئەويست. لە راستيدا لەبەر (ئانا) بوو، كە رېسەكەى بۆ نەنكى كچەكە ئەگرت بەدەستەو و لە وزە بەدەر ئارامى ئەگرت تا نەنە باى ئەدا. ديسانەو ھەر لەبەر دللى (ئانا) بوو كە بەپەرۆشەو گوتى لە نرخەكانى ئارد ئەگرت، كە باوكى كچەكە كە لە بابەت ھەرزانى و گرانىيەو ئەدوا. ديسانەو ھەر لەبەر دللى (ئانا) بوو، كە براكەى فىرى سەرەتاكانى زانستەكان ئەكرد. ياخود بۆ براكان تىرى يارى لە دار بۆ دروست ئەكردن، يان بىشكەى منالە ساواكەى رائەژاند، يان سەگە پىرە بۆرەكەيانى ئەلاواندەو و گەمەى لەگەل ئەكرد.

ھەروەھا لەبەر دللى ئەبوو كە بەتايىتەى چىرۆكەكانى خۆى لەبەر گوتى ئاگردانەكە بۆ خىزانەكە ئەگىرپايەو، لە شەو درىژەكانى زستاندا، خىزانەكە ھەموويان لىتى كۆ ئەبوو، لەو ھونەرە جوانەى ئەو خۆشىيان پى ئەگەيشت سەريان سورئەما. كەچى لەو كاتەدا رووبارەكە ھارە ھارى ئەھات دائەنىشت، يان خەرىكى چىنى ئەبوو يان خەرىكى دورىن. پىر بەدل بەپەرۆشەو گوتى لە قسەكانى ئەگرت، جازە ناجارىكىش لە چاوە گەشە شىنەكانىيەو نىگايەكى لى ئەكرد.

ھەردوو كىيان يەكترىان خۆش ئەويست، ھەردوو كىيان دۆستى گىيانى بوون. بەلام (ئانا) خواسترابوو بۆ پىاوتىك كە بەدلئا چوو بوو؛ بەو دلدارىيەيشەو كامەران بوو، شانازى پىتوہ ئەكرد. (ئەبراھام لىنكۆلن) پىش يەك تاو ئەوئەو بەبىردا نەئەھات كە ئەو كامەرانىيە پاكۆھى لى تىك بدات.

بەلام رۆژتىكىان شتىكى وا روويدا كە ھەرگىز بەبىردا نەئەھات. چونكە لەناكو (جۆن ماك نىل) ھەر زەويەكى كرىبوو لەو ناوچەيدا فرۆشتىيەو و شارى (نىوسالم) پىشى بەجى ھىشت، بەو مەرجەى رۆژتىك پىش گواستەنەو دەزگىرانەكەى بگەرتتەو ئەوئەو. بەلام رۆژ ئەھاتوو رۆژ ئەچوو، (جۆن ماك نىل) پىش ھەر نەگەرايەو، نامەيەكشى نەئەد بۆ دەزگىرانەكەى كە ھۆى نەگەرانەكەى خۆى تى بگەيىتى. (ئانا) دللى كەوتە ناو خەم و خەفەتەو. دوولتى سەرى تى كەرد. ئىتر لەو بەولاوہ گۆزانييەكانى لەگەل دەنگى ئاشەكەدا رىك نەئەكەوتن، لە بەيانىانە خۆشەكان و ئىوارانە دل پەرىشانەكاندا.

جا له م رۆژه پر له خه مانهدا بوو، كه كچه كه راهاتبوو بهوه كه هه رۆژه نارۆژتیک ئه هاته پۆسته خانه، نامه پر له گله بیهه کانی خۆی رهوانه بکات بۆ خۆشه و یسته که ی خۆی، چاویشی هه ر له رینگاوه بوو که وهرامتیکی لی وه ر بگریته وه. که چی هیچی دهستگیر نه نه بوو.

له پاش چند ههفته بهک (ئه براهام) نامه به کی وه رگرت له نیویۆرکه وه، به ناوی کچه که وه هاتبوو. ئه ویش به هه له داوان خۆی گه یانده کچه شهنگه که و نامه که ی پیتشکه ش کرد. هه ر ئه وهنده نامه که ی دایه دهستی و گه راپیه وه. مه به سیسی ئه وه بوو که کچه که به تنیا مینیتته وه و تیر به دللی خۆی خۆشی له خۆپندنه وه ی نامه که بینه ی که له ده میکه وه بوو، چاوه روانی ئه و کامه رانییه بوو. به لام زۆری پی نه چوو، که (ئانا) ی ئه دی، به هه یوانه کانی ئاشه که دا ئه هات و ئه چوو، به رهنگیکی زهرد و لیو به باره وه، بی دهنگ وه ک دارو به ردی لی هاتبوو، رۆشنایی تیا نه ما بوو. که سه رنجی دا وه ک جارن ئه هاته پۆسته خانه، نامه کانی رهوانه بکات، یاخود بۆ نامه کانی ده زگیرانه که ی بگه ری. (ئه براهام) په ی به وه برد، که ئه و پیاوه جوانه رازاوه یه ی کچه که هیوا ی خۆی پیوه به ستبوو، له و نامه کلۆله دا که به دهستی خۆی بۆی بردبوو، جو ی بوونه وه ی خۆی ئاشکرا کردبوو. ئیتر زۆری پی نه چوو که (شاری نیوسالم) یش دهستی کرد به چریه چرپ له بابه ت ئه و ده زگیرانییه وه که هه لوه شینراییه وه و ئه و پیاوه وه که ناپاکی له گه ل په یمانی خۆی دا کردبوو. هه موو که سیکیش به وه ی زانی که (جون ماک نیل) پیاویکی بۆژو بووه، هیزی دادپه روه ری راره دوی ناوه، ئه و ناوه یش که له (نیوسالم) دا به خۆبه وه نووسانده وه، ناویکی ناراست بووه^(۱).

بۆ خۆشاردنه وه به کاری هیناوه. ئیتر ده م و زمانی گورج باوه ری به و کابرایه کردوه، پیتش ئه مه ی له به سه رهاتی ئه و شاره زای، هه روه ها له ره وستی کچه که یش که وتنه کار که بۆچ به و ده موده سته دلداریی کرد له گه لیا و دلسوژیسی بۆ نوواند.

که چی (ئه براهام لینکۆلن) له خیزانه کلۆله که هه لنه گه راپیه وه. کچه به سه زمانه چه و اشه کراوه که یشی به رهللا نه کرد، ته نیایی درنده چنگ له گیانی گیر بکات. به ته نیشته ئه و په رسته نه بی دهنگانه یه وه که به ره و رووی ئه و ئه ینواند، خۆشو یسته تنیکی دلسووتاوانه یشی له دلدا په یدابوو به رامبه ری. له و باره دا، هیوا یه کی کزی،

(۱) ناراست: ساخته (مزور).

سه رلیتشیواوی، دوودلی، له دلدا په یدابوو... هیوا ی ئه وه که بتوانی دللی (ئانا) بداته وه و بیسی خاته سه ر له بیرچوونه وه ی ئه و که سه ی که چه واشه ی کردبوو. هه روه ها که بتوانی کامه رانی بخاته وه دللی، به و خۆشه ویستی و به زه یی پیاها تنه وه یه ی که بۆی ئه نوینی. به لام (ئه براهام) فری به سه ر جوانییه وه نه بوو. هه روه کو میژوونووسه کانی خۆی گوتوو یانه: «کابرایه کی بالا بلندی، له ش باریکی، هه ر دوو شان خواری، که لله بچووک بوو، هه ر دوو ده ست و پییه کانی ئه مه نده زل بوون، پیاو سه ری لییان سو ر ئه ما. ده موچاویشی به جگار نارپیک و ناشیرین بوو». له گه ل ئه وه شا، هه مووی، به و به زه یی پیاها تنه وه یه ی که بۆی ئه نواند و دلسوژییه ی که پالی پیوه ئه نا، هه رچی له ده ست دی بیکات هه ر بۆ ئه مه ی کچه که له ده ست خه م و خه فته رزگاری بی، هه روه ها به هۆی ئه و قسه خۆشانه یه وه که بۆی ئه کرد و ئه یگواسته نه وه بۆ ناو جیهانیکی گه وره و فراوانی واکه له وه پیتش نه یدی بوو... به هۆی ئه وانه وه هه مووی. توانی کار له دللی کچه که بکات. کچه که پیوه ی راهات و به هاوده می ئه وه سه ره وتی ده سته که وت. ئینجا دهستی کرد به گه ران له گه لیا له که ناری رووباره که دا. ئه ویش ئه رک و تازاری ژبانی پیتشووی خۆی و ئاواتی دوارۆژی خۆی بۆ ئه گیراییه وه. کچه که یش تا ئه هات و شاره زاتری ئه بوو، زۆتر ئه چوو به دللیا و، زۆتر یش هۆگری ئه بوو.

(ئه براهام لینکۆلن) یش وای لی هات خه وی به وه وه ئه دی که هیلانیه کی پر خۆشی و ئاسایش بۆ بالداره برینداره که ی که په نای بردۆته به ر دلداری ئه و، دروست بکات. دهستی کرد به خۆتاماده کردن بۆ وه رگرتنی نامه ی ته واوکردنی (زانستگای ماف). هه ر له و کاته یشدا، له کۆری فروفیتل بازیدا^(۱)، فه رمانی ئه بینی. له و رۆژانه دا ته ختیکی تازه له کۆری خاکی (ئیلنویز) دا بی که س مایه وه. ئه ویش خۆی بۆ پاللات. دهستی کرد به گه رانییک به بۆنه ی هه لبرژاردنه وه، زۆری پیوه خه ریک بوو، زۆریشی پیوه ماندوو بوو. به لام به کامی خۆی گیشته له هه لبرژاردنه کاندا سه رکه وت و بوو به ئه ندام.

ئینجا که (ئه براهام) دللیا بوو له دوارۆژی خۆی، خۆشه ویستی خۆی لای (ئانا) ئاشکرا کرد. ئه ویش هی خۆی لای ئه و ئاشکرا کرد. هه ر دوو کیان بریاریان دا، که یه کتری ماره بکه ن له دوای ده رچوونی تاقی کردنه وه ی زانستگای مافدا، و ری دانییا بۆ پیشه ی پشتگیری (محاماة). ئه ویش پیوست بوو که بچیت بۆ (فاندالیا) ی پایته ختی

(۱) مامۆستا مه به سته ی له م زاراوه یه: (فی المجال السياسي - له بواری سیاسه تدا) یه.

(ئەلینۆز). بۆ ئەمەى لە كۆيونەوهكانى كۆرى نەتەودا ئامادەبى. دەستى جلى تازهى بۆ خۆى كرى و چووه جىگەى فرمانەكى. لەگەل ئەوشا زوو زوو ئەهاتەوه بۆ چاوپىكەوتنى دەزگىرانهكى، ئەگەر ئەوهى بۆ ئەكرابه نامەى درىژ درىژى بۆ ئەنوسى، خۆشەويستى و كامەرانى خۆى تىبا پىشان ئەدا بەرامبەر ئەو، هەروەها ئەو پرۆژە گەورانەيشى تىبا ئەنوسى كە دلتىابوون لە دواپۆژدا پايان پەرتى.

بەلام كچەكە، هەر ئەوئەندە ئەو دووركەوتەوه، دووبارە وەدى بەرداىهوه و پرستى پرا. دەستى كردهوه بەرەنگ زەرد بوون و لەر و لاواز بوون. هەروەك گولپىكى لى هات كە هەلپچوپركا بۆ ئەو زووبىهى ئاو و خورشى لى وەرئەگرى. كچەكە ئەويست بۆ ئەوه بۆى كە خۆشەويستەكى خۆى كامەران بكات خۆيشى بەوهوه بەكامەرانى بىنيتەوه. بەلام ئەم نىازە بەهتەزەى بەرامبەر دەردى دلى بەرگەى نەگرت. لەناكاو رۆژپىك (ئەبراهام) تەلگرافپىكى وەرگرت، تىبا نووسرابوو كە (ئانا) نەخۆشە و لە گىانەللا داىه. وپنە بەناوى ئەوهوه ئەكات. زۆر بەپەرۆشيشەوهيه كە بىبىنى. ئەوئەيش بەهەلەداوان، بەترس و لەرزىكەوه خۆى گەيانەوه (نىوسالم). بەلام نەيتوانى بىبىنى چونكو تا ئەو گەيشتبوو ئەو لەناوچوو بوو. هەر ئەوئەندەى بۆ مابوووه كە بىسپىرئ بەخوا.

ئەم مەرگەساتە كارپىكى گەورەى لە دل و دەروونى (ئەبراهام) كرد لە هاوپىكانى وابوو، كە مېشكى تىك چوو بوو. چەند رۆژپىك لەسەر بەك سەرى خۆى نا بەرپتوه، نەى ئەزانى روو بكاتە كوئ، هەر بەناو دەشتودەر و كەنار رووبارەكاندا ئەسووپاىهوه، هەر لەو شوپنە نازدارانەدا ئەگەر كە خۆى و (ئانا) تىبا ئەبوون، دەمپىكى دوور و درىژ بەدلدارىبهوه پايان ئەبوارد. زۆر جارى وا هەبوو لەناو گۆرستانەكەدا ئەبىنرا، كىتە تەر و تازهكەى ئەگرت بەسېنگىهوه و باوئەشى پيا ئەكرد، هەر ئەم قسەيه دووبارە ئەكردەوه: «من دلە لىرە داىه... لەگەل ئەو نىژراوه!». (ئەبراهام) تا ما ئەم تازارەى لەبىر نەچوووه... دلى هەر چاك نەبووهوه... ئەو دلتەنگىهه كە لە سەرەتاي منالىيهوه لەگەلئا بوو، كە ئەم خەفەتەى هاتە سەر بوو بەدوو ئەوئەندە. ئەوه راست بوو كە ئەو هەموو دەم بەرووخۆشپىهوه ئەبىنرا، بەلام لە راستىدا. ئەو رووخۆشپىه دەست كردهوو، سەرزارى بوو، زۆرەى كات لەژىرەوه دلتەنگىههكى گەورەى هەبوو. لە دەموچاوىا چرچ و لىچى تازارپىكى قوول هەست پى ئەكرا. جار بەجارپىك تووشى خەم و خەفەتپىكى توند و تال ئەبوو، لەش و هۆشى لە كەلك ئەخست. جارپىكىيان بەدۆستپىكى خۆى گوتبوو: «رەنگە كە لەناو كەسانى تر دايم وا دەرىكەوم كە لە ژيان زۆر خۆشى ئەبىنم. بەلام كە بەتەنباىي ئەمىنمەوه، بەزۆرى لەتاو

خەم و خەفەت وام لى دى كە ناوئىرم چەقۆ لەگەل خۆمدا هەلگرم!». ئەو دەمه، (ئەبراهام) لە تەمەنى بىست و شەش سالىدا بوو. لەو تەمەنە تازهبەدا بوو كە (ئەبراهام) خۆشەويستەكەى لە دەست چوو. بەلام (ئەبراهام)ى مرۆف، فرمانەكەى مابوو. ئەو هيوپههى لە دلا مابوو كە لە پىناوى جىهانپىكى باش تر دا رەنج بدا. ئەوهى بۆ مابوووه كە تى بكۆشى بۆ هىنانەدى ئەو ئاواتەى كە گوتبوو: «هېچ درپىك نەبووه چاوم پى بكەوى و تى نەكۆشم دەرى بكىشم و لە جىي ئەو گولپىك بروئىنم، مەگەر گول لەجىي درپ نەروابى.

ئاي چەند گرانه. پىاو بروا و ئەم هەموو جىهانە لە دواى خۆبهوه بەجى بهپىلى، كەچى ژيانە سەردەمىبهكەى خۆى نەيتوانى چاكترى لى بكا و بلندترى بكاتەوه!». .

پشتگىرى سپرىنگفيلد

دوو سال لە پاش مردنى (ئانا)، (ئەبراهام لىنكۆلن)، چووه تاقىكردهوى مافهوه و رپى درا بىتتە پشتگىر. بۆى نەئەگنجا كە لە شارپىكى بچووكى وەك (نىوسالم) دا پىشەى پشتىگىرىبهكەى بەكاربەتتى. لەبەر ئەوه گواستىبهوه بۆ شارى (سپرىنگفيلد). كە لە سالى ۱۸۳۷دا بەجىي هىشت هەروەك شەش سال لەوهپىشتەر هاتبووه ناوى، لە سامانى جىهان هىچى نەبوو توورەكەيهكى پر نەبى لە جلومەك^(۱) و نووسراو. بەلام زۆى پى نەچوو، فرمانپىكى دۆزىبهوه بۆ خۆى. لای پشتگىرپىكى بچووك، هەموو كاروبارپىكى خۆى پى ئەبىنى. لە پىشە تازهكەيدا بەگورجى پىش ئەكەوت. ئەوئەيش سەبارەت بەوهبوو كە لە وتارىپىشدا دەستپىكى هەبوو، لە پەرەپىدانى خۆپنەوارىبهكەيشىدا، هەموودەم لە كاردا بوو. تا واى لى هات، تا ئەندازەيهكى باش لە پىشەكەيا سەر كەوت.

ئەوهندەى پى نەچوو، ناوى (ئەبراهام لىنكۆلن) لە جىهانى پشتگىرىدا پىشنگى دا. ناوبانگىشى وا دەر كرد كە وتارىپىكى، زبان پاراوى، قسە دروستى دل كىشكەرە، پشتگىرپىكى دادپەرورەى وايشە كە بۆ مافى خوراو نەبى، ياخود بۆ كۆستى كەوتوو نەبى، لەسەر كەس ناكاتەوه. جارپىكىيان ئامۆژكارپى پشتگىرپىكى تازه پىگەيشتووى ئەكرد، كە بەوه رەوشتى خۆشى دەرئەخست، پىي گوت: «وەك پشتگىرپىكى پاكى سەر راست فرمان بىينه. ئەگەر بوويت بەپشتگىر و نەتوانى پاك و سەر راست بىت، ئەوه چاكتەر بۆ تۆ كە سەر راست و پاك بىت، نەك پشتگىرپىت!». ناوبانگى وا دەر كردهوه، ئەلپن

(۱) دەوترى (شتومەك) نەك (جلومەك).

جاریکیان بووبوه پشتگیری یه کیتک له کهینه و بهینه یه کدا که قه و مابوو. لهو کاته دا که بهه مو هیتز و هه ره تیه وه پشتگیری کابرای نه کرد، بۆی ده رکوت کابرا که تاوانباریکه، پیوسته جه زره به ی پی بگه پیتر، نهک پاکانه ی بۆ بکری. (ئه براهام) نهی کرده نامهردی، پهراوی^(۱) کهینه و بهینه که ی فری دایه سهر زهوی دادگاهه که و بهه له داوان خوی گه یانده وه مائی به نازاریکی دهروونی زۆر و ده ماریکی وروژاوه وه تلایه وه. پاشان نامه یه کی نویسی بۆ سه رۆکی دادگاهه که داوای به خشینی لی کردبوو له وهی که لیتی روودابوو، بۆی نویسیبو: «دهسته کانم ههردووکیان پیس بووبوون. بۆیه بهه له داوان گه پرامه وه ماله کاولبووه کهم تا لهو پیسیه پاکیان بکه مه وه».

رۆژیکیان پیاویتک هاته لای، سکالای بۆ بکات له دهست پیاویتکیتر، شهش سه د ریالی له لایه تی، بۆی لی بسینیتته وه. ئه ویش که پهراوی کهینه و بهینه که ی بهوردی خوینده وه پیتی گوت: «من نه توانم ئه م په لپهت بۆ بیه مه سهر. ئه یشتوانم شهش سه د ریاله کهت بۆ وه برگرم و خیزانیتی کامه رانی نه ژادت بۆ سه رگهردان بکه م. بهلام من ناچمه دادگاهه وه بۆ ئه م کهینه و بهینه یه تی. نا بچ دهستیشم له پاره ی تۆ بکه وئ. تۆ هاتوبته لام ئامۆژگاریم لی نه خوازیت. منیش و ئامۆژگاریه کهت نه که م، پارهت لی وه رناگرم. ئه ویش نه وه تا که ده موده ست بچیتته وه مائی خۆت. بهدووی شتیکی تردا بگه پیتی، که پاک و بلندی، بۆ ئه مه ی نه وه شهش سه د ریاله ی که ئاواتی بۆ نه خوازیت دهستت بکه ویت».

(ئه براهام) چاویتی تیژی هه بوو، نه و راستییانه ی که نه ملا و نه ولای نه و کهینه و بهینه یان گرتبوو، زوو بۆی ده ره که وتن هه ر شتیکیش له پیچ و په نادا بمایه وه زوو به زوو نه ی دۆزیبه وه به کیتک له قسه به ناوبانگه کانی نه وه یه:

«نه گه ر توانیم کهینه و بهینه که له گری و توپکله کانی پاک بکه مه وه و له شتیه یه کی راست و ره واندا بیخه مه پیش چاوی ناویژیکه ره کان، نه و کهینه و بهینه یه م برده تته وه» یه کیتک له و کاره ساتانه ی که بۆی چووبوه دادگاهه وه و ناوبانگیکی فراوانی پی په یدا کردبوو، کهین ه و بهینه ی لایکی بوو که تاوانبار کرابوو به کوشتی یه کیتک له کاتی شهرو شوپتیکی ناو شه ودا. یه کیتک له ئاگاداره کان، سویندی خوارد و گوتی به چاوی خۆم ئه م لاوه م دی که ده مانچه ی نه گرتنه کابرای کوژراو. زۆری نه مابوو نه و قسه یه بیته به لگه

(۱) راستتر: فایل کهینه و بهینه که ی....

بهلام (ئه براهام) له پر هه لته ستی و له کابرای ئاگادار نه پرس: «چۆن توانیت وا بهوردی مه رگه ساته که ببینی له و شه وه تاریکه دا؟». کابرایش وه رام نه داته وه نه لی: «مانگ له ئاسمان دابوو. منیش له بهر تیشکی مانگه که دا هه موو شتیکم توانی ببینم». کوتوپر، پشتگیری شاره زا، رۆژنامه یه ک له باخه لی خۆی ده ره هیتی که پر له کهینه و بهینه ی مانگ و رۆژ. پاشان روو نه کاته ناویژیکه ره کان و پیی نه لی^(۱):

«ئه م کابرایه، گه وره کانم درۆ نه کات. چونکه نه و شه وه، له و کاته دا که که تنه که کراوه هیتشتا مانگ به رز نه بۆتته وه و ده رنه که وتته وه! گویتگره کان، هه موو له م وه رامه ناکاوه گه وره یه سه ربان سوورما. یه کیتک له وانه ئاگاداره درۆ زنه که خۆی بوو. ناویژیکه ره کان هیچیان بۆ نه مایه وه و نه وه نه بی که گرتی^(۲) یه بی تاوانه که به ربه دن.

دانیشتوه کانی شاری (ئیلینۆیز) یش بلاو بووبونه وه به ناو زه و بیه کی پان و فراواندا. له بهر نه وه دادگاهی گه رۆکیان دانابوو، ناویژیکه ران و پشتگیران پته و ی نه گه ران به ناو گه ره که کانیدا، بۆ گویتگرتن له داد و فه ریاد و سکالا و ئاماده کردن و چه ندوچوون کردن له گه ل تاوانباراندا. وا رها تیبوون، که هه ر شهش مانگ جاریک به سواری نه سپ بگه رین به ناو هه موو دیهاته کانی خاکی (ئیلینۆیز) دا. کۆبوونه وه کانی دادگا له خویندنگانان، یاخود له مائی خاوه ن کهینه و بهینه کاندانان گه ران. بهلام خویان له ناو میوانخانه کاندانان نه مانه وه، نه گه ر میوانخانه ییش نه بووایه، له مائی یه کیتک له لادییه کاندانان نه سه سانه وه. (ئه براهام) یش له چه ند گه رانیکی وادا له گه لیاندا بوو. نه وانیش کاریکی زۆربان له دهروون و گه شه کردنی بیری کرد. چونکه تا شاره زاتر نه بوو. ههروه ها به هۆی نه و گه شتانه وه ناوبانگ و خۆشه و بیستییه کی گه وره ییشی دهستکه وت له ناو هاو نیشتمانه کانی، که ناویان نابوو (ئیسپه پیره) نه م ناووناته ریه ییشی تازه بۆ دانرابوو، چونکه چرچ و لۆچیتی زۆر به ده موچاویه وه هه بوو.

(ئه براهام) ههروه ک له پشتگیری دا ناوی ده رکردبوو. له کۆری فروفیتل بازیشدا، جینگایه کی ناسراوی دهستکه وتبوو. نه وه ییش سه بارهت به وه بوو که کرده وه کانی مهردانه بوون، له سه ر پیره و ی چاک نه رۆیشت به رتیه، به دل و گیانیشتان و نه ته وه که ی خۆی خۆش نه ویست. له بهر نه وه سه ساری جار له سه ر یه ک، هه لبرتیرایه وه بۆ کۆری خاکی ئیلینۆیز، له سه له کانی ۱۸۳۶ و ۱۸۳۸ و ۱۸۴۰ دا. (ئه براهام) له م کۆرده چه ند هه لمه تیتیکی

(۱) راستتر: پییان ده لی...

(۲) گرتی: بهنده که، به ندرکه وه (السجین).

شیرانه‌ی برده سهر یاسا رزبوه‌کان و پیتره‌وییه زۆرداره‌کان. هه‌روه‌ها چهند جارێکیش مه‌ردانه هاته پیتشه‌وه بۆ پشتگیری نازادی و دهموکراتی و مافه‌کانی نه‌توه به‌هه‌موو جوژه ره‌گه‌زه‌کانیییه‌وه. له ئەندامیتی دووهم جاریا پلاری گرتە یاسای ب‌ه‌نده‌یی (نظام الرق) و هورووژمی برده سهری، پیتش‌نیازنیکیشی پیتشکەش به‌کوژه‌که کرد که له خاکی (ئیلینۆیز) دا لا‌بیری. به‌لام له‌ناو ئەو هه‌شتاو‌یه‌ک ئەندام و ریش سپیی‌ه‌دا که له‌و کوژه‌دا کو‌بو‌بو‌ونه‌وه، له ئەندام‌یک به‌ول‌اوه که‌سیکی تری ده‌ست نه‌که‌وت که ئەو پیتش‌نیازه‌ی له‌گه‌ل‌دا مۆز بکات که به‌ره‌نگاری زۆرداری ئە‌کرد! له سهره‌تای سالی ۱۸۳۷دا (ئه‌براهام) ناسی‌اوی له‌گه‌ل کچیک‌دا په‌یدا کرد و ناوی (ماری ئۆین) بوو. کچه هات‌بو‌وه سهر‌دانی هه‌ندێ له‌ خزمانی خو‌ی له‌ شاری (سپیرنگفیلد) دا. دۆستایه‌تییه‌ک له‌ ناوه‌ند هه‌ردووکیاندا په‌یدا‌بوو، چونکه هه‌ردووکیان له‌ هه‌ندێ ئاره‌زوو ئامانجیاندا له‌ یه‌کتر خو‌یان بۆ یه‌کتر ده‌رخست. له‌ یه‌کێ له‌ هه‌ست و ورووژانه‌کانیاندا، نیشانه‌یه‌کی نادیار ده‌رکه‌وت، وه‌ک ده‌رپینی دل‌داری بو‌ویی و به‌ل‌ئینی یه‌کتر ماره‌کردن بو‌ویی و ابو‌و. به‌لام کچه‌که، ناگات به‌ته‌واوه‌تی له‌ (سپیرنگفیلد) بچ‌تته ده‌روه که ئه‌براهام هه‌ست به‌خو‌ی ئە‌کات که ئەو نیشانه‌یه‌ی ل‌ئیان ده‌رکه‌وت، بو‌و به‌پیتوه‌ندیکی گران و چوو ه‌پتوه‌ندییه‌وه. خه‌م و خه‌فه‌ت دا‌یه‌گرێ و ئاره‌زوویه‌کی به‌ه‌تزی ئە‌بزی که له‌و پیتوه‌نده‌ خو‌ی رزگار بکات. ئینجا نامه‌یه‌کی شیرین بۆ کچه‌که ئە‌نوسی و ئە‌یترس‌ئینی به‌وه که ئە‌گه‌ر شوی یی بکات ئە‌بی به‌هه‌ژاری بژی، بی ئە‌مه‌ی ن‌توانی هه‌ژارییه‌که‌ی خو‌ی بشار‌تته‌وه. ئینجا ل‌ئینی ئە‌پرسی: ئایا ئە‌و باره‌ی یی هه‌ل ئە‌گیری. بی ئە‌مه‌ی مه‌ندی و ئارامی ل‌ئینی تیک بچ‌ئ؟ ئینجا ئە‌ل‌ئ: «دوور نییه‌ ئە‌وه‌ی پیت گوتم له‌ باب‌ه‌ت دل‌دارمانه‌وه، به‌گه‌مه‌ گو‌ت‌ب‌تت. دوور نییه‌ منیش خراب له‌وه تئ گه‌یشتم، باشم ل‌یک نه‌دا‌ب‌تته‌وه. ئینجا ئە‌گه‌ر وایه که من ئە‌ل‌ئیم، تکام وایه که شته‌که له‌بیر خو‌یت بیه‌یتته‌وه. به‌لام ئە‌گه‌ر به‌دل قسه‌که‌ت کردوه، تکا ئە‌که‌م باش بی‌ری ل‌ئ بکه‌ره‌وه. تا به‌ته‌واوه‌تی له‌ باب‌ه‌ته‌که نه‌کو‌ل‌یتته‌وه و باش نه‌چ‌یتته‌وه و بنا‌وانی دوار‌وژمانه‌وه ه‌یچ بریاریک نه‌ده‌یت. به‌لام من له‌ قسه‌ی خو‌م په‌شیمان نا‌ه‌وه به‌مه‌رج‌یک تۆب‌ش ئە‌وه‌ت یی باش بی. به‌لام من ئامۆژگاریت ئە‌که‌م که خو‌تم ل‌ئ دوور بخه‌یتته‌وه، له‌ بی‌ری شوکر‌دنیش به‌من هه‌ر به‌جاری واز‌به‌ئینی. چونکه تۆ ه‌یش‌تا ژبانی هه‌ناسه‌ ساردی و کو‌له‌مه‌رگیت نه‌چ‌یش‌توه. دوور نییه‌ ئە‌م ژبانه‌ بۆ تو گرانت‌تر و سه‌خت‌تر ده‌رکه‌وی له‌وه‌ی که به‌بیرتا دی.»

پاش ئە‌وه نامه‌یه‌کی تریشی بۆ نارد، تیا نووسی‌بوو: «... خوا وای دروست کردووم که

له‌گه‌ل هه‌موو که‌سی‌ک‌دا راست بم، به‌تایبه‌تی له‌گه‌ل ئافره‌ت‌دا. له‌م رۆژه‌یشا ئە‌مه‌وی له‌ جارن راست‌گۆ‌تریم و له‌گه‌ل تۆیشا خواناستریم. جا نازانم به‌جئ ه‌یش‌تنت بۆ ناسان بکه‌م. هه‌موو پینچ و په‌نایه‌کت بۆ ده‌ربخه‌م، پیت ئە‌ل‌ئیم که ئە‌توانیت که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌ی جووت گرت‌نمان بخه‌یتته‌وه. منیش تا سهر له‌ می‌شکی خو‌ت بکه‌یتته‌وه، ئە‌گه‌ر وام ل‌ئ هات‌بی که له‌ دل و می‌شکتا ج‌بی خو‌م کرد‌ب‌تته‌وه. هه‌روه‌ها ئە‌شتوانیت وه‌رامی ئە‌م نامه‌یه‌م نه‌ده‌یتته‌وه. من له‌وه به‌ول‌اوه‌تریش ئە‌ل‌ئیم: ئە‌گه‌ر له‌م کرده‌وه‌یه‌دا، سه‌ره‌تی بی‌ر و دل‌نیایی تیا هه‌یه بۆ تو، به‌خوا سو‌ئندت ئە‌ده‌م که ئە‌وه بکه‌یت. نه‌که‌یت قسه‌که‌م خراب تئ بکه‌یت. من ئە‌وه‌م ناو‌ئ ل‌یت که په‌یوه‌ندی ناو خو‌مان بچ‌ری و دۆستایه‌تیمان هه‌ل‌بوه‌ش‌ئینیتته‌وه. من ئە‌مه‌م هه‌ر به‌بیرش‌دا نه‌هات‌وه. من هه‌ر ئە‌وه‌نده‌م ئە‌وی تئ بکه‌یت که دۆستایه‌تی له‌ مه‌ودوامان هه‌ر له‌سه‌ر تو به‌نده. جا ئە‌گه‌ر ئە‌م دۆستایه‌تییه‌ی که هه‌مانه، به‌که‌ل‌کی تو نه‌هات‌بی و به‌و کامه‌رانیه‌ی‌شی نه‌گه‌یان‌د‌ب‌یت که ئاواتی بۆ ئە‌خوازیت، له‌وه‌ش دل‌نیابه‌ که له‌مه‌ودوا به‌کاری منیش نایه‌ت، نایشم گه‌ی‌ئینی به‌و کامه‌رانیه‌ی که ئە‌مه‌وی!».

کچه‌که به‌ئامۆژگارییه‌که‌ی ئە‌وی کرد و جو‌ی‌بو‌ونه‌وه‌شی ئاشکرا کرد....

به‌لام وا ده‌رته‌که‌وی که ئافره‌ت وازی ل‌ئ نه‌ئه‌ه‌ینا، ئە‌م پیا‌وه که دل‌ئ پیتوه نه‌بوو ژن به‌ئینی، ره‌گه‌زی ئافره‌ت هه‌ر ئە‌ی‌ویست بیخاته داوی خو‌به‌وه... چونکه له‌ سالی ۱۸۴۰دا (ئه‌براهام) تووشی کچیک بوو، ناوی (ماری توو) بوو. کچه‌که نمو‌ونه‌یه‌کی جوانی و راز‌اوه‌یی و زه‌ره‌کی بوو. له‌ ناوه‌ندیاندا، په‌یوه‌ندییه‌کی خو‌شه‌ویستی و دۆستایه‌تی و یه‌کتر به‌دل‌ا‌چوون، په‌یدا‌بوو. ئە‌م په‌یوه‌ندییه‌ ئە‌وه‌نده به‌ه‌یز بوو، ئە‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو که هه‌ردووکیان بکات به‌ژن و می‌ردی یه‌کتری. به‌لام (ئه‌براهام) پ‌یش گواستنه‌وه‌ی کچه‌که به‌رۆژ‌یک دل‌په‌ش‌ئوی و سه‌ر‌ل‌یش‌ئ‌وا‌وی تووش بو‌بو‌وه‌وه. چونکه بیره‌وه‌ری (ئانا) ی هاته‌وه که‌لل، که گول‌ئیکی بۆن خو‌شی و ابو‌و سه‌رده‌م‌یک به‌ته‌وا‌وی ژبانی گول‌ا‌ویی کرد‌بوو. ئە‌و له‌م گول‌ه‌ی دو‌وه‌مه‌ نه‌رم و شیرین‌تر و پاک‌تر بوو، ئە‌و هه‌رچه‌نده نه‌ئه‌گه‌یشته ئە‌م له‌ جوانی و پ‌رشن‌گ‌دانا، به‌لام هه‌رگیز و هه‌رگیز له‌ بی‌ری نه‌ئه‌چوو‌وه ئی‌تر ده‌زگ‌یرانییه‌که‌ی هه‌ل‌ه‌ش‌اند‌ه‌وه و وازی له‌ فه‌رمانه‌که‌ی‌شی ه‌ینا. هاو‌ر‌پ‌کانی خو‌شی به‌ره‌ل‌لا کرد. زۆری نه‌ما‌بوو له‌ هه‌ناسه‌ ساردیدا له‌نا‌و‌چ‌ئ. هه‌ر ئە‌وه‌نده له‌ خو‌کوشتن گ‌یرایه‌وه که به‌زه‌بی به‌خو‌یدا ئە‌هات له‌م جیهانه‌ بچ‌تته‌وه ده‌روه و ش‌ت‌ئ‌کی به‌جئ نه‌ه‌یش‌ت‌ئ‌ی که بی‌ری که‌سانی تر بکه‌و‌یتته‌وه که ژبا‌وه، یاخود کاریکی وای نه‌کرد‌ب‌ئ که چاک بی بۆ هه‌مووان و ناوی ئە‌وی یی یاد بک‌ر‌تته‌وه.

به‌لام (ماری تود)، وازی له‌م پیاوه نه‌هینا، که له لاوه ناوداره‌کانی تری به‌باشتر نه‌زانی. ئیتر هه‌ر خه‌ریکی ئه‌وه‌بوو دلێ ئه‌دایه‌وه و، خه‌می له‌ دلێ ده‌رئه‌کرد و، به‌هه‌موو جو‌رتیک خۆشه‌ویستی و دل‌سوژی بۆ نه‌نواند، تا‌کو خه‌ستییه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی ماره‌ی بکات. دوا‌یی له‌ ۱۸۴۲/۱۱/۴ ماره‌ی کرد. به‌لام ئاهه‌نگی بۆ نه‌گیرا.

چه‌ند مانگیک له‌ ژووری یه‌کیک له‌ میوان‌خانه‌کاندا مانه‌وه تا بۆی ریک‌که‌وت و خانویه‌کی بچکۆله‌یان به‌کری گرت. (ئه‌براهام لینکۆلن) له‌ بابه‌ت ژبانی ژن و میتردی خۆبه‌وه قسه‌ی نه‌ئه‌کرد تا بزانی چۆن ژیاوه. به‌لام ئه‌وانه‌ی میژووی ئه‌ویان نووسیوه، به‌لایانه‌وه وا بووه که خۆی و ژنه‌که‌ی ریک نه‌بوون، چونکه له‌ ناوه‌ند ره‌وشت و خووی هه‌ردووکیاندا جیاوازییه‌کی زۆر هه‌بووه؛ هه‌رچی ژنه‌که‌ی بووه هه‌زی له‌ ژبانیکی پر به‌زم و ره‌زم و ئاهه‌نگ کردووه، شوخ و شه‌نگی تیا بنوینری و کۆبوونه‌وه‌ی گه‌وره‌ی تیا بکری. هه‌رچی (ئه‌براهام) یش بووه. هه‌زی له‌ ژبانیکی خه‌زانی بچ ده‌نگ و سه‌نگ کردووه، که پر بچ له‌ فه‌رمانی به‌که‌لک و لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌موو ده‌می. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا، هه‌یچ گومان نییه، که (ئه‌براهام) و ژنه‌که‌ی. هه‌ردووکیان یه‌کتربیان خۆش و یه‌ستوووه و بۆ یه‌کتربیش دل‌سوژ بوون. زۆر به‌ته‌نگ دلێ یه‌کتروه بوون. سچ منالیان بوو. باوکه گه‌وره‌که‌یان گه‌نجینه‌ی دلێ خۆی بۆ به‌خت نه‌کردن. ئه‌و دل، ژنه‌که‌ی وای پچ گوتبوو: «باله‌کانی خاوه‌نه‌که‌ی چه‌ند درێژ بوون، دل‌که‌یشی ئه‌وه‌نده گه‌وره بوو!».

بچ گومان (ماری توو) یش، ده‌ستیکی ته‌واوی هه‌بوو له‌ پایه‌ بلندی میترده‌که‌یا. چونکه ئاواتی زۆر گه‌وره‌ی له‌ دل‌ا بوو. هه‌روه‌ک یه‌کیک له‌ میژوونووسه‌کانی (لینکۆلن) گوتبووی: «ماری توو، وه‌ک له‌ خواوه‌ نیازی پچ به‌خه‌را بچ و ابوو. به‌ته‌واوی ئه‌و ریک‌گه‌یه‌ی پێشانی میترده‌که‌ی ئه‌دا که ئه‌بگه‌یانه‌ پایه‌ی هه‌ره‌ بلندی. ئه‌و له‌ پایه‌ی سه‌رۆکایه‌تی که‌متری نه‌ئو‌یست. له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌و کاته‌دا که له‌ کۆری فرۆفیل‌بازیدا چه‌ند هه‌نگاوێکی نا، ژنه‌که‌ی له‌ دواوه‌ بوو. به‌هه‌موو هه‌یژیکیه‌وه یاره‌تی ئه‌دا. زۆر جاری وایش هه‌بوو، ئه‌براهام خه‌ریک بوو هه‌ل ئه‌نگوی، به‌لام ژنه‌که‌ی ئه‌بیرده‌وه سه‌ر رچی راست».

ئه‌براهام، تا ئه‌هات زۆرتر هۆگری کاروباری نیه‌ستمانه‌که‌ی ئه‌بوو. ده‌سه‌لاتی‌شی تا ئه‌هات فراوانتر ئه‌بوو له‌ ناوچه‌ فرۆفیل‌بازیه‌کاندا. دیاره به‌و پێیه‌یش تا ئه‌هات، به‌به‌ره‌کانیکه‌ر و چاوپێ هه‌له‌په‌نهری زۆتر ئه‌بوو. جارتیکیان یه‌کیک له‌وانه‌ خه‌ریک بوو پلاری تی بگری، له‌ کارگوزاری، له‌به‌ر ته‌مه‌ن بچووی و دل‌خوازه‌ زۆره‌کانی. ئه‌براهامیش، به‌ره‌رچی دایه‌وه، گوتی، له‌و گه‌وره‌ترم له‌ ته‌مه‌نا، له‌ زۆرانبازی

فرۆفیل‌بازیدا. گوتی: راستییه‌که‌ی من هه‌ز ئه‌که‌م پێشکه‌وم بلندی بیه‌وه. به‌لام مردنم پچ باشتره‌ له‌وه‌ی که وه‌ک ئه‌و پیاوه بکه‌م که به‌به‌ره‌کانیم له‌گه‌ڵ ئه‌کا. چونکه ئه‌و شه‌رم له‌ خۆی ناکات، بیروباوه‌ری خۆی ئه‌گۆرچ بۆ سچ هه‌زار دۆلار که له‌ سالتیکا ده‌ستی بکه‌وی، که‌چی ناچاریش ئه‌بچ له‌سه‌ر سه‌ربانی خانوه‌که‌یدا داریک دابه‌چه‌قیمی بۆ لی نه‌دانی بروسکه، بۆ ته‌مه‌ی ده‌روونیککی گونا‌هه‌بار، له‌ تووره‌یی خوا بپاریزی!

دوژمنه‌کانی لی‌یان کرد به‌به‌ندوباو که خاوه‌ناسه. مه‌به‌سیشیان ئه‌وه‌بوو که یاریده‌ده‌ره‌کانی لی بته‌کینه‌وه. که رۆژ به‌رۆژ له‌ فره‌ییدا بوون. به‌لگه‌یشیان ئه‌وه‌بوو که ئه‌براهام هاتوچۆی کلیسای نه‌ئه‌کرد. له‌ راستیشدا ئه‌و نه‌ئه‌چوو هه‌یچ کلیسایه‌ک. به‌لام پاکانه‌ی بۆ خۆی وا ئه‌کرد: «هه‌ر کاتی کلیسایه‌ک له‌ جیگای سه‌ر برینه‌که‌ی خۆی (۱) ته‌مه‌ی نووسی که ئه‌و تا‌که ره‌وشته‌ی ئه‌یه‌وی له‌ نوێژکه‌ره‌کانی خۆی که هه‌یانی. ئه‌وه‌یه که ئه‌و یاسایه‌ی (مسیح) دایناوه له‌ (ئینجیل)دا له‌سه‌ری پرۆن، که فه‌رموویه‌تی: «خوای خۆت خۆش بوی له‌ هه‌موو دلته‌وه، له‌ هه‌موو ده‌روونته‌وه، له‌ هه‌موو بیرته‌وه. ئه‌و که‌سه‌یش که نزیکته‌ وه‌ک خۆت خۆش بوی»، منیش ئه‌وساکه هاتوچۆی ئه‌و کلیسایه‌ ئه‌که‌م له‌ هه‌موو دلته‌وه. له‌ هه‌موو ده‌روونته‌وه.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا، که ئه‌و هاتوچۆی کلیسای نه‌ئه‌کرد. به‌لام نووسراوی پیرۆزی به‌خۆشی و په‌رۆشه‌وه ئه‌خوینده‌وه.

جارتیکیان له‌م رووه‌ ژنه‌که‌ی گوتی: «خاواناسی ئه‌براهام، وه‌ک هۆنراوه‌ی سه‌ره‌یه‌ست و ابوو، له‌ ده‌روونیا هه‌ل ئه‌قولا، بچ ته‌مه‌ی گوی بداته‌ کیش (وزن) و سه‌روا (قافیه)». که ماوه‌ی ئه‌ندامی‌تییه‌که‌ی چواره‌می ته‌واو بوو، له‌ کۆری (ئیلینۆیز)دا، نه‌یویست جارتیکیتر خۆی بۆ بیالی‌تیته‌وه. هه‌روه‌ها نه‌یویست بیته‌ سه‌رداری خاکی (ئوریفۆن). چونکه ئه‌یویست ماوه‌ی ره‌نجدان و تیکۆشانی خۆی فراوانتر بکا. هه‌زی به‌وه ئه‌کرد که بیته‌ جینشینی خاکه‌که‌ی خۆی له‌ (کۆنگریسی واشینتۆن)دا. بۆ ته‌مه‌ی ئاواته‌کانی نیه‌ستمانه‌ بچکۆله‌که‌ی خۆی له‌ پایته‌ختی خاکه‌ یه‌کگرتووه‌کانی ئه‌مریکادا ده‌ریخات. هه‌ر له‌و کاته‌یشدا خه‌می چاکه‌کانی نه‌ته‌وه و مرۆقاییه‌تیش بخوات. خۆی بۆ ئه‌و پایه‌یه پالوت، ده‌ستی نه‌که‌وت. به‌لام وازی نه‌هینا، تا له‌ سالی ۱۸۴۶ ده‌ستی که‌وت، ئه‌و کاته ته‌مه‌نی سی و هه‌وت سال بوو.

(۱) ئه‌و شوپنه‌ی که قه‌شه‌ تیا‌یدا دیته‌ سه‌ر ئه‌ژنۆ و ده‌که‌ویته‌ پێشه‌وه (مذبح).

کهینه و بهینه‌ی بنده، جیگایه‌کی گرنگ و گهوره‌ی گرتبوو له ژبانی خاکه به‌گرتووه‌کانی ئەمریکا و فرۆفیت‌بازییە گشتییە‌که‌یدا. بیروباوه‌ری گشتی کردبوو به‌گژی‌ه‌کدا. له توانای (لینکۆلن)یشدا نه‌مابوو که خۆی دوور رابگرێ له کۆری ئەم بزوتنه‌وه گهوره‌یه‌ی ئازادییه، که له نیشمانه‌که‌یدا په‌یدا بوو. چونکه ئەو هاوار و فه‌ریادانه‌ی که گوتی لێ ئەبوو. ئەو چاوه‌ندازه نهنگ و ناشیرینه‌ی که ئەیدین و ئەییستنه‌وه روویان ئەدا له بازاری مرۆف فرۆشتندا، له کاتی‌کدا که ئەو هیشتا له هه‌ره‌تی لاوینی دابوو، خۆین گهرم و دل پاک و ره‌وشت خاوین بوو. ئەو رووداوانه چووبونه ژبان و ده‌روونییه‌وه، زوو زوو ئەهاتنه‌وه به‌رگوتی و به‌رچاوی، خۆشی ژبانیان تال کردبوو، خه‌وی شه‌وانیان لێ بار کردبوو. هه‌ر له‌ ساوه که هورووژمه‌که‌ی بردبووه سهر یاسای بنده‌یی له کۆری (ئیلینۆیز)دا، په‌یتا په‌یتا ئەخواست له هاونیشتمانه‌کانی که ئەم کرده‌وه نهنگه له‌سه‌ر نه‌توه‌که‌ی خۆیان و له‌سه‌ر هه‌موو ره‌گه‌زی مرۆفایه‌تی لایه‌ن، داوای ئەکرد که مافی برا ره‌شه‌کانی‌شی بریار بدن، ئەو بریاره‌ی که له‌وه‌ری ئەرک و ئازار و زۆرداری و پرسواییدا ئەژین.

زۆرجاری وا هه‌بوو، گوتی خۆیان ئەناخی، تا هاواره‌که‌یان گوتی لێ نه‌بێ، قسه‌کانیان به‌ره‌ج ئەدايه‌وه، به‌لام بۆ له‌مه‌دوا. دۆسته‌کان و دوژمنه‌کانی‌شی، چه‌ز بکه‌ن یان چه‌ز نه‌که‌ن، ئەبێ یان پشتی بگرن له کهینه‌و به‌ینه‌ی ئەو کلۆله سه‌رگه‌ردانانه‌دا، یاخود به‌ره‌نگاری بکه‌ن. چونکه ئەو شاخه ئاگرینه‌یه‌ی که له سالانه‌وه گرمه گرم ئەکات زۆری پێ ناچێ، هه‌ل ئەچێ و ئاگر به‌ره‌داته خواره‌وه و چوارگۆشه‌ی جیهانی نوێیش ئەبزوتی. بێگومان (ئه‌براهام لینکۆلن)یشه که ئەبیتته رابه‌ر و کارگوزاری ئەو ته‌قینه گهوره‌یه.

بازرگانی به‌نده

داگیرکه‌ره‌کانی ئیسپانیا و پورتوگال، که کۆچیان کردبووه ئەمریکای ناوه‌راست، بۆ ئەمه‌ی تیا دانیشتن، یاخود سامانی لێ کۆیکه‌نه‌وه، له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی هه‌خه‌ده‌مه‌دا، ئەرک و تازاریکی زۆریان پێ ئەگه‌بشت له به‌ره‌مه‌پێنایی ئەو زه‌وییه شه‌رانه‌دا که تینی هه‌تاوه‌که‌یان پیاوی ئەسووتاند. یه‌کیکیان پێشنیازتکی پیشان دا، ناوی (لاس کازاس) بوو، که یاسای بنده‌یی بیوژتیریتته‌وه، که چه‌ند سالێک بوو له‌ناواندا نه‌مابوو، یاخود ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو که له‌ناواندا نه‌میتن. پێشنیازه‌که‌ی به‌خوین گهرمی و خۆشییه‌که‌وه په‌سه‌ند کرا، له‌لایه‌ن ئەو جه‌ربه‌زانه‌وه که له‌وه‌پێش گه‌لیک هۆز و ره‌وه‌ندی هیندییه‌

سه‌وره‌کان، خاوه‌نه‌کانی نه‌ژادی ئەو خاکانه‌یان له‌ناو بردبوو، تا ئەوانه‌ی که خۆیان بۆ ده‌ریاز کرابوو ناچارمابوون، له‌و خاکانه خۆیان دوور بخه‌نه‌وه، بۆ ئەمه‌ی ئەوانیش له‌ناو نه‌بێن.

زۆری پێ نه‌چوو، گه‌لیک هورووژمی گهوره گهوره برایه سهر خاکه‌کانی ئەفریقا، ئەو نیشتمانییه به‌سه‌زمانانه‌یان دایه به‌ر ئاگر و ئاسن، دێهاتیان وێران ئەکرد، پیر و ژن و منالیان له‌ناو ئەبرد، زه‌لامه به‌هێزه‌کانی‌شیان ئازار ئەدا که له‌سه‌ر خپزان و ماله‌کانی خۆیان ئەکرده‌وه، پاش ئەوه کاروان، کاروان. که له ژماره نه‌هاتن، ئەو قوله‌ره‌شه به‌سه‌زمانانه‌یان ئەگرت و پێوه‌ند ئەکرد و فریانی ئەدانه ناو که‌شتیه تایه‌تییه‌کانیانه‌وه، بۆ ئەمه‌ی ره‌وانه‌یان بکه‌ن بۆ زه‌وییه‌کانی ئەمریکا. کۆچه‌که‌یان ئەمه‌نده درێژه‌ی ئەکێشا و ئەمه‌نده ئازاریان ئەدرا، تا ته‌واو ئەبوو، به‌سه‌دانیان لێیان ئەمرد و فری ئەدرانه ده‌لیانه‌وه^(١) بۆ خۆراکی ئەو نه‌هه‌نگ و ماسییانه که به‌دووی ئەو که‌شتییه نارسه‌نانه‌دا ئەرۆشتن. کاتی که ئەو گه‌له مرۆفانه ئەگه‌بشتنه ئەمریکا، وه‌ک رانه‌مه‌ر، راپێچ ئەکرانه بازاریه‌کانی بنده فرۆشتنه‌وه، که له‌و یانه‌دا ئەفرۆشران به‌مشتی پاره‌ی زێر، به‌و که‌سانه‌ی که ئەیانویست به‌ره‌نجی شانی که‌سانی تره‌وه به‌رپێوه بچن. پاشان ئەو به‌ندیانه ئەنێرانه جێ-کانه و کێلگه‌کانی برنج و جێ شیناییه‌کانی لۆکه و نه‌ی شه‌کر^(٢).

له‌ژێر زه‌بری توێزا، فه‌رمانیان پێ ئەکرا بێ ئەمه‌ی ته‌ماشای هێز و توانا و چه‌سانه‌وه‌یان بکه‌ن. مه‌به‌سبیش له‌وه هه‌مووی ئەوه‌بوو که خاوه‌نه‌کانیان زۆرتر ده‌وله‌مه‌ندبێن و، پاره‌ی زۆرتر بخه‌نه گه‌رفانه‌کانیانه‌وه. به‌نده‌کان هه‌روه‌ک که‌لوپه‌ل ته‌ماشای ئەکران، له‌م ده‌سته‌وه ئەگوتێزاننه‌وه بۆ ئەو ده‌ست. ژن و کچیان لێ داگیر ئەکرا. که په‌کیشیان ئەکه‌وت له فه‌رمان کردن، به‌نرخیکی هه‌رزان ئەفرۆشران، که له په‌ل و پۆیش ئەکه‌وتن و برستیان ئەبرا، فری ئەدرانه سهر شه‌قامه‌کان بۆ ئەمه‌ی بۆ خۆیان بمرن. جاری وایش هه‌بوو خاوه‌نه‌کانیان تووره ئەبوون و ئەیاندانه به‌ر تێلا تا گیانیان ده‌رئێچوو. که‌سێکیش نه‌بوو پرسینه‌وه‌یه‌کیان لێ بکات. چونکه مافیان پێ درابوو هه‌رچییه‌کیان لێ ئەکه‌ن، لێیان بکه‌ن.

دووسه‌د سال به‌سه‌ر ئەوه‌دا تێپه‌ری. به‌نده‌گه‌ری^(٣) به‌هه‌موو خاکه داگیرکراوه‌کانی ئەمریکادا بلا‌بووه‌وه. بازرگانی بنده‌یش گه‌بشتبووه راده‌یه‌کی وه‌ها که ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو

(١) فری ئەدرانه ده‌ریاوه.

(٢) نه‌ی شه‌کر: قامیشی شه‌کر.

(٣) به‌نده‌گه‌ری: به‌ندایه‌تی، کۆیلايه‌تی (العبودیه).

بیتته شتیکی هره گرنگ و گوره لهو خاکانه دا. ئینجا که سهرمایه داری ئەمریکا گه شه ی کرد و، خاکه کانیشی له دست داگیرکردنی ئینگلیز رزگاری بوو، له پاش شهروشنۆرتیکی گوره و سههرکه وتوو، خاکه کانێ ئەمریکا له ناو یهک نیشتماندا یهکیان گرت و یهک فهرمانه وایببیا دمه زران و یهک ئالایان هه لکرد، به لām مافیان دا به هه موو خاکیک لهو خاکه یه کگرتوانه که به ئاره زووی خۆی که یه نه و به یه نهی به نده گه ری ته ماشا بکات.

بیروباوه ره کانێ دیموکراتیش که له گه ل گه شه کردنی سهرمایه داریدا په ره بیان سه ندبوو، خۆیان فری دا بووه ناو نامه ی ئاشکرا کردنی سه ره خۆیی ئەمریکاوه^(۱)، ئەمه ی تیا نووسرابوو:

«ئیمه ئەم راستییانه ئە چه سپینین که له هه موو که سیکه وه ئاشکران: هه رچی مرۆقایه تی هه یه به یه کسانێ دروست کران. خوای ئەوان چه ند مافیکی پی به خشیون، دیاردیی کران، ناگونجی لییان بسینریتته وه. هه ندیک له م مافانه: مافی ژبان و، سه ره به ستیی و، تیکۆشانه بو کامه رانی. جا بو پاراستنی ئەم مافانه، فه رمانه وایبیا له ناو مرۆقانداندا دامه زرتیان. ئەم فه رمانه وایبانه. ده سه لاتنی دادپه ره رانه یان له پی خۆشبوونی نه ته وه وه دست ئە که وئ. هه ر فه رمانه وایبیه ک، شتیوه ی هه ر چۆنیک بی، بیتته پیتسه وه و ئەم ئامانجان ه تیک بدات، نه ته وه مافی هه یه بیگۆرئ، یا خود لایبه رئ. له جئ ئەو فه رمانه وایبیه کی تازه دامه زرتنی، له سه ر بنجینه یه کی واکه خۆی پی خۆش بی، ده سه لاتتیکی وایشی پی به خشی که به که لکی خۆی بی، تا ئاسایش و کامه رانی بو به ره م به ئینی». له گه ل ئەو هشا که ئەم بیروباوه رانه هه ر له ناو نامه که دا مانه وه نه یه کسانێ هاته دی له ناو سپی و ره شدا، نه ده وله مهن د و هه ژار و، ژن و پیاویش وه ک یه ک ته ماشا ئە کران. به لām نامه ی ئازادییه که، وریاییه کی گشتی خسته ناوه وه، ئاره زوویه کی هه موو ده میشی په یدا کرد له ناو هه موواندا، که ئەو یه کسانییانه به راستی به ئینرینه دی، به تاییه تی له ناوه ند سپی و ره شه کاندان، که به که یه نه و به یه نه یه کی گرنگ دائه نرا له لایه ن گۆران و گه شه کردنی ژبان ه وه، له به رده م نه ته وه ی تازه پشکه و تووی ئەمریکا دا.

یاسای به نده بییش، که شتیوه یه کی سه ره تایی بوو له ناوه ند شتیوه کانێ چه وساندنه وه ی مرۆقه وه بو مرۆقدا، تازه ده ستی کردبوو به گۆران له ناو خاکه کانێ خواری ئەمریکا دا. ئەوه ییش له به ر ئەوه بوو که ئەو خاکانه جیگای کشتوکال بوون، سامانه کانێ لهو زه وویبانه وه

(۱) وثیقه إعلان استقلال آمریکا.

په یدا ئە کران که تیا بوون به فراوانی، هه روه ها له شیناییه کانێ برنج و لۆکه و نه ی شه که ره کانیه وه. ئەوانیش هه موو، له ژیر یاسایه کی زه ویداری (إقطاعی) ی وادا که لهو جیگایانه دا فه رمانه ورا بوو، پیوستیان به ده ست و بازووی ئەو قوله ره شانه هه بوو که فه رمانی تیا بکه ن ئەو یاسایه نه ئە ژیا بی ئەوان.

بازرگانانێ قوله ره شه کان، لهو ناوچانه دا هیتزیکێ گه وره و ده سه لاتتیکی زۆریان هه بوو، قسه بیان وه ک یاسا و ابوو به ره رچ نه ئە درایه وه. له هه لسه و راندنی کاروباری خاکه کان و ره وشتی فرۆفیتل بازیدا.

به لām خاکه کانێ ژووروی ئەمریکا. زۆرتی پشکه و توو بوون. شتیوه ی ئابووری ئەوان له ژیر سیبهری یاسای سه رمایه داریدا ئە ژیا، که ئە مییش تازه په یدا بوو بوو به هۆی په ره سه ندن و گه شه کردنی بازرگانی و پیشه سازییه وه جا یاسای به نده گه ری له گه ل ئەم جۆره شتیوه ی ئابوورییه نه ئە گونجا. چونکه ئەو ی فه رمانی تیا بکا، هه ر به وه نده پیک نایه ت که له شی به هیتزی، ئە بی هه ندیکیش رۆشنبیر و پسپۆر و شاره زایی له هه نه ردا. خۆ دیاره که ئەم مه رجان ه بییش له ناو ئەو قوله ره شانه دا ده ست ناکه ون. که به و جۆره نه نگیه نه ژیان و وه ک گیانه به ر به کار ئە هیتران. جا له به ر ئەوه بوو که هه ندئ له م خاکانه ئە یویست به نده گه ری، به شینه یی، له ناو خۆیدا لایه رئ؛ بو ئەمه ی خاوه ن ده ست و بازووه کان به ئازادیی برین و، چینی ره نجبه رانییش^(۱) گوزه رانیان به ره و چاکی بروات، تا پیشه سازییه گه شه داره که یان ئەو جۆره کرێکاره شاره زایانه ی ده ستکه وئ که پیوستیتی.

له به ر ئەوه شتیکی ئاشکرا بوو، که ئەبوو ئەم دوو به شه گه وره یه ی خاکی ئەمریکایه، تیک بچن و له یه کیش بدن، چونکه چا که بان له یی یه کتر جیاواز بوو، واتا ئەوه ی بو ئەملایان به کار ئەهات، زبانی به ولایان ئەگه یاند. له سه ره تاوه تیکچوونه که یان له مه وه په یدا بوو، که قوله ره شه کان لهو خاکانه وه که به نده گه ربیان ده ست پی ئە کرد، ده ریا ز ئەبوون، بو ئەو خاکانه ی که به نده گه ربیان لایه برد. لهو خاکانه دا مافی په نابردنیان ده ست ئە که وت، له پتیه ندی به نده یی ئازاد ئەبوون، بو فه رمان کردن و ژبانیش باشتر هه لیان ده ست ئە که وت. به لām تیکچوونه که یان لهو کاته وه تینی سه ند، که هه موو خاکه کانێ ژووروی ئەمریکا، پیکه وه به هور و ژمیکی وێژییه به هیتزه وه لایه رنی به نده گه ربیان ئەخواست له هه موو خاکه کانێ ئەمریکا دا.

(۱) راستتر: چینی ره نجده رانییش.

له راستیشدا، تۆوی ئەم ھەلمەتە، له دەمیکەوه رووا بوو. چونکە له سالی ۱۷۷۵دا، واتا له پیش روودانی شۆرشی ئەمریکاو، (بنیامین فرانکلین)^(۱)، کۆمەڵیکی دامەزراندبوو، ئامانجەکی ئەوەبوو کە بەندەگەری لایبات. زۆری یە نەچوو، لەگەڵیک خاکی^(۲) تری ژووووی ئەمریکادا، کۆمەڵانی تریش دامەزران ھەر بۆ ئەو ئامانجە تی ئەکۆشان. پاشان ئەم کۆمەڵانە، له سالی ۱۷۹۴دا، کۆگرە (مۆقر) یەکیان گرت، دوای ئەو له سالەکانی تریشدا چەند کۆگرە یەکی وەک ئەو گیران.

ئینجا کە ئەمریکاییەکان دەستیان کرد بە کشان بەرەو رۆژئاوای خاکەکی خۆیان، دوژمنەکانی بەندەگەری، راستبوونەوه له کاربەدەستان کە نەهێلن بەندەگەری بخەیتە ناو ئەو خاکە تازانەوه. کە له سالی ۱۸۱۸یشدا خاکی (ئیلینۆیز) ھاتە ناو یەکیستی ئەمریکاو، دە خاک لە خاکەکانی پاریان لەسەر بیروباوەری بەندەگەری داوو، یانزە خاکیش بەرەنگاری ئەو بیروباوەریان ئەکرد. سالی دوایی خاکەکانی (مازوری) و (ئالاباما) یش ھاتنە پیشەوه بۆ ئەمە بێنە ناو یەکیستیەکیەوه. ئەوساکە یش ئیتر (پەیماننامە ی مازوری) دانرا، کە بە پیتی ئەو نەئەبوو بەندەگەری لەو زەویانەدا بەکاربھێنرێ کە لە ژووووی پلە ی سی و شەش ھەموو وردیلە ی سیھەمەو، ئەو یش بێجگە لە خاکی (مازوری)، سنووری خوارووی (مازوری) ی ئەگرتەوه.

بەرەنگاری کردنی بەندەگەری، لە گرتی سیھەمی سەدە ی نۆزدەھەمدا، چوو شپۆیەکی زۆر توند و راستییەوه. ئەو یش ئەوساکە رووی دا، کە ئابووری ژووووی و خواروو بەئاشکرا لەیەکیاندا و پەری سەند. له سالی ۱۸۳۱دا، لە شاری (بۆسٹن)دا رۆژنامە یەک پەیدا بوو، ناوی (رێگارکەر) بوو، پیاویکی مەرۆف دۆست دەری ئەھینا. ناوی (ولیم گریسون) بوو. بەپەرۆشەوه بوو کە بیروباوەری گشتی بخاتە سەر بەرەنگاری کردنیکی راستی بەندەگەری. نووسەر و بوژەکانیش دەستیان کرد بەھورۆژم بردنە سەر بەندەگەری، خرابییەکانیان دەرئەخست، زیانەکانیان پیشان ئەدا. راستی پەرست (رالف ئەمرسون) سەرکردەیان بوو. کۆمەڵانیکی زۆریش دامەزران، ھەر خەریکی ئەوەبوون کە ھێرش بێنە سەر یاسای بەندەگەری، لەو سکالا نەتەوہیبیانەدا کە ئەیاندا بە (کۆنگریس).

(۱) بنیامین فرانکلین (۱۷۰۶-۱۷۹۰) زانا و سیاسەتمەداریکی ئەمریکاییە، یەکیکە لە دامەزرێنەرانی سەرہەخۆیی ولاتەکی.

(۲) خاک: مەبەست لێی (ولایە) یە.

لە کۆرە نەتەوہیبییەکانی خاکەکانی ژووووی ئەمریکاییان ئەخواست کە یاسا دەرکەن بۆ پاراستنی ئەو بەندانە کە لە خوارووەو ھەرایان ئەکرده ژووووی. پاشان دەستیان کرد بەکارگوزارییەکی نەیتی بۆ دەر بازکردنی ئەو بەندانە، بۆ ئەو خاکانە ی کە تیا تازاد ئەمیتنەوه.

خاوەن کشتوکالە گەورەکانی خاکەکانی خوارووی، لەم ھەلمەتە رێکوپیتە پەرەسیتە راست بوونەوه؛ ئەندامەکانی (کۆنگریس) و نووسەرەکان و مامۆستاکانی زانستگاکان و پیاوہکانی ئابین و پیشەوکانی فروفیتلەبازی، لەگەڵ زۆریە ی ئەو خویندەوارانەدا کە لەژێر سیتەری یاسای زویداری بەندەخوایدا ئەژیان و کەکیان لێ وەرئەگرت و بەرہوش و خووی ئەوہو پەروردە بووبوون... ئەوانە یش ھەموویان پشتیوانی ئەو خاوەن کشتوکالە گەورانەیان ئەکرد. ئەوانە ھەموویان تی ئەکۆشان بۆ ئەمە ی ھورۆژمی دوژمنەکانیان بەرہەست بکەن و بیانوہکانیان بەرہەریج بەندەوه. وایان پیشان ئەدا: کە قولەرہشەکان لە ئەفریکاو ھینرانە ئەمریکا، ھەموو درندە و دواکەوتوو بوون، بەلام لە ماوہیەکی کەمدا لەچاو خۆیاندا زۆر پیشکەوتن. ئەیانگوت: قولەرہش، ھەناسە ساردی و سەرگەردانی ھەرچەندیک بێ، لەو کرێکارە باشتر گوزەران ئەکات کە خاوەن کارخانە ئەیچەوسیتنەوه بۆ کەلکی خۆی، کەچی کە پیر ئەبێ، یاخود نەخۆش ئەکەوی، کەس خەمی ناخوات. بەلگەیشیان وا ئەھینایەوه بۆ راستی قسەکانیان: کە خوا رپی داوہ بەبەندەگەری. بەلام فەرمووشیتنی کە پشتگیریان بکری. خوا لەو دە نامۆگارییانەدا کە بۆ جوولەکەکانی ناردبووہ خواروہ، گوتوویەتی: «دلت نەچیتتە سەر ژنی خزمت، نەچیتتە سەر بەندەکی، نەچیتتە سەر کەنیزەکەکی...!»

(... بیریکە و نوینەری خۆی ئەدۆزیتەوه)

کەواتە بیروکە و تازادکردنی بەندەکان لەوسایەوه گەشە ی کردوہ کە (بنیامین فرانکلین) بانگی بۆدا، لە سالی ۱۷۷۵دا. واتا لە پیش لەدایکبوونی (ئەبراھام لینکۆلن)دا بەسی سال پتر. بەلام ئەو بیروباوەرە، ھەر بریتی بوو لە بابەتیکی مەرۆقاہتی، چەند کەسیکی کەمی دلچاک نەبێ پشتگیریان نەئەکرد. نەیشی توانی کۆمەڵانیکی گەورە و بێ شومار لە خۆی کۆیکاتەوه، تا وای لێ ھات کە بوو بەپیتووستیکی ئابووری، دانیشتوانی خاکەکانی ژووووی ئەمریکا، نەیان ئەتوانی وازی لێ بھینن، لەبەر پەرہسەندن و گەشەکردنە گەورەکی پیشەسازییەکیان. ھەر ئەوساکە بوو کە ئەو بیرە مەرۆف دۆستە، بوو

به هیتزیکي راسته قینهی کارگوزار، به کلور مرؤقی نه بزواند و هانی ئەدا بۆ گه یشتن به ئامانجی نازادکردنی به نده کان. هەر ئه وساکه ییش بوو، که له دهروونه گه وره که ی (ئه براهام لینکۆلن) دا جیتی خۆی کرده و، له که سایه تی ئەودا به رجه سته بوو خۆی نوواند.

ئەو وتاره گهرم و گورانە ی که (ئه براهام) ئەیدان له کۆری خاکی (ئیلینۆیز) دا و، ئەو وتاره به نرخانه ی که ئەیناردن بۆ هندی له رۆژنامه ئه مریکاییه کان و، ئەو بانگ راهیتشته پر به دلانه ییش که له ناو یانه کان و ئەو ناوچانه دا دهستی پێ ئەکرد که که وتیوونه ناو خاکه تهنگه بچکۆله که ی خۆیه وه که تیا ئەژیا... ئەوانه هه موویان له وانه نه بوون که دهروونی ئه ویان پێ دا بمرکیتته وه و، پیشیان هه دلنیا بێ، که پتویستی سه رشانی خۆی به جتی هیناوه به رامبه ر نه ته وه که ی و مرؤقایه تیه به که ی، له هینانه دی ئەو بیروباوه ردا که هه موو دل و دهروونی داگیرکردبوو. ئەو بروای وابوو، که ئەبێ له م پیناوه دا، زۆرتر تی بکۆشی و رهنج بدا، ئەبێ کۆری تیکۆشانه که ییشی فراوانتر بکات، ئەبێ ئەوکات و رهنجه ییش که له دلی خۆیدا دایناون له م پیناوه دا به ختیان بکات، دوو ئەوه نده یان لی بکات. جا له بهر ئەوه بوو که ئەبویست بیه تته جینشینی خاکه که ی خۆی له کۆری پایته خت (واشینتۆن) دا. چونکه له وه دلنیا بوو که دهنگی بانگ راهیتشته که ی به هیتزتر و به کارتر دهنگ ئەداته وه، ئەگه ر بیتو له و پایته ختی ئه مریکایه دا به رزی بکاته وه.

دهنگی (ئه براهام) به نازاری و جوامیرییه وه به رزووه وه، دهنگی راستی دا به گوئی نه ته وه ی ئه مریکاییدا، له کاتی جهنگی هه ردو هه لئێژاردنه که ی سه رۆکی کۆماردا، له ساله کانی ۱۸۴۰ و ۱۸۴۴، که تی ئەکۆشا بوو هه لئێژاردنی (کلی) پیشه وای (دهسته ی هوگ)، هه ر له بهر ئەوه ی که نازادکردنی به نده کان له پیره و ییه که ی خۆیدا، دانا بوو، به لام تیا سه رنه که وت به لام ئەم رهنجه ی به فیرۆ نه چوو. چونکه به جۆریکی فراوان له لایه ن نازادیی په روه ره کانه وه خۆش نه ویسترا. هه موو لایه که ییش وایان دانه نا، که ئەو له گه وره ترین پشتیوانانی ئەم بیریه، له هه موویشیان گه رمتر بوو له سه رکردنه وه ی بیره که و خۆیه ختکردن له پیناوه به دی هینانیا.

(لینکۆلن)، که له پاش هه لئێژاردنی بۆ (کۆنگریس)، چوو (واشینگتۆن) و له وی دانیشته. به چاوی خۆی چاوی پیکه وت که بازرگانی قوله رهنش، له پایته ختی ئه مریکادا و له بن سیبه ری (کاپیتول) جیگای کۆبوونه وه ی (کۆنگریس) دا چون مه شقی له سه ر ئەکرێ. به چاوی خۆی دی که به نده کان له ناو چشتیر و گه ووردا، هه روه ک نازه ل یان که متر له نازه ل، به خیه ئه کران، تا ئەفرۆشران. له بهر ئەوه به دل و گیان تیکۆشا که خاکی

(کۆلۆمبیا)، جیگای پایته ختی ئه مریکا، بخاته سه ر ئەوه ی که یاسای به نده گه ری له ناو خاکی خۆیدا هه لگرتی، ئەو به ندانه ی که تیا ییشیا کۆمه له کراون بیانکری و نازادیان بکات و فیری پیشه یه کی وایشیان بکات که به سه ر بلن دییه که وه پتوه ی گوزه ران بکه ن. ئەم پیشنیازه ی گه لیک که س له کۆری خاکه که دا په سه ندی کرد. به لام له بهر به رهن گاری کردنی ئەندامه کانی به شی خوارووی ئه مریکا و یارمه تی ده ره کانیان. که زۆر به هیتز و هه ره ته وه نه یان ئەکرد. پیشنیازه که ی پشتگۆی خرا و به ر په رچیش درایه وه.

له مانگی دوانه هه می سالی ۱۸۴۷، چه ندو چوونیکی کرد له گه ل سه ره ک کۆماردا له کاتی کۆبوونه وه ی کۆری کۆنگریسدا، له سه ر شه ری (مه کسیک)، که له بهر ئەوه هه لگیری سترابوو که دانیشتیانی به شی خوارووی ئه مریکا دلخۆش بکری و ئەو خاكانه ییش که به نده گه ربیان تیا باوه ژماره یان زۆرتر بکری. چه ندو چوونه که ی یه جگار توندوتیژ بوو. پتی گوت: «بام سه ره ک ئەوه ی بیر بکه ویتته وه، که ئەو جیگایه ی ئەو له سه ری دانیشتوه، وایشینگتۆنیش»^(۱) هه ر له سه ر ئەوی دانه نیشت. بام ئەویش وه ک وایشینگتۆن وه رام بداته وه. هه روه ک له هیچ نه ته وه یه ک ناوه شیتته وه که له راستی هه ل بیت، خوایش به ردار نییه که که س له راستی هه ل بیت، هه روه ها پتویسته سه رۆکیش له هه لاتن و پتچوپه نا خۆی دوور بخاته وه ئینجا ئەگه ر له پاش ئەوه، توانی به لگه به ییتته وه که ئەو خاکه ی خۆینی له سه ر رژاوه. له پتیش هه موو جیگه یه کدا خاکی ئیمه بووه، منیش له و پاکانانه دا که پیشانیان ئەدا له گه لیا م. به لام ئەگه ر پتی نه کرا، ئەوا منیش مافم هه یه که بروا به و گومانه بکه م که له دلما یه و له گومانیش زۆرتره، که ئەو هه ست به هه له ی خۆی ئەکات، هه روه ها هه سته ییش به وه ئەکات که ئەو خۆینه ی له و شه ره دا رژاوه، وه ک خۆینی (قابیل) وایه، هاوار ئەکات بۆ ئاسمان که جه زره به ی پێ بگه ییتنی».

به لام ناوجه کانی فرۆفیل بازی، ئەو شه ره یان په سه ند ئەکرد چونکه بۆ ئەوه ئەکرا که خاکی تازه به خریته سه ر خاکه کانی ئه مریکا، به لام باکی ئەوه یان نه بوو که ئەم خاک په یدا کردنه به زۆر ئەکرا. له بهر ئەوه چه ندو چوون کردنه که ی له گه ل سه ره ک کۆماردا، هه رچه نده پر بوو له راستی که فه رمان په وایی ئه مریکای به تاوانی زۆرداری به دنا و ئەکرد. رقی سه ره ک کۆمار و گزیره کانی^(۲) هه لساند له جینشینیکی سه رلێشبوای وه ک خۆی،

(۱) مه به سته ی (جۆرج واشنتۆن).ه. پاله وانی رزگاری و سه ره به خۆی ئه مریکا.

(۲) مه به سته ی وه زیران و راویژکارانیته ی.

که تا دوینیش بۆ کهس نهینه ناسی، که هندی له هاوړیکانی تیزیان پی نه کرد و پیمان نه گوت: رۆله ی جهنگه لستان. له بهر نه وه جینشینه کانی هموویان ناپهسه ندرکندی خو بان له قسه که ی پیشان دا. تهنانهت دوزمنه کانی بنده گهریش بهر په رچی شپوهی قسه کانیان داپه وه.

نه و کاره ی نه و چه ندو چون کردنه کردی له (نه برهام) به ونده پیش نه برپا به وه. له هله براردنه کانی دواپیشدا ئیتر سهر نه که و ته وه، که بیته وه به نه ندامیک له کونگریتسدا. به لام یه کیک له کومه له کانی بهرنگاری کردی بنده گهری، بانگی کرد که بگه ری به ناو خاکه کانی ژور وودا، بیروبا وهری خو ی بلا و بکاته وه. نه وه بو به هوی دهستکه و تنی ژماره یه کی زور له یاریده هران و پشتگیران بو نه و نه بوونی (نه برهام) له کونگریتسدا، ریگای بهر له لالا کرد بو پشتگیرانی بنده گهری، که له سهر و هموویانه وه دوزمنه که ی (دوگلاس) هاته پیشه وه، بو نه مه ی بیته جینشینی خاکی (ئیلینویز) له کونگریتسدا. نه م کوره له سالی ۱۸۵۴ یاسایه کی برپار دا، که خاکه کانی (کانساس) و (نه براسکا) بیته یه کیتی نه مریکا وه، به مهر جی سهر به ست بن له وودا که بیروبا وهری بنده گهری برپار بدن له ناو خو باندا، یان نه ییدن. جا له بهر نه وه ی که نه و دوو خاکه نه که ونه ژور ووی نه و هیله وه که له پیماننامه ی (مازوری) دا برپاری له سهر دراوه، که نه ویش نه و په ری ناوچه ی ری دانی بنده گهری به، نه م یاسا تازه یه، نه و پیماننامه یه ی هله و شانده وه. له سهر نه وه دوزمنه کانی بنده گهری. هله چون و دهستیان کرد به هیرش بردن له رۆژنامه کانداندا، له کویونه وه کانی نه ته وودا، له ناو کلیتسا کانداندا، بو سهر نه و یاسا تازه یه. چونکه به وودا ده رکوت که فهرمانه وایی نه مریکا، نیازی وایه به شی خوارو و پپار تیزی و سهر که و تنه کانی شی فراوتر لئ بکات، هره وه ها نه یه ویت سکالا و داد و فهربادی به شی ژور و ویش ده مکوت بکات. له وه پیشه وه که و تنه سهر نه و بیروبا وهری، که نه گهر نه مریکا له سهر نه م رهفتاره ی خو ی بمینیتته وه، چند سالیکی پی ناچی، نیشتمان ه گهره که یان نه بیته ناگرستانیک بو بنده کان.

(لینکولن) یش، بو بووه سهر دهسته ی یه خه گری فهرمانه وایی له م برپاره یدا، پلاری نه گرتنه نه م کرداره ی، هور و ورمی به هیز به هیزی نه برده سهری. نه مه یه کیکه له و هور و ورمی نه م:

«ههر چه بنده نه م برپاره بی لایه نی فهرمانه وایی پیشان نه دا. به لام له ناوهر و که که یدا

دل سوزی به کی راسته قینه هه یه بهرام بهر بلا و بوونه وه ی بنده گهری. من رقم له و دل سوزی به. چونکه برپه تی له بنده گهری، که خو ی بریتیی به له زور داریی به کی نه نگ و ناشیرین. من قینم لیته تی، چونکه یاسای کوماره که مان بوژ نه کات که نه مانه وی بیکه بن به نمونه یه کی بلند له ناو جیهاندا، هره وه ها پر به دل حهزی لی ناکه م، چونکه زور له پیاوه چاکه کافمان نه خاته ناو شه ریکی ناشکراوه بهرام بهر بیروبا وهری بنچینه یی بو نازادی شارستانی تی، له راستیدا نه وانه توانج و پلار له (په پیماننامه ی ناشکرا کردنی سهر یه خو یی) نه گرن، نه وانه به م کرده وه یه یان نه وه پیشان نه دهن که ئیمه هیچ کرده وه یه که مان له سهر بیروبا وهری راستی ناروات، وا پیشانی همووان نه دهن که هیچمان له دهست نایهت نه وه نه بی که به دوا ی که لکی تاییه تی خو ماندا بگه ری تین».

له سهر نه وه ژماره یه کی زور له نه ندامانی (دهسته ی هوگ) که بهر نه نگاری بلا و بوونه وه ی بنده گهری یان نه کرد بهر و رۆژتاوا پروات، هره وه ها ژماره یه کی زوریش له نه ندامانی (دهسته ی دیوکرات) که نه یان نه ویست خاوه ن کشتوکاله گهره کان چنگ به سهر دهسته که یاندا بگرن، بوون به پشتیوانی (لینکولن). له بهر نه وه هندیک له نوینه ره کانیان له مانگی ره شه م (شباط) ی سالی ۱۸۵۴ دا له جیگایه کدا کویونه وه و دهسته یه کی تازه یان پیکه ونا، ناویان نا (دهسته ی کومار). پاشان (نه برهام لینکولن) یان کرد به سهر وکی خو بان.

نه میش و تاریکی دا. پپه وه ی دهسته که ی تیا دیاردی کرد به لام هیچ ناره زوویه کی پیشان نه دا له بابته تی کوشانه وه بو لابر دنی بنده گهری، له و خا کانه دا که حهزی پی نه که ن. نه ویش له بهر نه وه بو که به گران پیک نه هات. به لام هیرشی برده سهر کونگریتس، چونکه (په پیماننامه ی مازوری) ی هله و شانده وه. گوتی ههر یاسایه ک برپار بدری له بابته بنده گهری به وه، پپه یسته له گه ل بیروبا وهری دامه زرتینه ره کانی فهرمانه وایی نه مریکا دا ریک بکه وی، چونکه نه وان وایان به باش زانیبو که سنوریتی بو دابنن، هیواشیمان وا کردبو که له دوا رۆژدا له ناو بیچی». هره وه ها هور و ورمی برده سهر نه و بیروبا وهری که و به باش نه زانی که یه وه یه یه بنده گهری بهر له لالا بگری بو ناره زووی خاکه کان خو بان، چونکه بابه تیکی تاییه تی سهر یه خو یانه. گوتی هیچ خاکیک مافی نه وه ی نیبه که هه موو شتیپک ههر به ناره زووی خو ی بکات. مه به سیشی له و قسه به نه و بو، که که یه وه یه یه بنده گهری، په یه ونندی ههر به و خاکه وه نیبه که برپاری له سهر نه دا، به لکو په یه ونندی به هه موو خاکه کانی تریشه وه هه یه وه ک نه و. چونکه که یه وه یه یه کی نه ته وه بیی گشتیبه.

بۆ ئەو ھېش دەستی كېتسا، كە ئەم كەينەوبەينە، چارى ناكړئ، تا وای لى نه يى كە بېتته تەنگوچەلمەيه كى وھا كە نەتەو بەئارەزووى خۆى، خۆى لى دەرياز بكات، ئەو ئارەزوو ھېش، ئەگەر بېتتو بېزوئىرى، لە توانايدا ھەيه كە بەسەر ھەموو گېروگرفتېكا زال بېئ.

لە راستيدا چرووكى ئەو بېروباو ږەى كە ئەيگوت كەينەوبەينە بەندەگەرى، پېتتو ھېستە بدرتتە دەست خاكەكان خۆيان. ھەر خاكە بەئارەزووى خۆى چارەى بكات، بەئاشكرا دەركەوت. ئەو ھېش لەو كاتەدا بو، كە بەندەگەرى خوازەكان و دوژمنەكانى بەندەگەرى، ھەردوو لايان، بەربەرەكانى لەگەل يەكتردا ئەكرد، كە لە خاكى (كانساس) دا بھەوئېنەو. ھەردوولايش بۆ ئەو ئەگەر پان كە ژمارەى خۆيان لە ھى ئەولاتر زۆرتتر لى بكن؛ بۆ ئەمەى ھەر كارىكى كەينەوبەينە بەندەگەرى كە خرايە گۆرئ، بېرارەكە بەئارەزووى ئەو لايە بېت كە ژمارەى زۆرتتر.

لە بەشى ژووروو و بەشى خواروويشدا، گەلېك كۆمەل دامەزرا بۆ يارمەتيدانى ئەو كۆچ كرددوانە و چەك پى دانيان. كە جەنگ دامەزرا لەسەر ھەلبېژاردنى نوئېنەرى ئەو خاكە تازەيه بۆ كۆنگرېس، زۆر كەس لە دانېشووانى (مازورى) لە سنورى (كانساس) ھااتنە ناو ھو، دەنگەكانى خۆيان خستە پال دەنگى ئەو كەسانەى كە بەندەگەرىيان ئەويست، لە پاش ئەمەى پالېئوراوى بەندەگەرى خواز، لە ھەلبېژاردنەكەدا سەرکەوت. گەرآنەو خاكى خۆيان. ئەمە بو بەھۆى وروژاندنى ھەموو لايەكى ئەمە بكا و، پەيدا بوونى جەنگى چەتەگەرى ھەموو دەمى لە سنورى گەلېك لەو خاكانەدا.

لە سەرەتاي سالى ۱۸۵۷د، كەينەوبەينەيك خرايە بەردەم دادگاي سەرووى ئەمريك، لە بابەت بەندەيهكەو، كە خاوەنەكەى لە خاكىكەو ھېتابووى كە بەندەگەرى تيا ئەكرا، بۆ خاكىكى تر كە بەندەگەرى تيا نەئەكرا. كە بەندەكە ھېتارايەو خاكەكەى پېتتوو، سكالايەكى پېتتەكەش بەدادگا كرد، تازادكردنى خۆى تيا خواستبو، بيانووەكەيشى ئەو بوو كە لە خاكىكا ئەژيا، بەندەگەرى تيا نەكراو. دادگاھيش، ئاسۆى كەينەوبەينەكەى فراوانتر لى كرد، لە گېروگرفتى بەندەگەرى ئەكۆلېيەو. لە شېوئەيهكى گشتيدا. دوايى بېريارى دا كە كۆنگرېس مافى ئەو ھى نېيە بەندەگەرى بەربەست بكا و نەھيتلئ بۆ خاكەكانى رۆژئاواى ئەمريكا بکشئ، لەبەر ئەو (پەيمانامەى مازورى) ھەر لەبەنرەتەو، پووچە و نابئ بايەخى پى بدرئ. لەسەر ئەو خاكەكانى بەشى ژووروو، وروژان و، رۆژنامەكانىشيان توانج و پلارىكى بەھېزبان گرته ئەو بېرارە. گوتيان ئەو ئەمريكا

ئەكات بەزەوى بەندەيهتى. يەكئىكيان نووسىبووى: «ئالاي نېشتمانەكەمان بوو بەئالاي بەندەگەرى. پېتتو ھېستە لەسەرمان ئەو ئەستېرە گەشانەى لى بكنەينەو. پاشان رەنگەكەيشى بكنەين بەرەش نېشانەكەيشى بريتى بى لە پېتوئند و قەمچى!».

(لېنكۆلن) دەستى كرد بەلاواندەو و شېنكردن بۆ (نامەى ئاشكراكردنى سەربەخۆى)، كە چۆنى بەسەر ھااتبو، بەھۆى كارەساتى ئەو كاتەو. ئەم قسە جوانانە بړېك بو لە وتارى ئەو رۆژانەى:

«ئەو رۆژانە، ئاشكراكردنى سەربەخۆىيمان، بابەتئىكى وا نازدار بو، كە ھەموو كەس بەشتئىكى پېرۆزى ئەزانى. ھەروەھا وايان لى رائەپەرموو، كە ھەموو لايەك ئەخاتە رېكۆپئىكئىيەو. بەلام ئەم رۆژانە، ھورووژمى براوئە سەر، تيزى پى كراو، بەپېئى ئارەزووى ئەم و ئەو لىك دراوئەتەو و خراب لەتوپەتئيش كراو. تەننەت ئەگەر ئەوانەيش كە داينانو. زېندوو بكرتتەو، ناتوانن بېناسنەو. ئەو ھېش سەبارەت بەوئەيه، كە كەينەوبەينەى بەندەگەرىمان كرد بەشتئىكى گشتئى تا سەر بۆ خۆمان. وايش دەرتەكەوئى كە ھەرچى ھېزئىك ھەيه لەسەر زەويدا، يەكى گرتوو بەگورجى، بۆ بەگژچوونيا. خواى سامان راو ھووى ئەئى. چا و چلئىسئيش لە پشت ئەوئەوئەيه، كۆمەكى ئەكات. لە دواى ئەمئەيشو ھەستى پەرسئىيەك ھەلبەستراو. پېشئىبئىيەكانى ئەم سەردەمەيش كە ئەوانە پېشان ئەدات، لە شېوئەيكى گورج و سفتدا، پشتگېرى ئەو ھاوارە ئەكات كە دوژمنايەتى ئەكات. پاش ئەمەى پشكئىيان و ھېچ چەكئىكيان بەدەستەو نەھئىشت كە ديوارى پى كون بكات، خستيانە ناو زېندانئىكەو، كە يەك لەدواى يەك دەرگا ئاسنە گرانەكانيان لى داخستوو، ئېستائيش ئەو ھېلاويائەتەو لەناو بەنديخانەكەيدا، كە كلۆمى دەرگا ئاسنەكەى بەسەد كليل نەبئ ناكرتتەو، بەمەرچئ ئەو كليلانەيش لەگەل يەكدا رېك بكنەون. ئەو كليلانەيش دراوئەتە دەست سەد پياوى جوئى جوئى پەرەوازە لە سەد جئىگاي جوئى جوئى دوور دووردا. كەچى بەوانەيشو ھەموو، ھېشتا ھەر بېر لەو ئەكەنەو، كە چەشئىك باشە بېدۆزنەو لە كۆرئ ھۆش و كەرەستەدا. بۆ ئەمەى ئەو بەنديخانەيه بېارئىزن و لە رانەكردنى بەنديەكە باشتر دلئىابن!».

لەو سەردەمەدا، (دوگلاس) ماوئى جئشئىيەكەى تەواو بو، ئەمئەيش و (لېنكۆلن) ھېش كە ھەردوو كيان بەربەرەكانئىيان ئەكرد لەگەل يەكتردا، خۆيان پالوت بۆ كۆرئ رېش سېببان (مجلس الشيوخ). ئەم دوو پياو ھەر يەكەيان بەشى خوارووى دەرتەخت بەچا و چلئىسئىيە نەنگەكەيەو. يەكئىكئىشيان بەشى ژوورووى دەرتەخت بەشۆرئە پېرۆزەكەيەو.

هەردوو پالئۆراوەکان، لە پایزی ساڵی ۱۸۵۸، ریزە کۆبوونەوهیەکی گشتییان پێکەوه هینا، بەرامبەری یەک ئەوەستان و هەریەکەیان لەسەر بیروباوەری خۆی ئەکردهوه. ئەم بەرهنگاری کردنانه، لە حەوت شاری خاکی (ئیلینۆیز)دا، برانە سەر. کۆمەڵانیکی زۆر لە دانیشتوانی ئەو شارانه بەپەرۆشهوه ئەهاتنه سهیریان. هەموویان بەتەنگەوه بوون که قسه بەقسهی هەردوولا گوئی لێ بگرن.

(دوگلاس)، هەرچی لە دەست هات، بۆ خۆنوواندن لە پێش چاوی گەلدا، بەکاری هینا، بۆ ئەمەمی کار لە دلێانا بکات. ئەهاته هەر شارێک لەو شارانهی که کۆبوونەوهیان تیا ئەکرا، بەسواری گالیسکهیەکی شەنگ و شۆخهوه ئەهات. یاخود سواری شەمەندەفەریکی تاییبەتی ئەبوو. دەس و پێوهندیکی گەورە لە خۆی کۆ ئەکردهوه، که بەکەش و فشیکهوه خۆیان پێشان ئەدا. لە پێش دەمی شەمەندەفەرکهیشیهوه، تو پێک دانه زێنرا، بەسی گولله هاتنی پالئۆراوی گەوره و گرنگی ئاشکرا ئەکرد.

که چی (لینکۆلن)یش، که ئەگەیشته شوێنی کۆبوونەوهکان، بەسواری ئەسپێکی لاوازهوه ئەهات، خۆشی بەقژێکی بژ و دەموجاویکی تەپ و تۆزاوییهوه و لەشێکی ماندوو پرست پراوهوه خۆی پێشان ئەدا.

بەپێچهوانەمی ئەو، (دوگلاس)، دەموجاوی جوان، شێوه شیرین، جلوهیەرگ رێکوپێک بوو. ناویان نابوو (دێوی بچووک)، لەبەر کورتەبنهیی و فرۆفیلبازی. ئەوهنده زۆرزان بوو، که ئەیزانی لە بەرەرهکانی قسهدا ئەشکێ و دەرەقەتی نایێ، وازی لە بیروباوەره فرۆفیلبازییه که، که قسه که لەسەر ئەو ئەکرا، ئەهینا، بۆ ئەمەمی هەموو هورووژمێکی خۆی بخاته سەر (لینکۆلن) خۆی. توانجی لهوهی ئەگرت، که خاندان نییه، ئەو پێشانەمی ئەژمارد که فەرمانی تیا کردوه، پلاریشی ئەگریتته دەموجاوه ناشیرینه کهمی و هەژارییه کهمی، سەر و شێوه شل و شێواوه کهمی و جلوهیەرگه شوپڕه کهمی!... بەلام (لینکۆلن)، ئەو هەموو جێتو و توانج و پلارانهی ئەوی، بەمەندهیی و زرنگییهوه بەرامبەری کرد، قسهی نەستهقی پێ ئەگوت، وەرانی رەپ و راستی وایشی ئەدایهوه که پیاو سەری لێی سوڕ ئەما. ئەو هیچ کاتێ، ماوهی بەخۆی ئەهەدا، که دەم بنیتته دەمی، بەلکو جێتوکانی ئەوی لەبیر خۆی ئەبردهوه. بەلام بەپەرۆشهوه بوو که بەلگه می بههیتز و رووخیتنەر بهتیتتهوه بۆ راستی قسه کهمی خۆی و چهوتی قسه کهمی ئەو. که بهو کردهوه جوانه می قسه کهمی راستی پەرستی ئەمریکا، (ئەمیرسون)ی دەربارەمی خۆی هیتابوو دلێ، که پێی گوتبوو: «دلێ لینکۆلن ئەوهنده می جیهانییک گەوره بوو، که چی جیتگه می تاکه

بیرهوه ریهی کی ریسوایی تیا نە ئەبووه!». چاکترین بەلگه بۆ پێشاندانی جیاوازی ناوهند هەردوو پیاوه که، لەو قسانه دا دەر ئەکوه می که (لینکۆلن) به (دوگلاس)ی گوتوه:

«سروشت وای دروست کردوه، که ئەگەر قه مچییه که له پشتی خۆی درا، ئیشی پێ ئەگه پێتی و ئازاریشی ئەدا، بەلام ئەگەر قه مچییه که له پشتی که سیکتر درا، نه ئیشی پێ ئەگه پێتی و نه ئازاریشی ئەدا!»... ئەم قسانه، و اتایه می قوولیان تیا به، ههروه که قسه که ره که پێشان ئەدات، قسه لێ کراوه کهیش پێشان ئەدات.

لەم دەمه قالییه تاقانانەدا که ئەکران، پهندی نیشتمانی زۆر ناوازه و، وینه می وێژه می زۆر تەپ و تازە و، قسه می نەستهقی یه جگار ناسک و خوش، بەسەر زمانی (لینکۆلن)دا ئەهاتن لێره دا به وهنده واز ئەهین، که ئەم لاپه ره زیندووی لێ پێشان بدهین، که تیا پێ ئەکهنی بە لایه نگرانی بهنده گه می و توانجیش ئەگریتته ئەو بیروباوەره می که ری ئەدا به چه وسانه وه می مرۆژ له لایه ن مرۆژه وه.

«بیروباوەره می بهنده گه می، وه که بۆم دەر ئەکوه می، له لای ئەوانه وه هایه: بهنده می نه له هەموو روویه که وه راسته، نه له هەموو روویه کیشه وه چهوته. بۆ هەندی کەس وا باستره که ببن به بنده. ئەوانه که وایان لێ هات ملکه چی باری خوا ئەبن! له راستیدا، له تواناماندا نییه که به رهنگاری نیاز و ئاره زووی خوا بکهین... بەلام له هەندی باری تاییبەتیدا، هیتشتا ئەوه به گران پێک دێ. بۆ وینه: بام بلێین، که سیک هه میه ناوی پزیشک (رووس)ی به رێژه. بهنده می کهمی هه میه ناوی (سامبو)یه. بام ئیمه میش ئەو پرسه بکهین: ئاخۆ ئاره زووی خوا وایه که (سامبو) هەر به بنده می مینیتته وه، یاخود پێویسته ئازاد بکرێ؟ ئیمه وه رامیکی دەمده ستیمان له خواوه چنگ ناکه می. ههروه ها له نووسراوی خواشیدا که (ئینجیل)ه، وەرانی ئەو پرسه مان نادۆزینه وه. یاخود، به زۆری، هیچمان بۆ نادۆزیتته وه، ئەوه نه بی که دەمه قالی له سەر واتای ئەوه پهیدا بی. که سیکیش نییه له (سامبو) بهرسی که لهو بابته وه، بیروباوەره می چیه. له بهر ئەوه، تا دوا می، قسه هەر بۆ پزیشک (رووس) ئەمینیتته وه، که بریاریکی له سەر بدات. لهو کاته میشدا که ئەو بیر له م کهینه وه بهینه ئەکاته وه ئەبیین له ژیر سیبه ریکدا دانیشتوه، دهستکیشه کانی خۆی کردۆته وه دهستی وه، ئەو نانه ئەخوات که (سامبو) به رنجی شانی خۆی، له ژیر هه تاوی گه رم و هه لقرچیتنه ردا په دیدای کردوه. ئینجا ئەگەر ئەو بریاری دا که ئاره زووی خوا وایه، (سامبو) هەر به بنده می مینیتته وه ئەوا جیتگا خوشه کهمی خۆی ئەپاریزی. بەلام ئەگەر بریاری دا که ئاره زووی خوا وایه (سامبو) ئازاد بکرێ، ئەوسا که پێویسته له ژیر سیبه ره که

بیتته دهرهوه و، دهستکیشهکانیشی دابکهنج و، ئەویش بۆ نان پهیداکردنی خۆی رهنج بدات و خۆی بچهوسیتیتتهوه. جا ئایا پزیشک (پروس)، بریار لهسههر کهینهوبهینهکه وا ئەدا که دهرهوه پاک و بچ لایهنی تهواو ئەبخوازی، که له ههموو بریاردانیتکی راست و دروستدا بی ئەوه هیچ پینک نایهت؟».

لهگهڵ ئەوهشا که (لینکلۆن) له جهنگه‌دا، هه‌رچی هه‌ستییکی پاکي دلّه چاکه‌خوازه‌که‌ی هه‌بوو، له‌گه‌ڵ رۆشنايي هۆشه‌پرسنگ دهره‌که‌ی و، هه‌موو سامانه‌ بچووکه‌که‌ی، به‌ختی کرد، له‌پیناو بیهروابوهره‌ به‌رز و پیه‌رزه‌که‌یدا، به‌لام له‌ دواییدا دۆژمنه‌که‌ی سه‌رکه‌وت. خۆشی ناچارما که‌ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ سه‌ر پیه‌سه‌که‌ی خۆی، پشتگیری، به‌ره‌نجییکی برست براوه‌هه‌ بیکات. بۆ ئەمه‌ی خه‌یزانه‌که‌ی له‌ده‌ست کوپه‌وه‌ری هه‌ژاری رزگار بکات. ئەوه‌یش له‌به‌ر ئەوه‌بوو، که‌ ئەوانه‌ی له‌ ئەنجامی کاردا هه‌لبه‌ژاردنی پالیئوراو بۆ (کۆری ریش سپییان) به‌ده‌ست بوو، ئەو ئەندامانه‌ بوون که‌ له‌ (کۆری خاک نیه‌سته‌جی) دا بوون. نه‌ک هه‌لبه‌ژاره‌وه‌کانی ناو نه‌ته‌وه‌. هیچ شته‌یکه‌ی تۆله‌ی ئەم زیانه‌گه‌وره‌یه‌ی بۆ نه‌کرده‌وه‌ له‌ سامانی جیهاندا ئەو سه‌رکه‌وتنه‌ وپه‌یه‌یه‌گه‌وره‌یه‌ نه‌بێ که‌ ده‌ستی که‌وتبوو به‌سه‌ر دۆژمنه‌که‌یدا و پاش ناوی (دیوکۆژی) پێ وهرگرتبوو هه‌روه‌ها ئەو تۆوه‌ نه‌بێ که‌ چاندبووی له‌ دلّی هه‌موواندا، که‌ ده‌ستی کردبوو به‌رووان و پێ گه‌یشتن و کاتی چینه‌وه‌ی به‌ره‌که‌ی هاتبوو.

ویژه‌ی گه‌یه‌نانه‌

له‌ سالی ۱۸۵۹دا، کاره‌ساتییکی خۆیناوی روویدا، نه‌ک هه‌ر ئەمریکا، به‌لکو هه‌موو جیهانی هه‌نایه‌ له‌رزه‌. پالنه‌وانی ئەم مه‌رگه‌ساته‌، پیاویک بوو ناوی (جان براون) بوو. له‌ناو کۆشی ئایینیدا گه‌وره‌ کرابوو. له‌ژێر سته‌به‌ری هه‌ژاریدا ژیا بوو. چاویشی که‌وتبوو به‌و زۆردارییه‌ی که‌ له‌ بنده‌کان ته‌که‌را و ئەو سه‌رگه‌ردانییه‌یش که‌ تووشیان هه‌تیرابوو. له‌ به‌هاری ئەو سه‌له‌دا، هاتبووه‌ ناو کۆگره‌یه‌که‌وه‌ بۆ به‌ره‌نگاری کردنی بنده‌گه‌ری. به‌تووره‌یه‌یه‌که‌وه‌ لیبی هاته‌ دهره‌وه‌، ئەمه‌ی له‌به‌ر خۆیه‌وه‌، هه‌ر ئەگوت و ئەگوته‌وه‌: «ئه‌وانه‌ به‌جگار قسه‌ ته‌که‌ن، به‌لام ئەوی پته‌یست بچ کاره‌!» . پاشان کۆمه‌لێکی پیکه‌وه‌نا و له‌ مانگی ده‌یه‌می ئەو سه‌له‌دا، پیکه‌وه‌ هوروه‌ژمیان برده‌ سه‌ر شاری (هاریه‌رزفاری) له‌ خاکی (قه‌رجینیا) دا. کۆگایه‌کی چه‌کی داگیر کرد و نازادبوونی بنده‌کانی له‌ویدا ئاشکرا کرد. به‌لام بنده‌کان، چونکه‌ ئەیانزانی که‌ هه‌تیه‌کی زۆر گه‌وره‌تری ئەوی بۆ نازادکردنیان

له‌و ناگری زۆردارییه‌ی که‌ تیایان، نه‌یان وپه‌را کۆمه‌کی ئەم کۆمه‌له‌ بچووکه‌ بکه‌ن. له‌به‌ر ئەوه‌ (جان براون) گیرا و بریاری له‌ناوبردنی درا.

ئەم بریاره‌ بوو به‌هۆی تووره‌بوونی نازاده‌کانی هه‌موو لایه‌کی جیهانی پتیشکه‌وتوو. (قیکتۆر هۆگۆ)^(۱) له‌و جێ دهره‌ده‌رییه‌ی خۆیه‌وه‌ له‌ (دوورگه‌ی مانس) وه‌، نامه‌یه‌کی ئاگرینی نارد بۆ فه‌رمانه‌وه‌ایی ئەمریکای یه‌گه‌رتوو، تیا پارابووه‌وه‌ که‌ ئەو پیاوه‌ جوامیهره‌ به‌ره‌للای بکات که‌ دلّی پرپه‌تی له‌ گیانی (ئینجیل) و گیانی (مه‌سیحی) ی نازادکه‌رمان، که‌ هاواری نازادکردنی ته‌کرد بۆ هه‌موو براکانی سه‌ر زه‌وی. له‌ دواییدا نووسیبوو: «به‌لێ، بام ئەمریکا بزانی، که‌ له‌ کوشتنی هابییل له‌لایه‌ن قابیله‌وه‌، نه‌نگتر و ناشیرینتر هه‌یه‌، ئەویش کوشتنی سپارتاکۆسه‌ له‌لایه‌ن واشینگتۆنه‌وه‌...».

به‌لام نه‌ ئەم هه‌رش بردنه‌ ناگرینه‌ و نه‌ وینه‌کانی ئەو نه‌یانتوانی فه‌رمانه‌وه‌ایی ئەمریکای یه‌گه‌رتوو له‌ بریاره‌ ناشییه‌که‌ی په‌شیمان بکه‌نه‌وه‌. له‌ پاش جه‌ژنی له‌دایکبوونی (مه‌سیح) به‌ره‌ژێک، واتا له‌ ۱۸۵۹/۱۲/۲۶ دا (جان براون) کرا به‌دازا و کوژرا! ئەم مه‌رگه‌ساته‌ گه‌وره‌یه‌، یه‌کتیک له‌ وینه‌کیشه‌گه‌وره‌کانی بزواند، وینه‌یه‌کی ناوازی کیشا به‌م بۆنه‌یه‌وه‌، ئیستاکه‌ وینه‌که‌ له‌ ناوازه‌گاهی (قیکتۆر هۆگۆ) له‌ شاری (پاریس) دا هه‌لواسراوه‌ تارمایییه‌کانی کاربگه‌ر و سامناکی وینه‌ی (مه‌سیحی گه‌وره‌) ی تیا کیشراوه‌، په‌نجه‌ ته‌کیشی بۆ تارمایی مردن که‌ نیچیره‌که‌ی خۆی، (جان براون) ی گرتۆته‌ باوه‌شی. (له‌ژێر وینه‌که‌یشدا ئەم رسته‌ دلّ بزوینه‌ره‌ی تیا نووسراوه‌: «هه‌روه‌ک مه‌سیح، له‌ پیناوی مه‌سیحدا».

مه‌رگه‌ساتی (جان براون)، ده‌نگی دایه‌وه‌ له‌ دلّی ئەو که‌سانه‌دا که‌ خاوه‌نی ئەو بیهروابوهره‌ به‌رز و پیه‌رزه‌ بوون که‌ ئەو له‌ پیناویا به‌داردا کرا، له‌ هه‌موو لایه‌کی خاکی ئەمریکاوه‌ (لینکلۆن) بانگ کرا بۆ چاوپیکه‌وتن و وتاردان. ئەویش که‌ وتاری بۆ ته‌دان، ئەیه‌نیانه‌ گریان، ناگری ناپه‌سه‌ندی بنده‌گه‌ری له‌ دلّیاندا هه‌لته‌گیرساند ئەیه‌گوت: ئەو گه‌له‌ بنده‌بیانه‌ی که‌ مرۆژن و به‌لام وه‌ک درنده‌ له‌گه‌لیان ته‌جوولێنمه‌وه‌ و به‌گیانله‌به‌ریان

(۱) قیکتۆر هۆگۆ (۱۸۰۲-۱۸۸۵) شاعیر و نووسه‌ری به‌ناوتی فه‌ره‌نسا، له‌ راه‌ره‌ دیاره‌کانی ته‌وژمی رۆمانتیکیه‌ له‌ ته‌ده‌یدا، به‌ره‌مه‌کانی پرن له‌ داهینانی به‌هه‌یز و خه‌یالی فراوان، له‌ به‌ره‌مه‌ شیعرییه‌کانی: گه‌لاکانی پایز، رۆژه‌لاتییه‌کان، گۆزانییه‌کانی به‌ره‌به‌یان، داستانی نه‌وه‌کان. له‌ چیره‌که‌کانیشی: خانمه‌که‌ی پاریس، کلۆلان، هرناوی.

دائەنەن ھەر کاتە ئازاد کران و پەرورەدە کران لە باریاندا ھەبە کە وەک ھەموو کەسیکی تریان لێ بێ، بێن بە ھاو نیشتمانانیکى و ھا کە سامانى نیشتمانە کە و گەورەبى نیشتمانە کە بە ھۆى ئەوانە و زۆرتى لێ بێ.

لینکۆلن، ئەواندە لە و تارداندا شارەزا بوو، دەمیک رووی ئەکرده ھەست و تاسەى گۆتگران، دەمیکیش رووی ئەکرده ھۆشى خۆى، دەمیک رووی ئەکرده چاکەى تايبەتى خۆى، دەمیکیش رووی ئەکرده نیشمانە کەى خۆى.

لە مانگی رەشەمی ۱۸۶۰دا، کۆمەڵێکی گەورە لە ئازادیخوازان، لە شارى (نیویۆرک)دا، بانگیان کرد و تارتیکیان بۆ بدات. بە دوو دلیبە کە وە بانگ کردنە کەى بە قسە کردن. لینکۆلن لە وە ئەسلە میبە وە کە بۆ یە کەم جار لە و شارە گەورەبەدا و لە و کۆمەڵە گەورەبەدا و تارت بدات. لە رۆژى و تاردانە کەدا لە بە یانى، لە کاتی کدا کە لینکۆلن ئە گەرا بە ناو شارى (نیویۆرک)دا، دەنگێکی ناسکی خۆش کە و تە بەرگوتی، لە خۆتندن گایە کى منالانە و ئە ھات، وەک یە کێک لە و ئاوازانە ئە ھاتە بەر گوتی کە دایکی لە ناو دارستانە کەى لە ناویا لە دایک بوو بوو، بۆ ئە گوت، یان وەک یە کێک لە و گۆرانیبانە ئە ھاتە بەر گوتی کە (نانارو تلیدج) بە دەنگە ناسکە خۆشە کەى خۆى ئە گیوت لە کلێسای (نیوسالم)دا... (لینکۆلن) دۆستى ھەرە گەورەى منالان، خۆى پێ نە گیرا، چوو و ناو خۆتندن گاکە وە، چوو و ناو شاگردە کە وە، بە خۆشە و بیستیبە کى گەورە وە گوتی لێ ئە گرتن. مامۆستا یە ک چاوى بەم کابرا سە پرە ئە کە وى، کە سەر و شپۆ بە کى بە جگار گرز و مۆن. بە لām دلیکی یە جگار چاکى ھەبە بانگی ئە کات قسە بۆ منالە کان بکات. لینکۆلنیش چەند چیرۆکیکی خۆش خۆشیان بۆ ئە کات و خەریک ئە بێ بگەریتە وە جیبى خۆى. مامۆستا کە ئە یوہستینى و ناوى خۆى لێ ئە پرسى. ئە میش بەم چەند وشە ساکارە ناوى خۆى پێ ئە ناسى: «ئە براھام لینکۆلن، لە خاکی ئیلینۆیزدا».

بە لām چەند کاتیکی پێ چوو، (لینکۆلن) ھەلسایە سە رپى بۆ ئە وەى دەست بکات بە و تاردانە کەى لە بەر دەم چەند پیاویکی ھەلبژاردەى شارى نیویۆرکدا. سەرۆکی کۆمەڵە کە بەش بەم جۆرە پیشانى گۆتگرە زۆرە کەیدا کە شانیان لە شان ئە سوو بۆ گۆتگرتن لە قسە کانى:

«گەورە کان! ئە مە سە ر بە رزبیبە کى گەورەبە بۆ من کە سەرە ک کۆماری دوا رۆژى ئە مریکای بە کگرتوتان پیتشکەش بکەم، ئە براھام لینکۆلن».

(ئە براھام)یش لە و کۆبوونە وە میژوو بیبەدا، لە رۆلە کانى چینی کرتیکارانى ئە کرد، کە ھەموو دەم ئە یوست لە و چینە بژمیرى. لە بالا درێژیبە کەى بە و لاو، ھیچی تری پیتوہ نە بوو، کە لە یە کەم ببیندا بەرچا و بکە وى. جلو بە رگە کانى بە بەر لە شە کە لە گە تە کەیدا شۆر بوو بوو وە، رەنگیشى یە جگار زەرد ھەلگەرا بوو، لە دەست و پەنجە کانیشیا دیار بوو کە فەرمانى سەختیان پێ کراو. چاوەکانیشى کە بە قوولدا چوو بوون، پڕ بوون لە خەم و خەفەت و گلارابو. بە جۆرێکی تیکرایى، ئە وەى ئە ئە نواند کە پیاویکی زبیرە کى و سە پرپى، کە توانیبیتى خۆى لە ناخى عەردە وە بگە ییتیتە بلندترین جیگا لە ناو ھاو نیشتمانە کانى خۆیدا. پیتش ئە مەى و تارە کەى دەست پێ بکات، کە گفوتوگۆى ئە کرد لە گەل ھەندى دۆست و ھاو رپى خۆیدا، بێ ئارامیبە کى پیتوہ دیار بوو، ئە ویش ئە نجامى ئە وە بوو کە وەک لاویکی تازە پیتگە یشتبوو ترسى لێ نیشتبوو لە وەى کە تازە ھاتبووہ ناو کۆمەڵە لایە تیبە کى نە ناسیا و وە، ئە ترسا لە وەى کە موکوپى لێ بگرن. بە لām کە دەستى کرد بە و تاردان، سەر و شپۆەى گۆرا. چاوەکانى گەش بوونە وە، دەنگە کەى بەرە بەرە بەرز بوو وە دەموچاویشى گەشایە وە و پڕشنگى دا، وەک بیوہى ھەمووان رۆشن بکاتە وە و ابو. لە کاتی کدا پتر مایە وە. گۆتگرە کانى گەشکە دار کرد بوو.

دانیشتووہ کان لە وە سە رسام مان، کە لە ناکا و پالا و تنى (ئە براھام لینکۆلن)یان درا بە گۆتدا بۆ سەرۆکایە تى کۆماری ئە مریکای یە کگرتوو. تە نانەت خۆبشى ئە و پالا و تنەى پێ سە پر بوو: بە لām (دەستەى کۆمار)، زۆرى پێ نە چوو، کە لە مانگی بەختە باران (مایس)ى ئە و سالەدا، کۆبوونە وە یە کى پیتکھیتنا لە شارى (شیکاگو)دا، لە شپۆەبە کى یە ک قسەبى گەرموگوردا بلاویان کردە وە کە (لینکۆلن) بالئوروا وە بۆ سەرۆکایە تیبى کۆماری ئە مریکا، بە مەرج ئە مە بکات بە پیترە و بى خۆى کە: «نە کۆنگرێس، نە ھىچ کۆرێکی نە تە وە بى خاکە کانى ئە مریکا، مافى ئە وە یان نیبە کە بە نە دە گەرى بە شتێکی یاسایى دابنێن لە ھىچ خاکیکی ئە مریکا دا». کە سنووریکیش دابنێ بۆ بازرگانى بە نەند، (کانساس)یش بخاتە ناو یە کیتى ئە مریکا وە، وەک یە کێک لە خاکە ئازادە کان، ھەرچی بە کیشى لە دەست دى بیکات بۆ راست کردنە وەى بارى کاروبارى ناو وە و پاراستنى پیشە سازبى نیشتمانى.

ئە م بریارە بە تە و اوە تى جیا واز بوو لە و بریارەى کە پیشە و اکانى بە شى خوارووى ئە مریکا، کە لە سەر کردە کانى (دەستەى دیموکرات) بوون، دابوو یان؛ وەک ئە وەى کە: ھەر خاکی لە خاکە کانى ئە مریکا، دەسە لانیکی سە ر بە خۆ و مافیکی پارێزراوى ھە بێ. (کۆنگرێس)یش بە نە دە گەرى پیا رتیزى لە خاکە کانى رۆژئا وادا. ھەر وە ھا یە کگرتنى

قسەيشيان لەسەر ئەوه: «كە نە كۆنگرەيس، نە كۆرى نەتەوهیى هېچ خاكىك له خاكەكان، دەسهلاتى ئەوهيان هەيه، پى بنىن بەمافى هېچ ئەمريكايەكدا كە بيهوئى هەرچەندىك بەندهى هەيه لهگەل خۆيدا بيانهيئى و له يەكىك له ناوچهكاندا داخهزى پيش ئەمەى ئەو خاكە بيتە ناو يەكيتىي ئەمريكاه و ببيتە خاكىك له خاكەكانى». لەسەر ئەم بنچينهيه ديموكراتىيهكان (دوگلاس) دوژمنى (لينكۆلن)يان بۆ سەرۆكايەتیی كۆمارى ئەمريكا پالاوت.

ئەو ساله، بەرهنگارى كردنىكى فروفيلبازيى يەجگار توندوتىژى دى. (لينكۆلن) لەناو گيژاوى ئەو جەنگەدا هەستى پى ئەكرد، كە ئەو نياز و ئارهزووى زىندووى كردۆتەوه لەناو دلئى نەتەوهدا، خەريكە لەسەر شەپۆلە بەهتەزەكانى خۆى هەلئى ئەگرئ. له هەموو شونىكيا، كۆمەل كۆمەل، دانىشتوان كۆ ئەبوونەوه و نومايشيان ئەكرد، بۆ ئەوهى بكرئ بەسەرۆك و ناوى بەرز ببيتەوه. وتارىبتهكان، بەناسياو و نەناسياو، لەناو شەقامەكاندا، له بابەت ئەوهوه قسەيان ئەكرد، بەلگەيان وا ئەهتينايهوه كە ئەو دلئسۆزىكى گەورهى نەتەوهيه، ئەيان گوت خۆيشى كورپى نەتەوهيه، له جەنگەلستاندا لەدايكبووه و گەوره بووه، بەشكىكى ژيانى خۆى لەويدا بەسەر بردووه بەرەنج و كوتيرەوهرييهوه. ئەوانەى سەر بەئەو بوون پاش ناوىكى تريشيان بۆ دۆزيبهوه، ناويان نا: (دارپر).

ئەوهندهى كە چينهەكانى ناوهراست و كۆمەلانى نەتەوهىي خۆشيان ئەويست و بەجىي هيوايان دائەنا، ئەوهندهيش زهويدارهكان و بازرگانانى قولەرەش و ياريدەدەرەكانيان له پياوانى بىر و ئايين، كە هەموويشيان له بەشى خواروو بوون، قينيان لىي بوو و، ئەيشيان ويست له هەموو لايەكەوه بيشكىتن. تەنانت هەرەشەيان ئەكرد كە جوئ ئەبنهوه له يەكيتىي ئەمريكا، ئەگەر ببيتو ئەو بىي بەسەرۆكى كۆمار. ئەويش ئەيگوت: «زۆر كەس لەم نيشتمانەدا هەن، ئەيانەوئى بەندهگەرى نەمىنى. زۆریش هەن نايانەوئى هەلبگيرئ. ئىستاكە منيش خۆم له قەرەى ئەوه نادەم كە خراپەكانى بەندهگەرى، ياخود چاكەكانى پيشان بدم. بەلام هەموو كەسى، خەز بكا بەهەلگرتنى يان خەز نەكات، ئەوه ئەزانئى كە بەندهگەرى لائەبرئ. كەواتە خاكەكانى بەشى خواروو بۆچ ئەيانەوئى جوئ ببنهوه؟ چونكە ئەزانن كە بەندهگەرى هەر لائەبرئ، لەبەر ئەوه خۆيانى لى دوور ئەخەنەوه. ئەوان لەمە زۆرتريشيان ئەوئى: ئەيانەوئى بەندهگەرى پەرەى پى بدرئ!...

لەمەدا، ئىمە، هەموومان، تاوانبارين. بەلام ئىمە بەشى خۆمان، ئامادەين كە هەلەكەمان راست بكەينهوه. كەچى ئيوه ئەوتان ناوئ!».

هاورتيهكى خۆى پىي گوت لەناو بىست و سى كەشيشى شارى (سپرينگفيلد)دا، هەر سى كەشيشيان هەيه كە پشتيوانىي بكات. ئەويش پەنجەى راکيشا بۆ (ئىنجيل) و پىي گوت: «مەسيحىيهكان، كە ئەم نووسراوهيان لەناو دەستايئ، چۆن ئەتوانن پاكەنه بۆ بەندهگەرى بكەن؟ چۆن ئەتوانن پشتيوانىي بكەن و دەنگى بۆ بدن؟ هەرچەند ئەكەم، لەمە تى ناگەم! من بروام بەخوا هەيه، هەرەها باوهرىشم هەيه بەخوا كە خەز له زۆردارىي و بەندهگەرى ناكات. من وام دپتە پيش چاو كە گيژەلۆوكەكە نزيك بۆتەوه. بروايشم وايە كە خوا لەمەدا دەستى هەيه. ئەگەر هاتوو لەناو ئەم گيژەلۆوكەيدا جىگام بووهوه. بروايشم وايە كە جىگام ئەببيتەوه، من ئامادەم كە پىويستى سەرشانم بەجى بهتىم. من هېچ نيم. بەلام راستى هەموو شتىكە. مەسيحىش هەر ئەمەى فير كردووين! (دوگلاس) نايهوئى بەندهگەرى هەلبگيرئ. بەلام خوا ئەيهوئى هەلبگيرئ. مرۆفابەتى ئەيهوئى هەلبگيرئ. منيش هەر ئەمەوئى هەلبگيرئ. بىگومان لەم فەرمانەمدا، خوا يارمەتيم ئەدا».

له شەوى ۱۱/۶/۱۸۶۰دا، جەنگى^(۱) هەلبژاردن دوايى هات بەسەرکەوتنى (ئەبراهام لينكۆلن)، بۆ سەرۆكايەتى خاكە يەكگرتووهكانى ئەمريكا. كەچى خاكەكانى بەشى خواروويش دەنگيان بۆ نەدابوو. ئىنجا كە ئەم ئەنجامە ئاشكرا كرا، كە بەلگەيەك بوو بۆ گەشەكردن و گەورهبوونى هتەزەكانى ئازادىي لەناو جيهانى تازەدا. خاكەكانى بەشى خواروو، خۆيان پى نەگيرا، بەرپەرچيان دايهوه. سەرکردهكانيشيان هەموو بەيەك دەنگ هەستانە سەرپى و گوتيان:

«ئىمە نامانەوئى ئەم پياوه فەرمانرەوايىمان بەسەردا بكات». هەرەك ئەو دارپرە، بەتەنيا هەر خۆى، بانگ كرابئ بۆ وهشاندى تەورهەى له رەگ و ريشەى ياساى كۆن، وابوو.

(۱) جەنگى هەلبژاردن: مەبەستى له هەلمەتەكانى هەلبژاردنە.

شەرى نىشتمانى

پېش ئەمەى (ئەبراهام لىنكۆلن) فەرمانى پايە بىلەن دەست، گەلىك ئاژاۋە و گەپوگىچەل لىبى كۆپووبوۋە. دەستوورى (خانوى سىپى) (۱) ۋابو، ھەوارگەى سەرۆكايەتى كۆمەرى ئەمەرىكا، كە لە مانگى نەورۆز (مارت) دا نەبى. ھېچ سەرۆككىكى تازەى تى نەبى. تا ئەو رۆژە ھاتە پېشەۋە گەلىك كارەساتى گەورە و گىرگى پرووى دا، نىشتمانەكەى سەرسام كىرد و ھېتايە لەرزە.

لە مانگى دوانزەھەمى سالى ۱۸۶۰دا، خاكى (ساۋت كارۆلىنا) خۆى لە يەككىتى ئەمەرىكا جوى كىردەۋە و بانگىشى دا بۆ دراوسىكانى كە ئەوانىش دواى بىكون. لە مانگى يەكەمى سالى ۱۸۶۱دا، خاكەكانى (مىسىسىپى) و (فلۆرىدا) و (ئالاباما) و (جۆرجىيا) و (لوئىيانا) ىش دواى قسەى ئەو كەوتن، ئەوانىش جىبابونەۋە. لە مانگى رەشەمى سالى ۱۸۶۱دا خاكى (تەكساس) ىش جوى بوۋەۋە. سەر كىردەكانى ئەم خاكە، دەستىان كىرد بەچاۋەراۋ كىردن لە نەتەۋە، خراپەى يەككىتتەكەيان پېشان ئەدا لەو پروۋەۋە كە ھەرەشەى زالبونى پېشەسازى بەشى ژووروى ئە كىرد بەسەر بەرھەمى كىشتوكالەكەى ئەواندا. ئىنجا لە ۴/۲/۱۸۶۱دا، نۆتەرانى ھەر ھەوت خاكەكە لە شارى (مۆنت گۆمەرى)، لە خاكى (ئالاباما) دا كۆپونەۋە، لەسەر ئەۋە رىككەۋتن كە بەناۋى (خاكە رىككەۋتوۋەكانى ئەمەرىكا) ۋە فەرمانرەۋاىيەكەيان دامەزىراند، (جىرسن داىقى) يان بۆ ھەلبۇرارد كە بىبى بەسەرۆككىكى سەرىپىيى (۲).

خاكەكانى بەشى ژووروى لەمە سەرسام مان، چۈنكە جۆپوونەۋەى بەشى خواروۋيان بەستەم ئەھاتە پېش چاۋ. پېشېبىنى ھاۋنىشتمانەكان بەرامبەر ئەمە، جوى جوى بو. بەلای ھەندىكەيانەۋە ۋابو كە ئەم جۆپوونەۋە بەباش ئەگەرى بۆ بەشى ژووروى. چۈنكە يەكسەر رىزگارى ئەكات لە دەست ياساى بەندەگەرى، «ياساى خېتەكان». ھەرەھا ئەو گىرگىرگەتەنەبىش كە بەھۆى ئەۋەۋە پروۋياندا بو لە ناۋەند خۆيان و بەشى خواروۋدا، لە كۆلىان ئەكەون.

بەلای ھەندىكى تىرشىيانەۋە ۋابو، كە يەككىتى خاكەكانى ئەمەرىكا، شتىكى بەرز و پىرۆزە. لەبەر ئەۋە پىۋىستە خاكە جىبابوۋەكان، بەزۆر بىخىتەۋە سەر يەككىتتەكە و،

(۱) كۆشكى سىپى، كۆشكى سەرۆكايەتى ۋلاتە يەكگرتوۋەكانى ئەمەرىكا.

(۲) سەرىپىيى: كاتى (مۆقت).

پېشېبان لى دابگىرى كە لە رىگى راس تانەدەن و كەينەۋەبەينەى بەندەگەرىيەكە دادخواھانە بېرىنەۋە. سەرمايەدارەكانىان، ئەۋانەى پەيوەندى بازىرگانىيان ھەبو بە بەشى خواروۋەۋە، ھەزبان ئەنەكەرد، بەشەر، بەشى خواروۋ بىخىتەۋە سەر يەككىتتەكە، ۋايان بەباشتر ئەزانى كە ئەو مەبەسە بەشىۋەكەى ئارام و نەرمونىيانى پىك بېت. (كۆنگرىس) ىش چارەبەكەى مامناۋەندى پېشنىياز كىرد. ئەۋىش ئەۋەبو كە بەندەگەرى لەناۋ ئەو خاكەدا بەپىلرئىتەۋە كە بىرارى لەسەر ئەدەن. رىش بىررى بەبازرگانى قولرەش لەناۋ ھەموو خاكەكانى يەككىتتەكەدا. ھىللىكىش بىكشىرى لە ناۋەند ئەو خاكەكانەى كە بەندەگەرىيان لاپردوۋە و ئەو خاكەكانەى كە بەندەگەرىيان ھىشتۆتەۋە، ھەرەك ئەو ھىلەبى كە لەۋەپىش لەسەر پەيماننامەى رىككەۋتنى (مازورى) دانرا. بەلام ھېچ چارەكردىكە لەم چارەكردانە، بەدلى نەتەۋە نەبو، لەبەر ئەۋە ھېچ كاتىكىان پىشگىرى تەۋاۋيان نەكرا. گىژەلۆكەى ترس و لەرز و توندوتىژى و خەموخەفەت و گلاراۋىي، ھەرەك خۆى ماپەۋە، نىشتمانەكەى بەرەۋ و تىرانى ئەبىرد. ئىتر بۆ ھەموو كەس ئاشكراۋو، كە بەچەك نەبى، چارەى ھېچ ناكى!

لە راستىشدا، ھېچ چارە نەماۋەۋە، جەنگ نەبى كە بىتتە ناۋىزىكەرى ھەردوۋلا. چۈنكە چاكەى ئابوررى ھەردوۋلايان گەشىستبۋە ئەندازەبەك لە جىاۋازى و بەرەبەركاننىدا. بەھېچ كلۆجى لە تۋانادا نەبو، كە بەشىرىنى رىك بىكون، ياخۇد ھەر لەۋ باردا بىنەۋە. چۈنكە خاكەكانى بەشى ژووروى، كە ناۋچەى پېشەسازى بوون، ۋەك ناۋچە كىشتوكاللىيەكانى بەشى خواروۋ نەبوون كە بەھەندى شت زىبانىان پى بگات. ئەۋان ئەيانىست فەرمانرەۋاىيە جۆررىك بىسەن بەرئەۋە، كە چاكەى خۆيانى تىبابى. ئەۋان تۋانىيان ھەندى باجى گومرگى گران بىخەنە سەر ھەندى كەرەستەى پېشەسازى، بۆ ئەمەى پېشەسازىيە نىشتمانىيەكەى خۆيان بىپارىزن. كەچى ئەم جۆرە باجانە بەكەلكى خاكەكانى بەشى خواروۋ و نەتەھاتن، لەبەر نەبوونى پېشەسازى لە ناۋياندا.

لۆكە و نەبى شەكر، گىرگىرىن، بەرھەمى بەشى خواروۋ بوون. ناردىيان بۆ دەرەۋە بۆ فرۆشتن، ئەۋەبوۋە سەرچاۋەبەكەى سامان بۆيان. بەلام پېشەسازىيەكەى بەشى ژووروى پىۋىستى بەۋانە ھەبو. ئەشېبان ۋىست بەنرخىكى ھەرزان بىيان كىرن. نەشېبان ئەھىشت كە پېشەسازى بېگانە لە كىرېنىاندا بەرەبەركاننىيان لەگەلدا بگات. فەرمانرەۋاىيە ئەمەرىكاش. باجىكى يەجگار گرانى خىستە سەر بىردنە دەرەۋەبان، بو بەھۆى ئەۋەى كە پەكى دەرەۋە چوونىيان بىخات بۆ خاكە بېگانەكان، ۋايشى لى كىردن، كەم سوۋدىن، بى

که لک بمیننه وه. له دواى هممویشیانوه، کهینه و بهینه ی بهنده کان دپته پيشه وه، که له ناو چرچ و لوجه کانی خویدا هممو کهینه و بهینه کانی تری شار دبووه وه. چونکه بهنده گهری، بو یاسای زه ویداری بهنده یی زور پتویست بوو. به لام بو یاسای سه رمایه داری، به ره له ستیکى گه وره بوو، په کی گه شه کردن و په ره سه ندنی نه خست. بیجگه له مانه، هممو بیان، بیروباوهری و ایش په یدا بوو، که لکابون بهم هممو کاروبارانوه، زوره ی نه ته وه که بیان وریا کردبووه وه و ناماده باشی کردبوون که له پیناویاندا خو بیان بهخت بکه ن.

بهم په ننگه، بومان دهرته که وئ که شه ری خو مالى^(۱) ناو نه مریکا، هه روه ک میژوونو سه کان: (چارلس) و (ماری بیرد) پیشانیان داوه، له راستیدا بریتی بوو له شور شیکى کومه لایه تی، هه ر له زووه وه، هویه کانی ده ستیان کردووه به په یدا بوون تا دوا یی به ته و اوه تی دهر که وتن و له و شتیه په دا هاتونه ته پيشه وه. نه گه ر بهاتایه، نه و کیلگه گه ورانه به خو بیان و یاسا کانی تابووری و کومه لایه تیانوه، هه ر له به شی خواری و نه مریکا دا کو نه بوونایه ته وه به لکو به هممو لایه کی نه مریکا دا بلاو بیونایه وه، نه وساکه شه ره خو مالى یه که له ناو هممو خاکیتکا په یدا نه بوو، له ناو ند خاوه ن کشتوکاله نه ریستو کرائیبه کاندای، خاوه ن پیشه سازی و بازگانیه کاندای. نه وساکه، له جیاتى نه مه ی که شه ره له لگیرسى له ناو ند دوو به شی گه وره ی نه مریکا دا، له ناو ند (چینی زه ویدار) و (چینی سه رمایه دار) دا هه ل نه گیرسا.

***

(نه براهم لینکولن) سه رو کایه تیبى خاکه کانی نه مریکای، له ۴/۳/۱۸۶۱ دا گرت ه ده ست. نه وکاته ته مه نی په نجا و دوو سال بوو. نه و باره ی نه وى تی که وتبوو، وای پیشان نه دا که سه رو کایه تیبیه که ی خو ی نه توانی به جی بهینی و ناواتی نه ته وه که ی خو ی نه هیئتیه دی. به لام پشتگرتنی نه ته وه که ی بو نه و، وای لی کردبوو که پشت به خو ی بیه ستی و تا سه ر به ریگای خو یه وه پروا تا نه گاته نامانج. چونکه به لای نه وه وه، سه رو کایه تیبیه که خو ی، نامانجیک نه بوو، دلای پتی دایم کئی. به لکو بریتی بوو له سه ره تای گه شتیکی تازه له تیکوشاندا. خو ی هه ستی پی نه کرد، که په ننگه له م په نج و تیکوشانه دا له ناو بیجی، به لام نه م هه ست پی کردنه نه پینیه، له وانه نه بوو که ته گه ره له فه رمانی بدات، به لکو زورتر پالی پیوه نه نا بو پیشه وه که فه رمانه که باشتر و زووتر بیاته سه ر...

سه روکی تازه، ده ستی له سه ر (ئینجیل) دانا و، سویندی خوارد که ده ستوور پپاریزی. گو تیشی: نه م سویند خواردنه ناچارى نه کات که پتویستی سه رشانی خو ی به جی بهینی له به کارهیتانی یاسای خاکه یه کگرتوه کاندای له ناو هممو خاکه کاندای. پاشان گو تی: یه کیتیبی نه مریکا نابی هه لوه شپیریته وه. هه ر کارى بو هه لوه شاننده وه ی بکری، به هیج و پوچ نه ژمیرى. فه رمانه وایی نه مریکایش ناماده یه بو پاراستنی نه م یه کیتیبیه، به هممو هیز و توانایه وه. ئینجا قسه که ی خو ی وای پرانده وه:

«پروام وایه، که ئیوه قسه کانم به هه ره شه کردن دانه نین. من مه به ستم وشه ی یه کیتیبیه. ناشکرای نه که م که نه مه وئ بیپاریزم و له سه ر بنجینه یه کی ده ستووریش پشتی بگرم. منیش که نه مه وئ نه وه بکه م هیج به پتویستی نازانم که خو تین بریترى و شه ر بکری، تا ده سه لاتی نه ته وه ییش ناچارم نه کات ده ست ناده مه شه ر».

(لینکولن)، که میک دوودلی پیشان دا له وه که زوو ده ست بکات به به ره نگاری کردنی بهنده گهری، یاخود ناشکرا کردنی شه ر له گه ل خاکه جیابوه کان بو نه مه ی بیان خاته وه ناو یه کیتیبیه که. نه ویش له به ر نه وه بوو که دهر وون له شتیاوی و بی نارامی دابوو. هیشتا له مه به سی پشتگیره کانی خو ی دلنیا نه بوو به تاییه تی له به ر نه وه ی که هه ندی له بازرگانه کان، شه ریان پی خوش نه بوو هه لگیرسى، چونکه په یوه ندی بازرگانیه یان هه بوو به خاکه کانی به شی خواره وه. هه ر چییه کیشیان له ده ست بهاتایه نه یان کرد هه ر بو نه مه ی شه ر هه ل نه گیرسى. نه وانه نه وه ند ده ستیان په یدا کردبوو له ناو ده زگانى فه رمانه واییدا گزیره کانی لینکولن خو بیان، ریوشوتینیکى وایان ناماده کردبوو که (لینکولن) خو ی بخه نه نه و ته نگوچه له مه یه وه، پیش نه مه ی بگاته (واشینگتن).

گزیری دهریا^(۱) که شتیبیه کانی نه مریکای به م لا و به ولای جیهاندا بلاو کردبووه وه. گزیری جهنگ له شکرى بلاوه پی کردبوو. به چه که کانی به شی ژوور ویش، به شی خواری و چه کدار کردبوو. گزیری سامانیش گه نجینه ی فه رمانه وایی به سه ر پرژه ی په نگا و په نگا دابه ش کردبوو. هیچی تیا نه هیشتبووه وه. نیشتمانیش هه ر چاوه روان بوو شتی بکری! هه موو لایه ک چاوه روان بوون، کاره ساتیکى یه جگاریی له لایه کیانه وه دهریکه وئ و بیروباوهری و بریاری خو ی دهر بری، نیشتمان له تاریکایی گومان و دوودلییه وه رزگار بکات و بیخاته باریکى رو شنی دلنیا یییه وه.

چاوه‌پوان کردنی هممووان، زۆری پێ نه‌چوو. ئەو کارساتە‌ی چاوه‌پوانی بوون ڕووی دا. باش بوو که له به‌شی خوارووه‌وه په‌یدا‌بوو. کارساته‌که‌یش ده‌ستدریژی و زۆرداری بوو.

له شه‌وی ۱۳/۴/۱۸۶۱، هه‌یزه‌کانی خا‌که‌ ڕیک‌که‌وتوو‌ه‌کان، تفه‌نگه‌یان گرت‌ه (فورت سومتر)، که که‌لاتیک بوو له‌ به‌نده‌ری (چارلستون)دا، هه‌یزیک‌ی پارێزه‌ری په‌کیتی تیا جێ گیر بوو، (لینکۆلن) بریاری دا‌بوو، خۆرشتی بۆ بنه‌یژی. فه‌رمانه‌وه‌ایی ڕیک‌که‌وتوو، له‌وه‌ ترسی لێ نه‌یشت. له‌به‌ر ئەوه‌ که‌لاته‌که‌ی گولله‌باران کرد. هه‌یزه‌ پارێزه‌ره‌ بچوو‌که‌که‌ی ناوی، ناچاربوو خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه‌. ئالای په‌کیتییه‌که‌ی که‌ به‌ئه‌ستێران رازابوو‌ه‌وه‌، لیتی هه‌یزه‌یه‌ خوارووه‌ و، ئالایه‌کی تریان خسته‌ جیگای، که‌ له‌ ناوه‌راستیا دره‌ختیک‌ی خورما، وینه‌کیشرا‌بوو، ئەویش ئالای به‌شی خواروو بوو که‌ له‌ په‌کیتییه‌که‌ جوی بوو‌بووه‌ نه‌ته‌وه‌ به‌م که‌تنه‌ رقی هه‌لسا. ئەو سامه‌ی لیتی نه‌یشتبوو به‌هۆی ئەو تیک‌چوونانه‌وه‌ که‌ ماوه‌یان نه‌ئه‌دا به‌یه‌گرتن و یه‌ک قسه‌یی هه‌ردوولا، ئەوانه‌ی که‌ هه‌ره‌شه‌یان له‌ نه‌یشتمانه‌که‌ و ئازادی نه‌یشتمانه‌که‌ نه‌کرد... ئەو سامه‌ی شکا و له‌ دلێ چوو‌ه‌ ده‌ره‌وه‌ هه‌موویان ڕوویان کرده‌ (لینکۆلن). چونکه‌ هه‌ر به‌ویاندا رانه‌په‌رموو، که‌ له‌و ڕۆژه‌ تاریک و نوته‌که‌دا، ڕیگیان بۆ ڕۆشن بکاته‌وه‌ و، مه‌ردایه‌تی و زرنگی و شاره‌زایی و کارگوزاری خۆشی بخاته‌ کار بۆ ئەمه‌ی رزگاربان بکات له‌ ده‌ست ئەو ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌، له‌ به‌یانی دوا‌پۆژی داگیرکردنی که‌لاتی (سومتر)دا، (لینکۆلن) له‌ سه‌رداره‌کانی خا‌که‌ دۆسته‌کانی خواست که‌ ۷۵۰۰۰ هه‌زار سه‌رباز کۆ بکه‌نه‌وه‌ بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌؛ گوته‌: «من باوه‌ریم وایه‌، که‌ بیری بنه‌چینه‌یی ئەم شه‌روشه‌ره‌ له‌وه‌وه‌ په‌یدا‌بووه‌ که‌ پته‌یستمان به‌و به‌لگه‌یه‌ هه‌یه‌ که‌ پيشانمان بدات: فه‌رمانه‌وه‌ایی نه‌ته‌وه‌یی شتیکی هه‌یج و پووج نییه‌، پاراستنیشی گران نییه‌، هه‌روه‌ها پته‌یستیشه‌ له‌سه‌رمان که‌ ئەم کاروباره‌ گرنه‌گه‌ بپه‌ینه‌وه‌: ئایا ره‌وايه‌ بۆ که‌مايه‌تیه‌که‌ له‌ فه‌رمانه‌وه‌اییه‌کی ئازاددا، که‌ هه‌رچه‌ند ئاره‌زووی کرد ئەم فه‌رمانه‌وه‌اییه‌ تیک‌ بدا؟!».

هه‌فته‌یه‌کی پێ نه‌چوو ژماره‌ی سه‌رباز له‌ ۹۰۰۰۰ نه‌وه‌د هه‌زار که‌سی ته‌په‌راند له‌ پاش دوو مانگ ژماره‌یان خۆی دا له‌ ۳۰۰۰۰۰ سه‌سه‌د هه‌زار که‌س، له‌ناو گه‌یژاوی ئەو خۆین گه‌رمی نه‌یشتمانه‌په‌روه‌یه‌دا، له‌شکریک‌ی گه‌وره‌ کۆیوه‌وه‌، له‌په‌یش ته‌وا‌بوونی شه‌ری خۆم‌الیدا، ژماره‌ی گه‌یشتبووه‌ سێ ملیۆن سه‌رباز. (لینکۆلن) بوو به‌سه‌رکرده‌ی ئەو له‌شکره‌ گه‌وره‌یه‌، مه‌شق پیکردن و خۆرشت ئاماده‌کردن و سه‌رکرده‌یه‌تیی له‌ کۆری جه‌نگا، هاتبووه‌ سه‌ر ئەسته‌وی (لینکۆلن).

له‌ پاش ده‌رچوونی فه‌رمانی (لینکۆلن)، چوار خاکی تریش له‌ په‌کیتییه‌ی ئەمه‌ریکا جوی بوونه‌وه‌: (قه‌رجینیا)، (نورث کارولینا). (تانسی) و (ئه‌رکه‌نساس) و چوونه‌ سه‌ر خا‌که‌ ڕیک‌که‌وتوو‌ه‌کانی به‌شی خواروو. پایته‌ختی خا‌که‌ ڕیک‌که‌وتوو‌ه‌کان له‌ (مونت گومه‌ری)یه‌وه‌ گه‌یژرایه‌وه‌ (ریشموند) له‌ (قه‌رجینیا)دا. ژماره‌ی خا‌که‌ جیا‌بووه‌کان گه‌یشته‌ یانزه‌، که‌ کۆمه‌له‌ی ژماره‌ سه‌ریان نۆ ملیۆن بوو، سه‌په‌کیشیان قوله‌ره‌ش بوون. به‌شی ژوو‌روویش بریتی بوو له‌ بیست و سێ خا‌ک، کۆمه‌له‌ی ژماره‌ سه‌ریان بیست و دوو ملیۆن بوو، هه‌موویشیان له‌ ره‌گه‌زی سه‌پی بوون. زۆریه‌ی هه‌یزی په‌شه‌سازی و بازرگانی ده‌ره‌وه‌ و زانیاری هونه‌ر و ریگای ئاسنه‌کان، به‌ده‌ست دانیه‌ستوو‌ه‌کانی به‌شی ژوو‌ره‌وه‌ بوو. به‌لام به‌شی خواروو، له‌ به‌ره‌می شیناییدا ده‌وله‌مه‌ند بوو. سه‌رکرده‌کانیشیان باوه‌رپان و ابوو که‌ په‌شه‌سازی په‌کیتییه‌که‌، ناتوانی بێ ئەم به‌ره‌مانه‌ بژی. خۆشیان نه‌توانن ئەو به‌ره‌مانه‌ له‌ بازا‌ره‌کانی ئینگلته‌ره‌ و فه‌ره‌نسادا به‌فروشن و که‌لویه‌لی جه‌نگه‌ش له‌و خا‌کانه‌وه‌ به‌په‌نین. ئەمه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ی که‌ ئاماده‌یی خۆیان بۆ جه‌نگ زۆتره‌ له‌ ئاماده‌یی به‌شی ژوو‌روو. شاره‌زاییشیان له‌ هونه‌ری شه‌ر و شو‌ردا له‌ کۆنه‌وه‌ هه‌یه‌. هه‌روه‌ها سه‌رکرده‌ی به‌ناویانگ و شاره‌زاییشیان هه‌یه‌. بێجگه‌ له‌وانه‌یش هه‌مووی، ئەو تیک‌چوونه‌ی له‌ناو خۆیاندا هه‌یانه‌ به‌که‌لکی ئەمان دی. چونکه‌ خاوه‌ن کشتو‌کاله‌کانیان هه‌ز به‌بیربو‌وه‌ری به‌نده‌گه‌ری ئەکه‌ن، که‌ ئەم جیا‌بوونه‌وه‌یه‌ له‌په‌ینا و ئەودا کرا، هه‌روه‌ها کۆمه‌لێک‌یشیان تیا‌به‌ هه‌ز به‌شه‌رکردن، هه‌ر ناکه‌ن.

باری گه‌وره‌یی

هه‌یزه‌ ڕیک‌که‌وتوو‌ه‌کان، له‌ پاش داگیرکردنی که‌لاتی (سومتر) هه‌ر له‌سه‌ر هورووژی خۆیان ڕۆیشتن بانگیان دا که‌ ئەچن بۆ سه‌ر (واشینگتۆن)، بۆ ئەمه‌ی ده‌سه‌لاتی فه‌رمانه‌وه‌ایی بگرنه‌ ده‌ست. ئەوه‌یش دیاربوو که‌ پایته‌ختی خا‌که‌ په‌کرتوو‌ه‌کانی ئەمه‌ریکا که‌وتبووه‌ ناو خا‌کی (کۆلۆمبیا)وه‌ که‌ خا‌کی (ماریلاندا)ی دوژمنی په‌کیتی لای لێ گرتبوو. به‌م ره‌نگه‌ خۆی له‌ ناو سنووری خا‌کیکی یاخی بوودا ئەدی، ئەم لا و ئەولای لێ گیراوه‌ و، خۆشی هه‌یج هه‌یزیک‌ی پارێزه‌ری نییه‌ له‌سه‌ری بکاته‌وه‌، چه‌ند که‌سه‌یکی که‌م نه‌بێ له‌ سه‌ربازان. ئه‌ینجا که‌ زانرا هورووژم ئەبه‌رته‌ سه‌ری، ترس و له‌رزنی تیا بلا‌بووه‌وه‌ و باری چوارلاگرتن ئاشکرا کرا. که‌له‌کی خۆپاراستن^(۱) له‌ ده‌روازه‌کان و شه‌قامه‌کانی و

(۱) که‌له‌کی خۆپاراستن: سه‌نگه‌ر و مه‌ته‌ریز.

دهزگا گشتیبه کانیدا کرا ژن و مندالانیش دوور خراڼه وه بۆ جیگایه کی وا که لیبی دلنیاپن هیچیان لئ نایهت. (لینکۆلن) یش ناردی به دوا ی له شکر کی کۆماری ژماره یه کدا، بیهته (واشینگتۆن) بۆ پاراستنی شاره که. به گلاراوییه که وه چاوه پروانی نه کرد.

دانیشتوانی شاره که یش به ترس و له زیکه وه چاویان بریوه دهروازه کانی پایتهخت. نه ترسان له وهی، پیش نه مهی له شکر کی کۆمار بگاته لایان، دوژمنه کان هه لکه وتنه سهریان و تازاریان بدن. دوا یی له شکر کی ژماره یه کی کۆمار، گه یشته (واشینگتۆن) به لام له پاش نه وهی که له رینگادا هه ندیکی لئ کوزرابوو به وهی شپرک وه که له (بالتیمۆر) دا له گه لئ کراوه، له لایه ن هه ندئ له یاخی بووه کانه وه. نه مانه جاریکیان گه له کۆمه کیان کردبوو له (لینکۆلن) که بیکۆن، به لام نه وه بریایی و پاریزگاری خۆی، خۆی له دهست رزگار کردبوون. ئینجا نه وانیش خه ریک بوو بوون په لاماری نه وه له شکره بدن که سه رۆک (لینکۆلن) هاواری بۆ ناردبوون. له نا کاو په لاماریان نه دهن و شه رپکی بچوو کیان له گه ل نه که ن. پاشان نه شکین. به لام توانیویان له شکره که دوا بخه ن له گه یشته پایتهخت زیانیان زۆر لئ که وتبوو.

نه م له شکره له له شکر کی رپککه وتوو ه کان زووتر گه یشته (واشینگتۆن)، به لام وه که هه موو له شکر کی کۆماره که، له چه ک و فیشه کدا، له مه شق و شاره زایی، له خوارده مه نیدا هه ژاری پیوه دیار بوو. هیشتا له له شکر گاهه که یاندا به ته واوه تی دانه مه زرابوون، که بۆ کار به دهستان ده رکه وت. بوونی نه وانه له ویدا، نه بیهته هۆی روودانی برسیتی. چونکه هه ر ها توو دهستی کرد به ها وه شی کردن له خوارده مه نییه که مه که یاندا. نه وه یش بوو به هۆیه کی ترس و له رز و پشیوی بۆ دانیشتوانی شاره که. پاشان، خاوه ن دهسه لات، بۆی ده رکه وت که گه له کۆمه کییه ک هه یه له ناو جه رگی پایتهختدا. جیا بوونه وه خوازه کان^(۱) دا و نه نینه وه بۆ خستنی فه رمانه وایی سوو تاندنی شار. له ناو نه ته وه دا پشیوی بلا و بووه وه. پاشان که وتیشه ناو شوینه فه رمانه وایییه کانه وه. گزیره کان ده ستیان کرد به پلارگرتن له کرده وه کانی (لینکۆلن). تیزترین توانجی تی نه گرن که نیشتمانه که ی تووشی نه م ده ردی سه ربیه کردوو. به لام گه و ره پیاهه که، مه ند و بی ده نگ خۆی راگرت، تا پیی کرا له سه ر بیرو با وه ری خۆی کرده وه. به هۆی نیشتمانه په ره ربیه که ی خۆیه وه و، کرده وه بلنده کانییه وه و، کارگوزارییه به هیز و توانا که به وه و، کاروبار هه لسه ورا ندنه

ژیرانه که یه وه، توانی نیازی ره نجدان و تیکۆشان و خۆبهخت کردن له دلئ گه لدا به هیز بکا، به نه ندانه کانی فه رمانه وایی نیازی به خشی که با وه ری پی بکه ن و یارمه تیشی بدن. هه روه ها توانیشی مۆته که ی برسیتی و گرانیش بدا به هه ردا^(۱)، به وهی که ناردی چه ند هه زار تیه ک^(۲) نارادیان له به شی خواروو داگیر کرد و هینایانه ناو شار. چه ک و فیشه کیشی بۆ له شکر کری له نه وروپا و کارخانه ی نیشتمانیشی بۆ دروست کردنیان دامه زران. باری سه رشانی پیای گه و ره، هه موو ده م، به پیی گه و ره یی و ده روون بلندی و فراوانی ناواتی نه بی. هه روه ها باری سه رشانی (لینکۆلن) یش له و پینج سالی شه ره شوپره سامناکه دا، نه وه ندی نه و ناواته گه و ره یه؛ گه و ره بوو، که نیازی کردبوو بیهینیتته دی. به شه و و به رۆژ، خه ریکی به جیهینانی، فه رمانی نیشتمانیی خۆی بوو، که له و رۆژه ره شاندا پیویست بوو بکرتن. هه روه ها خه ریکی جیه جی کردنی نه و نامه ی مرۆفایه تییه بوو که نیشتمانه که ی پیی سپاردبوو به نه نجامی بگه یتی. نه و له و شه وه زهنگی، سه رگه ردا نییه دا، که گه له که ی تی که وتبوو، له چرایه کی نه کرد که به هۆشی خۆی رینگای بۆ گه له که ی خۆی رۆشن نه کرده وه. هه روه ها له و دلئیشی نه کرد، که ژبان له ناو ده ماره کانییا گه شه ی نه کرد. نه و له و کاته دا، که نه و هه موو کاروبار و نه رک و فه رمانه گه و رانه به سه رشانییه بوو، له ناو نه و شه ره خۆمالییه گه و ره یه دا که به ره بوو بووه گیانی جیهانی تازه و هه ره شه ی له ناو بردنی لئ نه کرد. هه ر له پاله وانی چیرۆکه کۆنه که ی نه کرد، (نه تلئس) که جیهانی به سه رشانه زه لامه کانییه وه هه لگرتبوو.

نه و ماوه یه ی که به شی خواروو تیا سه ره نه که وت که م نه بوو. چونکه هه روه کو له وه پیش گوتمان، مه شقی زۆرتی هه بووه له سه ربازیدا، که لوه لی باشتی هه بوو، سه رکرده کانیسی شاره زاتر بوون له شه ردا. له به ر نه وه گه لیک سه رکه وتنی گه و ره گه و ره ی ده سته که وت له شه ردا، به جاریک یه کیتی نه مریکای خسته گیزاوی بازار و ترس و له رزه وه. له به ر نه و هه موو زیانه گه و رانه ی که پیی گه یشت. له پاش هه لگیرساندن شپه، به سی مانگ، له تاکه شه رپیکدا، که له نزیک (واشینگتۆن) وه کرا، چوار هه زار سه رباز له له شکر کی یه کیتی کوزرا، بیجگه له ژماره یه کی زۆر له چه ک و فیشه ک و که لوه لی جه نگ که ده ست دوژمن که وتن. چه ند جاریک دوژمن له پایتهخت نزیک بووه وه، راسته ورا ست هه ره شه ی لئ نه کرد. ته نانه ت پیش له شکره کانیان له باله خانه که ی (خانوی سپی) یه وه

(۱) واتا: زالبی به سه ربیدا، دووری بخاته وه.

(۲) تا: باری ولاخ، به یه ک لای ده وتری (فه رده یه ک).

دەرئەكەوتن. بەلام هیچ دەمیتک نەیان ئەوترا هورووژمی ببەنە سەر، لە راستییدا رزگاربوونیان لەو تەنگانە سەری پیاوی لێ سوڕ ئەما. کۆری جەنگ^(۱) یەجگار فراوانی لێ هات. لە ناوئەند بەرەبەگ و بەرەبەگێ تەردا، ماوەیەکی دوور و درێژ پەیدا بوو. جاری وا هەبوو، چەند هەفتە، بەلکو چەند مانگیتک ئەکەوتە ناوئەند شەرپیک و شەرپیکێ ترەوه. پاشان بەتوندوتیژییەوه شەرپ و کوشتار دەستی پێ ئەکەردەوه. شەرپەکان هەر لەناو زەویدا نەئەکران، ئەکەوتنە ناو دەریایشەوه، ئەکەوتنە ناو دەریاکانی بێگانەیشەوه.

سەرۆک، فەرمانی دا، کەشتییە بازگانییەکانیان گۆزیی بەکەشتیی ناو دەریا. کەشتیی تازەیش دروست کرا. گەلەکەشتیی یەکییتیەبە بوو بە (۵۸۹) پارچە دەریایی، کە هەفتا هەزار کەشتییەوان فەرمانیان تیا ئەکرد. بەلام لەشکری سەرزهوی، لە بەرامبەر شەستتیرەکانی لەشکری رێککەوتووەکاندا خۆیان پێ نەگیرا، ئەتوانەوه. جار لە دواي جاریش ئەشکان، (لینکۆلن)یش ناچار ئەبوو کە لە هاونیشتمانییەکانی رووبنی بۆ سەربازدان. پاشان ناچاربوو کە یاسای فەرمانی سەربازی رەشبگیر پرپار بدات.

ئەم لەشکرەیش، وەک هەموو لەشکرێکی نەتەوهیی شۆرشگیر سەربازی وای تیابوو، تەمەنی نەئەگەیشتە شانزە سالی، یان پانزە سالی. جاری وایش هەبوو سیانزە سالی. سەرکردە گەورەکانیشیان، هەر لە تەمەنی سی سالان دابوون. لە سالی یەکەمی شەرپدا، یەکیک لەو سەرکردانە هەلکەوت، لاویک بۆ ناوی (ماکلیلان) بوو. بەهۆی شارەزایییەوه لە رێکوپێک خستندا، لە دانانی رێوشوێنی دروستدا بۆ شەرپ، لە زبەرەکی و ورباییدا، گەیشتە ئەندازەبەک کە لە هاورپێکانی خۆی پێشکەوت. بەلام ئەوەندە هەبوو لاویکی توورە و ترۆ بوو، خۆی بەشتیکی زال ئەزانی لە خۆبایی بوو، دەستدرێژییەکی زۆری پیشان ئەدا، زۆر جاری وایش هەبوو، فەرمانی فەرمانرەوایی و اشینگتۆنی بەرپەرچ ئەدایەوه، یان گوتی نەئەدایە. (لینکۆلن)یش چاوی لێ ئەپۆشی، لەگەڵیا زۆر بەئارام بوو، زۆر بەمەندیی لەگەڵیا ئەجوولایەوه. جاری وایش هەبوو، لەودبو دەرگاکییەوه چاوهروانی ئەکرد، تا لە فەرمانی خۆی ئەبوووه و کۆبوونەوهی خۆی ئەپراندهوه، تا دەستی ئەپەرژا چاوی پێی بکەوی! ئەوه لەناو هەموواندا بلاو بوووه. هەموو کەس پێی ناخۆش بوو. هاورپێکان توانجیان تی ئەگرت. بەلام ئەویش بەم قسە بەناوبانگە وەرانی دانەوه:

«هەر بەو مەرجە ی ماکلیلان لەم شەرپەدا سەرمان بخات من نامادەم کە جەلەوی ئەسپەکە ی بۆ بگرم!». ئەمە یە قسە ی ئەو پێشەوا یە کە لەپێناو چاکە ی نەتەوهکەیدا، چاکە ی خۆی لەبیر ئەچیتەوه.

بەلام (ماکلیلان) لە توانایدا نەبوو، کە ئەو سەرکەوتنە ی دەستی کەوت لە سەرەتای کاردا، بەکەلکیان بەپێی. باری نەتەوه ی گران کرد، بەخواستە پەیتاپەیتاکانی خۆی بۆ ناردنی لەشکر. دواي (لینکۆلن) ناچار بوو، لای ببات و سەرکردە یی لەشکریش بخاتە چنگ خۆی. ئەویش سەبارەت بەوهبوو کە کەسێکی تری نەدۆزبەوه جیبی ئەو بگریتەوه. خۆشی، هەر لە سەرەتای شەرپەکەوه، دەستی کردبوو بەفێربوونی هونەری شەرپکردن. هەموو هۆش و گۆشی خۆی خستبوو سەر. توانی ئەمەندە ی لێ فێربیی، کە بتوانی تا ماوەبەک، سەرکردە یی لەشکرەکان بکات. ئەمە بێجگە لەویش کە کاروباری سەرۆکایەتیشی هەل ئەسووراند و سەرپەرشتییەکی هەموو دەمی کاروباری فەرمانرەوایشی ئەکرد و، چارە ی تەنگوچەلەمە ی پەیتا پەیتا ی وەزارەتەکانیشی ئەکرد، لەگەڵ پەیداکردنی پارەدا کە یەجگار پێویستیان پێ هەبوو، ئینجا چارەکردنی ئەو گەلەکۆمەکی و پشپویانە ی کە لە هەموو لایەکی خاکی ئەمریکا دا روویان ئەدا. بێجگە لەوه، تەنگوچەلەمە یەکی گەورە تووشی نیشتمانەکی هاتبوو. ئەوەندە ی نەمابوو کە شەرپێکی جیهانی لەسەر هەلبگیرسی یەجگار سامناک بێ. ئەویش ئەوهبوو کە ئینگلیزەکان و فەرەنسەکان و ئیسپانیاییەکان بەلای خاکیەکانی بەشی خواروویاندا دائەتاشی. چونکە ئەو خاکانە بووبوونە بازارپێکی بازرگانی بۆ ئەوان، خاکیەکانی بەشی ژوووروو لەوهدا بەرپەرەکانییان لەگەڵ ئەکردن. ئەو سی فەرمانرەوایییە گەورە ی گەلیک جاری وا هەبوو، خۆیان نامادە کردوو کە لە شەرپدا پستی بگرن، بەلام زرنگیی (لینکۆلن) نەپێشستوو ئەوه بکەن. (لینکۆلن) بەو هۆبەوه کە کەمیتک لە خۆی دا ئەتاشی لەبەر دلی بێگانەکان، هەرچەندە بەوه هاونیشتمانیەکانی لە خۆی ئەووژان، بەلام توانیی نیشتمانەکی خۆی لە تەنگوچەلەمە یەکی یەجگار گەورە رزگار بکات کە دوور نەبوو سەرگەردانییەکی تەواویشی تیا بووایە بۆ خۆی.

(ئەبراهام لینکۆلن)، ئەو هەموو گیروگرفت و تەنگوچەلەمانە ی بەپێکەنینیکی دلچاکانە ی دلسووتوانە پیشوازی ئەکرد. ئەگەر دوژمنەکانی پێیان بگوتایە: پیرەکەمتیار، یان دلداری بەندەکان، یان ئەسپی سەرکیش، یاخود پشی پشی کەری دل پر لە قین، ئەو هەر پێ ئەکەنی. هەرچەند نامە یەکی بێ خاوەنی بۆ بەهاتایە، هەرەشە ی کوشتنی تیا کرابێ، ئەو فریتی ئەدایە ناو چەند نامە یەکی تری واوه کە لەناو بەرگێکدا کۆ

(۱) ماموستا زۆر جار (کۆری) بۆ (ئەنجومەن - مجلس) بەکارهیناوه، لە نووسینەکانیدا، بەلام لێرەدا مەبەستی لەو پانتاییەبەکە شەری تیا دەکرا؛ بەمانای ساحە ی شەرپەکە (جبهه القتال).

کرابوونوه له پشته که ی نووسرابوو «نامه کانی هره شه»، ئینجا پې نه که نی. له ناو هه موو ته نگانه و لې قه ومانیتکا هه ر پې نه که نی. نه یگوت: «پېویسته پېبکه نم. چونکه که پې که نیم پشت به خوم نه به ستم. نه گه ر پې نه که نم له ناو نه چم!». نه و رووخوشیییه که پېشانی نه دا، زور جاری و ا هه بوو، له وتاره درېزه ناگرینه کان زورتر کاری نه کرد له دلی نه وانه ی که وره یان به رنه دا و له بې نارامیدا نه تلانه وه. به لام نه و پې که نین و رووخوشیییه، هه ر له پو پیه ی نه و شه پو لانه ی نه کرد که هه ل نه گیرسان و پرشنگیان نه دا، به لام چالیکې و ا گه وره و قوولیان له بندا داپوشرابوو، که هه ر بنی نه بچ. هه روه ها دهروونی (لینکولن) یش، له پشت نه و پېبکه نین و رووخوشیییه وه که ده ری نه خستن، چالیکې گه وره و قوولی پر له هرک و نازاری تیا بوو، تا نه هات قوولتر و گه وره تر نه بوو. (لینکولن) ریزی ژبانی مرو قایه تی زور نه گرت. به سه رگه ردانی مرو ف، دلته نگ نه بوو، به خوینی رزا و، نه ورووژا. پیاویکی دلناسک و، دل پر له هه ست و، خاوه ن خوشه ویستی و به زه بی پیا هاتنه وه بوو. نه وه ی یه جگار پې ناخوش بوو، که نه ی دی نیشتمان ه کی، به ده سستی خو ی، خو ی له توپه ت نه کات. خویشی بیته سه رکرده ی نه م شه ره خو مالیییه، که پیا و برای خو ی نه کوژی. هه ر برینیک له له شی نیشتمان ه که پدا پدا نه بوو، تیریکې تازه ی نه دا له جه رگی، وای هه ست نه کرد که نازاری هه موو که سپک به جیا جیا و، نازاری هه موو انیش به گشتی، نازاریکن به خو ی نه گه ن و خو ی ده ردی کاری نه که ن و ایشی هه ست نه کرد که که وتو ته گیتاوی خوین و فرمیسیکی نه ته وه که یه وه، خه ریکه تیا نو قوم بیچ. نه وی ده ردی لینکولنی یه جگار گران کرد مردنی مناله هه ره بچکوله که ی بوو، که له ته مه نی ده سالان دابوو نه م خه فه ته تاییه تیییه و خه فه تی سه رگه ردانیی نه ته وه که ییشی له گه ل یه کتردا تیکه ل بوون، بو نه مه ی نه و دل ه گه وره یه ی نه و بشکینن. به هیچ شتیک به رگه ی نه و باره نازاره گرانه ی نه نه گرت، به خویندنه وه یه کی هه موو ده می نه بیته. هه رچه ند مه رگه ساته کانی (شکسپیر) و ژبانی (واشینگتون) ی نه خوینده وه خه مو ته مه که ی له دل ده رنه چوو. نه و به هیچ دلخوشییی خو ی نه نه دایه وه به وه نه بچ، که نه و شه ره سامنا که ی که خوینی بچ تاوانی تیا نه رزا. به شه ریکې سه ریپی (۱) ی دانه نا، به ناچار بی نه بوو بکرایه، بو نه مه ی شه ریکې نه نگی هه موو ده می (۲) پې لابیچ.

(۱) سه ریپی: کاتی.

(۲) هه موو ده می: هه میسه بی (دائی).

نه و له وه دلنیابوو، که له پیناوی که ی نه وه یه یه کی راست و دادپه روه رانه دا شه ر نه کات، نه م دلنیایه بییش، هه م دلخوشی نه دایه وه هه م هانه ییشی نه دا بو خه بات کردن. که نه و شه وگاره درېژانه ی به سه ر نه برد، به ته نیایی، به بیرکرده وه و تاوات خواستن و پارانه وه له خوا، بو به یانی نازایه تی و بچ باکییه که ی زورتر نه بوو، نیاز و ناره زووی خه بات کردن و سه رکه وتنی به هیزتر نه بوو. ئینجا قسه به ناویانگه که ی خو ی دووباره نه کرده وه: «که ی نه وه یه یه کی ئیمه، که ی نه وه یه یه کی دادپه روه رانه، هه رگیز نه وه روو نادات که که ی نه وه یه یه کی و هها سه رنه گری. پېویسته ئیمه سه ریکه وین. بچ گومان ئیمه هه ر سه رنه که وین!».

نه ویش له به ر نه وه بوو، که (نه براهام لینکولن)، هیچ روژنیک نه بووه که که ی نه وه یه یه کی بنچینه یی و نامانجی بنچینه یی شه ره که ی له بیر چو بیته وه. چونکه نه گه ر له بیریشی بچوایه ته وه، ده سته ی ریککه وتووان، به کرده وه درنده کانیان بیریان نه خسته وه. نه وانه به نده کانیان، هه روه ک رو مایییه کانی کون به کار نه هیتا. چالیان پې هه ل نه که ندن. که لاتیان پې دروست نه کردن. ریکایان پې ته خت نه کردن. بو نه مه ی یارمه تیی گه وره کانی خو یان بدن له سه رکه وتنی شه ردا، که به نرخی نازادی خو یان نه کرا. نه وانه به کلور له و قوله ره شانیه یان نه خسته شه ره وه، بو نه مه ی نه و نالایه یان پې پپاریزن که نیشانه ی به نده یه تیی خو یانی تیا یه. نه یان خسته پپش سه ر بازه کانی خو یانه وه، هه ر کامیکیان بگه رایه ته پاشه وه نه کوژرا، نه کران به نامانجی نه و گوللانه ی که نه ته قینران بو نازادکردنی نه وان. زور جار رووی نه دا، که نه و قوله ره شانیه ی له کاتی شکانی له شکره که یاندا، نه ترسان له وه ی که تنیان پې بکری، له ریزی پیا و کوژه کانیان ده رباز نه بوون و رایان نه کرده ناو له شکرې لینکولینه وه که ناویان نابوو مه سیحی رزگار که ریان.

به لام دانیشتوانی خا که کانی به شی ژووروو، که هه موویان به یه ک ده نگ پراریان دابوو، یاخیه کانی به شی خواروو به یینه وه ژیریار و، به زور بیانخه نه وه ناو یه کیتیییه که. هیتتا خو یان له ناو خو یاندا مقومقویان بوو له سه ر به نده گه ری. خاوه ن پپشه کان نه یانویست ره شه کانیش وه ک سپییه کانیان لې بچ له مافی نیشتمانی و مافی مرو قایه تیدا. خاوه ن کشتوکاله کانیش نه وه یان پپشان نه دا که فه رمانی به نده کان به ته نیا، سامانی نیوه ی خاکی نه مریکای به ره م هیتا. نه گه ر نه وانه نازاد بکری، له هه ندی خاکدا پایه ی تابووری نیشتمانی هاره نه کات و دپته خواره وه، زوریه ی خاوه ن کشتوکاله گه وره کانیش نابوت نه بن. کومه لی یه که م نه یانویست، به نده گه ری، ده موده ست لابیچی. کومه لی دووه میش که

که متر بوون له وان نه یان نه ویرا نه م بیره پهر به چ بده نه وه، نه یانگوت بام یاسای بده گه ری بهر بهر لایبری. (لینکولن) یش گوتی له ههردوولا نه گرت. بی نه مه ی پشتی لایه کیان بگری، یا خود بهر پهرچی بداته وه. نه و نه یزانی که له و نه گوجه له مه گه وره بده، یه که م فرمانی سهرشانی رزگار کردنی یه کیتی نه ته وه که یه. به لآم بابه تی بده گه ری، نه و له پیسه وه پریاری خوی له سهر داوه. نه و هه رچه نده نامانجی شه ره که ی نه وه بوو که یه کیتی به که پپاریزی، چونکه به وه نه ته وه که زورت هه گری شه ره که نه بوون، زورت خه باتیان تیا نه کرد به لآم خوشی نه یزانی که ههردو که یه و به یه که له راستیدا تیکه له به یه کتر بوون له یه ک جوی ناکرینه وه. له بهر نه وه له مانگی نه وه می سالی ۱۸۶۲د، که موژده ی سهر که وتنی کوماری به کانی بیسته وه، به سهر ریککه و توه کانداندا، له شه ری (نه نیتام) دا، ده موده ست رووی کرده کوزی گزیره کان و به نه اندامانی فرمانه روایی گوت:

«من له دلای خومدا پریارم دابوو، هه ر کاتخ سهر که وتنی کمان ده سته که وت، نامه یه ک بو نازاد کردنی بده گه کان ده ریکه م. من تا نیستا نه مه م به که س نه گوتوه. به لآم به لیتیم به خوا و به خوم دابوو که بیکه م. وا نیسته که یش نه و به لیتنه به جی نه هینم!».

چهند روژتیک ی پی چوو، نامه ی لابرندی بده گه ری ناماده کرد. ماوه یشی دا به خاکه کانی به شی خواروو که تا یه که م روژی مانگی یه که می سالی تازه بگه رینه وه بو یه کیتی به که و، نازاد کردنی بده گه کانی له خویانه وه جیبه جی بکه ن. نه گینا نامه ی نازاد کردنه که ی خوی بلاو نه کاته وه و به زوریش پپیان جیبه جی نه کات. وه رامی خاکه کانی خواروو یش نه مه بوو. که له شه ردا درنده یه پپیان زورت نوواند و، زورت خویان تیا دا به کوشت. نیجا که ماوه که به سه رچوو، (لینکولن) نامه که ی خوی له سه ره تای سالی ۱۸۶۳د بلاو کرده وه. به لآم نه وه ی به بیریا نه هات روویدات، له سه ر نه و بلاو کرده وه یه، رووی نه دا. چونکه خاکه کانی به شی خواروو، گوتیان نه دایه، له بهر نه وه ی که سه ر به فرمانه روایی ریککه و توه کان بوون. خاکه کانی ژوو روویش نه وه نده نرخیان نه دایه، چونکه نامه که له سه ره ک کوماره وه ده رچوو بوو، نه ک له کونگر تپسه وه. چونکه بده نده هی خاوه نه که به تی. سه ره ک کومار مافی نه وه ی نیبه که س له سامانی خوی بیبه ش بکات.

دوای نه وه، له شکری به شی ژوو روو، تووشی چهند شکاندنیک ی یه ک له دوای یه ک بوون. درتروونه وه ی شه ریش، هاو نیشتمانه کانی له شه ر سارد کرده وه. له وه دوا نه نه هاتن بو سه ر یازی. له بهر نه وه لینکولن نا چار بوو، یاسای فرمانی سه ر یازی ره شبگیر، پریار

بدات. تا نه هات پاره به ختکردنی فرمانه روایی زورتی لی نه هات. له بهر نه وه ناچار بوو، باج زورت بستی.

نه وانه هه مووی، نه بوون به هو ی نه وه ی که نه وانه ی رقیان لیبه تی زورت رقیان لیبی بیته وه، هه ندی له یارمه تیبی ده ر ده مار کز و خوتن سارده کانی شی لی جیابیته وه. له ناو نه ته ویشدا هو ی ترس و له رز و خه م و خه فته به هیزتری لی بی. هه روه ها دوژمنه کانی شی به هیزتر بکات، که هه موو ده م هاواریان نه کرد سنووریک بو شه ر دابنری و په یمانامه ی ناشتیش هه رچی چو نیک نه بی بگری. نه وانه تیزیان پی نه کرد، پپیان نه گوت: «نه یه وی به زور خوشه ویستی دروست بکات. به شه ریش هه سستی برایه تی په روه ده بکات!»

به لآم (لینکولن) هیچ بایه خیک ی به و شتانه نه دا. هه ر له سه ر بیروباوه ر و ره فتاری خوی مایه وه، نه گوزرا، کولی نه دا، تینی دایه خوی شی که هه تا دوایی خه بات بکات. چونکه پروای وابوو که سه ر که وتن هه ر بو هیزی نازادی نه بی، که میژوو سه ره رزی سه ر کرده یی نه و هیزانه ی به و سپاردوه. میژوو نووسانی ژیانی (لینکولن)، له م سه رده مه پر ته نگه له مه یه دا، کرده وه مرؤفانه ی نوازه ی لی نه گپرنه وه. هه ندیک ی هی نه وه یه که گه لیک جار چوته ناو هیللی ناگره وه، خوی له کوشتن نریک خسته تته وه. هه ندیک ی شی هی نه وه یه که سه ری له نه خوشه کان داوه و سه ره وتی بو جیبه جی کردوون و، به کاتی درترو درترو له ته نیشت ته ختی نوسته کانی به وه دانیشستوه، دلخوشی داوه ته وه و خه می له دل ده ر کرده وون و پشتی قایم کرده وون. هه ندیک ی شی هی نه وه یه که په یه نده ی په یدا کرده وه له گه له جه نگاره ره کان و خاوه خیزانیاندا، که پر بووه له خوشه ویستی و خه م خواردن و ده ست به سه ر اگرتن و باوکیبه تیبه کی دل سوژانه.

یه کی له و بابه ته سه رانه ی که له م رووه وه نه یگپرنه وه نه وه یه که جار یکیان پپاویک دپته لای فرمانی بو بدوژتته وه، چونکو له شه را قاچیک ی نه ماوه. پپاوه که یش هیچ به لگه یه کی پی نه بوو، راستی قسه که ی ده ریخات. لینکولن به گه مه وه پپی گوت: «چون...؟ هیچ قاقه زیک. هیچ ناگانامه یه ک، هیچ شتیکت له لا نیبه که پپشامان بده دیت قاقه که ت چون ون کرده وه... کاشکی بوم ده ریخاریه که بهر ته له نه که وتوویت، له و کاته دا که ویستوه بجیته ناو باخی که سیکی تره وه؟!».

هه روه ها میژوو نووسه کانی (لینکولن) چیرۆکی زوریان له لایه، له بابه ت نه و دل سوژی به گه وره یه وه که نه ینوواند له گه ل دایک و ژنی نه و سه ر یازانه دا که پریاری کوشتنیان نه درا و

داوای به خشینیان لی نه کرد. که ریتته کهوت نم جوړه داخوای بیانه ی جیبه جی نه کردی. مه گهر که تنی سهریاز که، ناپاکی گشتی گوره ی تیا بووی. له رووه گزیره کانی و سهر کرده کانی لی نه هاتنه زمان. نه ویش پتی نه گوتن: «نه ی بۆ نیشتمان نه وه باشتر نییه که نه وانه له ناویا مینیتته وه؟». جار تکیان سهریاز تکی به خشی له و تاوانه ی که هه رای کردبو له له شکره که ی خوی، بۆ نه مه ی ده زگیرانه که ی خوی بیینی، له وده گلگی بیانی لی کرد. نه ویش پتی گوتن، دوور نییه خویشم، نه گهر له ته مه نی نه وده بوومایه، وه که نه ووم نه کرد. پاشان گوتی: «که ی نه و به یینه که بریتیه له جه زه به یی. نه ی چوستان نه وئ له به کتیک، که به دل تکی وه که دل ی بۆ لیوس سزاره وه^(۱) بچیتته ناو کوړی جه ننگه وه، که قاچه کانی نه یی نه بۆ کوړه که؟».

خوشتترین چیرۆک که میژوونووسه کانی (لینکولن) گپروایانه ته وه نه ویه که جار تکیان له باره گایه کی سهریازدا، نه گات به سهریاز تکی لاو، ناوی (ولیه م سکوت) نه یی. سهر کرده یی گشتی فهرمانی دابو بیکوژن، له بهر نه وه که له کاتی پاسه وانیدا خهوی لی که و تیبو. لاوه که ییش له سهره ک کوژمار نه پاراپیه وه که بیبه خشی. سویندی بۆ نه خوارد نه یگوت خو م نه م ویستوه بنوم به لام له نه نجامی رویش تینیکی زور و شه ویتداریه کی بی وچاندا خه و زال بو به سهرما و خه ووم لیکه وت. نه ویش پتی گوت: «کوړی خو م تو ناکوژن. چونکه من له وه دل نیام که تو نه ت توانیوه زال بی به سهر خه ودا. به لام به حزی خویشت خو ت نه داوه ته دهستی. و من پشتت پی نه به ستم و نه یشت نیرمه وه له شکره که ی خو ت. به لام نه م کاره من تووشی ته نگوچه له مه نه کات. منیش نه مه وئ بزانه تو نه م دهستی او نه ده هیته وه؟» کوره که ییش. سهری لی تیک چوو و زمانی گیرا، نه یزانی مه به سی سهره ک کوژمار چییه، تا وهرامی بداته وه. واهات به میتشکیا که سهره ک داوای پاره ی لی نه کات له بریتی به خشینه که ی. پتی گوت: «نازانه ناخو دراوی ته و او مان هه یه یان نا. چونکه نیمه هه ژارین. به لام هه ندیک پاره مان هه یه، کوژمان کردو ته وه، نه ویش که مه. به لام باو کم و دایکم نه توانن کیتلگه که یان بفروشن. دوور نییه هه ندی دؤستیش پیتاکمان بۆ کوژکه نه وه... نه گهر تو چاوه روانیت پی بکری، نه توانم له وانه هه موویان دوو سی هه زار فرهنکت بۆ کوژکه مه وه!». سهرۆک له ناشیتییی کوړه که، که نه و قسه ناشیرینه ی پی گوت، دل ی نه شکا. به نهرمی و شیرینییه که وه پتی گوت: «نهء کوړم، له

(۱) واتا: یولیوس قه یسه ر.

توانای خیزانه که ت و کیتلگه که ت و دهسته کانیشتا نییه که نه و دهستی او به ده نه وه. چونکه دهستی او که م گوره یه به وانه نادریتته وه. به لام ته نیا که سیک هه یه، نه توانی نه و دهستی او به بداته وه. ناوی نه و که سه ییش (ولیه م سکوت) ه. نه گهر (ولیه م سکوت) هه ر له مرۆه دهست بکات به جیبه جی کردنی فهرمانی خوی، له روژی سهره مه رگیشیا توانی بلی: و نه و به لینه ی که دام به سهره ک کوژمار جیبه جیم کرد، چونکه وه ک سهریاز تیک فهرمانی خو م به جی هینا، نه و ساکه دهستی او که م نه دریتته وه!».

نه م پی او به گوره یه، که به کتیک یه خه ی نه گرت له سهر خه مخواردنی به رامبه ر لی قه و ماو و دام او ان، وهرامی و نه دایه وه: «من نه وه باش نه زمان، که نه گهر له جیگای نه وان بوومایه، چیم به سهر نه هات!» نه مه ییش رسته یه ک بوو، رازی نه و په یوه ندییه به هیته ی ده رنه خست، که نه و و نه ته وه که ی، خوی کردبو به یه ک. که ههستی و نه کرد، هه ر بیست ملیون نه مریکاییه کان له دل ی نه ودا لی نه دهن.

جه ننگه کانی داوایی

له هاوینی سالی ۱۸۶۳ د چند شه رپکی گوره رووی دا سهره که و تن به سهر هه ردو ولا دا دابه شه نه بوو. هه ره گوره و گرنگیان شه ری (گیتسبورگ) بوو که له روژی سییه مه وه تا روژی پینجه می مانگی حه و ته م دریتته ی سهند. به هه ردو ولا هه شت هه زار کوژراو و سی هه زار برینداریان دا. داوایی به سهره که و تنی کوژمار بییه کان براپیه وه. ئیتر له مه به دوا، له چند شه رپکی یه ک له داوای یه کدا هه ر هیتزه کوژمار بییه کان سهر نه که و تن. به م رهنه گه ته رازووی شه ر به لای به شی خاکه ژووروه کانداهات. زوریه ی کوژراوانی نه م شه ره له و شوتیانه دا نه نیشران که شه ریان تیا کرابوو. له مانگی یانزه هه می سالی ۱۸۶۳ د، له کوړه دا، پایه یه کی یاد هینه ره وه دروست کرا به ناوی نه و سهریازانه وه که خوینی گه شی خو یان له و خاکه دارشتبوو. (لینکولن) له ناهه نگی پیشکه ش کردنی نه و پایه یه دا و تاریکی به ناو بانگیدا، ئیستایش شاگرده کانی خویندنگا سهره تایییه کان له به ری نه که ن. تیا گوتبووی:

«له پیش هه شتا و حه و ت سالد، باوک و با پیرمان نه ته وه یه کان پتیک هینا له م خاکه دا، به شیرنی نازادیی گوره کرا، خویشی ته رخان کرد بۆ نه وه که هه مووده م بانگ بدات بۆ یه کسانی هه مووان. نیمه ییش ئیستا له شه رپکی خو مالی مالویرانکه ر داین، نه م نه ته وه یه ی تیا تا قی نه کرتته وه. له م تا قی کرده وه یه یشه وه، جیهان تیی نه گات که ناخو له

توانايدا ههيه بژى و بمينيتهوه يان نا، ياخود له تواناي هيچ نه تهويهه كى تریشدا ههيه بژى و بمينيتهوه، كه وهك ئيمه پيدا بووى و گه وه بووى و خویشى ترخان كردي بۆ ئه م بيروباوه ره.

«له م زهويه دا، كه بریتبیه له كوړپكی گه وهی ئه م شه ره، وا كوړوینه ته وه. بزه ش هاتوینه ته ئیره، كه هه ندپكی بكه ين به ئارامگا هپكی نه مر بۆ ئه و كه سانه ی كه ژيانى خوځيان به خت كرده وه له پینا و ژيانى ئه م نه ته وه یه دا. هه رچیه كیش ئه كه ين بۆ ئه م، فه رمانى سه رشانى خو مانه. له گه ل ئه وه شا له توانا ماندا نبیه كه ئه م زهویه پیرۆز بكه ين. چونكه له توانا ماندا نبیه كه پایه ی بلنډ بكه ينه وه ياخود نرمی بكه ينه وه. چونكه ئه و پالنه وانانه ی كه خوځيان له ناویا به خت كرده وه، به مردوو و زیندوو یانه وه، ئه و نده یان به رز و پیرۆز كرده وه، هه چیان بۆ ئیمه نه هیشته ته وه. جیهانیش كه میتك نه بی، ئه وه ی له بیرومانی كه ئیمه لیته ده ئه یلین، به لام هه رگیز ئه وه ی له بیرو ناچیتته وه كه ئه و پالنه وانانه كرده یانه. «ئیمه ییش كه زیندووین، وا هه ل ئه گری، كه لیته دا خو مان ترخان بكه ين بۆ ئه و كاره پیرۆزه ی كه ئه م جهنگا وه رانه تیکوشاون بۆ سه رگرتنى و تا ئه نده یه كه گه وه ییش نزیکیان خستته وه له ئامانج. به لئى وا هه ل ئه گری كه هه موو ژيانى خو مان ترخان بكه ين بۆ ته و او كرده ی ئه م كاره گه وه یه. ئه بى له و مردوو به رپزانه وه، دلسو زبیه كى بى ئه نده فیر بین بۆ ئه و بیروباوه ره ی كه هه رچیه كیان له ده ست هاتوه. له دلسو زبیه، تیا یاندا به خت كرده وه. هه روه ها ئه بى برپارپكی ته و او ییش بده ين كه نه هیلین گیانى ئه و مردوو انه به فیرۆ پروات، به یارمه تی خوایشه وه، ئازادى ئه م نه ته وه یه سه رله نوێ زیندوو بكریتته وه، له سه ر زه ویشدا ئه و فه رمانه واییه ی نه ته وه یه له نا و نه چن، كه نه ته وه دروستى ئه كات، له به ر چاكه ی نه ته وه».

له سالی ۱۸۶۴ دا ماوه ی سه رۆكایه تی (لینكۆلن) ته و او بوو. به پینو بیستی زانى كه جاریكیتیش خو ی بۆ پالئوتیه وه. بۆ ئه مه ی هه لسو وړاندنى كاروبارى فه رمانه وایى. له و كاته پر ته نگوچه له مه یه دا بخاته وه سه ر ئه ستۆى خو ی، كه لئى پرسینه وه ی سه ره تا بییه كه ی له و ئه كرى. گه لپك كه سی تریش چوونه جهنگی هه لئار دنه وه. یه كپك له وانه سه ركرده (ماكلیلان) بوو. ئه وانه به هه موو هیزیکیان وه هور و ژمیان ته برده سه رى و توانج و پلارى توندوتیژیان تی ئه گرت. له گه ل ئه وه یشا، جیگای ئه وه نده گه وه بوو له دلئى هاو نیشته مانه كانیدا، ئه و هه موو به رهنگارى كرده لئى نه كرد. دوا یی ۲۱۳ دهنگی به ركه وت، به رامبه ر ۲۱ دهنگ كه دوژمنه كانى، هه موویان، پیکه وه. به ریان كه وت.

جهنگه كانى سالی ۱۸۶۴ و ۱۸۶۵، جهنگی دوا یی بوون. به شی ژو وروویان تیا سه ركه وت، كه ئه رك و نازاریكى زۆرى توش بوو. ئه ویش به هۆى هونه رمه ندیى چهن سه ركرده یه كى زرنج و كارگوزاره وه بوو كه (لینكۆلن) باشى هه لئار دبوون. وهك (شیرمان) و (شیرایدان) و (پوتله ر) و (میاد) كه پالنه وانى شه ری (گیتسبورگ) بوو، له سه روو ئه وانه هه موویشیا نه وه هه لكه و توویه كى تر هه بوو، ئه ویش وهك (لینكۆلن) له بۆره پیاوان هه لكه و تبوو، به چه شنى ئه و خاوه نی بریار و كارگوزارى خو ی بوو، ناوی (بۆلبسیس گرانت) بوو، كه یه كپك بوو له سه ركرده هه ره گه وه ركه كانى جیهانى تازه.

(بۆلبسیس گرانت)، ره نجیكى زۆرى دا له پینا و به جى هیئانى ریتوشوینى دانانى ئه و جهنگه دا كه سه ركه كو مار پینشیا زى بۆ كرده بوو. ریتوشوینى ئه و جهنگه ییش ئه وه بوو كه چوارلای له شكرى ریکكه و تروان بگیری و له ده ریا دا ته نگه تا و كرى، هه ر له (ساوث كارولینا) وه كه له ژو ورو دایه، هه تا (فلوریدا) كه كه وتته خوارو وه وه. ئه ویش بۆ ئه وه ی په كى بزوتته وه ی بازرگانى به شی خوارو و بخری له گه ل ده ره وه دا، تا له رووی ئابو ورییه وه ته نگه تا و بی و ناچار بیی به خو به ده سه ته ودان. جا له به ر ئه وه ی كه هیترى ده ریا یی به شی ژو ورو گه ورتو بوو، ئه م سه ركه و تنه به ئاسنتر پیک هات. كه ره سه ته ی پینو بیستی ژیان له به شی خوارو ودا. تا ئه هات كه م ئه بو وه وه. هه ژارى و سه رگه ردانى ده ستى به سه ردا كیشان. یارمه تی نارنیش بۆ له شكره كیان وا ی لئى هاتبوو له وزه دا نه ما بوو. بیچگه له وه چوارلا گرتنى ده ریا بییه ییش، چوارلا گرتنیكى سه ر زه ویش ده ستى پى كرده بوو^(۱).

ئه م چوارلا گرتنه ییش له پینشدا زۆر فراوان ده ست پى كرا. پاشان به ره، به ره بچووك كرا به وه تا وا ی لئى هات یه كى گرت. هه رچه نده (جفرسن دا قیس) سه رۆكى فه رمانه وایى ریکكه و تروان و (لى) سه ركرده ی له شكره كه ی، ره نج و ته قه لایه كى زۆریان دا و، شه رپوشو پكی به جگار توندوتیژیان كرد و بۆ پاراستنى خوځيان، سه رى نه گرت.

ئه م سه ركه و تنانه، پالیان نا به (ئه براهام لینكۆلن) وه كه هه نگاو پكی یه جگاریى بنی، له پینا و ئازاد كردنى به نده كاندا چونكه ئه و نامه یه ی له جارى پینشودا بلاوى كرده وه، به ئامانجی خو ی نه گه یشت، سه باره ت به وه ی كه له لایه ن ده سه لاتیكى یاسا ده ركر دنه وه ده رنه چوو بوو، كه مافى هه بى فه رمانى وا ده ربكات. له به ر ئه وه له (كو نگریتس) ی خواست. كه ده ستو و به جوړپكی وا راست بكاته وه كه به نده گه رى تا سه ر به ریه ست

(۱) چوارلاگرتن: ئابلۆقه (حصار).

بکات. (کۆنگرئیس) یش ئەم راستکردنە وەبەهێ لە مانگی بەکەمی سالی ۱۸۶۵ دایا، بەلام لە پاش ئەوەی گفتوگۆیەکی زۆری لەسەر کرا. پاشان پریارە کە رەوانە کرا بۆ هەموو خاکەکان، تا ئەگەر پەسەندیان کرد بێتە یاسایەکی فەرمانیە. خاکەکانی تریش، تا لەشکری بەشی ژووروو بەتەواوەتی بەسەر هی بەشی خواروودا سەرنەگەوت پەسەندیان نەکرد. ئەو کاتە یش ۱۸/۱۲/۱۸۶۵ بوو.

لە ۴/۳/۱۸۶۵دا، (واشینگتۆن)، ئاھەنگی گێرا بەبۆنە سەرۆکایەتی تازە سەرۆکی کۆنەو. لەم ئاھەنگەدا، سەربازانی قۆلەرەشەکانیش بەشداریبون، کە ئەمە بەکەم جاریان بوو لە ژبانی ئەمریکادا لە ئاھەنگی فەرمانیە واییدا بەشداریبە، کە (ئەپراھام لینکۆلن) ھا تە ئاھەنگ گێرەکانەو، کە بۆ پیرۆزیایی کردنی ئەو و شادمانی پێشاندان بۆ سەردەمی تازە ئەو کۆبووبوونەو، و تارێ خۆی بدات، ھاوئیشتماننێهەکان کە بەدڵ خۆشیان ئەویست و دڵسۆزی بوون، زۆر پێیان ناخۆش بوو، کە ئەو لەو تەمەنی پەنجاشەش سالییەدا، بەو جۆرە پیر بووبوو: پشتی کۆمارییەو، کز بووبوو، دەموچاوی گەشییەکی نەمابوو ئازاریکی سامناک لە دەموچاویا ئەبێنرا، رەنج و کۆترەوهری و ئەرک و ئازار چرچ و لۆچی تیا دروست کردبوو، ئەو ئازار و سامناکەیش کە لە چاوە چاکەکانیا ئەبێنرا وەک وینە ی رۆژئاوا دەرئەگەوت. (لینکۆلن) لەو ئاھەنگەدا و تارێ دا و گوتی:

«ئێمە هیوادارین بەخوا و، لی یشی ئەپارێنەو بەدڵ، کە ئەم شەرە بێ ئامانە بەم زوانە بپێتەو. بەلام ئەگەر خوا حەزی بەو کرد کە ئەم شەرە نەبێتەو، هەتا هەرچی سامانییک بەرەنجی شانی دووسەد و پەنج سالی ئەو بەندەیانە کۆبۆتەو، لەناویچی، هەتا ئەو خۆینە شیر ئەپێتێ، گوناھی ئەو خۆینە بشوواتەو کە قەمچی رۆاندویتی، ئەوساکە پێویستە لەسەرمان ئەو پەندە دووبارە بکەینەو کە سێ هەزار سال لەمەو پێش گوتوویەتی: «سزادانی خوایی پرە لە راستی و دادپەرەری!» (بام هەر لەسەر کردەوێ خۆمان برۆین تا ئەگەین بەئامانج، بێ ئەمە قین لە کەس هەلبگرین، چاکە بکەین لەگەڵ هەمووان. بەلام ئەگەر خوا شتیکی راستی پێشاندا، پێویستە بەهەموو هیز و توانایە کمانەو بیپارێزین. بێ گومان خوا هەر پاداشمان ئەداتەو، ئاشتی ئەکەوێتەو ناو نەتەو کەمان، ئەشگەینە ئاسایشیکی دادپەرەرانە لە ناوێ ئەم نەتەو بێ و نەتەو کانی تری جیھاندا».

لەو رۆژە بەھارە جوانەدا، هەر لە بەیانی زوووەو، وردە باران ئەباری تا ئەوسا. بەلام لەو کاتەدا (لینکۆلن) ئەم وشە پیرۆزانە لە دەم ئەھاتە دەرەو، کە قسەکانی

پێغەمبەرەکانی پێشوی بێر ئەخستەو، کە خواناسییەکان پالی پێو ئەنان بۆ خەبات کردن لە پێناو ئازادی نیشتمانەکانیان و کامەرانیی نەتەو کانیاندا، تیشکیکی رۆژ لەناو هەورەکانەو دەرھات و کۆرێ ئاھەنگەکی رۆشن کردەو و خۆیدا لە روو زەر دەھەلگەرەو پر ئازارەکی، پێشنگی دا، وەک مۆژدە سەرکەوتنیکی گەورە هیئەبێ، وابوو...

سەرکەوتن

ئەو کەمەندە کە لەشکری کۆمار لە لەشکری رێککەوتووەکانی گیر کردبوو، تا ئەھات زۆرتر تەنگەتای ئەکردن، تەنانەت بەرە شەر گەیشتە نزیکی (ریشمۆند)ەو. (لینکۆلن)یش، بەلگەبەکی تازە پێشان دا بۆ گەورەیی خۆی و دڵ فراوانی. دەستی درێژ کرد بۆ دۆژمنەکانی. لیتی خواست کە خۆیان بدەن بەدەستەو. بەلام ئەوان دەستەبرایانەکی ئەویان نەگوشی. مەرجه کانیشیان پەسەند نەکرد، کە بریتی بوون لە ئازادکردنی بەندە و گەرانەو بۆ بەکێتی. ئینجا کە چوو دلییەو، بازرگانانی قۆلەرەش و دەس و پێوئەندەکانیان، بەزۆر نەبێ، مل دانانەو پێن و، واز لەو ناز و جیازە ناھێن کە بەزۆرۆستەم دەستیان کەوتوو، فەرمانی دا بە لەشکرەکی، هورۆژم بێنە سەر (ریشمۆند). زۆری پێ نەچوو، لە ۳/۴/۱۸۶۵ خۆی دا بەدەستەو.

سەرۆک (دافیس) و سەکرده (لی)، شارەکانیان بەجێ هێشت و فەرمانیان دا کە هەرچی کۆگا و دەزگایەکی گشتیی تیا هەبە بیان سوتین تا داگیرکەرەکان کەلکیان لی نەبێن. ئاژاوە کەوتە ناو شارەکەو. ئاگری تیا بەریووەو. دز و بەدکارەکان بەرەللا بوون، دەستیان کرد بەخراپەکردن. زۆر کەس وای ھا تە پێش چاوە کە شارەکە سەرئەنگرێ ئەبێ. بەلام زۆری پێ نەچوو، دەنگی ساز و ئاوازی لەشکری کۆماریان بەر گوتی کەوت، پێش لەشکرەکیشیان چاوپێکەوت کە بریتی بوو لە قۆلەرەشەکان کە زۆرەیان لە بەندەکانی شارەکە خۆی بوون، بەسەرلێندی و سەرکەوتوویییەو ھا تە ناو شارەو. دەمو دەست یاسایان خستەو جیتی خۆی، ئاسایشیان دامەزراندەو. ئاگرەکانیان کۆژاندەو. بریندارەکانیان رزگار کرد. دەرۆنی هەمووانیشیان دامرکاندەو.

(لینکۆلن) چوو ناو ئەو پایتەختەو کە پێنج سال پێیەو خەریک بوو ئینجا شکاندی، بەلام بەساکاری پیاویکی گەورەو، ئەو کەسە کە ئەیەوێ لەناو دەرۆنیا گەورەیی، نەک بەرووکەش و کەشوفش و خۆی گەورە پێشان دا. لە دە سەرباز و ئەفسەرێک بەولواو کەسی لەگەڵ نەبوو. کۆمەلێکی بەجگار گەورە ھا تەبوون، بیبێن، زۆرەیان قۆلەرەش

بوون، قولهرهشی خواروو، که چند کاتیک لهوهپیش بهندهبوون و له پاش شکانندی شماره که پیوهندی ئهوانیش پچریترا. هه موویان بههله داوان ئهچوون بهرهو پیری مهسیحیهی که خویان، بههستی که ههستی ئاینیهوه پهلاماری دهستیان ئه دا ماچی بکهن، ئه ویش بههه موو شیرینی و دلسوژییه که دهستی ئه گوشین.

نیشتمانپهروهی مهزن هه موو پشم و تین و ریسواکردن و ناپاکبیه کی دوژمنه کانی خۆی له بیر چوهوه، ئه یوست یه کیتی نیشتمانه که یه هیتتر بکات، برینه کانی سارپژ بکات؛ له ۱۸۶۵/۴/۹ دا گه رایه وه (واشنگتن). هیشتا نه گه یشتبووه ئه وئ، پینی راگه به نرا که سه رکده (لی) به خۆی و بیست و پینج هه زار سه رباز و ههوت سه د و په نجا توپه وه خۆداوه به دهسته وه؛ که واتای ئه وهش ئه وه بوو شه ری خۆمالی بره وه.

پینج رۆژ به سه ره جوو، هه مووی پر بوو له شادمانی به سه رکه وتن و دلخۆشی به ئاشتی و سه رسورمان له گه وهی ئه وه سه رۆکه ی که توانی نیشتمان یه ک بخاته وه و شوره یی به نده گه ری لی بسرپته وه. گه شکه داریی هاو نیشتمانه کانی له گه ل زیندبوونه وه ی سروشت له گۆره قوله که ی زستانیا و سه رخۆشی به هار که به دهست بلاوی خۆی ئه وه دهشت و ده ری پر کردبوو له گول خونچه ی زیرین و زبوین که به خۆینی ئه وه سه ربازه جوانه مه رگانه ئا و درابوون، ئه وانه هه موو تیکه لی یه کتر بوو بوون. له باخه کانی (خانوی سپی) یشدا، به هار، په ره کانی گول زه نه ق و گول سه سنی کردبووه وه، بۆنه خۆشه کانیانی به ئاسماندا بلاو کردبووه وه.

له رۆژی شه شه مدا، ریکه وتی ۱۸۶۵/۴/۱۴، (لینکۆلن) له خه وه خه به ری بووه وه. دلی پر بوو له ههسته مرۆقایه تییه بلنده کان. فه رمانیکی مۆر کرد، یه کتیک له وانه ی که بریاری کوشتیان درابوو، به خشی. پاشان کاتیکی به سه ر برد له گه ل هه ردوو کوره که یدا؛ (رۆبیر) که له شه ر گه رابوه وه، (تادی بچووی لال). پاش نیوه رۆیش له گه ل ژنه که یدا به گالیسه که گه رانیکی بچووی کرد. پاشان پیکه وه چونه (ته ماشاگای فۆرد) له گه ل هاو رتیبه کیدا که ناوی (راتبون) بوو له گه ل ده زگیرانه که یدا (هاریس)، که کچی یه کتیک بوو له ئه ندامانی کۆری ریش سپیان. ئه ویش بو بینی ئه هه نگیکی لاسایی کردنه وه بوو که به بۆنه ی بیره وه ری گیترا نه وه ی که لاتی (سمتر) هه وه ئه کرا، له لایه ن له شکر کۆماره وه. که سه رۆک گه یشته ژوره تابه تیبه که ی خۆی هاوار و چه پله ریزان دهستی پین کرد، له ناو هۆله که دا دهنگی ئه دایه وه. دهسته ی ساز و ئاوازی گۆرانی نیشتمانیان دا به گوپی هه موواندا، به ناوی پیشوازی سه رۆکی گه وره وه ئینجا ئه هه نکه که ییش دهستی پین کرد. له

کاته دا که لینکۆلن و ژنه که ی و هه ردوو میوانه کانی خه ربکی سه یرکردنی لاسایی کردنه وه که بوون، پشتیان له ده رگای شانسینه که بوو، ده رگاکه که میک کرایه وه، زه لامیک خۆی هاویشته ژوره وه، ده مانچه یه کی به دهسته یه وه گرتبوو، په لاماری سه رۆکی دا و ده مانچه که ی ناراسته ی که لله ی کرد و گولله یه کی پیوه نا.

ئه و کابرایه، له پاش ئه وه ی ئه و که تنه گه وره یه ی کرد، خۆی فری دایه خواره وه سه ر ته ختی ته ماشاگه که، بو ئه مه ی را بکات (رایتون) ئاگای له خۆی بوو چاکه ته که ی راکبشا، پییه کانی تاوانباره که له تیلاکانی ئه و ئالایانه که وت که شانسینه که یان پین رازا بووه وه. کابرا که وته خواره وه سه ر ته ختی ته ماشاگه که، به لام ئه ژنویه کی شکا، له گه ل ئه وه شا راست بووه وه و پرووی کرده ده رگایه ک له ده رگاکانی ته ماشاگه که. خه نجه رتیکی له که مه ری ده رهینا بوو، ئه یقیژاند: «قوربه سه ر ئه و که سه ی نزیکم ئه که ویتته وه». ده م راستی ته ماشاگه که به رده می لی گرت بیوه ستینی، ئه وه نده ی نه برد که وت به سه ر زه ویدا، تاوانباره که ی خه نجه رتیکی لی دابوو، له و کاته دا که ئه م بازی دایه ناو راره وه که وه، بو ئه مه ی له ده رگای یشته وه له ته ماشاگه که به چیتته ده ره وه، هاو رتیبه کی خۆی به دوو ئه سپه وه چاوه روانی ئه کرد، که ده رباز بوو، هه ردوو کیان به په له سواری ئه سپه کان بوون و تییان ته قاند، دایانه غار، تا له چاو ون بوون.

له پاش ئه مه ی تاوانباره که ناسرا، سه ربازه کان و هاو نیشتمانه کانی تریش، به دوویدا چوون، بیگرن. له پاش چند رۆژتیک شوین پییان دۆزییه وه. له ناو گه وورپتیکی ئاژده لدا بوو، چوار لایان لی گرت، ترساندیان که خۆی بدا به دهسته وه. به لام به قسه ی نه کردن. ئه وانیش ئاگریان به ردا یه چشتیره که ئه مجاره ییش خه ربک بوو هه را بکات، له دهستیان ده ربازی. به لام بۆی نه چوه سه ر. به گولله ی یه کتیک له سه ربازه کان که وت و گیرا.

ئه م پیاوکۆزه، لاسایی که ره وه یه کی زۆر هه نه ره مند بوو، ناوی (جۆن وایلز بوت) بوو. هه ر له زوویکه وه، بریاری دابوو له دلی خۆیدا، که (لینکۆلن) بکوژی، سه به اهرت به وه ی که زۆر هۆگری به شی خواروو بوو. له پیشدا رتوشوتیتیکی وای داناوو، که (لینکۆلن) بفرینی و به بارمته دایینی لای دانیشستوانی به شی خواروو. به و مه به سه ی که له گه ل فه رمانه وایی ئه مریکادا بکه ونه گفتوگۆوه، بو ئه مه ی به چند مه رجیتیکی باشه وه بو خویان په یماننامه ی ئاشتی له گه لدا به سه تن. بو ئه م مه به سه چه ند لاسایی که ره وه یه کی پین فه رمانی له خۆی کۆ کرده وه. به لام هه یج جار تیک ئه مه ی بو نه چوه سه ر. چونکه هه رچه ند لاسایی که ره وه کان خویان لی مات ئه دا، له و ریگا چۆل و هۆله دا که ئه چوو بو شه ره

بچکۆله کهی (برایانتاون)، بۆ ئەمەیی که هات بۆ گەران، هەلکۆتە سەری، بیگرن و بیفرین، ئەو بەرپیکەوت شتی وای بۆ ئەهاتە پیشەووە که نەتوانی بچۆ ئەو گەرانە بکات. لەبەر ئەوە (بوت) رقی هەستا و سویندی خوارد که له یەکەم هەلدا بۆی هەلکەوت بیکۆژی. ئینجا که رۆژنامهکان بلایان کردووە، سەرۆکی کۆمار دیتە (تەماشای فۆرد) بۆ ئەمەیی ئاهەنگی لاسایی کردنەووە ببینی، سەرکردە (گران)یش له گەلیا ئەبێ، ئەمەیی بەهەل زانی، بریاری دا که (لینکۆلن) و (گران)یش، هەردووکیان پیکەووە بکۆژی.

بەلام سەرکردە (گران) و ژنەکهی، بیانویان هینایەووە بۆ سەرۆک کۆمار که ئەو شەو هەڵبەت ناکرێ له گەلیا بێن بۆ ئەم ئاهەنگە، لەبەر هۆیه کی خیزانی ناکاو. تاوانبارە کهیش هەر ئەو نەو نەو پێ کرا که بەتەنیا (ئەبراهام لینکۆلن) بکۆژی. که تەنە که له چەند هەناسە یەک دا کرا. تەنانەت تەماشاکەرانی ش که کوتوپر، له بەزم و رەزمی کی پیکەن هینەرەووە، کهوتنە ناو گەورەترین مەرگەساتەووە، تا ماو یەک سەر سام و گێژوێژ مانەووە. که گوللە که، کهوت له کهللە (لینکۆلن)، (لینکۆلن) تەکانی دایە خۆی راست بێتەووە، بەلام زۆری پێ نەچوو کهوت بەسەر کورسییە کهیدا، وەک درەختی کی گەورە که بەتەور پرابیتەووە و بکەوێتە سەر زەوی. پاشان، ئەو نەو نەو خوینی لی رۆیش، له هۆش خۆی چوو. سەربازەکان بەهەل داوان هاتن و هەلیان گرت بۆ خانووی بەرگ دروویەک، که له پال تەماشاخانە کهووە بوو، بۆ ئەمەیی چاره یە کی بکەن. بەلام پزیشکەکان، دامابوون نەیان ئەتوانی هیچ بکەن. چونکە گوللە زۆردارە که، بەر میشکی کهوتبوو. لەبەر ئەوە هیچ چاره یەک نەئەکرا، هیچ هیوایە کی چاکبوونەووەشی نەبوو. چەند کاتی کی کهمی پێ چوو، که ئەو دلە گەورە و فراوانە، له لیدان کهوت و، میژوو بوو بەخاوەنی!.

خاکەکانی ئەمریکا بۆ ئەو کورەیان دەستیان کرد بەشین که له پاشدا بۆیان بوو بەباوک و ناکۆکی له ناویاندا لابرد و یەکی تی بۆ پیکهینان. قۆله رەشەکان له پیش هەمووانەووە بوون ئەرۆیشتن له پیش تەرمە که یەووە، تەرمی مەسیحە که یان، که ئەبرا بۆ هەواری دوابی له (سپرینگفیلد) دا.

دۆست و دوژمن، هەردوویان له شینی ئەو پیاووە گەورە یەدا یەکتریان چاوپیکەوت، شینی ئەو پیاووەی که ژبانی خۆی بەخت کرد له پینا و یەکی تی و برایەتی ئەواندا.

زەنگی کلیساکان هەموویان بەهەموو جۆرە ئاینیکیانەووە، زرنگانەووە بەدەنگی کی پر له

داخی سامناکهووە، لەبەر شینی ئەو پیاووەی که هەرچەندە سەر بەهیچ کلیسیایەکیان نەبوو بەلام له هەرە گەورەتر ئەو که سەنە بوو که له سەر رینگای خۆشەووستی و کردووە شیرینی و برایەتی و یەکسانی ئەرۆیش.

له لینکۆلن بەدواو

پێوستە لەسەرمان بزاین، که له دوا برانەووەی شەری خۆمائی و کوشتنی (ئەبراهام لینکۆلن)، چی بەسەر قۆله رەشەکاندا هات.

بەپیتی ئەو راستکردنەووەی سیانزەهەمی دەستوورە، که (لینکۆلن) پێشینیازی کردبوو و (کۆنگرێس) و خاکەکان له ۱۸/۱۲/۱۸۶۵ دەسەند کردنیان تەواو کردبوو چوار ملیۆن بەندە له ئەمریکا دا، له ئەنجامی ئەم شەره دا، ئازادکرا. هەرەو ها کور و نەووەی ئەوانەیش ئازادکران، که لهو دوا بە ئازادی له دایک ئەبوون.

دەرۆیشەکانی (لینکۆلن) بەمەندەیش وازیان نەهینا، که تا سەر یاسای بەندەگەرییان له ناو برد. هینایان کۆنگرێسیان خستە سەر بریاردانی دوو راستکردنەووەی تر که بەراست کردنەووەی چواردهەم و پانزەهەم ئەناسران، که بەپیتی ئەوان قۆله رەشەکان بوون بە ئەمریکیی، له هەموو مافی کی شارستانی و فرۆفیلبازیش وەک ئەمریکیایی سپیەکانیان لی هات.

بەلام، له راستیدا، ئەم دوو راست کردنەووەی دەستوورە، کاریان پێ نەکرا. هەرچەندە قۆله رەشەکان، له دەست بەندەگەری رزگارکران و ئیتر وەک که لوپەل نە ئەکران و نە ئەفرۆشان، که ئەویش کارەساتی کی گرنگ و گەورە بوو له میژووی یەکی تی ئەمریکا دا پرووی دا، بەلام بەلای زۆری هاونیشتمانەکانی ئەمریکاو، بەتایبەتی دانیشتووەکانی بەشی خوارو، ئەوان هەر بەچاوی بەندە یە کی زەوی تەماشای ئەکران، واتا قۆله رەشەکان هیشتا هەر سووک و ریسوا تەماشای ئەکران.

مامۆستا (فرحات زیادة) و مامۆستا (ئیبراهیم فریحی) له نووسینە که یاندا که ناوی (میژووی نەتەووەی ئەمریکا) یه و تازه له سەر ئەرکی زانستگای (برنستۆن) ی ئەمریکی چاپ کراو، ئەلین:

«جاری واهیه، رەوشت و خوو له گەل یاسادا ریک ناکهون و بەسەریشیا زال ئەبن. گێروگرفتی قۆله رەشەکانی خاکەکانی بەشی خوارووی ئەمریکایش لهم بابەتە یه. هەرچەندە له ناو راست کردنەووەکانی چواردهەم و پانزەهەمی دەستووردا ئەو مافە دراو

به قول پره‌شه‌كان كه دهنگ بدن له هه‌لبژاردندا، له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌وه‌واییه‌كانی به‌شی خوارووی ئه‌مربكاوه، هه‌موو به‌ره‌ه‌لستیتیک خراوته به‌رده‌میان، بۆ ئه‌مه‌ی نه‌هیتلن ئه‌و مافه‌ی خۆیان به‌كار به‌یتن. دایانناوه له‌سه‌ریان كه باجی نازادکردنی خۆیان بدن، یاخود بچنه ناو تاقیکردنه‌وه‌ی خۆتندنه‌وه و نووسینه‌وه، یان په‌کیتیک له‌برگه‌کانی ده‌ستوور لیتیک بده‌نه‌وه. له‌گه‌ل گه‌لێک شتی تردا.

ئه‌مه راسته كه ئه‌م یاسایانه بۆ هه‌موو كه‌سیکن، فه‌رمانه‌وه‌وان به‌سه‌ر په‌شیش و سپیشدا. به‌لام نابێ، په‌ی به‌وه نه‌به‌ین، كه به‌كاره‌یتانیان، ته‌نیا، هه‌ر قوله‌ره‌شه‌كان و چینی هه‌ژاری سپییه‌كان ئه‌گریتته‌وه. كه‌واته هه‌له‌ئه‌كه‌ین، ئه‌گه‌ر وایزانی كه (مافی ده‌نگدان)، له به‌شی خوارووی ئه‌مربكاوا، به‌یه‌كسانی ئه‌روات به‌ریتوه له‌ناو هه‌موو دانیشتووه‌كانیدا، چونكه ئه‌و وه‌ك به‌شی ژوووروی ئه‌مربكا نییه.

پتوبسته ئه‌وه‌یش بگوتری، كه له راستیدا، په‌كسانی ته‌واو له ناوه‌ند قوله‌ره‌ش و سپییه‌كاندا، له‌ناو هه‌یچ خاكیتیدا نییه. قوله‌ره‌شه‌كان، له رووی ئابوورییه‌وه، له دواوه ئه‌رۆن. تیکه‌لیی كۆمه‌لایه‌تیش له ناوه‌ند هه‌ردوو په‌گه‌زدا (ره‌ش و سپی) تیکرا نییه. ئه‌م كه‌ینه‌وه‌به‌ینانه، له‌ناو خاكه‌كانی به‌شی خوارووا به‌ته‌واوته‌ی هه‌ست پێ ئه‌كری. له‌و خاكانه‌دا، نه‌هیتلن قوله‌ره‌شه‌كان له‌ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌كان و ئۆتۆیۆسه گشتییه‌كاندا دابنیشن به‌ته‌نیشت سپییه‌كانه‌وه. گه‌ره‌كه‌كانیان، بازاره‌كانیان، په‌رستگا‌كانیان، ده‌زگا‌كانیان، هه‌موو به‌جۆی دامه‌زران، دوورن له‌ هی سپییه‌كان!».

ئیمه‌یش ئه‌توانین ئه‌وه‌ی بخه‌ینه‌ سه‌ر، كه قوله‌ره‌شه‌كان، به‌ره‌ه‌لستیان بۆ دانانری كه نه‌هیتلری مافی ده‌نگدان و هه‌لبژاردن به‌كاربه‌یتن، به‌لكو له راستیدا، به‌زۆر له‌و مافه‌یان په‌نجه‌رۆیان ئه‌كه‌ن. له راستیدا ئه‌وانه توشی ته‌نگ پێ هه‌لچینیکی زۆر توندوتیژ هاتون، رقیکی په‌گه‌زایه‌تی زۆر كۆنه‌په‌رستانه‌یان له‌گه‌لدا به‌كار ئه‌هیتری. ئیستایش ئه‌و خوه‌ ماوه، كه هه‌ر قوله‌ره‌شیتیک هاونیشتمانییه‌کی سپی تووره‌ بكات، له‌ نزیکترین جیگادا ئه‌كری به‌داردا تا ئه‌مری! یاخود هه‌ر قوله‌ره‌شیتیک به‌چاوتیکی خراب سه‌یری ئافره‌تیکی سپی بكات، كه ژنه‌كه پیتی خۆش نه‌بوویت، به‌رده باران ئه‌كری! سه‌یر ئه‌وه‌یه، كه ته‌نانه‌ت سه‌رمایه‌داره‌كانیش، كه له سه‌روو هه‌موو كه‌سیكه‌وه بوون بۆ خه‌باتکردن له‌پیناوه نازادکردنی به‌نده‌كاندا، له‌به‌ر داماوایی كارخانه‌كانیان له‌سه‌ر كریكار، له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا كه قوله‌ره‌شه‌كان نازادكراون، ئیستاكه ئه‌وانیش، له سه‌روو هه‌موو كه‌سیك بۆ

په‌ره‌پێدان به‌رقه‌به‌ری په‌گه‌زایه‌تی، كه ئه‌وه‌په‌ری ریسواکردن و بێ ده‌سه‌لاتیان پێ ئه‌نوئیری. ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه، كه ته‌نگ پێ هه‌لچینیان له‌م شتیوه‌یدا، له ژبانی گشتیان دوور ئه‌خاته‌وه، ناچاریشیان ئه‌كات كه له كارخانه‌كان و كانگا^(١)كاندا به‌كه‌مترین كری فه‌رمان بکه‌ن، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی له برسا نه‌مرن. بیجگه له‌وه‌یش، رقی بزواندنی په‌گه‌زایه‌تی، ئه‌بێ به‌هۆی ئه‌وه‌ی كه كریكاره سپییه‌كان و كریكاره په‌شه‌كان په‌ك نه‌گرن و خه‌باتیش نه‌كه‌ن له‌پیناوه مافه‌کانی كۆمه‌لایه‌تی و به‌رزکردنه‌وه‌ی بارستایی ژبانی ئابووریاندا.

به‌لام قوله‌ره‌شه‌کانی په‌كیتی ئه‌مربكا، كه ژماره سه‌ری ئیستایان ئه‌گاته چوارده ملیۆن كه‌س^(*)، واتا ئه‌بئه‌ یانزه به‌ش له سه‌د به‌شی دانیشتوان، ئیستاكه، له دینیتیان زۆرتر وریا و خۆتنده‌وارن، له‌و نازاردانه‌ی كه توشیان دێ بۆ دهنگ نابن، به‌ره‌وشت و خوی كۆمه‌لایه‌تی ئه‌مربكا دانامرکی، هه‌تا یه‌ن خه‌بات زۆتر ئه‌كه‌ن له‌پیناوه به‌رزکردنه‌وه‌ی بارستایی ئابووری و فرۆفیلبازیان. هاونیشتمانه سپییه تیکه‌یشتووه وریا و رۆشنیبه‌ره‌كانیشیان له‌و خه‌باته‌یاندا یارمه‌تییان ئه‌ده‌ن. چونكه ئه‌وانیش خۆیان به‌خاوه‌ن كه‌له‌پووری نامه‌كه‌ی (لینكۆلن)ی گه‌وره دانه‌ین، له شۆرشیی بیرو، له خه‌باتکردندا، له پیناوه ده‌ستكه‌وتنی مافه‌کانی مرۆفایه‌تیدا.

وته‌ی هه‌لبژاردنی ئه‌براهام لینكۆلن

* هه‌ر مالتی، دووبه‌ره‌کی تیاپی، کاری سه‌رناگری. ئه‌گه‌ر ئه‌م فه‌رمانه‌وه‌یاییه‌ش هه‌روا نیوه‌ی نازادپێ و، نیوه‌یشی به‌نده‌پێ، تا سه‌ر ناژی.

* بیروباوه‌ری، فه‌رمانه‌وه‌یایی کردنی نه‌ته‌وه به‌سه‌رخۆیدا، بیروباوه‌ریکی راسته. بێ گومانیشم له‌وه‌ی كه بیروباوه‌ریکی راسته و هه‌تا سه‌ریش به‌راستی ئه‌میتیتته‌وه. به‌لام ئه‌گه‌ر قوله‌ره‌ش به‌مرۆف دابنری، ئایا ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و بیروباوه‌ره راستی تیاپه، ئه‌گه‌ر هاتوو ئیمه ئه‌ومان له فه‌رمانه‌وه‌یایی کردنی به‌سه‌ر خۆیدا به‌ش پراو کرد، ئه‌مه واتای ئه‌وه ناگه‌پینتی كه ئیمه ئه‌و بیروباوه‌ری فه‌رمانه‌وه‌یایی کردنی نه‌ته‌وه‌یه‌مان شكاندوووه؟

کاتی كه پیاوی سپی په‌نگ فه‌رمانه‌وه‌یایی به‌سه‌ر خۆیدا ئه‌كات، ئه‌وه به‌جیبه‌جی کردنی

(١) كانگا: كان (منجم).

(*) به‌پیتی بلاوکردنه‌وه‌کانی په‌کیتی ئه‌مربكا، ئیستاكه ژماره سه‌ری ئه‌و قوله‌ره‌شانه بیست و دوو ملیۆنه. (وه‌رگێتی).

بیروباوهری گه ورهیی نه ته وه دانه نری. به لام کاتی که فرمانره وایی به سهر خۆیدا ئەکات و به سهر یه کیتی تریشدا ئەیکات، به وه له گه ورهیی نه ته وه تیپهر ئەکات: له راستیدا زۆرداری ئەکات.

هممو نه ته وه به ک، له ههر شوینیکدا بی، ئەگهر ئاره زووی کرد و زانی پیتی هه لئ سوپۆ، مافی هه به بچی به گژ ئەو فرمانره وایی به دا که به کاری نایهت، ئینجا که ئەوی لابرد، ئەو فرمانره وایی به دا به زرتینی که به که لکی دیت.

* ئیوه که خووتان گرت به وه وه خه می که سی تر نه خۆن که مافی نه خۆن، له راستیدا به وه سهر به خۆیی راسته قینهی خۆتان ون ئەکهن، خۆبشتان ئەکهن به پاروو به ک بۆ ههر زۆرداریک که له ناوتاندا خۆی ده ربخات.

* له ناو ئەو که سانه دا که وریان و دلچاکن، هی وا ههن که نه وه نده به کارن، ههر فرمانیکیان بدریته ده ست، هه ست به فرمانی سهر شانی خۆیان ئەکهن. به لام زۆری وایان تیا به که ئاواتیان ههر نه وه نده بر ئەکات که به گه نه کورسی به کی کۆری نه ته وه، یا خود پایه به کی فرمانره وایی، یان کورسی به سه رۆکایه تی. ئەوانه نه له ده ستی شیران دانه نری، نه له ده ستی بازان.

* ئیوه ئەتوانن هممو که سیک، تا ماوه به ک چه واشه بکهن. یان هه ندی که س تا سهر چه واشه بکهن. به لام ههر گیز ناتوانن، هه مو که س، تا سهر، چه واشه بکهن.

* به نده قوله ره شه کان، هه شت یه کیتی ژماره سهری ئەم نیشتمانیه یان نه گرت وه. ئەوانه له هه مو لایه کی نیشتمانیه که دا، وه ک یه ک بلاو نه بو بو نه وه. ئەوانه له به شی خواروودا کۆبو نه وه. هه ندی که س، که لکی تایبه تی گه وره ی له وه بنده ره شانه ده ست ئەکه وت. هه مویشمان نه وه مان ئەزانی که ئەم که لک ده ست که وتنه ئەبی به هۆی داگیرساندن شپ. ئەو شوپشگێرانی که ئەیانوست یه کیتی نه ته وه تیک بدن بۆ ئەمه نه وه یان ئەکرد که ئەو که لک ده ست که وتنه پشت بگرن و تا سهر به هیلته وه و داوی فراوانتری شی بۆ بنینه وه. به لام فرمانره وایی، مه به سی ههر نه وه بوو که سنووریک بۆ ئەو که لک وه رگرتنه دابنی و له جیتی خۆیدا به هیلته وه، بی ئەمه ی ماوه بدات که په ره بستینی بۆ خا که کانی تر. هه یج ده ست یه کیش له هه ردوو ده ست که به بیردا نه ته هات که شپ نه وه نده گه وره ی لی بی، یا خود ئەمه نده درێه بستینی. هه ره ها هه یج کامیکیشیان نه وه یان به بیردا نه ته هات، که له پیش زانیبی نه نجامی شه ردا، نا کۆکی بیرنریته وه و له سهر شتی ک ریک بکه ون.

هه ردوولایان چاوه پروانی، سهر که وتنیکی ئاسانیان ئەکرد، که نه نجامه که ی سوو کتر بی و سامناکی به که ی که متری. هه ردوولایان یه ک (ئینجیل) نه خۆبنه وه، بۆ یه ک خوایش نوێژ ئەکهن. هه ردوولایشیان له خوا نه پارینه وه که سهریان بخات به سهر دوژمنه که یاندا. ناشی له وه سهرتان سوپ نه مینی که مرۆفیک له خوا به پارینه وه بۆ ئەمه ی پشتی بگری له به ش براوکردنی کهسانی تر دا له و نانه ی که به ره نجی شانی خۆیان په یدا یان کرد وه.

برایه وه

سه‌لاه‌دین

نووسه‌ری: دوکتۆر مصطفی الوکیل

یه‌که‌م کۆچی

فه‌رمانه‌که، به‌لای خه‌زانه‌که‌وه زۆر ناخۆش بوو، به‌جاریک دلی پرکردن له‌خه‌موتهم. چونکه‌ ئه‌وان سه‌رداری که‌لاتی (تکریت) بوون، هه‌ستونه‌ستی ئه‌و ناوچه‌یه‌ له‌ژێر ده‌ستیاندا بوو. که‌چی ئیستا، ده‌ستیان له‌ فرمان کیشرایه‌وه ئه‌بێ، به‌سه‌رکزییه‌که‌وه لیتی بچنه‌ دهره‌وه!

که‌ سه‌رداری (بغداد)، (به‌هرۆز)، کردنی به‌گه‌وره‌ی ئه‌م که‌لاته، خۆبان وا دانا، که‌ فریشته‌ی کامه‌رانی رووی تیکردوون و ئه‌ستیره‌ی به‌ختیان له‌ ئاسماندا ئه‌دره‌وشیته‌وه.

هه‌موویان چوونه‌ ناو که‌لاته‌که‌وه، له‌گه‌ڵ سه‌رۆکی خه‌زاندا، (شادی کوری مروان) ی پیره‌مێرد، که‌ به‌هۆی دۆستایه‌تی ئه‌وه‌وه بوو (به‌هرۆز) ئه‌م که‌لاته‌ی پێ به‌خشیبوون، هه‌ردوو کوره‌که‌یشی له‌گه‌ڵدا بوون: (نه‌جمه‌دین ئه‌یوب) که‌ به‌ژیری و کارگوزاری ناوی دهرکرد بوو، (ئه‌سه‌ده‌دین شه‌یرکۆ) یش که‌ هه‌ر له‌ منالییه‌وه به‌خوێن گه‌رمی و ئازایه‌تی و هه‌په‌ته‌وه ناویانگی بلاو بوو بووه‌وه.

جا ئه‌م ته‌ووژمه‌ی (ئه‌سه‌ده‌دین شه‌یرکۆ) بوو، که‌ بووه‌ هۆی روودانی ئه‌م کاره‌ساته‌ی که‌ (به‌هرۆز) ی تووره‌ کرد له‌ خه‌زانه‌که‌ و فه‌رمانیدا که‌ له‌ (تکریت) بچنه‌ دهره‌وه.

***

کۆر و کچیک بوو

کۆره‌که‌ به‌دخوو و چاوورپاوکه‌ر بوو، مرۆقی چه‌واشه‌ ئه‌کرد. کچه‌که‌یش کز و بێ چاره‌ و ساکار بوو. به‌قسه‌ی کۆره‌که‌ چه‌واشه‌ بوو. کۆره‌که‌ داوینی پیس کرد و ئابرووی تکاند و، گه‌نجینه‌ی سه‌ربه‌ری داگیر کرد.

به‌لام (شه‌یرکۆ) وه‌ک شه‌یر هه‌لمه‌تی برده‌ سه‌ری. تۆله‌ی کچه‌که‌ی له‌ کۆره‌که‌ کرده‌وه و کۆره‌که‌ی به‌زه‌بری شه‌یره‌که‌ی کوشت.

(به‌هرۆز) که‌ به‌م که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌یه‌ی زانی، تووره‌ بوو. قینی هه‌لگرت له‌ (شه‌یرکۆ) یش و له‌ (ئه‌یوب) ی برایشی. هه‌ردووکیانی له‌ (تکریت) دهره‌په‌راند.

به‌لام (نه‌جمه‌دین ئه‌یوب) بۆچ دهرکرا؟ ئاخۆ ئه‌ویش مه‌به‌س بوو دهربکری؟! هه‌ردوو برا، (ئه‌یوب) و (شه‌یرکۆ)، دانیشتن گه‌فتوگۆیان ئه‌کرد. دلته‌نگی هه‌ردووکیانی داگیر کردبوو. (ئه‌یوب) یان ده‌موچاوی پر بوو له‌ نیشانه‌ی بیره‌کردنه‌وه‌ی قوول. به‌لام (شه‌یرکۆ) یان توهره‌یی و هه‌لمه‌ت بردن له‌ ده‌موچاوی ئه‌باری.

شه‌یرکۆ گوتی:

- (به‌هرۆز) چۆن توانی ئه‌وه‌ له‌ ئیمه‌ بکات؟ ئه‌ی له‌گه‌ڵ باوکما له‌ شاری (دیوبن) دا پیکه‌وه‌ گه‌وره‌ نه‌بوون؟ ئه‌ی هه‌ردووکیان دۆستی دلسوژی یه‌کتر نه‌بوون؟ ئه‌م یۆنانییه‌ سه‌رگه‌ردانه‌... ئه‌م له‌ پیاوه‌تی خراوه‌ی به‌دهره‌فتاره‌... ئه‌م...

ئه‌یوب گوتی:

- جنیو به‌و پیاوه‌ بۆچ ئه‌ده‌یت؟ له‌ راستیدا ئه‌و دۆستی باوکمان بوو. پیاوه‌تی له‌گه‌ڵ کردین. که‌ چهند سالییک له‌مه‌وپیش له‌ شاری خۆمان، له‌ خاکی (ئهرمینییا) وه‌ کۆچمان کرد و هاتینه‌ ناوچه‌ی فراوانی (بغداد) وه‌ به‌رووخۆشییه‌که‌وه باوکمی لاوانده‌وه و ئه‌م که‌لاته‌یشی پێ به‌خشی، که‌ چهند سالییک به‌خۆشییه‌وه گه‌زه‌رافمان تیا کرد.

- به‌لام ئه‌و له‌سه‌ر دۆستایه‌تی خۆی نه‌مایه‌وه. که‌ باوکمان مرد، رووی له‌ ئیمه‌ گۆری. ئه‌مه‌ راسته‌ که‌ ئه‌و که‌لاته‌که‌ی لێ سه‌ندینه‌وه و تۆیشی هه‌ر به‌سه‌رکرده‌یی ئیره‌ هه‌شته‌وه، به‌لام له‌ژێره‌وه‌ که‌نی له‌ من و تۆ ئه‌کرد. ئیمه‌ که‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌ی کورده‌وارین، وه‌ک به‌نده‌یه‌کی سووک چهندوچوونی له‌گه‌ڵ ئه‌کردین... خۆیشی ناناسته‌وه‌ که‌ چ به‌نده‌یه‌کی سووک و پيسوا بوو له‌ (دیوبن) دا و چۆن گه‌یشه‌ پابه‌ی هه‌ره‌ بلند له‌ کۆشکی شای فارسدا، تا کرا به‌سه‌رداری شاری بغداد. ئیستايش خه‌ریکی لووتبه‌ری و زه‌ه‌روه‌نگ نواندنه‌ به‌سه‌ر ئیمه‌دا، ئه‌یه‌وی وه‌ک سه‌گ له‌ شاری تکریت دهرمان بکات.

- وه‌رس مه‌به‌.

- ئه‌وی دلی منی ته‌نگ کردوه، ئه‌وه‌یه‌ که‌ من بووم به‌هۆی روودانی ئه‌م کاره‌ساته‌ به‌سه‌ر تۆدا. به‌لام ئه‌م به‌نده‌ی له‌ پیاوه‌تی خراوه، به‌هرۆز، نازانی چۆن ته‌جوولیته‌وه. نایا تۆ بوویت ئه‌و کوره‌ داوین پیسه، نا‌ره‌سه‌نه‌ت کوشتبوو، تا جه‌زه‌به‌ی وات پێ بگه‌ییینی؟ بۆچ من دهرناکریم و تۆیش له‌ جیی خۆت به‌سه‌رکرده‌یی که‌لاته‌که‌ بمینیته‌وه... ئاخ... تیگه‌یشتم. تیگه‌یشتم. له‌ راستیدا به‌هرۆز، له‌و رۆژه‌وه‌ قینی لێ هه‌لگرتوویت که‌ (زه‌نگی) ت رزگار کرد. نای چهند دل‌ه‌شه‌!... ئه‌و ئه‌توانی ئه‌مه‌نده‌ ساله، ئه‌و پشم و قینه‌

له دلی خویدا بهیلتیهوه؟ (ئەبووب) چەند سالیکی پیتشوی هینایهوه بهرچاوی خوێ. پیتش چەند سالیکی، پاشه‌رۆکی لهشکرکی شکاو گه‌یشتە سەر که‌ناری رووباری (دجله). له‌دوایهوه لهشکرکی سەرکه‌وتوو راوی ئەنا. به‌وبەر ناوی رووباره‌که‌وه که‌لاتی تکریت به‌سەر لوتکه‌یه‌کی به‌رزوه شه‌نگوشۆخانه سنگی دهره‌پراندا بوو. سەرکرده‌ی لهشکره شکاوه‌که (عیماده‌دین)ی زه‌نگی بوو، خاوه‌نی شاری موصل. هیچ دهره‌تانیکه‌ی بۆ نه‌ما بووه‌وه رووی تی بکات و له‌ دوژمن بیپارێزی، (تکریت) نه‌بێ. ته‌نیا ئەو هیوایه‌ی بۆ ما‌بووه‌وه.

سەری گوریسه‌که به‌ده‌ست (نه‌جمه‌دین ئەبووب)ه‌وه بوو. ئاره‌زووی بکرده‌یه (عیماده‌دین) زه‌نگی و له‌شکره‌که‌ی له‌ناو ئەبرد. ئاره‌زوویشی بکرده‌یه‌ی زه‌نگی ئەکردن و ئەبیووژاندنه‌وه. به‌لام (نه‌جمه‌دین)، یه‌ک دووی لی نه‌کرد. ده‌موده‌ست که‌شتی بۆ ناردن و له‌ ئاوه‌که‌ په‌راندنیه‌وه. خواره‌مه‌نی بۆ پێ گه‌یاندن و ریتگای زه‌نگی بۆ کردنه‌وه. به‌لام (به‌هرۆز) ئەمه‌ی گرت به‌دلیه‌وه. چونکه‌ زۆر قینی له‌ (عیماده‌دین) بوو. به‌دلی ئەو بووایه‌ یان به‌ته‌واوه‌تی بشکیترايه، یان بگیریه، یان بکوژرایه... که‌چی زه‌نگار کرا. ئەمه‌ی له‌ دلی خویدا هێشته‌وه بۆ (ئەبووب).

(ئەبووب) ئەمانه‌ی هه‌موو هینایه‌وه‌ بێر خوێ. پاشان وریا بووه‌وه و به‌ده‌نگیکی پر هیواوه، قسه‌کانی (شیرکۆ)ی برای دووباره‌ کرده‌وه: (ئەو ئەتوانێ ئەمه‌نده‌ ساله، ئەو پشم و قینه‌ له‌ دلی خویدا بهیلتیه‌وه؟).

شیرکۆ دهنگی هه‌لبێری و گوتی:

(من له‌ چاوه‌کانتا هیوا ئەخوێمه‌وه. وام دیته‌ پیتش چاو که‌ بچیته‌ لای زه‌نگی).

ئەبیویش گوتی: راست ئەکه‌یت...

**

له‌ که‌لاتی تکریتدا، بێ دهنگوسه‌نگی ده‌ستی پێ کرد. شه‌ویش هات به‌سه‌ردا. له‌و کاته‌دا که‌ خیزان خوێ ناماده‌ ئەکرد بۆ کۆچکردن دهنگی یه‌که‌م گریانی منالی تازه‌ له‌ دایکبوو، بلێد بووه‌وه. هه‌موو لا ئەمه‌یان پێ سته‌م بوو. چونکه‌ خه‌ریکی ئەکردن له‌ خو ریتک‌خست بۆ ئەو ریتگا درێژه. ئەوه هه‌موویانی دلته‌نگ کرد، به‌تایبه‌تی باوکی. چونکه‌ ئەو له‌ رۆژیتکدا له‌ دایک بوو، که‌ ئەبو به‌دلشکاوی و سه‌رکزییه‌وه (تکریت) به‌جێ بهیلتی، بۆ ئەمه‌ی روو بکاته ژیانیک که‌ سه‌ری لی دهرناکات، چۆن ئەبێ و چ جووره

گیروگرفتییکی تیا روو ئەدات. ده‌وه‌ره ئەم باره‌ییشی بیته‌ سه‌ر!...

دهنگی گریانی مناله‌که به‌رز بووه‌وه. له‌گه‌ڵ به‌رزبوونه‌وه‌ی ئەو دهنگه‌یشدا رق هه‌لسان و ره‌ش‌بینی باوکه‌که‌ی زۆرتریان لی ئەهات. ئەوه چه‌ رۆژیتکی ره‌ش دهرئه‌چی که‌ له‌ دایکبوونی منالیکی له‌ رۆژیتکی وا ته‌نگوچه‌له‌مه‌دا، سه‌ره‌تای دهریخات؟...

هه‌روا باشه‌ که‌ له‌م مناله‌ خوێ زه‌نگار بکات، بۆ ئەمه‌ی له‌و رۆژه ره‌شه‌ی که‌ چاوه‌روانی ئەکات زه‌نگاری بیته‌، هه‌روه‌ها ئەم باره‌ گرانه‌یش له‌ کۆلی بیته‌وه!

هه‌ردوو ده‌ستی خوێ درێژ کرد، گیانی مناله‌که بکیشی! به‌لام نوسیاره‌ گاوره‌که‌ی، که‌ به‌سالان وه‌ک سه‌گ دل‌سۆزی خوێ بۆ نواند بوو، گورج ده‌ستی گرت و خوێ خسته‌ ناوه‌ند ئەو و مناله‌که‌وه و ماوه‌ی نه‌دا مناله‌که بکوژی، به‌سه‌ریا قیژاند و گوتی:

(وازی لی بهیته‌. بام بژی، ئەو مناله‌ تاوانی چیه‌؟ ئەو چوزانی تۆ له‌ چه‌ خه‌م و ته‌میک دای... تویی خوا ئەگه‌ر وا‌زی لی نه‌هیتنی... به‌لکو ئەمه‌ خوایه‌ پیاویکی گه‌وره‌ی لی هه‌لبکه‌وی!).

له‌ راستیدا، خوا ئەو مناله‌ی گه‌وره‌ کرد و پایه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ و بلندی‌ی پێ به‌خشی. جا ئەم مناله‌ی که‌ له‌ که‌لاتی (تکریت)دا له‌ دایک بوو، سالی (۱۱۳۸ ز - ۵۳۲ ک)، ناوی (یوسف) بوو، که‌ له‌وه پاش به‌ناوی سه‌لاحه‌دینه‌وه له‌ رۆژه‌هلات و رۆژئاوا دا ناوبانگی دهرکرد.

ئاخو ئەو گاوره‌ دل‌سۆزه، ئەمه‌ی ئەزانی، که‌ رۆژیتک دی، ئەو مناله‌ بچکۆله‌یه، ئەبیته سه‌رداری موسولمانه‌کان و له‌شکرشکینی گاوره‌کان؟

***

دوا کرده‌وه‌ی خیزانه‌که له‌ که‌لاته‌که‌دا ئەوه بوو، که‌ چوونه‌ سه‌ر گۆری (شادی). مناله‌ بچکۆله‌که‌یش کرا بوو به‌مه‌لوتکه‌یه‌ک له‌ته‌نشت باوکییه‌وه، (ئەبووب) دانرا بوو، که‌ دلی پر بوو له‌ ئازار و ئاوات. (ئەبووب) ئەبوو له‌ویدا باوکی له‌و گۆرهدا به‌جێ بهیلتی، مناله‌ ساواکه‌یشی له‌ بیتشکه‌یه‌که‌دا ببا له‌گه‌ڵ خوێ!

(ئەبووب) له‌ویدا رووی کرده‌ خوا. به‌ده‌نگیکی گوتی: (الفاتحة) هه‌موویان به‌ده‌نگیکی نزمه‌وه (فاتحة)که‌یان خویند. (یوسف)ی کوری نه‌بێ. به‌لام (ئەبووب) له‌پی ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ناوچه‌وانی کورپه‌که‌ی و به‌ده‌نگیکی که‌میک به‌رزوه‌ ئەمه‌ی خوینده‌وه:

(بسم الله الرحمن الرحيم)

الحمد لله رب العالمين* الرحمن الرحيم* مالك يوم الدين* إياك نعبد وإياك نستعين* إهدنا الصراط المستقيم* صراط الذين أنعمت عليهم، غير المغضوب عليهم، ولا الضالين* آمين)

ئیتر له وه به ولاره، هیچی وانه مایه وه، که پیوست بی بۆی بمینه وه له (تکریت) دا. به لام (یوسف) هه ره گریا، هه روک ویستبیتی له و که لاته تنگه، ده ریا بۆ و بوو... هه روک له وه که لاته بۆ له و بچووک بی و به شی نه کات و ابوو... چونکه، که له دیواره زله کانی که لاته که چونه ده وه و، شه ویش درهنگی پی چوو، که به یه کی فینک به سه ره ده موچاوی مناله بچکوله که دا شنه ی کرد، مناله که ژیر بو وه و چاوه کانی کرده وه بۆ بینینی له و دروده شته پان و فراوانه، که تا چاوه کانی بر بکه ن درێژ بو بو وه وه.

به رهنگه رۆژگار وای هینا، که سه لاهه دین له شه وی له دایکبوونی خۆیدا، یه که م کۆچی ژیان و تیکۆشانی خۆی ده ست پی بکات.

تاریکی

له فه ره نسه دا، له سالی (٧٣٢) ی زاییندا، له (پواتییه) دا. له شکری عه ره ب دای به به ره له شکری فه ره نسییه کاندایا. فه ره نگه کان هه چه نده زۆریش بوون، به لام له به رامبه ره سواری عه ره بیدا، که له وه پیش شه ری وایان نه دیبوو، خۆیان پی نه گیرا، که مه کێ شکان.

به لام (شارل مارتل) که به چه کوش ناوبانگی ده رکرد بوو... زۆری پی نه چوو، له شکره که ی خۆی کۆ کرده وه و دهستی خۆشی وه شاندا. (عبدالرحمن الغافقی)، سه رکرده ی له شکری عه ره به کان مرد. عه ره به کان خۆیان ده ریا کرد و گه رانه وه بۆ (ئه نده لوس) به م شکانه، عه ره به کان به ره به ست کران له چونه ئه وروپای رۆژتاوا.

(شارل مارتل)، به م سه ره که و تنه ی ناوی له میژوودا تو مار کرا. هه ره ها له عه ره به کانیش وه فیتری شتیک بوو که له میژوودا جیگایه کی گه وه ری گرت. (شارل) له وه سه ری سوپما، که ته سپ ته وه نده به کاری جه نگ دی. هه ره ها سه ری سوپما له ته سپی عه ره به کان که ته هاتن و ته چوون به ناو کۆری شه ردا. له به ره ته وه چه ند تیبیک سواری له سه ره شیوه ی سواری عه ره ب پیکه وه نا.

ئیتر له وه به دو وه، یاسای سواری به ره به ره له ته وروپادا بلاو بو وه وه. تاکو له پاش

چه ند سه د سالتیک، ته وروپا خۆی ته و سواری ته ی له گه وره ترین جه نگی میژوویدا به کار هینا، له دژی ته و عه ره بانه ی که فه ره نگه کان له وانه وه بۆ یه که م جار فیتری سواری چاکی بو بوون!

جا له و کاته دا که شارستانیتی عه ره ب (*) له (ئه نده لوس) دا ته بریسکایه وه له رۆژه لاته دا له (عیراق و شام و میسر) دا پرشنگی ته دا، ته وروپا له ناو زرتی هه ژاری و نه خۆینده واری و کۆنه په رستیدا گیلتی ته خوارد. ته نانه ت له خۆشترین سه رده می سه رده مه کانی ناوه راستیشدا، سه رده می (شارلمان)، کوره زای (شارل مارتل) و هاوپی (هارون الرشید)، هه روا بوو. که (هارون الرشید) کاتژمیریکی ناوی به دیاری نارد بۆ هاوپی که ی خۆی (شارلمان)، ده سوپیته نده که ی (شارلمان) گوتیان ته وه ده ستکردی جنۆکانه! هه ندیکیان لپی داچله کین، ترسان، گه رانه پاشه وه. هه ندیکیشیان ویستیان کاتژمیره که وردوخاش بکه ن!

له پاش مردنی (شارلمان)، شاهه نشاهیته یه که ی که رت که رتی لی هات. به شه کانیشی هه موو ده ستیان دایه کزیی. شه ر و ئاژاوه که وته ناویانه وه، ئاسایش تیکچوو، نه خۆینده واری و هه ژاری به ناویاندا بلاو بو وه وه. که سانی ته و ناوه له تاریکه شه ویکی به دخویی و سه رگه ردانی و شیرزه ییدا ته ژیان. تووشی گرانی هاتن. ته رک و ئازار له په لوی خست. وایان لی هاتبوو، به ره نگاری ته و باره یان پی نه ته کرا، ته نانه ت هاوار و فه ریادیشیان له ده ست نه ته هات گه چ و ئاردیان تیکه ل ته کرد و نانیان لی دروست ته کرد! په رنگیان زه رد هه ل ته گه را و برستیان ته برا. له تاو بی هیزی و ماندوویتی و که م خۆراکی، لالویال له ریگاگاندا ته که وتن ته مردن. گورگ به ناو شه قامه کاندایا بلاو ته بو وه وه به هۆی گوشتی مرداره وه بو وه وه، قه له و ته بوون، هیز و هه ره تیان ته سه ند و په لاماری زیندوو ه کانیشیان ته دا! پیاو پیکیان دیبوو، گوشتی کولای فرۆشتبوو. وای پیشان دابوو، که ته وه گوشتی گیانله به رانه ته یفرۆشی. که چی که گیرا و چه ندوچوونی له گه ل کرا، گوتی گوشتی مرۆقه. له سزای ته وه دا سوتان دیان. ناویژیکه ره که فه رمانی دابوو که گوشتی مرۆقه که ییش بنیژن. به لام کاربایه کی تر ته چی و گۆزه که هه ل ته داته وه، گوشتی مرۆقه که ده ره هینیتته ده ره وه و ده ست ته کات به خواردنی. ته ویش سزاکه ی ته وه بوو، بسوتینری تا ته مرئ.

(*) ته م شارستانیتییه، هی عه ره ب نه بوو به لکو هی هه موو نه ته وه ئیسلامه کان بوو وه کورد و فارس و تورک و عه ره ب... (ش. ف)

پیای گه وری وایشیان تیا بو، هه ریه که یان له کۆشکیکی گه وری خاوهن که لاتدا نه ژیا. هه چوار لای کۆشکه که ی، شییوی گه وری گرتبوویه وه. پیایوه گه وری که هه موو کاتیکی خۆی به راووشکار پائه بوارد. یاخود به و شه رانه وه که نه یکرد له گه ل دراوسیکانیدا، یان له گه ل ژێردهسته کانی خۆیدا. یان به و شه رانه وه رای نه بوارد که نه وان نه یانکرد له گه لیا. کابرا، سه دراریکی بی پرس بوو له ناوچه که ی خۆیدا. هه رچۆنیکی بویستایه، وه ها کاروباری دانیشته وه کانی هه ل نه سووړاند. هه رچۆنیکی ئاره زووی بویه، وه ها ناوژیی نه کرد له ناویاندا. ئاره زووی بکر دایه، هه موو کۆگاکانی خۆی بو نه کردنه وه، لیتی بخۆن. ئاره زووی بکر دایه مه رو مالاته کانیانی داگیر نه کرد و نه بیردن بو نان و خوانی خۆی! هه ر کاتیکی ئاره زووی هه ل بستانیه، داوای کچه کانی نه کردن، له شه وی بو کیتیانیاندا بچنه باخه لیه وه!... له ناوه دا که شیش، زۆر هه بوون. به لام هه ر نه وه یان له ده ست نه هات که پاره کۆیکه نه وه و دۆست و یار له ناو کچان و ژناندا په یدا بکه ن!

که چی له ناوه راستی نه م تاریکییه دا، مرۆفانی نه و سه رده مه فرمانیان نه کرد و ره نجیان نه دا له پیناو دروستکردنی کلتیسی گه وری گه وری و (کاتیکی رای) ی زه لام زه لامدا. له (پاپا) زۆر نه ترسان. له قسه ی نه ویش نه نه چوونه ده ره وه. هی وایشیان تیا بو، ئایینیکی کوترانه ی هه بوو. به ردی نه په رست. خواناسیی نه نه زانی. له پاپا نه ترسا، به لام له خوا نه نه ترسا!...

هی وایشیان تیا بو، تا بینا قاقایان له گونا هباریدا بوو. که چی نه یانویست به وه گونا هی خۆیان بشۆنه وه، که به رۆژوو بین، یاخود به رگی شروپ له به ریکه ن و به سه ختی بژین، یاخود خۆیان تازار بده ن. به لام له وان، له هه موویان گرنگتر، سه ردان (حج) له (ئۆر شه لیم) بوو، بو چاوپیکه وتنی نه و جیگا پیرو زانه ی که (عیسا پیغه مبه ر) تیا ژیا وه و تیا تازار درا وه. له جه نکه کانی چه لپیا (صلیب) دا، هه لیان ده ستکه وتبوو بچنه نه و جیگا پیرو زانه، نه ک به تاک تاک و کۆمه ل کۆمه ل، به لکو به له شکر و سوپا وه، بچنه (فه له ستین)، بو نه مه ی به وه ی رزگار کردنیه وه له ده ست موسولمانه کان، گونا هی خۆیان بشۆنه وه و پاداش و په سندکاری خوایشیان چنگ که وئ.

به لام که چوونه نه و جیگا پیرو زانه وه، نه یانته وانی گونا هی خۆیان بشۆنه وه، به لکو نه وه نده ی تریش خۆیان گونا هبار کرد. که چوونه نه وئ زۆر بوون. به لام که گه رانه وه که میان لی مابو وه وه. که چوونه نه وئ ناشی و نه خوینده وار بوون. به لام که گه رانه وه به رۆشن بیری به وه هاته وه.

له سه ره دهستی موسولمانه کاندای گه وری ترین شت فیروون چه له کاتی جه نگدا، چه له کاتی ناشتییدا. چه له زانست و هونه ردا. چه له ره وشت بلندی و چاوپوشین و پیشکه وتندا.

خوینی تازه

خوا نه بی، که سی تر خوا نییه (لا اله الا الله)

(مه مه ده)، پیغه مبه ری خوایه. (محمد رسول الله)

(سه لجوق) نه وه ی گوت و پروای پی کرد. خوی گه وریش به وه ویستی، خوینیکی تازه بخاته ناو ئیسلامه تیبه وه. (سه لجوق) یش له و تورکانه بوو که له لای که ناری زرتی (قه زوین) ه دانیشته بوون. هه ندیک له و تورکانه له گه ل نه وای بوون به ئیسلام. نه ویش به وان ه شه ری له گه ل نه وان ه دا کرد که ئیسلام نه بوون. پاش نه و کوره کانی و نه وه کانیسی پیرویی نه و یان کرد. په ریه یان سه ند و به هیزیش بوون. به ره به ره، به شه رو شۆره وه چوونه پیشه وه، تا گه یشته (خۆراسان و عیراق). ئنجا له سه رده می یانزه مه مدا چوونه ناو شاری (بغداد) وه.

جینشینی پیغه مبه ریش (خلیفه) له (بغداد) دا، نه هیزی مابوو، نه ده سه لات. هه ر له ناو کۆشکه که ی خۆیدا دهستی نه رۆیشت. به م ره نگه هه موو کاروباریک که وته ده ست سه لجوقیه داگیر که ره کانه وه.

له چه ند شه ریکی گورج گورجی، په یتا په یتادا، هه ر له سنووری نه فغانسته وه هه تا سنووری میسری فاطمی، هه موو ئاسیای رۆژتاوا که وته ده ست سه لجوقیه کانه وه. بیزانتیه کانیان شکاند. هه ره شه یان کرد له (قسطنطنیه) گریان به ردایه ده ماری مه ردایه تی موسولمانه کان. به و کرده وان وه که پیوه ی راهاتبوون، وه ک ساکاری و دری و جه نگا وه ری، به ره یه کی تازی شه رکه ری و به هیزیان له موسولمانه کان پیکه یتا بوو، که له دوار رۆژدا هونه ری هه ره گه وری شکاندنی چه لپیا بییه کان له وان وه ده رکه وت.

له سه رده می (ملک شا) دا، که گه وری ترین خونکاریان بوو، فه رمانه وایی سه لجوقیه کان گه یشته هه ره پۆیه ی بلندی. کاروباری له سه ر یاسا نه رۆیشت. (ملک شا) خویشی خونکاریکی داد په ره ره بوو، به ناو پارچه کانی خا که که ی خۆیدا نه گه را، تا ئاگای له که ی نه وه بییه ناو نه ته وه که ی بی و بی وچان ره نج بدات بو پیگه یانندن و کامه رانکردنی

ئەو. (نظام الملک) یش که گزیر (وزیر) ی بوو و له هه ره گه وه پیاوه کانی میژوو ئەژمیریی، لهو کاروبارانه دا یارمه تی ئەدا. گوزهران باش بوو بۆ هه مووان، خوتندنگیان کرانه وه، ریتگیان دروست کران. ئاسایش و دادپه روه ربی به ناو هه موواندا بلاو بوونه وه.

(آق سنقر) یش یه کیتک بوو له ئەفسه ره خۆشه ویسته کانی (ملک شا)، له بهر ئازایه تیبه زۆره که ی و فرمان به جیه تیانه باشه کانی، پاداشی دایه وه. له بهنده یه کی کراره وه کردی به پیاویکی ئازاد و گه وه، تا دوا یی کردی به سهرداری شاری (حلب).

(آق سنقر) یش، که له پینا و کوری (ملک شاه) دا مرد، کورپکی ده سالانی به جی هیشت، ناوی (عیما ده دین زهنگی) بوو، ئەوه بوو که سه لاهه دین له دایک بوو، هه ره ئەو شه وه (نه جمه دین ئەیوب) و برا که ی (شیرکو) چوون بۆ لای ئەو. زهنگی منال، له ژیر سهر په رشتیی سهرداری (موصل) دا گه وه کرا، هه ره له منالییه وه راهیترا به شیه ی شه روه شوپره وه، وهک هه موو که سیتی ئەو سهرده مه.

رۆژتیک له رۆژان، که ئەنجامی یه کیتک لهو شه رانه خه ربیک بوو به ملا و به ولادا بکه وی و مه ترسی ئەوه یش هه بوو که له شکر ی سهرداری (موصل) بشکی، سهرداره که هه ستایه سه ربی و دهستی کرده ملی کوره که، زهنگی، له بهردهم له شکره که بیدا. پاشان سپاردی به ده سه ویته ونده کانی و پیتی گوتن: (ئهمه کوری گه وره که ی پیشووی خۆتانه... له پینا و ئەودا شه ر بکه ن!). ئەوانیش که وتنه دوی کوره که، وهک شیر خۆیان هاویشته کۆری شه ره وه لهو رۆژه ی زۆر تر پی نه چوو، به سه رکه وتووی گه رانه وه.

ئەوه یش یه کهم شه ری زهنگی بوو... که چی ته مه نیشی هه ر پانزه سال ئەبوو.

جا ئەگه ر ئیمیرۆ پیمان بلین، که هه شت سه ده به سه ر سهرده می سه لجوقییه کاندایه تیپه ربوه... ئیتالیایییه کان مناله کانیان ئەکه ن به سه رباز. ئەلمانه کان کوره کانیان له سه ربازخانه کاندایه کۆنه که نه وه. بام ئیمه یش وهک ئەوان بکه بن. به لām نهک له بهر ئەوه ی که ئیتالیایییه کان و ئەلمانه کان ئەوه ئەکه ن. به لکو له بهر ئەوه ی که مناله موسولمانه کان له سه دان سالانه وه، هاو به شی شه ربیان کرده وه و سه رکرده یی جهنگیان کرده وه و هه ره له منالییه وه به سه ربازیه وه راهیتراون.

لهو سهرده مه دا، ئەم گیانی جهنگا وه ربیه بوو که فه رمانه روا بوو... زۆرجاری وا هه بوو سه لجوقییه کان هوروزمیان ئەبرده سه ر خا که کانی دراوسییان، سا موسولمان بوونایه یان رۆمی بیه زنتی، گو بیان نه ئەدایه. جا که (ملک شا) مرد و، فه رمانه روا یی سه لجوقی کز

بوو، بوو به هۆز هۆز و خیزان خیزان، شانشاهی فه رمانه روا یی رۆمانی رۆژه لات، (ئه لکسیوس) ئەوه ی به هه ل زانی، هاواری نارد بۆ گا وره کانی ئەوروپا بۆ ئەمه ی کۆمه کیی بکه ن له به رامبه ر موسولمانه کانی دوزمنیا. هوروزمه کانی سه لجوقییه کانیسی واپیشان ئەدان، که شه ربیکن له لایه ن ئیسلا مه کانه وه هه لگیره سیتراون، بۆ ئەمه ی ئایینی مه سیحی له ناو بهرن. ئەو کاره ساتانه یش که له موسولمانه کانه وه روویان دا بوو به رامبه ر به مه سه یحیه کانی دانیشتووی جیگا پیرۆزه کان، یاخود به رامبه ر ئەو گا ورانه ی که ها تبه ونه ئەو شویتانه بۆ سه رلیدانیان، خراب، به زلی، پیشانی ئەدان.

لهو کاته دا، له رۆژه لاتیشدا زه مینداریی (اقطاع) هه بوو، له رۆژئاوا یشدا زه مینداری هه بوو.

له رۆژه لاتندا، جهنگا وه ران زۆربوون به لām له یه کتر جیا وازبوون، په یوه ندییان به یه کتره وه نه بوو.

له رۆژئاوا یشا سوارچا کانی جیا جیا هه بوون، به لām هی وایش هه بوو که یه کیان بخت. له رۆژه لاتندا دوو جیتشینی پیغه مبه ر هه بوو: له (بغداد) و له (قاهیره). هه روه ها له رۆژئاوا یشدا دوو پاپا هه بوو: یه کیتکیان شاهه نشاهی جه رمانی و له شکره کانی ئەیان پاراست. ئەوی تریشیان که (ئهربانی دووهم) یان پی ئەگوت، نه ته وه که ی خۆی، ریزبان لی ئەگرت و ئەیان په رست و به قسه یشیان ئەکرد. ئەویش به ره به ره ده سه لات ی خۆی به هیژ ئەکرد، له دوزمنایه تی شاهه نشاهی جه رمان کۆی نه ئەکرده وه.

شانشاهیته ئه لمانیای رۆژه لات و شاهه نشاهیته رۆمای رۆژئاوا، په یوه ندییان باش نه بوو. (ئه لکسیوس) هاواری برد بۆ (پاپا ئهربان)... ئەمیش به هه لی زانی که جیگای خۆی به هیژتر بکات و، ده سه لات ی خۆشی زۆر تر لی بکات.

ئنجای زۆری پی نه چوو، فوو کرایه بۆریه ی جهنگا و، ئاگری شه ربیش هه لگیره سیترا!!.

ناره زووی خوا وایه

پوژ بهرز بووه و به سهر ئه و ته مومژدها که کیتلگه کانی داپوشی بوو دهنگی زهنگه کانیس بلند بووه، دیواره کانی شوره ی شاری (کلیرمۆن)ی فهره نسزیش دهنگه که ی ئه دایه وه. ئه و دهنگدانه ویه به ناو ئاسماندا، به هیتز و هه ره ته وه بلاو بووه وه. پیاویکی که له گه تی، به سام له سهر ته ختی قسه کردن راوه ستا. مووه زه رده کانی قژی سهری و تووکی ریشی لوول بوو بوون. کراسه سپییه بریسکه داره که شی له گه ل ئه و دوو چه لپیا پرسنگده رانه دا که له دهسته راستی و دهسته چه پیه وه بلند بوو بوونه وه به ده ست دوو پیاوی جل سپیه وه. که هه لیان گرتبوون، ئه و نده ی تر سامی پی په یدا کردبوو.

به ته نشت ته ختی قسه کردنه که بیه وه (که رده ل)ه کان و (ئه سقوف) و ره به نه کان، یه ک له دوای یه که وه دانیشتبوون. له گه ل ئه وانه ی شدا چه ند هه زار که سییک له بو ره پیاو و گه وره پیاو و سوارچاک و هه ندی خانمانی ماله گه وره به کاره کر و که نیزه که کانیانه وه کو بو بوونه وه.

ئه وانه هه موو چاویان پرپیوه ته خته که و له و وتاریته که له گه ته مووزه رده، ورد ئه بوونه وه، له پاپا ئه ربانی دووم، یاخود له پاپای زپین، هه روه ک هه ندیک ناوی لی ئه نا. هه موویان پی دهنگ بوو بوون. گوئیان ئه گرت. دهنگه که ی وه ک جادووکاری له دلیان ئه کرد. ئه ویش به ناره زووی خو ی دهماری ئه بزواندن و رقی هه ل ئه ساندن له ئیسلامه کان، ئه یگرت:

(ئه و تورک و عه ره بانه. زور له گا وره کانیان خستوته به ندیخانه وه. گه لیک کلئسیان رووخاندوه. ئه سپه کانی خو یان له په رستگاکانی گا وره کاندایه ستوته وه. ئیستاکه یش کلئسای پرروزی (ماری)، که خو ی له ناویا به و له ش پاکیه وه تیا نیتراره، به ده ست ئه و ئیسلامانه وه یه (گو ی بگرن... ئه و زوردارانه، شوینه کوشتییه کانی^(۱) په رستگاکان به پیسای له شیان پیس و بوگه ن ئه که ن. گو ی بگرن. ئه وانه تا ئه توانن گا وره کان ئازار ئه دهن. پیوه ند ئه که نه ده ست و قاسچیا نه وه. به رم و تیریش له شیان ئه نجن ئه نجن ئه که ن. گو ی بگرن. ئه وانه زور له و گا ورانه ئه که ن که دابنه وینه وه و سه ربان بنوشتیینه وه، بو

(۱) شوینه کوشتی: ئه و جیگایه ی وینه و په یکه ری مه سیحی تیا داده نری و مؤمه کانی به دهره دا داده گیرسینری و قه شه کان رووی تیده که ن و به چوکدا دین لی، به عه ره بی (المذبح)ی پی ده وتری.

ئهمه ی ئه و سه رسه ربیانه بتوانن به شیرراوه شان دنییک ملیان پیه رپین و هه ست به هیتز و توانای خو یان بکه ن!

(نازانم چیتان بو بگیتپمه وه له بابته ئافره تانه وه، که چه زوریکیان لی کردوون. ئیوه ئه ی فهره نسپیه کان ناشی نه تانبستی که عه ره به کان چه که تنیکیان کردوه له سنووری ئیسیانیادا. ئایا له مه به ولاره دهسته وئه ژنو دانه نیسن و چاوه روانی ئه که ن؟ تا ئه وانه دینه ناوتان و ژنه کانتان لی داگیر ئه که ن. به بهرچاوی خویشتانه وه، مناله کانتان ره وانه ئه که ن، بو ئهمه ی بیانکه ن به به نده و نوکه ری سه رشوری خو یان!

ئیوه هه موو سوارچاک و به هیتز. به لام له ناو خو ماندا شه رو شوپ و به ره ره کانی ئه که ن. ئیوه ئازان، واز له وه به یین، شه رو شوپ له گه ل گا وره کاندایه که ن.

ئه ی ئه وانه ی که ناکوکن له گه ل یه کتری، هه ستن یه ک بگرن. ئه ی ئه وانه ی که له وه پیش دزیوون، هه ستن بین به سه رباز. پیویسته له سه رتان تو له ی خو تان بکه نه وه، له و خو تیرپژانه، له و بیوه ژن داگیرکه رانه، له و منال به ندیکه رانه، له و بی ئاپروانه! (بچه پیشه وه بو پشتگیری مه سیح. ته گه ره ی تی مه دهن، نه که ن ژن و منال و سامانتان، ساردتان بکاته وه له کوشتر له پیناوی خوا دا).

له وه دوا دهنگه که ی (پاپا)، ئاوازی هانه دان و چه و اشه کردنی تیکه ل بوو، گو تی: (بچه پیشه وه تا ئه گه نه شاری قودس. ئه و زه وییه پاکزه له و ره گه زه پیسه بسینه وه و به ده ست خو تانه وه به یه لته وه. چونکه که ره و هه نگوینی تیا ده ست ئه که وی. (ئیوه ئه گه سه رکه و تن به سه ر دوژمنه کانتاندا، هه موو خا که کانی روژهللات بو ئیوه ئه مینیتته وه. به لام ئه گه ر شکان، له و شوینه دا ئه مرن که (یه سو ع) مردوه. ئه چه به هه شتیکی تا سه ره وه.

(پوژن بو شه ر. کاروبارتان و سه روسامانتان، له دوای خو تان ئیمه هه لی ئه سوورپین. من که خوا هیزی پی به خشیوم، هه ر گونا هیکتان کرد بی و هه ر هه ل یه ک لی روودابن، چاویان لی ئه پو شم. که واته خو تان ناماده بکه ن و له ش کرتان کو بکه نه وه، تا زستان به سه ر ئه چی و به هار ده ست پی ئه کاته وه ئنجا ده ست بکه ن به کۆچه که تان له ژیر چاودیری خوا دا...) ئه و هیشتا له وتاره که ی خو ی نه بو بووه وه، دهنگیک بهرز بووه وه، قسه کانی پاپای شاردوه. هه ندیکیان ئه گریان، هه ندیکیشیان ده مرچاوی خو یان له ناو ده ستیاندا ئه شارده وه. پاشان هه موویان به یه ک دهنگ ئه و دهنگه یان دووباره کرده وه، گو تیان:

(ناره زووی خوا وایه).

پاشان هه موو لایهک بچ دهنگبونه وه. لیوه کانی پاپا دهستیان کرده وه به جوولانه وه. گوتی:

(ئه گهر خوا له گهل ئیوه نه بووایه و له ناو دلستاندا نه بووایه، ئیوه وا دهنگتان بلند نه ئه کرده وه.

(من پیتان ئه لیم، خوا بوو که ئه م دهنگی له دهم و دلی ئیوه وه هینایه دهره وه. بام ئه مه دابنیتین به بانگی شه. کاتی که به رامبه به دوزمنتان وهستان، بام نیشانه ی چه لپیا (هه لواسین به داردا) له سه ر جلوه برگ و ئالا کانتان دابنیتین ئه وساکه یش دهنگ هه لبرن بلتین: ئاره زووی خوا وایه).

ئه مه له برانه وه ی سالی ۱۰۹۵ دا روویدا. هیشتا سالی ۱۰۹۸ ته واو نه بوو بوو، که چه لپیا بییه کان موسولمانه کانیان پادا بوو^(۱).

شاره کانی (رها) و (ئه نتاکیه) و گه لی که لاتیشیان لی داگیر کردیون.

له ۱۰۹۹/۷/۱۵ دا درگا کانی شاری (ئورشه لیم) یشیان کرده وه.

شیتی سه رکه وتن چوه ناو ده ماره کانیانه وه. تای خو شی تووشی له شیان بوو. تا ئه هاتن سه رکه رمتر و شیتتربان لی ئه هات، به هو ی گه رمایی ئه و رژه وه که گه یشته بووه ناو جه رگه ی ئاسمان.

شیره کانیان دهستی کرد به به رزبونه وه و هاتنه خواره وه، به چونه وه ناوه و به هاتنه پاشه وه. باکیان نه بوو له خو پنی موسولمانه کان، که وهک جوگه له بیتته خواره وه. به تنگ ئه ویشه وه نه بوون که لاشه کانیان یهک له دوا ی یهک بکه ویتته خواره وه و هه ناسه کانی سه ره مه رگیان دهنگیکی سامناکی لی بیتته بوون!

چونه ناو ماله کانه وه، دهستیان کرد به هه لدرینی له شی ئافرهت به نووکی شیره کانیان، به پارچه پارچه کردنی له شی منال به وینه ی مریشک پارچه پارچه کردن له کاتی خوار دنیا. به وه خو شیبیان پی ئه گه یشته که چاوی کچه بچکوله کان کون بکه ن. له ناو شه قامه کان و مزگه وته کاندان لاشه ی مردووان بلاو بووه وه. خوین جوگه له ی به ست. ئه سپی سه ربازه سه رکه وتوه کانیان به ناو شه پۆلی کوژراواندا هاتوچویان ئه کرد، سواره کانیان به شیره کانیان ئه وهنده ی تر پارچه پارچه یان ئه کردن و په ندیان پی ئه دان. خیزانانیکی زور له ناو

مزگه وته کاندان کوژبوو بونه وه، شه ربان نه ئه کرد، به لام چاوه پروانی ئه وه یان ئه کرد که بکوژتین، له ترس و له رزدا بوون. پیاوه پیره کانیان، له لایه که وه وه ستابوون، به مه ندییه کی خواناسانه ی بچ ده سه لاته وه سه رنجیان له وه ئه دا که چۆن سه ری کور و کچه کانیان ئه په رتین و سه ره کانیان به ر ئه بیتته وه سه ر به ره و قالیچه کانی مزگه وته که. تا نوره هاته سه رخویان، ئنجا له به ر خو یانه وه ئه مه یان ئه خو یتنده وه:

من ناگادارم که خویه ک هه یه، که سی تر نییه. که (محه مه د) یش پیغه مبه ری خویه.

پاش ئه مه ی درنده یی سه رکه وتوه کان که مییک هاته خواره وه. چه ند سه رکوکیکیان دهستیان کرد به پیوانی شه قامه کانی (قودس). لی ره و له وی کلتسیایان ئه دیی. زهنگه کانیان لی ئه دا. له کانی دلایانه وه ئه یانگوت: (ئه وه ئاره زووی خویه) له راستیدا، خویش وای ئاره زوو کرد.

نامه یه کیان نووسی بو (پاپا زترینه) پیروزیاییان لی کرد. بو یان نووسی بوو: ئه گهر ئه ته وی بزانیته چیمان به سه ر دوزمنه کانیاندا هیناوه، بروامان پی بکه که له په رستگای (سلیمان) دا ئه سپه کانیان تا ئه ژنویان ئه چوو به زرتی خوینی رژه لانییه کاندان. به لام نامه که نه گه یشته به (ئهران). چونکه پاش داگیر کردنی (ئورشه لیم) به دوو هه فته، له (رؤما) دا مرد، پیتش ئه مه ی دهنگی سه رکه وتنه که ی دوا یی پی بگات. ئه مه یش ئاره زووی خوا بوو!

به م رهنگه، هه ره و جیتگا پیروزه دا که (مسیح)، خواناسه کانی فیتری خو شه ویستی و به زهی پیاهاتنه وه ئه کرد له گهل هه موو که سدا، ته نانهت له گهل دوزمنانیشدا ئه م کوشتاری مرؤقایه تییه پیدا ئه بن، که له شکره که ی (مسیح)، زورتر له حه فتا هه زار که سیان له ئیسلامه کان کوشت! به لام له پاش گرتنی (ئورشه لیم) نه وه د سالی پی نه چوو، له سه ر دهستی پالنه وانی ئیسلامدا، خونکاری سه رکه وتوو سه للاحه دین، وه رامی ئه و زوردار بییه، به ئاشکرا درایه وه!

(۱) پادا بوو: راونا بوو - راوانیکی به کۆمه ل - .

دهست وهشانندی یه کهم

(ئه یوب) و خیزانه کهی له سالی (۱۱۳۸) ی زایندا گه یشتنه شاری (موصل). سهرداری (موصل) و (جزیره) یش، که (عیماده دین) ی زهنگی بو، له وانه نه بو که دهست بنی بهرووی جه نگاوه رانی کارگوزاره وه. که واته چۆن دهست ئه نی بهرووی دوو که سی وهک (ئه یوب) و (شیرکو) وه؟ ئه ی چۆن ئه وهی له بیر ئه چیتنه وه که به سایه ی کهشتیه بچکو له کانی ئه وانه وه خوی و له شکره شکاوه که ی له پروباری دهجله په رینه وه و له دهست مردن رزگاریان بو له بهرامبهر (تکریت) دا، جا له و کاتانه دا که (یوسف سه لاحه دین) مانگه کانی سهره تای منالی خوی له شاری (موصل) دا به سهر ئه برد، (ئه یوب) ی باوکی و (شیرکو) ی مامی له ژیر فرمانی (عیماده دین زهنگی) دا هاوبه شی گه لیک شه پروشوریان ئه کرد. ئنجا که (عیماده دین زهنگی)، له سالی ۱۱۳۹ دا، شاری (بعلبک) ی گرت، تازه سالی که به سهر هاتنیاندا تیپه ری بو بو (موصل)، ده موده ست (ئه یوب) ی کرد به سهر داری ئه وئ. ئه ویش به لگه یه ک بو بو کار په سندی و باوهر پیکردنی (زهنگی) به (ئه یوب). چونکه ئه وده مه (بعلبک) شاریکی گه وره بو، ههر چوار لای باخ و شینایی په سند و په نگا وهره ننگ بو، له ته نشت رۆژئا ویشیه وه شوریه یه کی قایم و که لاتیک گرنگ سهریان به رز کردبو وه، شانازیان ئه کرد. ئا لیره دا، له شاری (بعلبک) دا، سه لاحه دینی کوری سهردار (ئه یوب)، سالی کانی منالی خوی رابوارد به گه مه و یاری کردنه وه. له ویدا دهستی کرد به له بهر کردنی (قرآن) و فیربونی دهستووری زمانی عهره بی و دهستووره ساکاره کانی ئایینی ئیسلام. سه لاحه دین، که کوری سهرداریکی وهک (نه جمه دین ئه یوب) بو که به پاکی و خواناسی ناوی ده رکرد بو، ئه م خوینده وارییه ی له شتیه یه کی زۆر باش و جواندا برده سهر.

له و کاتانه که سه لاحه دین، ته مه نی گه یشتبو وه شه ش سالی، فهره نگه کان، له لایهن پالوان (عیماده دین) زهنگیه وه، یه کهم دهستیکی سهرکه وتوویان له و شینرا چونکه له و کاتانه که فهره نگه کان، پیش له دایکبونی سه لاحه دین به چل سال، (بیت المقدس) یان گرت له لایهن موسولمانه نا کوکه کانه وه، هیچ مه ردا یه تیبه ک رووی نه دا، که به وهرامیتک دابنری بو ئه و سزا و تازاره ی که له دهستچوونی (بیت المقدس) پیته گه یاندبوون. مه گهر میسریه کان نه بیت که ده موده ست به رهنگاری چه لپاییه کان بوون، په یته په یته چه ند شه رتکیان له گه ل کردن، له هه ندیکیاندا سهرئه که وتن، له هه ندیکیشیاندا ئه شان.

ئه و شوپشه ی که که وتبو وه گیانی موسولمانه کانه وه، ئاگره که ی دامردبو وه، له و ریسوایییه ی که هاتبو به سهر براکانیاندا، له و خاکانه دا که ئه و بیگانانه داگیران کردبو، وهک (قدس و ره ها و ئه نتاکیه)، بی دهنگیان بو خویان به باشتر زانیبو. بهرامبهر ئه و زۆرداریانیه ی که گا وره کان ئه یانکرد له دراوسی ئیسلامه کانیان، دهسته و ئه ژنۆ دانیشتبوون هیچیان نه ئه کرد. ته نانه ت ئیسلامه کان وره یان وا به ردا بو که ئه م که تن و کاره ساته نه نگانه یان به چاره نووسیک ئه زانی بو خویان. ئه وانیش له گه ل فهره نگه کانه ها توچویان ئه کرد و کرین و فرۆتنیان ئه کرد. خو شه ویستی و زاوا و بوو کیش له ناویاندا په یدا بوو. ته نانه ت وایشی له هات که هه ندی جار فهرمانده رتکی موسولمان له گه ل چه لپاییه کانه ئا شت ئه بو وه و سو تیند خواری ئه کرد، بو ئه مه ی دوزمه نه موسولمانه کانی خوی پی بشکینتی.

به لام (عیماده دین) ی زهنگی، ئه و پیاره تییه ی نواند که گیانی کرده وه به بهر که سایه تییه موسولمانه کانه دا. ئه ویش به وه که بهرامبهر به بیگانه کان وه ستا بو، ههر ده سترتییه کیان بکرده ته سهر نیشتمانه که ی، ئه ویش ئه وهنده ی ئه وه، یاخود له وهنده زۆرتر ده سترتییه ی له ئه کردنه وه. ئنجا که شاری (حلب)، به گه شی و روو خو شیه وه، ده رگای خوی بو کرده وه دهستی کرد به دروستکردنی یه کهم به ره ی ئیسلامه تی، بو ئه مه ی بهرامبهر به گا وره کان، له سهر لوتکه ی ئه و به ره یه بوه ستی و، دهستی چاک له و بیگانانه بوه شینتی.

له مانگی گه لاریزانی سالی (۱۱۴۴ ز - ۵۳۹ ک) دا به خوی و له شکره که یه وه، بهرامبهر به شاری (ره ها) ی قایم کرا و وه ستا، ئه یه ویست به زۆر له و بیگانانه ی بسینیتته وه که نزیکه ی په نجا سال ئه بو له ژیر ده ستیاندا بوو، تا کو مانگی کیش ته نگه تاویکردن....

وا ئه گیره نه وه، که له و کاتانه له شاریکی دوور له شاری ره ها، پیاو یکی خواناسی موسولمان، له شا خانه ی (رۆجه ر) خونکاری (سجلیا) دا ئه بی، خونکاره که پیزی له ئه گری و له گه ل خویدا دایه نیشینتی. رۆژیک له رۆژان که (رۆجه ر) دایه نیشی ده ست ئه کات به خو هه لکیشان به و سهرکه وتنه وه که گا وره کانی (سجلیا) له و رۆژانه دا ده ستیان که وتوو له (ته رابلوسی رۆژئاوا) دا. له گه ل کابرای موسولماندا ده ست ئه کات به گه مه کردن، لئی ئه پرسنی: (ئه ی «محه مه د» ی پیغه مبه رتان له کوئ بوو، که ئه و خاکانه گیران؟). موسولمانه خواناسه که ییش پیته ئه لئ: («محه مه د» بو به کا له وئ نه بوو، چونکه چوو بوو سهیری گرتنی شاری (ره ها) بکات که ئیسته به ده ست موسولمانه کانه وه یه...).

هەر کەسێ لەوێدا بوو، لە فەرەنگەکان پێکەنین. بەلام شا پتی گوتن: (پێمەکنەن بەلکو کابرا راست بکات!) لە راستیدا، کابرا راستی کرد بوو. چونکو لە ۱۱/۲۳/۱۴۴۱ دا موسولمانەکان چوونە شاری (رەها) وە. بەلام سەرکەوتنە کە شیتێ کردن. ئەوانیش دەستیان کرد بە تۆڵەسەندن. دەستیان کرد بە کوشتاری پیاو و لیدانی بیوژن و هەلکەندنی چەلیپا و پارچە پارچە کردنی کە شیش و رەبەنەکان دەستیان کرد بەروو خاندنی هەموو شتێک کە بەر دەستیان بکەوتایە. هەر کووتال و کەلوپەلیک بەنرخ بووایە، هەر لاوێک بەهێز بووایە و بۆ فرمان بەکار بهاتایە، هەر کچیکیش جوان بووایە، دەستیان لێ نەئەدا، بۆ خۆیان ئەهێشتەوه! یەکیەک لەوانە کچیکێ یە جگەر شەنگوشۆخ و جوان بوو، (زەینەدین عەلی) جێنشینێ زەنگی لە شاری (موصل) دا داگیری کردبوو.

بەلام کە زەنگی خۆی هاتە ناو شاری (رەها) وە، شارەکە ی زۆر جوان و شەنگ هاتە پیش چا و پتی ناخۆش بوو کە لەسەر دەستی ئەودا وێران ببێ. لەبەر ئەوە سەرکێشی لەشکرەکە ی خۆی وەستاندەوه. فەرمانی پێدان کە هەر جیبیەکیان داگیر کردووه بیخەنەوه جیبی خۆی، بۆ ئەمە ی شارەکە بکەوتنەوه گەر و خۆشی و شادمانیشی تی بکەوتنەوه. قسە ی ئەویش زوو جیبە جی ئەکرا. کە سایە تیبەکی بەسامی هەبوو. لەبەر ئەوە سەرکردە و سەربازەکان دەموودەست، بێ چەندوچوون، هەموو شتێک و هەموو کەسێکیان گێراپەوه جیبی خۆیان: کووتال و کەلوپەلی بەنرخ، لاوانی بەهێز، کچانی شەنگوشۆخ.

(زەینەدین عەلی) ییش، هەرچەندە دلی چوو بوو بەو کچە جوانەدا کە هەلگیرتیبوو، بەلام پیش ئەمە ی بەکامی خۆی بگات و جارێک بچیتتە باخەلییەوه بەهەناسە ساردییەکەوه، لەسەر فەرمانی زەنگی گێراپەوه جیبی خۆی...

لەپاش گرتنی (رەها) بەدوو سال، (عیمادەدین زەنگی)، لەناو کۆری شەردا مرد. لە لایەن چەند دەستوپیوئەندیکێ خۆبەوه کوزرا. هەموو کەسێک بە پیاوێکی کوزراویان دانهنا لە پێناوی خوادا. پاش ئەو، خاکەکانی ژێر دەستی کرا بەدوو بەشەوه... (موصل) بەر (سەیفەدین غازێ) ی کۆری کەوت. (شام) ییش بەر (نورەدین مەحمود) کەوت.

لەدوای مردنی زەنگی، ئەرمەنبیەکان و فەرەنگەکانی ناو شاری (رەها) یاخیبوون. نورەدین بەخۆی و لەشکرەکەبەوه هوروزمی برده سەریان شارەکە ی وێران کرد. کوشتاری خستە شۆرشگێرەکانەوه. هەر شتێک بەنرخ بوو داگیریان کرد، ئەمجارەیش دووبارە: لاوه بەهێزەکان و کچە شەنگوشۆخەکانیان داگیر کردەوه. نورەدین، هەندێ لەو کچانە ی نارد بۆ (زەینەدین عەلی)، وای پێ کەوت، کچەکە ی لەمەر خۆی کە گرفتاری تیری دلدار ی بوو،

لەناویاندا بوو. هەر وەک خۆی بەهاوێرێکانی خۆی گوتبوو، دەموودەست چوو بووه باخەلی. لە ترسی ئەو ی جارێکی تریش پتی بگێرێنەوه جیبی خۆی، وەک لە ژبانی زەنگیدا پێیان گێراپەوه.

بەلام کچەکە لە لای مایەوه. چونکە نورەدین فەرمانی نەدا بە گێرێنەوه ی هیچ شتێک بۆ (رەها). (رەها) ییش بۆ خۆی بەوێرانی مایەوه و، بوو بەگۆرستانی ئەوانە ی کە بەهەزاران تیا کوزران.

لە شاهدها

کە گاوریەکانی رۆژئاوا، بەوێرانکردنی (رەها) یان زانی و بەکوشتاری گاوریەکانی ئەوی؛ وروژان و شۆرش چوو کەلەیانەوه. لەتاو سەرکەوتنەکانی نورەدین گریان سەند و بریاریان دا کە لە سنووری خۆیدا بیووستین. لەشکرەکانی هەلمەتی دووهمی چەلیپایی لە سوربەدا کۆبوونەوه. دوو خونکاریشیان لەگەڵدا بوو. یەکیکیان (کونراد) شاهەنشاهی ئەلمانیا، یەکیکیشیان (لویسی حەوتەم) خونکاری فەرەنسە بوو. چەلیپاییەکان ویستیان (شام) بگرن. بەلام لەشکرەکانی (ئەنار) سەرکردە ی (دیمەشق) و (سەیفەدین غازێ) و (نورەدین مەحمود) یەکیان گرت و چوون بەگژاندا، دوایی ئیسلاامەکان گەورەترین سەرکەوتنیان دەست کەوت بەسەر چەلیپاییەکاندا.

ئنجا شاهەنشاهی ئەلمانیا گەراپەوه ئەوروپا. دوای ئەویش خونکاری فەرەنسە گەراپەوه جیبی خۆی. بەم رەنگە هەلمەتی دووهمی چەلیپاییەکان سەری نەگرت و بەسەرشۆری گەرانەوه ئەوروپا.

***

لەگەڵ (لویس) خونکاری فەرەنسەدا. (ئەلیانور) ی ژنیشی هاتبوو. بەلام کە گەرانەوه ئەوروپا، لە یەکتەری جوی بوونەوه. لەسەر ئەم بەرەللاکردنە، گەلیک بەندوباو بلاو کرایەوه. لەوه دوا، چیرۆکیکیش دانرا لەسەر (ئەلیانور) و سەلاحەدین پشت بە پشت ئەیانگێراپەوه بۆ یەکتەری...-

(لەو کاتەدا کە (ئەلیانور) لەگەڵ مێردەکە ی خۆیدا، (لویسی حەوتەم) لە سوربە بوو، بێزار بوو لە دەست ساردی و سەری و وشکی خونکاری فەرەنسە. بەدرێژایی زستان، بەخەم و خەفەتەوه مایەوه لە شاری (صور) دا. بەلام هەر بیری بۆ ئەو پالەوانە گەورەیه ئەچوو، کە ناوی سەلاحەدین بوو، هاتە کۆرەوه بۆ شەڕکردن لەگەڵ مێردەکە یدا، کەچی ئەو ترسا،

روو به پرووی نه وه ستا. (ئه لیانور) یش نه وه ندهی بیسته وه له بابه ت نازایه تی و جوامیری و ده ست بلاوی و گه وره یی سه لاهه دینه وه، کاری له دلی کرد. دواپی گرفتاری دلداریی سه لاهه دین بوو. یه کیککی نارد بو کن سه لاهه دین، که به زبانی خوئی له کهینه و بهینه یی دلی شازنی ناگادار بکات. نه وه یشی تی بگه یینی که نه گهر بیتو ماره ی بکات، دپته سه ر ئایینی ئیسلام له بهر دلی نه وه. سه لاهه دینیش بهم خوئی پیتشکه شکرده ی (ئه لیانور) زور دلی خوئش بوو. چونکه (ئه لیانور) له نافرته ههره جوانه کانی گاوره کان و ده له مه ندرینیان بوو. ئه ویش له شاری (عسقلان) وه که شتیبه کی بو نارد بیه یین. که شتیبه که گه یشته شاری (صور). نوکه ره که ی سه لاهه دین به گورجی له دالانیککی نه یینیبه وه گه یشته ژووری شازن. (ئه لیانور) گه شکه دار بوو له خوئشیدا، که نیرا بوو به دوا یا. ده موده ست دوو که نیره کی برد له گه ل خوئی، له گه ل دوو سنوقی پر له زپر و زبودا، زوو گه یشته که ناری زرتیکه. به لام له و کاته دا که خه ریک بوو پیتی بخاته ناو که شتیبه که وه خونکاری میردی، توند دهستی گرت و به زور برده وه جیتی خوئی. له دوا هه ناسه دا، یه کیکک له که نیره که کانی خوئی، خونکاری له کهینه و بهینه که ی ناگادار کردبوو، نه ویش ده موده ست خوئی گه یاند بووه شازن و گرتبووی، نه به ییشته بوو لپی جیا بیته وه. له پاش نه مه ی ژن و میرد، هه ردوو کبان گه یشته وه شاری (صور) و روو به پرووی یه کتر دانیشتن، شا لپی پرسی: نه مه ت بوچ کرد؟ شازنیش وه رامی دایه وه گوتی: له بهر نامه ردی تو. چونکه تو سیتوکی بوگه ن ناهیتیت. به لام سه لاهه دینم له تو خوشتر نه وی، چونکه کرده وه و ره وشتی جوانیم زور بیستوه).

به لام نه گهر (ئه لیانور)، به هه له دا چوو بی و له ژیانیا بی ئابرووی کرد بی و ناپاکیشی له گه ل میردی خویدا کرد بی. نه وه ره وشت و خووانه له سه لاهه دینه وه زور دوور بووه. چونکه نه وه ساله ی که خاوه نی چیرۆکه بچکۆله که دایناوه، بو په ییداوونی نه وه دلداریه له ناوه ند سه لاهه دین و (ئه لیانور) دا، وانا ساله ی (۱۱۴۹ز) سه لاهه دین ته مه نی نه گه یشته یه یانزه ساله ی. له شاری (عسقلان) یش دوور بووه، له شاری (شام) دا ژیاوه، له ویتشدا زانست و ئایین و ره وشتی فیرکراوه!

به لام سه لاهه دین، دوو سال له وه پیتش له گه ل باوکیا له (بعلبک) بوو. هاتنیشی بو (دیمشق)، سه باره ت به مردنی (زهنگی) بوو. چونکه پاش مردنی نه وه، (دیمشق) هه لسا به سه ری، بو نه مه ی (بعلبک) بگیریتته وه بو خوئی. (ئه یوب) ههستی به خوئی کرد، له توانا ییدا نیبه (بعلبک) بپارتیزی له وان. به سایه ی دووربینی خویه وه، ههستی پی کرد، که

هه ردوو کوره کانی زهنگی خوین خه ریک کردوه به دابه شکردنی خاکه کانیانه وه، نه وه نده ده ره سه ستی (بعلبک) نین، چیی به سه ره دی. له بهر نه وه (بعلبک) ی دایه وه به دیمه شقیبه کان. نه وانیش له تو له ی نه وه دا ده گوندیان له نزیک (دیمشق) وه پیتشکه ش کرد، له گه ل کوشکیک له ناو شاری (دیمشق) خویدا.

به م رهنگه سه لاهه دین له گه ل باوکیا گویتزایه وه شاری (دیمشق). له ناو نه و کوشکه دا دانیشته. دوور نیبه که سه لاهه دین هه ر له و کوشکه وه، ناگای له شه ری ناوه ند موسولمانه کان و چه لپاییه کان بوو بی، له خوئشیا نیشدا گه شکه دار بوو بی که دیبیتی نه و گاورانه له (دیمشق) به شکاوی گه راونه ته وه. (ئه یوب) یش دهستی کرد به بهرزبوونه وه، له پایه ی فه رمانره واییدا، تا له پاش مردنی زهنگی گه یشته پایه ی (ئه نار). ئیتر بوو به سه رکرده ی هه موو له شکره کانی (دیمشق).

ههروه ها (شیرکو) یش، که چوو بووه ژیر بالی نوره دینه وه، نه مه نده نازایه تی و کارگوزاری نواند بوو، به رزیان کردبووه بو پایه ی سه رکرده ی گشتی هه موو له شکره کانی نوره دین رۆژگار وای هینا که هه ردوو برا سه رکرده کان، یه ک به رامبه ری یه کتر بوه ستن.

نوره دین، به هه لی نه زانی که ناواتی خوئی و باوکی به یینیته دی. (دیمشق) بگری و پاشان بیکاته ناوچه ی شاهه نشاهیته یی سوریه ی یه کگرتوو، بو نه مه ی به رامبه ر به گاوره کان رابوه ستن. له مانگی گولانی ساله ی (۱۱۵۴ز) دا، له شکره کانی نوره دین له ژیر سه رکرده یی (شیرکو) دا هه واربان هه لدا له به رده م شاری (دیمشق) دا، که له شکره کانی له ژیر چنگی (ئه یوب) ی برابدا بوو!

هه ردوو برا له ناو شوره کانی (دیمشق) دا کۆبوونه وه. پاش شه ش رۆژ گفتوگو کردن له سه ر هه موو شتییک رتیک که وتن. (ئه یوب) نه یته ویست شه ر له گه ل برای خویدا بکات. به ره نگاری هیزه کانی نوره دینیش ناکات چونکه کوری سه رۆکی پیتشوویه تی که (عیماده دین) بوو.

(دیمشق) یه کانیش به ئامۆژگاری (ئه یوب) یان کرد، ده رگای شاره که ی خوین کرده وه بو گه وره ترین سه ردار ی نه وه سه رده مه، که نوره دین بوو. به م رهنگه نوره دین چوه شاری (دیمشق) وه، بی نه مه ی تنۆکی خوین برژی. هه ردوو برا که یش پاداش درانه وه. (ئه یوب) کرا به سه ردار ی (دیمشق)، هه ر به ته نیا نه ویش بوو، که مافی درا بوویه له به رده م خونکار نوره دیندا دابنیشی. (شیرکو) یش کرا به جی نوشینی خونکار، له هه موو ناوچه ی (دیمشق) دا.

ئىتر لەو پۆژەوه سەلاحەدینی لاو، تا دە ساڵ لەناو شاخانەى نۆرەدیندا بەرپێز و نازەوه ماپەوه.

سەلاحەدین زەلام بوو. لە سەرچاویا زېرەکی و کردەوهی بەلند دەرتەكەوت. نۆرەدینیش ئەوى بەدلا چوو، لە خۆی نزیک خستەوه.

نۆرەدین، زۆر حەزی لە یاری (دارشەق و گو = پۆلو) ئەکرد، کە بەسەر سواری ئەسپەوه ئەکرا. سەلاحەدینیش هەموو بەیانیبەك زوو لە خەو هەل ئەستا ئەو یاریبەى لەگەڵ ئەکرد.

نۆرەدین حەزی لە زانست و زانایان ئەکرد. لەگەڵ خۆیدا زانایەکی هینا بووه (دیشق) کە لە گەورەترین زانایانی ئەو سەردەمە بوو ناوی (عبدالله کورپی ابی عسرون) بوو. لە

هەموو لایەکی سوربەدا پەیمانگا و زانستگای بۆ دامەزراند کە وتاریان تیا بدات. سەلاحەدینیش، لە مزگەوتی (أموي) دا لە (دیشق) گوتی لەو زانا پیرە ئەگرت، کە

لەوه پاش بووه ناوئێرێکەری ناوئێرێکەرانی جزیرە. پاشان زاناکە چاوی کوێر بوو. سەلاحەدینیش کە ئەو کاتە بووبوو بە (خونکاری موسولمانان)، مەرداوە تیبەکەى رێگای

نەدا، کە ئەو زانا پیرە لەسەر فرمانەکەى خۆی لایبات. بەپێچەوانەى ئەوه، نزیکى خستەوه لە خۆی و پاداشیشی داپەوه.

سەلاحەدین، هەرۆک لە شاخانەى نۆرەدیندا هونەرەکانى وەرزش، خۆتەندەکانى تاین و خۆتەندەواربى فێر بوو، هەرۆهە گەلێک شتی تریش فێر بوو.

کە سەرنجى دا لە نۆرەدین، خواناسى و دادپەرۆهەرى و دەرویشى تیا دیی. تەنانەت لە سامانى ئیسلامەکان هیچى هەلنەئەگرت بۆ خۆی، بەو پارە کەمە ئەژبا کە تاییه تی هی

خۆی بوو. هەرۆهە لە نۆرەدیندا، خونکاریکی موسولمانى خواناسى ئەهاتە پێش چاو، کە لەپێناو تاینى ئیسلامدا خۆى بەخت ئەکرد و لەپێناو شکاندنى چەلیپاییه کاندای خۆى

ئەدا بەکوشت، بچ ئەمەى کۆل بدا و ورە بەربدا. سەلاحەدین خۆیشى لەگەڵ باوک و مامبیا، چونە هەندیک لەو شەرآنەوه، ئەو گاوارانەیان شکاند و لووتیان هینانە خوارەوه.

بەلام لەگەڵ ئەوانەیشدا هەمووى، سەلاحەدین ناوى دەرنەکرد، تا لە میسردا دەستی کرد بەکارگوزارییه گەورەکەى خۆى. هەر میسر بوو، بەتەنیا کە گەورەیییه شارارووهکانى ئەم

لاوهى دەرخواست، تەنیا لە میسریشەوه بوو کە سەلاحەدین پڕشنگیدا و هەموو جیهانى پۆشن کردەوه.

ئەهە سزای ناپاکانە

(الصالح کورپی رزیک)، گزیری میسر، راکشانیتکی سەرەمەرگ راکشا. ئەوهندەى نەما بوو لە داخا شەق ببا. چونکە پوری جینشینی پیغەمبەر (عاضد) کە دوا جینشینی

(فاطمى) یەکان بوو^(۱)، دەستی هەبوو لە گێرانی ئەو گەلەکۆمەکتیبەدا کە بۆ کوشتنى کرا. رڤەکەیشى نەنیشتهوه تا جینشینه منالەکە، تکاکەى بەجى هینا. ناردیان بەشوتن پوری

جینشیندا هینایان، پاشان لە بەرچاوى (الصالح کورپی رزیک) خۆیدا کوشتیان، کە کز بووبوون و خەریک بوون لە تروکان ئەکەوتن.

(الصالح) راپردووى خۆى ئەهیناوه پێش چاوى... ئەویست سوێندخواریبەك پێک بهێننى لە ناوئەند میسر و (شام) دا. لەو بابەتەوه نووسیشى بۆ (نۆرەدین مەحمود). بەلام

نۆرەدینى تاین سونى، نەپێهەست سوێندخواریبى بکات لەگەڵ میسرى فاطمى شیعەدا. (الصالح) گوتى: کاشکى نۆرەدین دووڤل نەبووایە لەو سوێندخواریبە، تا ئیستا

توانیبوو مان فەرەنگەکان دەرێکەین لە خاکی موسولمانەکان. کورپەکەى کە (العادل) ی ناو بوو، بەتەنیشتییهوه بوو، لیبى پرسى: مەبەستت لە کتیبە،

بابە؟

وهرامى نەداپەوه. پاش تاویک بچ دەنگى گوتى:

ئاخ خۆزگە، (بیت المقدس) م بۆ ئەگیرا و، فەرەنگەکانم هەموو لەناو ئەبرد و، فرپم ئەدانە زرتیوه.

دوو بارە کورپەکەى ورتەیهکى کردەوه گوتى: ئاخ بابە!

هەردوو چاوه لیلەکەى باوکە کە پرووى کردە کورپەکەى و گوتى:

ئەى کورپی خۆم. خۆت لە (شاوور) سەردارى (صعید) بپاریزه. ئەوه پیاویکی دلرەشه، بەفروفتیله، نەکەیت نزیکى بکەویتەوه...

پاشى ئەمەى (الصالح کورپی رزیک) مرد، زۆرى بچ نەچوو رۆژگار دەرێخست کە خەم خواردەنەکەى لە داگیر نەکردنى (بیت المقدس) دا، لە راستییەوه بووه. هەرۆهە

ئامۆزگارییه کەیشى بۆ کورپەکەى خۆى، کە خۆى بپاریزی لە (شاوور) لە جیبى خۆیدا بووه. چونکە هەر لەو سالا دا کە (الصالح) کوژرا، (شاوور) کورپەکەیشى لە (وہزارەت) دەرھینا

(۱) جینشینی پیغەمەر: خەلیفەى فاطمى.

و کوشتی، زۆریشی له که سوکاری کوشت. خۆی چوو جیگای ئه و بۆ وه زارهت هه له سهاله یشدا بوو که (ئه مه لریک) خونکاری (بیت المقدس) له و کاته دا خۆی گه یانده خاکی میسر!

به لّام هاتنی (ئه مه لریک) بۆ میسر، سه بارهت به وه بوو که له وه زارهتدا گۆرانیکی تازه په یدا بوو بوو. (ضرغام) هوروزمی هینا بوو، بۆ (شاوور). (ضرغام) له پایه ی (گه وری ده رگا) دا، دانرا بوو،^(۱) که پله یه که له خوار پایه ی وه زیریبه وه بوو. (ضرغام) خوشه ویست بوو لای نه ته وه، له بهر ئه وه ی که له شه ری (غزه) دا به سه ر چه لپا ییبه کاندای سه رکه و تبه و ناویانگی ده رکرد بوو. توانی پشتیوانه کانی خۆی کۆیکاته وه و بدا به سه ر (شاوور) دا. (شاوور) له وه زارهت ده رکرد و، خۆی چوو جیگای. گه لیکیشی له سه رۆکه میسر یبه کانی کوشت.

(شاوور) هه رای کرد بۆ (شام)، له نوره دین پارایه وه به فریادا بگات، لیبی خواست که له شکرکی خۆی له گه لدا بنیتری بۆ میسر، به لیبیشی دا به نوره دین که له تۆله ی ئه وه دا هه رچیبه ک پتیبست بۆ بۆ له شکره که ئه و بیدات بچجگه له وه هه موو سالتیکیش سیبه کی گه نجینه ی میسری بۆ بنیتری، نوره دین تا ماوه یه ک دوو دلّ مایه وه له قسه که ی (شاوور). چونکه ئه و باوه ری به (شاوور) نه ئه کرد. به لایشیه وه وابوو که له شکره که ی تووشی ته نگه چه له مه یه کی زۆر ئه بیت له و رێگا درێژه دا که پیا ئه روا به تابه تی که به ناو ئه و چه لپا ییبه وریایانه دا تی ئه په ری که له (فلسطین) دان. به لّام کاره ساتی په ی تا په ی تا هاتنه پتیه وه نوره دینیان له و دوو دلّیبه هینایه ده ره وه.

(ضرغام) به وه ی زانی که (شاوور) په نای بردۆته بهر نوره دین ئه ویش په نای برده بهر فه رمانه وایه فه ره نگه کان. له گه لّ خونکاری (قدس) دا، (ئه مه لریک) ئاشتی بووه وه. هه ندی پاره ییشی پتیشکه ش کرد. ئه وه ییشی لیبی خواست که یارمه تی بدات به رامبه ر دوژمنه کانی: (شاوور) و نوره دین.

نوره دین به م نا پاکیبیه ی (ضرغام) ی زانی، که خۆی موسولمانیکه و که چی له گه لّ دوژمنانی ئیسلامدا رێک ئه که وئ. ده موده ست له شکرکی خۆی نارد له گه لّ (شاوور) دا له ژیر سه رکرده یی (شیرکو) دا، که ئه ویش سه لاحه دینی برازای، له ته مه نیکه بیست و

(۱) پایه ی گه وری ده رگا: مه به ستی له پله ی (الحجاب) یه که ئه و رۆژگاره به رامبه ر (رئیس الدیوان - التشریفات) یان (سکریتیر) دیت له کۆشکدا.

شه ش سالییدا، راپیچ کرد له گه لّ خۆیدا. له شکرکی (ضرغام) له لایه ن له شکرکی (شیرکو) وه، له نزیک (بلیس) وه شه کا. له شکرکی شه کاو له نزیک شه ره کانی (قاهیره) وه کۆبووه وه. به لّام له شکرکی سه رکه و تبه و، هه ر له ریبی خۆبه وه رۆبشت تا شاری (فسطاط) ی گرت. (شاوور) له ویدا مایه وه، خه ربکی خۆ ئاماده کردن و هوروزم بردن بوو.

به لّام میسر یبه کان، که دلّناسکیون، له م کرده وه یه ی (ضرغام) ه دلّیان زۆر شه کا، خوشه ویستیبه که یان ده رباره ی ئه و گۆررا به نه نگه ویستی. ئه وان ئه وه یان بپن خوش نه بوو، که له گه لّ گاوردای رێک بکه وئ و بچی به گژ موسولمانه کاندای... ئه و ی کاریشی یه جگار خراب کرد، ئه وه بوو که (ضرغام) دامای بوو له سه ر پاره. ئه ویش چوو سامانی (اوقاف) ی داگیر کرد و به کاری هینا... ئیتر له وه وه نه ته وه که لیبی بیزاریبون و به ره نگارییان کرد. هه ر له و کاته یشدا (جینشینی پیغه مبه ر) پشتی تی کرد و له شکره که ییشی بلاوه یان لیبی کرد.

به فه رمانی گزیری دامای، ته پله کان لیبی ئه دران، ده نگی ته پله کان و بانگ و هاواری ده ستوپه وندای، ده نگیان ئه دایه وه بۆ کۆبوونه وه بۆ شه رپوشۆر. به لّام که س نه بوو وه رام بداته وه. دوا یی (ضرغام) به هه موو هتزه که یه وه که هه ر پینج سه د که سی لیبی مابوو وه، ئه ویش هتزی پاراستنی خۆی بوو، رووی کرده کۆشکی (عاضد) ی جینشین. له ویدا رۆژگاریکی دووردریژ مایه وه تا بانگی شیوان، هه ر ئه پارایه وه له جینشین و دلّی ئه دایه وه و سوپندی ئه دا به سه ری باو و باپیری، که هه ر له هه یوانه که وه سه ری ده ربه ینی و پیرۆزبا ییبه کی لیبی بکات.

به لّام هه یج وه رامیکه نه بوو.

ئیتر ئه وه نده ی بپن نه چوو... ئه و سه ربازانه ییش که له گه لّی بوون هه موو بلاوه یان لیبی کرد، سی که س نه بپن که سی تری له گه لّ نه مایه وه! له نا کاو یه کییک رووی تینکرد و قیژاندی: (ئاگات له خۆت بپن. خۆت رزگار بکه تا نه یان کوشتوویت). ده نگی سه ربازانه هات نزیک ئه بووه وه. ده نگی ته پلّ ئه هات، گرمه گرمه که ی تا ئه هات به هتیزتر ئه بوو... (ضرغام) هه ستی به وه کرد که (شاوور) به له شکره که یه وه گه یشتۆته سه ری. (ضرغام) به سواری ئه سپه که یه وه ده رباز بوو، به لای ده رگای (زوبله) و شه قامه کانی دراوسییدا تپیه ری کرد. هه ره وک شیت ئه یقیژاند و ئه پارایه وه له م و له و که یارمه تی بده ن. به لّام ئه وانیه که تا دوین بوو خوشیان ئه ویست، ئه وساکه جنیویان بپن ئه دا. ئه و هه ر ئه سپه که ی خۆی تاو ئه دا. به لّام ئه سپه که ییشی به دلّسۆزی نه مایه وه له گه لّی. ئه ویش سه رشیت بوو. سواره که ی

لهسه پشته خۆی هه‌لدايه خوارهوه، له نزیک گۆری (سیده نفیسه) وه. لهویدا هه‌رچیوپه‌رچی لهسه‌ری کۆبوونهوه. سه‌ریان بری و گرتیان به‌دهستیانوه، به‌ناو شه‌قامه‌کانی (قاهیره) دا ئه‌رۆیشتن و شادمانییان پێشان ئه‌دا، پر به‌دهمیش ئه‌یانقیژاند، ئه‌یانگوت:

(ئه‌نجامی ناپاک به‌مه‌ ئه‌گات!).

سه‌رداری ئه‌سه‌نده‌ریه

جیهان بۆ شاور دامرکا. ویستی له سوێندخواره‌کانی خۆی، خۆی رزگار بکات. ئیتر کاری به‌وان نه‌ما بوو. له‌شکری (شیرکۆ)ی له‌ودیو (قاهیره) وه دامه‌زراند. ئه‌و پاره‌یه‌یه‌ش که به‌لێنی دابوو بیدایه‌ نوره‌دین نه‌یدا.

(شیرکۆ)، سه‌لاحه‌دینی برازی نارد، (بلبیس)ی داگیر کرد و دیار بوو (شاور) له به‌سه‌رهاتی (ضرغام) وه په‌ندی وه‌رنه‌گرت. ئه‌ویش وه‌ک (ضرغام)، له ناپاکی یه‌ک و دووی نه‌کرد، په‌نای برده به‌ر (ئه‌مه‌لریک). ئه‌میش له‌مه‌له، که بۆی هه‌لکه‌وتبووهوه، زۆر دل‌خۆش بوو. به‌په‌رۆش بوو بۆ هاتنه‌ دیی ئاواته‌کانی له‌ داگیرکردنی میسریدا، که به‌هه‌شتیک بوو بۆ خۆی، پر بوو له‌ گه‌نجینه و سامان...

(شاور) به‌م زۆردارییه‌ی دوژمنه‌کانی دوینییی کرد به‌سوێندخواری خۆی. سوێندخواره‌کانی دوینییی کرد به‌دوژمنی خۆی. به‌م په‌نگه، ئه‌میش له‌و گزیرانه‌ ده‌رچوو که هه‌ر خه‌می خۆیان ئه‌خۆن، هه‌ر به‌ته‌نگ که‌ش و فشی وه‌زاره‌ته‌که‌ی خۆبانه‌وه‌ن ته‌نیا بۆ ده‌سه‌لات نواندن ئه‌گه‌ر پێن، به‌مه‌رجی سایه و پایه‌یان له‌ ده‌ست نه‌چێ، چه‌ گونا‌ه و تاوانیک گه‌وره‌یه‌ خۆیانی تووش ئه‌که‌ن، باکیان نییه. دوژمنه‌کانیان بکوژن، به‌لێنه‌کانیان جیه‌جی نه‌که‌ن، په‌یماننه‌کانیان بشکێن، وه‌ک ئاو بخۆنه‌وه‌ وایه. ئه‌گه‌ر سوێندخواریان کرد، بۆ که‌لکی خۆیانی ئه‌که‌ن، ئه‌گه‌ر هه‌لێشگه‌رانه‌وه‌ و پاشگه‌زیش بوونه‌وه، هه‌ر بۆ که‌لکی خۆبانه، نه‌ک بۆ که‌لکی نیشتماننه‌که‌یان.

(ئه‌مه‌لریک) له‌گه‌ل له‌شکری چه‌لیپاییه‌کاندا به‌ره‌و (بلبیس) لێی خوری. له‌ویدا هه‌موو له‌شکره‌کانی (شام) کۆبوو بوونه‌وه. تا سێ مانگ له‌وئ مایه‌وه، له‌سه‌ر چه‌لیپاییه‌کانی ئه‌کرده‌وه. ئیتر ده‌نگ هات بۆ (ئه‌مه‌لریک) که نوره‌دین ده‌ستی کردوه به‌داگیرکردنی زه‌وییه‌کانی چه‌لیپاییه‌کان له (شام) دا. (ئه‌مه‌لریک) وای به‌باش زانی بگه‌رێته‌وه، نه‌وه‌ک ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی گه‌وره‌تر رووبادات. له‌گه‌ل (شیرکۆ) دا که‌وته

گفتوگۆکردن بۆ ئاشتبوونه‌وه. ئه‌میش هه‌یشتا نه‌یزانیبوو که نوره‌دین چه‌ند سه‌رکه‌وتنیکی ده‌ستکه‌وتوو. خواسته‌که‌ی ئه‌وی په‌سند کرد. هه‌ردوو لا له‌سه‌ر ئه‌وه رێک که‌وتن که له‌شکره‌کانیان میسر به‌جی به‌یلتن.

له مانگی ده‌هه‌می سالی ۱۱۶۴دا، له‌شکره‌که‌ی شیرکۆ ده‌ستی کرد به‌گه‌رانه‌وه له (بلبیس)، شیرکۆ له‌دوایه‌وه ئه‌رۆیشت. رمیکی به‌ده‌سته‌وه بوو. خۆی وای پێشان ئه‌دا که له‌ودیو (قصر) یشه‌وه بوو، که له‌شکرێکی سه‌ره‌رزی سه‌رکه‌وتوی له‌گه‌لدايه.

هه‌رچییه‌که‌ سه‌لاحه‌دینیش بوو، له‌و کاته‌دا که ئه‌گه‌ر پاره‌یه‌وه له‌گه‌ل له‌شکره‌که‌دا، له‌ناو ده‌روونیا هه‌ستی به‌دوو شت ئه‌کرد: یه‌که‌م قین له‌ شاور. دووه‌میش، بۆ یه‌که‌م جار له ژبانیان، فرمانیکی پر به‌دلی گرتبوو به‌ده‌ستیه‌وه!

به‌لام له‌ هه‌لمه‌تی دووه‌می (شیرکۆ) دا، کارگوزاری سه‌لاحه‌دین زۆرتر گرنگ و به‌سام بوو.

***

شیرکۆ له‌ نزیک شاری (بابین) وه له‌گه‌ل سه‌رکرده‌کانی خۆیدا کۆبووه‌وه، که نزیک له‌ شاری (مینا) بوو. سه‌رکرده‌کان له‌و رۆژه‌دا زۆر په‌شبین بوون. چونکه (ئه‌مه‌لریک) له‌دوایانه‌وه بوو به‌خۆی و له‌شکری چه‌لیپایی و له‌شکر میسر بیه‌کانه‌وه. ژماره‌ی له‌شکری چه‌لیپایی و میسر بیه‌کانیش یه‌جگار زۆرتر بوون له‌ ژماره‌ی له‌شکره‌که‌ی (شیرکۆ) که له‌ دوو هه‌زار که‌س پتر نه‌بوو.

شیرکۆ راوێژی کرد به‌سه‌رکرده‌کانی... زۆربه‌یان ئه‌وه‌یان پێی باشتتر بوو که له‌ رووباری (نیل) بپه‌رێنه‌وه و بگه‌رێنه‌وه بۆ (شام). سه‌لاحه‌دین له‌ دلایا بوو که به‌ر په‌چیان بداته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌باشتتر زانی که جاری بێ ده‌نگ بێ.

له‌په‌ر یه‌کتیک له‌ سه‌رکرده‌کان ده‌نگی هه‌لبه‌ری، گوتی: (ئیه‌وه چۆن ئه‌ترسن... هه‌ر که‌سی له‌ کوشتن و گرتن بترسی به‌کاری سه‌ربازی نایه‌ت و نایشتوانی به‌که‌لکی خونکاری خۆی بێت. ئه‌وانه هه‌ر وای باشتتره که له‌گه‌ل ژنی خۆیان له‌ مالدا بمیننه‌وه. ئیه‌وه چۆن ئه‌گه‌ر پێنه‌وه کن نوره‌دین، بێ سه‌رکه‌وتنیکی و بێ په‌نجدانیک. ئه‌وه‌تان پێی باشتتره که به‌مووچه‌ی موسولمانه‌کان بژین و له‌به‌ر دوژمنه‌کانیاندا هه‌لبه‌یتن و میسر بده‌نه ده‌ست ئه‌و خواره‌ناسانه‌؟!)

که سه‌لاحه‌دین ئه‌وه‌ی بیست، به‌کولی دلێه‌وه ده‌نگی هه‌لبه‌ری و ده‌ستی دا به‌ده‌ستیا و

گوتی: (ئەمەتا بیروباوە!) (شیرکۆ) یش دلنیا بوو، گوتی: (ئەمەتا بیروباوە، منیش لەسەر ئەو ئەرۆم!).

پەسندکەری بیروباوەرەکه زۆریوون. هەموو بەجاریک پارییان دا که شەر بکەن. رەنگ رشتنی شەرەکه وا بوو: سەلاحەدین لەناو جەرگە شەردا بی. (شیرکۆ) لە دەستە راستەووە بی. پێویستە سەلاحەدین بەرپیکویتیکی خۆی بشکینێ و بێتە داووە لە بەردەم لەشکری فەرەنگ و میسراییەکاندا، که دیارە هورۆژم ئەبەنە سەر ئەو. پاش ئەو پێویستە (شیرکۆ) یش لە دەستە راستەووە، بنوشتیتەووە بەسەر ئەو هورۆژمبەرەنەدا. لەدواییشدا سەلاحەدین هورۆژم بیاتەووە سەر ئەو دوژمنانە.

لەسەر ئەم رەنگ رشتنە، بەتەواوەتی شەرەکهیان بەئەنجام گەیاند. (شیرکۆ) و سەلاحەدین سەرکەوتن. بەلام چونکو لەشکرەکهیان بچووک بوو، نەیانتوانی لەشکرە شکاوەکه راوهدوو بنین، تا سەرکەوتنەکهیان تەواوتر بی و بشتوانن شاری (قاهیرە) داگیر بکەن. ناچاربوون لە رینگەیهکی دەشتەکییەووە روو بکەنە ئەسکەندەریه. لەوێ، (شیرکۆ)، سەلاحەدینی کرد بەسەرداری شارەکه و نیوێ لەشکرەکهیشی لەگەڵدا هێشتەووە. ئنجا (شیرکۆ) خۆیشی لەگەڵ نیوێ لەشکرەکهی تردا گەرا بەناو (صعید)دا بۆ دانەوتیله و سامان کۆکردنەو.

بەم جۆرە سەلاحەدین، بۆ یەکەم جار لە ژبانی، خۆی دیی بەسەرداریی. بەلام خۆیشی دیی لەناو دوو تەنگوچەلەمە ی گەورەدا. چونکە لە لایەکهووە هێزەکانی فەرەنگەکان و میسراییەکان سەرلەنوێ خۆیان کۆکردبوووە و ئامادە بووبوون بۆ شەر. لە بەشی وشکانیدا ئەسکەندەریهیان تەنگەتاو کرد. لە لایەکی تریشەووە کهشتییەکانی چەلیپاییەکان لەناو زرتیووە هورۆژمیان ئەبرده سەر ئەسکەندەریه.

بۆ سەلاحەدین، ئەمە یەکەم جار بوو، که کەینهوبەینهیهکی وا گرنگ و بەسام بکەوێتە ئەستۆی. بەلام ئەوێندە نازیەتی و ئارام و بی باکیی نواند لە بەرامبەر ئەو لەشکرانەدا، دانیشتوانی شارەکه چو بەدلیناندا و لە بەرچاویاندا جینگەیهکی بلندی گرت.

لە راستیدا، ئەو گەلەکۆمەکییە لە سەلاحەدین کرا بوو زۆر سەخت و گران بوو، پر بوو لە سەرگەردانی. زۆریشی پێ چوو، لە حەفتا رۆژ تێپەری کرد... دانیشتوانی شاری ئەسکەندەریه بەتەواوەتی تەنگەتاو بووبوون، خواردەمەنی و بابەتی شەریش خەریکبوون تەواو بین. بەلام سەلاحەدین وەری بەرنەدا، هەر شەری ئەکرد و بەرگە ئەگرت و

دانیشتوانی شارەکهیشی هان ئەدا که بەئارام بن و دەماری مەردایەتییان هەر بەتوندیی بییتەووە. هەر لەو کاتەدا نامەکاریشی لەگەڵ مامیا ئەکرد، داوای یارمەتی لێ ئەکرد.

دوایی دەنگ وا بلوو بوووە که (شیرکۆ) چوار لای (قاهیرە) ی گرتووە. (ئەمەلریک) ناچار بوو چوار لای ئەسکەندەریه بەرەللا بکات و لەگەڵ (شیرکۆ) دا ریک کهوێ لەسەر ناشتی هەردوو لا لەشکرەکهیان لە میسر بکیشنەووە و ئیتر لەو بەولاووە نە دەست بخەنە کاروباری میسرەووە، نە هەلکوتنە سەریشی.

پێش ئەمە ی سەلاحەدین، میسر بەجی بهیلتی، لەناو لەشکرگای (ئەمەلریک)دا بوو بەمیوان، لەپاش ناشتبوونەووە که چەند رۆژتیک لەویدا مایەووە، بەوپەری ریزەووە. لەو ماوێهەدا توانی یاسای سوارچاکی و سەربازی چەلیپاییەکان فێر بی. دوور نییە که لەو کاتەدا بوو بی، که دۆستایەتی لەگەڵ (هەمفری)دا پەیدا کرد بی، که بەپیتی واتە ی ئەوروپاییەکان، ئەبی سەلاحەدین سەرپروشتە ی سوارچاکی لەسەر دەستی ئەودا وەرگرتی!.

خوێناسین

بۆ جاری دوو، سەلاحەدین، میسری بەجی هێشتەووە بەلام دلێ زۆرتر پر بوو بوو لە قین و جوین بەرامبەر (شاو). زۆرتریش بەخۆیدا رانەپەرمو، که توانی لە شەری (البابین)دا بەو جۆرە بجولیتەووە و، لە چوار لا گرتنی ئەسکەندەریهیشدا بەرگە ی ئەو هەموو ماندویتی و تەنگوچەلەمە و گیروگرفته بگری... ئەوانە هەموو خستیانە سەر ئارەزووی چاوپێکەوتنەووە (دیمشق) بۆ بی دەنگوسەنگییەکه ی و یاریی و گەمەکانی، لەگەڵ کۆبوونەووە خۆشەکانی ناو زاناکان و دۆستەکانی بۆ گفتوگۆکردن لە بابەت زانست و هۆنراوە و وێژەو.

بەلام (ئەمەلریک)... که میسری بەجی ئەهیشت، پر بەدل ئارەزووی داگیرکردنی ئەکرد، بۆ ئەمە ی گەنج و سامان و کۆشک و باخەکانی دەست بکەوێ... جا لەبەر ئەو، هیشتا سالیکی بەسەردا نەپۆیشتبوو، که پەیماننامەکه ی ناوهند خۆی و (شیرکۆ) ی شکاند و بەهۆی خۆشی چاوپرسیتی و پوولپەرسستییهکه یهوه. هەرودها بەهۆی ئامۆژگاریکه رهکانی و قسە ی سەرکردهکانیهوه، سەرلەنوێ هاتەووە بۆ میسر که هەموو خاکەکه ی داگیر بکات.

لە ماوێ چەند رۆژتیک. (بلبیس) کهوتە ژێر چنگیانەووە، تا توانییان کوشتار و زۆردارییان لە دانیشتوکانی کرد. کوشتاریکی یه جگاره وریان کرد، پالەوانەکانی

سهر بازه کانی (مسیح) و سواره کانی بوون. ههر که سیکیان دهست کهوت له پیاو و ژن و منال سهریان برین.

ئهم کاره ساته کاری کرده دلای (شاوړ). ویستی به ههر کلوجیک بیج ته گهره بدات له هور و ژمه کانی (ئهمه لریک)... (فسطاط)^(۱) که یه کهم پایته ختی میسری ئیسلامه تی بوو، سوتانندی. تا په نجا رژی ش پتر ئاگری نیلله نیل ئه و شاره گه وره به ی ئه سوتاند، تا تهخت و تاراجی تیک دا... ههروه ها (شاوړ) دهستی کرد به چه و اشه کردنی (ئهمه لریک) به پاره، تا کو له ئه نجای گفتوگودا له سهر شتیک ریک بکه ون. یا خود ههروه که (شاوړ) له دلای خزیدا داینا بوو، تا کو مه کییه که ئه کری بوی، له لایه نوره دینه وه.

له و کاته دا هم مو نه ته وهی میسر رووی کرده نوره دین، ته نانهت، جینشین (عاضد) یش به دهستی خوی نامه یه کی بو نووسی، هه ندی قژی ئافره تانی کوشکه که ی خوی له گه لدا نارد بوو تیا نووسیوو: (ئهمانه قژی سهری ئافره ته کانی کوشکه که من هاوارت بو ئه هینن که له دهست فهره ننگه کان رزگاربان بکه یت).

نوره دین، به (شیرکو) ی گوت بچی بو ئه وی. سه لاهه دین له و کاته دا له وی دانیشتبوو. مامی رووی تیکرد و پیتی گوت: (یوسف) تویش خوت ئاماده بکه. سه لاهه دینیش وهرامی دایه وه گوتی: (ئهمه گهر هه موو خاکی میسرم بدهیتی ناچم بو ئه وی! چونکه ئه وهی له ئه سه که نده ریه و جیگا کانی تر دا به سهرم هاتوه، هه رگیز له بیرم ناچیتسه وه). (شیرکو) یش به نوره دینی گوت: (پتیوسته سه لاهه دین بیج له گه لم. چونکه له هه ردوو هه لمه ته که دا، یاریده هه رم بوو. بفرموو پیتی بام له گه لم بیج). نوره دینیش فهرمانی دا به سه لاهه دین که له گه لیا بچی. سه لاهه دین بیانوی ئه گرت که نه چی. دوایی کوره که بلاوهی کرد. (اسدالدین شیرکو) خوی ئاماده کرد بو رژیشتن. دووباره نوره دین

(۱) (فوسطاط): یه کهم سهر بازگه و شاروچکه یه کی سوپای ئیسلام بوو که (عمرو بن العاص) له ده ورو به ری ۶۴۳زدا له به ری رژه ه لاتی (نیل) دا بنیاتینا، عه بیاسی و تو لژییه کان جه زره به ی خویانینان گه یانندی به لام هه ر مایه وه، له سه رده می (فاطمی) یه کاندانا وه دان بوو، سه رده مانن کارگه ی مس و شووشه و کاغه زی تیدا بوو. که دهر د و تا عون و برسیتی هه راسانینان کرد به رد و داره که ی دهر با بو بنیاتینان (قاهره). له سه رده می (سه لاهه دینی ئه یوی) دا شکو و سه روه ریه که ی جارانی تی گه راپیه وه و بووه مه لبه ندیکی به ناوی بو خوتندی زانسته ئیسلامیه کان... به لام تا عوونه که ی ۱۳۴۸ دیسانه وه برستی لی بری و ویران بووه وه، ئیستاکه دهر وانه که لاهه کانی، ده لاین: کاتی خوی ئهمه شاریک بووه... ئاوه دان!!

به سه لاهه دینی گوته وه: (پتیوسته له گه ل مامتا بچیت). هه رچی پتیوست بیج بو کوره که ی دای به سه لاهه دین. به لام سه لاهه دین ههستی و به خوی ئه کرد که بو مه رگی ئه به ن.

سه لاهه دین به ته نیایی خوی هیشتسه وه. ئه و نه ئه مه ی بیج خو ش بوو، نه په سندی ئه کرد. خویشی نه یسه زانی که بوچ چه زی به م کوره نه ئه کرد. چونکه ئه و هه رچه ندی تووشی گیرو گرفت و ته نگوچه له مه بوو بی، ئه وه ندی ترسنوک و بی کاره نییه که له کاری و خوی لابدا. له م کاته دا سه لاهه دین ههستی به خوی کرد، که که موکورییه کی ئه بی تیا بی.

پاشان (قورنانی پیروزی) کرده وه، دهستی کرد به خوتندنه وهی بابه تی یه که م (مانگا = البقره). له ویدا سهره وت و ئارامیکی دلای پی گه یش... پاشان، هه ر خوتندییه وه هه ر خوتندییه وه، تا چاوی پر بوو له فرمیسک.

ئنجاهاته سهر ئهم واته یه:

(ئهی ئه و که سانه ی که خاوه ن باوهرن، په نا بیه نه بهر ئارامگرتن و نویتزکردن، خوا له گه ل ئارامدارانه. ئیوه به و که سانه که کوژراون، له پیتناوی خوادا مه لاین مردوون، ئه وانه زیندوون، به لام ئیوه هه ست به زیندوو پیتیان ناکه ن).

ئهنجا دهستی کرده وه به خوتندنه وه تا گه یشته سهر ئهم واته یه: (له پیتناوی خوادا بچن به گز ئه وانه دا که به گز تاندا ئه چن).

(به لام زورداریی مه که ن. چونکه خوا چه ز له زورداران ناکات. ئه و کاتانه بیانکوژن که ئه وانیش دهست بو کوشتنن ئه به ن. له و شویتانه یش دهریانپه رین، که ئه وان ئیوه یان له وان دهرپه راندوه ئاژاوه نانه وه یش له کوشتن خراپتره.)

(بو ئه مه یش بیانکوژن که به ربه سستی ئاژاوه نانه وه بکه ن و ئایین هه ر بو خواناسین مینیسته وه. ئه گه ر ئه وان وازیان لی هیئا، له گه ل زورداراندا نه بی، دوژمنایه تی نابی بکری).

پاشان دهستی کرده وه به خوتندنه وه، چاوه کانیشی پر بوو بوون له فرمیسک و ئه رزانه خواره وه به سهر کولمه سپیه کانیدا.

ئنجاهه مه ی خوتنده وه:

(هه رچه نده پیتان ناخوشه، خراوه ته سهرتان ئه بی شه ر بکه ن. دوور نییه ئه وی چه زی پی ناکه ن، به چاکه بوتان بگه ری. دووریش نییه ئه وی چه زی پی ناکه ن، به خراپه بوتان بگه ری. خوا ئه وه ئه زانی. ئیوه نایزان).

ئنجى رۆشنىيى باۋەركردن بەخا و خواناسى و نىيازى تەواۋ لە دلا، ناۋچەوانى رۆشن كردهۋە.

ئنجى كە لەشكرەكە ئامادە بوۋ بۆ چوونە مىسر، سەلاھەدىن بەتەنشت (ئەسەدەدىن شېركۆ)ى مامبىيەۋە بوۋ. بەلام كە سەلاھەدىن ئەمجارە پىيى نايە خاكى مىسرەۋە ھەستى بەۋە ئەئەكرد كە ژئىرەستىكە. ھەستى بەۋە ئەكرد كە بوۋە بەخاۋەن نامەيەك، لە لايەن خواۋە راسپىتراۋە، بىگە بىننىتە جى. بەلىخ، وردە، وردە، ئەۋەى بۆ دەرتەكەوت...

لەپاش چەند مانگىك، قسەى يەزدانى پاك ھاتە دىيى؛ كە فەرموۋىيەتى: (دوور نىبىيە ئەۋەى ھەزى پىيى ناكەن، بەچاكە بۆتان بگەرى). چونكە سەلاھەدىن بوۋ بەخونكارى گەۋەرتىن و دەۋلەمەندترىن فەرمانرەۋايانى ئىسلام لەۋ سەردەمەدا...

بوۋ بەخونكارى مىسر.

ئەم پىشت و ئەۋ پىشت

(شاۋر) دەستى كە بەگفتوگۆكردن لەگەل (الكامل)ى كورپا. لەۋ گفتوگۆيە مەبەسى ئەۋە بوۋ كە كورپەكەى خۆى يارمەتى بدا لەۋ كارەساتە گرنگەدا كە ئەيەۋى بىقەۋمىيىن. بەكورپەكەى گوت:

(من ئەمەۋى نانىك دروست بگەم بۆ شىركوھ و سەركرەكانى ئارەزوۋ ئەكەم تۆبش لەمەدا يارمەتيم بەدەيت...)

كورپەكە بەسەرسورمانىكەۋە ئاۋرى لە باۋكى دايەۋە... كە سەرنجى دا، لە چاۋەكانى باۋكىا زۆردارىيى و بەدكردارىيى ديار بوۋ... لەپر بەھناسەبركىيەكەۋە پىيى گوت: (مەبەست ئەۋەيە كە...) باۋكىشى قسەكەى پىيى بىرى گوتى: (بەلى پىيىستە لىيان رزگار بىن. ئەمەلرىك) بەخۆى و لەشكرەكەيەۋە راي كەرد و مىسرى بۆ لەشكرى (شېركۆ) بەجى ھىشت. ھەرۋەكو خۆم دىم بەچاۋى خۆم و زانىومە، ئەۋ مىسرىيە ناشىيانە، بەجۆرئىكى وا چوون بەپىر لەشكرى نورەدىنەۋە، ۋەك ئەۋ لەشكرە لە دەست بەدخوۋىيى و خراپەى بىگانانى رزگار كەردىن وا بوۋ... ھەرۋەھا زانىم و بەچاۋى خۆشىم دىم كە چۆن جىنشىن، پىشۋازى (شېركۆ)ى كەرد و چۆنىش پاداشى دايەۋە... وا ئەشېبىم، نەتەۋە، ھەر بژىي ئەكات لە (شېركۆ) بەدەنگى بەرزەۋە. لەۋ لايىشەۋە لەشكرەكەى ئەۋ لە زەۋى مىسردا چىكى داكوتاۋە. من ئەمە زۆر بەتەنگانە ئەزانم. پىيىستە لە دەست (شېركۆ) رزگار بىن... پىيىستە... پىيىستە...

(الكامل)يش لە فرۆفئىلى باۋكى دلى توند بوۋ. ئەۋ داۋەى بەزۆردارىيەكى گەۋرە ئەھاتە پىش چاۋ. ئەۋەى زۆر پىيى ناخۆش بوۋ، كە باۋكى لەم شىۋە گوناھبارىيەدا، پاداشى ئەۋ موسولمانانەى كە خۆى و جىنشىن و مىسرىان پاراستوۋە، لە كوشتن و بىرەن و تالانكردن و رىسواكردن، ۋەھا بداتەۋە لەۋەبىش زۆرتى پىيى ناخۆش بوۋ، كە ئەيزانى ئەم فرۆفئىلە كەلكى نىشتمانەكەى تىيا نىبىيە، ھەر بۆ كەلكى باۋكى ئەبى. لەپر قىرئاندى بەسەر باۋكىا، پىيى گوت: (بەۋ خوايەى كە ئىمەى دروست كەردوۋە، ئەگەر بىتتو تۆ ئەمە بگەيت، ئەچم بەشېركۆ ئەلئىم).

باۋكىشى گوتى: (بەۋ خوايەى كە ناوت برد، ئەگەر بىتتو ئەمەى لىيى نەكەين، ھەموومان ئەكوژرىن).

كورپەكەيش گوتى:

(بام بكوژرىن. بكوژرىن و خۆمان و نىشتمانەكەمان بەئىسلامى بىننىيەۋە، چاكتەرە لەۋەى كە بكوژرىن و فەرەنگىش خاكەكەى داگىر كەردىن!).

لە ناۋەند كورپ و باۋكا، ناكۆكى تەواۋ زل بوۋ. (شاۋر) دەستى لە كورپەكەى شت. بەلای ئەۋەۋە، ئىتەر كورپەكەى بەكەلكى فرۆفئىل و زرنكى نەئەھات... بەلای كورپەكەيشەۋە وا بوۋ، كە فرۆفئىلى باۋكى، ھەرۋەك فرۆفئىلى گەۋرەپىاۋانى كۆن وايە، بەكارى گەل نايە، چونكە ھەر بۆ كەلكى خۆيان تى ئەكۆشن، بۆ گەيشتن بەھىتەز و دەسەلات و خۆنوۋاندن. ئەۋانە باكىان نىبىيە كە لە رەنجى جووتياران بخۆن، لەپاش ئەمەى داركارىشىيان بگەن، بچنە سەر شانە بربىندارەكانىيان، بۆ ئەمەى بەرز بىنەۋە و بگەنە سايە و پايە و سامان... ئەم جۆرە كاروبار ھەلسوراندنە، ئەم جۆرە كەردەۋە ناپەسندە، ئەم جۆرە فرۆفئىلبازىيە، پىيىستە پىلشىنرىتەۋە، بۆ ئەمەى لە جىيى ئەۋ كارگىرئانىك بخىرتە كار كە پر بى لە راستى و دروستى و دلسۆزىي... پىيىستە لەسەر بىنچىنەى چاكە داۋمەزىنرى، نەك لەسەر بىنچىنەى خراپە، لەسەر بىنچىنەى دادپەرۋەرى داۋمەزىنرى نەك لەسەر بىنچىنەى زۆردارىيى، پىيىستە لەسەر بىنچىنەى سوتىندخوارى موسولمانەكان داۋمەزىنرى، نەك لەسەر بىنچىنەى سوتىندخوارى فەرەنگە زۆردارەكان.

ھەرچەندە (شاۋر) دەستى لە كورپەكەى خۆى شت... بەلام لە فرۆفئىل و پىيىچوپەناى خۆى دەستى نەشت.

تىكرا ھەموو رۆژئىك ئەچوو بۆ لەشكرگاي شىركۆ. لەۋى خۆى لىيى ھەل ئەسوۋ و

خۆشه‌ویستی بۆ ئەواند و ماستاوی بۆ ئەکرد. بەلام جیبه‌جێکردنی په‌مانه‌که‌ی که دابووی به‌نوره‌دین له‌بابه‌ت ناردنی پاره‌وه، به‌رامبه‌ر به‌م هه‌لمه‌ته، تا ئەهات چه‌واشه‌ی ئەکرد و دوا‌ی ئەخست.

به‌لام (شاوور) هه‌ستی به‌وه نه‌کرد بوو، که هه‌روه‌ک ئەو ئەبویست داو بۆ ئەو له‌شکره‌ بنیته‌وه، ئەو له‌شکره‌یش ئەبویست داو بۆ ئەو بنیته‌وه. چونکه هه‌م سه‌لاحه‌دین هه‌م هه‌ندی له‌سه‌رکرده‌کانی، نه‌یان ئەتوانی له‌کرده‌وه‌کانی ئەم زۆرداره‌ گوناها‌به‌به‌دخووه‌ بێ ده‌نگ بچینه‌وه... ئەوه بوو رۆژتیک له‌ رۆژان، (شاوور) هاته‌ باره‌گاکه‌یان، بۆ چاوپێکه‌وتنی له‌شکره‌ گوتی: بام ئیهمه‌یش به‌جینه‌ لای. سه‌لاحه‌دین و هه‌ندی له‌سه‌رکرده‌کانی له‌گه‌ڵیا چوون. له‌رێ له‌ماینه‌که‌ی دایان گرتنه‌ خوار و به‌ستیانه‌وه.

جینشین (عاضد) به‌م که‌ینه‌وه‌بینه‌یه‌ی زانی. خۆی وا هاته‌ پێش چاو که له‌به‌ندیخانه‌دا بووه و به‌رئه‌للا کراوه. یاخود به‌نده‌ی ده‌سدارتیکه‌ به‌زه‌بروزه‌نگ بووه و نازاد کراوه. یه‌کیکی نارد له‌لایان که سه‌ری شاووری بۆ به‌یتنی. به‌دوا‌ی ئەو راسپێراوه‌یشدا چهند که‌سیکی تری نارد، نه‌وه‌ک له‌کوشتنی په‌شیمان ببنه‌وه. ئیتر کوژرا و سه‌ره‌که‌یشیان نارد بۆ (عاضد).

(ئه‌سه‌ده‌دین شێرکۆ) هاته‌ ناو کۆشکی جینشینه‌وه. (عاضد) خسته‌ جێگای شاوور و وه‌زاره‌تی پێشکه‌ش کرد. پاش ناویکیشی پێ به‌خشی که ئەمه‌ بوو: (خونکاری سه‌رکه‌وتوو، سه‌رکرده‌ی له‌شکران). هه‌ر له‌و کاته‌دا گه‌له‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ی شوڕشگێری برسی رووی کرده‌ کۆشکه‌که‌ی (شاوور). هه‌رچیه‌کی تیا بوو، تالانیان کرد و هه‌ر که‌سیکی تیا بینرا کوژرا.

(الکامل) یش له‌گه‌ڵ برا و خوشکه‌کانیا له‌ناو کۆشکه‌که‌دا خۆی گیر کردبوو. ئەوانیش هه‌ر وایان به‌سه‌ر هات.

دوور نییه‌ که (الکامل) یش گیانی به‌خاک ئەسپارد، به‌ده‌م ناوی خوا هێنانه‌وه و پارانه‌وه‌وه له‌خواوه، هه‌ر ئەو قسانه‌ی دووباره‌ کردبێته‌وه له‌ناو دلیا، که له‌وه‌پێش به‌باوکی گوتبوو:

(که بکوژتین و ئیسلام بین و نیشتمانه‌که‌یشمان به‌ده‌ست ئیسلامه‌وه‌ بێ، چاکتره له‌وه‌ی که بکوژتین و خاکه‌که‌مان به‌ده‌ست فه‌رهنگه‌وه‌ بێ...)

***

واته‌کانی (الکامل) هاتنه‌ دیی و سه‌رکه‌وتن... به‌ئێ. قسه‌ی پشتی تازه^(١) سه‌رکه‌وت: نیشتمانه‌که‌ به‌ئیسلامه‌تییه‌وه‌ مایه‌وه و، به‌ده‌ست ئیسلامه‌کانیشه‌وه‌ مایه‌وه. هونه‌رمه‌ندی گه‌وره‌یش له‌م که‌ینه‌وه‌بینه‌یه‌دا (شێرکۆ) بوو. هه‌ر ئەو بوو که توانی میسر بگرێ و به‌گرتنی میسریش بنچینه‌یه‌ک بۆ په‌یوه‌ندی میسر و (شام) دا‌به‌زرتنی. به‌م جو‌ره، شێرکۆ فرمانه‌ گه‌وره‌که‌ی خۆی به‌جێ هێنا، زۆریش نه‌مایه‌وه له‌ وه‌زاره‌تا. وا دیار بوو خوی گه‌وره‌ رێگای ئەکرده‌وه‌ بۆ سه‌لاحه‌دین که گه‌وره‌ بێ. (شێرکۆ) له‌پاش دوو مانگ وه‌زاره‌ت گێران، مرد. له‌ ئەنجامی نه‌خۆشیه‌کی ورگیه‌وه‌ که له‌ زۆر خواردنه‌وه‌ تووشی بووبوو چونکه‌ هه‌زی له‌ خواردن زۆر ئەکرد، زۆریشی ئەخوارد.

له‌پاش مردنی، (جینشینی فاطمی)، سه‌لاحه‌دینی خسته‌ جێگای (شێرکۆ)ی مامی. له‌ ١١٦٩/٣/٢٦، سه‌لاحه‌دین به‌شێوه‌یه‌کی فه‌رمانه‌وه‌ایانه‌ کرا به‌خونکاری هه‌ره‌ گه‌وره‌ی میسر. پاش ناویشی^(١) بوو به‌ (خونکاری سه‌رکه‌وتوو). هه‌ر له‌و رۆژه‌دا جارێکی تریش واته‌ی پشتی تازه‌ سه‌رکه‌وتوه‌وه‌ چونکه‌ ئەو کاته‌ ته‌مه‌نی (خونکاری سه‌رکه‌وتوو، سه‌لاحه‌دین) له‌ سی و یه‌ک ساڵی تیپه‌ری نه‌ئه‌کرد!

به‌رئه‌ست له‌ رێگه‌دا

هه‌ر له‌و رۆژه‌ گه‌وره‌یه‌دا، ئەو نامه‌یه‌ی که خوا پیتی سپارد بوو، بۆ سه‌لاحه‌دین ده‌رکه‌وت. ئەمه‌ ئەو نامه‌یه‌ بوو که هه‌ر له‌ هاتنی دوا‌یی (شام) یه‌وه‌ بۆ میسر، هه‌ستی پێ کردبوو. ئیستاکه‌ میسر خۆی هاویشته‌وته‌ بن بالیه‌وه، هه‌ستیش به‌وه‌ ئەکات که (فلسطین) یش دوا‌رۆژ دێته‌ بن بالیه‌وه^(١). وا هه‌ست ئەکات که ده‌رکردنی فه‌رهنگه‌کان له

(١) پشتی تازه: نه‌وه‌ی نوێ.

(٢) پاش ناو: نازانو، (لقب).

(١) محه‌مه‌دی کوری ئیدریسی شافیعی: (٧٦٧ - ٨٢٠ز) پێشه‌وا و دامه‌زرتنه‌ری یه‌کیکه‌ له‌ چوار رێبازه‌ سونیه‌یه‌کان. له‌ (غه‌ززه) له‌ دایکبووه و له‌ (مه‌که‌که) پێگه‌یشتوو، له‌ (مه‌دینه)ش مامۆستای (ئیمامی مالیک) بووه و له‌ میصر کۆچی دوا‌یی کردوو؛ مه‌زاره‌که‌ی له‌ قاهیره‌دا و به‌دامیته‌ی شاخی (مقطم) هوه. کتییی دانراوی زۆرن: (الام) سه‌رچاوه‌یه‌کی مه‌زنی فیه‌قه‌ له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شافیعی، (المسند) له‌ هه‌دیسدا و (السنن، الرساله) له‌ ئوسوڵی فیه‌قه‌ ئیسلامیدا.

(بیت المقدس) له سهر نه ستوی نه وه. ههروهه وایش ههست نه کات که پتوبسته له سهری خوی و ژبانی بهخت بکات له پیناو نه و کاره گوره بهدا...

نه مهیشی خسته پینش چاوی خوی که کوشش بکات بو نه مهی: میسر بیته شاهه نشاهیبه کی گوره و بلند، فرمانره واییبه عه ره به کان بکات به سویند خواری خوی و بیته پیشه وای هه موو ئیسلامه کان.

تجا رووی کرده خوا و داوای یارمه تی لئ کرد که نه م ناو ته ی بهینیتته دی. واهاته پینش چاوی که خوا پارانه وه که ی بو به جی نه گه بیته. وای هاته پینش چاو که ناو ته که ی هاتوته دی... شاهه نشاهیبه کی گوره ی ئیسلامی وای هاته پینش چاو، که نه ونده به هیز نه بی، له توانیدا نه بی فهره نکه کان له خاکه کانی ئیسلام بکاته دهره وه.

به لام ریگاگهیشی سهخت نه هاته بهرچاو، گیروگرفتیشی زور له بهردهم دابوو.

یه که م گیروگرفت که له بهردهمیا بوو، خوی بوو. که واته پتوبسته له سهری جاری له پینشدا دهست بهو بکات. پتوبسته له سهری بهرنگاری خوی بکات، هیچ ناره زوویه کی دپندانه و هیچ خروش و نالوشیک له دل خویدا نه هیلئ. ئیتر له وه به ولاره، نابی به دووی به زموره زما بگه ری و نابی مهی نوشی بکات. نابی به دووی که شوفش و خوتواندنا بسوورپته وه. نه گه ر خواناسه بام زورتر خوا بناسی. نه گه ر دهر ویشانه پیش نه ژبی، بام زورتر به دهر ویشیبه وه بژی. پتوبسته بی به نمونه ی هیز و هه رت و نارام و پشت به خو به ساتن و خواناسین بو له شکر و سه رکرده کانی خوی. پتوبسته هه رچی هیز و توانایه کی هه یه له له ش و هوش و بیرکرده وه یدا، بهختی بکات بو نه و نامانجه گوره یه ی که له پینش چاوی خویدا دایناوه.

زوری پی نه چوو، سه لاهه دین به سه ر گیروگرفتی یه که میا زال بوو. زال بوو به سه ر خویدا...

میرویش به ناشکرا دهری نه خات که سه لاهه دین هه ر له و روزه وه که چوته سه ر تهخت، تا نه و روزه ی گیانی پاکي به خاک سپاردوه، کاتیک نه بووه که له و په ری خویه ختکردنا نه بوو بی، له پیناو گه یشتن به و نامانجه پیروزه گوره یه یدا.

***

گیروگرفتی دووه میس له پینش دم سه لاهه دیندا، نه وه بوو که هه وه له کانی خوی، سه رکرده کانی نوره دین که له گه لیا هاتبونه میسر، بهرپایان کردبوو، که هه ندیکیان خمی سه لاهه دین خوی بوون. چون نه بی، هه ر نه و به ته نیا هه لبرترری له ناویاندا بو نه و پایه بلنده، که هی وایان تیا یه له شه ر و کوشتاردا له و کونترن، له و ته مه ن زورترن، له و شاره زاترن!

سه لاهه دین، هه رچی له دهست هات کردی، تا توانی زوری نه و گروزانه دل بداته وه. له ودها، خوینده واری دل سوژ، (عیسای هه کاری) کومه کیی زور کرد. به لام سه رکرده (الیاروقی) ملی نه دا و ریک نه که وت له گه لیا، گوتی:

(من ناچمه ژیر دهستی یوسفه وه). ئیتر له گه ل چه ند سه رکرده یه کی تر دا گه رایه وه (شام) بو لای نوره دین. نه وانه ی تریش له میسر دا مانه وه، هه رچی سه لاهه دین بیگوتایه به گوتیان نه کرد و له گه لیا به دل سوژی مانه وه. به م ره نکه دا له و ته نگوچه له مه یه یش به سه رکه و تووی ری زگاری بوو. ئیتر قسه ی خونکاری لاو، زال بوو به سه ر سه رکرده پی ره کاندنا. له گه ل نه ودها، تا نه هات گیروگرفت نه هاته پیشه وه.

***

رژیکیان، زه لامیکی سه روچاو ناشیرینی، جلوه رگ شوپر نه ریشته به ریگادا، به لام به جو ریکی واکه پیانو دلئ لی پیس نه کرد. یه کتیک له پیانو تورکمانه کانی سه لاهه دین، چاوی پی که وت، لیی ورد بووه وه. که سه رنجی دا، پیتلاوه کانی تازه بوون، له گه ل جلوه رگه شوپره کانی ریک نه نه که وتن. کابرا، هه ردوو پیتلاوه کان و خاوه نه که ی بردن بو سه لاهه دین که پیتلاوه کانیان هه لچری، نامه یه کی گرنگی تیا شارر ابووه وه له لایه ن (مؤمن الخلافه = رازداری جینشین) وه نیرا بوو. نه میس قوله ره شیکی له پیانوه تی که وتوو بوو، کوشکی جینشین (عاضد)، نه و کاروباری هه ل نه سووراند. نامه که بو فهره نکه کان نووسرا بوو، (رازداری جینشین) ویستبووی له گه ل فهره نکه کاندنا گه له کومه کی بکات له (میسر و سه لاهه دین) نه ویش به م جو ره: هه ر کاتئ سه لاهه دین له (قاهیره) چوو دهره وه به رهنگاری له شکر فهره نگ بکات، نه میس له دواوه، له گه ل شو ر شگیره کانی میسر دا، هوروزم به نه سه ر سه لاهه دین و بیخه نه ناوند دوو ناگره وه، تا خوی و له شکره که ی ته فروتونا نه که ن.

دیاریوو (رازداری جینشین) له وه پهنی وهرنه گرتبوو، که (شاور) و (ضرغام) به هو ی

(۱) له و رژگاردها کیشه یه ک یا رهوشیک به ناوی (فله ستین) وه له نارادا نه بووه.

کۆمه کییانوه له گهڵ فه رهنگه کاندای بۆ هه لگوتانه سه ر میسر، چه ده ردیکیان به سه ر هات. سه زای ته مه ش وهک هی ته وانی پیتشو بوو. پیاوه کانی سه لاهه دین، که هه لیان بۆ هه لکه وت و له خانووه که ی خۆیدا، له لادی دوور له کۆشکی جینشین، گرتیان، سه ری ته ویشیان په راند.

کوشتنی (پازداری جینشین)، له شکره که ی جینشینی وروژاند. ته وانه زۆریه یان قوله ره شبوون. ته نانه ت په نجا هه زار که سیان سه ریان له سه لاهه دین به رز کرده وه. کوشتار به تونیدی له به رده م (باب القصرین) دا ده ستی پیت کرد. به لام، په شه کان له به رده م له شکره سه لاهه دیندا خۆیان نه گرت، شکان. ئیتر سه لاهه دین و پیاوه کانی گه ره که یان که له نزیک (باب زویله) وه بوو، سووتاند. هه مو ژن و منالیشیان له ناو ته و خانووانه دا بوو... په شه کان به سه رشۆریه که وه ته فروتونا بوون. زۆریان لی کوژرا. ته وی لیشیان مایه وه، نیرانه (جیزه)، له وه شه وه بلاوه یان پیت کرا بۆ (صعید). ئیتر له و کاته وه سه لاهه دین، له جیگای (پازداری جینشین)، له پیاوه تی که وتووه کی سپی دانا، که له پیاوه کانی خۆی بوو، ناوی (به هانه دین قره قوش) بوو.

***

له و ساوه که سه لاهه دین هاته سه ر ته خت، جیگا که ی گرنگی لی هات. ته و له لایه که وه گزیری (عاضد) بوو که جینشینی فاطمییه کان بوو. له لایه کی تریشه وه جینشینی نوره دین بوو، که خونکاریکی سوننی بوو، به ناو ژێرده ستی (جینشینی عباسی) بوو. میسرریه کان (شیعه) یش و (سنی) یشیان تیا بوو. به لام به شی (شیعه) زۆرتر بوو. چونکه (فاطمی) یه کان دوو سه د سال بوو له میسر دا فه رمان په واییان نه کرد. سه لاهه دین نه یوست دلی میسرریه کان بشکیتن، به جار پیک ئایینی شیعه که یان بگۆرئ و بانگ بدا بۆ جینشینی (عباسی) وهک نوره دین ته یه ویست. دیسانه وه ته وه یشی پیت باش نه بوو که نوره دین له ده ست خۆی بدا و دلی بشکیتن. جارئ هه ر به وه نده وازی هیتا که له وتاری رۆژی هینی (خطبة الجمعة) دا له دوای ناوی جینشینی فاطمییه کانه وه، ناوی نوره دینیش بهیتن. چاوه روانی ته وه بوو، که جیگه ی له میسر دا قایم بهی و، بچیته ناو دلی میسرریه کانه وه نجا هه نگاو پیک ته و او به او پیت بۆ برانه وه ی که ی نه وه یه نه ی (جینشینی).

***

سه لاهه دین به ته نگ دلی سه ر کرده کانی کۆشکی جینشینی فاطمییه وه نه بوو. گویشی نه ته دایه دلی گه وه پیاوه کانی میسر. هه مو خه میکی بۆ کامه رانی نه ته وه ی میسر دانا

بوو. له بهر ته وه ده رگا کانی کۆشکه که ی و گه نجینه کانی فه رمان په واییه که ی کرده وه بۆ هه مووان. له هه موو سوچیک میسر وه راسپیتراوان هاتن، بیبینن. ته ویش پیتی ته به خشین. گوپی له سکا لایان نه گرت، ناواته کانی ته هیتانه دی. جا له بهر ده ست بلاوی و روو خۆشی و کرده وه شیرینی و که سایه تییه دلکیتشکه ره که ی، چوو بووه دلی میسرریه کانه وه.

که ده ستی کرد به به ره نگاری کردنی چه لپاییه کان و له شه ره گه وه ره کانی شکاندن، ته وه نده ی تر چوو له لایانه وه. چه لپاییه کان ئیستا که خۆیان وا هاته پیت چاو که له ناو دوو فه رمان په وایی ئیسلامی یه که بوو به هیتزدان. له بهر ته وه (ئه مه لریک) ی خونکاری (بیت المقدس) خۆی له گه ل شاهه نشاهی یۆناندا رپیک خست، که ته مه ش ته ترسا له هه لمه تی نوره دین بۆ سه ر ئاسیای بچوو، که له ویتوه بگاته سه ر خاکی ته و.

له مانگی یانزه هه می ۱۱۶۹دا، (ئه مه لریک) و له شکره که ی هوروز میان برده سه ر (دمیاط)، جیگایه کیان بۆ خۆیان دامه زراند له ناوه ند زری و شاره که دا، چاوه روانی که شتییه کانی یۆنانیان نه کرد بگاته فریایان. به لام سه لاهه دین خۆی ناماده ی شه ر کردبوو. (طایبه) یش دامه زرا بوو، بۆ به ره نگاری. پاش سئ رۆژ که شتییه کانی گریکه (یۆنان) کان ده رکه وتن. به لام چه ک به ده سه کانی (طایبه) توانییان که شتییه کان له هاتنه ناو ته سه که له که به ربه ست بکه ن. له شکره ی ناو زوی چه لپاییه کانی هیتجان پیت نه کرا، له به رامبه ر له شکره کانی سه لاهه دین و ته و یارمه تی یانه دا که نوره دین ره وانه ی ته کردن بۆ سه لاهه دین.

(ئه مه لریک) ناچار بوو، چوار لا گرتنه که، بکاته وه که په نجا رۆژ بوو ده ستی پیت کردبوو، له شکره که یشی تووشی تازار و برسیتی و سه رگه رانییه کی زۆر بوو بوو به ده ست گیتزه لوو که وه: ئیتر گه راپه وه (شام) بۆ ته مه ی بیپاریزی له هه لمه ته کانی نوره دین له و کاته دا که شتییه کانی یۆنان ته گه رانه وه بۆ جی خۆیان گیتزه لوو که یه کی توندی لی دان، له هه مو لایه کیشه وه شه پۆلی ئاوه که دایگرتن و لوولی دان. که شتییه کان هه موویان پارچه پارچه بوون و شکان. شه پۆله کانی لاشه ی مردووه کانیان برده گوئ ئاوه که، له و جیگایه دا فریتی دان که هاتبوون داگیری بکه ن!

سه لاهه دینیش به دوای ته م سه رکه و تنه یدا له پاراستنی (دمیاط) دا، که به رامبه ر چه لپاییه کان کردی، چه ند جار پیک هوروز می برده سه ر به شی خوارووی (فلسطین) به و مه به سه ی که ترسی فه ره نگه کان له دلی له شکره که ی خۆی ده ربکات و له شکره که یشی

را بهیښی به هوروژم بردنه وه، نهک به خوږاراستنه وه وهک له وه پېش پټی راهاتبوون. نه ویش بو ټه موی که وایان لی بی، بتوانن دهست بکن بهو شهړه پیرۆزه که له پېشمانه وه بیه نه و شهړه ی که ههر له یه کمه رۆژی چونه وه زاره تیه وه ههستی پټی کردبوو.

له م هه موو هوروژمانه دا به سه رکه و تووی هاته دهره وه. له شهړی (غزه) دا زال بوو به سه ر چه لپا بییه کانا. پاشان ویستی شاری (ابله = عقبه) یان لی داگیر بکات سه باره ت بهو جیگا گرنگی که هه یه تی له دم زرتی سووردا و چه قی ریگی حاجیه موسولمانه کانه بو (مکه). له بهر ټه وه له شاری (قاهیره) دا، پارچه ی که شتیبه کانی دروست کرد و پاشان گوټزانیه وه بو زرتی سوور که له وی یه ک خران. بهم جوړه سه لاهه دین، که لاتی (عقبه) ی داگیر کرد به هو ی که شتیبه کانیه وه له زرتی سووردا و له شکره که یشیه وه له سه ر زه ویدا.

(یوسف سه لاهه دین)، له دوی ټم هه موو سه رکه و تنانه به سه ر چه لپا بییه کانا گه رایه وه جیتی خو ی. له سه ر و له سه ری میسه روه هه موو کهس، به (سني و شيعی) یه وه به تورک و میسه ریبه وه ناویان به جوانی ټه هینا. هه موویان خو شیان ټه ویست چونکه به سه ر دوژمنه کانیاندا زال بوو بوو... به سه ر خوانه ناسه کانا، هه روهک خو بان ناویان لی ټه نان... نه ته وه هه مووی هوگری پېشه وای لوی خو ی بوو. زورتر پشتیان پټی به ست، زورتر باوه ریان پټی هات. میسه ریبه کان گیانیان کرایه وه به به ردا. دلیان پر بوو له باوه ر به خو کردن و شانازی.

میسر وای لی هاتبوو: بازرگان له بازاردا، منال له ناو شه قامه کانا جوو تیار له کیلگه دا، که بیانو له ناو مالدا، سه ر یاز له باره گای له شکردا... ټه مانه هه موو به سه ر سورمان و خوشه ویستی و شیرینیبه وه ناوی سه لاهه دینیان ټه هینا: یوسف. یوسف. خونکار یوسف!

که سه لاهه دین، ههستی به جیگی خو ی کرد له دلی میسه ریبه کانا، شیعیه یش و سنی یش، بریاری دا میسر بکات به سوننی. شیعیه یه تیش له ناو ببات. به لام نهک له بهر ټه وه ی که نوره دین وای ټه ویست. چونکه دوور نییه ترسا بی له وه ی که جینشینی فاطمی نه ما، ټه ټه بی به ژیره دستیککی ته وای نوره دین، چون تاره زوو بکات نوره دین وای هه ل ټه سوور پټی. به لکو بو خو ی وای به باشتر ټه زانی، که جینشینی فاطمی بیاریزی، تا له دواروژدا فاطمیبه کان پشتی بگرن به رامبه ر نوره دین. ټه گه ر هاتوو نوره دین رووی لی وه رگیرا.

به لام سه لاهه دینی سوننی، هه روه کو له وه پېش گوتمان، وای بریار دابوو که میسر بکات به پېشه وای هه موو نیسلام و سه رداري شاهه نشاهی نیسلامی. ټه وه یش بهو جوړه پټک نایه ت که میسر له سه ر نایینی شیعیه بیښته وه و جیاواز بی له هه موو خاکه کانی تری نیسلام که له رۆژی هه ینیدا له وتاردا ناوی جینشینی (عباسی) ټه خو ټندر ټته وه.

له ریگی ټه وه دا که میسه ریبه کان بخاته سه ر نایینی (سني)، دوو خو ټندن گای گه وره ی کرده وه: (الناصریه) و (الکاملیه)، بو بلا و کرده وه ی نایینی (شافعی).

له میسه ردا، خانویه ک داترا بوو، بو گرتنی ټه وانه ی له سه رده می پشیوی پېش سه لاهه دیندا، ټه گیران به تاره زووی کار به ده ستان. سه لاهه دین ټه و خانویه روو خاند و هه ر زورداربی و به دکاریبه کی تیا مابوو له ناوی برد. له جیتی ټه و خو ټندن گایه کی کرده وه بو نایینی (شافعی). هه روه ها ناو بژیکه ره شیعیه کانیسی لابد، له جیتی ټه وان ناو بژیکه ری (سني) ی دانا.

بیروباوه ری میسه ریبه کان ورده ورده له شیعیه یه تی دوور که ته وه و به ره به ره رووی کرده نایینی (سني). رۆژگاریش به کامی دلی سه لاهه دین ټه جوو لایه وه، بو ټه موی بکات به نامانجی خو ی...

داسی بهرگ

له و کاته دا که (عاضد) نه خو ش بوو، له ناو کو شکه زه لامه که یدا سه لاهه دین سه ر کرده کان و سه رداره کانی خو ی کو کرده وه بو راو ټو کردن له بابته ناو نه هینانی (عاضد) وه له وتاری هه ینیدا. پېشینی گوتن که نوره دین له سه ر ټم بیسه گیره هه ندیکیان نامۆز گاریان کرد، بکری، هه ندیکیشیان مه ترسیبان هه بوو له تووره یی میسه ریبه کان.

له و کاته دا زانایه کی (موصل) ی هاتبووه میسر، که بینی ټه وانه دوو دلن له و فرمانه دا و ناو ټرن به ناوی جینشینی (عباسی) یه وه وتار بخو ټننه وه، گوتی: من دهست ټه کم به خو ټندنه وه ی ناوی ټه و له وتاری هه ینیدا.

له یه کمه رۆژی هه ینی مانگی (محرم) دا سالی (۵۶۷ کۆچی) واتا له ۱۰/۹/۱۱۷۱ دا خو ی هاویشته مزگه و ته که وه، پارایه وه له خوا بو جینشینی (عباسی) له به غداد. نو ټو که ره کان له وه سه ر یان سورما و هیچی تر. به لام پشیوی و ئازاوه و مقو مقوی لی په یدا نه بوو. ټم دهنگه گه یشته به غداد. جینشینی (عباسی)، دلی پر بوو له

خۆشى، پایتەختى کرد بە چراخان لە خۆشیدا. تیشكى ئەو چراخانه، که ئەیدا لە ئاوه‌که‌ی رووباری ده‌جله، چاوه‌ندازىكى دلكيشكه‌رى لى ئەهينايه بوون. جينشين ديارى سه‌ربلندى نارد بۆ نوره‌دين و سه‌لاحه‌دين. پاش چەند پوژتيك وتارى هه‌ينى به‌ناوى جى نوشينى به‌غداده‌وه له مزگه‌وته‌كانى ميسردا بلاو بووه‌وه. ئالاي ره‌شيش به‌سه‌ر جى وتاره‌كاندا درا. (١)

ئالاي (عباسى) هه‌ر له‌و كاته‌دا كه ئەمانه‌ ته‌كرا، (عاضد) له سه‌ره‌مه‌رگ دابوو، گيانه‌للای ئەدا، نه‌يه‌زانى كه ناوى له وتارى هه‌ينى لابه‌راوه، پيش ئەمه‌ى له‌شى بکه‌ويته‌ گۆره‌وه. چونکه سه‌لاحه‌دين فه‌رمانى دابوو به‌ژيترده‌سته‌كانى خۆى و فه‌رمانبه‌ره‌كانى كۆشك، كه (عاضد) له‌م كه‌ينه‌ويه‌ينه‌يه‌ ئاگادار نه‌كەن. گوتبووى: (ئه‌گه‌ر له نه‌خۆشيه‌كه‌ى چاك بووه‌وه، پى ئەزانى. ئەگه‌ر مرديش، پيوست ناكات كه به‌كه‌ينه‌ويه‌ينه‌يه‌كى وا، له سه‌ره‌مه‌رگيا دلى پره‌نجين).

جينشيني فاطمى نه‌خۆش، به‌مه‌ى نه‌زانى بوو. ئەو سه‌لاحه‌دينى وا ئەهينايه پيش چاوى خۆى، كه لاوتكى مه‌ندى بى ده‌نگى به‌سه‌زمانه، له‌گه‌ل مامى خويدا هاتوته ميسر، ئەوه‌نده‌يش نازايه‌تى و بى باكى و هيز و كاردروستى پيشانداوه، هه‌موو كه‌س خۆشى ئەوى. به‌لام هه‌رگيز به‌بيري نه‌ئه‌هات كه سه‌لاحه‌دين ئەتوانى به‌م جوژه به‌سه‌ر هه‌موو گيروگرفت و به‌ره‌لسته‌كانى خويدا زال ببى و، به‌م جوړه‌يش كوله‌كانى كۆنه‌په‌رسته‌كان تىك بدات. ئەوه‌يشى به‌بیردا نه‌ئه‌هات كه وا كز و بى ده‌سه‌لاتى لى دى به‌رامبه‌ر سه‌لاحه‌دين، كه بووه به‌گه‌وره‌يه‌كى به‌هيز و ده‌سه‌لات، هه‌موو كه‌س ملى بۆ كه‌چ ئەكات.

به‌لام (عاضد) له‌مه‌ خه‌مبار نه‌بوو، پشم و قينى له سه‌لاحه‌دين هه‌ل نه‌گرت، وه‌ك له‌وه‌پيش ئەيكرد له‌گه‌ل گريزه‌كانى پيشووى خويدا كه هه‌موو ده‌سه‌لاتيكيان لى سه‌ند بوو. كه سه‌يرى ئەكرد، ميسر له‌ دويني به‌هيزتر و كامه‌رانتره. خۆيشى هه‌ستى به‌وه‌ كردبوو كه نزيك بۆته‌وه له‌ مردن، له‌به‌ر ئەوه له‌و دلّه لاوه‌يه‌وه كه هه‌ببوو لي‌دانه‌كانى كه‌وتبووه كزى، ئاواتى ئەخواست بۆ ميسر و ميسربيه‌كان و سه‌لاحه‌دين، كه چاكه و سه‌رکه‌وتنيان بيته پى.

عاضد، ئاره‌زوو ئەكات، سه‌لاحه‌دين بيئى. ئەنيرى به‌دوايدا به‌لام سه‌لاحه‌دين واى هات به‌بیردا كه عاضد به‌كه‌ينه‌ويه‌ينه‌يه‌كه‌ى زانيوه، ترسا له‌وه‌ى داويان بۆ نابيته‌وه،

(١) نيشانه و ئالاي عه‌بباسيه‌كان له به‌غدا.

بيانويه‌كى هينايه‌وه و نه‌چوه لاي. له‌پاش ئەمه‌ى عاضد مرد، له ته‌مه‌نيكى بيست و يه‌ك سالي‌دا^(١)، سه‌لاحه‌دين، نيازياكى عاضدى بۆ ده‌رکه‌وت له ئاره‌زووى چاوپيکه‌وتني‌دا. په‌شيمان بووه‌وه له كرده‌وه‌كه‌ى خۆى. له‌به‌ر ئەوه ده‌ستى كرد به‌پيايه‌لدانى عاضد ستايشى كرده‌وه جوانه‌كانى و ده‌ست بلاوييه‌كه‌ى و نيشتمانپه‌روه‌ريه‌كه‌ى ئەكرد. ئنجا گوتى:

(هه‌رگيز له‌ العاضد ده‌ست بلاوتر نه‌ديوه. جاريكيان هه‌زار دينارى ميسرى بۆ ناردم له‌گه‌ل جلويه‌رگ و دانه‌وي‌له و خواره‌مه‌ني‌دا، بۆ ئەمه‌ى به‌ختيان بکه‌م له به‌ره‌نگاري‌كردنى فه‌ره‌نگه‌كاندا، له شه‌رى (دمياط) دا!!)

سه‌لاحه‌دين، العاضدى، له شيوه‌يه‌كى گوره و گرنگدا ناشت، سى پوژى ته‌واو‌يش له شينه‌كه‌يدا دان‌يشت.

***

به‌م ره‌نگه ده‌ستى مه‌رگ، جينشين (العاضد) له ريگاي سه‌لاحه‌دين لادا، بۆ ئەمه‌ى بيته‌ خونكاري سه‌ريه‌خۆى ميسر، كه‌س خۆى له قه‌ره‌ى نه‌دا... هه‌روه‌ك له‌وه‌پيش (شېركۆه) ماميشى له ريگه‌ لادا، بۆ ئەمه‌ى پى بخاته سه‌ر په‌يژه‌ى بلندي و گه‌وره‌ى. كۆشكى جينشين، گه‌وره و به‌سام راوه‌ستا بوو، له سه‌روچاويي خه‌م و دلشكاويي ديار بوو، به‌بۆنه‌ى مردنى خاوه‌نه‌كه‌يه‌وه. به‌لام ئەوى بچوايه ناو كۆشكه‌كه‌وه، سه‌رى سوڤ ئەما و گه‌شكه‌دار ئەبوو له‌و شتانه‌ى كه له‌ناويا بوو. چونکه كۆشكه‌كه‌، ناوازه‌ترين كه‌لويه‌لى تيا بوو، گه‌نجينه‌كه‌يشى پر بوو له‌ بابته‌ى بريسه‌كه‌دار و گه‌وه‌رى نرخدار. يه‌كيك له‌و گه‌وه‌رانه، گه‌وه‌ر (الجبل) بوو كه كيشانه‌ى ئەگه‌يشته (٢٤٠٠) تۆزقال (قيراط)... پاره‌وه‌كانى كۆشكه‌كه‌يش پريوون له ده‌سوپيوه‌ند و نوکه‌ر و هاوده‌مانى جينشين. ژووره‌كانيشى پريوون له خانم و كه‌نيزه‌كانى جوان.

ئه‌وانه هه‌موويان كه‌وتبوونه ژيتر چنگى سه‌لاحه‌دينه‌وه. چى ئاره‌زووى بکردايه لى ته‌کردن. به‌لام ئەو فه‌رمووى به (قه‌ره‌قۆش)، گه‌نجينه‌كانيان كرده‌وه. نه‌ك بۆ ئەمه‌ى پوول و پاره‌يه‌ك، ياخود گه‌وه‌ريك بۆ خۆى هه‌ل بگرى... به‌لكو بۆ ئەمه‌ى به‌سه‌ر سه‌رکرده‌كان و ژيترده‌سته‌كانى خويدا دابه‌شيان بکات. هه‌رچيه‌كيشى به‌باش زانى، ناردى به‌دياريى بۆ نوره‌دين. هه‌نديكيشى لى فرۆشت و داى به‌گه‌نجينه‌ى گشتى. (١٢٠,٠٠٠) سه‌د و

(١) ئەم ته‌مه‌نى مردنى (العاضد) جى گومان و تيرامانه!!

بیست هزار بهرگ نووسراویشی به خشی به (القاضي الفاضل)، که له نووسراووخانه گوره که ی کوشکی دهرهینا. به که سانی تریش سامان و چاکه به کی زوری به خشی. به لام بۆ خۆی هیچی لی هه لئه گرت.

کوشکه که یشی به دانیششتوان چۆل کرد. که نیزه که کان هه ندیکیان نازاد کران، هه ندیکیشیانی به خشی به م و به. خیزانی العاضدیش له سهد و په نجا که س زۆرتربوون. له وانه چوار ئافره تیان ژنی خۆی بوون، خوشک و کور و کچی خۆی و، که سوکاری ژن و پیاویشیان له ناودا بوو. ئه وانه هه موویان گوئیرانه وه جیگایه کی سه ره خۆ (قه ره قوش) وه ک ژبانی پیتشوویان، هه موو نیاز و جیاز و ریزگرتنیکی بۆ ئاماده کردن. به لام ئافره ته کانی له پیاوه کان جوئ کرده وه، نه وه ک سک و زا بکه ن!...

له پاش ئه مه ی کوشکه که، هه موو خیزان و ده ست و یاریکی لی جیا بووه وه. کراسی خه مباری له دیواره شه نگوشوخه کانی و له پایه زپینه کانی خۆی داکه ند. راستبووه وه چاوه روانی سه لاهه دینی نه کرد، بۆ ئه مه ی بیته ناوی، تیا بژی و خۆشی له و که لویه له نایابانه ی و ئه و باخاته جوانه سیه ردارانه ی بیینی. به لام سه لاهه دین، ئه وانه ی هه موو به شتیکی پروبووچ زانی. نه چووه ناوی. هه ر له جیتی خۆیدا مایه وه. که هزی به سه ختی گوزه ران و ساکاری ژبان نه کرد.

ئیتتر کوشکه که به ته نیایی و خه مباری مایه وه. دانیشتوه تازه کانی که بریتی بوون له سه رکرده کانی سه لاهه دین، خه می پاراستنیان نه ئه خوارد. هۆله جوانه کانی ورده ورده له که لک که وتن. به لام کوشکی دووه می جینشین، که پییان نه گوت، کوشکی به زموره زم، سه لاهه دین به خشی به (العادل) ی برای.

له ناوه ند هه ردوو کوشکه که بشدا، زه وییه کی گه وره و فراوان هه بوو، جیتی نومایشی ده هه زار سه رباز زۆرتتری نه کرده وه. هه ر له و ناوه بشدا گوێستانی جینشینه کانی فاطمی تیا بوو، له و ساکه وه که له (قیروان) ی (مغرب) وه هاتبوون، دهستی پی کردبوو. به ته نشت ئه وانه یسه وه هه موو (الزهر) بلند بووبووه وه، بووبوه به لگه به ک بۆ گه وره یی فاطمیبه کان و به زبانیکی پاراوه وه لییان نه دوا. شاری قاهیره ییش هه ر چوار لای ئه و شتانه ی گرتبوو، بۆ ئه مه ی تا سه ر بۆ میسری زبندوو به پایته ختی بمینیتته وه.

له م کاته پر خه م و خه فه ته یدا، (عماره) بوئری به مه نی، به چه ند دیره هۆنراوه به ک، داخی دلّی خۆی رشت بۆ فاطمیبه کان که به و جوړه له ناوچوون. (عماره) فاطمیبه کانی زۆر خۆش نه ویست. زۆریش دلّسۆز بوو بۆیان. له گه لّ ئه و هشا که هۆنراوه کانی زۆر ناسک

و ناوداربوون، به لام له ژیره وه خه ریکی هه لگیره ساندنی شوړشیتیکی بی سامان بوو، بۆ به رهنگاری بکردنی سه لاهه دین. گه له کۆمه کییه کی کرد له گه لّ هه ندی شیعه ی سه ر به (عه لی) دا، له گه لّ سووانیبه کاندانه نانه ت له گه لّ هه ندی تورکیشدا. له ژیره وه ریک که وتن له گه لّ خونکاری (بیت المقدس) و خونکاری (سجیلیا) دا که ئه وانیش پاره و سامان و یارمه تییان بۆ بنیترن. هه ردوو لا له زری و زه وییه وه له کاتیکی به که لکدا هورۆم ببه نه سه ر سه لاهه دین و سه رئه نگرتی بکه ن.

***

(یاروقی) یش، له شام به ته نشت نوره دینه وه بوو. هه رچه ند سه لاهه دین ناوبانگی ده ریکردایه ئه و گری تیه ر نه بوو. (یاروقی) یش ئه و سه رداره بوو که گوتی: من ژیره دهستی سه لاهه دین ناکه م. ئه وه بوو پاشه جار میسری به جیه یشت و له گه لّ چه ند سه ردارتیکی تر دا چۆه بۆ شام بۆ کن نوره دین. ئه و هه ر له ژیره دهستی نوره دیندا مایه وه. که چی ئه و لاوه بچکۆله ی که تیزی پی کرد و بیتری کرده وه له وه ی که له ژیره دهستی بی، و اتا سه لاهه دین، ئه بیینی به چاری خۆی به سه ر پلیکانه ی گه وره ییدا بازی گورج گورجی نه دا.

به لای (یاروقی) و هاوړیکانیه وه وابوو، که ئه گه ر له سه لاهه دین بته کیته وه، په ر و بالی ئه که ن، جیتیگی پی له ق ئه که ن له میسردا. به لام سه لاهه دین، ئه و سه رکرده و سه ردارانه ی که له گه لیا مانه وه، دلّسۆزییان بۆ نوواند، به گیان و دلّ فرمانیان بۆ نه کرد. جگه له وه له نوره دینیسی خواست که براکانی و باوکی بۆ بنیترن. براکانی له پیتشدا چوونه لای. پاشان باوکیسی گه یشت. ئه ویش به هۆی ئه وانه وه پشتی قایم بوو. ئه وانیش به هۆی ئه وه وه سه ربان بلندبووه وه و پشتیان قایم بوو. هه روه ک له وه پیتش میسر خیزانی (یوسف کوری یعقوبی) ی کۆکرده وه و پایه ی بلند کردنه وه، ئه مجاره ییش خیزانی (یوسف کوری ایوب) ی کۆکرده وه و پایه یسی بلند کرده وه. (یاروقی) و سه رداره کانی لای نوره دین و هاوده مه کانی ترسیان له سه لاهه دین پیشان دا. گوتیان: هه رچه ند سه لاهه دین پاره ی دروست کردوه و ناوی (خونکار نوره دین) ی له سه ر نووسیوه، هه رچه ند به فهرمانی ئه و ناوی نوره دین له وتاری رۆژی هه یینیدا ئه خویندریتته وه له هه موو خاکی میسردا، به لام له راستیدا ئه و خونکاریکی سه ره خۆیه، له ژیره دهستی نوره دیندا نییه. سه لاهه دین بووه ته خونکاری میسری گه وره، که له راستیدا له خاکی نوره دین ده ولّه مه ندر و گه وره تره، هه تا بیت رۆژ به رۆژیش گه وره تر و فراوانتر نه بی.

بی گومان، نوره دین ئه وانه ی هه موو ئه زانی و لییشی نه ترسا. له راستیشدا ئه و

دهسه لاتیکی راسته قینهی نه ما بوو به سهر سه لاهه دیندا. ته نانهت نه یئه توانی باوه ریشی پی بکات له بهر ننگاریکردنی چه لیباییه کاند. نه گینا نه گهر وا نییه بوج سه لاهه دین گرتنی که لاتنه کانی (شویک) و (کرک) ی - به ته نشت (زرتی مردوو = البحر المیت) هوهن - نه برده سهر. خو نه و له ساله کانی ۱۱۷۱ و ۱۱۷۳ دا په یتا په یتا هوروزمی نه برده سهر، که چی که نزیک گرتنیان نه بووه، وازی لی نه هینان و نه گه رایه وه میسر، ههر له بهر نه وهی که نه یزانی نوره دین به رتویه بگاته که لاتنه که و یارمه تی بدات له گرتنیا.

که سه لاهه دین له که لاتی (شویک) وازی هینا و گه رایه وه بیانوه که هی نه وه بوو که بیستویه تی قوله ره شه کان گه له کومه کتیه کیان به دهسته وه یه نه یکه ن له پاش دهرچونه دهره وهی له میسر. نه و قسه یه ییش راست بوو.

به لام، ههره ک دهره که وهی دلی نوره دین به و بیانوه دانه مرکا، به وه ییش دلنیا نه بوو که کرده وه که سه لاهه دین له جیی خویدا بوو پی. له بهر نه وه رقی لیبی هه لسا و له کانی دلپه وه بریاری دا که بچیت بو میسر، بیگری و له دهست سه لاهه دینی بسینیتته وه.

به لام (ایوب)، زرنگی نوواند. نامه یه کی دلسوژی به کوره که هی خوئی نووسی بو نوره دین. په یوه ندیی ناوه ند ههر دوو پالنه وانه که هی تا ماوه یه ک چاک کرده وه. که سه لاهه دین، بو جاری دووه م، وازی له گرتنی که لاتی (کرک) هینا، بیانوی نه وهی هینایه پیته وه که باوکی نه خویش که وتوه له میسردا.

به هوی که وتنه خواره وه یه وه له نه سپه که هی له نزیک (باب النصر) وه. نازاریکی زوریسی پی گه یشتوه نه ویش له بهر نه وهی کاروباری میسری هه موو داوه ته دهست نه و، نه ترسا له وهی که باوکی بری و، دوزمنه کانیسی که له که لیندا خوین شار دوتنه وه، نه وه به ههل بزنان که سه لاهه دین له دهره وه یه، شویشیک به رپا بکه ن. به لام وا دهره که وهی، که نوره دین نه و بیانوانه ی به دل نه بووه. له بهر نه وه له دلی خویدا بریاری داوه که میسر بگری. نه وه ییشی کردبو به نامانجی ههره گه وهی خوئی. به لام نه روتگار، نه کاره سات، هیچیان فریای نوره دین نه که وتن.

سه لاهه دین له پاش لاگرتنی (کرک) گه رایه وه میسر. که سه یری کرد باوکی گیانی پاکي به خاک سپاردوه. به وه زور دلته ننگ بوو. چونکه له کاتی مردنیا به ته نشت باوکیه وه نه بووه. خم و خهفت دلی داگرت، چونکه هیژیکی گه وهی له دهست چوو، که هه مووده م له ته نشتی وه بوو، به زرنگی و کاردرستی خوئی پشتی نه گرت.

به لام نه و داسی مهر که هی که باوکی له دهست دا و تووشی نه م زیانه گه وره یه ی کرد، ههر

نه و داسی مهر که بوو که له وه پیتش ریگی بو کرده وه بو پوهی گه وره یی و بلندی و له مه و پاشیش ریگی وای بو نه کاته وه!

بویژیک نه کری به داردا

سه لاهه دین، له کانی دلپه وه نوره دینی خویش نه ویست و دلسوژ بوو بوئی. خوشتترین بیره وه ری هه لگرتبوو بو نه و. پیی له پی اوته تی نه و، له گه ل خوئی و له گه ل خیزانه که ی دانه نا. به لام نه م دلسوژی به ی که بو نوره دین هه یبوو، په کی نه وهی نه خست، که دهسه لاتی خوئی بو جیگی که یه گه وره تر له میسر دریت بکات. خویشی پی اویتکی گه وره و ژیر بوو، گه وره ییش وای پی نه ویست که خاکه کانی ژیر دهستی فراوانتر لی بکات. وای به ژیری نه زانی، که چند خاکیک تازهی تریش داگیر بکات. کن چوزانی، کاره سات به باریکی تر دا وهر ناگه ری. دوور نییه، هه ندی له سه رکه و تووان به سه ربا سه رکه ون، سا نایا له شکره کانی نوره دین بن، یان کومه لانی شویشگیران. که ناچار بوو نه وسا میسر به جی به یلی، نه توانی روو بکاته یه کییک له خاکه کانی تری خوئی، په نای بو ببا و له ویدا خویشی دالله بدات.

سه لاهه دین هه ندی له له شکره که هی خوئی نارد بو (طرابلس الغرب) گرتی. ههره ها دوو له شکر تری نارد بو گرتنی (سودان = بلاد النویه) و (مین). نه و دوو هه لمه ته (توران شا) برا گه وره که هی سه لاهه دین، سه رکرده یان بوو. (توران شا) به ره و خوار بووه وه تا گه یشته (اسوان)، ههر شویشیکي قوله ره شه کانی هاته ژئ کوزانده وه. ههر کشا، ههر کشا، تا خاکی (سودان) ی گرت و چوه ناو شاری (ابریم) وه.

به لام (توران شا) ههرچه نده نازا و بی باک بوو، له بهر په له په لکردن و گلارایی خوئی، نه یئه توانی له جیگی که دا زور میینیتته وه. له فرمانرپه وایی و ناوه دانکرده نه وه ییشدا شاره زایی نه بوو. له بهر نه وه نه ییتوانی له (سودان) دا میینیتته وه. له ویدا هیچ نه نه و، گه نه شام نه بی. خاکه که دهرامه تیکي وای تیا نه بوو که دلی پی او کیش بکات. دانیشتوه کانیسی هیچ فرمانیکیان نه بوو، یه ک کوشتن و بازرگانی قوله ره شه نه بی. نه ییتوانی له ناو نه و هه تاوه گهرمه ی سوداندا میینیتته وه، گه رایه وه (قاهیره)، به کومه لیکي گه وره بابه تی تالانییه وه وه ک به ندهی قوله ره شه و که نیزه ک و بابه تی ترا!

*

بویژی یه مه نیش، (عماره)، دلی چوو به (توران شا) دا دهستی کرد به پیاهه لدانی و

هانه دانی بۆ گرتنی (مین). به جوانترین هۆنراوه و شیرینترین اتهوه، ئه یویست ده ماری مهردایه تیبی بیزویتی بۆ ئه و داگیرکردنه. مه به سیشی له مه ئه وه بوو، که ئه م شه رکهره به هیتزه، توران شاه، له سه لاهه دینی برای دوور بخاته وه به به شیک له له شکره که یه وه، بۆ ئه مه ی هیتزی سه لاهه دین له میسر دا کز بیی و به ئاسانی بشکیتری، له لایه ن هیتزه کانی شۆرشگیتزه کانی میسر و هوروزمه ره کانی (سجلیا) و (قدس) هوه.

ناژاوه گیتزه کانی، وایان هاته پیتش چاو، که ئه و داوه ی ناویانه ته وه بۆ سه لاهه دین سه رته گری. له بهر ئه وه ده ستیان کرد به دابه شکردنی سایه و پایه. له وه دا تیکچوون له گه ل یه ک که کۆ بیته جیتشین و کیتش بیته گزیر!

به لām توران شا، توانی (مین) داگیر بکات، پاشان شاری (عدن) یش که ئه سکله یه کی یه جگار قایم بوو. له و یانه دا فه رمانه واییه کی به هیتزی دامه زرانند. به لām ناژاوه گیتزه کانی دهنگیان ده رچوو و گه یشته سه لاهه دین. ئه میس سه رکرده کانی هه لواسین به داردا. یه کتیک له وانه (عماره) ی بویتزه بوو.

(عماره) چه ند سالتیک له وه پیتش، مرۆقتیکی هه لواسراوی له هۆنراوه کانی پێشاندا بوو، له بهر ئه وه ی که له (الصالح بن زریک) هه لگه رابووه وه، هه ر چۆنیک پێشاندا بوو، خۆشی وای به سه رهات، به ده ست سه لاهه دینه وه. هه ره ک (عماره) به و هۆنراوانه وه خۆی پێشاندا بۆ ئاوه ها بوو... دوور نییه که جنۆکه ی هۆنراوه کانی له کاتی هه راکردنیا له ده ست فریشته ی مردن، هه ر به و جوړه ئه و چه ند دیره هۆنراوانه ی خوتنیدیتته وه!

پانه وانانی ئه سکله ندریه

فه ره نکه کانی (بیت المقدس) به سه ره نه گرتنی ناژاوه که یان زانی. هه نگاوتیک نه چوونه پیتشه وه بۆ میسر. به لām وا ده رته که وێ که خونکاری (سجلیا) به وه ی نه زانی بوو. له بهر ئه وه گه له که شتییه کی گه وه ی ناردبوو بۆ ئه سکله ندریه بریتی بوو له ۲۸۲ که شتی. دانیشتوانی ئه سکله ندریه ئه مه یان له نا کاو لی کرا. له گه ل ئه وه شا که وتنه خۆیان بۆ به ره نگاریکردن. فه ره نکه کان نیشته وه سه ر زه وی.^(۱)

روویان کرده شار و ماشینی به رده هاو ویتزبان لی خسته کار دانیشتوانی ئه سکله ندریه ناچارمان به دریتزایی ئه و رۆژه شه ر بکه ن، پشوو نه دن، کۆل نه دن. شه و داها ت ئه وانیش

(۱) راستتر: دابه زینه سه ر زه وی.

سه ربا زتکی که میان لا بوو. له گه ل ئه وه یشدا گه رمه یاندا به شه ر^(۱)، به جوړتکی وا که بیتگانه داگیرکه ره کان سه ریان له نازایه تیبیان سو ر ئه ما...

له رۆژی دووه ما، گا وره کان که لوپه لی به رده هاو ویتزه که یان کیتشایه نزیک شو ره کانی ئه سکله ندریه وه، هوروزمیتکی به هیتزیان برده سه ر شه رکه. به لām دانیشتوانی شه رکه توانیبیان هوروزمه که به ره و دا بگه رپننه وه. چونکه هه ندی هیتزی تریان پیا گه یشت که له گونده کانی دراوسیتیان وه هاتبوون.

له رۆژی سیتیه مدا، ئه وه ی روویدا، به بییری که سدا نه ته هات چونکه موسولمانه کان ده رگای شاریان کرده وه و چوونه ده ره وه له هه موو لایه که وه په لاماری گا وره کانیان دا... نازایانه ئه یانقیژاند به سه ریاندا... بیتگانه کان داچله کین. موسولمانه کان توانیان بگه نه که لوپه له کانی به رده هاو ویتزه کان، هه موویان تیک دان و سوتاندنیان. شه ر گه رمه ی پتی که وت تا بانگی شیوان. ئنجا به سه رکه و تووی و دلخۆشییه وه چوونه وه ناو شار. له و کاته دا راسپیتراوتیک هات، بلاوی کرده وه که سه لاهه دین به خۆی و له شکره که یه وه گه یشت. ئه وانیش ده موده ست چوونه وه ده ره وه، له جارن زۆرتر ته وژم و تینیان دایه بهر خۆیان، وا دیار بوو هه ر ئه و موژده یه بهس بوو، بۆ ئه وه ی که هه موو ماندوو پیتیه کی له شیان ده ربکات... ئه مجاره یش په لاماری دوژمنیان دایه وه، هه موو که سیتکیان وای ئه زانی که سه لاهه دین به ته نشتییه وه یه، شه ر ئه کا. توانیبیان دوژمن به او ویتزه زرتیه. هه ندیکیان بی وه ی گه یشتنه وه که شتییه کان. هه ندیکیشیان که وتنه بن ئاوه که وه نوقومبوون.

***

سالان و سه د سالانیش تپه رین، ئنجا میتزوو کاره ساتیتکی وه ک ئه م کاره ساته ی ئه سکله ندریه ی بۆ گیتراینه وه. له شویتنیک زۆر نزیک ئه سکله ندریه دا، له سه رده می گه وره یه کی تری میسر دا، که ناوی (محهمه د عه لی) بوو، چه شنی ئه م که یه وه یه یه و کاره ساتانه ی که به سه ر سه لاهه دیندا هاتبوون، به سه ر ئه ویشدا هاتن. ئه م دوو گه وره یه، هیچیان میسری نین. سه لاهه دین کورد بووه. (محهمه د عه لی) یش (مه کدۆن) ی بووه. (*).

(۱) یان: شه ریان هیتدی تر گه رم کرد.

(*) محهمه د عه لی، هه رچه نده له خاکی (مه کدۆنیا) وه هاتوووه. به لām له م سالانه ی دواییه دا، گوژار و رۆژنامه کانی میسر ده ربانخست که ئه ویش له بنه چه دا کورد بووه، له بنه ماله یه کی گه وه ی کورد بووه که کۆچی کردوووه بۆ ئه روپا. (وه رگیترا).

ئەوانە ھەردووکیان، ناوبانگی گەورەبیبیان دەرنەکرد، تا ھاتنە میسرەوہ. میسر بوو کە گەورەبیبی ئەوانە دەرخست و گەیانندی بەبەندیبی...

سەلاحەدین لەناو ھەلمەتیک دابوو ھاتە میسر بۆ رزگارکردنی لە دەست چەلبیابیبیەکان. (محەمەد عەلی) یش لەناو ھەلمەتیک دابوو، ھاتە میسر بۆ رزگارکردنی لە دەست ھەرەنسیبەکان...

.....(*)

سەرکردەکانی نۆرەدین، پەرورەدیەن ئەکرد. لەناو خۆیاندا بەرەبەرەکانی و شەپۆشۆریان ئەکرد، سەرەستەئەوانە (شمس الدین ابن المقدم) بوو. لەدوای (ئەمەلریک)، منائیکی یانزە سالی گەپ بوو بەخونکاری (قدس). راویژکەری (ریمۆن) بوو، خاوەنی (طرابلسی شام).

ئایا دوو منالی وا، خونکاری (شام) و (فلسطین) بن، ئەتوانن لە پرووی سەلاحەدیندا بووستان!

بەلام سەلاحەدین، تا بەتیبی چاکە لە بەرچاوی بوو، ھەزیشی ئەکرد چاکە کەس نەھیتلێتەوہ بەسەر خۆیەوہ، بەلکو زۆتر چاکە بداتەوہ. ئەبویست لە ھەموو کانی دلیەوہ چاکە نۆرەدین بداتەوہ بەمنالەکە. لەبەر ئەو زۆری پێ نەچوو، چەند نامەبەکی سەلاحەدین ھات بۆ خونکار (الصالح)، دلی ئەدایەوہ و پیرۆزبایی خونکاریبەکە لی ئەکرد.

ئەویشی تی ئەگەیاندا کە ناوی ئەو لە وتاری ھەبیدا ئەخویندیتەوہ و، وەک باوکیشی ملکہچی بۆ ئەکری. ھەندێ پارە میسریشی بۆ نارد، ناوی (الصالح) ی لەسەر نوسرا بوو.

بەلام سەرداری (موصل)، (سەیفەدین)، لەگەڵ ئەو شاکە کوری مامی خونکارە منالەکە بوو، (***) ئەو ھەندە سپلە دەرچوو لەگەڵ خزمەکە خۆیدا، ھەلمەتی بردە سەر ئەو خاکانە کە بەدەست (الصالح) ھوہ بوو لە نۆرەدینی باوکییەوہ بۆی بەجی مابوو. بەشی زۆریانی داگیر کرد لەگەڵ ھەندێ خاکی (جزیرە) دا.

(*) لەم شوێنەدا چەند پەرەگرافیک دیار نییە ئەسلەکەدا.

(**) کە عیبادەدین زەنگی مرد، دوو کوری لەپاش بەجی ما: سەیفەدین غازی و نۆرەدین. کەواتە سەیفەدین ئەبیتە مامی کورەکە نۆرەدین، خونکارە منالەکە شام، نەک کوری مامی. -وەرگیتر-

بەلام سەلاحەدین پیاویکی زرنگ بوو. نەبویست شەپ بکات تا ئەو شۆریشانە ئەکوژیتەوہ، کە سەرلەنۆی قولەرەشەکان لە میسردا بەرپایان کردبووہوہ... ئەبویست پاش ئەوہ خۆی کۆکاتەوہ و ئامادە بێ بۆ شەپ.

سەلاحەدین، پیاویکی خۆبەرست نەبوو، دلسۆز بوو، کزبێ دراوسێکانی خۆی بەھەل نەزانی، پەلاماریان بدا و بیانخاتە چنگ خۆی. بەلکو لە دلی خۆیدا برپاری دابوو، کە پەنجە نەخاتە فرمانی ھیچ فرمانرەواییبەکی ترەوہ، شەپیشیان لەگەڵ نەکات، تا نەزانی کە چاکە ی گشتی موسولمانەکان لە پایە مالبووندا یە.

کارساتی وا ھاتە پیشەوہ، کە نیشانە ی تیکچوونی شاھەنشاییبەکە نۆرەدینی ئەدا. چونکە (سەیفەدین) لە موصلەوہ ھەلمەتی ھینا بەسەر ھەردوو خاکەکە سوربە و گرتی.

سەرداری (حلب) یش بەرەنگاری سەردارەکانی (شام) بوو، ئەوانە کە لە خونکارە بچکۆلە (دمشق) ئالابوون. سەردارەکانی تریش، کە لە زەمینداریبە ھەموو رەنگەکاندا بوون، ھەر خەریکی چاکە و کەلکی خۆیان بوون. (سوربە) وای لی ھات، بێ سەرکردە مایەوہ. کەس گوتی نەئەدایە کەس. سەلاحەدین نامەبەکی نارد بۆ خونکار (الصالح)، گلەبی لی کرد، کە بۆچ لە پەلاماردانی (سەیفەدین) بۆ سەر خاکەکە ی داگیرکردنی خاکەکە ی ئاگاداری نەکرد، تا بیت و رزگاری بکات. نوسی بۆ ئەو سەردارانە کە تیبی ئالابوون:

(ئەگەر نۆرەدین بیزانیایە، کەسی واتان تیایە، جیتی من بگرتیتەوہ، یاخود ئەو ھەندە ی من باوہری پێ ئەکری، ئەو خاکی میسرە ی پێ ئەسپارد کە لە ھەموو خاکەکانی تری گەورەترە. ئەگەر مردنیش پەلە لی نەکردایە یاریدەدان و پەرورەدەکردنی کورەکە بەکەس نەئەسپارد بەمن نەبێ. منیش ئەتانبینم، گەورەکە ی من و کورەکە ی گەورەکە ی منتان ھەر بۆ خۆتان ھیشتوتتەوہ. بەم زوووانە لە بارەگایدا راتەوہستم، کاریکی وایشی بۆ ئەکەم کە چاکە ی باوکی بدەمەوہ. ئیوہیش ھەریبە کەتان بەشی خۆی سزا ئەدەم، چونکە پاراستنی خاکەکە تیان لەبیر خۆتان بردۆتەوہ.

فەرەنگەکان دەستیان کردوہ بە پەلاماردان چوار لای کەلاتی (بانیاس) یان گرت، ئەمیش سەر بە (دمشق) بوو. پاشەجار لەگەڵ (شمس الدین ابن المقدم) دا رێک کەوتن و گەرانە پاشەوہ، لەدوای ئەمە ی ھەندێ پارەیان لی سەند.

سەلاحەدین لە سەردارەکانی (دمشق) زۆتر پێ بوو، چونکە نیشتمانەکە ی خۆیان وا

بهره‌للا کردبوو: له لایه‌که‌وه سهرداری (موصل) نه‌هات و پارچه‌ی نه‌کرد... له لایه‌کیشه‌وه له‌گه‌ل گاوره‌کاندا رێک نه‌که‌وتن و باجیان نه‌دان.

وا به‌باش زانرا که خونکاره مناله‌که له (دمشق) هوه بگوتیزریتته‌وه بو (حلب). نه‌و سهرداری که په‌روه‌رده‌کردنی خونکاری درا بووه ده‌ست له (حلب) دا، ده‌ستی سه‌ند. سهرداره‌کانی (دمشق) لیتی که‌وتنه مه‌ترسییه‌وه. هاواریان نارد بو سهرداری (موصل) که زوو به‌زوو بگاته فریایان. به‌گویی نه‌کردن. ترسا له‌وه‌ی که داویکیان بو نابیته‌وه. هاواریان برد بو سلاحه‌دین، نه‌ترسا و ده‌موده‌ست هات.

سه‌لاحه‌دین له‌م باره‌یدایه، قسه‌نه‌هاته سهری. نه‌و له (شام) هوه بانگ کرا بوو. نه‌ویش به‌له‌شکرکی گه‌وره‌وه نه‌هاتبوو سهریان داگیریان بکات، یاخود تالانیان بکات. ته‌نیا حه‌وت سه‌د سواری له‌گه‌ل خۆی هینا بوو. به‌لای سنووری فه‌رنه‌نگه‌کانیشدا تیپه‌ری، به‌ریه‌ستیان نه‌کرد. له‌ناو به‌پیره‌وه‌چوون و خۆش هاتییه‌کی گهرمدا که دانیشتوانی (شام) بۆیان کرد، چوو (دمشق) هوه. له‌خانوه‌که‌ی باوکیا دانیشت. به‌لایه‌وه به‌جگار جوان و شیرین بوو. چونکه ته‌مه‌نی لاوتیپی له‌ویدا رابوارد بوو. پاش نه‌وه، که‌لاتی شاره‌که‌یان دایه‌ده‌ستی. سه‌لاحه‌دین بۆی سهرکه‌وته سهری. ههر پول و پاره و سامانیکی تیا بوو، لیتی ده‌رهینا و، هه‌ندیکی لیتی به‌شیه‌وه به‌سه‌ر نه‌و (دمشق) یانه‌دا که خۆشیان نه‌ویست و ملکه‌چییان بو نه‌نواند. له‌گه‌ل نه‌ه‌شا، ملکه‌چی خۆی پیشان نه‌دا بو خونکار (الصالح)، خۆشی وه‌ک نوکه‌ریکی نه‌و نه‌نواند. هیشتا ناوه‌که‌یشی هیشتبوووه له‌ناو وتاری هه‌ینی و پاره‌دا.

خوایه‌ی به‌رزتر بکات

سه‌رماسووله‌ تینی سه‌ند. سهر لوتکه‌ی شاخه‌کان به‌رگیکی سپی بریسکه‌داریان له‌ به‌فر پۆشی. به‌لام سه‌لاحه‌دین، نه‌ زستان، نه‌ سه‌رما، ته‌گه‌ره‌ی له‌ فرمانه‌که‌ی نه‌دا. هه‌موو شاره‌کانی تریش که هی نوره‌دین بوون و له‌دوای مردنی سه‌ریه‌خۆییان ئاشکرا کرد بوو، یه‌ک به‌یه‌ک داگیری کردنه‌وه، له‌چه‌ند رۆژتیکا، (حمص) و (حما) ی گرت و دایه‌ده‌ست خونکار (الصالح). ته‌مه‌ی به‌ناوی خونکار (الصالح) هوه کرد و، به‌ناوی پاراستنی خاکی ئیسلاسه‌وه له‌ ده‌ست فه‌رنه‌نگه‌کان پاشان هه‌رچی (سه‌یفه‌دین) یش گرتبووی له‌ خاکی (جزیره) لیتی سه‌نده‌وه.

ئنجاه سه‌لاحه‌دین رووی کرده (حلب)، که له‌ویدا که‌لاته‌ بۆره‌که‌ی به‌سه‌ر گرده‌خره‌که‌وه

لوتی به‌رز کردبووه به‌ناسماندا. خونکار (الصالح) یش له‌ناو شوره‌قایه‌کانیا به‌گۆشه‌گیری دانیشتبوو. سه‌لاحه‌دین چوار لای شاره‌که‌ی گرت و بلاویشی کرده‌وه که بو نه‌وه هاتوو، گه‌وره‌ی خۆی، خونکار (الصالح) له‌ نامۆزگاریکه‌ره خراپه‌کانی رزگار بکات.

به‌لام (الصالح) نه‌وه‌نده‌ی له‌ سهرداری (حلب) نه‌ترسا. نه‌وه‌نده‌یش له‌ سه‌لاحه‌دین نه‌ترسا. (الصالح) سواری نه‌سپه‌که‌ی بوو، له‌ ته‌مه‌نی دوانزه‌ سالاندا بوو دانیشتوانی (حلب) ی کۆکرده‌وه و به‌چاوی پر فرمیسه‌که‌وه پیتی گوتن: (خۆتان نه‌یزانن که باوکم چه‌ند چاک بووه بو ئیوه و، چه‌ند خۆشی ویستوون و، چۆنیش هه‌لی کردوو له‌ناوتاندا. من هه‌تیوتیکی ئیوه‌م. وا نه‌م زۆرداره‌یش که چاکه‌ی باوکمی له‌ به‌رچاو نییه، هاتوو، شاره‌که‌م لیتی داگیر بکات، نه‌ له‌ خوا نه‌ترسی، نه‌ له‌ که‌سیش باکی هه‌یه... له‌دوای نه‌وه به‌کول ده‌ستی کرد به‌گریان. نه‌وانیش سه‌ر و سامانیان پیشکه‌ش کرد و به‌رامبه‌ری سه‌لاحه‌دین پاره‌ستان، بو شه‌رکردن. به‌م جوژه‌ ته‌گه‌ره‌یان له‌ کاری سه‌لاحه‌دین دا.

گزیری (حلب)، بریاری دا، که خۆی نه‌دا به‌ده‌ست میسریه‌ هوروژمه‌به‌ره‌کانه‌وه، به‌لکو به‌لینیشی دا به‌خۆی که به‌هه‌رچی چۆنیک بی خۆی له‌ ده‌ست سه‌لاحه‌دین رزگار بکات. ئنجا ناردیه کن (شیخ سه‌نان)، سه‌رۆکی (اسماعیلی) یه‌کان که پیتیان نه‌گوت (شیخی شاخان)، سامانیکی زۆری پیتی به‌خشی بو ته‌مه‌ی سه‌لاحه‌دین بکوژی. (شیخی شاخان) یش، هه‌ندی له‌ پیاوه‌کانی خۆی نارد، بو ته‌مه‌ی سه‌لاحه‌دین بکوژن.

ته‌وانه‌ گه‌یشتنه‌ ده‌واره‌که‌ی سه‌لاحه‌دین. یه‌کیکیان هه‌لیکوتایه‌ سهری. پیتی ته‌مه‌ی ده‌ست له‌ سه‌لاحه‌دین بوه‌شینی، کابرا کوژرا... له‌ راستیدا، رزگاربوونی سه‌لاحه‌دین له‌و کوشتنه‌ جیتی سه‌رسورمان بوو. وا دیار بوو خوا نه‌ویست بیپارتری له‌ کوشتن، بو ته‌مه‌ی نه‌وه‌ی رایسپاردوو، له‌ پیناو ئیسلاام و موسولماناندا، جیبه‌جی بکات! سه‌لاحه‌دین، له‌ زۆرداری ته‌وانه‌ی که له‌ خونکاره‌ مناله‌که‌ی (حلب) ئالابوون، زۆر دلگه‌یر بوو. دلگه‌یرییه‌که‌یشی به‌وه زۆرتری لیتی هات که زانی ته‌وانه‌ په‌نایان بردۆته‌ به‌ر (ریژن)، پاوژکه‌ری مناله‌ گه‌ره‌که‌ که خونکاری (قدس) بوو. (ریژن) به‌له‌شکره‌که‌یه‌وه چوو (حمص). سه‌لاحه‌دینیش له‌ (حلب) گوتزایه‌وه بو (حما). که نزیک (حمص) بووه‌وه، فه‌رنه‌نگه‌کان به‌جییان هیشت. سه‌لاحه‌دین سه‌رله‌نوێ چوووه‌وه ناو شاری (حمص) و که‌لاته‌که‌ی خسته‌ ژیر ده‌ستییه‌وه.

له‌دوای دوو هه‌فته (بعلبک) یشی گرت. ئەمه ئەو شارە بوو که ساله‌کانی تەمەنی منالیی تیا رابوارد بوو.

بەم جوۆرە سەلاحەدین بوو بەگەورەیی هەموو خاکی (سوریە) که لەژێر چنگی نۆرەدیندا بوو، ناوچەیی (حلب) نەبێ که لە ژوورودا بوو.

دوایی ئەم هەموو سەرکەوتنانه، سەرداری موصل (سەیفەدین)ی تۆقاند. قینی له سەلاحەدین هەلگرت. بەلای ئەووە سوریە و جزیره له خاکەکانی خیزانی زەنگی بوون که باپیری بوو له باوکیه‌وه ئەویشی پێ خراپ نییه که خاکەکانی نامۆزاکەیی خۆی و براکەیی خۆی داگیر بکات. بەلام چۆن رێ ئەدا، بەم پیاوێ که سەلاحەدینە و یەک تئۆک خۆینی زەنگی له دەمارەکانی لەشیا نییه، خاکەکانی خیزانی زەنگی بۆ خۆی داگیر بکات!

لەشکرێکی گەورەیی پێکهێنا و ناردی بۆ (حلب)، له‌گەڵ هێزەکانی (حلب) دا یەکیان گرت. بەهەردوو لەشکرەکه له لەشکرێ سەلاحەدینیان زۆرتەر لێ هات بەو یارمەتییه‌یشه‌وه که له میسرەوه بۆی هات. سەلاحەدین پێشینیازی کرد ئاشت بینه‌وه، له‌سەر چەند مەرچێک که جیبەجێکردنیان زۆر ئاسان بوو. تەنانەت بەویش وازی هێنا که هەر خاکەکانی سوریەیی بۆ بێنیتەوه تا پارچەیی (شام). هەر خاکی که تۆتۆه ژووروی شامه‌وه به (حمص) و (حماه) یشه‌وه بیانداته‌وه. بەلام ئەوان، زۆردارییان نواند، له خۆیانبايي بوون، بەرپەچیان دایه‌وه، له‌گەڵی رێک نەکه‌وتن. بەلام که سەلاحەدین بەرەو روویان وه‌ستا و لەشکرێ (قاهیره) و (شام)ی کردن بەگژدا سزای خۆیان وه‌گرت. بەشکاندنێکی خراپ شکاندنی و راوینان تا (حلب). له‌وئێ خستنیه‌ کونه‌وه و هەر چوار لای گرتن، تا ناچاربوون ئاشتیان لێ خواست. بەپەشیمانیه‌که‌وه مەرجه‌کانی پێشوویان په‌سند کرد، جگه له‌و‌هیش ژووروی (دمشق) و (حمص) و (حماه) یشیان دایه له‌گەڵ چەند شارێکی زۆر نزیکیی (حلب).

ئێتر سەلاحەدین بوو بەگەورەیه‌کی به‌هیزی سەرکەوتوو. له‌گەڵ ئەم هەموو هێز و سەرکەوتنه‌یشدا که دەستی کهوت، سەلاحەدین به‌هەموو هێزێکیه‌وه و بستی خونکار (الصالح) دلنیا بکات، که به‌هەموو توانایه‌کیه‌وه ئاماده‌یه، یارمەتییه‌کی دلسوژانه‌یی بدات. هەر به‌و مەرجه‌ی ئەو سەرکرده‌ دووروانه له تەخته‌که‌ی خۆی دوور بخاته‌وه. بەلام خونکار (الصالح)ی به‌سه‌زمان، وای ئەزانی، یاخود وای تێ گه‌ییترا که ئەوه واتای بەنده‌یه‌تییه‌ بۆ سەلاحەدین... له‌بەر ئەوه قسه‌که‌ی سەلاحەدینی به‌دلانه‌چوو و وه‌ریشی نەگرت.

ئێتر که وای لێ هات، سەلاحەدینیش له‌وه به‌ولاوه نەبیه‌شت ناوی خونکار (الصالح) له وتارانی رۆژه‌هینییه‌کاندا به‌یتریی، نه له میسرەدا و نه له شامدا. له جیبی ناوی ئەو، ناوی خۆی هێتیا له‌و وتارانه‌دا. له قاهیره‌شه‌وه پارهی تازه‌ دروست کرا به‌ناوی خۆیه‌وه، لێی نوسرا بوو (خونکاری سەرکەوتوو، یوسف کوری آیوب، پایه بلند بێ).

کچی نۆرەدین

بەلام ناکۆکیی خیزانی آیوب و خیزانی زەنگی، هیشتا نەکوژابوووه. چونکه (سەیفەدین)، خەریکی کۆکردنه‌وه‌ی چەند له‌شکرێکی گەورە بوو، له (جزیره و دیاربکر) هه‌و ئەیه‌یتان. سەلاحەدینیش که هەر به‌حه‌وت سەد سواره‌وه له (قاهیره) هاتبووه دەرەوه، له‌شکره‌که‌ی چەند ئەوه‌نده‌ی تری لێ هات به‌هۆی ئەو یارمەتییه‌نه‌وه که له میسرەوه بۆی ئەهات.

(سەیفەدین) به‌خۆی و شەش هەزار سەربازی موصل و جزیره‌وه، پتر، له رووباری (فرات) په‌رییه‌وه. سەلاحەدین له نزیک (تل السلطان) دا بەرامبەریان راوه‌ستا، که پانزه‌ میل له (حلب) هه‌و دوور بوو. کوشتاره‌که‌یان یه‌جگار به‌تین بوو. لای چەپی له‌شکره‌که‌ی سەلاحەدین کشایه‌ دواوه. بەلام سەلاحەدین به‌خۆی و پاسه‌وانه‌کانی خۆیه‌وه، ته‌ووژمی برده‌ پێشه‌وه، هورژمی برده‌ سەریان. هەلسوورانی کوشتاره‌که‌ تێکچوو. له‌شکرێ (سەیفەدین) شکا و شلەژا. سەربازەکانی، هەریه‌که‌یان، خوا خوای ئەوه‌ی بوو، که خۆی رزگار بکات. (سەیفەدین) یش به‌په‌له‌ پروسکی و سه‌ختیه‌کی زۆره‌وه، توانی دەر باز بێت. زۆر له‌ سەرکرده‌کانی کوژران، زۆریشیان گیران. بەلام هه‌وارگای سەربازەکانیان و ئەسپه‌کانیان و تروتفاق و که‌لوپه‌لیان، هەمووی که‌وته‌ ده‌ست سەرکرده‌ی مه‌زنی سەرکەوتوو، سەلاحەدین...

جا لێره‌دا، سەرکرده‌ی سەرکەوتوو، سەلاحەدین، جوامیتریه‌کی وه‌های پێشان دا، که دلێ هەمووانی کیش کرد بۆ خۆی. میژوویش ئەو کرده‌وه‌یه‌ی به‌شانازی و سەرسوڕمانه‌وه، بۆ ئەو تۆمار کرد...

هەر که‌سێکی گرتبوو، له‌ سەردار و هه‌ژار، هەمووی به‌ره‌للاکردن... هه‌ندیکی‌شینیان به‌دیاری و داهاته‌وه‌ ره‌وانه‌ کرده‌وه...

خۆ به‌خۆیی، خەمی برینداره‌کانی ئەخواردن... به‌هۆی ئەوه‌وه‌ بوو که زۆر بریندار له‌ مردن رزگار کرا... تەنانەت زۆر که‌س له‌ دوژمنه‌کانی که‌ شه‌ریان به‌رامبەری کردبوو، ئاره‌زووی

خوبان پیشان دا که له ژیر سیبهری ئه ودا بمیننه وه... به لام ئه و تالانییه به نرخانهی که له باره گای دوژمندا دهستی که وتبوو، هیچی نه هیشتته وه بۆ خۆی، همموی دابه شکردن به سهر له شکره که پیدای...

سه لاهه دین، به و کرده وانهی دهریخست، که جوامیریکی دهست بلاوی دل فراوانه و، پیاویکی مەردی زرنگی گه وره یه...

به ندییه به ره لالا کراوه کان، هممو گه رانه وه و له رینگادا جوامیریکی و کرده وهی بلند و پاکي ئه ویان ئه گتیره وه. هممویشیان ئاماده بوو بوون که بینه ژێرده ستیکی دل سوژی به لام سه ربازه کانی سه لاهه دین، به م سهر که وتنه و به م سامانی تالانییه که دهستیان که وتبوو، دلخوش و سه ربه رز بوو بوون... ئه وانیش خوبان وا پیشان ئه دا که سهر کرده کیهان بۆ ههر کوئییه ک بچن، دواي که ون... له پیناو دل راگرتنی ئه ویشدا ههرچییه کیان هیه به ختی که ن. له دوو رۆژه که ی دوایشدا، سه لاهه دین و سه ربازه کانی، دوو شاری دراوسینی تریان داگیر کرد. ئنجا سه لاهه دین به خۆی و له شکره که یه وه به رامبه ر که لاتتی (اعزاز) ی قایم وهستا. ئه م که لاتته، زۆر که وتبووه سه ربان. چونکه سی و ههشت رۆژی خشت چوار لایان گرتبوو و تهنگه تاویان کردبوو، ئنجا خۆیدا به دهسته وه. ته نانه ت ئه و نه دیشی نه ما بوو که سه لاهه دین خۆیشی تیا بکوژی.

چونکه پاش ههفته به ک له چوار لاگرتنی ئه و که لاتته، رۆژیکیان، سه لاهه دین له بن دهواره که ی خۆیدا دانیشتبوو ئه حه سایه وه. له ناکاو، کابرایه ک هه لمه تی برده سهری و خه نجه ریکی له سهری دا و برینداری کرد. ئه گه ر کلاو زرنکه ی نه بوایه که ئاسن بوو و له ژیر ته قیله که یه وه بوو، ئه کوژرا. سه لاهه دین دهستی کابرای گرت. به لام ئه و ههر خه نجه ری ئه وه شاندا له گه ردنی، به لام زرنی ئاسنه که ی نه ی ئه هیشت ئه و خه نجه رانه بگه نه گه ردنی. له و کاته دا سهر کرده یه کی سه لاهه دین کردی به ژووردا، خه نجه ره که ی گرت به دهستی، دهستی بریندار کرد. پاشان پیاو کوژه که ی کوشت. پاشان پیاویکی تریش له (اسماعیلی) به کان هوروژمی هینا. ئه ویش کوژرا. هی سیته میشیان هوروژمی هینا، ئه ویش کوژرا.

له وه وه سه لاهه دین چو به دلایا، که گزیری (حلب) دهستی له م که تنه دا هیه. (شیخی شاخان) یش ئه و پیاوانه ی هان داوه، بینه سهری، بیکوژن. له بهر ئه وه پریری دا تۆله ی خۆی له (حلب) بکاته وه و، له (اسماعیلی) به کانیش بکاته وه.

به لام ئه یی له پیشدا که لاتتی (اعزاز) بگری. ئه و نه ده ی تهنگه تاو کرد، خۆی دا به دهسته وه. پاشان گورچ چوه سهر (حلب)، بۆ ئه مه ی سهر کرده ی که تنه که، سزا بدات. به م رهنگه چوار لاگرتنی (حلب)، خاوه نی که لاتته بۆر، بۆ سییه م جار دهستی پی کرده وه.

که لاتته که ئه مجاره ییش، وه ک جاره کانی پیتشو، به ره نگاری کرد. به لام زۆری پی نه چوو، دانیشتوانی شاره که له درێژه پیدانی تهنگه تاو کردن زنده قی چوو. ئاره زوی ئاشتبونه وه یان پیشان دا. ئاشتییش به م جۆره کرا، که ههرچی خاکیک سه لاهه دین داگیری کردوه، به هی ئه و دا بری. هممو لایه کیش به سویند خواری بمیننه وه.

پاش ئه مه ی سویندیان بۆ یه کتر خوارد. کچیکی بچکۆله له (حلب) هاته دهر وه، خوشکی خونکار (الصالح) و کچی نوره دین بوو. رووی کرده سه لاهه دین. ئه ویش گه لیک ریزی لی گرت و روو خۆشی له گه ل نواند. لی پی پرسی: چیت ئه وی بتده می؟ گوتی: که لاتتی (اعزاز)! سه لاهه دین، له بهر دلئی ئه و کچه بچکۆله یه، که لاتتیکی وه ک (اعزاز) ی به خشی، که به و هممو گیروگرفت و تهنگه چه له مه یه وه بۆی گیرا بوو، ئه و نه دیشی نه ما بوو که سهری تیا بچن.

دیارییه کی زۆریشی له گه ل کچه شای بچکۆله نارده وه، خۆیشی له گه لیا چوو، تا گه یانده دهرگای شاری (حلب)!...

***

سه لاهه دین، (حلب) ی به جتی هیشت و رووی کرده خاکی (اسماعیلی) به کان، بۆ ئه مه ی تۆله ی ئه وه یان لی بکاته وه که چه ند جاریک په لاماریان دا بیکوژن. نیشتمانه که یانی تیک و مه کان دا، که لاتته ههره گه وره که ییشانی سووتاند. تا توانی، دهستی لی وه شاندا، تا (شیخی شاخان)، (شیخ سنان) هاواری برد بۆ لالۆی سه لاهه دین، که سهر دار بوو له شاری (حماه)، بۆیان بپاریتته وه له سه لاهه دین که بیانبه خشی. لالۆی سه لاهه دینیش له سه لاهه دین پارایه وه که بیانبه خشی...

سه لاهه دین به خشین و به جتی هیشتن... پاشان گه رایه وه بۆ میسر... ئه و میسره ی که خۆشی ئه ویست و به په رۆشه وه بوو چاوی پی بکه ویتته وه. میسری نیشتمانی و نیشتمانی ئه و کوپه بچوکانه ی که تیا له دایک بوون. ئه وانه ی که خۆشه ویستیان دلئی داگیر کردوه و ئاوانه خوازی کامه رانییه نه.

باخانی دلفوخی

که گه یشته میسر، دانیش و دهستی کرد به یاری و گه مه کردن له گه ل مناله کانیا. ههستی به خوشییه کی گه وره نه کرد له دلیا، که له گه لیان دابوو. ههستی به نارامی کی گیانی نه کرد له ناویاندا. چونکه نه له پیناوی خواناسین و نیسلامه تیدا بوو، که کوره کانی و خیزان و که سوکار و مال و نیشتمانه کی خوی به جی هیشته بوو له هه موو سامانی جیهان، به ونده وازی هینا بوو، که له بن ده وار یکدا بژی، که بارهش به ملا و به ولادا نه بیرواند... له هندی کاتی ناکاویشدا، زورداران هه لمت به نه سه ری بو نه مه ی بیکوژن.

هه لمت ته کانی خوی ختکه ره کانی (اسماعیلی) به کانی هاته وه پیش چاو، که خه ریک بوون بیکوژن... توژنیک پی پی گرژ بوو... مناله کانی خوی نا به سنگیه وه، وهک به خوی پروا نه کات که له ناویاندا به، وا بوو. پاشان سوپاسی خوی کرد که به راستی له ناویاندا به. نه مه گه وره که یانه که ناوی (الأفضل علی) به که ته مه نی گه یشتوته شهش سال... نه وه پیش (العزیز عثمان) ه که ته مه نی پینج سالانه.

نه مه (الظاهر) ه... نه وه پیش (الظافر) ه... پاشان سه لاهه دین، به دلکی پر خوشه ویستی و ناره زووی چاوپیکه و تنه وه، هه موویانی ماچ کرد و هه لسا پرواته ده ره وه، (الأفضل) و (العزیز) خویان پیوه هه لواسی، نه یانویست له گه لی برۆنه ده ره وه.

سه لاهه دین، چوو ده ره وه بو قاهیره... قاهیره ی سه رکه و توو، که له شکر ی سه رکه و تووی نارد بو سه لاهه دین، به کاریان به یینی له شه ره کانی شامدا. نه وه قاهیره یی که پایته ختی میسر و، پایته ختی شاهه نشاهی نیسلامه تی که خوی نه یه وی گه وره و فراوان بی.

سه لاهه دین دهستی کرد به بیرکردنه وه له میژووی پایته خته کانی میسر، هه ره له وساکه وه که رۆژی نیسلامه تی به رز بووه وه و جیهانی رۆشن کرده وه.

نه مه (فسطاط) ه که (عمرو بن العاص) دامه زرانده وه... له پاش سه د سالیکی زورتر، (العسکر) کرا به پایته خت له سه رده می (عباسی) به کاند...
له پاش سه د سالی تر، پاله وان (احمد کوری طولون)، شاری (القطائع) ی کرد به پایته خت...

له پاش سه د سالی تریش، (جوهری سجلیایی)، نه م شاری قاهیره یی دامه زراندا، که له سه ری کرده وه و نه ویش له سه ره نه می کرده وه.

سه لاهه دینیش، له پاش نه دامه زرانده وه سه د سال، ویستی دامه زرینی و دروست بکات، وهک نه و پیاوه گه ورانه ی پیش خوی نه و پایته ختانه یان دامه زرانده وه.

به لام نه و له جیاتی نه وه ی پایته ختیکی تازه دامه زرینی، بیری له وه کرده وه که هه ر چوار پایته خته که بخاته ناو شوره یه کی گه وره وه، پیکیانه وه به سیتیته وه... جگه له وه که لاتیکی بلندیسه له سه ر لوتکه شاخی (المقطم) ی رۆژناوا دروست بکات...

پاشان دهستی کرد به جیبه جی کردنی بیره که ی خوی. (به هانه دین قهره قوش) سه ریه رشتی فرمانه که ی نه کرد. دهست کرا به دروست کردنی شوره که و که لاته که. له دروست کردنی که لاته که دا، به رده کانی (الأهرام) به کار نه هیتران که (فرعون) ه گه وره کانی میسر به جیانی هیشته بوو.

هه ره له و ساله دا، سه لاهه دین، دهستی کرد به دروست کردنی خویندن گایه کی گه وره به ته نشت گۆزی پیشه وا (شافعی) یه وه، له گه ل نه خوشخانه یه کی زور گه وره و فراواندا.

نه وانه ته و او کران. سه لاهه دین ده رانه تیکی گه وره ی بو خویندن گایه و نه خوشخانه که ته رخان کرد. نه جا سه لاهه دین، له مانگی (شعبان) ی نه و ساله دا، چوو اسکندریه، فه رمانی دا گه له که شتییه کان، چاک بکه نه وه. هه ردو مناله که یشی (الأفضل) و (العزیز) ی له گه ل خوی بر دیوه اسکندریه. له وی، له مانگی (رمضان) دا رۆژووی گرت. له (الحافظ أبي الطاهر) یسه وه گوتی له قسه کانی پیغه مبه ر گرت. نه وساکه باج نه سینرا له و بازرگانه فه ره نگانه ی که کوتال و بابه تی تریان نه هینایه اسکندریه بو فروشتن. سه لاهه دین نه و باجه ی بریبه وه بو خوینده واره ئایینییه کانی اسکندریه.

پاشان گه راپیه وه قاهیره بو نه مه ی زورتر فراوانی بکات، زورتر ناوه دانی بکاته وه.

له وده مه دا، زور گه ره کی کون هه بوون، کاوول بوو بوون، هه ره له گۆری (السيدة نفیسة) وه دهستی پی نه کرد، تا کو (باب زویله)... سه لاهه دین نه و گه ره کانه ی هه موو له بنه رپه ت تیكدان... جیگا کانی کرد به باخاتیکی گه وره و فراوان... نه ونده گه وره بوو، که (باب زویله) له ده رگای مزگه وتی (ابن طولون) وه نه بینرا.

نه م باخاته سه وزانه، بوو بوون به جیگا یاری منالان و جی سه یران و گه شت و گه رانی دانیشتون، کاته کانی بی فرمانی خویان، به خوشی و گه شتییه وه له ویدا رانه بوارد. به لام نیستا هه ره له و شوینه دا که باخاتی دلخوخی تیا دامه زرینرا بوو له سه رده می سه لاهه دیندا، چه ند گه ره کیکی ویران و کاوول بووی تیا نه بینری... شه قامی پیس پیس

به‌ناویاندا ئه‌روات... گل و به‌ردی خانووه‌رو وخواه‌کان پری کردونه‌وه... ناخۆ ده‌ستیکی به‌هیزی تازه‌ی وا هه‌یه، که ئه‌م گه‌ره‌که وئیرانانه، له‌بنه‌رته‌ت تیک بداته‌وه و سه‌رله‌نوێ بیکاته‌وه به‌باخاتی دلخۆشی؟!.

شکانه‌که‌ی (الرملة)

سه‌لاحه‌دین که له‌مانگی مشتاخان (ایلول)ی ۱۱۷۶، له‌پاش شه‌ره‌کانی شامه‌وه، گه‌رایه‌وه میسر، تا شه‌ش سال له‌وئ مایه‌وه. هه‌موو هه‌یزتیکی خۆی خسته‌ سه‌ر ریکوپییک خستنی کاروباری شاهه‌نشاهی و، دروستکردنی زانستگایان و نه‌خۆشخانان و، به‌هه‌یزکردنی له‌شکر و بابه‌تی خۆپاراستن و زۆرکردنی که‌شتیه‌کان. سه‌ری خۆی قالد کردبوو به‌ئاوه‌دانکردنه‌وه و ساختمان دروستکردنه‌وه. به‌تایبه‌تی له‌کاتیکی وادا که زۆرتر ناشتی له‌ئارادا بوو، نه‌ک شه‌ری. ئه‌ویش له‌پاش ئه‌مه‌بوو که له‌گه‌ل خونکار (الصالح) و خزمه‌کانیا سوئندخوارییان کرد، به‌هۆی هونه‌ر و تیکۆشانی (هه‌مفری)شه‌وه له‌گه‌ل فه‌ره‌نگه‌کاندا ریک که‌وت له‌سه‌ر شه‌ری وه‌ستاندن وه‌ک ئه‌گه‌ی نه‌وه، ئه‌م (هه‌مفری)یه بووه که سه‌لاحه‌دینی کردووه به‌سوارچاک و له‌وساکه‌وه دۆستایه‌تی له‌ناویاندا گه‌شه‌ی کردووه.

به‌لام سه‌ریازه‌چه‌لیپاییه‌کان، هه‌رگیز په‌یمانی خۆیان نه‌ئه‌پاراست. هه‌روه‌ها سوئندخواری و شه‌ری راهه‌ستانیشیان ئه‌شکاند. ته‌نانه‌ت پروایان وا بوو، که شکاندن په‌یمان له‌گه‌ل خوانه‌ناسانی وه‌ک موسولمانه‌کاندا!، که‌موکوپیی تیا نییه! له‌به‌ر ئه‌وه شه‌ری راهه‌ستانه‌که زۆری پێ نه‌چوو، که فه‌ره‌نگه‌کان ده‌ستیان کردووه به‌تالانکردنی خاکه‌ بێ ده‌نگه‌سه‌نگه‌کانی دراوسه‌ییان، گونده‌کانیان ئه‌سوتان و به‌له‌خۆبایی بوونیتی سه‌رکه‌وتنه‌وه ئه‌گه‌رانه‌وه جیتی خۆیان، له‌گه‌ل تالانییه‌کی زۆردا له‌که‌لوپه‌ل و پاره و ئاژده‌ل! له‌وه‌یش چاویرسه‌یتریان لێ هات، هه‌روژمیان برده‌ سه‌ر هه‌ندی خاکی (دمشق)، (توران شاه)یشیان ده‌ریه‌راند که برا گه‌وره‌ی سه‌لاحه‌دین و جینشینی ئه‌و بوو له‌شامدا. هه‌یشتا سه‌لاحه‌دین سالتیکی به‌سه‌ردا نه‌رۆیشتبوو که له‌میسر بوو، ناچار بوو به‌خۆی و له‌شکرکه‌وه هه‌روژم به‌رته‌سه‌ر فه‌ره‌نگه‌کان له‌خوارووی (فلسطین)دا... به‌لام له‌شکرکه‌ی به‌ره‌نگارییان نه‌کرا... وایانزانی ریکگایان بۆ کراوه‌ته‌وه... ئه‌وانیش ده‌ستیان کرد به‌وئیرانکردن و تالانکردنی ئه‌و خاكانه‌ی که به‌ده‌ست فه‌ره‌نگه‌کانه‌وه بوون. گوندیان سوتاند و، تالانییان برد. بێ باکانه، لێره و له‌ویش بلاوه‌یان لێ کرد، بێ ئه‌مه‌ی بیریک له‌پاشه‌رۆژی خۆیان بکه‌نه‌وه...

له‌ ۱۱۷۷/۱۱/۲۵، له‌کاتیکی که سه‌لاحه‌دین له‌گه‌ل که‌میک له‌شکرکه‌ی خۆیدا مابووه‌وه، له‌نزیکی شاری (الرملة)وه ئه‌حه‌سه‌نه‌وه، خونکاری قدس به‌خۆی و چوار سه‌د سواری چاکه‌وه، دای به‌سه‌ریاندا. ئه‌نجام به‌وه گه‌یشت که سه‌لاحه‌دین بشکێ. ئه‌مه‌یش به‌که‌م شکانی سه‌لاحه‌دین بوو له‌ژبانیا، یه‌جگاریش به‌لایه‌وه نه‌نگ و ناخۆش بوو. ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما بوو که بگه‌یڕێ.

سه‌لاحه‌دین به‌خۆی و پاشماوه‌ی له‌شکرکه‌یه‌وه گه‌رایه‌وه میسر. تا سه‌رله‌نوێ له‌شکرکه‌ی به‌هه‌یز کردبوو... له‌وئیه‌نامه‌یه‌کی نارد بۆ (توران شا)ی برای که له‌ (دمشق)دا بوو، هه‌رچی به‌سه‌ردا هاتبوو له‌ (الرملة)دا بۆی نووسیوو. ئه‌وه‌یشی تیا نووسیوو: (زۆرجار نزیکی به‌مردن بوینه‌وه. دیاره‌ خوایش بۆیه‌کا رزگاری ئه‌کردین، که مه‌به‌سیکی خۆی هه‌یه، ئه‌یه‌وئ به‌ئیمه‌ی جیه‌جی به‌رمووی) له‌ راستیشدا، خوا بوو که رزگاری کرد. ئه‌ویش بۆ ئه‌مه‌ی وه‌ک چه‌لیپاییه‌کان ده‌ستیان لێ وه‌شاند، ئه‌ویش چه‌ند جار تیک ده‌ستیان لێ بووه‌شینیته‌وه، که دواجاریان ئه‌و کوته‌که گه‌وره‌یه‌بوو، که له‌ (حطین)دا کوتای به‌سه‌ریاندا.

سێ مانگی تر پاش شکانه‌که‌ی، سه‌لاحه‌دین، توانی له‌شکرکه‌ی ئاماده‌ بکات و له‌ میسر بچینه‌ ده‌ره‌وه، بۆ ئه‌مه‌ی سه‌رله‌نوێ به‌ره‌نگاری فه‌ره‌نگه‌کان بێت.

خانووی خه‌م

پیش ئه‌مه‌ی (یوسف کوری ئه‌یوب) بچینه‌ بۆ میسر، به‌چه‌ند سه‌د سالتیک، (یوسف کوری یعقوب) چوووه ئه‌وئ... ئه‌ویش له‌پاش ئه‌مه‌ی که براکانی زۆردارییان لێ کرد. (یعقوب)یش له‌خانووه‌که‌ی خۆیدا مایه‌وه، که له‌ سه‌ره‌ریگای (أردن)دا بوو... خه‌م و خه‌فته‌ واکزی کرد، چاوی سپی هه‌لگه‌را بوو...

له‌وه‌پاش، ئه‌و ناوچه‌یه‌ی که خانووی یعقوب له‌ناویا بوو، ناوئا (به‌ستی خه‌م). چه‌ند سالتیک به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا تیه‌په‌ری. هه‌ر له‌و شوئینه‌دا، (بلدوین) خونکاری (قدس)، که‌لاتیکی له‌سه‌ر سنووری ناوه‌ند خاکی موسولمانه‌کان و خاکی چه‌لیپاییه‌کان دروست کرد. سه‌لاحه‌دین ئه‌م که‌لاته‌ی به‌خراب ئه‌زانی بۆ خۆی، مه‌ترسی لێ ئه‌کرد. له‌به‌ر ئه‌وه شه‌ست هه‌زار دیناری دا به‌ (بلدوین) که ئه‌و که‌لاته‌ی پێی به‌فروشت. پاشان سه‌لاحه‌دین پاره‌که‌ی بۆ کرد به‌سه‌د هه‌زار دینار، به‌وه‌یش پیتی نه‌فروشت... له‌به‌ر ئه‌وه سه‌لاحه‌دین بریاری دا که ئه‌و که‌لاته، له‌بنه‌رته‌ت تیک بدا. هه‌ر له‌و کاته‌یشدا به‌کیک له‌

خزمه‌کانی خوئی سهرکرده‌یی له شکرکی ئه کرد بۆ سهر (بلدوین)، ئه وه‌نده‌ی نه‌ما بوو خونکاره‌که بگيرئ، به‌لام (هه‌مفری)، ئه‌و سوارچاکه نازابه، پرگاری کرد، ژبانی خوئی خسته پیناوی ژبانی خونکاره‌که.

له‌دوای دوو مانگ، (بلدوین)ی خونکار، هاته‌وه به‌رامبه‌ری سه‌لاحه‌دین. ئه‌یه‌ویست خوئی بشواته‌وه له شووره‌یی شکانه‌که‌ی پیشووی. به‌لام ئه‌مجاره خراپتر شکا له جاری پیشوو، نه‌نگیسی زۆرتر به‌سهر هات. چونکه گه‌لێک له سهرکرده‌ گه‌وره‌کانی گاوه‌کانی تیا گیرا. له‌بن خێوه‌ته‌که‌ی سه‌لاحه‌دیندا، نووسه‌ری به‌ناوبانگ (عیماده‌دین) دانیشتیوو، له‌به‌ر رووناکی شاپلێته‌یه‌کی گه‌وره، ناوی گرتییه^(١) زۆره‌کانی ئه‌نوسی.

ئیتیر رینگه کرایه‌وه بۆ سه‌لاحه‌دین که بچیته سهر (که‌لاتی خه‌م)، ئه‌ویش بگرئ و وه‌ک خوئی بریاری دابوو له‌ بنه‌رته‌ تیکی بدات. سه‌لاحه‌دین گه‌یشته‌ که‌لاته‌که. له‌ ماوه‌ی پینج رۆژدا گرتی. له‌وئ، له‌ (به‌ستی خه‌م) دا مایه‌وه، تا که‌لاته‌که رووخینرا و ته‌خت و تاراجی تیک درا.

له‌ ناوه‌ند شهر و ناشتیدا

(بلدوین)ی خونکار، ئاره‌زووی ناشتی پیشان دا، به‌تایبه‌تی له‌و کاته‌دا که نه‌خۆشییه‌که‌ی تینی سهند بوو، که‌شتیبه‌کانی (سه‌لاحه‌دین)یش خوێان ئاماده‌ی شهر کردبوو، ده‌ستیان کرد بوو به‌هوروژم هینان بۆ سهر ئه‌سکه‌له‌کانی چه‌لیپاییه‌کان له (فلسطین)دا. سه‌لاحه‌دین، له‌گه‌لیا رێک که‌وت، که شهر نه‌کردن دوو سالی ته‌واو بخایینی... هه‌ردوو لایش سویندیان بۆ یه‌کتر خوارد، که له‌ ماوه‌ی ئه‌و دوو ساله‌دا هیچ شه‌روشه‌ر و ده‌ست درێژییه‌ک بۆ سهر یه‌کتر نه‌که‌ن...

موسولمانه‌کان په‌یمان و سویندی خوێان پاراست به‌لام چه‌لیپاییه‌کان نه‌ په‌یمان پاراست نه‌ سویند! ناشتیبه‌کی تریش له‌گه‌ل لایه‌کی تر دا پیک هات. کچیگی گۆرانیبیژ بوو به‌هۆی پیکه‌پینانی ئه‌و ناشتیبه‌! چونکه سهرداری که‌لاتی (کیفا)، ئافره‌تیکي پایه‌ بلندی ماره کردبوو، کچی (قلیح أرسلان)، خونکاری (قۆنیه‌)ی سه‌لجوقی بوو. به‌لام میترده‌که‌ی زۆر به‌ته‌نگیه‌وه نه‌بوو، چاکیش نه‌بوو له‌گه‌لیا. ته‌نانه‌ت که‌نه‌فتیشی کرد و هۆگری کچیگی گۆرانیبیژری جوان بوو، نه‌ که‌س ئه‌یناسی نه‌ خانه‌دانیش بوو. ژنه‌ی

که‌نه‌فتکراوی ریسوا کرا و، سکالای برده‌ لای باوکی خوئی که (قلیح أرسلان) بوو. ئه‌میش کردیه شهر له‌گه‌ل میتردی که‌که‌ی خویدا! به‌پینی ئه‌و په‌یمانامه‌یه‌یش که له‌ ناوه‌ند سه‌لاحه‌دین و خونکار (الصالح) و هه‌ندی سهردارانی موسولماندا کرا، له‌ شاری (حلب)دا، ئه‌بو سه‌لاحه‌دین، پشتی سویندخواره‌کانی خوئی بگرتایه و له‌سه‌ری بگردنایه‌وه. سهرداری که‌لاتی (کیفا)یش یه‌کێک بوو له‌وانه. بیجگه له‌وه له‌ ناوه‌ند سه‌لاحه‌دین و خونکاری (قۆنیه‌)یشدا، نارێکییه‌ک په‌یدا بوو له‌سه‌ر که‌لاتی (رعبان). سه‌لاحه‌دین پشتی سویندخواره‌که‌ی خوئی گرت و هاته‌ کۆری شه‌ره‌وه بۆ خونکاری (قۆنیه‌). ئه‌میش نارديه کن سه‌لاحه‌دین، بۆ رێک که‌وتن له‌سه‌ر بنچینه‌ی ناشتی. سه‌لاحه‌دین که سهرنجی دا له‌ که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌که، ئه‌وه‌ی به‌باشتر زانی که له‌گه‌ل (قلیح أرسلان)دا رێک بکه‌وئ و ناشت بیته‌وه. هه‌ندیکیش زۆری له‌ سویندخواره‌که‌ی خوئی کرد. وازی له‌ که‌چه‌ گۆرانیبیژه‌که هینا و لیبیسی دوور که‌وته‌وه. به‌هۆی ئه‌وه‌یشه‌وه ناشتی له‌ ناوه‌ند سهرداری (کیفا) و ژنه‌که‌یدا په‌یدا بوووه و ریکیش که‌وته‌وه...

ماوه‌ی ناشتی له‌وه‌یش زۆرتری تیپه‌راند، ئه‌ویش له‌پاش ئه‌وه‌ی که شهرێک له‌ ناوه‌ند له‌شکره‌کانی سه‌لاحه‌دین و رۆبێن خونکاری ئه‌رمه‌نستانی گچکه‌دا په‌یدا بوو، (رۆبێن)، ملکه‌چی نواند بۆ سه‌لاحه‌دین، په‌یمانیدا که توخنی ئه‌و تورکانه نه‌که‌وئ که مه‌رومالات ئه‌له‌وه‌رێتن له‌ خاکی ئه‌و یاخود له‌ خاکی دراوسێکانیدا.

له ٢/١٠/١١٨٠دا، سه‌لاحه‌دین، بوو به‌سه‌رۆکی کۆنگره (مؤتمر)یه‌کی گرنگ، که هه‌موو سهرداره‌کانی (موصل و جزیره و آرییل و کیفا و ماردین و خونکاری قۆنیه‌ و خونکاری آرمینیا)ی تیا کۆبوو بوونه‌وه. له‌ناو خوێاندا رێک که‌وتن و سویندیشیان بۆ یه‌کتر خوارد که هه‌تا دوو سالی تر که‌سیان له‌گه‌ل یه‌کتر دا شه‌ر نه‌که‌ن.

له‌دوای ئه‌م په‌یمانامه‌یه، سه‌لاحه‌دین گه‌رایه‌وه میسر و ده‌ستی کرده‌وه به‌پروژه‌کانی ساختمان دروستکردن و کاروبار راستکردنه‌وه. ده‌ستی کرد به‌هه‌لکه‌ندنی چه‌م و جۆگا و دروستکردنی پردی گه‌وره و بچووک و، ریک‌خستنی باجه‌کان و، دامه‌زراندنی خویندنگایان و، بلاوکردنه‌وه‌ی خوینده‌واری و، سه‌ره‌رشتیکردنی دروستکردنی که‌لاتی (مقطم)، که بیجگه له‌ سه‌رده‌می خوئی، پاش خویشی به‌سی سال ئنجا ته‌واو کرا، له‌ لایه‌ن (الکامل)ی برازایه‌وه.

***

(١) گرتی: دیل، ئه‌سیر، ئه‌وانه‌ی له‌ شه‌ره‌که‌دا گیرابوون.

گهړانه وهی سه للاحه دین بۆ میسر له سه ره تاي سالی ۱۸۸۱د بوو. گهړا په وه خاکه که هی خوی، میسر، که نه وه نده به هیز بوو بوو، تا سنووری ناسیای بچووکیش ههستی پی نه کرا. سه للاحه دین بوو بوو به گه وړه به کی ده سه لاتدار، هه له رۆژتاواوه هه تا دۆلی (نیل)، هه له (ین) یشه وه هه تا (طرابلس) ی رۆژتاوا، گوئ له قسه ی نه گیرا و فه رمانی به جی نه هینرا. میسریش بوو به پیشه وای ئیسلام.

به لام دوو شار مابوونه وه، نه که وتیونه ژیر چنگیه وه:

یه کیتیکیان (حلب) بوو، نه ویتربشیان (موصل). به لام رۆژگار، هیشتا له کاردا بوو، بۆ چاکه ی سه للاحه دین، داسی مردنیش هیشتا له کاردا بوو بۆ پاککردنه وهی دوزمنه کانی.

(سه یفه دین) سه رداری موصل، پاش نه و (الصالح) خونکاری حلب، هه له و سه لاله دا، هه ردوکیان مردن. مردنه کانیان، نه وهی نیشان نه دا، که به و نزیکانه، (حلب) و (موصل) یش نه که ونه ژیر چنگی سه للاحه دینه وه. موژده ی نه وه یشی نه دا، که نه و ناواته ی بۆی تی نه کۆشی دیته دی: ناواتی یه کبونی هه موو خاکه ئیسلامه کان له ژیر سه رکرده یی خۆیدا.

به لام سه للاحه دین پیتی شوو ره یی بوو، نه م هه له به کار بهینتی بۆ داگیرکردنی نه و دوو شاره. چونکه نه و په یماننامه یه کی مۆری کردبوو، بۆ شه ر وه ستاندن له گه ل سه ردارانئ نه و دوو خاکه دا هیشتا ماوه ی مابوو، نه برابوو وه. پیتی نه نه کرا، په یمانه که ی بشکیتنی، نه و یتک که له هه موو ژبانیان، په یمانیتیکی نه شکاند بوو، به لئینتیکیشی تیکنه دا بوو.

به لام نه وانه ی په یماننامه ی شه ر وه ستاندنیان نه شکاند و ناپاکییان نه کرد له گف و به لئینی خۆباند، فه ره نگه کان بوون و هه ندی له سویندخواره موسولمانه کانی!

یه که م که س که په یماننامه ی شه ر وه ستاندنی شکاند، له فه ره نگه کان، (ریجنالد) بوو، سه رداری (الکرک). کاتی که کاروانیتیکی بازرگانی به پیتی خۆیدا نه رۆیشته له نزیکی (الکرک) وه، بی وهی و دلنیا بوو، به وهی که شه ر وه ستا بوو له ناوه ند سه للاحه دین و فه ره نگه کاند، له ناکا و (ریجنالد) ی خاوه نی (الکرک) هه لیکوتایه سه ری و سامانه کانی تالانکردن و زه لاما ه کانیسی گرتن. هه روها، سه رداره کانی خیزانی زه نگیش ناپاکییان کرد و په یمانی خۆبان شکاند، سه ربلندی خۆبان له بیر چوو وه و تایینی خۆبشیان نایه ژیر پیتیانه وه، له (موصل) و (حلب) وه نامه کارییان نه کرد له گه ل (اسماعیلی) یه کان و چه لیباییه کاند و په یمانیان نه دا به یه کتری که به گه له بچن به گۆ سه للاحه دیندا.

که واته پتویست بوو له سه ر سه للاحه دین که ده موده ست بچیت بۆ شام، بۆ نه مه ی ژیرده سه کانی خۆی بپاریژی و خاکه کانی خۆیشی له ناگری نه و ناژوانه رزگار بکات...

له ۱۱/۵/۱۸۸۲د سه للاحه دین خۆی ناماده کرد که بچیت بۆ شام. له ده ری شاری قاهیره وه ستا. کومه لیتیکی زۆر له دانیشتونیش هاتیون بۆ ره وانه کردنی. گه لیتک له زاناکان و هونه رمه نده کانیسی هاتیون... و تاریژ و بوژه کان، به و بۆنه په وه قسه یان کرد.

له ناکا و ده نگیتیکی گری، له یه کیتک له له کانی^(۱) مناله کانی سه للاحه دینه وه بلند بوو وه. له گوته ی کابرا، سه للاحه دین گریژ بوو. نه وانه ی له ویشدا بوون، ترسیان لی نیشته. مه ترسییه که یان، راست ده رچوو. ئیتر سه للاحه دین جارتیکی تر قاهیره ی نه دییه وه!

زیندوو بوونه وه

که نزیکی به سنووری میسر بوو وه، با ی میسری هه لئه مژی، له خاکی میسر وردنه بوو وه، سه رنجی له و له پان و فراوانه نه دا که له (سینا) دا بوو. پاشان کۆچه کانی خۆی و (شیرکۆ) ی مامی بیرکه و ته وه، که بۆ میسر نه چوون. له کانی دلپه وه ههستی به خه میک نه کرد. وه ک پروای به قسه ی له له ده نگ گره که ی کوره کانی کردبیت و بوو، وه ک چوو بیته دلپه وه که ئیتر جارتیکی تر سه ر ناکاته وه به میسره گه و ره خۆشه ویسته که یدا و بوو.

به لام، به ره به ره ئامانجه که ی پیشووی خۆی هاته وه به رچاو، نه و ئامانجه ی که هه موو دلله گه و ره که ی نه ی داگیر کردبوو نه و ری و شوینه ی که داینا بوو له سه ری بروا بۆ گه یشتن به و ئامانجه، هاته وه پیش چاوی.

که واته نه بیتی له پیشدا (حلب) بگری، که پایته ختی سوریه ی ژوو رووه. پاشان نه بیتی (موصل) بخاته ژیر چنگی خۆیه وه.

ئینجا نه بیتی نه و له شکره ئیسلامانه وه، پتیکه وه به یه کبونیی روو بکه نه چه لیباییه کان، تا نه وانیش ملکه چ بکات. له پاش چه ند شه ر و هه لمه تیتک له ناوه ند (موصل) و (شام) دا... سه للاحه دین، به ته نگه تا و کردنیکی که م، (حلب) ی گرت. خاوه نی (حلب)، نه و بیتی به جی هیشته بۆ سه للاحه دین به مه رجی له شوینتیکی تر جیگه ی پی بدات.

(حلب) به شادیی و زه ماوه نده وه ده رگا کانی خۆی بۆ سه للاحه دین کرده وه. که چی چه ند

(۱) له له: دایهن، نه و نافره ته ی به ختیکردنی منالی ساوای پی ده سپیری.

جاریک له وه پېش پیتی نه کرابووه. له ۱۸/۶/۱۸۳۱ د سلاحه دین چووه ناوی. دانیشتوانی شاره که له خوښی نه وه گه شکه داربوون، که خونکاریکی به هیتز و توانا و، گه وره یه کی دادپه روره و دهست بلاوی وه که سلاحه دین بووه به گه وره یان.

له و که لاتنه بوړه دا، که گه لیک جار لووتی له سلاحه دین بلنډ نه کرده وه و خوښی نه نه دا به ده سته یه وه، نه مجاره سهرداری (حلب) ناهه ننگ و زه ماوه نندیکي یه جگار گه وره ی گتپرا به یونه ی هاتنی سلاحه دینه وه.

له و کاته دا که نه وان له شادمانیې خویندان بوون، یه کیک هات و چرپاندی به گوتی سلاحه دیندا، که برا هره به چکوله که ی (تاج الملوک)، که له شه ری (حلب) دا بریندار بوو بوو، به ئیشی برینه که به وه، گیانی پاکي به خوا سپارد. سلاحه دین، به مه یه جگار خه مبار بوو. فرمانی دا که به دزییوه بیسوزن و بینیزن. خوښی نه به یشتت که س پی بزانی له ناهه نگه دا، نه وه که خوښی یان لی تیک بدات و شادی یان لی بکات به شین.

بوته کان، دهستی یان کرد به پیا به لدانی سلاحه دین و گرتنی حلب. یه کیکیان موژده ی دابوو که هه روه که (حلب) ی گرتوو له مانگی (صفر) دا، (قدس) یش هه روه ها نه گری به شیر له مانگی (رجب) دا.

له راستیدا گرتنی (قدس) ی له هه موو جیگه به یک پی گرنکتر بوو، نه وه هه رچه نده (حلب) ی داگیر کردوو و، خاکه کانی ئیسلامیش هه ر له رووباری (دجله) وه تا نه گاته خاکی (نوبه ی سودان) هه ر له (ین) یشه وه هه تا نه گاته (طرابلس) ی روژتاوا، له ژیر چنگیدایه... به لاهم دهنگی زهنگی گاوره کانی (فلسطین) هیشتا بلنده و جیگای دهنکه نه رم و ناسک و قووله که ی بانگده ره که ی ئیسلامی داگیر کردوو له (فلسطین) دا... که واتنه، نه نه سره وی و نه نارام نه گری، هه تا شاری (قدس) یش نه گری!...

هه رچه نده شاری (قدس) پاش شاری (حلب) به چوار سال گیرا. به لاهم موژده ی بوته که راست دهرچوو. له مانگی (رجب) دا بوو که سلاحه دین (قدس) ی بو گیرا!

***

له مانگی خه رمانان (حزیران) ی سالی ۱۸۵۱ د، سلاحه دین چوار لای (موصل) ی گرتوه، به لاهم نه مجاره یش هیچی ده ستگیر نه بوو... سلاحه دین، شه روشوری ناو (آرمینیا) ی به هه ل زانی، چوار لای موصلی به ردا. پاشان شاریکی تریشی گرت و گه راپیه وه بو چوار لا گرتنی موصل. راستپراوه کانی سهرداری موصل هاتن ناشتی یان لی خواست.

وا ریک که وت، له و کاته دا سلاحه دین تووشی نه خوښی بوو. گوته راپیه وه بو (حران) تا له وی چاک بیته وه. (العادل) ی برای زوو به زوو له (حلب) وه هات و چهند په زبشکیکی بو هینا. به لاهم سلاحه دین، دهرده که ی کاری بوو، له ناوه ند ژیان و مردندا مابوو وه. به ندوباو بلاو بووه وه، که زبکی مردنیه تی. ته نانه ت سلاحه دین خوښی، هیوای به ژیان نه ما بوو. سهر کرده کانی کو کرده وه و سویندیشی دان که دلسوژ بن بو کوره کانی و پشتگیر یان بکن له پاش مردنی.

به لاهم بیری که وته وه، که چه لیباییه کان هیشتا له (قدس) دا ماونه ته وه. هه روه ها بیریشی که وته وه که هیشتا راستپراوه که ی خوای جیبه جی نه کردوو. پرووی کرده خوا و لیبی پاراپیه وه. به ره به ره هیز که وته وه ناو نه ندانه کانی له شی.

له مانگی ره شه می (شباط) ی سالی ۱۸۸۶ د، توانی چاری به نیراوانی موصل بکه ویت که سهر وکیان (به هانه دین) بوو. نه م (به هانه دین) ه پاشان بووه رانوسی تاییه تیبی سلاحه دین. په میان نامه به کیان موژ کرد، که به پیتی نه وه ژووروی خاکی جزیره هه مووی و به شیکي گه وره یش له کوردستان چووه ژیر چنگی سلاحه دینه وه. هه روه ها ناوی سلاحه دین له وتاری هه نیدا، له ناو هه موو مزگه وته کانی موصلدا نه خویند راپیه وه. ناویشی درا له و دره م و دیناره ی که له خاکی موصلدا کرین و فروشتنی پی نه کرا. که سلاحه دین له (حران) وه گه راپیه وه (دمشق) به ناو شاری (حمص) دا رویشت. سلاحه دین له وه پیتش (ناسره دین محمه ده) کوری (شیرکزی) ی مامی کردبوو به سهرداری نه وی. نه م پیاوه زاوای سلاحه دینیش بوو. که نه خوښیبه که ی سلاحه دین تینی سهند، (ناسره دین محمه ده) نوی بو چهند پیاویتیکی گه وره ی (دمشق)، که نه گه ر مامی مرد (دمشق) ی بدنه ده ست. چهند روژتیکي پی چوو، نه ویش سزای ناپاکیی خوی وه رگرت. چونکه له پاش شه ویتکی جهژن که به مه ی خواردن و به زموره زمه وه راپیواردیوو، به مردووی بینرا. کوریتکی له پاش به جیما بوو، له ته مانی دوانزه سالاندا بوو. که سلاحه دین به ناو شاری (حمص) دا تپه ری، پیشوازی کرد. سلاحه دینیش له جیتی باوکی خوی داینایه وه و کردی به سهرداری (حمص).

نه جا نه ویشی به جی هیشت و چوو بو (حلب). له ویشه وه له مانگی گولان (نیسان) دا چوو بو (دمشق). له وی به پیره وه چوونیکي وا کرا که هیشتا (دمشق) به خوښه وه نه یدیبوو. نه و کاته، به هار هاتبوو، دره خته کانیش به رگی سهوز و گولی جوانیان پوخی بوو. نه و رهنگ زهردیبه ی که له نه خوښیبه که یه وه تووشی بوو بوو، دهستی کرد به لاجوون. به ره به ره

خوین هاتهوه ناو ده موچاوی سه لاهه دین. هیز و هه ره تیکیش که وتیه و ناو په لویو و نه دنامه کانی له شی. سه لاهه دین گوری سه نده وه. ههروهک سه ره نوئی له دایک بووبیتته وه و ناو بوو. ههروهک سه ره نوئی زیندوو بووبیتته وه و ناو بوو. مه به سی خوایش له وه نه وه بوو، که راسپیراوه که ی خوئی به جی بهینی. شه ره پیرۆزه که ی خوئی که به رامبه ر چه لپاییه کانه بباته سه. ئیستا که ییش نه وانه که وتوونه ته ناو هیزه ئیسلامه په کبوه کانه وه، که له ژوووو و پرۆزه لات و خواروو وه، هه ره سی لایان لی گرتوو.

حطین

له سالی ۱۱۸۶ دا کاروانیکی ده له مه ند، له کاروانه کانی موسولمانه کان به لای (الکرک) دا تپه رین. (ریجنالد) سه رداری (الکرک) خوئی پی نه گیرا، نه مجاره ییش وهک جاره که ی پيشوو په لاماری دا. هه ردوو جاره که فه ره نگه کان له شه ره وه ستاندا بوون، له گه ل سه لاهه دیندا. به لام هه ردوو جاره که ییش نه وی شه ره وه ستانی شکاند، (ریجنالد) بوو، که پیاویکی به دخوویی زۆردار بوو، هه رچه ند هه لیکی ده ست بکه وتایه، هه لی نه کوتایه سه ره موسولمانه کان و تالانی نه کردن و نازاری نه دان. له راستیدا، کابرایه کی بی باکی جه ره زه بوو، له هیچ نه ته ترسا. ته نانه ت له سالی ۱۱۸۳ دا هورۆمی برده سه ره به ستان، نه وه نده ی نه ما بوو بجیتته ناو (المدينة المنورة) وه، داگیری بکات و گۆری (پیغه مبه ر) تیک بدات. نه گه ره سه ره که ده یه کی میسری (لوء) ناو وریا نه بوایه و به که شتییه کانیه وه دواي نه که وتایه و له شکره که ی ته فروتوونا نه کردایه و پیاوه کانی نه گرتایه، نه و که تنه ی به سه ره ئیسلام و عه ره به کان دانه هیتا.

نه مجاره ییش، که هه لی کوتایه سه ره نه و کاروانه گه وره و ده له مه نده، هیچی بو نه هیشته وه، هه ره که لویه ل و سامانیکیان پی بوو، تالانی کرد، هه ره ژن و پیاویکیشیان تیا بوو گرتنی و خستنی به ندیخانه وه. و ناو بلاو بووه وه، که خوشکی سه لاهه دین خویشی له ناو نه وانه دا بوو.

(ریجنالد) دهستی کرد به که شوفشکردن و له خواییبوون. قسه ی پی نه گوتن و تیزی پی نه کردن. به تیز پی کردنی که وه تیی خو پین گوتی:

(که ئیوه نه وه نده برواتان هه یه به (محهمه د)، بو ئیستا که بانگی ناکه ن له م به ندیخانه یه و له م سه ره گه ردا نییه که ئیوه ی تیان رزگارتان بکات؟! پیکه نینه بلنده پر تیزه که ی دهنگی دایه وه. به لام سالیکی پی نه چوو، که نه ویش وه رامی تیز پیکردنه که ی خوئی وه رگرتیه و

سزای خویشی دی! که سه لاهه دین نه م کرده وه یه ی (ریجنالد) ی بیسته وه له تووره بییدا هه ل چوو، وروژا. سویندی خوار که نه بی، به دهستی خوئی، (ریجنالد) بکوژی! نه و هه رگیز سویندی خوئی نه شکاند بوو. سوینده که ی به جی هیتا!

***

له ژیر سه ره که ده یی (جوی): خونکاری تازه ی (قدس) دا، هه موو هیزی چه لپاییه کان له ملا و له ولوه هاتن و کوپونه وه. پيشه واکانی چه لپاییه کان و سه ره کرده کانیشیان له گه ل که شیشه کان و سوارچاکه کانیان له گه لیا بوون. یه کج له وانه (ریجنالد) بوو، سه رداری و زۆرداری (الکرک). یه کیکی تریش (کوری هه مفری) بوو. ته نانه ت (ریمۆن) خاوه نی (طرابلس) یشیان له گه لدا بوو، ناخویشی ناوه ند خوئی و خونکار (جوی) له بییر چوو بووه وه. هه ره ها دۆستایه تیی ناوه ند خوئی و سه لاهه دینیسی له بییر چوو بووه وه، که نه وه نده گه شه ی کردبوو له ناویاندا، هه موو جاریک نه هاته سه ردان لای سه لاهه دین و میوانداری و خو شه ویستییه کی یه جگار زۆری لی نه دی... ته نانه ت و ناو بووه وه که گوتبووی نه گه ره ترسم له تیز پیکردنی نه وروپاییه کان نه بوایه نه بووم به ئیسلام.

ههروهک چه لپاییه کان هه موو بوون به یه ک، ئیسلامه کانیش هه موو قسه یان کرد به یه ک. سه لاهه دینیسی به خوئی و له شکرکی گه وره وه، که له هه موو لایه کی شاهه نشاهییه یه ک بووه که یه وه کۆی کردبووه هه هاته جه نگه وه. هه ردوو له شکر له یه کتر نزیکبوونه وه. سه لاهه دین تیکو شتا، چنگ بداته چنگی فه ره نگه کان. نه وان جووله یان نه کرد. ویستی بیانبزوتنی و بیانخاته سه ره شه ره. هورۆمی برده سه ره شاری (طبریة)، پاش شه ریکی بچووک گرتی. به لام که لاته که ی خوئی نه دا به دهسته وه. خاوه نه که ی که ژنی (ریمۆن) بوو له گه ل مناله کانی و ده ستوپیه ندیا خو یان تیخزاند بوو. هاواری برده به ر خونکار (جوی). نه میش سه رداره کان و سه ره کرده کانی خوئی کو کرده وه. راویژی پیکردن. (ریمۆن) وای به باش زانی که هورۆم نه به نه سه ره ئیسلامه کان. به لام نه وانیتتر زۆریان به ره رچیان دایه وه. که چی (ریمۆن) خوئی خاوه نی (طبریة) بوو، ژنه که ی خویشی بوو هاواری هیتا بوو بو خونکار (جوی) که رزگاری بکات له ده ست سه لاهه دین. ته نانه ت دلشیان لی پیس کرد، چونکه خو شه ویستی و دۆستایه تیی هه بووو له گه ل سه لاهه دیندا.

کو مه له که، له گه ل یه کدا ریک نه نه که وتن، به شیکیان له سه ره قسه ی (ریمۆن) بوون، نه ترسان له له شکره گه وره که ی ئیسلام. به شیکشیان نه یانویست هورۆم به نه و بچه شه ره وه. له م به شه یاندا، نه و کابرا نازایه بی باکه، (ریجنالد) ی تیا بوو. نه بقیژاند

به سهرياندا، ئه يگوت: (ترستان نه بئى له زۆرى ژماره يان. دار هه چهندي زۆر بئى ناگر ئه يخوا!) (جوى) مايه وه و نيازى كرد هوروزم ببات. هه ر به يانى بووه وه و فه رمانى دا به له شكر بۆن بۆ (طبرية). ئه وانيش ده ستيان كرد به رۆيشتن. سه لاهه دين به هاتنيانى زانى. خۆى ئاماده كرد بۆ شه ر. ئيسلامه كان به په له چوونه سه ر جيگا ئاوه كان، لئى دابه زين، بۆ ئه مه ي نه هيلتن فه رهنه گه كان لئى بخۆنه وه. فه رهنه گه كان دره نك گه يشتنه ئه وى. شوينه ئاوه كانيان له ده ست چووبوو. ماندووئيتى و تينوئيتى كزى كردبوون، وره شيان به ردا بوو.

شه وگاريكى دريژيان به سه ر برد... هه ر هاواري ئاويان بوو... ئاو... كه چى له ويه ريشيانه وه ده نكي موسولمانه كان ئه هات و ئه گه يشته وه باره گاهه كان ناوى خويان ئه برد و ئه يانقيراند: (خوا گه وره يه... خوا گه وره يه...) كه به يانى رۆژى شه مهي ٤/٧/١١٨٧، رۆژ گزنگى دا، سواره كانى چه لىپاييه كان به په له چوونه سه ر پشتى ئه سپه كانيان، به لام پياوه كانيان له تينواندا گريان تيبه ر بووبوو به لام ئيسلامه كان كه سه رچاوه ي ئاوه كانيان به ده سه ته وه بوو، دلئان پي بووبوو له نياز و باوه ر و بريار.

دوو ميل دوور له (حطين) وه، هه ردوو له شكه كه به رامبه رى به كتر وه ستان. كوشتار ده ستى پئى كرد، وه ك شه سه ته باران، تيرى موسولمانه كان، دائه بارى به سه ر گاوه ركه كاندا. زۆر له سواره كانيانى كوشت و خستنيه خواره وه. زۆر له ئه سپه كانيشيانى بريندار كرد، ئه وانيش سواره كانى سه ر پشتى خۆيان ئه خسته خواره وه و ئه يانپليشانه وه. پاشان موسولمانه كان، وه ك يه ك پياو، هوروزميكي به ته وژميان برده سه ر، ناوى خوى گه وره يان به ده نكيكى به رزه وه ئه هينا، شان به شانى گاوه ركه كان وه ستان كوشتاريان لئى ئه كردن. شيرى هه ردوو لا له يه كيان دا، ده نكيان بلند بووه بۆ ئاسمان، خوين رژايه سه ر زه ويى. رۆژيش به رز بووبوو وه تيني هه تاوه كه زۆر بووبوو، خۆ* له ده موچاوى شه ركه ركه كان ئه تكا. ماندووئيتى و برست بران له ده موچاوى گاوه ركه كاندا ده ركه وت، به لام به زۆر خۆيان هيشته وه له شه ره كه دا. سه لاهه دين خۆيشى ئه گه را به ناو تيبه كانى موسولمانه كاندا، هوروزمه كه يانى رېكويپك ئه خست و هانه ي ئه دان بۆ شه ر، ده ماري مه ردايه تيبى ئه بزواندن.

چه لىپاييه كان له تاو تينوئيتى، وه ك شيتيان ليه اتبوو گه رمايى هه تاوه كه و گه رمايى

(* خۆ = ئارهق = عرق) - وه رگبئر -

ئهو دوكه له يش كه چاوى كوئير ئه كردن و له ناگرته كه وه بۆيان ئه هات كه موسولمانه كان بۆيان كردبوونه وه، ته واو شپه رزه ي كردبوون. هوروزميان هينا، بچنه سه ر گۆمه كه ي (طبرية) له تينواندا زمانيان شكا بوو، كوژراوى ئاو خواردنه وه بوون. به لام سه لاهه دين، گورج پيا راگه يشت و وه ك كه له به رديكي زه لام^(١) له به رده مياندا چه قى. ئه وانيش له سه ر گرده كه، وه ك لاشه ي مه ر كوئبووبوونه وه، هه رچه ند خونكار (جوى) پيئى ئه گوتن، هه لكوتنه سه ر موسولمانه كان فه رمانى سه رشانى خۆيان به جئى به يئتن به رامبه ر ته ختى شا و چه لىپا، ئه وان وه راميان وا ئه دايه وه كه زۆرى نه ماوه له تينوئيتيدا زبانيان بشكى و بمرن، شه ريان پئى ناكرئى. موسولمانه كان په لاماريان دان، تا توانييان لئيان كوشتن و لئيان گرتن. زۆريشيان چه كه كانيان فريدا و به ملكه چيبه كه وه رويان كرده موسولمانه كان. هه موويان ده ميان داچه قاند بوو زمانيان ده ركيشا بوو، ئه تگوت سه گى تينوون. ته نانه ت هه نديك له سوارچه كه كانى (ريمۆن)، ئه مه نده وه رس بووبوون له گيانى خۆيان، خۆيان كيش كرد بۆ لاي سه لاهه دين و پيئيان گوت: (ئهى خونكار، بۆچ خۆت دوا ئه خه يت... هه لمه ت به ره سه ريان، مه ترسه، ئه وان به كيان كه وتوو ه مردوون!).

چه لىپاييه كان هه ر هيوايه كيان پئى ما بوو. ئه ويش ئه وه بوو كه خونكار (جوى)، فه رمانى شه ركردن بداته ده ست (ريمۆن). (ريمۆن) به خۆى و سواره كانيه وه هوروزمى هينايه پيشه وه. هوروزمه كه ي زۆر به تين بوو. (تقى الدين) خۆى گيترايه پاشه وه و رتيگاي بۆ كردنه وه بچنه ده ره وه. به م ره نكه تيبى (ريمۆن) له (خونكار جوى) جوى كرايه وه. چونكه (جوى) له سه ر گرده كه مايه وه، سه د و په نجا سوارتيكيشى له گه لدا بوو، له سواره كه له كه له كان و گه وره پياوه كان، هه موويان چوار لاي خيتوه ته كه ي خونكار (جوى) يان گرتبوو له گه ل چه لىپاي پيرۆزدا، بۆ ئه مه ي هه تا له هيز و تواناياندايه له سه ريان بكه نه وه و بيانپاريزن.

ئنجاه كه خونكاري فه رهنه گه كان چووه سه رگرده كه له ناو ئه و كۆمه له كه مه دا، سواره كانى هيرشيكى زۆر ناخۆش و ناشيرينيان برده سه ر ئه و موسولمانانه ي كه به رامبه ريان راوه ستايوون، وايان راوه دوونان تا گه ياندنيانه وه به سه لاهه دين. له و كاته دا (الأفضل) ي كورپى كه له ته مه نى شانزه سالياندا بوو، له ته نشت سه لاهه دينى باوكيه وه وه ستا بوو - كه سه برى كرد باوكى ئه وه ي پئى ناخۆش بوو و ره نگيشى تيبكچوو، هاته پيشه وه و ده نكي

(١) كه له به رديكي زه لام: تاوير، گابه رد.

بلند کرده‌وه گوتی: (جنۆکه درۆی کرد) ئنجا موسولمانه‌کان له فەرهنه‌گه‌کان راپه‌رینه‌وه، فەرهنه‌گه‌کان گه‌رانه‌وه دواوه بۆ سه‌ر گرده‌که، هه‌ناسه‌برکێیان پێ گه‌یشته‌بوو موسولمانه‌کانیش به‌دوایانه‌وه بوون، راوه‌دویان نه‌نان. (الأفضل) نه‌راندی گوتی: (شکاندمان!).

دیسانه‌وه فەرهنه‌گه‌کان هه‌رشیان هه‌تایه‌وه سه‌ر موسولمانه‌کان، موسولمانه‌کانیان گه‌راندوه لای سه‌لاحه‌دین. (الأفضل) دووباره‌ تیی خورینه‌وه. موسولمانه‌کانیش دووباره له‌ گاوره‌کان راپه‌رینه‌وه و راویاننانه‌وه تا گه‌یاندیاننه‌وه به‌گرده‌که. (الأفضل) دووباره‌ قه‌یژاندیه‌وه گوتی: (شکاندمان... شکاندمان!). باوکیشی رووی تێکرد و گوتی: (بێ ده‌نگ به‌ مه‌یانشکێته هه‌تا ته‌و خه‌یوه‌ته‌یش ته‌که‌وه‌!).

له‌و کاته‌دا، خه‌یوه‌تی خونکاری گاوره‌کان، که‌وت، ... ده‌موده‌ست سه‌لاحه‌دین له‌ ماینه‌که‌ی هاته‌ خواره‌وه... کرنوشی سوپاسی بۆ خوا کێشا... له‌ خوێشیا نا ته‌گه‌ریا و فرمیسکی سوپاسکردنی خوا و ستایشکردنی خوا و ملکه‌چی بۆ خوا به‌چاوه‌کانیا ته‌هاته‌ خواره‌وه...

***

سه‌لاحه‌دین لای خه‌یوه‌تییکی گه‌وره‌وه وه‌ستا بوو، که‌ له‌ناو کۆری شه‌ردا بۆی دامه‌زرینرا بوو. ته‌و ناوه‌ پر بووبوو له‌ لاشه‌ی مردووان، یه‌ک به‌سه‌ر یه‌کا که‌وتبوو، چه‌لیپا شکاوه‌کانیشیان تیکه‌ل بووبوو... له‌ناو جه‌رگه‌ی کۆره‌که‌دا، لنگ و بال و سه‌ری په‌رینراو بلاو بووبوووه...

په‌یتا په‌یتا گه‌یاردنه‌کانیان ته‌هه‌ینا... تا که‌ سه‌ربازییکی موسولمان، سی سه‌ربازی فەرهنه‌گی کیش کردبوو، هه‌ر به‌ته‌نیا خۆی، گرتبوونی و به‌گوربسیکی ته‌ستوو و تونده‌وه هه‌موویانی به‌ستبووه‌وه...

خونکار خۆشی گه‌یاردبوو له‌گه‌ل هاوریکانیا، سواره‌کان و پیاوه‌گه‌وره‌کان. له‌تاو کزیی و پرست پراویی خۆیان ده‌ستووری سوارچاکییان شکاند بوو، وره‌یان به‌ردا بوو نه‌یانته‌وانی بوو له‌ شه‌ردا واز نه‌هه‌ین تا ته‌مرن. هه‌موویان شه‌ره‌کانی خۆیان دایه‌ ده‌ست موسولمانه‌کان. ته‌وانه‌ هه‌موویان کران به‌به‌ندی: خونکار و برکه‌ی و، ته‌و (ریجنالد) هی که‌ سالتیک له‌وه‌په‌ش تیزی به‌موسولمانه‌کان و (محهمه‌د) ی پیغه‌مه‌به‌ریان کردبوو، له‌گه‌ل کوری (هه‌مفری) و سه‌رداره‌کانی سوارچاکه‌ ره‌به‌نه‌کان و گه‌وره‌ پیاوان و سوارچاکه‌کانی تر... به‌لام (رمیون)، له‌پاش ته‌مه‌ی به‌ناو موسولمانه‌کاندا رینگای خۆی بریی و ده‌ره‌پیی، که‌ سه‌رنجی دا خونکاره‌که‌یان ته‌گه‌یارد، له‌به‌ر ته‌وه‌ جله‌وی ماینه‌که‌ی خۆی نه‌وه‌ستانده‌وه تا

به‌بێ وه‌ی خۆی گه‌یاندنه‌ شاری (صور) له‌ویشه‌وه گه‌یشته‌ شاری (طرابلس). ئیتر له‌وی زۆری پێ نه‌چوو، مرد به‌سزا و نه‌نگیی کرده‌وه‌یه‌وه!

سه‌لاحه‌دین، خونکار (جوی) و (ریجنالد) سه‌رداری (الکرک) ی بانگ کرده‌ ژێر خه‌یوه‌ته‌که‌ی خۆیه‌وه. خونکاره‌که‌ی له‌ته‌نشت خۆیه‌وه دایه‌نیشاندا. که‌ ته‌ماشای کرد تینوهه، فه‌رمووی به‌فراویان بۆ هه‌ینا، خواردیوه‌وه، پاشماوه‌که‌ی خۆشی به‌خشی به‌خواه‌نی (الکرک)، سه‌لاحه‌دین به‌ده‌نگه‌ییکی به‌رزه‌وه به‌ته‌ر زمان (مترجم) هه‌که‌ی گوت: (به‌خونکار بلێ، من تاوم نه‌داوه‌تێ، تو تاوت داوه‌تێ) مه‌به‌سیشی ته‌وه‌ بوو که‌ تیی بگه‌ییتنی: (ریجنالد)، هه‌رچه‌نده‌ تاوی سه‌لاحه‌دینی خوارده‌وه، به‌لام له‌ کوشتن نابه‌خشری. ئیتر کاتی خۆی هات که‌ سه‌لاحه‌دین به‌لێنی خۆی به‌هه‌یتیه‌ جێ و سوینده‌که‌ی نه‌شکێتی. هه‌ستایه‌ سه‌رپێ و سه‌رزه‌نشتی ریجنالیدی کرد، له‌سه‌ر ته‌وه‌ی که‌ سه‌رگه‌ردانی هه‌ینا بوو به‌سه‌ر کاروانی موسولمانه‌کاندا و زبان درێژی کردبوو ده‌رباره‌ی پیغه‌مه‌به‌ر. پاشان هه‌لیکوتایه‌ شیر لێی و کوشتی.

خونکار (جوی)، له‌وه‌ زنده‌قی چوو، ترسا له‌وه‌ی وا له‌ویش بکات. سه‌لاحه‌دین له‌وه‌ دلنیا‌ی کرد، پتی گوت: (له‌ ره‌هوشتی خونکاران نییه‌ که‌ خونکاران بکوژن. به‌لام ته‌مه‌ له‌ سنووری خۆی تێپه‌راند بوو، له‌به‌ر ته‌وه‌ پیتوبست بوو وای لێ بکری).

***

به‌لام ته‌و سوارچاکه‌یه‌ که‌ سه‌ر به‌په‌رستگا و نه‌خۆشخانه‌بوون، که‌ به‌هه‌موویان دوو سه‌د که‌سێک ته‌بوون گه‌یاردبوون، هه‌موویان کوژران، چونکه‌ له‌ شه‌ردا خراپه‌یان زۆر کردبوو، قه‌ین و دوزمنایه‌تیییه‌کی زۆریشیان له‌گه‌ل ئیسلامه‌کاندا نواند بوو. به‌لام خونکار (جوی) و هه‌وه‌له‌ خانه‌دانه‌کانی، بێ وه‌ی به‌ناز و رێزه‌وه ره‌وانه‌ کران بۆ (دمشق). رۆژان و مانگانێ به‌سه‌ردا رۆیشت. که‌چی ته‌و ده‌شته‌ی شه‌ره‌که‌ی تیا کرا، هه‌یشتا شوین پیتی ته‌و شه‌ره‌^(١) گه‌وره‌یه‌ی تیا دیار بوو، گاوره‌کان ته‌وه‌تی هاتبوونه‌ رۆژه‌لاته‌وه له‌ ده‌لیاوه، هه‌یشتا شکاندنی وا خراپیان به‌سه‌ردا نه‌هاتبوو. سی هه‌زار که‌سیان لێ کوژرا بوو.

کۆمه‌له‌ ئیسکی ته‌و مردووانه‌ به‌جۆریکی وا که‌له‌که‌ بووبوو، که‌ له‌ دوروه‌وه ته‌ببیرا، گورگ و که‌متیاریش له‌ویدا به‌جۆریکی یه‌جگار درێژ و ناخۆش ته‌یانلوواندا، گوئی پیاوی که‌ر ته‌کرد، له‌ گرد و دۆله‌کانی ته‌و ناوه‌دا ده‌نگی ته‌دایه‌وه...

(١) راستتر: ئاسه‌واری ته‌و شه‌ره‌.

گهورهیی بۆ ئه و خوایهیه که بهندهی هۆی پهوانه کرد

موسولمانهکان ئه و شهوه به بهزم و شاییهوه رهژبان کردهوه له شهری (حطین) دا سههرکهوتبون. ههتا بهری بهیان، ههر دهنگیان ئههات که ئهیانقیژاند: (خوا یهکه و کهسی تر خوا نییه. خوا گهورهتره. خوا گهورهتره).

له رهژی دواایدا، سهلاحه‌دین گه‌رایهوه (طبریه)، بۆ ئه‌مه‌ی که‌لاته‌که‌ی بگرێ. ژنی (ریژن) له‌ویدا بوو. که زانی چی به‌سه‌ر گه‌له‌که‌ی و مێرده‌که‌یدا هاتوه، که‌لاته‌که‌ی دا به‌دهسته‌وه. سه‌لاحه‌دین، دلێ دایه‌وه. بۆ ئه‌و شوینه‌ی خۆی ئاره‌زووی کرد، له‌گه‌ڵ مناله‌کانی و ده‌سوپه‌ندیا بی وه‌ی به‌ئارام و دلنیا‌یییه‌وه په‌وانه‌ی کرد.

پاشان موسولمانه‌کان به‌ناو خاکی (فلسطین) دا بلا‌وبوونه‌وه. چوار لای ئه‌و شار و که‌لاتانه‌یان ئه‌گرت که به‌دهست گاوره‌کانه‌وه بوون. گاوره‌کان هیچ به‌رامبه‌رییه‌کیان نه‌ئکردن، خۆیان ئه‌دا به‌دهسته‌وه. ته‌نانه‌ت دانیش‌توانی ئه‌و جی‌گایانه‌ له‌گه‌ڵ سه‌ربازه‌کانیان، پێش ئه‌مه‌ی موسولمانه‌کان بگه‌نه‌ ئه‌و، هه‌رایان ئه‌کرد. له شه‌ری (حطین) هوه‌ و ا‌توقیبوون، بۆ ههر شوینیک ئه‌چوون، خۆیان پێ نه‌ئه‌گیرا، خۆیان ده‌رباز ئه‌کرد.

سه‌لاحه‌دینیش ئه‌یزانی چۆن له‌م سه‌هرکه‌وتنه‌ ته‌واوه‌ی خۆی که له شه‌ری (حطین) دا ده‌ستگیری بووبوو، که‌لک وه‌رگرێ. ماوه‌ی نه‌دا به‌فه‌ره‌نگه‌کان، بکه‌ونه‌ خۆیان و خۆیان کۆیکه‌نه‌وه. ده‌موده‌ست خۆی گه‌یانه‌ (عکا)، له‌پاش شه‌ری (حطین) به‌چوار ره‌ژ گه‌یشته‌ ئه‌و. به‌سه‌هرکه‌وتوویی چوه‌ ناویه‌وه. به‌لام گاوره‌کانی دلنیا کرد له‌وه‌ی که بیانکوژی و ئازاریان بدات. به‌خۆیان و سامانیانه‌وه، بی وه‌ی ده‌ربازبکردن. ئاهه‌نگیکی گێرا بۆ نوێژی هه‌ینی له‌ مزگه‌وته‌ گه‌وره‌که‌یدا، که چهند سه‌د سالێک بوو کرا بوو به‌کلێسا. ئه‌مه‌ یه‌که‌م نوێژی هه‌ینی بوو که له‌ که‌ناری شامدا کرا، له‌وه‌تی فه‌ره‌نگه‌کان له‌ هه‌لمه‌تی یه‌که‌می چه‌لبیا‌یییه‌کانه‌وه ئه‌وتیان داگیر کردبوو! په‌یتا په‌یتا، که‌لاتان و شاران له‌ گاوره‌کان داگیر ئه‌کرا. (العادل) ی برایشی به‌له‌شکرێکه‌وه هات له‌ میسه‌ره‌وه بۆ یارمه‌تیدانی، له‌ هه‌موو په‌لاماردانیکیشا، سه‌لاحه‌دین، به‌جوامبیری و شیرینییه‌وه له‌گه‌ڵ سه‌ربازه‌کان و دانیش‌تووی ئه‌و جی‌گایانه‌دا ئه‌جولا‌یه‌وه. ئه‌وانیش مه‌رحه‌کانی سه‌لاحه‌دینیان په‌سند ئه‌کرد. بروایان پێ ئه‌کرد که ئه‌گه‌ر به‌لێنیکێ دا جی‌به‌جی ئه‌کات. ئه‌وانیش ئه‌چوون بۆ شاری (صور) تا وای لیهات ژماره‌یه‌کی زۆر گاورێ تیا کۆبووه‌وه. له‌ ماوه‌ی دوو

مانگدا، خاکی (اورشلیم) هه‌مووی که‌وته ژێر چنگی سه‌لاحه‌دینه‌وه، سی شار نه‌بی: (صور، عسقلان، اورشلیم).

به‌لام (صور)، سه‌لاحه‌دین له‌ ده‌ستی ده‌رچوو بیگرێ ده‌موده‌ست له‌پاش (عکا). ئیستاکه‌یش له‌پاش ئه‌مه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆر گاورێ تیا کۆبوته‌وه، گرته‌ی به‌ناسانی پێک نایه‌ت. به‌تاییه‌تی له‌پاش ئه‌مه‌ی سه‌هرکه‌ده‌یه‌کی ئازایان بۆ په‌یدا بووه که ناوی (کونراد) ه. ئه‌م پیاوه له (قسطنطینییه) وه‌ هاتبوو بۆ (صور)، هه‌موو گاوره‌کانی کۆکردبووه‌وه. شاره‌که‌ی ئاماده‌ کردبوو بۆ خۆپاراستن، که ئه‌گه‌ر له‌وه‌پێش سه‌لاحه‌دین بگه‌یشتایه ئه‌وی خۆی ئه‌دا به‌دهسته‌وه.

سه‌لاحه‌دین ویستی به‌فیل (صور) بگرێ. فه‌رمووی، باوکی (کونراد) یان له (دمشق) هوه به‌گرتوویی هێنا. سه‌لاحه‌دین به‌لێنی دای، ئه‌گه‌ر شاری (صور) ی بدریته ده‌ست، ئه‌و به‌ره‌للا ئه‌کات. به‌لام (کونراد)، دلێره‌قانه‌ خۆی پێشان دا. ئاشکرای کرد، که باوکی زۆر ژیاوه، ئه‌گه‌ر سه‌لاحه‌دین ئه‌یه‌و بیکوژی، بام بیکوژی. به‌لام ئه‌و به‌ردیکی شاری (صور) له‌بریتی ژبانی باوکی نادات به‌سه‌لاحه‌دین.

به‌لام سه‌لاحه‌دین باوکه‌ پیره‌که‌ی نه‌کوشت. وازی له‌ گرته‌ی (صور) ییش هێنا تا ماوه‌یه‌کی تر. ئنجا رووی کرده (عسقلان) که له‌ناو چه‌قی رێگای میسه‌ر و (شام) دا وه‌ستا بوو، بووبوو به‌ره‌لستیک بۆ هاتوچۆی موسولمانه‌کان. تا گه‌یشته ئه‌وی (الرملة) و چهند جی‌گایه‌کی تریشی گرت... له ۱۱۸۷/۸/۲۳ دا به‌رامبه‌ر (عسقلان) وه‌ستا. سه‌ربازه‌کانی میسه‌ریش له‌ژێر سه‌هرکه‌ده‌یی (العادل) ی برایدا به‌ته‌نشتییه‌وه وه‌ستان. موسولمانه‌کان ته‌نگیان به‌شاره‌که هه‌لچنی. که‌لوپه‌لی به‌رده‌هاوێژیان لێ دامه‌زراند.

سه‌لاحه‌دین وای هاته پێش چا که کاره‌ساته‌که‌ی (صور) لیره‌یشدا دووباره‌ بکاته‌وه. فه‌رمووی خونکار (جوی) و چهند سه‌هرکه‌ده‌یه‌کی گاوریان له (دمشق) هوه هیتایه (عسقلان). به‌لێنی دانج که ئازادیان بکات، ئه‌گه‌ر بتوان هیتزی شاره‌که بخه‌نه سه‌ر ئه‌وه‌ی خۆی بدا به‌دهسته‌وه.

به‌لام (عسقلان) ییش وه‌ک (صور) به‌راوێژی سه‌لاحه‌دینی نه‌کرد. تا دوو هه‌فته‌یش که‌لاته‌که‌ی (عسقلان) شه‌ری کرد، دوا‌یی ناچاربوون نامه‌کاریان کرد له‌گه‌ڵ سه‌لاحه‌دین و خونکار (جوی) دا، ئاشتیان ئه‌ویست... سه‌لاحه‌دین به‌مانیشی ماوه‌ دا، که دانیش‌توه‌کانی به‌ژن و منال و سامانیانه‌وه لێ بچنه‌ ده‌ره‌وه، بی ئه‌مه‌ی شتیکیان لێ بکری. پاشان له‌ ره‌ژی هه‌ینی ۱۱۸۷/۹/۴ دا چوه‌ ناو شاره‌که‌وه، نوێژی تیا کرد!

سه للاحه دین، به لینه که ی خوی به جی هینا، فرموی خونکاری گرتویان له پاش چنه د مانگیک به ره لالا کرد، سه بارت به وهی که تیکو شا بوو، لای فره نگه کانی (عسقلان)، که خویان بدن به دهسته وه.

***

له و کاته دا که خونکاری (قدس)، له گرتیخانه ی (دمشق) دا بوو له گه ل گاورچی زوری گیرای تردا، زوری موسولمانه گیراوه کان له (بیت المقدس) دا به سوکی و ریسواییبه وه گوزهرانیان نه کرد.

یه کیک له و گرتوانه، نامه یه کی نوی بو سه للاحه دین، به زبانی (المسجد الأقصى) وه، سکالای دلی خوی بو کرد بوو. سه للاحه دینیش به خوی و له شکره خواناسه دل سوژه که یه وه، پرووی کرده شاری (قدس)، بو نه مه ی (المسجد الأقصى) له گاوره کان پاک بکاته وه.

***

سه للاحه دین، نه زانی که (بیت المقدس) چنه د پیروزه، وه ک ویستبیتی وه ک (عمر بن الخطاب) بجوولیتته وه له گرتنیا وا بوو، چنه د که سیکی ناره کن دانیشتوانی (قدس) لپی خواستن که له سه ر چنه د مهرجیک خویان بدن به دهسته وه، پیتی گوتبون: (منبش وه ک نیوه پروام وایه که قدس مالی خواجه. منبش نامه وی چوار لای مالی خوا بگرم، یاخود ده ستریزی بو بکه م... نه مه وی به خوشی و ناشتیبه وه بدریته دهستم)... مهرجه کانی سه للاحه دین، جوامیرانه و دل کراوانه بوون. به لام گاوره کان نه هاتنه سه ر قسه ی نه و. گوتیان: نیمه له سه ر خواستی خوا نه م شاره ناده دین به دهسته وه که (مسیح) له پیناوی نیمه دا خوی داوه به کوشت.) تیر بو سه للاحه دین هیج ریگایه ک نه مایه وه، نه وه نه بی که به شیر بیگری!...

له (بیت المقدس) دا بیتجگه له ژن و منال، شهست هزار پیایوشی تیا بوو. له هه موو لایه که وه، مرؤف په نای بو بردبوو. یه کیک له و ناوارانه، سه ر کرده یه کی هه ره گه وه ی سوارچاکه کانی چه لپیاییبه کان بوو، پتیا نه گوت (بالیان). له شه ری (حطین) دا توانی بوی رابکات. له پاش را کرده که ی، له سه للاحه دینی خواستبوو، که رپی بدات بجی بو (بیت المقدس)، ژنه که ی و مناله کانی به یتیتته وه. سه للاحه دینیش که له و کاته دا چنگی گرتبوو به سه ر هه موو خاکی (فلسطین) دا، رپی دا بجیت بو نه وی، به مهرجی شه ویک له وی زورتر نه مینیتته وه، تیر شه ریش نه کات به رامبه ری سه للاحه دین. به لام پاش نه مه ی چووه ناو (بیت المقدس) وه، هه موو گاوره کان وه ک رزگار که ریک پیشوازییان کرد،

425

ناچاریشیان کرد بمینیتته وه له ناویاندا، وه ک سه ر کرده یه ک له پشتیبه وه برؤن... (به تریارک) پیتی گوت: (من له گوناوه که ت نازادت نه که م، هه روه ها له سویند شکاندنه که یشت. چونکه گوناوه پاراستنی نه م سوینده ت، له گوناوه شکاندنی سوینده که ت زورتره).

(بالیان) هه ر نه مه نده ییشی نه کرد له گه ل سه للاحه دیندا. بو سه للاحه دین، وای هه ل نه گرت، که زورتر به نارام بی و مهر دایه تیشی زورتر بی له گه لیا...

(بالیان) نارده کن سه للاحه دین، لپی خواست که رپی بدات ژن و مناله کانی بگوتیتته وه بو (طرابلس)، بیانوه که ی نه وه بوو، که ناچاریان کردوو بمینیتته وه و به لینه که ییشی بشکینتی. سه للاحه دین، له سه ر نه وه گله یی لی نه کرد و توانجیشی تینه گرت. به لکو نه و وه رامی بوو، که په نجا سواریشی ره وانه کرد له گه ل ژنه که ییدا تا گه یان دیا نه جتی خوی!

له ۱۱۸۷/۹/۲۰ دا، واتا هه ر له و ساله دا که له شه ری (حطین) دا سه رکه وت و هه موو لایه کی (فلسطین) ی خسته ژیر چنگی خزیه وه، به خوی و له شکره که یه وه له به رده م شوره کانی شاری (قدس) دا وه ستا... ته ماشای کرد کومه لیک بی شومار له گاوره کان خه ریکی پاراستنی شوره که ن.

که لویه لی به رده ها و پتیشیان داناوه بو دوور خسته وه ی نه وانه ی که نزبکی نه که ونه وه. سه للاحه دین تا پینج روزه هه ر به چوار لای شاره که دا نه سوورایه وه. دواپی بو دی ده رکه وت که لای ژوو رووی شاره که چاکترین جیگایه که هورژم به ریتته سه ری. دانیشتوانی شاری (قدس) وایانزانی که سه للاحه دین ریشته وه به وه دلخوش و گه شکه داربوون. که چی له نا کاو، موسولمانه کان، شاره که یان دانه به ر به رده... هه ر دوو لا، خویان دا به کوشت له جه رگه ی شه ردا. نوینه رانی فره مانره وایانی نیسلامه کان، به رامبه ر نوینه رانی فره مانره وایانی گاوره کان وه ستابوون، ده ستیان دابوه کوشتاری به ککردن له سه ر نه و جیگایه ی که پیروزه لای هه ر دوو کیان که (بیت المقدس) ه.

به لام گاوره کان زور خویان پی نه گیرا، ره نجه ر ژبوون و ناره زوی خویان پتیشان دا که شاره که یان بدن به دهسته وه. شاره که به رگی خه م و ترس و له رزی پوشی. گاوره کان، گورج په نایان برده به ر خوا، له کلتساکاندا، لپی نه پارانه وه که به زبیبه کی پیایاندا بیتته وه.

سه ر نه وه بوو، (بالیان) خوی، چووه بن خپوته ته که ی سه للاحه دینه وه، بو گفتوگو کردن له

426

بابهت ناشتی و مهرجه کانی خو به دهسته و دانه وه. سه لاهه دین به پروو خوشیبه که وه چاوی پی کهوت. له پاش چه ندو چوونیککی زور، له سهر نه وه ریک کهوتن که گاوره کان، به رامبه به نازادبوونی خوین، باج بدن به سه لاهه دین. باجی نازادبوون له سهر پیوا ده دینار بوو، له سهر نافرته پینج دینار بوو، له سهر منال دوو دینار بوو. تا چل رۆژی تر ههر که سهر نه وه باجی دا رزگاری نه بی. ههر که سینکیش نه یدا، نه بیتنه به نده.

خوای به هیز و توانایش و اثاره زوو نه کات، که (بیت المقدس) له رۆژی ههینی ۲۷ی مانگی (رجب) دا خوئی بدات به دهسته وه. که پیش نه و رۆژه به شهش سه د سال، خوای پاککی بی هاوتا، به ندهی خوئی (محهمه د) پیغه مبهری (دروودی خوای له سهر بی) له (المسجد الحرام) هوه گه یانده (المسجد الأقصى).

***

ئالاکانی ئیسلام به سهر شورهی شاره که وه بلن دبوونه وه، گاوره کان دهستیان کرد به گریان. خه ریکبوون ساختمانه پیروزه کانیان به فرمیتسکی چاوی خوین نه شوشته وه. خه ریککی خو ئاماده کردن بوون بو کۆچکردن، به لام دللیان له داخا هه لقرچا بوو، نه وه ندهی نه ما بوو پارچه پارچه بی.

له گه ل نه وه شا نه وه نده پیوا هتی و جوامی بیان له سه لاهه دین چاوی پی کهوت، به جو ریککی وا له بهرچا و نه وان و بهرچا و میژوودا بلن دبوونه وه، که مرۆقیتیک ههر نه توانی نه وه نده بلن د بیته وه له پیش چاوی کهسانی تر دا.

سه لاهه دین له هه موو شه قامیتکا، پاسه وان کانی خوئی به سه رکردهیی سه ردارانی باوهر پی کرایی خو به وه دانا، بو نه مهی ماوه نه درئی هیچ موسولمانیتیک زۆرداری له گاوریتیک بکات. ته نانهت، به دریتزایی نه م هه موو رۆژانهی که گاوره کان (قدس) یان چۆل نه کرد، نه بیسترا له که سیک که گاوره کان شتتیکیان لی کر بی. که روودانی نه م جو ره ده ستدریتزاییانه، له لایه ن سه ربازانی سه رکه و تووه وه، باو بوو له رۆژانی وه که نه و رۆژانه دا. گاوره کان دهستیان کرد به چۆل کردنی (قدس). (بالیان) سی هه زار دیناری دا له جیاتی کۆمه لیککی گوره له هه ژاران و لی قه و ماوان.

په یتا په یتا، یه ک یه ک و خیزان خیزان، دهوله مه ندان و هه ژاران نه چوونه ده ره وه... سه لاهه دین نه یویست زۆرداری له دهوله مه نده کان بکات، باجی گوره تریان لی بستیتنی... که سه لاهه دین چاوی کهوت به گه لیک له فه ره نگه کان، باوک و دایکه په ککه وه ته کانی خوین به کۆل هه لگرتووه، یان خزمه نه خوشه کانیان به سهر شان وه به، دلئی زۆر پییان

سووتا. فه رمووی: پاره یان دانج، بارگه ریشیان به سه ردا دابه شکردن، بو نه مهی باره کانیان بو بیسه نه نه و جیگایانهی که نه یانه وی بۆیان بچن. له و کاته دا ژنی یه کیک له خونکاره کانی رۆم له شاری (قدس) دا بوو. خوئی کردبوو به ره بن. خوئی ته رخان کردبوو بو په رستنی خوا. کۆمه لیککی زۆر ده سوپیته و ندیسی له گه ل بوو. خانمیککی زۆر ده وله مه ندیسی بوو... سه لاهه دین دللیای کرد که بی وهی نه می نیتنه وه به خوئی و ده سوپیته و ندی و سامانییه وه.

هه روه ها، سه لاهه دین ژنی خونکار (جوی) که شاهژنی (قدس) بوو به ره لالا کرد به خوئی و ده سوپیته و هاوده مه کانییه وه. له سه لاهه دینی خواست. که ریتی بدات بچن بو لای میرده کهی خوئی، که نه وسا که له که لاتی (نابلس) دا له به ندیخانه دا بوو، سه لاهه دین ریتی دا بچن. نه ویش چووه لای. پاشان خونکار (جوی) شی به ره لالا کرد... ته نانهت ژنی (ریجنالد) یش که سه لاهه دین له پاش شه ره کهی (حطین) کوشتی، به ره لالی کرد و سامانه که یشی بو پاراست.

(په تریارکی گه وره) یش هاته ده ره وه، سامان و گه نجینه یه کی بی شوماری پی بوو. گه نجینه کانی کلتسا و کاسه کانی و ئامانه زبیرینه کانی پی بوو، له گه ل نه و په توه زبیرینهی که نه دردا به سهر (گۆری پیروژ) دا. نه م پیوا ه که گه وره ترین نوینه ری گاوره کان بوو له (قدس) دا، نه یویست تو زتیک له و هه موو گه نجینه و سامانهی که پی بوو، به خت بکا له پینا و نازاد کردنی هه ژاریتیک، یا خود په ککه و تو و داماویتکدا.

به سه لاهه دین گوترا، نه و گه نج و سامانهی لی بستینه تا ئیسلامه تیبی پی به هیز بکه یت، گوتی: (زۆرداری لی ناکه م!). له ده دینار به ولاره هیه چیتری لی نه سه ند!

پیتویست بوو سه لاهه دین هه ندیککی تر (په تریارک) فیتری مه ردا به تیی و ده ست بلاوی بکات. له پاش ته و او بوونی چل رۆژه که، هه زاران هه ژار ما بوونه وه.

هاونیشتمانه ده وله مه نده کانیان، هیشته بویانه وه بو به ندهیی! (العا دل) له سه لاهه دینی تکا کرد هه زار که سی له و هه ژارانه پی بیه خشی. سه لاهه دین له بهر دلئی نه و هه موویانی به ره لالا کرد. هه روه ها (په تریارک) و (بالیان) یش هاتن لیتی پارانه وه، سه لاهه دین هه زار که سی تریشی له بهر دلئی نه وان به خشی و نازاد کرد! پاشان سه لاهه دین فه رمانی دا، ده رگیان کرده وه له و هه موو پی رانهی که نه یان توانی بوو باجه که بدن.

ژماره یه کی زۆر له و نافرته تانهی باجیان دا بوو و چوو بوونه ده ره وه کۆبوونه وه و چوونه لای سه لاهه دین پارانه وه، گوتیان: (ئیمه یان ژنن یان دایکین یان کچین، هی نه وان یه ککه

گیراون یاخود کوژراون له شهرا. ئیستاکه‌یش نه دهره‌تامن هه‌یه نه باوان، نه کهس، روویان تیبکه‌ین ئنجا ده‌ستیان کرد به‌گریان. سه‌لاحه‌دین که چاوی به‌وانه کهوت ته‌گرین، ته‌ویش دلّی پیتیان سوتا، گریا. فه‌رمانی دا، پیاوه‌کانیان له به‌ندیخانه دهره‌پیتان، به‌ره‌للای کردن و دایته‌وه به‌و ئافره‌تانه. به‌لام ته‌وانه‌ی که کهسیان نه‌ما بوو، پاره‌یه‌کی زۆری پی به‌خشین و تۆله‌ی بۆ کردنه‌وه. ته‌وانیش بۆ ههر کوپیه‌ک ته‌چوون پیاوه‌تی و کرده‌وه‌ی بلندیی ته‌ویان ته‌گپراپه‌وه!

کرده‌وه‌ی موسولمانه‌کان له‌گه‌ل گاوره‌کاندا، له کاتی گرتنی (قدس)دا، له سالی ۱۸۷۱ به‌مجۆره بوو، که بووه چرایه‌کی پرشنگ‌ده‌ره له میژووی داگیرکردنی خاکه‌کانی سه‌ر زه‌میندا، تا جیهان بمینی پرشنگ ته‌دا و ده‌ری ته‌خات بۆ جیهان، که گه‌وره‌یی ئیسلام و گیانی و چاوپۆشینی له چه ته‌ندازه‌یه‌کدا بووه. کهچی کرده‌وه‌ی گاوره‌کان، له کاتی گرتنی (قدس)یاندا، له سالی ۱۰۹۹دا، بوو به‌په‌له‌یه‌کی ره‌ش به‌سه‌ر ناوچه‌وانی گاوره‌کان و مرۆفایه‌تییه‌وه، سه‌بارته به‌و کوشتن و برین و نازاردانه‌ی که کردیان دهرباره‌ی ئیسلامه‌کانی ته‌وی!

به‌لام چیرۆکه‌که‌مان هیشتا ته‌واو نه‌بووه! هه‌ندی له‌و هه‌ژارانه‌ی سه‌لاحه‌دین به‌ره‌للایکردن، په‌نایان برده به‌ر (أنطاکیه). کهچی سه‌رده‌اره گاوره‌که‌ی شاره‌که میوانداری نه‌کردن. ته‌وانیش ناچاربوون روویان کرده خاکه ئیسلامه‌کان بۆ ههر کوپیه‌ک ته‌چوون به‌پیریانه‌وه ته‌هاتن! هه‌ندیک له‌و گاوره ئاوارانه روویان کرده (طرابلس)، دانیشته‌وانی (طرابلس) ههر به‌وه وازیان نه‌هینا که دهریان بکه‌ن، ناردیان له ریگا تالانیشیانکردن، ته‌وی موسولمانه‌کان بۆیان هیشته‌بوونه‌وه، ته‌ویشیان لی سه‌ندن!

***

له هه‌موو لایه‌کی شاهه‌نشاهییه‌که‌وه، موسولمانان هاتن بۆ شاهه‌نگ گپران، به‌گپراپه‌وه‌ی (قدس)وه. له‌گه‌ل سه‌لاحه‌دینیشدا له (المسجد الأقصى)دا، نوێژی هه‌ینی چواره‌م رۆژی مانگی (شعبان)یان کرد. له‌و رۆژه‌دا (ناوێژیکه‌ر = قاضي)ی (حلب) هه‌سته‌تایه سه‌ره‌پێ و وتاریکی نایاب و گرنگی دا، مه‌ردایه‌تی ته‌و جه‌نگاوه‌ره موسولمانانه‌ی پیشان دا، که بیره‌وه‌ری شه‌ره‌کانی (بدر) و (قادسیه) و (خالد) شییری ئیسلامی ته‌هینانه‌وه یاد. له ته‌واو بوونی وتاره‌که‌دا له خوا پاراپه‌وه بۆ پایه‌داری و سه‌رکه‌وتنی خونکاری ئیسلام و موسولمانان، سه‌لاحه‌دین.

سه‌لاحه‌دینیش دانیشته و به‌دلێکی پر له‌خواناسی و روویه‌کی رۆشن به‌رووناکی ئایینه‌وه ته‌م فه‌رموده‌یه‌ی ناو قورتانی خوینده‌وه:

(خوای گه‌وره، یارمه‌تیم بده‌یت، سوپاسی ته‌و سایه و پایه و سامانه‌ت بکه‌م که به‌خشیه‌ته به‌خۆم و باوکم. ته‌و کرده‌وه باشانه بکه‌م که تۆ پیت خۆشه. خوای گه‌وره به‌زه‌ییت پیاما بپته‌وه و له به‌نده چاکه‌کانی خۆتم بژمیترت).

خاوه‌نی کراسی سه‌وز

پاشماوه‌ی پی شوتنی گاوره‌کان. له (المسجد الأقصى) رامالرا. سه‌لاحه‌دین، له ساکاری و جوانیدا، خسته‌یه‌وه سه‌ر دۆخی جارن. فه‌رمانی دا ته‌ختیکی وتاردانی بۆ دروست بکه‌ن. پیتیان گوت: به‌فه‌رمانی نوره‌دین، له بیست له‌مه‌و پیتشه‌وه ته‌ختیکی زۆر گه‌وره و نایابیان بۆ وتاردان دروست کردووه له (حلب)دا، که له‌پاش گرتنی (قدس) بیهیتنه‌ ئیره به‌کاری به‌یتن هیشتا ههر له‌وتیه. ئنجا ته‌خته‌که‌یان له (حلب)وه هینایه (قدس) له‌پاش ریک‌خستنی، له (المسجد الأقصى)دا دایانه‌زراند. به‌م ره‌نگه ئاواتی نوره‌دین له‌سه‌ر ده‌ستی جیشینه‌که‌یدا پیتک هات که سه‌لاحه‌دین بوو.

له‌وساوه که (قدس) گپراوه له لایه‌ن سه‌لاحه‌دینه‌وه تا ئیمرو، ههر له ده‌ست ئیسلامه‌کاندا ماوه‌ته‌وه. (*)

به‌یارمه‌تی خوایش، ههر له ده‌ستیاندا ته‌مینیته‌وه، بام سه‌رکیشیی جووله‌که و زۆرداری ئینگلیزیش له‌ناودا بی!... چونکه ته‌وه‌ی له‌م سالانه‌ی دوایییه‌دا له (فلسطین)دا روویدا... ته‌وه‌ی که ژماره‌یه‌کی که‌م له موسولمانانی (فلسطین) به‌رامبه‌ر هه‌موو جووله‌کانی هه‌موو جیهان و سه‌ردارانی گه‌وره‌ترین شاهه‌نشاهی سه‌ر زه‌مین وه‌ستان... ته‌وانه هه‌موویان خۆین گه‌رمی و ئایین ته‌خه‌نه دهروونی موسولمانه‌کانه‌وه... هه‌روه‌ها سه‌رده‌می راپه‌راندنی سه‌لاحه‌دینیش ته‌خه‌نه‌وه یاد، بۆ ته‌مه‌ی دووباره قسه‌ی ئیسلامه‌کان بپته‌وه به‌یه‌ک بۆ

(*) نووسه‌ر راست ته‌کات. چونکه ته‌م نووسراوه له‌پیش په‌یدا بوونی فه‌رمانه‌وه‌ایی ئیسرائیلدا چاپ کراوه. ته‌گینا له سالی ۱۹۴۷ به‌دواوه شاری قودسی تازه که‌وته ده‌ست ئیسرائیل. قودسی کۆنیش درا به‌ئهرده‌ن. (۱) (وه‌رگپتر).

(۱) وه له‌دوای شه‌ری نێوان ئیسرائیل و عه‌ره‌ب له ۵/حوزه‌یرانی/۱۹۶۷وه که ناوزده‌د کراوه به‌شه‌ری شه‌ش رۆژه، ئیسرائیل توانی ته‌و به‌شه‌یشی که به‌ده‌ست نه‌رده‌نه‌وه بوو داگیریی بکات و به‌ره‌سمی کردووه‌تیه پایته‌ختی ده‌وله‌ته‌که‌یان... دیاره ته‌م کاره داگیرکردن و زۆره‌ملیه‌یه.

بهره‌نگار بکردنی زۆرداره‌کان... دیسانه‌وه (فلسطین) بییتسه‌وه به‌کۆری سه‌رکه‌وتنی ئیسلامه‌کان... هه‌روه‌ها میسریش وه‌ک له‌وه‌پیش کردوویه، به‌شی گه‌وره‌ی ئەم سه‌رکه‌وتنه‌ خۆی!...

***

چه‌لپایه‌یه‌کان له (فلسطین) دا هه‌یج شاریکی گزنگیان بۆ نه‌مابووه‌وه، (صور) و چه‌ند که‌لاتیک نه‌بی. پاش ئەمه‌ی سه‌لاحه‌دین مانگیک مایه‌وه له (قدس) دا، کاروباری ریک نه‌خست، له‌گه‌ڵ له‌شکره‌که‌یدا پرووی کرده (صور)، که له‌ویدا گاوره‌کان زۆر کۆبووونوه و هه‌یژیکه‌ی گه‌وره‌شیاپه‌ن پیکه‌یتنا بوو. ته‌نانه‌ت له شاری (صور)، هه‌ر خۆیه‌وه بوو که ئەو له‌شکره‌ گه‌وره‌یه‌ ده‌رچوو بۆ چوار لا گرتنه‌ به‌ناوبانگه‌که‌ی (عکا).

سه‌لاحه‌دین، شاره‌که‌ی وا هاته‌ پیش چاو، که به‌ره‌نج و تیکۆشانی (مارکیز کۆنراد) هوه‌ یه‌جگار قایم کرا بوو. شاره‌که‌ به‌ره‌نگاریه‌که‌ی زۆر به‌هه‌یزی سه‌لاحه‌دینی کرد. موسولمانه‌کان سه‌رگه‌ردانییه‌که‌ی زۆریان به‌سه‌ر هات، له‌سه‌ر ده‌ستی ئەو سوارچاکه‌دا که کراسیکه‌ی سه‌وزی له‌به‌ر کردبوو، به‌بالی چه‌په‌شیه‌وه‌ قه‌لغانیکه‌ی سه‌وزی هه‌لگرتبوو. ئەو بوو که گاوره‌ ته‌نگ پێ هه‌لچنراوه‌کانی راپیچ ئەکرد بۆ سه‌ر موسولمانه‌کان و به‌ته‌وه‌ژم هوروزمی ئەهه‌ینایه‌ سه‌ریان، تا پاشه‌ و پاش ئەه‌یگه‌رانه‌ داوه‌. سه‌لاحه‌دین ئەو سواره‌ به‌رگ سه‌وزه‌ی زۆر به‌ددا چوو. چونکه‌ ئەو سوارچاکه‌ی نازای خۆش ئەویست، موسولمان بووايه و گاور بووايه، به‌لایه‌وه‌ جیاوازی نه‌بوو.

زستان هات و له‌گه‌ڵ خۆیدا باران و قور و چلپاویشی هه‌ینا. هه‌ندێ له‌ سه‌رکرده‌کان وه‌رس بووون. په‌شینیازیان کرد، که له‌و چوار لا گرتنه‌ واز به‌هه‌نرێ و شه‌ره‌که‌ دوا به‌خری بۆ کاتیکی تر، له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا که سه‌لاحه‌دین په‌شینیازه‌که‌یانی پێ باش نه‌بوو، ئەویست مه‌یته‌وه‌ تا سه‌ره‌که‌ه‌ون به‌سه‌ر گاوره‌کاندا، به‌لام قسه‌ی ئەوانی نه‌شکاند. له (صور) گه‌رپه‌یه‌وه. ئەگه‌ر به‌هاتایه، به‌قسه‌ی ئەوانی نه‌کردایه‌ و زال بپه‌وايه‌ به‌سه‌ر وه‌رسبوونی سه‌رکرده‌کانیا و ماندوو بوونی سه‌ربازه‌کانیا، تا شاره‌که‌ی ئەگرت، له‌وه‌ پاش تووشی چوار لا گرتنی شاری (عکا) نه‌هه‌ت که دوو سالی دووردریژی خایاند.

***

سه‌لاحه‌دین، له‌ زستاندا له (عکا) مایه‌وه. (به‌هه‌نه‌دین قه‌ره‌قوش) ی بانگ کرده‌ ئه‌وی، شاره‌که‌ وا به‌هه‌یز بکات که به‌رگه‌ی شه‌ر بگرێ. له‌ به‌هارد، له‌و که‌ناره‌ جوێ بووه‌وه و

پرووی کرده‌ لای ژوووروو. له ۱۴/۵/۱۸۸۸ هاته (شام). له‌گه‌ڵ له‌شکره‌ زۆره‌کانی ئەویدا کۆبووه‌وه و ناردنی بۆ خاکی گاوره‌کان له‌ سوڕبه‌دا بۆ: (طرابلس) و (انطاکیه).

(کونراد) زوو به‌زوو گه‌یشت به‌فریای (طرابلس) دا. سوارچاکه‌ به‌رگ سه‌وزیشی له‌گه‌ڵدا بوو. سه‌رله‌نوی سه‌لاحه‌دین، دلێ چوووه‌ به‌نازایه‌ ته‌بیه‌ بێ هاوتاکه‌یدا، بانگی کرده‌ ناو خه‌یوه‌ته‌که‌ی خۆیه‌وه، ئەویش هات. سه‌لاحه‌دین میواندارییه‌که‌ی زۆر جوانی کرد، گه‌لێک ئەسپ و گه‌وه‌هه‌ری به‌دیاری په‌شکه‌ش کرد، ئەوه‌یشی پێ گوت که ئەگه‌ر بیه‌ت له‌گه‌ڵیا مه‌یته‌وه‌ و شه‌ری بۆ بکات چه‌ زه‌وی و ساختمانیکی ئەوی ئەیداتی. به‌لام سواری جل سه‌وز، نه‌یویست هه‌یج بکات. گوتی من بۆ ئەوه‌ نه‌هاتوم که له‌گه‌ڵ ئیسلامه‌کاندا بژیم، بۆ ئەوه‌ هاتوم که شه‌ریان له‌گه‌ڵ بکه‌م و بیانشکێتم. هه‌تا له‌ توانایشمدا ئەبێ ئەوه‌ ئەکه‌م!

هه‌ردوو سوارچاک له‌ یه‌ک جیا بوونوه‌وه. هه‌ریه‌که‌یشیاپه‌ن بۆ ئەو په‌تریان ئەوه‌په‌ری ریزی له‌ ددا بوو...

ناگه‌ری نه‌ره‌بی

له‌ رۆژی هه‌ینیدا، که سه‌لاحه‌دین چه‌زی له‌ ئەکات و چه‌زیش ئەکات شه‌ری تیا بکات له‌ پێناو خوادا، ده‌ستی کرد به‌په‌لاماردانی لای ژوووروو. په‌یتا په‌یتا ئەهاته‌ سه‌ر که‌لاته‌کان و ئەه‌گرتنه‌ ته‌نانه‌ت له‌ ماوه‌ی شه‌ش رۆژی هه‌ینی یه‌ک له‌وای یه‌کدا شه‌ش که‌لاتی گرت. ئەمه‌یش ئەوه‌ی نوواند که پارانه‌وه‌کانی خوانسه‌کان له‌ رۆژانی هه‌ینیدا خوا گیرای ئەکات. که که‌لاتی (برزیه‌) ی گرت، خاوه‌نه‌که‌ی و خه‌یزانه‌که‌ی خستنه‌ به‌ندیخانه‌وه. پاشان به‌ره‌للایکردن و ناردنی بۆ لای خه‌زیمه‌کیان که سه‌رداری (انطاکیه) بوو له‌گه‌ڵ ده‌سپه‌نه‌ندیاندا. له‌ناویاندا بووکیک هه‌بوو، مه‌ترده‌که‌ی له‌ جیا بوو بووه‌وه، چونکه‌ گیرا بوو له‌ شه‌ردا. سه‌لاحه‌دین دلێ زۆر پێ سووتا. فه‌رمانی دا مه‌ترده‌که‌یان هه‌ینا و ناردیه‌وه‌ کن بووکه‌که‌ی!

له‌پاش گرتنی چه‌ند که‌لاتیکه‌ی تر، سه‌لاحه‌دین چوو (حلب) و له‌وێشه‌وه‌ چوو (شام) له‌دوایی مانگی (شعبان) دا. دانیشتوانی شاره‌که‌ هه‌موو چوون به‌په‌رییه‌وه، به‌دلێکی پر له‌ خۆشه‌ویسته‌یه‌وه. چه‌ند رۆژیکه‌ی که‌م له‌ناو خه‌یزان و مناله‌کانیا، له‌ویدا مایه‌وه. پاشان هه‌موویانی به‌جێ هه‌یشت، له‌ سه‌ره‌تای مانگی (رمضان) دا. له‌ پێناو خوادا وازی له‌ خه‌یزان و منالی خۆی هه‌ینا له‌ مانگی رۆژوودا باکی نه‌بوو.

هات بۆ شاری (صفد) و گوتی: (نانوین هه تا هه پینج بهردهاویژهکان دانه مزیتین). بهدریژیی شهو نه نوست، هه سه ره پهرشتییی شهو فرمانهی شه کرد له ناو باران و قور و چلپاودا. که رۆژ گزنگی دا و هه پینج بهردهاویژهکان دامه زریتران، رازنووسه کهی خۆی (بههائه دین) شهوی دا به گوتیدا که پیغه مبهری خوا فهرموو بووی: (دوو چاو، ناگریان لی نادات: چاو یک که له پیناوی خوادا نه نویت، چاو یکیش که بگری له ترسی خوا).

سه لاهه دینیش ههردوو چاوه کهی پیوه بوو. شهو شهوه له پیناوی خوادا نه نوست تا به بیان، که گوتیشی له قسه کهی پیغه مبهر بوو، له ترسی خوا چاوی پر بوو له فرمیسک له ناوه راستی مانگی رۆژوودا، (العدل) له گه ل له شکره میسر بهی کهی خۆیدا هات و که لاتی (الکرک) ی داگیر کرد که چند سالییک بوو له وه پیتیش بۆ که س دانه نه مرکا و چند جار یکیش بۆ به ره ننگاری ته ننگ پی هه لچنینی شه کرد. به لام شه مجاره ته ننگ پی هه لچنینه کهی یه جگار توندوتیژ بوو، زۆر دریژه بیتی پی درا بوو. له بهر شهوه پیاهه سه ربازه کانی ناچار بوون ژن و مناله کانیان بکه نه دهره وه. گوزه رانیان یه جگار پی تال کرابوو، ته نانه ت ناچار بوون گوشتی بارگیریان شه خوارد. دوابی ناچار بوون خۆیان دا به دهسته وه.

پاشان سه لاهه دین، به کهینه و بهینه شه ژن و منالانه ی زانی، گه را به شوپنیاندا، دۆزینییه وه، پاشان ناردهیه وه کن خیرانه کانی خۆیان.

له کاتی شه داگیر کردنانه دا، سه لاهه دین خونکار (جوی) به ره لالا کرد. په میانی شه لی سهند که له شام نه میتنی و پرواته وه بۆ شه وروپا، جار یکیش تریش شیر له روویدا هه لنه کیشیتنه وه... له بهرامبهر شه چاوپوشینه گه وره یه ییش، که دوور نیسه گله بی له سه لاهه دین بکری، له سه ری؛ وه رامه کهی خونکار (جوی) شه مه بوو، خۆی گه یانده شاری (صور)، له ویدا له گه ل (کونراد) دا تیکچوو، شه وپی به جی هیشت و چوو بۆ (طرابلس) و له شکر یکیش کۆکرده وه و چوو بۆ ته ننگه تاو کردنی (عکا). بۆ شه مه ی له دهست سه لاهه دین رزگاری بکات، که که میتک له وه پیتیش سه لاهه دین شهوی رزگار کردبوو له به ندیخانه.

(کونراد) ترسا، (جوی) به ته نیا شه سه ره ره زبیه ی دهست که وپی له چوار لا گرتنی (عکا) دا. به خۆی و له شکره که یه وه چوه لای، ههردوو هپزه که بوون به بهک.

چوار لا گرتنی (عکا) له ۱۱۸۹/۸/۲۸ دهستی پی کرد. له پاش دوو رۆژ، سه لاهه دینیش خۆی گه یانده (عکا) چوار لای، چوار لاگره کانی گرت.

ههردوو لا په لیهان نه کرد. جار جار یک یارمه تیش بۆ ههردوو لایان شه هات. هه ندی زه بروزه نگیشیان به یه کتر گه یانده. به لام که ۱۱۸۹/۱۰/۵ هات، چه لپایه یه کان هوروز میان برده سه ره له شکره سه لاهه دین. هه ندی کیشیان توانی پیتشکه وپی و بگاته هه وارگای سه لاهه دین. سه لاهه دین فه رمانی دا، بانگدهر، بانگی دا گوتی: (دهستی شکاوم بۆ ئیسلام). ئنجا به هه موو هپزیکیه وه هوروز میتکی دل سۆزانه ی برده سه ره، بلاوه ی به گا وره کان کرد و ماوه ی له شکره که ییشیان به ره وه دوا شکان. ژماره یه کی زۆری له خۆیان و له سه دراره کانیان کوشت.

زستان هاته وه، باران باریبه وه، قور و چلپا و زۆر بووه وه. جار یکیش تریش، گه لیک له سه ر کرده کانی سه لاهه دین، ماندوو بوونه وه. به ره یه چی راویژه که ییشیان دایه وه. راویژی سه لاهه دین شهوه بوو، له گه ل شه ویشدا که نه خۆش بوو، هه ره سه ره هوروز مبهردنی خۆیان برۆن، تا ماوه ی دۆزمنه کانیان ته فروتونا شه کن. سه لاهه دین به سه رکه و تنه ی دهستیان که و تیبوو، چوو بووه دل به وه که له شه نجامی دوا ییشدا هه ره سه ره که وپی زۆر له سه ر کرده کانی شه راویژیان وا بوو که بکشینه وه بۆ گرده نزیکه کانی ته نشتیان، له و یانده ا به سه یینه وه، پاشان بینه وه بۆ شه ره. هه روه ک له وه پیتیش به قسه ی سه ر کرده کانی خۆی کرد، شه مجاره ییش به قسه ی کردنه وه. شه گه ر بپتو به قسه ی شهوانی نه کردایه، له رۆژی دوا ییدا سه رکه و تنه که ی خۆی ته واو شه کرد.

سه لاهه دین له شکره که ی خۆی کیشایه وه گرده کان. شه وان له وه هه له که لکیان وه رگرت، دل نیابووون هپجیان لی ناکه ن، دهستیان کرده وه به خۆ قایم کردن و ناماده بوون بۆ شه ره.

یه کن له و شتانه ی که فه ره ننگه کان ناماده یان کردبوو له زستاندا، سه باله خانه (برج) ی بلند بوو وه ک شاخ وه ستابوون، له ئاسن و دار دروست کرابوون. پۆشیه بوو یان به پیتستیک و وا که جو ره رۆنیکیان لی درا بوو، ناگر کاری لی نه شه کردن بیانسوتین، ئیسلامه کان تا ته وا بوونی شه باله خانه نه نزیکتر شه بووه وه، زۆر تر زنده قیان شه چوو. چونکه وایان شه هینایه پیتش چاوی خۆیان که شه باله خانه ناگری یونانی و په له به ردی دۆزه خییان بۆ شه هاویژن، په ریشانیان شه کن. سه لاهه دینیش خاوه ن پیتشه کان و شاره زا کانی نه وتی کۆکرده وه و هانی دان بۆ شه وه ی بتوانن شه باله خانه بسووتین. هه رچه نده به لیتیشی دانی که پاداشی گه وره گه وره یان بداته وه، پیتیان نه کرا شتیک و بدۆزنده که بیانسوتین. سه ریان لی دهرنه چوو.

به لام لاویکی شاری (دمشق)، که له مزگه ریدا دهستی هه بوو، هاته پیتشه وه، گوتی:

من ئەتوانم بیانسوتینم. دانیشستوان تیزیان پى کرد. پتییان گوت: تۆ لاوتیکی بچووکى نهشارهزایت، چۆن ئەتوانیت دهرهقهتە فروفیتلی ئەو پیره جیهاندیده شارەزایانه بیت؟ بهلام سهلاحهدين پروای بههتیز و توانای لاو ههبوو، رینگای دابه، ههرچیبهکی پى ئەگرى بیكات. لاوه (دمشقییه عه ره به که)، ئەو جۆره ناگری یۆنانیبیه که دۆزیبوویهوه، نامادهی کرد. بهواتایهکی تر ناگری عه ره بهی ناماده کرد. ههنديکی گرتە بهکیک لهو باله خانانه، گری گرت و بوو بهشاخیکى ناگرین، دوکه لى ئەگه یشته ئاسمان. چه لیباییبیه کان زهنده قبان چوو. بهلام موسولمانه کان له خوشيانا دهستیان کرد به ناوی خواردن به دهنگی بلتند. پاشان ناگریان گرتە باله خانه کهی دووهم. ئەویش وهک باله خانه ی به کهم گری تیبهر بوو سوتا بوو به خۆله میتیش. قاوو قیژ له ناو ههر دوو له شکر دا پهره ی سهند. پاشان سییهم باله خانه ییش گری تیبهر درا. ئەویش سوتا. موسولمانه کان له خوشيانا گه شکه داربوون. ته نانه ت پیره کانیا ن له پیتش لاوه کانیا ندا له خوشیا هه ل ئە پهرین.

سه لاحه دین، بلیمه تیبی ئەو کورهی چوو به دلدا. سه ری لیبی سوپ ما. به لام زۆرتەر چوو به دلایا، زۆرتەر سه ری لیبی سوپ ما، که پاداشیکى گه وره ی له سامان دایه و لیبی وهرنه گرت. کورە خواناسه که به سه لاحه دینی گوت: پاداش وهرناگرم بۆ فرمانیک که له رپی خوادا کردومه!

عکای جی سهخت

موسولمانه کان بهوه زۆرتەر دلخۆشبوون که گه له که شتییه کانى میسر له ژیر سه رکرده یی (لوه لوه) دا توانیبوویان سه رکه ون به سه رکه چه لیباییبیه کاندا و بگه نه ئە سه که له ی (عکا) وه دانیشستوانی شاره که یارمه تی بدن له خوارده مهنی و باه ته ی شه ردا.

له ناوه راستی ئەم خۆشییه دا، سه لاحه دین، دهنگیکى ناخۆشى پى راگه ییترا. ئەویش ئەوه بوو که له شکره کانى بى شوماری ئە لمانه کان له ژیر سه رکرده یی شاهه نشاهه که یاندا، (فریدریک به رباروس) نزیک بوونه ته وه. ههنديک له له شکره که ی خۆی نارد بۆ لای ژوو روو، که له که لینه کانى ئە ویدا خۆیان مه لاس بدن بۆ ئەو ئە لمانانه که دینه خاکی ئیسلامه وه.

فه ره نگه کانى عکا ئە مه یان به هه ل زانی. که دییان له هیزی ئیسلامه کان ههنديکی نیرا بۆ سنووری ژوو روو، هوروزمیان برده سه ر ئیسلامه کان لهو شوپنه دا که له شکره که ی لى ته نک بوو بوو. ئەو لایه ییش دهستی راست بوو. به لام خونکار (العادل) ی له سه ر بوو. شه ر

و کوشتاریکی زۆر سهخت کرا له ناوه ند ههر دوو لایاندا، بهوه دوایی هات که ئیسلامه کان سه رکه و تنیکى گه وره یان دهست که وت. چهنده زاریک له فه ره نگه کانیا ن کوشت. له ناو کوژراوه کانى فه ره نگه کاندا، چهنده ئافره تیکیا ن دیی، به ته نشت سوارچاکه کانه وه چه کیان هه لگرتبوو و شه رپان کردبوو!

موسولمانه کان بهو سه رکه و تنه یه جگار دلخۆشبوون. به لام له وه ییش زۆرتەر دلایان خۆش بوو، که بیستیانه وه هه لمه ته که ی شاهه نشاه (فریدریک) هه لوه شاهه ته وه. به هۆی ئە وه وه که له شکره که ی تووشی نه خۆشى و ماندوویتی و برسیتی بوون. تووشی کوشتاری خاکی رۆمی ئیسلامی بوون که (قلیح أرسلان) سه رکرده ی بووه. (فریدریک) خۆشى له ناو ئاوی رووباریکی بچووکدا مردوه.

به لام، کاره سات به جۆرێکی تری لى هات، که بیستیانه وه پیتش له شکرى هه لمه تی سییهمی چه لیباییبیه کان سه ری دهرخستوه. ئەوانه ژماره یان گه یشتبووه ده هه زار سه رباز. جگه له سوارچاک و سه رۆکه کان. له ژیر سه رکرده یی (کوئت هه نری دی شامپانیا) دا هاتبوون که کورپی خوشکی (ریچارد) بوو خونکاری ئینگلیز. (هه نری) سه رکرده یی جهنگی (عکا) ی درا بووه دهست.

شه رپوشۆر له بره ودا بوو. جارێک ئەملا سه ره که وت، جارێک ئەولا. گا وره کان بى باکی و به رگه گرتن و شاره زایی خۆیان تیا نوواند، به تابه تی له رووخاندنی شوره کانى (عکا) دا که هه موو ره نگه رووخینه ریکیا ن تیا به کار ئە هیتا. هه ره ها ئازایه تیبی شاره که ییش بهو هه موو هوروزمانه که م نه بووه وه. پیاوه کانیا ن به په ل هاو یشتنی رووخینه ر و ناگری یۆنانیبی سوتینه ر وه رامی فه ره نگه کانیا ن ئە دایه وه. ته نانه ت جار له سه ر جار ییش هوروزمیان ئە برده ده ره وه بۆ سه ر فه ره نگه کان، تا زیانیکی زۆریان لى نه دایه و لیبیا ن نه کوشتنایه و لیبیا ن نه گرتنایه، نه ئە گه رانه وه ناو شار.

به لام شه ر وای لى هات، که موسولمانه کانى ناو شاری (عکا) و موسولمانه کانى پشت فه ره نگه کان به گران به یه ک ئە گه یشتن... کوئری په ر له پتییان به کار ئە هیتا له نامه کاریدا...^(۱)

به سه رهاتیکى سه ر رویدا له ناردنی خوارده مهنی و که لوه لدا بۆ دانیشستوانی (عکا). کۆمه لیک له موسولمانه کان له (بیروت) وه سواری که شتییه ک بوون. خۆیان خسته

(۱) له راستیدا ئەو جۆره کوترانه پتییان دهوتری کوئری نامه بهر.

جلوبه‌رگی فەرهنه‌گه‌کانه‌وه. به‌و جۆره‌ توانییان به‌ناو که‌شتی فەرهنه‌گه‌کاندا، خۆیان بدزنه‌وه و بگه‌نه‌ ئه‌سکه‌له‌ی (عکا).

کابرایه‌کی موسولمان، ناوی (عیسا) بوو، خۆی ئه‌کرد به‌ناو ئاوه‌که‌دا، له‌ژێره‌وه ئه‌رۆشیت، خۆی ده‌رنه‌ئه‌خست تا ئه‌گه‌یشته ئه‌ودبو که‌شتییه‌کانی دوژمنه‌وه. تووره‌که‌یه‌کیشی به‌ناو‌قه‌دییه‌وه ئه‌به‌ست، که‌لویه‌ل و نامه، هه‌رچییه‌ک پتویست بوایه له‌ناویا هه‌لتی ئه‌گرت و ئه‌بیرد له‌گه‌ل خۆی.

شه‌ویکیان هه‌ندێ نامه‌ بۆ سه‌ربازه‌کان و سێ تووره‌که‌یشی به‌ستبوو به‌خۆیه‌وه، هه‌زار دیناریان تیا بوو، سه‌لاحه‌دین پیا نارد بوو که‌ شه‌رکه‌ره‌کان بیده‌ن به‌شت بۆ خۆیان. (عیسا) یه‌ش خۆی کرد به‌ناو‌دا بۆ ئه‌مه‌ی بچێ بۆ شه‌ره‌که‌. خووشی وا گرتبوو، هه‌رچه‌ند بچوايه‌ته‌ ناو شه‌ره‌که‌وه، کۆتریکێ په‌ر له‌ پیتی به‌ره‌للا ئه‌کرد. موسولمانه‌کان چاوه‌روانی کۆتره‌که‌بوون نه‌گه‌یشته. چوه‌ دلێانه‌وه که‌ (عیسا) له‌ناو چوه‌. پاش چه‌ند رۆژتیک، چه‌ند که‌سێکی موسولمان له‌ دانیشتوانی (عکا) چوو بوونه‌ سه‌ر گوێ ئاوه‌که، ته‌ماشایان کردبوو ده‌لیاکه، خنکاوێکی فری داوه‌ته‌ گوێ ئاوه‌که. که‌ سه‌رنجیان دا (عیسا) ده‌رچوو، ئه‌و پارهی سه‌لاحه‌دین پیا نارد بوو له‌ که‌مه‌ریا بوو.

به‌م ره‌نگه‌ (عیسا) به‌مردوویش وه‌ک زیندوو بێ فرمانی سه‌رراستی خۆی به‌جیه‌یتیا بوو! ته‌نگ پێ هه‌لچنین نه‌برایه‌وه. سه‌لاحه‌دینیش نه‌خۆش که‌وت. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا، له شه‌ره‌که‌دا، خۆی گرت، نه‌خۆشی و ماندوویتی پیشان نه‌ئه‌دا. کۆلی نه‌دا، به‌ره‌نگاری نه‌خۆشییه‌که‌ی خۆی ئه‌کرد، به‌خۆی سه‌ربازه‌کانی تیب تیب ئه‌کرد، به‌راست و به‌چه‌پ و به‌ناوه‌راستدا ریزی ئه‌کردن و دایشه‌مه‌زراندن. نه‌ گوێی ئه‌دایه‌ ئامۆژگاریی که‌س، نه‌ گوێشی ئه‌دایه‌ راوێژی په‌زیشه‌که‌کان. هه‌وایه‌کی بالی خۆی نه‌ئه‌دا.

نه‌خۆشییه‌کی زۆر خراپی تووش هات، جگه‌ له‌وه، له‌شی بلقی دابوو، هه‌ر له‌ ناوکیه‌وه هه‌تا ئه‌گاته ئه‌ژنۆکانی تووشی ئه‌و بلقانه‌ بوو بوو. وای لێ هاتبوو نه‌یه‌توانی دابنیش. که‌ خۆی ئه‌گه‌یانه‌ ناو خپه‌ته‌که‌ی خۆی به‌ته‌نشتا نه‌بێ نه‌یه‌توانی پال بکه‌وی، له‌وه‌یشدا ئازاریکی زۆری پێ ئه‌گه‌یشته. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا، له‌ به‌یانیه‌کی زوووه‌ تا بانگی شپوان سواری ئه‌سپ ئه‌بوو، ئه‌گه‌را به‌ناو سه‌ربازه‌کاندا، ئه‌وانه‌ی به‌سه‌رسورمانیکیشه‌وه سه‌یریان ئه‌کرد، وای پێ ئه‌گوتن: (که‌ سواری ئه‌سپ بووم، ئازاره‌که‌م ئه‌روات، تا داڤه‌به‌زم!)

***

ته‌نگ پێ هه‌لچینی (عکا) زستانیکێ تریشی به‌سه‌ردا هات سه‌لاحه‌دین زۆرتری له‌شکه‌ه‌ی ره‌وانه‌ کرده‌وه بۆ جیتی خۆیان تا مانگه‌کانی باران و قور و چلپاو ئه‌برینه‌وه، شه‌ر له‌ناو هه‌ردوو لادا وه‌ستا. ته‌نیا ورده شه‌رپیکێ که‌م نه‌بێ، هه‌یج شه‌رپیکێ گه‌وره نه‌کرا.

له‌ یه‌کێ له‌م ورده شه‌رانه‌دا، هه‌ندێ فەرهنه‌گ گه‌یران و هه‌نرانه‌ به‌رده‌م سه‌لاحه‌دین. له‌ناویاندا، کابرایه‌کی پیر بێنرا، ددانی له‌ ده‌ما نه‌ما بوو، له‌شیشی ته‌واو کز بوو بوو.

به‌زمانه‌هرگه‌یه‌که‌ی^(۱) گووت: (لێی پیرسه، تو به‌م پیرییه‌وه چی له‌و دوورییه‌وه هه‌یتاتی بۆ ئیتره؟ ئاخۆ ماوه‌ی ئیتره و نیشتمانه‌که‌ی خۆت چه‌ند بێ؟. گوتی: ماوه‌ی ئیتره و خاکه‌که‌ی خۆم چه‌ند مانگ رینگایه. هاتنه‌ ئیتره‌یشم له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌ سه‌ر له‌ کلێسای (القیامة) بده‌م. سه‌لاحه‌دین به‌زه‌یی پیا هاته‌وه، به‌ره‌للای کرد و به‌سواری مایینیکه‌وه ره‌وانه‌ی کرده‌وه بۆ باره‌گای دوژمن!

به‌لام باره‌گای دوژمن، ئه‌م زستانه‌یان یه‌جگار ناخۆش را‌بوارد. له‌ شه‌رزه‌یییه‌کی ته‌واو‌دا بوون به‌ده‌ست هه‌ناسه‌ساردیی و برسیتییه‌وه. ئه‌سه‌یه‌کانی خۆیان ئه‌کوشت بیه‌خۆن، هه‌روه‌ها به‌ر بوو بوونه‌ خواردنی گوشتی لاکێ ئه‌و گیانه‌به‌رانه‌ی که‌ له‌به‌ر له‌ر و لاوازیی و نه‌خۆشی مردبوون... هه‌روه‌ک ئازله‌لیان لێ هاتبوو، خواردنیان هاتبووه سه‌ر گیا و پووشویه‌لاش... ئه‌و ئیسه‌کانه‌یان ئه‌کرۆشت که‌ له‌به‌ر سه‌گ ما‌بوونه‌وه!... ته‌نانه‌ت پیاوه ده‌وله‌مه‌ند و ده‌ستاره‌کانیشیان، ده‌ستیان دا‌بووه دزیتی و ناپاکی و چاو و راوکردن. کۆمه‌لێکیان به‌و پارهییه‌ی که‌ پیتیان ما‌بوو (۱۳) سیانزه‌ ده‌نک پاقله‌یان کرپبوو. که‌ سه‌یریان کردبوو ده‌نکیک له‌و پاقلانه‌ خراب بووه، ماوه‌یه‌کی درێژ رینگایان بری بوو تا گه‌یشته‌بوونه فرۆشیاره‌ چاوچنۆکه‌که‌ بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌و ده‌نکه‌ی پێ بگۆرنه‌وه به‌ده‌نکیکی باش! به‌درێژایی زستان، فەرهنه‌گه‌کان به‌مجۆره ئه‌ژیان! ته‌نانه‌ت چه‌ند که‌سێکیان له‌تاو ئه‌و سه‌رگه‌ردانییه، خۆیان دزییه‌وه بۆ ناو موسولمانه‌کان، بوون به‌موسولمان! ئه‌گه‌ر له‌م دوایییه‌دا، که‌شتییه‌ک گه‌نمیان پیا نه‌گه‌یشتایه، له‌ برسا ئه‌مردن!

به‌لام زستانه‌که‌ رۆشیت، ئه‌و خه‌م و خه‌فه‌ته‌یش که‌ تیا‌بوون به‌سه‌ر چوو. چونکه هه‌لمه‌تی (ریچاردی شیردل) گزنگی دا.

له‌پیشا خونکاری فەرهنسه‌ هات، له‌ جه‌ژنی به‌هاردا گه‌یشته، له‌ مانگی گولانی

(۱) زمانه‌هرگه‌ی: وه‌رگه‌یتر (مترجم).

(نیسان) ۱۹۱۱ دا. فەرەنگەکان بەگۆرانی ئایینییه وه پیتشوازییان کرد. وهک فریشتیهک بوو بێ له ئاسمانه وه بۆیان هاتیته خواره وه بۆ رزگارکردنیان وا بوو.

ریچارد له کۆری جهنگا

تهنگ پێ هه لچینییه که، تینی سهند. ههروهها بهرنگاری بوونه کهیش تینی سهند. لای فەرەنگەکان سەرکه وتوو تر بوون.

سەرگهردانی شاره کهیش زۆرتری لێ هات. بهلام دانیشتوانی شاری (عکا)، خۆیان راگرت له بهردهم ئه وه هه موو سەرگهردانییه دا، به جوانی بهرنگارییان ئه کرد. سهربازه کانی سه لاهه دینییه ئه ونده ی پیتیان ئه کرا، هوروزمیان ئه برده سهر فەرەنگەکان بۆ ئه مه ی ته گه ره بدهن له پیتشکه وتنیان بۆ گرتنی شاره که. له یه کت له وه هوروزمانه دا، کابرایه کی موسولمان منالیتیکی ساوای دزی بوو ته مه ننی سێ مانگان بوو. که دایکه که ی پیتی زانی، وهک شیتی لێ هات، به هه له داوان رووی کرده باره گای موسولمانه کان، ئه گریا و ئه پاراپه وه و ئه یقیژاند بۆ مناله که ی. ریتیگی بۆ کرایه وه، ده موده ست رووی کرده سه لاهه دین و هاواری بۆ برد. ئه ویش به سواری مایینه که یه وه بوو. ژنه که دهستی کرد به گریانیکی ته واو. سه لاهه دین پرسی چپی به سه ر هاتوه، وا، وا ئه کات. به سه رهاته که یان تیتگه یاند. سه لاهه دین به زه بییه کی وای پیا هاته وه که هه ردوو چاوی پر بوو له فرمیسک. فه رمانی دا، مناله که یان دۆزییه وه، له بازاردا فرۆشرا بوو. مناله که ی لێ وه رگرتنه وه و نرخه که ی دراپه وه به کرایه که. له شوینی خۆیدا وه ستا و نه رۆیشت، تا مناله که یان هیتنا و داپه وه به ده ست دایکی. دایکه که ییش مناله که ی خۆی وه رگرتنه وه و نووساندی به سنگیه وه و له خۆشیا نا دهستی کرد به گریان. پاشان مه مکی داپه. پاش ئه وه به فه رمانی سه لاهه دین، ژنه که سواری مایینی کرا و له گه ل مناله که یدا نیراپه وه باره گای فەرەنگەکان.

ئه مه هه مووی رووی ئه دا و، که چی شه ریش هه ر له گه ردا بوو. موسولمانه کان ناو شاری (عکا) ییش، به هۆی ئه وه تنگ پێ هه لچینییه دوورودریژه وه که هه یج ئه نجامیتی نه بوو، له وه پیری ئه رک و ئازار و سەرگهردانییه بوون. بهلام که (ریچارد) ی خونکاری ئینگلیز گه یشته (عکا) له ۸ مانگی خه رمانان (حزیران) دا، ئه نجامی شه ر نزیک بووه وه. (ریچارد) هه ر گه یشته ئه وئ و کۆبوونه وه یه کی تایبه تی خواست له گه ل سه لاهه دیندا، که زۆر شتی بیستبوو له بابته ئازایه تی و گه وریه ییه وه. بهلام سه لاهه دین ریتی نه دا به وه کۆبوونه وه یه، گوتی: (خونکاران، له سه ر ده ستووریک نه بێ، نابێ کۆینه وه. جوانیش نییه

که له کاتی جهنگدا، کۆبوونه وه ی دۆستانه بکهن، هه تا ئه وه ده ستوره بریار نه دهن). پیاوه کانی (ریچارد) دووباره هاتنه وه. ئه مجاره کۆبوونه وه یه ک دیاردی کرا له ناوه ند ئه وه و (العادل) دا له ناو ئه وه کۆره دا که که وتبووه ناوه ند هه ردوو له شکره که وه. بهلام کۆبوونه وه که، دواخرا. چونکه (ریچارد) نه خۆش که وت. له گه ل ئه وه نه خۆشییه یشدا که توشی (ریچارد) هات، گفتوگۆ نه وه ستا له ناوه ند (العادل) و راسپیراوانی (ریچارد) دا. ئه وانه له (ریچارد) وه (باز) یان به دیاری ئه هیتنا بۆ سه لاهه دین. سه لاهه دینییه له سه ر خواستی خۆی مریشکی بۆ ئه نارد.

له عی مانگی میوه خۆش (تموز) دا، پیاوه کانی (ریچارد) هاتن، داوای میوه و به فریان ئه کرد. له رۆژی دوا ییدا، سێ راسپیراوان هاتن ده ستیان کرد به گفتوگۆکردن له گه ل (العادل) دا. تا رۆژی دوا یییش گفتوگۆکردن هه ر مایه وه. بهلام مه رچی گا و ره کان گران بوو، ریک که وتن پیتک نه هات.

بهلام له وه کاته دا که گفتوگۆ ئه کرا له ناوه ند هه ردوو لادا، ناشی شه ر له گه ردا بوو، دانیشتوانی شاری (عکا) ته واو ته نگیان پێ هه لچنرا بوو. به ره وه هه ناسه ساردی و ره نجه رۆیی ئه چوون....

میسر تۆله ی خۆی نه کاته وه

دوایی (عکا) خۆی دا به ده سه ته وه. پیاوه کانی هاتنه سه ر ئه وه ی که شاره که بدریته ده ست فەرەنگەکان به هه موو که لویه ل و چه کیکه وه، بیتیگه له وه ئیسلامه کان دوو سه د هه زار دینار بدهن به فەرەنگەکان، هه ر به ندییه کی فەرەنگیشیان له لا ماوه به ره لالیان بکهن. به رامبه ر به وه هه ر که سیتک له شاری (عکا) داپه، ئه توانی بێ وه ی بچیتته ده ره وه. هیتزه که ی (عکا)، بێ ئه مه ی راویژ به سه لاهه دین بکات ئه م ریک که وتنه ی پیتکه ییتنا بوو. که سه لاهه دین به مه ی زانی، ده موده ست دهستی کرد به خۆ ئاماده کردن بۆ هوروزمیتی مه ردانه، تا شاری (عکا) رزگار بکات... که چی که ته ماشای کرد، ئه وا ئالاکانی فەرەنگەکان به سه ر شوره کانی شاره که وه ئه شه کینه وه... سه لاهه دین وهک دایکیک که کوره که ی له ده س چوو بیت دلێ به ربووه وه و خوتنی لێ ئه تکا...

سه لاهه دین، پاره ی کۆکرده وه بیدات به فەرەنگەکان لیتی خواستن که بارمه ته یه کی باشی بده نی، بۆ ئه مه ی که مه رجه کانی ئه وانی به جێ هیتنا، به ندییه کانی (عکا) به ربده ن. بهلام ئه وان گوتیان: (ئه و له سه رته بمانده ری. ئیتمه ییش به لیتت ئه ده دینی که له پاش ئه وه

نویژ و نویژ

لهشکره گه وره که ی فه ره ننگه کان به که ناری ده لیادا ئه رۆیشتن. ته نیا (ریچارد) به سه ربانه وه بوو، سه رکرده یی ئه کردن. چونکه (فلیپ) له وێ نه ما بوو، گه رابووه وه نیشتمانی خۆی. (ریچارد) ئه یویست شاری (عسقلان) بگری، ئنجا (اورشليم) یش بگری و به ئاواته گه وره که ی خۆی بگات. لهشکری سه لاهه دینیش له دووره وه به ته نشتیا رۆیشت. تا گه یشتنه (ارسوف). له ویدا هه ردوو لهشکر له یه کیان دا. موسولمانه کان زۆر ناشیرین شکان. به راکردن خۆیان رزگار کرد. به لām سه لاهه دین نه شکا و هه رای نه کرد. هه ناسه ساردیی و ره نجه رۆیی، به دلێ ئه وی نه ئه ویرا. به هیزتیکی که مه وه له جیی خۆی مایه وه و به ره نگاری کرد. پاشان به گورجی پاشماوه ی لهشکره که ی خۆی کۆکرده وه و چوه سه ره فه ره ننگه کان. به لām ئه وان نه یانویست شه ری له گه لدا بکه ن. ریگای خۆیان گرت بۆ (یافا). به لām سه لاهه دین گه راپه وه (الرملة) بۆ ئه مه ی ریگای (قدس) قایم بکات و بیپاریژی. پاشان فه رمانی دا (عسقلان) یان رووخاند، بۆ ئه مه ی فه ره ننگه کان به که لاهه یی بیبینن. ئنجا گوئی: (خوا ئه یزان، هه موو مناله کانم له ده ست بچی پیم خۆشتره له وه ی که به ردی له م که لاته پروخینم. به لām که خوا هه ز به وه بکات پروخی بۆ چاکه ی موسولمانه کان، بام پروخینری!).

ئهو رۆژه ی (عسقلان) ی جوان پروخینرا، سه لاهه دین له خه فه تا نه خۆش که وت و که وت له جیگادا. به لām که زانی رازنووسه که ی خۆی، (به هائهدین) نه خۆش که وتوه. له سه ره نه خۆشی و خه فه تی خۆیدا، ئهو رۆژه تا ئیوارێ، سێ جاری نارد بۆ لای له ته ندروستی پیرسنه وه! فه ره ننگه کان گه یشتنه (یافا). له ویدا خۆیان هه سانه وه و ده ستیان کرد به میبازی. له (عکا) وه ئهو ژنانه یان بۆ هات که (ریچارد) ریگای نه دابوون بێن له گه ل لهشکره که یدا. لهشکره که ی له (یافا) دا، جاریکی تریش که وتنه وه ناو به زموره زم و داوین پیسی. (ریچارد) له و داوین پیسی و به زموره زم و به دخوییه یان زۆر دلته نگ ئه بوو. ده ستی کرد به قایمکردنی (یافا) و له پیش ده میشیه وه که لاتانی دروست ئه کرد. به لām موسولمانه کان جار جاریک هورژمیان بۆ ئه هینا. جاریکیان ئه وه نده ی نه ما بوو که (شیردل) بگیری و بکه ویتته ده ست موسولمانه کان. ئه گه ره یه کیک له سوارچاکه کانی دلسوژی خۆی وای له موسولمانه کان نه گه یاندا به که ئهو (ریچارد) ه و گرتیان، له بریتی ئهو (ریچارد) ی راسته قینه یان ئه گرت!

***

پیاهه کانت بۆ به ربه دین). به لām سه لاهه دین شه ره زای فروفیل و چاوورای ئه وان بوو، گوئی من پاره تان ناده می تا بارمته نه دن... ئیتر فه ره ننگه کان وه ک درنده که وتنه ناو دانیشتمانی شه ره وه، هه رچی خراپه یه لیانکردن. (ریچاردی شیردل) هه له یه کی وای کرد که هه تا جیهان ئه مینێ، لاپه ره ی میژووی ژیا نی به ره شی ئه هیلایته وه. دوو هه زار و هه وت سه د که سی له موسولمانه کان کوشت، هه ره له و کۆره دا که ئه یویست له گه ل خونکار (العادل) دا گفتوگۆی ناشتی بکات!

به لām سه لاهه دین، هه ره له سه ره نه ژادی و جوامیری خۆی مایه وه، خۆی تیک نه دا... ئهو به ندییه گا وره کانی لای خۆی نه کوشت، بی وه ی ره وانیه کردن بۆ (دمشق)! چه لیپاکانی گا وره کان له شاری (عکا) دا به رز کرانه وه، ده نگه ده نگه سه ربه زه سه رکه وتوه کانیان به ئاسماندا بلاو بووه وه. هه ره ها قاووقیژ و ده نگه ده نگه سه ربه زه سه رکه وتوه کانیان به ئاسماندا بلاو ئالوشوخرۆشی داوین پیسیدا نوقومبوون. له دوورگه کانی دراوسیانه وه، به گه له ئافره ت هاتن، له شی خۆیان ئه فرۆشت، پیاهه کان خۆیان فری دایه گیژاوی میبازی و ئابروو چونه وه!...

ده نگه ئیسلامه تی له شاری (عکا) دا نزم بووه وه. ئهو نزم بوونه وه یه سه د سالی ته وای خایاند. تا خوا ئاسانی کرد بۆ میسر، سه ره له نوێ ده ستی گه وره ی خۆی بوه شینیتته وه. چه لیپاییه کان له (المنصورة) دا بشکینێ و تاتاره پروخینه ره کانیان له ناو ببات. خونکاریکی تریشی بۆ به ربه خسینێ، دیسانه وه ناوی سه لاهه دین بی. ئه م خونکاره پیمان ئه گوت: (الأشرف سه لاهه دین خلیل). له پاش سه د سالی خشت که (عکا) له ژیر ده ستی فه ره ننگه کاند مایه وه، ئهو هات و رزگاری کرد له ده ستیان. به وه یش وازی نه هینا، هه رچی شاریک به ده ست فه ره ننگه کانه وه مابووه له که ناری ده لیادا، هه مووی داگیرکردنه وه، تا وای لیکردن یه ک چه لیپایی نه هیشته له خاکی ئیسلامدا، هه مووی ده ره پانندن. پاش ئهو (الأشرف) تۆله ی کوژراوه کانی ئیسلامی له گا وره کان کرده وه. که هاته ناو شاری (دمشق) وه لهشکره که ی سه ری چه لیپاییه کانیان کردبوو به نووکی ربه کانیانه وه پیشانی دانیشتمانی شه ره که یان ئه دان!.

(ریچارد) هزی به ناشتی نه کرد. نه ویش له بهر نه وه بوو که داگیرکردنی (قدس) ی به گران نه هاته پیش چاو. ههروهه له شکره که ی خویشی، هه رچه نده زۆربوون، به لام ناکۆک و هه رچیویه رچییه نه هاتنه پیش چاو. له بهر نه وه دهستی کرد به گفتوگۆکردن له گه ل خونکار (العدل) دا. پیشنیازی وا بوو که (العدل) خوشکه که ی (ریچارد) ماره بکات که بیته زنی خونکاری (سجلیا) بوو. (العدل) و خوشکه که ییشی، هه ردووکیان پیکه وه بینه سه رداری (قدس)، ده رگاگانی (قدس) ییش بکه نه وه بوو موسولمانه کان و فه ره نگه کان وه ک یه کتری.

له سه ر قسه ی پروبووچی نه و سه رده مه، زۆر چیروک هه لبه ستراوه له باهت چاوپیکه وتنه کانی (ریچارد) و سه لاهه دین و زۆرانبازییه کانیان و، پینشکه شکردنی خوشکی (ریچارد) وه به سه لاهه دین. به لام راستیه که ی نه وه به، که نه و دوو پاله وانه شوپه سوارانه و، نه و دوو خونکاره گه ورانه، هه رگیز پیکه وه کۆنه بوونه ته وه. نه و نده هه به (ریچارد) و (العدل) گه لیک جار کۆبوونه ته وه. نه و انیش هه رچه نده کۆنه بوونه وه، نه و هه یان له بهر نه چوووه که له ناو شه ریکی درنده دان، ده ستیان نه کرد به گفتوگۆی خویش و قسه ی نه سه ته ق. تا وایان لیته ات، له گه ل ته و او بوونی نه و گفتوگۆیانه دا هه ردووکیان بوون به دوو دۆستی خوشه ویست و دل سوژ.

فه ره نگه کان روویان کرده شاری (قدس)، که ئامانجی هه ره گه وره یان بوو. به لام موسولمانه کان له هه موو لایه که وه به ره نگاریان نه بوون.

له یه کییک له و به ره نگاری بوونانه دا، (ریچارد)، له ناکاو سه ری هه لپری و له دووره وه چاوی که وت به (قدس). خویشی پیاویکی خواناسی له خوا ترس بوو. بالی دایه به رچاوی خوئی، تا شاری پیروژ نه بینن. ئنجا دهستی کرد به گریان و له خوا پارایه وه گوتی: (خوای گه وره، تکات لی نه که م، شاره پیروژه که ی خوتم پیشان نه دهیت تا له دهست دۆژمنه کانتی رزگار نه که م!)

به لام (ریچارد) شاری (قدس) ی بوو رزگار نه کرا. له م جار هیش به ولاوه، به رچاوی نه که وته وه. چونکه موسولمانه کان دۆژمنی خوا نه بوون. سه لاهه دینیش له خویشویستی (قدس) و خه مخواردنیا له و که متر نه بوو. نه ویش وه ک نه و نوژی نه کرد و نه پارایه وه له خوا. چونکه سه ره کرده کانی له شکره که ی له ناو خویناندا ناکۆک بوو بوون. نه و شه وه تا به یانی نه نوست و خه و نه چوووه چاوی. هه ر به خه مه وه تلایه وه تا رۆژی هه یینی گزنگی دا. که له مزگه وته که دا نوژی به یانی نه کرد، فرمیسیکی چاوه کانی خویر خویر نه هاتنه خواره وه سه ر

به رماله که ی. که ئیواره داها ت، به سه لاهه دین راگه یینرا که فه ره نگه کان پاش نه مه ی سواری نه سپه کانیان بوون، گه رانه وه باره گاگانی خوینان بو به یانی نامه یه کی تره ات، تیا پیشان درا بوو که فه ره نگه کان به شکاوییه گه رانه ته وه!

که وایزانی سه لاهه دین به خوئی و سواره کانیه وه چوو، له دووره وه سه یری دوورکه وته وه بیان بکات. به وه دلی موسولمانه کان پر بوو له خویشی. سه لاهه دین، به وه ههستی کرد که خوا پارانه وه که ی گیرا کرد وه!

به رزترین مردن

له هاویندا، گفتوگۆ زۆر کرا، شه ریش زۆر قه و ما. شاری (یافا) ییش کۆری نه و شه رانه بوو!

له لای (یافا) وه، (ریچارد)، به خوئی و چهند شوپه سواریکی توند و به هیزه وه توانی له شکریک له موسولمانه کان بشکینن به م سه رکه وته گه وره به ی شه ره کانی ناو رۆژه لاتی خوئی بلند کرده وه. دیسانه وه له لای (یافا) وه موسولمانه کان هوروزمیان برده سه ر (ریچارد). به لام له شه ره که دا سوارچاکیه که ی گه وره و گزنگی پیشان دا. توانی به چهند سواریکه وه هوروزمه که یان بووه ستینن. له م شه ره دا بوو که نه سپه که ی کوزرا. ئنجا به یینانه وه شه ری نه کرد. به رمه که ی و ته وره دانیمارکییه که یه وه که پیتوه ی به ناوبانگ بوو به راست و چه پا دهستی نه وه شاندا. له ناکاو سواریکی موسولمان به سواری نه سپیکی ره سه نه وه تاوی دا بو لای نه و، نه سپه که ی که فی نه سه ند، نه سپیکی تریشی له گه ل خویدا رانه کیشا. به (ریچارد) ی گوت که سه لاهه دین چاوی له خونکار بوو، به پیتوه شه ری نه کرد، بویه نه م دوو نه سپه تیژره وه ی پینشکه ش کردوه که سواربان بیت. چونکه نه نگ و ناشیرینه که پاله وانیککی نازای وه ک نه و به پیتوه شه ری بکات!

(ریچارد) زۆرتر سه ری سوپا له م پیاوه، سه لاهه دین که له لایه که وه له جه نگا بوو له گه لیا، له لایه کیشه وه دۆستایه تی له گه ل نه واندا، هه ردوو نه سپه که ی وه رگرت و دهستی کرده وه به شه ر تا سه رکه وت!

له میسر و موصل و ژوو رووی سوربه وه په یینا په ییتا، یارمه تی هات بو له شکری سه لاهه دین. که چی فه ره نسپییه کان (ریچارد) یان به جی هیشت و چوونه وه نیشتمانی خوینان. نه وانه ییش که مابوونه وه وره یان به ردا.

به (ریچارد) راگه یینرا، که برا که ی له ئینگیلته ره دا خه ریکه ته ختی شاهیی لی داگیر

بکات. (ریچارد) نه خوشبختییه کی گه وری گرت. له بهر نه وه هیچ چاری بو نه مایه وه، نه وه نه بې که ناشت بیته وه له گه ل سلاحه دیندا.

خونکاری تا لی هاتوو، نارووی میوهی ساردی کرد. سلاحه دین هه موو روژتیک بهر پیکو پیک میوهی بو نه نارد: هه رمی و قوځ و به فر، که له پویه شاخه کانه وه بو بان نه هینا!

له ۱۹۲۰/۹/۲ دایمانامه ی (الرملة) مور کرا بو ماوهی سی سال. بهو مهرجهی نهو خاکانه ی (ریچارد) گرتویتی له (عکا) وه تا (یافا) به ده دست فهره ننگه کانه وه بمینیتته وه. موسولمانه کانیش ری بدن به فهره ننگه کان که بو سهردان دین، بینه شاری (قدس) وه. عه ره به کان مافیان هه به بچنه خاکی فهره ننگه کانه وه. فهره ننگه کانیش مافیان هه به بچنه خاکی عه ره به کانه وه.

نهو روژه به روژتیک ناوازه نه ژمیتر، هه ردوو لا گه شکه داربوون له خوشیدا. هه ردوو له شکره که تیکه ل به به کتریوون. موسولمانه کان بو فرمانی بازگانی چوون بو (یافا). (قدس) یش ده رگانی خو ی کرده وه بو حاجیه فهره ننگه کان.

له پیش شه ری (حطین) دا، موسولمانه کان بستیک زهویان نه بو له روژتاوای (آردن) دا. به لام له پاش په یمانامه ی ناشتی (الرملة) نهو زهویان هه موویان بوون به هی موسولمانه کان، پارچه کی بچکوله نه بې له سهر که ناری ده ری که له (صور) وه ده دست پی نه کات تا (عکا) ... نه پارچه زهویه بو - که میسریه کان له پاشا سه ندیانه وه - نه نجامی نهو هه موو شه روژتیک که دوو سه د سال درتزه ی سه ند و، هه موو نه ورو پای بو کو بو وه و، له پینا ویشیا به سه دان هه زار چه لیبایی تیا کوژا.

که واته پیوست بوو سلاحه دین بهم په یمانامه ی دلنیا ب. به لام نهو به مه دلخوش نه بوو. چونکه هه ر چاوه روانی پی شکه وتن بوو. چاوه روانی نهو روژه بوو که هیچ فهره ننگیک له خاکی نیسلاندا نه هیلیتته وه. دوور نییه که له وه به ولاره تریشی به بیردا هاتب!

چونکه (به هانه دین) ی رازنووسی سلاحه دین، هیشتا نهو قسانه ی سلاحه دینی له بیردا مابوو، که له گوئ ده ری بوئ کردبوو، له کاتیکا که له (عسقلان) وه نه رویشتن بو (عکا) ... زریکه وروژا بوو، شه پوله کانی وه ک شاخ نه یاندا به یه کدا، به هانه دین که چاوی پیان نه که وت ترسی لی نه نیشت له ناکا و سلاحه دین گوتی: (شتیک له دلندا هه به پیستی نه لیم، هه ر کاتی خوا ناسانی کرد و بو کرا نه م پاشماوهی که نارانه بگرم.

خاکه کانی له ژیر ده ستمدان، به شیان نه که م، نجا راسپارده ی خو م نه که م بو پاش مردن و هه موو لایه ک نه سپیرم به خوا. پاش نه وه سواری نه م ده ریایه نه بم و روو نه که مه دوورگه کانی و زهوییه کانی پشت که ناره کانی. لهو جیگایانه دا گاوره کان راو نه نیم. له کویششیان نامه وه تا هیچ خوانه ناسیک نه هیلتمه وه له سهر زه میندا مه گه ر بم! . (به هانه دین) یش گوتی: (له سهر زه میندا که س نییه نه و نه ده ی گه وری خو م ده روون نازا و نیاز گه وری بې له پشتگیریی تایینی خوا دا. به لام وا باشته که گه وری که ی خو م له شکر بنیری به نا و ده ریادا و خویشی وه ک شوره یه ک بو نیسلانمه تی و هیزی نیسلانمه تی بمینیتته وه، لیره. چونکه ناشی نهو خو ی بخاته ناو ته نگوچه له مه وه و خو ی له ناو بیات). سلاحه دینیش گوتی: (من راویژ به تو نه که م. چه مردنیک له هه موو مردنیک سه ربلندی زو تر تیا به ؟)

(به هانه دین) یش گوتی: (مردن له پتی خوا دا).

سه لانه دینیش گوتی: (نامانجی هه ره گه وری منیش نه ویه که مردنیک هه ره سه ربلندانه بم).

***

له ناسمانی شامدا، بانگی نوژی به بانی، به خه م و ته میکی قول وه ده نگی دایه وه ... له ۱۹۳۰/۳/۴ دایو، که نهو خونکاری هه موو خاکی جیهانی روژه لاتی له ژیر چنگا بوو، له جیگایه ی خویدا راکشا بوو، هه ناسه ی سه ره مرگی نه دا ...

(شیخ ابو جعفر) یش له ته نیشتیه وه دانیشتبوو نه م واته پیروزی قورنانی نه خوینده وه: (نه وه خوا یه که، که لهو به ولاره خوی تر نییه، ناگاداره له شتی نهینی و ناشکرا. خویه کی وایه که به زه یی به بنده ی خویدا دیتته وه).

سه لانه دینیش به سهر لیوه وه گوتی: (راسته). پاشان ده موچاوی گه شایه وه و گیانی پاکی به خوی گه وری سپارد. سلاحه دین که مرد، ته مه نی په نجا و پینج سال بوو، حه قده کوپ و کچیکی هه بوو. به لام هه رچییه کی هه بوو له سامانی جیهان له پتی خوا و چاکه دا به ختی کردبوو. له پاش مردنه کی ده رکه وت، که هه رچییه کی به جی هیشتبوو بریتی بوو له چل و حه وت دره م زیو و تو زقالتیک زپ. ئیتر نه خانووی له پاش به جیما بوو، نه زهوی، نه کیتلگه و نه باخات!

***

له پيش مردنه كه يشيا دوو ناره زووی هه بوو:

یه کهم بچی بۆ (حه ج) بۆ شاری (مکه) که پیغه مبهه محمه دی (دروودی خوی له سهه ر بێ) تبا له دایک بووه. چونکه سه لاهه دین، هه رچیسه کی کرد، هه ر بۆ بلا و کردنه وه ی نامه ی نهو بوو، له گه ل به رز کردنه وه ی پایه ی نهو نایینه دا که بۆ نهو هاتبووه خواری. لهو ساله دا بوو که مرد، ناره زووی (حه ج) کردنه کی یه جگار تینی سه ند. ویستیشی پروات بۆ (حه ج). به لام دهست نه په رزان و دهست ته نگی په کی (حه ج) کردنه که یانی خست. چونکه نه وه نده ی نه بوو، که بتوانی وه ک یه کیکی وه ک خۆی (حه ج) ی پیوه بکات و له (حجاز) دا بیبه شیتته وه به سه ر هه ژاراندا. (حه ج) که ره کان چوونه (حه ج) و گه رانه وه. نه ویش چوو به پیریا نه وه. دانیشتوانی شاری (دمشق) یش هه موو لهو رۆژه دا چوونه ده ره وه... بۆ نه مه ی بۆ دوامین جار چاویان پیی بکه وی!

ناره زووه که ی دووه میشی نه وه بوو که بگه ریتته وه بۆ میسر، تیا بمیتیتته وه و کاروباری هه ل سورتی و نه وی چاکه یه بۆی بکات. تا ما بوو، نه یتوانی نهو ناره زووه ی به جی به یتنی! تیا ناتوانی میسر، له پاش مردنی، نهو ناره زووه ی به جی به یتنی؟ گۆزه که ی له دمشقه وه بگۆرتیتته وه بۆ که لاتنی (قاهیره)، هه ر لهو کاته یشدا، میسریبه کان نامه نه مره که ی نهو زیندوو بکه نه وه، ئاماچه پیرۆزه که یشیان به یتنه دی:

(که میسر بیته گه وره ی هه مووان. بیته فه رمانه واییه کی پیکه اتوو له میسر و سودان. سویند خواری له گه ل فه رمانه واییه کانیه ره بدا بکات و بشبیتته پیتشه وای ئیسلا مه کان!).

پراپه وه

۱۹۶۵/۱/۱۲

زانستی ره‌گهز

جوانی ئافرهت

ته‌او‌ترین لیکۆلینه‌وه‌ی میژوو‌یییه له جوانی ئافره‌تدا، که ههر له سه‌ره‌تای میژوو‌وه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات تا ئیم‌رۆ

نوسه‌ری لو‌یس ستانلی

شاره‌زای لیکۆلینه‌وه‌ی هونه‌ری و، پيشانده‌ری راستی

ئهم نوسراوه

خوێنده‌واری خوێشه‌ويست!

له ساڵی ۱۹۵۸دا نوسراویکم پيشکەش کردیت، که ناوی (ئافره‌تی کورد) بوو. له هه‌موو رووبه‌که‌وه باسی ئافره‌تی کوردم بۆ کردبوویت، که هه‌ندیک له بابته‌کانی (جوانی ئافره‌تی کورد) و (به‌رگ و پۆشه‌نی ئافره‌تی کورد) و (دل‌داری و ژن و می‌ردی ناو ئافره‌تی کورد) بوون. له‌به‌رئوه‌ به‌پێ‌یوستم زانی ئاگادارت بکه‌م، تا ته‌گه‌ر و بیستت به‌راوردیک بکه‌یت له ناوه‌ند (ئافره‌تانی جیهان) و (ئافره‌تی کورد)دا، ته‌ماشای ئه‌و نوسراوه‌م بکه‌یت. چونکه له‌م نوسراوه‌دا که ناوی (جوانی ئافره‌ت)ه و، ئیم‌رۆ پيشکەشی ده‌که‌م، داخه‌که‌م هه‌یج شتیک له‌ بابته‌ ئافره‌تی کورده‌وه نه‌نوسراوه‌!

له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشدا، ئه‌مه له‌ نرخێ ئه‌م نوسراوه‌ که‌م ناکاته‌وه، که هه‌ی نوسه‌ری به‌ناوبانگ (لو‌یس ستانلی)یه، که پسپۆزه له لیکۆلینه‌وه‌ی هونه‌ری و ده‌رخستنی راستی دا و، ئه‌م نوسراوه‌یشی به‌ته‌وا‌ترین لیکۆلینه‌وه‌ی میژوو‌ویی داده‌نێ له (جوانی ئافره‌ت)؛ هه‌ر له سه‌ره‌تای میژوو‌وه‌وه تا ئیم‌رۆ. ئه‌وه‌نده هه‌یه، ته‌نیا له ئافره‌تانی چه‌ند نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیار بکراوی ئه‌وروپا و رۆژه‌ه‌لات دواوه، نه‌ک ئافره‌تانی هه‌موو جیهان. هه‌روه‌ها رووی خراپی ئافره‌تانی ئه‌وروپای زۆرتر ده‌رخستوه له رووه چاکه‌کانیان.

جا بۆ ئه‌وه‌ی بیروباوه‌رت ده‌رباره‌ی ئافره‌تانی رۆژئاوا له سنووری راستی و دادپه‌روه‌ری ده‌رنه‌چیت، به‌پێ‌یوستم زانی که ئاگادارت بکه‌م، که نوسراوی (مادام کووری)^(۱) بخوێنیته‌وه، که نوسه‌ره‌که‌ی (دانالی)یه و، (پروژه‌ی خوێنده‌واری کورد) بۆی ئاکاده

کردوویت. چونکه (مادام کووری) ئه‌و ژنه‌یه‌که له کووری (زانست) و (خه‌باتی پیرۆز)دا، له پیناو (یاریده‌دانی مرۆ‌قاییه‌تی) و (لابردنی ئازاری نه‌خۆشان) و (چاکه‌په‌روه‌ری)دا خۆی به‌کوشت دا. مادام کووری به‌ژبانه‌که‌ی خۆی، نه‌ک هه‌ر له‌وه‌په‌ری (جوانی ئافره‌ت)دا پيشان دا به‌لکو جوانی و رازاوه‌یی ژبانی به‌هه‌موو ئافره‌تانی جیهان به‌خشی.

هه‌روه‌ها به‌پێ‌یوستم زانی که ئاگادارت بکه‌م، نوسراوی (سۆسان ئه‌نتۆنی)^(۱) بخوێنیته‌وه که هه‌ی (هه‌نری) و (دانا تو‌ماس)ه و، (پروژه‌ی خوێنده‌واری کورد) بۆی ئاماده‌ کردوویت. چونکه له ژبانی ئه‌و ئافره‌ته‌ ده‌دوێ که نه‌یوست شوو بکات و، به‌ره‌نگاری کۆمه‌لایه‌تییش بوو، هه‌ر له‌به‌رئوه‌ی که که‌کانه‌ی ره‌گه‌زی خۆی له ده‌ست زۆرداری پیاوان رزگار بکات!... ئه‌میش ژبانی خۆی، نمونه‌یه‌کی تری (جوانی ئافره‌تی) پيشان دا، له جیهاندا، که تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره (ماف) و (سه‌ربه‌ستی)ی بۆ ده‌ست‌خستن. ئه‌مه‌نده و پێ‌یوسته ئه‌وه‌یش بلێم که له‌م نوسراوه‌ تازیه‌دا، (جوانی ئافره‌ت)، له‌و جووله‌یه‌^(۲) نه‌دواوه که له پاش جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م له ئه‌لمانیا‌دا ده‌رکه‌وت و ته‌شه‌نه‌ی کرد بۆ هه‌موو لایه‌کی جیهان: که «وه‌رز کردن له‌ناو سروشتدا، به‌پرووتییه‌وه، له‌ناو بای پاک و، له‌به‌ر تیشکی رۆژ و، له‌ناو ئاوی خاوتندا له‌گه‌ڵ خواردنی خوارده‌مه‌نی سروشتی، چاکترین هۆن بۆ جوانی له‌ش و هۆش و دل و ده‌روون، یاخود بۆ جوانی ژبان». خودا یاری له‌ ده‌رفه‌تیکێ تر دا چه‌ند نوسراویکی تریشت پيشکەش ده‌که‌م که له‌م رووه‌وه نوسراونه‌ته‌وه و گۆرپومنه‌ته سه‌ر زمانێ کوردی، بۆ ئه‌مه‌ی له‌م رووه‌یشه‌وه رۆشن‌بیرییه‌کی تری پيشکەش بکه‌م.

ئێتر ئه‌مه‌نده و به‌خودات ده‌سپێرم بۆ خوێندنه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کانی ئه‌م نوسراوه‌ ته‌ر و تازه و ناوازه‌یه، (جوانی ئافره‌ت)، که هیوادارم که‌لک و خوێشیه‌کی زۆری لێ وه‌ریگریت.

شاکر فه‌تاح

«خاوه‌نی پروژه‌ی خوێنده‌واری کورد»

سلیمانی - ۱۹۶۶/۴/۴

(۱) هه‌نری و دانا تو‌ماس: سوسان ئه‌نتۆنی؛ گۆرینی شاکر فه‌تاح، له زنجیره‌ی ره‌گه‌زبازی، ژ (۱) ساڵی ۱۹۷۰، چاپخانه‌ی کامه‌رانی، سلیمانی.

(۲) جووله: بزاف و بزوتن و لیته‌دا به‌مه‌به‌ستی: راپه‌ربین (نهضة) دیت.

(۱) دانالی: مادام کووری؛ گۆرینی شاکر فه‌تاح، له زنجیره‌ی نیشتمانپه‌روه‌ران، ژ (۴) ساڵی ۱۹۶۸، چاپخانه‌ی ژین، سلیمانی.

دۆزبوتەتەو. بەردە بەنرخەکانیان بەتوولی زێترین پازاندۆتەو. لە گۆری «توتو» یشدا که ژنی «ئانی» ی نووسەر بوو، هەندێک کەلوپەل و بابەتی ئارایش دۆزراوەتەو، وەک چەند ئاوینەبەک که لە کانزای زەرد دروست کراون، چەند شانەبەک لە ددان فیل، چەند قژ هەلبەستتیک، هەندێک داوودەرمانی خۆ ئارایشکردن، لە گەل کل «کوزماتیک» دا، و کلچیکۆکیش بۆ برژانک رشتن... لە هەمووی سەرتریش ئەو یە که وێنە خافمیکیان دۆزبوتەو. لە قژ دەستکردەکانی خۆیدا لولەبەکی بچووکی داناو کونیککی بچووکی تێدا بوو که لەو یۆه بۆنی خۆش هاتۆتە ناو قژەکانیەو، لێی نەو هەستاو تەو.

ئافەر تە میسراییەکانی سەر دەمی کۆنیش ئەو کالوانەیان بە کارهیناوه که قژی دەستکردیان پێو نووساندوو. هەر و هەر پازای ئەو یەشیان دۆزبوتەو که رەنگی قژ چۆن دەپاریزێ، که تووکی سەر وەرین چۆن چارە دەکرێ، که ئەو گەندە مووانەیش لە روومەتدا و لە ناو پێچوپەناکانی لەشدا پەیدا دەبن چۆن لە گەشەکردن دەخرین!.

جوانی ئافەر تەکانی گریک

«شیشیرۆن» دەلی: «زیوکیس» ی هونەر مەند بۆیە کا توانی ئەو وێنە ناوازیە ی (هیلینی ترواده) دروست بکات، چونکە پێنج کچی بانگ کردە لای خۆی، لە هەریە کەیان جوانترین ئەندامی وێنە کیشا. بالەکانی هی کچیکیان بوو، شانەکانی هی کچیکی تریان بوو، لووتە کە ی هی سێیە میان بوو. هەر و هەر بەم رەنگە ی کرد تا توانی جوانییەکی نمونە یی وێنە بکیشی. دوور نییە که هونەر مەندە یۆنانییە که ئەم بیرە ی میسراییەکانی کۆن وەرگرتی ئەو نەندە هە یە که چەند دەستوورێکی دۆزبوتەو بۆ ریکوپیکی لەشی ئافەر تە بۆ وێنە: درێژی لەش دەکاتە حەوت ئەو نەندە و نیوی درێژی کەلە.

درێژی پێش دەکاتە شەشەکی درێژی بالا بە کەلەو. ئەمەیش بە تەواوەتی دەرکەوت که ئەم جۆرە ئەندازانە لە گەل زۆر پەیکەر و وێنەکانی سەر دەمی فیرعە و نەکاندا ریک دەکەون! ئافەر تە یۆنانییە هەر لە سەر دەمەکانی هەر کۆنەو بە یەخی داو بە قژی سەری خۆی: بۆنی خۆشی لێ دەدا، یان شۆریشی دەکردهو بە سەر پشتی سەر و لاجانگەکانیدا، یاخود هەلێ دەپێچا و دەیکرد بە گۆلەبەک لە پشتی سەریدا، لە سەر دەمی (پریکلێس) یشدا، ئافەر تە یۆنانی بە جۆرە سابونێک سەری خۆی دەشت که رەنگە کە ی کال دەکردهو. پاشان بەرۆنی بزن دەیسوو و هە که تیکەلێ دەکرد بە خۆلەمیشی داری گەندەل و گۆلە زەر دەکان، ئنجا قژەکانی بەخشان دەکرد بە سەر شانەکانی خۆیدا، تا وشک ببەو.

جوانی رووی ئافەر تە یۆنانیشی وابوو: که لووت لە گەل ناوچەواندا راست بوەستیتەو، بێ ئەمە ی لە لای برۆکانەو بەشکیتەو. باشترین وێنەیش بۆ ئەم جوانییە لە رووی «فینۆس میلو» دا دەر دەکەوێ، که لە ناوازیە گاهی (لوو قەر) دایە لە شاری (پاریس) دا، لەم وێنەیدا کەر تەکانی دەموچاوی ئاشکرا و دەرکەوتوون. گەردنە کە ی بەرزه و بەهێزه. شانەکان لە گەل یە کدا ریکوپیکن، لە ئەندازە دان. مەمکەکان خروپرن، که ئەمەیش لە پەیکەری «فینۆس کالیسیج» یاخود «ئەفرۆدیت» دا دەر دەکەوێ. (هۆمبەرۆس) ییش لە ناو چیرۆکی (ئۆدیسسا) دا ئەمە ی گوتوو: که ئافەر تە یۆنانی بە تەنگ ئەو و هە یە، که هەرچی پەلە و نیشانە یە ک بە لە شیهو پەیدا دەبی لێی بکاتەو. لەشی خۆشی بەرۆن و بە بۆنی خۆشەو دەسوو و هە تا نەرمیی و نۆلە ییە کە ی بپاریزی. هەر و هەر خۆشی بە گەردانە و ملوانکە ی زێر و گەو هەر انەو دە پازاندەو، تا جوانی سەرسنگی خۆی دەر بخت. هەر و هەر لەو یەشەو دوور نەبوو که ئاوینە بە کار بهێتی و لێوکانی خۆشی سوور بکات.

بەر ووتییەو دەو هستی تا دادگەرەکان پێ لە داوین پاکیی بنین

ئافەر تە یۆنانیش بە جوانی لەشی خۆیەو دەنازی. ئەو شەرمی لەو یەش نە دەکرد که ئەو جوانییە پێشانی هەمووان بدات! لە چیرۆکی «ئەلیاده» دا نووسراو: که (مینیلۆس) ئەو نەندە ی نەما بوو «هیلین» بکوژی لە سەر داوین پیسی. بەلام که «هیلین» سنگی خۆی بۆ رووتکرد، دەستی (مینیلۆس) بە شیره کەو سست بوو!.

دوور نییە تۆش چیرۆکی (بیرین) ی روو بازاریت بیستی، که بەو و هە بەدناو کرابوو: لاوکانی شاری «ئەثینا» ی تووشی داوین پیسی کردبوو. پاشان خستیانە بەردەم دادگا... کاتێ پستیوانە کە یی هەستی بەو کرد که دادگەرەکان خەریکن بریاری سزادانی بە سەردا بدەن، کراسی ئافەر تە کە ی درێ و، ئافەر تە کە بەرووتی دەرکەوت! . که دادگەرەکان ئەو جوانی لە شەیان چاوپێکەوت، دەستیان سست بوو، و گەشکە دار بوون. پاش ئەو بریاری داوین پاکییان دا. بیانوو کە یشیان ئەو بوو که هەر ئافەر تە تیک لە شیککی وا جوان و ریکوپیکی هەبی، هەر گیز ئەو ی لێ ناو هشیتهو که ئەم جۆرە گوناھانە بکات، که ئەو ی پێ بەدناو کراو! . نەتەو یەش هەموویان دەیاندى لە ئاھەنگەکانی جەژنی «پۆزیدۆن» دا خۆی بە جارێک رووت دەکردهو و، خۆشی فری دەدایە ناو ئەو بۆ ئەمە ی مەلە بکات... جا ئەم چاوەندازە بوو که ئەو ی خستیە دلی «بیلز» ی هونەر مەندەو، پەیکەر ناوازیە کە ی خۆی دروست بکات و ناوی بنی: «ئەفرۆدیت لە ناو زێتو هەلدی»!...

کۆمه لایه تیبی ئافره تیش له ناو گریکییه کاندای ده بوو به دوو به شه وه: (ژنه کان)، ئه مانه له ناو مالدای ده پارێزران، خۆیان ده رنه خست بۆ هه موو که سیک بۆ خزم و که سوکاری خۆیان و مێرده که یان نه بێ (ئافره ته روو بازاریه کان)، ئه مانه ییش له هه موو لایه کدا خۆیان ده رده خست. زۆریه ئه و ئافره تانه ییش که له سه ده کانی چوارهم و پینجه می پیش زاینیدا بوون و مێژوو ناوی بردوون، له م چینه ن. یه کیک له وانه بوو و وێهوان «ساقۆ» یه، که دلداریی خۆی ته رخان کرد بوو بۆ که چه کانی ره گه زی خۆی. بره وایشی وابوو که ئه م جوهره په یوه ندییه له وانه نییه که بچیر... «دلداریی رووت» ییشی به چه ند هۆنراوه یه که پیشان دابوو، که پرپوون له سۆزی ئه قین (عشق) و، دلداریه کی پر گروگله. باوه ریشی وابوو که ئه قین و خۆشه ویستی له چاره ی هه موو ئافره تیک نووسراوه. به لام که س به وه ی نه زانیوه که ئه م ئافره ته دلای به پیاو ی کدا چو بێ. له راستیدا دلای به جوانی که چانی ره گه زی خۆیدا ده چوو له گه ل و وێه و هۆنراوه!... یۆنانیه کانی کۆنیش هه موو خه و و ئاوتیکیان که وتبووه ژیر چنگی راستیی په رستیه هه موو کۆرپکی ژیا نی گرتبوونه وه. جا ئافره تانی یۆنانیه ییش که ئه مه نده بایه خیان ده دا به جوانی له شیان و ده رخشتنی به شه جوانه کانی له شیان، له ئه نجامی کارتی کردنی ئه و راستیی په رستیه وه بوو!...

ئافره تی رۆمانی له ناوه ند داوین پاکی و داوین پیسیدا

له سه ره تای سه رده می فه رمانه روه ایی رۆمادا، ئافره ت به بوو که سه ما که ره یه ک داده نرا، پیاو له ناو مالدای پیتی راده بوارد. ده سه لاتیی باوکیش به سه ر که چه که یدا یه جگار زۆر بوو. هه روه ها ژن و که چه که ییشی وه ک کاره که ر و که نیزه کیک ته ماشا ده کران. له گه ل ئه مه ییشدا رۆماییه کان نرخیان به ژنه کانی خۆیان ده دا. له پیش جوانیدا نرخیان به داوین پاکییان ده دا. له مێژوو ده که شیاندا زۆر چیرۆکی وه ک «لۆکریشیا» ی ژنی «تارکینیۆس کۆلاتنیۆس» ده خوتینه وه. جاریکیان بووه ده مه قالی له ناوه ند ئه م شازاده یه و کوره کانی خونکاردا. چونکه هه ر که سه یان به وه وه شانازی ده کرد که ژنه که ی داوین پاکه. دوا یی له سه ره ئه وه ریکه وتن که هه موویان به دزییه وه چا و بیره هه لسان و دانیشتنی ژنه کانی خۆیان، تابزانن چۆن ره وش ده کهن. دوا یی بۆیان ده رکه وت که ژنه کانی کوره کانی خونکار گوئیان نه ده دایه داوین پاکی. کاتیکیش به دزییه وه سه یریک «لۆکریشیا» یان کرد، بۆیان ده رکه وت که له به رده م خه ره که که ی خۆی دابوو، له ناو کاره که ر و که نیزه که کانی خۆیدا. کورپکی خونکاریش هه بوو، ناوی «سیکتس» بوو. ئه مه ی زۆر پێ ناخۆش بوو که ژنیک

ئه مه نده داوین پاک بێ! رۆژی دوا یی به دزییه وه خۆی هاویشته ناو پینچه فه که یه وه. به زۆر داوینی «لۆکریشیا» ی پیس کرد. ئه مپیش مێرده که ی و باوکی خۆی له م که ینه و به ینه یه ئاگادار کرد. کاریکیی وایشی کرد که هه ر دوو کیان سویند بخۆن، تا تۆله ی نه که نه وه له و کوری خونکاره واز نه هین. پاش ئه وه ژنه که خۆی کوشت. ئه مه ییش بوو به هۆی ئه وه ی نه ته وه ده ستی کرد به شۆرش و خونکاریشی له سه ر ته خت لا برد!

(پلوتارخ) ییش ده لێ: هه ر ئافره تی داوین پیسی بکر دایه به زیندویتی ده نیژرا. له ناو ئاهه نگیکی وایشدا ده نیژرا که نه ته وه چاوی لیتی بێ و له ژیر سه ره ریشتییه که شیشه کانیشدا بێ!

کاتی که جه نگی «پۆنی» ییش به رپابوو، له سه ده ی سیه می پیش زاینیدا، ئه نجامی به وه گه یشت که چه ند سه ره سته ییه کی تازه ده ست ئافره ت بکه وێ. ئافره تیش ده ستی کرد به وه که هه ست به جوانی ره گه زی خۆی بکات. که چی له پیشدا فه رمانه روه ایی به رنه نگاریی ئه وه ی ده کرد که ئافره ت جلوه رگی ره نگا وره نگ و گه ش له به ر بکات، یا خود خۆی به گه وه ره و چه کی گرانه ها وه برا زینیه وه، یان له ناو گالیسکه یه کی وادا ببینرێ که ئه سپ رای بکیشێ له ناوچه یه کی وادا که نزیکه ی هه شت هه زار گه زیک (فرسه خیک) زۆر تر له شاره وه دوور بێ!... به لام ئافره ته کانی (رۆما) له م یاسایه راستبوونه وه. ئیتر له وساکه ی شه وه ده ستیان کرد به به کاره یێانی سوورا و سپیا و، ره نگ و، داووده رمانی ددان پاک کردنه وه و، کل و کلتوور و ره نگی برۆ. ته نانه ت وای لیه ات (رۆما) ئه مه نده بۆنی خۆش و گه وه ره و به ردی به نرخیی له رۆژه لاته وه ده هینا، که نرخیان ده گه یشته چه ند کلورپیک دراوی زێر!

ئافره ته کان سه له کانیان به ژماره ی مێرده کانیان پیاوه ده کرد

وێه وانه کانییش ده ستیان کرد به توانج و پلار تیگرتنی ئه م باوانه ی که داها تبوون و ئافره ته ده وله مه نده کانی «رۆما» هۆگریان بوو بوون. له یه کیک له و چامانه دا که هه لبه سترابوون ئه مه نووسرابوو:

«هه موو مانگی جاریک ده موچاوی خۆی تازه ده کاته وه. جار له سه ر جار ییش رووی خۆی به پیو سواغ ده دات... ئه گه ر مێرده که ییشی ما چه که ی ئیوارانی کرد، هه ر پۆن به ر لیه کانی ده که وێ ما چی بکات، که له ناو جه ویدا هه لئه نگوتین...»!

ئافره تی رۆماییش زۆر به ته نگ قژی سه ره وه بوو. خه نه ی تی ده گرت. ئه وه ییشی له بییر

ئافرىدە تىگە و لە شاھەنشا ھەلدەگە پىتەو

جا لەم جوۆرە ناوچە يەدا كە پر بوو لە كارەساتى ئابروو چوون و شوورەيى، جىتى سەرسورپمان نەبوو كە لە ناو پەنجاي پىنج شاھەنشا دا كە فەرماندارىيان كرد بەسەر شاھەنشا يىتى رۆمادا، بىست و ھەشت كەسيان لە ناكاو كوژرا بن، سى شاھەنشا يان خۆيان كوشتى!...

ھۆي ھەرە گەورەي ئەم كەتەنەيش ئەو بوو كە ناپاكيى ژن و مېتردى پروي دەدا لە ناوئەد شاھەنشا يە كان و ژنە كانياندا. ژنە كان و ئافرەتە دۆستە كان بەرەبەرە كانىيان دەكرد لە كوشتنى شاھەنشا يە كاندا. شاھەنشا يە كانىش پەنايان دەبردە بەر كوشتن بۆ ئەمەي لە دەست ژنە كانى خۆيان و ئافرەتە دۆستە كانى خۆيان پرگاريان بىي!

داوین پىسى و بەدخويى بوو بوو رەوشتى زۆرەي ئافرەتە رۆمىيە كان بەلام خۆنواندن و خۆش رابواردن دوو ھۆي بنچىنەيى بوون بۆ ئەو ئافرەتە، كە ئەوئەدە رىسوا بىن، چونكە ئافرەتە كان خوويان دابوو جوانكردنى خۆيان. دواي ئەوئەيش خوويان دابوو پىتەكە شىكردنى ئەو جوانىيەيان بۆ ئەو كەسانەي دليان پىياندا دەچوو! ئەمەيش ئەو نەگە يىتى كە رەوشت و خووي چاك بەكەسەو نەما بوو! «پلوتارخ» واى گىتەرەتەو كە «سابىنوس» ي شۆر شىگىر، كاتى كە دەستى دايە ھەلمە تەردن بۆ سەر فەرمانرە وايىي شاھەنشا «فاسپازيان» تا سەرئەنگرىي بكات، كە زانى گە لە كۆمە كىكەي سەري نەگرتوو، خۆي شارەو. پىاويكى ناردە كن ژنەكەي خۆي، پىي بلئى، خۆي دەرمان خوارد كروو و مردوو كاتى ژنەكەي ئەوئەي لى بىست، ئەمەندە دلئسۆز بوو بۆ مېترەكەي خۆي، لە ھۆش خۆي چوو. تا چەند رۆژىكىش نانى پى نەخورا، وايشى لىھاتبوو ھەناسەي بەگران پى دەدرا، خەفەت و تازارى لە ناوچوونى مېترەكەي بەو دەردەي بردبوو!

كە مېترەكەيشى بەوئەي زانى، ترسا لەوئەي ژنەكەي لە داخندا بىرئى، يەككى ناردە لاي ئامۆژگارىي بكات كە ھەر لەسەر شىن و زارى خۆي بىنئىتەو تەكو چاوي پىي دەكەوئەتەو پاش ئەوئە گەيشتەو بەيەكترى و چاويشيان بەيەكتر كەوتەو. پىتەكەو دەستيان كروو بەژىن، لە زىندانىكى ژىر زەويدا، كە كەس بە كەينەو بەينەي نەدە زانىن. تا دوايى دوو مندالى پىتەكەو لى بوو... ئەوساكە بە كەينەو بەينەي ئافرەتەكە زانرا. شاھەنشايش فەرمانى دا: بەتەورىك كەللەي بپەرتن، ئافرەتەكەيش بەروو خۆشىيەكەو خۆي خستە بەردەم ئەو چارەنووسە و، بەشاھەنشاى گوت: «ژيان لە ناو تارىكيى زىنداندا، بۆ من

نەدەچوو كە شىشى گەرمكراو بەكاربەيتى بۆ چىن چىن كردنى قژەكانى و، جوانكردنى ناوچەوانى بەئەگرىجەكانى. مەمكەكانىشى سەركلاوى زىرى بۆ دروست كروو، پىي دادەپۆشىن. ئەمەيش خوويەك بوو ھەر ئافرەتەي رۆمىي گرتىوو. بىجگە لەمەيش، ھەر چەند لە خۆشتن دەبوو، لەشى خۆي بەرۆنى بۆنخۆش و گولاو دەسوو و دەھەنوو. ئاردى برنجىشى بەكار دەھىنا بۆ شارەنەوئەي چىچ و لۆچەكانى دەموچاوي. «بوايا» ي ژنى (نېرۆن) يش جوۆرە ھەويرىكى تايبەتەي بۆ خۆي داھىنا بوو، چىچ و لۆچى دەموچاوي خۆي پى لادەبرد. ھەويرەكەي بەشېرى ماكەر دەشتا!...

جلوئەرگەكانىشيان ساكار و تەنگ و تەسك بوون. ئابرووي ئافرەتەيان دەبرد چونكە لەشى ئافرەتەيان نەدەشاردەو، داوین پاكيىشيان نەدەپاراست ئافرەتەكە كە بەرگى دەپۆشى نەيدەتوانى بلئىت روت نىم! (ھۆراس) يش واى پىشانداو كە دەتوانى بەچاوي پىداخشانىك لە شوئە جوانەكانى لەشى تى بگەيت! لە دوو سەدەكەي دواي ژيانى سەردەمى كۆمارىدا، لە فەرمانرە وايىي رۆمادا، كەتن و ئابروو چوون و گرۆزىيەكى رەگەزىزىي وا پرويان دا، كە ئافرەتەي رۆمىي تەواو سووكى و رسوايى پىو دياربوو! رەنگە ھۆي گەورەي رەوشت تىكچوونى رۆمىيە كان ئەو بوو، كە پەيوئەندىيەكانى ژن و مېتردى تا ئەندازەيەكى گەورە شىرازەيان پىچرا بوو... فەرمانرە وايىي رۆمىيش ھىچ ھەنگاويكى نەدەھاوئىشت بۆ چارەكردنى ئەو بارە. (سېنىكا) ي تىگەيشتوويش دەربارەي ئەم پشپىوى و ئازاويە گوتوتى: «خانەكان سالاھەكانىيان بەپىي ژمارەي سەرۆكى فەرمانرە وايىيەكان نەدەژمارد. بەپىي ژمارەي مېترەكانى خۆيان دەيان ژماردن!...

مېترىوويش كە لە بابەت «مەسالىنا» ي شارەنەوئەي، كە نەوئەي «ئوكتافيا» و خوشكى «ئوگوست» ي شاھەنشا بوو، دەلئى: «كچىك بوو لە تەمەنى گولدا بوو. ئەو كاتە بوو، كە گوئىزايەو بۆ «كلودىوس» ي شاھەنشا. بەلام لەگەل ئەوئەيشدا كە تەمەنىكى بچووكى ھەبوو، سروسشتىكى ئاگرىنى پىشان دەدا. تەنانەت ئەوئەيش بەگران دىتە ژماردن كە چەند دواي ناوئەتەو و تەلەكە بازىي بى ئابرووانەي كروو، بۆ ئەمەي ئالۆشى رەگەزىزىي خۆي دا بىر كىتەو و، دلئى پر لە ئاگرى خۆي بسرەوئەي، كە ھەرگىز نەدەسەرەوئەي. وايشيان دەگىرپرايەو كە ھەتا شەو بەسەر دەچوو، دەستى دەكردە ملي بىست و پىنج دۆست و دلدار!...

خۆشتره له وهی چاره‌ی بۆ ببینم، له سه‌ر ئەم ته‌خته دا‌بنیشیت!».

جا ئا لێره‌دا ئا‌فره‌تی رۆ‌مایی به‌جێ ده‌هێلین، که داوین پاکیی تیکه‌ڵ به‌داوین پیسی کردبوو، چا‌وبرستی و ئا‌لۆش و خ‌رۆشی ره‌گه‌زیازی‌شی تیکه‌ڵ به‌گیانپاکی و ش‌وونه‌کردن کردبوو، به‌لام له‌ناو ئەو هه‌موو کرده‌وه و کارانه‌یدا، هه‌ر خ‌وشه‌ویستی جوانی ز‌ا‌لبوو بوو به‌سه‌ریدا!...

ئا‌فره‌تی سک‌پر له سه‌رده‌هه‌کانی نا‌وه‌راستا به‌نموونه‌ی جوانی دانراوه

له چه‌رخه‌کانی نا‌وه‌راستا، پیاوان با‌وه‌ریان به‌وه هینا که جوانی ر‌ابه‌ره بۆ کامه‌رانی. له‌به‌رئ‌وه نه‌رخیان به‌ئا‌فره‌ت ده‌دا. له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشدا که ئەندازه‌کانی جوانی، جو‌ی جو‌ی بوون، به‌لام به‌گشتیی ئەوه به‌جوانی دا‌ده‌نرا: که ئا‌فره‌ت ق‌ژ زه‌ردبێ، ق‌ژیشی ش‌ۆر بوو‌یت‌ه‌وه بۆ خ‌واره‌وه، پارچه ز‌ێرکی‌شی پ‌ت‌وه به‌ست‌رابێ. پ‌ستی ئا‌فره‌ته‌که‌یش گه‌ش و روون بێ، ره‌نگی گ‌وله‌با‌خ‌یکی سوور با‌و‌یشی پ‌ت‌وه دیار‌بێ... رووی ئا‌فره‌ته‌که‌ در‌ێژک‌ۆ‌له بێ. نا‌وچه‌وانی پان بێ و به‌رزیش بێ چا‌وه‌کانی ش‌بن بن. ده‌م‌یکی ب‌چ‌و‌وکی پ‌ت‌وه‌بێ. دا‌نه‌کانی نار‌یک و ناشیرین نه‌بن. ل‌ت‌وه‌کانیشی سووربن، خ‌روپ‌ر بن. له چه‌نا‌گه‌یشیدا چ‌ال‌یه‌که هه‌بێ. چه‌نا‌گه‌ی ب‌چ‌و‌وک بێ. گه‌ردنی وه‌ک ب‌لوور و‌ابێ. گ‌و‌ی‌چ‌که‌کانی ب‌چ‌و‌وک بن، به‌ژن و با‌ل‌ای ر‌یک بێ، با‌له‌کانی توندوت‌ۆ‌ڵ بن، شان‌ه‌کانی ر‌یک بن. مه‌مه‌که‌کانی خ‌روپ‌ر و توندوت‌ۆ‌ڵ بن. ده‌سته‌کانی نه‌رم‌وت‌ۆ‌ڵ بن، ل‌نگه‌کانی در‌ێژ بن، پ‌ت‌یه‌کانیشی ب‌چ‌و‌وک بن.

ئا‌فره‌ته‌کانی چه‌رخه‌کانی نا‌وه‌راستا، به‌ته‌نگ پاراستنی جوانی و نا‌وبانگی خ‌ۆپانه‌وه بوون. له‌به‌رئ‌وه ژن و م‌یتردی له ته‌مه‌نیکی زوودا پ‌ت‌یک ده‌هین‌را. ته‌نانه‌ت ز‌ۆر جاری وا هه‌بوو، بووک و زاوا ده‌کرانه په‌رده‌وه، که‌چی ه‌یش‌تا ته‌مه‌نیان نه‌گه‌یش‌ت‌ب‌وهه سیان‌زه سالان!... که‌چی له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا له‌م سه‌رده‌مانه‌دا هی و‌ایش هه‌بوو که ئاره‌زووی رووت بوونه‌وه‌ی ده‌کرد!... ر‌پ‌ی ئا‌فره‌ته‌کان در‌ابوو له‌ناو گه‌رما‌وه گ‌شت‌یه‌کاندا به‌رووتی خ‌ۆپان بش‌ۆن. ک‌چه‌کانیش ر‌پ‌یان ده‌دا به‌میوانه‌کانی خ‌ۆپان ب‌ینه ناو ژووری نووست‌نیانه‌وه، که به‌رووتی له‌ناو پ‌ت‌خه‌فه‌کانیا‌ندا بوون! جار‌یک‌یان خاتوو (دی لیل دا‌یتی)، فه‌رمانی دا به‌هه‌ر س‌ی سه‌د که‌نیزه‌که‌کانی خ‌ۆی، که به‌له‌شی رووته‌وه سه‌ما ب‌که‌ن له‌به‌رده‌م پ‌یا‌وه د‌ۆسته‌کانی خ‌ۆیدا، به‌و هیوا‌یه‌ی که بیاندات به‌ش‌وو!... مند‌ال‌بوونی ز‌ۆ‌ڵ به‌جو‌ر‌یک‌ی وا ب‌لا‌وب‌وو‌وه‌وه که به‌کرده‌وه‌یه‌کی ئاسایی دا‌ده‌ن‌را!... ئا‌فره‌تانیش به‌چه‌ش‌نی پ‌یا‌و و له‌گه‌ڵ

پ‌یا‌و‌یشدا هه‌موو جو‌ره کار و فرمان‌یک‌یان ده‌بینی. ته‌نانه‌ت ز‌ۆر ئا‌فره‌ت‌یش وه‌ک پ‌یا‌و بوونه سه‌رباز و چ‌وونه ناو جه‌نگی چه‌لی‌پ‌اییه‌که‌نه‌وه. ز‌ۆریه‌ی ئا‌فره‌ته‌ ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سه‌لا‌ت‌داره‌کانیش له ئا‌هه‌نگه‌کانی راو و ن‌ی‌چ‌یردا ها‌وبه‌ش‌ییان ده‌کرد. له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا پ‌یا‌وان مافیان هه‌بوو تا ئەندازه‌یه‌کی په‌سه‌ند له ژنه‌کانی خ‌ۆیان بدن، که‌چی که م‌یترده‌که‌ی له ما‌ڵ نه‌ب‌وا‌یه ژنه‌که ده‌بووه گه‌وره‌ی ما‌ڵ و، خ‌یزان و هه‌موو کار‌وب‌اریکی ده‌خ‌سته ژ‌یر ده‌ستی خ‌ۆیه‌وه!.

(ها‌فل‌ۆک ئە‌لیس) یش ده‌ل‌ئ: «که‌م‌یک پ‌ت‌ش سه‌رده‌می ر‌ابه‌رین، جوانی نموونه له ئە‌وروپ‌ای با‌کووردا له ئا‌فره‌تی سک‌پر‌دا خ‌ۆی پ‌یش‌ان ده‌دا، که س‌کی ئا‌فره‌ته‌که‌ به‌رز بوو‌یت‌ه‌وه، سه‌ریشی به‌پ‌شت‌دا شک‌اب‌یت‌ه‌وه. ئا‌فره‌ته سک‌پر‌ه‌کانیش و‌ینه‌گره‌کانیان بانگ ده‌کرده لای خ‌ۆیان، که له‌و ش‌یت‌وه‌یدا و‌ینه‌یان ب‌ک‌یشن!... نا‌وازه‌گاهه‌کانیش پ‌رن له‌م جو‌ره و‌یت‌انه!».

ئا‌فره‌تی ئ‌ینگ‌لیز هه‌ر له بو‌و‌که شو‌شه‌یان ده‌کرد

کات‌ی که خ‌وت‌نده‌وار‌ی‌ش ده‌ستی کرد به‌ب‌لا‌وب‌وونه‌وه له ئە‌وروپ‌ادا گه‌ل‌یک گ‌یر‌و‌گ‌رت‌ی ل‌ی پ‌ه‌یدا‌بوو. چ‌ون‌که ت‌یکه‌ل‌بوونی هه‌ردوو ره‌گه‌زه‌که بووه ه‌و‌ی ئە‌وه‌ی د‌ل‌داری پ‌ر س‌ۆز و ک‌له‌پ‌ه‌دار له‌و ر‌ۆژانه‌دا پ‌ه‌یدا‌ب‌ی. له چ‌یر‌ۆکی «ه‌یل‌و‌نر و ئە‌ب‌یلار» یشدا که له‌لایه‌ن (پ‌ۆل سان ف‌یک‌ت‌ۆر) ه‌وه دانراوه، و‌ینه‌یه‌کی ئە‌و د‌ل‌داری‌یه‌مان چ‌او پ‌ی ده‌که‌و‌ی، که ئە‌و‌یش له روود‌ا‌وی نا‌وچه‌که‌ی خ‌ۆیه‌وه وه‌ری گ‌رت‌وه... ئە‌م چ‌یر‌ۆکه ده‌گه‌ر‌پ‌ته‌وه بۆ سه‌ره‌ت‌ای سه‌ده‌ی دو‌ان‌زه‌هه‌م... له‌گه‌ڵ ئە‌مه‌یشدا پ‌ه‌یدا‌بوونی ئە‌م جو‌ره د‌ل‌داری‌یه، به‌ره‌ستی ب‌لا‌وب‌وونه‌وه‌ی داوین پیسی نه‌ده‌کرد. له راست‌یدا گ‌یر‌و‌گ‌رت‌ه‌کانی د‌ل‌داری م‌یش‌کی پ‌یا‌وانیان به‌خ‌ۆپانه‌وه خه‌ریک کرد‌بوو. به‌لام ز‌ۆریه‌ی کاته‌کان، چاره‌سه‌ر‌کردنی گ‌یر‌و‌گ‌رت‌ه‌کان له‌لایه‌ن ئا‌فره‌تان‌وه ئە‌د‌ۆز‌زان‌ه‌وه... گه‌ل‌یک «داد‌گاهی د‌ل‌داری» یش دامه‌ز‌ر‌ین‌راب‌وون، ئا‌فره‌تان سه‌ره‌ر‌شت‌ییان ده‌کردن. پ‌یره‌و‌یه‌کی‌ش‌ییان بۆ دان‌ابوو، سی و یه‌ک یاس‌ای له‌نا‌ودا بوو. هه‌مو‌ریان ک‌ۆمه‌ل‌ایه‌ت‌ییان به‌ره‌و ت‌یک‌چ‌وون ده‌برد، هانه‌یان ده‌دا بۆ خ‌ۆ نه‌به‌ست‌نه‌وه به‌ئه‌ندازه‌کانی ژن و م‌یتر‌د‌یه‌وه، به‌جو‌ره‌ی که ئ‌یمه‌ ئ‌یم‌ر‌ۆ ت‌ییان ده‌گه‌ین... له راست‌یدا ئە‌و یاس‌ایانه به‌ئا‌ش‌ک‌را هانه‌ی ژن و پ‌یا‌ویان ده‌دا بۆ داوین پیسی!...

(شو‌سه‌ر‌ای بو‌ت‌ر‌یش ئا‌فره‌تی ئ‌ینگ‌لیزی ئە‌وسا‌که‌ی وا پ‌یش‌ان‌دا‌وه که بار‌یک و کورت بووه. هه‌ر له «بو‌و‌که شو‌شه» ی‌کرد‌وهه. کراس‌یکی سپ‌یی له‌به‌ر کرد‌وه و، پ‌شت‌ت‌ین‌یک‌ی

قایشییشی بهستۆته پشتی، پریاسکه کهی خۆی پیتوه هه‌لواسیوه. له سه‌رده‌مه‌کانی ناوه‌راستی‌شدا نمونه‌ی جوانی ئافرهت بریتی بووه له‌وه‌ی: که قژه‌کانی زێڕین بووبن، چاوه‌کانی شین و پر له زه‌رده‌خه‌نه بووبن، ده‌موچاویشی ئه‌مه‌نده جوان بووبی که دلێ کیش کردبێ، لێوه‌کانی سوور بووبن، ددانه‌کانی ورد و سپی بووبن، مه‌مه‌که‌کانی‌ش خروپڕ بووبن، وه‌ک گوێز به‌رز بووبه‌وه به‌سنگیه‌وه، که‌مه‌ریشی باریک بووبی که بتوانیت به‌هه‌ردوو ده‌سته‌کانت باوه‌شی پێدا بکه‌یت، نه‌ک به‌باله‌کانت!... له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌شدا باوی ئه‌وه‌ داهاتوه که مل پێچ بکرتته‌ مل و، قزیش به‌چنگالی زێڕین برا‌زینرتته‌وه هۆنینه‌وه‌ی تووکی سه‌ریش پیتویستی به‌سه‌دان ده‌رزی هه‌بووه، تا شپوه‌که‌ی خۆی بپاریزی، جا له‌به‌ر ئه‌وه له سه‌ده‌ی چوارده‌هه‌مدا هونه‌ر تیکه‌ڵ به‌پیشه‌سازی ده‌رزیه‌کان بووه. ده‌رزیه‌کان به‌گه‌وه‌هر و به‌ردی به‌نرخ ده‌رازینرانه‌وه. کچی (ئه‌دواردی سه‌په‌م)، خونکاری ئینگلته‌ره له شه‌وی بووکینیدا، دوانزه‌هه‌زار ده‌رزی له‌ رازاندنه‌وه‌ی خۆیدا به‌کارهێناوه!

له‌ ته‌نگ کردنه‌وه‌ی که‌مه‌ری کراسه‌کاندا ره‌نجیکی زۆر ده‌دا، هونه‌رمه‌ندییه‌کی زۆریش ده‌نوێترا له‌ رازاندنه‌وه‌ی دا به‌به‌رده‌ به‌نرخه‌کان، ئه‌مه له سه‌ده‌ی پانزه‌هه‌مدا بوو. ئافرهت به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه بوو که ئه‌ملا و ئه‌ولاکانی سمته‌ی قه‌له‌و بنوێتن. له‌به‌رئه‌وه کۆمه‌لیک کراسی، به‌سه‌ریه‌که‌وه، له‌به‌ر ده‌کرد، به‌جۆریکی وا که کراسی هه‌ره سه‌روویان له‌ دوا‌ی ئافره‌ته‌که‌وه بخشی به‌سه‌ر زه‌ویدا، یه‌کیکی وینه‌گریش که وینه‌ی نیشانه‌ی ده‌کیشا، ئه‌مه‌ی به‌هه‌ل زانی: ئه‌م داوینه‌ درێژه‌ی وا پیشان دا‌بوو که «شه‌یتان» به‌کاری ده‌هێنێ بۆ ریتی هاتوچۆکردن!...

ئافرهت له ناوه‌ند جوانی و زانستدا له سه‌رده‌می راپه‌ریندا

له‌ناو وینه و په‌یکه‌ره‌کانیشدا که هونه‌رمه‌نده‌کانی سه‌رده‌می راپه‌رین به‌ره‌مه‌یان ده‌هێنان، ئافرهت به‌ساردی و سړی و بیده‌نگ و سه‌نگیه‌که‌وه ده‌رده‌که‌وی. ئه‌وه‌نده هه‌بوو سه‌ریه‌ستی گوتن و کارکردن، که له نیشانه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ دادنه‌ران، پایه‌یه‌کی وه‌ک هی پیاوی به‌ئافرهت به‌خشی. شاری (قینیس)یش هه‌ر له سه‌رده‌مه‌کانی ناوه‌راسته‌وه بوو‌بووه ناوچه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که بۆ به‌زموره‌زم و خۆش رابواردن ده‌گه‌ران. له‌ناو کۆلانه‌کانیدا یانزده‌هه‌زار ئافره‌تی روو بازاری هه‌بوو. کلیساکانیش هه‌ر له ده‌مه و رۆژئاواوه ده‌رگا‌کانی خۆیان داده‌خست. له ترسی ئه‌وه‌ی بۆ مه‌به‌سی نه‌نگ و ناپه‌سه‌ند به‌کاریان به‌هێن!... کچه ده‌وله‌مه‌نده‌کانیش له‌ناو زرپی خۆش رابواردندا گێژیان ده‌خوارد،

به‌خۆیان و ده‌س و پیتوه‌نده‌کانیان‌وه ده‌سوورانه‌وه، بۆ ئه‌وه ده‌گه‌ران که هۆیه‌کی به‌زموره‌زم و خۆش رابواردنیان بۆ بدۆزنه‌وه. هه‌موو کچی‌کیش به‌ئاواته‌وه بوو قزێ زه‌ردی هه‌بێ... کچه‌کان چهند کاتیکی دووردرێژیان راده‌بوارد به‌دانیشته‌وه، قژه‌کانی خۆیان ده‌دایه به‌ر تیشکی رۆژ، که به‌ده‌رمانیکی دروستکراو له هه‌نگوین و نۆشاته‌ر و گوگردی ره‌ش، ره‌نگیان کردبوون. ئه‌ویش هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی که ره‌نگی قژه‌کانیان زه‌رد ده‌رېچێ!...

ژنی سه‌رداری شاری (قینیس)یش، ئاهه‌نگه‌کانی به‌م جۆره‌ ده‌کرده‌وه، که خۆی له‌ناو ئاوێکی تیکه‌ڵ به‌پۆنی خۆشی نر‌خداردا ده‌شت!...

ره‌وشتی ئه‌م سه‌رده‌مه‌یش و ابوو که ئافره‌ته‌کان له ئه‌ندازه به‌ده‌ر خۆیان به‌گه‌وه‌هه‌ره‌کان ده‌رازاند‌ه‌وه. تا گه‌یشته ئه‌ندازه‌یه‌کی وه‌ها که (په‌تریاک گوستینیانی) بریاری ده‌رکرد که خۆ رازاندنه‌وه‌ی وه‌ها پێچه‌وانه‌ی به‌نده‌کانی ئایینی عیسیایه. به‌لام ئافره‌ته‌کان ئه‌مه‌نده له‌م بریاره بۆله‌بۆلیان کرد له‌به‌رده‌م «پاپا»دا، (په‌تریاک) ناچاربوو وازی له‌ بریاره‌که‌ی خۆی هینا و کیشایه‌وه. ئه‌وه‌مه‌یش و ابوو، هیشتا چهند کاتیکی به‌سه‌ر له‌ دایکبوونی کچه‌که‌دا نه‌ده‌رۆیشت، ده‌زگی‌رانییه‌که‌ی له‌ کورپیک دا ئاشکرا ده‌کرا. هه‌روه‌ها زۆربه‌ی ژن ومی‌ردیه‌کانیش له ته‌مه‌نی دوانزده‌ سالاندا جێبه‌جی ده‌بوون!. یه‌کیکی له نیشانه‌کانی تری ئه‌م سه‌رده‌مه‌یش ئه‌وه بوو که کچه بچکۆله‌کان ئاره‌زووی خۆینده‌وارییان ده‌کرد. وه‌ک ده‌لێن «لاری جین جرای» نووسراوی «کۆماری ئه‌فلاتون»ی له ته‌مه‌نی سیانزه‌ سالاندا خۆیند‌وه‌وه. «کاترین سفورزا»یش کارگه‌یه‌کی تایبه‌تی خۆی هه‌بوو، لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی تیدا ده‌کرد: «ئۆلیمپیا موارتا»یش له ته‌مه‌نی چوارده‌ سالیدا زمانه‌کانی (گریکی) و (لاتینی) فێر ده‌بوو!...

سه‌ری زمانیش به‌شی خۆی هه‌بوو له جوانیدا

جوانی له سه‌رده‌می راپه‌ریندا، له‌سه‌ر و شپوه و به‌ژن و بالای شازنی «ناپۆلی»دا ده‌رده‌که‌وت، ئافره‌تیکی بالا ناوونجی بوو، له‌شی ره‌پ و راست بوو، ته‌نکه بوو، نه‌قه‌له‌و بوو، نه ئیسک ده‌رکه‌وتوو... ره‌نگی پیتستی سپیه‌کی به‌ره‌و سوور بوو، قزێکی زێڕینی درێژی پیتوه‌بوو، دوو گوێچکه‌ی بچووکیشی پیتوه‌بوو، که له‌گه‌ڵ ده‌مه‌ بچکۆله‌ ناسکه‌که‌یدا رێک ده‌که‌وتن... برۆکانیشی هه‌ر له مانگی یه‌ک شه‌وه‌یان ده‌کرد، ره‌نگی‌کی قاوه‌یی کالیان هه‌بوو... چاوه‌ شینه‌کانیشی له ئه‌ستیره‌کانی ئاسمان گه‌شتر بوون... لووته راسته‌که‌یشی رووی ده‌کرد به‌دوو به‌شی ریکۆپیتکه‌وه... ددانه‌کانیشی بچووک بوون، له

پهنگدا وهك ددانی فیلی بریسکه دار و ابون. لیوه خروپره کانیسی نه و ندهی نه مابوو که ههنگوینیان لی بیته دهرهوه، که دهکرانهوه ده میکی تهسک ده بییرا، که وهك گول بونی خوشی په خشان ده کرد، که هه رگیز زه رده خه نه شی لی نه ده وه ستایه وه. خو دهنگه که یشی وهك دهنگی پهری و ابوو. له ناو چه ناگه یشیدا «نیشانه ی جوانی» دهره که وت. ده موچاویسی به ره و خری ده چوو. گه رد نیکیش نه و ده موچاوه ی هه لگرتبوو، که خروپ و نه رمونول بوو به نازیکه وه راست بوو بووه وه له ناو هه ردوو شان ه کانیدا، سنگه که یشی هیچ نیسکیکی پیوه نه ده بییرا، دوو مه مکیشی پیوه دیار بوو که هه ردوویان خروپ بوو و، هه ریه که یش رووی کرد بووه لایه ک! دهسته کانیسی به ره کانیان^(۱) نه مه نده سپی بوو هه ره له ددانی فیلیان ده کرد. پشته کانیسیان وهك به فر سپی ده چوو نه وه. درتیراییشیان نه و ندهی درتیرایی ده موچاوی ده بوو. پانیی شان ه کانیسی پیوسته له گه ل نه نده مانی تری له شه دا ریک بکه وئ. هه روه ها له گه ل نه و پییا نه یشدا ریک بکه وئ که مام ناوه ندین و په نجه کانیان ریکو پیکن!

یه کیک له نو سه ره کانیسی نمونه ی گشتی جوانی نه م سه رده مه ی وا پیشان داوه: گوتوویه تی: ده بی قژ زه رد بی، ناوچه وان به رزی، برۆکان له پهنگدا تال بن، چاوه کانیسی له پهنگی قاوه ی تاریکدا بن!... به لای نه و یشه وه و ابوو که سه ری زمان نابی گرنج گرنج بی، یان چوار گۆشه بی، پیوسته هیلکه بی و خری!...

هونه رمه نده کانی سه رده مه ی راپه رینیش بایه خیان داوه به م جوړه پهنگ و شیوه و نه ندرانه. وینه کان و په یکه ره کانیان خانمه کانی چینی به رزیان پیشان ده دا به وه دا که ده موچاوه کانیان گرژ و دهسته کانیسیان له گولیان ده کرد. نه و خانمانه زور به تهنگ نه وه وه بوو که جوانیسه هه ست بزوینه ره که ی خو بیان دهره خه ن، له گه ل نه مه یشدا له و وینه و په یکه ره اندا جوان دنویتن، گه وره بی خو پیچانه وه و شیرینیان دیاره!...

ئه لیزابیث-ی شان به ناوی پیاز خو ی بونخو ش دهکات

هه ر سه ده یه کیش نه وه ی بۆ هه ل بکه وئ که له به شی یه که مه ی سه ده ی (ئه لیزابیث) دا له نینگلته رده ا رووی دا، له باریدا هه یه که له میژوودا جیگایه ک بۆ خو ی داگیر بکات. له و ماویه دا ئافره ته کان بابته ی گفوتوگۆی رۆژانه بوو. که چی له گه ل نه وه یشدا، به تابیته تی له خاکی نه و روپادا، سه روشپوه یان سه ر دینه پیش چاومان. که شیشه ئافره ته کان که به ناو

(۱) یان: له پی دهسته کانیسی...

کۆلانه کانی شاری «پاریس» دا ده گه ران، دهرمانی بونخو شیان ده دا له قژی سه ره لوو کراوه کانیان، گۆره و بی په رنگ سووری ته نکیان له پی ده کرد، که له ژیره وه گۆشته که یان دیار بوو. گۆره و بیه کان تا ژورر نه ژنویان هه لده چوون، نه و نده ی هه وت په نجه لیوا ره کانیان به نه خش و نیگار رازینر ابون وه. پیلا وه کانیسیان یان سووربوون یان بنه وشه بی. به رسنگی کراسه کانیسیان به زه رکفت نه خشینر ابوو. جلویه رگه کانیسیان، هه ر که سه، جوژیک بوون، له «ساتان» دروست ده کران، یان له ناو ریشم، یا خود له قه یفه ی نه خشکراو به زپری یا خود زیو. پیسه سازه کانیسی له نه خش و نیگار کردنیاندا هونه ریان ده نواند. جا که شیشه ئافره ته کان به م جوړه خو بیان رازاند بیته وه، ده بی ئافره ته روو باز رابیسه کان چوون خو بیان رازاند بیته وه میژوویش و امان بۆ ده گتیر پیته وه که راسپیر دراوی (قینیسیا) له کۆشکی شاهه نشایی نینگلیزدا، ناوونیشانی شان «ئه لیزابیث» ی وا بۆ هه لداوین: که ئافره تیک نیسک سووک بووه، به لام به جوان دانه نراوه. له ش و هوشیسی ناوازه و رازاوه بوون، ته روپ بووه. له شکی توندو تولبشی پیوه بوو، دهسته کانیسی جوان بوون. بیجگه له مانه یش هه مووی زمانی یونایی کون و ئیتالیایی به ته واوی زانیوه. زیره کی و تیگه یشتنی گه بوته ته پویه ی، هه ر به وه یشدا هیتز و هه رته تی ره وشتی خو ی نواند، که به رامبه ر گومانه کان و تهنگوچه له مه کان خو ی راده گرت. قژی سه ریشی له پهنگی لمدا بوو. خویشی وا راهینا بوو که سپیاو و سووراوی زور به کار ده هیتنا. ته نانه ت نه وانه ی که له سه رده مه ی نه ودا ژیاون، وایان گتیراوه ته وه که له ساله کانی دوایی ته مه نیدا نه مه نده سووراو و سپیاوی له رووی خو ی ده دا، نه ستوورایی نه و دهرمانانه ده گه یشته نیو گری. نه م دهرمانانه یش له ده موچاویه وه هه تا گه ردن و سنگیشی داگیر ده کرد! جا له و ده مه یشدا که به نزیک سالی ۱۶۰۰ ده که وت، باو یک داها تبوو له ناو نینگلته رده دا، ئافره تان جوانی سنگی خو بیان دهرده خست، بۆ نه مه ی نه وه بکه ن به به لگه که هیتشتا کچن. جا شان (ئه لیزابیث)، خو ی بوو که نه م باوه ی دا هیتنا، دوا ی نه و ئافره ته شوونه کردووه کانی ناو کۆشکی شاهه نشایش هه ر له سه ر نه و باوه دهر ویشتن!...

شان ته لیزابیث، هه روه ها هوگری بونه خو شه گرانبه ها کانیسی بوو بوو. ملوانکه یه کی وایشی ده کرده ملی خو ی که هه ر ده نکه ی بونیکی تابیسه تی لی ده هات. ده ست کیشه کانیسی، ته نانه ت پیلا وه کانی و پالتوکه یشی بونی خو شیان لیوه ده هات. نه و بونه خو شان یش که به لای نه وه وه په سه ند بوون بریتی بوون له میسک و گولاوی ناوی پیاز و شه کر، که هه ریه که یان به نه ندرانه یه ک تیگه لی یه کتر کرا بوون!...

هه‌رجیی ئافره‌تی ئاساییش بوون، ماله‌کانی خو‌یان به‌جی ده‌ه‌یشت بۆ ئەمە‌ی جوانی و رازاوه‌یی خو‌یان له‌ناو شه‌قامه‌کاندا پیشانی که‌سانی تر بدن. جا له‌م ده‌مه‌دا ملیوانه‌ پانه‌ لۆ‌چداره‌کان په‌یدا‌بوون و بلا‌بوونه‌وه، که‌ به‌نارده‌ برنج ده‌قیان پی‌ ده‌گیرا، هه‌روه‌ها ئه‌و کراسانه‌یش په‌یدا‌بوون، که‌ به‌چیلکه‌ ئیسکی ماسی، پاشان به‌ته‌لی کانه‌زی دروست‌کراو ده‌قیان پی‌ ده‌گیرا!... خانمه‌کانیش له‌ژێر ئه‌و کراسه‌وه‌ جو‌ره‌ کراسیکی تریان له‌به‌ر ده‌کرد که‌ له‌شی توندوتۆ‌ل ده‌کردنه‌وه‌ و سنگی ده‌گوشین. ته‌نانه‌ت وایان لی‌هاتبوو، هه‌موویان له‌ په‌کتر ده‌چوون، هه‌روه‌ک بووکه‌ شووشه‌ وایبوون!... له‌ سه‌ده‌ی شانزه‌هه‌میشدا پاژنه‌ی پی‌لاوه‌کانی ئافره‌ته‌کان بۆ‌یه‌که‌م جار له‌ می‌ژوو‌دا، به‌رزکرانه‌وه‌. ئنجا ئه‌و پاژنه‌یه‌ بوو به‌باو که‌ داری که‌نه‌گه‌نه‌ی تیه‌وه‌ ده‌پێ‌چرا، که‌ ته‌نانه‌ت له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئی‌مه‌یشدا هه‌ر باوه‌!... له‌ راستیدا ئافره‌ت له‌ سه‌ده‌ی شانزه‌هه‌مدا کاتیکی خو‌شی به‌سه‌ر ده‌برد... بایه‌خی ده‌دا به‌به‌رگ و پۆشه‌نبی خو‌ی، به‌ره‌نگاوپه‌نگ کردنیان، هه‌رچی کاروباریکی ماله‌که‌یشی هه‌بوو، به‌ره‌للای ده‌کردن بۆ‌ده‌س و پی‌وه‌ند... له‌و کاته‌دا خو‌ی و ده‌سته‌ خوشکه‌کانی له‌ناو ده‌رگا‌کاندا داده‌نیشان سه‌یری رێ‌بوارانیان ده‌کرد و، رێ‌بوارانیان سه‌یری ئه‌وانیان ده‌کرد. یاخود هه‌ر به‌ناو کو‌لانه‌کاندا ده‌گه‌ران، به‌مه‌به‌سی سوورانه‌وه‌، یان سواری ئه‌سپ ده‌بوون، یان سه‌ریان له‌ ده‌سته‌ خوشکه‌کانی خو‌یان ده‌دا. یاخود ده‌چونه‌ ناو ئاهه‌نگه‌کان و شیوه‌نه‌کانه‌وه‌!...

له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌شی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئافره‌ته‌کان تاکاتیشت به‌ده‌ی به‌یانی له‌ خه‌و هه‌ل نه‌ده‌ستان. پاش ئه‌وه‌ نزیکه‌ی دوو سی‌ کاتیان به‌وه‌وه‌ راده‌بوارد تا خو‌یان پۆشته‌ ده‌کرده‌وه‌. ئنجا ده‌چوون به‌لای خواردنه‌که‌یانه‌وه‌. جا پاش ئە‌مه‌ی تی‌روپه‌ر بابه‌تانی خواردن و خواردنه‌ویان ده‌خوارد و ده‌خوارده‌وه‌ ده‌ستیان ده‌کرده‌وه‌ به‌گه‌رانه‌کانی خو‌یان، بۆ‌هه‌ر کو‌تیه‌ک ده‌چوون خه‌ریکی زۆ‌ر بلێ‌یی خو‌یان ده‌بوون!.

رووناکییه‌ک له‌ناو تاریکی‌دا

جا له‌ناو ئه‌و تاریکیی تی‌کچوون و ئاژاوه‌ی کۆمه‌لایه‌تیه‌دا که‌ نه‌ته‌وه‌ی ئینگلیزی داگیر کردبوو، له‌ سه‌رده‌می راستکردنه‌وه‌ی کاروباردا که‌ به‌ر سه‌ده‌ی حه‌قه‌هه‌م که‌وتبوو، وینه‌ی «ئه‌لیزابی‌ت هاملتون» ده‌دره‌وشایه‌وه‌ و پرشنگی ده‌دا... ئه‌و وینه‌یه‌ هه‌تا ئیستایش ماوه‌، له‌ «ناوازه‌گه‌هی نه‌ته‌وه‌یی له‌ندن» دا هه‌لواسراوه‌، ئه‌و ته‌مه‌نه‌ی پیشان ده‌دات که‌ تازه‌ پی‌گه‌یشتوه‌. جوانترین گه‌ردنی پی‌وه‌یه‌ که‌ به‌رچاو که‌وتی. جوانترین بالی پی‌وه‌یه‌ که‌ له‌

جیهاندا بینرابی. وینه‌که‌ پرپوو له‌ شوخ و شه‌نگی و به‌سامی. به‌وینه‌یه‌کی بنچینه‌یی‌ش داده‌نری که‌ هه‌رجیی ئافره‌ت هه‌یه‌ دلته‌ری و جلوه‌رگی جوان له‌وه‌وه‌ فیریبی، ریکوپی‌کی ئه‌ندامه‌کانیشی له‌گه‌ل یه‌کترا گه‌یشتبووه‌ ئه‌وپه‌ری ته‌واوی و دروستی. هه‌شیشی له‌گه‌ل له‌شیدا که‌وتبووه‌ له‌نگه‌ره‌وه‌. چاوه‌کانیشی گه‌وره‌ نه‌بوون، به‌لام پرپوون له‌ ژبان. خاوه‌نه‌که‌یان ده‌یتوانی هه‌ر بیروباوه‌رتیک به‌دلدار بی‌ پێ‌یان ده‌ربیری. هه‌ست و تاسه‌کانیشی به‌رز و پی‌روژ ده‌رکه‌وتبوون، کرده‌وه‌ و په‌وشتی وایشی پی‌وه‌ دیاربوون که‌ له‌باریدا هه‌بوو هه‌موو ده‌می جله‌وی خو‌شه‌ویستی و دلدار ی بگری ده‌ده‌سته‌یه‌وه‌. هه‌روه‌ها هه‌موو لایه‌کیش ریزی لی‌ بگری!.

له‌م سه‌رده‌مه‌دا خو‌یه‌ک بلا‌و بوووه‌وه‌، که‌ به‌ئاره‌زوو، که‌م ته‌رخه‌میان ده‌نواند له‌گه‌ل جلوه‌رگدا. ئافره‌ته‌کان دامینی ژیر کراسه‌کانی خو‌یان به‌ره‌للا له‌ژێر کراسه‌کانی ده‌روه‌یانه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وتن. هه‌روه‌ها ئه‌گرجه‌ی خو‌شیا‌ن به‌ره‌للا ده‌کرد له‌خۆیه‌وه‌ په‌خشان ده‌بوو به‌سه‌ر ناوچه‌وانیاندا.

به‌خوویی جوانی له‌ناو کۆشکی شاهانی ئینگلیزدا

ئهم سه‌رده‌می «راستکردنه‌وه‌ی کاروبار» هیش جو‌زه‌ جوانیه‌کی ترمان بۆ‌ده‌گیریتته‌وه‌، که‌ له‌ (کاستلمین) خاندا ده‌رده‌که‌وت، ئافره‌تیکی که‌له‌گه‌تی قژ ره‌شی، چاوشینی، لچ و لی‌و سووری کال بوو، کاتێ‌ که‌ چاوی که‌وت به‌ (فیلیپ ستانه‌و‌پ ئی‌رل چه‌سته‌رفیلد)، له‌ ته‌مه‌نی شانزه‌ سالاندا بوو. ئاشنایه‌تیه‌که‌یان بۆ‌ژ بوو به‌که‌تنی ناشیرین ناشیرینه‌وه‌، به‌لام له‌دوایی‌دا درا به‌شووه‌ به‌ «رۆ‌جه‌ر پامله‌ر»، که‌ دوایی گه‌یشته‌ پایه‌ی «ئیرل کاستلمین»، پاش ئه‌وه‌ «چارلسی دووه‌می خونکار» له‌ شاری (لاهای) دا چاوی پیکه‌وت، ده‌سته‌جی گرفتاری ئه‌فینی بوو. له‌ شوی ۲۹ی مانگی به‌خته‌باران (مایس) ی ۱۶۶۰دا گه‌رایه‌وه‌ نیشتمانه‌که‌ی خو‌ی. له‌باتی ئه‌وه‌ی وه‌ک خونکاریکی خاوه‌ن هه‌ست، به‌لی‌ پرسینه‌وه‌، کرده‌وه‌ بنوینی، ئه‌و شه‌وه‌ی له‌ مالی دۆ‌ستیکی خۆ‌یدا رابوارد، به‌به‌زموره‌زه‌وه‌ له‌گه‌ل ئه‌و ئافره‌ته‌ جوانه‌ دلکیشکه‌ره‌دا... له‌ مانگی نه‌ورۆ‌ژ (مارت) ی سالی ۱۶۶۱دا «ئان» ی لی‌ له‌ دایک بوو که‌ کچی یه‌که‌می بوو. ئه‌م ئافره‌ته‌ ئه‌مه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو له‌ داخدا شیت بی‌ له‌ تاو کرده‌وه‌ی خونکار که‌ ماره‌کردنی کچه‌ شای (پورته‌گال) ی له‌ خو‌ی ئاشکر کرد... (کاستلمین) خاتوون له‌سه‌ر ئه‌وه‌ می‌چی گرت که‌ منداله‌که‌ی دووه‌می خو‌ی هه‌ر له‌ناو ئه‌و کۆشکه‌دا دابنی که‌ خونکار مانگه‌ هه‌نگوبه‌ی تیدا راده‌بوارد!... به‌لام خونکار

بهره‌نگاری کرد. له‌بهره‌ئوه «چارلز» ی کوری له کۆشکی «ویست منسته» دا دانا!...

هه‌روه‌ها میژووی ئەم سه‌رده‌مه‌یش ئه‌وه‌مان بۆ ده‌گێڕێته‌وه: که ئافره‌تێک به‌رگی داوین پاک‌ی و بێ تاوانیی پۆشی، بۆ ئەمه‌ی جوانی خۆی ئاشکرا بکات. که‌چی له‌پراستی‌دا ئافره‌تێکی دل‌ه‌ق و سامناک ده‌رچوو، ئافره‌ته‌که‌ ناوی (لویز دو کورال) بوو. (لویسی چوارده‌هه‌م) که خونکاری فه‌ره‌نسه‌ بوو، ناردبووی بۆ چارلزی خونکاری ئینگلته‌ره، تا بیروه‌وشی لێ داگیر بکات و، له‌ راز و که‌ینه‌وه‌ینه‌ی ئاگاداری بکات... به‌واتایه‌کی تر ئافره‌ته‌که‌ بۆ سه‌ره‌تارتکی کردن و چاو تێ برین و قسه‌ دزین و ناپاکی نی‌ررابوه‌ لای. هه‌ر رووکه‌شه‌ فریشته‌بییه‌که‌ی به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی (چارلز) گه‌شکه‌دار بکات و بیروه‌وشی لێ بستینێ که‌چی له‌ شیبه‌که‌ی شیرین و هانه‌ده‌ردا به‌ریه‌رچی ده‌دایه‌وه‌ له‌ ده‌ستبازی کردن!... له‌ مانگی ده‌هه‌می ساڵی 1671، له‌ناو ئاهه‌نگێکدا که‌ له‌ناو خانویه‌کی لادییانه‌ی (کۆنتیسه‌ ئار لینگتۆن)دا کرا، ئاشنایه‌تیان ته‌واو تینی سه‌ند... خاوه‌ن ماله‌که‌یش، بۆ ئەمه‌ی خونکار زۆرتر دل‌ی خۆش بێی، پێشنیازی وا کرد، که‌ ئاهه‌نگێکی ژن و می‌رده‌یی به‌گۆیه‌ندیان بۆ بگێڕێ... له‌ پاش راباردنی شه‌ویکی پر به‌به‌زموره‌زم و ده‌نگه‌ده‌نگ، بانگ کراوه‌کان زاوا و بووکیان کیش کرد بۆ ژووری په‌رده... (کۆنتیسه‌ ساندرلاند) چووه‌ ژووره‌وه‌ و یارمه‌تی بووکه‌که‌ی دا له‌ جلوه‌رگ داکه‌ندن!... جا ئه‌نجامی ئەم ئاهه‌نگه‌ به‌گۆیه‌نده‌ به‌وه‌ گه‌یشته‌ که‌ (لویز دو کورال) سکپه‌رونی خۆی له‌ خونکار بلاوکرده‌وه‌. ئه‌ویشی کرد به‌هۆبه‌ک بۆ ئەمه‌ی (چارلز) بخاته سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ (لویسی چوارده‌هه‌م)دا بینه‌ سوێندخواری یه‌ک، تا پێکه‌وه‌ به‌گۆ (هۆله‌نده)دا بچن!

فه‌ره‌نسه‌یش له‌ سه‌ده‌ی حه‌فده‌هه‌مدا له‌سه‌ر جوانی په‌کی نه‌که‌وتبوو. (مادام دی مهن‌تون)، ئافره‌تێکی که‌له‌گه‌ت بوو. له‌ سه‌روشیوه‌یدا نه‌ژادی و رووخۆشی و، نه‌رمونیانی و، زرنگیی دیاربوو. چاوه‌کانی ده‌بریسکانه‌وه، گه‌ش و پڕشنگدار بوون. ئه‌وه‌یان ده‌رده‌خست که‌ خاوه‌نه‌که‌یان دل‌یکی پر هه‌ستی به‌جۆشی هه‌یه، که‌ زیره‌کیه‌کی ئاشکرایشی هه‌یه.

(مادام لۆنگ فیل)یش جوانییه‌کی په‌ری روویانه‌ی هه‌بوو، ئەمه‌یش دل‌ی پیاوی زۆرتر کیش ده‌کرد که‌ پێستی له‌شی نه‌رم و خروپه‌ر بوو، سپیی په‌نگێکی به‌ره‌وه‌ هه‌نگوینی بوو، که‌ قژی سه‌ری زێڕین بوو، که‌ چاوه‌کانیسه‌ی وه‌ک ئاوی زێڕیه‌کی قوول‌شین ده‌چوونه‌وه‌. بێجگه‌ له‌وانه‌ (مادام دی مۆنتسیان)یان هه‌بوو که‌ قژ زه‌ردیکی دل‌کێشکه‌ر بوو.

هه‌روه‌ها (ماری دی شیفریز)یان هه‌بوو، که‌ خاوه‌نی ده‌موچاویکی درێژکۆله‌ی دل‌ و رووژینه‌ر بوو، چاوه‌کانیسه‌ی شین و تیژیون، پڕبوون له‌ و اتایانه‌ی که‌ ده‌ری ده‌برین. قژیکی وایشی پێوه‌ بوو که‌ له‌ ره‌نگی لمی ده‌کرد، ئه‌ویش سامانیکی به‌نرخ بوو، بایه‌خی پێ ده‌درا!...

لیدان له ژن له کۆله‌کانی له‌نده‌ندا

زۆری پێ نه‌چوو به‌هۆی (کۆمه‌لی پیوریتان)ه‌کانه‌وه‌ شه‌پۆلیکی پاک‌کردنه‌وه‌ ئینگلته‌ره‌ی گرت‌ه‌وه‌، که‌ له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا ئافره‌ته‌کانی که‌وتنه‌ باری ده‌رویشی و خۆپاراستنه‌وه‌ له‌ گوناخ و تاوان... ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو ئەم شه‌پۆلی پاک‌کردنه‌وه‌یه‌ له‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌مدا زووبه‌زوو لاچوو. داوین پیسی و به‌دخوویی ده‌روازه‌یان بۆ کرایه‌وه‌ و، ده‌ستیان کرد‌ه‌وه‌ به‌سه‌رکێشی... ته‌نانه‌ت وای لێهات ئەم سه‌رده‌مه‌یان ناونا «چه‌رخ به‌دخوویی»... چونکه‌ به‌ند و باوی زۆر تیدا بلابووه‌وه‌، ئافره‌تانی ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سه‌لاتداران ناوبانگیان به‌خراب ده‌رده‌چوو. تاکه‌کانی ئەم چینه‌ به‌رزه‌یش به‌هیچه‌وه‌ خه‌ریک نه‌مابوون به‌مه‌وه‌ نه‌بێ!... ئه‌و سامانه‌یش که‌ به‌هۆی بازرگانیی به‌نده‌وه‌ ده‌ست ده‌که‌وت، به‌جۆریکی تیکراییی سه‌ر له‌ شاری (له‌نده‌ن)دا بزوتنه‌وه‌بییه‌کی گه‌رموگوری هینایه‌کایه‌وه‌، که‌ شاره‌که‌ی وا لیکرد بیه‌ته‌ کانگای جیگای به‌زموره‌زمیکی ئەمه‌نده‌ زۆر که‌ له‌ ژماره‌ نه‌یه‌ن... دل‌داره‌کان له‌ چه‌قی رێگاکاندا له‌ ژنه‌کانی خۆیان ده‌دا، له‌به‌رچاوی هه‌مووانیشتدا رووتیان ده‌کردنه‌وه‌... به‌م ره‌نگه‌ به‌دخووه‌کان توندوتیژیان پێوه‌ دیاربوو!... ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ ئەم باره‌ نه‌بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی که‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م بێ به‌ش بیه‌یتنه‌وه‌ له‌و ئافره‌تانه‌ی، که‌ ناویانی له‌ میژوودا به‌زیندویتی هێشته‌وه‌. یه‌کیک له‌و ئافره‌تانه‌ «کارپۆلین لام» بوو که‌ له‌ ناو کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گشتیدا «شریدان» ئاشکرای کرد، که‌ ته‌نیا ئافره‌تێک دل‌ی گرتیه‌تی ئه‌و بووه‌. هه‌روه‌ها ئافره‌ته‌که‌ خۆشی ئه‌وه‌ی گێررابوه‌وه‌ که‌ شازاده‌ی به‌ریتانیا ئەمه‌نده‌ خه‌ریکی میبازی بووبوو له‌گه‌ڵیدا، جارێکیان خۆی فری دابوو به‌رپیتی. پاشان خۆی به‌سه‌ر سکدا دابوو به‌زه‌ویدا. به‌زگه‌خشکی خۆی بۆ کیش کردبوو!... هه‌روه‌ها ئه‌وه‌یشی گێررابوه‌وه‌ که‌ «ریکامیته» خاتوون چۆن له‌ شاری (پاریس)دا گرفتاری جوانی بووبوو، به‌ئهن‌دازه‌یه‌کی وه‌ها که‌ کاتی چووبوو مالتی ئه‌و، میوانه‌کانی خۆی بانگ کردبووه‌ لای خۆی که‌ سه‌یری ئەم ئافره‌ته‌ جوانه‌ ئینگلیزه‌ بکه‌ن، له‌ کاتی جوولانه‌وه‌ هه‌ست بزوینه‌کانیدا له‌ناو پێخه‌فه‌که‌یدا!...

ئافره تانی ئوروپا له سه دهی هه زده دا

«لیدی ماری مۆنتاگو» له گه شته که ی خۆیدا که به ناو ئوروپادا کردبووی بۆ «ئهسته موول»، وای نووسیوو: «که ئافره ته کانی پایته ختی (نهمسه) بالا خانیهان دروست ده کرد به سهر سهری خۆبانه وه له ئاوریشمی تهنک و رووناک. بالا خانیه که یش بریتی بوو له چوار چین یان زۆرتتر. به ده زووی رهنگا ورهنگی بيشومار توندوتۆل ده کرا ئەمه بيجگه له وه یش که قژی ده سترکرديشيان ده خسته ناو قره کانی خوداکردی خۆبانه وه... ناخۆ له بهرچی ئەم باره گرانه یان ده خسته سهر سهری خۆبان و خۆشيشيان لئ وهرده گرت؟! »

نوسه ره که ئافره ته کانی شاری (هانۆفر) یش واپيشان ده دات، ده لئ «ههر کامیکيان بگريت روومه ته کانی وهک گوله باخ وایه سنگ و ناوچه وانی بهرز و سپيشی پتویه. چاوه کانی به کل رېژراون. ليوه کانی شیشی ته و او سوورکراون. ئافره تی گه وره یش له م خۆ ئارایشته کردنه دا له گه ل ئافره تی بچووکدا جیا وازی نییه. له راستیدا ئافره تانی (هانۆفر) له سه ره مه رگیشدا بن ئارایشدانی خۆبان له بېر ناچیتته وه ئەوانه هه موو ده میک له ئاگر خۆبان دوورده خه نه وه، نه وهک که ره سته کانی ئارایشه که یان بتوتیه وه!...» .

هه ره ها له ئاژاوه و پشيوه یش ده دوی که جلوه ره گه کانی ئافره ته کانی شاری (پاریس) تیتیدا بوون، له گه ل ئەو رهنگه ناسازانه دا که ده موچاوی خۆبان پت سواغ ده دا، ئنجا قره سه ره براوه کانیان، له گه ل ئەو هه موو سووراو و سپیاوه دا که له خۆبان ده دا؛ که هه ره که سی چاوی پت بکه وتنايه، وای ده زانی ئەو ئافره تانه له ناو ئاشه وه هاتوونه ته ده ره وه!...

سه ره ده می ئافره ته هونه ره نه ده کان و ویزه وانه کان

یه کێک له و ئافره تانه می که له ناو ئەم چهرخه دا ناو ده برین «ساره سیدونز». ئەم ئافره ته زیره کیه که بئ ئەندازه و، به ژن و بالا یه کی به سام و سه ر و شپوه یه کی باوی کۆن و، دوو چاوی دلکیشکه ر و جادوو گه ری هه بوو. ده نگێکی سه رسوور هینه ریشی پتویه بوو، که له لایه که وه ناسکیی و شیرینی پتوه دیار بوو، له لایه کی تریشه وه پر هیتز و کاریگه ر بوو. یه کێک له ویزه وانه گه ره کانی سه ره ده می خۆی وای پيشان داوه: که ده بئ له ئەستیره یه کی تره وه داباری بئ «تاکو که سایه تی و سامداری خۆیمان بۆ بنوینئ، چونکه له ناوچه وانیه وه هیتز و هه ره ت پرشنگ ده دات، له ناو سنگیشیه وه تاسه و هه سته و پاک دینه ده ره وه، هه ره ک له پاک و به رزی و پیرززی په رستگا وه بینه ده ره وه وان!...». ئەم ئافره ته له

لا سایی که ره وه هه ره گه ره کانی ئینگلیز بوو. ته ماشا که رانه، هیه چی پت نه ده کرا، ئەو نه بئ که رووی خۆی لئ وهر بگێرئ، نه وهک به جادوو ی ئەو چاوانه وه چاوبه ست بکری!... هه ره ها له م سه ره ده مه دا ویزه وانیکی جوانیش ناوبانگی ده رکرد ناوی «فانی بیرنی» بوو. باوکی ئافره ته که ناوی «چارلز بیرنی» بوو. پزیشک بوو، مامۆستا بوو له ساز و ئاوازا. کۆمه لێک ویزه وان و نرخ دانهری لاسایی کردنه وه و ساز و ئاواز لیده رانی لئ کۆده بووه وه. «فانی» یش له ناو ئەوانه دا گه وره بوو بوو، جا له به ره ئه وه ی ره وشته کۆمه لایه تی به ریتانییه کانی ئەوده مه واپوو که ناوی ئافره ته نووسه ره ویزه وانه کان بلاو نه کرینه وه، «فانی» ناچار ما که نووسراوه کانی خۆی له ژیر ناویکی هه لبه ستر او دا بلاو بکاته وه، به لام سه ره که وتنی چیرۆکه که ی که ناوی «ئیفیلینا» بوو، به جۆریکی واپوو، که له ماوه ی شه و رۆژێکدا کردی به سه ره کرده ی نووسه ره کانی سه ره ده می خۆی. چهنده که سیکی وایشی لئ کۆبووه وه، که له به ناوبانگترین ویزه وانه کانی سه ره ده می خۆی بوون، به لام «شارلۆت» ی شازن له ناو کردی به که نیزه کی خۆی، ئەمیش ئەوه ی پت نه ده کرا که به ره په چی ئەم «پایه به رزه» بداته وه!...

ئیتتر له وسا که وه جلوه ره گه کانی شازن و ئارایش کرده که ی، «فانی» ی خه ریک کردبوو به خۆیه وه. له وه به ولایشه وه ده سته نه ده په رزا که له ویزه بپرسیتته وه!...

ئافره ت بوو بووه بابته ی یاری به ده ست پیاوه وه

جلوه ره گیش له و سه ره ده مه دا زوو زوو هه لده گه راپیه وه، زوو زوو ده گزرا، هونه ره نه کانی یش به هۆی ئەو «باو» انه وه که په یته په یته داده هینان، که ره سته یه کی زیندوو یان ده ست ده که وت بۆ وینه کانی خۆبان که ده بانکیشان. له به ره ئه وه به هۆی ئەو هونه ره نه دانه وه په ند و په راوێزی ئەو جلوه ره گانه مان بۆ ده رده که وئ... چونکه له سه ره تای سه ده ی هه ژه ده مه دا، به کاریکی بئ شه رمی داده نرا که ئافره ت له خوار گه ردنیه وه هیهج به شیکێ له شی خۆی رووت بکات که له پینج سانتیمه تره زۆرتتر بئ... که چی له نزیک نیوه ی ئەم سه ده یه خۆیدا ئەگه ر به شی گه وره ی سنگ و شانیه کانی خۆی رووت بکرا یه به په سند داده نرا!... که چی له پاش چهنده سالیک ئەو «باو» هاته وه ناوه وه که هه تا ده گاته چه ناگه یش، گه ردن دابپۆشرئ!... هه ره ک (لۆرد چیسته ر فیلد) گوتویه تی: ئافره ت له و سه ره ده مه دا به لای پیاوانه وه واپوو، که بابته یکه بۆ راباردن!... بۆ کوره که ی خۆیشی ئەمه ی نووسیوه: «له بابته به دخووبییه وه قسه کردن خۆشه. ئەوه نه ده یه له وه تی هه م ئافره تیکم

نه دیوه له پروی بیروهو شوه و گف توگو بکات، یاخود کار و کرده و کانی له گهل هوش و تیگه یشتوویدا، تا بیست و چوار ساتیکي یهک له دواي یهک ریک بکون!... له بهرته وه پیاوی ژیر نه و کهسه یه که پیمان رابویرئ، یاریان پی بکات، له گهل یاندا پی بکنئ، کلکه له قیمان بو بکات، به جوانیاندا ههل بدات... پیوسته و له گهل یاندا بجوولیتته وه، که له گهل مندالی بجووکدا دهجوولیتته وه... به لام پیاو ده بی خوی بیاریزی له وه، که له کاروباری گرنگدا راویرئ پی بکات، که له راز و نهینی شاردنه وه دا پشتیان پی بهستی... نه ونده هه یه پیوستیش و باخاته میسکیانه وه که هه ر نه وانن جپی باوه ر و، په نای راز و نهینی و، کانگای راویرئ پیکردن!...» .

له بابهت سه دهی هه زده میسه وه لیدووان نارپتته وه تا ناوی «هولی نافرته گوره ی شینه کان» نه به یین. ئەم جیگایه ییش وهک یانه یهک و ابوو. «ئه لیزابیت مونتگوت» دایمه زاندا؛ له پاش سالی ۱۷۵۰ ییش نافرته و ویژه وانه کان له وئ کۆده بوونه وه بو گف توگو کردن و، بیروباوه ر نواندن. هه رچهنده ئەم ناوه سه ییره له و کومه له نافرته تانه نرابوو، به لام هیج کامیکیان گوره ی شینی له پی نه دکرده!... که چی له دواي نه وه ییش ناوی (شین) له هه موو نافرته تیک دنرا که خووی بدایه ته ویره یاخود خوینده واری.

زیری زانا و دناسکی بویر له دلی نافرته تیکدا

له سه دهی نۆزده هه میسه دا نافرته تان نه منده کاتی بی فرمانیان هه بوو، له گیانی خویان وه رس ده بوون، له بهرته وه به وه خویان له دهست نه وه ورس بوونه رزگار ده کرد، که نه خش و نیگار و وینه یان داده هینا بو رازاندنه وه ی جلویه رگه کانیان به گولی دهستکرد و نه خش و نیگار، هه روه ها به وه یسه وه خویان خه ریک ده کرد و، کاتیان به سه ر ده برد و، رایان ده بوارد که هونراوه دلداریه کان و پر هه ست و تاسه ناسکه کانیان ده خوینده وه و، ده گوت و وینه یان ده کیشا و ده بینی و ساز و تاوازیان لی ددها و، گویمان لی ده گرت. هه روه ها هۆگری نه وه ییش ده بوون که لاسایی ناسراوه کانی کومه لایه تی بکه نه وه و، چاویان لی بکه ن و، تیزیان پی بکه ن و، پیشیان پی بکه نن. ره وشت و خووی باش له ناودا نه ما، به جوړیکي وا که زۆریه ی پیاوان نافرته تانی دلداري خویان هه بوو!. زۆریه ی ژنانیش پیاوانی دلداري خویان هه بوو!. ئەم سه دهی نۆزده هه مه پرپوو له وشتانه ی که پیچه وانه ی به کتر بوون، به لام چه شنه نافرته تیکي تازه ی پیگه یاندا که کرده وه و ره وشتی تایبه تی خوی هه بوو!...

یه کیک له و نافرته و ویژه وانه ی که جوانی و چاره کردنی ویژه ییشان له خویاندا کۆکریوه وه «ئه لیزابیت باریت براونینگ» بوو ئەم کچه له به ژن و بالادا بجووک بوو. هه تا بلتیت ناسک بوو. ده موچاویکی خپ و ناچه وانیکي به رزی هه بوو. ده مه که ی خروپر. لیوه کانی پر له ناره زوو بوون، که ده کرانه وه دوو ریزه ددانی سپیی بریسکه داربان ده رده خست. چاوه کانیسی نه منده شه نگ بوون، برژانگه کانیان ده خشان به سه ر گوناکانیدا. قژی سه ریشی چین چین بوو، له شیوه یه کی وایشدا بوو که هه رچی سه یری ده کرد ژبان و لاوینی بی ده که وه ته وه. شاری (فلۆرنسه) ی خاکی ئیتالیا یادئ ئەم کچه ی زیندوو کرده وه تا ماوه یه کیش وینه یه کی یاد ئاوه ری بو هه لواسی بوو که ئەم وشانه ی له سه ر نووسرا بوو: «ئه لیزابیت باریت براونینگ لیره دا نووسیوه تی و، لیره یشدا مردوو. ئەم نافرته له ناو دلیدا ژیری زانایه ک و ناسکی بویرتیک کۆبوو بووه و توانیوشیتتی به هۆی هونراوه کانییه وه دلی ئیتالیا و ئینگلته ره به یه که وه بنووسیتتی. جا له بهر نه وه شاری «فلۆرنسه» ئەم یادگاره ی بو دامه زرانده وه که ددان بنئ به کرده وه چاکه کانی نه ودا - ۱۸۶۱» .

هه روه ها ئەم سه ده یه له بابهت کچه کانی (پرونتی) یه وه قسه مان بو ده کات: (ئه میلی) یان که نووسراوی «به رزاییه کانی ووثرینگ» نه و دایناوه، وا دهنگی دابوو وه که گرفتاری نه قینی «پرا نویل» ی برای خوی بووه. (شارلۆنت) ییشان که له بابهت خۆیه وه وای نووسیوه: «وا نه زانیت که من کچیکي چاکم. له راستیدا من خه ریکي نه وه م که چاک ده رچم، جا نه گه ر نه وه ره وشت پاکیه ی ئایینی مه سیحیی بانگی بو ددهات پیوست بی بو رزگار بوون له دهست سزای خودایی، له راستیدا من هه رگیز نه وه رزگار بوونم ده ست ناکه ویت. چونکه دلی من بووه ته له وه رگا هیکي به پیت بو هه ست و تاسه تاوانباره نه نگه کانم!...» .

وا ده رده که وئ که ئەم کچه له چیرۆکی «جین ئیر» دا به ته واده تی خوی پیشان دایئ. (ماری ئان ئیفانز) ییش نمونه یه کی تره بو نافرته تانی سه ده ی نۆزده هه م، ئەم کچه خووی دایه نووسراو دانان. ناوی «جوړج ئه لیبوت» ی له بریتیی ناوی خوی داده نا. له نرخ دانره کانی ویژه ییش و ابوو، که نه و پیاویکه و له سایه ی ژنه که ی خۆیه وه نه و جوړه نووسینه ژنانه یه فیر بووه بنووسی که نووسراوه که ی خوی پی رازاند بووه و!.

نافرته تانی وایش په یدا بوون، له م سه ده یه دا، که بایه خیان ددها به کاروباری کومه لایه تی، وهک «ئه لیزابیت فرای»، که لیژنه یه کی له نافرته ته خوینده واره کان پیکه یتنا بو یارمه تی

به نديبیه کانی ناو به نديخانه کانی ئینگیلته ره، ههروهه «فلورنس نایتینگیل» هاته کایه وه که خوی تهرخانکرد بۆ راپهراندنی کاروباری نهخۆشهکان و بهرزکردنه وهی پایهی ئافرهته نهخۆش یارهکان. «فلورنس» یش ئافرهتییکی وابوو که هه ره له بهر کرده وه و رهوشتی بلند نواندن دهژیا، ئه وه یشی پچ خۆش بوو که له گه ل پیاواندا فرمان ببینی. دهیگوت: «پیاوان له ئافرهتان دلسۆزترن!...».

شازنی دهشت و بیابان

له م سهردهمه دا، هونهری جوانی ئه ندازهی تایبه تیی خوی هه بوو (میسز هاریس) ئه وه ئه ندازهی له نووسراوه کهی خۆیدا، «هونهری جوانی» پیشان داوه. له ویدا ئافره تانی کردوو به دوو به شه وه: ئه وه ئافره تانهی که سایه تییان پیتوه دیار، ئه وه ئافره تانه یش که سایه تییان پیتوه دیار نییه!... جا ئه وه ئافره تهی بچ که سایه تی بچ، ناتوانی سه رنجی کهسانی تر رابکیشی بۆ خوی. چونکه دل کیش کردن یه که م رهوشت و کرده وهی ئافره ته. هه موو ئافره تیکیش له چهند روویه کی تایبه تییه وه له باریدا هه یه که خوی و الی بکات، دلی کهسانی تر بۆ خوی کیش بکات، وه که له شولاریکی ریکویپیک و ئیسکیکی سووک و خوینده واری و ئازایه تی. به لام کچی گرژ و مۆن و زویر، یاخود ترسونک، یان شه رمیتیکی زۆر، بیگومان له وانه نابچ که بتوانی دل کیش بکات!...

ههروهه سه دهی نۆزده هه م کهینه وه یه نهی ئافره تیکی شوپشگیری تریشمان بۆ ده گپیتته وه، که ناوی (هیستر ستانه وپ) خان بووه، ئه م خانمه به ریتانیای به جی هیشتوه و چوه بۆ گوندی (جوونه) له ناو شاخه کانی (لونان) دا، له ویدا دهستی کرده وه به خویندنه وه و لیکۆلینه وه یه کی ته وای (زانستی ئاسمانه کان) و (زانسته نه تییبه کان). خویشی ئافره تیکی جوان و دل کیشکه ره بووه. له سالی ۱۸۱۳ دا له بابه ت خویه وه ئه مهی نووسیوه: «له ژتیر که وانه کانی سه رکه وتندا له شاری «تهدمور» ی ویرانه دا که له سه رده می کۆنه وه که لاوه کانی ماونه ته وه، کردیانم به شازنی دهشت و بیابان، ئه وانه پیم ده لئین: رۆژ و، ئه ستیره. پیم ده لئین: مرواری بیابان و رۆشایی ئاسمان. که واته من شازنی بیابانم!».

شاهه نشازن (ئوچینی) یش که له ته مه نی بیست و هه وت سالییدا بوو، جوانترین ژن بوو له فه رهنسه و له هه موو جیهاندا. وایان پیشان ده دا: که ئافره تیکی بالا ناوونجی و، به ژن و بالا به سام و، قژ زهرد و، جوانیکی چاوه ستکه ره بووه، برژانگه بۆره درتزه کانیشی

سیبهریان بۆ چاوه شینه کانی کردوو. ئه گریجه زیرینه کانیشی به سه ر رومه ته گه شه کانییدا شوپر ده بوونه وه، برۆکانیشی که هه ره له خو بانه وه ریکویپیک بوون و، پیلووه کانی چاوه کانیشی که خشت دارپژرا بوون، هه رکه سی ببیننا یه وای دهاته پش چاوه که ئه وه ئافره ته له وانه نییه که له خشته بیری، یاخود هه له بکات... هه رچی هونه رمه نده کانیشی بوون، شانه کانی و باله کانی و گه رده که یان به نمونه یه که داده نا که پیتوست بوو له کار و فرمانه هونه ریه کانیاندا لاسایی بکه نه وه... (ئوچینی) ئافره تیکی دل کیشکه ره بوو. تیری ده دا له دل. له ناو کۆشکیکی شایانه ی وادابوو که پرپوو له ئافره ته رووبازاریبه دل بزوتنه کان! له ژتیر کراسه گوپکه داره که یه وه که له بهری ده کرد، ریکویپیکی له شه ناوازه که ی به جوانی ده رده که وت. شه رواله درتزه که یشی که بۆ سواری ئه سپ له پتی ده کرد، هه موو جوانیه کانی له شی ده رده خست، که سواری ئه سپ ده بوو، به دهسته ناسکه که ی که ده ست کیشیکی ناوازه ی تی کیشابوو، جله وی ئه سه به که ی ده گرت به دهسته که ی تریشیه وه قه مچیبه کی باریک هه بوو! چاره نووسی وایبوو که رۆژتیک له رۆژان بیته شاهه نشازنی فه رهنسه. شوی کرد به «لويس ناپلیون». له رۆژی ۳۰ی مانگی چله (کانوونی دووه م) ی ۱۸۵۳ دا شا کلاوی شازنیی نرایه سه ر. هه ره وه نده (ئوچینی) هاته سه ر تهخت، سه رده میکی خو رازاندنه وه دهستی پیکرد. ئه گه ر «کاستلیونی» ی کۆنت ژن، که دۆستی میبازی شاهه نشا بوو، نه هاتایه کۆره وه، ده بوو (ئوچینی) ببوا یه ته پشیه وای سروشتیی خو رازاندنه وه. به لام (کاستلیونی) ئافره تیکی وایبوو که هونه ری دنواند له داهیتانی ئه وه به رگ و پۆشه نیبانه دا که جوانیه کانی هه ره وردی له شی ده رده خست، به جو ریکی واکه له کانگای دلله وه مرۆقی ده بزواند ههستی پچ ده کرد به جوانی. سه یر ئه وه بوو، ئه م خانمه هه رگیز له ژیانی خۆیدا سیبالی مه مک هه له ستنی به کار نه ده هیتنا. هه رچه ند پیاوه کانی ناو کۆشکی شای چاویان پچ ده که وت گه شکه دار ده بوون، هه ناسه یان لی ده برا! ئه وه نده هه بوو له سه ر تهختی شایانه ی جوانی ئه مه نده نه مایه وه، چونکه له ته مه نی ۳۵ سالاندا (کاستلیونی) جوانیه که ی باری کرد، چونکه ددانه کانی هه لوه رین، سه ری سپی بوو، مه مکه کانی شوپبوونه وه. له دواییدا خوی له کۆمه لایه تییبه کان کیشایه وه و، له په نادا خوی شارده وه و، به دزیبه وه مرد!

ههروهه ئه م سه ده یه له بابه ت «ماری شیلی» یش وه قسه مان بۆ ده کات، ئه م ئافره ته ژنی بوپژ «شیلی» بوو. له وه زۆر ته نگه تاو ده بوو که میرده که ی له گه ل «بایرون» ی بوپژدا دۆستایه تیی دنواند. خویشی ئافره تیکی له ش توندوتۆل بوو. قژی زیرین بوو. شانه کانی

ئەمەندە سېپى بوون ھەر لە بەردە مەرەبەربان دەکرد. لەشیکى سووکیشى پیتوہبوو. ئافرەتیکى پرووخۆش و ناسک و زرنگ بوو. ھەست و تاسەکانى بەرز و پیرۆز بوون لە ھۆشیشدا تەواو بوو... ھەرۆھا لە بابەت «کاترین پۆت» یشەوہ دەدوئ، کە ئەندامیک بوو لە لەشکرى رزگاربووندا، کە سەرکردەیکیش بوو لە جوولەى ئافرەتاندا، چونکە بەکەم کەس بوو، کە داواى کردوہ ماف بەئافرتان بدرئ.

ئەم سەدەيە ھەرۆھا «جۆرج ساند» یشى ھەيە، کە خۆشەويستىيى خۆش ويستوہ، بۆيەکا ئەمەندە ھۆگرى (ئەلفرید دى مۆسيە) و (فریدریک شوپان) بووہ.

سینەما لەم سەردەھەي ئیھەدا ئەندازەکانى جوانى يەک دەخات

لە سەرەتای سەدەي بیستەمیشدا، ئافرەت زۆرتەر بەتەنگ ئەوہوہ بوو کە ھونەرى باوداھیتان بۆ بەرگ و پۆشەنى گەشە بکات تا جوانیيەکانى روو و لەشولارى خۆى بەتەواوہتى دەریخات!... لەبەرئەوہ پەناى بردەبەر ئەو ژیر کراسەى کە سنگ و مەمکەکانى دەریپەرتیى و، رووکەشى کەلەکەى ریک بخت، بیجگە لەوہ پەناى بردەبەر ملیوانە بەرزەکان کە بەئاردە برنج دەقیان دەگرت، ئنجاقى دەستکرد، پاش ئەوانیش کلاوہ گەورەکان. روودانى جەنگى جیھانىيى بەکەمیش ریکای کردوہ بۆ پەیدابوونى ھەلگەرانەوہیەک لە جیھانى ئافرەتاندا. چونکە ماوہى دا بەدەرکەوتنى کەرەستەيەکى تازە لە ئەندازەکانى جوانى و نمونەکانى بەرگ و پۆشەنیدا ئەو کەرەستەيەش لەگەل ساز و ئاواز و ھەلپەرکى و سەما و دۆلارەکانى ئەمەریکادا بەسەر زرتى ئەتلەسیدا پەریبەوہ بۆ ئەوروپا!... کاتى جەنگیش قەوما، بەرگ و پۆشەنىيى کۆمەلانى ئەتەوہ بەرەو يەک شت دەستیان کرد بەگۆران... تەنانەت ئافرەتەکان، ھەرۆک سەربازەکانیان لیتات، بەرگى ھەموویان بوو بەیەک... کاتى کە جەنگیش تەواوہبوو، ھیتلى کەلەکە، کە لەسەر کراسى ئافرەتان نیشانە دەکرا، نزیکەى پیتبەک داکەوتە خواروہ. سەر تاشەکانیش چەندیان لە دەست ھات کردیان بۆ ئەمەى قزى سەرى ئافرەتەکان ریک بختەن. ئافرەتەکانیش لە شیتوہیەکى تازەدا قزى سەرى خۆیان ھەلپاچى. کراسەکانیشیان ئەمەندە کورت بوونەوہ، گەیشتنە ژوور ئەژنوہ!... کچەکانیش دەستیان داہە بابەتى وا کە لیتان بدوین، کە ھەرچەند ناویان دەبردن دایکەکانیان تەریق دەبوونەوہ!.

پاش ئەوہ جەنگى جیھانىيى دووہم ھاتە پیتشەوہ، تاریکى و بۆمبارانیش لەگەل ئەودا پەیداوون. ئافرەتەکان شەرۆالى پیاوانیان لەپى دەکرد... پەناگەھەکانى ناو شار بووونە

یانەى کۆمەلایەتى، داہەشکردنى کوتالیش بەپیتى سەرپەرە، ئارەزووى ئافرەتەکانى بەستەوہ لەخۆ رازاندنەوہدا. لەبەرئەوہ «کراسەکانى ئاھەنگ» بووونە بیەرەوہرى کۆن، جلوہرگى سەربازانەيش بووہ ھۆیەکى ئەوہى کە جیوازى لە ناوہن چینەکانى نەتەوہدا نەمیتنى، لە ناوہند نەتەوہکانیشدا نەمیتنى... چونکە لەو چەند سالیەدا بووہوہ جلوہرگى جیھانى! لە راستیشدا جلوہرگەکانیش وەک شەپۆلى دەریا وانە، ھەموو دەم لە ناوہند بەرزبوونەوہ و نیشتنەوہدان.

رەوشت و خوو و خوتیندەوارى و، نەتەوايەتى و، شیتوہى ژيان پەیدا بووہ. ھەر سەردەمەيش شیتوہى خۆى ھەبووہ لە جوانى ئافرەتدا. ھەرچى شیتوہى ئەم سەدەيەيشە بریتىيە لەوہى کە بارستایىيەکانى جوانى لە ھەموو جیھاندا بکرتن بەیەک، وا دەردەکەوئ کە (سینەما) لەم یەکخستەندا کارىکى گەورە بکات!... «فیلمەکان» وایان لیتاتوہ لە ھەموو جیگایەکا گۆران و گەشەکردنەکانى جوانى و بەرگ و پۆشەنى، بۆ ئافرەتەکان دەگۆرتنەوہ. کاتىک کە خونکاری ئینگلتەرە، لە پیتناوى مارەکردنى «میسز سەمپسون» دا وازى لە تەختى شاھەنشایى بەریتانیا ھیتنا، ئافرەتەکانى جیھان دەستیان کرد بەلاساىی کردنەوہى ئەو ئافرەتەى بەسەر ئەو شاھەنشایىيەدا زال بووہو!... تەنانەت ئەستیرە گەشەکانى (سینەما) یش بووونە ویتەيەک بۆ جوانى ئافرەت، ئافرەتەى تر چاویان لى دەکردن. کچەکان لاسایى «گریتا گاربۆ» یان دەکردەوہ لە ھەلسان و دانیشتنى ئافرەتانەیدا، کە جادووگەرى و، دلپەقى لەخۆیدا کۆکردبووہ «گریتا گاربۆ» ئافرەتیکى تەنکەى لەشولار ریکویپىک بوو. پیتستىکى گەش و پرنشگدارى پیتوہ بوو. پەنجەکانى ناوازە بوون. لنگەکانى توندوتۆل و ریکویپىک بوون. مەمکەکانیشى بچووک و راگیرا و بوون. ھەر لە دوو ھەرمیيان دەکرد کە ھیشتا پى نەگەبشت بن!... ھىچ سووراو و سپیاویکیشى نەدەکرد ھىچ رۆنیکیشى لە دەموچاوى خۆى نەدەدا!...

کەچى لەپر، لەناکاو، «باو» گەراپەوہ بۆ سەردەمى ھەرە کۆن، پەیکەرى «نەفەرتىتى» کە سى ھەزار سال لەمەوپیش شارنى میسر بووہ ئیستاکە بووہتە نمونەيەکى وەھا کە ئافرەتان لاسایى دەکەنەوہ! بەم رەنگە جوانى ئافرەتەمان وا چا و پیتکەوت، کە ھەموو دەمىک ھەر لە گەشەکردن و گۆراندا بووہ، کەچى لەپاشدا گەراوہتەوہ سەر ئەو شیتوہیەى کە لە سەردەمى ھەر کۆندا باوہوہ!...

لەپاش ئەم لیتدوانە دەمودەستىيە، زوو بەزوویيە، کە لە بابەت (ئەندازەکانى جوانى) یەوہ کردمان دەست دەکەین بەپیشاندانى جوړەکانى جوانى!...

ئەو جوانىيەى ھەست دەبزۆينى

ئەمە زۆر گرانه بۆ ئىمە كە بۆ «جوانى ھەست بزۆين» نىشانەى وا دابننن كە ھەتا تايبەتەى بى بۆ خۆى و، جوتى بكاتەو ھە رەنگەكانى ترى جوانى. چونكە زۆر ئافرەتانى وا ھەن كە بەھەست بزۆين دادەنرین، كەچى سەرووشىتەو ھە گەل ئەندازەكانى جوانىدا رېتك ناكەون!... يەكېك لەوانەيش كە لەم دەستورە دەرەدەچى و جوانى لەشولار و جوانى ھەست بزۆينيان لە خۆياندا كۆكردبەو ھە: «لۆكرىشيا بۆرجيا» بو، كە لە ھەموو مېژوودا ئافرەتتېكى وا داوین پىسى تىدا نىبە!... (لۆكرىشيا) چاكتىن نمونەى بو بۆ «چەرخى پاپەرىن» كە وربابونەو ھەى بېروھۆشى مەرقۇفایەتېى تىدا روودا، كە تارىكى و نووتەتەىكى پېتە ئەم و وربابونەو ھەى ھەى دى، چونكە ئەم ژنە لە كۆمەلایەتېبەىكى وادا گەورە بووبو، كە گومراھى و دلرەقىبى تىدا فەرمانرەوا بو، بەلام بەئەندازەىكى و ھەا كە گەىشتبەو ھەوپەرى درندەى... گەورەكان و سەردارەكانى كۆمەلایەتەى لە ھەر كەسېك دلېان بېەشاىە، سزايان بەو ھەدا كە دەست و پىيان دەپەراند، چاويان ھەلدەكۆلى، سەگى درندەيان تى بەردەدا، تا بەزىندوتى گۆشتى لەشى بېچرئ!... ئەم دلرەقىبەى ھە بەلای سەردارەكانەو ھەبو، بەلای ژىر دەستەكانىشيانەو بو... كە نەتەو ھەى (بۆلۇنيا) ئىتالىا لە خىزانى (بەنتىغۆلى) ھەلگەرەنەو و چوون بەگزاندا، لە سەدەى پانزەھەمدا كە فەرماندارىيان دەكرد بەسەريانەو، شۆرشگېرەكان ھەركەسېكىان بگرتايە و لەو خىزانە بوواىە، بەخەنجەر لەشيان پارچە پارچە دەكرد، ئنجا دەيانخستە ناو كووپەىەكەو پىو لە مەى!... نەتەو كەىش تا ئەندازەىكى وا تۆلەى خۆيان دەكردەو كە پىاو دەبى، ياخود دەبىستەو لەشى مۇچەركى پىدا دەھات!... پىشەوای ئەو دلرەقە داوین پىسە خودانەناسانەىش لەو سەردەمەدا: «رۆدرىجۆ بۆرجيا» بو. ئەمە ئەو پاپايە بو كە ناوى «ئەسكەندەرى شەشەم»ى نووساند بو بەخۆبەو، كە پاش ناوى (سەروكى خىزانى پىرۆز)ى پى بەخىرابو!... «ماكباقىلى»ىش ئەم پاپايەى وا دەخستە بەرچا و كە داوین پىستىن مارتىكە و لەسەر زەویدا پەیدا بو!... جا لەناو باوھى ئەم پاپايەدا «لۆكرىشيا»ى كچى گەورە بو بو، كە ھىشتا لە تەمەنى ھەشت سالاندا بو، باوكەكەى خۆى، پاپا، لنگبازى لەگەلدا دەكرد!... «لۆكرىشيا»ىش كە لەناو ئەم ناوچەىدا پەروەردە بووبو، چووبو سەر رەوشتى باوكەكەى خۆى، تووشى گروگلپەى رەگەبازى بووبو پاپاى باوكى حەزى بگردايە سواری دەبو، ھەردو براكانىشى ئارەزوويان بگردايە ھەر سواری دەبو!...

ناخۆ دەبى پىاو چى چاوەروان بكات لە ئافرەتتېك كە لەگەل (سىزار)ى براى خۆىدا رۆژتېك لە رۆژان لە ئاھەنگىكى گيانلەبەراندە و ھەستايى، كە پەنجە ئافرەتەى تىدا ھاوبەش بووبى، كە بەجارىك ھەموويان لە جلوبەرگەكانى خۆيان و داوین پاكىبى خۆيان و مەرقۇفایەتېى خۆيان وازيان ھىنابى!...

ئەى دەبى چى چاوەروان بكرئ لە كچىكى مندال كە لەگەل باوكى خۆىدا بوەستى و تەماشای چوار ئەسپى سەركىش بكات، كە «پاپا» وا راھاتبو بەرەللايان بكاتە سەر دوو مابىن، تا ئەگەر ئەو دېمەنە ئالۆشى باوك و كچى بزواند و پالى پىتەنەن بۆ لنگبازى خۆشيان دەست بكن بە داوین پىسى لەگەل يەكتردا!... باوك و داوینى كچى خۆى پىس بكات؟!... «لۆكرىشيا» جوانىكى تىرھاوتىز بوو بۆ جەرگى دلداران.

«سوئىنر» كە بوژتېكى ئىنگلىز بوو، زۆر ئاواتەخوازى بىنىنى جوانىبەىكى تەواوبو. كە لە سالى (۱۵۰۰)دا ئەوى دىو بەم رەنگە لىبى داو:

«لە چاوە جوانەكانىبەو كە ھەر لە گوليان دەكرد تىشكىكى دلخۆشكەرە دەھاتە دەرەو، كە ئەمەبش بەھەموو ئافرەتە جوانەكانەو ھەىە، لەشە ناسكەكەىشى ئەمەندە بۆنى خۆش بو، لە بۆنى گول خۆشتر بو، قژەكانى سەرىشى چوپو بوون، لە زىرە ھەرە ناوازەكان زەردتر دەياننوند، رەنگەكەيان ھەر لە رەنگى ئەو ھەنگوبەى دەكرد كە لە شانەى ھەنگوبەو دېتە دەرەو، ئەمەندە پرچى درىژبو، دەگەىشتە پازنەكانى پىبى، بېجگە لەوە چىن چىنىش بو، ھەر دەتگوت شەپۆلى دەربايە و كەوتووتە بەر تىشكى رۆژ، لە رۆژتېكى خاوەن كزەباى بى دەنگ و سەنگدا، دەمە شىرىنەكەىشى رەنگى سووربو، خرىو، ئەگەر ورتەى لە دەم نەھاتايە، لچ و لىوى پىكەو دەنووسان لە يەكتر جوئ نەدەبوونەو. گەردنىكى بلندى توندوتولېشى پىتەبوو كە لەراستىدا جوانترىن مل بوو كە سەرى ئافرەتتېكى ھەلگرتبى!...» پاش ئەو لەو دەدوئ كە بۆ يەكەم جار چاوى پىكەوتو، دەلئ: «لۆكرىشيا، راکشابو لەسەر پىخەفېك، زەردەخەنەىكى بەدەمەو بو. ھەموو لەشىشى رووت بو، ھىچ شتېك داينەپۆشى بو، ئەو جوانىبەى نەبى كە خودا بەخىبىوى بەپىستى لەشى، بۆ ئەمەى پىوان پى گەشكەداربى... يەكېك لە دەستەكانى خۆى خستبەو سەر رانى خۆى، بەكەمتەرخەمىبەكەو داىنابو، خەرىكى خاوبونەو بو... لنگىكىشى، بەنازىكەو خستبەو ناو لنگەكەى تریو. ھەناسە لەسەر خۆو كەىشى، مەمكەكانى بەرزونزم دەكردەو، رووناكىبەك بەسەر ھەردووكيانەو

دهله ریبیه وه... ههر له ناوه ند پینج هه ناسه یشدا، راده چله کا، ههر له تاریک ده چوو که ژتییه که ی له پشوو ی ریکو پیکدا رابکیشری. ههر چه ند هه ناسه یشی ده دا لیوه کانی ده جوولانه وه ههر له گری ناگریکیان ده کرد که کزه با یارییان پی بکات... قهزه کانی شی شوربو بوونه وه، هه ندیک لیسپیان که وتبوونه ناوه ند مه مکه کانییه وه... (لۆکریشیا) به وانوه له کومه له رووناکیه ک و چه ند رهنگیکی گهرموگوری ده کرد... ههر وه ک فریشته یه ک ده هاته پیش چاوم که پروت بوو بیته وه و درابیتته بهر نه و تیشکانه» «سونیبیرن» یش ههر له جیگای خویدا ده وهستی و سه رسام ده پی، له شی دپته جوش و هه ناسه ی لی ده بری، هوشی لی تیکده چی و، خه ریک ده بی بداته که لله ی... هه تا به پینگه یشتنی شاد نابج، کلۆکۆی گری دهروونی دانامرکیتته وه!... پتوبسته نه وه یش بزانیان که (لۆکریشیا) له و کاته دا له ته مه نی بیست و یه ک سالییدا بووه... تا نه وساکه دوو جار یش شووی کرده وه، مندالیشی بووه، خه ریکیش بووه که بو جار یکی تریش شوو بکاته وه!...

جوانی گیان

له سالی (۱۹۲۰) دا پایای پایه بلند «به ندکستی پانزده هم» به پپی نه وه ده سه لاته گیانییه ی پپی به خشرابوو، ناشکرای کرد: که «جان دارک» له ریزه ی پیره پیررزه کان دانراوه. له راستیشدا هه ستکردنی پیاوان به جوانی، نرخ زانییشیان به رامبه ر فرمان و به رامبه ر خۆبه ختکردن له پیناو فرماندا، هه تا ده میتین ههر ده نووسین به بیره وه رپی (جان دارک) ده وه. ههر که سیکیش میژووی ژبانی (جان دارک) ی خوتن دپیتته وه، که یه گجار زۆری له سه ر نووسراوه، پپی نا کرئ نه وه به ریه رچ بداته وه که ئافره تیکی خاوه ن بیروباهر بووه به نامه که ی خۆی و پر به دلش تیکۆشاوه و ره نجی داوه که نه و نامه یه به جیتی خۆی بگه ییتن. رهنکه له هه موو شتتیکیش سه برتر له میژووی نه م ئافره ته دا نه وه بی که توانیوتی نامه که ی خۆی له ماوه ی چوار مانگدا بگه ییتن به جی خۆی!... پاش نه وه یش تووشی گرتنیکی سووک و ریسوایانه وه، چه ند و چوون کردنیکی دادگای ناپه سه ند و کوشتنیکی ناسۆر بووه!. (جان دارک) یش کچیکی شه رمن بووه و به سه زمان پر به دل سروشت و مندالان و مالی خۆیان و باوک و دایکی و براکانی خۆی خۆش ویستوه و له سه روو هه موویشیان وه خودای خۆش ویستوه. هیچ تاویکیش گومانی نه بووه له وه دا که نامه که ی نامه یه کی به رز و پیرۆزه و له خوداوه بو ی هاتوه. جا چونکه پشم و قینی له

دلی خویدا بو که س هه لته ده گرت، له جه رگه ی شه ردا ده یدایه پر مه ی گریان بو به ندی و برینداره کان که له ئینگلیزه کانی دوژمنی بوون.

جا نه مه بوو رازی هیز و هه ره ته که ی (جان دارک)، که به رگه ی ده گرت له به رامبه ر هیرشی زنگ کاره کان و سه ربازه کان و شاربییه کان و پیاوانی ئاییندا... کاتج که دوژمنه کانی و چاوپه هه له پینه ره کانی ناگریان له چوارلایدا بو کرده وه بیسووتین، نه ریسوای کردن، نه جیتیوی پیدان. هیچ تاویک له سنووری باوه ری خۆی نه چوه ده ره وه. هیچ ده میک ئایینی خۆی به رنه دا، نه و ههر ناوی خودای ده هینا و، دووباره ی ده کرده وه، تا گیانی ده رچوو!... ئا نه مه یه جوانی گیانی... جوانی خوداناسی!...

جوانی له شی رووت!...

له شی ئافره تیش دل کیشکردنیکی سه بری پتویه، که کاریکی وای کرده وه هه موو کاره هونه ریبیه کان به پپی ئاواته کانی پیاو و ئاره زووه کانی، به پپی نه و بیروباوه ره به رز و پیرۆزانه ی فه رمانه روان به سه ر نه و چه رخه دا که تپیدا ده ژی، نه و له شه پیشان بده ن. نوخسه ی په ی برده کانیش به جوانی ئافره ت له سه ر نه وه دامه زراوه، که فرمانیکی هه یه، که نه ویش دایکتیبیه بو ره گه زی مرۆقاییه تی. وینه ی «قینۆس و کیوید» یش که وینه کیش «جاکو بو دیل سیلاس» هونه رمه ندی تپیدا نواندوه، له سه ده ی پانزه هه مدا نمونه یه که بو نه و په ی برده، وینه کیشه که «خودای سک و زا» ی له وینه ی ئافره تیکی سکپردا کیشاوه. په ره سه ندنیشی به هه ناریک پیشان داوه، که نزیک به بالی راستی ئافره ته که وه وینه ی کیشاوه هه روها به و هیشوه تریه بیه وه پیشانی داوه که له دهستی «کیوید» دا دایناوه، وینه کیشه کانی (قینیسیا) یش له سه ده ی شانزه هه مدا، گرفتاری نه وه بوون که بانگدانی له ش، له وینه کانیاندا ده ربخه ن. وینه ی «قینۆس ئوربینۆ» یش راستترین نمونه یه بو نه وه هونه رمه نده کانیش له جوانترین شیوه دا ره نگه کانیان به کار ده هینا بو پیشاندانی شوینه جوان و ناوازه کانی له ش له گه ل ئالۆش و خرۆشه که یدا!... (قینۆس) یش تا چه ند سالییک بووه نمونه ی ئافره تی هه لکه وتوو له جوانی له شدا. که چی له گه ل نه وه یشدا دیمه نه که ی له ناوه ند وینه ی (خودا ژن) و وینه ی ئافره تیکی وا دابوو که ئاره زووه کانی مرۆقانه ی تپیدا هه لده قوولا. جا نه م (خودا ژن) ه زۆر له ئافره ته جوانه کانی خسته سه ر نه وه ی که له پیناو «هونه ر» دا جلوه رگه کانیان دابکه نن و له شی خۆیان ته واو پروت بکه نه وه. یه کییک له و ئافره تانه «سیمۆنیا قیسپۆچی» بوو، که رینگای به

«بۆتشیللی» ی هونەر مەند دا پتیکە یشتوووی هونەر لە سەردەمی راپەریندا دەریخات. ئەویش بەهۆی وێنە زیندوووەکە یهوه که ناوی نابوو: «لە دایکبونی قینۆس».

(بۆلین بۆناپارت) یش که خوشکی «ناپلیۆن» بوو، یه کتیک بوو لهو ئافره تانه، «کانوفا» و «پرۆدۆن» وێنه یان کیشا، ئەم «پرۆدۆن» هیش «ماری لویز» ی شاهه نشازن و «ژن دۆکی ئەلبا» ی یهک به یهک وێنه کیشا.

وێنه کیشانی جوانی رووتیش هه موو ده میک به ئاسانی سه ری نه ده گرت. به درێژایی سه ده کان گه لێک له هونەر مەنده کان، له سه ر ئەوه، تووشی ده ردی سه ری بوون. میژوویش بیره وه ری رۆژتیک له رۆژه کانی سی شه مە ی سالی (۱۴۹۶) ی زیندویتی هیشتۆته وه، که لهو رۆژه دا دانیشتوانی شاری (فلۆرنسه) شوهرشیان گیراوه و، هه موو وێنه هه ست بزۆینه کانیان سووتاندوو له گه ل ساز و ئاواز نامه کاندان و نووسراوه دلداریه کاندان!...

هونەر مەندانی وایش هه بوون که نمونه ی ئافره تی رووتیان ده ست نه که وتوو، که لکیان له بوو که شووشه بزۆیه کان وه رگرتوو. (تۆلبریخت دورار) یش که گه وه ی هونەر مەنده کانی سەردەمی راپەرین بووه. له ئەلمانیا دا، هاتوچۆی جیتی خۆشتنه گشتیه کانی ده کرد، بۆ لیکۆلینه وه ی شیه ی به شه کانی له شی ئافره ت به رووتی... «کۆریجیۆ» ی وینه کیشیش که لکی له له شه رووته که ی خوشکی خۆی وه رده گرت. «تیتیان» یش ئەو که لکه ی له له شه رووته که ی کچی خۆی وه ر ده گرت!...

جوانی له بهر هه لکه ندرا و وتاشراو

ئەمە ییش ده مه قالیی پی ناوی که رووکه شی ئافره ت به پیتی گۆرانی خۆپنده واری په وشت و خو و، ناوچه ده گۆری، ته نانه ت ئەو بایه یش که له کاتیک له کاته کاندان هه ل ده کات، کار ده کاته سه ر سه رووشیه ی ئافره ت... هه ر سه رده مه یش لیکدانه وه ی تاییه تیی خۆی هه یه له بابه ت جوانی ئافره ته وه. که واته بۆ وێنه، ناتوانین جیا وازی ناوه ند وێنه کانی «رامپرانت» و وێنه کانی «دافینشی» ده ربه خه ی، واتا بلتین ئەمیان چاکتره له ویتریان. ئەمە ییش سه باره ت به وه یه که جوانی له سه ر ده ستووری وشک و په ق ناروات به رتۆه، خۆی پیوه نابه ستیتته وه... جا له بهر ئەوه ئەو شتانه ی ئیمه به جوانیان ده زانین، په نگه که سانی تر به جوانیان نه زانن. که سانی وایش هه ن لهو شوینی جوانیه تیه تی ناگه ن که «پیکاسۆ» له وێنه خوارو خپچه کانی ئافره تدا پيشانی داوون... هه روه ها پیاوانی سه ره ریگایش، له وانەن که پی له وه بنین که ناوی «جاکو ب ئەبشتاین» هه قالی هونەری ئەم سه رده مه یه. به لام

دیسانه وه ئەوه ییشی به بیردا دی که ئەم به رداشه له هونەری باوی سه رده می هه ره کۆنه وه که مرۆف پیتی راهاتوو تا ئیمرو، هه لگه راوه ته وه و، ده ستیشی کردوو به تیکدانی!...

له گه ل ئەمه ییشدا په یکه ره کانی (ئەبشتاین)، کار ده که ن له میشکی ئەو که سانه ی که لیان ورد ده بنه وه، سالیان ئەوه تا دلایان پيشاندا ده چت، یان ئەوه تا دلایان لیان ره ش ده پی!... ناتوانن باری مام ناوه ندی یاخود بی لایه نی بگرن!... له راستیدا (ئەبشتاین) به رداش تیشکی زۆر هونەر مەند بووه. توانیوتی په یکه ره کانی خۆی له کانزاکان و له گرانی ت و له به ردی مه رمه ر دروست بکات. به لام به ته نگ ئەوه وه نه بووه که له په یکه ره کانی خۆیدا جوانی له ش ده ریخات. له راستیدا به ره مه مه کانی خۆی به قال نه کراوی ده هیلتته وه. ئەو باوه ری وایه که ئەو رووداوه ی په یکه ره که ی له سه ر تاشیه خۆی له سه روشتی خۆیدا قال نه کراوه. بیجگه له وه باوه ریشی به وه هه یه که په یکه ر تاش پتیبسته بیرو باوه ره کانی خۆی بخاته ناو ئەو په یکه رانه وه که دایانده تاش، یاخود دایانده رپتۆ، به لام بی ئەمه ی خۆی به ستیتته وه به بیری پیاوانی په وشته وه... جا له سه ر ئەم بنچینه یه یه که په یکه ری «دروستکردن» ی داتاشیه وه. له م په یکه ره دا بۆ ئەوه تیکۆشاوه که ئاره زووی ئافره تانه پيشان بدات، به لام خه می ئەوه ی نه خواردوو که به شه جوانه کانی له شی ده ریخات. له بابه ت ئەم په یکه ره وه خۆی ده لی: «په یکه ره که وا دهنوتی که هه ر له بنکه که به وه تا ده گاته خوار ئەژنۆ، وه ک له زه وییه که خۆیه وه هاتبیتته ده ره وه وایه، پاش ئەوه رانه کانی و مندالده گه وه که ی ده رده که وێ، که وای بۆ دانراوه مرۆف هه لگه ری له ناو خۆیدا... ئافره ته که یش که هه ست به خۆی ده کات مندال له ناو سکی دایه، ده ست ده بات بۆ سکی خۆی، تا ده ست بخات لهو ژینه نوپیه، که خه ریکه په یدابیی». جا ئەم پارچه به رده که ره به چه شنی گیان له به رتیک کار ده کاته هۆشی مرۆف، چونکه هیوایه کی تازه بووه وه ی تیدا ده بیستی بۆ رۆژانی دوایی!... سا ئایا شیه ی ئافره ته کان که له کارخانه ی هونەر مەنده کان ده رده چن، ئاشکرا و دیارین، یاخود پر پیچوپه نا بن، به هه موو په نگ شتیک له زیندوویتی ئامانجی هونەر مەنده کان ده رده خه ن... دوور نییه هونەر مەندی که له م سه رده مه دا بی، سه ری ئافره تیک ئەوه ندی سه ری کیسه لیک، یاخود سه ری ده رزییه ک پيشان بدات، به لام هه رگیز ئەم کاره له نه ری ئەو که م ناکاته وه که به هونەر مەندی کی خاوه ن په نج و تیکۆشان دابنری، که ئەویش به شی خۆی په نج بۆ پیتشکه وتنی هونەر ده دات.

جوانی باوی کۆن

زۆر گرانه بۆ پیاو که نمونیه کی دیاریکراو ههلبژێری و بیکات به نمونیه «جوانی باوی کۆن»، یاخود «جوانی کلاسیکی»، له گهڵ ئەمه ییشدا من له و برۆایه دام که «ئیمما هاملتسون» ههڵدهگرێ، ههڵ بجزێری و بکری به نمونیه که بۆ ئەو جوانیه، که هونهرمه نده کانی سهردهمی خۆی گهرویان دهکرد له تۆمارکردنیدا. (گۆته) ی بوژی ئه لمانیا، که له بابته ئەم ئافره تهوه دوواوه، گوتویه تی: «ئەم ئافره ته هه چهنه جلی خۆی دهگۆری، یاخود باری خۆی دهگۆری، له شیهویه کی تازه دا ده رده کهوت. که له شیهوی پیشووی خۆی جوانتر درده چوو. ته نانه تهماشاکهر وا ههستی دهکرد که له خهویکی خوش دایه، ئەندامه کانی دهموچاوی و بزوتنه وه کانی، هه موو ئاره زوو کانی دهروونی مرۆقیان پیشان ده دا... له راستیدا پوخته ی جوانی کۆن و جوانی نوێی تیدا کۆبوو بووه!... رهنگی پیستی له شی هه تا بلتیت گهش و جوان و دروست بووه له گهڵ قژه تاریکه رهنگ گهرموگوره که یدا رێک ده کهوت. ئەم قژه ییش به کییک بوو له نیشانه کانی جوانی ئەم ئافره ته. چونکه قژه که ی له ناوچه وانه پانه که یه وه هه لده قوللا و، له چهنه شه پۆلیکی ناوازه و جواندا ده کشایه خواره وه بۆ لای پاژنه کانی پیتی...

بلیمه تی و هه لکه وتوویییش له چاوه کانییدا دیار بوون، که رهنگه که یان هه موو لایه کی سه رسام کردبوو، چونکه که سییک نه بوو بتوانی به ته و اوته تی ئەو بریاره بدات که ئاخۆ رهنگ خۆله میشی بوون، یاخود بنه وشه یی!... هه موو نرخ زانه کانی هونه ریش له سه ره ئەوه رێککه وتبوون که دهم و لیه که ی نمونیه کی بی هاوتا بوون له جوانیدا!...

جوانی و هونه ری چه واشه کردن

ئافره ت هه رگیز به دیمه نی سه روشتی خۆی دلای ناوی نه خوارد ته وه، به دیرێژی ئەو سه رده مانه ی تییاندا ژیاوه هه ر خه ریکی ئەوه بووه که ئەو جوانیه ی سه روشت پیتی به خشیوه، جوانتری بکات. له به ره ئەوه پۆن و هه ویر و تۆزه کانی بابته تی ئارایش هه موو دهم به کاره ییناوه. بابته تانی سه یر سه یری به کاره ییناوه بۆ جوانکردنی پیستی له شی خۆی، ناوی سێو له گهڵ ناوی لیمۆی به کاره ییناوه بۆ ئەم مه به سه هه روه ها به شیریش خۆی شتوه. شاره زاترین ئافره تیش له خۆ جوانکردندا ئافره تانی میسری کۆن بوون. هه ر ئەمه نده ی به سه که ئەو پۆنی ئارایشانه تاقی بکری نه وه که له پاش فیرعه ونه کانه وه به جی

ماون، که ته مه نیان ده گه رپته وه بۆ پینچ هه زار سال له مه و پیتش، بۆ ئەمه ی تی بگهن که ئەوانه ی له م رووه وه پیتش ئافره تانی ئەم چه رخه که وتوون!... له خاکی یۆنانیشدا ئافره ته کان چاوی خۆیان به و دوو که له ده رشت که له سه و تاندنی جه و ی و خه لوزوه په یدا ده بوو. ئافره ته فارسه کانیسه به ری ده ست و نینۆکه کانیان به خه نه رهنگ ده کرد... (ماری) ی شازنی (سکۆتلانده) ییش خۆی له ناو شیردا ده ست. که چی (ئه لیزابیت) ی یه که م که شازنی ئینگیلته ره بوو له شی خۆی ده خسته ناو مه به وه، بۆ ئەمه ی چرچ و لۆچه کانی پیریتی پیوه نه میتی!...

له هه موو ره نج و تیکۆشانه کان سه یرتر که له پیناوی نه هیشتنی جوانی چه واشه که ردا کراوه، ئەو یاسایه یه که له خاکی ئینگیلته ره دا درچوو، له سالی (۱۸۷۰) دا. له م یاسایه دا نووسراوه: «هه ر ئافره تیک، ته مه نی هه رچۆنیک بی، چینی کۆمه لایه تیی هه رچۆنیک بی، کار و فرمانی هه رچۆنیک بی، شوی کردی یاخود شوی نه کردی، میرداری یاخود بیوه ژن بی... که تنیک بکات له و که تنانه ی چه واشه کردنی تیدا یه، وه که به کاره یینانی درمانه بۆنخۆشه کان، یاخود رهنگه کان یان پۆنه کان و هه ویره کانی ئارایش، یاخود ددانی ده سترکرد، یان قژی ده سترکرد، یان ئەو سه به ته ته لانه ی که به که مه ره وه به ند ده کترین، یاخود پیلای پازنه به رز، یان مه مکی ده سترکرد، و مه مک هه لبه سستی ده سترکرد... خۆی تووشی چه ندوچوون کردنی دادگا ده کات له گه ل ئەو سزایانه دا که له ناو یاسادا ناوبراون و دانراون بۆ ئەو که سانه ی که خوویان داوه ته چاوه سه سترکردن و چه واشه کردنی که سانی تر، هه ر ژنه یینانیکیش به هۆی به کاره یینانی ئەم بابته تانه وه پیکهاتبی به هه لوه شاهه داده نری!...».

جوانی دۆسته کان و ئافره ته رووبازاریه کان

رهنگه خۆ جوانکردنیک که کرابی به پیشه، له هه موو پیشه کانی تری ئافره ت کۆنتریی، جا ئەگه ر ئافره ته خاوه ن پیشه که دۆست بی یان سۆزانی، رووبازاری بی، یاخود له ش فرۆش، له مه دا هیچ جیاوازییه ک نییه، جا ئەم جۆره خۆرازانده نه وه یه و، خۆ جوانکردنه ییش، چاوه سستیکی تایبه تیی هه یه به رامبه ر پیاوان. زۆر جار وا هه یه لیبی ده ترسین، به لام هیچیشیان له ده ست نایه ت ئەوه نه بی، که پیتیان خۆشبی... جا ئەو جۆره ئافره تانه خۆیان به هیچ کرده وه و ره وشتیکی چاکه وه نابه ستنه وه، مه به سیان هه ر ئەوه یه که جوانی و زبیره کی خۆیان بخه نه کار بۆ که لکی خۆیان، بی ئەمه ی له هیچ که سیتک و له هیچ

به نديکي ناييني و کومه لايه تي سل بکن و باکيان بي، که به هوي نهوه و خاوه ن دهسه لاته کانيان چه و اشه کردوه و له خسته بردوه!... هي و ايشيان تيدا په يدا بوه، که له دواييدا بوه ته ژني شاهه نشا، وهک (تيو دؤرا) ي نابروفروش که له سه رده مي فه رمانره و ابي رومادا چوه سه ر ته ختي «کونستان تينويل»، که ئيستاي پي ده لين (ئهسته موول)، که له ويدا دهستي کيشا به سه ر شاهه نشا (جوستيان) دا و، خسته ژير چنگي خويه وه! که چي له پاش مردنه که ي به دوو سال کرديان به نافرته تيکي به رز و پيروز، کرديان به خاتون تيکي ناييني پايه به رز!...

هه رچي «لويز ديشالين» بو، که نافرته تيکي دل کيشکه ري (لويسي چوارده هم) بو، جوړه نافرته تيکي تر بو... هم له کانگاي دلييه وه خونکاري فه رنه سي خوش ده ويست. که چي له پاشدا لي جيا بوه وه و خوي هاويشته ناو په رستگاي (که رمل) وه، که له ويدا سي سالي خست مایه وه!... له سه ر گوړي هم نافرته ته هم نو سراوه: «هه ر له به ر دلداري، خوي، دلداري کردوه... هم نافرته ته دلناسکه به سه زمانه دلداري خوي نواند. به لام نه خوي سووک کرد، نه له خوي باي بو. نه چاو چليسي هه بو، نه خوپه رستي، نه هيو ايه ي له دلدا نه ما بوه وه که خوشه ويسته که ي خوي به يليتته وه بو خوي، که چي له گه ل نه ويشتا تاماده بو، به رگه ي هه موو نازاريک بگري. باکي هيج خويه ختکردني کيشي نه بي، کاتيکيش که واي ليتها هيج هيو ايه کي پي نه ميتي، په ناي برده به ر خودا و، دهستي کرد به په رستي نه، تا ناراميك به گياني و سه ر هويکيش به ر دلي بکه وي!...».

هه روه ها نافرته تاني تر يش هه ن وهک (مادام دي مونتسبان) و (مارکيز دي پومپادور) و (مادام دي پاري) و (نيل جوين)، له گه ل ده يان و سه دان نافرته تاني تر دا که له ناو هه موو خاکيک و هه موو چه رختيکدا هه لده که ون، که چي له ريگاي داوين پيسي و به دخوييه وه ناوي خويان له لاپه رکاني ميژوودا تو مار کردوه!...

جواني به و پييه ي که ياني تر ده يسين

همه زور گرانه بو پياو که له بابه ت جواني نافرته تيکه وه پرياريک ده ريكات، له کاتي بينيني دا به پي چنه دستوورتيکي دانراوي ديار بکراو، نه و نده هه يه نه و رنجانه ي له مه و پيش دراون له باره ي هم که ينه و به ينه يه وه سي ژماره مان ده خنه به رده م که پيوسته له هه موو نافرته تيکي جواندا هه بن، نه گينا نه و نافرته ته به جوان دانانري، ژماره کانيش نه مانه ن:

ده بي سي شتي سپيان تيدا بي: له پيست و له ددان و له ده ستدا.
 ده بي سي شتي ره شيان تيدا بي: له چاو له بر و له برژانگدا.
 ده بي سي شتي سووربان تيدا بي: له ليو له روومه ت و له نينو کدا.
 ده بي سي شتي درتيزيان تيدا بي: له بالا له قز و له ده ستدا.
 ده بي سي شتي کورتيان تيدا بي: له گوچکه له ددان و له پيدا.
 ده بي سي شتي تنگيان تيدا بي: له که له که له دم و له ناولنگدا.
 ده بي سي شتي خروپريان تيدا بي: له سمت له بال و له ناولنگدا.
 ده بي سي شتي نهرمونوليان تيدا بي: له په نجه له ليو و له توو کي سه ردا.
 ده بي سي شتي بچووکيان تيدا بي: له لووت له سه ر و له مه مکدا.
 ده بي سي شتي پانيان تيدا بي: له ناوچه وان له سنگ و له ناوه ند برژکاندا.

نرخ زانه کانيش هه ر له ده مي کونه وه به ته نگ نه وه وه بوون که بنو سن: نافرته ته کان له رووي خو جوانکردن و خو رازاندنه وه وه له نه ندازه به دهر ده جو ليتنه وه.

(جوفينال) له سالي (۶۰) ي پاش زاييندا، له بابه ت چوني نافرته تيکه وه بو لاي سه ر تاش همه ي نوو سيوه: «هه ر سه ري نافرته ته که به ته نيا بيست چين چين که ري ده ويست. سه ر و که که يان به شان و سنگي رووته وه ده وه ستا، موو به مووي سه ري پيروزي نه وي ده يشکني و ده له رزي... پرچه کانيان ده پيچا و ده يان خسته سه ر يه کتري، هه روه ک که لاتيکي سه خت دروست بکن و ابو!... نافرته ته که له پيشه وه وهک نافرته تيکي که له گه ت ده رده که وت، که چي که له پشته وه سه يرت ده کرد، کورته بنه ت ده هاته پيش چاو. لنگه کاني وهک لنگي مراوي و ابوون. که مه ريشي نزم بو. نافرته ته که نه مه نده کورت بو، بو نه مه ي ماچيکت بکات ده بو له سه ر نوو کي په نجه کاني بوه ستايه!...».

(ميشيل دي مونتاني) يش له سه ده ي شانزه هه مدا له بابه ت خه مخوري نافرته ته وه ده رباره ي سه ر و شيوه ي خوي نوو سيويه تي: «هه ر بو نه مه ي ژنان سه رنجي هه موو پياويک رابکيشن بو خويان، خو ده دهنه رهنگ کردن و سووراو و سپياوکردني خويان، به و مه به سه ي جوانييه کي پروپوچ ده ست خويان بخه ن... به چاوي خوم ديم: به رد و خوله ميش و خه لووز و گل و ميويان قووت ده دا، له نه ندازه به دهر خويشيان ماندوو ده کرد، ريخوله کاني خويشيان تيک ده دا. نه مانه يش هه ر بو نه مه ي که پيستاي له شيان زه ر دباوييه کي گه شي تيدا ده ر بکه وي که مه ريان باريک بيته وه، له شيان ته نک بي، جا له

پیناو دستکەوتنی ئەم شتانەدا بەرگەیی هەموو نوکوورچ و لەش سوونەو و پشت
شەتە کدانیکیان دەگرت!...» .

ئەگەر بێتو لێی بکوڵینەو، ماوەی ئەو هەمان نییە هەر شتیک گوترا بێ پیشانی بدەین،
بەلام لە هەموویان راستتر و رەوانتر ئەو یە کە «جۆل نیشیلێ» ی فەرەنسەیی لە سەدەیی
نۆزدەهەمدا نووسیویەتی کە دەلی:

«هەرچی ئافەرته بریتییه لە شاکاریکی وەها کە لە چەند شتیکی پیچەوانەیی
دەستکردی خودا دروست بوو!...» .

پەرچەقی ئەم نووسراوە لە ۴/۴/۱۹۶۶دا تەواو بوو.

سۆسان ئەنتۆنى

ژيانى ئەو ئافرىدە تەبىئەتتە كە نەبىيىست شوو بىكات و بەرەنگارى
كۆمەلەيە تېشى بوو، ھەر لەبەر ئەو ھەي كە كچەكانى رەگەزى
خۆى لە دەست زۆردارىي پىياوان رزگار بىكات!

نوسىنى: ھەنرى و دانا توماس

ئەم نووسراوھ

ئەم نووسراوھ كە لەلایەن مېژوونوسانى بەناوبانگ (ھەنرى) و (دانا توماس) ھە دانراوھ
و، لە بابەت ژيانى (سۆسان ئەنتۆنى) ئازادىي پەرورە و خەباتكاروھ ئەدوئى، چاكتىر
دىارىيە كە پېشكەشى خوشكە بەرپزەكانم. ئافرىدە تانى كوردى بىكەم. چونكە (سۆسان
ئەنتۆنى)، كە كچىكى ئەمەرىكايى بوو، ھەر كە ھاتە جىھانەوھ لە سالى (۱۸۲۰) دا و
چاى كرىدەوھ، ئافرىدە كارەكەرىك بوو بەدەست مېردەوھ.

نە (سەربەستى) ھەبوو، نە (ماف).! ياساى فەرمانىرەوایی خاكە يەكگرتووەكانى
ئەمەرىكايىش (ژن) و (منداڭ) و (سەگ) ى ھەك يەك دانابوو!. مافى دابوو بەپىياو كە
ھەك سامانىكى خۆى تەماشايان بىكات!. ھەر كاتىكىش بەپىيىستى زانى لىيان بدات!.
جا لەناو ناوچەبەكى وا پاشكەوتوو كۆنەپەرست و وشك مېشكا، (سۆسان ئەنتۆنى)

لە كۆمەلەيە تى رزىو راپەرى و رەنج و تەقەلای دا و خەباتى كرىد، بۆ دەستكەوتنى
سەربەستىيەكان و مافەكانى ئافرىدە لە ئەمەرىكايى يەكگرتوودا. بەلام تىكۆشانى
(سۆسان ئەنتۆنى) ھەر بەتەنيا لە خاكەكانى ئەمەرىكايى يەكگرتوودا نەبوو، پەلېشى
ھاويشت بۆ خاكەكانى ئەوروپا و لە گەل ئافرىدە تانى ھەموو جىھاندا خەباتى كرىد بۆسەندى
ئەو مافانە بۆ ئافرىدە تانى ھەموو جىھان. (سۆسان) لە پىناو ئەو خەباتە گرىنگ و
مەردانەيەيدا وازى لە شووكرى و ژيانى ژن و مېردى و بەزمورەزى تايەتەي ھىنا. پىشتى
لە سەرەوت و ئارام و خوش رابواردن ھەلكرىد. ھەموو خەباتەكانى خۆى ئاراستەي ئەم
ئامانجە پىرۆزە كرىد كە (رەگەزى ئافرىدە) لە ئەمەرىكايى يەكگرتوودا ئازاد بىكات لە
بەندەيى بۆ پىياو و ياساى كۆنى رزىو كۆمەلەيە تى. جگە لەو ھەرچى سەربەستى و
مافىك پىياو ھەبەتە دەست ئافرىدە تانى نىشتمانەكەي خۆى بىخات. (سۆسان) تا گەبىشتە

تەمەنى (۸۶) سالى و لە سالى (۱۹۰۶) دا گىيانى پاكى بەخاك سپارد، لەم رەنج و
تەقەلا و خەباتانەي خۆى وازى نەھىنا، نەگوتى توانج و پلارى بەدگۆيانى ھەبوو، نە
بايەخى دا بەماندوو بوون و زىانكرىد و سەختى ژيان. كۆلى نەدا و ورەي بەرنەدا، ھەتا
مردن لە خەباتكرىندا بوو، تا زۆربەي ئاواتەكانى خۆى ھىنايەدى. واتا زۆربەي (ماف) و
(سەربەستى) يەكانى بۆ ئافرىدە تانى ئەمەرىكايى يەكگرتوو سەند.

ئافرىدە تە خويىندەوارەكانى كوردىش، كە ژمارەيان يەجگار كەمە لە چا و ئافرىدە تە
نەخويىندەوارەكانماندا، بارىكى كۆمەلەيە تى زۆر گەورەوگرانىان كەوتۆتە سەرشان. كە
ئەويش (پى خويىندى) و (تىگەياندى) و (پىگەياندى) ئافرىدە تە نەخويىندەوارەكانمانە
لەگەل ئاراستەكرىدى خيىرانانى كورددا بۆ ژيانىكى پاكتر و چاكتر و پىشكەوتووتر، كە
پرى بى لە خۆشەويستى و دادپەرورەي.

كە دوورىش بى لە بىروباوېرى پروپوچ و كرىدەوھ و رەوشتى واو كە ھۆش پەسندى
نەكات!. لە راستىدا گەلىك رەوشت و خوروى رزىو كۆمەلەيە تىمان تىا پەيدا بووھ لەكۆرى
(مىواندارىي) و (ھەيتوھوتى ژنەيتان) و (پرسە) و (ژيانى خيىزانى) و (رازاندنەوھى
مال) و (سامان پىكەوھەنان) و (بەخىوكرىدى منداڭ) و (كۆبونەوھەكان) دا، كە دوورن لە
ھۆشى تەواو و دلئى تەر و، گىيانى بلندەوھ. چونكە پرن لە خۆپەرستى و كەشوفش و
خۆواندىن و لەخۆگۆرپىن و لەنگەر رانەگرتنى ئابوورى و بەربەرەكانى و، لووت بەرزى و،
خۆماندووكرىد و، ئازاردانى كەسانى تر.

ئەنجامى ئەمەبىش بەوھ گەبىشتووھ كە ژيانمان تال بووھ و، ناكۆكىمان كەوتۆتە ناوھوھ و،
ئاژاويشمان تىا پەيدا بووھ و، خوويشمان داوھتە كارى چەوت ھەك دزى و ناپاكى و
درۆزى و كوشتن! بەلام ئەگەر ئافرىدە تەكانمان چاكى مەردايەتەي بىكەن بەلادا و، بىئە
تىكۆشانەوھ بۆ كەلكى گىشتى. بەشىكى زۆرى خواری و چەوتى كۆمەلەيە تىمان راست
ئەبىئەوھ. ژيانىشمان چاكتر و گەشتەر و خوشترى لى دى.

ئافرىدە تانى كورد لەچا و ئافرىدە تانى ئەمەرىكادا، كە لە سەدەي نۆزدەھەمدا ژيان، يەجگار
ماف و سەربەستىيان دەست كەوتووھ، بگرە بەجۆرىكى تىكرايى شتىكى واى نەماوھتەوھ
كە لە ماف و سەربەستىدا بگەنە پىياو. بەلام ئەوھى نەتەوھى كورد لە سەرى داماوھ خەبات
و تىكۆشىنى خوشكە خويىندەوارەكانمانە كە بىنە سەركردەي ئافرىدە تە نەخويىندەوارەكانمان لە
كۆرى پىشكەوتنى راستەقىنەدا. واتا لە كۆرى ئەو ژيانەدا كە لەسەر بنچىنەي زانست و

سەرگیشه پچگۆله

هیچ لهو کچانهی نهئه کرد که هاوسه رده می خۆی بوون. هه رگیز گوتی نهئه دایه نامۆژگاری ژنه مامۆستا کهی خۆی، که کۆمه لایه تی^(۱) و اراها تیبوو، پیتی خۆش نه بوو که کچ له رهوشتی خۆیدا له سنووری ئه و دهستوران ه بچیتته دهره وه. ته نانه ت وایشی لئ هاتبوو، هه رچی ه کیشی پئ نه گوترا له «په یمانگای ئایینی ئافره تان» دا تووری هه ل ئه دا. بۆ ئه مه ی هه ر به دووی بیروبا وه ری خۆیدا بچئ. له و سه رده مه دا، سه ره سه تی بیروبا وه ری، به تاوانیکی و ا گه وه دانه ترا له ناو «په یمانگا» که دا.

که به هیچ کلۆجیک چاوی لئ نه ئه پۆشرا!... په به روی خۆینده کانیش له سه ر بنچینه ی سی شت دامه زرابوو، که کچه کانیا ن پتوه رابه یترین، ئه وانیش بریتی بوون له: «کرده وه و رهوشتی چاک و، خۆشه و یستی و خواناسی»، که به پیتی ره فته ره کانی کۆمه لایه تی ئه وانه به به رز و پیرۆز دانه تران. به لام «سۆسان» نه یه وه یست ملکه چی و خۆرا گرتن و الیک بداته وه که بریتین له دو اکه وتن و ملنان و فه رمان به جئ هیناننیک کی کو ئیرانه. هه روه ها ئه وه یشی به ره ره چ ئه دایه وه که «خۆشه و یستی» و اتای ئه وه بی زۆرداری و ژێرده سه ته بی که سیکی تر په سند بکات. ئه و هه ر له سه ر ئه و قسه یه ئه رۆیشت که سه ره سه تی بیرو شانا زبکردن به که سایه تیبه وه پتچه وان ه ی کارو کرده وه ی به رز و پیرۆز نین... جا ئه م جۆره ههستی گیانییه ی که «سۆسان» پیتسانی ئه دا له «په یمانگا» که دا، هه موو دم ئه بووه هۆی ئه وه ی که خۆی و ژنه مامۆستا که ی بیته ده مه ته قییا ن!... ئه وه نده هه بوو «سۆسان»، له «په یمانگا» که وه و له ژنه مامۆستا که وه دوو شت فیر بوو: یه که میان، شیوه یه کی و پتیه ی به هیتز... دوو ه میشیان، قین هه لگرتن و سه رگیشی کردن به رامبه ر ئه و رهوشت و خووانه ی که کۆمه لایه تی ئه مه ره بکا ده سو پیتی ئافره تانی پئ به سه تبه وه وه له نیوه ی یه که می سه ده ی نۆزده هه مدا، به تاییه تی له ناوچه کانی «کوبکه ر» دا که له شیوه یه یه کی زۆر وشک و ره قدا خۆیا ن ئه نووساند به ئایینه وه!. دوو ر نییه «سۆسان» ئه و گیانه سه رگیشه ی له باوکی خۆیه وه وه رگرتبئ، که به رهنگاری یاسا کانی تیره ئایینییه که ی خۆی بوو بوو له وه دا که کچیک کی ماره کردبوو، له «کوبکه ر» هکان نه بوو!...

ئه م کچه ئازاد بوو بوو له وه ی که وشک و ره ق بی له خواناسیدا، که خه ره کی ئه خسته کار، گۆزانیشی به ده مه وه ئه گوت، که ئه م خووه له و سه رده مه دا به خوویه کی ناپه سند

هونه ر و داد په روه ری دامه زرابئ، نه ک له سه ر بنچینه ی ئالۆشی دل. ئه ویش کاتیک پتیک دی، که ئافره ته خۆینده وه ره کان له پیتشدا ئه م بیروبا وه رانه له ژیا نی خۆیا ندا به کار به یین، تا خۆیا ن ئه که ن به ئموونه یه کی راست و دروست و ته واو بۆ خوشکه نه خۆینده وه ره کانیان. ئنجا پاش ئه وه ئه م بیروبا وه رانه له ژیا نی خوشکه نه خۆینده وه ره کانیاندا به کار به یین تا کۆمه لایه تیبه چه وت و نه خۆشه که مان روو بکاته وه راستی و ته ندروستی.

جا هیوادارم به خوا که له ناو ئافره تانی کوردیشدا له خه بات و تیکۆشیندا بۆ ئامانجی به رز و پیرۆز، وینه ی (سۆسان ئه نتۆنی) زۆر هه ل بکه وئ، تا نه ته وه که مان ئه و پیتشکه وتنه راسته قینه یه ی ده ست که وئ.

سلیمانی: سالی ۱۹۷۰

شاكر فه تاح

(۱) یان راستتر: کۆمه ل.

دائەنرا!... ھەر وھا ھەزى لە سوپاسکردن و پىسەھەلدان ئەکرد، تا بەرەبەيانىش لە ئاھەنگەکانى سەما و ھەلپەركىدا ئەمايەو... كەچى لەپاش شووکردنى بەباوکی «سۆسان»، بەرەبەرە دامرکايەو و دەستی دايە خۆراگرتن و خۆپاراستن لە کردەو و کاری ھەرزەکارانە. ئیتر ئەو گيانە ئازادەى خۆى دايە دەست «سۆسان»ى كچى، كە دووھەمىن منالى بوو لەناو ھەشت منالدا كە بووبووى!...

ئافەرەتتىكى وابوو كە دەمارە مېشكيبەگان پياوى ھەبوو

«سۆسان» سالەكانى سەرەتايى تەمەنى خۆى بەسەختيبەو ھەلپەركىدا، بەلام ئاسانىش بوون بۆ ئەو... ئەمە زۆر سەيرە كە سەختى و ئاسانى لە يەك شتدا كۆبىنەو، لەگەل ئەمەيشا رووداوەكەى ژيانى «سۆسان» لەم بارەدا بوو!... چونكە باوکی «سۆسان» كارگەيەكى بچووکی ھەبوو بۆ رىستنى لۆكە. كرىكارەكانى ئەو كارگەيەيشى بەپياو و ژنەو ھە مالاكەى خۆيدا ئەحەواندەو.

لەسەر ژنى «ئەنتۆنى»، كە دايكى «سۆسان» بوو، پىويست بوو كە ھەشت منالەكەى خۆى، پەرورەدە بكات و رىكيبان بخت و رايىشان بەيىنى بەو كە يارمەتى بدەن لە راپەراندنى كاروبارى ناومالەكەدا و، لە چاودىرەكردنى ئەو كرىكارەكانەيشدا كە بەسەر ئەو مالەدا سەپىنرا بوون... جا لەبەر ئەو ھەرچەندى ئەكرد دەستى ئەنەپەرژا گۆرانى بلتى و ھەلپەركى و سەما بكات. ھەر وھا منالەكانىشى ھەك منالانى تر ئەو بەختەيان بۆ نەھاتبووە پىشەو كە بەدلى خۆيان تىروپى يارى و بەزمورەزم بگەن. بەپىچەوانەى ئەو ژيانبان لەسەر دەستور رىك ئەرۆيشت كە برىتى بوو لە سى بابەت:

«جىبەجىكردنى كارو فرمانى ناومال، ترسى خوا، زمان گرتن»!...

ئەمەندەبوو «سۆسان» خۆى پىن ئەنەگىرا قسەنەكات، چارەنووسىشى وا بوو باوکی كارگەكەى لە دەست چوو. لەبەر ئەو «سۆسان» ناچار بوو. بەشى خۆى نان پەيدا بكات و يارمەتى خىزانەكەى خۆى بدات. لەبەر ئەو دەستى كرد بەوانە گوتنەو بەمنالان، ھەر ھەفتەى بەدوو دۆلار وانەى ئەگوتتەو! ئەوكاتە تەمەنى گەيشتبووە ھەژدە سالان... ئەوئەندە ھەبوو كارو كەردەو كەنى و، گفتوگۆكانى لەگەل شاگردە كچەكانىدا، ھەر وھا ھەستى چاك نواندىشى بەرامبەر بە «زەنگى» يەكان^(۱)، لەناو كۆمەلایە تىبەكى وادا كە

(۱) زەنگىبەگان: زنجىبەگان، پىست رەشەكان، قولەرەشەكان.

يەجگار ھەستى بەرەگەزبەرستى ئەكرد... ئەمانە ھەموويان بوونە ھۆى ئەوھى كە دەستى لە فرمان بكىشربتەو!... بەلام «سۆسان» بەم كارە بەيەجگارى گرى گرت و يەجگار بىزبىشى كەردەو لە پىست سىبىبەگان كە بەلای ئەوھو نىشانەى كۆمەلایە تىبەكى پر زۆر و سەم بوون!... كاتىكىش كە فرمانى دەست كەوتەو لەناو خويندنگايەكى تردا، لە بەدبەختى خۆى كەوتە ناو چەند كچىكى وا بەدخووەو، كە بۆ ئەو نەھاتبوونە بەر خويندن تا بن بەخويندەوار ھەر بۆ ئەو ھاتبوونە ئەوئ كە كاتى پىن فرمانى خۆيان بكوژن و بگەرپن بەدواى بەزموبارىدا، بەسايەى ئەو داوانەو كە بۆژنە مامۆستاكانى خۆيان ئەنانەو!... بەلام زۆرى پىن نەچوو ئەوھىيان بۆ دەرکەوت كە «كچى ئەنتۆنى» لەو جۆرە مامۆستايانە نەبوو كە تىزى پىن بكرى. «سۆسان» شوولەدارىكى لە يەكئ لە درەختەكان كەردەو و سەرۆكى كچە خۆپىبەگانى كىشاى پەنايەكى ژوورەكەو ئەنجا دەستى كرد بەمەشق پىن كەردنى، بەچەشنى سوار چاكىك كە مەشق بەئەسپە سەرکيشە كەللە رەقەكەى خۆى بكات!...

ئىتر لەو رۆژەو شاگردەكان رايان بەوھو كە بەرپىزىكى زۆرەو لەگەلئيا بچوولتەو. لەژىرەشەو ئەيانچرپان بەگوتى يەكتردا ئەيانگوت:

«ئاي خوايە، ئەم ئافەرەتە چ جۆرە دەمارە مېشكيبەكى ھەيە خۆ ھەر ئەلپى ھى پياو!...»...

نەيوست بىبىتە كارەكەرىكى ياسايى

«سۆسان» ھەر ھەك دەمارى پياوانەى ھەبوو، ھۆشى پياوانەيشى ھەبوو... زۆرى پىن نەچوو كرا بەسەرۆكى بەشى كچان لە خويندنگاي (كانا جوھاى)ى سەرودا، لە خاكى (نيوبورك)دا... زووبەزوو كارى كەردە دەروونى دانىشتوانى شارەكە. تەنانەت يەكئ لە ئەندامانى كۆرى كاروبار ھەلسووراندنى خويندنگايە وای لىن دوا گوتى: «ئەم ئافەرەتە زىرەكترىن پياو كە ھەتا ئىستا ھاتبىتە ئەم خويندنگايەو!». چەند كەسىك لە خاوەن كشتوكالەكانى شارەكە ھاتنە پىشەو داوايان لىن كرد شوويان پىن بكات. نەك لەبەر ئەوھى كە ئافەرەتتىكى ھوشيار و زىرەك بوو بەلام لەبەر ئەوھى كە لەشىكى توندوتۆل و گورجوگۆلى ھەبوو... يەكئ لەو خاوەن كشتوكالانە، كىلگەيەكى ھەبوو شەست مانگاي تىيا ئەوھەراندا، كە (سۆسان)ى دى بەم جۆرە پىسەھەلدا، گوتى: «ئاي كە ئافەرەتتىكى ناوازيە ئەمە لەوانەيە كە ھەر شەست مانگايە بەدەستى خۆى بدۆشى!»

به‌لام «سۆسان» دهستی نا به‌رووی ئەو هه‌موو که‌سانه‌وه که هاتبوونه خوازینی. پیتی گوتن: «سویاستان ئەکه‌م... من نامه‌وی بېمه کاره‌که‌ریکی ماره‌کراو بۆ هیچ پیاویک!...»

«سۆسان»، به‌م رهنه‌گه سه‌ره‌خۆیی خۆی پاراست. که له‌وه‌یش دلنیا‌بوو، ئەوه‌نده خاوه‌نی هیتز و توانا و نیازی ته‌واوه، که بتوانی نانی خۆی په‌یدا بکات و باش به‌رپه‌و بجی، بی ئەمه‌ی داماوی دهستی پیاویک بی که جاودپیری بکات!... چونکه له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا، یاساکانی ژن و می‌دی، وای له‌ژن کردبوو که بپیتته کاره‌که‌ریک بۆ پیاو، نه‌هیچ مافیکی هه‌بی، نه‌هیچ سه‌ره‌ستی یه‌ک!

به‌پیتی یاسا سه‌گ و ئافره‌ت یه‌ک مانیا‌ن هه‌بوو

رۆژتیک له‌رۆژانی هاوینی سالی ۱۸۴۸، «سۆسان» له‌رۆژنامه‌کاندا چاوی پێ که‌وت، که کۆنگره‌یه‌کی ئافره‌تان له‌شاری «سینیکا فولز» دا‌گیراوه، له‌مافه‌کانی «کۆمه‌لایه‌تی و یاسایی و ئایینی ئافره‌ت» ئەکۆلنه‌وه. ئەم ده‌نگه ئەوه‌ی خسته‌ دلێه‌وه که خه‌بات بکات بۆ ئەو ئامانجه‌ی که پڕ به‌دل ئەبووست هه‌موو هیتز و هه‌ره‌ته‌گه‌وره‌که‌ی و چست و چالاکیه‌ به‌ئێنده‌که‌ی خۆی بۆ ته‌رخان بکات! ده‌موده‌ست خۆی هاویشه‌ ناو لیکۆلینه‌وه و تیگه‌یشتنی باری ئافره‌تانی خاکه‌ یه‌که‌گرتوه‌کانی ئەمه‌ریکاوه له‌رووی کۆمه‌لایه‌تی و یاسایی و ئایینییه‌وه. که راستی ئەو بارانه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت. له‌ئه‌نجامی ئەو لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا، زنده‌قی چوو، سه‌ری سو‌رما. ده‌موده‌ست هه‌ستی کرد به‌خۆی که گیانی سه‌رکیشی له‌کانگای ده‌روونیا کلپه‌ ئەکات، به‌جۆریکی وا که هیچ جارێک به‌و چه‌شنه‌گری نه‌سه‌ندبوو له‌ناو ده‌روونیا!

یاسای ئەمه‌ریکایش وه‌ک یاساکانی فه‌رمانه‌وه‌ایه‌کانی تر، که له‌وه‌ده‌مه‌دا هه‌بوون، ئافره‌تی له‌خوارووی پیاوه‌وه‌ دا‌نا‌بوو... ته‌نانه‌ت کردبوویشی به‌به‌نده‌یه‌کی پیاو... ماوه‌ی ئەوه‌ی نه‌ئەدا که ئافره‌ت بتوانی سامانی تایبه‌تی خۆی به‌کار به‌یتنی، چونکه که‌شوری کرد، خۆیشی و سامانه‌که‌یشی ئەبنه‌ سامانی می‌رده‌که‌ی. ته‌نانه‌ت یاسا ریتی ئەوه‌یشی به‌ئافره‌تی کارگه‌ر نه‌ئەدا که دهستی خۆی له‌فرمانه‌که‌ی خۆی بکیشیتته‌وه، که ئەو مزانه‌ی وه‌ریان ئەگرێ بۆ که‌لک و ئاره‌زووی خۆی به‌ختیان بکات. ته‌نانه‌ت مافی ئەوه‌یشی نه‌بوو که ئەو پارانیه‌ی له‌تۆله‌ی وه‌ی^(۱) و زبانی خۆی دا له‌خاوه‌ن فرمان وه‌ری ئەگرتن، خۆی

(۱) وه‌ی: کاره‌سات (مصیبه‌)

به‌کاربان به‌یتنی!... ته‌نیا هه‌رمی‌رد بوو که ئەیتوانی ژنه‌که‌ی خۆی و سامانی ژنه‌که‌ی و چاره‌نووسی ژنه‌که‌ی خۆی به‌کار به‌یتنی! له‌مانه‌ هه‌موویان خراپتر ئەوه‌بوو، که یاسا ریتی ئەدا به‌پیاو مناله‌کانی ژنه‌که‌ی که له‌خۆی بووبوون، به‌ئاره‌زووی خۆی به‌کاربان به‌یتنی، بی ئەمه‌ی خۆی ماندوو بکات به‌وه‌وه‌ که راوپیژتیک به‌ژنه‌که‌ی، به‌دایکی ئەو مناله‌نه‌ بکات!

یاسا له‌ریسوکردنی ژن دا، زۆرداری گه‌یانده‌بوو ئەوه‌په‌ری:

مافی ژن و مافی سه‌گی وه‌ک یه‌ک لێ کردبوو!

له‌یاسا‌که‌دا نووسرا‌بوو: می‌رد مافی هه‌یه‌ له‌ژنه‌که‌ی و له‌مناله‌کانی و له‌سه‌گه‌که‌ی خۆی بدات! ژن مافی ئەوه‌ی نه‌بوو که له‌به‌ر زۆرداری می‌رده‌که‌ی، دا‌وای به‌ره‌للابوون بکات!...

به‌کورتی ئافره‌تی ئەمه‌ریکایی هه‌تا پاش نیوه‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌میش هه‌ر وه‌ک کاره‌که‌ر و که‌نیزه‌ک و ا‌بوو!... به‌و چاوه‌ سه‌یر ئەکرا!...

ئه‌یه‌وی له‌پیشدا پیاو چاک بکاته‌وه

ئهمه‌یش شتیکی ئاشکرا‌بوو، که ئافره‌ته‌کان ویستیان پتوه‌ندی به‌نده‌بی خۆیان بپچرینن، جووله‌که‌یان^(۱) به‌ره‌نگاریه‌کی ته‌واو کرا له‌لایه‌ن پیاوانه‌وه... ئهمه‌یش سه‌رسو‌رمانی پێ نه‌ئەبوست.

چونکه به‌ته‌نشت ئەوه‌وه که پیاو وه‌ک، می‌ردیک، ئەو هه‌موو مافانه‌ی ئافره‌تی دا‌گیر کردبوو و چیشکه‌ی ئەکردن ئافره‌ت له‌خاوه‌ن کارخانه‌کان که‌مترین مزی وه‌رته‌گرت!... له‌باتی چینی کورته‌کیک (چاکه‌تیک) هه‌شتا فلس، له‌باتی چینی شه‌روالیکیش (پانتولیکیش) بیست و پینج فلسی وه‌رته‌گرت، که‌چی له‌پاش ئەم هه‌موو زۆرداریه‌یش که‌لیی ئەکرا، پتویست بو ئەو مزانه‌ بداته‌ ده‌ست می‌رده‌که‌ی خۆی!... له‌گه‌ل ئەمه‌یشدا زۆر می‌ردی وا هه‌بوون که ئەو پاره‌یه‌ی ژنه‌کانیان به‌ره‌نجی شانی خۆیان کۆیان ئەکرده‌وه، ئەوان له‌مه‌ی خۆری^(۲) و داوین پیسی دا په‌رش و بلاویان ئەکرده‌وه!...

«سۆسان» له‌باوکی خوی دا پشتیوانیکی هه‌ره‌باشی ده‌ست که‌وت که پالی پتوه‌نه‌نا بۆ ئەمه‌ی له‌که‌ینه‌وه‌یه‌نی مافه‌کانی ئافره‌تدا هاو‌به‌شی بکات... به‌لام «سۆسان» له‌سه‌ره‌تای

(۱) جووله‌: بزوتن (حرکه‌)

(۲) یان راستتر: له‌مه‌ی خوارده‌وه‌ و...

سڀ سووچڪهي ٺافرهت

ٺيتر لهو رڙڙهوه «جوولهي خهباتي ٺافرهت» له داڪ بوو!.

(سوڙسان) ڀيش پهيه بهوه ٺهبرد كه تاچ ٺهاندازههڪ هيٽز و تواناي ههيه و له چ سنورڙيڪيشدا فرماني پڻ ٺهڪري. ٻڙ ٺهوه تي نهڪوڙشا كه پيشهوايه تي (جوولهي) كه ٻڙ خڙي بيچري. هيتاي دوو خهبات ڪاري تربيشي ڪرد بههاوڪاري خڙي، كه ههردووكيشيان ٺافرهت بوون... (سوڙسان) له خڙي دلنيابوو كه تواناي رڙيڪوپيٽڪ خستني ڪاروباري ههيه. بهلام ٺهوهيشي ٺهزاني كه نووسهريڪي نوازه نهبوو. وتار بيٺيٺيڪي ڪارتيڪهريش نهبوو. له بهر ٺهوه ٺهوه كه موڪوربانهي خڙي بهوه پر ڪردهوه كه له گهل ٺهوه دوو ٺافرهت پهروهه خوڀن گهرمانه دا بوو بههاوڪار ٻڙ چاره ڪردني ٺهه ڪهينهوبهينهيه. ٺافرهته ڪانيس يه ڪيڪيان ناوي «ٺهليزابيٽ ڪادي ستانتون» بوو، ٺهوي تريشيان ناوي «ٺهريستين رڙن» بوو... ههر له سهرهتاي ڪارهوه ٺهه سڀ ٺافرهته ناوبانگيان بهوه ڊهر ڪرد كه پيٽيان ٺهگوتن (سڀ سواره) بهلام ٺهه پاش ناوه، ههر بهو ناوهوه به ڪار ٺههينرا كه ههر سيڪيان له پياو ٺهڪن، ياخود پياون. سڀ ٺافرهته ڪهيش ٺهههيان پڻ خوش نهبوو كه وهڪ پياو ڊابنرين، جا له بهر ٺهوه، له وه پاش پيٽيان ٺهگوترا... «سڀ سووچڪهي ٺافرهت»!.

ههر سڀ ٺافرهته خهبات ڪه رهڪان ڪهوتنه ڪارهوه و توانيشيان ڪاروباري خڙيان له سهه ر بنچيهينه ڪي رووداو و راسته قينه زڙر بهورديي رڙيڪوپيٽڪ بخهون و بيبهن بهرڙهه، كه زڙر نوازه بوو... جا «سوڙسان ٺهنتوني» ٺهوهي خسته سهرشاني خڙي كه رهنگ برڙي ٻڙ ههلمهته ڪهيان. (ٺهليزابيٽ) ڀيش بهنووسين ٺهوه رهنگ رڙشتهه ٺهخسته شيوهي وتاري پاراو و ڪاريگهروهه.

«ٺهريستين» ڀيش كه خاوهني زمانتيڪي ته ر پاراو بوو، كه له پاش دا واي ليتهات پيٽيان ٺهگوت (شاڙني وتار دان)، ٺهوهي خسته ٺهستوي خڙي كه وتارهڪان بدات و ميٽيڪي نهتهوه له بابته ٺهه ڪهينهوبهينهيهوه روون بڪاتهوه... جا ههر سڀ ٺافرهته خهباتڪه رهڪه، پيڪهوه دهستيان ڪرد بهگه ران بهناو خاڪي ٺههريڪادا. رهوشتيان وابوو ڪڙوونهوهيان بهٺافرهتان ٺهڪرد، هانهي ٺافرهته ڪانيسان ٺهه دا كه نازابن و دهماري مهرداياه تيسان ببزوٽهوهه و بڪهونه خهبات ڪردن له پيٽياوي دهستڪهوتني مافهڪاني

(۱) سڀ سووچڪه له سڀ (سوچ- زاويه) وه، كه ڪورد ٻڙ سڀ شت كه يهڪ بگرن يارتيڪهون دهلي: سڀ ڪوچڪه.

ڪاردا ويستي، رهوشت و خووي پياو راست بڪاتهوه ٺنجا چارهي دهري ٺافرهت بڪات لهناو ڪڙمهلايه تيدا. له بهر ٺهوه، خڙي خسته، پال ٺهوه ڪه سانهوهه كه داواي لاهردني بهندهيه تي بيان ٺهڪرد و، هاوريشي ڪرد ٻڙ نازاد ڪردني پيٽ رهشهڪان. ههروهه چوهه پال ٺهوه ڪه سانهويهوهه كه داواي لاهردني بابته تي سهرخوشي و بهريهستي مه بخوريان ٺهڪرد... چونڪه بهند گهري (۱) و مه ي خوارندهوهه، دوو دهري گهورهون كه له سهرهتاي نيوهي دووهه مه سدهي نڙدهه مه مدها تووشي ڪڙمهلايه تي ٺهههريڪابوون.

ٺهههريڪايبه ڪان به ٺهاندازههڪي وا مه بيان ٺهنوئي كه پياو ليٽي سهرسام ٺهبوو!... ٻڙي ههيه (۲) ٺهه رهوشته له قيني ٺهوه رهوشته ٺايبنييه وشڪ و سهخته پهيداوو بيٺي كه له نيوهي يهڪه مه سدهي نڙدهه مه مدها فهرانهوا بوو بهسهه خاڪي ٺههريڪادا!...

بهه رهنگه «سوڙسان ٺهنتوني» دهستي ڪرد بههاوڪاري له «جوولهي مام ناوهندي» دا... تا ٺهوهه مهيش «سوڙسان» بيٺي له مافه زرننگه ڪاريه ڪاني ٺافرهت نه ڪرد بووهوه... ٺهوه ههر ٺهوهيشي بهبيٺا نههاتبوو كه ٺافرهت مافي ههيه دهنگ بدات له ههلهٺارنده ڪاني گشتيدا. چونڪه ٺافرهت لهو مافانهي وا بيٺههش مابوهوهه، كه لهو مافه پيويست تر بوون ٻڙ ٺهوه. «سوڙسان» ڀيش تي ٺهڪوڙشا ٻڙ دهستڪهوتني ٺهوه مافانه له ريگاي چاڪرندهوهي رهوشتوخووي پياوهوهه. ٺهوهنده ههبوو ڪارهسات واي ٺههيتا كه ناچار بيٺي ريگايهڪي راسته و راست بگري ٻڙ دهستڪهوتني مافهڪاني ٺافرهت چونڪه وا ريڪهوت كه له يهڪيٽ له ڪڙگرهڪاني «جوولهي مام ناوهندي» دا كه له سالي ۱۸۵۲ دا گيراو، «سوڙسان» ههستايه سهري، ٻڙ ٺهههه ي بيروباوهري خڙي بنوٽي له بابته ٺهوه ڪهينهوبهينهيهوهه كه خرابوهه پيش دهه هه مووان ٻڙ گفوتوگڙ ڪردن له سهري. كه چي له پر سهروڪي ڪڙنگهه كه له شيوهيهڪي وشڪ و وهق و ناشيرندا فهراني پيدا ڊابنيشيتتهوهه. چونڪه ٺافرهت ههر مافي ٺهوهه ههيه «گوي بگري و فير بيٺي، ناشي قسه بڪات!»

(۱) واته: ڪڙيلهه تي (عبديه).

(۲) يان دهشي بوتري (لهوانهيه).

خۆبایندا. ههروهها بۆ ئهوهيش تى ئهكووشان كه ترس له دلى پياوهكان دهريكهه و رايان بكيشن بۆ پشت گرتنى «بزووتنهوه» كه.

هوروژمىكى بههيز لهلايهن پياوانى زرينگارىي و رۆژنامه نووسهكانهوه

ئهوهنده ههبوو ئهم جهنگه بۆ ئه و سى ئافرهته ئاسان نهبوو. چونكه رۆژنامهكان لىيان راست بونهوه و دهستيشيان كرد به بهرپهريچ دانهوهيان. خاوهن پينوسهكان ئهيانويست له ريگاي ترس خستنه دلى پياوان و بزواندى دهماريانهوه بزووتنهوه كه له پهلوپۆبخهن.

رۆژنامهى (نيويۆرك هيرالد) له ۱۲/۹/۱۸۵۲ د نووسى:

«پيشه واکانى جوولهى ئافرهت، كه ئهيانهوى ماف بۆ ئافرهت و دهريگرن، مه بهسيان له مه چيبه... ئه مانه به هيوای ئه وهن كه ههه پايه يهك پياوان ئاواتى بۆ ئه خوازن، بۆ خۆيانى داگير بکهن «ئهيانهوى بيينه پشتيوان و پزيشك و كهشتييهوان و سهركردهى له شکر له كۆرى جهنگدا!...

بهلام ئه مه چهند پياو ئه هيتيته پى كه نين، كه رۆژيك له رۆژان رۆژنامهكان ئه مه بلاو بکه نهوه: كه (خاتون)ى پشتيوان له وکاته دا كه له بهردهم دادگادا راوهستابوو، له سهه كهينه و بهينه يهك چهندوچوونى ئه كرد، له پرسكى هاته ژان و ئه يو يست منالى بى!». (۱)

كاتى كه نووسه رهكانيش ئه وهيان بۆ دهركهوت، كه تيز پى كرده كانيان كاريكى نه كرده (جوولهى ئافرهت)، ده موده ست، ده ستيان كرد به هوروژم بردنيكى بى په رده كه پرى بوو له جوين و قسه ي ناشيرين... پياوانى زرينگارىيش له م هوروژمه دا بون به هاوكارى خاوهن رۆژنامهكان. هه ره ئه وهنده «سوسان» سكالايه كى پيشكهش به كۆرى ياسا دانان كرد له خاكى (نيويورک) دا، كه ئه و مافانه ي هى ئافرهتن بيانده نى، ئه ندامه كان ده موده ست وروژان و له و خواسته راپه رين، ده ستيان كرد به به لگه هينانه وه له ناو (نوسراوى پيرۆز) دا كه ئافرهت له خواروى پياوه وه دائراوه... يه كيك له ئه ندامه كانيش به سه رگه رميبه كه وه هه ستايه سه ر پى و قبيژاندى، گوتى: «تايان ئه وانه به هيوای ئه وهن كه ئيمه ته ماشايه كى ئه م جوړه خواسته نه نگه بى ئابروانه بکه ين كه ئه توانم بلتيم هه موويان به كه تن دائه نرين؟! بۆچ ئيمه دان به ودا ئه نيين كه ئه م قسه پړوپوچه درۆيه راسته كه ئه لى ژن و پياو وهك يه كن؟! ئيمه ئه وه باش ئه زانين كه كاتى خوا پياوى دروست كرد، به و ناوه وه دروستى

(۱) رسته كه ده بوو به م باره دا بوويه: ... خه ربكبوو منالى بى!

كرد كه بيسته نوينه رى هه موو ره گه زى مرۆفايه تى، پاش ئه وه له كه له كه ي ئه م پياوه ئافره تيشى دروست كرد... كه واته پياو مافى هه يه بيسته سه رۆكى ئافرهت!». ئه ندامه كه، ئه مه نده ده ماري بزوتبوو، گه ياندييه سنوورى هه ره شه كردن: كه ئه گه ر ئافره ته كان له مه زۆرتر له سه ر «بزووتنه وه» كه ي خۆيان رۆيشتن، پياوانيش ژنه كانى خۆيان ئه خه نه به نديخانه وه و پتوه ند ئه خه نه پييانه وه!

ناپليۆنى جوولهى ئافرهت!

به لام ئافره ته كان له وانه نه بوون كه پاشگه ز بيينه وه له قسه ي خۆيان. هه روه ها له وانه ش نه بوون كه به يتلن يا خود هۆشيان بخريته به نديخانه وه... هه ر سى ئافره ته خه بات كارده كان، مليان نا به ريگه ي خۆيانه وه و سنگيان نابۆپيشه وه پرون... زۆرىشى پى نه چوو گه ليك له ئافره ته خاوهن. هۆش و ته واناكان هاتنه پاليان و... له به ر ئه وه جووله كه تا هات به هيتتر و توندتر ئه بوو... پيشه واکانىش ئه مه نده كه و تنه به ره ره كانى وه له گه ل پياواندا، ئه وانيش قزى خۆيان برى وهك پياو و، به رگى وايشيان له به ر كرد كه له هى پياوان بکات!

ئه مه ره بکاييه كان له مه سه رسام مان!... كه چون ئافرهت ئه مه نده بى باكى لى هات، به م جوړه خۆى له ده ست ئه م هه موو كراسانه رزگار بکات، كه حه وت كراسى يهك له سه ر يه كى له به ر ئه كرد، بيجگه له مه مکه هه لبه ست و ئه و كراسه درتيزه يش كه دامينه كانى له زه وى ئه خشان!؟

به لام زۆرى پى نه چوو ئافره ته كان گه رانه وه سه ر پۆشيني به رگه ئافره تيبه كان. به لام هه رگيز له خه باتى خۆيان وازيان نه هينا، به پيچه وانه ي ئه وه تا ئه هات هيتر و هه رپه ت و دان به خۆداگرتن و نياز ده رپرينيان زۆرتر ئه نواندا. هه رچى (سوسان) بوو فرمانى ئه وه بوو په نگی کارکردنى بۆ ئه رشتن، تا له سه رى پرون.

ئه وه نده يش له ده ستى ئه هات فرمانى ئه كرد، نه ئه وه ستا، نه كۆلى ئه دا. تا گه يشته راده يه كى وه ها له كارگوزارى و چست و چالاكيدا ناويان نا «ناپليۆنى جووله ي ئافرهت». ئه مه يش دان پياناتيك بوو بۆ ئه و كه زۆر شاره زا بوو له رپكخستنى كارو فرمان دا له په نگی رشتن و پى په ويى دانان دا، له سه ركرده بييدا، له ئه رك و نازار به رگه گرتن دا، له كۆل نه دانيشدا به رامبه ر هيج شكان و كاروبار سه ر نه گرتنيك!. به رگه گرتنه كيش بۆ ئه و و ابوو تا ئه هات زۆرتر له سه ر بيروباوه ر و كاره كه ي خۆى ئه رويشت، زۆرتريش ئه كه و ته گه ر! جال له ناو گيتراوى ئه م هه موو خه باته دا كه ئه يکرد، توانى خۆى به وتاردانه وه

رابهیتن. له بهر نهوه زوری پې نه چوو، بوو به وتاریتېکی ودها که هاوتای نه بوو، که نه مه بوو به هوی نه وهی زورتر هوگری هاتوچو بې به ناو خاکه کانی نه مریکادا بو نه مهی بیروباو دهره کانی خوې بلاو بکاته وه و، نافرته کانیش، هه موو، یهک بخات بو نه و زورانبازیبهی که خه ریک بوو گری نه سهندا!

***

هه ر چنده «ته لیزاییت» و «نه ریستین»، له هندی جاردا پشوویان به خوینان نه دا و نه سپه وتن. به لام «سوآن» هه رگیز وهک نه وانی نه نه کرد. ته نانهت به نه اندازه به کی وای لی هات که نه ویان به نمونه نه هینایه وه بو به رگه گرتنی نه رک و تازار!

ته نانهت که سانی وایش هه بوون که نه مه یان به شاکاریکی له وزه به دهر دانه نا، که له توانای که س دا نه بوو بیکات!

هه ر چنده «سوآن» له ته ندروستی دا وهک خوې نه مایه وه و له شیشی دهستی کرد به تیکچوون، به لام هېچ دهمی ناره زووی بیده نگ و سهنکی و سره وتی نه نه کرد، ته نانهت. هندی جار له بهر ئیشی له شی، به پستی کو ماوه وه رانه وه ستاو و تاری نه دا به لام نه مه نده خاوهن نیاز و بریار په روه ر بوو، هه موو دهمی به سه ر نه خویشی و ئیش و تازاردا زال نه بوو! «سوآن» له نیسو سه دهیش پتر له سه ر کرده یی له شکری خه باتکاراندا مایه وه له ناو «شورشی نافرته تان» دا... هېچ نه نه وه ستا. هه موو دهم هاتوچوئی نه کرد به ناو شاره کاندا...

هه موو دهم دهماری نافرته تانی نه بزواند که بو ده ستکه وتنی مافی خوینان رنج بدهن... هه موو دهم تی نه کو شا بو نه وهی پیتاک کو بکاته وه تا پاره بو بزوتنه وه که په یدا بکات...

«سوآن» نه مه نده کارگوزاری نه نواند نهک هه ر دوژمنه کانی خوې، هاوړیکانی خویشی سه رسام کردبوو، نه وانه وایان لی هاتبوو «سوآن» یان وهک «ژن خوا» یهک نه هاته پیتش چاوهک وهک مرؤقییک! ژن خوا یهکی وایش بوو، که هه ژاری رووی تی کردبوو، نه خویشی باداری سه ری تی کردبوو، که چی بلئسه ی گیانی نه نه کو ژایه وه!

له هه موویشی سه رسوړه پنه تر نه وه بوو، که نه و له کاتیکدا که وتبووه ناو گیتراوی هه ژاری و نه خویشی و نه رک و تازاره وه هه ر وهک خوې ما بوه وه: گهش و روو خویش بوو، دهم به پیکه نین بوو. زمانیشی هه ر به چه شنی جارن نه مه نده تیژ بوو له کوتهک خراپتر بوو بو دوژمنه کانی!

نوخشی گوله کان له باخچی بزوتنه وه که دا!

«سوآن» له چاره ی نوو سرا بوو، نه مه نده بژی که نه و تووه ی چاند بووی، بیبیتن: روواوه و گولیشی گرتوه... نه وه نده هه بوو مه رگ رتی نه دا بژی تا به ریشی بیبیتن... جارتیکیان خوې کوتا دهنکی خوې بدات له هه لېژاردنه کان دا، که یاسا رتی به نافرته تان نه نه دا دهنک له وه دا بدهن. ده موده ست گرتیان و خستیان به ندیخانه وه! به لام «سوآن» نه مجاره به ته نیا نه بوو. هه رچی نافرته تیکي نه ته وه هه بوو له پشتیه وه بون، پشتیان نه گرت. دواپی پیوانیان ناچار کرد که نرخ یزانن و ریزی لی بگرن و به چاویکی وایشه وه سه ریری بکه ن که که سیکه له و که سه ناوازه ی که له و سه رده مه دا میژووی نه مه ریکایان دروست نه کرد.

له راستیدا «سوآن» دهستی هه بوو له دروست کردنی میژووی نه مه ریکادا!... چونکه خه بات کردنه که ی نه و به که لکی نه وه هات که نافرته تانی نه مه ریکا توانیبیان له نیسو سه ده دا نه مه نده ناواتی نافرته تی به پینه دی، که هه موو نافرته تانی جیهان له هه زار سال له وه پیشتره وه ناواتیان بو نه خواست... یه کیک له و گوله گه ورانه که داری بزوتنه وه ی نافرته تان گرتبووی، زانستگای «فاسار» بوو که له سالی ۱۸۶۵ دهرگانگی خوې کرده وه بو نه وه ی نافرته تان بتوانن خویندنی به رز بخوینن، له سه ر به رزترین پیروه یی زانستگانگی کوران... دووهم گولی داره کیش له ده ساله که ی دواپی دا گه شه کردنی خوې ته واو کرد. چونکه زانستکوکان یاسای پی خویندنی کوړ و کچیان، به تیکه لی، دامه زانند. زوری پی نه چوو له زانستکوکانی چوارده خاک دا، له خاکه یه کگرتوه کانی نه مه ریکادا کوړ و کچ به ته نشت یه که وه نه یان خویند. هه ر نه وه نده گه یشته سالی ۱۸۸۰، ژماره ی خویندنگا دووه مینه کان که کوړ و کچ پیکه وه نه یان خویند له ناویاندا، گه یشته سه د و په نجا و چوار خویندنگا!

خویندنه به رزه کانیش ریگیان کرده وه بو نافرته تان که بینه ناو کوړی پیشه ی سه ربه سته وه... له ناوه ند ساله کانی ۱۸۵۰ و ۱۹۰۰ دا، بارستایی ژماره ی نافرته تان له ناو نه و ماموشتایانده که له یه کگرتوه کانی نه مه ریکادا وانایان نه گوتوه له ناو خویندنگا کاندا، له ۶۵٪ ی تپه پراند... نافرته تان خوینان کشانده ناوه وه، بو نه مه ی به ته نشت پیوانه وه جیگای خوینان بگرن له پیشه کانی پزیشکایه تی و ویتژی و پشتیوانیدا...

سالی ۱۸۷۹ یش له ناو ساله کانی میژووی دا شانازی به وه وه نه کات، که نه و ساله یه

که یه کهم پشتیوانی ئافرهت له ناو ئه ودا ری درا که، له بهردهم دادگای بالادا چهندوچون بکات!... ئه وهنده هه بوو، که له هه موو گوله کان جوانتر و بهنرختر ئه و هه بوو که ئافرهت مافه کانی شارستانی خۆی دهستکهوت.

له نزیک پراڤه و هه سدهی نۆزده هه مدا، هه رچی یاسایه ک هه بوو که له نرخه ئافرهتهی شوو کردووی کهم ئه کرده و، سه ره سه تهیه کانی لی به ره سه ته ئه کرده، هه مووی هه لوه شهینرایه وه.

ئیتتر ژن وای لی هات: که مافی هه بی سه ره په رشتی سامانی خۆی بکات. که به چیه ته بهردهم دادگا بو پاراستنی مافی خۆی، که هه ر مزیکه ده سه ته بکه وئ لای خۆی بهیه ته و، که به ئاره زووی خۆی ئه و مزانه به خت بکات، که له کاتی به ره للابونیا یا خود جوئ بوونه و هه دا له میده که مافی هه بی مناله کانی خۆی بیاته لای خوی په روهرده یان بکات...

ئیتتر ژن و میده یی ئه و هه له باردا نه ما که ئافرهت بکات به به نده ی پیاو. له راستی دا وای لیتهات که بریتی بی له هاوکاری یه ک که له سه ره بنچینه ی ریکه و تن و، ئاره زووی هه ر دوولا دامه زرایه که مافیان وه ک یه ک بی!...

جا ئه م هه موو گولانه که به دره خته «جووله ی ئافرهت» وه که شابونه وه، «سۆسان» هه شتا له ژبان دا بوو که به چاوپیکه و تنی ئه وانه گیانی شادمان بی.

له شی له ناو هۆشیا ئه تویتنه وه!

جا هه رچه نده «سۆسان» ئه وهنده نه ژیا تا ئه و گولانه ی چا و پی بکه وئ که بوون به به رو بووم، به لām هه رچی چۆنیک بی، توانی له پی شه مردنیا چهند نیشه نه یه کی ئه و به رو بوومانه ی بو ده ریکه وئ.

چونکه چهند خاکیک له خاکه کانی ئه مه ریکای یه کگرتوو، هه ر چه نده زۆر که میشه بوون، ریبیان دا به ئافرهت که دهنگ بدات له هه لبرژاردنه کانی کۆره کانی نه ته وه بی خۆجیهی دا...

به لām دهنگدان له هه لبرژاردنه گشته یه کان دا که بو کۆنگره ی یه کیتیهی خاکه کانی ئه مه ریکای یه کگرتوو ئه کرا، ماف نه درا به ئافرهت به کاری به ئیهی تا سالی ۱۹۲۰... وانا، تا پاش مردنی «سۆسان» یه سه چواره سال، ئنجا ئه و ئاواته هاته دبی!...

ئه وهنده هه بوو «سۆسان» ی خۆیه ختکه ره تا دوا هه ناسه ی خۆیشه ی وازی له خه باتکردنی

خۆی نه هینا... رۆژنامه ی «شیکاگۆ هیرالد» له سالی ۱۸۹۵ دا به م جوړه له «سۆسان» دواوه، ئه لئ: «سۆسان لاوازتری لیتهات بوو. به لām له سه ره شتیه یه شیدا پرشنگی گیانی زۆر تر ده رته کهوت له جارانی. پیاو که ته ماشای ده سه ته سپیه کانی و ده موچاوه لاوازه که ی و، چاوه تیه ره بریسه که داره کانی ئه کرد، هه روای ئه هاته پی شه چا و که له بهردهم (پاپالیوی سیانزه هه م) دایه... هه روایش ئه هاته پی شه چا و: که له شی به ره به ره له ناو هه یز و توانا که و ره که ی هۆشی دا کز ئه بی و ئه تویتنه وه!...»... به لām ئه و کزیی و لاوازی به ی که رۆژ به رۆژ له په ره سه نندن دابوو، به و ته مه نه یه شه یه وه که له شه سه ته و پی شه سالان تیه په ری کردبوو، هه چیه ان نه یانته وانی «سۆسان» له وه به ره سه ته بکه ن که هاوکاریی بکات له دانانی نوو سراوکی چوار پارچه یی دا که له بابته «مافه زرنه گکاریه کانی ئافرهت» ه وه ئه یان نوو سیه وه هه روها نه یه یانته وانی به ره سه ته ی ئه و هه لی بکه ن که کۆچیک بکات بو (له ندهن) له سالی ۱۸۹۹ دا، بو ئه مه ی له جیهی ئافره تانی ئه مه ریکای یه کگرتوو له (کۆری ئافره تانی جیهانی) دا خۆی بنوئیه... هه روها نه یه یانته وانی به ره سه ته ی ئه و هه لی بکه ن که به ناو هه موو خاکه کانی ئه و روپادا بکه ری و له ته مه نی هه شتا و چوار سالی شه دا سه رکه ویتنه سه ر شاخه ئاگرینه که ی (فیروف^(۱))!...

له م گه شته ی دوا یه یه دا نیرابوه کۆنگره یه کی ئافره تان که له خاکی (ئه لمانیا) داگیرابوو. نه له وتاردان وازی هینا، نه له نوو سینه و تار وازی هینا، نه له هاوبه ش بوونی ئاهه نگان وازی هینا، نه له هاوبه ش بوونی گفته وگۆ وازی هینا... هه روکه سه رچاوه یه ک بوو بی و هه رگیز وشک نه بی و ابو!

یه کیک له وانه که «سۆسان» ی به دلا چو بوو لیهی پرسه:
«چۆن ئه توانیت ئه مه نده چسه ته و چالاکی خۆت رابگریته؟»

«سۆسان» یه سه به زمانه تیه که ی خۆی وه رامی دایه وه، پی شه گوته: «چونکه سه ره کردیه ته یه کینه و به یه نه یه ک ئه که م، که له که سانی تره وه، به جوړیکه گشته یه پشت گرتنیکی ده سه ته ناکه ویت!». له هه موو شتیه ک سه ره تر له وانه ی که له ئه لمانیا دا لیهی رووی دا ئه وه بوو، که چهند نامه یه کی ره وانه کرد بو هه قاله کانی خۆی له ئه مه ریکادا. نامه کانی شه خسته بووه ناو به رگی واره، که ئه و دروشمانه یان له سه ره نوو سرا بوو، که بیروبا وهره کانی خۆی تیا

(۱) فیروف Vesuve چیا به که گرکانی، به دوری ۸ کم له خواروی رۆژهه لاتی ناپۆلی (ئیتالیا) وه، ۱۲۷۰ م به رزه، گرکانه که ی بو یه که مجار سالی ۷۹ پ. ز ته قیه وه.

رووناک کردهوه. که بهسایه ی رهنج و تیکۆشانى «سۆسان» ه و گهلیک له سهربهستییهکان و گهلیک له مافهکانى ئافرهتانى ئهمهريکای یه کگرتوو وهرگیرا. که بههۆى ئهمانهیشهوه ئافرهتانى ئهمهريکا، له پتوهندى بهندهیهتى پیاوانهوه گهیشتنه سهربهرزبیهکی وهها، که لهگهڵ پیاواندا مافیان وهک یهک بوهستیتهوه!...

تهواو بوو

دهربریوو. ئهو بیروباوهراڤهیه که خهباتى بۆ ئهکردن، وهک: (نابى فهرمانهوايى، بى ریککهوتنى فهرمان بهسهردا کراوان داڤهزرى!)...»

دهزگای نامهههوانهکردنى ئهلمانیاى ئهو دهمهیش که نمونهیهک بوو بۆ بیروهۆشپیکى وشک و برنگى کۆنهپهستى، هپچى نهکرد ئهوه نهپچ که دهمودهست نامهکانى بۆ ناردهوه و بۆى نووسى:

«ئهم جوۆره ههست و تاسانه، رپى نادرین که بهناو دهزگای نامه ناردنى ئهلمانیا دا دهريازبین!...»

بهم رهنگه ئهو چرایه کوزایهوه!

جا ههروهک مردنیش، خۆى ويستبیتى رپز لهم ئافرهته خهباتکاره بگرپ، نهیویست بپیت بهمیوانى، تا له کۆرى خهبات کردن دا دۆزبیهوه... له سالى ۱۹۰۶، لهوکاتهدا که ئاههنگپیکى گهورهیان گپراپوو، بهبۆنهى جهژنى له داىک بونى «سۆسان» هوه، که ئهوساکه تهمنهنى گهیشتبوه ههشتا و شەش سالى، پزیشکهکان سهريان کرده سهرى که له جیگاکهى خۆى نهپیتته دهروه، نهوهک نهخۆشپى باداربیهکهى تپین بسپنپ و پهکی ژيانى بخات. بهلام «سۆسان» گوپى له ئامۆزگارى پزیشکهکان نهگرت، پپیان پپیکهنى و گوپى: «ئهگه چهکوشى مهزگ پپویست بپ له تهپلپ سهرم بدات بام ئهوکاتهى لپى بدات که بهپتوهبم!...» له راستیشدا ههز ئهمه بوو رووی دا...

چونکه «سۆسان» گوپى نهدايه قسهى ئهوان، بهزۆرى خۆى چوو بۆ ئاههنگى له داىکبونهکهى خۆى... خۆشپى پپ نهگیرا وتاریکى گهزموگور و کاربگهرى دا. ههز بهپپیشهوه وهستابوو.

بهم جوۆره دوايى پپ هپنا، گوپى: «من بهدواى ئهوه دا ناگهزپم که پپاما ههلبدهن. من ههز ئهوهندهم ئهوی که زۆروستهمم لپ نهکری... دادپهروهريش، له دواپیدا، ههز پهیدا ئهپپ «چونکه سهزهنهگرتنى کار و، ههلهوهشانهوهى کار، ههزگپز روونادهن!...».

له کاتپکا که ئهگهراپهوه بۆ مالهوه، برستى براو و پهکی کهوت.

ئهو چرایهیش که تا ئهوسا که ههز لهکانگای دهروونپیدا گپى ئهسهند و رووناکی ئهدا، چارهنووسى وابوو، که داڤرکپتهوه و بکوژپتهوه.

ئهم چرایهیش ئهو چرایه بوو که، که بهدربپژایى ئهو ههموو سالانه ژيانى ئافرهتانى

دلدارى، ردهگه زيارى، ناپاكي

نووسينى: پزىشك لويس بيش
زاناي دهرورونى ئەمەرىكايى

گفتوگوپه كى به ته له فون كار له دل دهكات!

زۆرجارى وا پرىك ده كه وئى كه پياوان به كه ينه و به يهنى ناپاكيى ژنه كانيانه وه بتلينه وه و سوپيان ببيتته وه... ئافره تانيش ههروه ايان لى دى. به لام به نه نده زيه كى كه متر. منيش له م ماوه دوور و دريژه دا كه له پزىشكايه تى دهروروندا فرمانم بينيووه، چاوم به زۆر كه س كه وتوووه، له پياو و له ژن، له لاو و له پير، كه دههاتنه لام گله بيبان له بهختى خوڤان ده كرد، كه تووشى ئەو ئازارى دهرورونيه بوو بوون، به هۆى ئەوه وه كه ناپاكيان كرد بوو له ژيانى ژن و ميتردياندا، يا خود به هۆى ئەوه وه كه هيتز نيازبان پرووى كرد بووه كزى^(۱).

جا به هۆى ئەوه وه كه بىركردنه وه و ههست و تاسه يان له جيتى خوڤان لاياندا بوو، به جگار په شيمان بوو بوونه وه و خه مبارى داىگرتبوون. ئەوانه كه وتبوونه شه رمه زار بيه كى واوه، ئەمهنده ته ريق ده بوونه وه، خوڤان به سووك دههاته پيش چاو، خوڤان ريسوا ده كرد!. ته نانهت هى و ايان تيدا بوو، كه وتبووه ئەو باوه روه كه هه ر له م جيهانه دا تووشى سزاي خوڤى ده بى، كه هه رگيز له دهست تۆله سه نده وهى خوداييش رزگارى نابى!... هه رچه نده زۆريه ي پياوان ئاماده ن بو ئەوهى ناپاكيه كانى خوڤان بنينه ژير ليوه وه و له بىر خوڤيانى به نه وه به لام بارى هه ره توندوتبىژى په شيمانى و خو ريسوا كردن، له ناو ژناندا پروو ده دات!...

يه كىك له وانه خانمىك بوو، ته مهنى له سه ره تاى گرتى سىيه مدا بوو. نو سال بوو شوى كرد بوو. سى منداليشى له و ماوه يه دا بوو بوو... كه هاته لام له بارىكى شىتيدا ديم. بوى گىرامه وه: ميترده كهى چوو بووه گه شتىكى دوور و دريژ، كه فرى به سه ر فرمانه كه يه وه هه بوو. زۆرى پى نه چوو بوو له يه كىكه وه كه له وه پيش خووشيوست بوو، گفتوگوپه كى به ته له فون له گه لدا كرد بوو... ژنه كه دهستى كرده وه به گىرامه وهى كه ينه و به يه كهى خوڤى. گوته:

(۱) هيتز نياز: سىنكى.

(پزىشك! بروام پى بكه... ههستم به خوڤ نه كرد چيم تووش هات... ئەو واى بو گىرامه وه كه هه ر بو چەند رۆژىك له شاردا ده مينيته وه... تكايشى كرد كه چاوم پى بكه وئى. ئنجا كه من دهستم كرد به بيانو - هيتانه وهى درۆ كه ناتوانم ببينم ئەوهى بىرخستمه وه كه من و ئەو له و شه وه وه كه پىم گوتبوو شووم كرده وه به (جيم) يه كترمان نه ديوه ته وه. كه واته ئەهه ر جارىك يه كترى ببينينه وه چ زيانىكى تيدايه؟) پاش ئەوه پى گوتم: (تۆ ده لىت ميترده كهى خوڤ خوڤه وئى. ئىستاكه يش بووم به داىكى مندالان. به ژيانى ژن ميتردى خوڤشمه وه كامه رانم. كه واته له چى ده ترستى؟ بوچ من له وساوه كه (جيم) ت له من پيش خستوو، تا ئىستا جارىك دوات كه وتووم، يا خود ته نگه تاوم كرده وئى!... بىجگه له وه من گويزراومه ته وه (شيلى). له و تيشدا كچىك له كچه جوانه شه نگو شوخه كانى شيليم ماره كرده وه، كه خوڤ ده زانيت چەند ناسك و ناوازه ن، منداليشم لى بووه). منيش ده موده ست لىم پرسى: ئاخو راست ده كه يت ژنت هيتانه؟).

منيش ئەوه ت لى ناشارمه وه كه جاروبارىك بىرم له م پياوه ده كرده وه. به لام هه رگيز ئەوه م به بىردا نه دههات كه ژن به يتى. ئنجا لىم پرسى: (تۆيش كامه رانيت به ژنه يتانه كه ته وه؟). ئەو يش وه رامى دامه وه گوته: بىگومان كامه رانم... ئەمانه هيجيان له وانه نين كه دلنيات بكن له وهى كه هيج نيازىكى خرايم له دلدا بيه... كه واته ههسته بىره لام... ئەهه رها توو (جيم) ي ميترديشت به رپه چى داينه وه، ئەوا ئەو يش له گه ل خوڤتا به يته!).

ههفته يه كى پى چوو پياوه كه رۆيشت به لاي كارى خوڤه وه. له وه ههفته يه دا خه رىكى دلدارى بوو له گه ل خانمه كه دا!.

له پاش رۆيشتنى ئەو، ئافره ته كه ويستى زال بى به سه ر دهرورونى خوڤدا و خوڤى رابگرئى. ويستى خوڤى وا دلنيا بكات كه ئامانجى ئەوه نه بووه ناپاكي له گه ل ميترده كه يدا بكات. له راستيدا له سه ره تا دا ئەوهى پالى پيوه ناوه بو ئەوهى تىكه لى له گه ل ئەو پياوه دا بكات، هه ر سه رچلى بووه!... به هۆى ئەم بىره يه وه كه به ميترديدا هاتبوو، ئافره ته كه تا وىك دهرورونى ئارامى گرتبوو... ئافره ته كه گوته:

(به لام من ئىستا په ي به وه ده به م كه من درۆم له گه ل خوڤدا ده كرد. چونكه تا ئىستايش ئەو پياوه م خوڤه وئى!... ئاى چەند خوڤ به سووكيه وه دىته پيش چاو؟! من چەند ئافره تىكى گه نك و نه نگه ويستم؟!... ئاخو ئەهه ر، منداله كانم، يا خود دۆسته كانم به مه بزنان، چيم پى ده لىن؟. چيم به سه ر به يتن؟!... پاش ئەوه به چ پرويه كه وه سه بىرى (جيم)

بکهم، که له گه شته که ی هاته وه؟! من وای به پیتویست ده زانم که راست و رهوان کهینه و بهینه که ی بۆ بگتیرمه وه!... به لآم ناخۆ (جیم) نه و نه ده ی خو شده و پیم که له سه ر نه و که تنه ی شمدا چاو له گونا هم بپوشی؟!...

ناپاکی ئاوا روو ده دات!

ئا به م رهنگه یه ناپاکی. له پیتشه وه ورده ورده مرۆف کیش ده کات، پاشان له ناکاو سواری ملی ده بچ. ئنجا پالی پیتوه ده نی بۆ ناخۆشترین باری هه ناسه ساردی! چونکه ئاره زووی رهگه زبازی، بیر کردنه وه ی دل داری کۆن، ته قینی هه ست و تاسه و ته زوو، که تا نه و ساکه شارر ابروونه وه، به ستر ابروونه وه، له بیر چوو بوونه وه... نه مانه هه موویان که هیزی پال پیتوه نه ر و بزتون، له ناکاو وه ک بروسکه ی هه وره تریشه، ده که ونه کار و مرۆف ده خه نه گه ر. ئنجا شتی و روو ده دات، که زبانی هه ره گه وه ی لی په یدا بیتی! یه کیتک له پیاوه به ناوبانگه سه رکه وه تووه کانی ژبانیس، هه رووه که نه م ئافره ته، جه ره زه بیسه کی وای بۆ گتیرمه وه، گوئی: (چۆن شتی وات به بیردا دئ، که منیک له ته مه نی په نجا و دوو سالییدا بم و گه وجیتی واکهم؟!... خو من له کن خو م ژنه که ی خو م خو شده وئ. باو کیتی چاکیشم بۆ منداله کانه م. هاو نیشتمانیتی باشیشم... هیچ هه ست و تاسه یه کی دل داری و به هیتیشم نییه. هیچ ئالۆش و خرۆشیتی رهگه زبازی وایشم له له شدا نییه، که وا به مجۆره بمخاته سه ر نه م فاکوفیکه؟!...!). کچیتی نۆزده سالی، ده چیته کنی، داوای فرمانیتی لی ده کات... کچه که زۆر جوان و خوین گه رم ده بچ. قژه کانی سوور ده بن. ده موچاو و به ژن و بالایشی نه مه نده ریکو پیتک و شه نگوشۆخ ده بن دللی کابرا کیش ده که ن و له خسته ی ده بن. کابرا هه ست به خو ی ده کات، گرفتاری دل داری کچه که بووه. تیری چاوی کچه که داویتی له دللی... دواپی واکه کابرا ده کات هۆش و له نگه ری خو ی لی تیک بچتی... دواپی ناچار ده بچ فرمانیتی بۆ دروست ده کات، که له وه پیتش هه ر به بیریشیدا نه هاتوه! پیاوه گه وره که گوئی:

(نه مه له هه وت مانگ له مه و پیتشه وه روویدا. ئیمرویش پشتیوانی کچه که قسه ی له گه ل کردم، وای پیتشان دا که سکی پر بووه. لیبی پرسیم: ده راره ی نه م باره نیازم چیه بیکه م؟!...). منیش لیم پرسی: (به لای خو شته وه وایه که تو بوویت سکت پر کردوه؟!... نه ویش گوئی: دوور نییه وای بچ. له گه ل نه وه ی شدا باوهرم به قسه ی کچه که نییه!). منیش گوتم: ناخۆ پزیشکیتی ده روونی چی ده توانی بۆ تو بکات؟!...!)

نه ویش به سه رسورمانیکه وه سه یری کردم و گوئی: (نابینی خه ریکم شیت بم؟!... چۆن ده بچ پیاویتی وه ک من نه مه نده کرده وه نه نگه ی بنویتی له گه ل کچیتکدا که له ته مه نی منداله کانی خویدا بی؟!... که چی به هه موو کۆلی دللی خو شیبیه وه ژنه که ی خو ی خو ش بووی له ۳۰ سیی سال له مه و پیتشه وه تا ئیستا؟!...). کرده وه نه نگه ی ژن یان پیاو، له گه ل دوکه و تنی بانگی ناپاکییدا، تا نه ندازه یه کی گه وره به نده به و هیتز و تینه وه که له ناو له شیدا یه و پالی پیتوه ده نی بۆ لنگبازی. جا نه و هیتز و تینه له (هۆرمۆن)ه کانی رهگه زبازییه وه په یدا ده بن. جا له به ر نه وه ی نه م هیتزه بزوتنه ره له پیاویدا به تینتره تا له ژندا، پیاوان زۆر تر تووشی ناپاکی دین، له گه ل ژن و مپیریدا، له ژنه کان!... نه وه ی ئاده میش گیانله به رتکه خاوه نی یاسایه کی وردی پیتشکه و تووی پر له گرتیه... وه ک ده بیسین کرده وه تاسه ییه کانی به پیتی ناوچه که ی خو ی ده گۆرری. هه رووه ها به پیتی نه و هه ست پچ کردن و ته زوانه ده گۆرری که واکه زانی له کانگی ده روو نییدا دامرکانه ته وه. که چی تاسه کردنه وه کانیان له پر وریا ده بنه وه. جا نه و تاسه کردنه وه یه که له کاتی نه و کرده وانه دا په یدا ده بچ، جاری واکه یه، بۆیه کا په یدا ده بچ چونکه ئاره زووی تاقب کردنه وه ده کات، یاخود هه ست به ته نیایی، یان به وه رس بوون ده کات، یان ئاره زووی نه وه ده کات که هه ست به سه ره سستی خو ی بکات، یاخود هه ست به وه بکات که مافی هه یه خو ش رابویتی و نه و جو ره کاره تاقی بکاته وه، ته نییا له به ر دلخۆش بوون، یان هه ر له به ر نه وه ی که ئاره زووی هه یه هیتز و توانایی خو ی تاقی بکاته وه له لنگبازیدا!...

جا هه ر هۆیه ک له م هۆیه به بگرت، به شی نه وه ده کات که رازی نه وه ده ریخات بۆچ نه م هه موو که سانه واکه کرده وه ی هیچو بووچ و ناشییا نه یان پچ خو شه تا ده یانکه ن. که کردیشیان ده ست ده که ن به خه موخه فت خواردن و گله یی له خو کردن و خو ریسواکردن!...

رازی دل پیاوونی پیاوان به ئافره تانی رووبازاری و داوین پيسدا!

بهم بۆنه یه وه با به تیکم بیرکه و تۆته وه که زۆر جار بووه ته هۆی پرسیار کردن: بۆچ پیاوان چه ز له ئافره تانی رووبازاری و داوین پيس ده که ن؟!...

جارتیکیان نه سستیره گه شه یه کی ناو سینهما، که ناوی (مای ویست) بوو، که هه تا نه م نزیکانه ییش دللی ته ماشاکه رانی کیش کرد بوو، بۆی گتیرمه وه که له ته مه نی پینج سالییه وه له سه ر ته ختی لاسایی کردنه ودا لاسایی کردۆته وه. جا هه ر له واکه ته وه ده سستی کردوه به ناسین و تیگه یشتن له هه وه س و ئاره زووی که سان. ئنجا که بیرى له وه

کردبووه، که له سهر ئهرکی خۆی بهرهمی سینه مایی پچ بگه پینتی، له سهر بنچینهی ئهم شاره زابییی خۆی چیرۆکیکی لاسایبکردنه وهی نووسیبوووه. دوو کهس له کارگێری فیلم دهرهتینان بهرپهرجیان دابوووه گوتبوویان ئهو فیلمه یان بۆ دهرنایهت. ئنجا که کارگێریکی فیلم دهرهتینانی تر هاتبووه سهر رچ که ئهو فیلمه دهرهتینتی، کاریش وا هاته پیتشهوه که چیرۆکه که به ناوی (پهگه زبازی) یهوه دهرهتینتی، رۆژنامهکان شهرمیان کرد جاری بۆ بدنه. له بهر ئهوه (مای ویست) یش نه یکردبووه نامهردی شاری (نیویۆرک) ی پر کرد بوو له جارنامهی سهر دیوار. ههر ئهوهنده چیرۆکه که، بۆ به کهم جار پیشان درا، ههموو رۆژنامهکانی (نیویۆرک) دهرچوون، که چی به پیتنوسی گهوره، سهر بابه تیان له بابهت ئهو چیرۆکه وه، له سهر سنگی خۆیان نووسیبوووه!... چیرۆکه که وای بۆ هاته پیتشهوه که له ههموو چیرۆکیکی تر پتر ته ماشاکه ران کیش بکات پاش ئهوه (هۆلی ود) ههموو خویه کی خۆی دایه (مای ویست) و فیلمه (پهگه زبازی) یه کانی!...

(سۆمه رست مۆم) یش له نووسراوه کهی خۆیدا، که ناوی (مرۆقی بهنده) یه، پیتی لیتناوه، که کاتتی شاگردی زانستگای پزیشکایه تی بووه، زۆر دلناسک و پهژارهدار بووه. دلی چوو به کچیتکی مه یگێردا له مه یخانه یه کدا. کچه که زۆر بزیتو بووه. حهزی له دهستبازی و نازونوو کردوو. ئاره زووی ههر که سیتکی بزواند بچ نهیتوانیوه خۆی له بهردا بگری!... جا ههر که سیتی له رهوشت و خووی خاوهن بیهر و خوینده واران و هونه رمه ندان و بویتزان و راستیپه رستان وردیپته وه، بۆی دهرده که وئی که زۆر به یان دلیمان به کچانی وهک ئهم کچه دا چوو.

(هه نریک هاینی) که بویتزکی نه مری ئه لمانیا یه، له کاتیکدا که گه یشتبوووه پۆپه ی پایه بلندی خۆی گرفتاری جوانی کچیتک بوو بوو له (پاریس) دا، که له کۆگایه کی بچوو کدا پیتلاوی دهرهتشت. کچه که رووبازاریپه کی گهش و روو خوش بوو به لام نه خوینده وار بوو. که چی ههر له و کاته دا زۆر له کچه شاکان و خانمه کانی چینی بلتد خۆیان ده کوتا بۆ (هه نریک هاینی) که دۆستایه تی له گه لدا بگرن!... به لام (هه نریک هاینی) رووی له و ههموو خانمه ناسک و نازدارانه وه رگتیا و، ئهو کچه ی ماره کرد که رهوشت و خوو و باری ژبانی پیتچه وانه ی هی ئهو ههموو ئافره تانه بوو!... کچه که زۆر که مته رخه م بوو بۆ خۆی. زۆر که م خۆی دهشت... بیهجگه له وه تووره و ترۆپیش بوو. سه رچلتی زۆر دنوواند. هه لئه شه بی زۆر پیشان ده دا!... له بهر ئه وه هه رچه ندپکی ده کرد (هه نریک هاینی) نه یده توانی له گه ل خۆیدا بیبات بۆ ناو کۆبونوه وه ی پیتشکه و تووه کان. ته نانهت

نه یشیده توانی له گه لیدا بچ له ناو کهسانی تر دا، مه گه ر له و جیتگایانه دا که پرپوون له به زموره زم و داوین پیسی!... کچه که جله وی خۆی بۆ نه ده کیشرا یه وه... چیی ئاره زوو بکردایه و هه وه سی به یهتینایه بچ شه رمانه ده یکرد!... له گه ل ئه وه یشدا کچه که توانی دلی (هه نریک هاینی) کیش بکات و پریشی بکات له کامه رانی. هۆی ئه مه یش ئه وه بوو که هه رزه کاری کچه که و دهس بزیتوی و کرده وه هیچووچه ئاره زوو بزوتنه ره کانی (هه نریک هاینی) یان وا چاوبه ست کرد بوو، که هیچ خانمیک له خانمه هه ره پایه بلتد کانی ناسیاوی ئهو بویتزه، به و جۆره کاریان له دلی نه کرد بوو!...

دلداریش بریتیه له یارمه تیه ک بۆ گۆرینه وه ی خۆشی گه یشتن به له ش!

میتزوویش پر له چیرۆکی ئهو ئافره ته رووبازاریپانه ی که چاره نووسی گه لیک شاهه نشاهیتیان گۆرپوه. یاخود ژبانی کۆمه لایه تی خۆیان خستوته سهر شتیوه ی ژبانی خۆیان. ئه ی (کلپۆپاترا) نه بوو که (یۆلیۆس سزار) و (مارک ئه نتونی) ی به تیری دلداری خۆی گرفتار کرد؟!... له شی خۆی فرۆشت، بۆ ئه مه ی نیشتمانه که ی خۆی رزگار بکات؟!... ئه ی ههر ئهو نه بوو که (مارک ئه نتونی) ی وا لچ کرد، ژنه که ی خۆی به ره للا بکات له گه ل (رۆما) دا؟!... ئه ی ههر ئهو نه بوو که ریتبازی به کاره سات گۆری له ناو شاهه نشاهیتیی (رۆما) دا!...

(کاترین) ی شازنی (رووسیای) یش، ناوی پیاوه دۆسته کانی خۆی له کهس نه ده شارده وه!... چاره نووس وای هیتنا بوو، که ئه م ئه لمانیا ییه ی ئایین پرۆتستانتییه، بیهتته ژنی (په ترۆسی سیه م)، که پاش ژنه تینانه که ی به نوو سال بمری. که چی خۆی هیتتا ههر به کچی مینیتته وه!... (کاترین) خاوهن تین و توانا ییه کی بیهر و ویتزه بوو، ته نانهت یه ک دوو چیرۆکی لاساییشی نووسیبوووه. نامه کاریشی له گه ل ژماره یه کی زۆر له نووسه ره گه وره کانی ئه وروپادا کرد بوو. به کیتک له و نووسه رانه، (فۆلتیر) بوو. بیهجگه له وه شازنیکی به چنگ و چاکه خوازیش بوو. به لام له رووی ئه وه وه که ئه ویش ئافره تیک بوو، هه ست و تاسه و ته زوو و، ئالۆشی به هیتز و هه ره تی هه بوو. ره وشتیشی وا بوو، له ناو شاهه نشاهیتیه که ی خۆیدا کام پیاو له ههموو کهس جوانتر بووایه ده یکرد به دلداری خۆی و دهسبازی له گه لدا ده کرد. به لام له وه دا کۆی له کهس نه ده کرده وه و، هیچ هه ستیکی به گونا هباری نه ده کرد!...

خۆ میتزووی فه رنه سه یش پر له که یینه و به یینه ی ئافره تی رووبازاری و سۆزانییه کان.

له پيش سى سهد سالدئا ئافره تىك هه بوو، ناوى: (نينۆ دولنكلوو) بووه. ئهم ئافره ته گه ليك له نووسه ره كانى به تيرى دلدارى خۆى ئهنگاوتبوو. بهلام واى به باش هاته پيش چاو كه ئه وپش وهك پياوان له كۆرى دلداريدا بيزويتتهوه: واتا دلدارى وا دابنى كه هه برىتييه له يارمه تيدانتيك له گۆرپنه وهى خۆشى گه يشتن به له شدا!! (نينۆ) له سه ره ئهم باوه ره رۆيشت. خۆى فريدايه ناو ده سبازى و لنگبازيه وه، گوپى نه ده دايه ره وشت و خوى كۆمه لايه تى. له كه س په رواى نه بوو!... له ناو دلداره كانى (نينۆ) دا گه ليك له پياوه گه و ره كانى فه ره نسه هه بوون ته نانه ت ده يانگيرايه وه كه (مۆليپر) زۆر بايه خى به وه ددا كه چيرۆكه لاساييه كانى خۆى بۆ بخوئيتته وه. شازنى نه مسه (ئان) فه رمانى دا كه ئه و ئافره ته بخه نه ناو يه كتيك له په رستگاكانه وه. بهلام شازنى سويد (كربستينا) چوو بووه سه رليداني له و به نديخانه به دا. پاشان كه له وى هاته ده ره وه به كاردينال (مازاران) ي گوت: كۆشكى شاهانه ي فه ره نسه به هوى نه بوونى (نينۆ) وه، ئه ستيره به كى هه ره جوان و هه ره پرسنگدارى له ده ست چوه!... كاتى كه (لويسى پانزه هم) يش تيرى له خانمه پيشكه وتوه كانى به ره ده ستى خۆى خوارد، رووى كرده كچتيك كه رۆژتيك له رۆژان له كۆگايه كى بازرگانيدا فه رمانى ده كرد. ئه و كچه يش ناوى (مادام دى بارى) بوو. ئهم كچه نه گوپى ده دايه ساز و ئاواز و گۆرانى و، نه بايه خى ده دا به خوئندنه وهى نووسراوان. نه زرنگكارى سه رنجى را ده كيشا. هه رچى ژيانتيكى خۆى هه بوو، ته رخانه ي كرد بوو بۆ دلدارى له گه ل خونكاردا، كه ياريك بوو بۆ ئه و!...

يه كتيكى تر له ئافره ته روو بازار بيه كان كه له هه ره به ناوبانگه كانيان بوو (لولا مونتيز) يان پى ده گوت. كچه كه له ته مه نى بيست و هه وت سالاندا بوو كه خونكارى (باقاريا)، (لۆدقيكى يه كه م) ي چاو پتيكه وت به ته مه نيكي شه ست و يه ك سالييه وه. خونكار يه جگار دللى چوو به كچه كه دا. بهلام كچه كه زۆرى پى نه چوو بووه ياريكى گشتى بۆ هه موو خاكيك!...

ئافره ت له پشت گه لاي تووه وه!

له راستيدا ئه وهى دللى پياوان كيش ده كات بۆ ئافره ته سۆزاني و سووكه كان ئه وه يه: ئه وهى له ده ست ئه وان دپت، خانمه ئاساييه كان له ده ستيان نايه ت و نايشوئرين بيكه ن!... ئه وانه شتى وا پيشانى پياوان ده دن كه ئافره ته خاوه ن ره وشته باشه كان، پيشان شه رمه، وهك ئه وان بكه ن!... ده توانين بلين، جوانى و چاويه ستركدنى سۆزانييه كان له وه وه يه، كه

له شولاره شه نگوشۆخه كه يان له شيويه كى جادوو گه رانه دا پيشان ده دن. له سه ره تاي دروستكردنى ئافره تدا، چۆن له پشت گه لاي تووه وه ئه و له شه ناسكه ده ره كه وت، ئه مانيش به و جوړه ي ده ره خه ن!... سۆزانييه كه ده زانى: پياوان ده يانه وى خۆشى له له شى وه ربه رگن له به ره ئه وه ئه وپش تا پتى بكرى، ئاره زوويان ده بزوينى و، ئاره زوويشيان داده مركيئيتته وه!... له و كاته دا كه پياو ده زانى له لايه ن ئافره تى ره وشت پاكه وه چ كرده وه به ك رووه دات سۆزانييه كه مان وا دپته پيش چاو كه پياوه كه له هه له تيان و هپتانه پيش چاودا ده هيلتته وه. بهلام له هه ر تاوه دا، شتى واى بۆ ده ره خات كه هه ر به بيرشيدا نه هاتتيت!... هه له تيان و له خوئرسينيش دوو كه ره سه تى گرنگن له دلداريدا... هه روه ها گرنگيشن له چيرۆكد!... بيجه كه له وه سۆزانييه كه، گوپى ناداته ره وشت و خوى كۆمه لايه تى، سه ركيشى ده كات له به نده كانى (ياسا) و (ثايين)، پشت ئه ستوره به خۆى له به ره ئه وه پر پيچوپه نايه، دللى پر له گريه، به ئاسانى ده رناكه وى. هه روه ها زوو زوويش ده گۆرپين. جا له به ره ئه وه يه كه ئافره ته لاساييكه ره وه كان ده بينين هه موو ده م خه ز به لاساييكردنه وهى ژيان و ره وشتى سۆزانييه كان ده كه ن!...

هه روه ها سۆزانييه كانمان وا دپته پيش چاو كه ئه و گيانله به ره درنده يه ي له ناو ده روونى پياواندايه ده بيزوين. ئه وپش له رتيگاي به ره لاكردنى لايه ك له لا سه وشتييه كانى خۆيانه وه... له رتيگاي جله و شلكردن بۆ شتى واوه، كه ئافره تتيكى داوين پاك ناچار ده بى ئه و جله وه توند ده گرى و ده ست ده نيت به ئاره زووى خۆيدا كه بچپته پاشه وه، نه وهك ياساى كۆمه لايه تى بشكيئى!...

هيزى ره گه زبازى و ساره وسرپى ئافره ت!

تا ئيستا لايه كى ئه وانه مان ده رخت كه پياوان ده خه نه سه ر ناپاكي له گه ل ژنه كانياندا. بام له مه و دوايش بگه رپينه وه سه ر گفغوگۆ گشتيه كه مان له بابته (ناپاكي) يه وه. هه رچه نده ئه و هپزانه ي پال به مه رۆقه وه ده نين بۆ خوئرفيدانه ناو گيروگرفته كانى ره گه زبازيه وه، جوړ جوړ و تيكه لوييكه لن، بهلام له تواناماندا هه يه كه به ئاشكرايى چه ند جوړتيكى دياريكراويان پيشان بده ين: بۆ وينه پياوى وا هه يه كه تووشى ئه م جوړه گيروگرفته دى، له به ره ئه وه يه كه هپز و هه ره تتيكى ره گه زبازى زۆرى هه يه. جا چه شنى ئه م پياوه، دوور نيه شانه ي به و هپز و تواناييه ي خۆيه وه بكات. كه چى له راستيدا، يه جگار دووره له وه وه كه هه ر وهك خۆى دپته پيش چاو وا بى. چونكه ئه و له راستيدا، له

ئەندازە بەدەر ئەو ھېزە بە فېرۆ دەدات كە خۆی پېتېو دەنازی!... جا ئەو كەسانەى كە بەم رەنگە بن، بەتایبەتى ئەگەر پیاویش بن، لە راستیدا بەھیچ دانانرین، بەنەخۆش نەبێ. ئەوانە دەمارە میتشكییەكانیان تێكچوون و نازارشی دەدەن. لەبەر ئەو پېتوستییان بەدەرمانکردن و چاكکردنەو ھەیه!...

سەیر ئەو ھەیه، ئەو ژنانەى تووشى نەخۆشى ساردوسپى رەگەزبازى بوون، وەك دېتە پېش چاومان، لە ھەموو كەس زۆرتر خۆیان دەكوتن بۆ جەریبەزىبى لە رەگەزبازیدا، ھەر وەك بەدەمى خۆیان بلتین: (من باكم چىبە؟... كە من رەگەزبازى ئەمەندە بەلامو ھە بەیەخى نەبێ، ئیتر بۆجى خۆشى بەكەسانى تر نەگەبیتەم و پارەیش دەست خۆم نەخەم؟!) كەواتە سوپمانى پى ناو، كە ئەوانەى لنگبازى پېشەیانە، واتا ئافرەتە سۆزانیبەكان و ژنە داوین پېسەكان، زۆریەیان لەم جۆرە ئافرەتەتەن!...

ئەو ئافرەتەنەى كە دەیانەوئى خۆیان دوور بخەنەو لە ھەستکردن بەرەنجەروئى لە كۆرى رەگەزبازیدا، لە ھەستکردن بەرووداوى سەخت و ناھەمووارى ژیان، كە لە ئەندازەبەدەر خوو دەدەن ئەندىشە و بەئاواتەكانى دلدارى و رەگەزبازىبەشەو ھە دەبێن، ئەوانە لە راستیدا خۆیان كز دەكەن بەرامبەر تاوکردن و دەمارى رەگەزبازى بزواندن...

چونكە ئارەزووکردن، ھەموو دەم دەبیتە ھۆى بېرکردنەو لە جىبەجى كۆرى! جا ئەو جۆرە ئافرەتەنە، كە كەللەیان پرە لەم جۆرە ئەندىشە و ئاوات و خەوانە، ھەموو دەم لەوانەن كە بەئاسانى راو بکړین لە لایەن ئەو پیاوانەو كە زېرەك و زمان شېرىن، كە خاوەنى شارەزاییبەكېشن لە دەرووناسى و فرۆفیتلدا.

ترسى ئافرەتیش لە تەمەنى ھەناسەساردى - كە ئیتر لەو كاتەو خۆپىنى لى نایە^(۱) - ھەر وەك ترسى پیاو وایە لە تەمەنى پىرى. جا ئەم ترسەیش، زۆر جار بەلكو زۆریبەى جارن، دەبیتە ھۆى بزواندى ئارەزوو و ئالۆش بۆ ئەمەى دوا خۆشى ژيانى رەگەزبازى خۆى بېنێ!...

لەبەر ئەو، وەك بۆمان دەرکەوتووە، ناوەراستى تەمەن، بەتایبەتى لە ناوەند چل سالى و پەنجە سالىدا، لە ھەموو تافەكانى ژيان سامناکتر و گرنگترن لە ژيانى ھەردوو رەگەزدا. داوین پېسەیش لەم بارەدا، جۆرە دەرچوونیکە لە ئەندازە، لە تۆلەکردنەو... تۆلەکردنەو بەلەش، لەو ھەى كە خەرىكە لىبى بى بەش بىنیتەو!... چونكە لەم تافى ژيانەدا،

(ھۆرمۆن)ەكانى رەگەزبازى دەست دەكەن بەكز بوون. جا بۆ ئەمەى مرۆفەكە زال بىبى بەسەر ھەستکردن بەكەموكۆرى خۆیدا، ئەو بەزەبىبەى كە لە لایەن خۆبەو دەیتەو بەخۆیدا،^(۱) پالى پتو دەنێ كە چستوچالاكییبەكى لە ئەندازەبەدەر لە كۆرى لنگبازیدا بنوینێ!...

یەكێ لەو ھۆیانەیش كە ئافرەت دەخاتە سەر ناپاكى لەگەل مېردى خۆیدا، ئەو ھەیه كە ئەو رەنگە وای بېتە پېش چاو، كە ناتوانێ وەك جارن دلێ پیاوان كېش بكات. جا بى ئەمەى ھەست بەخۆى بكات، كاریكى و بەخۆى دەكات كە دواى پالى پتو بى داوین پېسى و ناپاكى. كەچى لە راستییشدا ئەو ھەر ئەو ھەندەى دەوئى كە بزانی ھېشتا جوانییبەكەى لە جىبى خۆیدا بە و كار لە دلێ پیاوانیش دەكات!... جارى وایش ھەیه بۆبەكا ناپاكى لەگەل مېردەكەى خۆیدا دەكات، مېردەكەى بەداوین پېس دەزانێ و دەپەوئى تۆلەى خۆى لى بكاتەو! . یاخود دەپەوئى تۆلە لە ئافرەتیک بكاتەو كە نازارى دلێ دەدات و خۆى بەسەردا دەنوینێ ئەویش بەو تۆلەى خۆى لەو ژنە دەكاتەو كە مېردەكەى ئەو لە خشتە ببات و داوین پېسى لەگەلدا بكات!...

ھەرچى پیاوانیشن، ھەندى ھۆى داوین پېسییان ئەو ھەیه كە لە كەمتەرخەمى ژنەكانیان یەجگار تەنگەتاو دەبن. یاخود سەركېشى لە ژنەكانیان دەكەن لەبەر ساردوسپیان لە رەگەزبازیدا. جارى وایش ھەیه پیاو بەو دەكەوئیتە داوى داوین پېسیبەو، كە دەپەوئى خۆى بنوینێ، لەناو ئەو كەسانەدا كە لەگەلئاندا كۆ دەبیتەو. دەپەوئى وایان تى بگەبیتى كە خۆى پیاویكى چاوبەستكەرە و ژنانیش لەبەر ئەو ھەزى لى دەكەن!...

كاروان دەروات بام بېروات، بەلام ئیو ھۆتان مەدەن بەدەستەو!

بەشى زۆرى كەسان (دلدارى) و (رەگەزبازى) تىكەل دەكەن. كەچى ئەو دوو پەيوەندیبە لە گرنگترین پەيوەندیبەكانى ناوەند نیر و مین كە پىكیانەو دەنوسیتن. ئەو گىروگرفتەنەیش كە لەم تىكەلئىوئىكەلئىبەو ھەرو دەدەن، زۆر جارى و پرو دەدات كە دەپنە ھۆى قەومانى كارساتى و كە دەمارەمیتشكییەكان تىك دەدەن، سەرگەردانى دەھیتن بەسەر كەساندا، بېروباوەر و ئاواتەكانیش لەناو دەبەن، گەلئىك كەسپیش دەخەنە گىژاوى ھەناسەساردى و كۆلئىبەو! .

پزىشكى دەروونىبەش لە ژيانى رۆژانەى خۆیدا، زۆر كەینەو بەینەى وای دېتە پېش چاو

(۱) تەمەنى ھەناسەساردى: سن الیاس. خۆپىنى لى نایە: توقف العادة الشهرية.

(۱) ئەم رستەبە دەبوو ئاوا بى: ئەو بەزەبىبەى كە بەخۆیدا دېتەو...

که هه موویان له ووهه په یدابوون، لی قه و ماوه کان له جیوازی ناوهند (دلدارى) و (رهگه زبازى) تینه گه یشتون!...

رژژیکیان کچیکم هاته لا. ته مهنی هه ژده سالان بوو. تووشی نازاریکی زور و په شیمانبوونه و هه کی سهخت بوو. چونکه خوئی خستبووه به ردهست لایک که به ناوی (دلدارى) یه وه له خشته ی برد بوو... هه ندی له و قسانه ی به کچه که ی گوتبوو به مبه به سی تاوکردنی ته مبه بوو: (که هه ر دوو کمان دلمان به یه کتردا چوو بیت و باوه ریش به یه کتر بکه بن، ئیتر بوچ خویمان له نازاره دا به یلینه وه؟!...). کچه به سه زمانه که یش، به قسه کانی ته و ده سخه رۆ ده بیخ و خوئی ده دا به دهسته وه. کچه که ته وه نده ساکار و نه شاره زا ده بیخ له په ند و په راویزی کوره که، له وه دا هیچ نه نگیه که نایه ته پیش چاوی، که خوئی بدا به دهسته وه. (چونکه کوره که خویشیوستووه و دللی پییدا چوو، خویشی باوه ر به و و به به لینه کانی ده کات!). که چی له پاش شهش مانگ کوره که رووی خوئی لی وه رگیرا و خوئی له گه ل کچیکى تر دا ریکخست!... کچانی ویش هه ن، بو به کا ده که ونه داوی او وه، که وا ههست ده که ن، ته گهر بیتو دهست به رووی هه موو لایک وه بنین رژژیک دئ پیر ده بن و شوویش ناکه ن. جا بو ته مهنی هه لی شوو کردنیان له دهست نه چی، هه ر لایک زمان پاراو بی و له بابهت دلدارى و ژنه یاناره وه قسه ی باشیان بو بکات، تاو ته بن و خویمان ده دن به دهسته وه! رهنگه ته م جوړه کاره ساتانه به سه یر دانه نرین به لام ته وه ی جیتی سه رسورمانی راسته قینه یه ته وه یه، که زور نافرته مه رداره کان، تا چه ند سالیکیش به سه ر شوو کردنیاندا تیده په ری، هیشتا له وه تیناگه ن که جیوازی هه یه له ناوهند (دلدارى) و (رهگه زبازى) دا!... گه لیک ژن بوم ده گتیره وه که دلدارى بیان به رامبه ر میده کانیان به هوئی ته وه وه تیکچوو که له پاش شهوی په رده وه (هه موو شتیک) گوژراوه!... هی وایان تیدایه، سکالا له وه ده کات که میده که ی لنگبازى زور له گه لدا ناکات و وه ک جارن خوئی تیناگه یینى!... ته ویش ته مبه به نیشانه یه کی که مبه ونه وه ی خو شه ویستی میده که ی داده نی، بو به کا دللی لیبی کرمی بووه، که خه ریکی دلدارى به له گه ل ژنیکى تر دا!... هی وایشیان تیدایه وا دیته پیش چاوی که دهست نه په رژانی میده که ی بو بردنی ته وه له گه ل خویدا بو جیگای رابواردن و گه شتوگوزار، به بیانوی کاروبار زوریبه وه به لگه به که، که دللی میده که ی خوئی لی سارد بو ته وه!...

منیش له یه کییک له م جوړه نافرته تانه م پرسى که ده هاته شوینی فرمانه که م تایا به راستیته کی میده که ی خوئی ناوی؟!... وه رامه که ی ته ویش ته مبه بوو: (ته وه هه روا

پیشان ده دات که منی خو شده وئ. به لام من هه رچه ند ده که م باوه ری پی ناکه م!... ته وه هه ر دللی به لنگبازى به که دا ده چی، هیچی وایشی لی دهر نه که و تووه که له وه به ولاره هیچی تری خو ش بوئ!...). چیرۆک یه جگار زوره که له م بابه ته وه بگتیریتته وه، به لام هه موویان په نجه بو کاکلی گيرو گرفته که ده کیشن که بریتیه له مه: (دلدارى) شتیکه و (رهگه زبازى) یش شتیکى تره. ته م دووانه یش له لای هه ر دوو رهگه زه که ته وه نده ی یه کتر نین. هه روه ها پله ی هه ر دوو بابه ته که، له کن هه ر رهگه زه جیایه له گه ل هی ته ویتردا!...

دلدارى + رهگه زبازى = کاهه رانى نا سه ر!

ته وه نده هه یه پیواوه کان له نافرته ته کان باشت ر ده توان ههست بکه ن به جیوازی ناوهند هه ر دوو تاسه که. هه روه ک به سروشت په ی به وه به ن وایه. چونکه پیوا رهنگه ژنه که ی خوئی به دل خو ش بوئ و، به ته نگ ته وه یشه وه بی که به دل سوژی له گه لیدا بینه یته وه و ناپاکی له گه لدا ناکات، که چی له پاش تپه رپوونی چه ند سالیک وای لی بی، ته وه نده گرفتاری جوانی له شی نه بی به لام ژن به زوری (دلدارى) و (رهگه زبازى) پیکه وه ده به ستنه وه به لای ته وانه وه وایه که هوئی خو به دهسته وه دانه که یان بو پیوا و دلدارى به که یانه بو ته وان!... و اتا (دلدارى) ده که ن به بیانوو بو خو به دهسته وه دان! جا ته م ههست پیکر دنه هه لیه، که ده بیته هوئی په یدابوونی زور دلشکاو و، له ش تیکچوون، له ناو ته و کچانه دا که هیشتا شوویان نه کردووه. که تووشی خه موخه فته و نازاریشیان ده کات له پاش شوو کردن!...

جا ته گهر بیتو نافرته ته کان ته وه بخه نه پیش چاوی خویمان که پیوسته (پال پیونه نهرى رهگه زبازى) و (پال پیونه نهرى دلدارى) له یه کتر جوئی بکه نه وه، هه ر کات پی رووداوی ژنیان بخستایه پیش ده می ته م جیوازی به وه، ته وه نده تووشی خه موخه فته و نازار نه ده هاتن!... چونکه ناره زووی رهگه زبازى و، دامرکاندنه وه ی ناره زووه که، بی ته مهنی دلدارى له نارادا بی، به ناسانی پیکدین... ناره زووی دلدارى به له گه ل دامرکاندنه وه ی ناره زووه که دا، بی ته مهنی ناره زووی رهگه زبازى له نارادا بی ته نانهت بی ته مهنی لنگبازى بکری، هه روه ها پیکدین!... پال پیونه نهرى (رهگه زبازى) سه رچاوه که ی (له ش) ه. تامانجه که یشی (مندال) دروست کردنه، بوون و چالاکیشى به ندن به تاو فریدانی لووه که ره کانه وه.^(۱)

(پال پیونه نهرى دلدارى به ش) سه رچاوه که ی - که به جوړتیکى ساکار لیبی بدوین و دووریش

(۱) لووه که ره کان: غدد الصماء.

بئى لە شىۋەي زانستىيە ۋە - سوۋچى (ھەست) و (تاسە) و (تەزۋو) ە لە (ھۆش) دا. ئەمەيش كارەساتىكى دەروونىيە، لە بىنجويناۋاندا لەوۋە پەيدا بوۋە، كە ئافرەت ئارەزۋو دەكات پىشتىۋانى پىۋاۋ دەس بىكەۋى، بۆ ئەمەي بتوانى ئەو فرمانە بەجى بەيىنى كە سروشت بۆى داناۋە، واتا (مندال) بوون و پەرۋەردەكردنى (مندال).

پىۋىست بەۋەيش ناكات كە بلىپىن: (دلدارى) و (رەگەزبازى) تىكرا، لاي زۆر كەس، لە ژن و لە پىۋا، تىكەل بەيەكتەر دەبن. جا ئەگەر بەرھەلستىك نەيەتە رىيى ژنەكە، يان پىۋاۋەكە، كە واپان لى بىكات ھەست بەتتىكچوون و سەرنەگرتنى كارى ژن و مېردى، بىكەن، دەستبەجى دەكەۋنە بارىكى و او، كە ئەۋەندە دلخۆش و كامەران بن، ئەۋەندە لەش خۆش و تەندروست بن، كە لە ھىچ لايەكى تىر ژيان و پەيوەندىيەكانى مەرقايە تىيەۋە نەگەن بەو خۆشى و كامەرانىيە. بۆ رۆشنىكردنەۋەي ئەم قسەيە دەلېم: ئەگەرھاتوۋ رىككەۋوت كوپ و كچىك، دلدارىيەكى دوو لايى كەۋتە ناۋەندىيانەۋە و ئارەزۋوى رەگەزبازىشيان يەكى گرت، ھەرچى ئەرك و ئازار و، خەموخەفەت و نەخۆشى و گىروگرفتىكى ئابوۋرى و كۆمەلايەتى ھەيە، تەنانەت ھەرچى ترسىكىش ھەيى لە بۆمباي گەرد... بەلايانەۋە بايەختىكى ئەۋتۆي نامىنى!... ئىتەر ئەۋساكە ژيانىان لى دەبىتە بەھەشت كە ھەر ھەز دەكەن تىيدا بىننەۋە!...

جارتىكىان خانىك لە بابەت دلدارىيە ئافرەتەنەۋە گىتوگۆي لەگەلدا كردم، گوتى: (سروشت خۆشەۋىستىيەكى ۋەھاي لە دلئى ئافرەتەندا دروست كىردوۋە، ھەر بەشى مېردەكەي و مندالەكانى خۆي ناكات، بەشى باوك و دايك و برا و خوشكەكانى و، دۆستەكانى و ھەندى لەو گىيانلەبەرەنەيش دەكات كە نازدارن لە لاي، تەنانەت بەشى ھەندى دار و بەردىش دەكات!...)

بەلاي منىشەۋە خۆشەۋىستى پىۋاۋىش لە خۆشەۋىستى ئافرەت كەمتر نىيە. خۆشەۋىستى پىۋاۋىش لە ھەموو جۆرە خۆشەۋىستىيەك قولتەر و رەنگاۋرەنگتەر و جۆر جۆرتەر. ھىندە ھەيە، پىۋا ۋەك ژن نىيە، بەئاسانى و بەزۋوىي گرفتارى دلدارى بىي. پىۋا لە راستىدا، لە ژن زۆرتەر خۆي دەپارتىزى، زۆرتىش لىيى ورد دەبىتەۋە...

جا ئەگەر دوايى گرفتارى دلدارى بوو، واتا دلدارى راستەقىنە، نەك ھەز لە لەشۋلار كردن، دلدارىيەكەي ئەۋەندە بەھىز دەبى، ئەۋەندەيش بەرگە دەگرى، تا مردن دەمىننەۋە و ناپىتەۋە بەتايىبەتى ئەگەر يارەكەي بوو بىتە ژنى و، مندالى لىيى بوو بى و، بوو بىتە كەبىبانوۋى مالىشى!...

بىنچىنى ژيانى ژن و مېردى دلدارىيە نەك رەگەزبازى!

بەلام ئەو (دلدارى) يەي كە باۋەرى ئافرەت دەخاتە سەر ئەۋەي پىۋا، دەمدەمىيە و زوو دەگۆررى، كە پشتى پى نەبەستى... ئەو دلدارىيە بەدلدارىيە راستەقىنە دانانى. ئەۋە لە راستىدا رۋوكەشىكى رەگەزبازىيە!... بىجگە لەمە، خۆ كوتانى پىۋا، بەتەۋۋرەمەۋە، بۆ ئەمەي ئارەزۋوى رەگەزبازى خۆي داھركىننەۋە سەبارەت بەۋەيە، كە پال پىۋەنەرى رەگەزبازى لەۋدا بەھىزترە تا لە ئافرەتدا. بەلام ۋا دەردەكەۋى كە (رەگەزبازى) چ لە لايەن پىۋاۋە بى چ لە لايەن ژنەۋە، دەربەست كەسايەتى، ياخود پاىەي كۆمەلايەتى و، ئابوۋرى، يان زىرەكى، ياخود ھىچ رەۋىش و رەنگىكى كۆمەلايەتى تر نىيە. ئەۋ ھەر خەمى ئەۋەبەتى تىر بىرى و داھركىتەۋە. گوى ناداتە ئەنجامى دوايى. جا لەبەر ئەۋە ئەم جۆرە تىر كردن و دامركاندنەۋەيە، رەنگە ھەر پىۋىستى بە (دلدارى) نەبى. جا ئەم جۆرە بارە لەكەن پىۋا زۆرتەر دەردەكەۋى تا ژن!... دەھەر ئەم جۆرە سروشتە سەركىشە خوتىيەيە، كە ئەۋ رازەمان بۆ دەردەخات: كە (رەگەزبازى) لە كاتىكدا كە دەكەۋىتە گەر، خۆش و شىرىن دەردەكەۋى. بەلام كە لىنگبازىيەكە دوايى ھات، ناخۆش و ناشىرىن و نەنگەۋىست دەردەكەۋى!... بەلام كە (دلدارى) لە ئارادا بى، رەگەزبازىيەكە، لەدۋاي لىنگبازىيەكەيش ھەر بەخۆشى و شىرىنەۋە دەمىننەۋە لەپىش چاۋى مەرقدا. ھەرچەندە (رەگەزبازى) يەكە جىگايەكى بىنچىنەيى ۋا ناگرى بۆ خۆي لە كۆزى پەيوەندىيە ناۋەند نىر و مېدا، تا بتوانى زال بىي بەسەر ھەموو ھەست و تاسە و تەزۋۋەكانى تردا!... ئەمە لە بابەت (رەگەزبازى) يەۋە.

بەلام (دلدارى)، لە پاش كۆيونەۋەي ھەردوۋ خۆشەۋىستەكە، لەپىشدا چۆن بوۋە، ھەروا دەمىننەۋە. واتا: يەكىتى ژيانى ژن و مېردەكە ئەۋ (دلدارى) يە ناگەيىننە پەلەي تىرىبون و دەستبەردابوون، بەپىچەۋانەۋە دور نىيە تا بىت پەرە بسىنى و گەشە بىكات... ئەۋ (دلدارى) يە، پاش مردنى خۆشەۋىستەكەيش، ھەر دەمىننەۋە نامرى!... بىجگە لەۋە (دلدارى) يەكە بايەخ نادات بەكۆيونەۋەي ھەر دوو خۆشەۋىستەكە و، بەيەكىتى ژيانىان، يان بەجوى بوونەۋەيان و دوركەۋتەۋەيان. ئەمەيش رازى ئەۋەيە، كە (دلدارى) يەكەم) ھەر دەژى و دەمىننەۋە، تەنانەت ئەگەر ھەر دوو خۆشەۋىستەكەيش چارەنوسىيان ۋا بەيىنى، كە ھەر يەكەيان لەگەل يەكىكى تردا ژيانى ژن و مېردى پىك بەيىنى!... دوورىش نىيە ھەتا كۆنتىر بىي، زۆرتەر رەگ دابكوتى و گەشە بىكات!... لە لايەكى تىرشەۋە، ۋەك

دیته پیش چاومان، (دلداری) گه لیک روو و گه لیک لای هه یه. دوور نییه که سیک، دلی به زور که سدا بچیت، بام هوئی دلدار بیانه ییش جور جور بن. ئەم قسه یه ییش پیچه وانه ی ئەو واته یه یه که ده لئ: (دل هەر یهک دلدار تیدا جئ ده بیته وه). ته نانه ت ئەم واته یه، به لگه ی ئەوه یه که واتای دلدار و ره گه زبازی تیکه ل ده کرین. چونکه پیاو له باریدا هه یه که باوکی و دایکی و برای و ژنی و کوری و هاوړی و نیشتمانی خوئی خوش بوئ!... ئەمانه هه ره به که یان جوره خوشه و بیستیه کن بام له گه ل یه کتر بيشدا جوئ جوئ بن!...

یه کیک له زاناکان نووسیویه تی ده لئ: (ئافره ت ده بن به دوو به شه وه: ئەوانه ی بو دایکی تی ده ست دهن. ئەوانه ی بو به زموره زم ده ست دهن). گوتوویه تی: مه به سی له به شی یه که میان بو مندالبون، بو مندال پیگه یاندنه، بو مندال په روه ده کردنه، بو مال راگرتنه، بو بایه خ به خودانه. به لام دهسته ی ئافره تانی (به زموره زم)، له پیش هه موو شتیکدا پیاویان هه ره له بهر خوئی خوشده وئ. به لای ئەو ئافره تانه وه، پیاو به (هو) دانانری که بیانگه یینیتته ئامانجی خوئیان پیاو خوئی به (ئامانج) داده نری، هه ز له خویشی ده کری!...

جا ئەم دابه شکردنه ئەوه مان تیده گه یینی که ئافره تانی دهسته ی (دایکی تی) گوئی ناده نه بابه تی (ره گه زبازی). که چی دهسته ی (ئافره تانی به زموره زم) نه گوئی دهنه مندالبون، نه بایه خیش دهنه به مال راگرتن. ره نگه ئەم جوره دابه شکردنه ییش قسه کانی پیشوومان لیک بداته وه که گوتمان پیاوان هه ز به تیکه لبون ده کن له گه ل ئافره ته سوزانییه کان و رووبازارییه کاند. چونکه له کن (ئافره تی دایکی تی) دلدار ی به چنگ و به دهسه لاته. به لام له لای (ئافره تی به زموره زم) ره گه زبازی دهسه لاتدار تره. به واتایه کی تر (ئافره تی دایکی تی) رووه شوو کردن و خیزان دروست کردن دهروات، به لام (ئافره تی به زموره زم) گوئی ناداته شوو کردن و خیزان دروست کردن مه گه ره هه مه به سی ئەوه بیت که بو پاشه رۆژی خوئی شتیک پیکه وه بنی، تا له رۆژی ره شدا فریای بکه وئ!.

به هه موو ره نگ، و امان دیته پیش چاو، که هه موو پیاویک دلی ده چی به (ئافره تی به زموره زم) دا. به لام تا پیاویان بکری ئەو جوره ژنانه ماره ناکه ن!... به لام که ژنیان هینا، له و ئافره تانه ده هینن که له جوره که ی ترن، له (دایکی تی)... و اتا له و ئافره تانه ماره ده کن که به کاری مال راگرتن و مندالبون و مندال به خپو کردن دین. ئەوه ییش ئاشکرایه، که ژن و میردیی هه ره له بهر ئەوه تیکده چی که هه ره له سه ره تاوه ژن و میرده که، له وه تیناگه ن که ئاره زووی هه ره دوو کیان له سه ره بنچینه ی (ره گه زبازی) دامه زراوه، نه ک له سه ره بنچینه ی

(دلداری)... جا که ژن و میردییه که یان به مجوره دامه زرا بی، هیزی کیشکردنی ره گه زبازییه که یان به ره به ره کز ده بی. زورجاری و ایش هه یه که ئاره زووی ره گه زبازییه که ی هه ره دوو لایان به رامبه ره کتری، هه ره به جارتیک نامینی و له ناو ده چی. جا که ئەوه گه یشته ئەم راده یه ئیتر هیچیان بو نامینیتته وه ئەوه نه بی که زوردار ی له یه کتر بکه ن و، ناپاکی له ژن و میردی یه کتر بکه ن. و اتا: داوین پیسی بکه ن!...

به لام (دلداری)... دلدار ی دل سوزانه و راسته قینه، دلدار ی بی گه رد... له راستیدا له ئاسن به هیتره. نه رۆژگار ده توانی له ناوی بیات، نه کاره ساتی ناهه مووار!...

ته و او بوو

۱۹۸۴

هه‌په‌تی ده‌گه‌زبازی

نووی کردنه‌وهی تافی و کورپینی به‌هۆی سروشته‌وه

نووسه‌ری: به‌رنار مه‌کفادن

پیشه‌وای په‌روه‌ده‌کردنی له‌ش له‌ئه‌مه‌ریکای یه‌که‌گرتوودا

١٩٦٥

سه‌رنه‌یک...

مامۆستا شاکر فه‌تاح هه‌روه‌ک له‌پیشه‌کی ژیاننامه‌که‌یدا (ئاوینیه‌ی ژینم) ئیشاره‌مان پێداوه، له‌نووسین و کاری دانانیدا گه‌لێ ده‌ستپێشکهری به‌رچاوی هه‌یه و داهینه‌ربووه له‌بواره‌کانی ئه‌و رێبازه‌ی گرتوو به‌تیه‌به‌ر بوو خۆی.

یه‌کیک له‌وانه، تا کۆتایی شه‌سته‌کانی سه‌ده‌ی بیستیش به‌ده‌گمه‌ن هه‌بوون که‌ خۆیان داوه له‌ بواری نووسین ده‌رباره‌ی کاروباری سیکیسی و ئه‌و زانسته‌ی به‌ده‌ووریدا ده‌خولیته‌وه؛ خو و نه‌ریتی باوی ناو کۆمه‌لگه‌که‌مان به‌ربه‌ستیک گه‌وره‌بووه له‌به‌رده‌م ئه‌م کاره‌دا، بۆیه زۆربه‌ی نووسه‌ران. به‌جوانیان نه‌زانیوه (چ وه‌ک کاریکی زانستی و لیکۆلینه‌وه، چ وه‌ک کاریکی ئه‌ده‌بی و هونه‌ری) خۆیان لێ نیتزیک بخه‌نه‌وه، به‌لام ده‌بینین مامۆستا زۆر بوترانه و چاو قایمانه‌ بازووی لێ هه‌لمالیوه و کردوویه به‌ به‌شیک له‌ پرۆژه‌ فراوانه‌ گه‌وره‌که‌ی (پرۆژه‌ی خۆینه‌واری کوردی) و به‌شیک تاییه‌تی به‌ناوی (ده‌گه‌زبازی - سیکیسی) یه‌وه جیاکردۆته‌وه و ئه‌وه‌ی به‌باشی زانیبێ له‌ باس و لیکۆلینه‌وه وه‌ری گێراونه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی.

جا به‌گشتی ئه‌وه‌ی ئیمه‌ له‌م حاله‌ته‌دا بۆی ده‌چین ئه‌وه‌یه‌ که‌:

١- کاریکی ده‌گمه‌ن و داهینه‌رانه‌یه (له‌گه‌ل سه‌ره‌تاییدا) که‌ کتیبخانه‌ی کوردی به‌خۆیه‌وه ده‌بینی باه‌تیکێ تازه‌یه.

٢- زۆر چاو قایمانه‌ و به‌جوورئه‌ته‌وه، مامۆستا ده‌ستی داوه‌ته‌ کاره‌که‌ی و په‌نجه‌ی بۆ باسه‌کان بردووه و زاراوه‌ سیکیسیه‌کانی کردۆته‌ کوردی و به‌زه‌قی و راشکاوانه‌ ناوی هیتاوان، هه‌رچه‌نده‌ زۆرجار له‌به‌ر عورف و نه‌ریتی باو و یستوو به‌ زاراوه‌ و ده‌سته‌واژه‌ی وا دابینی که‌ له‌لای خۆینه‌ر سه‌مه‌ینه‌وه‌ی تبادا نه‌بێ، به‌لام جاری واش هه‌یه‌ ناچار له‌ بنی هه‌مانه‌که‌ی داوه‌ و راسته‌وخۆ ناو و زاراوه‌که‌ وه‌ک خۆی ده‌هێتی.

ئهمه‌ش به‌لای کۆمه‌لگه‌ی ئیمه‌وه‌ ئاوايه، به‌هۆی ده‌گمه‌ن وه‌یا نه‌بوونی ئه‌و نووسراوانه‌ی سه‌ر به‌م ته‌وه‌ره‌ن له‌ کتیبخانه‌ی کوردیدا (تا کۆتایی شه‌سته‌کان). که‌می به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌ ده‌بینین له‌ناو کتیبه‌ عه‌ره‌بیه‌کاندا زۆر به‌ئاشکراو راشکاوانه‌ باسیان لێ ده‌کری و ناو ده‌برین.

ئیمه‌ ئه‌م کاره‌ی مامۆستا به‌یاخی بوون و له‌ خه‌ت ده‌رچوون دانانین، به‌لکه‌ ده‌ستپێشکهریه‌کی چاک و داهینانیکێ تر و رچه‌شکاندیکه‌ و پیرۆزه‌کی تره‌ ده‌بخه‌ینه‌ پال ئه‌وانه‌ی دی.

ئه‌حمه‌د

٢٠٠٣/٧

پیشه کی

ئەم نووسراوه بۆ پیاوان دانراوه راست و ڕەوان لەو بابەتانهوه ئەدوئ، که زۆر گرنگ و بایه خدارن بۆ ئەوان بینگومان خوێندەواری، خۆی بەتەنیا، لە باربا هەیه که ئەو خراپ و تاوانانە لە داوین پاکیی بۆژۆ و شەرمی درۆوه پەیدا ئەبن، رۆژ بە رۆژ چاره یان بکات.

شەرمی درۆ، لە ئەندازه بەدەر زیان و خراپە ی لێ ئەو شەیتەوه هەر کزیی و سستییهک، ئیمرو تووشی هێزه کانی لەشمان هاتوون، تا ئەندازه یه کی زۆر گه وره، لە شەرمی درۆوه پەیدا بون لەبەر ئەوه مەبەس لەم نووسراوه ئەوهیه که ئەو بابەتانه ی تەندروستی مەرۆف و چاکیی مەرۆفی پێوه بەنده، سەرپۆشبان لەسەر هەل بگیری و بەتاشکرا، دەرخرین ناگاداری و شارەزایی، بێ گومان هێرێکە جا ئەگەر شارەزایی لە کاروباری رەگه زدا(*)، ئەوهنده بۆ تەندروستان پێویست بێ، بێ گومان بۆ ئەو لەش کز و بێ هێزانەیش که لەناو گێژاوی ناشی و نەزانی و کۆلکه خوێندەوارییدا گێل ئەخۆن، گرنگتر و بەکەلکتر ئەبێ.

ئەو پیاوهیش که دەماری پیاوه تی پێوه نەمینی، ئەبێتە باریک بەسەر ئەو کۆمه لایه تییه وه که تیا ئەژی، کەم و زۆر بەکەلکی ئەو کۆمه لایه تییه نایەت، لەسەر ئەوهیشه وه زبانی پێ ئەگه یینی زۆر کەسی واهەن، که ئەم جۆره ژبانه ئەژین.

هەر کامێکیان بگریت، بەکزیی و لاوازییه وه ئەژی، نە کامەرانی ئەچێژی، نە لە تەندروستییش تی ئەگات.

کەواته، بەسیه تی درۆ و چاو و راوکردن، دەمیکه، سەرده می شەرمی و ناشی تی بەسەر چووه بەلام ئیمروکه، پێویسته لەسەرمان که بە تیشکی بههیزی خوێندەواری، تاریکایی نەخوێندەواری رۆشن بکەینه وه، تا رێگایه کی تەخت و فراوان و ئاسان بۆ لاوه کان بکەینه وه، که پێی لە هیواو ئاوات.

خوێندەواری ئەم نووسراوه هەرچییه کی پێویست بێ بۆ شارەزا کردنی لە ژبانی رەگه زبی خۆیدا، دەستی ئەکەوئ هەرچییه کمان لەدەست هات کردمان بۆ ئەمه ی نووسراوه که هەموو لایه کی کهینه وه یه یه رەگه ز بگریته وه لەسەر خوێندەواریش پێویسته، که باش

بەخوێنیتەوه و لێی ورد بێتەوه. و هەرچییه کیش ئەخوێنیتەوه، بەتەواوه تی بەکاری بهیینی، بۆ ئەمه ی ئەو هیز و تەندروستییه ی ئاواتیان بۆ ئەخوێن بێ، دەستی بکەوئ.

لێرەدا، لە پێش کهینه وه یه یه تایبه تیدا، بەتەنگ کهینه وه یه یه گشتییه وه بووین ئەمیش لەبەر ئەوه یه، که ئەگەر نەخۆشه که دەستووره گشتییه کانی نەخۆشییه که ی زانی، ئیتر ئەتوانی بههۆی ئەم زانیارییه گشتییه وه، نەخۆشییه که ی خۆی بدۆزیتەوه، دیاره که مەرۆف شارەزای کهینه وه یه یه گشتی بوو، شارەزای کهینه وه یه یه تایبه تیش ئەبێ.

لەبەر ئەوه، ئەم نووسراوه بەکەلکی هەموو کەسیک دێ نەخۆش چاک ئەکاتەوه و لە دەست نەخۆشییه که ی خۆی رزگاری ئەکات. ئەوی نەخۆشیش نییه، ئەوهنده ی تر هیز و تەندروستی پێ ئەبه خشی.

(بەرنار مەکفادن)

(*) لێرەدا وشە (رەگەز)، رەگەزی پیاو و رەگەزی ژن، یاخود رەگەزی مەرۆقایه تی ئەگریته وه زانستیکی تایبه تیش بۆ ئەم رەگەزه دانراوه که لە دلداری و سک و زاکردن و ژن و میتریدی و ئەم جۆره بابەتانه ئەدوئ، پێی ئەلین (زانستی رەگەز - وەرگێتر).

بهشی یه گهه

دهموچاوی جوان و لهش و لاری ریکویپیک و کردهوی شیرینی ئافرهت، لهتای تهرارووا، وهک هۆشی بههتیز و لهشی بههتیزی پیاو ئهوهستیتتهوه. رهگهزی ئافرهت و رهگهزی پیاو ئهوه دووانه بهئاشکرا له یهکیان جیا ئهکهنهوه، کردهوه و رهوشتی ههر رهگهزیان بۆ رهگهزهکهی تر پیتویست و بهکهکه ههر کاتج ئهوه رهوشت و کردهوانه یهکیان گرت کامهرانی مرۆفایهتی ئهگاته ئهوپهیری ئهوه یهک گرتنهیش لهشیوهی ژن و میتدییدا پهیدا ئهبن، که دل ئهئووسن بهدللهوه و دهستیش ئهخریتته ناو دهستهوه چونکه ئهوه ئارهزووانه ی لهگهله یهکترا بسازین و ریک بکهون، له ههموو ئارهزووهکانی مرۆفایهتی بههتیزتر ئهبن ههموو ریکخراوهکانی رهگهزی مرۆفایهتیش لهسهه ئهوه بنچینهیه دانهمزرین چونکه خیزان، رووکهشی ههر چۆنیک بی، سهراچاوهیهکی ژبانی نیشتیمانه، چاکهکانی نهتهواپهتی لهوتیوه پهیدا ئهبن، گهورهیی نهتهوهیش بههۆی ئهوهوه ئهپاریزری.

بهلام، له روویهکی زانستبیهوه، ئهوه خیزانه بهخیزان دانانری، ههتا ئهوه ئهئادمانه ی لیبان پهیدا بووه، کردهوه و رهوشتیکی سههتایی یان نهبن، اتا ئهوه کردهوه و رهوشتهیان ههبت که تاییهتبییه بۆ رهگهزهکهیان جا ئهوه کردهوه و رهوشتهیش که پیاو جیا ئهکاتهوه له ئافرهت هتیز و ههرهته.

دوورنییه که ئافرهتهکه دهموچاوی جوان نهبن بهلام ئهوه کهموکوربیه، بههۆی ریکویپیک ئهئادمانهکانی لهشییهوه و جوانییهکانیانهوه ئهشارریتتهوه؛ ئهگهه بیتو خوا ئهوه شهنگی و ناسکیی ئافرهتهی پیتی بهخشیی، که دل کیش ئهکات ئهوه ئافرهتانهی که له میتوودا بهههلهکهوتوو دانراون، زۆربهیان لهبهه جوانی دهموچاویان نهبووه، که ناوبانگیان دهرچووه. کهچی بهپیتچهوانه ی ئهوهوه، ئهوی لهناو پیاواندا ناویان دهرکردووه، ئهوانه بوون که خاوهنی هتیز و ههرهت بوون.

له راستیدا پیاوی کز و لهه و لاواز، کزیی و لههپی و لاوازیبهکهی له ئهنجامی کردهوی خۆبهوه بۆ پهیدا بووی، یان له کردهوی باوک و دایکیهوه بهمرۆفایکی جیاواز دانهنری چونکه ئهوهی بهدهستهوه نهماوه که له باربا ههبت ئهوه مههسانه بهینیتته دیی، که بزبان هاتوته جیهانهوه که له پیتش ههموواندا پاراستنی رهگهزی مرۆفایهتبییه له ژبانا.

کولمه بهقوولا چووهکانی و، ماسولکه شل و شیتاوهکانی و، چاوه لیللهکانی و ههناسه کزهکهی و، روو کهشهکانی تری کزیی و بی هتیزی لهش و هۆشی... ئهمانه ههموویان ئهوه

پیشان ئهدهن که لهشیکی وا بههتیز و ههرهتی نییه، که بتوانی وهک میتدییک فرمانی پیروزی خۆی بهجی بهینتی.

تهنانهت خهبات کردنهکهیشی به کزیی دهرئهکهوی، بهرامبهه کاروباری ژبان، ههرچه ند جاری وایش هه به که رۆژگار لهگهلیا ئهبن: وهک ئهوهی که له خیزانیکه دهوله مه نددا گهوره ئهبت یاخود له لایهکی واوه دهرامهتی ئه داتی که پیاو ههر به بیریشیانایهت له بهه ئهوه، له رووی سامان دهست کهوتنهوه ئه وهنده پیتویستی بهخۆماندووکردن نابج ئه مهیش بابتهیکی خۆش بهختییه، ههموو پیاویکی کز و لهه و لاواز بهدهستی ناکهوی خۆ ئه گهه دهستیخی بکهوی ههست به کامهرانی راستهقیینه ناکات جا له بهه ئهوهی ئهوه خاوهن بهختانه زۆرنین، زۆریه ی ئهه کۆمهله ههناسه ساردانه، له ناو ژبانییدا به بلاوی ئه بیزین بههتیزهکان که نهفتیان ئهکهن و بهزه بایشیان پیاواندا دیتتهوه.

دووریش نییه بهچاوی سووک سهیربان بکهن چونکه ئهوانه سهراچاوهیهکی سههگره دانی و ههناسه ساردین بۆ خۆیان و، جیگای بهزهیی پیاها تنهوه و بهچاوی سووک سهیرکردن له لایه ئهوانهوه که هتیز و ههرهتیان ههیه لهگهله ههر که سیکشیدا تیکهله بن نازاریان پی ئهگهتین و زبانیان پی ئه بهخشن.

ههروهکو پزیشک (کریستوفر ولدن) گوتویهتی، ئهوه کزولاوازانه چ له پیتش چا و سروشتدا، چ له بهه چاوه که لهک خوازهکاندا، له کۆری ئابووریدا جیگایان نابج.

چونکه ئهوانه تهنگوچه له مهیهکن زبان بهخۆشگوزهرانیان ئهدهن به رههلهستیکیشن له رتگی پیتشکهوتنیاندا جا ئهگهه یهکیک لهوانه ژنی هینا، دوورنییه، که کهموکورپی لهش و هۆشی خۆی بگوتیتتهوه بۆ منالهکانی، که لهناو کهمه رهیهکی بهدی و خراپیدا بلاوته بنهوه و په ره ئه سینن جا له بهه ئه مه ی له توانیدا نابج ئوبالهکانی ژبان به تهواوه تی بگریته ئهستوی خۆی، بی گومان ئهبت که سیکه تر هه ندی له فرمانانه بخاته ئهستوی خۆی، ههموده م خۆی له شیوهیهکی خهفه تبارانه و کهم هتیزیدا پیشان ئه دا بهلام خۆشبهختانه، سروشت له زبانی کهم ئهکاتهوه ئه ویش یان بههۆی کورت کردنهوهی ته مه نییهوه، یاخود بههۆی پهک خستنی ئهوهیهوه که نهوهی لی بکهوتتهوه لهه و لاواز و کزین وهک خۆی.

گهورهترین رووکهشی خۆشیی ژبان و مه بهسی بهرزی ژبان له وهدا دهرئهکهوی که کور و کچیک یهکیان گرتی و به جوانی لهگهله یهکترا ریک کهوتن و به ژن و میتدییهکی

خۆشه‌وه له‌گه‌ڵ یه‌كتردا گوزهران، بکه‌ن به‌لام ریگای ئەم جوړه ژینه، له‌به‌رده‌م هه‌ناسه ساردەکاندا به‌ریه‌ست کراوه.

لیڤه‌دا له‌وانه‌یه هه‌ناسه ساردەکان به‌هۆی که‌له‌پووری^(١) باوک و دایکیانه‌وه وایان لی هاتبێ، یاخود به‌هۆی گرۆزیی روه‌شت و خوویانه‌وه و کزولا وازبووین، جی‌اوازی نییبه به‌جوړتیکی تیکراییی، ئافره‌ت زۆرتر ئاره‌زووی سروشتی ره‌گه‌زایی، ئە‌پاریزی. له‌وکاته‌دا که‌ کچه‌که، هاوسه‌ریک بۆ خۆی هه‌ڵ ئە‌بژیرێ، زۆر به‌په‌ره‌ۆشه‌وه‌یه که‌ مێرده‌که‌ی دوا‌رۆژی خاوه‌نی له‌شیتکی گورج و توند و تۆل و کرده‌وه و ره‌وشتی دروست و به‌هێز بێ، تا بتوانی به‌کاری پاراستنی بێ و ئاره‌زووی دایکیستی دایم‌تیکیتی و بۆ خۆیشی و مناله‌کانیشی جی‌گایه‌کی باش له‌ناو ژیا‌ندا په‌یدا بکات.

له‌ هه‌موو کچی‌کیشدا هه‌ستییکی بنچینه‌یی هه‌یه، که‌ ئە‌یترسینی له‌وه‌ی شوو به‌پیاوی کزولا واز بکات، نه‌وه‌ک ئە‌و هێز و هه‌ره‌ت و توانایه‌ی تیا نه‌بێ به‌واتایه‌کی روون تر: شووکردن به‌پیاوی و هه‌ر به‌ناوشووکرنه.

سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه ساردیی نه‌بێ هه‌یچی تری لی په‌یدا نابێ دوا‌یی ئە‌بیته‌ هۆی ره‌نجه‌رۆیی و دوژمنایه‌تی.

هه‌روه‌ک له‌وه‌ دلنیا‌ین که‌ رۆژ به‌دووی شه‌ودا دی، ئە‌توانین له‌وه‌یش دلنیا‌ین که‌ ئە‌و جوړه ژن و مێردییه ئە‌نجامه‌که‌ی به‌وه ئە‌گات؛ چونکه هه‌تا پیاوه‌که له‌ له‌شدا کزویی هه‌یزبێ، له‌ کاری ژن و مێردییشدا هه‌ر کز و بێ هه‌یز نه‌بێ هه‌روه‌ها ئە‌م کزییه‌یش، کرده‌وه و ره‌وشتی کز و بێ هه‌یزی له‌گه‌ڵدا ئە‌بێ ئە‌مه‌یش دانی پیا‌نراوه، که‌ هه‌تا ئافره‌تی و هه‌بێ، له‌به‌ر سامان شوو بکات، یاخود هه‌ر له‌به‌ر ده‌ست که‌وتنی خانوو مال شوو بکات، بێ ئە‌مه‌ی گوێ بداته‌ چۆنیتی ئە‌و خانوو ماله، یان هۆی شووکردنه‌که‌ی ئە‌وه‌بێ که‌ هه‌ستییکی نه‌خۆشانه‌ی هه‌بێ، یان به‌زه‌یی پیا هاتنه‌وه‌یه‌کی نابه‌جی پالی پێوه‌ نابێ بۆ شووکردن، ئە‌گه‌ر ئە‌و ئافره‌تانه به‌جوړه پیا‌وانه شوو بکه‌ن که‌ خۆیان به‌پیاو بزانی، له‌ راستیدا ئە‌م شووکردنه کرده‌وه‌یه‌کی شووره‌یی و نه‌نگه، په‌له‌یه‌کی سه‌رشۆرییه به‌سه‌ر ناوچه‌وانی ژن و مێردییه‌وه هه‌ر ئافره‌تییکی هۆشی به‌خۆی بێ، و خاوه‌نی بێرکردنه‌وه‌یه‌کی دروست بێ، له‌م جوړه پیکه‌وه نووسانه ئە‌سه‌له‌میته‌وه و دانه‌چله‌کێ جا هه‌رکاتێ جیهان زۆرتر ژیر و مه‌ندبێ و زۆرتر له‌ فرمانی ئە‌ستۆی خۆی تی بگات، تا ئە‌م ده‌رد و ئازاره له‌ناو نه‌به‌ین که

به‌ری له‌شیتکی تیک چوو و زیندووتییبه‌کی پێ نه‌گه‌یشتوه، ژن و مێردیی پیک نایه‌ت. ئە‌وه‌ی که‌ له‌ناو گیانه‌له‌به‌رانا‌دا به‌هۆی زه‌بروزه‌نگه‌وه پیک دی له‌ناو مرۆقه‌ پێشکه‌وتوه‌کاندا به‌هۆی یاسا یاخود هۆشه‌وه پیک دی له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شا له‌ هه‌ندی جاردا بۆمان ده‌رئه‌که‌وه‌ی که‌ گیانه‌له‌به‌ران له‌ ئیمه‌ زۆرتر تی ئە‌گه‌ن، به‌تایبه‌تی له‌و کاتانه‌دا که‌ پاراستنی ته‌ندروستی و هه‌یزی نیره‌ی گیانه‌له‌به‌ره‌که‌ دیته‌ پێشه‌وه؛ بۆ وینه‌ شیر یاخود ئاسک ئە‌هه‌ینینه‌وه: ئە‌وانه هه‌ردووکیان په‌لاماری گیانه‌له‌به‌ریکی کزولا واز ئە‌ده‌ن و ئە‌یده‌ن به‌زه‌ویدا، هه‌ر بۆ ئە‌مه‌ی بۆ مێچکه‌کانی خۆیانی ده‌ریخه‌ن، که‌ له‌ توانایاندا هه‌یه‌ بینه باوکیک له‌ناو ره‌گه‌زی خۆیاندا.

جا ئە‌م شه‌ره‌ قۆچه‌ی که‌ له‌ناو نیره‌ی گیانه‌له‌به‌ره درنده‌کاندا په‌یدا ئە‌بێ، ره‌نگه‌ و ده‌ریخات که‌ سروشت دل ره‌قی تیا‌یه به‌لام ئە‌و نیره‌نانه له‌ ریگایه‌کی کاربگه‌ره‌وه ئاره‌زووی خۆیان ئە‌هه‌یننه‌ دیی ئاره‌زووه‌که‌یش بریتییبه له‌وه‌ی که‌ کزولا وازه‌کان له‌ناو به‌رن چونکه گیانه‌له‌به‌ر، که‌ له‌ ئە‌ندازه‌ی خۆیدا بێ وه‌ک هه‌موو زینده‌وه‌ریکی تر له‌شیتکی ته‌واوی توندوتۆل و گورجوگۆلی ئە‌بێ.

به‌لام. ئە‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به‌مرۆقه‌وه هه‌یه، هه‌یچ شتییکی و له‌ ئارا‌دا نییبه که‌ به‌ریه‌ستی کزیی و لاوازیی و تیک چوونی ره‌گه‌زی مرۆق‌ایه‌تی بکات ته‌نانه‌ت ئە‌و ئاره‌زووه‌یش که‌ له‌ناو ئافره‌تانه‌دا هه‌یه، له‌بابه‌ت شوونه‌کردنه‌وه به‌یه‌کینگی له‌ خۆیان که‌متر له‌ هه‌یز و توانا و ته‌ندروستی‌دا، به‌هۆی ره‌وشت و خووی کۆمه‌لایه‌تییبه‌وه، تا ئە‌ندازه‌یه‌ک کزیووه له‌ کاتیکه‌ که‌ له‌ناو هۆزه درنده‌کاندا، کچ ئە‌بینه‌ن به‌چاوی سووکه‌وه سه‌یری ئە‌و پیاوه ئە‌کات که‌دوای ئە‌که‌وه‌ی به‌لام هه‌یز و ئازایه‌تی پیا‌وانه‌ی تیا‌نییه، که‌چی له‌ناو ئیمه‌دا به‌جوړتیکی تره ئە‌بینه‌ن خاوه‌نی ئیسکه‌ نه‌رمه‌کان و ماسولکه‌ شل و شیواوه‌کان، که‌ له‌ باوک و باپیریانه‌وه بۆیان ماوه‌ته‌وه و له‌ناوچه‌ شارستانییبه پر له‌ ماشینه‌ کانیانه‌وه پیا‌یان براره، هه‌یچ به‌ر هه‌لستیک نایه‌ته به‌رده‌میان له‌ ژن هه‌یناندا هه‌ر وه‌ک پزیشک (لارسون) ئە‌لێ، ئە‌گه‌ر به‌هاتایه، ئاواتی (تۆماس کارلایل) به‌هاتایه‌ دیی وه‌ک له‌ هه‌ندی له‌ نووسراوه‌کانیا پێشانی ئە‌دا: که‌س جلویه‌رگی له‌به‌ر نه‌کرده‌یه، له‌وه‌وه تی ئە‌گه‌یشتین که‌ چ که‌تنیکی ناشییا‌نه ئە‌که‌ین له‌وه‌دا که‌ ری ئە‌ده‌ن کو‌ر و کچی کزولا واز بینه هاوسه‌ری به‌کتر.

چونکه هه‌ردوولایان ساکارترین باب‌ه‌تیا‌ن نییبه، که‌ پێوه‌ندیی ژن و مێردیی له‌سه‌ری

(١) لیڤه‌دا که‌له‌پوور به‌مانای (بۆماوه - وراثه) هاتوه.

بهنده. به پیچه وانهای نهوهوه، نهوه که سانهی که نیمه پیمان نهلتین درنده وهک هوزهکانی (زۆلۆ) ^(۱) و (نهبحوریت)، وینهیهکن له پیرهویبکردنی باوهر و بیری دروست و بهجیدا.

پیاوی کزولاواز، ههر لهوه بیبشه نامینیتتهوه، که بهجۆرکی ههموو دهمی دل خوش بی و له شیوهیهکی قولیشدا ههست بهو کامه رانییه بکات که له دلداریی و دس له مل کردنی ژنیک لهش دروستدا دهستی نهکوهی، لهوه بیه بی بهش نه مینیتتهوه که له کورهکانیا کورینی خۆی چاوپی بکه ویتتهوه نهوه بیه بهشیکه که م نییه له کامه رانیدا، که کورینی و کچینی دایک و باوک له مناله کانیا نانا تازه بیتهوه.

نهوه بیه گومانی تیانیه که باوکهکان فیتری نهوه نهبن که چۆن ههلهوه که تنهکانی باوکهکان تووشی منالهکانیان دین و له ناو لهشی نهواندا نهبیرین له راستیدا کزی و لاوازی گوناهیکن دهربارهی نهوه له شه نهکرین که بو نهوه دروست کراوه بههیز و ههرهتهوه بژی.

نهگهر پیاوی کز و لاواز تۆزیک دهررونی بیته جۆش و ههستی بیته خرۆش نهوه رۆژه ئاشکرا نهکات که تیا بووه بههۆی سک پرپوونی دایکی نهوه مناله بچوکه بهسه زمانهوه، که دورد و نازار لیتی بوته بار و، بهدهست باوکیشیهوه سه رگهردان بووه.

نهوه ههر له خووشیی ژبانی ژن و میردیی بی بهش نامینیتتهوه. چونکه نهوه تهندروستیهی خوا بو مرۆقی داناوه، دهستی له ههلتاگیر. مهگهر واز له ههناسهدان بهیتر دله خووشیه ههر لهوه تهندروستیهوه پهیدا نهبی تهنانهت دلخۆش و شهیهکی وانیه که بهکلهکی دهرپرینی نهوه بیره بیته.

چونکه نهوه خوتوکهیه که، خووشیه که نهکوهیتته لهش و دل و گیانهوه، ههموو نهندامهکانی مرۆف زیندوو نهکاتهوه و نهخاته گهر هیچ شتیک له بهردهمیا خۆی راناکر. نهوه کهسه خووشی ههست و نهکات که هیچ شتیک له ریگایدا ناوهستی خۆی فری نهکاته ناو فرمانه که یهوه بی وه پرس بوون و بی کۆل دان، زال نهبی بهسه ر گهروگرفتهکانیا فرمان له بهر چاویا وای له دین، نه بیته وهرزین ههر جۆره مه شقیکیش پهیدا بی، نه بیته کامه رانییهکی تازه بویه که ههلبهش نهکوتیتته سه ر گهروگرفتهکان، تا له چاره کردنیاندا ههست بهو دل ناسووده ییه بکات، که له نهنجامی سه رکه و تن و زال بوونیهوه دهستی

(۱) زۆلۆ یان ناوچه که بیان (زۆلۆ ناند): کومه له تیره و هۆزیکه نهسلین له دهقهری ناتالی نه فهریقای باشور که دهرپانی بهسه زه ربای هینیدا، له ۱۹۷۲هوه به خا که بیان دهوتری (کوازۆلۆ).

نهکوهی، پیاوی واکه کهوته دلداریهوه، می بازیهکی واکات که کهسه نهتوانی بهرگه ی بگری، که کهوتیشه فرمانهوه، بهچالاک و سه رکه و تووییهوه نهیکات له خهباتیشدا، رهنج نهدا و تی نهکۆشی تا سه ر نهکوهی و نهگاته نامانج ههر له خۆیدا نه بیته بهلگه یهکی واکه خوا له دروست کردنی مرۆقدا، ویستویه تی مرۆقی وای.

به پیچه وانهای نهوه، پیاوی کزولاواز، ههموو رۆزیک، دورد و نازاری لهش و هۆشی بو پهیدا نهبی له گه له نهوه بیه که نه زانی که لویه لی ساز کردنی خوار دنه که ی فرمانی خۆی به جی ناهینی که چی ههر نهخوات ههر فرمانیکی سووک بکات لهشی ماندوو نهبی.

په ی بهوه بیه نهبات که نهخی نهوه له سیبه ماندوو هکانی و دل به شیوه که ی و په لویۆ له رۆز که کانی نه دات.

نه ترسی له وهی می شکی خۆی بخاته گهر، نهوه که تووشی نهوه سه ر ئیشه یه بیته که له دوا ی ماندوو بوونه که یهوه پرستی له بی ری ههموده م خۆی دوور نهخاته وه لهوه کومه له ی که تیا یه تی. به رۆژ دله تنگی تووش دین.

به شه ویش گلارایی پی نهگات، وهک تایی له هاتبی وای له دین ههست به خووشیی خوشتنی ناو دهریا ناکات حهز له زۆرانباریی شه پولهکانی زری ناکات له وه رزین و لهش جولایش له یاریهکان و سواری نهسپ و گهرانیش خووشی وه رناگری به گران نهتوانین بلین نه ژب چونکه نهوه جۆره ژبانه، ژبانی که مترین گیانه بهرانه که چی له گه له نهوه بیه کامه رانی لهوه که متره که کهوتیشه نهوه ته مه نهوه پیاو له یاد کردنه وه ی رابردوی خۆی خووشی وه رگری، له ههموو کهسه دوورتر نهبی له کامه رانییهوه چونکه ههرچی بیره وه ربیه کی ههیه پر له ههناسه ساردیی و سه رگهردانی چونکه نهوه کاره ناشایستانه ی له وه پیش کردوونی، نه مانه نهنجامی نهبن. چ خۆی، چ کهسانی تری، تووشی دوو سزاکردووه: خهفت و نازار.

دوور نییه نهوه کاره ناسازانه ی لهوهوه روویان دای، که سروشتی خۆی واکه کهوتنی، یان ناشیی بی و تی نهگات له نهنجامی کردهوهکانی خۆی، یان که له پوریک بن له باوک و دایکیهوه بو مابنهوه بهلام سه رچاوهکانی نهوه کاره ناسازانه ههرچی بهکن بن، نهنجامی ههریه که چونکه سروشت که بهچاوی سووک ته ماشای کرا و په پرهوی یاساکانی نهکرا، نهکوهیتته چهن دوچونهوه له گه له نهوه کهسه دا که سووکی کردووه ههموو جاریکیش تۆله ی خۆی له نهکاتهوه.

له گه له نهوه بیه، سروشت دایکیکی دلنهرم و چاکه خوازه.

بهشی دووهم

گوئی نهدان به پیرهویی سروشت ههلهیه

ئهگهر زانستی پزیشکایه تیش، زانستیکی دانراو بوايه وهک زانستهکانی ژمیرکاری (ریاضیات)، ئهگهر له توانای ماموستاکانیشیا بوايه، له ژبانی رۆژانهدا بهکاری بهینن و ئهه ئه نجامه راستانهیان لئ دهست بکهوئ، وهک له بهکارهینانی زانستی ئه ندادا ئه نجامی راست و دروستیان دهست ئه کهوئیت، ههر راویژتیکی پزیشکایه تی له پزیشکیکی شماره زاوه ده ریچوايه، ئه بوو په پیره ویمان بکردایه، ئه گینا به ناشی ئه ژمیرراین به لام کهینه و بهینه که وانیه ته نانهت ئه ندامهکانی پیشه ی پزیشکایه تیش ئه مه ناتوانن بلین.

یه کتیک له نووسه ره گالته و گه پ که ره کان^(۱) گوتوویه تی: پزیشک ئه وه که سه یه، ئامۆژگاری به کارهینانی داوو درمانی وا ئه کات که خۆی هیچی وای لئ نازانی. جا ئه گهر ئه م قسه یه تا ئه ندازه یه کی گه وره راست دهر نه چئ، سه رم سوڕه میتنی ته نانهت ئه ندامهکانی پیشه ی پزیشکایه تیش، پئ له راستی ئه م قسه یه ئه نین، ئه گهر نه خۆش له بهر ده میاندا نه بئ، یاخود چاوه پروانی وه رگرتنی مزی خۆیان نه بن ههر ئه وه ندهت به سه، یه کتیک له و بلا و کراوانه بخوئیته وه که په یوه ندییان به کرده وه ی پزیشکه کانه وه هه یه، بۆ ئه مه ی بۆت دهر بکهوئ که له سه بئش دوو به شی مه شقکردن له سه ر پیشه ی پزیشکایه تی له سه ر بنچینه ی ئه وه که له پوره یه که له باوو باپیرمانه وه بۆمان ماوه ته وه، سه ی به که که ی تریشی له سه ر بنچینه ی تاقی کردنه وه یه، هه ندی له پزیشکه کانیش ئه وه نده به جهرگ بوون، که توانیویانه له یاسای باو بچنه دهر وه، ئه وانیش ئه و ری و شوئینه یان گرتووه که مه شق که رهکانی په روه رده کردنی له ش گرتبوویان، به هۆی ئه وه وه سه رکه و تبوون له پیشه که یاندا و له ناو کۆمه لایه تیشدا ناوبانگیان دهر کردبوو.

به لام زۆریه ی ئه و پزیشکانه، ههر له سه ر ری و شوئینی کۆن ئه رۆن، له هه له کانی خۆیان که لک وه رناگرن، ته نانهت ئه یشارنه وه له که سانی تر، که س پییان نازانی ئه وساکه نه بی که که سوکاری نه خۆشه مردووه کان سکالا ئه که ن له ده ست پزیشکه کان. رۆشن کردنه وه یه کی ههره چاک بۆ ئه م قسه یه ئه وه یه که خاوه نی پیشه که خۆی به نمونه بۆمانی پیشان بدات، ئه گهر نه خۆشه که ی له وه نه خۆشانه بی که هیزی پیاوه تی تیا نه مابئ له ده جاردا نۆچار ئه م

(۱) یان: قوشمه کان، گالته چیه کان (هزلی).

ههر که سه ی یاساکانی بشکینئ و په شیمان بیته وه له کرده وه کانی خۆی و داللائی بۆ بیات^(۱) و لئی پیاپیته وه یارمه تی بدات له گیرانه وه ی پیاوه تیدا، له ده ست که و تنه وه ی هه موو بابه تیکی وادا که پیاوه تی پیوستی بی ئه وه ده ستی یارمه تیی لئ ناگپیته وه. مه گهر جار و بار تیک نه بی که ئه ویش که م ئه قه ومئ مه رجه کانیشی ههر ئه وه نده یه که په پیره وویی یاساکانی ئه و بکری و له سه ر رتگیای ئه و پروات به رتیه ئه م رتگیایه ییش گرتنی یه جگار ئاسانه ههر به و مه رجه ی که له ژیر سه ره ره شتی یه کتیک شاره زا دابئ، ههر شتیک ئه بیته هۆی ئه وه ی که له شی منالیک به ته ندروستیه وه پی بگه ئینی، ئه بیته هۆی ئه وه ییش که له شی پیاویکی کزولا وازیش بخاته هیز و گوڕ و ته ندروستیه وه چونکه خۆرشتی تاییه تی، وه رزین، مژینی بای پاک، خۆشتن و ئه م جوړه شتانه، هه موویان هۆی کاربگهرن بۆ گپرا نه وه ی هیز و گوڕ و زیندویتی بۆ له شی مرۆف. ئه گهر بهاتایه له جیهاندا له بریتی ئه و داوو درمانانه ی که پزیشکه کان ئه یده ن به نه خۆشه کان، ئه م جوړه بابه تانه یان بدایه، ئیستا که پیاوی کزولا واز له له ش و له کرده وه و په وش و، له ده ماری پیاوه تی دا له سه ر زه ویدا نه ئه ما، ههر بیره وه ریبه که یان له میتشکماندا ئه ما یه وه که له ویش وه رس ئه بووین.

به لام داخه که م ئه م که موکوورپیبه له ئارادایه!...

(۱) داللائی بۆ بیات: هانا (په نا ی بۆ بیات).

نه خوښه له بهر گړوژبې په گه زخواز بيه كه يه تي كه وای به سه رها تووه چونكه نه دنامه كانی له شى، فرمانى خوږيان به جى ناهين به جوړيكي تيكرايى هيزيشى له له شدا نامينى هيزه كانی هوشيشى كه ميان زور تيك نه چن به جگار توندو تووړه يشى لى دى به جوړيكي تيكرايى، نهو سهر و شيوه يه پيوه ديار نه بى، كه له نه اندازه به دهر ناوى پياو ته خوى به فيرو به خت كرديى و ته رايشيى له له شى خوږدا نه هيشت بيه تووه و نزيكى له ناوچوون بووى.

كه م پزيشكى وايش هيه، كه به تنگ نه ووه بى بزاني، به چنه د روژ و چ شيوه به كه نه خوښه كهى خوى، نهو زيندو يتي په گزهى له بنچينه دا دهست كه و تووه يا خود تى بكوشى بو نه ووى له باتى نه هيزه ي كه له دهست چووه توله ي بو بكا ته وه... هه موو شتيك به ره مه كهى له خوى نه كات له بهر نهو زيندو و تيش له په گزه دا به هوى داو و دهرمانه وه دهست ناكه وى. چونكه په له وړيكي جوان له هيلكه ي مار سهر دهرنا هينى.

په وشت و خووه كانی نه خوښه كه، خوږنه كه يان پر له دهر د كرووه به كه م هه نكاوى چاك بوونه وه نه وويه، كه نهو دهر دانه له شيوه به كهى سرو شتيدا له خوږنه كه لا بيريى پيش نه مه ي نه خوښه كه خوار دنى بدرتتى، پيوسته كه لوپه لى خوار دنى ساز كرن له له شدا، تواناى نه ووى هه بى كه خوار دنه كه ساز بكا و بيكات به خوږشت بو ناوله ش.

په ننگه پزيشكه كه به نه خوښه كهى خوى وابلنى: (تو ته وواو تيك چوويت تو پيوستيت به خوار دنيكي تايه تي چه وور هيه. له گه ل گه ليك پارچه گوشتى گادا بهو مهرجه ي ههر سى ژه مه كه بيخويت له روژيكا پاش هه فته يه كي تر بگه ريره وه لام تا بزانه چيت لى هاتووه). نه خوښه كه ييش به قسه ي پزيشكه كهى خوى نه كات نه نجاميش به وه نه گات كه يه كيك له م دوو شته روو بدات:

يان نه ووه تا نيشانه ي شين و روژو له مالى نه خوښه خوالى خوښووه كه دا نه بينين، يان نه ووه تا نهو شيوه نه تا ماوه به كهى تر دوا نه خرى نه مه ييش له سهر نهو توژه پاشماوه يه ي زيندو و تيشيه بنده، كه نه خوښه كلوله كه نه توانى به رهنگاريى نه نجامه كانی چاره كرنى پزيشكه كهى پى بكا ته به لام زووى، يان درهنگ، نه بى گيان هه ريدات به دهسته وه چونكه دهرمانى به هيز كرنه كهى، كه نه ميس زور جار برتسيه له ژهر، هه چ هيزيكي تر له له شيا ماوه دوايى پى نه هينى، چونكه له ش به هه موو هيز و هه رتبه كيه وه تى نه كوشى له دهست نهو ژهره رزگاري بيت نهو خوار دمه نى به پر خوږشته ييش كه گوشتى سوورى تيايه، له دواييدا دهر نه كه وى كه زور تره له ووى كه پيوست بى.

چونكه كه لوپه لى خوار دنى ساز كرن له له شدا، نه ووه كزه نهو خوار دنه گران و چه وړه ي پى ساز ناكريى له بهر نه ووه له ناو ورك و ريخوله كاندانه ترشى و ژه هري كاريگه رى لى په يدا نه بى، كه خوږين پيس نه كات سره وتى ته ووايش نه خوښه كه بى به ش نه كات له و وهر زشانه ي كه يارمه تى كه لوپه لى خوار دنى ساز كرن نه دهن، بو نه مه ي به هوى خوږه (*) پى كرنه وه نهو پيسيانه له له ش بكرينه دهره وه يان به هوى زور كرنى فرمانى سپيه كان و نه دنامه كانی تره وه، نهو پيسيانه له له ش بكرينه دهره وه هه روه ها يارمه تى كه لوپه لى خوار دنى ساز كرن نيش نه دات له به جى هينانى فرمانى خوږى دا؛ به و اتايه كي تر پزيشكى نه خوښ چاك كه ره وه له گه ل نه وويشا كه نيازى باشه، له يه كيك له و هوانه ي هيز و گور سه نده ودها هه له نه كات، چونكه خراب به كاري نه هينى نهو هويه ييش كه ينه و به ينه ي خوږشته هويه كي تريشى له بيريى نه چيته وه و به ته ووايى نه وويش له ش بزوانده چاره كرنه كهى ههر برتتى نه بى له ووه نده كه كه لوپه ليك له له شدا ژه راويى نه كات، كه پيوستى به و ژه هره نيبه نهو ژه هره ييش له دهر خوار دنانى دهرمانى به هيز كرنه كه وه په يدا نه بى.

نه گه ر چاو له و چاره كرنانه ي نيس تايش پيوشرى كه دهر باره ي لى قه و ماوانى وروژانى دهمارى په گه زبازيى پيك نه هينرين، گه ليك هه له ي گه وره گه وړه تريش هه ن، پزيشكه كان نه يان كه نه كاتى دوزينه وهى نه م جوړه نه خوښيانه دا نه وويش نه بيته هوى په يدا بوونى گه ليك نه نجامى سامناك و گرنك. گوږ بگره له يه كيك له شاره زاكان، كه له م باه ته وه چى نه لى: (نه نجامه هه ستييه كانی، گړوژبى كه ينه و به ينه ي سك و زا، تا نيسستا دهر كه و توون و دوزران ته وه به لام نهو تيكچوونى ته ندروستسيه ي كه لى قه و ماوه كان به ره بهر تووشى دين، له پيشه وه ديارديى نادات، ته نانه ت پزيشكه كان خوږشيان هه ستي پى ناكه ن له نيشانه كانييه وه، سه ره تاى نه خوښييه كي وا تى نه گه ن، كه له راستى روو داوه ووه زور دووره زور جارى وا هه يه نهو نيشانانه به يه كيك له باره كانی نه خوښيى دلته ننگى دانه نين، يا خود به لير كرنى كوى ريخوله، يان به سه ره تاى دلته كوتى كه چى له راستيدا، له نه نجامى خراب به كاريه نانى هيزى سك و زاوه په يدا بوون.

جارى وا هه يه، وا نه زانن كه نهو پرست بران و ماندو و تيشيه ي تووشى هه موو نه دنامه كانی له ش دين، له ووه به كه له ميشك دا خوږين په ننگى خوار دوته وه يا خود كه له په لوپو كه و تنيك نه بينين، به هه له وا نه زانن، كه له نه خوښييه كي ميشكى شيوه در كه وه

(*) خوږه = (عرق = نارقه لى له ش) - وهر گيرى -

پهیدا بووه کهچی له راستیدا، لهش خاوی و برست برانهکه، هۆبهکی کهینهوبهینهی رهگهزبازی تیاپه. ههندی باری سامناک و گرنگی شیتیتیش ههن، ههر وا لیبان ئەدوین ههروهها ههندی باری دیقیش ههن که لهناو کوراندادهرئهکهون، لهم بابهتانه ئەژمیرین چونکه ئەو کورانه بههۆی کهلهپووری باوانیانهوه، نامادهن بۆ وهدرگرتنی ئەو نهخۆشییه، جا لهسههر ئەم بنچینهیه، بئ ئەمهه کی کهلکیکی تیاپ بۆ نهخۆشهکان، بههۆی پزیشکهکانهوه زۆر لهم جوهره باری نهخۆشییانه چاره ئەکرتن، که بهههله وا ئەزانن له نهخۆشییه ناسراوهکانن کهچی له راستیدا، هۆی پهیداپوونیان خراب بهکارهینانی فرمانی سک و زاپه^(۱)، که فرمانیکی په جگار گرنکه بۆ لهش).

ئهمهیش وا ئەگهتین، که ئەو پزیشکهی خۆی ماندوو ناکات بهدۆزینهوهی ئەنجامهکانی نهمانی هیزی پیاوهتییهوه ههلهیهکی گهوره ئەکات دهربارهی نهخۆشهکی خۆی.

لهوهیش خراپتر ئەوهیه، که چارهی نهخۆشییهکی وای ئەکات که لهراستیدا نهخۆشهکه نیهتی، بهوهیش ئەو نهخۆشییهی ههیه کاریگهترتی لئ دئ بئجگه لهوه باریکی تریش دیتسه سههر لهش که خۆی لهخۆیدا لهدهست بارگرانی ناله نال ئەکات چونکه ئەگهه تۆ دهرمان بدهیت بهپیاویکی تهندرست، که پتویستی پتی نهی، دوورنییه که لهپاش رۆژتیک یان له رۆژتیک کهمتر ئەو پیاوه نهخۆش بکهوئ کهواته بۆ پیاویکی برست براری، داکهوتووی، پهک کهوتوو ئەبئ چی بلتین، که ههر ئەوهنده هیزی تیاپمانی گیانی دهرنهچی، ئەو جوهره دهرمانانهی بدهینی که پرن له ژههر؟!.

جا ئەم ههله گهوره گهوران لهوهوه پهیداپوون که لهسههرتای مرۆقاپهتیدا بیروباوهری پروبووچ زال بوون بهسههر میتشکی مرۆقدا چونکه پزیشکایهتی لهپیش ههموو شتییکا لهسههر بنچینهی جادووگهری (سحر) دامهزراوه جادووگههکه، بۆ ئەمهه نهخۆشه ناشییهکانی خۆی چاوهست بکات، ئەه هینا، تۆزی جالجالۆکه، یاخود رۆنی خوینی سیسرک، یان تووکی لهشی پیاو کوژانی ههله ئەپروزانن و، ئەیدان به نهخۆشهکه.

جا داو و دهرمان لهم شتانهوه پهیداپوون، سههردهمی چاوهست کهران بهسههرچوه بهلام ئەوانهه جیی ئەوانیان گرتۆتهوه له نارادان، نهتهوه هیشتا هۆگری داو و دهرمانه لهبههر ئەوه ههندی له ریکخراوهکان کهوتونهته سههر ئەوهی جاری بۆ بدهن و چاووراری بۆ بکهن تا بفرۆشرین.

(۱) سک و زا: کوتهندامی سک و زا (الجهاز التناسلي).

چونکه بههۆی ئەوهوه، ئارهزویی گشتیی گهل ئەبزوئ بۆ کرینی ئەو پهپکه دهرمان^(۱) و تۆز و ئاوه تال و ترش و ناخۆشانه، که دهستکهوتیکی زۆری تیاپه بۆ خاوهن دهرمانهکان لهبههر ئەوه چاووراپویکی زۆر بههیز و فراوانیان کرد بۆ ئەو بهستراوه که (دهرمان) ی پی ئەلین لیرهوه دهرئهکهوئ، که ههرچهند پزیشکی نیستا، پیاویکی رووخۆشی زمان شیرین و مهنگه ههرچنده خاوهنی ئۆتۆمۆبیلیکی تیاپهتی و جیگایهکی چاک کردنهوهی نهخۆشانی ناوازهیه، ههرچنده ههندی له پهپکه دهرمانهکانی که ئەیدا بهنهخۆش، تۆزئالیک شهکریان بهسههرهوهیه، نهک وهک پیشوون که چاوه وشک ههلا توهکانی بۆق بوون ئەیانندان بهنهخۆش بهلام بنچینهی پزیشکایهتییهکهی ئیمرو و دویتیان ههرههک بهکه چونکه گهل ههر داوای دهرمانی لئ ئەکات داخی بهجهرگم زۆریه مرۆقاپهتی، چاویان ناپینئ ئەو ریگا راست و رهوانهه سروشته ببین که پیا ئەروات بۆ گهیرانهوهی زبندوویتی و هیز و ههرهت بۆ ئەو لهشهه کی تیک چوه و برستی پراوه لهبههر ئەوه ئەچن بهههموو سههرهستی و خۆشییهکی خویانهوه خۆراک^(۲)

لهو داوو دهرمانانه ئەخۆن، که پرن له ژههر، که بهوه دهردهکهیان ئەوهندهی تر کاربگهه ئەبئ.

سروشت، بهبئ ههله ئەروات بهرتی خۆیهوه، تا ئەگاته نامانج. پزیشکهکان بۆ ههر نهخۆشییهک کۆمهلتیک دهرمانیان لایه بهلام سروشت، بۆ ههموو نهخۆشییهکان ههرههک دهرمانی ههیه. پزیشکایهتی، تا ئەندازهیهکی گهوره، لهسههر بنچینهی بهراوورد کردن و تاقیکردنهوه دامهزراوه، بهلام چاککردنهوهی سروشتی پتویستی بهبهراوورد کردن و تاقی کردنهوه نییه. ریگای سروشت، ریگایهکی راست و رهوانه، ئاشکرا و دیاره، بئ وهیه، ههچ گومانیش نهبئ لهوه که ئەتگهتین بهمهههسی خۆت.

(۱) پهپکه دهرمان: حهب (اقراص).

(۲) خۆراک: ژهم (وجهه غذا).

بهشی سییه

چاو وراوی دهرمانی گیراوه

که دزیکه بهد خود، خویت لی نه گورئ و پاره کانی گیرفانت لی داگیر نه کات، دهستی دادپه روه ری، ئەدا له دهستی و له سهر ئه و که تنه ی سزای ئەدات که چی له گه ل ئه وه بيشا ژماره به کی گه و ره، تاوانباران هه ن، یاسا پارێزگارییان نه کات، زۆرجاری وایش هه به ئەیانکات به خاوه ن سامان له پاداشی تاوانه کانیاندا ئه وانه به چاو وراوکردنه کەیان ، هه ر دزیی ناکه ن له هه زاران که س که به ملیۆن دینار نه گه رتته وه، هه روه ها ژینیشیان لی بار نه کهن!... ئه و تاوانبار و بهد خاوانه، بریتین له دهسته به ک بازرگانی داوودهرمانی ئاماده کراو. (به ره مه پته ر-أ.ب)

جا ر ئه دهن و به هه موو لایه کدا بلاوی ئه که نه وه که داو و دهرمانی به کاریان لایه، چاره ی نه خو شیه کانی سک و زا و ئه وانه یان پی نه کری که ده ماری پیاوه تییان کزه^(۱) و له شیان بی هیزه جا خوا نه بی که س نازانی، که ئه و کۆمه له خوین مژانه تا چ نه دازه به ک نازار و خه موخه فته به ناو ئه و نه خو شه به سه زمانه دا بلاو ئه که نه وه.

له هه ندی جیگا دا، یاسای وا دانراوه که به ره سه تیکه ی زیان و وه بی^(۲) ئه و دهرمانه گیراوانه بکات و نه ته وه بيش له چاو چنۆکی ئه و کۆمه له دزانه بیاری ئه و یاسایانه، جه زه به ی باشیان پی نه گه ی نی. له شاری (به رلین) دا، دادگایه ک، پریاری به سه ر پزیشکی درۆزندا دا، پینج سال خسته به ندیخانه وه، جه ریه به کی یه جگار گه و ره بيشی کرد^(۳)؛ له سه ر ئه وه ی که له شیه وه کی چاو وراو و فرۆفیلدا جاری بو دهرمانه که ی خو ی دا بو، چاکه ی وای خسته بوه پال که تیا یا نه بو بوو!... ئه گه ر به اتایه له هه موو خاکه کانی تری جیهانی شدا وه ک ئه و ئه لمانانه یان بکردایه، ئه بوایه ژماره ی بندیخانه کان زۆتر بکرایه. دهرامه تی دادگاهه کانی ش یه جگار زۆر نه بوو!...

یه کیتک له نووسه ره ناو دا ره ئینگلیزه کان گو توه به تی:

(۱) له راستیدا ئه گه ر له م رسته یه ورد بینه وه (ده ماری پیاوه تی یان کزه) وه ک ئیدیۆ مه یه ک مانایه کی دوور له مه به سه ته سه ره که یه که ی ده به خشی که (ئه و که سه نا جو امی ته، شه هامه تی نییه...) ده کرا ناو ابوایه: (ئه وانه ی که توانای جنسیان لاوازه...)

(۲) وه ی: مه ترسی.

(۳) جه ریه کردن: پا ره لی ستاندنی دادگا (گرامه)

(ژماره سه ری به ریتانیای گه و ره (۶۰,۰۰۰,۰۰۰) که سه زۆر به یان ناشین). باوهر پی کراویکی ئه مه ربکاییش گو توه به تی:
(هه ر تاوه ناشیه که له دا یه که ئه بی).

هه روه ها ئه وه بيش گو تراوه، که هه رچی دهرمان فرۆشی بکات له راستیدا، بازرگانی به سه ر باوهر پی کردن و پشت پی به ستنی گه ل و ناشیتییانه وه نه کات، که له وه پارهی به کی زۆر کۆ نه کاته وه.

جا ئه گه ر پرسرا: بوچ کۆری نه ته وه یاسایه ک دهرناکات نه ته وه له م رووه وه بیاری ئی؟ وه رامی ئه م پرسه ئه وه به، که کۆمه لیک هه به، پی ئه لین (یه کیتیه کانی دهرمانی گیراوه)، له چه ند که سه تیکه هه لبرۆی راوی ناوازه پهیدا بووه، که هه موویان له ده له مه نده کانن سه رمایه داریش کاریکی گه و ره نه کاته سه ر لیک دانه وه ی یاساکان و تیک دانیان.

خۆ ئه گه ر لیشمان پرسرا: هۆی ئه مه چیه که رۆژنامه کان هورۆم نابه نه سه ر ئه م کۆمه له؟ وه رامی ئه م پرسه بيش ئه وه به که جار دانی ئه و دهرمانه^(۱) به هۆی ئه م رۆژنامه وه نه کری چونکه جار دانی بو فرۆشتنی داوودهرمان به شیکه ی زۆر له رۆژنامه کان داگیر نه کات تیکرا هه موو ده میتیکش ئه و جارانه هه ن و تیا یاندا دهرئه که ون جا ئه و جارانه ده ست که وتیکه ی زۆر نه به خشن به رۆژنامه کان ئه مانیش ناچن ئه و (راستی) یانه دهربخه ن که زبان له چاکترین کپاریان بدن بیجگه له وه زۆرجاری وا هه به که به شی جار دانی له رۆژنامه که دا، زاله به سه ر کارگیریه ی نووسینه ی رۆژنامه که دا به راستی ئه مه په له یه کی سه رشۆرانه یه به ناوچه وانی رۆژنامه گه ربیه وه، که له لایه که وه به چاکترین پیشه بژمیرری، که چی له گه ل ئه وه بيشا هاو به ش بی له گه ل دز و درۆز نه کانی پزیشکایه تیدا له دزین و رووتکردنه وه ی مرۆقایه تیدا، له تیکدانی ته ندروستی یاندا، لاپه ره کانی خو شی، هه ر له به ر پا ره ده ست که وتن، له پینا و په ره پیدانی به دکرداری ئه وانه دا به کار به پینی.

ئه وه ی دل خو ش نه کات، ئه وه به که به کاره یانی دهرمانی گیراوه رۆژ به رۆژ له که مایه تی دایه کۆمه لانی نه ته وه، خه ربکن وریا بینه وه ئیتر له مه به دووه باوهر به چاو وراوه پیکه نین هینه ره کانی ئه و فرۆفیل بازانه نه هین، که هه تا توانییان ویستیان به هه موو جو ره فرۆفیل یک نه ته وه چه واشه بکه ن و سامان و ته ندروستی یان لی تالان بکه ن.

(۱) جار دانی: ئاگاداری، پروپاگنده، دیعایه (إعلان).

چاوو راوی وایان ههیه، ئەمەندە پرووپووجه پیاو ئەهینتە پیکەنەن هەموویشی هەر لەسەر ئەو دامەزراره که ئەتەو تا ئەندازەیهکی گهوره نهخویندهوار و ناشییه جاری وا ههیه، ناشیتیی تهواوی ئەو چاووراوکهرا نه زۆرشتا درئهکهوئ، تهنا نهت له زمانیشا جارێکیان جارێکی گهوره یاندا بۆ (دهرمان) پیک، پر بهدل تیا یاندا نووسیبوو که کهرستهی گژوگیایشی تیا به و سهوزه واتیش!...

بهراستی ئەمه شتیکی سهیره که کهرستهی سهوزه وات له جوژه کانی گژوگیا دانه نرین!... نیو ملیۆن دینار له جار دانی ئاو پیکدا بهخت کرا، تیا یاندا نووسیوو: (هه موو کهرسته کانی ئوکسجینی تیا به!! که خورایه وه، ئەم کهرسته تانه ئەگه پینی به هه موو په لوپۆیه کانی له ش). ئەو هیش ئاشکرا به که (ئوکسجین)، خوئی، هەر کهرسته به که هه ییچ ناگوئجی که شی بکریتته وه و ببیتته چەند کهرسته به کی تر.

شاگردیکی خویندنگایش ئەو ئەزانئ، که مرۆف ئوکسجین نایه ته ناو له شییه وه، له ریتگی سییه کانییه وه نه بئ، ئەو هیش به هه ناسه دان جادرو زنییه بئ باکییه که ی ئەو بزیشکه درۆزانه، لیره دا به ته واوه تی درئه که وئ.

له وه پیتش ئەیانگوت: (به هۆی کاره باوه خوئ ببوژتینه ره وه). ئیمرو درۆیه کی تر هاتوته ناوه وه، که هەر راست کردنه وه یه کی درۆکه ی پیتشوو جارێکیان چاو و راوکه ریتکیان جاریدا گوتی: (ئاویکم ههیه پر به تی له کاره با!! هەر که سینک خوئی پئ بشوات، هه وینی ژبان) ئەچیتته له شییه وه!! هه میسان لیره دا شاگردیکی خویندنگا ئەتوانئ پیت بلئ: ئەگه تر تووانیت تیشکی روژ له ناو شووشه یه کدا کو بکه یته وه، ئەیشتوانیت کاره با له ناو ئاودا بهیلتیه وه!...

ته له که بازێکی تریشیان گوتبووی: (دەرمانه کهم هه موو جوژه میکرو بیک ئەکوژی!) ئەم زانای هه لکه وتوو گوتبووی: (هه موو نه خو شیه ک له و میکرو پانه پهیدا ئەین که له ناو خوینه که تان! خو راکتیکی ئەم دەرمانه دهموده ست ئەیانکوژی! که واته بوچ خوئ به نه خو شی ئەهیلته وه بوچ خوئ ئەمرینی?). له گه ل ئەمه شا که ئەم پیاوه گه وره به، ئەم ریتگا باشه ی دۆزبوه ته وه بۆ رزگار کردنی گیانی مرۆفایه تی، ژماره سه ری مردووان هه یچ کهم نه بوته وه!... له گه ل ئەو هیشدا هاو ریکه مان ئەفهرموئ: دەرمانه که ی هه موو نه خو شیه ک چاک ئەکاته وه، ته نانه ت گیرفانه کانی تویش له پاره چاک ئەکاته وه!...

بیرتیک بکه ره وه له و هه موو پارانه ی که هه موو سالتیک له م جوژه دەرمانانه دا بهخت ئەکرین ئەگه نه ده یان ملیۆن دینار به لام ئایا ئەم دەرمانانه نرخیتکی چاک کردنه وه ی

نه خو شییان هه یه؟ ناخو هه یچ که لکیکیان هه یه؟ نه هه یچ که لکیان نییه به پیتچه وانه وه زبانیکی زۆر ئەبه خشن به وانه ی به کاریان ئەهینن، به لکو به هه موو نه ته وه!...

که لکی ئەم دەرمانانه هەر ئەو به که خاوه نه کانیان ده وه له مه ندی بکات ئەگه ر زیانه که ی هەر بۆ ئەو به سه زمانانه بوایه که روو چه واشه ئەکرین، به شتیکی گه وره دانه ئەنرا به لام سه رگه ردانییه که له وه دایه که به هه زاران کهس پروا به و شته پرووپووجه ئەکهن ئەوانه له پاش ئەمه ی جارێکیان ئەو فرۆفیل بازانه ئەخویننه وه، پروایه کی ته واو ئەکهن که ئەم داووده رمانه نایابانه نه بئ، هه یچ دەرمانیکی تر ئەو نه خو شییانه چاک ناکاته وه.

سا هه ر له بهر ئەو به که له سه ر ریتگی چاک کردنه وه ی سروشت نارۆن به ریتوه تا چاک بنه وه. ساکاره چه واشه کراوه کان، سال له دوای سال، دەرمان له دوای دەرمان به کار ئەهینن، که چی نازاریان له کوئ نایته وه، تا ئەچیتته ناو گوژره وه ئەو ساکه یش کهس به بیرا نایه ت که مردنی ئەو نه خو شه له کوشتنه وه پهیدا بووه، نه خو شه کوژراوه که یش، له ریتگی چه واشه کردن و چاو چلیسی دەرمان فرۆشیکه وه ای به سه ر هاتوو به ی دنگ له پشت لاشه که یه وه ئەرو، به خه مباریه که وه، تا ئەی گه یننه سه ر گوژرستان به لام کهس بیری ناچیت به لای ئەو که سه دا که ئوبالی ئەم کوشتنه به ئەسته یه تی که تنی کوشتنی سست به هۆی ژه ره درخوارد دانه وه، که دوور نه بوو ژبانی ئەو نه خو شه زۆرتری پئ بچئ و به که لکیش بیت.

ئەم که تنه که یاسا ئەپیاریزی، ئەوانه کردیان که بازگانی دەرمانی گیراوه ئەکهن جا ئەگه ر ئەته وئ له ژماره ی ئەو که سانه تی بگه ین که به هۆی ئەم دەرمانه گیراوانه وه هه موو سالتیک ئەمرن، ئەوا ژماره ی کوژراوه کانی شه ری دوایی بکه به سه د ئەوه نده.

جا ئەم باره ناخو شه پر خه موخه فه ته، به هه یچ کلوجیک ناگوژری به وه نه بئ، که یاسا وراست بکریتسه وه: ئەم داو و دەرمانانه بخرینه ژیر چاودیری کردنیکی وردی به زه برورنگه وه، که له دروست کردنی دەرمانه که و ئەو که لکه ی ئەلین هه یه تی و ئەو جاربه ت بۆی ئەدرین، لیکۆلینه وه یه کی قوول و به راووردیکی ورد بکات.

بهشی هواردهم

چهواشه کردنی پشتینی کارهباایی

هه‌ندی له ده‌زگاگان جاپر ئه‌دهن له بابته ئه‌و که لویه‌لانه‌وه که خویان پیمان ئه‌لین پشتینی کارهباایی، گوايه به‌کاری چاک کرده‌وهی کزیی سک و زاگردن دئ^(۱) ئه‌م چیرۆکه هه‌چوویو چه‌بیش، هه‌ر چه‌نده ئه‌وه‌نده چه‌واشه‌کردنی داو و ده‌رمانه‌که‌ی به‌شی پیشوو زیان نابه‌خشی، به‌لام ئه‌نجامی زۆر خرابی لئ پیدایه‌بێ چونکه له نه‌خۆشه‌که وائه‌گه‌ینی که په‌یره‌ویی جوژه چاک کرده‌وه‌یه‌کی خۆی ئه‌کات.

ئه‌مه‌بیش درۆیه‌که ئه‌وپه‌ری دیار نه‌بێ ئه‌وانه‌ی جاپر بۆ ئه‌م جوژه پشتینانه ئه‌دهن، به‌پیتی باوی ئه‌م سه‌رده‌مه‌وه جاپر که ئه‌دهن ئه‌بینی له هه‌موو جار هه‌کانیا، وینه‌ی به‌رجه‌سته هه‌یه که‌هی پیاوانی وهرزش کارن و له‌شێوه‌یه‌کی ئاساییدا گیراون، که به‌هۆی وهرزشه‌وه نه‌بێ به‌هیچ کلۆجیک ئه‌و شێوه‌یه ده‌ست ناکه‌وێ جا ئه‌م جوژه جار دانه کار له پیاوه ساکاره‌کان ئه‌کات و ئه‌یانخاته سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی که پشتینیکی له پیتست دروست کراو یان له بابته‌ی تر، له‌گه‌ڵ چه‌ند پارچه ئاسنیکدا، له باریا هه‌یه پیاو بکات به‌پالنه‌وانیکی وه‌ک (هه‌رکولی) جا ئه‌گه‌ر پشتینیکی وا، بتوانیا به‌ ماسولکه‌کان بخاته ئه‌م شێوه سه‌رسام که‌روه، هه‌یچ وهرزش کاریک پتیبستی به‌وه نه‌ئه‌ما که مه‌شق بکاو خۆی ئاماده بکات بۆ گه‌وه‌کردن^(۲). هه‌یچ زۆران بازیکیش ناچاری ئه‌و مه‌شقه پر ئه‌رک و نازارانه نه‌ئه‌بوو، تا خۆی ئاماده بکات بۆ زۆران بازایی ئه‌و چه‌ند هه‌فته‌یه‌بیش که بۆ مه‌شق پتیبستی سه‌نگ هه‌لگره‌کان پتیبست بوو، خۆی تی نه‌ئه‌گه‌تیرا، ئیتر ئه‌وساکه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پتیبست، که گه‌وه که‌ره‌کان پشتینیکی وای بۆ به‌سه‌تن و له‌م لاوله‌ولا پشوو بۆ بدنه‌ی، تا کاتی گه‌وه‌کردنه‌که دیت، ئیتر زۆری پی نه‌ئه‌چوو ماسولکه‌کانیان وه‌ک ئاسنیا لئ ئه‌هات!

خاوه‌نی ئه‌م جوژه پشتینانه‌بیش له‌گه‌ڵ چه‌واشه‌که‌ره‌کاندا وه‌ک به‌ک وان بۆیه‌کا ئه‌یانبینین، هه‌روه‌ک ده‌رمان فرۆشه‌کان جاپر پر درۆ و چه‌واشه‌کردن ئه‌دهن بۆ پشتینه‌کانیان ئه‌لین هه‌موو نه‌خۆشیه‌که به‌و پشتینانه چاک ئه‌کرته‌وه که به‌پیتی شێوه‌ی نه‌خۆشی چاک کرده‌وه‌که‌ی ئه‌وان، به‌ته‌نگ زانیی هۆی نه‌خۆشیه‌که‌وه نایین، ته‌نانه‌ت

(۱) کزیی سک و زاگردن: لێزه‌دا به‌مانای (الضعف الجنسي) دئ.

(۲) گه‌وه‌کردن: پتیبسکی (مسابقه).

گۆی ناده‌ینه ئه‌نجامه‌کانی نه‌خۆشیه‌که‌بیش ئیچه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌مان له‌سه‌ره که پشتینه‌که به‌سه‌تین ئیتر نه‌خۆشیه‌که له خۆیه‌وه چاک ئه‌بیتنه‌وه!

بئ گومان ئه‌م پشتینه کاره‌بااییانه، نه‌ توانیویانه نه‌خۆشی چاک بکه‌نه‌وه، نه‌ ئه‌بیش توانن نه‌خۆشی چاک بکه‌نه‌وه له باریشیاندا نییه، که ئه‌وه‌نده‌ی توژیک یارمه‌تی بدنه‌ی بۆ گه‌په‌ره‌وه‌ی ئه‌و زیندوویتی و هه‌یز و هه‌ره‌ته‌ی له ده‌ست چوه.

ئه‌مه راسته، که هه‌ندی جار نه‌خۆشیه‌که له هه‌یچه‌وه پیدایه‌بوو که ئه‌مه‌بیش زۆرجار روو ئه‌دات ئه‌و پشتینه به‌کاری نه‌خۆشه‌که دیت، ئه‌گه‌ر بتوانی چه‌واشه بکری که ئه‌و پشتینه که‌لکی بۆی هه‌یه به‌لام مستی پاقله و پرچنگی به‌رده ورده‌بیش له باریاندا هه‌یه، چه‌شنی ئه‌و کاره له دلئ نه‌خۆشه‌که بکه‌ن خۆ نرخیسیان له‌و پشتینه یه‌جگار که‌متره! ته‌نیا ئه‌وه‌ی پتیبستی ئه‌وه‌ی بێ به‌رته‌میشکی نه‌خۆشه‌که‌وه، هه‌یژیک و هه‌ک هه‌یژ (کاره‌با)ی هه‌یه له چاک کرده‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌دا. جا ئه‌و ده‌س بر و په‌ند و په‌راویز بازانه، هه‌موو سه‌رکه‌وتنه‌که‌یان له سایه‌ی ناشینی نه‌خۆشه‌کانیا نه‌وه ده‌ست ئه‌که‌وتت هه‌ر کاتی، هه‌موو که‌سیک له‌وه ناگاداریبوو، وه‌ک له‌وینه‌ی (کاره‌با) که‌دا پتیشماندا، که ئه‌وانه بازگانی به‌سه‌ر ناوی (کاره‌با) وه‌ ئه‌که‌ن نه‌ک به (کاره‌با)ی راسته‌قینه، خۆیه‌وه، ئیتر چاوپا‌وو‌کردن و چه‌واشه‌کردنی نه‌ته‌وه‌یان، به‌ئاسانی بۆ ناچیتته سه‌ر.

له‌دوای تاقی کرده‌وه و لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زۆر له بابته چاک کرده‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که به‌هۆی (کاره‌با) وه هه‌ندی راستی ده‌رکه‌وتن، که ئه‌وه ئه‌گه‌تین هه‌یژ کاره‌با بۆ پشوو‌یه‌کی که‌م کار له ماسولکه‌کان ئه‌کات ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌بیش کاتیک پتیبستی دئ که زۆر به‌وردیی و شاره‌زاییه‌وه، به‌هۆی که‌لویه‌لیکی کاره‌باایی یه‌جگار باشه‌وه، کاره‌با بۆ ئه‌م مه‌به‌سه به‌کار به‌هه‌یژ به‌لام گه‌په‌ره‌وه‌ی هه‌یز و هه‌ره‌ت و چالاکی بۆ له‌ش یاخود چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشی به‌کاره‌با، قسه‌یه‌کی نابه‌جی و درۆیه، پر له فرۆفیل و چه‌واشه‌کردن و ته‌له‌که‌بازایی بێ‌جگه له‌وه‌بیش، پشتینه‌کان خویان چه‌واشه‌کردنیکی راست و ره‌وان چونکه وایان خستۆته پیش چاو، که پشتینه‌کان خویان (کاره‌با) دروست ئه‌که‌ن و بلاوی ئه‌که‌نه‌وه به‌ناو له‌شی ئه‌و که‌سانه‌دا که به‌کاریان ئه‌هه‌ین که‌چی هه‌یچ پشتینیکیان ئه‌وه‌یان له‌ده‌ستانیه‌یه چونکه بۆ په‌یدا‌کردنی گه‌رپکی کاره‌باایی^(۱)، که کاره‌با دروست که‌ر له ئارادانه‌بێ، پتیبسته (پاتری) یه‌ک به‌کار به‌هه‌یژ ئه‌وه‌بیش ئاشکرایه که (پاتری) بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م کار

(۱) گه‌ری کاره‌باایی: ته‌وژمی کاره‌باایی (تیار، موجة که‌ربائیة).

به‌شی پینه‌م

زیانی دهرمانی وریاکه‌روه

مافمان هه‌یه بریار بده‌ین، به‌ته‌واویش دل‌نیابین له‌وه‌ی که هیج جوره دهرمانیتیکی به‌هیزکه‌ر، یاخود وریاکه‌روه،^(۱) هیوای ئه‌وه‌ی لی ناکری که به‌کاری زیندووکرده‌وه‌ی هیزی سک و زاکردن، یاخود به‌هیزکردنی ده‌سه‌لاتی ره‌گه‌زکاری بیت چونکه ئه‌مه ده‌ستوواریکی سروشتیه که دهرمان ئه‌بی له‌ناو له‌شه‌وه په‌یدایی، ئه‌بی له‌ئه‌نجامی ئه‌وه‌یشه‌وه په‌یدایی که هیزه‌کانی له‌ش به‌هوی ئه‌و شتانه‌وه که سروشت به‌زوری دایناون له‌به‌رده‌ستماندا بچنه‌وه سهر دۆخی جارن.

هه‌موو دهرمانیتیکی وریاکه‌روه، له‌بنچینه‌دا زیان به‌خشن به‌تایبه‌تی ئه‌و دهرمانانه‌ی که کار له‌که‌لوپه‌لی سک و زاکردن ئه‌کن، له‌شیتوه‌یه‌کی راسته‌وراست، یاخود له‌شیتوه‌یه‌کی لابه‌لادا هه‌ج دهرمانیکیش جاری له‌سهر ئه‌دری که به‌کاری زیندووکرده‌وه‌ی هیزی سک و زاکردن دی له‌و دهرمانانه ئه‌ژمیری ئه‌م دهرمانانه کار له‌فرمانی سک و زاکردن که، خۆی، ئه‌کن چونکه ئه‌بنه هوی ئه‌ندامه‌کانی سک و زاکردن پرین له‌خوین و بناوسین بیجگه له‌وه سووریش هه‌ل بگه‌رین له‌هه‌ردوو باردا، ئه‌وه روو ئه‌دات، که خوین به‌زوری هوروزم بینیته ناو ئه‌ندامه‌کانی سک و زاکردن، له‌شیتوه‌یه‌کی بی ئه‌ندازه‌دا، به‌دیمه‌ن وا دهرئه‌که‌وی که زیندویتی تیا پیگه‌یشتوه که چی له‌راستیدا کار له‌هیز و هه‌ره‌تی ئه‌ندامی سک و زاکردن که ئه‌کات و نازاریشی ئه‌دات ئه‌مه هه‌ر له‌وه ئه‌کات که په‌کیک له‌گیانه‌لا دای، به‌لام بدریته به‌رگه‌ریکی کاره‌بایی ئه‌وساکه هه‌ندی جووله و هه‌ل قرچاوی له‌ئه‌ندامه‌کانیا دهرئه‌که‌وی له‌گه‌ل هیز و هه‌ره‌تیکی ده‌مه‌میدا که چی له‌راستیا، هیج نین، چه‌ند بزوتنه‌وه‌یه‌ک نه‌بی، که ئه‌بنه هوی له‌ناو‌بردنی ئه‌و تۆزه هیزه‌یش که له‌شیا ماوه، زۆری پی ناچی نه‌خۆشه‌که گیان ئه‌دات به‌ده‌سته‌وه که سهرنج ئه‌دین، ماسولکه‌کانی هه‌موو له‌یه‌ک ئه‌تالین و لوول ئه‌بن دياره ئه‌وه‌یش نیشانه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی تندرستی نییه بو نه‌خۆشه‌که که‌واته، هه‌روه‌کو چاومان پی که‌وت، کاره‌باکه هه‌رچه‌نده وریاکه‌روه‌یه‌ک بو، وه‌ک هه‌موو وریا که‌روه‌ه‌کانی تر، که داوای ئه‌و پاشماوه‌ی زیندویتییه که‌مه‌ی کرد له‌له‌شی نه‌خۆشه‌که‌دا، ده‌موده‌ست خواسته‌که‌ی جیبه‌جی کرا به‌لام که کارتیکردنه ده‌مه‌مییه‌که‌ی لی

(۱) وریاکه‌روه: (المنبهات، المنشطاط).

ئه‌کات، له‌وه پاش په‌کی ئه‌که‌ویت له‌کارکردن ئه‌و (پاتری) یانه‌یش که له‌کارکردن نه‌وه‌سته‌وه، هیشتا دانه‌هینراون بیجگه له‌وه ئه‌و (پاتری) یه‌ی که گه‌ر (تیار) یکی وای لی په‌یدا بی، به‌شی ئه‌وه بکات کار له‌رووی گوشتیکی ماسولکه‌دا بکات، ته‌نانه‌ت بو ماوه‌یه‌کی کورتیش بیت، که چی کیشانه‌ی پشتینیکی کاره‌بایی له‌چه‌ند (؟ = رطل) یک گران بیت که چی کیشانه‌ی پشتینیکی کاره‌بایی له‌چه‌ند (؟ = اوقیه) یه‌ک تیبه‌ر ناکات. هه‌ندی له‌و پشتینه‌ی بریتین له‌چه‌ند پارچه ئاسنیک و پارچه‌یه‌ک په‌رۆ هه‌ندیکیشیان بریتین له‌ته‌لی پۆلا، یان هه‌ندی باه‌تی تیکه‌ل کراوی موگناتیسی له‌م شیتوه‌یه‌ی دواییه‌یاند، پشتین فرۆشه‌کان، دهرزیه‌ک له‌سهر پشتینه‌که دانه‌مه‌زین، بو ئه‌مه‌ی سهرنج رابکیشیته سهر شیتوه‌ی راکیشانی کاره‌با ئه‌گه‌ر له‌له‌شیکی مرۆف بکه‌وی ئه‌و کاره‌یش که چه‌ند موگناتیسیکی بچووک، له‌له‌شی مرۆقی ئه‌کن له‌کاتی پتوه نووسانیاندا به‌له‌شه‌که‌وه، هه‌روه‌ک کارتی کردنی تنۆکیک ناو وایه به‌سه‌ریشتی مراویه‌که‌وه!... جا ئه‌گه‌ر که‌وتیته سهر ئه‌و که‌لکه‌له‌یه‌ی که پشتینیکی کاره‌بایی په‌یدا بکه‌یت، هیچی پی ناوی ئه‌وه نه‌بی که ده‌سته‌یه‌ک له‌په‌نجا موگناتیسیه‌کان له‌کوگایه‌کی یاری فرۆشان بکریت و به‌یشینی دهرییکه‌بته‌وه بدروویت ئه‌وه‌یش هه‌ر ئه‌و کاره ئه‌کات که پشتینی کاره‌بایی ئه‌یکات. وانا ئه‌میش به‌چه‌شنی ئه‌و بی که‌لکه له‌کاتیکی که نرخی ئه‌و پشتینه کاره‌باییانه ئه‌گاته چه‌ند سه‌د فلسیک، که چی نرخی که‌ی له‌چه‌ند کرۆشیک زۆرتریه‌یه. جا ئه‌م پشتینه‌ی که دروست که‌ره‌کانیان وایان داناون که ئه‌ندامه‌کانی سک و زا به‌هیز بکه‌ن ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر وایش دهریچی که ئه‌وان ئه‌یلین، کزیی، زوو به‌زوو ئه‌که‌ویتته‌وه ناو ئه‌و ئه‌ندامی سک و زایانه چونکه به‌جوریکی له‌ئه‌ندازه به‌ده‌ر ئه‌و ئه‌ندامانه وریا کراونه‌ته‌وه و که‌وتونه‌ته‌هه‌ر بو کاروباری سک و زا، له‌راستیدا، ته‌نیا ریگایه‌ک هه‌یه بو بوژاندنه‌وه‌ی هیز و هه‌ره‌تی له‌ش و توندوتوویی ماسولکه‌کانی له‌ش، ئه‌ویش له‌ش بزواندنیکی ریگوییکه هه‌رگیز چاوه‌روانی ئه‌وه مه‌به که شتیکت ده‌ست بکه‌وی به‌بی ئه‌رک و نازار واز له‌پشتینه کاره‌باییه‌کان به‌ینه. ئه‌گه‌ر چه‌زیش ئه‌که‌یت پاره‌کانی خۆت به‌فیرو بلاو بکه‌یتته‌وه ئه‌وه شتیکی تره خۆ ئه‌گه‌ر ئاره‌زوویش ئه‌که‌یت ته‌ن دروست بیت و هیز و هه‌رت و زیندویتی پیاوانه‌ی ته‌واو، یاخود هی ژنانه‌ی ته‌واوت بی، ئه‌وا پیوسته تی بکۆشیت و بکه‌ویتته کار بو ئه‌مه‌ی بکه‌یت به‌م نامانجه پیروز و به‌رزت ئه‌مه‌یش له‌سایه‌ی هیج شتیکه‌وه ده‌ست ناکه‌ویت، له‌سایه‌ی بزواندنیکی ریگوییکه‌ی ئه‌ندامه‌کانی له‌شه‌وه نه‌بیت.

دانی کارها که برایشه، نه خوشه که له جاران خراپتری لی هاتهوه.

لهو کاتانه بشدا که کزیی هممو نه دنامه کانی لهش نه گرتتهوه سه بارهت به پرست برانی گشتی لهش و به جی نه هینانی فرمانه کانی خوئی، نیمه به کارهینانی داووده رمانی وریاکه روهه به باش نازانین چونکه زورجاری واهیه، له پاش خوارده وهی دهرمانه که نه نجامی خراب خراب روو نه دات خو که پشویی که وتبته ناو دل، یا خود ناو دهماره کانی میسکه وه، هم باره به ته واهوتی دهرته که وئی.

به خوایی خو ت چه واهمه که له هیچه وه هیچ شتیک دهست ناکه وئی، بیرکردنه وهیه کی دروست، نه وهت تی نه گه یینی که ته نیا ریگایه ک هه بی بو گپانه وهی ته ندروستی و هیز و هه رته سگ و زاکردن، نه وهیه که په نابه ربهت بهر تا قانه سه رچاوهی هممو هیزیک، که نه ویش (سروشت) هه روهه هه بی نه وهندهش زرنگ بیت که له تواناتا هه بیت تی بگهیت، چاوه رانی کردنی که لک و چاکه له داووده رمانی وریاکه روهه، که بازرگانانی داووده رمانی گیراوه دروستی نه کهن و جاری بو نه دهن، کاریکی ناشیانه یه، له تو ناوه شتته وه پشتی پی به ستیت.

فه ره نگی (ویسته ر)یش^(۱) داووده رمان واپیشان نه دات، که باه تیکی مروث ورووژینه ره، گر له پیاو به رنه دا هه ره لهو ناوه نگی به نه کات که له ژیر ورگی نه سپیکی ماندوو نه درئی یان لهو شوول نه کات که له که له که ییستریکی په ک که وتوو نه درئی فه ره نگی (ویسته ر) دهرمانی وریاکه روهه به چاکه روهه نه خوئی دانه ناوه قسه که یی نه و له گه ل نه و قسه پروپوچانه دا جوئی به که دهرمانه وریاکه روهه کان به چاره که ریکی نه خوئی دانه نین که چی نه و داووده رمانانه، ره گه زیازه کان نه بزویین و دهماری می بازیان نه جوئیین، به جوئیکی واکه نزیکیان بخاته وه له مهرگ.

بلیمه تی نه و زورزانانی که خوینی نه و که سانه نه مژن، که بی به شن له هیز و هه رته تی سگ و زاکردن، له وکاتانه دا به باشی دهرته که وئی، که دهرمانه کانیاان هه ندی باه تی وریاکه روهه ی ژهرداریان تیایه چونکه له دواوی خواردنی هم دهرمانه وریاکه روهه، هیزه کانی لهش و هوش کم نه بنه وه، له بهر نه وه پیوستییه کی زور په ییدا نه بی بو ته مهی

(۱) ویسته ر (نوا و یستر): فه ره نگی نه مهریکایی بو زمانی ئینگلیزی که له لایه نه وهی دواپیا نه وه داندراوه و سالانه تازه دهرته وه (نوا و یستر ۱۷۵۸-۱۸۴۳)... المنجد، المورد... هه ره به ریچکه یی نه ودا ریشتوون.

زورتری لی به کار بهینی له پاش، ماوهیه کی کم، نه خوشه کلله که، نه بیتته دیلی خوئی دهرمان خواردن نجا دهست که وتی نه و بازرگانه فر و فیلبازانه، که بازرگانی به سه ره ژه ره وه نه کهن، تایهت زورتر نه بی چونکه نه خوشه که به سه ره نه و دهرمانه وریاکه روهه وانه وه نه یی، نه گه ر بتوانی بی.

هممو جاریک، ناوی زیندوویتییه که یی نه وهندهی تر نه پژی نجا نه وهندهی تر زیانی پی نه به خشخ، نه خوشه که ییش ناچار نه بیت خو راکیکی گه وره تر له پیشوو لهو دهرمانه بخوات تا نه گاته کاتیکی واکه که له کی له شی له وه به ولاره، نوکی ناوزه نگیسه که کاری لی نه کات، ئیتر له ویتوه پرستی نه بری و له په لوپویش نه که وئی.

به لام نه و جیگایه یی به مردنی نه و چول نه بیت، زوری پی ناچی چه واهه کراویکی تر پری نه کاتوه بهم په نگی چه رخی مهرگ به ریکیویتییه وه نه سوو رتته وه هیچ که تینیکیش له مه گه وره تر نییه، له ننگی و ناشیرینیدا، هه روهه لهو ریگه یه بشدا که مروثی پی نه کوژی.

نه و داووده رمانانه وریاکه روهه، که به جوئیکی تایه تی بو ورووژاندنی نه دمانانی سگ و زاکردن به ره هم هینراون، بو ته مهی هیز و هه رته تیکی له نه دازه به دهریان پی به خشخ، هه تا بلتیت زبان به خش و خراپن نه وهیش دهرکه وتوو که نه و دهرمانانه، به پیچه وانه وه کار له نه خوشه که نه کهن.

چونکه نه بیتته هوی په یدا بونی گرتی بهردانی نه دنامه کانی سگ و زاکردن، یا خود هه ندی نه خویشی تر، که له دواپیدا واکه نه دمانانه نه کهن، فرمانی سگ و زاکردن یان پی جیبه جی نه کری هم دهرمانانه هه رچه نه وریاکردنه وهیه کی ده مودهستی نه خه نه نه دنامه کانی سگ و زاکردنه وه که نه مهیش کم روو نه دات پاشه جار لهش، نرخی هم وریاکردنه وه پر له خه مو په ژاره یه، نه بی بدات چونکه وریاکردنه وه که سروشتی نییه، ناسایی نییه، شتیکه له نه دازه به دهره له بهر نه وه کزییه ک، له دوا یی نه و نه که ویتته نه و نه دمانانه وه، که زورجاری واهیه نه بیتته هوی له پیاهه تی که وتنیکی به ته وایی و تاسه ر.

هه روهه نه و دهرمانانه ییش که واکه پیاهه نه کهن هه ست به ناره زوو کردنیکی بی نه دازه بکات بو میبازیی هه ره لهو جو ره دهرمانه دروزه خراپانه هم دهرمانانه گورچیله کان ته واکه ماندوو نه کهن هیز تیکی دروزه نه نه دهن به مروث، به هوشی ماندوویش یارمه تییه کی ده مودهستی نه دهن نه مانه هممو، یه ک له یه کتری خراپتر نه وانه یی دروستیان نه کهن و جاریان بو نه دهن، دوزمنی هه ره گه وره یی مروثایه تین، پیوسته له سه ره هم بنجینه یه ییش له گه لیان بجوئیینه وه.

بەشى شەشەم

مانەوہی ھەرەتى رەگەزبازىبى

يەكپىك لەو باوہرەنەى كە ھەلەبە و باوہ لەناو ھەموواندا، ئەوہبە كە پىياو كەوتە سالىھوہ و نزيك بووہوہ لە پىرىبى، ھەرەتى سەك و زايىكردنى نامىنى كەچى لە راستىدا، ھەرەتى رەگەزبازىبى، ئەگەر پارىزگارىبەكى باشى بىكرى، تا پىياو كە ئەژبى ئەوئىش لەگەلبا ئەمىنىتەوہ بەلام ئەو كەسەى بەتەنگ خۆبەوہ نەبى و رەگەز چلبسى بىكات، ئۆبالبى بەئەستۆى خۆبەتى، كە ئەم زبانبەى لى ئەكەوئى، كە دوورنبىبە بەتەواوہتى پەكى جوولەى پىياوہتى بىكەوئى. زۆر پىياوئى وائىش ھەن، لەپىش ئەمەى پىرىبى، تواناى رەگەزبازىبان نامىنى ھۆى ئەمەبىش ئاشكراىبە، ئەوہتا ئەوانە بەتەنگ تەندروسىبى خۆبانەوہ نابى، لەشبان تىك ئەچى و، لەرپىگائى سروسىشەوہ خەمىكى خۆبان ناخۆن كە ئەو ھىز و ھەرەتەى بۆبانە بىگىرەوہ بۆخۆبان گوئى نادەنە ئەو راستىبە كە ھىز و توانا ئىبان لە پىياو خۆش ئەكات، خاوەن ھىز و ھەرەتەكانبىش ھۆگرى ئىبان ئەكات، ئەو پاداىشە بەرز و پىرۆزەى خواىبەبىشبان دەست ئەكەوئى، كە برىبىبە لە ھەرەتى رەگەزبازىبى.

ئەو رۆوخۆشى و لەش سووكىبەى كە لەگەل تەندروسىبىداىبە پىياوئى بەھىزەوہ ئەبىبىبىن، تەنىبا برىبىن لە دەرپىبى ھىزى دەمار ياخود ھىزى رەگەزبازىبى، كە لە راستىدا ھەردووكىبان يەك شتن ھەر كاتى پىياوئىكمان دىبى خۆشىبى لە يەكپىك لەو دوو ھىزە بىبى، بى گومان خۆشى لە ھىزەكەى ترىبىبان ئەبىبىن ئەو شتەى كە بەتەواوہتى لىبى دلبىبان و برىارى لەسەر ئەدەبىن، ئەوہبە كە ھەموو دەم چۆنىتبىبى ئەندامەكان شان بەشانى چۆنىتبىبى گىشتىبى لەش ئەرۆن بەرپتوہ كە ھىزى رەگەزبازىبى كەم بووہوہ، بەئاشكرا لەشىش تىك ئەچى و كز ئەبى كزبونى ھىزى رەگەزبازىبى لە كزبونى ھىزى لەشەوہ پەيدا ئەبى بەلام، بەپىچەوانەى ئەوہى كە بەبىرەداى، كزبى ھىزى لەش لە كزبى رەگەزبازىبەوہ پەيدا نابى زۆر پىياوئى وا ھەن كە تواناى رەگەزبازىبى خۆبان لە دەست ئەچى، بەكەمى، ياخود بەتەواوئى، سەبارەت بەوہى كە كەم تەرخەمى ئەكەن لە پاراستنى ھىزەكانى سروسىبى خۆباندا و لە ئەندازەى خۆباندا رايان ناگرن بىجگە لەمە ھىچ ھۆبەكى تر نبىبە تەنانەت لەكاتى زۆر سواربۆنىشدا ھۆبەكە ھەر ئەوہبە بى ئەمەى تەماشائى تەمەن بىكرى، ھەر پىياوئىك ماوہىدا، ھىزەكانى كزبىن، ياخود بەتەواوہتى لەناوچىن، تووشى ئەم دەرە دى.

كەواتە چالاكى لە رەگەزبازىبىدا، پىبوسىتە بىبىبىتەوہ بەتەنشت ئىبانەوہ مەگەر پىياو

ئىمە نەتەوہبەكەن گىرۆدەى دەرمان خواردەبىن، زۆرىبى ئەخۆبىن سا ئەمە لەبەر ئەوہ بى كە خۆمان وا ھەلەكەوتووبىن ھەز لە دەرمان بىكەبىن، يان لەبەر ئەوہبى كە يەجگار خۆش باوہرەبىن بەھەمووشىتەبىك، ياخود سەبارەت بەوہبى كە ئەوانەى جاربان بۆ ئەدەن زۆر بلىمەت بن وبتوانن بىخەنە مېشكمانەوہ كە ئەو جۆرە دەرمانانە ھەموو نەخۆشەبەك چاك ئەكەنەوہ... لەبەر ھەر ھۆبەك بى، راستىبى كار ئەوہبە كە زۆرەى ئەم داوودەرمانانە ژەھراوبىن ھەمووبىشبان زبانبە لەش ئەگەبىن چۆنكە ئەوانەى ئەبىخۆن، ھەموودەم ئەبىخۆن، بى پەرەوئىش ئەبىخۆن، كاو و ناكاو لەبەكتر جوئى ناكەنەوہ.

جا زۆرەى ئەم داوودەرمانانە مەى، ياخود ورىاكەرەوہبەكى تر لەناوبانداىبە ئەو زبانبە وئىزەبىبەبىش كە لەو دەرمان خواردانەوہ پەيدا ئەبن، پىياو ئەتۆقېنى ئەو زبانبەبىش كە ئەبىدەن لە ئەندامەكان، دەربارەى ھەر ئەوہندە ئەلبىم: كە ئەو پىزىشكەى پىزىشكايەتى ئەكات، لەناو نەخۆشەكانىبا، گەلبىك نەخۆشى وا ھەن كە ھەر لەخواردەبى ئەو دەرمانانەوہ تووشى نەخۆشى بوون!...

له جیگادا بکهوئ و توشی نه خوشییه ک بووبی ئیتر له مه به ولاره هیج بیانویه کی تر نییه بو له ناوچوونی ئه و سهراوهی پیاوه تییه، که بریتیه له هیزی رهگه زبازی.

که واته، نهگه ر پیاویک وهرزش کردنی خسته لاره و، گویشی نه دایه دهستوری نان خواردن و نه ندروستی که زور گرننگ بو پاراستنی هیز و هه رت، پیوسته چاره وروانی نه وه بیت، که به ره به ره نه ندروستیه که ی تیک بچی و هیز و هه رته رهگه زبازی بیته کزیی ئه م دهستوره بو هه موو ته مه نیک فه مانره وایه، ته نانه ت له تافی کورنیشدا که هیز و هه رته رهگه زبازی به جگار زوره. جاری وایش روو ئه دات، که مرۆف گوی ناداته دهستوره کانی ته ندروستی، که چی وایش دهرته که وئ هیزه کانی له ش و هوشی تیماون، که له و هیز و هه رته گه وریه وه دهرکون که خوشیانی لی نه بینی به لام ئه م باره به م رهنگه نامینیتسه وه. زوری پی ناچی ئه و هیز و هه رته نه کوژیتسه وه له ویشسه وه زبان له ته ندروستی گشتی و هیزی رهگه زبازی نه که وئ له پینا و ناشیتسی خویدا، خوی له په لوپۆئه خات نه و سا که یش شیوه ن بو ده ماری پیاوه تییه که ی نه کات که له دهستی چوه.

نهگه ر نه ته وئ هیز و هه رته گه وریه که ته له ناوچی و کزیی و بیته زیت توش بی هیج مه که نه وه نه بی: که م تره خه م به له گه ل خوتا چونکه له دوا ی هۆ نه نجام په یدائه بی.

هیزی رهگه زبازی له گه ل ژبندا به رپوه نه چی تاژین مینتی نه ویش له ئارادا نه مینیتسه وه نه مه یش راستیه که، له و راستیه نه ی که له نه نجامی تاقیکردنه وهدا دهرکه وتوون بو ئه و په یانگایانه ی چاره ی گیروگرفته کانی ژبان نه کهن، نه نجامه کانی به راوردکردن و ژمیرکاری ده ری خستوون له پیش چاوی خویشماندا گه لیک وینه ی ئاشکرا و دیار هه ن، له ژبانی چه ند که سیکی ناسراوی خویماندا دهرکه وتوون، که به لگه ن بو ئه وه ی هیز و هه رته ی رهگه زبازی تا نه و په ری ژبان نه میننه وه، به مه رجی له وه ی به دووربن و له ناوچه یه کی باشدا بپاریزین. له توانیشدا هیه که له پیاوه تی که وتنیکی نا کاو به ره به ست بکری و تافی کورینی بو رهگه زبازی نو ی بکریته وه و ماوه نه در ی به ته واره تی له ناوچی ئیمه یش له توانماندا هیه، به لئین به دین بو تازه کردنه وه ی ئه م هیز و هه رته تانه، به دلنیا ییه کی ته واره، به لام به و مه رجی، نه خوش، به وردی و ریکوپیتی، له سه ر نه و پیته ویه بروت به رپوه که بو به هیز کردنی که لوپه لی ده ماری میشک داما ن ناوه که به هوی نه وه و ژبانیکی نو ی بو هیز و هه رته دیته به ره م نه وکه سه ی نه ویشی ده ست بکه وئ، له ناو گوره وه سی پاداشی گه وری بو زیندوو نه بیتسه وه، که نرخدارترین شت له ژباند، نه وانه یش: ما ل و ژن و منال.

به شی هه واته م

پیاوه تی ته و او بنچینه یه کی ژبان

پیاوه تی ته و او بنچینه ی رهگه زی مرۆفایه تییه هه ر چییه کیش به رهگه زی مرۆفایه تییه وه نو سابه، به و بنچینه یه وه به نده به هوی نه وه وه مرۆف نه بیته هاوکاری خوی له و هیزه گشتیه سه رسام که ره دا، که له هه موو هیزی ک گه وریه تره؛ که نه ویش: زیندوو کردنه وه ی نه و له شه یه که له وردیله ی وا په یدا بووه ژبانیا ن تیا نییه.

به پیی نووسراوه ئاسمانیه پیروژه کان، (ئاده م) که با پیره گه وری هه مووانه، له گل دروست کراوه پاشان (گیانی ژبان) ی کراوه به به ردا و، دهستی کردوو به بینین وهه ست پی کردن و بیست و جولان. دایه (هوا) یش به ره مه میکی ده ست کردی سه رسور هینه ری خواییه به لام پاش نه وه خوی گه وریه، دروست کردنی مرۆفی سپارد به مرۆف خوی فه رمانیدا: (سک و زا بکه ن... په ره بسین...). له گه ل ئه م فه رمانه یشدا که لوپه لی رهگه زبازی به مرۆف به خشی بو نه مه ی بتوانی فه رمانه که ی جیبه چی بکری ئه م فه رمانه هه ر بو مرۆف دهرنه چوو بو هه موو دروست کراوه کانی تریش دهرچو له گه وریه یانه وه تا هه ره بچوکیان نه وانه یش هه ره که یان که لوپه لی سک و زا کردنیا ن پی به خشرا بو نه مه ی بتوان فه رمانه که ی خا جیبه چی بکه ن.

که واته دهستوری رهگه زبازی هه موو جو ره گیانله به ریک نه گریتسه وه له هه ره به رزبان وه تا هه ره نزمیا ن که لوپه لی سک و زا کردنیش له ناوه ند هه موو گیانله به ریک و هه موو گژو گیایه کی گه وریه زور له یه کتر نه کات، جیا وازییه کی نه وتویان نییه و اتا له هه موویاندا دوو نه ندام هه یه یه کیکیان گه را (هیلکه ی بچووک) دروست نه کات نه و ی تریشیا ن چووزی تی نه خات ئه م نه نداما نه یش هه رچه نده له شیوه و دروست کراوی و که ره سه ته دا له یه کتری جوین، به لام فه رمانی هه موویان هه ره یه که.

رهنگه یه که م مرۆف هیز و هه رته تیکی رهگه زبازی یه جگار گه وری هه بووبی له گه ل هیزیکی ده ماری میشک و ماسوله که دا جا نه و گیانله به رانه ی که ئیمه دلما ن به وه خوش نه بی پینا بلتین: (گیانله به رانی گه نگ)، به ته واره تی هیز و هه رته کانی پیشووی خویان پاراستوو به لام ئیمه، یاخود زوره ی ئیمه، نه مان توانیوه نه و باوهر پی کردنه ی خواییه که پی به خشیبین، بیپاریزین چونکه هه له کانی باووبا پیرما ن که کردوویانه، ئالوش و

خروشی ره‌گه‌زبازی خۆمان که جله‌ومان بۆ به‌رداون، کهم تهرخه‌میی خۆمان به‌رامبه‌ر له‌شمان، ئەو ژیانە دەست کردەى که تیايا ئەژین، ئەوانه هه‌موویان بوون به‌هۆی ئەوه‌ى که چاکترین پاداشی سروشت و ناوازه‌ترین به‌خششی خوایی له‌ده‌ست خۆمان بده‌ین.

له‌به‌ر ئەوه زۆرکه‌سماڤ بێ به‌ش ماوینه‌ته‌وه له‌و تاکه شته‌ى که کامه‌رانی بۆ خۆمان و بۆ نه‌وه‌کامان به‌ره‌م ئەهێنێ: ئەویش هێزی گه‌وره‌ى سک و زاگرده‌ که هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی نه‌ژاد و به‌رز تاوێته‌به‌تێ.

بیر له‌و باهه‌ته سه‌یره و له‌و پازه‌به‌که‌ره‌وه... بیری ژیان که له‌شه‌کان یه‌ک ئەگرن، ئەوانه‌ى که چه‌ند تاوێک له‌وه‌پێش ته‌نیا بریتى بوون له‌ کۆمه‌له‌یه‌ک که‌ره‌سته‌ى بێ گیان، هه‌روه‌ک کیمیا گه‌ره‌کان ئەلێن، واتا چه‌ند پارچه‌یه‌ک له‌ کاربۆن و هایدروژین و ئۆکسیجین و سیلیکۆن و کالسیۆم و ئازۆت، و ایان لێ بیت، هێزێکی وا له‌ گرد بوونه‌که‌یانه‌وه په‌یدا بیت که ژیانان تیا زیندوو بیته‌وه.

به‌لام راستیی ئەم ژیانە و چۆنیتییه‌که‌ى، گه‌روگرفتییکی وایه که هه‌تا ئیستا پێش بینی و لیکۆلینه‌وه‌کانی پیاوه زرنه‌گه‌کان و زاناکان و پیاوانی تاییڤ و راستی په‌رسته‌کان نه‌گه‌یشتونه‌ته‌ رازی دروست بوونه‌که‌ى و دوا‌رۆژه‌که‌ى رهنه‌گه هۆشی مرۆقايه‌تێ له‌توانایدا نه‌بێ، ئەم پازه سه‌رسامه‌که‌ره‌ى ژیانە ده‌ربخات.

ژیان به‌خششی تریشى هه‌یه: چونکه ئەو سه‌رداره خاوه‌ن شکۆه‌ى که له‌سه‌ر ته‌ختی خۆی دانه‌نیشێ، هه‌رچیه‌ک له‌ خاکه‌که‌یدا هه‌یه له‌ژێر چنگیایه هه‌ره‌یه‌چ نه‌بێ، هه‌رچی داوا بکات له‌ویدا بۆی جێبه‌جێ ئەکرێ نه‌ته‌وه‌که‌ى له‌ژێر فه‌رمانیایه، چی بلێ به‌قسه‌ى ئەکات... سوپاکه‌ى سه‌رکه‌وتنی شه‌ره‌کانی ده‌ست ئەخات راوێژکاره‌کانیشی، رینگای ئازادیی له‌م ژیانهدا بۆ رۆشن ئەکه‌نه‌وه پیاوه تاییڤه‌کانیشی رینگای به‌هه‌شته‌ى بۆ ئەدۆزنه‌وه ژیان، بۆ ئەو خونکاره، وه‌ک جامێک وایه، لێواولێو، پریی له‌و شتانه‌ى که له‌ ژیان ئەشین و له‌ژیان ئەوه‌شپه‌نه‌وه.

ئەو ژیانە، هه‌مووی، به‌یه‌ک گولله که له‌ ده‌مانچه‌یه‌که‌وه بیته ده‌روه، رهنه‌گه له‌ناوێچێ به‌لای پیاوێکی مردووه‌وه ده‌سه‌لات و سه‌رکه‌وتن و سامان، چی نرخیکێ ئه‌بێ هه‌بێ؟!... ئەى ئەو ئەو خونکاره مردووه، ئەبێ چ کارێک بکات له‌وانه؟!... هه‌یچ... که ژیان له‌ده‌ست چوو، هه‌موو شتێکی له‌گه‌لدا ئەرواته که‌واته ژیان بریتیه‌ له‌ هه‌موو شتێک... که ئەو نه‌ما هه‌یچ شتێکیش بۆ ئەوه‌سه نامیتیتته‌وه، ژیان ئەو رووکه‌شه هه‌ست پیکراوه‌یه، بۆ ئەو شته‌ى که چه‌رخى رۆژگار ئەسورپیتیتته‌وه.

ئەگه‌ر هه‌موو که‌سێک به‌وردیی، بیری له‌و کاره گه‌وره و گرنه‌گانه بکراوه‌وه که ژبالیان به‌ئه‌ستۆی خۆبه‌تێ، سه‌بارت به‌و ده‌سه‌لاته‌ى هه‌یه‌تێ که ژین به‌خششی به‌چه‌ند که‌ره‌سته‌یه‌کی وردی بێ گیان؛ به‌واتایه‌کی تر ئەو ده‌سه‌لاته‌ى هه‌یه‌تێ که ره‌گه‌زى مرۆقايه‌تێ به‌ره‌م به‌هێنێ، بێ گومان هه‌موویان ئەو هه‌یزه‌یان به‌ته‌واوه‌تێ هه‌ل ئەسه‌نگاند و له‌سه‌روو هه‌موو کاروباریکه‌وه دایان ئەنا هه‌رکارێکیش ئەو هه‌یزه‌ى کز و بێ هه‌یز بکراوه‌ یاخود له‌ناوی به‌ردایه، به‌داچله‌کین و لێ تۆقانیکه‌وه خۆیان لێ ئەکیشایه‌وه.

به‌لام ئەوانه‌ى نرخى به‌رزى و پیرۆزى فرمانی ره‌گه‌زبازی ئەزانن و، له‌و په‌یوه‌ندییه توندوتۆله‌ تێ ئەگه‌ن له‌ناوه‌ند ئەوو هه‌موو روویه‌کی ژیان و هه‌سته‌ى مرۆقايه‌تیدا، که هه‌رگیز له‌ناوایچێ، یه‌جگار که‌من.

ئیمه ئەتوانین، وه‌ک ده‌ستوورێک که هه‌رگیز ناتوانین پشت گوتی بخه‌ین، ئەوه بریارده‌ین: که سروشت به‌هه‌موو ده‌ست بلاوییه‌کی خۆبه‌وه پاداشتی ئەو پیاوه ئەداته‌وه که له‌ گرنگیی پاراستنی هه‌یزه‌وه‌تێ ره‌گه‌زبازی^(١) خۆی تێ ئەگات و، په‌یره‌یى ئەو رینگا باشانه ئەکات که بۆ ئەو پاراستنه به‌کاردێن، سروشت ئەو پیاوه ئەخاته سه‌رته‌ختی ته‌ندروستی خاوه‌ن شکۆ ئەو هه‌یز و توانایه‌یشی پێ ئەبه‌خشێ که که‌س به‌رگه‌ى ناگرێ، ئەوه‌یش ئەتوانین ناوی بنیڤن (هه‌یزی ره‌گه‌ز کیشکردن)، که له‌باریا هه‌یه چ له‌ پروی کۆمه‌له‌یه‌تیه‌وه، چ له‌ کۆری فرماندا، چ له‌ ژبانی خێزانیدا سه‌رى بخت.

ئەو یاسا، هه‌موو ده‌مییه‌یش، که له‌سه‌ره‌تای ژبانهدا دامه‌زراوه و نه‌گۆراوه، که مانه‌وه‌ى بۆشت و گیانه‌به‌رى هه‌ره چاک داناوه له‌ژبانا، پشتی ئەگرێ.

ده‌ماره‌کانی میشکی له‌ هه‌ره‌تێ کاردا ئەبن ئەو چالاکییه‌یش هه‌ر بۆ ئەوه‌که‌سانه ئەلوی، که ژبانیکی ره‌گه‌زبازی دروست و ته‌واویان هه‌یه ئەوه‌یش به‌لگه‌یه‌که بۆ ئەوه‌ى که هه‌رکه‌سه‌ى به‌ختیاربێ به‌پیاوه‌تێ ته‌واوه‌وه، پێویسته که یه‌که‌م که‌ره‌سته‌ى ئەو پیاوه‌تیه‌ى تیا هه‌بێ، که ئەویش هه‌یزی ره‌گه‌زبازییه. له‌ راستیشدا ئەم هه‌یزی ره‌گه‌زبازییه، سه‌رچاوه‌ى هه‌ره گه‌وره‌ى چالاکی ره‌گه‌زبازییه.

ئەو، هه‌ر، ته‌نیا، سه‌رچاوه‌ى ژبان نییه، به‌لکو بنچینه‌ى هه‌موو ژبانیکی پاک و به‌هه‌یز و به‌که‌له‌که.

خوێن گه‌رمیی نیشتمانیپه‌روه‌ر و، خو‌ به‌ختکردنی خواناسی دل پر له‌ تاییڤ و،

(١) هه‌یز و هه‌ره‌تێ ره‌گه‌زبازی: (القدرة الجنسية).

نیاز به خشین بۆ ئه و کرده و گه و رانه ی که پتو بیستیان به ئازایه تی هه یه ، ئه و گیانی خۆ به ختکردنه ی که زمانی هه مووان ئه پرتنتی بۆ پیا هه لدان به مه رد و دلیراندا... ئه م با به تانه هه موویان ، چالاکیه کی ده ماری میتشک له پشتیان هه وه یه ، هیتزی ره گه زبازی به مرۆف ئه به خشی... هیتزی پیا وه تی ته و او .

هه چ پیا ویکیش له زانست و هونه ردا هه لکه و تپی ، بیگومان خاوه نی پیا وه تیبه کی به هیتز و چالاکیه کی له ئه ندازه به ده ری ره گه زبازی بووه ، که پالیان پتیه ناوه بۆ پۆیه ی سه رکه و تن .

به لآم له و جوړه که سانه ییش بووه ، که زال بووه به سه ر ئه ندامه کانی ره گه زبازی به کی خۆیدا ، هیتز و هه ره تیسیانی پاراستوه .

هیتزی ره گه زبازی ، له هه موو گه و ره پیا ویکا ده رکه و تووه ، که له هه موو روویه کی ژباندا که یشتونه ته ئه و په ری سه رکه و تووی به بی ئه و هیتزی ره گه زبازی به ، پیا و ریسوا ئه بی ، خۆ په رست ئه بی ، به دکار و دل ره ق ئه بی ، به دخو ئه بی له گه ل ئافره تاندا .

ئه گه ر ئه و سه روشته ، خوا له له شی ئیمه ییدا نه چاندا یه هه یچ که سییک ئاره زووی ئه وه ی ئه ئه کرد که سیکی تر به ختو بکات یا خود په یوه ندیبه کی وای له گه لدا په ییدا بکات که چاوه روانی ئه وه ی لی بکری به ختو کردنی ژتییک و چه ند منالیک بخاته ئه ستوی خۆی .

ئه گه ر ئه و هیتزه ی ره گه زبازی به نه بوا یه ، پیاوی وا هه ل نه ئه که وت که هه ل بکات له گه ل ئافره تاندا و روو خو ش و کرده وه شیرین بی له گه لیاندا ، چونکه ئه م کرده وانه به نیاز به خشی نی سه روشتی ره گه زبازی به نه بی ، په ییدا نابن جا ئه م هه ستی ده روونی به ، ئه گه ر که وته ژیر سه ره په رشتی کردنیکی راسته قینه و ریکو بییک خستنیکی ته و او وه ، زۆر په روژ و به رز ئه بی ، کرده وه ی نه ژادانه ی لی ئه وه شیتته وه ، دوور ئه بی له خۆ په رستی به وه .

ئیمه نامانه وئ ، له ئه ندازه به ده ر ، گرنگی هیتزی ره گه زبازی به خه ینه پیتش چا و ، له راستیدا ، کاریکی سه ر ئه کاته سه ر ژبان جا ئه گه ر له پیا ویکه به هیتز قه وما و سکالای کرد له ده ست که م هیتزی خۆی ، یا خود کزی و سستی به کی دی له ئه ندامه کانی سک و زا پی کردنی خۆیدا له هه موو ئه ندامه کانی له شیا ، هیتزه کانی تییک ئه چن و ده ست ئه که ن به پشیتی ماسولکه کانی له ش خا وئه بنه وه ، و ده ماره کانی میتشکی کز ئه بن .

جا ئه گه ر چاره یه کی خۆی نه کات ، زۆری پی ناچی له په لوپۆ ئه که وئ و برستی ئه بری و هه یچ هیوا یه کیشی به ژبان نامینی و ، هه یچ ئاره زووی به کیشی له دلا نامینی .

په یوه ندیبه کی به هیتزیش هه یه له ناوه ند هیتزه کانی ده ماری میتشک و ره گه زبازی و ئه ندامه کانی له شدا ته نانه ت که شتییک کاریکی خراپ له به کیکیان ئه کات ، هه ر ئه و کاره له وانی تریش ئه کات ئه گه ر بیتو کاریکی و ابکری ، ئه و ی له ده ست چوه به یتریتته وه جیتی خۆی ، له سه ر ئه و رتوشوتنه ی که ئه م نوو سه راوه دایان و رو شنی کردنه ته وه ، و اتا هه رچه ند ماسولکه کانی له ش ببوژتینه وه و گه شه بکه ن و به هیتز تر بکری ، هه رچه ند ئه ندامه کانی له ش چاکتریان لی بیت ، هیتزه کانی ده ماری میتشک ئه چنه وه سه ر دۆخی جارن ، هیتزه کانی ره گه زبازی جاریکی تر دینه وه کایه .

هیتزی ره گه زبازی ، وا له خا وه نه که ی خۆی ناکات ، شت زۆر کاری لی بکات ، و زو و به کاره سات دلی بشکی هه ره ها هیتزی ماسولکه کانیش خا وه نه که ی ناکات به گا بتو ریتی^(۱) و یاخی بی ، به پیچه وانه ی ئه وه ، هه رکه سی پیا وه تیبه کی ته وای ده ست که وت ، به جو ریکی ئاسایی دل پر له خو شه ویستی و راست و دل سو ز و میتردیکی چاکه ده ره وه ی لی په ییدا ئه بی .

ئه وانه جیتیگای دل خو ش کردنی مرۆفایه تی ئیمرو ن ، ئه وانه ن هیوا ی دوا رۆژی مرۆفایه تی چونکه پتو بیسته له سه ریان کرده وه و ره وشتیکی و انویتن له به رچا و برا کزولا وازه کانیا ندا ، که ئه و انیش چا و له وان بکه ن هه ره ها له سه ریشیان پتو بیسته که کرده وه و ره وشته کانی له ش و هۆش و ده رو نیان به خشن به نه وه کانیا ن .

ئه وانه هه مووده م هۆگری ژن هینان ئه بن چونکه په ی به وه ئه بن ، به هۆشه روونه به هیتزه که بان له وه تی ئه گه ن ، که به ته نیایی مانه وه ، چاکه و که لکی تیانی به بۆ پیا و ژبانی ته وای راستیش له وه دایه که پیا و له گه ل به کیکی تر له ره گه زی ئافره ت ها و سه ر و ها و ژین بی و به په یوه ندیبه کی ژن و میتردی به رز و په روژه وه به به که وه به ستری .

په یوه ندیبه کی راسته قینه و هه مووده می ناوه ند پیا و ژتییک ، ئاشنا یه تیبه کی وه های لی په ییدا ئه بی ، پر له چاکه و خو شه ویستی ، که به هه یچ شتیه یه کی تر له ناوه ند دوو که سی تر دا په ییدا نه بی ، جا که ئه م پتو به ندیبه له ناودا نه بی مرۆف و ا دانانری که مه به سی گشتی بوونی خۆی به جی گه یاندووه ، یا خود گه یشتو ته ئه و په ی ته وای به که ئه توانی پی بگات به پیچه وانه وه به مرۆفیتی ناته و او دانه نری چونکه هه رچه ند ئاره زو و توانا و هیتزی

(۱) بتوریتی: پیسای کردنیکی بی ئه ندازه ی سکچوونی مانگا و گویره که به تایبه ت له به هاراندا که ناژله که زیاد له پتویست ده له وه ری و خۆی پیس ده کات .

بەشى شەشتم

هۆى كزى پەگە زىازى

ژمارەى ئەو پىاوانەى كە تەندروستىيان نىبە، ياخود ھىزى پەگە زىازىيان تووشى كزى بوو، ياخود ھەر نەماو، بۆچ تايەت زۆر ئەبى؟!.

ئەى بۆچ ژمارەى پىاوانى خاوەن تەندروستىيان بەھىز و، زىندووتى پى چالاكى، بەو پىتە كەمتر ئەبى؟!.

سروش، ھەندى جار، واى لى دى، لەگەل ناشى و نەزاندان ئارامى نامىنى، بەزەبىشى پىا نايىتەو، لىى ئەبىتە مامۆستايەكى دل رەق!... ھەر كەسى ئاگاي لەخۆى بى و دەستوورەكانى بشكىنى، بەتوندى جەزەبەى پى ئەگەبىنى ھەر ھەوا ئەوانەى ئاگاشىيان لە خۆيان نەبى و دەستوورەكانى سروشت بشكىنى، ھەر تووشى سزا ئەبى پەگەزى مەوقايەتەش، ھەر چەندە بەخونكارى ھەموو گىانلەبەران دائەنرى، بەلام ھىشتا بەسەركوترانە، لەناو تارىكى ناشىتەدا پەلە قازى ئەكات!؛ تەنانەت ئەو زانىارىبەش ھەبەتى و شانازى پىو ئەكات، ھەندى جار زىانى پى ئەبەخشى و ئەبەخاتە تەنگرچەلمەو چونكە زۆر جارى وا ھەبە ئەبەخاتە سەر خراپەكردن و ئەنجامەكانى ئەو خراپەبەى لى ئەشارىتەو جا ئەم تىكەل و پىكەلىبە لەناوئەند زانىارى زىان بەخش و نەزانى زىان بەخشتردا، كە ئەبىتە ھۆى تىكچوونى لەش و ھىزى پەگە زىازى، لەناو ملىۆنان ئەو كەسانەدا كە لەسەر گوئى ئاوى شارستانىتەدا ھەل ئەنگون و ئەكەون بەدەما، كە ژمارەيان رۆژ بەرۆژ لە زۆر بوئەداپە.

ئەوانە لەو ئەگادارن كە بەھۆى مېيازىبەو، خۆشىبەكى سەر پىيان دەست ئەكەوئ بەلام ئەو نازان كە لە ھەندى كاتدا ئەو كەردەوانە كارىكى خراپ لە تەندروستىيان ئەكەن.

ئەوانە ھەر نىوہى راستىيانى پەگە زىازى ئەزانن، لە نىوہەى تى شارەزانن، ھەرەك ئەلەن زانىارى كەم خراپە؛ جا ئەگەر پەبەندى بەكاروبارى پىاوتەبەو بى ئەبى چەند خراپ بى؟!.

بام ئەوانەى پىاوتەبىيان نەماو، بەلام رۆژتىك لە رۆژان خاوەنى دەروونىكى پى لە ئاوت بوون، لەگەل ئەو لاوانەدا كە ھىوايان لەدلا نەماو، وەك ئەوانەى كە لەناو ھارپىكانى خوتەنگاماندا ئەيان بىنن، بانگ بەكەن، لەم بابەتەو بەسەرھاتى خۆيانمان

ئەوہى ھەبە كە فرمانى بەكەل ك بەلام دەستى خۆى بەستوو، ئەو ھىزانە بەكارناھىنى، رەنگە ھەر بەوہىش نەزانى كە ئەو ھىزانە تىابە.

كەواتە پىوہندى خىزانى، كەرەستەبەكى بنچىبەبە بۆ كامەرانى مەوقايەتى و پىشكەوتنى مەوقايەتى ئەمەبىش كاتىك واپە، كە بەچاوتىكى پى لە رىزەوہ سەبىرى كەل ك و چاكەى وپەبى و گىان بەكەن، كە لە ژن و مېردىبەدا ھەن جا لەم سەرچاوتەبەوہ - سەرچاوتەى خىزانى - كە ھەرگىز وشك نابى، ئاوى روون و پاكى كامەرانىمان ئەخۆبەوہ بەرترىن ھاندەرىش بەرھەم ئەھىنن كە ئەمانخاتە سەر چاكە و سەرراستى جا ھەر لە پەبەندى پەگە زىازىبەوہ، كە ھەرچى جوانى و ناسكى و نرختىكى راستەقىنە بىەخشى بەتەكەل بوونى مەوقايەتى، پەيدا ئەبى ئەگەر ھىزى پەگە زىازى نەبواپە، خىزان پەيدا نەبەو خزمایەتى نەئەھاتە ناوہو كەسكىش لەو ھەزاران كەسەزىك و خۆشەوستانەى كە لە ژن و مېردىبەوہ پەيدا ئەبى، نە ئەبىنران ئەگەر بىتو لە زىانى مەوق، ھەموو ھىواپەك و ھەموو چاكەبەك و ھەموو ھاندەرتىك، كە لەم پەبەندىبەوہ پەيدا ئەبى، دەربەھىنن، ئاخۆ ئىتر چى بۆ ئەمىنەتەوہ؟!.

مەگەر، ھەر ئەوہى بۆ بىنەتەوہ، كە ھەر خۆبەتى و بەتەنباپەبەكى دىندانەوہ ئەزى!...

بۆ بگېرنهوه بى گومان وامان دېنەپېش چا، ئەگەر شەرميان لە خۆيان نەکردايە و لە تيز پى کردنى ئەمو ئەو نەترسانايە، پر بەدەم ئەيانقىژاندا، ئەيانگوت: (ناخ خۆزگە ئەمانزانى... ناخ خۆزگە ئەمان زانى...).

ئېمە دېسانەوه دووبارەي ئەكەبنەوه، كە ئەوه يەجگار خراپە: لە راستىبەكانى لە مەر ئارەزووى رەگەزبازىي و فرمانى رەگەزبازىي شارەزا نەبىن چونكە پىويستە ئەو راستىبەكانە وەك رۆژى رووناك ئاشكرا و ديارىن بۆ هەموو كەسەيەك هەروەها ئەو پىش يەجگار خراپە كە كەم تەرخەمىيەكى ناشىبەكانە بنوئىن دەربارەي دەستورە بنچىنەبەكانى تەندروستى، كە بەرھەم هېنانى لەشى بەھىز و پتەو و رېكويىتەك بەوانەوه بەندە.

جا ئەم ھۆيانەيە كە خاكە شارستانىيەكانىيان پر کردووہ لە كزولاولاوازەكان. (مەبەست وولاتە رۆژاوايىبەكانە-أ.ب).

ھۆي ھەرە گەورەي نەمانى ھىزى پىاوەتى، كە لە زووہو دەست پى بكات، بى گومان (خووى نھىنى)^(۱)، لە گەل بەكارھىنانىكى خراپى ئەندامى سەك و زا ئامادەبوونىش بۆ مەشق كەردن لەسەر ئەم خووہ تىكرا لەوہو پەيدا ئەبى، كە پەنەوبەبەنەي رەگەزبازىي بەنھىنەيەكى زيان بەخشەوہ راگىراوہ.

كەچى فرمانى ھەرە بەرز و پىرۆز ئەوہ تا منالانىيان لى شارەزا بكرىت، بەلام ئامۆژگارىي بكرىن و چاودىرىشيان بكرىت چونكە منال، ئارەزوو سەروشتىبەكەي بۆ شارەزابوون، ئەگەر بەشىتەوبەكەي تر دانامركىتەوہ، پالى پتەو ئەنى كە پەنا بەرئىتە بەر ئەو ھاوپىيانەي كە لە خووى، بەتەمەن، گەورەترن و لە خووى زۆرتر ئەزان ئەنجامىش بەوہ ئەگات كە دەموودەست، دەست بكات بەو كەردوہ ناشىرەبەنە كە پرە لە شتى شارراوہي سامناك رەنگە بەرئىكەوت، لە خووبەوہ ئەو خووہ پىسە بەدۆزىتەوہ و فىرى بىي ئەو پىش نەزانى كە چەند زيانى پى ئەگەينى ئىتر ئەوہندە خووى پتەو خەرىك بكات، تا ئاوى زىندەگانى لە لەشيا نامىنى، ئىتر لە زۆرانبازيەكەيدا لە گەل كورەكەدا، بەناچارىي ئەشكى، چونكە خووى لە بەر دەم دوژمنىكدا ئەبىنى، كە ناتوانى دەرقەتى بىت.

جا ئەگەر كورەكە لە دەست ئەو خووہ درىندە سامناكە رىزگارى بوو كە جارى واپش ھەيە

(۱) خووى نھىنى: (العادة السرية) لە جىبەكى ترە ماموستا وشەي (دەست پەرى) بەكار دىنى، كە لەوہ دەچى لە دىيالىكنەكانى ترە وشەي ترىش ھەبى بۆي، وەك چۆن لە ھەرەبىدا (الاستنماء) ھەر ھەمان مانا دەبەخشى.

ھەرگىز رىزگارى نابى خووى لە ژيانىكى يەجگار گەورەي وادا ئەبىنى، وەك بەتەواوہدى زىندووتىي لە دەماريا نەھىشتىبىتەوہ واپە ئەو چەند بەتوندوتىيى، خووہكەي شكاندووہ، خووہكەيش ئەوہندە بەتوندوتىيى كارى لە ئاوى زىندەگانى ئەو كەردووہ!...

رەنگە بەبى ئەمەي خووى ئارەزوو بكات، زىندووتىبەكەي لە خووبەوہ بىتە دەروہ كە ئەمەيش ئەبىتە ھۆي كزىي و لاوازيي ھەروەها رەنگە كزىي و لاوازيەكەي لە تىك چوونى لەش و ھوشىوہ پەيدا بووى، كە ئەو پىش سەبارەت بەخووہ نھىنەبەكەي پىشوى بى كە لە ئەندازە بەدەر كەردووتىي، گەلئىك گىروگرفتى ناو لەشيش ھەيە كە لە تىكچوونى ھىزى رەگەز بازيەوہ پەدا ئەبى كە ئەمانەيش ئەو تىك چوونى ھىزى رەگەزبازيە خراپتر لى ئەكەن، تا كورەكە وای لى دى دەمارى پىاوەتى بەتەواوہتى نامىنى.

پزىشك (مارك تودى) نووسىوہتى: ئەگەر ھاتوو دەستپەر، لە تەمەنى زوودا يەجگار زۆركرا، ئەوہندە زيان ئەبەخشى بەخاوەنەكەي خووى، كە ناھىلئە بەجۆرىكى ئاسايى لەشى گەورەبىي ئەم دواخستنى گەشەكەردەيش، لەيەك كاتدا، لەش و ھۆش و دەروون، پىكەوہ، ئەگرىتەوہ.

ھەندى جارى زيانى ھۆش لە ئەندازەبەكەي گەورەدا ئەبىنى.

ھەندى جارىش زيانى لەش زۆرتر دەرتەوئ بەھەموو رەنگ، كەس ئەوہ لى ناشاررئىتەوہ، كە تىك چوونى لەش ياخود ھۆش، لەوہو پەيدا ئەبى، كە ھىزى رەگەزبازىي، كە ئوبالى بەئەستۆي ھەموو كەسەيكە ھى خووى بىپارىزى، بەجۆرىكى ناھەموار و ناشايستە بەمرۆقاىەتى بەكار ئەھىنرى.

جا ئەگەر لاوہكە لەو خووہ تاوانبارە رىزگارى بوو، بى ئەمەي بەتەواوہتى كزىي، بەلام پەيوەندىي پەيدا كەرد لە گەل ئافرەتە سۆزانىيەكاندا، كە رەگەزبازيان لە گەلدا بكات زۆرى پى ناچى، سزاي ھەلەو ناشىتەي خووى، بەر ئەكەوئ چونكە، زووبى يان درەنگ، لەوہ تى ئەگات، كە سەروشت لەسەر ئەوہ جەزەبەي پى گەياندووہ، كە ياساكانى شكاندووہ، و اتا تووشى يەك دوانىك لەو نەخۆشەيە نھىنەبەكانە پر ئازارانەي ئەكات كە بەجارىك تەندروستى و ژيانى تىك ئەدات ئىتر ئەو پىش وای لى دى، كە گەنگەرىن گيان لەبەر نزيكى ناكەوئىت ئىتر ئەو ساكە، بەر كوتەكى ئازارى لە شوھوشى خووى ئەكەوئ ئەوساكە مەرگەساتى نەمانى دەمارى پىاوەتەبەكەي خووى دىتە پىش چا و رەنگە لەو پىش بەئاواتە خووشەكانى مال و ژنى خووشەويست و منالانى ژىرەوہ، دللى خووى خووش كەردىي

چونکه ئه‌وهی بۆ ده‌رکه‌وتوو، ئه‌و نه‌خۆشییی تووشی بووه، دوورنیهی تا سه‌ر، ماوه‌نهدات که ئه‌و ئاواته‌ خۆشانه‌ی خۆی به‌یئیتته‌ دیی ئیتر ده‌ست نه‌کات به‌جیتودان به‌و رۆژه‌ی که ئه‌و ئافره‌ته‌ سۆزانییه‌ی ناسی، که به‌هۆی ره‌گه‌زبازیه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌ودا، تووشی تیک شکانی له‌ش و پوکانه‌وه‌ی ئیسک و پراڤه‌وه‌ی ئاوی زینده‌گانی و هه‌یزی ره‌گه‌زبازی بوو، ئه‌و هه‌یزه‌ی، که پراڤه‌وه‌که‌ی له‌ که‌لکی پیاوه‌تی خست^(۱).

جا ئه‌گه‌ر له‌و ته‌نگه‌چه‌یه‌یه‌ به‌یه‌یش رزگاری بوو و هه‌ندێ هه‌یزه‌وه‌ره‌تی ره‌گه‌زبازی بۆ مایه‌وه، که بتوانی ده‌ست بکات به‌ژن هه‌ینانیک، بێ گومان ئه‌و که‌چه‌ی که چه‌واشه‌ی نه‌کات شووی بێ بکات، خاوه‌نی سروشتیکی کز ئه‌بێ، ئه‌و ئاره‌زوو سروشتیه‌ی تیا نایی که ره‌گه‌زی ئافره‌ت جوێ نه‌کاته‌وه‌ له‌ ره‌گه‌زی پیاو، ئه‌وه‌ی که پالی پیتوه‌ ئه‌نی سنووریک دابنی له‌ناوه‌ند په‌یوه‌ندی ره‌گه‌زبازی به‌جی و نابه‌جیان له‌ وزه‌ به‌ده‌ردا.

بۆ جاریکی تریش، سروشتی سه‌ر ره‌ق، دیته‌وه‌ ناوان، بۆ ئه‌مه‌ی پیاوه‌که‌ له‌و نازوجیازه‌ی پیتی به‌خشرابوو چه‌شنی درنده، خراب به‌کاری هه‌ینابوو، بێ به‌ش به‌هه‌لیته‌وه‌ ژنه‌که‌یش له‌ ته‌ندروستی و کامه‌رانی بێ به‌ش نه‌کات.

چهند هۆیه‌کی تریش هه‌ن بۆ نه‌مانی ده‌ماری پیاوه‌تی په‌کیک له‌وانه، هه‌ر له‌ دایک بوونی مناله‌که‌وه‌ ده‌ست پچ نه‌کات، کاتی که مناله‌که‌ ئه‌مه‌نده‌ جلوه‌یه‌گی گرانی نه‌کریته به‌ر، ناتوانی جووله‌ بکات کاتی که مناله‌که‌ به‌زۆر ئه‌خه‌نه‌ به‌ر بای سارد هه‌ناسه‌ی پچ بدات کاتی که به‌زۆر مناله‌که‌ تووشی زۆر خۆری ئه‌که‌ن، له‌ جیاتی شیرێ ئاسایی دایک، شیرێ ده‌ست کردی ئه‌ده‌نی، هه‌ر خواردنیکیش له‌ چالاکی بخات ئه‌وه‌ی ئه‌ده‌نی له‌وه‌یش هه‌یج گومان نییه، که نیوه‌ی ژماره‌ی ئه‌و منالانه‌ی به‌م جوژه‌ په‌روه‌رده‌یان ئه‌که‌ن، به‌کوژراوی ئه‌مرن.

ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ی رزگاریش ئه‌بن له‌ مردن، پیاوه‌تی ته‌واویان ده‌ست ناکه‌وێ، که مافی خۆبانه‌ ده‌ستیان بکه‌وێ، نه‌یش ئه‌بوو لیتی بێ به‌ش بمانایه‌وه‌.

ئه‌مه‌یش کاری شارستانیه‌ی که په‌یوه‌ندی به‌گرنگترین که‌ینه‌وه‌ینه‌ی هه‌موو

مرۆقاییه‌یه‌وه‌ هه‌یه، که بوونی ده‌ماری پیاوه‌تیه‌ی له‌ناو ره‌گه‌زی مرۆقاییه‌تیدا و پاراستنی ئه‌و هه‌یزه‌یه‌ به‌لام ئیسه‌ نه‌بوونی ئه‌و هه‌یزه‌مان بۆ جیگیر ئه‌بێ، نه‌ پاراستنی ئه‌و هه‌یزه به‌په‌چه‌وانه‌ی ئه‌وه، له‌سه‌ره‌تای ژبانی منالدا کهم ته‌رخه‌می له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه‌ ئه‌بینن.

که ئه‌و کاریکی وانه‌کاته‌ مناله‌که‌ هه‌ر له‌ نوکه‌وه‌ ده‌ماری پیاوه‌تیه‌که‌ی گه‌وره‌ نه‌بێ و گه‌شه‌ نه‌کات هه‌روه‌ها ئه‌و کهم ته‌رخه‌مییه‌یش له‌ تافی کورپینیدا ئه‌بینن چونکه‌ باوک و دایکی کورپه‌که‌، کهم ته‌رخه‌می ئه‌که‌ن له‌وه‌دا که کورپه‌که‌ی خۆیان له‌ خراپه‌ و زیانی (خووی نه‌یتی) په‌که‌ ئاگادار بکه‌ن، هه‌روه‌ها ناچن چاوی بترسیته‌ن له‌ نه‌جی به‌کاره‌ینانی^(۱) ئه‌و خووه‌ پیسه‌ که ئه‌بیتته‌ هۆی سه‌رگه‌ردانی دوارۆژی و تیکدانی هه‌موو له‌شی جا به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌، کورپه‌که‌ ئه‌بیتته‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی ئه‌رک و ئازار بۆ کۆمه‌لایه‌تی له‌ شیکه‌ی له‌رولاوای وای ئه‌بێ که تیزی پچ بکری.

ژن پراکتیکه‌کان^(۲) یارمه‌تی ئه‌ده‌ن له‌ دامرکاندی ئاره‌زووی ره‌گه‌زبازیه‌که‌یدا.

دوچار میردی ئالۆشایی مان دیتته‌ پچ چاو، که هه‌روه‌ک تافی کورپینی خۆی لی ئه‌خووی، جله‌و بۆ ئاره‌زووی ره‌گه‌زبازی خۆی به‌ر ئه‌دا، تاوای لی دێ ئه‌بیتته‌ پیاویکی داته‌پیی تیک شکاو، که هه‌ر ئیسک و پروسه‌که‌ی مابیتته‌وه‌ و، وه‌ک په‌یکه‌ریک به‌پیدا بپو، له‌وه‌په‌ش پیاویک بوو که‌چی ئیستاکه‌ بووه‌ به‌په‌یکه‌ریکی زیندوو باری (شارستانیه‌ی) ئه‌نوینی^(۳)، که هه‌ر ئیسک و پروسه‌که‌ی بۆ هه‌شتۆته‌وه‌ و له‌ که‌لکی پیاوه‌تیه‌ی خستوه‌، که‌چی هه‌شتا له‌ نیوه‌ی ته‌مه‌نیا به‌.

منیش که ئه‌م قسه‌یه‌ ئه‌که‌م، ئاگام له‌ خۆمه‌ و ئه‌زانم ئه‌لیم چی، به‌هه‌موو کولی دلیشمه‌وه‌ ئه‌یلیم: هه‌تا ئه‌م باره‌ به‌م ره‌نگه‌بێ، ئیسه‌ مافمان نییه‌ به‌خۆمان بلین شارستانین و پيشکه‌وتووین مه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی چینی بالای (رۆما)ی کۆن ئه‌و مافمان هه‌بێ...! ئه‌و چینه‌ی که له‌لایه‌که‌وه‌ خۆیان به‌گه‌وره‌ پیاوی (رۆما) دانه‌نا، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ ئه‌مه‌نده‌ ژنانی و نیره‌موک و ترسنوک بوون کزی و لاوایی له‌ش وکرده‌وه‌ و ره‌وشتیان، بووه‌ هۆی سه‌ره‌نگری کردنی ئه‌و شاهه‌نشاهییه‌ گه‌وره‌یه‌ی که (رۆما)

(۱) راستتر: په‌یره‌وکردنی... پراکتیکه‌کردنی.

(۲) ژن پراکتیکه‌کان: مه‌به‌ست له‌ ده‌لالی ژنه‌ سوزانییه‌کانه‌ که (گه‌وواد)یان پچ ده‌وتری، ئه‌مه‌ش له (قواد)ی عه‌ره‌به‌وه‌ هاتوه‌ یا (سمسار).

(۳) دیاره‌ نووسه‌ر به‌ ته‌وس و توانجه‌وه‌ ئه‌مه‌ ده‌لێ، وه‌ک که‌میکی دی رونی ده‌کاته‌وه‌.

(۱) به‌داخه‌وه‌ نووسه‌ر ئاوی نه‌خۆشه‌یه‌کانی نه‌بردوه‌ که پیاو یا ئافره‌ت به‌هۆی په‌یوه‌ندی سیکسی نادرسته‌وه‌ دوچاربان ده‌بێ، وه‌ک (سوزه‌نگ، فه‌ره‌نگی...) و زۆری تر که ترسناکترینیان ئه‌مپۆ (ئایدز) و چاره‌کردنی زۆر سته‌مه‌ و ملیۆنه‌ها به‌ده‌ستیه‌وه‌ ده‌نالین، به‌لام ئه‌وانی دی به‌هۆی داوو ده‌رمانه‌وه‌ ئه‌گه‌ری چاره‌کردنیان هه‌یه‌.

دایمه زران دیوو گه لیک له شارستانیتیبیه کونه کانی تریش، له لاپه ره کانی میژوودا ئه م پهنده مان ئه ده نی، که زوو تیبی ئه گه یین.

نووسه ری ئه م نووسراوه یش پریه دل دوو باره ی ئه کاته وه، که یان ئه بی زوو به زوو ئه م باری کومه لایه تیبیه بگورری، یاخود ئه بی ئه م شارستانیتیبیه یش تفر و تونا بی و له بییر بچیته وه، ههروه ها هه چ هیژ و دهسه لاتیکیشمان هه یه و شانازیان پیوه ئه که یین له دهستان دهریچن و له بییرمان بچنه وه. ئه ی خوینده وار، وانه زانیت که من له راستیبیه وه دوورم!... بام وهرامی ئه مه بدهینه دهست دواروژ.

منیشس ئه مه ندهم بهسه که بیروباوه ری خو م بو هه موان ئاشکرا کرد.

به شی نۆیه م

ژیانی خووی نهیینی

له راستیدا پیاو سه ری سوړئه میننی له و باوکه ی که خه می بییر روژنکردنه وه و پهروه روده کردنی کوره که ی خو ی نه خوات له بابه ت ره گه زیابیه وه، که چی هه ر له و کاته دا چی له دهست بیت به ختی بکات بو خوینده واری ئه و و ئاماده کردنی بو ژیان. ئه و که ئه م بابه ته ی له بییر ئه چی، یاخود له بییری خو ی ئه با ته وه، له راستیدا نرخ و بایه خ و گرنگی ئه م کاره نازانی، ههروه ها ئه ندازه ی کار تیکردنی ئه وه یش له دواروژی کوره که ی لیک ناداته وه.

باو وایه که خوینده واری ره گه زیابی، به ره لالا بکری بو که سانی تر، که که سیان فریان به سه ری وه نییه جا هه ر له بهر ئه وه یه، که ئه بیین کاروبار تیک ئه چی و ته ندروستی کوره کان خراب ئه بی ئه وه یش نه ک له بهر ئه وه په یدا ئه بی که کوره کانی که تنیکیان کردی به لام له بهر ئه وه په یدانه بی که باوکه کان که م ته ر خه مییان کردوه له تی گه یانندی کوره کانیاندا به و با ته ته.

ئو کاره ی که (خووی نهیینی) به له شی دهست په رکه ری ئه کات، هه ر خو ی به سه بو دم کوتکردنی ئه وان ه ی شار دنه وه ی که یینه و به ینه ی ره گه زیابی، له منال، به شتیکی باش ئه زانن دهستووری ره گه زیبی، ئه بی وه ک روژی رووناک له هه موو که س ئاشکرا بکری ئه وه یش له بهر ئه مه یه که مناله که له ناوچه یه کی پر پیچ و په ناو شار دنه ودا گه وره نه بی نه وه ک خوویه کی وا بگریت، که زور پیویست بی خو ی لی دوور بخاته وه، کوره که، که ئه و خووه نهییبیه به جی ئه هیینی، هیچ زانیارییه کی نییه له بابه ت چو نییبی ئه و خووه وه و، ئه و زیانانه ی که له مه شکردن له و خووه دا پی ئه گه ن چونکه له لایه ن خیزان و که س و کاری خو به وه هیچ ناموژگارییه ک نه کراوه، هیچ زانیاری و ئاراسته کردنیکی پی نه گه یشتووه به م ره نگه مناله که، که هیشتا له ته مه نی گه وره بوون و گه شه کردن و دامه زراوی دایه، له شی له رولاواز ئه بی و تووشی سیسی ئه بی.

خووی نهیینی بریتیبیه له که تنیکی ئاشکرا دهریاره ی یاسای به ریزی ره گه زیابی ئه کری، که فه رمان ره وایه به سه ر سک و زا کردن و پاراستنی ره گه زی مرو قایه تیدا ئه م شکاندنی یاسایه، به که تنیکی هه ره گه وره و گونا هیک ی یه جگار نه نگ دائه نری ئه م که تنه به تنیا، له وه ی و زیاندا که ئه یان به خشی به له ش و هوش و ئه وه نده ی هه موو تاوانه ره گه زیبه کانی

تر، نه خوښی تووشی لهش نه کا و دهر د و نازاری پې نه گینې و بلاویشیان نه کاته وه.

بېجگه له وه، کره ی جهرگه کلمان، له تافی کورپنېباند ا تووشی دهر د و نازار نه کات، که به وه هچ هېوا به کمان به دواړو ژبان هه بووه، هه ل نه وه شین هه بېجگه له وه نه خوښیبه کان هی وایان تیا به تووشی لهش دې، هی وایشیان تیا به تووشی هوش دې به لام نه خوښیبه کانی خووی نه پنی تووشی لهش و هوش پیکه وه دین.

چونکه مروث والې نه کات، هه ر ئیسک و پروسکه که هی بېنیتته وه، به که لکی هېچ نه مینې جا نه گهر نه وه بزاینې که نه م خووه پیسه چوند بلاویوته به بناو که ساندا له و رزه یس تې نه گه ین که له هه موو نه خوښیبه کان خراپتر و به سام تره، هه روه ها له هه موویشیان زورتر پتویستی به چاره کردن هه یه.

ماموستا (فولر) له م باره یه وه گوتوتی: (نه گهر مه ی خوار د نه وه و دزیی کردن و ناپاکی و پیدان و کوشتن و به ننگ کیشان بخه یه تیا به کی ته رازو وه و، خووی نه پینیش بخه یه تیا به کی تریه وه هیشتا نه م تا که یان گرانتري لې دې، چونکه نه م به دخوویبه نه بیتته هو ی شکاندنی پرده گزی مروثیا به تی و تیکدانی.)

هه ر نه وه نده مان به سه که به راوردیک بکه ین له ناو ند باری که سیکدا که هیشتا شاره زای خووی نه پنی نه بووی و باری نه وه که سه یس که تا ماوه یه که دست په ری کردې. له باری به که مدا وه که لاویکی تونگوتول و گوشتن و شان فراوان و چاوه گش و پروو خوش مان دیتنه پیش چاو، که نیشانه ی نازیا به تی و باوه به خو کردن له ده موچاویا دیاره به جوړتکی تیکرای، که سیکی وایه که پیاوه تی ته واوبی له هېچ کرده وه و په وشتیکی کارگوزاری و سه رکه وتنی که م نه بی نجا که فیری نه وه به دخوویبه کلنوله بوو، بام سه رنجیکی تری لې بده ین: نه مجاره وه که مروثیکمان دیتنه پیش چاو، که نه هیزی پې مابې و نه ده سه لات، چاوه کانی چوون به قوولا، له شی کزولا وازبووه، په نگی زهر دبووه نیشانه ی شه رمنی و ترسنوکی له ناوچه وانیا دیاره ترس له که سانی تر، شه رمیش له خو ی!...

هه ر ناشیتی و نه زانیبه، که نوبالی نه وه سه رگه ردانانه ی به نه ستویه که به و جوړه نه که ونه گپژاوی خووی نه پنیبه وه و روث به روث په ره نه سین، نه گهر باوکه کان دلستوز بوونایه له په روه رده کردنی کوره کانیاندا نه م که یه و به یه نه وه نده گه وره ی لې نه هات.

به لام نه وه خووه ی باوکه کان گرتوویانه له په روه رده کردنی مناله کانیاندا، که نه م جوړه بابته تانه یان لې بشار نه وه.

وا له و منالانه نه کات که روو بکه نه هاوړتی خراب و، له بابته بنج و بناوانی په گه زبازی و چونتیی کاروباری په گه زبازیبه وه پرسیان لې بکه نه وه لاوانه به لایانه وه وایه که نه و زانیاریبه ری تیک دهره، په نگی ناره زووی زانین و پرس کردنیان د ابرکینیتته وه نه مه نه و ناخی زهویبه که زوره ی مناله کلمان، ئیمر، تیی نه که ون ئیمه له ده ستمان نابیتته وه، زانیاریبه کی راسته قینه یان له و بابته تانه وه پې ببه خشین له بهر نه وه نه یانخه یه سه ر پتیا گیه کی هه ره خراب که مروث پیا پروات پتیا گای خوینده واری پر پتچوپه ناو ناموژگاری سه ر لې تیک دهر. خوا ناشیتی له ناو به ری بو زبان و نهرک و نازاری!...

ناشیتی گونا هپکه، چاوی لې ناپوشری نه وانه ی که نه لېن خوینده واری په گه زبازی، نابروو نه تکینې و شه رم هه ل نه گری له ناو کوران و کچاندا، له نه ندازه به دهر به هه له دا نه چن چونکه ناشیتی و نه زانی، پیاو یان نافرته ساکار و پاک راناگری نه وه له راستیدا، په رده یه کی نه ستوره هه موو که تن و کاره ساتیکی ناخوش و پیکه نین هینر له پشتیبه وه نه کری و ئیمه نایان بېنن ئیمه یه که منالی و امان نایه ته وه بیر، که ناشاکرا کردنی کاروباری په گه زبازی، زبانی پې گه یان دې به لام زور منالی و امان دیتته وه بیر که خووی بی دهنگی و شاردنه وه که یه و به یه یه په گه زبازی، له لایه ن باوکه کانیانه وه، پالی پیوه ناوون بو له ناو چوون. دوژمنی هه ره گه وره ی ئیمر و مان شه رمی درویه، که زور که س نه یکات به بیانوو نه وه شه رمه ی که ناشی و نه زانه کان به شاه کلاویکی دانه نین بو سه ری که چه کان که چی له راستیدا، نه و شه رمه، بریتیه له په رده یه که نه و کچانه نه یخه نه سه رچاوی ئیمه، بو نه مه ی به راستی په ی نه به ین.

به لام چوون راستیبه ک!

نه و ته نگوچه له مانه ی که تووشی کوران و کچان دین، به هو ی دست په رکردنه وه، به راستی سه رنجی پیاو رانه کیشن.

بېجگه له وه ی که نه م خووه نه نگی، گیانی داوین پیسی فری نه داته دهر وونی خاوه نه که یه وه، هیزی نه و که سه یس له ناو نه بات و نه یکات به مروثیکی کزولا وازی واکه هپچی له دست نه یه ت هه روه ها ده ماره کانی میشکیش کزوبی هیز نه کات و له که لکیان نه خات.

هیزه کانی هوشیش به جوړیکی واکز نه کات، که گیش و ویشی لې بی و سست بیی له تیگه یشتندا هه روه ها بیره وهریش کز نه کات و واکه خاوه نه که ی خو ی نه کات که نه توانی زال بیی به سه رخواست و ناره زووی خویدا.

کابرا دەست بەکاری خۆی ئەکات، بەلام پاش تاویک هۆشی دیتەوه سەرخۆی، پەشیمان ئەبیتەوه لەو کەتنەیی که کردویتی هەرۆهە ئەم خووه نەنگە، گەشی و تروسکه له چاوهکانیا ناهیتلی که نیشای زبەرەکین ئیتر ئارەزووی خواردنیش ناکات چونکه ناشگ (معدە)^(۱) بی هیز ئەبی و ناتوانی فرمانی خۆی بەجی بهینی لەمەشەوه کەم خۆراکی پەیدا ئەبی یەکیک له زیانەکانی تریشی ئەوهیە، که دەستپەرکەر دەستی فیری لەرزین ئەبی، تەزوو بەلەشیا دی، ترس و لەرزیش ئەکەوتتە دلێهه وه له کەمترین شت، له گەنگ ترین کاروباری بەجۆریکی تیکراییی، هەرچەند ئەو کەسه دەست پەر بکات، هەنگاوێک له خۆکوشتنی سست نزیک ئەبیتەوه ئەمانە هەموو چاریان ئەکرا بەلام ناشیتی، بەتەنیا هەر نەزانییه که ئەمانخاتە سەر ئەم رێگایه.

پزیشک (ئادەم کلارک) دەری پەراند گوتی: (هەرچەند کورەکه دەست پەر ئەکات، موچرکیک بەلەشیا دی ئەم موچرکه له راستیدا موچرکی مەرگە بەلەشیا دی چونکه سروشت کەسی وای دروست نەکردوه و، کەسی وایش دروست ناکات که دەست پەر بکات و وهک خۆی بمینیتەوه.

پزیشک (براون)یش که یەکیکه له باوهر پیکراوه کان ئەلی: (بەپیتی ئەو کارساتانەیی که دیومن و هاتونەتە پیش چاوم بۆم دەرکەوتوووه که دەست پەر، هیز له لەش ئەپری و ئەبیتە هۆی ئاوی فیدانیکی واکە بەدەست خۆی نەبی، پەلوپۆ له کەلک ئەخات، ئەبیتە هۆی پەیدا بوونی نەخۆشییەکانی: فێ گرتن و برست بران و میتشک و رووژان و تیکچوونی ناشگ و کزیی دەمارەکانی میتشک و خەمباریی و گرفت و خاوبوونەوهی ماسولکەکان و کزیوونی پەرپراگەیی پشت. بەواتایەتی تر لەش زیندویتییه کە نامینی و کزیی و بی هیزییه کی وایشی تووش ئەبی که نەتوانی هیچ فرمانیک بکات).

ئەنجا باوکە که چی ئەفەرمووی، کەوا دەستە ئەژنۆ دانیشتوووه و سەیری کورەکهی ئەکات خۆره داویتی له ئیسکهکانی و خەریکه میتشکه کەیی ناوی ئەخوات؟ هیتشتا هەر له سەر بیروباوهری خۆی ئەمینیتەوه، تا دەست پەرەکه، کزیی جەرگە کەیی لەناو ئەبات و داوتنۆکی ئاوی ژیا نی لی دەرئەهینی، یاخود تا نووزەیهک له کورەکهیدا ماوه، چارهیه کی گیروگرفته کەیی ئەکات و، راستیی بەناشکرا بۆ دەرئەخات تا ئەویش لەم دوو رێگایه یەکیکیان بگری: یان رێگای ژین بگری، یان رێگای مردن؟!.

(۱) یان: گەدە.

خوا رۆلەیی بۆیە پی نەبەخشییوین تا کەم تەرخەمییه له گەلابکەین و خۆمانی تی نەگەیینین؟ بۆ ئەوهی پی بەخشییوین که وهک باربووبه کی بەنرخ پەروردەیی بکەین و سرهوتی بیاریزین. ئیمەیش ئەگەر منال بەرەللا بکەین بەناو تاریکی نەزانیکی نەنگدا پروات بەریتوه و هەل ئەنگوی، کەسی دەست ناکەویت، دەست بداتە بالی و راستی بکاتەوه ئەوساکە یەکی له دەستوورەکانی خوایی ئەشکینین، که زالە بەسەر ئیمە و هەموو جیهاندا نایا هیچ شتییک له وه سەیرتر هەیه، که باوک بەدەستی خۆی گۆرێک هەل بکەنی و کورەکهی خۆی بەزیندویتی تی بخات؟!.

ئەمە ئەو راستییە یە که ئیمە ئیمرو تیا ئەژین وا دەرئەکەوی که زۆر گرنگ و سامناک بی؛ له راستیدا ئیمە توژییک خەمی بەرهی نوئی، رۆلەکانمان، ناخوین هەرۆهە نایشمانهوی رێگایان بۆ روژن بکەینهوه، تا خۆی خەمی خۆی بخوات نە ئیمە ئامۆزگاریی ئەکەین و بەکاری دین نە خۆشی له نەزانییه کەیی خۆی کەلکی وەرگرت.

جا ئەگەر کاروباری رەگەزبازیی بەم ئەندازەیه بەخراپ دابری، وهک هەندیک دیتە پیش چاویان، پیوسته له سەرمان که له پیش هەموو شتییکا کورەکانمان لەم خراپەیه ئاگادار بکەین، ئەم خراپەیه یان تی بگەیین.

نەوهک خراپەکه، له ناکاو بدات بەسەرماندا و پییان نەکریت بەرەنگاریی بکەین جا ئەگەر چاکە له پیش چاوی منالاندا بەناشکرا بیسین، ئەگەر له تەنشت خراپەوه داماننا، منالەکان چاکتر تیی ئەگەن هەرۆهک ئەوه فیری منالان ئەکەین که بەهەشتییک هەیه و پیوسته بیگەنی، هەرۆهە پیوسته ئەوهیشیان تیبگەیین که ئاگرستانیکیش هەیه نابی خۆبانی لی نزیک بخەنوه جیاوازییش زۆر هەیه له ناوهند ئەو ئاگرەدا که پیاو ئەسووتینی و ئەو رووناکییه دا که رێگارۆشن ئەکاتەوه.

هەرکەسی پیچەوانەیی سروشت وەستا، جەزەبهی بەتوندیی پی ئەگەینی ئەو باوکەیش که باکی نەبی له سروشت، ناتوانی منالەکانی خۆی باش پی بگەینی یاسای سروشتیش ناشکراو دیاره، نابی پیچوپه نای له گەلدا بکری ئەو وای بۆ دانابین که پیوسته رێگەیی شارەزایی بگرین، نەک رێگەیی نەشارەزایی کردویتی به فرمانیکیش له سەرمان، که راستوهروان هەموو راستییەکی که یهوه یه نهی رەگەزبازیی له منال ناشکرا بکەین، تا نەکەونه بەر جەزەبهی سروشتی پەند بەخش چونکه نە گوناھێکیان کردوووه و نە کەنتیکیشیان لی قەوماوه، بەلام تەنیا رێگایان لی ون بووه منال پشت بەباوکی خۆی ئەبەستی، که بیپاریزیی جا ئیتر له پاراستنی لەش و هۆش گرنگ تر هەیه؟ ئەو لەشەیی

کاری پښ ته کيښ و نه و هوشه ی بیری پښ ته که پنه وه؟ له م پرووه ماموستا (فالور) گوتوویه تی:

(له راستیدا، نه و چاتره که مناله کلمان له سه ره تاي ژيانا نه وه بکوژين، نه که بهر له لايان بکه ين، بکه ونه گيتراوی نه و خووه پيسه وه که مروف له ناو نه بات، بوج خوا به ده ست به ستراویي دروستی کردو وين، وا هيچ جووله يه که ناکه ين؟!...)

(خووی نه پښی)، له هه موو که تنه کانی ره گه زبازي، به دتر و سامناکتره چونکه گیانی داوین پيسی و که تنی ره گه زبازي نه خاته دهر وونی خاونه که ی خوږه وه نه تیکه ل بون به نافرته تی سوزانی، نه زور کردنی کاری سک و زا له گه ل ژنی خوږدا، نه داوین پيسی، نه مانه هيچيان نه و نه ده ی (ده ست په ر) زبان له ره گه زی مروف قايه تی ناده ن چونکه خووی نه پښی، له تافی هه رزه کاریدا تووشی کچ و کور دئ جا له و ته مه نه دا کور و کچ دلبيان ناسک نه بی، هه ر گوږان و گه شه کرنیکش له له ش و دهر وونیاندا روو بدات، زو و به زو و کاریان لئ نه کات نه نجامي نه و پيش وای لئ دئ، که نه م خووه نه پښی، گیانی کرده وه نه نگی و داوین پيسی فرئ نه داته ناو دهر وونی پاکي نه و کور و کوچانه وه.

که چی پتوبست و ابو و بیرو باوهری کرده وه پاکي و په وشت چاکي له دهر وونیاندا پروینرین.

هه ر خوار و خيچييه کمان له کرده وه و په وشتی کچ و کوردا دی، له ته مه نی هه رزه کاریدا، نه توانين بيخه ينه نه ستوی نه م خووه مال ويرانکهره، که گوئ ناداته هيچ کرده ویه کی جوان و چاکه يه که نه گه ر حه زبکه ين مناله کلمان واز له کرده وه و په وشتی خراب و ناشيرين به ين، پتوبسته له پيش هه موو شتيکا له م خووه پر سه رگه ردانبييه يان رزگار بکه ين که پښ نه نئ به تايين و کرده وای چاکدا، نه باکی هه يه له که س، نه په روای هه يه له هيچ شتيک.

له م دواييه دا، له ليدوانتيکی پزيشک (ود وارد) دا نه مه نوسرابو:

(نه گه ر ناو فرئ دان، که له راستیدا به تاوی زبنده گانی دانه نرئ، په ل بدات له بالی پياو ته بيه کی شوخ و شنگ نه ی نه بی له مناله هه رزه کاره کان چی بکات، که له هه موو که س زور تر پتوبستيبان به گه وره بوون و گه شه کردن هه يه؟

نه مه دهر باره ی له شه به لام دهر باره ی هوش، هه ر نه و نه ده مان به سه که نه و نامانه بخوږتینه وه که نه خوږخانه کانی نه خوږشیی هوش، جاروبار، دهر يان نه هيښ، بو نه مه ی په يوه ندييه کی به هيښ ببينين له ناو نه د (خووی نه پښی) و (شيتی) دا.

نيسستا که ره نکه خوږنده وار به رسئ: ناخو بومان نه کري هه رچی (خووی نه پښی) له ناو له ش و هوشماندا به جتي هيشتوه، له ره گوږيشه وه دهری به ين؟

وه رامی نيمه يش نه مه يه، که هه روه که له وه پيش گومان سروشت هيچ روثيک له روثان که سيکی وای دروست نه کرده وه و دروستيشی ناکات، که (ده ست په ری) کردبی و وه که خوی ما پسته وه و انا هه رکه سي نه م خووه نه پښی بووی ناگاته نه و نه دازه يه ی، که نه گه ر ده ست په ری نه کردايه، له وانه بووی پتي بگات له گه ل نه مه شا نابئ نه م راستيبه هه موو که سيک بگريته وه، وه که هه نديک دپته پيش چاويان چونکه ده ست په رکه ر، نه توانی خو ی له م خووه نه پښی لادات و زور له و هيزانه يش که به هو ی نه و خووه وه له ده ستی چوه، بيگه رتپسته وه دواوه بو هه موو ره ش بينيکيش نه م ناموژگار ييه نه که ين:

(زوربه ی کاتی خو ت له ناو باي پاکدا رابو تره چه نديشت پښ نه کري، وه رزين بکه . نه مانه له هه موو شتيک باشتري بو توله کردنه وه^(۱) ته ندروستی له ده ست چوه هه رگيز بير له خراپه کردن مه که ره وه هه ر ماوه ی چاکه بده، که زال بی به سه ر هوشتا، بو نه مه ی چاکترين ريگای ژيانت پيشان بدات.

به هه موو کولی دلته وه سوږند بخو که خو ت نه که يت به پياو پکی ته واو، له پياو ته ی ته واو يش به ولاوه هيچی ترت ناوی.

پياو ته ی ته واو يش نه و تا که ري نه دات به هيچ شتيکی خراب خو ی فرئ داته ناو کرده وه و په وشتيه وه له جياتی نه و به ره نگاری خراپه نه کات و به سه ريشيا زال نه بی به واتايه کی تر نه بی بيسته گه وره ی خو ت مه هيله ناره زواتی هيچوپوچ به سه رتا زال بی و کاری خراپت لئ بکات دياره که نه م کاره يشت ده موده ست بو سه ر ناگرئ، گوئ مه دهره ده مو دووی نه مو نه و که وا چاوه روان نه که ن نه م کاره زو و بيته جي به لام نارام گرتن ليته دا، وه که له هه موو شتيکا وایه، پتوبسته له سه ر هه رکه سيک که نه يه وئ ريگای چاک کرده وای نه خوږشيه که بگرئ تا نه گات به نه نجام نه و پيش بزانه که خوږشکاندن و پاش گه زبونونه وه، له سه ره تاي کاردا، هيچيان لئ په يدا نابئ نه و نه بی که نه نجامي خراپت تووش بيت.

(له ته نيایي خو ت بپاريزه، چونکه سه رچاوه ی هه موو خراپيه که، پالپيو نه نه ری هه موو نالوش و خروشيه که کم ري نه که وئ، که سيک به ته نابی و بير له ره گه زه که ی تر نه کاته وه له بهر نه وه، هه رچه ند ته نيا بوويت، مه هيله بيري خراب بيته ميتشکته وه ده موده ست له

(۱) يان: قهره بوو کرده وه...

مال بچۆره دەرەو و دەست بکە بەو درزش تا تۆزۆگەردی گێژ و وێژی و بچ کارەبی لەخۆت بکەیتەو چەند ھاوڕێیەکی باش ھەل بژێرە، کە دەستت پەرژا لەگەڵیاندا بەپاکی و چاکی و بلندییەو رابوێری. ھەرگیز نەھێلێت تەمەلی لە راست یان لە چەپەو سوارت ببێ چونکە تەمەلی، ھانە ییو ئەدات بۆ خووی نھینی و خرۆشەکانی تر ھەمو دەم ڕۆشنیی میشتک و پاکیی بپارێزە.

ھەرگیز نەھێلێت بیی خراب بیتە ناویەو چونکە ھۆشی تێک چوو پیتی ئەکرێ ژیا نی خواوەنەکی خۆی تێک بدات.

(بەلام ئەگەر ھاوڕێیەکت لە لانیبوو، یان نەت توانی لەمال بچیتە دەرەو، لە ھەموو شتێک باشتر ئەوێە کە فرمانی بکەت، لەپیش لەش تا، ھۆشتی پیو خەریک بکەت کارێکی وا بدۆزەرەو کە لەش و ھۆشت پیو خەریک ببێ، پیو ھەر ماندووببێ، جا کە لیبی بویتەو و لەسەر پیخەفەکت بەسەر گازی پشتا راکشایت، ھەر لەخۆتەو ئارەزوویەکی تەواوی خەو ئەکەیت، ئیتر خەوت لی ئەکەوێ و ماوەی ئەو ت بۆ نامییتەو کە بیی لە شتێکی پر جۆش و خرۆش بکەیتەو لێرەدا دووبارە قسەکە ی پیشوومان ئەلێینەو: کە ازھینان لە (خووی نھینی) بەبەک جار پێک نایەت ئەبێ، جار، لەسەر جار، بەرەنگاری ئارەزووی دل بکریت. ھەر جارێک مەرۆف، ئارەزووی بزووت و زال بوو بەسەر دلێ خۆیدا، کارە نھینیەکە ی نەکرد، بوو ھەنگاوێک ئەنی بەرەو چاک بوونەو پەکی تەواو تا ئەتوانیت و پیت ئەکرێ کە خۆت لە کردەوی خراب و تاوانباریی بپارێزە.

نزیک ناگر مەکەو، بام نەسووتییت، پەنجە ی پەشیمانی نەگەزیت.)

کەسانی وایش ھەن، کارە نھینیەکە یان لە کۆل ئەبیتەو، بەلام شوین پیتی کارە نھینیەکە لە لشیاندا ھەر ئەمینیتەو ئەوانە نابێ وەرپس بن چونکە گرنگتر لە ھەمووی ئەوێە کە دەرەو کە لە رەگورپشەو دەرکیشری بەلام شوین پیتی دەرەو کە تا ئەندازە یەکی ھەرە گەرە، ئەتوانی لایبری.

ئەو کە رزگاری بوو لە دەست دەست پەرکردن، ئیتر ھەر ئەوئەندە لەسەر ئەمینیتەو کە سەر لەنوێ لەش و ھۆشی خۆی داھەزینیتەو ھەموویشمان ئەو ئەزانین، کە ھەموو کەس، وەک یەک، لە توانیدا ھەبە لە خۆی کەسیکی تر دروست بکات، کە لەو نەچێ و لەویش چاکتر و بەھێزتر و شەنگتر بچ ئەویش بەھۆی وەرزشیکی تەواو و خەم خۆرییەکی تەواو پێک دێ دەرەوی تەندروستی و لەش خۆشی جا کە لەش ھێز و گوری سەندەو

و کەوتە تەندروستیەو، دەمارەکانی میتشکیش بەھێز و چاک ئەبن، ھۆشیش گەشە ئەکات و بەرھەمەکانی باش دەر ئەچن بەکورتی نەخۆشەکە، نابێ ئەم ھەلە لە دەست خۆی بدات؛ چونکە رێگەکە ئاسانە و ئاشکرایە بۆ چاک کردنەوی لەش و ھۆشی، پیتیستە بیگریت تا زوو بەزوو بگاتەو سەر دۆخی جارن.

دەست بکە بەژیا نیکی نوێ رابردوو لەبیر خۆت ببەرەو.

چونکە رابردوو، زۆرکەم بەکارت دێ ھەموو ژیا نی خۆت تەرخان بکە بۆ ئەو شتانە ی کەلک و چاکە یان تیا یە بەلام بیروئەندی شە ی ناھەموار و بەد کە ھیچ کەلکیکیان تیا نییە، خۆتیا نی لێ دووربخەرەو، دەر یان بکە لە میتشکی خۆت، لەژێر پیتا بیان پلیشینەرەو تەنیا بیی لەدوارۆژی خۆت بکەرەو، کە چ خۆشییەکت دەست ئەکەوێ خۆت نامادە بکە بۆ پیشوازیی کارەساتی دوارۆژ تا لە پرتووشی زیا نیکی نەبیت تەندروستی خۆت بپارێزە، چونکە تەندروستی، بۆ تۆ، لە گەرەبتا گەلێک پیتیست ترە لە تەمەنی بچووکیتا، پیاوی زرنگیش ھەمو دەم، جیھان داریی خۆی وا ئەکات، وەک تا سەر بژیی وایە.

خۆت وا لی بکە کە بەچاویکی پر ریز و پەسەندکردنەو سەیرت بکەن نەک بەچاویکی پر قیز و بیژەو سەیری دەموچاوە رەنگە زەردەکەت و لەشە لەرو لاوازەکەت بکەن.

بام سەیری تەواوی لەش و ھۆشت بکەن، سەریشیان سوپمینی لە ھیز و توانا و سەرکەوتن و تیکۆشان ت بیی لەخۆشی ئەو ژیا نە پاکە بکەرەو کە دووربچ لە چا ورا و چەواشەکردن. مەھیلە دل پیسی زال ببێ بەسەرتا، بام ژینت لی تێک نەدات بۆ ھەر شوینیکی ئەچیت بەدوای جوانیدا بگەری.

جوانییە سەرمەست کەرەکی سروشت کە لە سەر و ھەموو جوانییەکەو یە میتشک پر بکە لە بیی چاکە و راستی و دروستی، تاماوە نەدەیت بە ئالۆش و خرۆشی ناکاو زال بن بەسەرتا و ھەلەت پچ بکەن بەتیشکی خواناسی و خۆپاراستن لە بەدکاری، ھەموو تاریکییەکی ناو میتشک ڕۆشن بکەرەو، تا لە رێگە لانی دەیت.

بەکورتی ئەوئەمان لە تۆ ئەوێ کە پیاوئەبیتەکت لە ھەموو کردەو و کارێک و رەوشت و خویەکتا دەرکەوێ دەرکەوێ لە لەش و ھۆش و رەوشتا بۆ ئەو کۆلانیەش کە ھیتشا لە ژێرچنگی خووی نھینیدان وا ئەم ریشوینە دا ئەنێن، لەو دانیابن کە یارمەتی یەکی باشیان ئەدات لە واز لی ھینانیا:

(کە بە یانیا نی لە خەو راپەریت، زۆر لەناو جیگاکە تا مەمینەرەو، دەمو دەست وەرە دەرەو و خۆت لە خەو و خاوی رزگار بکە ھەرەھا خۆشت لە تەمەلی و خوکیشانەو

بهشی ددیهه

په یوه نندیی ناپه سهند و زیانه کانی

له راستیدا داوین پیسی، شکاندنیکی ناشکراو دیاری یاسای ژبان، که وای داناوه ته نیا نافرته تیک بو ته نیا پیاوونک بی، زبانی داوین پیسی یش له هه مووکه سه وه دیاره هه موومان له وه شاره زاین که که تنی داوین پیسی، جاروبار، کاره ساتی چند به نرک و نازاری لی نه وه شپته وه سروشت وای داناوه که کاری ره گه زبازی له ناوه ند کور و کچیکدا بهم جوړه پیک بیت، که له سهر بنچینه به کی خو شه ویستی هه ردوولا و پیزگرتنی هه ردوولا دامه زرابی، نهک ته نیا له بهر دامرکاندنه وهی نالوشیکی ناکاو جا له بهر نه وه به که په یوه نندیی ناپه سهنده درندانه کان، به دترین و زیان به خستترین نه نجامیان لی په یدا نه بی نه ویش له وهی و زیان به خشیندا له (خووی نهینی) کهم تر نیبه...

زیانی داوین پیسی گه لیک زورتره له وهی که مروث دیته پیش چاوی چونکه نه و کورپی داوین پیسی نه کات: یان نه وه تا داوین پاکی و ناپروو له کچیک بی گونا هه داکیر نه کات یاخود نه وه تا هاو ده میی نافرته تیکی سوزانی نه کات، وهک ژن و میردیک، یان نه وه تا له ده رگای سوزانیی کان نه دات، کاری ناپه سندی خوئی نه کات و نه پرواته ده ره وه.

هه رسن باره که یش، یهک له به کتری خراپترن له باری یه که میاندا که تنیکی و نه کات که چاوی لی ناپوشری له باری دووه میاندا ناوبانگی خوئی خراپ نه کات و ناوونیشانی خوئی له ده ست نه دات له باری سییه میشیاندا، ناره زووی ره گه زبازیی که کی خوئی نه هی نیته خواره وه بو گه ننگترین پله نه مه بیجگه له وهی که ته ماشا کردنه که کی خوئی بو نافرته تی پایه بهرز، بو ژو نه کات و، نه و په سندرکردن و سهر سورمانه یش هه بیووه به رامبه ر نافرته له ده ست خوئی نه دات چونکه تیکه ل بوونه که کی به نافرته تی داوین پیس، دللی پی نه گوری به رامبه ر نافرته تانی داوین پاک، نه و پیز و په سندرکردنه ی پیویسته له سهری بیکات به رامبه ر نایکات، بهم ره ننگه، به چاویکی تر ته ماشای هه موو جوړه ژنیک نه کات که متر پیزبان لی نه گریت.

چونکه نافرته تی وادیته پیش چاو که هه ر بو پیزابواردن دانراوه هه ر که سی که و تیبته ناو داوین پیسی و نافرته تی سوزانی به کاره یانانه وه، له کرده وه و ره وشتی نه و نافرته تانه دا هه رچی خراپه نه وه نه بینی ره ننگه هه ر له بهر نه مه بی که زور رق له نافرته هه ل نه گری چونکه به هه له دا نه چی، و نه زانی هه موو نافرته تیک ره وشت و خووی وهک نه و نافرته تانه

دوور بخه ره وه ده ست به چی، ده ست بکه به وه رز شیکی و هها که وریات بکاته وه و هه موو نه دنامه کانی له شت بجوولیتیت که له وه رز شه که ت بوو یته وه، ناویکی سارد بکه به خوئا پاش نه وه به خا ولییه کی وشک خوئا وشک بکه ره وه له پاش چند روژتیک نه مه نده نه نجامی خوشت ده ست نه که وئی، که به چند دپریک پیشان نادریت.

جلویه رگی و له بهر بکه که له شت له گه رمایی ناساییدا به یلیته وه وریابه، هه موو ده م جلویه رگه کانت ماوهی با بدن که له له شت بکه وئی نه گه ر توانیت خوئا بده یته بهر با، و اتا خوئا به با بشوئیت، بیکه، له ده ست خوئی مه ده چونکه که لکی وای تیا به که به بییر زور که سدا نایه ت.

هه ر شتیک فری به سهر ره گه زبازییه وه هه یه، خوئی لی لاده می شکی خوئیت له بییری به دو خراپ دوور بخه ره وه له جیاتی سی ژم، دووژم خواردن بخو به روژ، به هه موو سه ره سییه کته وه ناو بخوره وه هه ر دوو کاته جاریک: هه ندی ناو بخوره وه خوئا و راهیینه که هه رچی بو ته ندروستیت باش بی نه وه بکه یه ت، هه رچی نه خوئیه کت هه یه چاکی بکه یته وه می شکت خه ریک که به کاریک یاخود به هونه ریکه وه، بو نه مه ی ماوه نه ده یته به بییری پروپوچ بیته می شکت ه وه.

بام ژمه ی یه که می خوار دنه که ت له کاتی دووه می نیوه رو دای ژمه ی دووه می شکی له کاتی شه شه می نیواره دا بی تا سی کاتیش نه روا ت به سهر خوار دنی نیواره دا، و اتا کاتی نویم به لای که مه وه مه چوره جیگا وه بنوویت پیش نه مه ی پارووه که قوت بده یته، زور به باشی بیجوو تا شل نه بیته وه.

په نجره کانی ژووره که ت، هه موو ده م بکه ره وه تا با یه که ی ناوی تازه بیته وه و به پاکی بمینیت هه پی خه فی گران و نه ستوور مه ده به خوئا تا پیت نه گریت پیخه فه که ت سووک بکه، نه وه نده که بتوانی پله ی گه رماییه کی به چی له له شتا پپاریزیت و با په ر نه بیت و سه رما لیت نه دات.

تا پیویسته یه کی زور ت به خه و نه بیت، مه چوره ناو پیخه فه که ت هه به و اتا یه کی تر تا له شت ماندو و نه بووی و که چوویته سهر سهرین ده مو ده ست خه و ت لی نه که وئی مه چوره ژووری نووستنه وه نه گه ر هاتوو، له کاتی نووستندا، په ژاره یه کت هاته می شکه وه، و نه به یشت خه و ت لی بکه وئی، ده ست به چی جیگه که ت به چی به یله، تا جاریکی تر خه و نه زیتته چاوت ه وه مه چوره وه ناو جیگا که ت.

وايه كه دهستی له گهلا تیکه ل کردوون راستی په رست (شۆنهور)^(۱)، نمونه یه کی راسته قینه ی ئەم بیره بوو.

بهلام له راستیدا، ئالۆش و خروشی درندانه یه كه ئەو شپیت و ویتانه ئەگه یتیتته ئەو جیهانه په ست و نهنگه هه رلاویک بهر ئەو گیتراوه بکه وئ، که می خوشی ده ست ئەکه وئ^(۲)، بهلام نازاری زۆر ئەگات ئەمه ئەگه ر پگای گهنگ و نهنگ خوشیی لئ وەرگیرئ! من نازانم لاویک چۆن خوشیی پئ ئەگات له گه ل ئەو جوړه ئافره ته سۆزانیاندا، که هه ر خه می پاره یانه، له راستیدا خوشی له وده ایه، که کوروکچ بهرام بهر به کتر هه ست به خوشه وستی بکه ن و له به کتریش تی بگه ن.

ئەو توندیی و تووره یییه ی که له کاتی په یوه ندیی نا په سه نددا روو ئەدات، خراپترین رووی داوین پیسییه چونکه لنگ تیکه ل کردن له و شپوه ی سه رچلییه دا، هیچی لئ په یدا نابئ، خراپترین ئەنجام نه بئ.

(۱) شۆنهور: فهیله سوفیکی ره شبینی ئەلمانی بووه، له ۱۷۸۸ له شاری (دانزگ) له خیزانیکی بووه و ده سترویش تودا هاتۆته دنیاوه، باوکی بازرگان بووه و دایکیشی رۆشنیر و رۆمانۆس بوو، بهلام نیتوان ئەو ژن و میترده خوشنه بوو، له ۱۸۰۵ دا باوکییی خۆی ده کوژئ و ئیتر دایکیشی به ره و شاری (قایمار) ده بیته وه، له وکاته دا باشتیرین چیرۆک و رۆمانی بلاوده کرده وه و حزیشی له ژیانیکی پر له خوشی و که یف بوو، شۆنهور بهم جوړه ژیان و رابواردنه ی دایکی رازی نه بوو، بۆیه هه ر له وساو ه لئی جیابووه و ناویه ناو نه بئ (وهک میوان) ده چوو سه ری لیده دا، ده لئین جارێک له گه رمه ی دهمه قالییاندا له سه ر رابواردن و به رهللابی؛ دایکی له پتپیلیکانه ی سه ره وه پالی پتیه دهنئ و ده یخاته خواره وه، لیره وه قاچی ده شکئ و تا مردن به شه لی ده مینیتته وه. دوا ی ئەمه ۲۴ سال دایکی ژیا بئ ئەوه ی چاوی به کوره که ی بکه ویتته وه، ئەویش گرتیه کی وا له هه ست و ده روونیدا دروستبوو که به درتژیایی ژیان ی رقی له ئافره ت ده بووه، ده بوت: ئەو مرۆقه ی له سۆزی دایکی مه حرومی و خوشه وستییه که ی نه چیرئ و ته نیا رق و کینه ی نه بئ، هه رچی جوانی و خوشی دنیا به به لایه وه هیه چه. به ده ر له مه خوری دایه خویندن و لیکۆلینه وه، فه لسه فه بووه خولیا ی ژیا نی، تا مرد ته نیا و به ره به نی مایه وه خه ریکی نو سین بوو، له کتیه به نا وایانگه کانی (جیهان وهک بیرو توانست)، له ۱۸۴۱ دا کتییی (تهنگه چه له مه ی به ره تیبی ئەخلاق) ی نووسی، له ۱۸۲۳ بووه مامۆستی زانکۆی بهرلین، له ۱۸۳۱ چوو ه فرانکفۆرت، له ۱۸۷۰ دا له سه ر میتزی ناخواردنی به یانی له پر گیانی ده رچوو. (بۆ زیاتر بروانه: ول دیورانت- قصه الفلسفه- مکتبه المعارف، بیروت. ت: فتح الله محمد مشعشع- ط (۴) ۱۹۷۹، ص ۳۸۴- ۴۵۱)

(۲) راستتر: خوشی که ده ست ئەکه وئ.

به هۆی ئەوه وه: له له شدا زیندویتی که م ئەبیته وه، له هۆشدا میشک نامینئ، له ئیسکیشدا ناوه رۆک له ناو ئەچی به کورتی خو پرتی له ره گه زبازبیدا، خیرا پال به مرۆقه وه ئەنئ بۆ تیک شکانن و سه رگهردانی، که چی په یوه ندییه بهرز و پیرۆزه که ی ناوه ند ژن و میرد، مرۆف بلند ئەکاته وه، مرۆف پئ ئەگه یئ.

سروشت باجیکی یه جگار گرانی داناوه له سه ر ئەوانه ی که له و رتگا خوار و خپچه وه ئەرۆن زۆریه ی ئەوانه یش که داوین پیسی ئەکه ن، بهر ئەم باجه گرانه ئەکه ون کاتئ که سروشتیش ده ستوره کانی ئەو یاسایه ی بۆ دانا ی که ئەم جیهانه ئەبات به رتیه، سزای دانا بۆ ئەو که سانه ی ده ستوره کانی ئەو یاسایه ئەشکین سا ئەو که سانه به هه له ئەو ده ستورانه یان شکان دبی، یان بئ هه له. سروشت گوئ ناداته بیانوو، جه زره به ی خۆی به و که سانه هه ر ئەگه یئ تو نه یشت زانیبئ، ئەنجامی گونا هه که ت چی ئەبئ، ئەو هه ر سزات ئەدات.

جا ئەگه ر ئەته وئ بزانیته ئەو باجه گرانه چیه که لئی ئەدوین، ته نیا نه خوشخانه یه ک له و نه خوشخانه ی نه خوشییه نه یئیه کان ببینه، تا به چاوی خۆت سه رگهردانی په ریشانی ئەو شپیت و ویتانه ببینیت له ویدا به سه دان نه خوش ئەبینی، که له سه ر پتیه فه کانیان به سه ر گازی پشتا که وتوون، نه هیزیان پئ ماوه، نه هۆش هی وایشیان تیا به نه خوشییه پیسه که که لینی وای خستۆته له شیانه وه، که به مردن نه بئ چاره ناکریت له ویدا: ئیسک ئەبینی کرمی تی داوه، قژ ئەبینی ئەروو تیتته وه، گوشت ئەبینی ئەرزی و له ناو ئەچی.

به واتایه کی تر مه رگ پاچیکی به ده سه ته وه یه ئەیدا به له ش و سه رو پۆته لاک ی ئەو نه خوشانه دا دهک خوا داوین پیستی له ناو بیات و ئەنجامی داوین پیسی له ناو بیات!...

وا هه ل ئەگرئ، لیره دا، بیرو باوه ری پزیشک (رینهولد) پیشان بده ی که ئەلئ:

(داوین پیسی مرۆف تووشی نه خوشی سووزه نهک و فه ره نگی و نه رمه برین، سووربوونه وه ی لووله ی میز و نه زۆکی ئەکات، له گه ل گه لیک زیا نی تر، له م چه رخی شارستانیی تازیه دا که ئیمه ی تیا ی، ره گه زی مرۆقا یه تی چه قبه وه ته ناو قور و چلپاوی کرده وه نه نگی، هه ر ئەرو ات و هه ل ئەنگوئ، بئ ئەمه ی بزانی رتگای راست بگرئ هه ر جارێک پیاو سواری ئافره تیکی سوزانی ببئ، به وه هه نگاو یک ئەنئ به ره و کزی و لاوازی).

بئ گومان، هه ر ناشیتی و نه زانییه، که زۆریه ی لاوه کان کیش ئەکات بۆ جیهانی داوین

بهشی یانزدهم

سووزنهک (ئاو هاتنهوه)^(۱)

به تهنشت ئه و دهرده و نه خوشیبیانه وه که ناویان بران، چهند باریکی ناخوشی تریش هه یه، نه خوشه که ههستی پین ناکات تا کاری خرابی خوی له له شی نه کرد بی به کییک له وانه ئه وه یه که نه خوشه که ههستی نه کات دهریبیکه ی تهر بووه شتیکی لیبنجیش به سهر کونی میزیه وه یه.

ئه و ساکه تی نه گات که خرابی لی قه و ماوه، چونکه خهریکه ئه و کهرهسته زیندووه ی له دهست بجیتته دهره وه، که ئاوی ژیان یی نه لپین، که ئه ویش (ئاوی مرۆقه).

له زۆرکاتدا نه خوشه که مان وادیتته پیش چاو، که نه که ویتته ئه م باره وه، هیچ له وه تی ناگات که خهریکه هیزی ره گه زبازبیه که ی خوی ون بکات ههر ئه ونده ئه زانی به خوی، که وای لی هاتووه: له شی کزولا وازبووه، پرستی براره، توندوتیژ و تورپه بووه خواردن سازکردنه که یشی له ناو ئاشگ و ریخۆله کانییا خهریکه تیک بچی، نووستنه که یشی پچرپچری لی هاتووه به کورتی تی نه گات له خوی که له ریگای هیز و توانا و تهندروستی لای داوه کزی و بی هیزیش له بهر ده میایه تی بو ههر کو تیه ک بچی و بمیتته وه به واتایه کی تر، له ته مه نی لاویتتی خۆیدا، خهریکه بیته پیاویکی پیری په ک که و ته و داماو.

له م جوژه بارانه دا، نه خوشه که، بیر له وه نه کاتته وه و بو ئه وه تی نه کوشی که ریگایه ک بدوژیتته وه بو گیترا نه وه ی ئارام بو دللی و ئاسایش بو له شی جاری و اهیه ئه یینین په نا ئه باته بهر ناشییه کان بو ئه مه ی ئارام به دللی بدن، جاری وایش هه یه له دهرگیای پزیشکه کان ئه دا، بو ئه مه ی چندی پی کرا داوودهرمانیان لی وهرگری و بیانخواته وه به لام له ههر دوو جار که دا، کلۆل و به سه زمانه ره نجه ره ئه بی، پیاو به زه یی پیا دیتته وه چونکه نه هاوری چاووراو که ره کانی، نه پزیشکه کان، هیچیان له توانایان دانییه له وه دهرده رزگاری بکه ن پزیشکی و اهیه، که نه خوشیبیه که نه دوژیتته وه، له سه ره تاوه تا دوا یی، ههر خهریکی ئه وه ئه بیته که چاک کردنه وه که ی درپژه پی بدا ئه گهر هاتوو به کیکیان توانی

(۱) ماموستا گۆرینی وشه که ی راسته و راست له عهره بیبه که وه هیناویه که (سیلان) دوه ده کاته (ئاو له بهر رۆیشتن) به لام ئه م نه خوشیه له کورده واریدا به (فهرنگی) ناسراوه یا ههر سووزنهک). (ئاو هاتنه وه) که مانای تابه ته بو کاره سیکسیه که له لایه ن نیرینه وه که ده گاته پله ی دوا یی.

پییسی ئه گهر لاوه که به وه ی بزانیایه، که ئه و په یوه ندییه نه نگانه چ نه نجامیکیان لیته په یدا ئه بی، یه ک تاویش توخنی داوین پیسی نه ئه که وت چونکه کهس نییه ریگای رۆشنی له بهر ده ما بی و ریگای تاریک بگری.

سروش، ته نیا راستی و له راستی به ولاوه هیچی تر نالی بریاره کانیشی راستوره وان، پیچوپه نایان تیانییه، رۆشن کردنه وه و لیکدانه و بیان ناوی جا ههر که سی خوار و خبیج بیته پیته وه له گه ل ئه م بریارانه دا و فروفیل بدوژیتته وه بو خوی، بو ئه مه ی هه له یه ک له هه له کانی خوی، یان کرده وه نه نگیه ک له کرده وه نه نگه کانی خوی دا پۆشی، یان پاکانه بو خوی بکات، له و سزا په ند به خشه رزگاری نابی، که خوی گه وه بو داناوین ههر که سی له دهرگیای داوین پیسی بدات، له ناکاو تووشی رۆژیکی وادی که تافی کورپینی له دهست بچی و ده موچاوی وشک هه ل بی به پی پلیکانه ی کرده وه ی نه نگیدا بیته خواره وه تا ئه گاته پله ی ههره نه نگ و ئارپووچون وای لی دی ئه بیته مرۆقیکی و تیک شکاو، که ههر به دووی خوشیدا ئه گهر ی، که چی ههر چی ئیش و نازاره ئه وه ی دهست نه که و ی.

خوی گه وه، سزاکه ت گه ورت تر لی بکه تا کهس ماوه ی بو نه میتته وه، ده ستوره کانت بشکینی و ریگایشی نه بی، داوین پیسی بکات.

پیوسته هه موو کهس ئه وه بزانی، که جیهان بو ئه وه نه کراوه خراب بی، بو ئه وه کراوه که چاک بی. ته نیا سه رنج دانیک له و سه روله ش تیک چوانه ی که خه سه خانه کانی نه خوشیبیه نه یییه کان پیتیان پرۆته وه به سه بو ئه مه ی داوین پیسه کان له گومراهی و چاووراو لی کراوی بگیتریتته وه له ویدا نه خوشیبیه کان ژه هره کانی خویان فری داوه ته ناو له شی ئه و که سانه وه که خویان به خت کردوه له پینا و ئالۆش و خرۆشی تاوانبارانه وه له ویدا ئه و برینه قووچاوانه ئه بینیت که پزیشک (جۆن کراون) دهر باره یان ئه دووی و ئه لئ:

(ئه گهر هه موو جیهانیان پی به خشیوم، نامه و ی برینیک له و برینه ئیسک گرانه به له شمه وه بیت!) . ئه و نه خوشخانه، به راستی، دادگاهانی ئاسمانن که یاساکانی مرۆقیایه تی، له باربانا نه بی جه زه به به و تاوانبارانه بگه یین، بام یاساکانی ئاسمان جه زه به گه وره په ند به خشه کانی خویان به و تاوانبارانه بگه یین جیهان که وای لی هات، یاسای سه ر زه ویی، مافی کهس له کهس نه سینیتته وه، بام ههر یاسای ئاسمان، تۆله ی کهسان له کهسان، بکاته وه!...

نه خوښتيك چاك بکاتهوه، چاک کردنهوه که ی ناتهواو دهرته چي چونکه (ناوی مرؤف) ه که به تهواوه تی چورپر نابي، شتيکی ههر لي نه مي نيته وه.

هويه کاني (ناو هاتنه وه)، نه مانه ن: کزي لووه کان و ماسولکه کان و نه و ده ماري ميتشکانه ی که فهرانزه وان به سهر که لوپه لي سک و زادا^(۱).

نهمه يش له وه وه په یدا نه بي که ده ست په ري زور کرد بي، يا خود داوین پيسيه کی و زوري کرد بي که نه ندامی سک و زاکی تهواو کز و بي هيز کرد بي و له که لکی خست بي.

نیشانه ی نه م نه خوښيه يش له وه دا دهرته که وي، که کور که چاوی به کچ يا خود نافرته تيکی جوان بکه وي ئيتر کور که ههر له خوښه وه ناوی ديته وه، بي نه مه ی بتواني بيگريته وه.

نه مه ی که له که ل گف توگو کردن به رامهر نافرته ی جواندا روو نه دات، له کاتي خویندنه وه ی نه و چيروک و نووسراوانه يشدا روو نه دات، که له کرده وه ی مي بازي و داوین پيسی نه دوین.

له و کاته دا که نه خوښه که خه ريکی خویندنه وه ی نه و نووسراوانه نه بي، بي نه مه ی بيه وي، يا خود ناگای لي بي، ناوی ديته وه بي جگه له وانه که ليک شتي تریش هه ن، که نه بنه هوي ناوهاتنه وه ی نه ويستراو وه ک: پوښيني دهرپي ته نک و تونگ و تول، سواربوني نه سپ و تاسنينه، ميز راگرتن، نه ستوربي بي خه ف له کاتي نووستندا، مه ی زور خواردنه وه، بينيني وينه رووته کان.

نه م شتانه هه مو بيان، له بارباندا هه يه، ناو بهي ننه وه، بي نه مه ی نه خوښه که بتواني به ريه ستي بکات.

گرفتیش له هويه هره گرنگه کانه، که نه خوښه که تووشی ناوهاتنه وه نه کات چونکه گرفت ده ماره کاني ميتشک له که لک نه خات، نه مه يش نه بيته هوي کزي که لوپه لي سک و زا کردن له گرفتا جوړی و اهيه، ناوه که تي که ل به چلم نه بي، کاتيک که نه خوښه که سکی پاک نه بيته وه له بهر نه وه نه بي هه مو که س خوي له گرفت دووربخاته وه تا که لوپه لي سک و زا کردنه که ی کزي بي نه گات و تووشی خراپترين نه خوښی نه يه ت ليره دا ناموژگار بيه کی خویندنه واران نه که ين: له کاتي کير هه لساندا^(۲) ميز نه که ن، نه وه ک ناوی پيوه فری بده يت.

(۱) که لوپه لي سک و زا: (الجهاز التناسلي) کوته ندامی زاوړی.

(۲) راستر: هه ستانی نارزه وودا...

شتيکی تریش هه يه، پيوسته په نجه ی بو بکيشين هه ندي له پزيشکه کان، داووده رمان نه دهن به نه خوښانی (ناوهاتنه وه) به و بيه ی که هيز و هره تيان تيا زيندوو نه کاته وه.

نيمه يش به هه مو باوه ر و بير و پرپاري کمانه وه نه لي يين:

نه م جوړه دهرمانی به هيز کردنانه، به کاری هيچ نايه نه پيچه وانه وه، زبان نه به خشن به نه خوښه که تا دي نه خوښيه که ی کاریگه رتر نه بي، تادي کزولا وازتر نه بي ماسولکه به دهرمان گوره نابي، به وهرزش گوره و به هيز نه بي.

ته نيا ريگايه ک که بو به هيز کردنه وه ی (ماسولکه) و (ده ماري ميتشکی) کزوتيک چوو ده ست بدات جوولاندنی له شه، که ههر له سه ره تاي ژيانه وه تا ئيمرو تا قانه دهرمان نيک بووه بو هه مو نه خوښيه کان.

ليرده دا دووباره قسه که ی پيشوومان نه که ينه وه: که له پيش هه مو شتيکا نه خوښه که نه بي، ژينیکی داوین پاکانه ی خاوين بزي، دووربي له کرده وه و بيري خراپ، پري له بيري چاک و کرده وه ی چاک و رهوشتي به رز.

بهشی دوانزه م

ئاو هاتنه وه له خهوا

ئهو بپروايه ي که هه يه له باهت ئاوهاتنه وه ي نهويستراوه^(١) وه له کاتي خهوا^(٢)، يان ههروهک نهته وه ي ئه مهربکا پيئي ئه لئى:

(زيانى شهو)، که نهخوشى گه وره گه وره لئى پهيدا ئه بئى و، نيشانه ي نزيک بوونه وه يه له شيتى و دهر دو نهخوشى گه وره ي تر، له بنج و بناواندا ئه چيسته وه سهر بازرگانه کاني دهرمانه گيراوه کان، ئه وانه ي که له سهر بلاوکرده وه ي ترس و له رز ئه ژين به ناو ناشى و نه زانه کاندا، بۆ ئه مه ي له ناشيتى چه واشه کراوه کاني خويان پارهيان دهست بکه وئى، که ئه و ناشييانه يش زۆر به يان له کوره بچووه کانن.

له راستيدا ئه م باوه رپه دووره له راستيه وه چونکه ئه م جوژه زيانانه، جارى وا هه يه له که ساني وا ئه که ون، که يه جگار ته ندروست و به هيتزن ئه گهر ئه و جارانه ي که روو ئه دهن دوورين له يه کتر بيه وه، هه رگيز زيانيان نابئى، وهک زۆر که س باوه رپى وايه به پيئچه وانه وه (ئاو هاتنه وه له خهوا) شتيکى ئاساييه بۆ ئه و که سانه ي ته ندروستييان ته واوه و په وشتى ژيانيشيان، به جوړيکى تیکر ايبى، له جيئى خوڤايه، به تاييه تى له چه رخيکى وهک ئه م چه رخي ئيمه دا، که ده ماره کاني ميشک له ورووژان و، خۆرشت و خواردنه وه ي ده مار بزوينى تيبايه له وانه ي که هيتز و هه ره تى په گه زبازييان ته واوه، زۆر که سيان، له به شيکى ژيانياندا، ئاوى ژيانيان به م جوژه له ده ست ئه چيئى دواى ئه م زيانانه پيويست به خۆرشتى ته واو هه يه جا له م جاروبارانه دا، ئاوى فرى دان، نابئى مه ترسيبى لئى بکرى چونکه، له بهر ئه وه ي که ناو به ناو ئه قه ومى و هه رجاره له گه ل جار که ي پيشوودا ماوه يه کى زۆر هه يه، هيج ئه نجاميکى خرابى لئى پهيدا نابئى، نه نهخوشى، نه کزيبى.

هه ندئى له پزيشکه کان، ئاوهاتنه وه ي خه و، به کاره ساتيکى ئاسايى ته واو دائه نيئن؛ پزيشک (ئه کتون) له وه دا ئه لئى: (ئه و نهخوشانه ي تووشى ئاوهاتنه وه ي ناو خه و دپن مه ترسيبه کى يه جگار له خويان ئه که ن به لام من توانيم ئه و ترسه يان له دل بکه مه دهر وه بۆم پۆشن کردنه وه که ئه م جوژه ئاوهاتنه وه يه، ئه گهر هه ر به ده رۆژ يان به چواره رۆژ

(١) ئاوهاتنه وه ي نهويستراو: (الغذف اللا إرادى).

(٢) بۆ ئه مه زاره وى (شهيتانى بوون) مان هه يه که به رامبه ر (الاحتلام) ي عه ره به.

جاريک بقه ومى، ده رگا يه که بۆ پاراستنى ته ندروستى ته نانته يارمه تيبه کى ئاساييه بۆ ئه و که سانه ي که وه رزشى ته واو ناکه ن و گوزه رانيکى ده ست بلاوانه يش ئه ژين.

له گه ل ئه وه يشا، بۆ ئه و که سه ي که بووه به هه رزه کار، هه روا باشه که له و (ئاوه) زۆره ي له له شيا کوپۆته وه، ئه وه نده ي که له ئه ندازه تيبه رپى کردوه، به هۆى (ئاوهاتنه وه ي ناو خه و) وه رزگارى بيئى من له وه يش دلنيام که هه رکه سئى، زۆر بيير له باه تى په گه زبازيى نه کاته وه، له جيائى ئه وه وه رزشيکى ته واوى بۆ بکاوه هه نديکيش خوئى له خواردن و خواردنه وه بگيژيته وه، هه رگيز (ئاوهاتنه وه ي ناو خه و) لئى ناقه ومى، يان زۆر که م لئى ئه قه ومى نهخوش نابئى په نا به رتته به ر پزيشک، هه تا زيانه کان دووباره نه بنه وه و نيشانه کاني له ش خاوه بوونه وه و ئه نجامه خراپه کاني تر ده ر نه که ون).

وا سه رنج دراوه که زۆر ئاوهاتنه وه ي ناوه و، به جوړيکى گشتى ئه بيه ته هۆى کزيوونى هيتزه کاني ژيان، پيويستيشه که خه مى ئه وه بخورى که م روويداته وه ئه و پيگايانه يش که بۆ گه يشتن به م مه به سه به کار ئه هيترين له مه ولا لئيان ئه دوپين.

ئاوهاتنه وه ي ناوه و، که زۆر روويدات؛ له ئه نجامى ده ست په ره وه يه ئنجا که نهخوشه که، له ئه نجامه خراپه کاني ده ست په ر تئى گه يشت، که چ کارتيک ئه کات له له ش و له هۆش، ئه و نيازه به هيتزه يشى بۆ گه رايه وه که بتوانئى وازى لئى به يئنى، ئه و ئاوه ي که به کارى ئه هيتن له ده ست په ره که دا تاديت کو ئه بيه ته وه، له کاتي خه ويشدا ئاره زوى په گه زبازيى کار ئه کاته سهر ميشک و خه وى ئاره زوو هه ل سينه رى پيئى ئه بيئى، که به (ئاوهاتنه وه) دوايى دئى دوايى (ئاوهاتنه وه) که ماندويئى و گيژيبى و کزيبه کى گشتى به سه ر له شدا دئى زوو زوميز ئه کات ئه وه يش باشه بيزانين که ده سه لاتى هۆش له سه ر له ش، باوه رکردن به وه يش که ئه م زيانانه کارتيکى گران ئه که نه سه ر له ش و هۆش، کارتيکى گه وره ئه که نه سه ر هه ستى مرۆف به واتايه کى تر ئه گهر هۆشت خراب به کار به يئيت و وا باوه ر بکه يت که (ئاوهاتنه وه ي ناو خه و) زبانت پيئى ئه گه پيئى، بيئى گومان يه کيک له و زيانانه ي به بييرتا هاتوون، به ئاشکرا ده ر ئه که ون.

پزيشک (سيلشانوس ستول)، که له زانستى خواناسيدا پزيشکايه تى ئه کات، له م باره وه ئه لئى:

(ئه گهر هه موو لاهه کان بخه ينه سه ر ئه و باوه رپى، که ناوهاتنه وه يه ک، ياخود ئاوهاتنه وه کان پيکه وه، نيشانه ي راسته قينه ن بۆ ئه وه ي که ئه وان تووشى گيژوو پيئى دپن، ئه م کاره، هه له و هيجو پوچ ده ر ئه چيئى.

له پاش چند سالیك ناسیایوی و ناشنایه تی گرتن له گه ل پیاواندا، له هموو پله یه کی ته مه نیاندا، له پاش ده مه قالی یش له سهر ئه م بابه ته، له گه ل زۆكه سدا، راست و په وان ئه لیم كه تا ئیستا هیچ كه سیکم نه دیوه، سالانی هه نده کاری رابواردی و گه یشته سهره تای پیاوه تی، بچ ئه مه ی جاریه جاریک ئه م جوړه ئا و هاتنه و یه ی هاتیته وه، ههروه ها فره ئاوی ره گه زبازی نه رشتی له کاتی نوستنیا به هوی ئه و خه و بینینه وه كه ههسته جوړه جوړه کانی دلداریی پیکیان ئه هینی.

له م بابه ته وه، هه موو بیروباوه ره پزیشکیه کانم خویندۆ ته وه كه هه موو نووسه ره باوه ر پچ کراره کان له سهر ئه وه ریک كه وتوون، كه ئه م (ئاو) له ده ست چونه، كه هه مووده م ناو به ناو رووئ ه دات، هه ره ئه وه نییه كه شتیکی گشتی بی، ههروه ها شتیکی ئاساییشه به ته و اویی).

به لām له دوای ئه وه ئه لئ: باوه رم وایه، له گه ل ئه وه یشا كه له سه ره وه پیشاندا، ئه گه ره هه موومان ژینیکی سروشتی ته و او بژین، بیره وه ریشمان پاک و خاوین بی، دووری له کارتیکردنی بابه ته ده ستکرده ده مار بزوتنه کان، هه ره چه ندیک درپژه بکیشی، ئه م ئا و هاتنه وانه رووناده ن.

جا ئه گه ره هه ستت کرد كه ئه م زیانانه له ئه ندازه ی خویمان تیپه ر ئه کن، په پره ویی ئه م ده ستوورانه ی خواره وه بکه به ته نشت ئه وه یشه وه ئاراسته کردنه گشتییه کانیشمان بهینه ره وه بیر خۆت و جیبه جیبیان بکه، كه له بابه ت گیرانه وه ی هیزی له ناو چوه وه له م نووسراوه دا پیشانیان ئه ده بین جا ئه گه ره به گویت کردین، ئه و دلنیا به كه به ته و اویی چاک ئه بیته وه به لām ئه وه ت له بیر نه چیت كه ماوه یه کی درپژی پچ ئه وئ، تا ئه مه جیبه جی ئه بی.

ئه وه یش بو ئیمه زۆرگرانه كه ماوه یه ک دابنیین بو روودانی ئا و فری دان، تا به زبانی بژمیرین.

چونكه هیزی ره گه زبازی له ناو كه ساندا یه جگار جوئ جوئیه ئه وه ی كه به زوری نازانین بو كه سیک، رهنگه بو كه سیک تر به مام ناوونجی دابنری چاکترین ریکه ئه وه یه كه ته و او تی بگه یین، نیشانه ی ئه و کزی و بچ هیزیانه ی له ئا و فریدانه وه، ده ره كه ون راسته قینه و سروشتی بن، درۆ نه بن، ئنجا كه له وه تی گه یشته ی، ئه و ساكه ئه توانیت په ی به وه بهیت كه زیانه كه زبانیکی زۆره و له ئه ندازه یش تیپه ری کردوه.

ئه مانه یش ئه و ئامۆزگاریانان كه باوه ریان پچ ئه کری:

۱- به سه ر گازی پشتا هه رگیز مه نوو ئه گه ر و ا راهاتبویت كه به و جوړه بنوویت، پشتینیك به سه ته، شتیکی بچووكی پتوه بدروو كه هه ر کاتی به سه ر گازی پشتتا خه وت لی كه وت، ئه و گریبه توژیک نازارت بدا و خه بهرت بکاته وه، تا باری راکشانه كه ی خۆت بگۆریت.

۲- كه ش هه ر چۆنیک بی، کاروبارت هه ر چۆنیک بی، ئه وه ت له بیر نه چی كه خۆت رابهینی به به کارهینانی ئاوی سارده وه، له به یانیان و ئیواراندا.

كه له خه ویش خه بهر بووئته وه، وه رزشت کرد، ئاویکی ته و او به هوی ئا و پرژینه وه، بکه به سه ر پشتتا، ئه م کاره كه لکیکی تایبه تی ئه بی.

۳- به پیی، پتیه و یه کی ریکوینیک برۆ به رتیه، له وه رزش کردندا، پتیه سه ته له سه ره تای وه رزشا زۆر به نه رمونیانی بچوولتیته وه له ئه ندازه به دهر یاری نه كه ییت ئامۆزگاریت ئه كه یین كه له سه ر ئه و شتیه وه وه رزش بکه ییت، كه له به شی سی و سیته مه دا پیشان دراوه.

۴- ئه گه ره مه شقه كه زۆری و گران بی، بو ماندویتییه كه ت خراپه به جوړیکی تایبه تی ئامۆزگاریت ئه كه یین هه ناسه ی قوول بده و گه رانی درپژ بکه.

ئه وه ی یارمه تی چاکبوونه وه ئه دات، خووی گه رانی رۆژانه یه به مه رجی تا ئه وه نده بی كه هه ست به ماندویتی بکری.

۵- خواردنی زۆر مه خۆ زۆرکه م خواردن سه د ئه وه نده ی زۆر زۆر خواردن چاکتره.

۶- ئه و خواردنانه بخۆ كه به كه لکی ته ندروستی دین پاروه كه یش هیواش به باشی بچوو.

۷- له ریخۆله کانت بگه ری بام فرمانی خویمان به باشی و ریکوینیکی به جی بهین ئه وه یش به وه پینک دی كه خواردنی سووک بخۆیت وه ک میوه ئه گه ر میوه كه لکی نه بوو، ئه و به شه بخۆینه ره وه كه په یوه ندیی به گرفته وه هه به، په پره ویی ئه و پیشنیازانه بکه كه تیا پیشان دراوه.

۸- خه فته مه ده به خۆت.

۹- میشکی خۆت پر مه كه له بیری نه نگ و ناپه سه ند.

چونكه هه رچه ند ماوه ت به هۆشتدا بیر له و جوړه بابه ته ره گه زبازیانه وه بکاته وه، ئاوه كه ت كوئیه تیته وه.

بهشی سیانزدهم

زۆر نووستن له گهڵ ژنا

لهو کارهساته ناخۆشانهی که لهم چهرخه ی ئیمه دا روو ئه دهن گهروگرفته زۆره کانی ژن و مێردین رۆژنامه کان پرن له دهنگی کارهساته ناخۆشه کانی ژن و مێردی دادگاهه کان پرن له کهینه وهینه ی بهرلاکردن^(۱) و جوئی بوونه وه. ژن و مێردی تهواو سه رکه وتوو، کهم هه ل ئه کهوئ که چی ژن و مێردی ناته واو، بووه به باو جا له بهر ئه مه ی له رووی پێش بینییه وه، مه ل به به ردی گو شه ی^(۲) کۆمه لایه تی دانه نرئ، که واته ئه م کاره یه جگار گرنگه هه مویشیمان به وه وه به ندین چونکه هه رچه نده هه موومان خاوه ن ژن نین، به لام زۆر که م هه ن که چاوه روانی ئه م گهروگرفته نه که ن. تووشیان بیته، سا زووبی یان درهنگ.

هه تا بلتییته، پێش بینی رهنگاوه رنهنگ و جوړ جوړمان بو دانراوه له بابهت هۆی ئه م سه رگهردانییه وه، له لایه ن راستی په رسته کان و زاناکانی کۆمه لایه تی و پیاوانی ئایین و پیاوانی دادگاوه، که له هه موولایه کی جیهاندا هه ن.

ئه م پێش بینیانه هه زاران نووسراوانیان پرکردۆته وه... له گه ل ئه مه یشا، نووسه ر، سه ری سوپماوه له وه ی که بزانی تا چ ئه ندازه یه ک، ئه و بابه تانه ی نووسراون، بیروباوه ری راسته قینه ی نووسه ره کانیان پێشان ئه دهن چونکه هه رچه ند ئه کات دلئ بروایی نادات باوه ریه وه بکات، که ئه و هه موو نووسه رانه نه یان توانیوه هۆی هه ره گه وه و بنچینه یی ئه م کاره ساته پر ئازاره بزانه هه روه ها دلئیشی بروایی نادات باوه ر به وه بکات، که ئاره زووی ئه و نووسه رانه وابوو خۆپنده واره کانی خۆیان چه واشه بکه ن به لام ئه وه ی به ته واوه تی بو ی ده رکه وتوو، ئه وه یه که به ره لاکردن و به شی هه ره گه وه ی ژن و مێردی پر له ناخۆشی، له باری له ش و هۆشی دوور له سروشته وه په یدا ئه بی، که ئه ویش له رووی کاری ره گه زبازی بی ئه ندازه وه..... په یدا ئه بی ئه م کاره یش، تا ئه ندازه یه کی گه وه، ئه نجامی ناشیته ی و نه زانی ئابروو به ره، به و یاسایانه ی که پێویسته هه موو هه رزه کاریک بیانزانئ، به تاییه تی ئه و که سانه ی که کاتی ژن هینانیا ن هاتوو، یاخود تازه ژنیا ن ماره کردوو.

(۱) به ره لاکردن: ته لاقدان.

(۲) به ردی گو شه: ده قاده قی (الحجر الزاویه) که یه، ده توانا بووترا یه: خیزان به به ردی بناغه ی کۆمه ل دادنه نرئ).

ئیه تر ئه و ساکه ماندویتییه که ت زۆرتری لی دیت، چاک بوونه وه یشت ته گه ره ی تی ئه که وئ. هۆشت به پاکیه وه رابگره ئه ویش واپیک دی که ناراسته ی بکه یته بو کاروباری پاک و خاوین هه موده م به کاروباری به که لک و خۆش و چالاکانه وه خه ریکی بکه.

له راستیدا ئه گه ر بیری مرۆف نووچ بگریت له سه ر بابه ته ره گه زبازییه کان، ئا و هاتنه وه، زووتر له ئه ندازه ی خۆی، روو ئه دات.

ئه و ساکه یش که لویه لی ره گه زبازی و ده ماره کانی می شک تیک ئه چن له بیره وه ری نه نگ و نا په سه نده وه زبانیکی واپروو ئه دات، که له زبانی ئا و هاتنه وه ی ناو خه و گه لیک گه وه تر بی چونکه کاریکی واپه کاته سه ر ئه و ئه ندامانه ی که پرن له م ئاوی زینده گانییه، که زو و به زو و ئا و هه کیه یان لی بیته خواره وه و پرۆئ ئیه تر جاریکی تریش به له ش نامرۆتیه وه تا له هه موو ئه ندامانی له شدا به کار به ئیتریه وه.

له مه وه ده رئه که وئ که پاک و خاوینی هۆش بایه ختیکی بنچینه یی زیندووانه ی هه یه بو پاراستنی له ش و گیان.

ناتوانین ئه م به شه بیری نییه وه، تا ئه وه نه چه سپینییه دلئ خۆپنده واران وه، که چاک کردنه وه ی ئا و هاتنه وه ی نا و خه و، به نده به راست کردنه وه یه کی ته واوی هۆش.

له راستیدا پێویسته، بیره کانت له بابه تی ئالۆش و خروۆش دوور بخه یته وه بیته نه یه ت بیر له و شتانه بکه یته وه تا ئه توانیت خۆت به یاریزه له هه موو بیریکی ره گه زبازی. نه که یته ئه و نووسراوانه بخۆینیته وه، که ئالۆش و خروۆش پی په یدا ئه که ن بو داوین پیسی، هه ر کاتی هه ستت پی کرد، که وتوو یته خروۆش بو بابه تیکی میبازی بیری خۆت وه ر بگیره و بیخه ره سه ر بابه تیکی خاوین و به فه ر.

ئه وه یشت له بیر نه چیت، که هه رچه نده ئا و هاتنه وه ی خۆرای، به شتیکی ئاسایی و با و دانه نرئ بو ئه و که سانه ی که ژیانیکی شارستانی ئاسایی ئه ژین به وه یشه وه که هه موو پرۆتیک سی ژه مه، خواردنی گران ئه خۆن، به هارات و ترشیاتی له گه لدا ئه خۆن که مرۆف ئه خه نه سه ر خواردنی له ئه ندازه به ده ر به لام به شتیکی ناساز دانه نرئ بو ئه و که سه ی که به ته واوه تی ته ندروستی خۆی ئه پاریزی و به ریکو پیکی وه رزش ئه کات و له خواردنیشدا هه ر ئه وه نده خورشتی ته ندروستانه ئه خوات که به شی بکات هه رچی ئاره زوویش ئه بزوینی بو خواردن خۆی لی دوور ئه خاته وه.

وام بۆ دهرئه كهوئى كه زۆربهى پياوانى ژندار و ژنى ميگرد دار، به لايانه وه ايه كه هيزه كانى ره گه زبازيبان سنوربان بۆ نيبه ههفته به ههفته و، مانگ به مانگ و، سال به سال هه خهريكى لنگ بازى خويانن، هيچ نه اندازه كه نازانن.

ئه نجامى ئه وانه پيش هه مووده م خراب ئه بى چونكه له شى مرؤف له و زنجيره ئه كات، كه هيزه كهى له گه ل هيزى كزترين پارچه يا يه كسان ئه وه ستپته وه ئنجا كه ئه م لنگ بازيبه بى نه اندازه به، درتزه ئه كيشى، پارچهى هيزى ره گه زبازيبه كهى له ش تيك ئه شكينى، پاش ئه وه هه موو هيزه كانى ترى له شيش كزو سست ئه بن. چونكه ماسولكه كان نه رم و نيانى و، به رگه گرتن و، كوكيبان نامينى^(۱).

ئه ندامه گرنگه كانى تريس وهك (ئاشگ) و [دل] و [سيه كان] به كزيبه كى ته و او وه ده ست ئه كه ن به فرمان. جا ئه گه ره له ناو له شدا كه موكوورپيه كه هه بى، يا خود ئاماده ييه كه هه بى بۆ يه كيتك له نه خو شيبه كان، له شه كه له بهر ئه وه كزيبه كى كه به سه ر يا ها تو وه، به هه لى ئه زانى و ئه م كه موكوورپيه دهر ئه خات، يان سه ره تاى ئه وه نه خو شيبه پيشان ئه دات.

چونكه هه زارانى وا هه ن مردوون يا خود ئه مرن، به هۆى زۆر چه وسانه وه و نه خو شيبه گرنگه كانى تره وه.

كه له سايه كى كه م هيزى و كه م به رگه گرتنى نه خو شه كه وه، تيبان سه ندو وه و ته شه نه يان كردو وه، كه ئه ميس له ئه نجامى لنگ بازى بى نه اندازه وه په يدا بو وه كه به ناوى ژن و ميتردييه وه قه و ما وه.

به للام پزيشك [أ. ف. رينهؤلد] ئه و په رى قسه كى گوته، ئه لى: (به لاي سروشته وه، لنگ بازى، هه ربه كه مه به سى هه يه. ئه و پيش سك و زا كردنه. له بهر ئه وه، كارى لنگ بازى، كه له با به ته شاره وه گه وه كانى ژبان ئه ژميترى و ئه بى وهك پازيتكى ئايينى ريزى لى بگيرى، نابى بۆ هيچ مه به ستيتك بكرى، بۆ پاراستنى ره گه زى مرؤفقيه تى نه بى.

جا هه ر كاريتكى لنگ بازى، بۆ ئه م ئامانجه پيك نه بى، به كاريتكى خراب دائه نرى و له مه ردايه تى كه م ئه كاته وه.

چونكه هه موو ئالوشاوييه كى ره گه زباز ئه و ياسايانه به دناو ئه كات كه سروشت دايناون. يه ك جار لنگ بازى به سه بۆ ئه مه كى سك و زاي لى په يدا بى. كه واته پتويسته دايكه سك پر كرا وه كه، له كاتى سك پرييه كهى دا، هه روه ها له كاتى شير خواردنى مناله كه يدا تا

(۱) كوكى: هه ماهه نكى، (انسجام)

له شير ئه برپته وه، هيچ كاريتكى لنگ بازى نه كات. ئه گه ر راستيت ئه وى، ته نانه ت ئه م ياسايه له ناو گيانله به ره درنده كانيش دارا گيرا وه^(۱). له راستيدا، هه رچى بيرو با وه ريتكى ئايينى هه يه له با به ت ژن و ميترديى و فرمانى ژنه وه به رامبه ر ميترده كهى، له سه ر بنچينه يه كى پيش بينيانه ي هه لئه دامه زرا وه. جا زۆربه ي ئه و كارساتانه ي كه ئه قه و مين له نا وه ند ژن و ميترديى ناكوكدا، له هه موولا يه كى جيهاندا له رووى ئه و هه لئه يه وه يه. چونكه ئاهه نكى ژن هيتان وا دامه زرا وه، كه هه رچى ميترد ئاره زووى بكات، ژنه كهى بيداتى. به واتايه كى تر، ئه بى ژنه كهى ريكاي بدات، به دللى خو ئى ئاره زووى خو ئى بى دابركيتپته وه، هيچ كاتيك، له بهر هيچ شتتيك ته گه ره له و ئاره زووه ي ئه و نه دات. ژن ره نكى وا بۆ ريزرا وه، كه هه رچى ميترده كهى ئاره زووى بكات. بى دللى نه كات. كه چى له راستيدا، ئه بى له كاتى ريك و پيك خستنى كاروبارى ره گه زبازيبدا، ئاره زوواتى ژن به رتته به رچا وه هه ركاتى به ته و او وه تى له م دوژمنايه تيبه تى گه يشتين به رامبه ر ئاره ته تى ميتردار، كه له وه وه په يدا بو وه، ئافره ت مل كه چيبه كى ته و او بنويتى بۆ ميترده كهى له ژيانى ژن و ميتردييدا، ئه وساكه هۆيه كى هه ره گه وره مان بۆ دهرئه كه وئى بۆ په يدا بوونى نه خو شيبه كانى ره گه زبازى و نه بوونى كامه رانى ژن و ميترديى به جز ريتكى گشتى.

له كاتيكه كه به پتويستى ئه زانين، گله بى له پياو بكرى له سه ر ئه و كارساته ناخوشانه ي كه له پاش زۆر ژن هيتانه وه روو ئه دن، ژنيس بى گونا ه نابيين له م كه ينه و

(۱) ليتردا ناچارين وهك راستكردنه وه يه كى ئه م بۆ چوونه نراسته ئيمه ش بلتين كه: به داخه وه ئه م شاره زا به شتويه كى ميكانيكى دهر و انيته په يه نديه سيكسيه كانى ژن و ميترد و ئه و دووانه به دوو جه مسه رى سه ره كى ئاله تى دروستكردنى منال دادنه و ئيدى له م ئه ركه به ولا وه هيچ نرخ و به هايه ك بۆ هه ست و سۆز و خو شى ژيانى پتكه وهى هاوسه رى دانانى و ئاورى به لادا ناداته وه. چونكه به لاي ئه وه وه مه به ست ته نيا (سك وزا) يه، ده و اجن ئاسا زۆرى به ره مه. به للام ئه وساش و ئيستاش، جگه له م لايه نه سروشتيبه، به پتو گشت را بو چوونه ئاسمانى و زه مينيه كان، ژنه يتان و شو كردن ده بى ئاويتته يه بى له (الموده والرحمه) و چيتر و له زه ت و خو شى؛ كه ئه مانه به شتكي هه ره گرنگ و روناك و گه شى ژيانى پتكه وهى نيروميتيه له ناو په رزىنى شه رعيه تدا. به و بۆ چوونه ي ئه وى، مرؤفقيه تى چ ئيحتياجيتكى به ماره كردن يا ژنه يتان و خيترانه؟ ماده م مه به ست هه ر منالبوونه، ئه وه له كوئى ئه و دووانه پيك گه يشتن و ژنه سكى نه بوو، با خه ريكين!! ئه مه جگه له و كيشه و كاره ناره و ايانه ي تر كه له ئه نجامى ئه م خواسته ي (أ. ف. رينهؤلد) ده كه ونه وه كه به پتجه وانه ي مه به ستى نو سه رى ئه م كتيبه وه يه له دانانى ئه م به ره يدا.

بەينەيدا چونكە مافى خۆبەتى و فرمانى سەرشانى خۆبەتى كە كاروبارى پەگەزبارى بخاتە شىپەيەكى رېكويپتەكەوه.

جا لەبەر ئەوه، پېتويستە ژنەكە، ئارەزوويەكى ئافرەتەنى دياردىي كراوى بەهتيزى هەبى، تا رى و شويتى كارەكەى خۆى بۆ روون بېيتەوه و، بزائى چى ئەكات.

جا ئەگەر ژنەكە ئارەزوويەكى واى نەبى، هېچ مافىكى نىبە كە شوو بكات. بەلام ژنەكە خاوەنى ئەو ئارەزووه بېت و، مېردەكە نەيهوئى بەو پېتە پروات بەرپتو كە ژنەكەى دايناوه بۆ هەردووكيان، پېتويستە دەمودەست، هەردووكيان لە يەكتر جيا بېنەوه چونكە لە بارىكى وادا، خۆش گوزەرانىيان بۆ ناچىتە سەر.

جا ئەگەر لە يەكتر جوئى نەبوونەوه ئەو ژن هېنانە وەك ماشىنىكى لى دى، كە رېكويپتەكەرى تيا نەبى، ياخود وەك كەشتىيەكى لى دى كە چەرخى گىپرانى تيا نەمايى.

جا لە بارىكى وادا، لنگ بازى لە ئەندازەدا، كەم ئەمىنيتەوه.

ئەو ئەندازە نەگرتنەيش ئەبېتە هوئى پرست پراى هەردووكيان، تا لەپەلوپۆئەكەون. بە تەنشت ئەم لنگ بازىيە بى ئەندازەيەيشەوه، هەموو دەرد و نەخۆشىيەكانى ئافرەت پەيدا ئەبن.

پياوئەكەيش هەست ئەكات بە ماندوتى و تىك شكان و كزى ئەو هېزانەيشى كە پېتويستى پىيان هەيه بۆ ئەمەى بتوانى كاروفرمانى رۆژانەى خۆى ببات بەرپتو، ياخود يارمەتییى بدەن لە گەيشتن بەئامانجى خۆيدا، هەموويان لەو لنگ بازىيە بى ئەندازەيەيدا لەناو ئەچن چونكە ئەو ئەندازە نەگرتنە لە لنگ بازىيە دا، دوايى نايەت تا هەموو هېزە زىندووكانى لەناو ئەچن، ياخود تووشى تەگەرەيەكى وادىت كە لە ئارەزوو دامركاندن و تېر خواردن لە لنگ بازىيەوه پەيدا ئەبى.

چەند هەزار ئافرەتى پچووكى واهەن، كە لە تەندروستىيەكى تەواودان كەچى لەپاش ماوئەيكى كەم لەژيانى ژن و مېردىيدا، تەندروستىيە لەش و هوئى خۆيان لەناو ئەبەن جا لە هەموو بارىكدا هەر يەك هوئەيە: ئارەزوويەكى پەگەزبازىيە ناتەواو، هەستىكى بە هەلەدا چوو ساھىبى يەكئىيان و ابى، يان هېبى هەردووكيان، جياوازىيە نىبە. چونكە ژن و مېردىيەكە برىتىيە لە مل كەچىيە يەكئىيان بۆ ئەوى تريان. ئەم بارەيش، بەجوئى بوونەوه نەبى لە يەكتر دوايى نايەت، كە ئەمىش ئەبېتە هوئى ئەوهى كامەرانى و تەندروستى و

دوارۆژى هەزاران ژن و مېرد تىك بچى. جا لىرەيشا، بايەخى هەرە گرنكى تەندروستىيە ناوازه دەرئەكەوى. چونكە ئەو ژنەى خاوەنى هېز و جوانى و تەندروستى بېت، كە بەوه ئافرەتىيەكەى^(۱) تەواو ئەبى، هەرگىز سەر دانانەوتىن بۆ شتىك كە پېچەوانەى ئارەزووى خۆى بېت بام كەسانى ترىش هەبن كارى تى بكن، بام ئەوهيش بكن بە فرمان بەسەرەوه، لە ئارەزووى خۆى نايەتە خوارەوه.

جا ئافرەتەىك و ابى، لەنگەرىكى تەواوى گرتووه لە ژيانىيا. لەبەر ئارەزووه نايەتەيەكانى مېردەكەيشى ئەم لەنگەرەى خۆى تىك نادات. چونكە ئەو جوئە ئارەزووانە لە دلدارى و خۆشەويستىيەوه پەيدا نابن، لە ئالوش و خرۆشى دىندانەوه پەيدا ئەبن. مامۆستا [فولير] لەم بابەتەوه ئەلئى: «ژن پىيار دەرى دوايىيە لە دووبارەكردنەوى كارى لنگ بازىيدا. ئەگەر مېردەكەى لە دوى ئارەزووى ئەوهوه پروات بەزۆرىي لەگەلئيا ئەسازى و كۆك ئەبى بەلام كە گوئى نەدايە ئارەزووى ژنەكەى، هەموودەم لەگەلئيا تىك ئەچى. لەگەل ئەمەشا، تا ئافرەتەكە تەندروستىكى تەواو نەبى، ناتوانى پىيارىكى دروست بدات. ئەو مېردەى بە رووخۆشىيەكەوه خۆشەويستىيە خۆى بۆ ژنىكى ناسك پىشان بدات، بى گومان ماندوو نابى بەوهوه كە بەكامەرانييەوه لەگەلئيا بژى چونكە خۆشەويستىيەكى وا خۆشى ئەوئ، كە دلئى نايەت تووشى ئازار و زيانى بكات. ياسادانەر و پىاوانى ئايىن، گەلئىك جار تى كۆشاون بۆ ئەوهى جووت بوونەكانى ژن و مېرد دياردىي بكن، بەجوئىكى وا كە هەموو كەس بە وردىيەوه پەپرەوىي بكات. بەلام ئەوه ئاشكرايە كە ئەم جوئە تىكۆشيانە بەكارنايەن. بەجوئىكى تىكرابى، دەستورى راستەقىنە ئەوهيه كە مېردەكە لەپاش جووت بوونەكەى لەگەل ژنەكەيا، هەست بكات بە لەش خۆشى و دلخۆشىيەك. خەوتىكى ئاسوودەيشى لى بكوئى. مېشكىشى بە روونى بىنيتەوه.

بەلام كە بەپېچەوانەى ئەوهوهى لى هات: هەست بەوه بكات كە پەلوپۆئەكانى خاوبوونەتەوه، ئارەزووى خواردنى كەم بۆتەوه و زوو با ئەداتەوه، سەرى دېشى، مېشكى بر ناكات، هېزى پى نەماوه، بى گومان لە ئەندازەى خۆى زۆرتر جووت بووه لەگەل ژنەكەيا پېتويستە لەوهپاش جاروبارىك نەبى لەگەلئيا جووت نەبى.

ئەو كەسانەى ئەم دەستورنە تەواو پەپرەوىي ئەكەن، ئىتر پېتويستىيان بەهېبى ترنىيە. ئىتر خۆشيان تووشى تەنگ و چەلەمەى زۆر جووت بوون ناكەن.

(۱) ئافرەتەيەكەى: يان (مىيىنەتەكەى - الأئوثة).

بۆ ئىمە گران نىيەتتە تى بگەين زۆر جووت بوونى ژن و مېرد، بۆچى وا ھىزەكانى لەش و دەمارەكانى مېشك كز ئەكات؟ بۆچ ئەوى ئەپپەرسىتى^(۱) ئەيكات بە كەسىكى دلتەنگى سەرگەردانى، بى ھىوا و ناوات؟ بۆچ واى لى ئەكات كە لە ژيانى بازگانيدا سەرئەكەوى، لە ژيانى كۆمەلەتە دا رەش بىن بى، لە ژيانى خىزانىيدا بەئەرك و تازار بى؟

ئەو بۆيەكا واى بەسەردى: نرخداترەين گەنجىنە لەشى خۆى بەفېرۆ ئەدا- ئاوى پىاوتە، كە سەرچاوەى ژىنيەتى و تىكى ژيانى خۆيەتى، بە نارەوا لەناوى ئەبا. جا ئەم «ئاو» بەفېرۆ دانەى، كە كارىكى ھەرزەكارانەى ناشىيانەى، ئەو واتايە ئەگىرئەتەو كە ژىنى خۆى بەفېرۆ ئەدا.

ھەندى لە زاناکانى زانستى فرمانى ئەندامەكان (فېزىئۆلوجىيا) واىان داناوه، كە ھەر تىكىك لە ئاوى سىك وزا، بەرامبەر شەست تىك خۆين ئەوئەستىتەو. ھەرچەندە بۆ ئىمە گرانە كە بەووردى نرخی (ئاوى ژيان) و (خۆين) بەراورد بەكەين كە چ كەلكىيان ھەيە بۆ ئەندامەكانى لەش. بەلام كەسى نىيەتتە ئەو بەرپەرچ بەتەو كە (ئاو)ى مەرۆف پەرە لە كەرسەتەكانى ژيان. گەوھەرى پىاوتەتى لەو (ئاو)ە داىە.

ئەگىنا ئەو (ئاو) نەئىسكەو نەگۆشت.

بەلام رەنگە، (ئەم رەنگەيەيش زۆر لە جىيى خۆيايەتى)، كە خۆيندەوار لىمان بېرسىت: زۆر جووت بوونى ژن و مېردى بۆ رۆش بەكەينەو مەرۆفەيك چەندجار ئەتوانى لەگەل ژنەكەيدا جووت بىي، كە لە ئەندازەيش نەچىتە دەرەو؟ سنوورى رەق و تەق ناتوانىن بۆ خاوەن ژنەكان دابىين چونكە بۆ ھەر كەسە ناتوانىن بەتەنبا دەستوورىك دابىين. ھەموو پىاوتىك پىويستە، خۆى، ھىز و دەسەلاتى خۆى تاقي بەكاتەو و بزائىت چەندى لە باردا ھەيە. چونكە ئەوئە بۆ زۆر ئەزانرى بۆ كەسىك رەنگە بۆ كەسىكى تر بەباش دابىين.

لەگەل ئەمەشا، تەنانەت ئەگەر، ژن و مېردەكە تەندروسىتىش بن، ھىزى رەگەزىازىشان باش بى، ھەردوولا بەدل بەكتىرىشان خۆش بوئ، پىويست بەلنگ بازىي بى ئەندازە ناكات. چونكە ياساكانى سىروشت نابى بشكىنرىن، ئەگەر تۆشكاندن، بەتاوانبار دائەنرىت.

(۱) ديارە (ئەوئە ئەپپەرسىتى) مەبەست لىي (ئارەزوو ھەوا) يەكە كاپرا دواى دەكەوى و دەبىتە كوتلەبەك بۆى.

سوروستىش چاوپۆشى لە ھىچ گوناھىك ناكات، سەگى راوچۆن شوين پىي ناسكىكى ھەللا توو ھەل ئەگرى، ئاوايش سىروشت دووى گوناھبار ئەكەوى تاجەزەبەى پى بگەبىتى.

لەم بابەتەو پزىشك (رىبولدر) ئەلى: (زۆر لە ژن دارەكان، ھەموو رۆژتىك دەست ئەكەنە مىلى ژنەكانىان جارى وايش ھەيە، ھەر رۆژە چەندجارىك لەگەلئاندا ئەنوين.

ئەم بارە زۆر سال درىژە ئەسنى. بەلام نەك ھەر زۆر پەراندىكى وا بەم جۆرە ھەروھەا ئەو شىتە ئالوشاويە دوور لە سىروشتەيشى كە ئەو لنگ بازىيەى پىتو ئەكات ھەرچى بارىكى فى گرتن و لە پەلوپۆ كەوتىنىك ھەيە كە ھەرگىز چارەيان ناكرى، لەوئەو رۆو ئەدەن.)

چاكترىن راوئىژ كەر بۆتو، ھەست پى كەردنى تايبەتى خۆتە، كە لە ئەندازە بەدەر لنگ بازىي ئەكەيت، يان نا.

ئەگەر لە كاتى ژيانى ژن و مېردىيدا، ھەستت بەخۆت كەرد ھىز و توانات كەم بوونەتەو و تايەت بەرەو كزىي ئەچن، (ھەست كەردن بەماندوتى) ايش بۆتە شتىكى ھەموئەمى.

كەچى ھەر لەوكاتەدا وەرزشىكى رىكوپىك ئەكەيت و، خواردەكانت تەندروسىتانە و بەكەلكن و، خۆشستەكانت لە ئەندازەدان و، تائەندازەيەكى تەواو ايش باى پاك ھەل ئەمژىت، ئەتوانىت دەموئەست پەى بىيەت كە لنگ بازىي بى ئەندازە، بەتەواو بى، ياخود تا ئەندازەيەكى گەورە پەيوەندى بەوكزىي و بى ھىزىيەتەو ھەيە. ديارە چارەكەردنى ئەم بارەيش بەو پىك دى، كە ئەندازەگىرى بەكەيت لە لنگ بازىيدا، باشترىش ئەوئە كە ھەر بەجارتىك واز لەو لنگ بازىيە بھىت. بىجگە لەو، پىويستە ھەر ھۆيەكى سىروشتىش بۆ بلوى ھىزەكانى لەشتى پى بىوئىتەتەو. بەووردى و رىكوپىكىيەو ئەو ئامۆزگاربانەمان بەكاربھىتە كە لە جىيى خۆيدا پىشانى ئەدەين.

ھەروەكو بوئىتىك ئەلى: (ژن و پىساو برىتىن لە منالى گەورە). لە ھەموو پەلەيەكى تەمەنىاندا پىويستىيان بەلىكۆلئىنەوئەيەكى تايبەتى ھەيە، كە لە يەك دوو يارمەتى دەرەو وەرى بگرن. ئەم لىكۆلئىنەوئەيە، لە كاتى ژن ھىنانىاندا، لە ھەموو كاتىكى ژيانىان زۆرتر بەكاربان دى. بۆ ئەمەى فىرى ئەوئەبىن كە خۆيان دووربەخەنەو لەو ھۆيانەى ژن و مېردىي ھەل ئەوئەشېننەو. ئەگەر ئەوئەيان كەرد، ژن و مېردىي بۆ ئەوان ئەبىتە مانگە ھەنگوبنەيەكى تاسەر.

بهشی چواردهم

مه‌ی و هیزی ره‌گه‌زیازی

به‌کاره‌یتانی بابه‌تی سه‌رخوشی، له‌ دوا‌ی‌ئو هۆ‌بانه‌وه‌ دئ‌ که‌ ناومان‌ بردن، بۆ‌ له‌ ناو‌بردنی هیزی ره‌گه‌زیازی پیاو.

بئ‌ گومان‌ ئه‌و هیزی خراپانه‌ی له‌ ناو‌ ئه‌م ژه‌هره‌دان، سروشتیکی دوولایی هه‌یه. چونکه‌ زیانه‌که‌ی هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ نییه‌ که‌ هانه‌ی پیاو بدات‌ لنگ‌ بازیی زۆر بکات‌ و، لنگ‌ بازییه‌که‌یش ببیتته‌ هۆ‌ی په‌یدا‌بوونی ده‌رد و نه‌خوشی.

ببجگه‌ له‌وه‌ خویشی هۆ‌یه‌کی راسته‌ و راسته‌ بۆ‌ نه‌مانی هیزی پیاوانه‌ی ره‌گه‌زیازی.

هه‌روه‌ک‌ ده‌ره‌که‌وئ‌. سروشت، ئاره‌زووی ره‌گه‌ز پاراستنی به‌ یه‌که‌م فرمانی مرۆ‌ق‌ایه‌تی داناوه‌ یاخود به‌یه‌که‌م یاسای سروشتی داناوه‌ به‌جۆ‌ریکی وایشی داناوه‌، که‌ مرۆ‌ق‌ هه‌رچی هیز و توانا و فرمانیکی هه‌یه‌ بۆ‌ به‌که‌لک‌ هاتنی ئه‌م ئاره‌زووه‌ به‌کاری به‌یتنی هه‌ر له‌به‌ر ئه‌م هۆ‌یه‌یشه‌ که‌ ئاره‌زووی ره‌گه‌زیازی، به‌ته‌واوه‌تی زاله‌ به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌ندام و وردیله‌یه‌کی له‌ش و هۆ‌شی مرۆ‌ق‌دا.

له‌مه‌یشه‌وه‌ ده‌ره‌که‌وئ‌ که‌ ئه‌گه‌ر هیزیک‌ یان هیزیک‌ پتر له‌م هیزانه‌ی که‌ یارمه‌تی‌ی کاری ره‌گه‌زیازی ئه‌ده‌ن، له‌ ئه‌ندازه‌ی خۆ‌ی که‌متر بوو له‌هه‌ر روویه‌که‌وه‌ بئ‌ ته‌واو‌کردنی لنگ‌ بازییه‌که‌یش که‌م و زۆر به‌وه‌ تیک‌ ئه‌چئ‌ هه‌روه‌ها پیاوی که‌م هیز و په‌ک‌ که‌وتویش ناتوانی وه‌ک‌ پیاوی به‌توانا له‌ کاری لنگ‌ بازییدا، خوشی له‌و جوانی و خوتووه‌کی له‌شه‌ ببینی له‌به‌ر ئه‌مه‌، ئه‌و که‌سه‌ی هۆ‌گری مه‌ی خوارده‌وه‌ بئ‌، بئ‌ گومان‌ جۆش و خرۆ‌شی ره‌گه‌زیازییه‌که‌ی له‌ ئه‌ندازه‌ به‌ده‌ر تین‌ ئه‌سینئ‌. به‌لام‌ ناتوانی ئه‌و ئالۆش و خرۆ‌شه‌ دا‌ب‌رکینیتته‌وه‌. چونکه‌ ئه‌و هۆ‌یه‌ی ئه‌و ئالۆشه‌ی له‌ شیا به‌هیز کردوه‌، ئه‌و که‌لوپه‌له‌ی له‌ناو‌پردوه‌ که‌ به‌هۆ‌ی ئه‌وه‌وه‌ بتوانی ئه‌و ئالۆشه‌ دا‌ب‌رکینیتته‌وه‌.

ره‌نگه‌ پتووستیمان به‌وه‌ نه‌بئ‌ که‌ زۆر به‌دریژی له‌و زیانانه‌ بدوین‌ که‌ مه‌ی خوارده‌وه‌، به‌هه‌موو ره‌نگ و جۆ‌ریکیه‌وه‌، ئه‌یانگه‌یینی به‌له‌ش و هۆش، به‌تایبه‌تی به‌ که‌لوپه‌لی سک و زا‌کردن چونکه‌ ئه‌وه‌ ده‌میکه‌ زانراوه‌ که‌ سه‌ر خۆ‌شه‌کان زۆر جاری واهه‌یه، توانای ره‌گه‌زیازیان نامینئ‌.

به‌واته‌یه‌کی کۆن: (قینۆس له‌ناو باخۆسدا نوقوم ئه‌بئ‌).

به‌پتی چیرۆکه‌ پرۆ‌پۆ‌چه‌کانی یۆ‌نانییه‌کانی کۆن^(١)، (قینۆس) خوا‌ی‌ خۆ‌شه‌ویستی و جوانی بووه‌. (باخۆس)یش خوا‌ی‌ مه‌ی بووه‌.

(شکسپیر)یش ئه‌مه‌ی به‌جوانی له‌ چیرۆکه‌که‌یدا (ماکبیت) پینشان داوه‌، له‌و شوینده‌دا که‌ کۆ‌ل‌ هه‌ل‌گه‌ره‌ که‌ (لمک‌د) ئه‌لئ‌: (مه‌ی خوارده‌وه‌ ئاره‌زووی لنگ‌ بازیی زۆرتر لئ‌ ئه‌کات. به‌لام‌ پیاویش له‌ په‌لوپۆ‌ ته‌خات‌ نا‌هیتلئ‌ لنگ‌ بازییه‌که‌ جیبه‌جئ‌ بکات.

له‌ راستیدا مه‌ی خوارده‌وه‌، ئالۆش دا‌ئه‌مه‌زینئ‌، که‌چی لایشی ئه‌بات: مه‌ی خوارده‌وه‌ هانه‌ی پیاو ئه‌دات‌ بۆ‌ کاری لنگ‌ بازیی، که‌چی هه‌ر له‌و کاته‌یشدا به‌ربه‌ستی ئه‌کات‌ نا‌هیتلئ‌ جیبه‌جئ‌ ببئ‌... له‌به‌ر ئه‌وه‌ هیزی پیاوه‌تی و توانای لنگ‌ بازیی کردن، هه‌رگیز لای ئه‌وانه‌ کۆ‌نا‌بنه‌وه‌ به‌باشی، که‌ مه‌ی ئه‌خۆ‌نه‌وه‌ مه‌ی خوارده‌وه‌که‌یان هه‌رچه‌ندی بئ‌، مه‌یه‌که‌یشیان هه‌ر چۆنی بئ‌، جیا‌وازیی نییه‌.

نوسه‌ریکی تریش، له‌ شیوه‌یه‌کی ئاشکرا تردا له‌م بابه‌ته‌وه‌ داوه‌، گوتوویه‌تی:

(ئه‌ندامی سک و زا‌کردن، به‌هۆ‌ی مه‌ی خوارده‌وه‌ وه‌، له‌ هه‌موو ئه‌ندامیکی تری له‌ش زبانی زۆرتر پئ‌ ئه‌گات چونکه‌ جوت‌ بوونی سروشتانه‌ی دروست له‌ناو‌ه‌ند ژن و پیاو‌دا به‌یارمه‌تی هه‌موو هیزه‌کان و هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی له‌شه‌وه‌ نه‌بئ‌ پتیک‌ نایه‌ت‌ جا له‌و باره‌دا که‌ پیاو‌ تووشی مه‌ی خۆ‌ری ئه‌بئ‌، ئه‌و زیانه‌ی که‌ ئه‌که‌وئ‌ له‌ که‌لوپه‌لی ده‌ماری میتشک و، له‌ که‌لوپه‌لی ماسوله‌که‌کان، هه‌ردووکیان کۆ‌ نه‌بنه‌وه‌ و پئ‌ شوینیان له‌ ئه‌ندامه‌کانی سک و زادا ده‌ره‌که‌وئ‌، له‌ شیوه‌ی له‌ناو‌چوونیکی ته‌واو یاخود نات‌ه‌واوی هیزه‌کانی ئه‌ندامی سک و زادا).

هه‌روه‌ها ئه‌لئ‌:

(سه‌رخۆش، به‌هۆ‌ی ئه‌و مه‌یه‌وه‌ که‌ ئه‌یخواته‌وه‌، به‌ره‌ به‌ره‌ وای لئ‌ دئ‌، که‌ له‌ رووی زبانی له‌شه‌وه‌، ده‌ماری پیاوه‌تی نه‌مینئ‌. ئه‌و پیاوه‌ی مه‌ی خۆ‌ری بکات، رۆ‌ژتیک‌ هه‌ر دئ‌ که‌ ده‌ماری پیاوه‌تی نه‌مینئ‌ هه‌روه‌ک‌ ئه‌ندامی سک و زا‌که‌ی به‌ نه‌شته‌ری نه‌شته‌ر کار بپرابئ‌ وای لئ‌ دئ‌).

بۆ‌ ئه‌مه‌ی ئه‌ندامه‌کانی سک و زا‌کردن، له‌ شیوه‌یه‌کی ته‌ندروستانه‌دا بچینه‌وه‌، پتووسته‌ هه‌موه‌م‌ خۆ‌تیکی باشیان بۆ‌ بچیت‌ کارتئ‌ کردنی مه‌یش له‌ خۆ‌ین‌ گه‌راند‌ا به‌ناو له‌شدا وه‌نه‌بئ‌ نه‌زانرابئ‌ چونکه‌ مه‌ی ده‌ماره‌ میتشکییه‌کانی ناو‌ دل، یان س‌ر ئه‌کات، یان له‌ناویان

(١) چیرۆکه‌ پر و پو‌چه‌کان: واتا (چیرۆکه‌ ئه‌فسانه‌یه‌کان).

ئەبات دەمارە مېشكېيەكانى رېتك خستنى خوين هاتنىش ھەر بە دەردە ئەبات.

ئەنجامى ئەو بەش بەو ئەگات، كە خوين لە ئەندازەى خۆى زۆرتر بېتتە ناو ئەندامەكانەوہ ئەدواى ئەمەيش، كارتىكى بەرامبەرى رووئەدات، كە بەھۆى ئەوہو لەش ناچار ئەبى زۆرتر ماندووبى، بەھانە ھانەى ئەو ورياكەرەوہ ژەھراوييەوہ بەو ھۆبەوہ، لە كەلوپەلى دەمارە مېشكېيەكاندا تېكچوونېك رووئەدات، لە شېوہبەكى نارېكويېكېشدا خوينى ژەھراويى دېتتە ناو ئەندامەكانەوہ، ھەندى لەو زىندووتېيەبەش كە لەناو لەشدا كۆيۆتەوہ ئەھېنرېتتە دەروہ، كەلوپەلى خواردن سازكردنىش^(۱) لەناو لەشدا تېك ئەچى جا ئەمانە ھەموويان، زوو بى يان درەنگ كار ئەكەنە ھېزەكانى رەگەزبازيمان. مەيەكان و بەنگەكانىش^(۲)، يان دەمارە مېشكېيەكان لە كەلك ئەخەن، يان سريان ئەكەن. كە بەو لە فرمان كزيان لى دى^(۳). لەپېش ھەموو شتېكا، كارتىكردنى ئەوہ لەو دەمارە مېشكېيانەدا روو ئەدات كە زالن بەسەر گەرانى خويندا بەناو دەمارە خوينيەبچووكەكاندا. جا ئەگەر مرۆقەكە ھەر مەى بخواتەوہ تا بەسەر خۆشېيەوہ خو ئەگرى، لە كەلك كەوتنى دەمارە مېشكېيەكانى باشتەر دەرئەكەوئ بەھۆى ئەوہو دەمارە مېشكېيەكان، دەسەلاتيان نامېنېت بەسەر ماسولكەكاندا لەبەر ئەوہ رېكويېكى كارى ئەندامەكانى لەش، بەرە بەرە تېك ئەچى ئەوېش سەبارەت بەوہبە كە ئەو دەمارە مېشكېيانەى كە پېويستە دەسەلات داربن بەسەر رېتك خستنى فرمانى ماسولكەكاندا، لە كەلك ئەكەون).

مامۆستا [ا. س. فاولەر] ايش كە جىگاي باوہرە، ئەلى: (تەندروستى و ئاسايشى رەگەزبازى، بەتەنشت تەندروستىبى گشتىبى و ئاسايشى گشتى دەمارە مېشكېيەكانەوہ پېك دېن.

ھېچ شتېكېش ھەك خواردەوہى مەى و كېشانى بەنگەكان نېيە بو تېك شكاندى ئەم دوو كەرەستەبە.

(ھېچ ورياكەرەوہبەك نېيە كەبتوانى ھېزىكى راستەقېنە بە مرۆق بەخشى تەنيا ھېزىكى درۆ ئەبەخشى كە بەرەنج و ئەركى ھېزى زىندووتى پەيدا ئەبى ھېچ يارمەتېيەكېشى لېوہ پەيدا نابى.)

(۱) كۆئەندامى ھەرس.

(۲) تلبياك و ئەفبون و ھېرۆين... ھتد.

(۳) راستر: (كە بەوہ لە فرماندا كزولواواز دەبن).

مەگەر ھېزە راستەقېنەكەى لەش كز بكات، سەبارەت بەو ھېزە دەمودەستەى كە لە ئەندامەكانى لەشېوہ راي ئەكېشى.

(ئەگەر پياويكى سەرخۆش، بېھوئ ئەندازەى ھېزى خۆى تاقي بكاتەوہ بەھەلگرتنى شتى گران لەپېش مەى خواردەوہ و، پاش مەى خواردەوہدا بۆى دەرئەكەوئ كە ئەوہندەى لە پېش خواردەوہى مەيەكەدا بۆى ھەل ئەگېرى، زۆرترە لەوہى كە لەپاش خواردەوہى مەيەكە بۆى ھەل ئەگېرى رەنگە باوہرى وابى كە مەى خواردەوہكە، ھېز و تواناي پتر ئەكات بو شتى گران ھەلگرتن، بەلام بەتاقي كردنەوہكەيدا بۆى دەر ئەكەوئ كە بەھەلەدا چوہ بەتەواوہتى پېچەوانەى ئەوہبە.

زۆر جارى وا ھەبە كە سەرخۆش بەھېزى خۆبەوہ ئەنازى كەچى واى لى دى، بەزۆر خۆى بو رايئەگېرى بەپېوہ؛ چونكە ئەو مەيەى خواردووتېيەوہ، دەمارەمېشكېيەكانى ھەست پى كردنى لە لەشيا كوشتوہ، تەنانت و ايشى لى دى كە ھەست بەھېز و تواناي راستەقېنەى خۆى ناكات!)

ئەتوانېن بلبېن، پياوى سەرخۆش، ھېزى رەگەزبازى خۆى زۆر دېتتە پېش چاو جا ئەم جۆرە بېرکردنەوہبە، زۆر جارى وا ھەبە تووشى زيانى ھەرە گەورەى ئەكات ھەرەوہا تووشى دلئەنگېيەكى زۆرىشى ئەكات.

پېويست ناكات دووبارەى بكەينەوہ، كە ھېزى لەش و ھېزى رەگەزبازى، ھەرگېر لە يەكتر جوئ نابنەوہ ھەر ھۆبەك لايەكېان زۆرتر لى بكات، لايەكەى تېرشيان زۆرتر لى ئەكات.

خووى خواردەوہى جامېك مەبش لە پېش نان خواردندا لە ھەموو خوويەكى تر پتر زبان ئەبەخشى بەلەش جامى بەكەمى مەبەكە لە پېشدا ئارەزوويەكى درۆ لە مرۆدا ئەبزوينى بو نان خواردن بەلام لە پاشدا ئارەزووى نان خواردن لە مرۆقدا ئەكوئى. لە جياتى ئەوہ ھەستىكى زۆر بەھېزى تيا ئەبزوينى بو خواردەوہبەكى زۆرتى ورياكەرەوہكان، لە باتى پېويستى بو خواردەمەنېيەكى چاكى تەندروستانە.

ئەنجامى ئەمەيش بەو ئەگات، كە ئەندامەكانى خواردن سازكردن لە لەشدا، كز بكات و تېكېان بدات ھەرەوہا ھېزەكانى رەگەزبازىش كز و بى ھېز بكات ئەو لەشەيش كە خورشتېكى پروپوچ ھەرگرت، لە باريا نابى كە بەئەندامەكانى ترى لەش خورشتى تەندروستانەى تەواو بدات.

پزیشک [تۆماس سیویل] ئەلئى: (هەندى كەرەستە ھەيە ئاوى ئاشگ كارى لئى ناكات تەنانەت ئەگەر كاربىشى لئى بكات ناتوانئى بىكات بەخۆرشتىكى بەكەلك بۆ لەش، مەيش يەكئىكە لەو كەرەستانە جا لەبەر ئەوئى خواردن سازکردن لە لەشدا يەكئىكە لە فرمانە ھەرە گرنگەكانى لەش، جئبەجئى كردنى ئەو فرمانە بۆ لەش يەجگار پئىويستە، بۆ ئەمەى بتوانئى فرمانەكانى تربىشى جئبەجئى بكات. بەپئى ئەو، ئەگەر فرمانئى خواردن سازکردنى ناو لەش كەوتە كزئى، لەشەكەش ھەمووى بەجارتئى كزئەبئى. ھەرەھا ھەموو فرمانەكانىشى بەو پئىبە كز ئەبئى).

يەكئىك لە ئەنجامە ھەرە خراپەكانى مەى خۆربى ئەوئى كە پياوبئى يان ژن خۆشەويستى مەى خۆربى بۆ منالەكانىيان بەجئى ئەھئىلئى ئەمەيش ئەمانخاتە سەر ئەوئى كە مورژدە بلاوبكەينەو بەرەنگارىبى كردنى ئەم دەردە ناھەموارە.

چونكە ژەھرى مەى وەك ژەھرى نەخۆشئى فەرەنگى وا، لەباربا ھەيە كە لەم پشتهوئى بۆ ئەويشت بئتە خواروئى لە شئبەيەكى زۆر خراپدا. بئى گومان ئەو باوكەى كە لەپورئىكى وا بەدوو نەگريس بەجئى ئەھئىلئى بۆ كورەكەى، ئوبالئىكى زۆر گورە دئتە ئەستوى.

پزیشك [ئۆجئىن بۆلۆن] ئەلئى:

(ئئىمە ئەلئىن منال، لە رووكەشا وەك باوكى دەرئەچئى رەنگە ئەم لەيەك چوونە ھەر لە دەموچاودا نەمئىتئەتەوئى لە مئشك و دەمارە مئشكئىيەكان و ئەندامەكانى تربىشدا ھەر ھەبئى ئەوئىش ديارە كە مەى، دەمارە مئشكئىيەكان و مئشكى باوكى سەرخۆش تئىك ئەدات، ھئزى وئستنى تئىا كز ئەكات، دەرروئى ئەمئىنئى، ئارەزوويەكى ئالئوشاوبى گەرەيش ئەخاتە دلئىوئى بەو زۆر خواردنەوئى مەى، كە لە ئەنجامدا واى لئى ئەكات، زۆر دل رەق و زمان درئژ و بەد خووى لئى بئت جا ھەرەك منالەكە لە دەموچاودا لە باوكى خۆئى ئەكات، ھەرەھا ھەر دەرد و نەخۆشئىيەكئىش بەھۆئى مەى خۆربىوئى بەسەر باوكئىا ھاتبئى، لە باوكئىوئى بۆئى بەجئى ئەمئىنئى)

پزیشك [ئەلبئىرداى] ئىش ئەلئى:

(ھەر كاتى لنگ بازبى نئىبە، كە ژن و پياوى سەرخۆش، ئەو نەخۆشئىيە كوشندەيە فوئى ئەدەنە ناو لەشى منالەكەوئى لە كاتى سك پربوونئى ئافرەتەكەدا، ھەر ئەوانەيش نئىن كە ئەو كەتنە ئەكەن.

لە راستئىدا ژن و پياوى وايش ھەن كە لەوانە گوناھبارتر و تاوانبارترن ئەوانەيش ئەو

دايىك و باوكانەن كە بەھۆئى مەى خۆربىوئى خۆئىيان ژەھراوبى ئەبئى تا خۆئىنەكەيان واى لئى دئى مەى لەناويا ئەبئى بەھەوئىن، دەمارە مئشكئىيەكانئىشئىيان تئىك ئەچن و بەجارتئى كز ئەبئى ئنجا لەكاتى سك پربووندا ئەو ھەموو دەرد و نەخۆشئىيانەى خۆئىيان ئەدەن بەمنالەكەيان!).

ئەوئىوئى لەوئى پئىش گوتمان كە مەى، ئارەزووى رەگەزبازبى زۆرتر لئى ئەكات گوتراوئى كە دوو ھەزار كارەساتئى ژن داگئىرکردن پتر لە ئئنگئىلتەرەدا، قەوماوئى لە دەست ئەو پياوانەى كە مەى كارى تئى كردوون داوئىن پئىسەكان ھەر ئەوئىيان پئى خۆشەكە داوئىنئى ئافرەتە پاكەكان پئىس بكەن ھەرەھا، ھەموودەم مەيخانە بەتەنشت جئىگائى داوئىن پئىسئىيەوئى ئەبئىنئى بئى گومان، لنگ بازبى زۆربىش كە لەناو خاوەن ژنەكاندا ھەيە، زۆر جار لەوئى پەيدا ئەبئى، كە لە شئبو خواردندا مەيئىكى زۆر خوراوبئىتەوئى. پزیشك (چارلس ستورى) لە نوسراوئى كەيدا (مەى- سروشت و كارتئى كردنەكانى) گوتوويەتئى:

(ئەو كەسانەى كە دەمارەكانئىيان پربئىن لە خۆئىنئى ژەھراوبى و پئىس بەھۆئى مەى خۆربىوئى، ئالئوشاوبى ئەبئى، ھەموو دەم ئاواتە خوازئى ئەوئى ئەبئى كە لنگ بازبى بكەن ھەرەھا ئەو مئىردانەى بەمەى خۆربىوئى رابھاتوون، كەم ھەل ئەكەوئى پاك و دلئسۆزئىن لەگەل ژنەكانئىياندا ئەوانە بەزۆربى ناپاكئى لەگەل پەيمانئى ژن و مئىردئىيەكەى خۆئىياندا ئەكەن. ئەو ژنانەبىش كە فئىرى مەى خۆربى بوون، ھەر خوا خوايانە ھەلئىكئىيان دەست بكەوئى و خۆئىيان بدەن بەيەكئىكدا.

كەواتە مرؤفئى ژن دار، ياخود ژنى مئىرد دار، ناتوانئى پشت بەھاوسەرى ژئانى خۆئى بئەستئى، تا ئەو ھاوسەرە بەمەى خۆربىوئى رابھاتبئى).

پزیشك (ناشان ئەلن) ئىش گوتوويەتئى:

(ئەگەر مەى خواردنەوئى زۆر دووبارە ببئىتەوئى، ئارەزووى گئىان لەبەرانە لە خۆئىوئى بەھئىزترئى لئى دئى، تا ئەكاتە ئەندازەيەكى وھا، جلەوى ناگئىرئىتەوئى لەو ساكەئىشدا ھئىزئى بەرئەست كردنى رەوشت و خووى باش، و ھئىزئى وئستن، بەھۆئى ئەو نەخۆشئىيانەوئى كە تووشئى لەش ھاتوون بەتەواوئى كز ئەبئى، لەكەلك ئەكەون. كەواى لئىھات مرؤف لەژئىر چنگئى ھئىزەكانئى وئستندا نامئىنئى ئەبئىتە بەندەيەكى ئالئوش و خرؤشى گئىان لەبەرانەى نەنگئى خۆئى.

ئەم ئالئوش و خرؤشانەئىش، مل نادەن بەدەسەلئى ئەو، لەژئىر چنگئى نامئىن ئەوانئىش وەك لئىدانئى دلئىان لئى دئى كە نەبەستراوئى بەوئىستن و ئارەزووى ئەوئى بەكورتئى مەيەكان،

چینی درندهیی یه جگار وربا ئەکه نهوه، دسه لاتیکی گه وهری پێ ئەبه خشن که فه مانپه وا ئەبێ به سهر هه موو له شا.

که چی هه زه کانی ژیری و ده روون و ویستن له که لک ئە خهن.

دهرمانی ئەو ده رده یش له ده ست هه موو که سییک دایه ههر ئەوه نده توزه هه زه تیکی ویستنی له دلا مابن، له توانای دا هه یه که خۆی له ده ست دیلیی ئەم خووه کوشنده یه رزگار بکات.

به شی تایبه تیی خورشت، به باشی بخۆینه ره وه پاش ئەوه ئەو نامۆژگاریبانه یش بخۆینه ره وه که له وهرزش و خۆشتن و پۆشین و بای پاک ئەدووی...

پاش ئەمه ی ته واو فییری ئەم ده ستوورانه بوویت، پتویسته ههر رۆژه جامیک مه ی له جامه مه یه کان که متر بخۆینه وه له پاش ئەمه ی خۆت راهینا به وه وه، که رۆژی له جامیک مه ی پتر نه خۆینه وه، خۆت وا راهینه که رۆژیک جامیک مه ی بخۆینه وه، رۆژیکیش هه یج نه خۆینه وه پاش ئەوه رۆژیکیان جامیک مه ی بخۆینه وه، به لام دوو رۆژیان هه یج نه خۆینه وه به م په نگه ورده ورده خۆت راهینه تا به جاریک مه ی خۆری واز لی ئەهینیت.

له گه ل ئەوه یشا، چاکترین رینگا ئەوه یه که ههر له سه ره تاوه به یه کجاری واز له مه ی خواردنه وه به یتیت.

چونکه ئاره زوو کردنی وریاکه ره وه یه ک، له ههر ره نگیک بی، نیشانه ی ئەوه یه که له له شدا، به جۆریکی گشتی، کزی یه ک هه یه.

جا له وکاته دا که مه ی خۆره که ده ست ئەکات به به کارهینانی رینگای سروشتی بو بووژاندنه وه و گه شه پیکردنی هه زه کانی له شی خۆی، به و جۆره ی که له وه پيش لییان دواين، به شتیکی زۆر گرانی نازانیت که ههر به جاریک، واز له مه ی خواردنه وه به یتنی گرنگی ئەوه یش، که له کاتی برسیتییه کی زۆر دا نه بی، زۆر خۆری له و وریاکه ره وانده دا نه کری، پتویسته رۆشن بکریته وه.

له راستیدا یه کیک له هۆیه ههره گرنگه کان که ئاره زوو ئەبزوینتی بو خواردنه وه ی وریاکه ره وه یه ک له وریاکه ره وه کان، ئەوه یه که خواردنه مه نی زۆر بخوری ئەم راستییه، ئەبی له هه موو که سیکه وه دباری، که ئەیانه وی خۆیان له به نده بی مه ی خۆری رزگار بکه ن تۆیش ناتوانیت خۆشیی بوونی ئەم هه زه ت ده ست که وی، تا ئەو کاره ی مه یه کان له له شتیان کردوه، به ته واوه تی چاک بویتته وه.

(سلفانوس ستال) ئەلی:

(مه ی خۆری ته ندروستی تیک ئەدات له ش ناشیرین ئەکات که لوپه لی ده ماره میتشکییه کانیش له که لک ئەخات هه زه کانی هۆش و ژیریش کز ئەکات ئەبیته هۆی شیت بوونیش مناله کانی مه ی خۆره که، گیش و ویشی و بی هۆشی له باوکیانه وه وهرته گرن هه ره ها هه سته به رزه کان و ته زووه ناسکه کان کز ئەکات مال و خیزان سه رگه ردان ئەکات. به ندیخانه کانیش پر ئەکات له تاوانباران، مه ی خۆری دلی باوکه کان ئەشکینتی، ده روونی دایکه به سه زمانه کان ئەره نجینتی، مناله بی گونا هه کانیش ئەخاته سه رگه ردانیی هه وه، سه رکرده بی خراپه و کزی و بی هه زه تی ئەکات ئەوانه ی تووشیشی بوون له ناو سه رگه ردانیی هه کی تاسه ردا نوکوومیان ئەکات!...)

به شی پانزدهم

توتن و هیزی رهگه زبازیی

*

(نیکوتین)، که به شی هه ره به کاری توتنه، بریتیبیه له ژههرتیکی (؟ = قلوبی) (۱)، به لام له شیوه به کی وهک پۆن دایه نه گهر به شیکی ته واری لی بچیتته له شه وه، نه بیتته هۆی مردن به لام نه گهر به شیکی که متری لی بچیتته له شه وه، نه بیتته هۆی خا و کردنه وه و سپیوونی هۆش و دهماره میتشکییه کان. به کارهینانی نیکوتین نه بیتته هۆی لیک فری دانیکی زۆر که نه ویش نه بیتته هۆی ماندوو بوونی له ش و سه ره تای نیش و نازاری تاشگ ههروه ها نیکوتین ئاوی ناو تاشگ نه ورووژینتی. له شیش له ریگای سییه کانه وه نه میژئی به هۆی هه لمزینی دوکه لی توتنه که وه، یان به هۆی که وتنی دوکه له وه له په رده لیکاو بییه که ی ناو دهم، له کاتی جگه ره کیشان یا خود قه نده، یان نیرگه له کیشاندا.

زاناکان هه موو له سه ره نه و بیرو باوه رهن که توتن زیان نه به خشی به هیزه کانی ره گه زبازیی. نو سه ره گه لیک کاره ساتی بیستوه، که توتن هۆی راسته و راستی په ککه وتنی ره گه زبازیی بووه من به جوژیکی تایبه تی چیرۆکی نه خو شیک نه گیترمه وه، تووشی دهردیکی واهاتبوو که هیزی ره گه زبازیی به ته و اوته پی نه ما بوو، نه ویشی له جگه ره کیشانه وه تووش هاتبوو پزیشکه که شیوهی چاک کردنه وهی باوی بو دانابوو تا ماوه یه کی درپیش سه رم لی نه دا، که چی هیچ نیشانه یه کی چاک بوونه وهم پیوه نه دیی رۆژیک له رۆژان پزیشکه که نو سه راویکی نه خو تینه وه له بابه ت نه و زیانانه وه که له جگه ره کیشانه وه په یدا نه بن سه ری سو رما له وهی که نو سه ره که له و زیانانه دو ابوو که جگه ره کیشان نه یگه بیینی به هیزه کانی ره گه زبازیی.

هه رچه نده نه م پزیشکه له وه پیش نه وهی نه زانی که جگه ره کیشان زیان نه دات

به ته ندروستی، به لام ماوهی نه م زیانه ی نه نه زانی چهنده نه وساکه بییری که وته وه که نه و نه خو شه ی له ژیر ده ستیا بوو چاکی نه کرده وه، جگه ره کیشیکی هه مو ده می بوو جارئی دوو جاریش له وه ناگاداری کردبوو که نه گهر له جگه ره کیشانه که ی که م بکاته وه، ره نگه زووتر چاک بیته وه.

جا نه مه ی که خو تندییه وه، کارتیکی گه وه ی لی کرد وای لی هات نه خو شه که، له جگه ره کیشان به ته و اوته ی، به ره سه ت بکات بو نه مه ی سه رنج بدات له نه نجامی نه م جگه ره نه کیشانه له ماوه ی مانگیک که متردا، هیزه کانی ره گه زبازیی نه خو شه که چونه وه سه ر دوخی جارن، که ده میک بوو پیی نه ما بوو پاش نه وه پزیشکه که رییدا جگه ره بکیشیتته وه زۆری پی نه چوو ده ستی کرده وه به سکا لاکردن له نه خو شیبیه کۆنه که ی نیرت به ته و اوته ی بو ی دهرکه وت، که پیوست وایه به ته و اوته ی له جگه ره کیشان بکه وی، نه گینا به یه که جاریی هیزه کانی ره گه زبازیی له ده ست نه چی.

به کارهینانی توتن، چ به جگه ره کیشان بی، یان به توتن جووین، کارتیکی گه وره نه کاته سه ره که لویه لی دهماره میتشکییه کان هیچ به لگه به کیش بو نه م باوه ره له وه تاشکراتر نییه، که جگه ره کیش ئاره زوویه کی بی نه ندازه نه کات بو جگه ره کیشان، کاتیک که له شی رایه ت به م جو ره داو ده ره مانه وه نه م جو ره ده سه لاته ش که جگه ره کیشان په یدای نه کات به سه ره جگه ره کیشدا یه کیکه له و نه نجامه خراپانه ی که له جگه ره کیشانه وه په یدا نه بن جگه ره کیشان دهماره میتشکییه کان سه ره کات، هیزی هه ست پی کردنیان تیا ناهیلی که لویه لی دهماره میتشکییه کانیش، به گشتی، هه چ زبانیکیان پی بکات، راسته و راست، بی گومان، کار له نه ندامه کانی سک و زا کردن نه کات چونکه که لویه لی دهماره میتشکییه کان، ده ستیکی گرنگیان هه یه له کاروباری لنگ بازیدا له مه و پیش نه مه یشمان باش پیشان داوه.

پزیشک (سایکلاس برکلی) نه لی: نه و په ک که وته که ی دیت به سه ره بنکه کانی ده ماری میتشکدا به هۆی جگه ره کیشانه وه، ته و او نیشانه ی دیاره.

نه و که سانه ی که جگه ره یه جگار نه کیشن، به زۆری له و که سانه ن که خاوه نی سروشتی توندوتیژی و دلته نگی.

ههروه ها، وا دهرته که ون که له و که سانه ی جگه ره ناخون چالاک و له ش سووکی یان زۆر که متره چونکه (نیکوتین) یه جگار خراپه بو هیزه کانی دهماره میتشکییه کان «به کارهینانی توتنیش فرمانی دهماره میتشکییه کان کز ده کات چونکه نه و که ره سه تیه که نه چیته ناو

(۱) ماموستا بو وشه ی (قلوبی) له ده سنوسه که یدا ئاوا نیشانه ی پرسی داناوه، که دیاره په یی به کوردییه که ی نه بر دووه. نه وه ی من دیم، له و فه ره نه گۆکه ی بو کیمیای پۆلی پینجی زانستی دانراوه: قلوبی = نه لکالی، قلبه یی (پروانه: کیمیای پینجی زانستی سالی ۲۰۰۰ چاپی ۱۱ چاپخانه ی یه رموک) هه روا گو قاری (په روه رده و زانست) یش - ژماره ی تایبه ت به زاراوه کانی قوتباخانه، بو هه مان وشه (قلبه ی) داناوه. (پروانه: په روه رده و زانست - گ؛ ژ ۴ سالی ۲ هاوینی ۱۹۷۲ به دغا چاپخانه ی شه فیق - ل ۱۰۵)

له شه و بهیچ كه لکیتی بی به خشی كه پیوست به له ش بی به پیچه وانه وه
 کارتی خرابه کات له ده ماره می شکییه کان، وایان لی نه کات فرمانی خو بان
 به ته و اه تی نه بین له ناو ماسولکه کانی دل و نه دامه گرنه کانی تر دا، له بهر نه وه نه گهر
 نه ته و ای هیزی له ش و هیزی می شکه ده مارت ده ست که و ای، پیوسته به هیچ کلجی ک
 توخی جگه ره کیشان و به کارهیتانی توتن نه که ویت جا له م هیزانه وه که ده ست نه که ون
 هیزی کی ته و ای ره گه زبازی په یدانه بی، هه روه ک له مه و پیش پيشانماندا.
 (سیلفانوس ستال) نه لی:

به کارهیتانی توتن له لایه ن که سیکه وه که هیشتا ته و او گه و ره نه بو بی، گه و ره بو بی
 له ش نه و ه ستی نی، گه و ره بو بی ماسولکه کانیش ته گهره تی نه دات نه و که سه به کزی و
 نه خو شیییه وه گه و ره نه بی جا نه گهر توتن زور به کارهیتانی، زبانی کی گه و ره له چاوی
 نه دات پزیشکه کانی چا ویش، نه وانه ی پسی پورن له نه خو شیییه کانی چا ودا، وایان بریار
 دا وه، که به و ای ورده بین گه و ره که ره کانه وه و، رو شنایی خستنه سه ر بیلبله ی چا و، بو بان
 ده ر نه که و ای که نه خو شه که جگه ره زور نه کیشی یان نا جگه ره کیشان هه ستی بیستنی ش کز
 نه کات کارتی خرابیش نه کاته سه ر دل، دل تووشی دل کوتی نه کات خو نه گهر په یتا
 په یتا توتن به کارهیتانی و زوری لی بکیشی، له نه جامدا نه خو شیییه کی گه و ره نه کات
 به دل. نه و نه جامانه ی که له توتن کیشان یا خود له توتن جو و نه وه په یدا نه بن، زور جارن له
 ده ماره می شکییه کانی جیگه یان دیاره جگه ره کیشه که و ای لی دی زو تو و ره نه بی، له هیچ
 دلی خو ی نه گ نه کات پزیشکه نه شته رکاره کان و نه لی:

که له نه جامی تاقی کردنه وه کانیاندا له ژو وری نه شته رکاره ییدا بو بان ده رکه و تو وه، که
 نه وانه ی جگه ره خو رن به زوری که پیمان نه گوتی پیوسته نه شته رکاری له له شتاندا
 بکری، ترس و له رز نه یان گری و به جارتیک و ره به ره دهن.

توتن کیشان، رهنگی دان نه گوری، بونی هه ناسه ناخوش نه کات لووه کانی لیک فری
 ده ر نه و رو ورتی، هانه ی رو و دانی گـرفت نه دا له ناشگدا، په یدابو بی با نه دا
 له ناوسکدا^(۱)، زه ر دیوون نه دا له ده موچا ودا^(۲)، نه بیته هوی کزی و لا وایش له له شدا
 هه و ره ها جگه ره کیشان نه بیته هوی سه ر گیتروون و هور و ژمی خوین بو سه ر و، دل کوتی و

(۱) راستتر: له ناو سکدا باویژ په یدا نه کات.

(۲) یان: ده م و چا و زه ر هه ل نه گه رتی.

شت له بییر چو و نه وه و نه خو شیییه کانی نا وده م. نه م راستیانه ییش له کاتی مر دنی زور له
 گه و ره پیا و اندا ده رکه و تو وه، وه ک: (سه رکرده گران) و گه لیتی تر.

گرنه گرتن به لگه بو خرابی جگه ره کیشان نه وه په که و ه رز ش کاره کان هه موویان، له
 کاتی مه شکر دندا جگه ره نا کیشن خو و گرتنه که یان به جگه ره کیشانه وه هه رچه ندی به هیزی،
 ته نیا گه یشتنه کاتی مه شکر دن، که له شه کانیان نه گه بی بیته نه و په ری ته ندر وستی و هیزی
 پیا و ته، بیتر به جارتیک جگه ره کیشان له خو بان به ره ست نه که ن کار تی کردنی توتنی ش له
 هیز و به رگه گرتنی له ش^(۱) دا به ته و اه تی ده ر نه که و ای.

چونکه جگه ره خو ریش، به چه شنی مه ی خو ر، جارتیک دو و جار نه رکی گران بکات،
 به ته و اه تی برستی نه بری نه و مان دوتی ییه ییش په یدا نه نه بو بو بو له ش نه گه ر نه و که سه
 جگه ره کیش نه بوایه.

(نیکوتین) ییش وه ک مه ی و لنگ زبازی بی نه داز، له له شی مر و قدا کاری سه ر
 نه کات نو و سه ری نه م نو و سه را وه هه ندی باری نه خو شییی و ای دیوه، که له دیه ندا و
 ده رکه و تو وه: نه خو شییی (پرماتیزم = له ش نی شه) بو بی، یان هی لووه کان، یان
 (نورالجیا) ی کون لی هاتوو، یا خود (ئاوسانی شیر په نجه یی)، ته نانه ت نه خو شیییه کانی
 هو شیش هیچ هو به کی تریان نه بو وه توتن نه بی نه م نه خو شییانه ش هه ر به نه کیشانی
 جگه ره، له له شی خا و نه کانیان دانه ما و ن پزیشک (ب. ج. تایلور) نه لی:

(که ره سه ته یه کی ژه هراوی و وه ک توتن، که په یتا په یتا بنو و سی به رو و یه کی شت مر وه
 وه ک په رده لیکاو ییه که ی نا و ده م، هیچ له و ه دا گومان نییه، که زور جاری و رو و نه دات،
 نا و له ش تیک بدات که چی جگه ره کیشه که نوبالی نه و ده ر د و نه خو شییانه، ناخاته سه ر
 نه ستوی هو به راسته قینه که یان؛ که جگه ره کیشانه و پیوسته خو ی لی لایدات، نه یخاته
 سه ر نه ستوی هو به کی تر چونکه نه و به لایه وه وایه که جگه ره کیشان پیوستی کی ژیانیتی
 نابج وازی لی بهی نی.)

له هه موو شیوه کانی به کارهیتانی توتندا، هیی هه ره زبان به خشیان و سه ر گیتز که ره یان
 جگه ره په. چونکه له کاتی کیشانی جگه ره یا خود قه نده دا، جگه ره کیشه که دو که له که
 تا ویک له ده می خویدا رانه گری نجا بلاوی نه کاته وه به لام جگه ره کیش، دو که لی جگه ره که
 هه ر هه ناسه نه دات، که به وه هه ندی هه لمی بو ن ناخوش نه خاته سبیه کانی خو یه وه نه ویش

(۱) به رگه گرتن: (مناعه).

ئاشكرايه كه ئۇ شانانەي ئەندامەكانى لەشيان لى پەيدا بوو و خويىن رەوانە ئەكەن بۆ ناو سىيەكان تا لە باي ھەلمژراو بکەون، ھەر ئەبى ھەندى دوکەليان بەرکەوتىيى كه ھەندى ھەلمى (نيكۆتین) و گەلا سوتاو ھەكانى تىايە جا بەو خويىن دەمۆدەست، ژەھراوى ئەبى بىنكەكانى دەمارە مېشكەيەكانىش، بەجۆرىكى خراب تىك ئەچن، كه بەو لەش ھەموى ئەكەوتىتە كزىي ھەروەھا بەكارھىنانى جگەرە زۆرجارى وا ھەيە، لە شىپوھەيەكى سامناكدا ھۆش و رەوشتى جگەرەكەيش تىك ئەدا كه ئەم رووداو ھەمان خاتە سەر ئەو ھەيە بلىين: جگەرە كيشان تا ئەندازەيەكى گەورە ژمارەي كەتن و تاوانبارى پتر لى كروو، كه يەكەي لەو كەتنانە كەتنى رەگەزبازىيە.

پزىشك (ب. ج. برىستلى)، لە نامەيەكيا كه لە بابەت بەنديخانەكانەو ھەبوو، گوتبوو:

(ژمبىركارىيە كەتن و تاوانەكانى ناو بەنديخانەي (مەترۆپوليس) بەيەكجارىيە ئەيچەسپىتە ناو دلمانەو، كه بەشى زۆرى كەتنەكان لە جگەرەكيشانەو پەيدا ئەبن. وا ديارە پەيوەنديەكى بەھىز ھەيە لەناو ھەند تاوان و توتندا).

ئەو ھەبوو لەو پىش پەنجەمان كيشا بۆ ئەو زبەنەي كه توتن كيشان ئەيدا لە ھىزى رەگەزبازىيە جىيى داخە كه ھەر جگەرە كيشەكە بەتەنيا خۆي زبەنى تووش نايى، مەنەلكانى جگەرەكيشەكەيش كزىي و لاوازي ئەويان تووش ئەبى.

لپرەيشا، لە يەك چوونىكى ئاشكرا دەرئەكەوئ لەناو ھەند مەيەكان و نىكۆتیندا ھەموى پزىشكەيش لە توانايدا ھەيە بيچەسپىتە دلئەو كه مەنەلكانى جگەرەكيش ناگەنە ئەو تەندروستىيەي كه پىويستە پىي بگەن جا ئەو مەنەلكەو لاوازانە چاكتەين بەلگەن بۆ ئەو ھەيە كه تا چ ئەندازەيەك توتن كيشان كارى خراب لە مەوژ ئەكات بەلام ئەوانەي خويان جگەرە ئەخۆن، دە ئەو ھەندە زبەنيان لى ئەكەوئ.

پزىشك (ج. و. ھولى) لە نووسراو ھەيدا، (بىرەو ھەي كويا) ئەلئى:

(كە سەرنجەدا، مەنەلكانى جگەرە دروست كەرەكان، ھەموى دەم لەر و لاواز و رەنگ زەرد و كزى ھەروەھەي پزىشكە لە (ھاڤانا) دا دائەنیشى پىي گۆم، زۆر لەو مەنەلكەي لەویدا لە داىك ئەبن، ھەموى نىشانە و دىمەنىكى خويىن ژەھراويان پىو ھەيدارە كه لە (نيكۆتین) ھەو پەيدا بوون ھەروەھا ژمارەي ئەو مەنەلكەي كه بەمردوويى لە داىك ئەبن، لەگەل ژمارەي سەك لە بارچوون يەجگار زۆر ئەم ھەموى دەرد و نەخۆشى و سەرگەردانىيانەيش لە زۆر بەكارھىنانى توتنەو پەيدا ئەبن.

لە پزىشكەيى بەناوبانگى شارى (نيوبۆرك) پەرسا، كه زۆر شارەزاي جوولەكەكانى (نيوبۆرك) بوو، ھۆي ئەو ھەيە كه لاويكى جوولەكەي ئەوئ، كه لە پىشدا لە ھەرەتى تەندروستى دا، لە پەيئە پىاويكى كورنە بالاي بى گۆشت و بى گيان؟ و ھەرامى دا، ھەو گوتى:

(بەرووى جامخانەكانى شىرىنى فرۆشەكانەو، جگەرەي رەنگاوپرەنگ و جۆر جۆر، و ھەك دەردىكى كاريگەر رىزكراون لە كۆرى خۆشدا، برۆ بەناو شەقامە گەورەكەيدا، ئەگەر ھەموولاويك و ھەموو پىاويك بزمەرى تەختى مردنى خويان بەدەمەو ھەي، كه برىتيەيە لە جگەرە، سەرت سۆرئەمىنى ئەوانە ھەموويان ھەر لەبەر بەيانەو كه خەبەر ئەبەو لە خەو تا ئەگەتە دەمى خەوتنان، جگەرە لە دەميان بەرنايەتەو.

زۆرى وايشيان تىايە، ئەياناسم، كه بەشەو خەبەريان ئەيئەتەو لە خەو، گورج جگەرەيەك دائەگىرسىين و ئەيكيئەن بۆ ئەمەي دلەيان داڤرەكەيتەو و ئۆخەي بگەن لە جگەرەكيشان ھەموى جۆرە جگەرەيەك خراپە و زبەن بەخشە بەتايەتەي ئەو جگەرە ئەمەريكايانەي كه لە شارى (نيوبۆرك) دا دروست ئەكرين، كه توتنەكەيان لە ھەموى توتنىك گەنگەرە، ياخود لە توتنى ئەو جگەرەنە دروست ئەكرين كه بىنكەكانيان لە سەرەپىگادا كۆئەكرىتەو ھەر لەو كاتەدا كه مەوژىكى دەست ئەكات بە جگەرە خۆرى، ھەروەھا ئەيئەتە مەوژىكى وا كه لە مەوژىكى تر نەكات ئىتر لەساكەو ئەتوانى بەئارەزووى خۆي تاوانبارى بگات و كەتنى لە دەست بوو شىتەو نەخۆشىەكانىش بەتايەتەي ئەو نەخۆشىانەي كه پەيوەنديان بەھۆشەو ھەيە و لە رووى جگەرەكيشانەو پەيدا ئەبن لە ژمارەنايەن.

مىش لام وايە كه لەش دروستىيە ئافرەتەنى جوولەكەيە، كه تەوانىيەتى گەرەكى جوولەكەكان بپارىزى ئەو ھەيە كه بىئە كىلگەيەك بۆ شىت و ویت و كز و لاوازانە).

جگەرەكەيشى ئاسايىش، ئەتوانى بەبى ئەمەي زۆر خۆي مەندوو بگات، لە جگەرە خۆرى خۆي رىزگار بگات، بەمەرجى دووى ئەو ئامۆژگارىيانە بگەوئەتە كه لە بەشى تايەتەي لەمەي وا لى ھىناندا پىشماندان و اتا بەھۆي كەم كەردنەو ھەي جگەرەكيشانەو لە شىپوھەيەكى رۆژ بەرۆژىيدا ھەروەھا پىويستە لەسەرتە بەھەمۆدەلسۆزىيەكەو ھەي ئەو ئامۆژگارىيانە بگەوئەتە كه پەيوەنديان بەدامەزراندنەو و گىرەئەو ھەي ھىزەكانى دەمارە مېشكەيەكان و ماسولكەكانەو ھەيە چونكە ھەردوو ھىزەكان، لە ھەموى ھۆبەكانى تر

به‌هیزترن بۆ پرزگار بوون له دهست خوری جگه‌ره خۆری یان تووتن جووین ئەم بابەتەیش
هه‌روه‌ک بابەتی مه‌ی خۆری وایه‌.

ئەگەر ئەتەوئ ببێته‌وه به‌لاو و، هیز و هه‌ره‌تی تافی کورپنیت بۆ په‌یدا ببێته‌وه و،
خۆشی له‌ خۆشبییه‌کانی ژبان ببین و، ئەو نهرمونیانی و کامه‌رانبییه‌یشت ده‌ست بکه‌وێت
که له‌ پشت پیاوی خاوه‌ن هیز و هه‌ره‌تی ره‌گه‌زیا‌زییه‌وه‌ن، پیتوبسته‌ تا ئەمینیته‌ نه‌چیته‌وه
به‌لای جگه‌ره‌ خواردندا.

به‌شی شانزه‌یه‌م

تینویتی بۆ ره‌گه‌زیا‌زی

له‌ خۆیا‌یی بوونی مرۆف، ئەچیته‌ شتیه‌ی سه‌یر سه‌یره‌وه، هی و اه‌یه‌ پالیان پیتوه‌ ئەنی
بۆ پلارگرتن له‌ یاسا‌کانی خوا که په‌یوه‌ندیان به‌ کاروباری ره‌گه‌زیا‌زییه‌وه هه‌یه‌ ئەو
که‌سانه‌یش که تووشی ئەم له‌ خۆیا‌یی بوونه‌ دین که‌ نزی‌ک به‌ شیتی ئەکه‌وێته‌وه، هه‌ز له‌
بنچینه‌نه‌ ناکه‌ن که‌ سروشت دانیاه‌وه بۆ دامه‌زراندنی خیزان و مانه‌وه‌ی ره‌گه‌زی مرۆفایه‌تی
به‌چاوێکی پر قیز و بیزه‌وه سه‌یری کاروباری ره‌گه‌زیا‌زی ئەکه‌ن ژن هینانیش به‌ کارێکی و
ئه‌زانن که‌ دووره‌ له‌ ره‌وشت شیرینییه‌وه په‌که‌یک له‌وانه‌ ئافره‌تیکه‌ که له‌ دایک بوونی
منالیکه‌ی رووتی به‌بی‌ په‌روایی و دل‌ ره‌قی داناوه‌ ئافره‌تیکه‌ی تریش، ناحه‌زیی خۆی
به‌رامبه‌ر زمانی فه‌ره‌نسی پیشان ئەدا، هه‌ر له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ی که له‌ به‌شی ره‌گه‌زیا‌زییدا، ناوی
بی‌ گیان (جماد)ی تیا‌نییه‌، که به‌لای خۆیه‌وه ره‌گه‌زیکه‌ی هه‌ره‌ ناوازه‌یه‌.

جا ئەو جو‌ره‌ که‌سانه‌، که (ماکولی) ناوی راستی لێ ناو و پیتی گوتوون (ئه‌وانه‌ی که
شانازی به‌ داوین پاکییه‌وه ئەکه‌ن) که لووت به‌رزیی ئەنوین، هیچ بۆنیک ناکه‌ن بۆنی
ناشیتی نه‌بی‌ که‌چی که‌سانی تریش خۆشی له‌ راستیی ژبان ئەبیین و چیشکه‌ی هونه‌ری
ژبان ئەکه‌ن. ئەو که‌سانه‌، که په‌یکه‌ریکی قسه‌که‌ر ئەبیین، نیشانه‌ی هونه‌ری پیتوه‌ دیا‌ره‌ و
چیشکه‌ی راسته‌قیینه‌ی لێ ئەوه‌شیتته‌وه، هه‌ر له‌ به‌ر رووتییه‌که‌ی به‌شتیکه‌ی نه‌نگو‌نا‌به‌جیی
دائه‌نین بی‌ باکیی منالانه‌ و دهم راستییه‌که‌یشی به‌ نیشانه‌یه‌کی یه‌که‌م گونا‌ه‌باریی
دائه‌نین، که‌چی مرۆفی ئاسایی، ئەو بی‌ باکیو دهم‌راستییه‌ به‌ سا‌کاری و پاکی دانه‌نی
ئه‌وانه‌ هه‌ر جوولته‌یه‌ک له‌ مناله‌که‌وه ببین. به‌جو‌ریکی وای لیک ئەده‌نه‌وه، که هه‌ر به‌بیری
ئیمه‌یشدا نایه‌ت که‌چی ئیمه‌یش منال بۆیه‌ ئه‌په‌رستین، که خاوه‌نی پاکی و بی‌ تاوانی و
راستگۆییه‌کی خۆش له‌ به‌ره‌ئه‌وه ئەوانه‌ ژن و می‌ردیی به‌ پیتوه‌ندییه‌کی و دانه‌نین که‌ دووره
له‌ سه‌ره‌رزیی و گه‌وره‌یی و خۆیه‌خت کردنه‌وه.

له‌ راستیدا، ئەم بیره‌ نه‌خۆشانه‌ که زال بوون به‌سه‌ر ئەو جو‌ره‌ که‌سانه‌دا، هه‌روه‌ک
گوتمان، سه‌باره‌ت به‌له‌خۆیا‌یی بوونیا‌نه‌وه په‌یدا‌ئهن ئەوانه‌ ئەتوانن ئەو پیش بینییه‌
پروپوچانه‌ بخه‌نه‌ می‌شکی خۆیا‌نه‌وه، له‌ پاشا خه‌ریکی ئەوه‌یش ئەبن که بیانه‌خه‌نه
می‌شکی که‌سانی تریشه‌وه، به‌تایبه‌تی می‌شکی خوتنده‌واره به‌زه‌کانه‌وه که له‌ ژن و
می‌ردیدا نه‌نگی و ناشیری‌نی هه‌یه‌ که سه‌رنج ئەده‌یت، ئەوانه‌، ئەندامه‌کانی سک و زا‌کردن

واپيشان ئەدەن كە ئەندامىكى گەنگن، بەكارى ھېچ ناين، ئەو نەبى كە نەنگتەين سىروشتى مرۆڧ دابركىتەنەو ئەو ئەندامانە، بەلاى ئەوانەو، شايستەى بىر كەرنەو نين، لىيان بىر كىتەو ئەو ناهىن مرۆڧ خۆى لىيان نىك بخاتەو. ھەر بۆ ئەو ەيش ئەشپن كە بەنەبو بژمىرپن.

كەچى لە راستىدا سىروشت ئەو ئەندامانەى وەك بەخشىپكى بەرز و پىرۆز پىشكەشى ئىمە كەردو، بەجۆزىكى تايبەتى خەمى خوارن، گەلىك ھىزى گىرنگ و ھەستى بلىد بلىدىشى پىتو بەند كەردوون.

جا ئەو جۆرە كەسانە، كە خۆيان بەتاو دەزوىەكى داوین پاكىيەو ھەلۆسىو، ھۆش و بىرىشيان تا ئەندازەيەكى كەم بىر ئەكات، بەئاشكرا ئەلپن: كاروبارى رەگەزىبى نىشانەى گەنگى و نەنگىيە ھەروھە ھۆى پەشۆكان و سەر لى شىوانە، مرۆڧ ھېچ پىتوئىيەكىشى پىتى نىيە.

دووريش نىيە كە ئەم جۆرە بىرە، لای ھەندى كەسى خۆش باوەر و دل چاك پەسەند بىر، لەو باوەرەو كە داوین پاكى نمونەى ھەرە بلىدە بەلاى ھەموو كەس، ياخود بەلاى ھەندى كەسەو يەكىك لەوانەى كە توانايان ھەبو بژىن بەو ھەو كە باوەرپان پىتى نەبو بابە (ھىاكنت) و (ئونوردى بىناك) بو. لە ھەندى كاتدا، تاقى كەرنەو كە ماو ەيەكى درىزى پى ئەو بىست، بەلام لە داوينا ئەم بىرە ئەشكا و سىروشت سەرنەكەوت بەسەربا (جىبون) ىش لە نووسراو كەيدا (كەوتنى شاھەنشاهى مرۆڧ) ئاگادارمان ئەكات كە (مەسىحى) يەكان توانىيان بەووردى داوین پاكىيە خۆيان رابگرن، بەلام داوین لەو تى گەيشتن كە داوین پاكىيە ھەموو دەمى، ھەموو دەم دەروون پىشتىوانى نابىت لە راستىدا، ئەو پىاوەى خاوەنى دەروونىكى زىندو بىت ژن ئەھىنپت چونكە پەى بەو ئەبات كە مان گرتنى لە ژن ھىنان كەتتىكە لە سىروشت و لە خۆى ئەكات.

بەلام ئەو لووت بەرزانەى كە ھۆگرى ژيانىك ئەبن، بەشى رەگەزى تىانەبى، ھەر بەتىنوتى خۆيان بۆ رەگەزىبى وازناھىن، ھەز ئەكەن ئەو تىنوتىيەيان تووشى كەسانى تىش بىت لە خۆياى بوونەكەيشيان پالپان پىتو ئەنپ كە تەنيا ئاواتەكەى ژيانى خۆيان بەھىننە دى، ئەو ىش ئەو ەتا ھەموو مرۆڧەكانى تىش وەك خۆيان بىكەن، لەبەرئەو دەست ئەكەن بەرەنگ رىشتن بۆ كەسانى تىش.

ئەو ەيش لە توانادانىيە كە ياساى توندوتىز دابىرپ بۆ چارەكەردنى ئەم گىرگەرفتە، تەنات ئەگەر نەشىا و نەكراو ىش بەكراو و شىا و دابىنپن و دوژمنانى رەگەزى

مرۆڧايە تىش راستگۆ دابىنپن چونكە كەم ھەل ئەكەوئى دووكەس لە ھەموو روو ەكەو رىك بىكەون دوورنىيە ئەو ەى يەكىك كامەران ئەكات، بىتە ھۆى سەرگەردانى يەكىكى تر. ھەرچەندە لە يەك چوون لەناو گىيانلەبەراندا تەواو نىكى تەواوئى ئەبىتەو، بەلام لە يەك نەچوون لەناو مرۆڧايە تىدا تەواو ئاشكرايە: چ لە روو لەشيانەو، چ لە روو ھۆشيانەو ھەروەك پلىك بەگورجوگۆلى و زىرەكى، لەگەل ماىنى دەريادا بەشل و شىواوئى و نازىرەكى جوئى ئەبىتەو ئاواىش مرۆڧەكان لە يەكتر جوئى ئەبەو. لەبەرئەو ھىچ كەسىكى ژىر، ناوئىرپى ياساى وا دابىنپ كە بۆ ھەموو كەسىك بەكەل ك بىت.

بەتايبەتى لە كەبەو بەبەنەبەكى وەك رەگەزىبى دا، كە لە ھەموو كاروبارەكانى مرۆڧايەتى گىرنگتر و پىرپانترە.

بەراووردىك بىكە لەناوئەدىمەنى كچىكى داوین پاكدا كە شوو كەردنىان ناوئى و ھەموو دەمى خۆيان بەو رانەبوئىن كە ھورۆم بىنە سەر (سىروشتى نەنگ) لەناو دەستە خوشكەكانى خۆياندا و واىان لى بىكەن بىز لە شوو كەرنەو، لەگەل ئەو كەبىانو ە پچووكەدا كە منالەكانى لەملاولەولايەو يارىبى ئەكەن تەماشائەكەيت كچەكەى يەكەم، روو ەكى زەردى چىچ و لۆچاوى ھەيە، ھىچ زىندوتىيەكى پىتو دىارنىيە، وەك پارچە سەھۆلىك و اىە لە ساردوسرپىدا روو ەكى ناخۆشى پىتو ەيە، گەردنىكى رەبى رەقوتەقى ھەيە، دەمارەكانى مىلى پىتو دىارن، دوو چەناگەيشى ھەيە ھەرگىز جووت نابن، زمانىكى توندوتىز لەناو ياندايە، ھەرچى ناشىرەنە ئەو ئەلپ بارى راستەقىنەى ئەم ئافرەتە، كە پەردەى داوین پاكىيە بەسەر خۆيدا داو، بارىكى نەنگى ناپەسەند و ئاشكرايە بەلام ژنەكە، چونكە لە ژيانى ژن و مىردىيەكەيدا سەركەوتو، دىمەنى گەشى و شەنگى دەموچاوى گرتۆتەو.

نىشانەى تەندروسىش لە ھەموو بزوتنەو ەكانىا ديارە.

ھەروھە خۆى لە ھەرەتى كامەرانى خىزانىدا پىشان ئەدا، لەناو مىردەكەى و منالەكانىا گورجوگۆلە لە فرمان كەردندا. ئەو ەيش ھەموو لە روو ژيانى ژن و مىردىيەكەيەو ەيە كە پىتى خۆشە و دامركاندەو ەى ھىزى رەگەزىبىيەكەيەو ەيە لەلایەن مىردەكەيەو، نەك تىنوتى بۆ رەگەزىبى چونكە گوناھى بەش براوئى، زبان كەمتر نىيە لە زىانى لنگ بازى بى ئەندازە و بەرەللا، بەتايبەتى ئەگەر بەش براوئىيەكە لە ئارەزووى دلدارىيدا بى لەمەيشدا ھەر زبان بەمرۆڧەكە، خۆى ناگات چونكە خواى گەورە ھىزەكانى رەگەزىبى بۆيە بى نە بەخشىو، كە ھەر خواستەكانى گىان و لەشيان پى جىبەجى بىكەن. ھەروھە

بۆ ئەمەيش پىتى بەخشىويىن كە منالمان بىيى و جيهانى پى ئاوه دان بكه ينه وه جا لەم باره دا بهش براويى دەست دريژيبه كه بۆ فه رمانى خوايى، كه تتيكيشه له مرؤفايه تى ئەكرى جا ئەم تاوان و كه تنانه ئەوانه ئەيكەن و ئەبنه هۆى كردنيان، كه به پروالته خويان به داو پىن پاك پيشان ئەدهن و واز له فرمانى ره گه زبازيى خويان ئەهين.

ئەم بەش براوييه، تەنگوچە لە مەيه كى تروش پىك ئەهينى. چونكه هينز و هه ره تى ره گه زبازيى ئەگه ر بشتوانى به ربه ست بكرى له هه ندى جاردا به شيوه به كى ئاسايى، به لام جارى وايش هه يه به شيوه به كى ئاسايى نه بى به ربه ست ناكري پىويست به وه ناكات ئيمه ئەوه بگيرنه وه چونكه ئەو شتانه ي پزىشكه كانى نه خو شى هوش و دەماره ميتشكيبه كان ئەيگيرنه وه، چيرۆكى وايان تبايه كه هه ل ئەگرن پياو لىيان بكو لىته وه و په نديان لى وه ربرگرى چونكه ئەوانه ي خه رىك بوون به ربه ستى سروشتى له شى خويان بكه ن، دوايى هوشيان تىك چووه و دەماره ميتشكيبه كانيشيان له كه لك كه وتوه.

گوناهى له ناو بردنى ره گه زبازيى، گه لىك تاوانى ترى لى وه شاوه ته وه كه هه موويان جى خه موخه فه تن. ئايا هىچ ديمه نىك هه يه له وه ناخو شتر، كه كچىكى شوونه كردوو ببينىن يارى له گه ل سه گىكى گلاودا بكات و به تاسوقه وه سه رى لوتى ماچ بكات، سه گه كه يش وهك ده رته كه وى هۆگرى نيبه و لىي وه رسه، پر په دل ئەيه وى پرواته ناو سه ره نو لىك كيه وه پارچه ئىسقانىك بدۆزىته وه و بىكرىته وه سروشت بىزارى خۆى ئەنوئى به رامبه ر ئەم جو ره ئافه رته زپانه، له به رته وه بى به شيان ئەكات له جوانى و دل كيش كردن كه ئەجو لىته وه وا ده رته كه ون، له شىك و گيانيان تبا نيبه، مه گه ر ته ماشا كردنه كانيان بۆ بژمىرى به ژين، كه ئەوانيش له و چاوانه وه دىنه ده ره وه كه پرن له ساردوسپرى و گىژ و وىژى بىجگه له وه، ره وشتى شيان له ژياندا، ئەوه ده رته خات كه كزيبه كى بى ئەندازى سامنا كيان له له شدا هه يه، نه هينزه كانيان، نه كه سايه تيبه كانيان، ساميان تبا نه ماوه تەنانەت ئەوى سه يرشيان بكات، ناتوانى به خاوه ن پياوه تى، يان به خاوه ن ژنىتشيان دا بنى.

چونكه ئەوانه وهك ره گه زىك هىچيان تبا به سته نيبه، به راستى پياو سه رى سو رته ميتنى له وه كه سانه، كه به دووى كزيبدا ئەگه ر پىن و پشت ئەكه نه هينز، له ژيانى كدا كه كه س تبا سه رناكه وى به هۆى هينزىكى ته وا و تەندروس تيبه ته وا وه نه بى پى ناوى مرؤف بترسى له وهى كه هينزى ره گه زبازيى بگاته ئەوپه رى تواناى خۆى، نه وهك جله وى بۆ نه گيرىته وه چونكه له كاتى وادا، هه موو جارىك هينزىكى فه رماندارى ژير له هۆشى مرؤفدا پهيدا

ئەبى، هه تا له ش زىندوئىتى تىن بسىنى ئەو وردتر ئەجو لىته وه به لام ئەوه كه سانه ي بۆ كزى و لاوازيى تى ئەكو شن، زۆرجارى وا هه يه له شيان تووشى نه خو شى و ده ردى وا دى كه پالىان پيو ته نى بۆ كاروبارى خراب ئەوه يش سه باره ت به وه به كه به ربه ستى سروشتى خويان كردوو، له به رته وه پشيو ي كه وتۆته ناو هينزه كانيانه وه چونكه پياو يكى له ش دروست، هه مووده م له وه دلنيايه كه هۆشى و له شى يارمه تى يه كترى ئەدهن بۆ كه لك و چاكه ي ئەو به لام پياوه له ش نا دروسته كه، پياوه كز و بى هينزه كه، هىچى بۆ نامى نىته وه ئەوه نه بى كه چاوه روانى پشيو ي و ناكوكى ناوه ند هينزه كانى له ش و هۆشى خۆى بكات.

به كورتى مه به سمان ئەوه يه، له م قسانه، كه تىنوئى بۆ ره گه زبازيى، سه رتا پا هه له به و تاوانه كه چى كرده وى چاك له و په يو نه دىيانه دا ده رته كه وى كه له ناوه ند ژن و ميترد دا به، ئەو په يو نه دىيانه ي كه له لايه ن سروشته وه پاداش ئەدرىنه وه به منال كه په ره رده بكرىن ئەم په يو نه دىيانه يش هه ر له ناوه ند ژن و پياودا پهيدا نه بن، له ناو گيانله به ران و گژوگيا و داروده ختىشا هه ن كه واته ژن و ميتردى، برىتيبه له په يو نه دىيه كى سروشتى، هىچ داو پىن پيسى و نه گىبه كى تبا نيبه هه رچه نده هه ندى كه سى وا هه ن رۆژى ژن و ميتردى خويان دوا ئەخه ن، به لام نابى يه جگار دوا بكه ون له ژن و ميتردى نه وهك هينزه زىندوو كانيان له ده ست بچى بۆ ئەمه ي هه تا له له ش و هوشياندا له وه پرى پىگه يشتوويى و هينزه وه ره تياندان وهك دوو هاوسه رى كو ك و كامه ران گو زه ران بكه ن.

ئەو كه سانه ي له ژياندا سه ركه وتوون، هه موو ده م ژن ئەهين، زۆر له وه كه سانه ي كه له ژياندا سه ركه وتوون خاوه نى خيزانى گه وه رن زۆرجارى وايش هه يه، كو كى ژن و ميتردىكى لاو له ناو مالى كدا، ئەبىته يه كه م هه نگا و بۆ ناوبانگ و گه وره يى چونكه ئەو ژيانه هه ست به مرؤف ئەدات كه كه وتۆته ئارام و ئاسايشه وه و دامه زراوه ئىتر هه موو كارگو زارى به كى خۆى ئەخاته سه ر ئامانجه گه وره كان چونكه ژيانى خيزانى له باريا هه يه كه نيازى برىاردان و به رگه گرتنى پى ببه خشى كه چى پياوى بى ژن و ئافه رته ي بى ميترد وا ئەبينى، به ناو ژياندا ئەرۆن و پىيان هه ل ئەنگوى، نه رابه رى كيان هه يه رىگانىان پيشان بدات، نه هىوا و ئامانجى كيشيان هه يه بۆيان تى بكو شن ئەوانه هه ر له وه كه شتىبانه ئەكه ن كه رىوانيان نه بى و كه وتينه ده ربايه كيشه وه كه ئەم په ره و ئەوپه رى ديار نه بى.

(پزىشك ماسۆن جود) ئەلئى:

(دلدارى و ژن و ميتردى دوو كارى باون له ناو سروشتدا هه ردوولايان گه ردىك و

گهردېک ته کهن به يهک که پټی ته لټين: (کټش کردن) که رهسته يهک و که رهسته يهک ته کهن به يهک، کيميا گهره کان پټی ته لټين: (يهک بوون).

ناسن و موگناتيس ته نو سپټن به يه که وه، که پټی ته لټين: (موگناتيسی) ههر چهنده ناوه کان جوټين، به لام هه موويان جووت بوون، يا خود ژن و ميتردي پيشان نه دن.

پزېشک (ئه ليزابت بلاک لو) یش ته لټی:

(يه کټی گرتنيکی زوو به هوئی دلسوژی و پاکي ژن و ميترده وه بۆ به کتری، نه و يهک گرتنه ته ندروستی ته پارټيزی و پاک و خاوينی ته خاته ناو په يوه ندييه کانی ناو خيزانه وه بيچگه له وه ته شبيته بنچينه ی دامه زرائی کومه لایه تی و خوش گوزهرانی).

جا ته م بيروبا وه ره، بيروبا وه ره کانی زانستی فرمانی ته ندامه کان (فيزيولوجيا) پشتی ته گری. ههروه ها ليکولئينه وه کانی ميژوويی راپه رينه کانی نه ته وه کان و سه ر ته نگرئ بوونيان پشتيوانی ته م بيروبا وه ره ته کات له م روزه يشدا هه ر خراپه يه کمان چاوپيکه وي راستی ته م بيروبا وه ره در ته خات.

به شي هه نديهم

ره گه زبازي گروز

هه ر هټزټک له له شماندا بگورئ و گورينه که يشی و له ته ندازه به ده ري ته که گروز ي تيا بټ، ته م گورينه له هټزه کانی تر که م ته کاته وه ته نجاميش به وه ته گات که له نگه ري له شيان هوشمان تيک بچي جا ته گه ر ته م هټزه بټ ته ندازه به، بکه ويته چيني هه ره بلندی سروشته وه، ته و که سه ی هه يه تی وای لي ته کات بيټ به بوټر، يا خود زانای سروشت، يان خواناسيکی ئا بين گهرموگور چونکه زيره کي بټ ته ندازه نزيکه له شيتييه وه

به لام ته گه ر هټزه بټ ته ندازه که، که وته سروشتی هه ره خواروومان وه، هی و ا دینه کايه وه که تاوانباريکی يه جگار سامناک و، خوټرييه کی ته و او به دخوو و، خاوه ن سروشتيکی گروز ده ر بچن جا ته م جوړه يان له م به شه دا لي ته ته کولئينه وه، که پټی ته لټين (ره گه زبازي وه رگه ر او).

جا ته گه ر ته م جوړه پياوه جټگای بۆ کرابيته وه له ناو سروشتدا، هه ر وه ک ته و گيانله به ره نه نگه ويستانه دانراوه که که نه فت کراون به لام ئيمه يش له سه رمان پيوسته که به پټی ته نجامي کرده وه- ره گه زبازييه کانی و ته و شتانه ی چاوه روان ته کري بقه ومين لي تی، جټگای ته و جوړه پياوه ده ريخه ين.

چونکه پياوی وه رگه ر او، له م جوړه ناوچه و کاره ساتانه وه په يدا ته بټ خوشی رولئ ته و ئالوشه يه که جله وی بۆ به ره لاکراوه و ته يخاته ناو سه رگه ردانی هه ناسه سارديی و شيتی و خوگوشتنه وه.

ته و نو سراوانه ی که له م باه ته وه دوواون، لي يان بووه به خو، که واز له چاره کردنی ته م نه خوشييه بهټين خوټيان خستوته پشت په رده ی گيان سوکيی دروه.

هه ر وه ک ته و نه شته رکاره ی که ناهي لي ته نه شته ره که ی له برينيکی کيمياوي بکه وي، نه وه ک ديمه نه که ی دلئ ناخوش بکات، تيزی پټ ته کري و ريسوا ته کري، هه روه ها خاوه ن ليکولئينه وه ش هه ل ته گری ته م توانج و پلاره ی تي بگري، ته گه ر بيټو نه يه ته پيشه وه و ته م برينه به د فه ساله ی شارستانيتييه نه پشکنی و تاقی نه کاته وه، که له ناو به د خووه کاندایه، يان به واتايه کی وردتر، له ره گه زبازه گروزه کان دايه، که له ريگای راسته قينه ی ره گه زبازي لايان داوه.

هه‌رچه‌نده بیانوویه‌کی به‌جی نادۆزیتسه‌وه بۆ ئه‌و ره‌گه‌زبازه هه‌له‌کارانه، که ئه‌و کرده‌ویه‌یان هه‌یه، به‌لام ئه‌توانین لێک دانه‌وه‌یه‌ک بۆ ره‌ه‌شتیان بدۆزینه‌وه.

ئهو که‌سه‌ی که ژن هه‌ینانێکی دروست ئه‌کات به‌هۆیه‌ک بۆ مه‌به‌سه‌کانی خۆی، واتایێ دل‌داریی ژن ئه‌هه‌ین، یاخود لنگ بازیه‌کی نابه‌جی و نادروست ئه‌کات، ناتوانین توانج و پلاری تی بگرین، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و هه‌تزه‌ی سروشت پیتی به‌خشیوه خراب به‌کاری هه‌یناوه.

هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌یش که له ئه‌ندازه به‌ده‌ر ئالۆشی له‌شی خۆیان دانه‌مرکینه‌وه تازاری خۆیان ئه‌ده‌ن و خۆیان له په‌لوپۆ ئه‌خه‌ن، به‌جۆریکی وا که سروشت په‌سه‌ندی ناکات، وه‌ک ئه‌و که‌سانه ئه‌ژمیرین زۆرجاری وا هه‌یه، له سه‌رگه‌ردانه‌کانی ده‌ستی ده‌ست په‌ردا، به‌ته‌نشت پیسیی له‌شیان و دارووخاویی گیانیانه‌وه، شوێنێکی ره‌گه‌زبازی له مێشکیاندا ئه‌بینن.

به‌لام کێیه ئه‌و که‌سه‌ی په‌رده لانه‌دا له‌سه‌ر رازه نه‌نگه‌که‌ی ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو؟ ئه‌و وه‌رگه‌راوه‌ی که پێچه‌وانه‌ی ده‌ستوره‌کانی ژیان ئه‌جولێته‌وه ئه‌و که‌سه‌ی که به‌شێوه‌یه‌کی ناشیرینی نارها، ئه‌وه داگیر ئه‌کات، که یاسا‌کانی خاویی و مرۆفایه‌تی بۆیان داناوه بیده‌نی!... ئه‌وه‌یش دیمه‌نیکی ترس و له‌رزی نه‌ویستراوه (دیکه‌یۆمان) ی خواناس له‌م رووه‌وه گوتویه‌تی: (ئه‌وه گونا‌هێکی چاوی نه‌پۆشراوه له نووسراوانی خاوییدا). ئه‌م کرده‌ویه جیتی توانج و پلاری سروشتی توو‌په‌کراوه، که زۆرجاری وا هه‌یه یان فریتی ئه‌داته ناو گۆر‌ه‌وه له‌پاش ئه‌وه‌ی به‌ده‌ستی خۆی ئه‌کوژی، یاخود فریتی ئه‌داته خه‌سته‌خانه‌ی نه‌خۆشیی هۆشه‌وه به‌شیت بوویی.

پێش ئه‌مه‌ی هۆی چاره‌کردنی ئه‌م جۆره کۆزیه‌ پێشان بده‌ین بۆ به‌ربه‌ست کردنی، یاخود بۆ واز لێ هه‌ینانی ته‌واویی وا هه‌ل ئه‌گرێ که بریار بده‌ین، که ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راو ئه‌وه‌نده کۆنه، له‌گه‌ل په‌یدا‌بوونی مرۆفدا په‌یدا‌بووه له‌سه‌ر زه‌ویدا ئه‌وه‌یش ئه‌نجامێکه، هه‌یچ گومانی تیانیه‌یه که له کۆمه‌لایه‌تی و شارستانیه‌یه‌وه په‌یدا ئه‌بێ له (ئینجیل)دا ئه‌و ترس و له‌رزی تیانیه‌یه که له خواتسه‌کانی ئیمیرۆدا ئه‌بینن چونکه له‌کاتی لێدوانی ئه‌م خوه‌ه ناپه‌سه‌نده‌دا به‌ندی راست و ره‌وانی تیا‌یه تیانووسراوه، که هه‌ردوو شاره‌که‌ی (صودوم) و (عموره)، خوا ئاگربارانی کردن تا رووخان و وێران بوون، چونکه ده‌سته‌یه‌ک له ره‌گه‌زبازه وه‌رگه‌راوه‌کان له‌ناویاندا کۆبوو‌بوونه‌وه به‌پیتی یاسای (موسا) هه‌موو ره‌گه‌زبازیکی وه‌رگه‌راو به‌رده باران ئه‌کرا تا ئه‌مرد.

فارسه‌کانیش، ره‌گه‌زبازه وه‌رگه‌راوه‌کانیان تیره‌باران ئه‌کرد، به‌تیری ئاگراویی، هه‌تا ئه‌مردن. له‌و کاته‌دا که کرمی به‌زموره‌زم و خۆش رابواردن دا‌بووی له هه‌تزه‌کانی فه‌رمانه‌روایی یۆنانیه‌یه‌کانی کۆن، ره‌گه‌زبازه وه‌رگه‌راوه‌کانی به‌هه‌موو جۆریکیانه‌وه تیا په‌یدا‌بووون له‌وانه ده‌سته‌یه‌ک په‌یدا‌بوو، پێشه‌یان جادوو‌گه‌ری و چاوه‌سته‌کردن بوو، له زۆریه‌ی په‌رستگا‌کانی (ئه‌تینا)دا فرمانه گه‌وره‌کانی ئایینیان گرتبووه ده‌ست خۆیان کاتی که فه‌رمانه‌روایی (رۆما)یش، خه‌ریکی گیانه‌لا‌بوو، ئه‌و جۆره ره‌گه‌زبازه وه‌رگه‌راوانه، به‌جۆریکی تیکرای، شوێنێکی کۆمه‌لایه‌تیه‌یان بۆ دانرا‌بوو. سه‌رنه‌گرتنی هه‌ندی له په‌لاماردا‌نه‌کانی چه‌لیپایه‌کان، به‌پیتی لێکۆلینه‌وه‌ی هه‌ندی، سه‌بارت به‌و کرده‌وه نه‌نگانه‌ی له‌ش و گیان بووه که هه‌ردوو‌گیان له یه‌ک کاتدا، له‌ناو چه‌لیپایه‌کاندا بلا‌بوو‌بوونه‌وه.

ئه‌وه‌یشمان زۆر پێ ناخۆشه که بلێین ئه‌م چه‌رخه‌ی ئیستایشمان پره له‌م جۆره ره‌گه‌زبازییه وه‌رگه‌راوانه چونکه له ئه‌مه‌ریکا‌دا، با‌لبازی نه‌هینی، هورۆمی برده سه‌رمالێک، که له ئه‌نجامی لێکۆلینه‌وه‌دا ده‌رکه‌وت به‌تایه‌تی بۆ جوت بوونی ئه‌و جۆره مرۆفانه دانرا‌بوو به‌ده‌یان کوران له‌وتیدا گیران، له شێوه‌یه‌کی نه‌نگ و بچ ئابروودا‌بوون.

دوو کورپان هه‌ر له‌ناو به‌ندیخانه‌دا خۆیان کوشته هه‌ردوو‌کیشیان له خه‌زانه هه‌ره ده‌وله‌مه‌نده‌کان بوون.

له‌زۆر شاریشا، که‌سانی وا دینه‌پیش چاوی و مرۆف، که پیاو به‌گران بۆی ده‌رئه‌که‌ویت، کورپان یان کچ ئه‌وانه له قسه‌کردندا وه‌ک ئافره‌ت قسه ئه‌که‌ن، ده‌نگی خۆیان وه‌ک ده‌نگی ئافره‌ت لێ ئه‌که‌ن جاری وا هه‌یه به‌ناوی ئافره‌ته‌وه یه‌کتری بانگ ئه‌که‌ن له شاری (نیویۆرک)دا چه‌نددا‌نه‌یه‌کی وا دۆزرایه‌وه که ئه‌ندامه‌کانیان خۆشیان له‌و به‌دخوویه وه‌رئه‌گرت هه‌موو سه‌ری مانگی‌ک ئاهه‌نگی‌کی هه‌له‌په‌رکییان ئه‌گێرا میوان و خانه‌خوێ هه‌ردوولایان پیا‌بوون، زۆریه‌یان به‌رگی ئافره‌تیان له‌به‌ر ئه‌کرد ئه‌م یانانه به‌ناوی (دایرین)ه‌وه، ناویانگیان ده‌رکرد بوو له شاری (نیویۆرک)دا.

له شاری (برۆدوای)دا، چینیکی لووت به‌رز هه‌ن، ئه‌ندامه‌کانیان له‌و له خۆیایی بو‌وانه که ده‌موچاوی خۆیان سووراو و سپیاو ئه‌که‌ن و بۆنی لێ ئه‌ده‌ن، چاوه‌کانیان به‌کل ئه‌رپژن، لێوه‌کانیشیان سوور ئه‌که‌ن له‌ناو شه‌قامه‌کاندا به‌له‌نج و لاره‌وه ئه‌رپۆن به‌رپێگا‌دا، هه‌ر پیاوی‌ک به‌لایاندا تی به‌هه‌ر پێ چاوی لێ هه‌ل ئه‌ته‌کین!... به‌لام ئه‌وه‌ی خۆشه که ئه‌وان لێ دانی باش ئه‌خۆن زۆرجاری وایش هه‌یه شه‌قیان تی هه‌ل ئه‌دری.

لهوانه‌ی که له ژبانی تایبته‌ی خو‌باندا کرده‌وه نه‌نگی نه‌کهن، ده‌وله‌مه‌ندان‌ی تیا‌یه، ته‌نانه‌ت خاوه‌نی پیشه‌بلنده‌کان و پیاوانی زانستیشیان تیا‌یه زۆریه‌ی نه‌وکه‌سانه له نیوه ته‌مه‌نی خو‌بان‌دان که ده‌ست نه‌ده‌نه ئەم کاره‌ ناپه‌سه‌نده‌ که‌چی به‌شیک‌ی گه‌وره‌ی ژبانی خو‌یشیان به‌سه‌ر بردووه!... مه‌گه‌ر هه‌ر بال‌بازه‌کان و پزیشکه‌کان بزانه‌ن، ژماره‌ی سه‌رسو‌ره‌ینه‌ری نه‌و ره‌گه‌زبازه‌ وه‌رگه‌راوه‌ چهنده، که هه‌موو خاوه‌نی پایه‌ی بل‌ند بل‌ندن له کۆمه‌لایه‌تیدا، که جی‌گا‌کانیان یه‌جگار گرن‌گن بی‌جگه‌ له‌وه‌یش هه‌ریه‌که‌یان گه‌وره‌ی خیزانیکه‌ له ماله‌ی خو‌یدا له‌م دوا‌یه‌دا پزیشک‌یک له شاری (نیویۆرک) دا‌مرد، سامانیکی چهن‌د ملیۆن دۆلاری له پاش به‌جی ما‌ ئامۆژگاری واکرد که هه‌موو سامانه‌که‌ی بۆ چاک کردنه‌وه‌ی ژن و پیاوه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان دا‌بنری که تووشی ده‌ردی ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راوه‌ بوون. شاره‌زاو پسپۆزه‌کان، له‌وه‌دا قسه‌یان یه‌که، که ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راوه‌ له‌به‌ر چهن‌د هۆیه‌ک روو نه‌دات زۆر له باوه‌پیت‌کراوه‌کان، هۆیه‌که‌ی نه‌گه‌بیننه‌وه سه‌ر کاریگه‌ری پیش له‌ دا‌یک بوون. ئافه‌ته‌ی سک پر، دوورنییه، مناله‌که‌ی که هیشتا نه‌بیوه، فیری ژبانیک‌ی خراپی بکات، نه‌گه‌ر بیتو‌ری بدات به هه‌ستو‌ناره‌زوو و خرو‌ش و ئالۆشه‌کانی خو‌ی، زال بن به‌سه‌ریا وه‌ک نه‌وه‌ی خووبداته‌ ده‌ست له‌ مل‌کردن و لنگ‌بازی ئاشکرا دیاره‌ که مێرده‌که‌یشی له‌و که‌تنانه‌دا ها‌وبه‌شیه‌تی له‌گه‌ل نه‌وه‌یشا، هه‌ندی جار واریک نه‌که‌وی که مێرده‌که‌ ره‌وشت و خووی وای، که له نه‌نجامه‌ خراپه‌کانی ئەم هه‌سته‌ ناسروشتییه‌ که‌م بکاته‌وه.

نه‌و په‌یوه‌ندییه‌ بێ جله‌وه‌ی که نه‌که‌وێته‌ ناوه‌ند هه‌ردوو ره‌گه‌زه‌وه، هیه‌چی لیوه‌ په‌یدا نابێ، خوار و خێچی و وه‌رگه‌رانی ئاره‌زووی سروشتی نه‌بێ، چونکه‌ ئاره‌زووی سروشتییه‌ په‌سه‌ند و دروست که به‌پیتی یاسایی هه‌رتۆزی جله‌وی بکیشریته‌وه، به‌باشی به‌کار نه‌هینری و دا‌ئه‌مرکیتریه‌وه‌ ریز گرتنیک‌ی به‌رامبه‌ری ناوه‌ند ژن و مێردیش له‌گه‌ل تی‌گه‌یشتنی یاسا‌کانی سروشت، باشترین رینگان، که هه‌ردوو لایان بپاریزیت له‌ لنگ‌بازی بێ نه‌ندازه‌ و بیانخاته‌ سه‌ر نه‌ندازه‌ گیتی له‌ کاروباری ره‌گه‌زبازییدا به‌لام نه‌گه‌ر ته‌ماشای ئەم جو‌ره‌ری و شو‌تانه‌ نه‌کراوه‌ په‌یره‌یی یاسا‌کانی سروشت نه‌کرا، ئاره‌زووه‌ پر ئالۆشه‌کان له‌ شتیه‌یه‌کی بێ سه‌روپیدا خو‌بان ئاشکرا نه‌کهن و سه‌ر نه‌که‌نه‌ سه‌ر خاوه‌نه‌کانی خو‌بان، که نه‌ویش ناچار نه‌بێ له‌ شتیه‌یه‌کی نا‌ئاساییدا دا‌یان نه‌مرکیتریه‌وه، که نه‌میش نه‌بیته‌ هۆی نه‌وه‌ی له‌ش و ده‌ماره‌ می‌شکییه‌کان کزولا‌وازیبن و هه‌سته‌کانیان بکه‌ونه‌ په‌شو‌کا‌وییه‌وه.

هه‌روه‌ها ره‌گه‌زبازه‌ وه‌رگه‌راوه‌کان، له‌ناو نه‌و پیاوانه‌دا په‌یدا نه‌بن، که شتیه‌ی کاروبار و روژگار ناچاری کردوون دووربن له‌ ئافه‌رت له‌به‌رته‌وه‌ ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راوه‌، له‌ناو نه‌و له‌شکرانه‌دا که له‌ شه‌ردان، یان له‌ناو سه‌ربازه‌کانی هیتی ده‌ریادا و نه‌وانه‌دا که له‌ دانگی نه‌واندان زۆر روو نه‌داو زۆر په‌ره‌ نه‌سیتی.

له‌ناو نه‌ته‌وه‌کانی روژه‌لا‌تیشدا، نه‌وانه‌ی که شارستانیتیان ته‌واو نییه‌ و له‌ یه‌ک ژن زۆتر ته‌هیتن، ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راوه‌ زۆر په‌یدا نه‌بێ؛ (به‌رنابی لاندور) نه‌فسه‌ریکی گه‌شتو‌گوزار که‌ر بووه، ئەم راستییه‌ به‌ئاشکرا ده‌رته‌خات هه‌روه‌ها خو‌یندنگا شه‌وییه‌کانیش^(۱) که‌تیا نه‌خۆن و نه‌نون، له‌گه‌ل نه‌و جی‌گایانه‌دا که وه‌ک نه‌وانه‌ وان، کوره‌کان نه‌خه‌نه‌ سه‌ر ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راوه‌.

ده‌مار بزوتنه‌کانیش، به‌هه‌موو ره‌نگ و جو‌ریکیانه‌وه، وه‌ک (مۆرفین و به‌نگ و تلیاک و کۆکایین و نه‌وانه‌ی له‌وانه‌ په‌یدا نه‌بن)، تا نه‌ندازه‌یه‌ک ئۆبالی هه‌زاران ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راویان به‌ئه‌ستۆیه‌ ته‌نانه‌ت زۆریه‌ی نه‌و ره‌گه‌زبازه‌ وه‌رگه‌راوه‌ هه‌ناسه‌ ساردانه‌ی که‌وتوونه‌ته‌ ژیر چنگی نه‌و ژه‌هره‌ مه‌ست که‌رانه‌وه‌.

که‌واته‌ په‌یوه‌ندی ناوه‌ند کرده‌وه‌ی نه‌نگ و ژه‌هره‌ مه‌ست که‌ره‌کان یه‌جگار به‌هیتزه‌ هه‌رچه‌نده‌ خواسته‌ بل‌نده‌کامان و نیازه‌ پیرۆزه‌کامان، بۆ نه‌وه‌ خه‌ریکن که که‌ره‌سته‌ی به‌دخوویی له‌ناو دۆ و ده‌روماندا به‌ر به‌ست بکه‌ن به‌لام ژه‌هره‌ مه‌ست که‌ره‌کان، هه‌موو جو‌ریکیان، ته‌نانه‌ت به‌مه‌ییشه‌وه، ئەم هیتی ویستنه‌مان له‌ ده‌ست ده‌رته‌هیتن ئیتر ئالۆشه‌نه‌نگه‌کانیشمان په‌ت نه‌په‌چرن و ده‌ست نه‌کهن به‌پال پیوه‌نامان بۆ ناو چالی به‌دخوویی، تا سه‌ر نه‌نگیمان نه‌کهن.

هه‌رچه‌نده‌ بابه‌تی ئافه‌ته‌ی ره‌گه‌زبازی وه‌رگه‌راوه‌، که‌م قسه‌ی لیوه‌ نه‌کری، به‌لام ئەمه‌ وا ناگه‌یینی که نه‌و جو‌ره‌ ئافه‌تانه‌ که‌من، یاخود بابه‌ته‌که‌مان نه‌وه‌نده‌ گرن‌گ نییه‌.

به‌راستی، ئەمه‌ راستییه‌کی ناخۆشه‌ که بل‌یم ئەم جو‌ره‌ ئافه‌تانه‌ به‌ هه‌موو شو‌تیک‌دا بلا‌بوونه‌ته‌وه‌ زۆر ئافه‌ته‌ی وا هه‌ن که تووشی ئەم ده‌رده‌بوون و هه‌موویان چ له‌ له‌ش، چ له‌ ده‌روندا نه‌خۆشن نه‌وانه‌ زۆریان له‌و ئافه‌ته‌ ته‌مه‌ن پچو‌وکانه‌ن که یه‌جگار جوان بوون، به‌لام له‌لایه‌ن پیاوانی خاوه‌ن سامان یاخود خاوه‌ن پایه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ په‌رده‌ی ئابروویان درپێراوه‌.

(۱) راستتر: به‌شه‌ ناخۆیه‌کانی قوتابیان.

بەشى ھەژدەيەم

گرفت و پشيوپى رەگەزبازىيى

لە گرفتەو^(۱) ريزە نەخۆشيبەھەكى دريژ پەيدا ئەبەھ نەندېكيان سووكە نەخۆشپەن ھەندېكيشيان لە ھەرە نەخۆشيبەھە گرنەگەكانن كە تا ئېستا مەرقاھە تى پىتى زانپوون. لە ناو ئەم نەخۆشيبەھە گرانانەدا پشيوپى رەگەزبازىيى، ياخود پشيوپى سەك و زاكردن دەرئەكەوئ، گرفتيش لە نەخۆشيبەھە باوئەكانە، لە ھەموو ناوچەيەكدا بلاوئەتەو. ژىنى لە مەرقاھە تى تال كەردو، بەلام بۆتە سەرچاويەكى سامان بۆ پزىشكەكان لە دە بەش نۆ بەشى ئەم نەخۆشيبەھە تەمەلئ و داوئەشاويى ياخود لە كەم تەرخەمىيەو پەيدا ئەبەھ.

بۆتە بەرھەلستىكيش لە سەرە رېگاي پزىشكى دئسۆزدا. ستوونە دريژەكانى ناو رۆژنامەكان كە لە بابەت دەرمانى رەوانى و پەپكە دەرمان و دەرمانى گىراوئەو چاپ كراون بە ناوئە جاردانەو، بەلگەن بۆ ئەم قەسەيە لاي ھەندئ كەس خواردنى دەرمانى رەوانى بوو بەخو ھەندئ جارى وايش ھەيە كە خواردنى ئەو دەرمانانە لە خواردنى (مۆرفىن) خراپترە، ژىنى كلوور مەرقاھ تەخاتە تەنگوچەلەمەي مردنەو.

بام لېرەدا چەند قەسەيەك لە سەرچاويە باوئە پىكراوئەكان بگىرەمەو. ئەلئ:

(ئەمە جىگاي سەرسورمان نىيە كە ھەندئ كەس لە زۆرزان و فر و فيئەلبازەكان، خۆيان بەو كەسانە دەوئەمەند كەردو، كە چىنئىكيان لە كۆمەلەيە تىدا دروست كەردو بۆ خۆيان، ھەر بۆ ئەو ئەگەرئ خواردنى خۆش بخۆن و بى فرمان بسوورئەنەو بە نەشئىتئىيەو بژىن ئەو كەسانەي كە لەو قەسە راسئىيانەي جار بە جار لە دەمى پىاوئە شارەزاكانەو دئەنە دەرەو، گومان ئەكەن، ياخود لەو راسئىيانەي كە بەچاوي خۆيان ئەيىبن دلكرەمئ ئەبن، كەچى ناوئىر چاوبپۆشن لە گرنەگى رىخۆئەكان و فرمانەكەيان، لەگەل ئەوئەشا خۆيان چەواشە ئەكەن و ئەچن كۆمەلەيەكى زۆر لە داوئەدەرمانى جامباز و فرؤفئەلبازەكان ئەخۆن لە راسئىيدا ئەم داوئەدەرمانانە ئەبنە ھۆي زىانئىكى گەورە بۆ كەلوپەلئ دەمارە مئشكئىيەكانى ناو رىخۆئەكان چونكە رىخۆئەكان ناچار ئەكەن بئەنەو يەك و ھەرچىيەكيان تىايە فرئى بدەنە دەرەو كەلوپەلەكەيش لە شئوئەيەكى شل و شئوئەيەكى تەواو ياخود ناتەواوئا، جار بە جار ياخود ھەمووئەم بئىنئەتەو).

(۱) گرفت: دياردەي كەم دانئيشتن و مانەوئەي پاشەرؤ لە رىخۆئەدا بەرەقى.

ئىجا ئەم رەگەزبازە وەرگەرئەوئە، كە لەو پىئش جوانترين لەش و چاكرتيرين ھۆشى ھەبو، پاشان بەم كەردوئە شئت و وئتەنەي خۆي لە كەلك خست و ناشىرئىن كەرد، چۆن ئەتوانئ خۆي لە دەست ئەم كەردوئە پىسەي خۆي رزگار بكات و پىاوئە تى خۆي بگىرئەنئەو؟. بە لاي ھەندئ لە پىسۆرەكانەوئە وابە كە، ئەگەر يەكئەك كەوتە گىژاوي رەگەزبازىيى وەرگەرئەوئە، ناتوانئ خۆي لئ دەرئەتئئ، تا سەر تىا ئەمئىنئەو.

بەلام ئەم بىرئەوئە، ھەندئ بەدبئىنى و بئ ئەندازەيى تىايە پزىشكەكانى ئىمەرؤئش، بەناوئەوئە چارەي رەگەزبازىيى وەرگەرئەكەن، كە نەخۆشئەكە و تووشئ تئىكچوونئ ھۆشى خۆي بوو، سەبارەت بەوئە كە لنگ بازىيەكى زۆرى كەردوئە پزىشك (ل. ماكەنزئ)، چارەي نەخۆشيبەھەكانى دەمارئ مئشكى چۆن ئەكەرد، ئاوەھائش چارەي ئەم نەخۆشيبەھەي ئەكەرد، وەك: خۆشئەن بەئاوي سارد بەھەموو جۆرەكانئىيەو، وەرزشئ زۆر، خواردنى سووك، نووستن لەناو باي پاكئژدا ئەوئەندەي بۆي بلىوئ ھەرئەوئە بھەوئ (رئگە ناكاو)^(۲) وەكانەوئە، وەك كارەبا و زۆرانبازىيى و يارىي شىر و بابە تئ تر ئەم جۆرە چارەكردنە لەلايەن پزىشك (ئەدمؤندف و ترز) ىشەوئە پەپرەوي كرا، كە لە دانئيشئوانئ (تۆرنتؤ) بوو لە خاكئ (كەنەدە)دا.

بەم رەنگە ھەردو پزىشكەكە حەزبان بە بەكارھئنانئ پزىشكائە تئ سروسئئ ئەكەرد لە چاك كەردنەوئە نەخۆشەكانئاندا.

لەمەوئە تئ ئەگەين كە بابە تئ رەگەزبازىيى وەرگەرئەوئە دوورئىيە لە نەنگئ و ناشىرئىيەوئە بەلام چاك كەردنەوئە نەخۆشيبەھە بەندە بە نىياز و ئارەزووي نەخۆشەكە خۆيەوئە كە بئەوئ دووبارە بئىتەوئە بەپىاو پاش ئەوئە پەپرەوي ئەو ئامۆزگارئىيانەئش بكات كە سروسئ لەم بابەتەوئە ئەيكات.

(۲) رئگەي ناكاو: (المعالجة بالصدمات).

گرفت، بيجگه له وهی که نه بیته هۆی په یدابوونی نه خویشی (مایه سیری) و نه خویشییه کانی (ریخۆله راسته) (۱) نه ویش که له وهه په یدا ئه بی وهک وهرگه رانی رینگای (ریخۆله راسته) له جیتی خۆی، له گه ل تیکچوونه کانی تر دا... بيجگه له وانه، گرفت نه بیته هۆی ژهراوی بی کردنی خوین بهم رهنگه زیانه که هه له وه دا په یدا نابی که خوین له توانیدا نامینن به نندامه کانی له شدا خورشت بلاو بکاته وه، زیان له نندامه کان خویشیان ئه دات و له هینیشیان کهم ئه کاته وه جا ئه نجامی ماندویتی به ئاشکرا له نندامه کانی سک و زادا دهرئه که وئ، که له هه موو شتیک زۆرت ر پتووستی به خوینی پاک و گهش هه یه به لām ئه و تیک چوونانه ی که له وه پیتش له و نندامانه دا هه بوون، که گرفت هاته گۆزی، خرابترین لی دئ.

نه ویش شتیک گران نییه که په ی به خراپه و زیانی گرفت بیهین له چ نندازه یه ک دایه چونکه چواریه کی ئه و خورشتانه ی نایانخوین- به لای که مه وه- له که لوپه لی خواردن سازکردنی ناولهش، دواییش له لهش فری ئه درپته دهر وه جا ئه م به شه ی که له پتووستی زۆرت ره، پر له ته نگوچه له مه.

که واته ئه گه ره لهش له کاتی ریکوپیتک و دیاردی کرادا خۆی له دهستی رزگار نه کات، چیی به سه ر دئ؟ وهرامی ئه م پرسه نه وه یه که هه ندی له و به شه له ریخۆله کاندان ئه مینیتته وه بۆ ئه مه ی که لوپه لی خواردن سازکردنی ناولهش جار تکی تر بیمتته وه.

له بهشی خوارووی ریخۆله کاندان ژماره یه کی ته و او کونی مژین هه یه، بۆ ئه وه دانراون که لهش بیاریزن له و زیانه ی که پیتی ئه گات له کاتی وهستانی ریخۆله کاندان له فرمان کردن، که ماوه یه کی زۆرت ره له نندازه ی خو بان بی فرمان ئه میننه وه.

له مه ی شدا هۆی ماندوو بوون و، خاوبوونه وه و، سه ر ئیشه و، ته نگه هه ناسه، دهرئه که وئ، که له مژینی خورشته که وه په یدابووه له لایه ن خوینته وه ئه گه ره نه ویش درپتته ی کیتشا، واتا نه خویشییه که کۆن بوو، گه لی نه خویشی تریش بۆ لهش په یدا ئه بن، که دوور نییه دوا یی به ژینی نه خو شه که به یین.

که واته هۆیه کانی کزی و لاوازی گشتی په یتا په یتا په یدانه بن.

له و خوین تی زانه وه، که له گرفتته وه په یدا ئه بی و توشی نندامه کانی لهش دئ، ئاره زوویه کی بی نندازه ی رهنگه زبازی ئه که ویتته له شه وه، هه ره له و ئاره زووه ئه کات که له

(۱) ریخۆله راسته: (المستقیم)، بهشی کۆتایی کۆنه ندای هه رس.

خواردنه وه ی مه ی و هه ندی بابه تی مه ستیی تره وه په یدا ئه بی له وه ی شه وه ه یچ په یدا نابی، نه وه نه بی که کزی گشتی په ره بسینن، سه باره ت به وه ی که نندامه کانی لهش خو بان ماندوو ئه که ن بۆ دامرکاندنه وه ی ئاره زووی رهنگه زبازی نالۆشواوی و گرگرتوو.

به رامبه ره نه ویش پتووسته نه خو شه که، خورشتی به که لک بدات به له شی خۆی هه موو رۆژتیکش کۆمه لیک وهرزش بکات بۆ تین سه ندنی چالاکیی ریخۆله کان دوور نییه که ئه م جو ره چاره کردنه سه ر بگرئ، مه گه ره نه خویشییه که ته و او کاری له نه خو شه که کرد بی ئه و سا که ئه بی په نا به ریتته به ر چاره کردنیکی به هینتر، که فری نه بیته به سه ر داوودهرمانی ره وان نییه وه، چونکه ئه و جو ره دهرمانانه که لکیان نابی ئه گه ره شتیکیان بی بکرئ هه ره نه وه یه، که نه خویشییه که جی گیرتر بکه ن له له شدا، چاره کردنی نه خویشییه که گرانتر لی بکه ن، ته گه ره ییش بدن له چاک بوونه وه که و درپتته ی بدن.

مامۆستا (ولیه م ئه لکوت) له م باره یه وه ئه لی:

(ئه وانه ی ئه یانه وئ، به ته و او و ته ی له ده ست گرفت رزگار بن و ته و او چاک بینه وه، هه روا چاکتره که په نا بینه به ر سه ر و په پره ویی یاسا کانی سه ر و شت بکه ن.

هه روه ها خویشیان تاسه ره له به کاره ی نانی داوودهرمان و دهرمانی یاساییش رزگار بکه ن پتووسته له سه ره یشیان که هه موو رۆژتیک، وهرزشه جو ره به جو ره کان، به زۆری و ریکوپیتکییه وه بکه ن).

چاکترین شت که بیکه یته ئه مه یه: به نووشی دلّه وه، هه موو میوه هاته مزه ره کان بخۆیت وهک: پرته قال و سیو و قو خ و گیلاس و شاتوو و توتو ترک... خۆت له ئاردی سپی بپاریزه، چونکه وهک ژه ره وایه چونکه زۆر که سی واهه ن له به کاره ی نانی ئاردی سپییه وه توشی گرفت ئه بن کار تکی زۆر خراپ ئه کات له ریخۆله کان. به هه ر جو رتیک بیخۆیت وایه زبان به خشه: له شپوه ی نادابی، بسکویت دابی، هه ویر کار بی دابی جیا وازی نییه تا پیت ئه کرئ نانی ئاردی ته و او بخۆ ئه وه ییش بزانه که گه نم و دانه ویله ی کال له گه ل جو و گه نمه شامیدا له هه موو خورشتیک بۆ ریخۆله کان چاکترن و به ته و او و ته ی ئه یانخاته گه ر خۆت بپاریزه له زۆر خواردن و په له په ل کردن له خواردندا.

ئه گه ره هه ره له سه ر نه وه پڕۆیت که میوه هاتی مزر بخۆیت و دانه ویله ی کال و نه کولپو، له وه دلنیا یه که پشپوی ناو ریخۆله کانت یا خود گرفته که ت زوو به زوو نامینن بی گومان نه ویش پیک نایه تا وهرزشیک ریکوپیتکی به ته نشته وه نه که یته.

بەشى نۆزدەھىم

ئاوھاتنەوھى زوو

لە پىستەي گىروگرفتەكانى رەگەزىزىيدا، كە لە ئەنجامى كەتنەكانى مەروفايە تى و ناشتىيەكانىيەو پەيدا بون، ھىچ گىروگرفتىكانى لە (زوو ئاھاتنەوھى)^(۱) زۆرتەر، مەروفا دلشكاو و رىسوا ناكات^(۲).

ئەم خووەيش لەوھو پەيدا ئەبى، كە لە تافى لاوتىيدا داوتىن پىسى بىرى، بە تايبە تى داوتىن پىسى بى شومار.

ئەمەيش نىشانەي كۆمەلە دەمارىكى مېشكىي كز و بى ھىزە، كە ھىچ ئەندازە گىرىبەك نەزائى يەككىك لە رووداۋەكانى ئەوھى: كورەكە، ھەر لە خۆبەوھى، بى ئەمەي ھىچ بىي لە ئارادا ئاۋ فرى ئەدا سا يان لە مېشكىيا لنگ بازىبەكى نىزىكى ھىتاۋەتە پىش چاۋى خۆي، ياخود لەگەل كچىكى ھاۋرپى خۆيدا قسەي كرووھ.

جارى وايش ھەيە ئاۋ فرى دانەكە داۋئەكەۋى تا دەست ئەكات بەلنگ بازىبەكە جا ئەم جۆرە كروەوانە، نىشانەي ئەوھن كە كورەكە سروسىتىكى ناتەواۋ و بى نەگەبىستۋى ھەيە، كە بەكەللكى سىك و زاكردن ناھەت.

ژن و مېردەكەبىش تۋوشى رەنجەرۋىي و خەموخەفەت دېن. لەمەپىش، لەبەشەكانى تى ئەم نووسراۋەدا پىشانماندا، كە كۆمەلە دەمارە مېشكىيەكان و ئەندامەكانى رەگەزىزىي، بەجگار بەندن بەبەكەۋە ھەر كامىكىيان تازارىيان پى بگات، تازارەكە بەۋى تىرشىيان ئەگات چونكە ماسولكەكان لەژىر فەرمانى دەمارە مېشكىيەكاندان دەمارەمېشكىيەكانىش زۆرجاران ئەكەۋنە ژىر فەرمانى ھۆشەۋە جا لەبەرئەۋەي كە لنگ بازىي بى ئەندازە لەش تەۋاۋ كز و بى ھىز ئەكات، ھۆش دەسلەتتى نامىنى بەسەر دەمارە مېشكىيەكاندا دەمارە مېشكىيەكانىش دەسلەتتىيان نامىنى بەسەر ماسولكەكاندا لە كاتى كارى لنگ بازىيدا، پىۋاۋىكى خاۋەن تەندروسىتى، كاتى ئاۋى دىتەۋە كە ھۆش پەيام بدات بەدەمارە مېشكىيەكانى كە لەش گەبىستۋتە ئەۋپەرى خۆشىي رەگەزىزىي، ئىبىر ئەۋ ساكە، دەمارە

(۱) ئاۋھاتنەوھى زوو: بە ئەنجام گەبىستىنى زوو، يا لىبۋنەۋە بەزۋىي لە كارى سىكىسيدا، (القذف المېكر).

(۲) لە راستىدا ئەم دياردەيە، ئەۋ كەسە دلشكاو دەكات بەلام لەباتى (رىسواكردن) دەشى بوتى (نا ئومىد- خىبە امل) دەكات.

ئەگەر ھاتوۋ ئەۋ كروەوانەي لەمەپىش پىشان دران، جىبەجى كران، بەلام ھىچ كەللكىيان لىۋە پەيدانەۋە، گەللىك كارى بەكەللكى تر ھەيە بىرىن، بۆ ئەمەي چاكبۋنەۋەي نەخۆشىيەكە دەست بىۋى بۆ ۋىنە: (لەش سوۋنەۋە) ئەبىتە ھۆبەكى بەكەللك بۆ چاك بۋنەۋەي نەخۆشىيەكە، ئەگەر ھۆبەكانى ترو نەگەبىستىنە ئەنجام بەسەرگازى پىشتا پال بىۋە كەمىك لە رۆنى زەيتون بىكەرە ناۋدەستەكانتەۋە و بىيانخەرە سەر گۈشتە پوۋتەكەي سىكت ئىنجا توند دەستى بەسەرا بەبىنە بۋبەرەۋە خوار لە راستەۋە دەست پى بىكە بۆ چەپ، لەسەرەۋە بۆ خوار لەپاش چۋار پىنچ وردىلە، دەست بقوۋ چىنە، ئىنجا بىبىنە بەسەر سىكتا لە پىشەۋە بۆ پىشەۋە، ۋەك لەۋە پىش كروت لەم مەشقى دۋاىيەدا، ئەبى دەستت بگىرپت بەچۋارلاي سىكتا لە شۋىنى خوارۋى دەستەراستى سىكتەۋە دەست پى بىكە بەرەۋە پىشەۋە دەستەكانت بەسەر سىكتا بىكىشە، ئىنجا بىيان بە بۆلاي چەپەۋە، پاشان بۆ خوارىۋە، ئىنجا بىيانەبىنەۋە بۆلاي راست بەم جۆرە چەند جارىك سىكت بسۋرەۋە، تاماۋەبەكى (۱۰-۱۵) وردىلەي، بەپىي سوۋكى و گرانى گروفتەكەي ناۋ رىخۆلەكانت. گرنگىي ئەم جۆرە چارەكروندە و كەللكى، بەۋە زۆرتى لى دى، ئەگەر پاش سوۋنەۋەكەۋە ناۋ رىخۆلەكان بە فىچقەي ئاۋى گەرم پاك بشۆرى^(۱).

لەم جۆرە چارەكروندەدا، ئەنجام زۆر بەكەللك ئەبى، زوۋىش دەرئەكەۋى بەلام ھەروا چاكتەرە كە خۆت لە بەكارھىتانى فىچقەي ئاۋ بپارىزىت، نەۋەك رىخۆلەكانت پىۋەي رابىن و لىيان بىي بەخوۋ، ھىچ كارىك نەكەن، تا بەم شىۋە دەست كروە ناسروشتىيە ھانە نەدرىن.

لەگەل ئەۋەيشا ھەر ئەم جۆرە چارەكروندە بەكەللك ترە لە بەكارھىتانى دەرمانى رەۋانى تەننەت، لە كەللكا، ھەرس بەراۋورد ناكرىن وا باشتەرە كە لىرەدا قسەكانى پىشۋومان دۋوبارە بىكەبىنەۋە: دەرمانى رەۋانى لەۋانەيە رىخۆلەكان بىرىندار بىكات بەلام پاك كروندەۋەي رىخۆلەكان لەۋ و شتانەي تىياندا كۆبۋنەتەۋە، نەرىخۆلەكان بىرىندار ئەكات نە تازارى ماسولكەكانى ناۋ رىخۆلەكان ئەدات لەم رىگەي رىخۆلە پاك كروندەۋەي، ھەر ئەۋەندەي (ۋەي) تىيايە كە ئەگەر دەمىكى دۋوردرىز بەكارھىنرا، لەۋانەيە كە رىخۆلەكان پىۋەي رابىن و خۋى پىۋە بگرن، ھىچ فرمانى خۆبان نەبىن تا فىچقەيان تىيا بەكارئەھىنرى.

(۱) فىچقەي ئاۋ: (الحقنە الشرىيە)، نەك ئاۋى گەرم، شىلەتتىن.

میشکویه کان ماسولکه تاییه تییه کان نه بزوپین بۆ ئاو فریدان، له وکاته دا که پیاوه که گه یشتبیتته ئهوپه پری خویشی ره گه زبازی، به لّام ئه و که سه ی تووشی نه خویشی زوو ئاوهاتنه وه بووی، بپرکردنه وه که ی کار له ده ماره میشکویه کان ناکات، که ئه مانه پش ناتوانن زالّ ببن به سهر ماسولکه کاندا له بهرئه وه ئاره زووی هوش، له ش ئه خاته پهل پهل کردن له فرماندا ئه وده پش وا له پیاوه ئه کات ههست به شهرم و سه ره شوپری و سووکی بکات.

هه ندی جار، ته نیا ههست کردنی که به تووره پی پیاو وا لی ئه کات که ئاو زوو فری بدات، که چی له هیز و توانایش هیچ شتیکیان که م نییه ئه م جو ره رووداوانه، له ناوه ند ئه وانه دا که تازه بوون به ژن و میرد به شتیکی ناسروشتی دانه نرین راهاتنیان به به که وه و ژیانیان بۆ ماوه به کی باش به به که وه، چاره ی ئه مه ئه کات وا چاکتره که یاسایه کی تاییه تی پهیره وی بکری بۆ خواردن و وه رش کردن. هه تا پیاوه که، له که موکوپری دابی و، ئاره زووی ره گه زبازی به هیزی هه بی و، هه موو ده م له ناو بای پاکدا فرمان بکاو بژی، که م رووئه دات، له ده ست (زوو ئاو هاتنه وه) گله بی بکات.

به لّام زۆر خویری و، زۆر خواردنی گوشت و به هارات و مه یه بزوپینه ره کان، ههروه ها جل و بهرگی گهرموگۆر و ژووری گهرم و گفتوگۆی ههست بزوپینه ره، ئه مانه هه موویان ئه بنه هۆی په یدا بوونی نه خویشی (ئاره زوو فری دان).

پتویسته ئه وده پش بلّین که (زوو ئاو فریدان) نه خویشیه که پله به پله ئه گۆرری و ته شه نه ئه کات ئه نجامه کانیسی یه جگار خراپن له پاش ماوه به که ئاو زوو فریدان، زۆری پین ناچی پیاوه که ده سه لاتنی نامینی به سهر ئاو فری دانه که ی خویدا بۆ هه ره ده مار بزوپینه ریکی پروپوچ ئاو فری ئه دات ئیتر نه خوشه که وای لی دی بهره ئه وه ئه چیت که ده ماری پیاوه تی نه مینتی، یاخود منالی پی دروست نه کریت (ببی به زره پیاو)، هه موو له شیشی له که لک بکه وی له گه لّ ئه وده پشدا، نه خویشیه که، هۆبه که ی هه رچیبه که بچ، روو که شه که ی هه ره چۆنیک بچ، نابی خو ی درهنگ چاره کردن و که م ته رخه می له گه لدا به کار به یترنی پتویسته ده ست به جی کاریکی وابکری، نیشانه کانی بوه ستیترنی له جی خو یان، ئه گینا وای لی دی که هه رگیز چاره ی نه کری.

هیچ چاره به کیش نییه که پین له و سه ره گه ردانیبه نه نی که هاتوو به سهر نه خوشه که دا، به هۆی نه مانی هیزه زیندوو ده کانیبه وه له ئه نجامی (ئاو) له ده ست چونیا، که به بی ئاره زووی خو ی هاتۆته ده ره وه.

پتویسته په ی به وده پش به رین که مه به سی به که م له چاره کردنی ئه م نه خویشیه ئه وده به که هیزیکی ته و او مان ده ست بکه وی بۆ ده ماره میشکویه کانمان چونکه تا کۆمه له ی ده ماره میشکویه کان تیک نه چی، ئه م نه خویشیه په یدا نابی ئه مه پش زۆر گرنگه که نه خویش سه رنجی لی بدات: هه رکاتی نه خوشه که دهستی کرد به چاره کردنی خو ی، ئه بی له زۆر خویری پیاو بیزیت.

چونکه سک پرکردن له خواردن و زۆر خویری، په یوه ندییان به هه موو نه خویشیه که وه هه یه به لّام تا ئه ندازه به کی گه وه ره، په یوه ندیی به ئه ندامه کانی سک و زاوه هه یه پتویسته نه خویشه که، ئه وده نه خوات که ته و او تیری خواردنی کاتی هه لّ بسی له سه رنان که هیشتا تیری نه خواردنی، که هیشتا هه ست بکات برسویه تی، ئه بی خواردنه کانی رۆژانه یسی بریتی بن له دووژم به که میان له نیوه رۆدا بیخوات دووه میشیان پش نووستن به لای که مه وه به سی کات بیخوات پتویسته له سهرت له سهر ئه م پی ره و بیبه برۆیت به رپۆه ئه بی به هیزی خواستنت ئه مه ند ه زۆر بی، خو راگرتنت ئه مه ند ه به هیزی که ئه م پی ره و بیبه به ته و او ده تی پهیره وی بکه ییت چونکه خو به ره لّا کردنیکی بی سنوور و بی ئه ندازه، ئه بیته هۆی هه موو سه ره گردانی یه که له ژیاندا ههروه ها پتویسته خه می بیره کانت و نامانجی بیره کانت بخۆیت نابی به یلیت به لای ئالۆشه ره گه زبازیبه کاندا بسوورپینه وه ماوه پش مه ده به ئه ندیشه له ده ربای ئالۆشدا گیر بخوات تا پیتت ئه کری بیره کانت له بابه تی ره گه زبازی دووربخه ره وه.

خۆت به و کارانه وه خه ریک بکه، که هه لّ ئه گرن کار گوزاریبه کی خویشیان تیا به خت بکری و به گرنگی بگیری تۆش که به هۆی ئه م جو ره چاره کردنه وه، هیزی ده ماره میشکویه کانی خو ی گپراهه وه جی خو ی، ئه بیته وه به خاوه ن ده سه لات به سهر خو تا، ئه بیته وه گه وه ی خۆت له وه وه وه به رنه ده بیت که به سه ستی چاک ئه بیته وه چونکه، له راستیدا، ده ماره میشکویه کان، چاره کردن درهنگ کاریان لی ئه کات چونکه کاره که به ند ه به سروشتی ئه و که ره ستانه وه که له شت لییان دروست بووه.

ئه وده پش له بیه نه چی که ئه م چاره کردنه، ئه وه ی پین ئه وی که شان کۆنه کانی ناو له شت بگۆرین و بن به شان ه ی نو ی که پرن له زیندویتی و هیز و هه رت تا ئه مه پش پیک نه یی، هیچ چاک بوونه وه و روو که شتیکی ته ندروستیت پیوه دیار نابی تا چند مانگیکیسی پین نه چیت، چاوه روانی چاک بوونه وه مه به چونکه ئه و ئه رک و ئازاره ی که

به‌اشی بیستهم

زړه پیاوړی، هۆبه‌کانی، چاره‌کردنی

به‌لامی زۆر کهسه‌وه وایه که زړه پیاوړی^(۱) و ئاره‌زوو هه‌لنه‌سان^(۲)، یان کزیی سک و زانه‌کردن، دوو واژه‌ی هاوتای یه‌کترن که‌چی له‌ناوه‌ند هه‌ردوولا پاندا جیاوازییه‌کی که‌وره هه‌یه. هه‌رچه‌نده ئه‌نجامی هه‌ردوولا یان به‌یه‌ک شت ئه‌گات ئه‌ویش ئه‌وه‌تا که سک و زا نه‌بیته جی هه‌روه‌ها هۆبه‌کانی هه‌ردوولا یان سروشتیان له‌یه‌کتر ئه‌کات بیج‌گه له‌م شتانه، ئیتر هیچ له‌یه‌ک چوون و هاو ره‌گه‌زییه‌ک له‌ناوه‌ندیاندا نییه‌ چونکه ئه‌و کهسه‌ی ئاره‌زووی هه‌لنه‌سیت، پیوست نییه‌ زړه پیاوړی و منالی پی دروست نه‌کری هه‌روه‌ها ئه‌وکهسه‌ی منالیشی لی پیدا نه‌بی، هه‌موو دهم وانییه که ئاره‌زووی هه‌لنه‌سیت.

ئه‌وه‌بوو له‌وه‌پیش له‌بابه‌ت کزیی سک و زا کردنه‌وه لیدوانمان کرد به‌چه‌ند وشه‌یه‌ک به‌کورتی ئه‌لین: که کزیی سک و زاکردن ئه‌وه‌یه (ئاو هاتنه‌وه‌که له‌جی خۆیدا نه‌بی، له‌کاتی خۆیدا پیدا نه‌بی)، یان هه‌ر نه‌بیته‌وه، یاخود تیک‌چوون و که‌مو کووپییه‌ک له‌ئندامی سک و زاکردندا په‌یدا بوو، که ببیته هۆی ته‌واونه‌کردنی کاری ره‌گه‌زایی.

به‌لام ئه‌و کهسه‌ی که تووشی نه‌خۆشبی زړه پیاوړی بوو و منالی لی پیدا نه‌بی، دوورنییه که که‌لوپه‌لیکی سک و زاکردنی ته‌واوی هه‌بی له‌دیمه‌ندا، به‌شپوه‌یه‌کی سروشتیش ئاوی خۆی فری بدات، که‌چی ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل ئه‌و کهسه‌ی که ئاره‌زووی هه‌لناسیت به‌راوورد بکری، له‌رووی ره‌گه‌زایییه‌وه په‌جگار په‌ریشان تره‌جا ئه‌گه‌ر نه‌خۆشه‌که چاره‌یه‌کی ته‌واوی خۆی بکات و له‌زړه پیاوړیه‌که‌ی رزگاری بی، زرییه‌که‌ی پیاوان گرتی تی ئه‌که‌وی و ئه‌و نیشانه‌یه ئه‌دات که گرتیه‌کی ره‌گه‌زاییی گرنه‌گ په‌یدا نه‌بی ئه‌وه‌پیش ئه‌وه‌ی پی ئه‌وی که به‌راستی و دل‌سۆزییه‌وه‌که‌وه هه‌موو رۆژبه‌په‌وه‌ی ده‌ستوره‌کانی ئه‌و چاره‌کردنه بکریت که له‌مه‌ولا پیشانی ئه‌ده‌ین.

که‌واته زړه پیاوړی چییه؟ زړه پیاوړی بریتییه له‌و خۆشاردنه‌وه‌یه، یاخود سستییه، یان مردنه‌ی که له‌خۆره (میکرۆب)ه‌کانه‌وه روو ئه‌دات، که هۆی دروست کردنی منالن و له‌ناو ئاوی پیاودا کۆبوونه‌ته‌وه.

(۱) زړه پیاوړی: نه‌زۆکی له‌پیاوه‌وه (العقم).

(۲) (عدم الانتصاب).

به‌له‌شی خۆتت گه‌یاندووه، له‌و چه‌ند سالانه‌دا که گه‌وه‌ه‌ری ته‌ندروستی خۆتت به‌فیرۆ له‌ناو بردووه، به‌چه‌ند رۆژیک چاره‌ناکریت و ناچیتته‌وه سه‌ر دۆخی جارن.

خۆشتنیش به‌ئاوی سارد که‌لکینی زۆر به‌نرخ‌ی هه‌یه چاکترین هۆشه‌بو ره‌واندنه‌وه‌ی ئه‌م جوړه‌خه‌موخه‌فه‌تانه له‌دلتا چونکه کۆمه‌له‌ی ده‌ماره میتشکییه‌کان هه‌موویان، به‌هیز ئه‌کات ئامانجیشی به‌هیزکردنه‌وه‌ی ئه‌ندامه‌کانی له‌شه.

هیچ نه‌بی، رۆژی جاریک ئاوی سارد به‌پشتت‌باکه. به‌لام پیش ئه‌وه‌ی ئاوه‌سارده‌که بکه‌یت به‌خۆتا، پیوسته خۆشتنیکی تر بکه‌یت: به‌له‌ش سوونه‌وه‌یه‌کی وشک دواپی، ئه‌بی زۆر به‌ته‌نگ ئه‌وه‌شه‌وه ببیت، که هه‌موو رۆژیک گه‌رانیکی دووردریتر بکه‌یت، گه‌رانیکی زۆر بکه‌یت، تاوات لی دئ که هه‌ست به‌ماندویتی یه‌ک بکه‌یت هه‌موو ده‌میکیش له‌بای پاک جوئ مه‌به‌ره‌وه، تا پیتت ئه‌کری له‌ناویا به‌لپی نریک به‌ره‌وه.

ئەگەر دلتۆپىك لە ئاوى پىاوتىكى تەندروست بخەينە ژىر وردەبىنەوە كەرەستەيەكى رۆشنى وەك (؟ = زلال)^(۱) مان بۆ دەرتەكەوئى، كە پرىپەتى لە گىيان لە بەرانتىكى بىزىو، كە بە كلكە خىرەكەياندا لەبىچووه بۆق ئەكەن^(۲). ئەم گىيانلەبەرانبە برىتەن لە خۆرەكانى ناو (ئاو)ى پىاوتىكى ئەم گىيانلەبەرانبە وردانەيش، لە خاكى سىروشتا گىرنگىيەكى يەجگار گەورەيە ھەيە چونكە ژيانى ھەموو جۆرە گىيانلەبەرىتەك و ھاتنە جىھانىيانەو، بەمانەو ھەندىن^(۳). ئىنجا كە نىرومى پىكەو ھەنووسىن و جووت ئەبن، لەناو ھەموو جۆرە گىيانلەبەرانبەكاندا، خۆرەي ئاوى نىرەنەكە لەگەل گەراي مېچكەكەدا يەك ئەگىر^(۴) كە بەو مېيەكە سكى پىر ئەبى و لەكاتى خۆيدا ئەبى بەگىيانلەبەرىتەكى تەواو و لەسكى داىكى خۆي دىتە دەروە.

زاناكانىش ئەو ھەمان بۆ ئەگىرئەو، كە كاتىك لە ژىر وردەبىندا ئەو خۆرانەيان داناو، خۆرە نىرەنەكان ھەموو لەملاو لەولاي گەراي مېيەكەو كۆبوونەتەو و ھەموويان پالەپەستۆيان كىرەو و خۆيان كوتاو بۆ ئەو ھەيە بگەنە گەراكە ھەروەك ھىزىكى وا كىشى كىرەن بۆ ئەو ھىلكە پىچكۆلەيە كە كەس نەتوانى بەرگەي بگىرئى و ابوو، خۆرەكان لەو تىكۆشان و خۆكوتانانەياندا فىتلى و ايان بەكارھىناو كە بەلگەن بۆ زىرەكىيەكى سەرسوپھىنەر.

ھەر وەك لەو پىتەش پىشانماندا ھۆيەكى زۆر ھەن كە زىرە پىاويان لى پەيدا ئەبى پىزىشك (گروس) گوتوويەتى، لە (۱۷۵) جاردا (۴۰) ھۆي راستەو پىاستى^(۵) دۆزبۆتەو بۆ ئەم نەخۆشىيە ئەوانەي جىتى باو ھەن لەم بابەتەدا، ھەموو لەسەر ئەو پىك كەوتوون كە زۆرەي زىرە پىاوەكان، لە لىنگ بازىي بى ئەندازەو و ايان لى ھاتووه دوورنىيە ھۆي ئەم نەخۆشىيە يەكەك لە مانەبى: مېشكى خۆكول كىرەن، تىكچوونى فرمانى ئاشگ و پىخۆلەكان نەخۆشىيە شەكر، نەخۆشىيە گورجىلە، برىن پەيدا بوون لە مېشك يان لە پىراگەي پىشتدا، دەرمان خواركەردن بە زەرنىخ يان بە مز (قورقوشم)، نووچ گرتنى

(۱) زلال: سىپىنەي ھىلكە، خەست و لىنج. (المنى)

(۲) بىچووه بۆق: سەرەمىكوتە تا ئەندامەكانى لى پەيدا دەبى، بەلام لىرەدا مەبەست (سپىرم) ھەكە (حىامن) بەعەرەبى

(۳) ئەو ھەش بەھۆي كۆمۆسۆمەكانەو.

(۴) گەراي مېچكە: ھىلكەي مېيەكە لە ھىلكەداندا (مبىض).

(۵) راستەو راست: راستەوخۆ (مباشر).

مېشك بەبىرى ئالۆشاوييەو، تەنگوتەسكىي نا بەجىتى جلوبەرگ، زۆر سواربوونى ئەسپ، لىنگ بازىي بى ئەندازە لەگەل ژندا.

ھەروەھا، پىويستە، دەردىكى لە ھەموو دەردەكان خراپىرەيش پىشان بەدەن، كە ئەو ھەش كەوتنە ژىر دەستى چاوو راو كەرەكان و داوودەرمان فرۆشەكانە چونكە زۆجارى وا ھەيە. زىبوون، راستەو راست لەو ھەو پەيدا ئەبى، كە (بۆمىدى) پۆتاسىيۆم، مۆرفىن، كاربوناتى سۆدا، جىو، مەيەكان) و داوودەرمانەكانى تر بەكاربەيتىن. پىزىشك (ئەلبەرت. ھ. بوک) ئەلنى:

(كە ئەم نەخۆشىيە ئەگۆرئى، رووكەشە ھەرە سامناكەكانى برىتەن لە نىشتنەو ھەي دەروون و ھۆش چونكە نەخۆشەكە شەرم ئەكات داواي چارەكردنى نەخۆشىيەكەي خۆي بكات.

ھەروەك داواي چارەكردنى نەخۆشىيە ناساييەكان ئەكات ئىتر ئەو ھەش ئەكەو پىتە بەر داوى بازىرگەنە چا و چلەيسە چاوو راو كەرەكان، ئەوانەي كە رۆژنامەيەكى بەرتىل خۆر بەكرى ئەگىر بۆ ئەمەي كارە ناھەموارەكەيان پاكەنە بۆ بكات، بەھۆي چاوترساندن و ھىواي درۆو كە نەخۆشە كۆلەكەي پى كىش ئەكەن، تا ببىتە نىچىرەكى دەست و برد گىيان بۆ كىرەنى داوودەرمانەكانىيان).

ئەو ھەي كە لە ئەنجامى تاقىكردنەو و بىنەندا دەرگەوتووه ئەو ھەيە، كە زىرە، لە دەست پەرو و لىنگبازىي بى ئەندازەو پەيدا ئەبى، يان لە ئەنجامى نەخۆشىيەكانى ھەناو ھەو بۆ ئەم نەخۆشىيەيش سى پە ھەيە لە ھەرسى پەكەدا، ئاو لە خۆيەو دىتەو، لە خەودا بى، يان لە ئاگادارىيدا لە پەي يەكەمدا ئارەزوو ھەلسان و ئالۆشى رەگەزبازىي ھەيە بەلام لە پەي دوو ھەم و سىيەمدا، خاوەنى نەخۆشىيەكە، بەخۆي نازانى چەند ئاوى لە دەست چووه، لە پاش ئاو ھاتنەو ھەكە نەبى لە ھەر سى پەكەدا ھەست بەخۆشىيەك ناكات.

لە سەرەتاي ئەم نەخۆشىيەدا، خۆرەكانى ناو ئاوى پىا^(۱) و زۆر لە زىندو پىتى ھىز و ھەرەتى خۆيان لە دەست ئەچى.

وايان لى دى شل و شىواو ئەبن، ھىچ چالاکى و لەش سووكىيەكەيان تىا نامىنى پاش ئەو خۆرەكان رووكەشى ژىن، خۆشىيان لە دەست ئەچى بەرە بەرە ژمارەيشىيان كەم ئەكات، تا بەتەواو ھەتى نامىن، بەم رەنگە ھىزى زىندو پىتى و دەمارە مېشكىيەكانى نەخۆشەكە لەناو ئەچن بەرادەيەكى وايشى لى دى كە ناتوانى ئەم گىيان لەبەرە وردە

(۱) نەك (خۆرە- مكروب) بەلكو: سپىرم يان (مىمن).

سه‌رسورپه‌ینه‌رانه فری بداته دهره‌وه که هه‌موویان نمونه‌ی بهر جه‌سته‌ن بۆ هه‌موو جوړه زبندویتییه‌کان.

بهم رهنکه، زره پیاوه‌که، بی ره‌گه‌ز ئەم‌بیتته‌وه، که‌سی له پاش به‌جی نام‌بیتی^(۱) هه‌روه‌ک دهنکه چه‌مچه‌یه‌کی لی دی، که ته‌رک‌رابی و که‌لکی نه‌مابی.

ئه‌گه‌ر نه‌خۆشه‌که له‌شیتی به‌هیتز و هه‌ره‌تی هه‌بی، ره‌نگه‌ له‌ سه‌ره‌تادا بتوانی به‌رگه‌ی ئەوشیلانه‌ بگری که‌ که‌وتۆته‌ سه‌ر که‌لوپه‌له‌کانی ماسولکه‌ و ده‌ماره‌ میتشکییه‌کانه‌وه‌ به‌لام له‌ سالی‌ک پتر به‌رگه‌ ناگری چونکه‌ هیچ‌ که‌سی‌ک نییه‌ بتوانی ئەم دهرده‌ له‌ناو بیات، مه‌گه‌ر به‌ دل بریاری دابی که‌ ره‌وشتی خۆی به‌ته‌واوه‌تی بگۆری، په‌یره‌ویی پیره‌ویییه‌کی دیاردی کر او بکات، که‌ هه‌تا له‌ ژیاندا‌یه‌ له‌ سه‌ری پروات و لی جیانه‌بیتته‌وه‌ ئەگه‌ر هاتو له‌وه‌دا سستی نو‌واند، له‌ پیاوه‌تی که‌وتیتیکی ته‌واوی تووش دی، که‌ یه‌کیکه‌ له‌ ئەنجامه‌ خراپه‌کان.

ئه‌و پیاوه‌یش که‌ به‌ش براوی له‌ هه‌یزه‌ بنجینه‌بیه‌که‌ی خۆی و، له‌ ئامانج‌یک له‌ ژیانیا، که‌ هه‌ردووکیان به‌ردی بناغه‌ی ته‌ندروستی له‌شو‌هۆشن، هیچی بۆ نام‌بیتته‌وه‌ له‌ ژیاندا ئەوه‌نه‌بی که‌ هه‌موو جوړه‌ نه‌خۆش‌بیه‌ک رووی تی بکات سه‌روشتیش بی‌زی نایه‌ت بیپاری‌زیت، یان شه‌ق‌بکی تی هه‌ل ئەدات و فری ئەداته‌ گۆره‌وه‌، یاخود که‌نه‌فتی ئەکات له‌ ژوور‌یک له‌ ژووره‌کانی نه‌خۆش‌خانه‌ی شیتته‌کاندا.

ئه‌و هۆبانه‌ی که‌ رزی یه‌که‌یان پیک هیناوه‌، هه‌رخۆش‌شیان په‌نجه‌ ئەک‌یشن بۆ چاک‌بوونه‌وه‌که‌ی جا ئەگه‌ر ئیمه‌ ئەو هۆبانه‌مان هه‌ل‌گه‌یراپه‌وه‌، واتا: بیرمان له‌و کارانه‌ نه‌کرده‌وه‌ که‌ میتشکمان پر ئەکه‌ن له‌ خراپه‌ و، له‌شمان تووشی کزیی ئەکه‌ن و، که‌لوپه‌له‌کانی ده‌ماره‌ میتشکییه‌کانمان پر ئەکه‌ن له‌ ترس و له‌رزی نه‌پینی و تووشی تیک چوون و پرست برانیان ئەکه‌ن... له‌ جیاتی ئەوه‌ بیری خۆمان خسته‌ سه‌ر ئەوشتانه‌ی که‌ میتشکمان رو‌شن ئەکه‌نه‌وه‌ و له‌شمان ئەخه‌نه‌وه‌ سه‌ر پاکی و ته‌ندروستی، ئەوساکه‌ ئیمه‌ به‌سایه‌ی ئەم کرده‌وانه‌مانه‌وه‌ خۆمان خۆمان له‌م دهرده‌ سامناکه‌ ئەپاری‌زین و، خۆشی له‌ سه‌رکه‌وتن و به‌ره‌م پیک هینان وهره‌گرین، له‌ هه‌ناسه‌ ساردی و منال نه‌بوونیش (زپی) رزگارمان ئەبی.

جا بۆ ئەمه‌ی بگه‌یته‌ ئەم ئامانجه‌، خۆت به‌م جوړه‌ رابه‌یتنه‌:

پیش ئەمه‌ی له‌ پتخه‌فه‌که‌ت بیته‌ دهره‌وه‌، چه‌ند هه‌ناسه‌یه‌کی درێژ بده، تا پیت ئەکری سنگت پرپکه‌ له‌ با، به‌مه‌رجی په‌نجه‌ره‌کانی ژووره‌که‌ت به‌ته‌واوه‌تی کرابنه‌وه‌، تا با‌ی پاک بیته‌ ناو سییه‌کانته‌وه‌ و بتوانی بتبوور‌یتیتته‌وه‌ پاش ئەوه‌ تا له‌ناو پتخه‌فه‌که‌تایت، ده‌ست بکه‌ بهم مه‌شقانه‌ی که‌ له‌م نووسراوه‌دا پیشان دراو‌ن، بۆ ئەمه‌ی زبندویتییه‌ ده‌ماره‌ میتشکییه‌کانت بۆ پیک بی له‌ دوا‌ی ئەم وهر‌زخانه‌، ئاویکی سارد بکه‌ به‌خۆتا، که‌ له‌ دوو وردیله‌ (دقیقه‌) تی په‌ر نه‌کات، بۆ ئەمه‌ی له‌پاش خۆ وشک کردنه‌وه‌ هه‌ست به‌گه‌رمییه‌کی خۆش بکه‌یت له‌ له‌شتا.

بی گومان، کارو‌فرمانی له‌ش بزوین له‌ناو با‌ی پاکدا، چاکتره‌ له‌ کارو‌فرمانی له‌ش نه‌بزوین له‌ جیگای داخراودا.

جا ئەگه‌ر سه‌روشتی فرمانه‌که‌ت و ابو، که‌ له‌ناو نووسین خانه‌که‌تا دابنیشی، پتووسته‌ له‌ سه‌رت درێژترین کات که‌ بۆت بلوی گه‌رانی درێژ درێژی تیا بکه‌یت له‌گه‌ل هه‌ناسه‌دانی درێژدا.

ئه‌وه‌بش بزانه‌ که‌ خواردنی دوو ژهم، له‌ رۆژتیکا، چاکتره‌ له‌ خواردنی سی ژهم به‌لام ئەگه‌ر توانیت سی یه‌م ژهمیش بخۆیت و به‌ئاسانی سازی بکه‌یت له‌ناو ورگتا وه‌ک دوو ژهمه‌که‌ی تر، ئەگه‌ر له‌ ژهمه‌کان که‌میش نه‌که‌یتته‌وه‌ زیانی نییه‌.

نه‌که‌یت به‌بی ئاره‌زوو نان بخۆیت چونکه‌ خۆرشته‌که‌ت ئەبی بیتته‌ خۆتینیکی گه‌ش و زۆر ئەو نان خواردنه‌یش که‌ به‌ئاره‌زوو و خۆش‌بیه‌وه‌ نه‌خوری، و اچاکتره‌ خۆتی لی دوور بخه‌یتته‌وه‌.

چونکه‌ خۆتینیکی که‌م و کز نه‌بی لی پیدای نابی. ئەو خواردنانه‌ بخۆ، که‌ دلته‌ ئەچیتته‌ سه‌ریان، به‌مه‌رجی چاک بن و پیت بکه‌ون.

له‌ زۆر خۆری خۆت بیاریزه‌ له‌ناوه‌ند ژهمه‌کانیشدا هیچ مه‌خۆ مه‌یش نوو تا چه‌ند کاتیک به‌سه‌ر ژهمی دوا‌یتتا تی ئەپه‌ری چه‌ند به‌که‌لک و خۆش ئەبوو، ئەگه‌ر پیش نوستنه‌که‌ت چه‌ند وهر‌زشیکت بکرا‌یه‌ له‌ وهر‌زشه‌ بی ئه‌رک و سووکه‌کان.

نه‌که‌یت که‌م ته‌رخه‌می بکه‌یت له‌ هه‌ل مژینی با‌ی پاکدا په‌نجه‌ره‌کان هه‌موویان بکه‌ره‌وه‌ تا ئەکه‌ونه‌ سه‌ر گازی پشت هه‌ر هه‌فته‌ی جار‌یک دووجار ئاوی بکه‌ به‌خۆتا له‌پاش مه‌شقه‌کان

به‌دیانیان و ئیوارانیش به‌جلوبه‌رگی گرانه‌وه‌ باری خۆت گران مه‌که‌ ده‌ستت دایه‌ هه‌ر

(۱) به‌واتای: وه‌ج‌ا‌خ کو‌یر ده‌بی.

کارتیک، مام ناوهندیی به، نه کهیت له ئەندازه تیپەر بکهیت تا زوو خۆت لهو شووشه داوودەرمانه رزگار بکه، که له لات کۆبوونه تهوه، بیانخه ره جینگای هه ره باشه وه که ئه ویش زیرابه!...

ههروهک لهشت پاک ئەکه یته وه، هۆشیشت پاک بکهروه پال بده به ئارامیه وه له سه ره وهرزشه کانیشت به ریکویتیکیه وه برۆ به ریدای روو بو پیشه وه بکه، له رینگا گه وهره کهی مرۆقایه تیدا.

بهشی بیست و یه گهم

هۆی ئاره زوو هه لئه سان

ئاره زوو هه لئه سان، لهو کاتانه دا پهیدا ئه بی که لهش تووشی کهم ته رخه می و پهروه ده نه کردن دی ئه م به پیچه وانه ی زۆریه ی گه یو گرفته ره گه زبازیه کان، په یوه ندیی نییه به لنگ بازیی زۆروه له مه وه نابی و تێ بگه یین که لنگ بازیی بی ئەندازه، له زۆر جاردا، ئۆیالی له پیاوه تی کهوتنی به ئەستۆ نابی به لام راستیه کهی ئه وه تا: که هه ره وشتیک له بیرکردنه ودا به کاربه یتری، یاخود له کارفرماندا که ئەنجامه کهی به وه بگات هه یزه کانی له شمان کز بکات، به ته نشت ئه ویشه وه هه یزه زیندوو هه کانیشمان کز و لاواز ئه بن.

جا له بهر ئه مه یه که ئاره زوو هه لئه سانیه ده مده می، یاخود یه کجاری، له وه نده زۆر تر بلابو ته وه، که به بیرماندای رازی ئه ویش، که کهس دان نانی به بلابو ونه ویدا، له وه دایه، که ئه و کۆمه له کلۆلانه ی ئه م دهرده یان تووش بووه، شهرم ئه کهن نه خۆشیه که یان بو هیچ کهس بگێرنه وه، ته نانه ت بو کهس و کاری خۆشیمان، نای گێرنه وه.

جاری واهیه ساردیی و گه رمیی با په یوه ندیی به ئاره زوو هه لئه سانه وه هه یه چونکه ئه و که سه ی له ته نگه له مه دابی و له ناو گه رمایه کی زۆردا بژی، دوور نییه که ئه وه له رووی کاروباری ره گه زبازیه وه کاری تێ بکات زۆر کهس له ئه فسه ره کانی سوپای به ریتانیا له هیندستاندا، هه یزی ره گه زبازیه یان به هۆی بای ئه ویه کزیوو.

که یینه و به یینه یه کی به ناو بانگیش خرایه به رده می دادگای به رلا کردن له (له ندهن) دا^(۱)، هۆیه کهی ئه چوو وه سه ر (با) که بیانوویه کی ده و له مه ندی جوان، سکالای له ده ست میترده کهی، که ئه فسه ریک بو بوو له هیندستاندا و گه رابوو وه به ریتانیا، داوای به رلا کردن کردبوو له دادگا، هه ره له بهر ئه وه ی میترده کهی پیاوه تی نه ما بوو و هه یچ لنگ بازیه کی له گه لیا پی نه ئه کرا، له چه ندو چون کردندا، ئه فسه ره که زۆر بیرو باوه ری پزیشکانه ی بی هاوتای پیشاندا، که به لگه یه کی گه و ره بوون بو ئه وه ی، که هه یزی ره گه زبازیه ی له زۆر کاتدا، له بایه کی وادا پهیدا ئه بی که گه رم و سه رمای مام ناوهندیی بی.

به لام نابی ئه وه ی شمان له بیر بچیت، که پیاوی سپی پیست، ئه گاته ناوچه گه رمه کان،

(۱) دادگای به رلا کردن: دادگای شه ری، کاروباری کۆمه لایه تی (محکمه التفریق او الطلاق).

له خوښياندا گه شکه دارنه بڼې؛ چونکه له بهندو کوته‌ی نه و ناوچه‌یه پرزگاری نه‌بڼې که له پاش خوښه‌وه به جيتي هيتستوه و، نه‌توانې به‌ناره‌زوي خوې لنگ بازي بکات و نالوښي خوې دامبرکيتيسته‌وه که نه‌م ره‌وشته، زورجاري و ابووه، بووه به‌هوې شوږشي نه‌توه‌کاني نه‌وه جيتا گهرمانه، به‌رامبه‌ر داوین پيسی نه‌وه مرؤقه سپی پيستانه نه‌وه گپروگرفتانه‌پيش که تووشی ټينگيلته‌ره بوون له هه‌ندې، له و خاکه ژير ده‌ستانه‌يدا، هه‌مووی له رووی نه‌م ورووژاننه‌وه بووه جا نالوښ دامرکاندنه‌وهی زور و، مهی خواردنه‌وهی له نه‌ندازه به‌ده‌ر و، خوارده‌مه‌نبي پر به‌هارات، که شارستانيه‌کان خوښي پتوه خه‌ريک نه‌کهن، به‌بیا نووی پاراستنی جوولهي جه‌رگيانه‌وه به‌هوې داووده‌رمانی تيز و گهرمه‌وه... نه‌مانه هه‌موویان نه‌بنه هوې په‌يدا بوونی جوړه (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سانیک) به‌م په‌نگه، خراپه‌کان له ده‌ست خوښان نه‌وه شپنه‌وه، که چی نه‌چين گله‌بی له سروشت نه‌کهن، که هيچ تاوانیکي نيه له‌ودا هيچ مقومقويه‌ک ناکړي که خوږشتی ناتواو، هه‌ره‌تی په‌گه‌زبازي نه‌کوژي هوښه‌کاني نه‌مه‌پيش ئاشکران چونکه نه‌دانی خوږشتی به‌هيز، به‌له‌ش، که که‌ره‌سته‌يه‌کی بنچينه‌يه يو هه‌موو جوړه هيزيک له له‌شدا، هانه‌ی نه‌خوښی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) نه‌دا که تووشمان بيت، پشت گرتنيکيشيه‌تی که له کوښمان نه‌بيتته‌وه له راستيدا، زانست نه‌وهی بز ئاشکرايووه، که هه‌ر له‌شپيک خوږشتی ته‌واوی نه‌درتي تووشی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) دپت هه‌رچند ناره‌زوو هه‌ل نه‌سانه‌که، جوړ جوړ و پله به‌پله‌يه، به‌لام نه‌م راستيه‌ی ناشارتيته‌وه که هه‌يه و په‌يدا نه‌بڼې.

له‌مه‌ودا هه‌ندې له‌وه‌پيش نه‌دوین که هه‌ندې که موکووړی په‌گه‌زبازي هه‌ن له کاره‌ساتی ناکاوه‌وه یان له سروشتی پيشه‌و کاره‌وه، ياخود به‌هوې وه‌رگرتی هيز و تواناکه‌ی له دایک و باوکه‌وه، په‌يدا نه‌بن جا نه‌م که موکووړی پيا نه‌بنه هوې روودانی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) یش (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) یش به‌هوې کاره‌ساتی ناکاوه‌وه، که‌م رووئه‌دا.

چونکه جيتگه‌ی نه‌ندامه‌کاني سک و زاگردن وا هه‌ل که‌وتوه که له زبانی نه‌نگوچه‌له‌مه‌کاني دووربخاته‌وه.

نه‌وانه‌ی پيشه‌کانيان وا هه‌ل نه‌گرن که زوريه‌ی کاتي خوښان به‌دانيشتن و نه‌جوولانه‌وه پابویرن، زبانيکی زور نه‌به‌خشن به‌هيزه زيندووه‌کاني خوښان دووريش نييه، له پاش چهند ماوه‌يه‌ک تووشی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سانیکي په‌جگاری) بن چونکه وه‌ستانی کوومه‌له‌ی ماسولکه‌کان، هيزه‌کاني له‌ش خا و نه‌کاته‌وه، نه‌خوښيه‌کيش نه‌خاته‌وه سهر نه‌وه‌ی که

تاديت خراپتری لي بي هه‌روه‌ها هه‌ندې پيشه‌وکاری وا هه‌ن که خاوه‌نه‌کانيان ناچار نه‌کهن له‌ناو که‌ره‌سته‌ی ژه‌ه‌راوی و کوومه‌له‌ داووه‌رمانی سامناکدا فرمان بکهن، جا زورجاری وا هه‌يه که (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) له‌وه وه په‌يدا نه‌بڼې، چونکه نه‌وه که‌ره‌ستانه کار له کوومه‌له‌ ده‌ماره ميتشکيه‌کان نه‌کهن.

دوورنييه که له نه‌ندامه‌کاني سک و زادا، که موکووړی ياخود نارتيکيه‌ک هه‌بي، که ماوه نه‌دات کاری لنگ بازييه‌که سهر بگري جا له‌پيش چاوی په‌گه‌زی نافرته‌دا، نه‌وه جوړه پياوانه وا دانه‌نرين، که ناره‌زوویان هه‌ل ناسي.

نه‌مه بيتجگه له‌وه‌ی که خوښيان نه‌خوښي ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان یان پتوه‌بي له‌به‌ره‌وه رووکه‌شه‌کاني که موکووړی ده‌ره‌وه، به‌هوښه‌ک دانه‌نرين له هوښه‌کاني (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان).

ده‌مار بزوينه‌کانيش، به‌هه‌موو جوړ و باه‌تتيکيانه‌وه، نه‌بنه هوې (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) پکی شراوه چونکه هه‌نگاوی دوايي له کاری لنگ بازييدا، پتويستی به‌کوښونه‌وهی هيزه‌کاني هوښ و هيزه‌کاني په‌گه‌زبازي هه‌يه نه‌مه‌پيش له توانای نه‌وه سهرخوښه‌دانييه که ده‌سه‌لاتی خوې له ده‌ستدا نه‌مايې.

هه‌رچند نه‌کاو نه‌کوښ نه‌وه کاره‌ی بو ناچيته‌وه سهر، چونکه له‌ش و ده‌ماره ميتشکيه‌کاني له که‌لک که‌وتون، توانای جيتي چي کردنی نه‌وه کاره‌يان نييه.

له‌ش سرکه‌ره‌کانيش، به‌هه‌موو جوړ و باه‌تتيکيانه‌وه، وهک (به‌نگ و تلياک و مؤرفين و کلورال)، بنکه‌کاني ده‌ماره ميتشکيه‌کان سر نه‌کهن، له‌به‌ره‌وه ماوه‌نادهن به‌مرؤف بگاته نه‌وه‌پري خوښی له کاری لنگ بازييدا هه‌روه‌ها زور به‌کاره‌ينانی توتنيش (جگه‌ره‌کيشان) به‌م نه‌نجامه‌ی نه‌گه‌تنيې.

په‌نگه سه‌يرترين شپوه‌ی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) نه‌وه‌بي که له پشيووی هوښه‌وه په‌يدا بي بي په‌کيک له‌و بارانه نه‌ويه که هه‌ندې له لاوه ده‌ماری ميتشک کزه‌کان، که نزیکي ژن هينان نه‌بنه‌وه، له‌وه نه‌ترسن که له شه‌وی زاوايه‌تيدا، نه‌توانن ژنه‌کانيان دلخوښ بکهن و له لنگ بازييدا تيريان بکهن جا نه‌م جوړه دوو دلبييه له توانای په‌گه‌زبازي خوښاندا، وایان لي نه‌کات که باوه‌ريان به‌خوښان نه‌ميتني که ژن هينان یان بو نه‌چيته‌وه سهر نه‌جا که په‌کيک له‌و جوړه که‌سانه ژن نه‌هيتني، نه‌ونده که‌م باوه‌پري به‌توانای لنگ بازي خوې چوته ميتشکه‌وه، تووشی (ناره‌زوو هه‌ل نه‌سان) دي نه‌وه‌پيش دياره که نه‌م جوړه بارانه، له پتيگای هوښه‌وه چاره نه‌کرتين.

بهشی بیست و دووهم

چهند راستیبیهک له بابته ئارهزوو هه‌لنه‌سانه‌وه

دهردی ئارهزوو هه‌لنه‌سان، له‌وه‌خۆشیانیه، که هه‌مووده‌م کۆمه‌لیک قسه‌ی پرپووچی پتوه‌نووساوه، باوه‌ری هیچووچی له‌سه‌ر بلا‌بوته‌وه یه‌کیک له‌و شتانه‌وه‌یه که هه‌موو که‌س وا نه‌زانێ، نه‌مانی زیندویتی له‌له‌شدا، ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ییتێ که تووشی (ئاره‌زوو هه‌لنه‌سان) بووه.

هه‌روه‌ها باوه‌ریشیان وایه، که ئه‌گه‌ر یه‌کیک جارێک نه‌توانێ کاری لنگ بازی بکات، ئیتر هه‌تاماوه له‌ژبانه‌دا کاری لنگ بازی پێ ناکرێ زۆریه‌ی ئه‌و که‌سانه‌یش که ناماده‌ن بۆ په‌سه‌ندکردنی ئه‌م بیروباوه‌رانه، تیکرا، له‌وانه‌ن که سکا‌لایان هه‌یه له‌ده‌ست پشیوی یه‌ک، له‌بابه‌تی ره‌گه‌زبازیبیدا.

له‌به‌شی پێش‌هویدا ئه‌وه‌نده‌مان پێشاندا، که ئه‌م بیروباوه‌ره‌هیچوو‌پووچانه‌به‌درۆ بخاته‌وه له‌به‌رئه‌وه پتیبست ناکات به‌وه که پیاو به‌دبێن بیت، ئه‌گه‌ر هه‌ستی کرد به‌کزیبه‌کی گشتی له‌ناو له‌شیا چونکه‌ کزی له‌ش ئه‌وه‌ ناگه‌ینێ که (ئاره‌زوو هه‌لنه‌سان) ی نه‌ماوه چونکه‌ ئه‌و ئاگردانه‌ی، پرشنگ نه‌دات له‌به‌ر نه‌بوونی پشکو‌ی ئاگر له‌ناویا، وا دانانێ که هه‌تا سه‌ر به‌کاری به‌کاره‌یتان نایه‌ت هه‌ر کاتێ پرت کرده‌وه له‌پشکو‌ی ئاگر، بلتیبسه‌ ئه‌دا و هه‌ل ئه‌گیرسیته‌وه و پرشنگیش ئه‌دا ئه‌مه‌یش که له‌بابه‌ت ئاگردانه‌وه ئه‌گوتی، له‌بابه‌ت له‌شی مرۆ‌فیشه‌وه ئه‌گوتی، هه‌ر کاتێ ئه‌م له‌شه، زیندویتیبه‌که‌ی تیا نه‌ما، کز و لاواز ئه‌بێ و له‌که‌لک ئه‌که‌وێ به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌بێ زیندویتیبه‌که‌یمان بۆ نوێ کرده‌وه، ئه‌ویش دووباره‌ ده‌ست ئه‌کاته‌وه به‌فرمان راپه‌راندنیکی ته‌واو له‌و (ئاره‌زوو هه‌لنه‌سان) هیش که بۆی هه‌لبه‌ستراوه، رزگاری ئه‌بێ.

هه‌روه‌ها یه‌کیکی تر له‌وه‌لانه‌ی که بلا‌بوونه‌ته‌وه له‌بابه‌ت ده‌ردی (ئاره‌زوو هه‌لنه‌سان) هه‌، ئه‌وه‌یه که پیریه‌تی (الشیش‌خوخه) له‌ناوچوونی زیندویتی له‌شی به‌ده‌مه‌وه‌یه.

ره‌نگه‌ ئه‌م باوه‌ره‌ له‌هه‌موو باوه‌ره‌هیچوو‌پووچه‌کانی تر زۆرتر بلا‌بووتیه‌وه ئه‌مه‌ راسته‌ که پیری کزی ئه‌ندامه‌کانی له‌شی له‌گه‌لدایه‌هه‌زه‌کانی ره‌گه‌زبازیش، به‌هزی فرمانه‌کانی له‌شه‌وه‌ که‌م و زۆر که‌موکووربیا تێ ئه‌که‌وێ.

یه‌کیک له‌و بابته‌نای که هه‌ل ئه‌گرن سه‌رنجیان لێ بدری، ئه‌وه‌یه که ئاره‌زوو لنگ بازی کردن یه‌جگار زۆریو، لنگ بازیبه‌که، جیه‌جی نابێ، ته‌گه‌ری تێ ئه‌که‌وێ هه‌روه‌ها ریک نه‌که‌وتنی بیروباوه‌ری ژن و میترد و ناکۆکی یان، له‌گه‌ل نه‌بوونی خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ریه‌کتی، کار ئه‌کاته سه‌ر په‌یدا بوونی نه‌خۆشی (ئاره‌زوو هه‌لنه‌سان).

ئه‌م باره، به‌رۆشنی، له‌و کاتانه‌دا ده‌رئه‌که‌وێ، که ژن هه‌تانه‌که، له‌سه‌ر بنچینه‌ی پوول په‌رستی بێ، نه‌ک خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ر یه‌کتی.

لنگ بازی له‌ئهن‌دازه‌به‌ده‌ریش، له‌هۆیه‌گه‌رنگه‌کانی په‌یدا‌بوونی (ئاره‌زوو هه‌ل نه‌سان) ه‌ چونکه‌ ئه‌بیتته‌هۆی تیکچوونی کارو‌فرمانی ئه‌ندامه‌کانی سک و زاکردن و له‌ناوچوونی ئه‌و سووته‌مه‌نییه‌ی که ئه‌و ئه‌ندامانه‌ی ئه‌خسته‌گه‌ر گه‌لیک نمونه‌یش هه‌یه له‌ناو ئه‌و لاوانه‌دا که ده‌ست په‌ر له‌که‌لکی خستوون و ده‌ماری پیاوته‌ی یان نه‌ماوه، به‌هۆی په‌یوه‌ندی نا‌دروسته‌کانیانه‌وه له‌گه‌ل ئافه‌ته‌ سۆزانییه‌کاندا و تووش بوونیانه‌وه به‌نه‌خۆشیبه‌کانی ئه‌ندامه‌کانی سک و زاکردنه‌وه.

له‌مانه‌وه تێ ئه‌گه‌ین، که پاراستنی شاکلاوی پیاوته‌ی وای پێ ئه‌وێ که یه‌جگار به‌ته‌نگ ته‌ندروستی و ره‌وشتی پاک و ئه‌ندازه‌گیری خۆمانه‌وه بێن چونکه‌ هه‌ر که‌م ته‌رخه‌میبه‌کمان لێ رووبدا، له‌وانه‌یه‌ زیانی وای لێ په‌یدا بێ که تۆله‌ی بۆ نه‌کریته‌وه.

به لّام ئەو پیرەدی که هیزی زیندویتی خۆی پاراستی، له شیوهیهکی تردا ئەبیرنێ بەرئەوه، نابێ ئەوه بەشتیکی سەر سۆرپهینەر دابرنێ، که پیاویکی حەفتا سالی منالی بێ، چونکه له شهکهی فرمانهکانی خۆی به تهواوهتی ئەبیرنێ.

راست ترین به لّگه ییشی بۆ ئەمه، ئەوهیه که له سهردهمی شاهه نشا (ناپلیۆن) ی به که مدا، به کێک له سه رکردهکانی له شکری ئەو که ته مەنی گه یشتبووه هه شتا سالی، کچیکێ پچکۆلهی جوانی هینا، که چی چەند منالیکێ لیتی بوو.

شتیکێ تریش هه به، که په بوه ندی به پیش بینییهکی هه لّوه هه به له بابەت (ئاره زوو هه لّنه سان) هوه.

ئەویش ئەوهیه، که ئەو که سانهی تووشی ئەم دهرده هاتوون په ی به وه ئە بهن که نه خۆشیییه که بیان له وه وه په یدا بووه که له سه ره تا وه گوێیان نه داوه ته نیشانهکانی ئەمه ییش وا ئەگه یتن، که نیشانهکانی نه خۆشیییه که ئاشکرا و دبارن.

به لّام که مته رخه میی نه خۆشه که له گه لّ نه خۆشیییه که ی خۆیدا خستوتیییه ناو ئەو سه رگه ردانییه وه به کێک له وانە ییش ئەوهیه که له تافی لاوتییدا، هه رکه سی ئاره زوی ره گه زه که ی تری نه کرد، ئەو واتایه ئە به خشی که ئەو که سه چ له رووی له شیه وه و چه له رووی دهر و نییه وه ناتواوه جا ئەگه ره هه موو که سیک ئەم نیشانهی نه خۆشیییهی له خۆیا بدیایه و خه ریکی لابرندی بوایه، تووشی ئەو رۆژه نه ئەهاتین که له هه موو لایه که وه گوێمان له سکا لاکردن بێ له بابەت (ئاره زوو هه لّنه سان) هوه، به لّام راستیییه که ی ئەوهیه که ئیمه هه موو ده م، له بابەت ته ندروستیمانه وه، چاو و راو له خۆمان ئە که یین، و چاره کردنی نه خۆشیییه کانی شمان دوا ئە خه یین.

ته نانهت ئەگه ره ئەو که سه ی ئەم نیشانه ییشی لێ دیاردیی ئەدا، و ربا بیته وه و خه ریکی چاک کردنه وهی نه خۆشیییه که ی بیت، له زۆر جاردا په نا ئەباته بهر داووده رمان، به هیوای ئەوهی که پێیان چاک بیته وه زۆر جاری وایش هه یه، نه خۆشه کان ئە چنه بهر دهرگای فرۆفیل بازه کان و چاو و راو که ره کان.

له هه ردوو باردا، نه خۆشه که، پارهکانی خۆی به فیرو ئەدات، که دوور نییه زبانیکی زۆریش به له شی گه یشتی.

له هه ردوو باردا، نه خۆشه که، زیندووتیییه که ی ده ست ناکه ویتته وه، ده ماری پیاوه تییه که ی وه ک خۆی لێ نایه ته وه ئەو داووده رمانانه ی که نه خۆشه کان خۆیانی بۆ ئەکوتن، بێ ئەمه ی بزانه چیی تیا یه و به کاری چی دی، توژیک له زیندووتیییه یان

تیانییه، که هیوایان وایه، به زۆر ده ستیان بکه وێ.

چونکه داووده رمانه گیراوه کان که گوایا بۆ به هیز کردنی له ش دروست کراون، له راستیدا هه ره ئەوه ندیهان پێ ئە کرێ، که ئەندامه سسته کان بۆ ماوه یه کی که م بخه نه وه گه ر، به لّام له دوا ییدا وه ک خۆیانیان ئەهیلّنه وه، بیتجگه له وه سستی و کزییه کی تازه یشیان تیا به چی ئەهیلّن.

سه ییر ئەوه یه، هه ندێ له وانە ی که هیزی ره گه زبازیان نامیتن، په نا ئە به نه بهر مه ی خۆریی ئەوانه و ئەزانن که مه ی، هیزیان پێ په یدا ئەکات بۆ کاری لنگ بازیی له راستیدا، ئەوانه له ریگای چاک بوونه وه لّئه دهن هه ره له لیکیشیان له ده ستا مای بۆ چاک بوونه وه له ده ست خۆیانی ئەدهن.

به لّام ئەوانه ی ژیری ته واون، ئە چنه بهر دهرگای په روه دده کردنی له راستیدا، وهرزش و خۆرشتی به چی، له و شته گرنگانه که هیز و زیندووتیی بۆ له ش ئەگێر نه وه.

به لّام له کاتی هه لّباردنی خۆرشتدا، ئەبێ ته ماشای ئەوه بکری که به که لکی له ش بێ و پێی بکه وێ به لّام له کاتی هه لّباردنی وهرزشه کانا، ئەبێ ئەو یاریانه هه لّبێرترین که ئەندامهکانی له ش به هیز ئە کهن و زیندووتییی تیا په یدا ئە که نه وه ئەو پێره وییه ییش که له م نووسراوه دا دامان ناوه، ته و او به کاری ئەوه دیت که ئەم ئامانجه به ییتته دی.

ئەو پیش بینییه هه لّانه ی که دهرباره ی نه خۆشییی (ئاره زوو هه لّنه سان)، بلا و بوونه ته وه، ئەتوانین هه موویان به ی نه وه سه ر ناشیتی و نه زانی: نه شاره زایی له سروشت، نه شاره زایی له وهی که سروشت لیمانی ئەوێ چونکه نه خۆشییی (ئاره زوو هه لّنه سان)، پیش ئەمه ی دیاردیی بدات، له وانە یه پێی بزانی ئەوه ییش به وه دا ئەزانی که نه خۆشه که، کزیی هه موو هیزهکانی له شی گرتییته وه، که له ئەنجامدا زیندووتیی و چالاکیی نامیتن که چی به جۆریکی تیپکرایی کات نه خۆشه که ده ست ئەکات به چاک کردنه وهی خۆی، به جۆریکی و سه ییری (ئاره زوو هه لّنه سان) ه که ئەکات وه ک له و شتانه جوئ بێ که بوون به هۆی په یدا بوونی، وایه له وه دا هه ره له و که سه ئەکات، که بیه وێ دره ختییک به ره به ست بکات له گه شه کردن، له جیاتی ئەمه ی له ره گ و ریشه وه ده ری به ییتن، گو له کانی لێ ئەکاته وه، بۆ ئەمه ی له ده ست نه خۆشییی (ئاره زوو هه لّنه سان) رزگار بین، هه ره یه ک ریگا هه یه بیگرین، ئەویش په ی ره ویکردنی ئەو ده ستوور و یاسایانه یه که سروشت بۆی داناوین ئەم ده ستوور و یاسایانه ئەوانه که له م نووسراوه دا ناوبراون، بۆ ئەوه پیشانمان داوون که یاریده ریکی باش بن بۆ ئەو که سانه ی که ئەیانه وێ به که لکیان به ییتن.

بهشی بیست و سییه

چاره‌کردنی ناره‌زوو هه‌لنه‌سان

پتیبسته له‌پیش هه‌موو شتییکا ئه‌وه بزاین، که ئه‌وه که‌سانه‌ی سکالا ئه‌که‌ن له‌ده‌ست ئه‌م جوړه نه‌خو‌شییانه، له‌ناو له‌شیاندا ژماره‌یه‌کی زۆر شانه‌ی مردوو هه‌یه ئه‌م جوړه شانه مردووانه‌یش له‌باریاندا هه‌یه ئه‌ندامه‌کانی له‌ش له‌کاربخه‌ن، به‌تایبه‌تی ماسولکه‌کان ده‌ماره میتشکییه‌کان له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌بێ له‌پیش هه‌موو شتییکا نه‌خو‌شه‌که خه‌می ئه‌وه‌ی بێی که له‌شی خو‌ی به‌ته‌واوه‌تی پاک بکاته‌وه له‌و جوړه شانه مردووانه، تا هه‌یچ ته‌گه‌ره‌یه‌ک نه‌یه‌ته پتیشه‌وه له‌به‌رده‌م چاک بوونه‌وه‌یدا له‌نه‌خو‌شییه‌که.

له‌هه‌موو شتییک گرنگتر که بۆ ئه‌مه ده‌ست بدات، مه‌شق کردنه به‌هه‌موو ماسولکه‌کانی له‌ش، به‌شیه‌یه‌کی وا که زیندو‌یتیبه‌که‌ی خو‌ی ده‌ست بکه‌وتنه‌وه به‌و مه‌رجه‌ی که وه‌رزش کردنه‌که له‌ناوبای پاکدا بکری له‌به‌رئه‌وه گه‌رانی درێژ و هه‌ناسه‌ دانی قوول، هه‌یز و زیندو‌یتی به‌نه‌خو‌شه‌که ئه‌به‌خشی. چونکه له‌کاتی رۆشتندا، هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی له‌ش دینه جوولنه‌ جوول و وربا ئه‌بنه‌وه به‌واتایه‌کی ترژیانیکی تازه دیتسه‌وه ناوله‌ش، تا ئه‌وه‌ی له‌ده‌ستی چووه، ده‌ستی بکه‌وتنه‌وه. دیسانه‌وه، بایه‌خ ئه‌دینه‌وه به‌پاک کردنه‌وه‌ی له‌ش، به‌جو‌رتیکی وا که هه‌یچی تیا نه‌می‌یتیه‌وه، له‌گه‌شه‌کردنی ته‌گه‌ره‌بدات. هه‌ر فرمانیک بکه‌یت له‌ناو بای پاکدا، له‌وانه‌یه که ماسولکه‌کانی له‌شت وربا بکاته‌وه و بیانه‌خاته جوولان جا ئه‌گه‌ر ده‌ستت نه‌په‌رژا، وه‌رزش بکه‌یت بۆ په‌روه‌رده‌کردنی له‌شت، ئه‌توانیت خو‌ت به‌جووت کردن به‌کشتوکاله‌وه خه‌ریک بکه‌یت.

ئه‌وه وه‌رزشانه‌یش که له‌م نووسراوه‌دا ناویان براوه، ئه‌گه‌ر له‌ناو بای پاکدا بکری، به‌ته‌واوه‌تی به‌که‌لکت دین به‌ته‌نش ئه‌م وه‌رزشانه‌یشه‌وه، پتیبسته له‌سه‌ر ئه‌وه که‌سه‌ی که نه‌خو‌شییی (ناره‌زوو هه‌لنه‌سان) ی هه‌یه، ئه‌م یاسایه‌ی خواره‌وه په‌یره‌وی بکات، له‌ژیانی رۆژانه‌ی خو‌یدا، تا زوو به‌زوو چاک ببیتسه‌وه.

هه‌ر که‌سێ ئه‌م یاسایه، بۆ ماوه‌یه‌کی باش، به‌جێ به‌ینێ، ئه‌وه‌نده ئه‌نجامی به‌که‌لکی بێ ئه‌گات، تا ماوه له‌ژیاندا سوپاس ئه‌کات.

که خه‌به‌رت بووه‌وه له‌خه‌و، له‌جیگا‌که‌تا مه‌مینه‌ره‌وه، ئه‌مدیو و ئه‌ودیو بکه‌یت. ده‌موده‌ست راپه‌ره و وه‌ره ده‌ره‌وه چونکه هه‌رچه‌نده سستی بکه‌یت له‌به‌جێ هه‌یشتنی پیخه‌فه‌که‌تا، ئه‌وه‌نده سارد ئه‌بیتسه‌وه له‌چالاکێ و گورج و گو‌لی، ناره‌زووی شل و

شیتوایی و ته‌مه‌لی ئه‌که‌یت دوا‌ی ئه‌وه ده‌ست بکه‌ به‌وه وه‌رزشانه‌ی که له‌م نووسراوه‌دا ناویان، بۆ ئه‌مه‌ی که‌لوپه‌لی ده‌ماره میتشکییه‌کانت هه‌یز و گوری خو‌بان بسیتنه‌وه و چالاکێ و کارگوزارییان ده‌رکه‌وتنه‌وه.

دوا‌ی ئه‌وه، به‌په‌شته‌مالێکی زه‌ر، له‌شت به‌تونیدی بسووره‌وه تا پتیبسته‌که‌ت وربایته‌وه و خو‌تیبش به‌گورجی به‌ناو ده‌ماره‌کانی له‌شتا بسووریتسه‌وه ئنجا ناوێکی سارد بکه به‌خو‌تا به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌توانی ناوی سارد بکه‌یت به‌خو‌تا، له‌سه‌ره‌تادا وازی لێ به‌ینه تا هه‌یز و گوری خو‌ت ئه‌سپینته‌وه و به‌رگه‌ی ئه‌وه ئاوه سارده ئه‌گریت.

ژه‌می به‌یانی مه‌خۆ له‌جیاتی ئه‌وه پر جامی ناوی سارد بخۆره‌وه.

ئه‌وه‌یشت له‌بیر نه‌چێ، که به‌یانیان ئه‌وه‌نده‌ی بۆت ئه‌لو‌ی، له‌جیگا‌یه‌کی چۆل و له‌ناو بایه‌کی پاکدا وه‌رزش بکه‌یت هه‌روه‌ها ئه‌وه‌یشت له‌بیر نه‌چێ که له‌کاتی وه‌رزشه‌که‌تا، هه‌ناسه‌ی قوول قوول بده‌یت خو‌ت و رابه‌ینه هه‌ناسه‌ی قوول بده‌یت، له‌هه‌ر ده‌می‌کابێ، له‌هه‌ر کو‌تیه‌کا بێت، به‌و مه‌رجه‌ی بایه‌که‌ی پاکبێ.

ژه‌می یه‌که‌مت له‌کاتی یانزه‌هه‌می به‌یانیاندا، یاخو‌د له‌کاتی دوانزه‌هه‌می نیوه‌رۆدا بخۆ خوارده‌که‌ باش بجوو له‌ده‌متا، تا ته‌واو شل ئه‌بیتسه‌وه، ئنجا قووتی بده له‌کاتی نان خوارده‌ناو مه‌خۆره‌وه به‌لام له‌کاته‌کانی تری رۆژدا، تا بێت ئه‌کرێ ئا و بخۆره‌وه له‌و خوارده‌نانه‌ی که پتیبش ئه‌که‌ون زۆر بخۆ هه‌ر خوارده‌مه‌نییه‌ک زیان به‌ته‌ندروستیت بکه‌ینێ مه‌یخۆ که له‌خواردنی ژه‌می یه‌که‌مت بووتسه‌وه، له‌ناو‌بایه‌کی پاکدا بۆ نیوکاتییک سه‌روه‌ت بده به‌خو‌ت.

دوا‌ی ئه‌وه چ کاربکت بۆ ئه‌لو‌ی بیکه‌یت، بیکه.

ژه‌می دووه‌میشت پتیبسته له‌کاتی پینجه‌م یاخو‌د شه‌شه‌می ئیواران دابی و اتا شه‌ش کاتی ته‌واوی له‌دوا‌ی ژه‌می یه‌که‌م پتیبجیت و اچاکه، که نه‌نووت تا سێ چوار کاتییک به‌سه‌ر خوارده‌که‌تا تی ئه‌په‌ری.

جا پتیبش ئه‌مه‌ی بچیته‌ ناو پیخه‌فه‌که‌ته‌وه، پتیبسته جله‌کانت داکه‌نیت و هه‌ندی له‌وه وه‌رزشانه بکه‌یت که بۆ به‌هه‌یزکردنی ده‌ماره میتشکییه‌کانت ده‌ست ئه‌ده‌ن وربابه، له‌دوا‌ی وه‌رزشه‌کان، ناوێکی گه‌رم بکه‌یت به‌خو‌تا پتیبست به‌وه ناکات، هه‌موو رۆژتیک ئه‌م ئاوه گه‌رمه بکه‌یت به‌خو‌تا جارتیک دووجار له‌هه‌فته‌یه‌کا به‌سه‌ پاک کردنه‌وه‌ی بای ژووره‌که‌ت، یه‌جکار پتیبسته چاکترین نوستن ئه‌وه‌تا که له‌ناو بای به‌رله‌لا و پاک دابی.

چونکه (ئۆکسجین) له‌باریا هه‌به‌که به‌رگی ته‌ندروستی و زیندو‌یتیت بکات به‌به‌ردا.

بهشی بیست و چواردهم

سیس بوونی که لویه لی سک و زاکردن

سیس بوون، یا خود قرچ هه لاتی هه نندامیک له نندامه کانی لهش، دوورنییه له زۆر به کارهیتانییه وه، یا خود، له خراب به کارهیتانییه وه بی ته و ندهی په یوه ندیی به نندامه کانی سک و زاکردنه وه هه به، کزی و لاوازییان له نه نجامی زۆر به کارهیتانیه وه پهیدا نه بی، نهک له نه نجامی به کارهیتانیه وه هه روه ها، وهک بو مان دهر ته که وئ، که لهش به جوژیکی تیکرایی سیس نه بی و، کز و لاواز نه بی، به هۆی وهرزش نه کردنه وه، که ماسولکه کان به کارهیتانین، یا خود به هۆی خوشرستی ناته و او وه، یان له بهر هه هۆیه کی تر بی، نه ندامه کانی سک و زاکردنیش به و پیتییه، کزوسیس و وشک هه لدین وهک نه ندامه کانی تری لهش، که زۆر دوورنییه وایان لی بی به ته و او ته لی له که لک بکه ون فرمانی خو بیان پی نه بییری.

نه و شتانهی که نه بنه هۆی نه م زیانه، ناشانمان نه کهن له شتیوهی چاک کردنه وه و اتا خه ریک بیت هیزه کانی ده ماره میتشکییه کان و ماسولکه کان و که لویه لی خو اردن سازکردن له له شتا، سه ره نوئ دا به زرتینیتته وه نه و ندهیش په یوه ندیی به وه وه هه به، له م نووسراوه دا پیشان دراوه به م رهنکه هیزه کانی خو ت نه که رتینیتته وه دۆخی جار ان و، چالاک و لهش سووکی خویشت تازه نه که یته وه و که به هۆی نه وه وه، به ره، به ره، هیزی سک و زاکردنت تیا پهیدا نه بیته وه لی ره دا ناتوانین گرنگی وهرزشی تاییه تی و ریگای گشتیی چاره کردن روژن بکه ینه وه.

هه ره نه و ندهی به سه که بلین، نه نجامی نه وه، به وه نه گات که لهش خوینیکی گه شی وای ده ست بکه وئ، که پر بی له خوشرستی به که لک، که نه مه ییش سه ره نوئ هیز و زیندویتی نه به خشیته وه به نندامه کان و ماسولکه کان.

بویشت دهر ته که وئ: که ئوی سارد به خو دا کردن و، بای به ره ئلای پاک هه لمژین، که لکیکی زۆر و خو ش نه دهن به هه موو نه ندامه کانی له شت.

له راستیدا، چاره کردنه که ت، به کورتی، به نده به وه وه که هیزه کانی ماسولکه کان و ده ماره میتشکییه کانت سه ره نوئ زیندو بکه یته وه، له ریگای په یوه یی کردنی نه و شتیوهی په روه رده کردنی له شه وه، که له م نووسراوه دا پیشان دراوه.

پتیوسته په ی به و راستییانه ییش به ییت که سامناکیی نه و نه نجامانه ت بو دهر ته خه ن، که له ماندوو بوون و په ک که و تنی نه ندامیک له نه ندامه کانه وه پهیدا نه بن چونکه نه ندامه که نه که ویتته کزی و لاوازییه کی و او، که چاک بوونه و هی ماوه یه کی دریزی پی نه وئ هه روه ها گپانه وهی هیز و گو ر و تهن دروستی، له شتیوه یه کی سستدا پیک دئ، به لام هه ر پیک دئ تویش هه ره نه و نده ت له سه ره که به وردیی له سه ره نه و ناموژگارییه نه برۆیت که له م نووسراوه دا نووسراونه ته وه نه م هه رگیز له توانمان دانیه، نخ بو نه و پاداشه ناوازه یه دابننن که له نه نجامی په یوه یی کردنی نه م ناموژگارییه نه و پیمان نه گات.

هه رچه نده که لویه لی سک و زاکردنی سیس و هه لقرچاو، زۆر بلا و نه بو ته وه^(۱)، به لام ژماره ییشی که م نییه چاره کردنی شی، له رو ی کار پی کردنه وه، هه روه ک چاره کردنی ماسولکه سیس بو وه کان وایه، له هه موو لایه کی له شدا، له گه ل نه مه شا رهنکه هه ندی چاره کردنی تریشی لی که مو زۆر بکری.

یه کیک له و ریگا میکانیکییه ی چاره ی نه و که لویه لانه یان پی نه کری، که تووشی نه م نه خو شتییه بوون، ریگای (باکیشان) ه، به هۆی (با- مژ)^(۳) یکه وه که به تاییه تی بو نه م مه به سه دروست کراوه له گه لیک جاردا نه م که لویه له به کارهیتانیه کی تا نه ندازه یه ک له زیانه وه نزیکه هه روه ها نه گه ر زۆر به کارهیتانری، زیانیکی زۆری لی پهیدا نه بی.

که واته، نابی به کارهیتانری تا له هه موو چاره کردنیکی تر نه بیننه وه ته نانه ت نه و ساکه ییش، نه بی زۆر به پاریزگارییه وه به کاری بهینن، نه وه ک زبانی لیته پهیدا بی. نه م که لویه له ییش^(۱) له لووله شووشه یه ک پهیدا بووه که هه ندی له که لویه لی نیرتیتی ناوونجی گه ورته باکیشیکیشی پیته نووساوه، به کاری نه وه دئ که نه و بایه تی تیا یه تی ده ری بکیشیتته ده ره وه نجا که بای ناو شووشه که که م نه بیته وه و پال نه نیت به (کیر) وه، خوین دیتته ناو نه ندامی نیرتیتییه که وه و له ده ماره کانی بلا و نه بیته وه به هۆی نه وه به ره به ره زل نه بی زۆر بوونی به شی خوین له ناو نه ندامی نیرتیتییه که دا نه بیته هۆی زۆر بوونی خو رشت بو خو ی، له به ره وه له شه که ی گه وره نه بی تا نه ندازه یه کی ته و او خاوه نی نه م که لویه له، داها تووه که ی خو ی و دروست کردوه، که له کاتی به کارهیتانیا هیچ ئالوش و خو شتیکی

(۱) راستتر: زۆر بلا و نییه، زۆرنیه.

(۲) باکیش، با- مژ: مه بهستی (ساحبه، مفرغه الهوا) ه.

(۳) راستتر: نه م نامیره ییش...

ره‌گه‌زبازیی به‌نه‌خۆشه‌که‌نه‌گات‌فرمانه‌که‌ی‌هەر‌ئه‌وه‌نده‌یه‌که‌خوین‌بکیشیته‌ناو‌ده‌ماره‌کانی‌ئه‌ندامی‌سک‌و‌زاگردنه‌وه‌که‌به‌وه‌هۆیه‌وه‌ژیانیکی‌تازه‌ی‌پێ‌ئه‌به‌خشی،‌بهره‌بهره‌زبندوویشی‌ئه‌کاته‌وه،‌به‌چه‌شنی‌له‌ش‌سوونه‌وه‌و‌ایه‌که‌بۆ‌ئه‌ندامه‌کانی‌له‌ش‌بکری.

هه‌روه‌ک‌له‌مه‌پیش‌گوتمان،‌ئه‌م‌که‌لوپه‌له‌بۆ‌هه‌موو‌باریک‌ده‌ست‌نادات‌نابی‌به‌کاربهێنری،‌بۆ‌ئه‌وه‌ئه‌ندامی‌نیریتییه‌نه‌بێ‌که‌له‌ئه‌ندازه‌ی‌خۆیان‌بچووک‌ترین،‌یاخود‌ته‌وا‌وسیس‌بووبن‌دیسانه‌وه‌قسه‌که‌مان‌دوو‌باره‌ئه‌که‌ینه‌وه،‌که‌نابی‌ئه‌م‌شپوه‌ی‌چاره‌کردنه‌به‌کاربهێنری‌تا‌له‌هه‌موو‌چاره‌کردنه‌کانی‌تر‌نه‌بینه‌وه‌چونکه‌وریا‌کردنه‌وه‌یه‌کی‌له‌ئه‌ندازه‌به‌ده‌ری‌ده‌ماره‌خوینیه‌کان‌که‌له‌ناو‌ئه‌ندامی‌نیریتیدان،‌که‌به‌هۆی‌به‌کارهێنانی‌ئه‌م‌که‌لوپه‌له‌تایبه‌تییبه‌وه‌پێک‌دی،‌ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌کی‌وای‌تیا‌یه‌که‌ئاسان‌نبیه‌چاوی‌لی‌پپۆشری‌له‌بهر‌ئه‌وه‌هه‌ر‌کاتی،‌ئه‌ندامی‌سک‌و‌زاگردنه‌که‌تۆزیک‌چاک‌بوو،‌پپۆسته‌واز‌له‌به‌کارهێنانی‌ئه‌م‌که‌لوپه‌له‌تایبه‌تییبه‌بهێنری‌ئه‌م‌چاک‌بوونه‌وه‌یه‌یش‌ده‌مده‌مییه،‌زۆری‌پێ‌ناچی‌وه‌ک‌پیشسووی‌لی‌دیتته‌وه،‌ئه‌گه‌ر‌ئه‌وه‌ره‌زخانه‌نه‌کری‌که‌له‌م‌نوسراوه‌دا‌پیشاندراون‌بۆ‌به‌هێزکردنه‌وه‌ی‌گشتیی‌ئه‌ندامانی‌له‌ش‌ئه‌م‌که‌لوپه‌له‌یش‌نرخ‌له‌ناوند‌شه‌ش‌دینار‌و‌ده‌دیناردا‌یه‌به‌لام‌ئیمه‌هه‌ر‌له‌سه‌ر‌قسه‌که‌ی‌خۆمانین‌که‌ئه‌بێ‌به‌پاریزگارییه‌کی‌ته‌وا‌وه‌به‌کاربهێنری‌چونکه‌ئه‌گه‌ر‌گیروگرفته‌که‌له‌وه‌وه‌پیدا‌بووی‌که‌هێزه‌کانی‌له‌ش‌و‌ده‌ماره‌میشکییه‌کان‌له‌که‌لک‌خراپن،‌به‌راستی‌ئه‌م‌که‌لوپه‌له‌هیچ‌که‌لکیکی‌نابی‌ته‌نانه‌ت‌ئه‌گه‌ر‌به‌کارهێنانیشی‌به‌باش‌بزانی،‌ئه‌بێ‌ناوبه‌ناو‌به‌کاربهێنری،‌نه‌ک‌په‌یتا،‌په‌یتا.

له‌برانه‌وه‌ی‌ئه‌م‌به‌شه‌دا،‌وای‌به‌چاک‌ئه‌زانین‌که‌له‌وه‌سه‌رنج‌دانه‌به‌هه‌له‌دا‌چوانه‌بدوین،‌که‌له‌لایه‌ن‌زۆر‌که‌سه‌وه‌ئه‌کرتن،‌له‌بابه‌ت‌شایسته‌یی‌که‌لوپه‌لی‌سک‌و‌زاوه‌له‌ناو‌نیرینه‌کاندا‌له‌راستییدا،‌که‌لوپه‌لی‌سک‌و‌زاگردن‌چ‌له‌ناو‌نیرینه‌دا،‌چ‌له‌ناو‌میییینه‌دا،‌ئه‌ندازه‌یه‌کیان‌هه‌یه‌به‌پێی‌له‌شی‌مرۆقه‌که،‌یان‌ئافره‌ته‌که‌که‌له‌زۆربه‌ی‌مرۆقایه‌تیدا‌ئه‌م‌به‌راوورد‌کردنه‌و‌ایه‌جا‌هه‌تا‌جیا‌وازییه‌کی‌زۆر‌نه‌بێ‌له‌گه‌وره‌یی‌و‌بچووی‌که‌لوپه‌لی‌سک‌و‌زاگردندا‌که‌سه‌رنج‌رابکیشی،‌ئه‌وه‌که‌لوپه‌له‌په‌سه‌نده‌که‌واته‌ئه‌وه‌هه‌لناگری‌که‌په‌له‌به‌که‌یت‌له‌ئه‌نجام‌ده‌ره‌هێنان‌له‌وه‌که‌موکوورپیه‌ی‌که‌به‌که‌لوپه‌لی‌سک‌و‌زاگردنه‌که‌ته‌وه‌دیاره.

هه‌ر‌له‌بهر‌ئه‌وه‌هۆیه‌یش‌که‌هه‌ندی‌له‌هاورپیکانت‌که‌لوپه‌لی‌سک‌و‌زاگردنه‌که‌یان‌له‌هی‌تۆ‌گه‌وره‌تریبی‌وه‌ک‌سه‌رنج‌دراوه،‌مام‌ناوه‌ندی‌دریژی‌ئه‌ندامی‌نیریتی‌له‌کاتی

خاوتیییدا،‌ئه‌گاته‌سێ‌چوار‌گری‌(ئینج)‌به‌لام‌که‌هه‌لبسی،‌ئه‌وه‌دریژییه‌ی‌ئه‌گاته‌پینج‌تا‌حه‌وت‌گری.

ئه‌توانی،‌له‌جێ‌نیشاندانیکی‌هونه‌ردا،‌لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی‌راسته‌قینه‌ی‌گه‌وره‌و‌بچووی‌و‌شپوه‌ی‌ئه‌ندامی‌نیریتی‌بکری‌له‌کاتی‌خاوبونه‌وه‌یان‌نیشتنه‌وه‌یدا،‌چونکه‌له‌ویدا‌په‌یکه‌ری‌پیاوه‌رووته‌کان‌پیشان‌ئه‌درین‌تۆ‌له‌پیش‌ئه‌مه‌دا‌که‌خۆت‌تا‌وانبارکه‌یت‌به‌بوونی‌ئه‌م‌که‌موکوورپیه‌گرنه‌گه‌له‌ئه‌ندامی‌سک‌و‌زاگردنتا،‌پپۆسته‌راویژ‌به‌پزیشکیکی‌شاره‌زای‌باوه‌ر‌پیکراو‌بکه‌یت^(۱).

(۱) پزیشکیکی پسیپۆر.

بهشی بیست و پینهم

گون شوپیی و هوپیه کانی

(گون شوپیی)^(۱) نه خویشیبه کی بلاوه له ناو پیاواندا، نازاریشی ههیه له دهماره کانی تووره که ی که لویه لی سک و زاگردندا پهیدا ئه بی، یاخود تووشی دهماره خوینه کانی گونه کان دئی تووره که ی گون زور تووشی ئه نه خویشیبه دئی، که چی گونی لای راست که م تووش دئی له بهر هوپیه کی وایش که زاناکانی زانستی فرمانی ئه ندانه کان تیا سه رسورماو بوون و په یی پی نابه، تیکراش هه موو جاریک ئه نه خویشیبه له گونی چهیدا پهیدا ئه بی.

نه خویشی (گون شوپیی) یش بهم جووره پهیدا ئه بی که هه ندئی له دهماره خوینه کان له گوربسی (ئاوی پیاو) ئه ئالین گوربسی ئاوی پیاویش بریتییبه له چند لووله یه ک که (ئاوی پیاوی) پیا ئه روات له ناوه ند جووته گون و بویشی سکدا یه کییک له م دهماره خوینانه راسته و راست به گونی لای راسته وه نووساوه که به هوئی ئه وه ره یگایه کی ئاسان ئاماده بووه بو (ئاوی پیاو).

که چی دهماره خوینتیکی تر به گونی لای چه یه وه نووساوه به للام له شیوه یه کی پیچه وانه ی شیوه ی دهماره خوینه که ی یه که مدا.

چونکه به پیچه وانه ی ده ماری یه که م، ئه م له ریگایه کی خواروخیچدا ئه روات، پیچ ئه کاته وه و ئه ئالئی له گونه وه، تا وای لئی دئی تووزیک نه بی دایناپوشی، که ئه ویش بنکی گونه، ئیتر هه موولایه کی گونی چه پ دانه پوشی جا ئه م گونی چه په، خوئی له خویدا یه جگار ناسکه، زوو ههست به نازار ئه کات.

هه تیکچونتییک له ناو له شدا روویدات، به تایبه تی له و به شانهدا که کار له فرمانی ره گه زبازی ئه کن، گونی لای چه پیش ههست به و تیکچوونه ئه کات و نازاری پی ئه گات.

به للام ماوه ی کارتیگردنی نه خویشیبه که، له گون، تا ئه وه نده یه که دهماره خوینه کان ئه ئاوسین، پر ئه بن له خوین.

ئه وه ویش دیاره که پله ی ئه و ئاوسانه، یاخود خوین تی زانه، به پیی هوئی نه خویشیبه که ئه گورری ئه وه ویش روو ئه دات که گه رانی خوین له ناو (تووره که ی گون) دا که مییک بوهستی

(۱) له کورده واری لای خویماندا به (قوربوون) ناو ده بری یان (فیتنق).

ئیتتر ئه وساکه نه خویشه که، ههست به بی سره وتی و دلته نگی زورتر ئه کات، له نازار، ئه و له راستیدا ههست به گرانیی چووزانه وه یه ک ئه کات له تووره که ی گوندا جا ئه م نازاره روژ به روژ زورتری لئی دئی مه گه ره نه خویشه که، زوو فریای خوئی بکه وی و چاره ی باش بدووزیته وه بو خوئی، تا له و نازار و تنگه تاویبه پرگاری بی.

جاری وایش ههیه، ئه م نازارانه ی ناوم بردن، نازاری تریشیان به ته نشته وه پهیدا ئه بن، ئامانجیان دهماره میشکیبه کان ئه بی.

له هه ندئی جاردا نه خویشیبه که ئه گاته ئه و په ری تنگچه له مه، له ماوه ی چند کاتییکدا له هه ندئی جاریشدا به چند سالییک درپژه کیشان ئنجا نه خویشیبه که ئه گاته ئه و راده یه چونکه نازاره که تین ئه سینئ ئه گه ر بیئو ده موده ست چاره نه کری، تنگچه له مه که زور گه وری لئی دئی، به تایبه تی، له رووی ئه وه وه که کار ئه کاته ئه ندانه کانی سک و زاگردن و به چی هینانی فرمانی خوین به للام ئه و زیانانه ی که له پاش روودانی نه خویشی (گون شوپیی) یه وه ئه که ون له له ش، ئه مانه ی خواره وه ن:

کاتی ئه و دهماره خوینه ی که نووساوه به گونه وه، له فرمان ئه که وی، له بهر هه ره یه ک بی، که له مه و دوا پیشان ئه درین، ئه و به شه خوینه ی که ئه پرژایه گونه که وه بو ئه مه ی خورشتی پی بدات، لئی که م ئه بیته وه ئه م خوین که م بوونه وه یه یه یه جاری و هه یه ئه گاته ئه ندازه یه کی و چوژ بر ئه بی.

هه ره له و کاته ی شدا، دهماره خوینه که، خویشی، هه ره له و جیگه یه دا دهست ئه کات به ووشک بوون و هاتنه وه یه ک ئه م باره، ناویکی یونانی لئی نراوه، و اتاکه ی ئه مه تا: (کومه له کرم) به م رهنگه گونه که له خوین بی به ش ئه مینیتته وه ئه نجامیشی به وه ئه گات، یان به ته و او ه تی له ناو ئه چی، یان به جاریک کز ئه بی ئه وه ویش له وه و وای لئی دئی: دیتته وه یه ک و بچووک ئه بیته وه، تا ئه بیته گلۆله یه ک، که هه موولایه کی به دهماره خوینییبه مردووه کان ته نراوه، هه ره و هک پارچه یه ک پیستی لئی دئی که ژبانی تیا نه مابئ.

ماسولکه کان و کشته که کانی دراوسینی گونیش، له بهر که م خورشتی، کزولا و ازته بن و پوچ ئه بنه وه ئه وه ویش له (تووره که ی گون) دا به ئاشکرا ده ره که وی له بهر ئه وه خا و ئه بیته وه و شوپیش ئه بیته وه بو خواره وه.

که چی ئه گه ره خاوه نه که ی تندرست بوایه، ئه بوو تووره که که خه ه ل بهاتایه و بنوسایه به له شه وه هه روه ها ههستکردن به گرانیبه ک له تووره که که ی گوندا، هه ره له و هوپیه وه به للام

هۆی ئەو ئازارەى که لەم نەخۆشییەوه پەیدا ئەبێ، ئەوێه که دەمارە خۆینەکان که خۆینیان پیدای پەق ئەبن ئەم دەمارە وشک بووانەیش که ئەنالتین بەگۆنەکەوه، گۆنەکە ئەگوشن.

نەخۆشییى گۆن شۆرپى، گەلێک هۆى هەهە نەندێک لە زاناکان ئەلێن مندال لە باوکىیەوه بۆى بەجى ئەمىنێ بەلام لەمەدا چەند بەرپەچ دانەوێهەک هەهە، جى نىیە، لێردەدا، لى بىدۆین زۆرەى بارەکانى ئەم نەخۆشییە، بە (هەستکردن بەکەموکورپى) یەوه بەندە لەکاتى لاوینیدا، یاخود لە لنگ بازى زۆرەوه پەیدا ئەبێ که لەسەرەتای ژياندا ئەکرى ئەمەیش سەبارەت بەوێهە که ئەندامى سک و زاکردن، لەکاتى دامرکاندەنەوى خورووى رەگەز بازىیدا، پىوستى بەخۆینىکى زۆر هەهە ئەمەیش ئەبیتە هۆى ئەوێهە که ئەو دەمارە خۆینىیانەى بەگۆنەوه نووساون، ماندوو بىن و لە پەلۆپۆیکەون.

جا ئەگەر ماوێ ناوێند لنگ بازىیەکان، یاخود دەست پەرەکان درێژن، هەر هېچ نەبى تا ئەندازەیک بەهۆى ئەووه هەلێک دەست دەمارە خۆینىیەکان ئەکەوێت بۆ سەرەوت و بووژانەوه لەو ئەرک و ئازارى فرمانانەیان که ئەیانىن بەلام ئەو ئالۆش پەرستەى که لەژێر چنگى ئارەزووى ئالۆشى خۆى دابى، نەدان بەماندووتىیدا ئەنێ، نە لە لنگ بازىیەکەیشى وەرپس ئەبێ.

ئەوێندە کەلۆپەلى سک و زاکردنى خۆى ماندوو ئەکات، لەش و دەروونى خۆى ئەکوژى، ناوێستتەوه لە بەزمى خۆى تا بەتەواوێهەتى لە پەلۆپۆ ئەکەوێ بەم رەنگە دەمارە خۆینەکان، بەو خۆینەى که دپتە ناویانەوه، هەموودەم لە ئاوساندا ئەبن، تا لە دواییدا وایان لى دى لە وزەیاندا نامىن بەرگەى ئەو تەووژمە خۆینانە بگرن، ئەتەقین، وەک شۆرشىک بکەن لە رووى خاوەنەکەیاندا وایە بەم رەنگە گۆنى چەپ، لە هەموو بەشێکى تری کەلۆپەلى سک و زاکردن زۆرتر ئازارى ئەگات، بەهۆى ئەم پشپۆییەوه که لەناو دەمارەکانى خۆیندا روو ئەدات ئەنجامىش بەوه ئەگات که نەخۆشییى گۆن شۆرپى لى پەیدا ئەبێ.

لە هۆیەکانى تری پەیدا بوونى (گۆن شۆرپى) ییش ئەوه که هێزەکانى لەش لە ئەندازە بەدەر بەکاربەیتن، یاخود ئەندامەکانى سک و زاکردن تووشى خۆین تیزان بىن، یان شتىکیان لى بکەوێ ئازارىان بەدات، یان پیاوێهە تووشى گرفت بووبى، یان دەریپى تەنگى لەپى کردبى یەکیک لەوینەى ئەو کارەساتانەى قەوماون و ئەگێرپنەوه، ئەوێهە که جارىکیان لاویک پى ئەنێ بەسەر توپکلیکی مۆزدا، هەل ئەخلىسکى ئەکەوێ لەوکاتەدا هەردوو لنگى ئەکرتنەوه رۆژى دوایى تووشى گۆن شۆرپىەکی سامناک دى.

چونکە دوایى ژوووروى دەمارى خۆینەکەى ئالا بوو بەسەر گۆنیا، لەبەرئەوه گۆن شۆرپى تووش بووبوو، بەتایبەتى هەر لەبەرئەوهى که لە پىچوپەناکانى دەمارى خۆینەکەدا خۆین پەنگى خواردبووهوه و دەمارەکەى ئاوساندبوو.

یەکیک لە هۆیەکانى تری ئەم نەخۆشییە، نەخۆشییە نەهینىیەکانە چونکە گەرانى خۆین بەجۆرێکى گشتى لە هەموو لەشدا، بەجۆرێکى تاییە تیش لە ئەندامەکانى سک و زاکردندا لە ئەندازە دەرتەچیت هەرەها ئەم نەخۆشییە لە دەستووورکردنى ژەراویى و داوودەرمانى توندوتیژ و بزۆینەرىشەوه پەیدا ئەبێ کەرەستە ژەراویىەکانى تریش کارێکى گرنگ ئەکەن لە ئەندامى سک و زاکردن.

نەخۆشییى گۆن شۆرپى، بەجۆرێکى تیکرایى، لەوانە ئەقەومى که زۆرەتەنگ تەندروستىیى خۆیانەوه نابن بەجۆرێکى تیکرایى، لە دوایى ژياندا ئەقەومى لەراستىیدا نەخۆشییى گۆن شۆرپى، بریتىیە لە وەستانى گەرانى خۆین لەناو ئەو دەمارى خۆینانەدا که کەوتوونەتە ناو توورەکەى گۆن و ئەملاوئەولای توورەکەکەوه، ئەوێهە ئەبیتە هۆى شۆرپوونەوه و خاوبوونەوه، دەمارەکانى خۆینىش بەو جۆرە تیا ئەئاوسین، که لە لاق و بەشەکانى تری لەشدا بەئاوساویى دەرتەکەون لەکاتى لوول بوونى دەمارەکانى خۆیناندا.

بهشی بیست و ششم

هه‌له‌ی باو دهرباره‌ی گون شۆری

بیروباوه‌ریکی پر هه‌له‌ی زۆر هه‌یه له بابەت نه‌خۆشیی گون شۆرییه‌وه ئەمەیش به‌زۆری باوه له‌ناو هه‌موو نه‌خۆشیه‌که‌دا که زۆر روویدات له‌به‌رئەوه هه‌یه‌کانی په‌یدا‌بوونی و چاره‌کردنی و ماوه‌ی زیانه‌کانی، بیروباوه‌ریکی زۆر جوئ جوئییان له‌سه‌ر هه‌یه به‌شی هه‌ره گه‌وره‌ی ئەم باوه‌رانه‌یش، ئە‌گه‌ر نه‌لێین هه‌موویان، بو‌ده‌ته سه‌رچاوه‌یه‌کی گه‌وره‌ی خراپه‌کاریی چونکه هه‌له و ناشیتتی هه‌چیان لێ په‌یدانایێ تازار و زیان نه‌بێ، هه‌رچی هه‌ناسه ساردیی و سه‌رگه‌ردانییه‌کیش که دێن به‌سه‌ر مرۆفایه‌تیدا له‌و دوانه‌وه په‌یدا ئە‌بن. باوه‌ری هه‌له‌ی یه‌که‌م ئە‌وه‌یه: که پێ‌بوسه‌ گونی چه‌پ له‌ گونی راست شۆرت‌تری تووره‌که‌ی گونیش که شۆر‌بووه‌وه، پێ‌بوسه‌ نییه به‌لگه‌بێ بۆ ئە‌وه‌ی کزبێ و لاوازی په‌یدا‌بووه له ئە‌ندامه‌کانی سک و زادا چونکه ئە‌وه له‌ناو زۆرک‌سه له‌ پیاواندا وایه.

ئە‌م قسانه هه‌موویان هه‌له‌ن چونکه پیاویکی له‌ش خۆشی ته‌ندروست، تووره‌که‌که‌ی گونی بریتیه له‌ گه‌له‌یه‌کی تونگوتۆل، له‌ شۆر‌بوونه‌وه وه زۆر دووره، له هه‌موو شلوشی‌واوییه‌کی ماسولکه‌کانه‌وه زۆر دووره هۆی ئە‌وه‌یش که تووره‌که‌ی گون له‌و شپوه ناسروشتیه‌دا دهرئە‌که‌وێ، له‌مه‌پێش پێ‌شامان دایت چونکه تووره‌که‌ی گون به‌چه‌ند کشته‌کبکی به‌هه‌ت‌زوه نووساوه، به‌هۆی ئە‌وه ماسولکه‌کانه‌یشه‌وه که پێ‌وه‌ی نووساون، ئە‌وه فرمانه ئە‌بێنی که سروشت بۆی داناوه، به‌مه‌رجی شۆر‌نه‌بوویته‌وه. هه‌رجاریک به‌ری کهوت، چاوت به‌په‌یکه‌ریکی که له‌پووری واکه‌وت که هی پیاویکی رووت بێ، یاخود وینه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی په‌یکه‌ریکی ناسراو بێ که له هونه‌رمه‌ندیکی یۆنانیه‌وه وه‌رگیرایێ، خه‌ریکی پشکنینی به، خه‌ریکی سه‌رنج لێ‌دانی به. چونکه ئە‌وه خاکه، سه‌رده‌میک دایکی هونه‌ربو، که گه‌یشه‌ت‌بووه سه‌ره‌پۆیه‌ی جوانی و ته‌واویی له‌به‌رئە‌وه به‌ره‌می په‌یکه‌ر تاشه‌کانی ئە‌م نه‌ته‌وه‌یه، تا ئە‌مرۆ‌هه‌یش نمونه‌ی هونه‌ری راسته‌قینه‌ن جا ئە‌م ته‌واوییه‌یش وه‌نه‌بێ هه‌ر له‌به‌ر چاوی هونه‌رمه‌نددا وایێ له‌به‌ر چاوی زانای زانستی له‌ش لیک دانه‌وه^(۱) و زانای زانستی فرمانه‌کانی ئە‌ندامانی له‌شیشدا هه‌روایه^(۲).

(۱) توپکاری (التشریح).

(۲) علم وظائف الاعضاء.

نایا له هه‌چ په‌یکه‌ریک له‌م په‌یکه‌رانه‌دا، تووره‌که‌ی گون ئە‌بێنی شۆر‌بوویته‌وه؟.

بێ گومان نابینی به‌پێچه‌وانه‌ی ئە‌وه گون‌ه‌کان به‌هه‌یز و هه‌ره‌ت و تونگوتۆلییه‌وه ئە‌بێنین که شپوه‌یان له‌گه‌ل ته‌واویی له‌شه‌که‌دا رێک ئە‌که‌وێ.

به‌کورتی گونی شۆر، به‌لگه‌یه‌کی راسته‌قینه‌یه، که ماسولکه‌کانی ره‌گه‌زبازی کزولا‌وازی‌بون هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی ئە‌وه‌یشه که نه‌خۆشیی گون شۆری په‌یدا‌بووه، سا له‌ پله‌یه‌کی پێ‌شکه‌وتوو دایێ، یان له‌ پله‌یه‌کی سه‌ره‌تاییدا به‌کورتی ئە‌م قسانه‌مان ئە‌مه‌نده ئاشکران، که ئە‌گه‌ر له‌وه زۆرتر روونیان بکه‌ینه‌وه، توخنی زه‌ره‌کی خۆینه‌ده‌وار ئە‌که‌وین هه‌له‌یه‌کی تریش هه‌یه له‌ بابەت نه‌خۆشیی گون شۆرییه‌وه: که گوايه (بێ نرخه). هه‌ر پیاویک له‌کاتی توندوتیژییه‌که‌یدا تازاری ئە‌م نه‌خۆشیه‌ی چێشته‌ی، ئە‌م قسه‌یه ناکات چونکه هه‌ر که‌سێک، دهردی نه‌شته‌رکاریی نه‌چێشته‌ی به‌جێ برینی له‌شی که‌سانی تر پێ ئە‌که‌نێ، نه‌خۆشیی گون شۆری (بێ نرخ) نییه، گرنگه هه‌رچه‌نده له هه‌ندی کاتدا نرخه‌که‌ی به‌سه‌ستی دهرئە‌که‌وێ نه‌خۆشیه‌که‌ وایه، به‌ره‌به‌ره تین ئە‌سینێ و ته‌شه‌نه ئە‌کات ئە‌وه له‌وه نه‌خۆشیه‌یه‌ نییه که زوو به‌زوو بگاته ئە‌وه‌په‌ری خراپه‌ی خۆی و پاش ئە‌وه گورج و گۆلانه چاک بپێته‌وه وه‌ک گرانه‌تاو ناو‌له هۆی درێژه‌کێشانی ئە‌م نه‌خۆشیه‌یش و مانه‌وه‌ی ئە‌وه‌یه، که ئە‌وه که‌سانه‌ی تووشی دێ، که‌م ته‌رخه‌می له‌گه‌لدا ئە‌که‌ن و خراپ ده‌ست بۆ چاک کردنه‌وه‌ی ئە‌به‌ن جا هه‌تا نه‌خۆشه‌که‌ وای لێ نه‌یه‌ت، له ئە‌نجامی ئە‌رک و تازاری ئە‌م که‌م ته‌رخه‌مییه‌ی خۆی تی بگات، واز ناهینیت له‌ لنگ بازبێ یاخود له‌ ده‌ست په‌ره‌کانی خۆی، به‌خۆشی کاتی خۆی به‌وانه‌وه به‌سه‌ر ئە‌بات کاتی به‌خۆی ئە‌زانێ، نه‌خۆشیی گون شۆری کاری خۆی کردوه له‌ گون‌ه‌کان و له‌ که‌لکی خستوون، خۆشی نیوه پیاویکی ماوه‌ته‌وه.

ئە‌وه باوه‌ره‌یش که هه‌یه له‌ بابەت تا‌قانه چاره‌ی گون شۆرییه‌وه، به‌هۆی نه‌شته‌رکارییه‌وه، له‌ مێشکی ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ بۆره‌ پیاواندا هه‌یه، هه‌روه‌ها له‌ مێشکی به‌شی هه‌ره گه‌وره‌ی پزیشکه‌کاندا هه‌یه.

نووسه‌ری ئە‌م نووسراوه، هه‌ندیک له‌مه‌وپێش، گه‌فتوگۆی له‌گه‌ل پزیشکی‌کدا کرد، له‌به‌رده‌م دوو یارمه‌تی ده‌ری خۆیدا- که تازه نه‌شته‌رکارییه‌کی لاویکیان کردبوو که له هه‌موو روویه‌که‌وه ته‌ندروست دهرئە‌که‌وت نووسه‌ر له‌ پزیشکه‌که‌ی پرسی: (بۆچ به‌هۆی چاره‌کردنیکی تره‌وه، خه‌ریک نه‌بوویت ئە‌م نه‌خۆشیی گون شۆرییه‌ چاک بکه‌یت‌وه؟)

پزیشکه‌که‌ گوتی: (چونکه چاره‌یه‌کی تر نییه؟)

نووسه ریش بهر په رچی دایه وه گوتی: (من وا نه زانم، نه ی پزیشک، ریتگی تریش هه یه؟)

پزیشکی زانای لووت بهر زیش پیکه نی و وه رامی دایه وه گوتی:

(گه وره ی خو شه ویستم له م پیشه یه ما گه لیک سالم رابواردوه، من له فرمانی خو مدا شاره زام چونکه گون شو رپی له هه ر پله یه ک دابیج- به بی نه شته رکاری چاک ناکریتته وه). پاش نه وه، نه یویست له م بابه ته وه، ئیتر قسه بکات له به شی داها توودا، نه شته رکاریه کت بو نه گتیرینه وه که چو ن نه کرئ به لام نه گه ر پزیشکه کافان وا دووربن له تیگه یشتنه وه، ئیتر یوچ گله یی له بو ره پیاو بکه یین که باوهر به م هه له یه بکات.

نه خو شیی گون شو رپی، چ له وه پیش، چ ئیستا، چ له مه وپاش نه توانرئ به هو ی ته نیا هه ندئ جاری زور که م نه بی... نه وانه ییش نه و بارانه ن که زور کو ن بوون منیش، له مه دا وه نه بی خو یه سه ندیم و شیرگیریم له سه ر قسه ی خو م چونکه هه ندئ جاری وا هه یه، هه ندئ باری وا هه یه، نه خو شیی که پیویستی به نه شته رکاری هه یه به لام باری گه لیک زور تر هه یه له وه که نه شته رکاری، به کاریکی زبان به خش و به (وه ی) دانه نرئ هیچ پیویستییه ک به و نییه پیویستی، کاتییک به و نه بی که له هه موو چاره کردنیکی تر وه رس بو یین.

باوهریکی باوی تریش هه یه، که زور بلاو بو ته وه نه ویش نه وتا که له گه ل پیرییدا، نه بی گون شو رپی په یدا بی یاخود به لای که مه وه کزییه کی ناشکرا له هیزه کانی ناو ماسولکه کانی تووره که ی گوندا په یدا بی له راستیدا هیچ له وه دا گومان نییه، که ته ندروستیی ره گه زبازی پیویسته له گه ل ژبانی مرؤفدا پروات به رپوه.

نه مه ییش ره نگه روویدات، که نه گه ر مرؤف له ته مه ندا زور پییشکه وت، به جو رتیکی تی کراییی هه موو نه ندامه کانی له شی کزییی.

به لام نه مه نه وه ناگه یه نی که تووشی چه ند نه خو شیییه کی دیاردیی کراو بی، به هو ی پیرییه وه، وه ک نه خو شیی گون شو رپی پیویسته نه وه ییش بزانیث که زور جاری وا هه بو وه، به هو ی پزیشکایه تییه وه چاره ی نه م نه خو شیییه کراوه، به لام تووره که که ی گون جیی خو ی نه گرتو ته وه، هه ر وه ک خو ی به شو رپی ماو ته وه نه مه ییش به کیکه له باوهر هه له کان که ده رباره ی نه م نه خو شیییه هه ن جا نه م شیوه ی ده ره وه یه، که وا نه خاته میشکی مرؤفه وه، نه خو شیییه که هیشتا ماوه، نه خو شه که نه خاته په ژاره و گلارووییه کی او وه که هه مووکات و هیزی ده ماره میشکییه کانی خو ی له وه دا به خت بکات که بییر له و سه رگه ردانییه بکاته وه

له گه ل نه وه ییسا که پیویسته بریار بده یین، که تا نه ندازه یه کی گه وره، وا چاکتره، تووره که ی گون جیی خو ی بگریته وه، وه ک کاتی ته ندروستیی نه خو شه که به لام گه لیک جاری وا هه یه، نه خو شیییه که که م ته رخه مییه کی زوری له گه لدا کراوه، له به رنه وه تووره که ی گونه که ناچیتته وه سه ر دؤخی جارن له گه ل نه مه ییسا نه مه باریکی وانییبه که پیاو زور بو ی بکه ویتته په ژاره وه. چونکه، دوورنییه مرؤفه که له پاش چاک بوونه وه ی له نه خو شیی گون شو رپی، وای لی ها تینیتته وه که هیزیکی ره گه زبازی سروشتیی بو په یدا بوویته وه. له گه ل نه ویه شا تووره که ی گونه که ی تونگ و تو ل نه بوویته وه، هه ر وه ک کاتی نه خو شیییه که ی به شو رپی مابیتته وه. کاتی که نه و نه خو شییانه روو نه دهن، که له مه وپییش لییان دوا یین و- که بی گومان هو یه کانیان هه له کانی پیشوون- گو شته کانیش به ره به ره چاک بوونه وه، ئیسه ئاموژگاریمان وایه که په یرووی نه و چاره کردنانه بکریت که لی ره دا پیشان دراون، وه ک نیوه خو شتق به ئاوی سارد و ئاوی تر... هه روه ها نه و جوو له ی له شان به بکریت که به که لکی چاک بوونه وه ی تووره که ی گون دین. که سبگه ریتته وه سه ر دؤخی جارانی خو ی جا نه گه ر نه م چاره یه، هه تا دوسی مانگ درپزه ی پی دراو هیچ چاک بوونه وه یه که له شیوه ی تووره که ی گوندا په یدا نه بوو، له وه ییش دلنیا بووین که له شت خو شه و ته ندروستیییه کی ته و اویشت هه یه، چ له رووی ره گه زبازییه وه، چ له رووی گشتیییه وه نه وایتر پیویست به وه ناکات که زور به تنگ نه وه بیت. هه رچی چاک بوونه وه یه، پییک ها تووه به لام سروشت نه به ییش تووه تووره که ی گون بگاته وه سه ر شیوه ی یه که می خو ی که وای لیته ات پیویسته له ژیانته به مهنده و ازبه یثیت که ته ندروستیی گشتیت له جیی خو ی دابی، به لام له رووی شیوه وه جو ره که موکوورپییه کت هه بی.

نه وه ییش دیاره که له سه ر نه وه بریار نه دین، هه له کانی کو نت، نه بی زور گه وره بووین، که وا توانیوتانه گیروگرفتی وها دروست بکه ن هه روه ها له وه ییشدا گومانان نه ماوه، که به هو ی نه و هه له گه ورا نه وه، به شتیکی زوری زیندویتی خوتت له ده ست چو وه. به لام نه وانه هه موو تیپه رپین شتیکی وایش که چاک کردنه وه ی له توانادا نه بی، نابج خفه تی لی بخورئ چونکه (گریان له سه ر دؤی رژاو) که لک ناگرئ.

بیجگه له وانه ی ناومان بردن، گه لیک هه له ی باوی تریش هه ن له بابه ت نه خو شیی گون شو رپییه وه، نه توانین بیانژمیرین.

به لام نه وهنده ی ناومان بردن به سن بو نه مه ی که بینه به لگه که هو ی په یدا بوونی هه موو هه له کان ناشیتی و نه زانییه، نه نجامه کانیشیان یه جگار خراپن.

بهشی بیست و ههواتهم

کشانی ده‌ماره خوینیه‌کانی ناو تووره‌که‌ی گون و په‌تی ناو هاتنه‌وه

له‌به‌رئه‌مه‌ی ئەم رووداوه له‌وه‌وه په‌یدا ئه‌بێ که خوین گه‌ران له‌ناو ده‌ماره خوینیه‌کانی ناو گوندا بوه‌ستێ، گه‌رانه‌وه‌ی ئەم گه‌رانی خوینیه‌وه بۆ سه‌ر دۆخی جارانی و پێکوپێک خستنی، ئه‌بیتته هۆی چاک بوونه‌وه‌ی ئەم نه‌خۆشییانه.

ئهمه‌يش دياره که ئهمه هه‌رگيز جيبه‌جێ نابێ، ته‌نیا له‌ پێگای سروشته‌وه نه‌بێ مه‌رح وایه که ئەم پێگا سروشتییانه زۆر به‌وردی و پێکو پێکیه‌وه به‌کاربه‌یترین درێژه پێدانیش له‌سه‌ر په‌یره‌وی کردن، هۆبه‌کی گرنکه له‌ چاکبوونه‌وه‌دا له‌ پێگای سروشته‌وه جا هه‌ر نه‌خۆشیه‌ک به‌م جوژه پێگا سروشتییانه چاره‌ی نه‌کرێ و چاک نه‌بیتته‌وه ئه‌وه‌مان تی ئه‌گه‌ینێ که نه‌خۆشه‌که، ئه‌بێ، په‌له‌ی کردبێ له‌ خواستی چاک بوونه‌وه‌که‌یدا یاخود ئه‌بێ که‌م ته‌رخه‌می کردبێ له‌ په‌یره‌وی کردنی ئه‌و ده‌ستوورانه‌دا که ئه‌بهنه هۆی چاک کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌ی سروشتیش په‌له‌په‌ل کردن و که‌م ته‌رخه‌می به‌بیانوو دانانی ئه‌و له‌ هه‌موومان ته‌ندروستی و هه‌یزی ئه‌وئ به‌لام هه‌رکه‌سه‌ی له‌و پێگایه‌ لابدات که سروشت بۆی داناوین له‌سه‌ری پڕوین، ئه‌نجامی هه‌ر به‌نه‌خۆشی و کزی و لاوازی ئه‌گات.

که‌واته ئیمه ئه‌توانین له‌م نه‌خۆشیه‌، خۆمان پزگار بکه‌ین، له‌ پێگای سروشته‌وه، وه‌ک: وه‌رزش و شیه‌وه‌ی ئه‌و خورشت خواردنه‌ی که له‌م نووسراوه‌دا پێشان دراوین. هه‌رچه‌نده زۆربه‌ی پزیشه‌که‌کان ئەم جوژه پێگایانه‌یان لاپه‌سه‌ندنیه‌، به‌لام به‌قسه‌ی ئه‌وان گرنگی و باه‌خی ئەم پێگایانه که‌م ناکات چونکه به‌ته‌نیا، هه‌ر ئه‌و پێگایانه‌ن، که خواروخپچی له‌شی مرۆف راست بکه‌نه‌وه به‌جگه‌له‌وه، ئه‌و چاره‌یه‌ی پزیشه‌که‌ ئه‌یکات، به‌خوڕایی ئازاریکی زۆری نه‌خۆشه‌که ئه‌دات چونکه نه‌شته‌رکاریه‌که‌ی پزیشه‌که‌کان که بۆ ئەم نه‌خۆشه‌ی ئه‌که‌ن، بریتیه‌ له‌ تووره‌که‌ی گون هه‌لدێرن تا ده‌ماری گون ده‌رئه‌که‌وئ پاش ئه‌وه به‌کشته‌کیک که له‌ ریکه‌له‌ی پشیله‌ دروست کراوه به‌شی سه‌رووی ئه‌و ده‌ماره ده‌رکه‌وتوو ئه‌پێچرته‌وه به‌لام ئه‌نجامی ئەم نه‌شته‌رکاریه‌ خراب ده‌رئه‌چیت چونکه له‌ به‌شی خوارووی ده‌ماره‌که‌وه گه‌ه کردنی خوین ورده ورده کزته‌بێ به‌واتا به‌کی تر گونه‌که وای لێ دێ که‌لکی نامینێ چونکه هه‌یج ئه‌ندامێک له‌ شدا به‌زیندوو و ته‌واو داناوئ تا له‌شیه‌وه‌ی خۆیدا خوینێ پیا هاتووچۆ نه‌کات ئەم نه‌شته‌رکاریه‌یش شه‌ش حه‌فته‌ی ته‌واو یان زۆرتری پێ ئه‌چی پزیشه‌که‌کان، خویشیان پێی لێ ئه‌نین، که ئەم نه‌شته‌رکاریه‌، له‌ نه‌شته‌رکاریه‌

هه‌ره سامناکه‌کانه به‌جگه‌ له‌وه، به‌هۆی کزی گونی لای چه‌په‌وه، هه‌موو ئه‌رک و فرمانه‌کان ئه‌که‌ونه سه‌رشانی گونی لای راست، که ئه‌بێ دوو ئه‌وه‌نده‌ی فرمانی خۆی کاربکات له‌ هه‌ندێ جاریشدا، پزیشه‌که‌کان هه‌ندیک له‌ تووره‌که‌ی گون ئه‌بێ و فری ئه‌ده‌ن.

ته‌ندروستی ته‌واویش، گه‌رانی خوین گورج ئه‌کاته‌وه که ئەم گه‌رانی خوینیه‌یش ته‌واو بوو، کشانی ده‌ماره خوینیه‌که‌کان له‌خۆیه‌وه نامینێ ئیتر ئه‌وسا که‌یش پێویست به‌نه‌شته‌رکاری ناکات ئه‌وی پێویست بێ بۆ گورج کردنه‌وه‌ی گه‌رانی خوین و گه‌رانه‌وه‌ی بۆ سه‌ر دۆخی جارانی له‌پیش نه‌خۆشیه‌که‌دا، بریتیه‌ له‌ خۆرشتیکی دروست و پێ که‌وتوو و، بای پاک و، وه‌رزش و، خۆشێ ئه‌م شتانه هه‌موو، له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا ده‌رکه‌وتوو که به‌کاردین و به‌جگه‌ر به‌که‌لکن هه‌ر که‌سه‌ی ئەم پێگا سروشتییانه به‌کاربه‌یتت له‌ چاک کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌یدا، بێ گومان زۆری پێ ناچیت ئه‌نجامی خۆشی ده‌ست ئه‌که‌ویت و له‌و که‌لکانه‌ی پێی ئه‌گه‌ن ئاگادارمان ئه‌کات به‌واتا به‌کی تر، ئه‌بێ هه‌ر نه‌خۆشیک ده‌ماره خوینیه‌که‌ی گونی کشان، باوه‌ری ته‌واو بکات به‌و شیه‌وه‌ی چاک کردنه‌وه‌یه‌ی که له‌ مه‌ودوا پێشانی ئه‌ده‌ین، هه‌روه‌ها ئه‌بێ زۆر به‌وردی و خه‌مخۆریه‌وه به‌کاری به‌یتن.

ئهمه دياره ئه‌بێ له‌پیش هه‌موو شتی‌کا، له‌ لنگ بازی و په‌یوه‌ندیه‌کانی ره‌گه‌زبازی خۆی دووربخاته‌وه ته‌نانه‌ت که چاکیش بووه‌وه، پێویسته تا ماوه‌یه‌کی درێژ مام ناوه‌ندیانه بجوولیتته‌وه له‌ بابته کاروباری ره‌گه‌زبازیه‌وه نه‌وه‌ک نه‌خۆشیه‌که‌ی بۆ بگه‌ریتته‌وه.

وا هه‌ل ئه‌گرێ که باش بیزانیت: ئەم نه‌خۆشیه‌ له‌ وه‌ستانی خوینیه‌وه په‌یدا ئه‌بێ له‌و جێگایانه‌دا که نه‌خۆش که‌وتووین.

که‌واته چاک کردنه‌وه‌که‌ی به‌وه ئه‌بێ، گۆشته‌کان به‌هه‌یزبکړین و گه‌رانی خوینیش وه‌ک پێشوو لێ بیتته‌وه ئه‌مه‌یش ئاشکرايه که هه‌ر چاک کردنه‌وه‌یه‌کی تر له‌م پێگه‌یه‌ لابدات سه‌رناگرێ و نه‌خۆشه‌که چاک نابیتته‌وه.

گه‌رانی خوینیش، زۆرت به‌هۆی ئاوی سارده‌وه، گورج ئه‌بیتته‌وه ئیمه‌یش زۆر به‌ته‌نگ به‌کاره‌بنانی ئەم ئاوه‌وه‌ین، بۆ ئه‌مه‌ی نه‌خۆشه‌که چاک ببیتته‌وه نیوه خۆشێن مه‌به‌سی ئیمه پێک ئه‌هه‌ینێ که رانه‌کانی له‌ناو ئاوی سارداوین، هه‌یچی تری پێ ناوی به‌لام ماوه‌ی

مانه‌وهت له‌م جوړه خوښتنه‌دا، بده‌ست به‌رگه‌گرتنی خوټه‌ ټه‌بې سهرنج له‌وه بدرئ: هه‌تا ناوسانی دهماره خوټیښه‌کان زوړترېږي، پټیوسته زوړتر له‌ناو ناوه سارده‌که‌دا بمټیښته‌وه.

به‌لام که‌نزیک بوویته‌وه له‌چاکبونه‌وه، دانیشنتت له‌ناو ناوه سارده‌که‌دا، وردیله‌به‌ک بیان دوو وردیله‌به‌سه. پاش ټه‌وه تاویک به‌ناو ژووره‌که‌دا ټه‌گه‌رپیتت و ټه‌چپته‌وه ناو ناوه سارده‌که‌ه‌بو ماوه‌ی وردیله‌به‌ک پاش ټه‌مه‌ه‌بوټ دهرټه‌که‌ه‌وئ که‌ه‌رانی خوټنه‌که‌تا ټه‌ندازه‌به‌کی زوړ‌گه‌وره‌وریا بوټه‌وه چونکه‌ ناوی سارد پیستت له‌ش وریا ټه‌کاته‌وه ټه‌مه‌یش وا له‌ دهماره خوټیښه‌کان ټه‌کات که‌ خوټن فری بده‌نه ناو له‌شوه‌وه، ټه‌ویش هیز و گورپ تې ټه‌که‌ه‌وئ و وریایش ټه‌بیتته‌وه، ټیتر هه‌موو ټه‌ندامه‌کانی ټه‌که‌ونه‌وه گه‌ر و فرمانی خوټیان به‌ته‌واوه‌تی به‌جټ ټه‌هینن.

پله‌ی ساردی ټاوه‌که‌یش ټه‌بې به‌پټی به‌رگه‌گرتنی له‌شت بې و به‌کاری چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌خوټیښه‌که‌یشت بې.

وهرزش‌کردنیش، پټیوست و به‌که‌لکه‌ چونکه‌ هوی هه‌ره‌گه‌وره‌ی ټه‌م نه‌خوټیښه‌، لاوازی له‌ش و که‌م هیزبیه‌تی وهرزشیش بیجگه‌ له‌وه‌ی که‌هیز و زیندوټی بوله‌ش ټه‌گپټته‌وه، هه‌روه‌ها یارمه‌تیی ټه‌وه‌یش ټه‌دات، که‌ه‌رانی خوټن، له‌ شپوه‌به‌کی ریکوپیکدا پټک بیت، به‌تاییه‌تی له‌و شوټانه‌دا که‌ نه‌خوټش که‌وتوون.

به‌ته‌نشت ټه‌و مه‌شقه‌نه‌وه که‌ له‌به‌شی سی و دووه‌مدان ناومان بردوون، هه‌ندئ مه‌شقی تریشمان پټشان داوه که‌ تاییه‌تیی به‌چاک‌کردنه‌وه‌ی ټه‌م نه‌خوټیښه‌ی قسه‌ی لپوه‌ ټه‌که‌ین جا ټه‌م وهرزشه‌ تاییه‌تییانه، له‌سه‌ر نه‌خوټه‌ که‌ پټیوسته‌ بیانکات، چونکه‌ به‌جوړتیکي تاییه‌تی له‌ شوټنه‌ نه‌خوټه‌که‌دا، به‌جوړتیکي گشتیش له‌ دراوسیکانی ټه‌و شوټنه‌ نه‌خوټه‌دا خوټنه‌که‌ به‌گورجی ټه‌خه‌نه‌ گه‌ر.

ه‌رانی درټیش له‌ناو با‌ی به‌رله‌لادا، له‌گه‌ل هه‌ناسه‌دانی قولدا، له‌ بارباندا هه‌به‌که‌ چاکبونه‌وه‌ی نه‌خوټه‌که‌ نزیکتر بخره‌نه‌وه پټیوسته‌ نه‌خوټه‌که‌، دووباره‌ به‌شی تاییه‌تیی گه‌ران و با‌یخه‌ی گه‌ران بخوټیښته‌وه.

خواردنه‌مه‌نیش، له‌وانه‌ی پټشو گرنگتر نه‌بې، که‌متر نییه.

چونکه‌ خواردنی ناته‌واویش له‌وانه‌یه‌ که‌ ټه‌م نه‌خوټیښه‌ په‌یدا بکات.

له‌به‌رټه‌وه پټیوسته‌ خه‌می که‌مو زوړی خوټش و جوړی خوټش بخوړی پرکردنی زگ له‌ خواردنه‌می به‌جگار زبان به‌خشه‌ بوله‌ش، له‌به‌رټه‌وه پټیوسته‌ نه‌خوټه‌که‌ دهموده‌ست خوټی

لې دووربخاته‌وه له‌ جیاتی ټه‌وه پټیوسته‌ نه‌خوټه‌که‌، په‌په‌وه‌ی نان خواردنی دووژمه‌ه‌ بکات له‌ روژتیکدا ټه‌گینا ټه‌گه‌ر سی ژه‌م نان بخوات له‌ روژتیکا، پټیوسته‌ له‌ چنده‌تیی خوټشته‌کان که‌م بکاته‌وه به‌لام وه‌ک سهرنج دراوه‌ خواردنی روژانه‌ی دوو ژمه‌ه‌، چاکتر ټه‌بې بو‌نه‌خوټه‌که‌، زووتریش چاک ټه‌بیتته‌وه چونکه‌ ورگ ټه‌بې وچان بدات، ټه‌وه‌یش که‌ ټه‌کرپته‌ ناوی به‌دروستی بیجوټیښی و بیسازنی، تا خوټشته‌که‌ له‌ شپوه‌به‌کی باش و دروستدا ټه‌بیت به‌خوټنیکي گه‌شی پاکي به‌که‌لک ټه‌و په‌رپه‌وه‌ی روژانه‌به‌یش که‌ ټاموژگاری نه‌خوټه‌که‌ ټه‌که‌ین په‌په‌وه‌ی بکات ټه‌مه‌یه:

که‌ له‌ خه‌و راپه‌رین، دهموده‌ست ده‌ست بکه‌ به‌ورزشی روژانه‌ی پټیوست، وه‌ک له‌ به‌شی سی و دووه‌مدان پټشان دراوه.

به‌لام پییش ټه‌مه‌ی ټه‌م وهرزشانه‌ بکه‌یت، وا چاکتره‌ ده‌ست بکه‌یت به‌و وهرزشه‌ تاییه‌تییانه‌ی که‌ له‌ دوا‌ی ټه‌م به‌شوه‌و ناوبراون هه‌روه‌ها ټه‌م وهرزشه‌ تاییه‌تییانه‌ ټه‌بې له‌دوا‌ی وهرزشه‌کانی تریشه‌وه بکرپته‌وه.

ده‌ست بکه‌ به‌مه‌شقه‌کانت تا هه‌ست به‌ماندوټیښه‌که‌ ټه‌که‌یت له‌ له‌شتا پاش ټه‌وه‌ ده‌ست بکه‌ به‌له‌ش سوونه‌وه‌ی خوټ، به‌ په‌شته‌مالټیکي زبر. به‌تاییه‌تی له‌ به‌شه‌کانی ژوورووی رانه‌کان و هه‌ردو پټدا دوا‌ی ټه‌وه‌ نیوه‌ی له‌شت بخره‌ ناو ناوی سارده‌وه، به‌و مه‌رجه‌ی په‌په‌وه‌ی ټاموژگاریبه‌کانی پټشوومان بکه‌یت که‌ له‌ چونه‌ ناو ناوه‌که‌ بوویته‌وه، باش له‌شی خوټ و شک بکه‌روه‌وه ټه‌وه‌یش له‌بیر نه‌چې که‌ مه‌شق‌کردنه‌که‌ت ټه‌بې له‌ناو با‌ی به‌رله‌لا و پاک دابې هه‌ناسه‌کانیش، تا پټ ټه‌کرئ درټین.

ټه‌گه‌ر زانیت، گرانه‌ بوټ که‌ واز له‌ ژه‌می ناشتا به‌ینیت، با‌یخه‌ی نییه، ټه‌توانیت هه‌ندئ میوه‌ بخوټ.

به‌لام ټه‌گه‌ر ناشتانه‌که‌یت به‌هپچه‌وه، بو‌نه‌خوټیښه‌که‌ت یه‌جگار باشته‌ به‌که‌م ژه‌می روژانه‌که‌ت له‌کاتی یانزه‌می به‌یانی، یاخود له‌ دوانزه‌می نیوه‌رو‌دا بخوټ له‌کاتی نان خواردندا هه‌رگیز ناو مه‌خوټه‌وه به‌لام له‌ناوه‌ند ژه‌مه‌کاندا چنده‌ ناو بخوټته‌وه و پټ بخوټته‌وه باشه‌ خواردنه‌که‌ باش بجوو، تا له‌ناو دهمتا ټه‌بې به‌ئاو، ټنجا قووتی بده‌ به‌ته‌واوه‌تی خوټ دووربخه‌روه‌ له‌ خواردنی کولیچه‌ و گوټ و به‌هارات به‌لام ژه‌می دووه‌م له‌کاتی پټنجه‌م یاخود شه‌شه‌می ټیواره‌دا بخوټ تا سی چوار کاتیک به‌سه‌ر ټه‌م ژه‌مه‌دا تې نه‌په‌رئ مه‌چوره‌ جیگاوه‌ بو‌نوسن ټاگات لې بې که‌ ژه‌می دووه‌م له‌ ژه‌می به‌که‌م سووکر ټی گه‌رانی درټیش له‌ روژدا زوړ به‌که‌لکه‌ به‌تاییه‌تی ټه‌گه‌ر هه‌ناسه‌دانی قولیشی

لهگه لدایی. به لّام ته گهر فرمانه که ت ماوه ت ناداتی ته م گه رانه بکه یت، ههر هیچ نه بی چهند مه شقیک بکه له سهر هه ناسه دانی قول.

خۆت زۆر ماندوو مه که له کار و فرماندا ماوه یش مه ده به خۆت که له شتی هیچوو و پیش بترسیت و دابجله کبیت.

پیش ته مه ی بچیته پیخه فه که ته وه بنوویت، له بیرت نه چی که ته وه مه شقانه ی به یانی کردو ته، دوو باره بیکه یته وه، له پاش ته وه نیوه ی له شیشت بخه یته وه ناو ناوی سارد، تاگات له خۆت بی، ته مجاره له ش سوونه وه ی ناوی له جیاتیی له ش سوونه وه به په شته مالتیکی وشک باش خۆت وشک بکه ره وه هه ره ها پیوسته ههر حه فته ی جارئ دوو جار به ناوی گهرم خۆت بشویت، له دوا ی ته وه ورز شانه وه که پیشانمان دان.

له وه دوا بو ت دهر ته که وئ، که ده ماره خو ئنیسه کان وربا بوونه وه و به گورجی فرمانی خو بان رانه په رین ته و تازاره یش که هه ت بو، لاچوه، نه ماوه ته م رینگایانه ی پیشانمان دان له بارباندا هه یه، گه رانی خو ئن گورج بکه نه وه له ناو گو شته کانی له شدا هه ره ها ته م خو ئنه یش ته وه نده پاک بکه نه وه، که له ش له هه موو دهر د و نه خو شبیه ک رزگاری بی.

ته م نه خو شیبیه هه ندئ باری خراپی وایشی هه یه، که پیوسته ته وه پیچانه وه یه ی تیا به کار به ینرئ که له سه ره تای ته م به شه دا ناومان برد به لّام ته وه گشته که ی که به شی سه رووی ده ماره که ی پی به ستراوه، نابج زۆر بمینیته وه چونکه نه رمه گو شته کان، تا به م گشته که وه به سترا به نه وه، هیز ناگر نه وه و فرمانی خو شیبیان به باشی پی نابینرئ ته بی ته وه یشمان له بیر نه چیت، که لا بردنی ته م گشته که ته بی به شینه یی بی.

مه شقی تایبه تی

۱- ره پ به پیوه راوهسته پاش ته وه هه ردوو ته ژنو کانت بنو شتینه ره وه، وه ک خۆت تاماده بکه یت بو بازدان تاو یک به م چه شنه بمینه ره وه پاش ته وه هه ردوو ده ستت بخه ره سه ر زهویی و پییه کانت به ره دوا وه.

۲- له سه ره ته م باره ی دوا بی بمینه ره وه (هه ردوو ده ستت له سه ره زهوی بی و لاقه کانت له دوا وه بن) تا ماوه یه ک چهند جار یک ناوه راستی له شت به ره سه ره وه و به ینه ره خواره وه.

پاش ته وه باز دیک بده و وه ک پیشووی خۆت به پیوه بوه ستینه ره وه تا هه ست به ماندو یتیی ته که یت له له شتا، ته م مه شقه دوو باره بکه ره.

به شی بیست و هه شتم

ره گه ز په رستی

کاتی که پیاو ته بیته به نده ی تاره زووی ره گه زبازی خۆی، په یوه ندیی خۆی به وه وه وا دیته پیش چاو که له پۆلایش قایتره ههر شتی بکه به ته ندیشه یدا پروات، ههر بیرتک بیته می شکیه وه، ههر جو له یه ک له له شیا په یدا بی، ته وه په یوه ندیبه به هیزه فه رمانه ره وایه به سه ریا، بو ههر کو ئیه ک بیه وئ تاراسته ی ته کات ته گهر بیه وئ له جیی خو ئدا بمینیته وه، خۆی ته دا به ده ستیبیه وه و له جیی خو ئدا ته مینیته وه ژیر ده ستی و خو به ده سته وه دانه که ی، بو تاره زووی ره گه زبازی، ته گاته په لی هه ره خواروو، که ته مه یش ره گه ز په رستی به ریسواکه ی پالی پیوه ته نی واکات.

جا ته گهر، پیاوه که له باری خۆی تی گه یشت، ته گهر بتوانی تیی بگات، هیچ که لکیک وهر نارگرئ له بیر کردنه وه که ی خۆی له بابه ت کار و بار تیکه وه، که به تاره زووی دلئ خۆی، خۆی پیشکه شی کردوو و ته ویش به هه موو راست و ره وانی و دل ره قیبه که وه فه رمانه ره وایی به سه ردا ته کات.

ته وه که سه ی خو وه کانی سه رخۆشی و جگه ره کیشان و به نگ کیشان سواری بوین، له به ر ده میا هیچ شتی بکه نیبه زۆر انبازی له گه ل بکات ته و بابه ته کاریگه رانه نه بیت که له ده ره وه دان جا ته گهر بتوانی خۆی دوور بخاته وه له م بابه ته کاریگه رانه، یان ته وانه خو بان لی دوور خسته وه، ته وا رزگار بوونی له و خو وانه ئاسانه. به لّام ته وه نده ی په یوه ندیی به ئالۆش و خرۆشه وه هه یه، کار تکی ته وا و جیا وازه چونکه ته و ئالۆش و خرۆشه له له شی خو ئدا هه ل ته قو لئ و، له ناو که سایه تیی خو ئدا ته ژئ هه رگیز لیبی جیا نا بیته وه، پیوه ی ته مینیته وه، تا ته مرئ، ته ویش شتی بکه وه ک برسیتی و تینو یتی وایه.

(ئالۆش) یش وه ک گژو گیایه کی پرووچی (کرده وه) وایه، به وخورشته ته ژئ که خۆت ته یده یتی گه نگه خو ره^(۱) له سه ره ته رکئ له ش ته ژئ، هه تا ته و له شه له ناو نه بات که دالّالی دا وه^(۲)، واز ناهیتی.

هه ندئ به دخوویی تریش هه ن، و دهر ته که وئ، که هه ر لایه کی ژبانی مرۆفه که گلاو

(۱) گه نگه خو ره: مشه خو ره (طقیلی).

(۲) راستتر: دالّالی دا وه.

ئەكەن. بەلام لایەكانی تری ژیانى مرۆڤهكه بهپاكى ئەمىننهوه، ياخود نزيك بهپاكى ئەمىننهوه، قوماركرهكان، بهويته ئەهينينهوه: ئەمانه سروشتيان وايه دەست بلاون، بهخشدن، دلسۆزن بۆ دۆستهكانى خويان ههروهها دز و رېگر و تهلهكه باز و ئەوانه پيش كه له دانگى ئەواندان، بهزۆرى، خاوهن نيشتمانيكى چاكن له پرووهكانى تری ژيانينهوه ههروهها سهريازهكان و زړيوانهكانيش، ههرحهنده جارى وا ههيه رهگه زبازى پى ره له و پيس ئەكەن، بەلام نازايه تى و نيشتمانيهروهرييان وهك خويان ئەمىننهوه، هيجيان لى نايهت.

بەلام وا دەرئەكهوى، هەر كەسى بوويته بنده و دىلى ئالۆشى خۆى، هه موو گهردىكى سروشتى كردهوى، بهو ژههره گلاو ئەبى كه لهو ئالۆشه زالوه پهيدا بووه كه ئەبينى: لهويپرى خۆ په رستيدايه چونكه بۆيه كا ئەژى كه ئاره زواتى خۆى دا بر كيتيته وه ههروهها، به پياويكى دهر وون مردووت دپته پيش چاو چونكه پياوى ژنانى، هه موو دەم ئامادهيه، كورپى خۆى، براى خۆى، ژنى دۆستى هه ره خۆشه ويستى خۆى، بۆ دامر كاندنه وهى ئالۆشى خۆى له ناو ببات جا ئەم كرده ويه ي چون بى له هه موو پروويه كى تری ژيانيشيه وه ههروهها ئەبى.

ئەو هه موو دەم گومان ئەبات چونكه گومان ئەخاته سه رخۆى. ترسنۆكيشه چونكه نيچيره كەى له وانه ئەبى كه كزوبى دسه لات بن، يان دلته نگ بن و دامابن له سه ره خۆشى هه رگيز ناتوانى ژيانىكى پاكرانه بژى، يان بىر كرده ويه كى بلندانه بىر بكا ته وه له هه ر كه سيك كهوت پيسى ئەكات به لای ئەويشه وه ئافرهت هه ريه ك كه لكى هه يه، به يه ك جۆر يش به كار ئەهينرى كه گه يشته خۆشيانه كەى خۆى، نه په ر وای له راستى هه يه، نه له سه ره به رزى، نه گوئ ئەداته ره وشت پاكى، نه بايه خ به ريز له خۆگرتن ئەدات له به ره وه هيجى بۆ نامىنيتيه وه ئەوه نه بى، كه پياوه سه ر بلنده كان به چاوى سووك سه يرى بكه ن، ئافره ته پروو سووره كانيش بيزى لى بكه نه وه.

بەلام له گه ل ئەويشدا، كه ئيمه مافمان هه يه، ئەم جۆره كه سانه، به چاوى سووكه وه ته ماشا بكه ين، بەلام پتويستيشه له سه رمان كه بىر له وه بكه ينه وه، ئاخۆ ئەمانه هۆ و باه تى وا هه يه كه پاليان پتوه نابن ئەمه بنده سه ره ره و خوار بينه وه؟!...

له پيش هه موو شتيكا، له سه رمان پتويسته، ئەوه بىر خۆمان بخه ينه وه كه هۆش كار يكى گه وره ئەكات ه سه ره له ش، له پيش له داىك بوون دابى يان له دواى له داىك بوون چونكه

تواناى پياو له به ره نگارىي كردنى ئالۆشى خۆيدا، به جۆرىكى هه موو دەمى، تا ئەندازه يه كى گه وره بنده به و جۆره هۆشه يه وه كه له باوكى بۆى ماوه ته وه.

ئەو بهش له لايەن هه موو لايه كه وه به ريارى له سه ره دراوه، كه مرۆڤى ئاسايى ئەم چه رخه، له ناو چه به كى وادا له داىك بووه، كه ئاره زووى ره گه زبازى و اگه شه پى ئەكات و واى ئەهينيتيه پيشه وه كه له ئەندازه به ده رى ئەو ژن و ميتردييانه پيش كه له سه ر بنچينه يه كى دروست داته مه زرين به جگار كه م پروو ئەده ن لنگ بازى، له هه موو ژن و ميتردييه كاندا بوه ته ده ستور، كه م كه س هه يه وانه بى، ئەم لنگ بازيه بى ئەندازه يه پيش، نابرتيه وه به جۆرىكى تىكرابى ته نانه ت له كاتى سك پر بوونى ژنه كه يشدا كه مناله كەى ناو سكى له كاتى دروست بوون و گه شه كردنبايه، چ له له ش و شيوه دا، چ له كار به رى هۆشدا، كه گه شه ئەكات و له ژيانى دوا رۆژيا دەرئەكه وى ئنجا ئەگه ر ئەمه مان خسته پيش چاومان، ئيتر مافى ئەوه مان هه يه كه سه رمان سوپمىنى له و پى گه يشتنه زووه ي ئاره زووى ره گه زبازيه له ناو منالاندا؟ به ته نشت ئەم پى گه يشتنه زووه يشه وه، ئەو شار دنه وه ي كاروبارى ره گه زبازيه پروو ئەدات كه باوك و داىكه كان ده ستى پى ئەكەن له به رچاوى مناله كانياندا ئەمانه هه ردوولايان ئەبنه هۆى ئەوه ي كه كورپى تاز ه پتگه يشتوى خاوه ن بىر، زو و بايه خ بدات به م كه ينه ويه ينه ي ره گه زبازيه، به جگار ليشى بكو لپته وه.

به ته نشت ئەمانه يشه وه، ئەو خورشته ده مار بزوينانه هه ن كه له زۆر مالاندا ئەخورين ئەمانه يش كور كه ئەخه نه سه ر بايه خدانىكى به جگار زۆر به كاروبارى ره گه زبازى دواى ئەو كرده وانه ي كه له پيش له داىك بوونبا، له داىك و باوكى خۆى و درگرتوون وهك لنگ بازى بى ئەندازه ئەو ئاره زووه ي به هيزتر ئەكەن زۆرى پى ناچى خووى نه ينى فير ئەبى، كه هيشتا زۆرى ئەمىنى بۆ ته مه نى پى گه يشتن.

ئەمه باوه له زۆرىه ي كاته كاندا جا به پى ياساى به ناوبانگى فرمان بينينى ئەندامه كانى له ش هه ر فرمانىكى له ش ئەركى زۆرتى خرايه سه ر، له لايەن له شه وه يارمه تى زۆرتى ئەنيرى بۆ ئەو ئەندامه ي ئەو فرمانه ئەبينى وهك خورشتى به كه لك بەلام ئەم خورشته زۆره، له دەمى ئەندامه كانى تری له ش ئەگيرپتته وه به پى ئمه، هه رچه بنده، چه نديتسى ئاوى مرۆڤ كه بۆ ده ست په ر كردن پتويسته كه م ناكات، بەلام راستىيه كەى ئەوه يه، ئەبى له م ده ست بستىنرى و بدرى به و ده ست.

جا كه زۆرى پى چوو، ده ستى لى سينراو وريا ئەبيتته وه، ئيتر له خورشتى خۆى كه م ناكاته وه بيدات به ده سته كەى تر به واتايه كى تر به جۆرىكى گشتى له ش تىك ئەچپت.

ئىنجا كە كۆرەكە لە بەندو كۆتەي خىزانى رىزگارى ئەبى و ئەچىتە ناو ژيانەو، ئارەزووى رەگەزبازىيە ناكۆكەكەي و سەرچاوەي ئاوەكەي لەشى، لە جىياتى دەست پەر، بەئافرەت خۆيان دائەمركىنەو بەلام ئەنجامى ئەمىش وەك ئەنجامى پىشوو ئەبى لە ھەردوو باردا ئەندازە گىبرى و سنوورى ناوەرەست نىيە چونكە ئەوكەسەي رۆژىك لە رۆژان، خووى نەيىنى تووش بووى، كەم ھەل ئەكەوى بتوانى بەتەواوتى واز لە كارى رەگەزبازىيە بەيىنى دوورنىيە تى بكوشتى خووى لە دەست ئەو بەدكارىيە رىزگار بكات كە زال بوو بەسەريا، تاواي لى دى بچى بەگژ بىركردنەو لە دەست پەر ھەروەھا دوورنىيە كە ئەمەيش كەم رووتەدات ناوبەناوئىكى دوور بەدوور ئارەزووى خووى دايمركىنەتەو، لە شىوئەيەكى سروسشتىدا بەلام گەراي ئەو كەردەو كارىگەرەنەي كە لەپىش لە داىك بوونىا، تىا چەقىو، ھەروەھا ئەو ئالۆشە بەھىزەي كە تافى كورپىنى ھەيەتى، بى گومان، لەگەل ئەو ھەموو بەرەنگارى كەردنەيشدا كە ئەيانكات جارىكى تر خۆيان دەرئەخەنەو.

لەمانەو كە پىشانماندان دەرئەكەوى كە تى كۆشان بو شكاندى بەند و كۆتەي دىليتىي دەستى رەگەزبازىيە، لە بوونى خووى نەيىنىيەو دەست پى ئەكات ئەم ئالۆشەيش ھەروەك چەند جارىك لەم نووسراو دا گوتمان تا ئەندازەيەكى گەورە لە ناشىتى و تى نەگەيشتووى باوك و داىكەكانەو پەيدا ئەبى بەلام كەس، قسەي ژىرانە، ناچى بەگوپىا واتا بەفترکردن و پى خويىندن فىرى ژىرى نابن چونكە ئەو كورەي كە باوك و داىكى خووى بەخەموخەفەتەو ئەكوژى، لە دەست بەدخووبى و خووى و ھاودەمى كردنى ئافرەتە داوين پىسەكان و نوواندى كەردەو ناشىرىن لەگەل ئەكەي خویدا، ئەو كورەي كە ھاورپىكانى خووى سەرشۆر ئەكات، و ھەموو جوړە كەتنيكىش ئەكات كە پەيوەندييان بەو كەتنە گەورەيەو ھەيە، ئەم جوړە كورانە لەناوماندا زۆر ھەن ھەروەھا ئەو جوړە باوكانەيش زۆر لەناوماندا، كە ئەيانەوى بەھەموو جوړىك چاكە لەگەل منالەكانى خۆياندا بكن تەنيا ئەو چاكەيە نەبىت كە لە ھەموويان گرىگ ترە، كە ئەویش كەينەوبەينە و كاروبارى رەگەزبازىيە لەگەل فرمانى سەرشانىيان و ئۆيالى ئەستۆيان كارى يەكەمى بەرھەمى كارى دوايى بەلام زۆر كەم گويمان لە دەنگى كەسىك ئەبى، بەرزبىتەو و بۆلە بۆلىك بكات لەم بارە ياخود مەترسىيەك لە ئەنجامى ئەم كەردەويەي باوكانە پىشان بدات ھەتا دى رەوشتەكانى كۆن، فەرمانرەوا ئەبن، ئاوازەكانى كۆنىش ئەمىنەو و گەشە ئەكەن.

لە راستىدا لەخۆيى بوون بەھۆش ياخود بەكەسايەتییەو، زوو پىاو والى ئەكات كە بناسرپت لە بەدبەختى ئەو كەسەي كە بوو تە دىلى ئالۆشى رەگەزبازىيە خووى، خووى وا

نايەتە پىش چاو، وەك كەسانى تر ئەبىن ئەگەر بەھاتايە خووى بدىايە، زۆرتر بىرى بەلای ئەو دا ئەچوو كە رىزگرتنى خووى بۆخووى، لە دەروونى خووى، زۆرتر چەواشەي ئەكرد چونكە ئەو جوړە كەسە، چ لەرووى لەشەو، چ لە رووى كەردەو و رەوشتەو، مەرقىيى زۆر نەنگەويست ئەبى. ئەگەر بەھاتايە لەش و كەردەوي خووى، وەك كەسانى تر ئەيانىنى، بەھاتايە پىش چاوى خووى، بىگومان تەماشاكردنەكانى خووى و دىمەنى خووى ئەگوپى.

لە راستىدا چاو ئەندازى رووى، راستىي دەروونى دەرئەخات لەناو چاوەكانىا، ئارەزووكردنىكى ئاگادارىوونى ھەموو دەمىي نىاز بەخش ھەيە بەزۆرى لەژىر ئەو چاوانەدا خەرمانەيەكى رەشى قوول ھەيە بەلام لىوەكانى، خوارىكى وان كە بەلگەن بو ئالۆش دارىي روويشيان زەرد باو، ياخود سوور و سپىيەكى وايە كە بەلگەيە بو لەش تىكچووى بەلام ئەو چرچ و لۆجانەي كە كەوتونەتە سەر دەمچاوى، ھەروەھا ئەوانەي كە لەناوچەي لووتەو دەست پى ئەكەن تا ئەگەن ئەم لاو ئەولای دەمەو چال و قوولن دىمەنى ئەم جوړە كەسانە، ھەرگىز باش نابى بەجوړىكى تىكرايى، لە رۆشتنا تا ئەندازەيەك ھەل ئەنگوئ بەرە بەرە ئەژنوكانى رەق و تەقىيان لى دى لە فرمانىشدا پشتى پى نابەستى بەلام لە رووى كۆمەلايەتییەو، ئەبىتە سەرچاوەيەكى دلتنەنگى و وەرس كردن بو كەسانى تر.

تەنيا كاتىك، كە نىشانەي زىندوتىي و خەمخۆرى پتو ديارى، ئەوكاتەيە كە لەگەل ئافرەتتىكدا كۆتەبىتەو و بەھىواي ئەوئەيەكە بىخاتە ژىر چنگى خۆيەو بەزۆرى، مەي خۆرى ئەكات چونكە لىنگ بازىيە زۆرەكەي ناچارى ئەكات كە وريا كەردەويەك بۆخووى بەكاربەيىنى بەجوړىكى گشتى پىاوى وا، لەھەر شىوئەيەك دابى، نەخۆشىيەكەي، بەنەخۆش دائەنرى. بەكورتى، ئەو جوړە كەسە وئەيەكى ئاشكراي ئەو مەرقە زىان بەخشەيە كە سروسشت ئەيەوى لەناويان ببات، وايان لى ئەكات پەلەپەل بكن لە دارزىن و مردندا بەھۆي ئەو كەردەو خراپانەيانەو لە زىاندا.

لە راستىدا دىلەكانى ئالۆشى رەگەزبازىيە زۆر ناژىن.

چونكە ئەم دىليتىيە ماندوتىيەكى زۆر گەورە پەيدا ئەكات بو كەلوپەلى (فەرمانبەرى) و (زىندوتىي) ھەروەھا ئەو پىاو خاوەن زىندوتىيە گەورانەيش كە ئەتوانن بەرگەي ئەم ئەرك و ماندوتىيە بگرن، بو ماوئەيەكى درىژ يەجگار كەمن ئەمە راستە كە ھەندىكيان بەتەندروسىيەكى ئاسايى و زىندوتىيەكى باشەو ئەمىنەو.

به لّام ته نانهت ئه و كهسانهيش، كاتيكى و ايان بۆ ديتته پيشهوه كه هه چى هيزىكى ره گه زبازيان هه يه له دهستيان بچى، يا خود تووشى نه خوشيبه كى و ا بى كه له زبندويتيان زۆركه م بكا ته وه و بيانخاته سه ره مه رگه وه.

دوايى: هه چى جوړه نه خوشيبه كى ده ماره ميتشكيبه كان هه يه تووشى ئه م جوړه كه سانه دىن له په لويۆ كه وتن و له رزين له و نه خوشيبانه ن كه زۆر تووشيان دىن له راستيدا، ئه گه ر من به ته وا وه تى ئه و نه خوشيبانه ت بۆ روون بكه مه وه، كه له زۆر كاتدا بۆ جه زره به پى گه ياندنى دىلى ئالۆش روو ئه دهن، كه چۆن پيا وه تى خو يان له نا و بر دو وه، بى گومان ئه بى هه مو و جوړه نه خوشيبه كى توندوتيزت پيشان بده م، كه له هبچه وه په يدا نه بوون و نه يان تواني وه زال بى به سه ر له شدا، له به ر كزى فرمان بينى ئه ندامه كانى له ش نه بى.

ئىسته يش به راوردىك بكه له نا و دوو كه سدا: به كى كان دىلى ئالۆشى ره گه زبازى خۆى بى و به كى كيشيان ئا گادارى راستى هيزه كانى ره گه زبازى خۆى بى و به ژيرى و تى گه يشتوو بيه وه به كارى هينابن جا ئه م كه سهى دواييان، نو سه ري كى گه وه و اى لى دوا وه، گو تويه تى:

(كاتى كه ژيان له خراپه كۆمه لايه تيبه وه دوور ئه بى، پال پيو نه نرى ره گه زبازى، وه ك سه ر كرده به كى جيهان گير، ديتته پيشه وه ئه بى ته و ربا كه ره وه و، فه رمانه و ا به سه ر سامنا كترين هيزه كانى مرؤ فابه تيدا، كه هه مو و روويه كى ژيان ئه گري ته وه جا ئه م پال پيو نه ره يه، كه له به رده م خا وه نه كهى خۆيدا، مه به سه ته كانى ژيانى ديار دى بى ئه كات، ئه ندي شهى و ربا ئه كات وه، هيزه كانيشى به گشتى ئه خاته گه ر له پينا و به دى هينانى گه وه ترين كاردا كه له جيهاندا روو ئه دهن، چ له كۆرى هونه ردا ئه بى ئه و كارانه، يان له كۆرى ويژه و شت دۆزينه وه و با و داهينان و راستى په رستيدا ئه م پال پيو نه ره هه مو و توانايه ك به هيز تر ئه كات، هه مو و هيزى كيش و ربا ئه كات وه).

ئو كه سهى خۆى ئه كات به به ندهى ئالۆشى ره گه زبازى خۆى، پيا وى كى تى نه گه يشتوو ناشى و شى ت و ويته چونكه گه وه ره به نرخه كهى خۆى به تويك لى كى نا و بۆش ئه گۆر بيه وه.

به شى بيست و نويه م

چاره كردنى به دخويى

به كه م هه نكا و بۆ خۆ رزگار كردن، له خوويه كى زيان به خش، ئه وه يه كه پيا و شار ه زاي زيانى ئه و خو وه بى، بۆ خۆى كه نه خۆش هاتوو شار ه زاي ئه و ته نگو چه له مانه بو، كه له وان ه ن تووشى بى، سه ياره ت به و رى گا هه لانهى گرتوونى، هه ره ها له به ر ئه وه يش كه بريارى دا وه، خۆى لى رزگار بكا ت، ئه بى خۆى و ا دابى كه هبچى له ده ست نه چو وه، چونكه به هيو اى ئه وه يه دوا رۆژى خۆى له سه ر بنچينهى كه لا وهى پيشو و دا به زرين ته وه ئه مه يش له به ر ئه وه يه، كه شار ه زا بوون له زيانى خو وه كه و، هيزى و يستنى پيو يسته بۆ رزگار بوون له ده ست ئه و خو وه، گرنگ ترين هۆن بۆ ده ست كه و تنه وهى چا كبو نه وهى ته وا و له نه خوشيبه كه.

پله خراپهى نه خوشيبه كه هه رچۆن بى، نه خوشه كه هه ر ئه گاته وه دۆخى جار ان، چونكه به هيو اى ئه وه يه كه ژيانى كى تازه بۆ خۆى دا به زرين ته وه كه پر بى له هيز و ته ندر و ستى هه ر ئه وه نده ئه و كه سه پهى به وه ببا ت كه كه و تۆ ته گيژا وى خراپه و زيان وه، ئه مه و ا ئه گه پى كه به وهى زان يو وه شتى كيش هه يه نا وى كه لك و چا كه بى. له دوا يشدا، له توانا يدا هه يه رى گا يه ك بگرى بۆ گه يشتن به و كه لك و چا كه يه ئاره زو وى راسته قينه يش بۆ چو نه وه سه ر دۆخى جار ان: بۆ ده ست كه و تنه وهى ته ندر و ستى و هيز و دا وى ن پا كى، له نا و خۆيا ئه و نيازه به هيزه ي شار دۆ ته وه كه هه مو و شتى كى پى بيه تى دى.

ئى نه خۆش، دابنشه و باش له م كه ينه و به ينه و رده به ره وه.

بى گومان ئه وه نده ئالۆشى خۆت شك اندو وه و به زموره زم ت كردو وه، له ئه ندا زه چو بته ده ره وه بۆ به كا و ا په شيمان بو و يته وه له و كه تنانهى كه كردو تن بى گومان، بۆ به كا فرمان ئه كه يت تا بژى ت.

كه وا ته كى بو وه و كى به ئه و كه سهى پاره كان تى ئه گاتى؟ ئه و كه سانهى پاره كانى تۆ ئه چپ ته گير فانيانه وه خا وه ن مه يخانه كان و سوزانيخانه كان^(۱) كه به خۆ رايى رو و ت ئه كه نه وه بى جگه له پاره، ته ندر و ستى و كرده وه و ره و شتى جوان يشت لى تالان ئه كه ن تۆ بۆ ئا فره تى دا وى ن پيس، هه ندى پاره ئه ده يت، به لّام له جياتى ئه وه، به شى كى زۆر كزى و

(۱) سوزانيخانه: شوئى ربا و ردى و كارى سىكىسى (بيوت الدعارة).

لاوازی و نه خوشی لئ و هره گریت که واته به اوردپکی دهست کهوت و زبانی خۆت بکه، تا تی بکهیت، تا چ رادهیهک سه رگهردان بوویت بیر له و پارانه بکهروه که بهختت کردوون و ئیستایش بهختیان نه کهیت، بۆ نه مهی بۆت روون بیتهوه که بهدستی خۆت چ زبانیکت گه یاندوو به خۆت، له راستیدا خاوهن مه یخانه و سۆزانی خانه و یانه کانی قومار، دۆستی کهس نین دۆستی پاره نه بئ.

ئه وانه دۆستایه تی تویمان ناوی، پاره کهی باخه لئن.

ئه گهر لیت قهوما و داللات بۆ بردن، نهوساکه تی نه گهیت که چهند ترسنۆک و تاوانبارن ئه وانه بۆ سه رگهردانی کیتشت نه کهن که سه رگهردان بوویت، خۆیانت لئ نه کشیننه دواوه، ههروهک فریان نه بووی به سه ر هه ناسه ساردیی و سه رگهردانیه که تهوه، وایه رهنگه بلاییت، له گه ل ئه ویشدا که نه و هه موو سه رگهردانییه م پئ گه یشتوو، کاتیکی خوشیشم رابواردوو. به لام من له سه ر واتای نه و کامه رانییه ی که تیی گه یشتوو، ده مه ته قییت له گه لدا نه که م نایا کامه رانییه که ت نییه بۆته هۆی دهر د و نه خوشیی له شت که له سایه ی نه و خوش رابواردن و ئالۆش شکاندانه ی خۆته وه ده ستت که وتوو؟ بۆچ کامه رانی نه وه تا و ورگت له که لک بکه وئ و ده ماره میتشکییه کانیشت له په لپو پ بکه ون؟ نه ی کامه رانی نه وه تا له شت نه و شیوه جوانه ی نه مینئ که خوای گه وره پئی به خشییوویت؟

نه نه مه یه کامه رانی، نه نه وه تا؛ کامه رانی راسته قینه نه وه تا له مانه هه موو خۆت رزگار بکهیت. نه گهر هه ر له سه ر نه و قسه یه یه یه که هه ست به کامه رانی نه که یه یه و ده ربه ست نه و هه رزه کارییه یه یه که کردوو ته نه و له ئاوتنه دا سه بیرکی خۆت بکه بزانه کامه رانییه یه یه ده ست که وتوو له و کرده وانته یا خود سه رگهردانی؟ نه مه کامه رانی پئ نالین، دۆستی من نه مه کامه رانی شه یه تانه که سه رکه وتوو به سه ر تۆدا به واتایه کی تر کامه رانی شه یه تان به سایه ی سه رگهردانی تۆوه.

که واته، نه ی لاو، نه م راستیی به باش بخه ره میتشکی خۆته وه به هه رچی هیزو باوه ریکته وه هه یه، سویند بۆ خۆت بخۆ، که رابووردووت له بیر خۆت به یته وه و بایه خی پئ نه ده یه یه، بیجگه له وه لاپه ره یه کی تازه یه یه له ژبانی خۆتا ده ست پئ بکه یته وه په یمانیک به خۆت بده که نه مه بکه یه یه، هه ر له مرۆکه یسه وه ده ست پئ بکه که تۆ له زبانی به دخوویی تی گه یشتوو، له کاری باش مه سلله می ره وه، ده موده ست ده ستی پئ بکه که ریکای رووناکیه یه له به رده مدا هه بوو، ریکای تاریکی مه گره.

له پیش هه موو شتیکیا نه وه بزانه که هۆشی ته واه له له شی ته واه یه به پئی نه مه، پیویسته ده موده ست، ده ست بکه یه یه به چاک کردنه وه ی له شت، تا هۆشیشت چاک بیته وه و به ره مه که ی گه شه بکات نه وه یشت له بیر نه چئ، که په یوه ندیی ناوه ند له ش و گیان و په یوه ندیی که به هیز و ته واه هه رشتی کار بکات له له ش، له گیانیشت کار نه کات له به رنه وه پیویسته تی بکۆشیت که گیانیکی به هیز و کارگوزارت ده ست بکه وئ، تابتوانیت ته ندروستیی له ش و هیزت پیا ریزیت.

نه مه یه یه له به ختباریی هه موو که سیکه، نه و ی بیه وئ ژبانیکی تازه بژی و، رابردووی پرکه تیی خۆی فری بدات، نه توانئ له ریکای په روه رده کردنی له ش و به هیز کردنی به وه، به و ئاواته ی خۆی بکات هه موو که سیک ماسولکه کانی خۆی له به ر ده ستایه نه توانئ هه ر کاتی بیه وئ و، هه رچۆنیک بوئ به کاریان به یئ.

به لام راستیی که ی، نه وه گرانه، که پیا و فه رمانه ر وای به سه ر نه و بیرانه دا که له ناو میتشکیادی و ده چن جا که یه وه یه یه نه م راستیی هه ر چۆنیک بئ، نه و ته ندروستی و هیزه ی که له کاتی بووژاندنه وه و په روه رده کردنه وه ی له شدا پیک دین، هه روه ها نه که ونه ناو هۆشیشه وه، بۆ نه مه بیوژیننه وه و هیز و هه رت و کارگوزاری بۆ بگیزنه وه.

نه مه یه یه و نه گه یئ، که په روه رده کردنی له ش، بۆ ده ست که وتنی ته ندروستی و هیز، و له مرۆف نه کات که هیز و توانای ته واه یه یه بۆ زال بوون به سه ر هۆشیا و به سه ر نه و بیریشدا که نه م هۆشه به ره مه میان نه هینئ په روه رده کردنی له ش، به هۆی وه رزشه وه، له ناو بای پاک و به ره لادا، مرۆف دوور نه خاته وه، له هه موو شتیکی که تووشی کزی و نه خوشیی بکات چونکه نه و له شه ی بیته ئاشنای ته ندروستی، هه رگیز ماوه نادات به نه خوشی که لئی نزیک بیته وه ته ندروستیی هۆشیش نه گریته وه هۆشی دروستیش هه رگیز بیر له به دخوویی و خراب ناکاته وه چونکه نه وانه که ژه هری بیته ناوه وه که واته، له شی نه خوش، هۆشی نه خوشی پیوه یه هۆشی نه خوشی بیر نه خوش نه بئ، به ره مه ی ناهینئ.

ده ست بکه به جوولاندنی له شت نه وه چاکترین پزیشکه بۆتۆ.

له جیاتی نه مه ی به سواری پرۆیته جیگای فرمانه که ت، به پئ برۆ بای پاک بژه، چونکه یارمه تیی پاک کردنه وه ی له شت نه دا و وریایشی نه کاته وه به تنه گ خوارده که ته وه به نه و خورشته مه خۆ که له شت ژه هراویی بکات و سازکردنی ناو ئاشگ تیک بدات نه وه یشت له بیر نه چئ که ئاوی سارد بکه یه یه خۆتا، چونکه ده ماره میتشکییه کانت نه رم نه کاته وه و

بەشى سىيەم

خەوشەكانى تىرى رەگەزىزى

بەتەنشت ئەو خەوش و خوارى و خىچىي رەگەزىزىنەو هەتا ئىستا ناوبراون،
هەندىكى تىرش هەن كە بەجۆرىكى تىكرایى ئەگەرپىنەو سەر ئەو كارساتانەى كە توشى
مرۆڧ دىن، يان ئەو فرمانەى ئەبىنى، ياخود هەر لە مناللىبەو توشى دىن.
ئەوندەى كە پەيوەندى بەكۆمەلى يەكەمى خەوشەكانى رەگەزىزىبەو هەيە - واتا ئەو
خەوشانەى كە كارسات ئەيانەيتىتە بەرھەم - ئىمە لىرەدا زۆر لىيان نادوتىن چونكە
ئەوندە بەكارمان نايەن، وەك لەمەودوا دەرئەكەوئى هەررەها، تا ئەندازەيەكى گەورەيش
ئەو گرانە بۆ ئىمە كە چارەيەكى گشتى بدۆزىنەو بۆ چەند نەخۆشيبەكى تايبەتتى وەها كە
هەريەكەيان لەو پىترىان جىاوازىبى بەلام ئىمە ئەو ئەللىن، كە پزىشكە نەشتەركارەكان،
دلىان دانامركىتتەو، تا نەشتەركارىبەك لە لەشى نەخۆشەكەدا نەكەن جا ئەو
نەشتەركارىبە پىتوبست بووبى بۆ چارەكردنى نەخۆشەكە، يان پىتوبست نەبووبى، دەرەستى
ئەو نىن لە راستىدا نەشتەركارىبى، ئەبى بخرىتتە داوى هەموو چارەكردنىك، ئەگەر
سەريان نەگرت.

ئەمە راستە كە جارى وا هەيە، نەخۆشەكە بەبى نەشتەركارىبى چارى ناكرى بەلام ئەم
جۆرە نەخۆشيبانە كەم هەل ئەكەون، وەك هەر ناویشيان نەبى واپە.
بەلام داخەكەم زۆرىەى نەخۆشەكان خۇيان ئەخەنە بەردەست نەشتەركارەكان، بۆ ئەمەى
نەشتەركارىبان بەكەن، كە ئەوەيش يان سەر ئەگرى، يان سەر ناگرى.

لىرەدا نەخۆشيبى يەككىم كەوتۆتەو بىر، ئەمەوئى بىگىرەمەو، بۆ ئەمەى ئەم بابەتە
رۆشن بەكەمەو و شىبى بەكەمەو وا پروویدا، كە پىاوتىك لە شارى (نىوئورك)دا، كەوتە
خوارەو بەسەر داروپەردووى يەك بەسەر يەكدا كەوتوودا^(۱)، چەند شىشيبەكى قەفەز
چووبون بەرانىا و بەشى ژووروى ئەندامى نىرتىبىدا. ئەوەيش دىاروبو، كە كابرأ ئەچووه
نەخۆشخانە، بۆ ئەمەى پزىشكەكان ئەوشىشانەى لە لەش دەرەپىن لەپاش ئەو
نەشتەركارىبە كاپرا پرووى كەردەو مالى خۆى بەلام چەند رۆژىكى پى چوو، كاپرا هەستى

(۱) ئەم دەستەواژەى دوایبە ئەو دەگەيەنئى كە (داروپەردووهكە - انقاض) بەسەر يەكدا كەوتبو، پىاوش
بەسەرياندا كەوتبووه خوارەو.

گەرانى خۆينەكەيشت گورج ئەكاتەو. ئەو خورشتانە مەخۆ كە يەجگار گەرمن چونكە
كارى وا ئەكەن لە لەش كە بەكارى تۆنایەن بەكورتى پىتوبستە تۆ بەو پىبە بجوولتیبەو هە كە
بۆ تۆ و بۆ كەسانى ترمان داناو، لە بابەت تەندروستىبەو ناشى هەرگىز لىنى لادەيت
ئەگىنا كەس زىان ناكات خۆت نەبىت.

هەر لەوكاتەدا كە خەرىكى لەشت ئەبىت بەهتيزى بەكەيت، خەرىكى بەهتيزكردنى
هۆشيشت بىە هەر هاوړتیبەكت هانەى دابووتەسەر ئەو رىگا خراپە، خۆتى لى
دووربەخەرەو لەوهدا شەرم مەكە چونكە شەرم كردن، ئەو ئەگەتېنى، كە هەر لەسەر رىگای
خراپە ئەرۆيت ئەو نەگەتېنى كە خۆتى لى رىگار ئەكەيت هەررەها پرووى خۆت وەرگىرە لەو
شۆينە نەنگانەى كە هاتۆچۆت ئەكردن ئەو ديارە كە لەپىشدا ئەمانەت پى گران دى. بەلام
بەرە بەرەپىبانەو رادىيت خۆت لە مرۆڧى چاك نرىك بەخەرەو، هاودەمىيان بەكە لە پاشا
بۆت دەرئەكەوئى كە خۆشيبى گفوتگۆكردن لەسەر كاروبارى خراپ ئەگەر بلىن لە خراپەدا
خۆشيبى هەيە هەررەها بەرە بەرە هەست ئەكەيت كە كۆمەلە چاكە بەرز و پىرۆزەكان، كە
دەستت كەردووه بەهاتوو چۆكردنپان، لە شۆينە نەنگەكانى داوتىن پىسى و بەدخووبى
گەلىك چاكترن.

خۆت رابەينە بەخۆتېندەوئى ئەو نووسراوه چاكە بەكەلكانەو كە گىانى چاكە و سەر
راستىت ئەكەن بە بەردا.

تەنيا لەگەل پىا و چاكە بەكەرەو نەو ك زىان لە خۆت تىك بەدەيت بەكورتى پىتوبستە
ژىنىكى چاك بۆيت، لە هەموو پرووبەكەو مەهتەلە تىا بىننەتەو، نەو ك لەوئىدا بىچ
دابەستى و بىتتە بەشىك لە سروشنت كە بەيانپان راپەرىت لەخەو، لەناو جىگادا
مەمىنەرەو دەمودەست لىنى وەرە دەرەو چونكە شلوشىواوبى ئەوكاتە، رى ئەدا بەبىرى
خراپ گەرا بكات و پەرە بسىننى جا ئەگەر بووتە پىاوبىكى وەها كەبتوانى خۆى بگرى و
رىگای تەندروستى و هتيز بگرى، پىتوبستە بەگىت بۆ كچىكى داوتىن پاكى خاوتىن،
تەندروستىبى بى وەكو خۆت، بۆ ئەمەى بىكەيت بەهاوسەرى زىانت.

چونكە ژن هتپان لەهەموو شتىك بلىندترە كە لەم گومراپىبە رىگارت بكات ئەوئىش
لەبەرئەوئەيە، كە ئەرك و فرمانى ژن و مالدارىبى، دوورت ئەخاتەو لەو كەتن بازىبەى كە
لە تافى كورپىنيدا تىابووت، هەررەها گىانىكى فرمان پەرورائەيش لە دەررونتا بەهتيز
ئەكات ژن هتپانىش شتىكى سروشتىبە لەبەرئەو پىار مەدە بەسەر چاكە و خراپەيا، تا
ئەگەيتە ئەو تەمەنەى كە هەل ئەگرىن ژن بەهتپت.

به‌خۆی کرد: به‌گران میزی پئی ئەکرێ که پزیشکه‌که هات و ته‌ماشای کرد، گوتی: ئەو برینه‌ی که له‌نشته‌رکارییه‌که‌وه په‌یدا‌بووه، ناو (کیر)ی ئاوساندووه پاش ئەوه، له‌سه‌ر ئەو جوړه‌ه‌ریاره‌ی خۆی، ده‌ستی کرد به‌چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشه‌که رۆژ له‌سه‌ر رۆژ به‌سه‌را چوو که‌چی نه‌خۆشه‌که، هه‌روه‌ک خۆی مایه‌وه، هه‌نگاوێکی نه‌نا به‌ره‌و چاک‌بوونه‌وه رۆژتێکیان نه‌خۆشه‌که په‌جگار داما به‌ده‌ست نه‌خۆشیه‌که‌وه، په‌جگار په‌ریشان بوو.

ئەندامی نیریتیه‌که‌ی هه‌مووی ئاوسا ئیتر هه‌یچی بۆ نه‌مایه‌وه ئەوه نه‌بێ که هاوار بکات له‌ ده‌ست ئازاریکی بێ ئەندازه‌ی وا، که له‌ توانای که‌سدا نه‌بوو تاوێکی پیتوه‌ی مینیتیه‌وه.

پزیشکی ئاوسانی ئەم ئەندامه‌ی وا لێک دایه‌وه که له‌ ئەنجامی په‌یدا‌بوونی ژه‌هره‌وه‌یه له‌ خۆینه‌که‌یا به‌ریاریدا که ئەبێ ئەندامه‌که هه‌مووی به‌ری، بۆ ئەمه‌ی نه‌خۆشه‌که بتوانی به‌ژی.

به‌لام نه‌خۆشه‌که، له‌مه‌دا به‌ره‌نگاریی کرد پزیشکی تووره‌ بوونێکی وا لیتی تووره‌بوو که به‌ته‌واوه‌تی ده‌ستی له‌ چاک‌کردنه‌وه‌ی هه‌لگرت له‌ خۆش به‌ختیه‌ی نه‌خۆشه‌که، ژنیکی پزیشک هه‌بوو له‌و ناوه‌دا، ناوبانگی به‌وه‌ ده‌رکردبوو که له‌رێگای سروشته‌وه نه‌خۆش چاک ئەکاته‌وه.

ژنه‌ پزیشکه‌که ده‌ستی کرد به‌چاک‌کردنه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌ی پیاوه‌که به‌لام، ته‌نیا، له‌ رێگای سروشته‌وه به‌ته‌واوه‌تی به‌ش پراوی کرد له‌ خواردنه‌وه‌ مه‌یه‌کان گه‌رمای هه‌لمیشه‌ی بۆ به‌کار ئەهینا هه‌روه‌ها ئەندامی نیریتیه‌که‌یشه‌ی به‌جوړه‌ شتیک ئەبه‌سته‌وه، که ژانه‌که‌ی لێ که‌م ئەکرده‌وه و ئاوساوییه‌که‌ی ئەنیشاندوه به‌لام ئەو خۆرشته‌ی ئەیدایه، هه‌ر بریتی بوو له‌ ئاوی پرته‌قال له‌پاش سێ هه‌فته‌ پیاوه‌که به‌ته‌واوه‌تی چاک‌بووه‌وه چونکه ئەو خۆینه‌په‌سه‌ی که له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بوو به‌هۆی په‌یدا‌بوونی ئاوساوییه‌که‌ی به‌ته‌واوه‌تی له‌ئارادا نه‌ما له‌ جیاتیه‌ی ئەو خۆینه‌، خۆنێکی پاکتر هاته‌ ناو ده‌ماره‌کانییه‌وه، به‌هۆی نه‌خواردنی چیشته‌وه و، کردنه‌وه‌ی کونه‌ وردیله‌کانی پیتیه‌وه به‌سایه‌ی گه‌رماو هه‌لمیه‌که‌وه.

ئەو پیاوانه‌یشه‌ که زۆر سواری ئەسپ ئەبن، گه‌لێک جار تووشی ئاوسانی هه‌ندی لوه‌کانی که‌لووپه‌لی سک و زاگردن دین.

سه‌رنج دراوه‌ که زۆر له‌ داووده‌رمانانه‌ی بۆ به‌هه‌یزکردنی تووک به‌کار ئەهه‌ترین، کاریکی ژه‌هراویانه‌ له‌ جووته‌ گون ئەکن، له‌به‌رئوه‌ هه‌ردووکیان تووشی په‌شوکاوی و

کزیی دین هه‌روه‌ها ئەبنه‌ هۆی ئاوسان و سووربوونه‌وه‌ی میزلدان و ئەو لوله‌ بچووکانه‌ی به‌ته‌نشتیه‌وه‌ن ئەمه‌یشه‌ هه‌ندی جار ئەبیتته‌ هۆی خۆین چوون و، وروژانی ره‌گه‌زبازیی زبان به‌خش له‌گه‌لێک کاتدا. چه‌ند نه‌خۆشیه‌که‌ی تریش هه‌ن وه‌ک په‌ک که‌وته‌یه‌ی ده‌ماره‌ می‌شکییه‌کانی ئەندامی نیریتی، له‌ کارکردنی ناو کارخانه‌کانی مزه‌وه‌ په‌یدا ئەبن، له‌به‌رئوه‌ زۆریه‌ی ئەو کیریکارانه‌ی له‌م جوړه‌ کارخانه‌دا فرمان ئەبینن، تووشی ئەم نه‌خۆشیه‌دین. ئەمانه‌ چه‌ند وینه‌یه‌که‌ی که‌م بوون، په‌یه‌ندیی فرمانی مرۆف و ئەنجامی کارتیکردنی ئەو فرمانه‌یان پيشان دابن له‌ رووی ره‌گه‌زبازییه‌وه، که چ جوړه‌ نه‌خۆشی و پشویه‌ک ئەخه‌نه ئەندامی نیریتیه‌وه.

به‌لام له‌و بارانه‌دا که که‌موکوورپی ره‌گه‌زبازیی هه‌ر له‌ منالییه‌وه‌ دیاره، په‌کێک له‌وانه‌ ئەوه‌یه که کونی میزکردن نه‌که‌وتبیتته‌ سه‌ری کیره‌وه، که‌وتبیتته‌ ژیر کیره‌وه بیگومان ئەم جوړه‌ که‌موکوورپیه‌ ئازاریکی زۆر ئەبه‌خش به‌خاوه‌نه‌که‌ی خۆی له‌ هه‌ندی باری تریشدا: کیری مرۆف که‌ یان له‌ ئەندازه‌ی خۆی زۆر گه‌وره‌تر ئەبێ، یان له‌ ئەندازه‌ی خۆی زۆر بچووکتتر ئەبێ له‌م نووسراوه‌دا ئەو هۆیانه‌مان پيشاندا که کیری بچووک بگه‌ینیتته‌ وه ئەندازه‌ی خۆی له‌ هه‌ندی جاردا، هی وا هه‌ن که ئەبن له‌ دایک ده‌ماری پیاوه‌تییان پیتوه‌نیه‌ ئەو جارانه‌یشه‌ که مرۆقه‌کان به‌نیره‌مووکی له‌دایک ئەبن، به‌زۆری، به‌زۆر شتیه‌ بیران لێ ئەکریتته‌وه به‌لام زانست راستیه‌ی ئەوه‌ی به‌ته‌واوه‌تی ده‌رخستوه.

جا ئەم جوړه‌ بارانه‌، ئەوه‌ ئەگه‌تین که خه‌وشیکی وا هه‌یه‌ که له‌ ئەندامه‌کانی سک و زای مرۆقه‌که‌دا، په‌کی ئەوه‌مان ئەخات که بزاین له‌ چ ره‌گه‌زیکه‌ ئەو بارانه‌یشه‌ که مرۆف که‌ له‌ توانایدا نه‌بێ کاری لنگ‌بازی بکات، له‌ هه‌موو شوینیکا روو ئەده‌ن پشویه‌کانی ره‌گه‌زبازی ئافره‌تیه‌ی له‌ هه‌ی پیاو که‌مترنیه‌ زۆریه‌ی ئەم تیکچوونانه‌یشه‌ له‌وه‌وه‌ په‌یدا ئەبن، که ئافره‌ته‌کان ئەو پشیتینه‌ نه‌نگه‌ویسته‌ ئەبه‌ستنه‌پشت بۆ پاراستنی که‌مه‌ریان، که هه‌یچ پیتویه‌کیان پیتی نییه‌ جا ئەم پشیتینه‌ تونده‌، له‌وانه‌یه‌ که له‌شی ئافره‌ته‌که‌ تیک بدات، به‌تایبه‌تی له‌ مانگه‌کانی سک پربوونیدا جا ئەم جوړه‌ له‌ش تیکچوونانه‌ و ئەم جوړه‌ خه‌وشانه‌، له‌وانه‌ن که کامه‌رانی ژن و می‌ردیه‌ی په‌ک بخه‌ن، خۆشیه‌ی ژیانیه‌، به‌گشتی تیک بدن پزیشک (سلفانس ستول) ئەلێ:

(قسه‌که‌مان له‌ ئەندازه‌ی خۆی به‌ده‌رنیه‌^(۱) ئەگه‌ر بلێین سییه‌کی کچه‌کانی ئیمه‌ بۆ

(۱) به‌مانا: زیاده‌رویی نییه‌.

بهشی سی و یه گهم

دامه زانندی هیزی ره گه زبازی

له مه و دوا، له به شه کانی داهاتوودا خوینده وار هندی وهرزشی تاییه تی چاو پی نه که وی، که له باریاندا هه یه تهن دروستی و هیز بۆ له ش بگپرنه وه دیسانه وه لیتره دا دووباره ی نه که یه وه، که نه و جوژه وهرزخانه و ریگاکانی تری چاره کردنی سروشتی، له نه نجامی تاقی کردنه وه و شاره زابونه وه دانراون ئیمه که نه لئین به که لکن، نه و که لکه ی که مرۆقه که پیی ته گات له نه نجامی به کارهینانی نه و وهرزخانه وه شتیکی راسته و هیز گومانیشی تیانییه.

جا ههر که سیک نه و وهرزخانه به ریگاکانی بکات و له سهریان پروات، بیجگه له وه به تنگ خواردنی خو به وه و پاک و خاوینی له شیه وه بیت و نه و خوشتانه ییش بکات که ناومان بردن، بی گومان به چاکترین نه نجام به فهرترین نامانجی خو ته گات چونکه نه م ریگایانه له باریاندا هه یه که به جوژیکی گشتی هیز بۆ هه مو له ش بگپرنه وه، به جوژیکی تاییه تیش هیز و توانا بده نه وه به که لویه لی ره گه زبازی نه ویش له به ره وه یه که ماسولکه کانی له ش گه شه یان کرد و هیز و گوریان تی که و ته وه که لویه لی خواردن سازکردنی ناو له شیش به هیز نه بی گه رانی خو تیش گورج و گۆل نه بیتنه وه ده ماره میتشکییه کانی هیز و هه ره تیان تی نه که ویتنه وه هوشیش روو نه کاته وه چاک شپوه ی چاک کردنه وه ناوبراو، له باربا هه یه که هه مو نه دامیکی له ش به هیز بکاته وه بۆ نه و کاتانه ییش به کاردی که لنگ بازی بی نه ندازه له شی له که لک خستی نه ویش له به ره وه یه که ده ماره میتشکییه کانی نه خوشه که نه خاته سه ره ته وه، سه رنجیشی رانه کیشی بۆ دامه زاننده وه و گه شه پیکردنه وه له شی خو، نه ک تیک دان و تیک شکاندنی له شی ئیتر له وه دواوه، نه و ناوی پیاوه تییه ی که به فیرو به ختی نه کرد، به خوژی، یارمه تی شپوه ی چاک کردنه وه که نه دات بۆ گه شه پیکردنی له ش و بووژاندنه وه ی، شوخ و شه نگییه کی تهن دروستانه و هیز و هه ره تی لاویشی پی نه به خشی.

سروشت وای له ئیمه نه وی که هه مو دهم پرهیز و چالاکی بین، وریا و کارگوزاریین به لام بی کاره یی و شل و شپوایی بۆ هیز کوئیبه کمان نابات، بۆ خراپترین ریگا نه بی. چونکه گیژووژی و ته مه لی و بی کاره یی، بریتین له وه ستانی ژبان ژبانیش هه رگیز

نه وه ناشین که شوو بکه ن، ژن و میردییان بۆ ناچیتته سه ره هوی نه مه ییش نه وه یه، نه و شاره زاییه ی په دیدایان کردوه له کاروباری ره گه زبازیدا، شاره زاییه کی چلکن و ژه هراوییه که له ریگایه کی خوار و خپچه وه پیمان گه یشتوه به ته نشت نه و کچانه یسه وه، زۆربه ی نافرته خاوه ن میرده کانی شمان نه بینین بۆ له بۆل له ده ست نه خوشییه کانی منالدان و نه دامه کانی سه ره به منالدان نه که ن.

به راستی نه مه شتیکی سهیره، که هه موو کچه کان، وه ک یه ک، نه شاره زان له سروشتی له شی خو یاندا، نه و پشتینه توندانه به کار نه هین، هیز کامیکیان نه وه نازانن که چ زبانیکی گه وره یان پی ته گات به هوی به ستنی نه و پشتینه وه زبانی به ستنی نه م پشتینه نه له پاش شوو کردنیانه وه باشتر ده ره که وی چونکه منالدان له جیتی خو ته بزوی، شویش نه بیتنه وه بۆ خواره وه.

نازاریش له خواروی پشتا ده ره که وی ریخوله کانی تووشی گرفت دین نه م هه موو تیکچوون و دهرد و نه خوشییه ی هه ره له سه ره تاوه، کچه که نه ییتوانی خو یان لی بپاریزی، به لام بی نه مه ی به خو ی بزانی، که تنی به خو ی و وه چه ونه وه ی خو ی کرد، به هوی به کارهینانی نه و پشتینه تونده وه.

نه مه دیاره که نه م دهرد و نه خوشیانه، کامه رانی له ژنه که تیک نه دهن، وهرسپیشی نه که ن له ده ست فرمانی ژن و میردی و پیوستیه کانی هه ره ها کامه رانییش له میرده که بار ته گات، که کامه رانی نه ویش به نده به کامه رانی ژنه که یه وه.

نه ولاره ییش، که نه وه ی پی باش بی، کچیکی وا ماره بکات که سه باره ت به ناشیتی و نه زانی خو، پشتینی توند به ستینه پشتی خو، وادیاره که سه رگه رانی و هه ناسه ساردی نه وی بۆ خو ی و ژنه که ی نه مه ییش راستییه کی نه و تویه که که س په یی پی نابات، نه و که سه نه به بی که کچیکی له و جوژه کچانه ی خواستی و هه موو ژبانی خو ی به وه وه به خت کردی که گو ی له سکالاو ناوه ناله ی نه و بگری.

بهشی سی و دووهم

وهرزشی گشتی بۆ گهشه پیتکردنی هیژی رهگه زبازیی

ئهو مهشقانهی که له م بهشه دا پیتشمان داوان، به جوړتیکی تاییه تی بۆ هه موو گیروگرفته کانی ئەندامه کانی سک و زاگردن دهست ئەدهن، ئەویش له کاتیکی که پیتوستیان بهوه هه بی بیوژینهوه و وریا بکرتنهوه بهلام نابی لهو کاتانه دا به کاربهیترین که ئەندامه کانی سک و زاگردن، له باریکی وادابن که نزیک بی له هه لسان، به هوئی لنگ بازیی بی ئەندازهوه و له ئاو هاتنهوهی نهو یستراو و له ئاو هاتنهوهی ناو خهوی شهوهوه و، له پیتگه یشتوویی زوهوه^(۱) چونکه بۆ ئەم بارانه ییش مهشقی تاییه تیمان داوه، له بهشه کهی تردا پیتشکهشی ئەکهین.

په پیرهوی کردنی یاسایه کی باش لهو مهشقانه، که لهوانه بی ماسولکه کانی لهشی پی به هیژ بکری، به کاردیت بۆ گورج کردنهوهی گه رانی خوین، ههروهها به که لکی هه موو هیژه کانی لهش یاخود هه ندیکیان دی بهلام ئەو وه رزشانهی که مهشقیان له سه ره کری بۆ به هیژکردنی ماسولکه کانی ئەو به شانیهی که چوارلای ئەندامه کانی سک و زاگردنیان دین، لهو وه رزشه گشتییانهی لهوه پیتش ناومان بردن، زوو تریش ئەو ئەنجامانه مان دهست ئەخه ن که ئاواتیان بۆ ئەخوازین چونکه ئەو وه رزشانهی که به تاییه تی بۆ ئەم ماسولکانه دانراون، گه شه یه کی زۆرتریان پی ئەکات، به شه کانی تری له شیش، ههروهها، به هیژ ئەکات ئەمه ییش به پیتی ئەو یاسا زبندوهه به که ناسراوه و ئەلی: سروشت به ماسولکه بزیه کانه به شیکی زۆر له خوین ئەبه خشی، که چی به ماسولکه بی کاره کانه ئەم یارمه تیبه نادات.

له به ره ئەوه ماسولکه کارگوزاره کانه که له گه ردان، خورشتیکی باشیان دهست ئەکهوی که چی ماسولکه بی کاره کانه که نابزونهوه، بی خورشت ئەمپینهوه و برسی ئەبن بی گومان ئەو که لکی که به هوئی ئەو وریابونهوه به دهست ئەکهوی، که له گورج و گۆلیی گه رانی خوینهوه په پیدای ئەبی، ئەندامه کانی سک و زاگردنیش بگریتهوه جا له به ره وهی که په پیرهوییه که له سه ره ئەوه دامه زراوه که ماسولکه کانه بخاته مهشقهوه، له گه ل خه مخورییه کی تاییه تیدا به رامبه ره ئەندامه کانی سک و زاگردن، نووسه ری ئەم نووسراوه کۆمه له یه ک وهرزش پیتشکهش ئەکات، که که لکیان هه ره بۆ به هیژکردنی سییه کانه و دل و که لویه لی

(۱) پیتگه یشتوویی زوو: بالقبوونی زوو (البلوغ المبکر).

مردنی پی خوش نییه. ئەو ماسولکانه ییش که به ره لاکرتین، هیچ مهشقیکیان پی نه کری، به هیژبان بکات و گه شه یان پی بکات، بی گومان سیس و کز ئەبن ئەوهی له بابه ت ماسولکه کانی شهوه ئەگوتری، له بابه ت هه موو ئەندامه کانی له شیشه وه ئەگوتری.

ئهمه ییش ئەوه ئەگه بی پی، که خه مخوریی لهش ناکری، به ره لاکراوه بۆ کزبوون و له ناوچوون پیتوسته لی ره دا بیرمان بکه و پته وه که کزیی دهماره میتشکییه کانه، کزیی توانای ره گه زبازیی ئەنوین که دهماره میتشکییه کانیس، دووباره، هیژ و گورپان هاته وه ناو، هیژ و توانای ره گه زبازیی دووباره ئەگه رپته وه سه ره دۆخی جارانه که واته ئەگه ره تا ئیستا به ته مه لی و بی کاره ییه وه ژیاویت، پیتوسته هه ره له ئیستاوه ته پ و تۆزی ئەو دوو خووه خراپه له لهشت بته کیتی ههروهها په یمانیش به دهی به خۆت که ژیا نیکی سه ره له نوئی دهست پی بکه یته وه، که پر بی له وریایی و ته ندروستی مرۆقی وریا و ته ندروستیش، هه رگیژ له دهست درد و نه خووشی بۆ له بۆل ناکات ئەوه ییش بزانه که زۆریه ی نه خووشییه کانی (ئاره زوو هه لنه سان)، له ئەنجامی به کاره یینانی ماسولکه کانه و خاوبونه وه یانه وه په پیدای ئەبی، که ئەگاته راده یه کی وهها به گران کاریان تی ئە کری.

فرمانی یه که می ره گه زبازیی ئەوه یه که منال به یترپته جیهانه وه و، ژیا نیس پپاریزیی سروشتیش وای له ئیمه ئەوی که منالی به هیژ و به کارمان بیت له به ره وه کزولا وازه کانه له توانای ره گه زبازیی بی بهش ئەهیلپته وه نه وه ک منالیان لی بکه و پته وه ئەویش له به ره ئەوه یه که سروشت ته ندروستی ئەوی، نه ک نه خووشی.

که واته له مه ی و له جگه ره و لهو بابه تانه ی که دهماره میتشکییه کانه کز ئەکه ن و له په لوپۆی ئەخه ن، خۆت دور بخه ره وه. چونکه له کزیی دهماره، کزیی توانای ره گه زبازیی په پیدای ئەبی به کورتی ئیمه وامان له تو ئەوی، که ئەو ریگایانه بگریت بۆمان داناویت، تا بگه ییت بهو ئامانجه چاکانه ی که ئاواته خوازین پیتیان بگه ییت.

خواردن سازکردن له ناو له شدا نابج، ههروهه راسته و راست كارېش نه كه نه نه ندامه كاني سك و زاكردن، به هوى نه وه كه به شه كاني چوارلايان پر له خوږين نه كهن.

ههروهه سهرنج نه درى، له سه ره تاوه، ماوهى مه شقه كاني به نده به هپزى نه خوږشه كه وه. وريا به، كه له شت نه خه بته بزوتن، نه ونده به جوو لېبته وه تا هه ست به ماندو ټيبيبه كى كه م نه كه پيت نه نجا تاويك پشو نه ده پت، نه وه ستيت له و تاوه دا تير و پر هه ناسه نه ده پت هه تا ليدانى دلته نه نيشيپته وه پاش نه وه ده ست بكه به مه شقى وه رزشى دووهم.

وريا به، له سه ره تاى كاردا، زور خوټ ماندوونه كه پت كاتى كه ده ست نه كه پت به م مه شقانه، هه ر وه رزشه ي پينج تا هه شت جارى دووباره بكه ره وه له روژټيكا پاش نه وه جارى دوو جارى ترېشيان بخه ره سهر تا كه وات ليهات پاش ده روژ، يان دوو حه فته مه شق كردن، بتوانين نه وه ونده مه شق بكه پت تا هه ست به ماندو ټيبيبه كى ته واو نه كه پت پيويسته پاش راپه رين له خه و، له ژوروى نوستنه كه تا مه شق بكه پت ههروهه پيويسته باى ژووره كه ت پاك بڼ و زور بڼ نه وېش به وه پيک دى كه هه موو دم په نجه ره كاني بكرينه وه واچا كه كاتى مه شق كردن، ژووره كه ت له هه موو كاتيک زورتر پرې له باى پاك.

كه له خه و راپه ريت، له جیگا وه ره دهره وه دهرگای په نجه ره كان هه موويان بكه ره وه چاوت نه ترسى له سه رماو سو له چونكه له پاش راپه رين له خه وو مه شق كردن، له شت گهرم دادى هه روايش چاكثره كه خوټ به باى سارده وه رابه پيني هه رچه نده، له سه ره تاوا، نه وه پيويست نيپه كه خوټ بده پته به ر باى سارد.

ده ستوورى وه رزش - وهك له هه موو شتيكى تردا وايه كه له هه موو كاتيكا به كه لكت دى نه وه يه، كه نه وه ي پييه وه راهاتوويت، نابج به جاريك خوټى لى دوو ريخه يته وه كه بنه وى په پره وېي پيره وييه كى تازه بكه پت، به ره به ره بوى بچو هه ركاتى به باى سارده وه راهاتيت، بڼ نه مه ي له ناو جیگا كه تا بيت، له توانا تا هه يه، به ره به ره، هه ر چيت له به ردايه داى بكه نيت، تاوات لى دى به روو ټيبيبه كى ته واوه وه مه شقه كانت بكه پت به لام نابج له سه ره تاوه به يه ك جار نه وه بكه پت ديسانه وه نه وه قسه يه دووباره نه كه ينه وه، كه پيويسته له هه موو شتيكتا مام ناوه ندى بيت هه نگا و به ه نگا و پرؤ به رېتگادا چونكه كاتى مرؤف به وه هه ست نه كات كه له توانا يدا هه يه هيزه داگيركراوه كاني خوټى بگيرپته وه بو له شى، كاتى به وه نه زانى كه پيره وييه كى وه هاى له به ر ده ستايه، نه گهر بي توو به گهر موو گورپيه كه وه په پره وېي بكات، پياويكى ترى لى دروست نه كات، بڼ گومان

نه نجاميكي خوږش و زوو به زووى ده ست نه كه وى نه گهر توښ نه و رينگه يه ت گرتبى كه ناشى و بڼ ده سه لاته كان گرتوويانه، بڼ گومان زوربه ي كات و سامانى خوټ به خت كرووه له پيناو ده ست كه وتنى چاره كرونيكدا بو دهرد و نه خوږشيه كه ي خوټ كه چى نيپه وا له م نووسراوه دا به خوږياى نه م چاره كرونت پيشان نه ده ين خه ريك به تا دوو حه فته يه ك نه م وه رزشانه مه شق بكه ين، ته نيا بو تاقي كرونده وى راستيى قسه كه مان لام وايه نيتر نيپه پيويستيمان به وه نيپه كه هانته بده پت جاريكى تر خه ريكى نه وه مه شقانه ببېته وه چونكه هه ر له خوټه وه، وه رزشه كان دووباره نه كه يته وه نيتر پيويستيت به كه سيش ناميپى بتخاته سه ر مه شق كرونيان، چونكه هه ست به كه لكيان نه كه پت، له به ره نه وه تا نه ميپى هوگرېان نه بيت.

نه گهر هه ستت كرو به ماندو و بوون له پيش خو خه ريك كروندا به م مه شقانه وه، خه ريكى نه وه مه به كه له سه ره تاوا هه موويان پييكه وه بكه پت له دو اييدا هه سته ره سه رپى و مه شقيكى وا بكه كه له بازدان به سه ر گوريسدا بكات^(۱)، بو نه مه ي بتوانيت به ناسانى هه ناسه بده پت پاش نه وه هه ناسه يه كى قوول بده و نجا ده ست بكه به ناوى سارد به خوږا كرو جا نه گهر ناوى سارد نازارى دايت، نه وا بيكه به خوږشنيكى وا كه به هه ورى سارد خوټ بشو پت.

نه وه پشته له بيړ نه چى كه هه ورييه كه له ناوى سارد هه ل بكي شيت و به نه رموونيان نيپه كه وه بيكشيني به سه ر نه ندامه كاني سك و زاكروندا.

كه له جیگانووستنه كه ت هاتپته دهره وه، ده موده ست ده ست بكه به وه رزش كردن، به لام نه وه پشته له بيړ نه چى كه په پره وى نه و ناموژگاريپانه بكه پت كه پيشانمان داويت له بابته نه وكاته وه كه هه موو وه رزشيک پيويستيتى تا پيک دى.

وه رزشه كان

وه رزشى يه كه م

به سه ر گازى پشتا راکشى هه ردو و رانت له جیگا كه ت به رزبكه ره وه تا نه توانيت. دياره گرانيى له شت^(۲) نه كه ويته سه ر پاژنه كاني پيپت و نه وه به شه ي پشتت كه له ناوه ند

(۱) يان: پته په تين.

(۲) قورسايى له شت.

شانه کانتایه ئەم مەشقە تایبەتیبە بە کاری ماسولکەکانی بەشی ژوورووی هەر دوو پاژنەیی پێ دۆ لە گەڵ کزبێ پشتدا.

وەرزشی دووهم

بە تەنشت دەستی راستتا پال کەووە ئەوەندەیی توانیت هەردوو رانت بەرزیکەرەو وریابە هەردوو ئەژنۆکانت راست بن، نەنووشتابنەو بۆ ئەمەیی گرانی لەشت بکەوێتە سەر پیتی راستت و بالی راستت لە گەڵ شاننا هەر ئەم وەرزشە لەسەر تەنشتی چە پیشت بکەرەو. ئەم وەرزشە بە کاری ئەو ماسولکەکانە دیت کە کەوتوونەتە هەردوو تەنشتەو، هەر لە کەمەرەو هەتا هەردوو ران ئەگرێتەو.

وەرزشی سێیەم

بە سەر گازی پشتتا پال کەووە هەندێ نۆین بخەرە سەر پیتی کانت بۆ ئەمەیی لە جیتی خۆیاندایا بیانپیتیتەو دەستە کانت بخەرە سەر رانە کانت پاشان، بێ ئەمەیی دەستە کانت یارمەتیت بدن، لەشت بەرزیکەرەو تا دائەنیشیت ئەم وەرزشە بۆ بەهێزکردنی سک بە کار دێ.

وەرزشی چوارەم

بە سەر سکدا راکشی پیتی تەختی نوستنە کەت، بە هەردوو دەست، توند، بگرە هەردوو قاچت بەرز بکەرەو، تا ئەتوانیت بەم وەرزشەو یە جگار خۆت ماندوو مە کە ئەمیش بە کاری ماسولکەکانی سک دێ.

وەرزشی پینجەم

بە سەر گازی پشتتا پال کەووە لنگی راستت بەرزیکەرەو، بە مەرجی ئەژنۆت راست بێ، نەنووشتیتهو ئەمە دووبارە بکەرەو، بە مەرجی لەم جارەدا لنگی چەپت بەرزیکەرەو ئەم وەرزشە بە کاری ماسولکەکانی بەشی ژوورووی ران دیت.

وەرزشی شەشەم

بە لای دەستی راستتا راکشی تا پیت ئەکرێ بە هیواشی لنگی چەپت درێژ بکەرەو، بە مەرجی ئەژنۆت رەپ بیت پاشان بە لای دەستی چەپتا پال کەووە بە لنگی راستت ئەم وەرزشە دووبارە بکەرەو ئەم وەرزشە بە کاری بەشی دەرەو سەر و هەردوو ران دێ.

وەرزشی حەوتەم

بە سەر گازی پشتتا بکشی تا پیت ئەکرێ لنگی راستت بە ئەژنۆتەو راکشیته بە سەر لنگی چەپتا ئەم وەرزشە بە کاری ماسولکەکانی ناووەی ژوورووی رانەکان دێ.

وەرزشی هەشتەم

بە سەر سکتا راکشی بە مەرجی ئەژنۆت رەپ بێ لنگی راستت بەرزیکەرەو تا ئەو ئەندازەیی لە تواناتا هەبە پاشان بە لنگی چەپشت ئەم وەرزشە دووبارە بکەرەو ئەم وەرزشەش بۆ ماسولکەکانی رانەکان بە کەلکە.

وەرزشی نۆیەم

بە سەر گازی پشتتا راکشی دەستت بگرە بەشتیکەرەو لە پشت سەر تەو پاش ئەو تا پیت ئەکرێ لنگە کانت بەرزیکەرەو و بیان نیشیتەرەو^(۱) چەند جارێک ئەم وەرزشە دووبارە بکەرەو.

ئەم وەرزشە بۆ ماسولکەکانی بەشی خوارووی سک و بەشی ژوورووی رانەکان بە کار دێ.

وەرزشی دەیەم:

بە سەر گازی پشتتا راکشی تا پیت ئەکرێ ئەژنۆکانت بنووشتیتهو هەردوو پیت، یەک لە دوای یەک، بۆ سەرەو بەرزیکەرەو ئەم وەرزشە بۆ ماسولکەکانی بەشی ناووەی ژوورووی لنگ بە کار دێ.

وەرزشی یانزەیەم

بە تەنشت دەستی راستتا پال بکەرەو بە هیله لاقی راستت لە لای پاژنەیی پتو بە سەر لاقی چەپتا بکشی، تا ئەکەوێتە سەر و ئەژنۆ و، بە تەواویی پاش ئەو تا ئەتوانیت رانە کانت بەرزیکەرەو ئەو ساکە گرانی لەشت ئەکەوێتە سەر شانی راست و لنگی چەپت.

ئەم وەرزشە بە تەنشتی چەپشتا دووبارە بکەرەو ئەم وەرزشە بۆ ماسولکەکانی ناووەی رانەکان و بەشی ئەملاو ئەولای کەمەر بە کار دێ.

(۱) یان: بیان نوشتیتەرەو.

به سه ر ورگتا پال كه وه پاژنه ی پیتی راستت به سه ر پاژنه ی پیتی چه پتا بكشینه پاش نه وه لاقی چه پ، تا نه توانیت، بنوشتینه ره وه، به مه رجی گرانی به شی دواپی لاقی راستیشی له گه ل به رزبكه یته وه هه ر نه م وهرزشه، به لنگی راستیشت دووباره بكه ره وه نه م وهرزشه بو ماسولكه كانی به شی دواپی به شی ناوه وه ی ژووروی لنگ به كاردی.

به شی سی و سییه م

وهرزشی تایبه تی بو هیزه یه بیداكردن

نه م وهرزشانه بو دامه زرانندی هیزی گشتیبی له ش به كاردین، كه كه لكیكي زوریان بو له ش نه بی له پیشدا بو نه وه دانرابوون، كه نه خۆشه كانی پیگه یشتنی زوو، تاو هاتنه وه ی نه ویستراو، تاو هاتنه وه ی ناو خه وی شه و به كاریان به یین هه روه ها بو نه وه یشت دانرابوون، كه چاره ی نه و زیانانه یان پی بکری كه له لنگ بازی زوره وه په بیدابووون به لام نیستاكه، به كاری نه وانه یشت دین كه له به شی پیشوودا ناومان بردن نه وكه سانه نه توانن له پیش نوستندا به كاریان به یین پیویسته له سه ر نه وكه سانه، هه موویان، كه وهرزشه كان نه وهنده دووباره بكاته وه تا هه ست به ماندویتیبه کی كه م نه كات

وهرزشی سیانزه یه م

ثانیسه كه كانت له هه ر دوولاهه بگره هه ر دوو بازووت به رزبكه ره وه و نزم بكه ره وه، به گورجی، تا چل په نجا جار له كاتی مه شقه كه دا هه ناسه ی قوول بده نه م مه شقه سی جار دووباره بكه ره وه پاش نه وه ماسولكه كانی هه ردوو باله كانت با بده وای به یینه ره پیش چاوت كه شتیکی زورگران هه ل نه گریه هه ردوو باله به هیواشی به رزبكه ره وه و نزم بكه ره وه. وایزانه كه به راستی نه م باره گرانه هه ل نه گریه نه م وهرزشه هیز نه دات به باله كان.

وهرزشی چوارده یه م

به پیوه رابوهسته ده ست بكه به هه ناسه كیشانیکی قوول، ثانیسه كه كانبیشت دامه زراوین، نه جوولین باله كانت بجوولینه بو پیشه وه، پاشان بو دواوه، به لام توندوتول و گورج و گولانه، تا نه گه نه راستی شانكان نه وهنده ی له تواناتا هه یه، وا بكه خه ریک به، سكه به ریکویکی هه ناسه بدهیت نه مه یشت دووباره بكه ره وه تا هه ست به ماندویتی نه كه یته نه م وهرزشه به كه لکی فراوان كردنی سنگ و كه له گه ت بوون دیت.

وهرزشی پانزه یه م

به پیوه بوسته پییه كانت له یه ك دووربن بنوشتیره وه به لای راستتا، تا په نجه ت له زه وی نه كه وی هه روه ها به لای چه پیشتا نه م وهرزشه دووباره بكه ره وه نه م وهرزشه بیت جار دووباره بكه ره وه.

بوهسته به پيټوه نه ژنوکانت رېپ بن، نه نووشتينه وه ههردوو بالت به رزبکه ره وه بۆ سه ره وه پاشان له شت بچه مينه ره وه تا ههردوو دهست له زهوی نه که وئ به لام نه ژنوکانت نه نووشتينيه وه، نه م وهرزسه پانزه تا بيست و پينج جار دووباره بکه ره وه نه م وهرزسه بۆ به هيزکردنی پشت باشه.

وهرزשי حه قده يه م

به پيټوه، به هيز و هه رته وه، رابوهسته به ههردوو دهست يه ک له دواي يه ک، بۆ پيشه وه، مست بوه شينه.

مست وه شانده که ت، پيويسته به گورجی و به هيزه وه بيت چهدت پي کرا و ابکه تا ماندوویش نه بيت نه م وهرزسه دووباره بکه ره وه له کاتي وهرزش کردندا، ژماره ي مست وه شانده کانت بزانه، تا به ره به ره تي بگه يت که پله ي به رگه گرتنت به چ نه اندازه يه ک گه يشتوه.

به شي سي و هوارده م

گه ران و به هيزکردنی ده ماره مي شکی به کان

گه ران يه کي که له وه يه گرن گانه ي که ده ماره مي شکی به کان به چاکی و ته ندروستي به وه نه هيلنه وه و هيز و چالاکي بۆ نه گيرنه وه گه ران هه موو ماسولکه به ک له ماسولکه کانی له ش وريا نه کاته وه و نه يان خاته گه ر، بي نه مه ي نه و زيانانه ي پي بگه يني که داوودهرمان و وريا که ره وه کانی تر پي نه گه يني له به ره نه وه گه ران به مه شقي که بي هاوتا دانه نري، که له هه موو روويه کی ته ندروستي به وه به که لک دي بي جگه له وه هه رکاتي بمانه وئ ته توانين بي که ين، هيج به ره له ستیک له بهر ده ماندا نيبه مه گه ر نه و پيلاوه نه بي که له کاتي گه راندا له پي نه که ين.

هه رکه سي له وه پيش مه شقی له سه ر گه ران نه کرد بي، سه ري سوور نه مينی له وه نه جامه باشانه ي که دهستی نه که وئ ني مه لي ره دا مه به ستمان له وه گه رانه پر نه رکه ني به، که مرؤقه که به نا چاري نه يکات، له بهر کاروباري خوی، مه به ستمان له وه گه رانه يه که بۆ سه روتی ده روون و خوشي دل نه يکات.

به لام نه و وهرزش کارانه ي که وهرزسه رنه گاو رنه گه کانی تر به کار نه هين، نه وه يش به خراب نازانن که جاروبار گه ران بيشی بۆ بکن چونکه به هزي گه رانه که وه له شيان ري کوپيک ده ره چين، هه ره ها هيزي که پتريش وه ره گري بۆ به رگه گرتنی وهرزسه گرانه کانی تر.

نه و گه رانه يش که له بهر ته ندروستی نه کري، نه بي به گيان يکی و اوه بکري که پيچه وانه ي گيانی نه و گه رانه بي که له بهر کار و فرمانه کافان نه يکه ين چونکه گه رانی يه که م به ئاره زوو و خواستی خومان نه يکه ين که چي گه رانی دووه م، حه زي لي ناکه ين، به زور نه يکه ين. له به ره نه وه هه رچه نده گه رانی ته ندروستی و وريا بو نه وه نه که ين، پيويسته ده روونمان پرپکه ين له جوولان و زيندوو يتي هه ره ها هه موو ماسولکه يه کيش له ماسولکه کانی له ش ببزوينين، تا به جوړيکی ته و او له م وهرزسه که لک وه رگرين.

هه ره ها، نه بي به دل يکی خوش و ده موچا و يکی گه شه وه دهست بکه ين به گه ران تا زور له له ش نه کري و بي ئاره زوی خوی نه و گه رانه ي پي بکري به لام له بابته کات و ماوه ي گه رانه وه، هه ر نه وه نده نه لي ين که نه وه به پي هيز و توانای له شي مرؤقه که خويته ي

ههركاتى مرۆقهكه ههستى بهماندویتی کرد، پتویسته لهسه‌ری، بوهستی و پشوو بدات تا به‌ته‌واوه‌تی ماندویتی ئه‌حه‌سیتته‌وه.

چونكه ماندویتی له ئه‌ندازه به‌ده‌ر زیان ئه‌به‌خشی، به‌كه‌لك نایه‌ت هه‌روا چا‌كتره، كه پێش ئه‌مه‌ی ماندویتی زه‌یفت لی‌ بسینی، خۆت بوه‌ستیت و به‌خو‌رایى خۆت له په‌لوپۆ نه‌خه‌یت.

ئه‌مه‌ دیاره‌ كه هه‌موو كه‌سیك ئه‌توانی رۆژ به‌رۆژ گه‌رانه‌كه‌ی خۆی درێژتر ب‌كات‌ه‌وه هه‌ر خۆبشی ئه‌توانی درێژی گه‌رانه‌كه‌ی خۆی دیاردی ب‌كات.

وا له‌مه‌و دوا، هه‌ندی ئامۆژگاری گرنگ پێشان ئه‌ده‌ین، پتویسته هه‌موو كه‌س په‌په‌وی ب‌كات.

تا كه‌لكی ئه‌م وه‌رزشه‌ خۆشه‌ بیه‌ته‌ گشتی:

كه ده‌ستت كرد به‌گه‌ران له پێشدا هێواش برۆ به‌ریگادا، به‌بج ده‌نگی پاش ئه‌وه به‌ره به‌ره هه‌نگاوه‌كانت گورج ب‌كه‌ره‌وه، تا ئه‌گه‌یه‌ته ئه‌و گورج و گۆلییه‌ی بۆ له‌شت بلوی له‌كاتی گه‌راند، پتویسته هه‌ناسه‌ی قوول قوول ب‌ده‌یت به‌لام هه‌ناسه‌كان له‌لووته‌وه بیا‌نده، نه‌ك له‌ده‌مه‌وه سنگت به‌ته‌واوی ب‌كه‌ره‌وه و پری ب‌كه‌ له‌و بایه‌ پاكه‌ی كه هه‌لی ئه‌مژیت كاتی كه له‌و شپۆه‌یه‌دا باهه‌ل ئه‌مژیت ماسولكه‌كانی باله‌كانت و سنگت توند ب‌كه‌ره‌وه، شانه‌كانیشت ب‌گێرینه‌ره پاشه‌وه چونكه ئه‌م شپۆه‌یه، هێزبشت پی ئه‌به‌خشی، به‌سامبشت ئه‌كات ئه‌گه‌ر هاو‌رییه‌كیشت له‌گه‌لابی خراب نییه‌ به‌لام نه‌كه‌یت، له‌ رۆبشتنا، به‌ر به‌ره‌كانی له‌گه‌لا ب‌كه‌یت چونكه گه‌وه‌كردن و به‌ر به‌ره‌كانی كردن، ماندووت ئه‌كات، تۆبش پتویستیت به‌و ماندوو بوونه‌ نییه‌.

به‌شی سی و پینهم

خۆرشت و په‌روه‌رده‌كرنی له‌ش

كه‌س نییه‌، گرنگیی خۆرشت پی لی نه‌نی، بۆ بووژاندنه‌وه و دارشتن و گه‌شه‌پێكردن و به‌هێزكردنی له‌ش چونكه خورشتی پاك و پووخته و باش، له‌باریا هه‌یه‌ كه خۆین پاك ب‌كات‌ه‌وه، گۆشته‌ رزیوه‌كان تازه ب‌كات‌ه‌وه، كراسیكی جوانی ته‌ندروستی و هێز و هه‌ره‌تیش ب‌كا به‌ به‌ر له‌شدا.

كه‌م كه‌س هه‌ن، به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه بن كه ژه‌مه‌كانی نان خواردنی رۆژانه‌یان له‌گه‌ل یه‌كدا رێك بخه‌ن و خۆرشتی ته‌ندروستانه‌ی به‌كه‌لكیش بۆخو‌یان هه‌ل بێژین.

خۆش به‌ختانه: وا هه‌موو كه‌سیك ده‌ستی كردووه به‌په‌ی بردن به‌گرنگیی خوارده‌مه‌نیی كال و نه‌كۆلیو وا خه‌ریكن ئه‌یانخه‌نه خۆرشتی رۆژانه‌یانوه بێجگه‌ له‌وه، ئه‌و خورشتانه‌ وایان لی هاتووه، به‌خۆشیه‌وه ئه‌خورین، وه‌ك جارێ بێزبان لی ناكه‌یتته‌وه ئه‌و تاقی كرده‌وه زۆرانه‌ی تا ئیستا كراون، له‌ لایه‌ن زانیانی خۆرشته‌وه، ده‌ریان خستووه كه خواردنی خۆرشتی كال و نه‌كولا، هه‌مووده‌م به‌چا‌كترین ئه‌نجامان ئه‌گه‌ین، ئه‌وی بیا‌نخوات له‌شی فیری به‌رگه‌گرتن ئه‌بجی به‌رامبه‌ر نه‌خۆشیه‌كان.

ئه‌گه‌ر له‌و كه‌سانه‌یت كه گۆشت زۆر ئه‌خۆن و هه‌ستیش ئه‌كه‌یت به‌خۆت كه ناتوانیت ده‌ستی لی هه‌ل ب‌گریت، هێچ زبانیك نابه‌خشیته‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر بێخۆیت، به‌مه‌رجیك تا پیت ئه‌كری له‌و به‌شه‌ی ئه‌یخۆیت كه‌می ب‌كه‌یتته‌وه.

له‌ راستییدا، ئه‌گه‌ر خوارده‌مه‌نیی نه‌كولا و بخه‌یه‌ته ناو خورشتی رۆژانه‌ته‌وه، هه‌ر له‌خۆته‌وه له‌ گۆشت خواردن سارد ئه‌بیه‌ته‌وه چونكه ئه‌م خوارده‌مه‌نییه‌ نه‌كولا‌وانه له‌وانه‌ن كه‌وات لی ب‌كه‌ن، گۆشت زۆر نه‌خۆیت، هه‌ر شتیكیش له‌وانه‌بی زیان به‌ته‌ندروستیت ب‌گه‌یه‌نی خۆتی لی دوور بخه‌یتته‌وه.

له‌به‌رئه‌وه یه‌كه‌م ئامۆژگاریمان بۆ خوینده‌وار ئه‌وه‌یه كه له‌ گۆشت خواردندا، مام ناوه‌ندیی ب‌كات، به‌لام له‌ خۆرشته‌ زیندووه‌كان زۆرتر بخوات وه‌ك دانه‌ویله‌ی ته‌واوی به‌تویكته‌وه (نه‌بێژاوه)، میوه و سه‌وزه‌واتی تازه، هێلكه و ماست، بادام و گوێز و فندق.

دیاره ئیسه‌یش له‌م به‌شه‌دا، به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه نین كه له‌ لیكۆلینه‌وه‌ی خۆرشته‌ ره‌نگاوه‌نگه‌كاندا به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه‌ین، كه گرنگییه‌ گه‌وره‌كه‌ی خورشت بۆ خوینده‌وار

دەربخەين، كە چ دەستىكى ھەيە لە پىكھيتانى ھىزى زىندوودا لەناو لەشدا ئەمەيش لە خوتىندەوار خوتىندەوھى نووسراوانى بابەتى خۆرشت، بەربەست ناكات مەبەستمان لەمە ئەوھەيە، كە راستىي ناوھەركى ئەم نووسراوھى بۆ دەربكەوئى، تا زۆرتر ھۆگرى نووسراوھەكە بېئى.

بەنا بەدل ھىچ مەخۆ چونكە ھەر خوارديك بەزۆر خورا زىانى زۆرتر ئەبى لە كەلكى نەكەيت توخنى ئەو خواردە خراپانە بكەويت كە بەكەلكى لەش ناين.

ئەبى لە پىش ھەموو شتىكا سەرنج لەوھە بدرئى، كە گۆرپنى ياساى خواردن، نابى بەجارتىك پىك بى ئەبى.

بەشىنەيى و ھىواش ھىواش پىك بى كەواتە ھەندى خواردى تايبەتى ھەن، بەجارتىك خوتيان لى دوور مەخەرەوھە و بيانگۆرپتەوھە بەخواردى بەشىنەيى و ھىواش ھىواش پىك بى پىچەوانەي ئەوان چونكە شىوھى گۆرپنى ياساى نان خواردن بەم جۆرە پىك دى، كە يەك لەدوای يەك جۆرى خواردەكان بگۆرپت.

وا سەرنج دراوھە كە تواناى خواردن سازکردن لەناو لەشدا بەپىيى مرۆف ئەگۆرپى دوورنپىيە كەسىكى وا ھەبى كە بتوانى جۆرە خواردەمەنپىيەك بخوات و لەناو سىكيا تەواو سازى بكات و بەلەشى بكەوئى و گوشتى پى بگرى.

كەچى ھى وايش ھەبى كە ئەو خواردەنەي پى نەخورئى و پىي نەكەوئى چونكە لەناو سىكيا ساز نابى؛ لىرەدا گرنگى ئارەزووكردى خواردن دپتە پىشەوھە، كە ئەبى پشستى پى بەسترى لە راستىدا ئەوھى كە ئارەزووى پىواو تىك ئەدات بۆ نان خواردن، زۆر خۆرپىيە، ياخود خواردى خورشتىكە كە لەش پىوېستىي پىي نەبى لىكدانەوھى ئەوھىش: كە پىواو ئارەزووى خواردى وا خراب ئەكات كە زىان ئەگەبىنئى بەلەشى، ئەوھەيە كە ورك ھەندى خواردى ترشاوى تىبايە، ئەبەوئى رزگارى بىت لەدەستى.

جا بۆ دەريەراندى ئەم خواردە ترشاوھە لەناو وركدا. ئاشگ پىوېستىي بەبەشىكى گەورەتر ھەيە لە (ئاوى ناو ئاشگ) لەبەرئەوھە ئارەزووى خواردن كرنى مرۆفەكە تىك ئەچى چونكە ئارەزووكردى خواردەوھى مەي، بۆ كرنەوھى ئارەزوو بۆ خۆرشت خواردن، واتاكەي ئەوھەيە كە زگ پرە لەو خواردەمەنپىيەي كە مرۆفەكە بى ئەمەي پىوېستى پىي ھەبى خواردوئىتى.

خواردەكەت باش بجوو، تا زۆر شل ئەبىتەوھە، ئەبى بە ئا، ئىجا قوتى بدە تا گەش و

دەخۆشيش نەبىت دەست مەكە بەنان خواردن ھەرەوھە، ھەتا پىوېستىيەكى راستەقىنەت نەبى بەخورشت، ھىچ مەخۆ چونكە خواردى بەزۆر، كەنتىكە دەربارەي لەش ئەكرى نرخی خواردەمەنپىيش لەوھەدانپىيە كە مرۆفەكە زۆرى لى خواردوھە، نرخی ئەو لەوھەدايە كە چ كەلكىكى لىي دەست كەوتوھە زۆر خواردنپىش ئەبىتە ھۆي مانەوھى ھەندى خواردەمەنى ترشاو لەناو زگا، كە پىوېستە لەسەرى فرپى بداتە دەرەوھە.

ھەرەوھە ئەوھىش ئەگەبىنئى، كە خوتىن لە ماسولكەكانى ترەوھە رابكىشىتە ناو ئاشگەوھە تا ئاشگ بەكارى بەبىنئى بۆ يارمەتپى خۆي لە دەريەراندى ئەو خواردە ترشاوھەدا كە وەك بارتىكى گران لەناوئا كۆتۆتەوھە.

چاودەروان بە تا ئارەزوويەكى راستەقىنەي خواردن ئەكەيت چلىس مەيە، ھەموودەم خواردن بخۆت ئەگەر ھاتو برسيت بوو، تەندروستى و ھىزىكى تازە دپتە ناو لەشتەوھە چونكە خواردى لەسەر برسيتى، كەلكى زۆرتر ئەبى بۆ لەش لەو كاتەدا ھەست بەخوتىنكى پاك ئەكەيت بەناو دەمارەكانى لەشتا ئەروات.

جا چونكە خورشتەكەت، پرە لەو كەرەستانەي كە پىوېستى بۆ دارشنى لەش، پىوېستە لەسەرت ئەو خواردانە بخۆت كە وركت پىي ساز ئەكرىن چونكە ھەرەوھە لەوھە پىش گوتمان، كەلكى خواردەمەنى لەزۆرى دانپىيە، لەوھەندايە كە لەش كەلكى لى وەرئەگرئى.

كاتى كە ھەست بەتپىرى ئەكەيت، ياخود ئىتر ئارەزووى خواردن ناكەيت، لە خواردن بوەستە، لەوھە بەولاوھە مەخۆ.

خوارديك مەخۆ كە لە ئاردى سىيى دروست كرابى و كەپەكەكى لى بىزراپىتەوھە چونكە خواردى وھە ھىچ زىندوئىتى يەك ناگەبىنئى بەماسولكەكان، ياخود بەھوش ئەو كەپەكەي كە لە ئاردەكەي جيا ئەكەينەوھە، لە گەئەكەدا لەھەموو شتىك بەنرخترە زۆر جارى وا ھەيە، نانى سىيى ئەبىتە ھۆي راستەوېراستى گرفت لەبەرئەوھە لەگەل ژمە خواردەكانتان ھىچ نانپىك مەخۆ، نانى بۆر نەبى، كە لە ئاردى نەبىزراوھە و كەپەك دار دروست كراوھە چونكە خورشتىكى باشە و يەجگار بەكەلكىشە بۆ لەش.

ھەر خواردەمەنپىيەكيش ئاردى لەناودا بى، ئەبى لە ئاردى نەبىزراوھى كەپەك داربى، نەك لە ئاردى سىيى بى كەپەك بەم رەنگە زۆرى پى ناچى، ھەست بەلەشت ئەكەيت، كەوتۆتە ناو ژيانپىكى تازەوھە، كە تەواو لە ژيانى پىشسووى جىساوھە ھەرەوھە ھەست بەژيانت ئەكەيت، پرپووھە لە تەندروستى و چالاكى و كامەرانى.

به‌شی‌سی و شاه‌شاهم

خۆشتن و به‌هیزکردنی ده‌ماره‌میشکبیه‌کان

که‌س نیبیه، گرنگیی پاک و خاوینی له‌ش، پی‌لی نه‌نی، له‌پیشک‌ه‌وتنی نه‌ته‌وه‌کاندا ژاپۆنیابیه‌کان نه‌ته‌وه‌یه‌کی ته‌واو خه‌مخۆرن به‌رامبه‌ر پاک و خاوینی له‌شیان نه‌و کاته‌ی خۆیان نه‌شۆن، فرمانی‌کی پی‌ویستی خۆیان به‌جی نه‌هین. که‌ ناتوانن نه‌یکه‌ن.

نه‌وه‌یش که‌ له‌ باب‌ه‌ت نه‌ته‌وه‌وه‌ نه‌گوتری، له‌ باب‌ه‌ت تاک و ته‌رای نه‌ته‌وه‌یشه‌وه‌ هه‌ر نه‌گوتری چونکه‌ پی‌ستی پاکژ، پی‌ویسته‌ هه‌ب، بو‌ئه‌مه‌ی مرۆف هه‌ر ئاوتیکی هه‌ب بو‌ په‌یداکردنی هیز و زیندویتی ده‌ستی بکه‌وی نه‌ویش له‌به‌ر نه‌وه‌نییه‌ که‌ له‌ش چلکنی، خۆی زبان به‌خشه‌ بو‌ له‌ش، له‌به‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌ کونه‌کانی پی‌ستی له‌ش نه‌گرێ و ناهیلێ فرمانی خۆی به‌ته‌واوه‌تی جیبه‌جی بکات له‌به‌ر نه‌وه‌وه‌ نه‌ندامه‌کانی تری له‌ش که‌ باب‌ه‌تی پرۆپوچی ناو له‌ش فری نه‌ده‌نه‌ ده‌روه‌ه، باریکی تریش دینه‌ سه‌رشانیان که‌ به‌ته‌واوه‌تی پی‌یانه‌وه‌ ماندوو نه‌بن به‌لام وه‌ک سه‌رنج نه‌دری، زۆر به‌کاره‌یتانی سابوون و ئاوی گه‌رم، نه‌و که‌ره‌سته‌ پر رۆنه‌ی که‌ له‌ پی‌ستی له‌شدايه، پی‌ی له‌ناو نه‌چی پاشان وای لی دێ وشک و ره‌ق نه‌بی نه‌م راستییه‌یش، که‌س نیبیه‌ پی‌ی لی نه‌نی، به‌تایبه‌تی نه‌وانه‌ی که‌ تاقییان کردۆته‌وه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌وه‌ خۆشتن به‌ ئاوی گه‌رم، نابێ له‌ دووجار، یان سی جار، زۆرتر بکری، له‌ حه‌فته‌یه‌کا.

به‌واته‌یه‌ک: له‌ش خۆی خۆی پاک کاته‌وه‌ گیانله‌به‌ره‌کان و ان به‌لام نه‌م واته‌یه، هه‌له‌یه، هه‌بچ راستییه‌کی تیانیه‌ چونکه‌ گیانله‌به‌ران، له‌شیان به‌ر با نه‌که‌وی به‌پی‌چه‌وانه‌ی مرۆقه‌وه‌ که‌ ره‌نگه‌ له‌شی نه‌و چلکن و پی‌سییه‌ بمژی که‌ له‌سه‌ر پی‌ستی کوئه‌بیته‌وه‌ به‌لی نه‌گه‌ر نه‌م پی‌سته‌ پاک نه‌شۆری له‌ش و له‌ چلکه‌که‌ی نه‌کات بی‌جگه‌ له‌م زۆریه‌ی گیانله‌به‌ران پر به‌دل هه‌ز به‌خۆشتن نه‌که‌ن، که‌ ئا و له‌شیان نه‌که‌وی زۆر شادمان نه‌بن.

نه‌مه‌یش و نه‌گه‌ینێ که‌ گیانله‌به‌ران، له‌م پرۆه‌وه‌ ژیانیکی ته‌ندروستانه‌ی ته‌واو نه‌ژین له‌سه‌ر پرۆ نه‌وه‌یشه‌وه‌ گیانله‌به‌ران هه‌ب به‌رگیک ناپۆشن، که‌ نه‌هیلێ با له‌شیان بدات و کونه‌کانی پی‌ستیان به‌ره‌به‌ست بکات له‌ به‌جی هینانی فرمانی خۆیان. که‌واته‌ پی‌ست نه‌ب، هه‌موو ده‌م له‌ ته‌ندروستییه‌کی ته‌واو داب.

تا کونه‌کانی ناوی بتوانن فرمانی خۆیان به‌ته‌واوه‌تی به‌جی به‌هین جا لی‌ره‌وه، گرنگی

خۆت رابه‌یتنه‌ به‌ئاره‌زوی خواردنی میوه‌ی تازه‌وه‌ چونکه‌ له‌ هه‌موو شتی‌ک باشته‌ره‌ که‌ پشتی پی‌ ببه‌ستی.

به‌گورتی، پی‌ویسته‌ خورشتی ته‌ندروستانه‌ زۆر بخۆیت، هه‌روه‌ها خۆشت له‌و خوارده‌مه‌نییه‌ زیاندارانه‌ رزگار بکه‌یت، که‌ گه‌لێک کاری چیشته‌ لی‌نانی پرپیچ و په‌نایان به‌سه‌ردا تیبه‌ریوه‌ تا بوون به‌چیشته‌، یان به‌خوارده‌مه‌نی پی‌ویست به‌قسه‌کردن ناکات که‌ بلێین دوو ژه‌م له‌ رۆژیکدا باشته‌ره‌ له‌ سی ژه‌م، بو‌ نه‌وه‌ی مرۆف خورشتی ته‌واو ببه‌خشی به‌له‌ش خۆی هه‌موو ده‌م نه‌وه‌ت له‌بیری، که‌ زۆر خواردن، نه‌نجامی نه‌وه‌یه: ئاشگ به‌ته‌واویی له‌ کار نه‌خات. (ئاوی ناو ئاشگ) یش توانای نه‌وه‌ی نامینی، که‌ کارو فرمانی خۆی به‌ته‌واویی و دروستییه‌وه‌ جی به‌جی بکات. واتای نه‌مه‌یش نه‌وه‌یه، که‌ خوارده‌که‌ ناتوانی هیز و زیندویتی بدات به‌له‌ش چاره‌ی تاک و ته‌نیایش، بو‌ نه‌مه‌ هه‌ر نه‌وه‌یه، که‌ له‌ خوارده‌کانت که‌م بکه‌یته‌وه‌، بو‌ نه‌مه‌ی زۆرتر که‌لک ببه‌خشیت به‌له‌شت له‌و خورشته‌ی که‌ نه‌یخۆیت.

رۆژوی ته‌واویش له‌ توانایدا هه‌یه‌ که‌ که‌لوپه‌لی (خواردن سازکردن له‌ناو له‌شدا) بخاته‌وه‌ سه‌ر هیزی جارانی خۆی به‌جۆریکی واکه‌ فرمانی خۆی به‌ته‌واوه‌تی به‌جی به‌هینی. به‌لام پی‌ست نه‌مه‌ی ده‌ست بکه‌یت به‌رۆژوو گرتن، پی‌ویسته‌ له‌سه‌رت: ماوه‌ی به‌رگه‌گرتنی خۆت و توانای له‌شت بزانیته‌ تا رۆژووکه‌ به‌که‌لکت بیته‌، نه‌ک ئازارت بدات.

خۆشتن دەرئەكەوئى كە ئەبىتە ھۆى وریابونەوہى پىست و پاك كرنەوہى كونەكانى لەو چلكانەى تىياندا كۆئەبنەوہ.

خۆشتنى زۆرىش- وەك زۆر خۆرى و زۆرجوولان- جارى وا ھەيە ئەبىتە ھۆى وەرس بوون و بىزارى مرۆفەكە، بەتايبەتى ئەگەر ئاوى گەرم زۆر بەكاربەيتى.

بەلام ئەگەر لە ھەفتەيەكا دووجار يان سى جارى بەكاربەيتنايە، لەشيشى بەتەواويى پاك ئەبووہ وە ھىچ زبانيكيشى پى ئەئەگەيشت.

كاتى كە تۆيش دەست ئەكەيت بەچاكرنەوہى خۆت لە روويەك لە رووہكانى كزىي رەگەزابازىيەوہ، پىويستە وەرزشەكانى بەرەبەيان مەشق بەكەيت،^(۱) پاش ئەوہ لەش سوونەوہ، لەباريا ھەيە پىست وریا بەكاتەوہ و كونەكانيشى يارمەتى بەدات كە ھەناسەى تەواو بەدەن.

ھەر وەك لەوہ پيش گوتمان ئەم لەش سوونەوہيەيش وا ئەكرى كە خاويلييەكى وشك بخشينرى بەسەر پىستى ھەموو بەشيكى لەشدا ھەر وەھا، لەش سوونەوہ، ئەوہيشى لەباردا ھەيە، كە بىجگە لە بەھيزكرنى پىست، گەرانى خوتيش لەناو دەمارەكاندا گورج بەكاتەوہ.

بى گومان، پىست لە پيشەوہ، بەھۆى لەش سوونەوہكەوہ ھەندىك نازارى پى ئەكات. بەلام لەپاش چەند رۆژىك لەش سوونەوہ، پىستە كە رادى و بەھيزيش ئەبى زۆرى پى ناچى مرۆفەكە پىستىكى دروست و تەواوى دەست ئەكەوئى كە ھىچ چرچ و لۆچىكى ناشيرىنى تىا نەبى.

ھەموو دەم وا بەباش ئەزانرى، كە دواى لەش سوونەوہ نىوہ خۆشتنىك بەئاوى سارد بكرى كە نابى لە وردىلەيەك زۆرتري پى بچى كە لە خۆتەركرنەكە بووتەوہ، لەشى خۆت بەخاويلييەكى زىرى وشك، تەواو وشك بەكرەوہ.

بەلام ئەگەر لەشت بەرگەى ئەم جۆرە خۆشتنى ئاوى ساردە نەگرى، ئەتوانىت سىيالپىك لەناو ئاوى سارددا تەر بەكەيت و لەشى خۆتى پى تەر بەكەيت پىويستە وردە، وردە خۆت رابەيتىت بەنىوہ خۆشتنى ناو ئاوى ساردەوہ.

لەش سوونەوہ و خۆشتنى ناو ئاوى سارد، لەشتە ھەرە گرنەگانن كە ھىز و ھەرت

ئەگىرنەوہ بۆ لەش نارام ئەبەخشنەوہ بەدەمارە مېشكىيەكان كەواتە ئەبى زۆر بەتەنگ بەكارھىنانى ئەم چارەكردنە سروشتىيەوہ بىت تا بتوانىت تەندروستى و ھىزى تەواو بۆ خۆت رزگار بەكەيت.

كەسانى وا ھەن لە بەكارھىنانى ئاوى سارد ئەترسن. بەلاى ئەوانە وايە، كە بەرگەى ئاوى سارد ناگرن بەلام گرتنى رىگای دروست لە خۆشتندا، لە باريا ھەيە كە يارمەتییەكى تەواوى ئەوانە بەدات و رايشيان بەيتى بە خۆشتنى ناو ئاوى ساردەوہ، بى ئەمەى تەنگوچەلەمە و گىروگرفتىكيان بىتەرئى لەبەرئەوہ كارى شينەيى و ھەنگاو بەھەنگاو، لە ھەموو شتىك باشترە بۆ ئەوہى مرۆفەكە بەگاتە ئەو رادەيەى كە بتوانى نىوہ خۆشتنى ناو ئاوى سارد بەكات.

ھەر كەسى لەشى خۆى- لەپيش كەوتنە ناو ئاوى ساردەكەوہ- بەتەواويى سوونەوہ، ھەست بەخۆى ئەكات كە لەشى ھىز و زىندووتىيەكى تەواوى پەيدا كردوہ، كە بەھۆى ئەوانەوہ ئەتوانى بى ترس و لەرز خۆى فرى بەداتە ناو ئاوى ساردەكەوہ لەبەرئەوہ، ھەموو دەم پىويستە، لەپيش خۆ فرى دانە ناو ئاوى ساردەوہ لەش سوونەوہ بەكار بەيتىت، تا واى لىدى بى لەش سوونەوہ بەرگەى ئاوى ساردە كە بەگريت.

بەلام ئەگەر لەپاش چوونە ناو ئاوى ساردە كە تووشى لەرزھاتىت، ھەر ئەوئەندە چەند وەرزىك بەكەيت گەرمایى ئەكەوتتەوہ ناو لەشت.

ئەوہيشت لەبىر نەچى كە كۆبونەوہى چلك بەسەر پىستى لەشەوہ، لە ھەموو شتىك زۆرتتر تووشى دەرد و نەخۆشى ئەكات چونكە ئەم چلكانە لە رىگای كونەكانى ناو پىستەوہ^(۱) ئەچنەوہ ناو لەش ئىمە ھەر وەك باى پاك لە رىگای سىيەكامانەوہ ھەل ئەمژىن، لە رىگای كونەكانى ناو پىستىشەوہ ھەلى ئەمژىن جا ھەرچەند ئەم كونانە گىرابن ، ياخود پىس بووبن بەھۆى ئەو چلكانەوہ، ئەو بايەى ھەيە لەو كونانەوہ نايەتە لەشمانەوہ، ياخود دىتە ناو لەشمانەوہ، بەلام بەناپوختەيىوہ دى.

ھەر كەسى بەرپىكوپىكى خۆى بشوا و پىستى خۆى پاك بەكاتەوہ، ھەرگىز پەشيمان نايبتەوہ چونكە سەرچاوەيەكى تەواوى دەست ئەكەوئى لە تەندروستى و زىندووتىيدا ئەوہيش بزائە كە ھەر كەس پىس بى، بەمرۆفەكى تەواوى زىندوو دانانرى لە راستىدا بەپىاوپىكى نەخۆش دائەنرى كە خراپە لەگەل خۆى و خراپە لەگەل كۆمەلگەيشىدا ئەكات،

(۱) راستتر: كونەكانى سەر پىستەوہ.

(۱) مەشق بەكەيت: بەمانا (بەجى بىتت- ئەنجامدەيت).

که له ناویا نهژی چونکه پیسی همموو دم جی له وهر پیکي باشی دورد و نه خوشیبه ههر که سی رتگیه ی پاک و خاوینی گرتبیتسه بهر خوی، به ته و او ته تی گه یشتوته تهن دروستی و زیندووتی.

ته ندروستی و زیندووتیش به ئاسانی دهستان ته که ون، ته گهر بیتو بهر پیکو پیکي پیستی خومان پاک بکهینه وه و هه ناسه دانیکي دروستیش بو کونه کانی ئاماده بکهین که هیچ شتیک بوژی نه کردی پاشان بوته دهر ته که وئ که هموو به شیک له به شه کانی له ش دهستی کردوه به ژیانیکي تازه، که سه ره له نوئ هاتوته وه ناوی هه ناسه دانی پیستیش، پاک کردنه وهی خوین ته گرتته وه ته گهر بتوانین کونه کانی ناو پیست پاک بکهینه وه، به جور پیکي وا که ئوکسجین بگاته ناو له شه وه، خوینی پاکمان به ئاسانی دهست ته که وئ.

بهشی سی و ههوتهم

بای پاک و دارشتنی له ش

له م دوایبه دا به کیک له زاناکانی تهن دروستی بریاریدا که مرؤف به با زورتر نهژی له خورش پهنه که ئه م راستیبه، له سه ره تادا، هه ندی سه رسوورمان بخاته میشکی مرؤقه وه به لام زانستی نوئ، له نه نجامی لیکولینه وه و تاقی کردنه وه کانی خویدا بوئ دهر که وت که راسته.

که واته با که رهسته به کی گرنگی ژبانه پیوسته هه موو گیانله به ره کان به شی خویانی لئ وهر بگرن، تابتوانن بژین به هیز و تهن دروستیبه وه ته مه راسته، که پیاو ته توانی له ناو بای ناپوخته دا بی به لام ههروهک سه رنج ته درئ ئیمه نالین نهژی، ته لین نه بی هه ره ته مه نده به سه بو پیتشان دانی گرنگی با سه ره ته وه تا زور بهی که سان ته وه نازانن که بای پاکژ گرنه که دارشتنه وهی له ش و گیرانه وهی هیز و زیندووتیدا بوله ش هه ندیکیشیان ته م راستیبه ته زانن به لام خویانی لئ گیل ته که ن ته م ناشیتیبه یه پله یه کی سه رشوریبه به ناوچه وانی مرؤقایه تیبه وه چونکه ته وه ته گه بیتهی که مرؤف ته وه نانسئ که پی ته نهژی.

چونکه ته و ئوکسجینه ی که به شیکه له له شی با^(۱)، خورشتیکي گرنه که، له راستیدا گرنگترین که رهسته یه که له شی پیاوی لئ پیک دئ.

چونکه مرؤف ته توانی شهست رۆژ بژی، بی ته مه ی خورشتیک بخوات ههروه ها چند رۆژیکیش بی ئاو، ته توانی هه ل بکات.

به لام بی با، ناتوانی له پینج وردیله به ولاره له ژباندا بمینیتته وه.

تویش که له م راستیبه ورد ته بیتته وه، گرنگی ئوکسجینت بو دهر ته که وئ بو ژبان و هیز و تهن دروستیبه له شت له راستیدا بای پاک یه جگار پیوسته بو گیرانه وهی هیزی ره گه زبازی و هیزه کانی تر بو له ش بیجگه له وه به بی هه لمترینی بای پاک، ناتوانین ژیانیکي ته وای تهن دروستانه بژین.

له ته ورمه کانی با هه رگیز ترست نه بی چونکه ته م ترسه، له پیته کاتی مه رگا، گه لیکي له ناو بردووه و کوشتوتی.

وای نابینی ته وانه ی له ته ورمی با ته ترسن، هه موو دم تووشی سه رما دین و نه خوش

(۱) راستیبه که ی ئوکسجین به شیکه له پیکهاته ی (با- هواء).

ئەكەون؟ لە راستیدا خۆپاراستنی بێ ئەندازە لە تەوژمەکانی با، پشستگییری خاوەنەكەى خۆى ناكات لەبەرەنگارى كردنى نەخۆشییەكانى سەرمادا چونكە ئەو كەسەى لە تەوژمەكانى با ئەترسى، هەموودەم بەكزى و لاوازى و نەخۆشییەوه ئەبىنرى، یان سەرما لى داوه^(١)، یاخود نەخۆشییەكانى تری تووش هاتوو بەپێچەوانەى ئەوه، ئەو كەسەى دەربەستى با لى كەوتن نەبى و لى نەترسى و خۆى لى نەپاریزى، هەموودەم بەهێز ئەبى و تەندروست ئەبى چونكە سببەكانى پر ئەبن لە باى پاكز، كە تەندروستى و زىندووتى بى پەيدا ئەكات.

لەپێش هەموو شتیكا ئەوه بزانه، كە هەلمزىنى باى پاكز بەشێكى هەموو دەمییه لەو رێگا سروسشتییانەى كە لەم نووسراویدا ناومان بردوون بۆ چاككردنەوى نەخۆشییەكان.

بۆ ئەمەى باى پاك هەل بژیت، پێویستە لە ژووړتێكدا بنویت كە باى پاكى باشى تى بێت پەنجەرەكانى ژوورى نوستنت بكەرەوه هەموودەم لە جیگایەكدا بە، كە پری لە باى پاك باى ئەو ژوورەى تیا دانەنیشیت وەك ئەو بایهى لى بكە كە لە دەرهەوى ژوورەكەدا یە هەناسەیش ئەدهى، هەناسەى قوول بە تەتوانیت هەناسەكانت قوول بن.

مەهێلە هیچ هەناسە دانێكت بى كەلك بى، چونكە با بریتیبە لە ژیان هەرچەند، بایهكەى هەلى ئەمژیت پاك بى، ئەوهەندە ژیان خۆشتر و چاكتر ئەبى ئوكسجین گرنگترین بەهێزكەرانى جیهانە ئەویش لەبەر ئەوهیه، كە خۆرە (مبكرۆب) ئەكوژیت و لەشیش لە چلك و پیسى پاك ئەكاتەوه.

هەرەها لە كارى خواردن سازكردنى ناو ورگیشدا یارمەتى ئەدات بۆ پێستیش هەل دەست ئەخات كە فرمانەكەى خۆى لە شێوهیهكى یەجگار تەواودا بەجى بهێنێ دياره ئەگەر تۆبش وا رهاوتبیت كە لە ژووړتێكى پەنجەرە داخراودا بژیت، یاخود جلۆبەرگى ئەستوور لەبەر بكەیت، لەترسى نەخۆشییەكانى سەرما ناییت ئەم یاسایەى خۆت بەجاریك بگۆریت چونكە بى گومان تووشى زىان ئەبیت چونكە لەم رووهوه، لەشى مرۆف لە گزۆگیایەكى ناسك ئەكات كە لەناو سببەردا گەرە بووبیت و بەرگەى رۆژ و با نەگرت^(٢).

جا ئەگەر ئێمە ئەم گزۆگیایەمان خستەبەر رۆژ و با، لە راستیدا بەكوشتى ئەدەین ئەوهى لەبابەت ئەو گزۆگیاناسكەوه ئەگوترى، لەبابەت لەشى مرۆفبشەوه ئەگوترى جا چونكە

(١) سەرما لێداو: بابردەلە.

(٢) راستتر: بەرگەى تیشكى رۆژوو.....

لەشى مرۆفەكەیش بەوه رهاوتوو كە لە جیگای گەرمونەرما بنویت، نایى وا زوو بخریتە بەرما، ئەگینا تووشى دەرد و نەخۆشى ئەبیت.

جا ئەگەر ویستت ئەو یاسا كۆنە بگۆریت كە ئەم هەموو دەمە لەسەرى رۆبشتوویت و زىانت بەخۆت گەیاندوو، بەشینهى بېگۆریت چاكترە یاسای وردە وردە و هێواش هێواش و هەنگاو بەهەنگاو بەكار بهێنە چونكە لە هەموو یاسایەك گرنگتر و بەكارترە ئەویش بەم رەنگە كە لە شەوى یەكەمدا كەمێك رى بەدەیت باپیتە ژوورى نوستنەكەتەوه پاش ئەوه لەشەوهكانى داهاوتودا بەرەبەرە، بەشى ئەو بایه كە دیتە ناو ژوورەكەوه، زۆرى بكە، تا تەواو پەنجەرەكان ئەكەیتەوه بۆ بەلام ئەگەر وانەكەیت و، هەموو پەنجەرەكان لەبەكەم شەودا بكەیتەوه بۆ با، لە ئازار و نەخۆشى رزگارت نایى.

جا هەرکەسى خۆى وا رهاپنابوو، كە لە با خۆى پىسارزیت، نەوهك تووشى نەخۆشییەكانى سەرما ببیت، پێویستە بە زووترین كات یاسای خۆى بگۆریت چونكە فێركردنى لەش بەناز و نووزەوه، خەمخۆزى بى ئەندازە لە پاراستنیا، ئەمانە لەش وا لى ئەكەن كە لە هەموو كاتێكدا لەوانەبى تووشى سەرماى بىجگە لەوه هېچ هېز و زىندووتیبەكیش ناگەین بەلەش، كە هەردووکیان بەكۆلەكەى ژيانى تەواو دانەنرىن.

ئىستایش، تۆ ئەگەر لەوانەیت كە رێگای تەندروستى و كارگوزارىت لى ون بووه، پێویستە رابردووى خۆت بەرەللا بكەیت بۆ خۆى و، لاپەرەیهكى تازه دەست پى بكەیتەوه لە ژيانتا، كە پری لە هېز و زىندووتى ئەوهیشت لەبیر نەچى، كە سروشت لە هەموومانى وا ئەوى، كە باى پاك و پوخته و باش هەل بژین، نەك باى ناپوخته.

چونكە خواى گەرە، كە مرۆفى دروست كرد لەناو بایهكى پاك و خاوتندا دروستى كرد هەر كەسێكیش پێچەوانەى یاسای سروشت بچوولیتەوه، هەر ئەبى تووشى سزای خۆى بى.

ئەوهەندەى بۆت ئەلوى و پیت ئەكرى، هەر رۆژەى جارێك لەشى خۆت بەدەرە بەر با چونكە ئەم جۆرە خۆشتنە لەو شتە هەرە گرنگانەیه كە ئەتگەپنیت بەتەندروستى پاستەقینە و كارگوزارى زۆر كە لە خەو هەل ئەستیت، خۆت رووت بكەرەوه و دەست بكە بەمەشقى وەرزشەكانى بەیانبات، بەمەرجى پەنجەرەكان، هەموو لەسەر پشت بن لېرەشیا ئیمە و گرنگیى یاسای هەنگاو بەهەنگاو دووبارە ئەكەپنەوه، لە كەردنەوهى دەرگای پەنجەرەكاندا لە رۆژى یەكەمدا پەنجەرەكە كەم بكەرەوه لە رۆژى دووهدا زۆرتى بكەرەوه

بهره بهره په نجره کان زورتر بکهره و تا وات لږ دى هموويان به جارېک بکهره و نه نجا ودرزش له ژووره که تا بکهره همووده هم و نه و له بېرې، که گرم بوونه وې راسته قينه و له ش نه و په که له ناو خوځى دابې، نهک له دهره و بوى هاتې هېچ که لکېک له وده دا نابى که باى ناو ژووره که گرم رابگرېت، تا خوځن له ناو دهماره کاني له شتا به زبندو و پتې و گورج و گولپيه و گغه نه کات نه و دېشت له بېرې، که با هرچه ندې له پاش چوند له ش بزوتنه و په که له مەشقە کاني به يانېاندا گهرموگوردا دپيت له شت وريا نه بېته و، ئيتر ههست به سه رما ناکه يت.

له راستييدا، خو پاراستنى مرؤف و ترس و و له رزه که ي له نه خو شپيه کاني سه رما، نه چپته با به تېکي تره و هه رکه سې بې باکي به کاره يتابې له ژيانيا، همووده م سوپاسي نه و نه نجامه باشانه نه کات که دهستی که وتوون له مه و پيش شتي و امان گوتووه که راستيې نه م قسه يه به ته و او و تې دهر بخات.

چونکه پيست نه بې، هم مو و دم، له به رباى پاکدا بې، تا کونه کاني ناو پيست به هوځى گه راني خوځنه و که له ناو دهماره وردکه له کاني خوځندايه، وريا بېنه و. گه راني خوځنيش وا له م دهماره وردکه لانه نه کات که زورتر به ربا بکه ون نه مه يه ک. دوو هميش نه و په که نوکسجين له رېگاي نه و کونانه ي ناو پيسته و زورتر دپته ناو له شه و.

تا نه مه په ليکدانه وې نه و که لکه گه وره يه که پياو دهستی نه که وې، نه گه ر له هم مو و کات و له هم مو و جيگه په کدا باى پاک هه ل بېژې جا له به رنه و په که به پيويستي نه زانېن هم مو و که سيک، هم مو و رؤژېک خوځى بداته به ربا، تا نه و ته ندروستي و هپزه ي که ناو اتيان بو نه خوازين دهستی بکه وې هه روه ها دهست نه و که سانه يش بکه ون که برياريان داوه دهستيان بکه وېن خوځتنى ناو بايش به م جوړه پيک دى که له ش بدرپته به ر بار، تا چاکترين نه نجامي دهست بکه وې نه و نه و په يوه ندي به گرنگي پيستدا نه به ر باى پاکه و هه يه، به ته و او و تې لپي دو اين به ته نشت نه و قسانه يشه و نه لپين که نه م خوځتنى بايه سه روت نه به خشي به دهماره ميشکيبه کان.

خوت رابه ينه به خو شه و يستيبه کي هم مو و ده مييه و به رامبه ر باى پاک و خاوين که خوت رابه ينا به م خو ووه، زورى پې ناچې ههست به ته ندروستي و هپز نه که يت، که وتوونه ته ناو له شته و به باى پاک و خاوين گه نجېکه، کهس له تواناي دانيبه نرخی خوځى بداتې.

چونکه نوکسجين برتبييه له ژيان، خوځى برتبييه له رووي هه ره راستي، هه ره پر

کامه راني ژيان هه ر که سې نه يه وې، ژيانتيکي ته و او بېژې و نرخيش به ژيانى خوځى بدات، پيويسته تا پتي نه کړې که لک له و نوکسجينه وهر بگرې که له ناو بادايه که مي تيې نوکسجين له ناو نه و بايه دا که پياو هه لې نه مژې، له وانه يه ژيانى لږ تېک بدات، دهر د و نه خو شپي و ايشي تووش بکات که پيويسته خوځى لپيان دوو ربخاته و.

(بو تون) نه لږ: (که پياو بايه کي ناخاوين هه ل بېژې، واتاي نه و و ايه خوځنه که ي، و هک پيشو و، به پاکی نه ما و ته و، هه روه ها و ايش نه ما و ته و، و هک پيويست بې نجا که خوځن و اى لپهات، پاک نه بې، خورشندان به له شيش پر له که موکو و رپي نه بې له هه ر هه ناسه يه کدا که مرؤفه که نه يدات، که ره سته ي ژه را و يې و له سنگي دپته دهره و، که به شي پيس کردنى مه رکانه يه ک ناو بکات).

بهشی سی و ههشتهم

کارتیکردنی هۆش له لهش

هه مووده م خۆت وا رابهینه که هۆشت فه رمانه وای بی به سه ر هه موو کاروباریکتا، به تاییه تی ئه و نه دی په یوه ندی به له شه وه هه یه هه ر که سه یتک ئه م خو وه ی گرتی، که به جگار باشه، بی گومان، ژبانی له هه موو روویه که وه روو ئه کاته چاکی چونکه، ئه بی لهش، له هه موو ده میکا له ژیر چنگی هۆش دا بی ئه م یاسایه که، کهس ناب بی بچیتته ده ره وه ئه مه یش له بهر ئه وه یه که ئاره زو وه نه نگه کانی لهش و ئالۆشه تا وانباره کانی، هه ر ئه بی له بنچینه دا، ره گیکیان له ناو هۆشدا داکوتای بی جا هه ر که موکوورییه که له ناو هۆشدا روویدات، کاریکی ئاشکرا له لهشدا ئه کات هۆش و له شیش هه موو ده م، له گه ل به کتردا له شه ردا ن چونکه هۆش، ئه یه و ئی خو ی رزگار بکات و بلن دبیتته وه بو جیگای بی او چاکان. به لام لهش، ئه یه و ئی خو ی نزم بکاته وه بو زیندانی داوین پیس و به دخو وه کان هه رچی لهش ئه یه و ئی، هۆش به ره ره چی ئه داده وه جا ئه م شه ره دوا بر او ه، تیگرا به وه دوایی دیت که هۆش سه ر بکه و ئی، یاخو د لهش ژیر بکه و ئی یان ئه وه تا هۆش سه ر ئه که و ئی به سه ر ئاره زوواتی لهشدا، یان ئه وه تا ئاره زووانی لهش سه ر ئه که و ئی به سه ر هۆشدا جا لی ره وه یه که گرنگی قسه که مان ده ر ئه که و ئی، که له مه و پیتش گوتمان:

که پتویسته هه موو ده م هه موو مرۆقیکی ژیر لهشی بخاته ژیر چنگی هۆشییه وه.

هۆشیش هیتیکه، کهس نایناسی ئه و کهسه نه بی که ههستی به کاریگه ربی بیر کردو وه له ژبانی خویدا. ئه و کهسه ی هیزی هۆشی خو ی به کاریهینی له پیتشا بزانی له ریگه ی ژباندان، له راستیدا، گه نجینه یه کی راسته قینه ی کامه رانی بو خو ی دۆزیه ته وه یاخو د دهستی کردو وه به ژینیکی نو ی، که زۆر جیا وازه له و ژینه ی که له وه پیتش ژیا وه ئه گه ر به اتایه مرۆف شاره زای توانای هۆش بوایه له ئاراسته کردنی خویدا، له ژباندان، ئه یه توانی شتی سه یه سه ییر بو خو ی پتیک بهینی.

ئیس تاکه یش به ته و او وه تی ده رکه و تو وه، ئه و باره ی لهشی تیا یه، بریتیه له وینه ی ئه و باره ی هۆشی تیا یه.

به واتایه کی تر، ئه وه ی که کار له هۆش ئه کات، کار له له شیش ئه کات، چونکه له ژیر چنگی ئه و دایه و به پیتی ئاره زووی ئه و ئه جوو لیتته وه ئه وه یش به ته و او وه تی ده رکه و تو وه، که

کزی هۆش و نه خو شیه که ی، کزی لهش و نه خو شیه که یان تی ئه گه یتنی، هه ره و ه ک سه رنج ئه در ی زانستی چاک کرد نه وه ی نه خو شیش به هۆی (نیاز به خشین) وه، بنچینه که ی ئه م کاره ساته یه و اتا کارتیکردنی هۆش له لهش چونکه نه خو شه که، له لایه ن پزیشکه که وه (نیازی بی ئه به خشری)، که لهشی دروسته و هیچ نه خو شیه کی نییه پاش ئه وه که ئه بی نیینه وه، ته ماشا ئه که ن ئه م (نیاز به خشین) ه کاری تی کردو وه به هه موو هۆشیکیه وه بروای کردو وه که ته ندروسته و نه خو ش نییه. لی ره دا هۆشه که ی کاریکی پر به ره می چاکی له لهشی کردو وه، که دوایی چاکی ئه کاته وه له نه خو شیه که ی.

له بهر ئه وه زۆریه ی بیرو با وه ره پروو بوو چه کان و زیان به خشه کان، به م شیتویه له ره گ و ریشه ده ر ئه هینرین.

زۆر که سی ته ندروستی وا هه ن، که له م ژبانه دا ئه ژین، که چی هه موو بیرو با وه ریکیان له سه ر ئه وه یه که له له شیاندا نه خو شیه کی بی ئه ندازه هه یه، که له ژماره نایه ن ئه و جو ره که سانه، له هیچ خو یان نه خو ش خستو وه، ئه گینا له راستیدا نه خو ش نین به لام ئه م جو ره باره خراپه ی هۆشه، ئه گه ر مرۆقه که له سه ری بمیتته وه، بی گومان هه ر نه خو ش ئه که و ئی، کزی و نه خو شی راسته قینه له له شیا په یدا ئه بن. جا لی ره دا گرنگی له بنج ده ره تیان ی بیرو با وه ری پروو بوو زیان به خش ده ر ئه که و ئی، چونکه ئه وانه له بارباندان هه یه هه موو ده رد و نه خو شیه کی تووشی لهش بکه ن بی ئه مه ی له راستیدا هیچ ده رد و نه خو شیه کی له له شیاندا هه بی. ئه م جو ره بیرو با وه ره به دانه، له سه ر هه موو که سه یتک پتویسته که له می شکی خو ی ده ریان په ریتنی وه رزشی ناوبای پاکو خاوین له باربا هه یه که ئه و بیرو با وه رانه له می شکی خاوه نه که یان ده ر بکه ن و وایشی لی بکه ن که هه ر بیریشیان لی نه کاته وه ئه ویش له بهر ئه وه یه که بی ری به د و خراپ لهش تیک ئه دا به لام وه رزشی لهش، لهش چاک ئه کاته وه و دای ئه ری ژیتته وه ئه و له شه یش که ته ندروستی و هیز و هه ره تی به خو یه وه دیبی، به کزی و نه خو شی دلخۆش ناب ی هاو ده می کردنی هاو ری چا که کانی ده ره وه، له باربا هه یه که خه مو خه فه ت و بیرو با وه ری به د و خراپ له بیس بی او بساته وه هه ر کاتی بی ریکی به د ها ته می شکتته وه، پتویسته له سه رت نه هی لیت تیا بمیتته وه ئه گینا بی ره سه ر بی ره کۆمه له ئه بی و به گران هه موویان لا ئه برین هه موو ده م گه ش و خو ش بین به له چاویلکه یه کی تاریکه وه سه یی جیهان مه که بروا بکه به خو ت، که له توانا تا هه یه، خو ت دروست بکه یت، خو ت کامه ران بکه یت ئه وه ت بو ی، که ئه بی بی هه رچیت ئه و ی بو ت جیه جی ئه بی و بروامه که، که ده ست که و تنی ته ندروستی و کامه رانی کویره و ربی و

ماندو پیتییه کی یه جگار زوری پی ئه وئی چونکه هه موو که سیک له توانایدا هه یه، ئه وهی ئه یه وئی له ژیان، دهستی بکه وئی، به مهرجی له ریگای راسته وه بو ئه و شته بچی جا که وایی، ئیتر بۆج بیری تازه له میشکی خۆتا دانامه زرنیت، تهن دروستی و کامه رانی به ژینی خۆت به خشیت؟

ئه که هیت چاوی خۆت بنوو قینیت له راستییه بزوو پینه ره.

ههر له مپووه دهست بکه به ژیانیتی تازه له سه ر بنچینه یه کی نوئی له ناو هۆشتا ئه م بیره باشانه دا به زرنیه، که له توانایاندا هه بی، له ژیندا یارمه تیت بدهن و به کارت بپن هه ر کاتج ئه و یاسایه ت زانی که فه رمانه وایی به سه ر ئه م جیهانه دا ئه کات هه چ نه خو شیییه ک تووشت بچ، ئه توانیت چاره ی بکه هیت و به سه ریا زالی بیت.

هه موو ده م و ابزانه سه رکه وتن و تهن دروستی له ده ستان هه رگیز مه هیله بیری نه خو شی و کار سه ر نه گرتن به بیره تا بیت؛ چونکه بیری به د و زبان به خش، هه ر کاری خراب ئه که ن له له ش هه ر کاتج بکش هۆش، سه ر نه گرتنی کاری بو خۆی دانا، له شیش هه چ په له قاز به ک ناکات بو هینانه دبی سه رکه وتن، یا خود بو سه رگرتنی کار ئه ویش له به ره وه یه که ئه و خو شییی ره نجه رژی و هه ناسه ساردی داگیری کردوه.

(سه لفانوس ستول) ئه لئ:

(هه ر لاویک هه ز به تهن دروستی له ش و هۆش بکات، ئه بی ئامانجی کی تاییه تی بو ژیانی خۆی دابنی تا له و ئامانجه وه، نیاز و ریگا و په یه وه یی خۆی وه رگری و به پیتی پیوستی ئه و ئامانجه پروات به ریوه تویش له و کاته دا که ئامانجی ک بو خۆت دا ئه نیت، پیتی بکه هیت، هه ر ئه بی بلندی دابنیت تا به هۆی گه یشتن به و ئامانجه ته وه به رزبسته وه چونکه ئه و که سه ی ئامانج و نیازی ئه وه بیت که بگاته مانگ، بی گومان له ژیان خۆیا زۆر تر سه ر ئه که ویت له و که سه ی که ئامانجه که ی هه ر ئه وه نده بیت که له سه ر زه ویدا بگاته جیگه یه ک.

ئه مه یش ئه وه ت تی ئه گه ییتنی که ئامانج له ژیاندا ئه بی یه جگار گه وره بی، تا ئه توانیت دووری.

تویش هه تا وات لی نه هاتبی که زۆر کۆشک له ناو بادا دروست بکه هیت بو خۆت، هه رگیز ناتوانیت کۆشکی له سه ر زه ویدا دروست بکه هیت، که واته خۆت بکه به پیاویکی خاوه ن ناواتی گه وره و هیوای فراوان، ئیمه لیره دا ئه لئین هیوا، نالین خه و چونکه زۆر

که سه ی وا هه ن، کاتی خۆیان هه ر به وه به سه ر ئه به ن که خه و به زۆر شته وه ئه بینن، که چی ئه وه نده ناشین ئه و ریگایه نازانن که به و شتانه یان ئه گه ییتنی جا ئیمه مه به سه مان له و که سه انه یه که خه وه کانیا ن به یینه دبی.

(که تو له باریکی وادابیت که س ناوات پی نه خوازنی که وه ک توئی لی بیت، نه به که م واز به یینه و بی دهنگ به، نه به و باره ی تیایشیایت ئارام بگره، هه مووده م خاوه ن هیوا و ناوات خۆیشت بکوته و تی بکو شه بو هینانه دبی ئه و ناوات و هیوایه ت هه ر به و مه رجه ی به دل ئاره زووی ده ست که وتنی شتی ک بکه هیت له ژیانتا، ئه و شته هه ر شتی ک بی، ده ست ئه که ویت هه مووده م ئه وه یش بزانه که وشه ی «سه ر ناگری»، له و وشانه یه که له ش به باره کان و بی کاره کان و ئه وانه به کاری ئه هینن که هه یچ ده ماریکی پیاوه تی و مه ردا یه تیای نییه ناوات و ئاره زوواتی ژیان ت دیاردی که. پاشان به هه موو کولی دلته وه تی بکو شه بو هینانه دبی ئه و ناوات و ئاره زووانه سه رکه وتنی ش هه ر بو چه ند که سیک نییه هه موو که سیک ئه توانی سه ر بکه وئی، به مه رجی ئاره زووی که راسته قینه ی هه بی فرمان بکات و تیبکو شتی و، له ریگای ئه و فرمانه ی شه وه خۆی کامه ران بکات).

کارتی کردنی هۆشیش له له ش، له باره ی کاروباری ره گه زباییه وه، جیگایه کی گرنگی هه یه چونکه هه رچه ند بیریکی ئاره زووی ره گه زبازی به میشک دادی، ده مووده ست له ش ده ست ئه کات به هینانه دبی ئه و بیره.

جا لی ره وه یه که گرنگی پاراستنی تهن دروستی هۆش ده ره ئه که وئی.

چونکه به هۆی ئه و پاراستنی هۆشه وه، تهن دروستی له شیش ئه توانین پیا ری زین که واته هه ر بیریک له وانه بی که زبان به تهن دروستی له شت بکه ییتنی، پیوسته له سه رت به ره نگاری بکه هیت هه رگیز له میشکتا، جیگا بو بیری به د و زبان به خش مه که ره وه هه ر شتیکی ش له وانه بی که ماوه ت بدات بی بی کردنه وه یه کی خواروخه یچ و پر پیچ و په نا خۆتی لی دوور بخه ره وه بی ره کانی خۆت له تاوان و گونا ه رزگار که، له ئاره زوواتی گه ننگ و نه ننگ و پروپوچ پاکیا ن بکه ره وه خۆت بکه به دۆستی خۆت و که سانی تر.

خۆت بکه به دۆستی خۆت بو ئه مه ی خۆت بخه یته ژیانیتی با شتره وه خۆیشت بکه به دۆستی که سانی تر بو ئه مه ی یارمه تییا ن بده ییت بکه ونه ژینیکی چاکتره وه هه مووده م گه ش و روو خۆش به له هه ر کاریکا بی و، له هه ر باریکدا بی، کۆل مه ده و گیانت وه رس نه بی ته نیا بی ره شتی باش و به که لک بکه ره وه مه هیله بیری کاولکه ر بیته

میشکته‌وه، نه‌وهک ژین و ناوهرۆکی ژیانته‌لی تیک بدات ته‌نیا خو‌ش بینیه‌که له هه‌موو رینگایه‌ک چاکتر بتگه‌یینه‌ی به‌ئاوات و ئاره‌زووی خو‌ت له ژیاندا واز له رووی تاریکی ژیان به‌ینه و به‌رهللای که بو‌خوی له هیچ باب‌ه‌تیکه‌ی ناو ژیان مه‌ترسه، ته‌نانه‌ت له مردنیش دوورنیه‌ی ترسی مردن ئاسانه‌تر بی له ترسی ژیان چونکه ژیان له‌مردن نازایه‌تی و بی باکیی زۆرتر نه‌وی.

چونکه مردن بو‌هه‌موو که‌سیکه، بیه‌وی بمری، یان نه‌یه‌وی به‌لام ژیان بو‌هه‌موو که‌سیک، به‌ته‌واوی و به‌ئاره‌زووی سه‌رناگری.

هه‌ر له ئیستاهه‌ ده‌ست بکه به‌ دارشینی ساختمانی له‌شت، به‌لام به‌شیه‌یه‌کی وا چاک و به‌هیزی دروست بکه، که هیچ که‌موکووری و سستییه‌کی تیا په‌یدا نه‌بی له هیچ شتیکی دامه‌چله‌کی نه‌وهک سه‌رت له تیک بدات و مه‌به‌سی خو‌ت له ژیانته‌لی به‌بیر بباته‌وه چونکه ترس نه‌وه پیشان نه‌دا که به‌ره‌و پاش نه‌گه‌ریتیه‌ته‌ داوه به‌لام نه‌وه ته‌ندروسستییه‌ی که نه‌مانه‌وی بتبی، واتاکه‌ی نه‌وه‌تا که له ژیاندا پیش بکه‌ویت نه‌وه‌یش ئاشکرایه، که هه‌تا واز له ترس و له‌رز نه‌هینیت، له تواناتا نابیت که ژیانیه‌کی راسته‌قینه‌ی ته‌واو بژیت هر چیت له‌ی داوا نه‌که‌ین به‌جیتی به‌ینه چونکه تو له رینگه‌ی راسته‌وه نه‌رۆیت پاش نه‌وه به‌خۆت بلتی:

(من به‌ته‌نگه‌وه‌نیم نه‌نجامی کرده‌وه‌که‌م چۆن ده‌ردی بام ده‌ری چونکه له‌ری راسته‌وه ده‌ستم داوه‌ته‌ نه‌م کاره). به‌لام له‌وه‌یش دلنیا به، چونکه له‌ری راسته‌وه نه‌رۆیت، هه‌ر سه‌ر نه‌که‌ویت له هه‌موو توانج و پلاریک ناخۆشتر، نه‌وه توانج و پلاره‌یه که مرۆف له‌خوی نه‌گری چونکه هه‌ر کامیکمان بگری، پیتی نه‌کری، له به‌رامبه‌ر سه‌رزه‌نشته‌کردنی که‌سانی تردا خو‌ی رابگری به‌لام سه‌رزه‌نشته‌کردنی ده‌روونی، هه‌تا بلتییت تال و ره‌ق و ناخۆشه، بو‌نه‌وه که‌سانه‌ی که‌خاوه‌نی ده‌روونیه‌کی زیندوون، که‌په‌ر له‌پیزانین و هه‌ست پیکردن و په‌ی پی بردن له‌به‌رته‌وه، پیتیه‌سته‌له‌سه‌رت، رینگا نه‌ده‌یت به‌ده‌روونت سه‌رزه‌نشته‌بکات له‌سه‌ر نه‌وه‌له‌هه‌له‌ و تاوانانه‌ی که‌لیت روو نه‌ده‌ن خو‌ت و له‌ی بکه، که هه‌ستت به‌هیزی، دلته‌نرم بی، تا بتوانیت رینگای راست بگری و خو‌ت له‌ رینگای خواروخچ لابه‌یت.

به‌هه‌موو کولی دلته‌وه، به‌هه‌موو راستیه‌کی خو‌ته‌وه سویند بخۆ بو‌خۆت که ژیانیه‌کی چاک و پاک و به‌رز نه‌ژیت که‌خه‌می له‌ش و هۆشی خو‌ت نه‌خۆیت بو‌نه‌مه‌ی په‌روه‌رده‌یان بکه‌یت، پوخته‌یان بکه‌یت.

بو‌نه‌مه‌ی ژیانیه‌کی وات ده‌ست بکه‌وی که‌پیری له‌ته‌ندروسستی و کامه‌رانی بیه‌ر له‌ته‌ندروسستی بکه‌روه‌ه تا ته‌ندروسیت ده‌ست بکه‌وی بیه‌ر له‌ کامه‌رانی بکه‌روه‌ه زۆری پی ناچی له‌هه‌موو لایه‌که‌وه کامه‌رانی رووت تی نه‌کات.

بو‌هه‌ر شتیکی که‌دلته‌ ئاره‌زووی نه‌کات، هیزی نیاز به‌خشین به‌خۆ به‌کاربه‌ینه هه‌ر شتیکی ئاره‌زووی نه‌که‌یت، بیه‌ری له‌ی بکه‌روه‌ه، زۆری پی ناچی نه‌وه شته‌ت ده‌ست نه‌که‌ویت، جا که تو ئاره‌زوویه‌کی راسته‌قینه‌ت هه‌بی، شتیکی ده‌ست بکه‌وی، به‌د بین مه‌به، مه‌یش هیلته‌ ده‌مارت خا و بیته‌وه و سست بییت، ده‌ست بکه به‌تیکی‌کۆشان بو‌ده‌ست که‌وتنی مه‌به‌سته‌که‌ت، کۆل مه‌ده و له‌سه‌ری پرۆ تا ده‌ستت نه‌که‌وی کاریه‌کی وا بکه که بیه‌ری به‌هیزی و چاک فه‌رمانه‌وابیت به‌سه‌ر ژین و کرده‌وه و کارتا پاش نه‌وه ده‌ست بکه به‌وه‌رگیرانی نه‌وه بیرانه بو‌سه‌ر زمانی راستی و رووداو هینانه‌دی.

مرۆف له‌ ژیاندا گه‌وره‌یی خو‌به‌تی که‌س نابیات به‌رپوه‌ خو‌ی خو‌ی نه‌بات به‌رپوه نه‌توانیت چ رینگایه‌ک به‌باش نه‌زانی نه‌وه هه‌ل ببه‌زیری که‌واته تویش له‌م دوور رینگایه، رینگایه‌کیان هه‌له‌بهره، یاخود رینگای کزی و هه‌ناسه ساردی؛ یان رینگای مانه‌وه، یاخود رینگای نه‌مان.

بهشی سی و نۆیهه

ئامۆزگاریی دوایی

واچهند ئامۆزگارییهکی تایبهتیت پئی ئەلبین، پێویسته هه موودهم پێره وویان بکهیت، تا بکهیته ئەو ئاواتانهی بو تۆی ئەخووزین. که دهستیشت کرد به پێرهویی کردنی ئەم ئامۆزگاریانه، پێویسته زۆر بهوردیی و دلسۆزییهوه جیهه جیهان بکهیت:

* که تۆ له حهوت کاتهوه تا نۆکاتی شهو به تهواوهتی خهوتبیت، که ههلسایت له خهو، بهگهشی و رووخۆشی و چالاکییهوه له جیگا کهت وهره دهرهوه ههر که راپهریت له خهو، دهمودهست، بهرووتیهوه دهست بکه بهو مهشقانهی له مهو پێش پیمان نیشاندایت که له مهشقه که یشت بووتیهوه، له بیرت نهچی که لهشی خۆت بسوویتیهوه، پاش ئەوه یشت نیوه خۆشتنیککی به ئاوی سارد بۆ که.

* ههر رۆژه دووژهم نان بخۆ، نهک سی بهلام ئەگهر ههر ئەهوی ژهمی ناشتا بخۆیت، پێویسته له میوه بهولاهه هیچی تر نهخۆیت.

له ژهمه نان خواردنی شیوانتا، زۆر مهخۆ پێویستیشه ئەم ژهمهت له پێش نوستنه که تا، بهسی یاخود به پینج کات بخۆیت.

* ئەوه یشت له بیر نهچی که هه موو رۆژیک تا ئەندازهیهکی تهواو بکه ریتیت به پئی له کاتی گهرانیشتا هه ناسهی قوول بدیهت ههروهک له مهو پێش پيشانمان دایت.

* مێشکی خۆت و دهماره مێشکییهکانی خۆت زۆر ماندوو مه که له هیج شتیکیش چاوت نه ترسی.

* ئەگهر راهاتیت به مهشقهکانی له شهوه، و اچاکه که ئەو مهشقانهی له بهشی سی و سیه مدا ناوبراون له پێش نوستندا بیانکهیت.

* له کاتی نوستندا و پهتووی گران، تا ئەتوانیت، مهده بهخۆتا هه تا پیت ئەکری، پهنجهرهکانی ژووری نوستنه کهت بکه رهوه ژن دار بیت، یان بی ژن، به ته نیا له تهختی نوستنه که تا بنوو.

* زوو بچۆره ناو پێخهفه که تهوه تا به شیککی تهواو سرهوتت دهست بکهوی پێویسته نوستنه که یشت له حهوت کاتی تهواوه و تا نۆکاتی تهواو بیت.

تهواو بوو - ۱۹۶۵/۹/۱۶

پېښت

5	.....	دادپه روډرى
7	.....	ژيانى جه واهيرلال نه هرو
51	.....	جه مالهدينى نه فغانى تيگه يشتووى روژه لالت
149	.....	مه دحت پاشا
275	.....	نه براهام لينكولن
351	.....	سه لاهه دين
449	.....	زانستى ره گهز
451	.....	جوانى نافرته
491	.....	سوسان نه نتوونى
509	.....	دلدارى، ره گه زيازي، ناپاكي
525	.....	هه رته تي ره گه زيازي

